

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

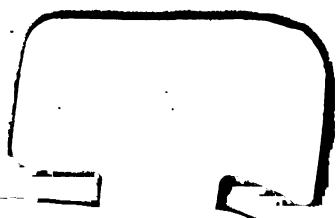
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 07030063 1

576
EPIGRAMMATA GRAECA

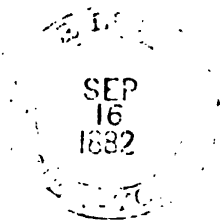
EX LAPIDIBVS CONLECTA

EDIDIT

GEORGIVS KAIBEL.

BEROLINI
APVD G. REIMER.
1878.

(Handwritten)
Epigrammata
NRH
25

35-59

FRANCISCO BVECHLER

HERMANNO VSENER

V. S. L. M.

61

SEP
16
1952

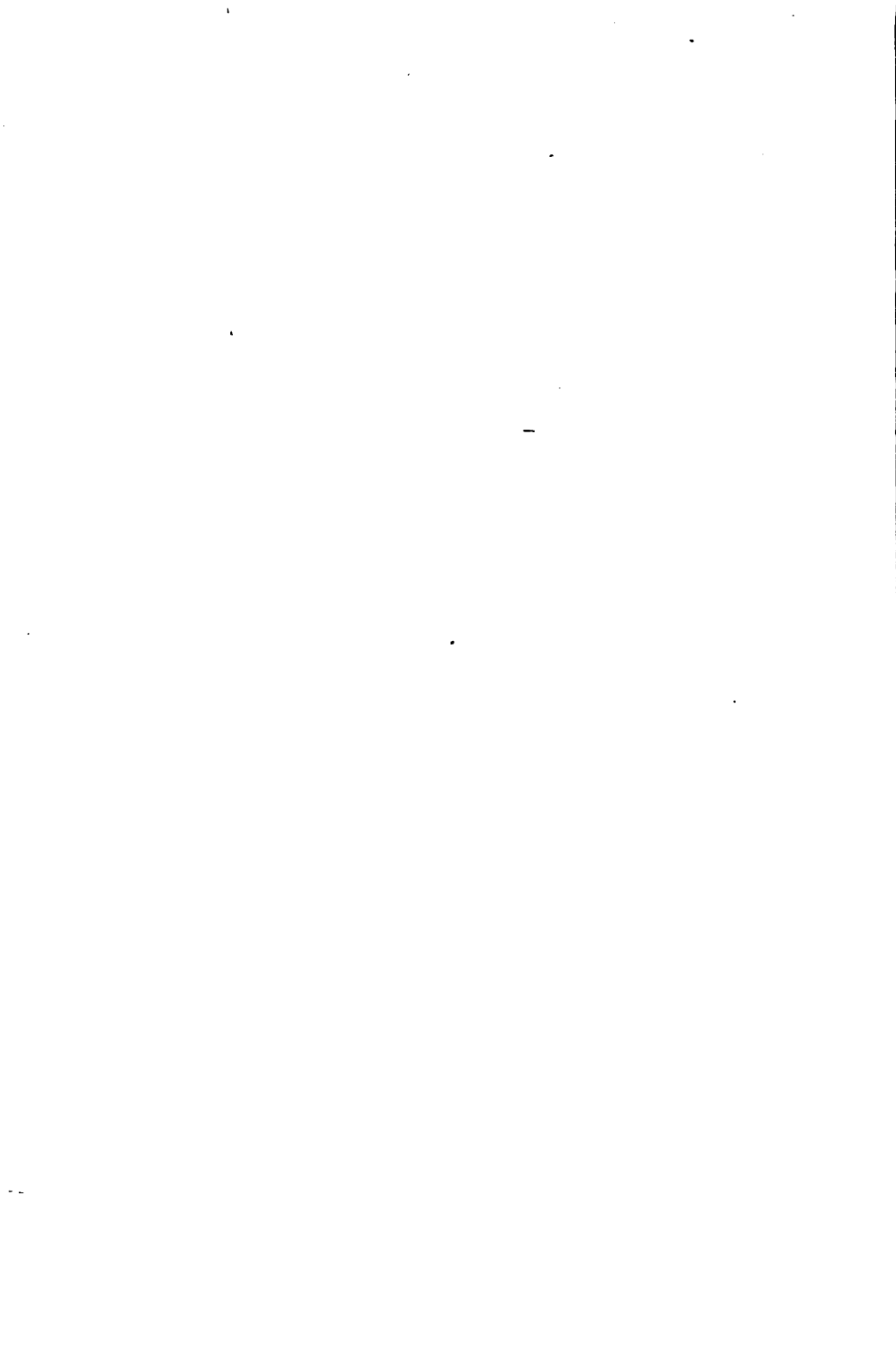
1952

35-59

FRANCISCO BVECHELER

HERMANNO VSENER

V. S. L. M.

*neque in bona segete nullum est
spicum nequam neque in mala non
aliquod bonum.*

Varro.

Vestrae fidei vestroque, viri optimi, amoris quoniam hunc librum commendaturus sum paucis exponere decet qualis quem ante hos sex annos nascentem vidistis singularique studio fovistis iam adultus ad vos redeat.

Epigrammata graeca e lapidibus excepta triplex fuit munus conligendi emendandi adnotandi, quorum primum sane non aequè mihi fuit difficile et ambiguum quam eis qui olim similem rem adgressi non tam conlegerunt epigrammata quam elegerunt. Mihi vero cum omnium quotquot ex lapidibus descripta habentur epigrammatum graecorum non eclogen sed syllogen plenam fere et absolutam proponere consilium fuerit, si quae desiderantur ea errore culpaque mea omissa putaveritis. Consulto vero omisi cum ea quae adeo mutila erant ut ne de natura quidem tituli integri indicari posset tum ea quae ex codicibus anthologiae petita iniuria aliquamdiu inter titulos ferebantur, velut epigramma Hesiodi tripodi inscriptum, Homeri Sapphonis Diogenis Oppiani epitaphia, Pythiae denique oraculum (C. J. 1724) a Cyriaco ex codicibus transcriptum et a Moroniano ex H. Stephani editione interpolatum, ut taceam de Aureoli titulo vilissimo (C. J. 6761), quo tandem liberavit nos Mommseni prudens iudicium (*Anal. epigr.* p. 255). Haec igitur cum non verendum sit ne quo invito praetermiserim, rectius fortasse ideo inculpabor quod ea non recepi quae etsi nemo recentioris memoriae in lapide viderit tamen vere inscripta fuisse aut luculentissimis constet testimoniis aut certissime demonstrari possit, velut quae in Anthologiae

codice Palatino VII 327—340 *παρὰ τοῦ μανασίου Γρηγορίου Καμψιού* descripta leguntur quaeve cum alii scriptores tum Pausanias ex periegetarum fide haud ambigua rettulit. Quae omnia una cum oraculis aliisque similibus inscriptionibus genuinis singulari aliquando libro complexus edam, neque minus quae nostrae aetatis antiquitates investigandi sedulitas reperiendique felicitas nova protulerit colligere et ex instituto consilio tractare pergam.

Inedita haud ita multa mihi praesto fuisse epigrammata ipsa res tulit. Nam etsi amicorum auxilio nunquam destitutus accipiebam fere quae sive Romae et Athenis sive in aliis Graeciae Italiaeve partibus reperiebantur, tamen feliciter factum est ut nostrates quae alicuius essent momenti ad veterum res litterasque cognoscendas quam primum fieri posset edere consuerint. Sunt vero quae primus ego prodam sive a me ipso olim descripta sive aliorum beneficio debita.

Difficilius erat conlecta generibus inlustrare partibusque apte describere. Cum enim in unum comprehendenda essent quae decem fere saeculorum spatio in omnibus fere orbis terrarum partibus, ubi quidem sermo graecus vigeret, lapidibus mandata essent, non e re fore arbitrabar si, quod recte faciunt qui Inscriptionum Corpora condunt, ex solo geographico qui dicitur ordine epigrammata digererem, qua scilicet re saepius disiungerentur quae iungenda erant diversaque plane commiscerentur, sed varia argumentorum genera distinguenda, praeterea temporum locorum ingenii disciplinae artis ratio habenda erat. Meliora enim quarto a. Chr. n. quam tertio p. Chr. n. saeculo proveniunt, meliora plerumque Athenis quam apud Macedones Syrosque, melius Graeci quam barbari cultae linguae sero adsueti locuntur, et quod gravissimum est in certis quibusdam civitatibus provinciisque certum quoddam dicendi sentiendique genus florebat exercebaturque, quae omnes res, si quidem ipse mihi constare volui, in censum vel maxime erant vocandae. Itaque ut de sepulcralibus primum dicam titulis primam partem atticorum feci, ita tamen ut quae graecae essent aetatis quaeque romanorum temporum esse viderentur secernerem. Subiunxi insularum Asiaeque epigrammata, in quibus indolis graecae sive mavis artis alexandrinae longissime patent vestigia et fructus. Sed earundem regionum cum longe maior pars inferiorum esset temporum et hominum incultiorum, priore loco posui melioris notae epigrammata, altero reliquorum multitudinem adieci provinciarum fere ordinem secutus: nam in unum componendi

erant Lydorum tituli, qui multi sunt et tamquam helluantur in varia de rebus futuris cogitatione (nescio an Erythraeis ducibus, beatorum colonia, cf. ad n. 904), neque minus Phrygiorum, quibus Graecorum de inferis fabulae maximam in contempionem venerunt. Denique peculiarem locum Syris adsignavi, quorum quae potissima scribendi ratio fuerit neminem fugiet legentem. Ex Asia in Graeciam remigravi, cui priores partes eam ob rem denegaram ne vilia infimae aetatis carmina quae praevalent elegantissimis Ionum Dorumque epigrammatis antepondere cogerer: quamquam hac de re num recte iudicaverim iamiam dubitationis aliquid subnascitur. Restant qui a Graecis didicerunt Romani, qui quam solleter veterum epigrammatographorum exempla secuti sint et excoluerint et Anthologiae poetae plurimi docent et prior quam a reliquis separavi Romanorum et Neapolitanorum epigrammatum pars: praevalent autem hic quoque ut par est viliora.

Dedicatoria longe diversum sibi postulabant ordinem, ut quae et pauciora essent et pro argumentorum diversitate sponte in diversas discederent partes: nam et ephebrica et agonistica inter se divisi (nec poenitet fecisse) et proscynemata hymnos oracula iure mihi videor dedicatoriis adnumerasse. Septem igitur institui partes, quarum quoquamque modo disposuerim explicare nihil adtinet.

Claudunt agmen epigrammata varia quattuor in partes divisa omnia, e quibus prima terminorum aedificiorum fontium pontium titulos, quarta amuleta et diras complectitur, reliquas duas magis dubito num recte administrarim.

Conlecta dum edo schedasque prelo trado haud mediocris succrevit *Addendorum* copia cum eorum quae recens inventa sunt tum eorum quae ego huiusmodi negotii nondum satis peritus vel omiseram vel falso olim loco conlocata retraxeram. Eisdem autem de causis vel *Addendis* quae adderem habui, quae in huius praefationis calce subicienda curavi; nonnulla doleo quod post confectos demum et typis expressos indices accesserunt. Addendis passim intermiscui corrigenda; correxi tamen ea tantum quae legentes offendere viderentur, alia permulta sciens praetermisi. Quod incredibili operarum socordia et inperitia factum est ut innumeris fere locis spirituum accentuumque notae dilapsae abierint, aegre hoc fero, aegrius vero quod ipse iusto saepius accentus perperam positos corrigere neglexi; qui errores quam digni sint qui graviter castigentur probe scio, quamquam neque aequae neque prudenter existimantis

iudicis est in eis solis indagandis aut tempus terere aut eruditionem ostentare.

Superest longe difficillimum emendandi adnotandique munus. Duae autem sunt adnotationis partes, altera quae antecedit ipsum epigramma locum ubi repertum sit editoresque indicans: ubi minime omnium posui editorum nomina sed eorum qui vel optime ediderunt vel plenissime, ut Corporum editores, superiores editiones enumeraverunt; quae ipse descripseram asterisco numeris praefixo notavi — altera quae est critica et interpretatoria. Cuius primo loco saepius indicavi saeculi notam plerumque ex indiciis epigraphicis, interdum ex indole epigrammatis repetitam. Qua in re quin saepe erraverim non dubito, neque mirabitur qui quanta incuria praeter atticos titulos pleraque ex lapidibus describi soleant noverit quique quam fallax sit usus auriumque iudicium expertus erit. Tum variam lectionem adstruxi, ne hanc quidem plenam: meliora enim ubi praesto erant apographa deteriora ut par est abiecti, ubi dubitationi locus videbatur relinqui cavi ne quid omitterem. Interpretas esse studui quam brevissimus et quam rarissimus; neque enim quae ex continua epigrammatum lectione sponte explicantur tamquam in tironum usum usquequaque monui, eis fere contentus quae ad emendationem apta et necessaria essent. Hoc enim inprimis consilium secutus sum ut epigrammatum verba emendatiora quam adhuc legebantur proponerem, quod fieri potuit vel melioribus adscitis apographis vel deteriorum fide adcuratius examinata vel selectis doctorum virorum emendationibus. Et has quidem minime adfirmo omnes me cognitasse habuisse, sed quod paucas memoravi hinc nolim reliquas me ignorasse conligatur; praetermisi enim quidquid inutiliter aut falso disputatum vel coniectum demonstrari poterat, ne supra modum libri moles augetur neve vituperandi essent quos aut laudare malletm aut ne vituperio quidem dignos putarem. Praeter Boeckhium et Kirchhoffium quibus equidem laudandis non par sum felicissimi epigrammatum vindices atque emendatores extiterunt Fridericus Jacobs et Godofredus Hermann, alter horum studiorum omnino princeps, alter hoc potissimum nomine praeclarus quod etsi non ubique verum reperiret ubique tamen ad verum reperendum viam monstraret. Privatim praeter vos ipsos, Hermanne Vsener et Francisce Buecheler, qui haerenti mihi nunquam auxilium denegavistis, unum nactus sum operis tamquam socium Vdalricum de Wilamowitz, qui et interpretando et emendendo quid potuerit praestare

sciunt qui admirabilem eius doctrinam noverunt, quid voluerit pro egregia eius erga me voluntate omnis fere pagina clamitat : illi igitur iucundum est etiam publice gratias agere singulares.

Ipse denique quam adcuratissime tituli verba transcribere studui ne orthographicis quidem mendis sublatis, iota muto quod dicitur adscripto ubi traditur adscriptum, subscripto ubi omissum est in lapide. Emendandi copiam ita mihi paravi ut varias et lapidariorum et describentium errandi causas ipse cum in Graecia Italiaque olim biennium versarer satis expertus ubi fieri potuit diligenter litterarum similitudines rimarer, ubi ex apographorum indole fieri nequibat epigrammatum usum diu observatum sequeretur; quo fretus usu saepius mutila restituere conatus sum, ut pristinae formae imaginem repraesentarem; quod qui audacius factum clamitent ignoscant ubi bene cessit opera, ubi male cessit corrigant ipsi.

Ceterum monito vix opus est quae ab aliis inventa sunt ea vel minutissima ad suum quaeque auctorem me rettulisse; ubi nomen non additur meo ipsius agi periculo scitote. Permulta minus quam volueram emendata et perpolita manserunt, quorum alia nisi novis adhibitis apographis emendari posse desperavi, alia si quis sagacior integro iudicio rem adgressus erit facili fortasse opera sanabuntur. Ego cui diu incubui thesauro tandem e manibus dimitto.

Relicum est ut addam quae additurum me supra promiseram.

2. Artificis nomen restituit Lolling *Mittheil. des archaeol. Inst. in Athen* I 175 Ἀριστίων Πάριος. Cf. quae secuntur.

Add. 4a. Subscripta vidit Lolling *l. s. s.* haec:

STION : IAPI O . 4 E

recteque legit Ἀριστίων : Πάριος : ἐπ[ό]ησε.

69, 1. lege ὦ τὸν κτλ'.

88, 1. Cf. Democriti apud Stob. *serm.* V 24 ἀριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον οἰάγειν ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντα καὶ ἐλάχιστα λυπηθέντα.

149. Litteris versuum initialibus nomen Sarapionem contineri vidit Nauck; ubi monuerit indicare nunc non queo. Intellege poetam.

173, 21 sq. Agathiae epigr. A. Pal. VII 551 :

χαίρετον ὦ γλυκερῷ καὶ δμόφρονε· σήματι δ' ὕμειων
ὥφελεν ἰδρῦσθαι βωμὸς Ὀμοφροσύνης,

ubi v. 2 scribendum aut ὥφελ' ἐνιδρῦσθαι aut ἐφιδρῦσθαι.

182, 2. lapis βαρνάμενος.

194. Sententia inde a v. 6 sic fere restituenda:

. . . ἀδελφοῦ τε ἔστιν εὐκλεσειάταν
ὁρᾷν ἄκ]οιτ[ε]ν· βῶλος [ὁ]στέων δ' ἀπὸ
ῆ]δ[υπνό]ο[ε]σ[ιν] κᾶπον ἄνθρσιν βρύοι.

certum enim videtur verbum βρύειν vi transitiva positum.

222b. Mileti. Rayet *Revue archéol.* 1874 XXVIII 113.

Ἀντήνωρ Εὐανδρίδου
Ἀντιφάνης Μοσχίωνος
Χίονις Χιόνιδος.

a. Τὸν Ἑστιαίου τῆς τραγωιδίας γραφεῖ
Εὐανδρίδαν κέκρυφ' ὁ τυμβέτας πέτρος,
ζήσαντα πρὸς πάντ' εἰσεβῶς ἀνὰ πτόλιν
ἐτῶν ἀριθμὸν ὀγδοήκοντ' ἀρτίων.

5 b. Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζηκότες τόνδε δέδεκται
τύμβος ὃδ' ἐκ προγόνων, ταῖς δ' ἀπὸ τᾶς σοφίας
ταῖς ἀπὸ Σωκράτεω πιννταῖς μάλα τοῦ τε Πλάτωνος,
κοῦκ Ἐπικουρήοις ἡδονικαῖς ἀθέοις,
Ἑστιαῖον τὸν φύντα πατρὸς κλεινοῖο Μενάνδ[ρου],
10 ἐσθλοτάταν βιοταῖς ἑξανύσαντος ὁδόν.
κούφη γὰρ χυθεῖσ' ὁσίως κρύπτοις σὺ τὸν ἄνδρα
ἐλθ[όντ'] εὐ[σεβέων εἰ]ς ἱεροῦς θαλάμο[υς].

Circa Chr. natum videtur Antenor Euandridae filius Hestiaei nepos incultos versus in patrem avumque scripsisse, alterum pridem alterum nuper sepulcro conditum. Nec tragicum poetam Euandridam nec Socraticum novimus Hestiaeum; nomina ipsa testatur editor crebro in titulis Milesiis reperiri. — 1 articulum vocabulo τραγωιδίας adiectum ne mireris dixit Philostratus *vii. soph.* II 239 Clementem Byzantinum et τραγωιδίας et τῆς τραγωιδίας ὑποκριτήν. Videtur autem Euandridas τῆς ἱερᾶς συνόδου

τῆς τῶν περὶ τὸν Δώνυσον τεχνιτῶν sodalis fuisse. — 12 κλίν]οντ' editor, qui cetera recte supplevit. Pro ἱερούς cave conicias σκιερούς, cf. 222,8. 228,7.

229 conl. Add. Ex ectypo ipse cognovi v. 1. Πῶλιττα esse in lapide; idem nomen A. P. VII 335.

248,9 fortasse μοῖραι δὲ [π]έ[σῃ] σ]οι — [ἡ]λικίην κλωῶσαν κτλ'. ad quae quod minus bene videbuntur proxima se adplicare incitum ad-gnoveris interpolatorem, cf. adn.

251,1 sq. cf. Leonidae ep. A. P. VII 440 et index scriptorum s. v.

269,4. Ἰλαραῖς Χάρισιν dixerat Meleager A. P. VII 419,4.

271. Falso haec interpretatus sum. Scriptum fuit epigramma sub Panis status ab Ampelio una cum Musis in luco quodam posita: *non iam Echus amator sum* (nam v. 3 scribendum Ἦχῶ δ' οὐ φιλέω), *non iam pastorum delector sodalicio, sed ab Ampelio huc translatus Musarum socius frigida fontium arborumque umbra fruor.*

288 a. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Σεμνὸν ἀεὶ ζήσας βίοτον, μάκαρ Ἀρτεμίδωρε,
σωφροσύνην διὰ σὴν χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae εσω. — 2 χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν Meleager A. P. VII 421,12; cf. epigr. sequens.

288 b. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Εἰ καὶ μοιρίδιον τέλος ἦγέ σε γῆς ὑπὸ κόλπους,
Σώπατρε σεμνὲ θανών, χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae eadem quae antecedentis tituli, eadem praeterea σεμνότητος laus, eadem denique clausula v. 2.

288 c. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. arch.* 1874 XXVII 94.

.
 ἡρπασθ[ην
 μηδένα πατρί διδοὺς γόον ἄλλον, μηδ' ἀδικήσας
 γλώσση πικρολόγῳ μηδένα, πᾶσι φίλος
 5 κείμαι ὑπὸ χθονὶ τ[ῆδε]
 τοῖς πρὶν ἀποιχομ[ένους]
 κωκύω γονέων [πικ]ρ[ὸν] μόρον.
 σοὶ χάρις εὐξ
 εὔνασον ἤδη [θ]υ[μ]ὸ[ν]
 10 ἀ[ρ]κετὰ τρι[σ]

Litterae ε c ω. — Ab initio traditur

PHIC

HPACΘII

MHΔENANATPIΔ

pentametrorum εἰςθεσις diligenter observatur. — 5 XΘONITII videtur hereditario sepulcro conditus ad pridem mortuos proavos se contulisse dici. — 7 RONEWNI P — 8 nescio cuius rei gratias agat Plutoni, cf. 462,14; fortasse precantem (εὐξ[άμενον]) nescio quid deus exaudierat. — 9 HΔH YNO — 10 APKETATPI rogatur deus iram missam faciat et adquiescat tribus quae rapuerit corporibus, cf. 413,7.

319,1. Eadem dictio μνη/μη παραδοῦναι est in *Actis Timothei* (ed. Vsener in progr. Bonnens. ad natal. inperat. 1877) p. 8.

324,1 scribe ἀμειλίκτων ὑπὸ μοιρῶν.

372,31 scribe καὶ θρηνεῖ σε πατήρ, cf. 379,4.

409,1 scribe Νομῷ ἥρωι Τροκανδεύς.

425,7 scribe στηλίδα χάραξεν.

431 a. Damasci. Waddington apud Lebas III part. VI n. 2549.

Ἐντεῦθ' ἀρχιερεὺς ἐγὼ ποτ' ᾤχο[v]ν,
 ἄνθος ξυράμενος νέων λούλων,
 ψυχὴν εὐσεβείης ὕπερ τεθελώς

καὶ σεμ[ῆ]ς μακάρων ὑπηρετείας.
 5 ἀ[λλ]' εἰς γῆρας ἵκυσθε πάντες ἐξῆς,
 μνειάν Μητροφάνους ὅσοι ποιεῖσθε.
 νὶ τὸν Δία συντηρήσω.

1 videtur ille ἐνταῦθα et ἐντεῦθεν inter se confudisse. — 2 sqq. *barbam quidem tonsam, sed animum validum habui ad pium sanctumque deorum ministerium.* — 4 CEMNHC — ΥΠΗΤΕΙΑIC Buecheler *Mus. Rh.* XXVII 475 scripsit σεμναῖς ὑπηρετείας. — 5 AMEIC corr. Buecheler. — 7 subscripsit pius homo idem.

437,4 scribe ἐς γλυκεροῦς εὐσεβέων θαλάμους.

444,1 nomen fuerit Ὀνομαστός.

474 a. Spartae. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 484.

Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας, ὃν ἐπῆνεσεν Ἑλλάς
 καὶ περίφρων Ἀσίη καὶ νοεροὶ βασιλεῖς,
 οὐκέτι ταῖς θυμέλαις ταῖς εὐσεφάνοις παρεδρεῖω,
 τερπνὰ μέλη κελαδῶν τοῖς λιγυροῖσι χοροῖς·
 5 οὐδὲ σύννευον ὀρῶ[ν] φιλοσύγγαμον, οὐδὲ τὰ τέκνα
 κεῖμαι τοῦτον ἔχων οἶκον ὑπαίδιον.
 παροδεῖτα χαῖρε.

Aetatis inferioris esse dicitur Threpti tibicinis epitaphium; imperatores intellegere licet M. Aurelium et L. Verum (v. 2). — 5 melius scripsisset οὐδ' ἔτι τέκνα, ceteroqui enim haud inscite factum epigramma.

480 a. Mantineae. Foucart-Lebas 352 q.

. Φίλα δέ με γείνατο μήτηρ,
 Πρεῖμος δ' οὐνομά μοι, [Μαντινέη] δὲ πάτερ·
 εἰκοστὸν λυ[κ]ᾶ[βαντα καὶ] ὄγδοον οὐκέτι πλήσας
 ἥρπασμαι, γαμετῇ παῖδα λιπὼν Ἰόλῃν.
 5 οὐδὲ λα[θ]εῖν εἶα με [τ]αχὺς δρόμος, οὐδὲ [παλαιόστρης
 κ[ᾶ]μος, ἐν ἡλαπίναις δ' ἐσθλὸς [ἐὼν κλέ]ομαι.
 ταῦτα μαθ[ώ]ν, ξένε, πεῖνε, γ[έ]λα, κώμ[α]ζε, μυρίζον·
 κοινὰ γάρ ἐστι [βροτο]ῖς ταῦτα τὰ συνθέματα.

Litterae AΣΞΩ. — 1 ab initio ὁ δεῖνα μ' ἔσπειρε; clausula est home-rica II. Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ. — 2 Μαντινέη Wilamowitz. —

3 6 7 8 suppl. Foucart, nisi quod v. 6 ἐσθλὸς αἰεὶ κλέομαι voluit. — 3 ΛΥΤΑ quod nescio an cum editore servandum sit. — ΟΓΔΟΟΝΟΝ — 5 ΛΘΕΙΝ-ΙΑΧΥΣ — 6 ΚΟΜΟΣ uti v. 7 ΜΑΘΟΝ. Videtur inesse ea quam posui sententia *haud ignobilem me sicut esse cursus pernicilias aut turba palaestras, cuius laudabunt me sodales*, cf. 663.

492. Ediderunt Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 478 et Foucart *Rev. arch.* 1875 I 110, qui v. 1 sqq. recte suppleverunt:

Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ[ῶν ἐπι]νοί[α]ς,
ἀλλὰ Τίχη κρείσσων ἐλπίδος [ἐξ]εφάνη,
ἣ καὶ Τιμοκλήν Ἀσωπίχου ἡφάνισ' υἱόν κτλ'.

v. 5 confirmatur vitiosa lectio καὶ ἐν Ἑρακλέους τρίς ἐν ἄθλοις, ubi Leo amicus recte fortasse τρισὶν ἄθλοις proposuit. Addiderunt vero in eodem lapide ad dextram scriptum alterum epigramma, nimis quidem mutilum quam quod restitui possit, memorabile tamen non uno nomine:

492b. Ἀπόλλωνος] Πουθιῆος τ . . .
. . . . Πούθια παγκ[ράτιον]

Παῖδ[α Μεν]εκράτεω
Κορβείδας ἱεραῖ νῆα
ἐγνίκας ἔτι θερμὸς ὁ
Φοίβου τῶν ἐτύμων
Λύσιππος Σικυώνιος ἐποίησε.

In praescriptis παγκράτιον suppleverunt editores. — 1 παῖδ
εκρατεω Cum., ΚΑΙΔ ΛΕΚΡΑΤΕΩ Foucart. — 2 Κορβείδας Cuman.; quar-
tam litteram P potius quam B sibi videri esse ait Foucart; qui deinceps
ΙΕΡΑΙΝΙΑ . . tradit; Cumanudes ἱεραῖ νῆα, addens tamen H incertam esse.
— 3 θερμὸς δ[ροῦσας] Cumanudes nescio quo sensu. Sententia certa con-
parato ep. 942 ἀλλ' ἔτι θερμὸν πνεῦμα φέρων σκληρὰς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας
ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνον. — Lysippum cum recte editor intellexerit
notissimum illum Sicyonium, Polycletum cuius nomen priori subscriptum
est carmini non minus recte idem minorem adgnovit Lysippi aequalem,
Naucydis discipulum, ut iam certa habeamus saeculi quarti documenta.
Notatu vero digna duorum epigrammatum eodem in lapide eodemque
fere tempore insculptorum diversa dialectus.

524. Χρήστη τῇ συμβίῳ legendum vidit Wilamowitz.

550, 5 cf. Agathiae A. P. VII 574 ἡ δὲ κόμην τήλουσα.

625, 3 vitium metricum sustuleris cum in archetypo pro πολλάκις fuisse sumpseris ἐξάκι simile.

639. L. Arulenus Anoptes est C. I. L. V 5762.

640, 4. Idem in eodem nomine lusus in ep. Antipatri Thessal. A. P. IX 517 σοὶ δ' εἵκει μελπομένῳ, Γλάφυρε, — ὄνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος.

646a. Romae. Garrucci *Bull. arch.* 1861 p. 37 cum notis Kiesslingii et Detlefsenii.

Θ(εοῖ)ς [κ(αταχθονίοις)].

Φρόντιζ' ἔως ζῆς, πῶς καλῶς ταφήσῃς.
καὶ ζῆσον, ὥς ζήσο[ις]· κάτω γὰρ οὐκ ἔχῃς
οὐ πῦρ ἀνάψῃ, οὐδὲ διπνήσῃ καλῶ[ς].
ἐγὼ λέγω σοὶ ταῦτα ἅπαντα πιράσας·

5 ἐντεῦθεν οὐθίς ἀποθανὼν ἐγίρε[ται].

Litterae videntur εσω fuisse. — 2 ΖΗΘΟΚΑΤΩ correxī; ὅτι κάτω male Detlefsen. — 5 suppl. Kiessling.

647, 1 sq. cf. Senecae epitaphium in *Anthol. lat.* (ed. R.) 667:

*cura, labor, meritum, sumpti pro munere honores,
aē, aēias posthac sollicitate animas.*

654, 7 κυδρή παρακοίτι confirmatur ex Homeri Il. Σ 184.

686, 5 sic fere scribendum videtur:

Πιερίδων Μουσῶν ἰσαριθμιός ἐστιν ὁ μάρτυς,
οὓς γε γήϊονους προφέρεσκεν ἔης ἐκ νηδύος ἀγνῆς
ἐννέα· τοῖς χαίρουσα φίλ[η θάνα] πᾶσιν ἀληθῶς

vitae testes atsi non ipsas Musas tamen liberorum numerum Musis aequalem habet, quos peperit novem.

698, 1 lege χυτή (ΛΤΗ) κατὰ γὰρ καλῶς πετρεῖ. Versus enim homericus est Il. Z 464 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κ. γ. κ.

714, 7. Voluit θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή, quae sunt homerica II. E 83.

743a. Athenis prope Olympieum. *Bulletin de correspondance Hellénique* I 350. Ectypum vidi apud Kirchhoffium.

Μνημα τόδε ἡς ἀρχῆς Πεισίστ[ρατος Ἰππίου] νίος
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

Thuc. VI 54 Πεισίστρατος ὁ Ἰππίου τοῦ τυραννεύσαντος υἱός, τοῦ πάππου ἔχων τὸννομα, [ὅς] τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρχῶν ἀνέθηκε καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίῳ. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μείζον μῆκος τοῦ βωμοῦ ἠφάνισε τοῦ πύργου. τοῦ δ' ἐν Πυθίῳ ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυδροῖς γράμμασι λέγοντα ἃ ἐν τῷ μνηματί τὸ δ' ἡς ἀρχῆς κτλ'. Hoc ipsum iam exemplum nos tenemus, etsi cur ἀμυδρὰ visa sint Thucydidi γράμματα ex ectypo optimis clarissimis elegantissimis litteris scripto minime perspicitur. — 2 TEMENE iota lapide fracto periiit.

757a. Thisbe. Cumanudes *Athenaei* IV 378.

Εὐ]χὰν ἐκτελέσαντι Διωνύσοι Νεομήδης
ἔργων ἀντ' ἀγαθῶν μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

1 εὐχὰν ἐκτελέσαι plerumque homines dicuntur votum susceptum solventes.

768a. Thebis. *Bulletin de correspond. Hellénique* I 351.

Ξενοκράτης
Θεότομπος
Μνασίλαος.

Ἀνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηνάκις εἶλεν
Ξενοκράτης κλάρῳ Ζηνὶ τρόπαια φέρειν,
οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ Λάκαιναν
ἄσπίδα· Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμῳ·
5 καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τρόπαια·
οὐδ' Ἐπαμινώνδῳ δεύτεροι ἐδράμομεν.

Narrat Pausanias IV 32,5 Thebanis cum instaret proelium Leuctricum a Trophonio inperatum esse ut clypeum olim ab Aristomene Messenio in herois fano consecratum inde repeterent tropaeique loco priusquam ad manus res veniret conlocarent; repetiisse autem Epami-

nondae rogatu Xenocratem; quem clypeum conspiciatos Lacedaemonios fugisse. Hanc Pausaniae narrationem cum epigrammatis memoria fere congruam esse intellexit Buecheler *Mus. Rhén. XXXII* 479 sq., ipsum epigramma non omni ex parte ut mihi videtur recte interpretatus. Sic intellego: *dum Lacedaemonii in eo est ut vincerent* (confirmatur igitur Xenophontis iudicium *Hellen. VI* 4,13), *Xenocrati sorte obtigit* (sortiti autem erant praeter ipsum Theopompus et Mnasilaus) *ut Iovi tropaeum adferret. Et adtulit ille hostium copias armaque nequaquam metuens: sic factum ut Thebani victores e pugna discederent, cuius rei testimonium tropaeum est Leuctris positum. Princeps quidem victoriae auctor Epaminondas fuit* (Diod. XV 56,2), *nos vero propter utilem cursus celeritatem illo vir inferiores.* Adparet ex his periculosum aliquod per medios hostes iter fecisse Xenocratem ad recipiendum illud quod Iovi poneretur tropaeum, adparet non minus (cf. v. 6) singulari quadam hac in re celeritate opus fuisse. Tropaeum quale fuerit*) mirum est quod ex titulo non discimus (hastam enim fuisse haud recte Buecheler ex vv. 1 et 5 conlegit); sed et hoc et inscita narrandi ratio, dictionis inconcinnitas et obscuritas, dialecti inconstantia (v. 5 δουρί) eo magis ducit ut epigramma non IV saeculo sed tempore aliquanto recentiore scriptum putemus, quam eo ut rei memoriam a Pausania traditam fabulosa temporum longinquitate obscuratam dicamus. — 3 Diod. XV 53,2 οἱ δὲ Βοιωτοὶ — κατέσῃσαν τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπὶ χεῖρας ἅπαν τὸ Λευκτρικὸν πεδῖον, quod Xenocrati videtur percurrendum fuisse. — 5 νικαφόρα δουρὶ τρόπαια sunt tropaea quibus victoria armis parta indicatur. — 6 currebant et Epaminondas et Xenocrates, alter contra hostes alter tropaeum ut repeteret.

784. Gravi meo errore factum est ut epigrammatis huius et verba et aetatem perperam constituerem. Teste enim Froehnero v. a. Chr. n. saeculo scriptum est, legendum autem sic:

Τέρπων εἰμὶ θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
τοῖς δὲ καταστήσασσι Κύπρις χάριν ἀνταποδοίη.

Terpon eorum daemonum numero accedit quales sunt Τύχων Γοργών Κηδάλων alii.

*) moneo de sacro clypeo, quem ἐκ τοῦ νεὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος λαβὼν ἄμα οἱ εἶχεν Ἀλέξανδρος καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέρετο ἐν ταῖς μάχαις *Attian. Anab. VI* 9,3.

Litteras editor ait aetatis macedonicae esse; indoles carminis videtur recentior. — 2 Αἰνῆϊς formam pro ea quae est vulgarior Αἰνῆϊδες commemoratam ab Eustathio Π. Β 749 adtulit editor. — 3 φύλοπλου genitivus male conlocatus videtur ad ἀρετᾶς referendus. — 6 σωτήρ καὶ κτήτης et Olympius saepius vocatur Hadrianus C. I. 321 sqq. — 7 ἡρώων qualis est Sosander.

877b. Epidauri prope templum Aesculapii iuxta statuam virilem. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 273.

Ἀνθετο μὲν μ' Ἐπίδανρος Ἀριστείδαο Φίλιππον
Περγαμόθεν, θείας κοίρανον ἱστορίας,
ἀγλαίισαν δὲ μ' ἄν[ακ]τες, ἐπεὶ πολεμογράφον αὐδᾶν
ἔκλαγον ἀμερίων κόσμον ἐπερχόμενος.

Ἐγὼ παντοίων παθῶν καὶ ξυνεχέος ἀλληλοφωνίης ἀνά τε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰ Λιβύων ἔθνη καὶ νησιωτέων πόλεις καὶ ἡμέας γεγεννημένων ὁσίῃ χειρὶ τὴν περὶ τῶν καινῶν πράξεων ἱστορίην ἐξήνεγκα ἐς τοὺς Ἑλ[λην]ας, ὅπως καὶ δι' ἡμέων μανθάνοντες ὁκόσα δημοκοπίη καὶ κερδέων ἀμετρησίῃ καὶ στάσεις ἐμφύλιοι καὶ πιστίων καταλύσεις γεννῶσι κακά, παρατηρήσει παθῶν ἀλλοτρίων ἀπενθήτους ποιοῦνται τὰς τοῦ βίου δ[υσδι]ορθωσίας.

II p. Chr. n. saeculi. Ex eorum enim scriptorum numero est Philippus, quos Lucianus πῶς δὲ ἱστορ. συγγρ. c. 16 sqq. dialecto ionica usos ἡτρεῖν dicentes καὶ πείρην καὶ ὁκόσα καὶ νοῦσοι cavillatur. Quas res apud Afros insulanosque nuper gestas ille enarrasse se gloriatur videtur ignorare. Epigramma civitas Epidauriorum, subscripta ipse Philippus insculpenda curavit. — Cumanudis lectionem bis correxi, et v. 3, ubi ἄν[δρ]ες illi exciderunt, et extremum vocabulum ubi ille δι; (αν)ορθώ-σας edidit; intellege ut *Graeci alienis malis cognitis ipsorum infortunia efficiant ut dolore careant.*

931,1. μῆλα Pythioniciis praemia proposita saepius reperiuntur, cf. Luc. *Anachars.* c. 9.

932a. Olympiae. Fraenkel *Diar. arch.* 1877 XXXV 47.

Πρῶτος ἐγὼ Τρώων Πισάτιδος ἔρνει ἐλαίας
στεφθεῖς καρύχθην, τοῦνομ' Ἀκεστορίδης·

καὶ μὲν καὶ Λουσοὶ με κατέστεφον ἦδ' Ἐπίδανρος
καὶ Φένεος Νεμέα τ' ἔλαχεν ἀθλοφόρον.
5 ἦ ῥα τόθ' Ἑρμοκρέοντος ἐς νῆα λείπετο πώλων
αἶμα παλαιγενέων κραιπνοῦ Ἐριχθονίου.

1 fere a. Chr. n. saeculi. — 5 sententia non bene expressa haec est: *tunc adparuit Erichthonii equorum prolem usque ad me Acestoriden Hermocreontis filium perdurasse*. Equorum autem virtus (κραιπνότης) haud magis eleganter id ipsum Erichthonium transfertur.

938. Edidit Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477, qui recte v. 4 στεφανο[?] supplavit.

938 a. Thebis. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477.

Π]άμμαχον, ὦ Θήβα, κρατέοντά με παῖδα[ς ἀγῶνι
καὶ τὸ πάλιν μεσάταν ἀλικίαν τίς ἐρεῖ
τοίας ἐκ προβολᾶς εὐάγκριτον; ἀ δὲ Νέμειος
νῖκα μοι λεπτῶν ἤλθεν ἀπ' ἡϊθέων
5 πατρός δῶμα Τριάκος· ἄεθλα γὰρ οἱ παρὰ Δίρκαι
ἀμφαδὸν Ἑλλάνων πλεῖστα φέροντι νέοι.
Τεισικράτης ἐποίησ[ε].

Tisicrates Sicyonius iv saeculi artifex. Eiusdem igitur aetatis Phorystae alterius Triacis filii epigramma (n. 938) est, unde corrige errorem. — 1 πάμμαχον — ἀγῶνα Cumanudes, idemque v. 3 ἄδε scripsit. At sic procedit oratio: *vici primum pueros, tum qui pueros inter iuvenesque aetate sunt medii, denique vero Nemea victoria* (quae in causa fuit cur imago poneretur) *ex iuvenibus reportata est*.

942 a. In provincia Trevisana repertum anaglyphum. Veludo *Atti dell'Istituto Veneto di scienze lettere ed arti* ser. III. vol. VIII.

Κλαυδιανὸν πύκτην λεντιάριοι ἐνθάδ' ἔθηκαν,
τειμῶντες καὶ νῦν εἰκόνι καὶ στεφάνοις.

1 lintearii videntur ei vocari qui velorum in amphitheatro curam agebant.

943 a. Athenis. Vssing *Graeske og Latinske Indskrifter i Kjöbenhavn* (1854) p. 24.

Νεικήσας πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης Ἐυφήμου
λαμπάδ' ἔθηκε θεοῖς τοῖσιν ἐνὶ σταδίοις.
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντο[ν κτλ.]

Anno 14¹/₈ τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφέβων fuit, Abas-
canti paedotribae anno decimo; cf. ad n. 960. — 2 dei sunt Mercurius
et Hercules, cf. n. 943,2.

1028. A se olim confectum apographum versuum 1—29 et 48—70 be-
nigne mecum communicavit E. Curtius, ex quo haec enotabo: v. 11 ΧΑΡΑ
ΞΕΙ, v. 14 ΤΥΡΑΝΝΩΙ unde fortasse scribendum τυράννω πρέσβα Κρόνω
θυγάτηρ, quicum congruit et hymnus Nysaeus (cf. p. 440) et Homeri
versus quem imitatus est poeta πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη (Il. T 91).
v. 16 ΩΠΟΤΕΥ, v. 18 ΕΛΙΝΟΤΡΟΠΟΣΕ, v. 19 ΩΡΑΝΟΣ, v. 22 ΕΝΠΕΤΑΣΕΙ
quod reponendum est, v. 24 ΘΗΛΥΤΕΡΑ, v. 28 ΩΡΑΝΙΟΙΣΙ, v. 48 extr.
.ΩΙ, v. 52 ΥΠΕΙΡΟΧΟΤΑΝΙΚΑΝ, v. 53 ΤΕΙΜΑΝ, v. 54 ΑΝΑΝ unde ἀνάν-
καν scribendum, v. 62 ΕΠΙ.

Eiusdem fere argumenti hymnum isiacum pedestri sermone scriptum
apud Ietas inventum edidit Weil *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* II 79,
qui ab Eustratiade admonitus ridiculos suos de titulo errores ridicule
retractavit *ibid.* II 189. Utile erit Wilamowitzii adhibitis supplementis
hymni verba huc transscribere.

octo fere versus perierunt ab initio

ἐγὼ εἰμι ΓΥΝΑΙΚΙΘΕΟΕΚΑΛΟΥ

- ΕΡΗ Ε[μοὶ Βού]βαστις πό[λι]ς οἰκοδο-
μήθ]η, ἐ[γὼ] ἐχώρισα γῆν ἀπ' οὐρανοῦ,
ἐγὼ ἀ[στροφάου]ν ὁδοὺς ἔδειξα, ἐγὼ ἡλίου καὶ
5 σε[λή]νη[s] πορείαν συνέταξα, ἐγὼ θάλα[σ] . .
ΕΙΛΕΡΓ. Ε . . . Ε [ἐ]γὼ τὸ δίκαιον ἰσχυρὸν ἐπο[ί]-
η]σα, ἐγὼ [γ]υ[ν]αῖκα καὶ ἄνδρα συνήγαγα,
ἐγὼ γυναι[κί] δεκά[μ]η[νον] βρέφος ἐνέ[σ]αξα,
ἐγὼ ὑπὸ τέκνων γονεῖς φιλοστοργεῖσθαι ἐνο-
10 μοθέτησα, ἐγὼ τοῖς ἀστό[ργως γ]ονεῦσι δια-
κειμένο[ι]ς τεινωρίαν ἐπέθηκα, ἐγὼ μετὰ
τοῦ ἀδελφοῦ Ὅσει[ρ]ε[ος] τὰς ἀνθρωποφιλίας ἔπαυσα,
ἐγὼ πυ[ροῦ]ς ἀνθρώποις ἀνέδειξα, ἐγὼ ἀγάλματα
ἴστ]ᾶν ἐδ[ίδα]ξα, ἐγὼ τεμένη θεῶν ε[ἰ]δρυσά-
15 μην, [ἐ]γὼ τυρά[ν]ω[ν] ἀρχὰς κατέλυσα, ἐγὼ στέργε-

σθαι [γ]υ[αῖκ]α[ς] ὑπ' ἀνδ[ρῶ]ν ἡνάνκασα, ἐ[γὼ τ]ὸ δι-
καιον εἰσχυρότερον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἐποί-
ησα, ἐγὼ τὸ ἀληθὲς καλὸν ἐνομοθέτησα
ν[ο]μ[ί]ζεσθαι, ἐγὼ συγγραφὰς Ἐ[ρμου] . . .

20 H . . . M . . . ΤΟΥΤ

1 fortasse τοῦ ἀληθοῦς καλοῦ, cf. v. 18. — 2 Ε . . Ε . . ΒΑΣΤΙΣΟ . .
corr. Wilam. — 3 Ε . . ΠΕΧΩΡΙΣΑ corr. Weil. — 4 Α . . . Ι . Ν corr. Wil.
ἀστέρων Weil. — 5 ΓΕ . . ΝΗ . corr. Weil. — ΘΑΛΛΑΙ . | ΕΙΑΕΡΓ . Ε . . Ε θα-
λάσσια ἔργα vix fuerunt, θαλάσσαν ἐστέρεσα Wilam. — 7 ΕΥΙ . ΑΙΚΑ et
8 ΔΕΚΑΙ . ΙΝΟΝ corr. Weil. — 8 ΕΝΕΑΞΑ correxi, ἐνέταξα Wilam. —
10 ΑΣΤΟΙΣΟΠΗΟΝΕΙΚΙ corr. Wilam. — 12 ΟΣΠΕΘΕ corr. Wilam. — 13
ΠΥΗΠΙΣ πυρὸς probabiliter Wilam. — 14 ἱστᾶν Wilam. ἐδίδαξα ego. —
ΕΑΡΥΛΑ — 15 ΚΩΤΥΡΑΙΩ . corr. Weil. — 16 ΕΘΑΙΥΝ . . ΑΡΥΠΑΝΔΙΗΝ et
ΕΙΤΟΔΙ corr. Weil. — 17 χρυσίου Wilam. — 19 Ν . Μ ΘΑΤ corr.
Weil. — Ἐρμου Wilam. — Adparet et Nysaeorum et Ietarum et An-
driorum hymnos ad unum omnes fontem referendos esse.

1044. Duo praeterea huius epigrammatis apographa extant, alterum
Vischeri *Archaeol. Beitr.* tab. VI 1, alterum Foucarti recens editum
apud Lebas 331a, quorum prior v. 2 ΙΝΕΜΕΓΑΚΛΕΙΑΣ legit, Foucart
eodem v. extr. ΕΥΣΕΒΙΑΙ, unde spretis Foucarti supplementis sic scri-
bendum:

Αἶνεσον] εὐόπλου Φιλοποίμενος αἶμα [λαχούσας,
ξεῖνε, Μεγακλείας αἶνεσον εὐσεβίαν

v. 3. ΝΑΠΟ Vischer, v. 4 ΑΝΙΑΣ . . Ν . . ΚΥ κτλ'. Foucart, qui recte
supplevit: ἀν ἀπὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἡνέγκατο μ[άτηρ],
Οὐρανίας [σεμ]ν[άν] Κύπριδος ἱποπόλον.

v. 6 ΞΟΥΝΟΙΣ Α . ΗΓΕΜΟΞΙ Foucart, qui legit καὶ ξούνοις
θαῦμα καὶ ἀγεμόσι, quae nec intellego nec corrigo. — v. 7 ΕΙΔΕΓΥΝΑΠ . .
ΟΙΟΚΛΑ Vischer, extr. Foucart Α . ΣΑΤΟΦΑΜΑ — v. 8 ΥΘΑΥΜΑ Foucart,
... ΥΠΟ . . ΙΟΝ . ΑΙ . . ΠΑΡΕΤ Vischer. Redintegrandum distichon aliis
relinquam. Foucart nec v. 7 πλούσιοι κλέος recte scripsit nec v. 8
εὐ θαυμαστόν. Bene vere idem monuit Vraniae Veneris apud Me-
galopolitanos templum Pausaniae aetate (VIII 35) iam dirutum fuisse.

1046,83 clausula est Theocritea XXV 158 ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούσῃ.
Ceterum initia versuum 31—46 in fragmento marmoreo repetita invenit

Detlefsen apud equitem Morbio Mediolanensem, praemisso fortasse nomine [Ἀνία Ρ]ή[γάλλα]. Cf. *Bullet. arch.* 1863 p. 147 sqq.

1046a. Hermione. Foucart-Lebas 159g.

Τὸν παρθενῶνα τόνδ' ἔτε[υξε] nomen dedicantis
πορῶν θεῆς Δήμητρος ἱερεΐαις [χάριν,
ἐπὶ στρατηγοῦ τοῦ νέου Πα

π fere p. Chr. n. saeculi. — 1 ἔτευξε Foucart. — 2 χάριν Wilamowitz.

1072,5. Litterae ΕΠΤΟΝΤΟΝ possunt fuisse ΕΥΤΡΟΝΙΟΝ, cf. v. 10.

1087. Epigramma expressum videtur ex [Aeschyli] ep. Bergk. *Poet. Lyr.* II 571:

ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἄν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

1100a. Olympiae. Dittenberger *Diatr. arch.* 1877 p. 96.

Ἡ πόλις ἥ . . . τὸν δεῖνα] Ἀλεῖον τὸν αὐτᾶς πρόξενον [καὶ εὐ-
εργ]έταν ἑλληνοδικοῦντα Διὶ Ὀλυμπίῳ.

Τεῦξεν Ἀριστομένης Μεσσήνιος Ἀγία υἱός.

Ante Chr. n. factum videtur editori.

1117a. Tabula lignea ex Aegypto una cum sequenti in Americam translata, ubi extant in museo privato Eboracensi. Froehner *Tablettes grecques du Musée de Marseille* (1867) p. 4.

Ὅταν ποιῶν πονηρὰ χρηστά τις λαλῇ
καὶ τὸν παρόντα πλησίον μὴ λανθάνῃ,
διπλάσιος ἀντὶ γίνεθ' ἡ πονηρία.

1117b. Tabula lignea; vid. ad ep. anteced. Froehner *l. s. s.*

ῥι μὴ δέδωκεν ἡ τύχη κοιμωμένῳ,
μάτην δραμεῖται, κἄν ὑπὲρ Λάδαν δράμῃ.

1119. Eosdem versus in quattuor tabellis similibus musei Borelli (ex museo Clot-Bey) legit Froehner *Tablettes grecques du Musée de Marseille* p. 6, quarum in secunda tertia quarta praeterea haec sunt: Μ. Αὐρήλιος Θεόδωρος τοῦ Ἀντιβύβωνος ἔγραψα τῇ ἑ Θ. Aurelium autem Theodorum

alia quaedam tabella et ipsa ex Aegypto adlata docet fuisse saeculo III exeunte vel ineunte IV: *Αὐρήλιος Θεόδωρος Ἀνουβίωνος ἔγραψα τῇ καὶ ἡμέρᾳ ἡλίου ὑπατίας Φλαουείου Κωνσταντίου καὶ Οὐά . . . τῶν ἐπαρχῶν*. Consules fuerunt Flavius Constantius et Galerius Valerius Maximinus annis 294, 300, 302, 305, 306; cf. Froehner *l. s. s.*

* 1119 a. Diptychon Mediolani in museo Trivultiano. Mommsen C. I. L. V 8120.

*Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις τὴν ἀξίαν
ὑπατος ἐπαρχῶν προσφέρω Φι[λό]ξε[νος].*

*Fl. Theodo(rus) Filoxenus Sotericus Filoxenus
vir ill. com. dom. ex magistr. per Thracia
et consul ordin.*

Anno p. Chr. n. 525. — 1 *qui morum castitate consularem dignitatem inlustravit*. — 2 cf. seq. ep.

1119 b. Diptychon Compendiense. Ex Gorio Mommsen C. I. L. V 8120 adn.

*Τουτὶ τὸ δῶρον τῇ σοφῇ γερονσίᾳ
ὑπατος ἐπαρχῶν προσφέρω Φιλόξενος.*

Vide ep. praeced.

1135, 1. Formam *μολόχην* seravit cod. II in Nicandri *Theriac.* 89.

Additis quae habui addenda praefandi finem faciam. Penes vos autem, viri optimi, praeter ceteros iudicium esto; vobis si videatur hinc illinc bonum aliquod spicum ex hac segete legi posse, maximo opere gaudebo. Valete.

Scr. Romae Id. Decembr. a. h. s. LXXVII.

I. EPIGRAMMATA SEPULCRALIA.

I. ATTICA.

SAECVLI SEXTI.

- *1. Sepoliae. Kirchhoff C. I. A. 463.

Εἴτ' ἀσπότης τις ἀνὴρ εἴτε ξένος ἄλλοθεν ἐλθὼν,
Τέ[τι]χον οἰκτίρας ἄνδρ' ἀγαθὸν παρίτω,
ἐν πολέμῳ φθίμενον νεαρὰν ἥβην ὀλέσαντα·
ταῦτ' ἀποδυράμενοι νεῖσθ' ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν.

1 supplevit Kirchhoff *Herm.* V 53 — clausula fere homERICA Od.
γ 52. 33. ρ 382. — 2 Τέ[τι]χον restituit Kekulé *Thesaurum* p. 159.

- *2. Ad Dipylon. Ex Luedersii apographo E. Curtius et Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1873 p. 153.

Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος ἀποφθιμένῳ Ξενοψάντῳ
θῆκε τόδ' ἀντ' ἀρετῆς ἣδὲ σαιοφροσύνης.

In sinistro basis latere Π]άριος quae artificis patriam indicant; a sinistra 16 vel 17 litterae perierunt. Κλεόβουλος in lapide est.

3. Incerti loci. Kirchhoff 465.

Ἀρχένεως τόδε σ[ῆ]μα nomen defuncti
ἔστησ' ἐγγὺς ὁδοῦ ἀγαθοῦ καὶ [σώ]φρονος ἀνδρός.

Supplevit Kirchhoff. — 2 ΔΟΙ corr. Kiessling hastam pro inter-
punctionis nota habens (:).

- *4. εἰς τὸ Φορβαντεῖον. Pittaces. Kirchhoff 466.

Ἀντιλόχου ποτὶ σῆμ' ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρός

.

Alterius versus paucarum litterarum apices supersunt; tale quid fuerit ἵστε προσερχόμενοι. Altero eiusdem cippi fragmento artificis nomen inscriptum Ἀριστίων μ' ἐπόησεν.

- *5. Ad Velanidezam. Kirchhoff 468.

Λυσέαι ἐνθάδε σῆμα πατὴρ Σήμων ἐπέθηκεν.

6. Incerti loci. Ex apographo adcuratissimo archaeologorum Atheniensium (1851) Kirchhoff 469.

Σῆμα Φρασικλείας· κούρη κεκλή[σο]μαι αἰεὶ,
ἀντὶ γάμου παρὰ θεῶν τοῦτο λαχοῦσα ὄνομα.

7. Ad Sunium promunturium. Ex Rangabis Michaelis Cordellae apographis Kirchhoff 470.

Τῷ ῥοῖπικλέους παιδὸς Λαμασιστράτου ἐνθάδε σῆμα
Πεισιάνναξ κατέθηκε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

1 init. . PRI Cord. At Τερπικλῆς graecum nomen esse recte negat Wilamowitz. — 2 θανόντος Michaelis satis spatii negans superare ad n litteram supplendam; usus tamen et ratio formulae pluralem postulant.

8. Ad Sunium. Ex Cordellae ectypo Kirchhoff 471.

. ἦν γὰρ ἀπάσης
νοῦν τε καὶ ἀνο[ρέ]αν ἔξοχος ἡλικίας.
. . . Ἐπισημίων τόδ' ἐπόει Ἰη(π)οστράτου σῆμα.

Ab initio paullo plura periisse quam sola defuncti patrisque nomina, coniunctio γὰρ docet; fortasse viator ut iuvenem deferret invitabatur. Duo fuerunt disticha. — 2 Sauppe cum in Cordellae ectypo legisset ΑΜΔ, ἀνδρείαν scripsit *Philol.* XXVIII 174. — Post ἡλικίας spatii aliquid vacat, unde v. 3 ab ipso epigrammate seiungendum esse patet. Sed qui τὸδ' scripsit instituitque tam quaesitum verborum ordinem versum facere

voluisse mihi quidem videtur, modo non poetam sed ipsum artificem (Epistemonem opinor Hippostrati f.) artis musicae ignarum extrema de suo addidisse pntes.

9. Sub Hymetto. Ex Velseni et Prokeschii schedis Kirchhoff 472.

Σῆμα τόδε Κύλων παῖδοι[ν] ἐπέθηκεν θανόν[ν]ι[ν]οι[ν]
μ[ν]ῆμα φιλημοσύνης

Mirum in modum turbavit lapidarius semel corrupta (ΜΤΕΜΑ), ter omissa ν littera; neque enim potuit sexti saeculi homo παῖδ' ὡς ἐπέθηκε θανόντι scribere. Dualem reposuit Keil *Ad syll. inscr. Boeot.* p. 633 adn. 39. — Ross (*Annal. Instit.* IX 10) Cylonem tyrannum intellegit, cui etsi non aetas, ignobilis tamen scripturae habitus refragatur.

10. Inter Atticas. E schedis Mustoxydis Kirchhoff 473.

Σῆμα τέδ' ἐ[ν]ν[γ]ῖς ὁδοῦ Θεοσήμου [στῆσα (uxoris nomen)
ἀν]δρὸς ἐμοῖ[ι] τε φίλου καγαθοῦ ἀνφ[ό]τερον.

1 ΑΝΑΝ — 2 ΕΜΟΝΕ Kirchhoff, qui omnia egregie restituit, ἐμοῦγε vel ἐμογε vel ἐμοί τε proposuit. γε particula, nisi plane inutilis sit, verendum ne ex ambiguo accipiat.

11. Ceratiae. Ex Rossii apographo Kirchhoff 475.

Αοι]μῶι θανούσης εἰμὶ [σῆ]μα Μυρίνης.

Supplevit Kirchhoff.

12. In occidentali urbis parte. Kirchhoff 476.

Ἐνθάδε σῆμα θανόντι φίλῳ Χ]σενόφ[αν]τος ἀδελφῶι
Ἐνδόχ]σῳ κατέθ[ηκεν, ἐπεὶ πάρος ὤλετ' ἄ]ϊώρος.

1 ἔνθα κασσηγῆσιν σῆμα Ξενόφαντος ἀδελφός Kirchhoff. At ἔνθα pro ἐνθάδε positum ante romana tempora in titulis atticis non reperitur. — 2 suppl. Kirchhoff.

13. *In ea parte urbis, cui nunc nomen Palaeochori.* Kirchhoff 477.

Ἐνθά]δε Φ[. . . (nomen mariti) ἄλοχον] κατέθηκε θανοῦσαν
 Α[αμπι]τῷ αἰδοίην γῆς ἀπὸ πατρώϊης.
 Ἐνδοῖος ἐποίησεν.

1 Τῇ]δε φ[ίλην ἄλοχον ὁ δεῖνα]. κ. θ. Kirchhoff. At quattuor ab initio litterarum spatium vacat. Cumanudes *tit. att. sepulcr.* 3090 ὃν κατέθηκε, ubi ὃν litterae errori fortasse tribuendae. — 2 suppl. Kirchhoff. Maritum qui posuit monumentum ex Ionica aliqua civitate oriundum fuisse, e dialecto evicit idem *Herm.* V 54.

14. Eleusine. Kirchhoff 478.

Α]ινεῖαι τόδε σῆ[μα πατὴρ ὦι παιδὶ θανόντι
 Τιμοκλῆς ἐπέ[θηκε

1 suppl. Bergk. *Diar. archaeol.* 1850 p. 172. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 295 unum versum effecit Αἰν. τόδε σῆμα πατὴρ Τιμ. ἐπέθ. idque nunc etiam Bergkio persuasit (*Histor. litt. gr.* I 384)

15. Inter rudera muri Themistoclei. Ex Rossii apographo Kirchhoff 479.

Σῆμα φί[λον παιδὸς τόδε Α (nomen patris) κατέθηκεν
 Στησίον, ὃν θάνατος [θακρυ]οίς κατέχει.

1 ΤΟΔΕΙΔΕΝΑΙ . . . quod Δημόνθης vel simile nomen fuisse Ross coniecit *Jahn. Annal.* 1833 II 437. Certe littera I post τόδε interpunctionis nota : videtur. — κατέθηκεν Kirchhoff ἀνέθηκεν Ross. — 2 suppl. Ross.

- *16. In fundamentis ecclesiae Euangelismi. Kirchhoff 481.

Κρύπτει σῆμα τόδ' . . .]ον, ἄωριον εἰς Αἶδαο,
 πᾶσι λιπόντα φίλοις πέ]νθος, ἀποχόμενον.

1 κρύπτει σῆμα . . .]ον Kirchhoff. At demonstrativo pronomine τόδε opus est.

17. In Propylaeis. Kirchhoff 482.

Δημο]χά[ρους τόδε σῆμα πατήρ κατέ]θηκεν nomen patris
 παιδός] κηρύχ[σαι μνημα σαοφρο]σύνης.

Suppl. Kirchhoff. — Subiunctum erat artificis nomen ab litteris HE incipiens.

18. Prope Liopesi. Ex Rossii apographo Kirchhoff 487.

— — — — — οὐ]νεκα πιστὸς ἔφυς.

19. In regione Attica. Kirchhoff 492 qui haec scripsit:

Positum statuo titulum ad locum designandum consecratum, quo virum quendam olim a puero adamato rixa suborta interfectum esse fama ferebat, rusticorumque hominum prodere artem litteraturae genus minus elegans et inconstantia insigne. Haec autem videntur carminis verba fuisse:

Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὁ ονηϊαῖ παιδὸς ἐρα[σ]θ(ε)ίς
 νεῖκεα συνμει[ξας] πόλεμόν θ' ἅμα δακρυόεντα
 ὤναθ', ὁ[πρ]ὸς φί[λου] ὤλετ'· ἐ[κ]κείνου δ' ἱερὸς εἶμι.

ᾠασθε dixit Euripides Herc. fur. 1368. Versu extremo τὸ ἡρώιον vel τοῦ ἡρώου vestigia adparere haud inepte coniecetis. — Mira multa, incerta plurima esse patet, quibus tamen certiora non substituiam. Rusticorum autem hominum carmen vix est, si quidem recte conicio v. 2 ex Anacreontis elegiis desumptum esse fr. 94 B.

οὐ φιλέω δς κρητῆρι παρὰ πλέω οἶνοποτάζων
 νεῖκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
 συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

Koehler, qui descripsit, iterum examinato lapide haec tradidit: 1 post ἀνὴρ haec OT. Ο[Ξ]Ε||ΤΑΗΟΝΕΙΑ 2 ΎΝΜΕΙΗ 3 ΠΝΑΘΟ||ΟΣΟΙ+||ΟΙΕΤΕ. — Extrema spatio interiecto extra versuum ordinem posita ΤΟΗΕΡΟΤΟΓ. — Inter sepulcralia rettuli cum Kirchhoffio.

SAECULI QUINTI.

20. In Ceramico positum fuisse titulum testis est Pausanias I 29,7. Kirchh. 441. Ad dextram nominum tabulae superest vocabulum *μαρνά-μενοι*, quod cum undique mutilus sit titulus, ne hoc quidem sciri potest, quo versus loco positum fuerit. Nec tamen neglegi fas duxi, quia certis omnino rationibus Boeckh demonstravit fragmentum esse epitaphii quod sociis Cleonaeis in pugna Tanagraea occisis Athenienses publice posuissent.

21. In campo Academiae (i. e. in Ceramico), nunc in museo Britannico. Anaglypho, quod periit, tres bellatores nudi exsculpti, quorum sinister humi iacet hasta medii iotus, dexter aversus ab his vibrat hastam. Kirchhoff 442. Novum apographum ed. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* I 111.

- a. Ἀθανάτομμε [θ]α[νοῦσιν] ἔθικαν σῆμα πολῖται
σημαίνειν ἀρετ[ὴν] τῶνδε καὶ ἐσσομένοις,
καὶ προγόνους[.] ἀρετῆς δὲ
νίκην ἐνδόξοισι μνημ' ἔλαβον [σ]φ[ετέρως].
- 5 b. Αἰθὴρ μὲμψυχὰς ὑπεδέξατο, σά[ματα] δὲ χθῶν
τῶνδε, Ποτειδαίας δ' ἀμφὶ πύλας ἔδ[αμεν]
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες
τεῖχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο [βίου].
- c. Ἄνδρας μὲμπόλις ἦδε ποθεῖ καὶ δῆμος Ἐρεχθέως,
10 πρόσθε Ποτειδαίας οἱ θάνον ἐμπ[ρομάχοις],
παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀντίρρο[πα] θέντες
ῥ[ῆ]λλ[α]ξαν' ἀρετὴν καὶ πατ[ρίδ'] εὐκλ[έισαν].

Unius Fauvelii fide haec constant: 1 OMMEOA 2 APET 3 post προγόνους (quod ex Hicksii apographo nunc certum est) ΘΕΝΕΞ vel ΘΝΝΕΞ 4 ΛΒΟΙ. Φ. — v. 1—4 Boeckhii supplementis, quae vv. 5—12 certa sunt, mea praetuli, nisi quod v. 3 nihil certi video cf. [Simon.] ep. 105 B. κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι — 6 *et* Hicks, qui male legisse videtur. — 5sq. ne in funebri quidem publica laudatione nova Euripidea philosophandi ratione abstinetur. — De re ipsa Thuc. I 63 Ἀθηναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν (ἀπέθανον) καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός.

22. In Aegina insula. Ed. Kirchhoff *Act. acad. Berol. minor.* 1873 p. 265.

Χαίρετε οἱ παριόντες, ἐγὼ δὲ Ἀντιστάτης υἱὸς Ἀτάρβου
κεῖμαι τῇδε θανὼν πατρίδα γῆν προλιπών,
Ἀντιστάτης Ἀθηναῖος.

Sub ol. 83 titulus editori scriptus videtur. — 2 poeta cum extrema scriberet oblitum se esse sensit patriam indicare; itaque qua sola potuit ratione patriae nomen infra subiecit repetito mortui nomine.

23. Thorici. Ex suo ectypo Belger benigne edendum permisit.

Καλλιμάχος.

Καλλιμάχου μνημεῖον ἐν ἀνθρώποισι τόδ' ἔσται·
χαίρετε δ' οἱ παριόντες, ἐ[γ]ὼ δὲ λιπὼν πατρίδα ἐνθάδε κεῖμαι
δύσμορος, οὐδὲ φίλους γονέας ἐπιδών.

IV saeculi ineuntis. v. 3 ὁδὲ ex falsa analogia scriptum et φίλος. Tamen huc rettuli epigramma praecedenti simillimum, nisi quod Callimachi patriam indicare oblitus plane est poeta. — 1 μνημεῖον monumentum, non sepulcrum. — 2 ἐπιν.

SAECVLI QVARTI ET TERTII SECYNDIV.

24. Ad ecclesiam Catholicam. Boeckh C. I. 173 e Pocockio et Mustoxyde.

Εἰ] τοιῶνδ' ἀνδρῶν εἷη πόλις, οὐ ποτ' ἂν αἰ[τῆς
ἐχθροὶ στήσαιεν Ζηνὶ τρόπαιον ἔδος.

In altero latere:

Κ]ι[ώμ]ενον εὐκλειαν [δ]ορὶ καὶ χειρὶ τόνδε πρὸς ἀ[νδ]ρός
ἐχθροῦ Ἀρι[σ]τ[ό]κριτον ὤλεσε θοῦρος Ἀρ[η]ς.

Ante med. IV saec. v. 1 ἔη et ὅποι', v. 3 εὐκλειαν — 1 εἰ suppl. G. Hermann *Diar. litter. Lips.* 1829 mens. Jan. αὐτῆς ego restitui, — 3 ΤΟΛΕΝΟΝ corr. Boeckh. σὺν δορὶ καὶ χειρὶ Aeschylus Agam.

110 Herm. — 4 - . . . - ε . ΟΚ . . ΚΟΝ Πλειστόκριτον Boeckh, Αριστόκριτον Cuman. 3486, quo probato addidi ἐχθροῦ. Syllaba ultima prioris pentametri partis correpta a nomine excusationem habet. — 5 ξοχας . . .

*25. Anaglyphi fragmentum (eques nudum hostem procalcans) prope urbem repertum, nunc in museo Berolinensi. Ross *Mus. Rhén.* VIII 125. E Ribbeckii apographo Welcker ibid. 625.

. ἔταροι δέ τε πάντες ἵσασιν
καὶ πατρίς ὡς πολλοὺς ὤλεσα δυσμε[νέων]
ἡμεῖς δ', ὧ παριόντες, ἐνὶ ξείνοισι γεν[έσθαι]
μάρτυρες ὅσ' ἀρετῆς (σ)τῆσα τρόπαια μά[χης].
.]υλος Φλυεύς.

Ante med. saec. iv. v. 2 πολλός. — supplevi v. 1 et 3. — 1. ΠΑΣΗ Ross ΞΑΣΙΝ Ribb. Ω nunquam fuit in lapide. — 4 cf. versum Aristophaneum ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια.

26. Ad portam Acharnensem repperit Fauvelius, ex cuius apographo C. I. 175. Denuo descr. Cuman. 16.

Μ[α]μα [τόδ' ἐστ' ἐ]πὶ σ[ώ]ματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου
Πυθίων ἐγ' Μεγάρων δαιώσας ἑπτὰ μὲν ἄνδρας,
ἑπτὰ δὲ ἀποθρήξας λόγχας ἐνὶ σώματι ἐκείνων
ἔλκετο τὰν ἀρετὰν πατέρα εὐκλείζων ἐνὶ δῆμῳ·
5 οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐ[σ]ωισεν Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς
ἐκ Παγᾶν ἀγαγὼν διὰ Βοιωτῶν ἐς Ἀθήνας,
εὐκλείσει Ἀνδοκίδαν δισχιλοῖς ἀνδραπόδοισιν
οὐδένα πημάνας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Αἶδα κατέβα πᾶσιν μακάριστος ἰδέσθαι.
10 φυλαὶ αἶδ' εἰσὶν Πανδιονὶς Κεκροπίς Ἀντιοχίς.

Ante med. saec. iv. scriptum v. 5 τρεῖς et v. 9 ἐς. Pessimum epigramma referri potest ad pugnam Corinthiacam a. 394, quamquam singula nescimus cf. Xen. Hellen. IV 2. — 1 μνήμα corr. Jacobs. — τόδ' ἐστὶ scripsi. ἰδὲ τοῦτ' Visconti. βλέπεις Jacobs. — σώματι corr. Bekker. — 5 οσεωισεν. scripsi ἔς ἔσωισεν una addita littera, nisi malis una mutata ὃς σῶισεν. reliqui ἐσάωισεν. — 7 correxerunt δισχιλοῖς. — 10 non scriptum φυλαὶ δέ.

*27. Ad Olympeum. *Ephem. archaeolog.* 545.

Ἦ Χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαίμων,
 ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων
 [ὡς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώραν
 Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.]

Fragmentum teste Koehlero inter annos 350 et 300 scriptum superest de epigrammate Anth. Pal. VII 245, ubi perperam Gaetulici nomine fertur. Epitaphium esse eorum qui in pugna Chaeronensi ceciderunt exposui in dissertatione *de monumentorum aliquot graecorum carminibus* (Bonnae 1871). L. Spengelii scrupulos (*Act. Monac. acad. minor.* m. Mai. 1875) tollit egregia Kirchhoffii coniectura, quam utendam mihi benigne permisit, Dem. π. στεφ. 290 verba καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ (cf. § 289) μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν interpolata esse.

*28. In Propylaeis. Rangabes *Antiquités hellén.* 2204. Cuman. 3480.

Ο[ὶ]δὲν ἐλευθερίας κρεῖττον πέλει ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,
 ἦς ο[ὐ]δε ἰέ[μ]ενοι [θ]νῆ[σ]κον
 ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι τάφος δ' ὃν δῆμος ἔδωκεν
 φράζει κατὰ πατρίδ' αἰ[ε]ς [ἡ]γάλασαν χάρισιν.

Supplevi ut potui; lapis valde detritus, a dextra fractus. — 2 . . Ο
 ΔΕΙΕ ΕΝΟΙΟΝΗΤ Rang . . . ο . εἰς ΓΕΝΟΙΟΝ III Cuman. ΔΕΙΕ=ΕΝΟΙΟΝΗΤ
 ego. verbum θνήσκω certum est, minus certum ἰέμενοι.

29. Athenis. E schedis Fourmonti C. I. 1042.

Μοχθηρᾶς ὁδ' ἔβη νέ[ε]στον πρὸς τέρμα κελεῖ[ν]θαι
 εὐκλειαν δ' ἐ[ν] β[ί]του κάλλιπ' ἀποφθίμενος
 καὶ γὰρ ἐλευθερίας κλεινοῖς ἐν ἀγῶσι δαμέντα
 ἴο[ν] . . .]ν πατρί[α] χθονὶ ἐκάλυψε τάφωι.

Supplevi. 1 ΑΤΟΓΒΟΙ-ΚΕΛΘΟΙ πρὸς τ. κελεῖθου dedit ipse Boeckh.
 — 2 ΔΒΡΟ correxit Wilamowitz. — 4 nomen fuit velut Ἰσόνομον.

30. Salamine. *Ephem.* 2565.

Εἶλε σό[ν], Ἡράκλειτε, καὶ αἰνετὸν υἷα [Α]εαί[ν]ης
 εἶλεν θαρραλέης [αἰ]σ[α] Λέοντα μάχης
 ἀγχιάλου Σαλαμῖνος ὃ γὰρ κλήροισιν ἀμύνων
 δυσμενέων ὁλοὸν τραῦμα κατηγάγετο.

ζηλοῦτ' ἀλλὰ νέοι τὸν ὁμήλικα· [κᾶ]θ' ἔθανε γὰρ πον
μηθοφόνων ἀρετᾶς μνωόμενος πατέρων.

Leo occidit circa ol. 137, cuius anno primo coloni attici insulam occupaverunt; quicum convenit quod Alexandrinae artis vestigia inesse observavit Wilamowitz, velut anaphorice iteratum verbum εἶλεν, figuram ἀπὸ κοινοῦ (v. 1), ὃ γὰρ tertio, ἀλλὰ secundo loco positum. — 1 ΣΟΙ — ΔΕΑΙΡΙΗΣΕΥΤ. N postremae litterae simul cum aliis quae inter vv. 1 et 2 leguntur ex vetustiore titulo superesse videntur. Ceterum eadem restituit Keil *Mus. Rhen.* XVIII 61. — 2 ΕΓΑ Bursian *Act. societ. Saxon.* XII 202 ἔργα δαέντα. Cuman. 2958 ἔργα τελούντα. Buecheler αἶα — ἀγγιᾶλου Σ. At quo referas μάχης genitivum obscurum. Λέων enim nomen est defuncti. αἶσα — μάχης scripsi, quod cedit vero. — 4 τραῦμα καταγαγέσθαι ut ἔλκος ἀρέσθαι. — 6 ἀρετᾶς scripsi, reliqui ἀρετᾶς. Similiter in titulo Attico (infra n. 70) ἀρετᾶς una forma dorica est ὡ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς — ἔπαινον ἔχοντα.

*31. In Propylaeis. Cuman. 3483.

Αἰχμητὶ τόνδε θαν]όντα δορὸς κλ[υτὸν νῖα nomen patris
nomen defuncti κ]ρύπτει χθόνιο[ς τάφος

32. In Propylaeis. Cuman. 3492.

πε]ν[τ]ήκονθ' ὅς ἐ[τε]
καὶ νομίμοις π[ατρίοις] ὤλετο πειθόμενος.

2 probabiliter refeci ex Spartiatarum epitaphio, cuius varia lectio apud Lycurgum Strabonem alios est πειθόμενοι νομίμοις cf. A. Pal. VII 438 πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

*33. Loci incerti, descripti ad Parthenonem. Cuman. 3493.

. θαν]άτωι
. . . πατρία χθ]ῶν ἐκάλυψ[ε] τάφωι
. ἀ]ρρήιον εὖ δ' ἐν ἀ[γῶνι]
μαρνάμενος μοιρῶν δόγμα[σι] παγκρατ[έσιν]
5 ἔφθιτο· μειλιχίοισι δ' ἐπ']ῆθεσι τοῦ τ'[ἐπὶ δόξῃ
κῦδος ἀπ' ἰφθίμων εἴλε]το Κεκροπ[ιδῶν]

. ἔχ]ει βιότοιιο [τελευτήν
 πέν]τ' ἐπὶ π[έντ' ἐτέων
 10 τετράσιν εὖ ζήσας ὑπέδν τ]άφον· ἀλλ'[ἐνὶ οἴκῳ
 μήτηρ δύστηνος μύρ]εται ἡίθ[εον.

III vel adeo II saeculi. Argumentum carminis significavi. —

*34. Ad Dipylon. Schoell *Bullet. archeolog.* 1870 p. 146.

Πότνια Σωφροσύνη, θύγατερ μεγαλόφρονος Αἰδοῦς,
 πλείστα σὲ τιμήσας εὐπόλεμόν τ' Ἀρετήν
 Κλειδῆμος Μελιτεὺς Κλειδημίδου ἐνθάδε κεῖται.

Saec. IV. Quod ait Schoell versus leviter incisos potius quam insculptos esse, ad solum v. 4 pertinet, qui revera nullus est. Litterae enim sparsim et paucissimae ibi comparent formis recentioribus; vetus epigramma in voc. κεῖται desinere adfirmo testis oculatus. — Adtulit editor Thuc. I 84 πολεμικοὶ τε καὶ εὖβουλοι διὰ τὸ εὖκωσμον γυγνώμεθα τὸ μὲν ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει κτλ.

*35. Ad Dipylon. Salinas (*I monumenti sepolcrali scoperti presso la chiesa della Sta Trinità in Atene.* Torino 1863) tab. V. Cuman. 2784.

a. Οὐθείς μόχθος ἔπαινον ἐπ' ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖσι
 ζητεῖν, ἡύρηται δὲ ἄφθονος εὐλογία·
 ἦς σὺ τυχὼν ἔθανες, Διονύσιε, καὶ τὸν ἀνάγκης
 κοινὸν Φερσεφόνης πᾶσιν ἔχεις θάλαμον.

5 b. Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν, Διονύσιε, γαῖα καλύπτει
 ψυχὴν δ' ἄθανατον κοινὸς ἔχει ταμίης·
 σοῖς δὲ φίλοις καὶ μητρὶ, κασιγνήταις δὲ λέλοιπας
 πένθος ἀείμνηστον σῆς φιλίας φθίμενος.
 10 δισσαὶ δ' αὐπαιρίδες σ' ἣ μὲν φύσει ἣ δὲ νόμοισιν
 ἔστερξαν πολλῆς εἵνεκα σωφροσύνης.

Circa med. saec. IV. Dionysium publico funere sepultum esse colligi potest inde quod litterae sicut in actis publicis accurate singulae sub singulis positae sunt et suum quaeque ut ita dicam locum quadratum obtinent; cf. Simon. ep. 95B ἀγῥάντῳ χρωμένοι εἰς λογία coll. v. 2. Priori epigrammati e Cumanudis apographo praecedunt litterae aliquot

colore pictae, in quibus Διονύσιος nomen adgnoscutur. — 9 pluralem νόμοις metro condonabis; quamnam habuerit alteram patriam nescimus.

- *36. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. archaol.* 1871 p. 29.

Πυθαγόρου.

*Προξενίας ἀρετῆς τε χάριμπρογόνων τε καὶ αὐτοῦ
ἐνθάδ' Ἀθηναῖοι Πυθαγόρην ἔθυσαν
υἱὸν δημοσίαι Διονυσίου· ἱππόβοτον δέ
πατρίδα Σαλυβρίαν ἔκετ' ἄχος φθιμένον.*

Ante med. saec. iv. ο pro ου scriptum, litterae ρ antiquiores et ρ formae. — πρόξενον non esse legatum contra Curtium moneo. — 1 Pythagorae etiam maiores Atheniensibus amici et πρόξενοι fuisse videntur; nam διὰ γένους a patre ad filium πρόξενία tradi solebat. — 2 minor accusativum ionicum Πυθαγόρην, cum praesertim recte dorica Σαλυβρία forma sequatur; est enim urbs a Megarensibus condita adscitis Boeotis. Contra in titulis Atticis Euclida superioribus Σηλυμβρία formam ubique reperiri consentaneum, vid. Kirchh. Ind. V. — 3 δημοσία male collocatum.

- *37. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 28.

*Ἐνθάδε Θέρσανδρον καὶ Σιμύλον ἄνδρες ποθεῖν
πατρίδι Κερκύραι δέξατο γαῖα τάφῳ,
πρέσβεις ἐλθόντας· κατὰ συντυχίαν δέ θανόντας
παῖδες Ἀθηναίων δημοσίαι κτέρισαν.*

iv saec. v. 3 πρέσβες. Curtius Thersandrum et Simylum Athenas missos esse putat ut agerent de Corcyraeis aliisque foederi marino attico sociandis a. 378/7 cf. Schaefer *de sociis Atheniens.* p. 12 sq.

- *38. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 27.

*Ζηλοὶ σ' Ἑλλὰς πᾶσα ποθεῖ θ' ἱεροῖς ἐν ἀγῶσιν,
Εὐθία, οὐκ ἀδίκως· ὅς τέχνῃ, οὐχὶ φύσει
ἐμφοτρουστεφάνῳ κωμῳδαί· ἴδονγέλῳτι
δεύτερος ὢν τάξει πρῶτος ἔφυς (σ)οφαί.*

iv saec. v. 2 τέχνη v. 3 κωμῳδαί scriptum. — 4 secundas tulit cf. Callim. ep. 9 Schn.

*39. Ad Dipylon. Edit. in *Bullet. archaeolog.* 1864 p. 40. Cuman. 735.

Μακαρεὺς Λακιάδης. Ἀρχέβιος.
 Εἴ σε τύχη προὔπεμψε καὶ ἡλικίας ἐπέβησεν,
 ἐλπίδι γ' ἴσθα μέγας τῷ τε δοκεῖμ' Μακαρεῦ,
 ἱνίοχος τέχνης τραγικῆς Ἑλλήσιν ἔσσεσθαι
 σωφροσύνῃ δ' ἀρετῇ τε οὐκ ἀκλεῆς ἔθανες.

IV saec. scriptum σωφροσύνῃ sed ἀρετῇ. — Macareus histrio fuit tragicus.

*40. Incerti loci. Pittaces *Anc. Athènes* 71 apographo usus ex quo nihil intellegas. Ego *Bullet. archaeolog.* 1873 p. 248.

. σοφίης πείρατ' [ἐ]φιέ[με]νον.
 ἐκ δ' Ἀκα]δημείης, Τηλέκλεες, οὐκ ἀβόητο[ν
 σὸν κλέος] ἰφθίμοις ἔπλετο Κεκροπίδαι[ς]
 5 καὶ νῦν τῇδε[ς] κοῦρ[ος] ἐπὶ χθονὶ θῆκε Σέλ[ε]υκο[ς]
 δακρυχέων. ἐσθλῇ]ν δ' ἐσ[θλ]ὸς ἔτισσε χάρι[ν].

Laert. Diog. IV 60 ὁ γοῦν Λακύδης (qui scholam accepit a. 240) ἐσθλάζεν ἐν Ἀκαδημία ἐν τῷ κατασκευασθέντι κήπῳ ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ βασιλέως καὶ Λακύνδειον ὑπ' αὐτοῦ προσηγορεύετο καὶ μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν Τηλεκλεῖ καὶ Εὐάνδρῳ τοῖς Φωκεῦσιν. — 2 propria Academicorum laus est, qui nunquam ad sapientiae perfectionem se pervenisse, sed quaesivisse sapientiam gloriabantur. — 4 suppl. Diels.

41. In Piraeo. Papasliotes *Diar. archaol.* 1856 p. 139.

Εὐρυμάχου ψυχὴν καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
 αἰθὴρ ὑγρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὄδε.

IV saec. v. 1 ὑπερφιάλος, nisi erravit lapicida. Simillimum est Pepli Aristotelei epigramma (Rose Pepli fr. 50):

Θυμὸν δὲ Κύνου καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
 αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὄδε.

Alterum ex altero fictum esse negari nequit, sed utrum ex utro non dispicio in his de Peplo quaestionis tenebris.

42. Venetiae esse dicitur. Atticum esse coniecit Boeckh C. I. 710. Anaglypho iuvenis expressus pallio indutus.

*Εὐτυχίδης Ζωίλου Μιλήσιος.
Πραξιτέλους ἦνθον λαξόδος οὔτι χειρίων,
ἔς δ' ἐτέων δισσὰς ἦλνθον ὀγδοάδας·
οὔνομα δ' Εὐτυχίδης· ψευδώνυμον ἀλλὰ με δαίμων
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ' εἰς Αἶδα.*

3 ante ψευδώνυμον interpungendum esse ἀλλὰ docet Alexandrina arte postpositum.

*43. Ante Parthenonem. Lebas I p. 2 n. 9. Omisit Cumanudes.

*Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκο[ντος Ἀ]θην ὃς μὲν
ὀγδώκονθ' ὁσίως] ἐξεπέρα[σ]εν ἔτη.
ἱερὰ τεσσαράκ[οντα] δ' ἔτη καὶ τέσσαρ' Ἀθάναι
ῥέξας τέκνα φίλων] τέσσαρ' ἐπεῖδε τέκνων.
. εὖς Φλυέως μήτηρ
ἐπ]όησεν.*

III fere saeculi. — 1 HN Leb. . . . OH ego, quibus compositis patris nomen significandum erat. — 3 δὲ tertio loco posui, nam improbable ab initio vocabulum fuisse ad v. 2 referendum, cuius sententia plana est et absoluta. Legi II ONTA unde certum est numerale. — Momenti aliquid tribuitur numero quaternario in hoc carmine, quod ipsum quattuor versibus conceptum est cf. Welcker Syll. ep. p. 86 sq.

*44. In Piraeo. Cuman. Philistoris I 327.

*Χαιρεστράτη Μεν]ερχ[άτους Ἰ]καριέως.
Μητρὸς παντοτέκνου πρόπολος σεμνή τε γεραίρά
ταῖδε τάφῳ κεῖται Χαιρεστράτη, ἦν δ' σύνευνος
ἔστεργεν μὲν ζῶσαν, ἐπένθησεν δὲ θανοῦσαν·
φῶς δ' ἔλιπ' εὐδαίμων παῖδας παίδων ἐπιδοῦσα.*

IV vel III saec. Nomina supplevit Cuman., nisi quod Μενερχάτου scripsit. — 3 ἔστεργεν Cuman. In lapide aoristus est.

- *45. Menidi. Cuman. 3406, cuius lectionem correxi in *Annal. Fleckeis*. 1873 p. 815. In anaglypho mulieri sedenti altera adstans dextram iungit.

Φανο[σιράτη nomen patris virive] Με[λιτέως].
Μαῖα καὶ ἱατρὸς Φανοσιράτη ἐνθάδε κεῖται
ο]ὕθενι λυπηρά, πᾶσιν δὲ θανοῦσα ποθεινή.

IV vel III saec.

46. *Athenis sub anaglypho.*, E schedis D. S. Martin C. I. 930.

Γοῦργος χρυσοχόος κεῖμαι πολλοῖς[ι] ποθεινός.

De nomine dubito. — Videtur integrum epigramma.

47. In urbe. Ross *Bullet. archeol.* 1841 p. 59.

Ἐνθάδε γῇ κατέχει τίτθην παιδὼν Διογείτου
ἐκ Πελοποννήσου τήνδε δικαιοσύνην.
Μαλίχα Κυθηρία.

IV saec. o pro on scriptum.

48. In urbe repertum, post apud Guilfordos Anglos. C. I. 808.

Ἀπολλοδώρου ἰσοτέλου θυγάτηρ Μέλιττα τίτθη.
Ἐνθάδε τὴν χρηστὴν τίτθην κατὰ γαῖα καλύπτει
Ἰπποσιράτης· καὶ νῦν ποθεῖ σε.
καὶ ζῶσάν σ' ἐφίλουν, τίτθη, καὶ νῦν σ' ἔτι [τι]μῶ
5 οὔσαν καὶ κατὰ γῆς, καὶ τιμήσω σ' ἄχρι ἂν ζῷ·
οἶδα δὲ σοὶ ὅτι καὶ κατὰ γῆς, εἴπερ χρηστοῖς γέρας ἐστίν,
πρώτῃ σοι τιμαί, τίτθη, παρὰ Περσεφόνῃ Πλούτωνί τε
κεῖνται.

III fere saec. v. 7 πρώτῃ et Περσεφόνῃ scriptum. — Nutricem Hippostrate deflet vulgaribus epigrammatum sententiis verbisque abutens. Nihil mutandum nisi quod recte v. 3 τι litteras facili errore excidisse Boeckh intellexit. — 3 Ἰππόστρατος aut Ἰπποκράτης Boeckh, quibus nihil opus, modo recte distinguatur.

49. Cantabrigiam Athenis delatum anaglyphum. C. I. 805.

Εὐ]θύκριτος [Οἶν]αῖος
 Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολόντα
 Εὐ]θύκριτον πατρία χθὼν ἐκάλυψε τάφῳ,
 μητρὶ φίλον καὶ πατρὶ, κασιγνήταις δὲ ποθεινόν
 πᾶσ[ι] τε ἐταίροισιν σύντροφον ἡλικίας.

IV saec. — 1 ΗΛΙΑΙΟΣ Dobrens . . ΛΙΑΙΟΣΟ. Mueller; recepi Boeckhii emendationem, cui Εἰτεαῖος non praestat.

50. Pone Piraeum. In museo Leidensi mihi descripsit M. Posener. C. I. 800 b.

Φιλοστράτη Φίλωνος·
 Φίλων Καλλίππου Αἰξωνεύς.
 Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολοῦσαν
 Φαναγόραν κατέχει Φερσεφόνης θάλαμος.
 Ἀλκιμάχη Καλλιμάχου Ἀναγυρασίου.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter Καλλιμάχου.

- *51. Athenis. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 99.

Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν καὶ σώφρονα γαῖ ἐκάλυψεν
 Ἀρχεστράτην ἀνδρὶ ποθεινοτάτην.

- *52. In Piraeo. Cuman. 1412.

Οὔνομ]α μὲν τοῦμόν καὶ ἐμοῦ πατρός ἥδ' ἀγορεύ[ει
 στήλ]η καὶ πάτραν πιστῶν δὲ ἔργων ἕνεκα ἔσχο[ν
 Πισ]τὸς ἐπωνυμίαν, οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν.
 Πραξίνους Τερεῖα Αἰγινήτης.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter οὗ v. 3, τυχεῖν ibid. — Supplevit Cuman.

53. In Piraeo. Cuman. 2716.

Γλυκέρα Θουκλίδου.
 Οὗ σπάνις ἐστὶ γυναικὶ ἐσθλὴν καὶ σώφρονα φῦναι
 τὴν αἰτὴν δοκίμως, τοῖδε τύχεγ Γλυκέρα.

IV saec. ο pro ου scriptum. — Verba σὺ σπάνις ἐστί et τυχεῖν eadem quae epigr. 52, cui hoc Glycerae epitaphium similis est quam ut casu factum putes; concinit et aetas et scriptura, eodem denique loco uterque cippus inventus.

54. In urbe, nunc in museo Parisino. C. I. 837. Nuper ex novo apographo Froehner *les musées de France* tab. IX.

Σωσίονος Γορτύνιος χαλκόπτης.
Μνήμα δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης ἀρετῆς τε
Σωσίονου ἔστησαν παῖδες ἀποφθιμένου.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 2 genetivos revocavi ex lapidis fide. Clarac (*Catal. Inscr.* 720) ΞΕΙΝΟΕΣΤΗΣΑΝ idemque Froehner; deinde omnes ἀποφθιμένο. Iota omitti non poterat, unde falso correxerunt Σωσώνω — ἀποφθιμένω.

*55. Prope urbem. Cuman. 3499.

Πα[τρὶ nomen patris, n. defuncti] ἡ δὲ Φιλ[ί]νναι
μητρὶ θάνατος στοναχῇ]ν προλιπών
σω[φροσύνης]ς δὲ ἀρετῆς τε π[ρόφρ]ων τόδε τεῦξε πατήρ σοι
μνημεῖον θνητοῖς πᾶσιν ὁρᾶν φανερόν.

IV vel III saec. — 1 ρΑ'ι dein 30—33 litterarum lacuna, post φιλ 20 fere litterae desunt, dein ΝΗΛΙΓ' (Cum. νηλιπα) in fine versus. ἡ λιπαράν nolui scribere. — 3 σωφροσύνης suppl. Cum., qui deinde II . . . ων, quae ego non vidi.

56—58 quorum priores duo tituli Piraeenses sunt, tertius Salaminius.

I. Cuman. 3037.

Καλλιστώ.
Σῶμα σὸν ἐν κόλποις, Καλλιστοῖ, γαῖα καλύπτει,
σῆς δ' [ἀ]ρετῆς μνήμην σοῖσι φίλοις ἔλιπες.
Εὐκόλινη.

1 ἐρετῆς error lapicidae. — Cf. Speusippi in Platonem epigr. σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος.

*II. Kekulé *Thesaurum* 224.

Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει σόν, Αἰφίλε, γαῖα θανόντος,
μνήμα δὲ σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

III *Ephem. arch.* 1642. 2737. Rang. 1518. Male tractavi in Commentationibus Bonnens. p. 22.

Ἐξηκεστίδης Ἀριστοδώρου Κοθωκίδης.
Σῶμα μὲν [ἐνθάδ'] ἔχει
μνήμα δὲ [σῆς] ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

I MEN . . . ΔΑ sed ut in istorum apographis ΔΔ pro ΔΑ legere non dubitavi. — Inhabile Ἐξηκεστίδης nomen non video qui versui potuerit adaptari; cave conicias τὸ σόν, Ἐξηκεστίδη, αἶα, nam αἶα vocabulum sprexit usus Atticorum. Sed potest aliud defuncti nomen fuisse; subscripta enim haec:

. . . φο
Ἐξηκεστίδου
Κοθωκίδης.

Videtur omnium horum epigrammatum unum extitisse archetypum a ceteris ut cuique visum est immutatum eiusque haec fuisse sententia: *corpus tuum terra in sinus recepit, virtutis vero tuae memoria omnibus relicta est.* Hinc Speusippo solo hexametro uti placuit, alii nec pentametrum neglexerunt. Singula examinare non huius loci est, cf. quae secuntur.

59. In urbe. Mihi descripsit Lolling edidique *Bullet. arch.* 1874 p. 170.

σ]ῆς δ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μνημεῖον ἄπασιν
λείπ[εις] οἱ[κτε]ρὰ παθὼν μοίρας ὕπ[ο] δαίμονος ἐχθροῦ.

2 \(\chi\). — Supra anaglypho unus ad minimum hexameter scriptus fuit nunc quidem deperditus. — μοίρας ὕπο δ. ἐ. coll. δαίμονος αἶσα.

60. Athenis sub anaglypho. C. I. 954.

Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα, Θεοφίλη, οὔποτε λήσει,
σώφρων καὶ χρηστὴ καὶ ἐργατὶς πᾶσαν ἔχουσα ἀρετήν.

Probum archetypum corruptum verbis καὶ ἐργατὶς insertis. — 1 λήξει ci. Jacobs ap. Welckerum *Syll.* 6.

62. In urbe. Male Rang. 2202. Plenum dedit Cuman. 699.

Πολυκράτης Πολ[υ]αράτου Κριωεύς. Πολ[ύμν]ηστος Πολ-
λ[υ]αράτου Κριωεύς.

Νικοπτολέμη Νι[κ]οκ[ράτου] Κεφαλήθεν, [Πο]λυαράτου
Κριωεύς γυνή.

Σῆς ἀρετῆς, Νικοπτολ[έ]μη, χρόνος οὔποτε λ[ύ]σει
μνήμην ἀθάνατον, σῶι πόσει ἦν ἔλιπες·

εἰ δέ τις εὐσεβίας παρὰ Περσεφόνῃ χάρις ἐστίν,
καὶ σοὶ τῆςδε μέρος δῶκε τύχη φθιμένη.

Nominibus apud Rangaben antecedunt litterae ΦΙΛΙΤΙΑ, quas Cumanudes dubias esse dicit recteque ad inscriptionem pertinere negat. — 2 Περσεφόνει 4 φθιμένη. — Versum tertium olim divinando restituit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864 p. 6.

*62. In urbe. Versus primus C. I. 174, totum ed. Cuman. 426, cuius lectionem correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 813.

Νικόβουλος Μυννίχου Εἰτεαῖος.

Σῆς ἀρετῆς ἔσθηκεν ἐν Ἑλλάδι πλεῖστα τρόπαια,
ἐν τε ἀνδρῶν ψυχαῖς (σ)ῶιος ἐὼν ἔλιπες,

Νικόβουλε, ἡελίου λαμπρὸμῶς, Περσεφόνης δέ
δῶμα ποθεινὸς ἐὼν σοῖ[σι φίλοι]ς κατέβης.

IV saec. ο pro ου scriptum ubique, ut Νικόβουλος, non Νικόβολος, quod ex v. 3 conicias, nomen fuisse certum sit. — 2. ΥΥΚΑΙΕΠΙΟΣ legi, ψυχαῖς οἷος Cuman. — 4 suppl. Cuman.

*63. In arce. Cuman. 3076.

Κριός.

Οὗτος ὃς ἐνθάδε κεῖται ἔχει μὲν τοῦνομα κριοῦ,
φωτὸς δὲ ψυχὴν ἔσχε δικαιωτάτον.

IV saeculi titulus, in quo ο pro ου scriptum, antiquior Sositheo, cuius fragm. 2 (Nauck *fr. trag.* 639) simile est Μῖδου γέροντος, ὅστις ὡτ' ἔχων ὄνου ἡγάσσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν.

*64. Incerti loci. Cuman. 1052.

Ὀλυμπιόδωρος. Πολεμώ. Σάτιος.

Σώτιον ἐνθάδε γῇ κατέχει τέχνην τε κράτιστον
 ἣν εἶχεν πάντων ὄντα φύσιν τε ἀρετῆς
 ἀστοῖσιν τε ποθεινόν· ἀεὶ γὰρ πᾶσιν ἀρεσκῶν
 ἦν ψυχὴν τε φίλοις ἔσχε δικαιωτάτην.

IV saec. v. 2 ἔχεν, v. 3 ποθεινόν scriptum. — Infra nomina recentius addita Μ]ελάνης Ποτάμιος. — 3 quod omnibus placuit mira laus est mirumque Biantis qui dicitur praeceptum ἀστοῖς ἀρεσκε πᾶσιν ἐν πόλει αἶ κε μένης (PL³. ed. B. p. 969), facetius idemque modestius et Antigona Sophoclea (v. 89) condigne Cuman. 3490: δ]μὲν ἦνδανεν οἷς χρῆν. — 4 cf. n. 63.

65. Vraonae. Cuman. 170 coll. Addend. p. 444.

Μνησαρχίδης Μνησάρχου Ἀλαιεύς.
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν χρηστῶν τ' ἔργων ἐπιθυμεῖν
 καὶ τὸ δικαιοσύνη[ν τε φίλο]ν τε φίλοισι προσεῖναι
 δόξα ἀρετῇ τε βροτοῖς καὶ ἀνεκλήτως βιοτεῦσαι,
 πάντα σὺ ταῦτ' ἔσχες, Μνησαρχίδη, ἀπροφασίστως.
 Μνήσιππος Χαριταίου Ἀλαιεύς· Μνής

2 septem litterarum spatium quod indicavit Cumanudes octo litteris explere ausus sum cf. n. 64,4. Intellege si deos colere probeque agere atque iustitiae amicisque amicum non deesse laus virtusque est e. q. s. Melius dixisset δικαιοσύνη συνέιναι, falso tamen φίλοισι συνέιναι.

66. In urbe. De anaglypho nihil superat praeter hominum aliquot pedes. Ross *Demen* p. 87.

Σῆμα τόδ' Οἶναιον Διονυσίου τῶν δ' ἔτι πρόσθεν
 Πείθωνος πατρὸς οὗ καὶ Φειδίππου τόδε θεῖον
 τούτου τῶν τ' ἄλλων, ὧν τύπος εἰκὼν' ἔχει.

1 pagi nomen, quod raro fit, ideo additum videtur ut tamquam vinosus Dionysus significaretur defunctus, cf. Melanippidae fr. 5 (PL³. p. 1246) ἐπώνυμον—δῖνον Οἰνέως. Reliqua sic procedunt *sepulcrum hoc Dionysii, maiorum praeterea Pithonis patris eiusque avunculi Phidippi, aliorum denique quorum figurae anaglypho expressae sunt.* — 2 τόδε male in versus gratiam interpositum.

67. In urbe. E Welckeri schedis Keil *Mus. Rhén.* XX 558. Omisit Cumanudes.

Κ[υδίμαχ]ος [Θ]ορας[ύς.

Κυδίμαχο[ν] χθών [ἦ]δε τ[α]φ[ῆ]ς στε[γέε]σαι καλύπ[τε]ι,
ἄλβι[ο]ν εὐαίω[ν]α βί[ο]ν πλεύσαντα πρὸς ὄρμον
παῖδα[ς γὰρ] παίδω[ν] ἐ[ξ]ιδίων καὶ γῆρα[ς ἄ]λ[υ]πον
τὴν πάντων κοινὴν μοῖραν [ἔ]χει φ[ῶ]ίμ[ε]νος.

Omnia tam certa ratione restituit editor ut de corruptela lectionis pauca memorasse sufficiant. 1 ΠΑΕ. ΑΤΗΣ iniuria dubitat de verbis ταφῆς στεγέεσαι, quamquam ipse attulit Lycophr. v. 1097 ὃν νεοσκαφές — κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνου στέγος. — 2 fortasse Callimachi memor erat poeta V 117 ἔλβισταν ἔρει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι. — 3 ΓΗΡΑ. ΛΛ

*68. In Piraeo. Cuman. Addend. 3500 β p. 451.

Ὅλβιον εὐγέρων ἄνο[σον]
τύμβος ὃδ' εὐθάν[ατον] nomen defuncti ἔχει

Novit hoc epigramma eiusve sive archetypon sive apographon Gregorius Theologus, qui non solum priorem versum imitatus est A. Pal. VIII 111 ἔλβιος εὐγέρωσ ἄνοσος θάνον (cf. ibid. 17,5), sed etiam pentametrum ante oculos habuit ep. 108,2 τύμβος ὃδ' εὐγενέτην Μαρτινιανὸν ἔχω coll. 95,2. Adiectivum εὐθάνατος mortis epitheton est Menandro Athen. XII 549 C, quo titulus vix antiquior.

*69. In Piraeo. Ross *Demon* 101 c. Meieri adnot.

Τηλέμαχος Σπουδοκράτους Φλυεύς.

ὦ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετὰς παρὰ πᾶσι πολίταις
κλεινὸν ἔπαινον ἔχοντ' ἄνδρα ποθεινότατον
πᾶσι φίλῃ τε γυναικί — τάφου δ' ἐπὶ δεξιᾷ, μήτερ,
κεῖμαι σῆς φιλίας οὐκ ἀπολειπόμενος.
Ἰεροκλεία Ὀψιάδου ἐξ Οἴου.

iv saec. scriptum Σπουδοκράτος, τάφο, φίλει. — Subscriptum uxoris nomen; colloquitur autem Telemachus v. 3sq. cum matre ante mortua: hoc novum ac pulcrum. — 1 dici non posse ἀειμνήστους ἀρετὰς παρὰ πολίταις ἔχει vidit Nauck qui correxit (*Mus. Rh.* 1848 p. 442). Falso Welcker ἀειμνήστης (*Mus. Rh.* I 203). ἀρετὰς una forma dorica ut supra n. 30,6.

70. *Ante magnam Palladis aedem* Cyriacus. C. I. 747.

Πόλυλλος Πολυλλίδου Παιανιεύς.
Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολύστρατος αὐτοῦ ἀδελφόν,
μνημοσύνην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

Boeckh negat sepulcrem esse titulum. At et μνημοσύνη eius dicitur qui mortuus est et adiectiva θνητός et ἀθάνατος inter se opposita saepius in epitaphiis reperiuntur, cf. Simon. ep. 123 B.

71. Sub Lycabetto. Ross *Bulla. archaeol.* 1840 p. 104.

Ἐνθάδε [Π]υθοκλῆς κεῖται πολλοῖσι ποθρινός
καὶ Σάτυρος νέος ὧν ἔσχεν ἐπωνυμίαν.
παῖς δ' Ἡρακλείδου, μητρὸς δέ Ἀριαστίδος ἐστὶ
παιρὶς δέ ἐστι Ἐφεσος κλεινοτάτη πόλεων.
5 θρεφθεὶς δ' ἐν χθονὶ τῇδε θάνεν μέγα πῆμα φίλοις
τῇ τε κασιγνήτῃ πένθεα πλεῖστα λιπών.
Ἀριασίς. Πυθοκλῆς.

IV saec. ο pro ου scriptum, ε pro ει in θρεφθές et κλεινοτάτη. — Pythocles puer Ephesi natus Athenis altus et educatus est; nomen subscriptum Ἀριασίς si sororis est, pater materque, si matris, pater prior obiisse putandus est. Et dicendi et sentiendi genus Atticum prodit poetam. — 2 Ross defunctum cum puer esset Satyrum, postea Pythoclem nominatum existimat, quod reprobatur aoristo ἔσχεν v. 2. Vtebatur Satyro cognomento nescio quam ob causam ei indito. Cf. Anth. App. 34. — 5 clausula homerica.

72. Loci incerti. In museo Athen. descr. Cuman. 3391b.

Φα[ίδιμο]ν Ε[ὺ]θυ[γέ]νονς ὃδ' ἔχει τάφος ἀνφικαλίψας.

IV saec. ο pro ου scriptum. — Suppl. Cumanudes.

73. In Piraeo. Cuman. 2961.

Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα κύκλῳ στεφανοῦσιν ἑταῖροι
μνημείων, ἀρετῆς οὖνεκα καὶ φιλίας.

Intellegendum sic fere videtur: flores et sarta imponunt, monumenta quae sint et virtutis defuncti et superstitionum amicitiae. στεφανοῦν τινά (vel τῷ) τινας recentior est structura, huic tamen loco necessaria.

74. Ad Dipylon. Cuman. 305, qui anaglyphum dicit coeptum esse superinsculpi litteris, non tamen perfectum.

Στρατονίδης Εὐδώραν Ἀφιδναῖος.

Εὐδημος Εὐφάνους Ἀφιδναῖος.

Ἔνθαδ' [ἐγὼ κε]ῖμαι, π[ᾶσιν φίλος ὃς ποθ'] ἐταίρο[ις]

εἴκοσι [καὶ δ'] ὅ' ἔτη γ[εγονὼς λείπω νε]ότητα,

ἐν πᾶσι[ν κλεινὸν ἔργασιν αἶνον] ἔχων,

σ[ωφροσ]ύνης πλείστον καὶ φιλί[ας μετέχων,

5 γυμνασί[ων ἔργοις δόξαν ἀειρά]μενος.

Supplevi. — 3—6 tria habes asyndeta quae insoliti metri aequalitate tamquam sustentantur. — 3 brevem syllabam in medio pentametro vide ut tollas.

75. Athenis olim. C. I. 749.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοῦλικος ἡδέα παίσας

ἐκ γαίης βλαστὼν γαῖα πάλιν γέγονα·

εἰμὶ δὲ Ἀριστοκλῆς Πειραιεύς, παῖς δὲ Μένωνος.

iv vel iii saec. — 2 Theogn. 878 ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι. Eurip. Hypsipyles fr. 757 N. ἀχθονται βροτοὶ εἰς γῆν φέροντες γῆν.

76. Ad Dipylon. Anaglypho exsculpta femina sedens capite velato et manu dextra inniso, a dextra puellula matris genua amplexa, a sinistra ancilla manu mento admota. Ex imagine photographica descripsi. Minusculis litteris ed. Cuman. 3264.

Πένθος κουριδίωι τε πόσει καὶ μητρὶ λιποῦσα

καὶ πατρὶ τῷι φύσαντι Πολυξένη ἐνθάδε κείται.

ο pro ον scriptum et 4 forma antiquior quintum produnt saeculum, anaglyphi tamen et dictionis indoles eis simillima quae quarti saeculi habentur. Cui si addideris apud Dipylon inventum esse, quae v saeculi necropolis non fuisse videtur, conicias quarti saeculi lapicidam vetustiorum litteraturam et scripturam data opera imitatum esse.

*77. Ad Dipylon. Ross *Archaeol. Aufs.* II 673. Cuman. 3074.

Παῖδά τοι ἱφθίμαν Δαμαινέτου ἅδε Κρατίσιαν

Ἀρχεμάχου δὲ φίλαν εὖνιν ἔδεκτο κόνις·

α ποθ' ὑπ' ὠδίνων στονόεντι κατέφθιτο ποτμῳ,
ὄρφανὸν ἐμμεγάρους παῖδα λιποῦσα πόσει.

III saec. — Damaenetus Doriensis Cratistam filiam Archemacho Atheniensi uxorem dederat; itaque non recte Welcker (*Mus. Rhén.* I 205) v. 4 ἐμμεγάρους. — 1 ἰφδίμα Theocrito Berenice vocatur XVII 128. — 4 EM non EIM.

78. In urbe. Cuman. 24.

Φίλαγρος Ἀγγελῆθεν. Ἥγιλλα Φιλάγρου.
Ἑλικίαμμεν ἐμὴν ταίτην δεῖ πάντας ἀκοῦσαι·
εἰκοστῷ καὶ πέμπτῳ ἔτει λίπον ἡλίου ἀγῶας·
τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην ἣν εἵχομεν ἡμεῖς,
ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄριστ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

*79. In Piraeo. Cuman. 3125.

Χαῖρε, τάφος Μελίτης χρηστῇ γυνὴ ἐνθάδε κεῖται·
φιλοῦντ' ἀντιφιλοῦσα τὸν ἄνδρα Ὀνήσιμον ἦσθα κρατίστη.
τοιγαροῦν ποθεῖ θανοῦσάν σε, ἦσθα γὰρ χρηστῇ γυνή. —
καὶ σὺ χαῖρε, φίλτατ' ἀνδρῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμούς φίλει.

Epigramma et metri insolentia et inconcinno genere dicendi insigne; videntur quaedam ex meliore archetypo expressa, ubi participium φιλοῦντα v. 2, quod eici nequit, monstrat pluribus hanc sententiam expositam fuisse. Pulcra sunt extrema ἀλλὰ τοὺς ἐμούς φίλει, quibus optime inlustratur anaglyphum, quo mulier sedens marito dextram porrigens exsculpta est.

*80. In arce. Cuman. 3498.

Ἀ]θάνατος φιλία σῆς ψυχῆς ἐστι παρ' ἀνδρί

Epigramma quinque fuit versuum. — 2 init. legi . . ΑΓΟΡΑΚΑΙ, quod fuerit mulieris nomen velut Κλεαγόρα.

*81. In Piraeo. Integrius alterum epigramma ed. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 692. 710 coll. Welcker *Mus. Rhén.* I 204 et Stephani *Ind. lect. Dorp.* 1850 n. XIV.

a. Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ μέρος εἶχον ὁμοίως,
τὴν αὐτῶν φιλίαν καὶ χρήματα ταῦτ' ἐνόμιζον.

- b. Οὐ]δένα λυπείσασα τέκνων ἐπιδοῦσ[ά τε] παῖδας
 τῆς κοινῆς μοίρας πᾶσιν ἔχ]ει τὸ μέρος.
]οστράτη. Μελινώ.
]νος Ἀναφλυστίου.

Nomina supplevit Ross Σωστράτη et Κόνωνος, Timothei filium intellegens divitiis famosum Anaphlystium. — 2 *et amicitiam communem et divitias communes putabant.* Alii ταῦτ' scripserunt, quod non intellego. — 3 τε scripsi. πρόπαιδας Ross, quod vocabulum non novi. ἐτι παῖδας Keil *Anal. epigr. et onomat.* p. 7. γε π. Stephani. — Videtur quae altero laudatur disticho prior obiisse sororque ei sepulcrum comparasse quo et ipsa postea inferretur. Propterea non solum sororis epitaphium sculpendum curavit sed prius quoque distichon, quod ad utramque pertineret. Dein postquam et ipsa mortua est, sororis nomini ipsius nomen additum est; utrumque enim distichon eadem manu eodemque tempore scriptum.

*82. In urbe. Cuman. 3484, cuius errores correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 810.

Εἰκὼν μνημα χρόνου, τιμὴ δὲ κασιγνήταισιν
 τοῖν
 Καλλιστοῦς τε Φίλης τε, οἷν ἡ πίστις διέμεινεν
 ἄρ

IV saec. O pro OY scriptum, quo non perspecto Cumanudes κάλ-
 λιστος τε φίλης τε. — 4 αι . . Cuman.

*83. In arce. Stephani tit. *graece* IV 7. Cuman. 2777.

Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐμβίωι ἥδε
 ἄλ[λ'
 ἀντὶ δὲ σῆς ἡβης, Διονυσία, ἡλικίας τε
 τόνδε τάφο[ν

Eadem quae v. 1 sententia fuisse videtur in epigrammate Argivo
 inedito ο]ὐ πέπλοιςι μετάρ[σιος . . .

*84. In Piraeo. Cuman. 3491.

Ἐσθλὴ τῇδε ν]όημα τρόπους [θ'] ἄμ', Ἰασ[σ]α, καλύπτει
 γῆν, πάσης ἀρετῆς π]λεῖστον ἔχουσα μέρος·
 σοὺς δὲ τύπους ἐπὶ τῇδε] σορῶι δεικνύσα ἀναφαίνει
 εἰκὼν τοῦτο γάρ ἐστ' ἐ]μφθιμένων νομίμοις.

Supplevi quae suppleri posse credidi, nisi quod v. 1 plane incerta

est lectio. *τρόπους αμίας . . καλ.* Cuman. AMIAS . . ἂ κατλ'. ego. Manifestum ex participio *ἔχουσα* v. 2, secundam personam esse formam *καλύπτει*, unde nomen proprium vocativo casu positum esse sequitur. Non novi equidem *Ἰασσα* nomen, at traditum videtur. Gravius est quod θ' inserui; videant periti. — 4 defendi fortasse potest quod olim conieci *εὖ ζήσαις ἐμφθιμ.* v.

85. In urbe. Cuman. 3500.

nomen defunctae καὶ] μητρὶ φίλης καὶ πατρὶ [ποθεινῆς
πα]ιδὸς τύμβον ὁρᾶν τόνδε πρό[ξελθε, φίλε.
ἥσκουν μὲν τὸ δίκαιον ἐμμου[μην τε τὸ καλόν,
ἐν τῷ δ' ἐκτελέσαι λείπομα[ι οὐ δι' ἐμέ.
μοῖραν γὰρ οὐκ εἶασ', ἔστησ[ε δὲ τέρμα κελεύθωι
ἐν τριάκοντ' ἔτεσιν κ[άτθανον ὠκύμορος.

Supplevi, nisi quod Cumanudes v. 2 παιδός et v. 3 ἐμμουμην praei-
vit. — 2 non ausus sum scribere πρόβαινε πόδα. — 3 nescio ubi legerim
versum Sotadeum μμοῦ τὸ καλὸν καὶ μενεῖς ἐν βροτοῖς ἄριστος. — 6 asyn-
deton bene habet.

86. Loci incerti, sed fuit inter Elgini marmora. Parianis adiecit
Boeckh propterea quod Pariani nominarentur Diitrephes et Demophon.
At hoc ipsum est cur Parianum titulum esse negem, et exspectarem
sane μοῖραν pro μοῖραν v. 4 ut in urbe a Milesiis et Pariis condita.
Videtur mater cum filiis Athenas transmigrasse. — C. I. 3648. Cuman.
2767 non integrum.

Διτρέφης Ζωίλου Παριηνὸς στρατιώτης.
Δημοφῶν Μητροδώρου Παριηνὸς στρατιώτης.
Μνήμα φίλη μήτηρ με Διτρέφει ἐνθάδ' ἔθηκεν
καὶ Περικλεῖ φθιμένοι Μητρίχῃ αἰνόμορος·
Ἀγνίης τ' ἐνθάδε οἱ θυγατὴρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
μοῖραν Δημοφῶν, τῆς μετὰ πᾶσι βροτοῖς.

iv saec. O pro OY scriptum. — Metriche mater Diitrephen et Peri-
clem e Zoilo, deinde Hagneidem et Demophontem e Metrodoro viro
susceperat. Alterum tamen distichon fortasse post matris mortem in-
sculptum.

87. Vari. Cuman. 3153.

Μνήμα Μνησαγόρας καὶ Νικοχάρους τόδε κείται·
αὐτῷ δ' οὐ παραδείξαι ἀφείλετο δαίμονος αἴσα,

πατρὶ φιλωὶ καὶ μητρὶ λιπόντε ἀμφοῖμέγα πένθος,
οὔνεκα ἀποφθιμένω βίτην δόμον Ἀίδος εἴσω.

IV saec. O pro OY scriptum, E pro EI praeter κείται. — 2 nec structuram intellego nec verbum παραδείξει. Quodsi sculpta repraesentatio dicitur, doleo quod anaglyphi argumentum editor non enarravit. Hoc voluisse videtur poeta: *fatum festinans prohibuit ne ipsi defuncti arte exhiberentur*, in quo σὺ ita excusationis aliquid habet, ut monumento, quod ante oculos est, ipsos defunctos, quorum imagines ponere non licuit, opponi dicamus: τὸ μὲν μῆμα τόδε κείται, αὐτῷ δὲ τῷ θανόντι οὐχ οἷόν τ' ἦν παραδείξει. — 4 clausula homerica.

88. Athenis. Cuman. 2486.

Σύμμαχος Σίμωνος Χίος.

a. Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεὶς βιότῳ, λύπαις δὲ ἐλαχίσταις
χρησάμενος, γήρως τέρμα μολῶν πρὸς ἄκρον,
Χίος μὲν γενεὰν βλαστῶν, πατρὸς δὲ Σίμωνος
Σύμμαχος ἐν δαπέδοις Κεκροπίας ἐκλίθην.

5 b. Ἡ μὲν καλλικόμοις πτόρθοις βοτρυνώδεος οἴνης
Χίος ἀγαλλομένη Συμμάχῳ ἐστὶ πατρίς.
αἱ δὲ θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσι τε Ἀθῆναι
σῶμα σὸν ἐγκόλποις κρύψαν ἀποφθίμενον.

Alterum epigramma priore longe pulcrius, nisi quod melius dixisset poeta v. 8 ἀποφθιμένον. — 6 mira Χίος nominis trochaica mensura, qua tamen minime defenditur epigrammatis quod Simonideum dicitur 119, v. 4 οὐδ' ἔκευ Χίον ἐς ἀμφιρύτην. — Ceterum Chius potius quam Atheniensis poeta videtur fuisse.

89. Incerti loci; lapis fortasse ex Euboea Athenas translatus est. Cuman. 1651.

Νικίας Νικίου Ἐρετριεὺς.

Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ κείται χθονί, [σῶμα δ' ἐλ' ἀγροῦ
Ὁρείου κρύπτει πυρκαϊῇ φθιμένον
τόνδ' ἔτι παπταίνοντ' ἐπὶ γούνασι πατρὸς μάρψας
Ἀίδης [ο]ῖ σκοτίας ἀμφέβαλεν πτέρυγας.

ἡ δ' ὄσιαν στέρξασα λέχους Κύπ[ριν χέ]εν [ῆ]μιν
 χῶμα καὶ ἐν ξεσιῶι γράμμ' ἐτύλωσε πέτρῳι.
 δηλοῖ δ' οὖνομα πατρὸς ἐμὸν θ' ὅδε τύμβος, ὁδῖται·
 ἀλλ' ὅτε τέρμ' ἀγαθῆς τ' ἐξανύοιτε τρίβον.

Nicias Eretriae natus, Orei crematus sepultusque est; cenotaphium vero probabilius est Eretriae quam Athenis ei factum esse. — 1 χθονι πολυ . . quibus quid facerem nescius eo tandem adductus sum, ut litteras πολυ ex antiquiore titulo crederem residuas esse, vera autem iam non satis distingui posse. Quae posui rerum necessitas videbatur postulare; ἡ Ὠρεία Straboni (p. 445) Oreitarum ager est. — 4 ὦι Cum. quod correxi. Poeta melius imitatus archetypum probam et pulcram sententiam pessimis numeris inclusit; ἐμπεδὺς γάμορος μάρψεν Ἀλῶης antiquus dixerat poeta, cf. Bergk Hippon. fr. 113. — 5 Κυπ ενμιν Cum. Κύπριν ne pyrrhichium facerem vetuerunt spatii angustiae. η sive Cumanudis sive lapidarii culpa intercidit.

90. In urbe. Cuman. 1825.

Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας ἔχει χθὼν παῖδα τὸν ἡδύν,
 ψυχὴ δ' εὐσεβέων οἴχεται εἰς θάλαμον.
 εἰ δ' ὄνομα ζητεῖς, Θεοργείων Θυμοῖχον παῖς,
 Θηβαῖος γενεάν, κε[ῖ]μα[ι] κλειναῖς ἐν Ἀθήναις.

iv saeculi, nisi error est v. 3 θυμόχον. Dein v. 1 εἶχει et v. 4 κεμα scriptum esse testatur editor. — 1 idem exordium in tit. Ephes. C. I. 3026. — 4 eadem clausula in tit. sequente.

91. In Piraeo. Ross *Bullet. arch.* 1841 p. 55. Cum. 2856.

Ἐρσηίς·
 Τηλοῦ πατρίδος οὗσ' ἐθανον κλειναῖς ἐν Ἀθήναις
 Ἐρσηίς, γνωτοῖσιν πᾶσι λιποῦσα πόθον.

iv saec. ο pro ου scriptum. — 2 Ἐρσηίς disyllabum ut supra ep. 86 Ἀγνηίς.

92. Athenis. Ex Rossii schedis ed. in *Diar. arch.* 1856 p. 141.

Λευκὰς μὲν πα[τρὶς] εἰσιν] ἐμοί· σπεῖραι[δέ με nomen patris
 τοῦνομα Δη, κείμαι δ' ἐν δῆμ[ῳ] Ἀθηναίων.

Supplevit Ross. — 2 C. I. 6280 B 46 σῆμα μὲν οἱ νηψὶ Ἰκελον δῆμῳ ἐν Ἀθηνῶν, qui titulus Herodis Attici est.

*93. Salamine Delive; dicendi genus atticum est. C. I. 2322b⁴². Kekulé *Thes.* 52.

Χρηστοῦ Τέχωνος μνημα τοῦ Φρυγὸς τόδε,
ὅς νῦν ποθεινὸς γέγονα τοῖς ἐν τῇ πόλει.

2 ΤΕΙ.

94. Inter Elgini marmora. C. I. 815. Hicks *Inser. gr. mus. Brit.* p. 148.

Πατρὶς Ἀλε[ξάνδρεια, πατὴρ nomen, ἐγὼ δὲ
Βρισηὶς πυκιν[αῖς] ἔξοχος ἐν πραπίσιν.
καὶ ν]ύ με κήρ ἐδ[άμασσε νόσου

2 Βρισηὶς πυκινῇ Boeckh. — 3 ὑμε κῆρε δ[ύο] idem. — Post v. 3 haec supererant

ΟΝ ΕΛΕΙΘΥΙΗ/
ΙΩΣ ΖΩ

unde conicias in Ἐλειθυίης doloribus illam τὸ φῶς ζωῆς amisisse.

*95. Extra Ceramicum. Kekulé *Thes.* 358. Cuman. 3151.

Μινακὸν Αἰβυος χρηστή.

Εἴ τις ὅλως γέγονεν χρηστὴ γυνή, ἥδ' ἐγὼ εἰμι,
πρὸς τε δικαιοσύνην καὶ τοῖς ἄλλοισιν ὕπασιν
οὐσα δὲ τοιαύτη χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι
οὔτε παρ' ὧν ὤμην οὔτε ἀπὸ δαιμονίου.

5 ὅς ἀπὸ μητρὸς ἐμῆς καὶ πατρὸς ἄμμι
σιγῇ δὲ κρύπτω, ὅας χάριτας μοι ἀπέδωκα[ν,
ἀνθ' ὧν ἡμελλον π]αρά τῶν παιδῶν κομίσεσθαι.

in fere saeculi titulus melius insculptus quam compositus. — 5 . .
. . . τ . οα Kek. ΤΗΧ Rhusopulos *Bullet. arch.* 1863 p. 168. ΤΕΙ(;) μος Cumanades. — 22-23 ego. Ante ὅς sex septemve litterae perierunt; videtur adiectivum fuisse, cuius brevis terminatio producta non offendit.

Nec δύστηνος nec δύστημος, quod e Cumanudis lectione conicias, satis placet. — 6 sq. supplevi. — Querelam habes puellae male moratae, quae omnium virtutum compos sibi esse videbatur; peregrinam fuisse praeter nomina adpellatio χρηστή demonstrat coll. Cuman. Indic. p. 455.

*96. Ad Dipylon. Anaglypho exsculptus homo mortuus in lecto recubans, cuius capiti a sinistra leo imminet; a dextra iuvenis nudus homine maior opem fert stricto gladio; iuxta navis rostrum effictum est. Wachsmuth *Ann. Instit.* 1861 p. 322. Kekulé *Thes.* 57 quosque alios enumerat Vsener *de Iliadis carmine quodam Phocaico.* Bonnae 1875 p. 33 adn.

Ἀντίπατρος Ἀφροδισίου Ἀσκα[λωνίτης.

Δομσαλὼς Δομανὼ Σιδώνιος ἀνέθηκε.

Μηθεὶς ἀνθρώπων θαυμάζετω εἰκόνα τήνδε,
ὥς περὶ μὲν με λέων, περὶ δ' ἐγπρώϊρ[η] 'κτετάνυσται.

ἦλθε γὰρ εἰχθρολέων τὰμὰ θέλων σποράσαι.

ἀλλὰ φίλοι γ' ἤμυναν καὶ μοι κτέρισαν τάφον οὔτη,

5 οὓς ἔθελον φιλέων, ἱερᾶς ἀπὸ νηὸς ἰόντες.

Φοινίκην δ' ἔλιπον, τῇδε χθονὶ σῶμα κέκρυμαι.

Phoenix graece balbutit Wachsm. — 2 ΔΕΓΓΡΩΙΡΚΤΕ δὲ πρῶρ' ἐκτ. Rhosopulos. δ' ἢ πρῶρ' ἔκτετ. Wachsm. δὲ πρῶρ' ἐγκτετ. Vsener ante duplicem consonantem facile nasalem litteram prava plebi pronuntiatione gigni potuisse ratus. Mihi iterasse ille videtur praepositionem ἐκ. — 3 εἰχθρολέων diphthongum nasali pronuntiatione ortam esse bene coniecit Vsener. — σποράσαι i. q. σπαράξαι — 4 οὔτη pro τῇδε ceteris non magis barbarum. — 6 δὲ λιπὼν Wachsm. Vsener.

AETATIS ROMANAE.

*97. Ad S. Trinitatem. Cuman. 324.

Εὐ[ρυ]άνθη Ἀρίστωνος ἐξ Ἀχαρνέων. Εὐπορος
Ἐρμιοσ.

Εἰκόνα μὲν γραπτάν, οἷα πέλει ἀμφιπό[λοιο,
θ' ἄκαμιν ἐ[ργ]οπόνου [Παλλ]άδος ἐν τεμένει,

σκη[ή]ναι δ' ἐ χθόνηιον δίδομεν τά[την] ἀλλὰ καὶ ἐνθα
μανύω[ν, τί καλεῖν ὄννομα] δεῖ σε, τύπος.

- 5 πα[ίδ]ε [. . . Ἑρμῖος τε καὶ Εὐ]τορος, ἐν δ' ἱεροῖσιν
. μητρὶ φίλῃ] μοῖραν ἔχοντες ἴσθην.
. ζ]ώεσκεν ὅτιε θνήσκεις,
ὅς κεν ὅς δεχ[νόμενος φθι]μένην.

Litterae in saeculi p. Chr. n. — 1 ἀμφιπο.ει Cum. εσοε non possunt distingui in lapide valde det ito. — Deae ministra fuit Eury-anthe, quam sacra veste indutam repraesentatam fuisse sumpsit. — 2 suppl. Cuman. θήκαμεν i. e. filii. — 3 sqq. quae supplevi non certa esse scio, at lacunarum spatio adaptata. ἐνθα i. e. in sepulcro, non solum in arce. — 4 in lapide non est μανύει. Philodemi epigr. A. Pal. V 46 τί δεῖ σε καλεῖν. — 5 filii, quorum nomina supra scripta sunt, videntur et ipsi in sacris Minervae occupati fuisse. — Extremi distichi vel sententia obscura.

*98. In arce. Cuman. 3496.

. ὅ[τι] μο[ῖ]ραν
ἀρκεῖν οὐκ ἔδῃ Πιερίς [οἷσι φίλοις·
τρισοῦκι δ' ἐκτελ]έσας δέκα[τον ζωῆς λυκάβαντα
οἰχόμενος κ]ατέχει Φερ[σεφόνης θάλαμον.

Litterae vulgares praeter r. — Prioris distichi sententia dubia; ante οπ littera z. A. Pal. VII 362 ἀθάνατον δέ — οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε θεὸς δύναται.

*99. In arce. Cuman. 3531.

πῶς κρυερὴ σιγὴ; τί β[αρὺς σκότος ὅ]σσε κάλυψεν;
ποῦ χάριτες φιλῆς; [ποῦ κραδῆς γλυ]κερᾶς
ἦθος, τῇ τε λίρῃ [σὺγκροτος ἀρμονίῃ;
αἶλαι, πάντα λέλοιπ[ε, μὲ]λες σινγερεὴν ὑπὸ] γαῖαν·
5 ν]αὶ μὰ σέ, νῦν θ', Ἑλι[κῶν, πρίν τ' Αἰδ]εὺς φθονερός.

Versus quinti sententiam si bene adsecutus sum, fuit poeta ille, cuius de nomine supersunt fortasse litterae ante v. 1 νεπικα. At quis non illis temporibus? quarti enim fortasse saeculi est epigramma ne-

que multo aut antiquius aut recentius Gregorii carmine, cuius similis est indoles (A. Pal. VIII 26): πῶς ἐλύθη Νόννης καλὰ γούνατα; πῶς δὲ μέμυκεν — χεῖλεα; πῶς ἄσσων σὺ προχέει λιβάδας; et intellegitur quo spectent hae voces ἄλλαι δ' ἄλλα βοῶσι (sic scribo pro αὐ βοῶσι) παρ' ἡρίων. — 4 homericum νῦν δ' ἤδη πάντα λείπει. — 5 iurat per Heliconem, sive montem intellegis, sive Musarum gregem, ut quae multorum iam mortem amicorum maeruerint.

*100. Athenis. Cuman. 3510.

Ἄρτι γενειάσκων, Μούσαις φίλο[ς, ἐσθλὸς ἐ]τ[αίροις
κεῖμαι ἀδελφειῶν ὕστατος Ἀ.
ὦν ὁ μὲν ἐν Κύπρῳ μοῖραν λάχ[ε

1 fere p. Chr. n. saec. — 1 ἄρτι γενειάσδων Theoc. XI 10, ubi vide Meinek. adn. — Post septem litterarum spatium -τ. — 2 nomen defuncti.

*101. Athenis C. I. 863 b.

Ὅντως διῆλαι, ξένη φίλτατε, τίς πόθεν εἰμί;
Κῶ[ς] μὲν μοι πατρίς ἐστιν, ἐγὼ δ' ὄνομα Νεικομήδη[ς.
Μουσάων θεράπων, ἄδων θυμέλαισιν Ὀμηρο[ν
δόξαις ἐνγέλασας περιέκειμαι νήδυμον ὕπνον.

Neglegenter insculptum carmen, semel r forma, ceterum x. v. 2 Κῶ et Νεικομήδη, v. 3 ΟΜΗΡΟΥ scriptum est, non tamen Ὀμήρου, qua lectione deceptus falso interpretatur Welcker Syll. 12. — Nicomedes talis erat qualem descripsit Achilles Tatius III 20 καὶ γὰρ τις ἐν αὐτοῖς ἦν τῶν τὰ Ὀμήρου δεικνύντων ἐν ταῖς θεάτροις κτλ'.

*102. Athenis. Cuman. 3511.

Τὴν Εὐταχοῦ[σαν τήν τε] Ναῖδα δυ[στυχεῖς,
τὰς ἀνταδέ[λφους μου]σικάς, τὰ[ς εὐλόλους.
τὰς συντρα[φείσας ἐν] λύραι κα[ὶ βαρβίτῳ
ἢ γῇ συνέθ[ηκεν ἐνθάδ]ε ἡρέ[μα, ξένη.

1 Ναῖς nomen meretricium, cuius paenultima correpta ut in nomine non offendit. — 2 εὐλόλους dedit Wilam.

103. Chalcide Euboeae. Stephani *Itin. Graec. septentr.* tab. II 6.
Melius Vlrichsii apographum *Mus. Rh.* III 239.

Ἀπατούριος
Δα[μα]ρμένον
χαῖρε.

Ἐνθάδε κηρὶ δα[μ]έ[ν]τα τὸν ἔξοχον ἐν πραπίδεσσι
Ε[ὐ]βο[ρ]ί[ας] ἐρατ[έ]ως ἄδε κέκευθε κόνις.
ἐσθλὸν ἐ[ν] ἡιθέοις Ἀπατούριον, ὃν θ' Ἐκαδήμου
λέ[σ]χαι κ[αὶ] σοφί[ας] μῦθος ἐ[π]αγλάισεν.
5 πολλὰ σὺ μ[ὲ]ν λείβ[ω]ν πάριθι, ξένε, δάκρυα κανθοῖς·
οὐχ ὁσίη [κενεὰς] τῶιδε νέμειν χάριτας.
ἀλλ' ἰὰ προ[φωνή]σας ὄνομα κλυτὸν ἔννεπε χαιρεῖν,
καὶ τὸ παρ[ερχομένοι]ς ξυρόν ἀμειβόμενος·
β[ω]λός σοι κα[ὶ] ἴφρα Ἐλεφνηορὶς ὅστέα κρύπτοι
10 ἀν[θ]ρο[φ]υῆς [μεγάλα]ς εἶνεκα σφροσίνης.

Epigramma scite factum fortasse ante Chr. n.; dialectus dorica praeter homericam formulam οὐχ ὁσίη v. 6. — Δαμαρμενίδης nomen C. I. 1389. — 1 φῶτα καμάντα Vlr. omnibus aptius invenit Wilam. — 2 suppl. V. — 3 ἐσθλὸν ἐοῖς ἀστοῖς V. idemque v. 4 καὶ πινυτός quod propter ipsam membrorum concinnitatem reprobandum. — 5 sq. suppl. V. — 7 προδακρύσας V. idemque ὀνομάκλυτον. At solent χαῖρε dicere simul ipsum defuncti nomen pronuntiantes. — 8 τοῦτο παρὰ κεῖθος V. καὶ Wilam. παρερχ. Buecheler. Quid sit illud omnibus viatoribus commune, extremum distichon docet, ut dicant *sit tibi terra levis*. Et bene habet ἀμειβόμενος, his enim respondetur ad ea quae narra-
verat defunctus. — 9 . ὦ . σοι Vlrichs κούφη σοι κόνις ἄδ' (cf. A. Pal. VII 204 νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις), recepi tamen quod Wilamowitz proposuit; nam melius βῶλος quam κόνις dicitur ἀνθοφυῆς, de quo vocabulo non dubito. N. φυῆς Vlr. N. . . . λης Steph.

*104. Ad Lycabettum. C. I. 938.

- a. Ἐνθάδε Διάλογος καθαρώι πυρὶ γυῖα καθήρας
ἀσκητῆς σοφίης ὦιχετ' ἐς ἀθανάτους.
- b. Ἐνθάδε Διαλόγιοι σαόφρονος ὅστέα κεύθει,
γυμν[άς] ὃς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην,
ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,
ψυχὴν δ' ἐκ μελέων οὐρανὸς εὐρὺς ἔχει.

Qualem philosophiae disciplinam secutus sit Dialogus non satis liquet; similia autem Philonis praecepta sunt, qui *ἀσκησιν* philosophiam, *ἀσκητάς* philosophos vocat, qui τὸν *ἐλύμπιον καὶ οὐράνιον χώρον* *ἔλαχον οἰκεῖν*. Vnde recte videntur emendasse v. 4, ubi ex lapide ΓΥΜΝΑΣ vel γυμνάς δς, quod Cumanudes, vel ΓΥΜΝΙΑ quod ego legi, enotatur. Structura paullo liberior est, at plane perspicua. Cum enim v. 5 verbum *κεῖθαι* aperta *ἐπαναλήψεως* ratione iteretur, hic demum claudi sententiam puto (quod probat etiam *ἀλλά* particula) ut nec verbo *κεῖθαι* v. 3 subiectum quaerere nec *κεῖται* pro *κεῖθαι* scribere opus sit. — Ceterum exitus v. 1 et 2 similes habet Laertius Diog. A. P. VII 123 καὶ σὺ ποτ', Ἐμπεδοκλείς, διερχῇ φλογὶ σῶμα καθήρας — πῦρ ἀπὸ κρητῆρων ἐκπίες ἀθάνατον.

105. Athenis. C. I. 880.

Ἀχιλλέως παῖς, στωικὸς Θεόξενος
ἐνταῦθα Πατρὺς, ἀλλ' ἄγαν κεῖται νέος.

III fere saeculi. Alcanem stoicum habes C. I. 6698, qui titulus anni post Chr. n. 241 est.

106. Athenis. C. I. 923.

Σμεικρὸς οὐ σμικρὸν καλύπτω τίμβος ἄνδρα, ἐπεὶ σοφῶν
δῶρα Μουσέων μέγιστα· τῶν δ' ἔξοχον λαχὼν
Ἀρποκρατίων πρὸς ἀστῶν τρίσμακαρ κληῖ[ε]ται,
οἶνεκ' ἦν ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἂν χρὴ νοεῖν.

III fere saec. — 1 *σμεικρός* — *σμικρόν* vocalem arsi intentam diphthongo scripsit. — 2 *Μουσέων* trisyllabum fecit ex analogia homerica. — 3 ΚΛΗΙΣΕΤΑΙ.

107. Ad S. Trinitatem. Velsen *Diar. arch.* 1856 p. 286.

Ἄνδρα μὲν ἐσθλὸν ἐλόντα καὶ εἰητῆρα δὲ νο[ύ]σω
ἔξοχον, Ἑρμεία, νῆσσον ἄγευ μακάρων
καὶ δέξαιτο θεῶν ἢ ἡρώων γένος ἄλλων
Ἱπποκράτει Διοκλῆ εἶσον ἔχοντα γέρας.

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — Observare licet posteriore aetate, cum non iam suam quisque loqueretur dialectum, τοὺς ἱατρῶν

παῖδας Hippocratis scilicet discipulos ionico potissimum sermone uti. Ridet hoc Lucianus πῶς δαῖ ἰστ. συγγρ. c. 16 extr. — 2 ἔξοχον Wilam. idemque v. 4 pulcre restituit.

108. Ad τετρακόντιον Ἀθηνᾶν herma fractus. Cum. 393.

Νοῖσων εἰη[τῆρα καὶ ἐσθλὸν δ' ἄνδρα] Κράτωνα
Κύνι[ρου παῖδα φίλον] Γαργήτιον ἦδε κ[αλύπτει
χθών, φιλίους δὲ τ[ύπους δείκνυ]σιν ὁ λάινος Ἑρμῆς.

1 καὶ — ἄνδρα Wilam. ex epigr. antecedentis v. 1. — 2 καλύπτει Cum. idemque v. 3 supplevit.

*109. In arce. Cuman. 3523.

. ἰσ]οθέου νηοῖο βεβ[ήλοις
ὑπνον ἀποβρ[ί]ζοντες ἐπαλλήλοισι τά[φοισι
. Αἰδῆς] στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕ[βρει
παῖδες nomen patris] πολίφρονος ἡγήτορος
5 πυρκαϊῇ δ' αὐτ[ε]οῖσι δέ[μας] ψυχὴν τε κάθ[ηρην].

III fere saec. Non expediti fragmentum difficillimum. — 1 tentavi λοίσθιον ἐν τοῖσδ' ἰσοθέου κτλ. ut significaretur aedicula sepulcralis; eo quod sepulcrum est, non ἱερά sed βέβηλος vocatur. — 2 ὄντες unde — ζοντες certum est. Dein de duorum ad minimum morte agitur, quos filios πολίφρονος ἡγήτορος v. 4 fuisse sumpsi. — 3 solita de Hadis saevitate querela, quae tamen non video quomodo ceteris inseri potuerit. — 5 δέμας Cuman., nec reliqua dubia.

*110. In urbe. Edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 249.

- α. Εἰπέ, τίν]ος πάτρης ἐ[κφὺς θάνης, ἦ] ἐ τίς αἰτός
ἐπλεσ], καὶ τίς σευ κλήζ[εθ'] ὁ [γυνάμενος;
β. οὐνομά μοι Κορνο[ύτος ἔην], πατρὶς ἐνθεν Ἰκ[ανον
Προ]υσιάς, ὃς δ' ἔτεκεν [nomen patris] με πατήρ.
α. ζω]ῆς δ' ἐς πόσον ἡλ[θες; β. ἐς εἰκοστὸν] λυκάβαντα,
δοιοὺς τῷδ' ἐπιθεις [μῆνας ἔλυσα βίον.
α. ποῦ; β. παρὰ Κεχροπί[δαις. α. ἔμαθες δὲ τί; καὶ] τόδε
λέξ[ον
β. ῥητορικ[τὴν

II saeculi. — 6 suppl. Aug. Mau amicus, nisi quod ἔλυσσεν posui pro ἔκαμψεν Euripideo. — 8 ante ῥητορικὴν octo fere litterarum spatium. Wilamowitz: πείρατα ῥητορικῆς καὶ σοφίης ἔλαβον. Extremum distichon periisse probabile est, quo qui interrogavit salvere iuberet defunctum.

111. Cippus atticus, cuius titulum in museo Britannico descripsit Welcker ediditque *Mus. Rh.* VI 82.

Ὁ δῆμος Ἀθηναῖον Ἀρτεμίδωρον.
Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις τηρῶν πύργον, παροδῖτα,
καὶ νῦν τηρήσω, ὥς δύναμαι, νέκυσ ὦν.

Ludi videtur in vocabulo πύργος, quod v. 1 turrim aliquam armis defendendam significat, v. 2 si recte intellexit Wilamowitz de Dipylo accipiendum est.

112. Aegina in insula. In herma anaglypho expressi stant vir vestitus et puer nudus strigil et discum manibus tenens. Ex Stephaniai *Parergis arch.* (IX) Keil *Philol.* VIII 174.

Ἀντιοχῇ Θεμισωνος ἀεθλοφόρον κόνις ἦδε
κεῖθαι δωδεχέτη παῖδα Θεμιστοκλέα,
ὃς βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων ἴσ' ὁμωνύμῃ ἀνδρὶ
ἄν[η]σκει τὴν μοιρῶν οὐ προφυγῶν δύναμιν.

Litterae rx meliorem testarentur aetatem, nisi dativo v. 3 iota adscriptum non esset. — Recepti inter attica propter nomina et patris et filii, etsi quae tunc temporis Aeginetarum sors fuerit nescimus: possunt ex antiquiore tempore Athenienses in insula vicina remansisse. Tamen propter nomina vere attica ne quis Antiochiam pagum atticum recoquat unum moneo. Mulierum atticarum nominibus non fere adiungi τὸ δημοτικόν sat notum est, cuius quidem rei omissis fraudibus Lenormantianis rarissima sunt exempla; uxoribus vero, nisi ubi recentiore aetate civis attica peregrino nupserit (Cuman. 1108), nunquam additur; non enim huc referes titulum romanae aetatis Cuman. 939. Antiochensium contra mulierum ubique nominatur patria, sive civibus atticis seu peregrinis nupserint. Haec enim est eorum titulorum forma ἢ δέῖνα τοῦ δέῖνα Ἀντιάχισσα τοῦ δέῖνα γυνή. Nunquam praeterea Athenienses de pagorum nominibus quorum δημοτικόν in—εὺς desinit formam femininam finxerunt. Itaque Themistocles Themisonis f. non civis Atticus fuit, sed Antiochensis, eorum vero, qui plurimi Athenis incolebant.

113. Prope Nicaeam Itatorum. Anaglypho iuvenis exsculptus nudus
genas barbatus, sinistra palmam tenens. Fraenkel *Diar. arch.* 1874. p. 148

Ἰλαρος τοῦ ἰδίου συντρόφου ἐποίει.

Πλωτῆς ὁ πολλὰ καμῶν ἐν γυμνασίῳσι φιλάθλοις
κείμει ἀλικλύστῳ παρ' χθονὶ Πειραέως,
ζωῆς καὶ καμάτων τέρμα δραμῶν ταχινόν·
οὕτω γὰρ μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον.

II vel III saec. — Epigramma non sine arte factum si non metri-
tamen locationis. Opponuntur inter se fortis pristina vita et mortis tarda
quies, gymnasium et Piraei litus: vitae et laborum aequae brevem cur-
sum tribuerunt Parcae.

114. In urbe herma. C. I. 427.

Ψηφισαμένης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς τὸν υἱὸν τοῦ κοσ-
μητοῦ Αὐρ. Ἀφφριανὸν Χρηστὸν Μαραθώνιον οἱ περὶ τὸ
Διογένηιον συνάρχοντες ἀρετῆς ἔνεκεν.

Ὅστις καὶ τίνας εἰμί, τὰ πρόσθεν γράμματα φράζει·
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς ἐδάκρυσε λεώς,
οὐνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι
κώμῳ ἐν ἡγαθέῳ πανσάμενος βιότου.

Aurelius gentile aetatem arguit, nominum cumulatatio nobilitatem
iuvenis. — 2 λεὼς ἐφύβων haud raro dicitur.

*115. Ad S. Trinitatem. Cumanudes *Athenaei* vol. I 167. In aversa
parte statuæ virilis, supra titulo conspicitur mulieris fragmentum longa
veste indutæ et vivo gressu procedentis ad sinistram.

Αἱ Νύμφαι δηλοῦσι — [. . . δ'] ἔστησαν ὅπισθεν,
δὴ σφι[σι] πᾶν ἀγαθὸν τοῦτο[ν] πρὶν μὲν] κεχαρίσθαι,
πᾶν δ' ὅτ[ε] τηλόθεν ἔκε κενῶς ἀλδ[ος] οἶδμα πο[ρ]ρευθεῖς
οἴστρω δαι[μονίῳ], μέχρι παῖδα πατήρ [ἐλεεινός]
5 θάψῃ, ὅφ' οὐ πρόπον [ἦν τὸν γη]ράσαντα τάφῳ[ν].

Supplementa praeter v. 3 οἶδμα π., quod Cumanudis est, et praeter
v. 5 incerta admodum. Sententiam dubitanter hanc fuisse sumpsit: *nym-
phae hic conlocatae declarant virum in cuius imagine sculptae sunt* (at
non iam extant nisi forte una illa mulier dicitur) *cum antea multa eis*

*bene fecisse tum nunc ubi longinquo inutilique ex itinere mercator rediit
divino numine actus, donec domum redux, heu ante patrem, obierit.* Acerbe
haec dicta accipio a patre talia tantae filii pietatis praemia conquesto. —
I cur aversa in parte constiterint non exputo. — 4 sq. μέχρι — θάψη
sententiae manifestae non convenit coniunctivus.

116. Prope arcum Hadriani. C. I. 948.

Οὔτις ὁ γῆς τέμνων σταχυηφόρον αὐλακα Ληοῦς
Εὐτυχος, ἡ γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος,
εἴκοσι τῶν πάντων ἐτέων ὑπὸ τῷδε κέρνυμαι
σῆμαι, μήτε νόσῳ μήτ' ὀδίνῃσι τακείς.
τεθνευὼς δ' οὐκ οἶος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος
ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἑμοῖς τοκέσι.

Eutychus agricola fuit, ut in Antiphili epigr. A. P. VI 98 Parmis
γατόμος et falx σταχυητόμος vocatur, cf. Welcker Syll. 8. — 1 imi-
tatur poeta epigr. A. P. VII 209, quod nescio utrius Antipatri sit
(fortasse cum apud Planudem ἀδελὸν sit neutrius) ὅφρα σε καὶ φθί-
μενον Δηοῦς σταχυητόφος αὐλαξ θέλγῃ (τὸν μύρμηκα), male vero addit
γῆς peiusque etiam στραχυηφόρον substituit lectionem Planudeam. Ipse
vero Antipater Moschi vestigia pressit (VIII ed. M.) ἔσπειρεν Δηοῦς αὐλακα
πυροφόρον vel Callimachi fr. 137 B. τέμνοντα σπορίμην αὐλακα γειομόρον.
— 5 miram attractionem effecit οἶος vocabulum, cuius rei ni fallor
certissimum est exemplum in loco simillimo ep. A. P. VII 25 μούνης
(sic codex, legitur μούνον ex Bergkii coniectura) δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύν-
εται, σύχ' ὅτι λείπων-ἥελιον Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δάμνων, ἀλλ' ὅτι τὸν
χαρίεντα μετ' ἡιδέοισι Μεγιστέα-λέλοιπε. Itaque nihil mutandum.

117. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1027.

[Τύμβον τόνδε ἔτευξα]
λεπταῖσιν χάρισιν πίστι]ν ἀμειβομένη
ἐσθλοτάτην (nomen defuncti) χρηστοῦ] θρεπτήρος ἐμείο,
πᾶσιν ὁρᾶν μεγάλης μνήμα φιλο]φροσύνης.

Litterae valde recentes. — Sententiam indicavi.

118. Apud Sunium. Baumeister *Annal. Fleckeis.* LXXV 346. Cu-
man. 184,

“Ἦν] ποτ’ Ἀθηναίη

ἔτρεφεν ἀλλοτρίων ἀμ[φι]πολον ταλάρων,
ἔδραμε παιδὸς ἔκρηι καὶ ἐς βασιλῆος ἰκέσθαι,
ὅς] ῥα καὶ ἀφνειῶν εἴσεν ἐπὶ κ[ι]ε[άνων]

5 ἔμ]πης δ’ οὐ ζώνουσιν ἀπ’ ἄγαθ[ον] ἀλλὰ τάφους γε
Κεκρο[ν]οπ[ί]ους Λιβυκῶν ἀντ[ί] λάρχεν ψαμάθων.

1 fere a. Chr. n. saec. — Mater (qua de agunt vv. 1 sq.) cum filiam, quae apud regem Aegypti nobili quodam munere fungebatur (v. 4), moribundam audiisset, eo contendit, at quantumvis festinaverit non vivam sed mortuam eam secum in patriam abduxit. — 1 extr. ΗΜΕΕΠΙΛΙΤΟΣ Baum. ημ . . . λ. εν Cuman., quae componere non queo. — 2 ἀλλότριοι τάλαραι significant aliena ministeria, in quibus opera lanifica iure premitur. — 5 ἔμπης Cum. — 6 in. ΟΠ. ΙΣ Baum. ους Cuman. — 7 ὅς]ΕΜΗΙΥ.

119. In Piraeo. Ross *Diar. arch.* 1843 p. 124.

Συνναδεῖς θεράπων Ἀπολλώνιος ἐνθάδε Μόσχου
λειτῇ ὑπὸ στήλλῃ κέκλιμαι ὠκίμορος·
ἦν παρίοις εὐφημος αἰεὶ, ξένε, μηδ’ ἐπὶ λύμῃ
χεῖρα βάλοις· φθιμένων ὠκυτάτῃ Νέμεσις.

III saec. — 3 εὐφημος vel εὐφῆμυ γλώσση h. e. χαῖρε λέγων. — 4 C. I. III Add. 3857_m ἔστι γὰρ καὶ φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστ’ ἐπὶ τύμβοις.

120. Loci incerti; fuit inter marmora Elginiana. C. I. 1030. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* p. 516, cuius apographum videat, si quis mea examinare velit.

. οἰκτροτά]του πατρός.

Μὴ κλαίσης φθιμέ[νον] τὸν ἐμόν, ξένε, τίμβον ἀν]ρήσας·
ὀγδοήκοντα δυοῖν ἔτεσιν [βιοτὴν ἀπέλυσας,
δῆμόν] τε Κεκρόπων ἱερὰν βουλὴν τε γε[ραίων·
δῶρον δ’ ὦν ἔτι παῖς ἔσ]χον ἐλευθερίης.

5 ἐξήκοντ’ ἔτε[σιν] μετ’ ἐμῆς ἐβίωσα γυναικός,
ἐ]ξ ἧς ἔσχα τέκνα γνήσια κοῖχι νόθα.
ἦ καὶ ἐμοῦ φθιμένου λιθίνην μο]ρφὴν ἐτύπωσεν
πᾶσιν ὁρᾶν με [βροτοῖς τῇδε παρερχομένοι]ς.

εἰ δὲ θέλεις θέλγειν ψυχὴν [τεθνηκότος ἀνδρός,
θέλξον] ἐπισπίσας ὅσσα βροτοῖσι [θέμις.

Epigramma metro et sermone barbaro decet servum in libertatem vindicatum. — Singulorum versuum litterarumque calculis subductis efficitur a sinistra 20—24 litteras periisse, carminis autem ipsius initium fieri a verbis μὴ κλαύσης, ut praescriptum videatur nomen defuncti a filio sepulti. Mitto Boeckhii et Hicksii supplementa nisi ubi a me recepta sunt, velut v. 5 suppl. H., v. 9sq. restituit B.

121. Athenis. C. I. 939.

Δμῳὶς δρηστοσύνησι κεκασμένη, οἷσι ποθεινὴ
θρεψαμένοις τύμβου τοῦδε θανοῦσ' ἔλαχεν.

Litterae vulgares. — Δμῳὶς nomen sit an adpellativum dubitat Boeckh: credo utrumque.

122. Ad portam Piraeensem. Cuman. 331.

Ἰέρωνα κατέχω [Φιλο]κράτους Ἀχαρνέα.

Senarium esse patet. Philocratem Acharnensem habes Cuman. 350.

123. Prope Areopagum. Cuman. 3361.

Ἀγαθῇ τύχη.
Τελεσφόραν τὸ σῆμα τὴν Τελεσφόρου.

Similis breviloquentiae exemplum non novi.

124. In Piraeo. *Ephem. arch.* 614 coll. tabula.

Θεμίσων Ποσίλλης καὶ κλυτοῦ παῖς Παμμένους.

Pusijla uomen latinum.

*125. Extra Ceramicum. Cuman. 3507.

Τὸν ἐν βροτοῖς φανέντα καὶ παῖξαν[τα] πρὶν
ἐνθάδε μ' ὀρᾷτε τῇδε σὺν ὁμαί[μυφ] φίλῃ,

- λιπόντα τὸν μοχθηρὸν ἀνθρώπων βίον,
 χῶρον δὲ ἔχοντα Ζώσιμον θεοῖς [μέτα·
 5 λοιπὸν παραινῶ πατέρα καὶ τὴν μητέρα
 φέρειν τὰ Μοιρῶν Πλουτέως κελ[εύσμασιν.
 πολλὰ χαῖρε. καὶ σ[ύγε.

Supplevit Cumanudes, nisi quod v. 2 restituit Wilamowitz, v. 4 Ζώσιμον nomen feci — neque enim dici potest χῶρος ζώσιμος — et μέτα scripsi pro δημοῦ, v. 6 dativum κελεύσμασιν posui pro accusativo, v. 7 σύγε necessarium putavi. — 5 λοιπὸν eo quo nunc apud Graecos significatu positum etiam apud scriptorem περὶ ὕψουςprehendit Wilamowitz *Hermes* X 336 adn.

126. Athenis. C. I. 1019.

Φιλοξένη.

Γήραι θανοῦσαν τάφος ἔχει Φιλοξένην.

- forma aetatis recentioris.

*127. In urbe. Anaglypho sedens mulier exsculpta. Cuman. 3506.

- Μ]ουσῶν προφῆτιν εὐ[κ]ο[λό]ν τ' ἐν[ὶ] φρεσίν
 κάλ]λει τ' ἀκμαίαν πεντεκαιδε[κάτω μ' ἔτει
 δαίμων ὁ πικρὸς τῷδε θῆκεν [ἐν τάφω·
 στήλῃ δ' ὁρῶν μου τοῦνομ' ἐν[γεγραμμένον
 5 κλαῦσόν με, παροδεῖθ', ἥτι θάλαμον [οὐκ εἰσέβην,
 λείπω δὲ δάκρυα καὶ γόους τροφοῖ[σί μου·
 μοιρῶν γὰρ ἄνισος τοῦτ' ἐπέκλωσεν μίτος.

III saec. — 1 εὐκο[λό]ν unde εὐκόλον certum est, cetera non item. — 2 anapaestum nullo pacto evitaveris. — 3 et 4 suppl. Cuman. — 5 ἐμοῖς Cum. μου recte Wilam.

128. Incerti loci. C. I. 569.

Μ. Αὐρ. Εὐτυχὸς Ἀσκληπιοῦς Αἰξωνεύς·
 Ποτάμιλλα Λευκίου ἐξ Ἀζηνι[έων.

Ἄ]ν[θ]ρωπε, πολλῶν

ἀλλ' εἰ μάτην οὐ πάντα βουλεύῃ, σαφῶς
 σ[τὰ][ς] εἰσάκουε καὶ λόγοις πείραν μα[θ]ών
 5 ζῆ. Θο[ῦ] τὸν ἐπίλοιπον ἐν βίῳ χρόνον καλῶς,
 εἰδὼς ὅτι κάτω Πλουτέως τὰ σώματα
 πλούτου γέμουσι μηδενὸς χρήζοντα ὅλως.

— — — — —

Aurelium gentile aetatis indicium. — Epigrammatis male graeci hoc videtur esse argumentum: *multorum errorum plena est vita; tu vero nisi omnia leviter et inconsiderate institueris vita frui, donec vita data est.* — 1 ΔΝΕΙΩΝΕ corr. Hermann *Diar. litt. Lips.* 1829 mens. Jan. et Febr. — 3 οὐ pro οὐ idem contra sententiam; οὐ ad solum πάντα refertur v. Cobet *Mnemos. nov.* III 372. — 4 ΕΤΑΤ vix integra lectio, in qua corrigenda convenit mihi cum Hermanno. — ΜΑΘΩΝ corr. Welcker *Syll.* 19. λόγοις πείραν μαθών i. e. *auditis quae ego expertus sim; pessime hoc dictum, at recte habet.* — 5 ΖΗΘΟΙ corr. Herm. ζῆ saepius in marginis aliquo loco scriptum reperitur. — 6 δώματα Osann *Syll.* p. 99, quo nihil opus, modo recte distinguatur: *sciens apud inferos non iam hominum, sed Plutonis esse corpora.* Dein Plutonis nomine inductus iocatur ille: *cum Plutonis sint, πλουτοῦσι quidem abunde, at non iam egent divitiis.* — Post v. 7 plura desunt.

*129. Fragmentum in Barbacio nondum editum.

ε
 ἔχεις
 συμποσι
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκη πάντας ἀνθρώπους κρατεῖ
 5 καὶ ζῆν [κελεύει μικρὸν ἐνθάδε χρόνον
 θανεῖν τε [μετὰ τοῦτ'
 κλαῦσον τ[ὰ] θνητῶν, μὴ μόνον τὰμά, ξένε.
 ἀπαξάπαν[τας] εἰς ἐς Αἰδην πλοῦς μένει.

III saec. fere. — 3 συμπόσιον vocabulum certo fuit; nescio vero iussit poeta epulis vitae miseriam obtundere an comparaverit vitam symposio, ut fecit Epictetes *Ἐγχειρ.* II vetans ne quis mortuum defleret μέμνησο ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ δεῖ σε ἀναστρέφεισθαι — καὶ ἔσῃ ποτὲ ἀξίος τῶν θεῶν συμποτής. — 4 ΕΠΕΙΔ' Α.

130. Athenis. Ex schedis Fourmantianis C. I. 260.

. πικρὸς] ἐξ ὥμων χρόνων
 σῆμα] δεύτερον [Ζ]ωνᾶς πατήρ
 τὸν λιθοξό[ο]ν
 5 νῦ]ν δ' Ἀττικὴν τὴν πεντάδα
 μίαν βιοῦσαν] δεῦρ' ἀναστήσας [λί]θον
 πρὸς θεο]ῖσιν εἰ γὰρ ἦν θέμις,
 θνήσκον γονῆ]ες, οἱ νέοι δ' ἐθαπ[τ]ον ἄν.

Ex pravo apographo pauca effici potuerunt. Videtur Zonas pater
 brevi temporis spatio filium (τὸν λιθοξόον v. 4) et filiam Atticam morte
 amisisse et utrique imaginem in tumulo posuisse. — 1 ΕΥ.ΙΜΟΝΟΥΕΝ —
 2 ἈΤΙΚΡΟΣ πικρός nimirum dubium, nec scio quo referam. — 3 ἈΔΕΥ. —
 ΕΩΝΑΣ. — 4 ἈΙΤΟΝ. — 6 ΣΑΣ . . ΘΟΣ . . ipsam puellam lapidem ponere
 h. e. lapideam eius imaginem, hoc non ultra atque quod credi possit
 dictum videtur; parentes qui puerum amiserunt habere dicuntur οἱ τέκνον
 ἀλλὰ λίθον. — 8 ΙΕΣ — ΕΘΑ-ΠΤ. Quae spatio interiecto secuntur in-
 tegra relinquo . . . ἈΜΑΣΦΙΛΟΠΑΤΩΡΒΩΛ / Ἀ
 ΙΜΟΥΣΩΝΑΥΛΟΝΗΡΩ . . ΤΕ.

*131. In urbe. *Ephem. arch.* 880.

Ἔσ]εησε νο[ύσος nomen defuncti εἰς Ἀ]ιδον [δόμον·
 πατήρ δὲ Τρόφ[ιμος] Οἰναῖος]
 γ[ό]η]σε λο[ι]βήν [χεόμενος πρὸ τοῦ τάφου.

Recepi fragmentum ne Trophimi nomen aut δημοτικόν periret, quod
 in causa fuit cur v. 2 σκάζων fieret.

132. In urbe. Cuman. 3439.

Οὐ τὸ γένος, παροδῖτα, πάτρην τε καὶ οὐνομ' ἀνέγνως,
 ἐνθάδε ταῖς [Χάρισιν Μούσαις τε ποθεινός] ἀπάσαις
 κείμαι τῷ θανάτῳ [μηδὲν] ἀφειλόμενος.
 Φιλου]μενός [Ἐπιτυγ]χάνοντος . . . ος

Bini hexametri singulis pentametris excepti in deliciis sunt Tri-
 malchioni diviti rustico v. Petron. c. 34 et 55 B.²; eadem insolens me-
 trorum compositio epigrammatis romani Welcker *Syll.* 77, cuius pentā-

meter idem est, ut μηδὲν certo restituere potuerim. Welckeri interpretationem comparantis Theodoridae epigr. A. P. VII 732 ἐκτίσων Ἀΐδῃ χρεῖος ὀφειλόμενον non intellego. Nempe interest ὀφείλων inter et ὀφειλόμενος, immo impugnat τὸ λεγόμενον ille Ἀΐδῃ πάντες ὀφειλόμεθα, praematura morte abreptum sese existimans.

133. Incerti loci. Anaglypho exsculptus senex sedens eiusque dextram tenens mulier, ad latus senex cum baculo eumque iuxta duae mulieres; mirum nequaquam haec convenire cum titulo. C. I. 568.

Φανοστράτη Ἐξηκαστίδου [Αἰ]ξ[ωνέως γυνή.
Τῷ κλ]υτῷ νύωνοί με nomen defuncti τῇδ' ἀνέθηκαν
ζηλωτὸν στέφανον τοῖς παριοῦσιν ὁδόν.
Ἐξηκαστίδης Πρωτίωνος Αἰξωνεύς ἀν[έθηκε].

Litterae vulgares praeter ω. — 1 ΕΞΗΛΔΙΣΙΦΑΧΓΡ quae Boeckh legit ἐξ Αἰξωνέων πρ(εσβυτέρα). Mulier Execestidae fuit Phanostrate; nam hi ipsi sunt νύωνοί, e quibus viri nomen postpositum est quod uxor posuisse monumentum dici non potuit. — 2 ΑΥΤΟΙ vel ΑΥΤΩΙ legebatur, quod non ferendum. πάππῳ Hermann. — ΜΕΤ . . . ΟΝΙ Boeckh μ' ἐπὶ σήματι, quo sumpto τῇδε saltem in τῷδε mutandum erat. Vidit Hermann nomine opus esse. — 3 A. P. VII 331 τύμβον — ἄξιον ἡμετέρης εὐσεβείας στέφανον. — 4 suppl. Boeckh.

134. Athenis. In cippo vir aquilae alis instructus. Cuman. 3507b.

Πᾶσι θεοῖς θύσας καὶ σωθεῖς πάντοτε ὑπ' αὐτῶν
εἰς τύμβον κείμεν ἐννέα ἔχων δεκάδ[α].

Neglecta ex usu antiquo et vocalium elisio et consonantium assimilatio, cum quidem romanam tituli aetatem testetur Cumanodes, indicia videntur Hadrianei temporis. — 2 δεκάδες error lapicidae.

*135. Fragmentum ineditum ubi repertum sit nescio.

. γ]ενόμην Μ[αρωτίδ]ι γαίῃ.
κείμεναι δ' ἱγαθέψ Κέ[κροπος] ἔ]ν δαπιδῷ.

Supplevit Wilamowitz, Aegyptium illum fuisse ne ipse quidem certo adfirmans. Subscriptum nomen cum patria

(ΝΟΥΜΑ·
ΕΤ)

i. e. . . .]νου Μαρω[τον].

*136. Athenis. C. I. 943. Cuman. 2820.

*Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι παρερχόμενόν με κραταίῃ
Ἑλλάδιν Εἰκονίου νοῦσος ἔπαυσε βίον.*

Litterae vulgares. Ἑλλάδων scriptura cum plebeio usu non excusatur (nam eleganter in epistylis scriptus titulus) recentioris aetatis nota est. — Subscripta quaedam de quibus pauci apices superant.

137. Inter Guilfordi marmora fuit, unde Athenis tribuit Cuman. 3503.

*Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς φθιμένοις νόμος ἐστὶ γενέσθαι,
τῶνδε τυγῶν καὶ γὰρ τόνδε τάφον κατέχω.*

Litterae c et z iuxta, ε ω. — 1 sacra funeralia rite peracta. πάντα ὅσα formulae instar.

*138. Athenis. Cuman 1862.

*Διττὸν πένθος ἄθρησον· [ἐμῶν τὸ μὲν ἐνθάδε τέκνων,
ἄλλο δὲ Καππαδόκαις γαίαν ὑπῆλθε πάρα.*

III fere saec. — A. P. VII 559 εἶδεν Ἀκιστορίη τρία πένθεα i. e. tres filios mortuos. De verborum ordine cf. A. P. VII 464 διπλὸν ὠδύνασα, φίλαι, τέκος ἄλλο μὲν ἀνδρὶ — Εὐφρονη καλλιπόμενα, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένους, cuius vellem elegantiam aequare potuissem. — 1 suppl. Wilam.

*139. Loci incerti. Ross *Archaeol. Aufs.* II 675 cum Keilii adnot. Cuman. 3210.

*Στήλλην Παρθ[ε]νόνης ἴδιος γαμέτης ἐπόησεν
Δαῖνης ἀλόχ[ω] τοῦτο χαριζόμενος.*

Lectio minime dubia tituli neglegenter insculpti. — 1 ΠΑΡΘΕΝΟΗΣ. — 2 ΛΟΧΟ Keilii aliorumque mitto coniecturas, Δαῖνης nomen a δαίος adiectivo recte formatum.

*140. In urbe. Kekulé *Thea.* 186.

α. Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον; β. ἀγακλειτοῖο Νέπ[ωτος]
α. καὶ τίς Κεκροπιδῶν γείνατο τόνδε; φράσον.
β. οὐκ ἦν ἐκ γαίης Κεκροπηίδος, ἀλλ' ἀπὸ Θερήκης.

π fere saec. — Epigramma cum in epistyllo scriptum sit cippi fere integri, et ipsum integrum esse sequitur. Magnificum exordium prae scriptoris insulsiatate ad nihilum recidit. — 1 suppl. Kekulé.

- *141. In arce. *Ephem. arch.* 2897. Vtor etiam Koehleri apographo.

Στέρξον ὅμως ὑπὸ] γαῖαν ἐὼν, μάκαρ [Ἡλιόδωρε.
 εὐτόλμῳι κρα]δίηι δεχρύμεν[ος θάνατον
 ἀρπακτῆς Αἰ]δῆς οὐκ ἄνσχετο δ[ῶρα δεχέσθαι
 οἷδὲ κλείειν ἱκέτ]ον Τισαμενοῖο π[ατρὸς·
 καὶ σὺ γὰρ ἐμβαίνει]σκες ἀταρπιτὸ[ν εἰρώεσσαν·
 πείθεσθαι δ]ώροισι οὐ πρ[έπει ἀθανάτους.

Sic lusimus amicorum par. Epigramma quamvis recentis aetatis (litterae ΑΩ) elegans fuisse ex tenuibus frustulis perspicitur. Subscripta non intellego ἸΑΘΕ.

- *142. In urbe. *Edidi Bullet. arch.* 1873 p. 247.

Πέντε καὶ εἴ]κοσι μοῦνον ἀναπλή]σας ἑνια[ντοῖς
 ᾤχετο φεῦ γ[οερά κηρὶ κατι]σχομένη
 Δαμῷ Κογνί[του θυγάτηρ καὶ] Δειογενε[ίας.
 ἢ κάλλει ψ[υχῆς πᾶσιν ἔβαλ]λεν ἔριν.

1 εαε' apostrophī nota addita. — 4 γυ' dubia sunt quae posui: *animi pulcritudine illa omnibus aemulandi studium iniecit*, Soph. Phil. 67 *λόπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς*.

143. In urbe. C. I. 1003.

Αἰ]ί[λ]. Ζμύ[ρ]να χαῖρε.
 Ζμύ[ρ]νης οὗτος ὁ τίμβος, ὃν εἰ[σοράς π]αροδεῖτα,
 ἐστὶ π]αρά φθιμένοις [ἀέ]ναος θάλαμος·
 ἦν γονέες πενθοῦντες ἐπὶ τριόδου κατέθαψαν
 5 ἐξαέτ[ιν], λυ[γ]ρῇ[ν] μοῖραν ἐνεγκαμέ[ν]ην.

π fere saec. — 1 ΛΙΑ vel ΔΙΜ apogr. lacunam praecedere non notato, unde Αἰλ. malui quam cum Boeckhio Αύρη]λία vel Αἰ]λία scribere. — ΖΜΥΝΑ. — 2 ΟΥΤΟΤΟΤΕΟΥΜΒΟC sic fere apogr. — ΕΩ... — 5 ΕΞΑΕΘΗ ἐξαέτη legebatur. — ΛΥΡΡΗ hoc ut reliqua corr. B.

144. Athenis Vischero, Oropi Cumanude teste, quorum ille ed. *Archaeol. und epigr. Beitr.* p. 68, Cuman. 2533.

Εἶσεν ἀ]ν[ήρ πινυ]τὸς Μει[λ]ῆσις [τ]ήνδε εἰκόνα τεύξας
 μνημοσύνης ἔνεκεν νυμφιδίας ἀλόχου.
 τοῦνομα Ἀθην[α]ίς εἰμι· καὶ ἐν φθιμένοις μετὰ λύπης
 εἰμί, λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα μοι φίλια.
 μοίρης μοι φθονερός τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος.

π vel ππ saec. — 1 εἶσεν Buecheler. Μει[λ]ῆσι[δ]ες editores, cui spatium non sufficit; non novi equidem Μείσιος nomen, at ferri posse videtur.

*145. Ad Dipylum. Cuman. 2110.

Εἰσίων Προθύμου Μιλήσιος.

Μοιρίδιαι κλωστήρες, ἰὼ πανάφυκτον ἀνάγκη
 ζεύγμ' ἐπὶ δυστήνοισ παισὶ βροτῶν θέμενοι,
 τοῦ με χάριν προφυγόντα πικρὰν ὠδὶνα τεκούσις
 ἡγάγετε ἱμερτοῦ πρὸς φάος ἡελίου,
 5 εἰ νῦν τοῖς (σ)πεύρασιν λιπὼν αἰώνια πένθη
 εἰκοσέτης φθιμένων στύγν' ὑπὸ δώματ' ἔβην;

π saec. Interdum lapididae socordia c formam exaravit. — 1 ἀνάγκης quem expectares genetivus non est in lapide; dativum explico *iugum eo inevitabile quod a necessitate iniunctum est*. — 2 παισὶ βροτῶν ut παῖδες ἰατρῶν vel ῥητόρων sim. apud Lucianum alios. — 3 A. Pal. VII 334 aetatis fere Hadrianae ὦ δαῖμον, τί δέ μοι καὶ φέγγος ἔδειξας εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μυνυθάδια. — Ultimum distichon in lapide difficile legitur, supplementa incerta sunt. Qui integriorem viderunt titulum, ν[ῦν μέ]ντοι σπ. legerunt, ubi certe τοι ante σ ex more pro τοῖς scriptum est; μέν non intellego. Recepi εἰ ex Wilamowitzii coniectura. — 6 suppl. Castorches *Ephem.* 1862 p. 62 non tam obscura litterarum vestigia secutus quam sententiam apertam.

146. Inter marmora Elginiana. C. I. 987.

Πλουτάρχου τόδε σῆμα σαόφρονος, ὃς πολυμήχθον
 κίδεος ἱμείρων ἤλυθεν Ἀύσονίην,
 ἔνθα πόνοισι πόνοὺς ἀνεμέτρεε τήλοθι πάτρης
 μουνογενὴς περ ξὼν καὶ πατέρεσσι φίλος·

ἀλλ' ἐὼν οὐκ ἐτέλεσσε πόθον μάλα περ μενεαίνων
 πρόσθε γὰρ ἀστόργου μοῖρα κίχεν θανάτου.

Epigramma bonum quamvis III vel adeo IV saeculi; litterae αωε et i longa. Saepius si qua domus plures filios tulit, unus duove vel parentium amore destituti vel ne patrimonium dividendum lites moveret aut exponebantur aut patriam relinquebant peregre fortunam periclitaturi. Plutarchus quamquam unicus filius parentibusque carus idem tamen fecit Romaeque gloriam honoresque adpetebat. Nondum consecutus obiit Athenas, ut videtur, antea reversus. — 2 ψύχεος ἱμεῖρων eadem versus sede Od. κ 555. Item homerica sunt ἐτέλεσσε πόθον, τήλοθι πάτρης, μάλα περ μενεαίνων.

*147. In arce descripsi fragmentum ineditum.

Ἀθανάτοι ζωὴν μὲν ἔχουσιν ἀγήρ[ατον αἰεὶ,
 ὅλλυνται δ' ἐνδρῶν ὅλλυμι[ένων δρυάδες·
 οἷα δὲ φύλλα ζῶσι βροτιῶν [γενεαὶ ταχυμοίρων

Supplere studui sententiam fortasse adsecutus *immortales sunt dei, longaevae dryades cum ipsis arboribus morientes, brevis hominum vita est.* — 2 Paus. X 31,10 τὰς νύμφας δὲ εἶναι πολὺν μὲν τινα ἀριθμὸν βιόσας ἐτῶν, οὐ μέντοι παράπαν γε ἀπηλλαγμένας θανάτου ποιητῶν ἐστὶν ἐς αὐτὰς λόγος. — 3 suppl. Wilamowitz. — 4 - 6 pauca supersunt

ΝΑΡΑΙΞΥΝ
 ΜΗΚΑΙΕΘ
 ΑΙΜΩΝΟ

*148. Loci incerti. Cuman. 3537.

ὠκυπετῆς [δὲ μόρος
 τῷ νῦν καὶ τόδ' ὑπ[ῆλθε πικρὸν σῆμ', ἀθανάτης δέ
 Ἰνδαλμα ψυχῆς [θείον ἐς αἰθέρ' ἔβη.
 5 παῖς δὲ Μινουκί[ου ἦν
 κλεινῆς τῆς[δε πάτρης ἐλπίς

III fere saec. Ante v. 1 ne una quidem littera certa. — 2 ὠκυπετῆς

μόρος Sophocles dixit Trach. 1042. — 7 sq. Cuman. . . . μασανδ
ω

*149. Rhenea in insula, nunc Veronae. C. I. 2321.

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἥνικ' ἐγὼ μὲν
ἀελίου γλυκερὴν λείπον ἐπ' ἐσχατιήν·

Ῥηρείης δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπειον οὐδας
Ἰίδεω [λ]α[γόνων] κρυψέ μ' ὑπὸ σκοτίων.

5 πατρὸς μὲν Δημοσθένης, ἐτέων δύο κεῖκοσ' μ' οὔσαν·
ἵστε δέ με τριτάτην ἡματος ὀλλυμένην.
ὦ μητρὸς (σ)τυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἵνεκ' ἐμείο·
νοῦσος ἀκωλίτῳ μόρσιμον εἴλε τύχη.

Litterae vulgares. — Ex meliore exemplo videtur expressum epigramma, cuius altera pars, quae ipsius mortuae res tractat, etiam minus scite facta priore; neque enim dicendi nec sentiendi elegans continuitas est. — 1 θέσαν mater fraterque v. 7. — 2 ἀελίου forma dorica ex archetypo residua. λείπον satis audacter dictum abii. cf. Pind. Pyth. XI 56 μέλανος ἀν' ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου. — 4 legi paullo plura prioribus ΑΙΔΥΩΜΑΘΕ . . . ΚΡΥΪΕΜ et ΣΚΟΤΙΩΝ. Lapis hoc loco valde detritus, ut ad audaciorem coniecturam refugiendum esset. Vulgares sunt λαγόνες χιθόνιοι, hic σκότιοι praeferruntur propter v. 3. — 5 corruptus nomine patris annorumve numero inserto.

150. Metroi loco. Ephem. 2773.

Φο[ί]βης [ἐνθάδε σῆμα

εἵνεκα κεδνο[σύνης

τιομένη βασιλεῦσιν ἀγακλέσι, [μητρὶ ποθητῇ

ἤδη γηραλέῃ τέρμα λάχον βιότο[ν·

ἐννεακαίδεκέτις γὰρ ἀπὸ χθονὸς Ἡ[λυσιόνδε

ἐρχομένη πεδίον θνητὸν ἔλυσσιν [βίον.

ἀλλ' Ἰίδης β[ουλ[ῆ]σιν ἀκαμπέσιν ἄρπασ' ἀνάγκης

αἰθέρι δοὺς ψυχ[ή]ν, σῶμα δὲ Κεκροπίῃ.

Praeter litterarum formas vel longitudo carminis inferiorem aetatem probat, cum praesertim eiusdem sepulcri alter titulus fuerit teste Pittace eisdem litteris scriptus eodemque loco inventus, quo paucis quae supersunt verbis defunctae corporis animique virtutes

laudantur *Ephem.* 2781 ἀμώμητον... σ]ῶμά τ[ε] καὶ [ψυχή...] καὶ ἡμερον ἥθος. Nomen est v. 6 ΦΟΒΗΑ quod lego Φοίβεια, formam hanc ampliorem ratus pro Φοίβη, ut Καλλιρρόη et Καλλιρρόεια. Hinc Φοίβης restitui v. 1 cum traditum sit ΦΟΡΒΗCII — 2 ΚΕΑΝΟΛII — 3 saepius posteriorum temporum homines Caesarum amicitiam vel beneficia iactant C. I. 4519, 4 πατρός, ὃν περὶ πάντων τίμησαν βασιλῆες. In versus exitu dativus postulatur quo referas γηραλέη v. 4; nam Phoebe XIX annorum obiit. — 6 ΕΛΥΣΑΕ — 7 ΤΟΥΛΥCII — ΑΡΠΑCΑΝΑΧ — 9 extr. supersunt ΤΥΤΑΠΑΤΙ.

151. Apud Hephaestiam Lemni urbem. Ex Cyriaci epistola (*Targioni Tozetti Viaggi in Toscana* V 435) ed. Kirchhoff *Hermes* I 226.

- Ὀκτωκαιδε[κέ]τιν με χυτὴ κ[όν]ις ἦδε καλύπτει
 Καλλιστῶ μητρὸς δ[ε]ξαμένην ὄνομα,
 ἥμι λείπω πανόδυτον ἐνὶ μεγάροισιν ἀνείην,
 πατρί τ' ἐμῷ Ζώ[ω] δάκρυα λυγρότατα
- 5 ναίω δ' εὐσεβέων ἀγνὸν περικαλλέα χῶρον
 σ[ί]νθρονος ἡρώων εἶν[ε]κα σωφροσ[ί]ν[η]ς.
 ἀκμὴν δ' οὐ γενετῆρες ἐμήν, οὐκ ἐσθλὸς ὁμαιμος,
 οὐ πόσις, ἀλλ' Αἰδὼς λυγρὸς ἐκαρπίσατο.
 τοῖός τοι θνητῶν μογερὸς βίος, ὧν ἀτέλεστοι
- 10 ἐλπίδες, αἵ[ς] μοιρῶν νῆματ' ἐπικρέμαται.
 ἀλλὰ μοι, ὦ γενετῆ[ρε]ς, ἐσαθρήσαντες, ὁ θνητῶν
 ὥς φέρεται πάντων λυγροπαθῆς βίοντος,
 ἦδη δυστήνου κατὰ δώματα λήγετε πένθους
 καὶ θριμένη γὰρ ἐμοὶ τοῦτο ποθεινότατον.
 Καλλιστῶ Ζῶον Ἐλευσεινίου θυγάτηρ, ἣ φιλόστοργος
 πρὸς γονεῖς, ἀγνὴ περὶ γάμον. [ί] καὶ καλὴ καὶ ἀγαθὴ, ἀρετῇ
 διαφέρουσα.
- ὁ δῆμος
 ὁ Ἰμβριών.
- ὁ δῆμος
 ὁ Τενεδίων.

Poetam valde recentem (quamquam v. 3 HI scriptum est) arguit oratio vulgaribus nominibus adiectivis sententiis tamquam obruta, molesta garrulitas, duplex χῶρος vocabuli epitheton v. 5, bis repetitum λυγρὸς adiectivum (v. 4 et 8), quo accedit nove dictum λυγροπαθῆς pro αἰνοπαθῆς. Vitia non dico apographi, sed editionis correxit Kirchhoff. 1 ΔΕΤΙΝ — 2 ΔΗΞ — 4 ΖΩΗ — 6 ΣΤΝ — ΕΙΝΗΚΑΣΟΦΡΟΣΙΝΑΣ — 9 ΤΟΙΟΙΣ

— 10 ΑΙΜΟΙ — 11 GENETHΣ — 17 ΝΕΚΑΙ. Infra sub voce Τενεδίων hæc litterae ΔΧΟΔ, quæ ad epigramma non pertinent.

152. Inter marmora Elginiana. C. I. 765. Hicks p. 146.

Πο. [Αἴ]λιος Παῖδρος Σουνιεύς, υἱὸς τοῦ ἐξ Εὐπατριδῶν
ἐξηγητοῦ καὶ ἱερωνείκου καὶ ξυστάρχου Αἰλίου Θεοφίλου τοῦ
Πι[στο]τέλους Σουνιέως καὶ Κεκροπίας τῆς Ἀθηνίωνος Παλη-
ρέως τοῦ διὰ βίου περιηγητοῦ θυγατρὸς.

Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σαόφρων πέλει, ᾧ ξένε, μήτηρ,

ξυγὸν γῆς πατρίας οὖνομ' ἐνεγκαμένη·

ἐ]κ δὲ πατρὸς γενόμεν μεγακύδεος ἐν Κεκρόπεσσι

Θεοφίλου προγόνοις καὶ γένει Εὐπατρίδου

5 οἷς βρεφέ]ων καὶ πρὶν μὲν ἀνήρπασεν ἄγριος αἶσα
τερπνῶν] παρθενικὴν ἄνθος Ἀθηναῖδα.

ἀμφὶ δ' ἐμεῦ καὶ δῆμος ὁ πᾶς ἐδάκρυσεν Ἀθήνης

εἵνεκεν ἡλικίας τ' ἥδὲ σαοφροσύνης

καὶ κάλλεος μελέων ἀνδρηίου, ὥς τε μάλιστα

10 παιδεία πινυτῇ καὶ σοφίῃ μελόμην.

δάκρυα δ' οὐ ψῦχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς ὀλέσσας

εὐφροσύνην βίотου καὶ χέρα γηροκόμον.

μέτρον μοι ζωῆς ἔτη εἵκοσιν, οἶνομα Παῖδρος,

χήρας Λευκείας λέκτρ' ἀλόχου λιπούμην·

15 κούρην δ' ἦν τεκόμεν, γεραροὶ κομέουσι τοκῆς

βαιὴν ἀντὶ τόσης, δύσμοροι, ἀγλαίης.

|| fere saec. Ionicae dialecto constanter persequendae impar fuit aut poeta aut lapicida. — 5 ἮΝ Hicks, qui bene supplevit; pendet autem βρεφῶν genitivus ab ἄνθος voc., unde sequitur v. 6 non ad ἄνθος sed ad βρεφῶν referendum adiectivum requiri, et τερπνῶν quidem spatium explet. — 9 ὥς τε i. e. καὶ ὥς. — 14 uxoris nomen non Δουκία, sed Luceia.

153. In urbe. Ex Schinae Hughesii Muelleri apographis C. I. 956.

Οὔνομα Θεοδοφάνην με πατὴρ φίλος ἦδ' ἅμα μήτηρ

κίκλησκον θυερῶν πρὶν θανάτοιο τυχεῖν

ἐλπίς δέ μοι μοῖραι περιτελλομένους ἐναντούς

ἐκλώσαντο μίτοις ἄτροπα γραψάμεναι·

- 5 καὶ [μὴ]ν καὶ πάντων με καλῶν, ὅσα παισὶ φερίστοις,
 πλῆσεν προφρονέως κλεινὸς ἐμεῖο πατήρ·
 πάσας γὰρ λοιβὰς τε καὶ ὅσσα μέμηλε θεοῖσιν
 εἶνεκ' ἐμῆς ψυχῆς οὐ λίπε μελιχίοις.
 καὶ γὰρ μ' Εὐμ[όλποιο] θνητόλοι εἰρεσιώνην
 10 τ'εὐξαντες [μεγάλην ὥπ]ασαν εὐκλείην·
 στέμμα δέ [μοι πλέξαντο] Διωνύσου θιασῶται,
 πυρφόρ[ου ἐν Διοῦς μυστι]κά τ' ἐξετέλουν.
 ᾗ] ῥα καλὸν [γ]έ[ρας ἔσχον, εἰ ἀψευδ]ῆς λόγος ἀνδρῶν,
 παῖδας [ἀποθνήσκειν οὐ]ς φιλέονσι θεοί.
 15 τοῦνεκά μοι, πάτερ ἐσθλὲ, φάνη· σ[ὺ δέ] μηκέτι σεῖο
 τειρόμενος γλυκερὴν τρυῆ χρόνῳ κραδίην.

Litterae vulgares. — 2 nihil hic reconditius quaerendum cum Welckero; πρὶν — τυχεῖν idem est quod adstrictionis linguae poetae dicunt ἐν ζωῇ. — 4 ῥαψάμεναι Kiessling. — 5 KAIHEN corr. Welcker Syll. 9; erravit aliquotiens lapicida v. 14. 15. — 9sq. suppl. Blomfield, nisi quod μεγάλην pro ἱερὴν Boeckh. — 11 sq. legunt fere στέμμα δὲ [καὶ κισσοῖο] Δ.θιασῶται πυρφόρ[οι εἰς τόδε μοι μνημα] κατεξετέλουν in quibus cum alia minus intellego tum dubito vehementer de verbo κατεκτελεῖν; adiectivum in — ιός certo fuit, μυστικός potest fuisse. Reliqua quae posui Wilamowitzii supplementa sunt admodum incerta. — 13 ΚΑΛΟΝΕΙ Boeckh σέβας εἶμ', εἰ μὴ ψευδής, Welcker τέλος ἔστ'. γέρας quod intuli hoc est quod dei puerum abripere dignati sunt. — 14 ΠΑΙΔΑΣΝ vel ΣΝ apogrr., dein ΡΑΣ Hugh., reliqui ΣΣ. Mirum si non scripsisset poeta quod coniectum ab aliis recepi; nam ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος notissimus est versiculus Menandreuus creber-rimaque in epitymbiis sententia. — 15 ΦΑΝΗΣΙΜΗ κτλ'. lapis, quod frustra explicant; meam coniecturam occupavit Iacobs. — τοῦνεκα i. e. quia puerili aetate VII annorum morior.

*154. Loci incerti. Cuman. 1455. Emendatius dedi in *Fleckeis. Ann.* 1873 p. 814.

T. Οὐάρι[ος]

Χαρεῖν[ος]

Αὐτὰρ ἐμοὶ πατὴρ [Πόντου πόλις] ἦν Ἀμάσεια,

αἰὰρ Χαρεῖνος [οὔνομα·

θνήσκω δ' ὠκύμο[ρος νεαρᾶς] ἀμῆς ἐν αὐτῷ·

τί] τοῦδε δυαπο[τμώτερον;

Litterae vulgares. — Metri genus perspexit Wilamowitz, qui v. 3 eleganter βροῦ δὲ δὺσπο[τμος φύσις] coniecit, at nec singularis βροῦ aptus est neque ab initio plus duae litterae perierunt.

*155. Ad Areopagum. Cuman. 830.

Σωτία] Κοσσινίου	Σωτία Κοσσιν[ια
θυγάτηρ, γ[ό]νη δὲ	Ἐράτωνος Με[ιλη-
.]δρον Μαραθωνίου	σίου γυνή.
Μοίρας] θρέψατε παῖδα, τοκῆες, οὐκ εἰς εὐμοίρους.	
ὥλισθε]ν ἔξ ἑωῤῥς χρόνον[υ,	
λά[μ]ψας' οἷά τε λαμπάς· ἄ[γάλλετο δαί]μονι χρη[στῷ]	

Epigramma pessime insculptum admodum recens videtur; metrum ex antecedentis similitudine finxi. Praescripta nomina supplevit editor, nisi quod Σωρία addidi. — 1 μοῖραι εὐμοῖραι ut γῆ βαθύγυνος sim. v. Schneider *Philol.* XXIII 437. Deinde voluit poeta ἐς οὐκ, erravit lapicida. — 2 sq:

ΧΡΟΝΟ///ΔΑΨ////ΑΣΛΟΙΑΤΕΔΑΜΠΑΣ///

ΛΟΓΟΤΕΧΝΗ

quae restituere conatus sum coll. A. P. VII 295 ἀλλ' ἔθανε — λύχνος
 ὅποια τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος. Non constat λάψας
 scripserit ille an turbaverit lapicida; notanda vero ἀσύνδετος poetae dictio.

156. In urbe. C. I. 1001. Descripsit Cuman. 3299.

Γαῖα μὲν εἰς φάος ἦρε, Σιβύρτιε, γαῖα δὲ κεύθει
σῶμα, προὖν δ' αἰθ' ἔλαβεν πάλιν, ὅσπερ ἔδωκεν.
πατρὶ δὲ σῶι καὶ μητρὶ λιπὼν λύπας ὑπ' ἀνάγκης
ὧχιου ἀναρπασθεὶς ἐπὶ τέτταρ' ἔτη γ[ε]γ[ο]νώς.

1 fere saeculi. — 1 ἥ(κι)ε Cuman. cf Kohelet XII 7 καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν θεόν, ὃς ἔδωκεν αὐτό et quae alia adtulit Bernays *Phocylid.* VIII.

157. In urbe. Cuman. 3509. In mediis litteris interposita puellae xxi
fere annorum imago.

Ἡλικίης χοικῶν, ὁ δὲ δαίμων ἔφθασε τοὺς Χοῦς,

Videntur *χοικαί* adpellari quibus per aetatem Choum pompae sacrae interesse licuit; instabant *Χόες*, at priusquam adessent puellulam abripuit mors. *Χοῦς* formam iure mireris.

158. In urbe. C. I. 1025. Cuman. 2944.

Ἡδίστης τόδε σῆμα θυγατρὸς παιδικὸν ἐστίν.

Ἡδίστης iure Boeckhio adiectivum videtur. — Cumanudes de *παιδικὸν* vocabulo dubitat, quod additum est ut aetas filiae notetur nomine adhuc carentis.

159. In odeo Herodis. Cuman. 3519.

*Τηροῦσ' ἢ διέ]μεινεν ἀείμνηστον τρόπον, αἴτη·
ἥς μὲν σῶμ' ἐνί] γ[ῆ κ]εῖται, ψυχὴ δ' ἐν Ὀλύμπ[ῳ].*

1 *μεινεν*. M forma quae aperte fuit satis bonam aetatem vindicat titulo. — Structura satis dura sed qua leviozem vix invenies.

160. Circa Cephisiam. Ross *Mus. Rh.* VIII 123.

*Ἡέλιος καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς [εὐρὺς ἔσσονται
μάρτυρες, ὥς
οὕνεκα οἱ καὶ δένδρ
καὶ πηγαὶ προχ[ε]
σοὶ ῥήγιλλα.*

Ne sententiam quidem certo modo adsecutus sum. Sunt versus Herodis Attici in Regillae sepulcro vel circa tumulum positi. Potest ille arbores fontesque mortem uxoris deflentes finxisse, ut Gregorius fecit A. P. VIII 97 et 129, vel dolore arefactos ad Antiphili exemplum A. P. VII 141, vel denique celebri epigrammatis homerici memor haec potest scripsisse: *οὕνεκά οἱ καὶ δένδρ[ε] ἕως (ΑΕΝΔΡΩ Ross) κ' ἔτι μακρὰ τεθνήλη καὶ πηγαὶ προχέωσιν ὕδωρ, μνήμην διασώσω*. Quo sumpto v. 2 haec fuit sententia *testes sunt quantopere uxoris morte adflictus sim*. Supersunt *ωσμειον*, ut ludam ὥς με τὸ πένθος ἐπ' ἐσθλῇ τρῦχε γυναικί. Lucos aquasque invocare proclive erat, quibus abunde villa Cephisiana instructa esset. Gell. N. A. I 2.

*161 In hortis regis. Cuman. 1863.

— — — — —
 κέλευθα θαλάσσια ν[η] μελαίνη
 Ἀττικὴν πρῆ[ξ]ασαν ἐκὰς δ' ἀπὸ σ[ῆ]μα Μιλήτου
 Καρσί παρὰ προγόνοισι γεραϊρομένη ποτ' ἔτευξαν
 χώρῳ κεκριμένῳ θέμενοι παλ[ά]μαις τόδ' ἑταῖροι.

5 Ἀττικίᾳ τῇ θεοειδεσ[ά]τῃ, τῇ φρονοῦσῃ
 τὰ ὄσια καὶ Ἀθήνης

Epigramma recentissimum, at ionicae dialecti valde memorabile exemplum. Attice nobili loco in Caria nata Athenis Minervae fortasse sacerdos obiit; nam v. 6 vix aliud fuit quam Ἀθήνης [ιε]ρασμένη. Supplementis sententiam indicavi. — 5 ἀγνείῃ δ' ἐστὶ φρονεῖν ὄσια.

162. Athenis. Ex schedis Fourmontianis. C. I. 997.

. βίοτον] φίλον ὤλεσα Πρίσκος
 ἔβδομον [ήνικ'] ἔτος κακὸν ἦλν[θε]. δὴ τότε γάρ με
 δακρυόεις Αἰδὼς σὺν Ἐρει[νύ]σιν ἔλκωσεν
 τύμβος δὲ στονόεις ὅδε [μ'] ἴσχει, ὅς ῥα τέτυκται
 5 ἀγχοῦ Νυμφάων, ὃθεν ἄ[ρ]θεται ἄστν Ἀθήνης,
 πᾶσιν ἀγγελέειν [μ]ε παρο[ῦ]σι τ' ἐπ[ε]σομένοις τε.

Post aedificatum ab Hadriano aquaeductum (v. 5), in cuius vicinia ad Lycabettum illius temporis necropolis fuisse videtur. — 2 ἡνίκα Welcker *Syll.* 11. — 3 ερειλ. cin corr. Iacobs. — 4 μ' quod cum ὅδε in lapide extremum versus vocabulum sit facile excidere potuit supplevit Boeckh. — 5 suppl. Iacobs. — 6 ἀπαγγελέειν (ἀπαγγελέει με Boeckh) Boecking in suo exemplo C. I. G. Bonnae adservato. At metrum etiam v. 4 violatum.

163. Baphae. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1029.

Ἐνθ[ά]δε τῷδε τάφῳ κεῖται φ[ι]λῶς ἔξοχος ἄλλων
 πᾶσι βρο[ι]οῖς ἀρέσας πίστιν π[α]σ[α]ν τε φυλάξας·
 μνῆμα μ[ε]ν [ο]ὖν ἀρετῆς τήνδε στήλην ἐ[π]έθηκεν

Litterae recentes τω, at indoles antiquior est. — 1 ἄε suppl. Boeckh. — 2 τῆς dein πᾶ_ΛΛ. Omnibus placuisse gloriatur Sotios saeculi iv homo v. epigr. 64. — 3 suppl. Boeckh.

*164. In arce fragmentum ineditum.

Τήνδ' ἀρετῇ ἀπ]οκυδῆνασαν Ἀθήνας
 κωφὸν μὲν τύμβος λάχε]ν οὖνομα σώματος οὗτος,
 τηλοῦ δ'] ἔδεκτο τάφος Θεοδώρην
 α]ἰθεριοι

III fere saeculi. — 1 ἀποκυδᾶίνω verbo Hierocles utitur Neoplatonicus apud Stob. flor. 84, 20. — 2 Pinyti ep. A. P. VII 16 ὁστία μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὖνομα Σαπφoῦς. — 3 A. P. VII 25 οὗτος Ἀνακρεῖοντα — πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω. — 4 anima ad coelum evecta est. — Spatio interiecto pauci litterarum apices superant.

*165. Loci incerti. Cuman. 3532.

Ἀνδ[ρα
 Ἀῦσονίων ε[.] γαῖ[α . . .
 υἷα κλυτὸν [nomen patris, nomen defuncti], ὃς δύο [παῖδας
 παρθενικὰς ἀλ[οχόν τε λιπὼν] ὑπεδ[ύσατο τύμβον.

Litterae εωθ.

*166. Ad turrim Andronici. Post alios ed. Stephani *Ind. l. Dorpat.* 1849.

Μὴ κείνει λίθον [ἐκ] γαίης, ἄνθρω[π]ε πανοῦργε,
 μή σ' αἶσφον, τ[λ]ῆμον, κύνες ἐ[λ]κήσωσι θανά[ν]τα.

Infimae aetatis epigramma, cui similia multa apud Gregorium A. P. VIII 179 sqq.

*167. Ad Olympicum. Bursian *Act. sociat. litt. Saxon.* XII 201. Cuman. 2907.

Μείνον, ἀκουσον ἐμοῦ, ὁδοιπόρε, τίς ποτ' ἔφν με
 Παρδάλας μ' ἔσπειρε πατήρ, γαστήρ δέ μ' ἔτικτεν
 Εὐτυχίδος
 οὖνομά μοι δὲ Εὐτυχιανός
 παιδείας γὰρ ἐγὼ πινυτῆς ἥλπιζα γενέσθαι
 καὶ χάριταν δοῦναι μητρὶ καὶ πατέρι, νῦν δέ με μοῖρα
 ἥρπασεν οὐχ ὁσίως ἔνδεκ' ἔχοντα ἔτη.

1 non novit formam nobiliorem παροδοιοῦρε, qua metrum sustentaret, cf. *Comment. Bonn.* p. 28 — ἔφν legitur in lapide. — 5 C. I. 1958 tit. Thessalon. κεῖσαι ἀξιος ἧς ἐγένου σοφίας, ubi male Boeckh ἐγένου. — 6 χάριταν forma non magis barbara quam ἡλιζα. Scribere poterat δοῖναι τοκέεσσιν.

*168. Loci incerti. Cuman. 1613.

Ἀστακείης γέης Ἀντώνιος ἐνθάδε κεῖμε,
 ἰς χθόνα τὴν Κεκρόπων, ὡς ἤφεραν ἐνθάδε μοῖρε,
 σωθεῖς, ἐκ πελάγους τοῦτον ἔχω λιμέναν,
 Καντρίκις ἐν [σ]ίγνῃ οἰνοχαρῆς δὲ φίλοις.
 5 σῶζεσθω ἰς πατρίδαν πᾶς ὁ πλοιζόμενος.

4 ΕΝΕΙΓΝΩ quod correxi; cf. epigr. latin. *Herm.* I 156 *Delmatius signo prisco de nomine Laetus*. Signum nomen est ex arbitrio sive statim nato sive postea aliquando inditum; plerumque haec signa inde a III p. Chr. n. saeculo in - ius desinere observavit Mommsen *Herm.* I. s. s. 158 adn. Sic Antonius Centricio signo utebatur, ex quo frigidissimum lusum captavit poetula.

169. In urbe. C. I. 1012. Hicks p. 156.

Ἦ ποτε κυδιώσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθίραις
 καὶ χαριτοβλεφάροις ὄμμασι λαμπομένη,
 χιονέοις τε πρέπουσα πρόσωποις ἡδὲ παρειαῖς
 καὶ γλυκεροῦ στόματος ὅπα λιριόεσσαν ἰεῖσα
 5 χίλῃσι πορφυρέοις ἐλεφαντινέων δι' ὀδόντων,
 παντοίῃν τε ἀρετῇν περικάλλει σώματι θεῖσα,
 ἣν τέκεν Εὐτυχίδῃ σθεναρῇ Κιλικία χαριτωπῆς,
 εἰκοσιπενταέτης Τρυφέρα τῇδ' ἐν χθονὶ κεῖται.
 Ἐρμέρως δὲ Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρος
 10 μνήμ' ἀλόχῃ φιλήθῃκατο κουριδίῃ.

Litterae vulgares, quibus qui eruditiores videri cupiebant infima aetate utebantur. Verborum copia, virtutum corporis mentisque exaggeratio, adiectivorum usus vere byzantinus et Charitone dignus; quae contra metrum facta sunt, non tango. — 1 ex antiquiore exemplo sumptus videtur, ubi fuerit δς ποτε κυδιών. — 9 matris nomen periit.

170. Prope arcem muro insertus lapis. Bursian *Act. societ. Saxon.*
XII 203. Cuman. 3535.

- ὃς ἐν ἀθανάτοις βιοτεῖται
..... υἱὸς] δὲ πέλεν πολυηράτω ἀνδρὶ,
.....]μα τὸν ἢ Διὸς αἰγιόχοιο
παῖς θείο· ἡ δὲ φύσις οὐ]κ ἐγείνατο κρέσσονα φῶτα·
5 δεινὸς ὃς ἔσχα]α πάντων εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ
..... δεσ]μὸν ἀρρήκτους ἀλύτους διασώζειν
καὶ . . . τοῦτω]ν ἀμφοτέρων χρῆσ[θ]αι κανόνι φησὶν.
..... λ]έλοιπέ με τὸν Εὐστάθιον ὁ πολυζήλος
..... ὅτ]ατον ὁ Λαχάρης· ἀλλ' αὐτὸς ἐμαντόν
10 ἦγον προφηρὸν]έως ἐφ' ἅπερ ἂν καὶ ζῶντες ἦγον ἐκείνοι,
ἀλλ' οὔτε τοῦ πάππου] χεῖρων οὔτε τοῦ πατρὸς ἐγενόμην ὀλίγον.

Paene taedet inter epigrammata referre quae Eustathius inficetissimus puer imperitissime consuit. Pertinere autem videtur epitaphium ad hominem suo tempore celebrem, ad Lacharem rhetorem philosophumque sub imperatore Leone v fere saeculo Athenis prodocentem. Suidas s. v. Λαχάρης ex Damascio huius aequali plurimorum eum praeceptorem vocat coll. s. v. Σουπηριανός. φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής· ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφίλης ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅς γε τὰς ὕψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτίσαστο. Philosophiae est τοῦ καλοῦ, pietatis τῆς εὐσεβείας θεσμός· διασώζειν v. 5. Singula minime studui ad balbutientis pueruli sententiam restituere; argumentum tituli haud magis ineptum quam apertum. Ante v. 1 Cuman. versu extremo κ.ΘΕΥΜΩ — 3 *quem Minerva in sapientia principem reddiderat.* — 7 ἀμφοτέρων i. e. εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ — 9 ΚΡΗΧΑΙ Burs. Cuman. corr. Bursian. — 10 ἐκείνοι avus (de quo v. 1) et pater Lachares (de quo omnia inde a. v. 2 usque ad v. 9).

*171. In urbe. Ephem. 594. Cuman. 3336.

Χαίροιτε.

Σώζων ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι,
Σώζων κλεινὸς ἀνὴρ ὑπ' ἀνδράσι τρισὶ τε τυφθεὶς
καὶ ὑπὸ πάντων ἀνδρῶν ἐκδικίας νυκτὸς τετυχηκίως·
ἦν γὰρ ἔτη κάμοι ἐπτὰ τε καὶ ᾗ (εἵκοσι).

Ineptiora nunquam leges neque κλεινότερον ἀνδρα videbis. Offenderat Sozon aliquot homines, quorum cum omnes iniuriae persequendae

causa eum opperirentur tres noctivagum percusserunt. — 4 εἰκοσι tribrachys est ἵκosi pronuntianti.

*172. Loci incerti. Cuman. 2527.

οἰσιν εχει εν
 Ἀδαμάντιος, [γαῖα πατρὶς δ' Ἐ]φύρη·
 κλαίουσιν φθίμενον δ' ἄ]λοχος φίλη [ἦδ' ἄμα] παῖδες.

1 εχοπ Cum. εκπ ego.

Appendix christianorum epigrammatum.¹⁾

*173. In arce. Cuman. 2755.

perierunt quattuor hexametri.

- 5 πολύμ]ητιν ἀμύμονα φέδιμο[ν ἄνδρα
 κ]λήσας' ἐνὶ φθιμένο[ις
 ἦραθ' ὅτις δόξην] τε δίκης κέ ἀγακλε[ὲς εὖχος,
 τ]οὺς ἀγαθοὺς φιλέω[ν.
 θε]ουδέος ἀνθυπάτο[ιο
 10 μ]ε[γ]ανχέος οἰκιστήρο[ς
 πλοῦτεον πᾶ]σιν ἀπίρονα δῶκας πο[λίταις,
 τούτῳ ἀγαλλόμενός τε πολὺ] πλέον ἢ κτεάνεσσιν.
 ἐξ ὑπάτω]ν ἀρχῆς κλέος ἀρθιτο[ν ἔξεις
 ὄλβιε Δημόκρατες,
 15 Αἴακος ὥς δώροισιν] ἀκήρατος ἦ Ῥαδάμανθης
 ἄμ]φεπεις ἔργα δίκης.
 κρῖμα] δίκης μετὰ λοίσθιον ἦμα[ρ
 { ἦν κατέχῃ Κέκροπος ἦδε
 Αὐτῷ τόνδε φίλῳ τε] κασιγνήτῳ γεγαῶτι
 20 τεῦξε τάφον nomen fratris ὅ]φρα κέ ἐν φθιμένοις
 τοὺς δι' ὁμοφρονέοντ]ας ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτ[οι,
 ἦ δὲ πέλοι γνωστῇ] πᾶσιν ὁμοφροσύνη.

¹⁾ Recepi quotquot antiquiora viderentur; iambos byzantinos omnino seclusi.

iv vel v adeo saeculo positum epitaphium Democriti Achaiae proconsulis christiani (v. 17). Carminis ars haec est, ut alternis hexametris quaternis et distichis binis maior pars composita sit, quo cognito cum unius saltem versus vestigia ante v. 1 superent quot versus perierint ab initio certo licet adfirmare. Pravae pronuntiandi consuetudini compluriens indulsit lapidarius, numeros corruptit poeta v. 11 et fortasse v. 18. — 6 ἐν φθιμένοις i. q. τὸν φθίμενον coll. v. 20. — 8 scolion ap. Bergk. 21 Ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φῖλει. — 10 ΕΙΑΥΧΕΟC correxi. — 11 Welcker *Syll.* 159 ἀντ' εὐεργεσίας τὴν πολλὰκι δῶκε πόλῃ et C. I. 434, 12 (de Hadriano) ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσι. — 16 ρεπεC ego, ρεπεC Cuman. — 17 ὤικηC duo fuerunt hexametri, quorum in priore dicebatur anima τὸ κρῖμα δίκης novissimo die opperiri, corpus Attico solo conditum esse. Sed ipsa verba v. 18 graviter turbata videntur. — 21 extr. πτε[ι Cuman. πτ. . . ego; de optativo non dubito; cf. Il. ψ 91 ὦ; δὲ καὶ ὅστέα νῶιν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτει. — 22 suppl. Wilamowitz.

*174. In arce. Cuman. 3549.

Ἀσκληπιοδότης ἱερὸν, φίλε, δέρεκεν κάλλος
 ψυχῆς ἀθανάτης καὶ σώματος ἀμφοτέροις γὰρ
 ἐν φύσις ὥπασε κάλλος ἀκήρατον· εἰ δέ ἐ μοῖρα
 ἤρπασεν, οὐκ ἐδάμασσε· θανοῦσα γὰρ οὐ θάνε μοῖνῃ·
 5 οὐδὲ πόσιν προλέλοιπε, καὶ εἰ λίπε, νῦν δ' ἔτι μᾶλλον
 οὐρανόθεν μιν ὄρᾳ καὶ τέρεται ἡδὲ φυλάσσει.

Litterae eadem quae prioris epigrammatis.

175. Ad ecclesiam Lamprotiassam. C. I. 9319. Cum. 3609.

Ὁ Φωτίου παῖς Φώτιος τοῦ ος
 ἐκ Ζωίλου θυγατρὸς ἦν Δημοστράτης.
 γῇ σῶμα κρύπτει τῇδ' ἐγ', ἀλλ' ἐς αἰθέρα
 ψυχὴ διέπτη καὶ σύνεστιν οἷς τὸ πρῖν. A + [Ω
 5 τὸ γὰρ γέρας τρόπου γε τοῦ χρησιοῦ λόχεν.

Litterae eadem. Probos versus ut faceret ille bis inopportunam γε particulam inseruit v. 3 et 5.

*176. In Stadio. Cuman. 3544.

† Ἀθηνοδώραν τὴν ἀγαθὴν, τὴν Ἀττικὴν,
τὴν Θανμασίῳ γυναικα, τὴν φιλένδεον,
παιδιά τεκοῦσαν καὶ τρέφουσιν νήπια
ἢ γῆ λαβοῦσα τὴν νέαν, τὴν μητέρα
κατέχει, γάλακτος δεομένων τῶν παιδίων.

Litterae εσω.

177. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 9309.

Εὐγενὴς ἀνὴρ Νικήφορος ἐνθάδε κίτε,
πλείστους φίλους προλιπὼν γῆι κέκρυπτε,
μόνην ἑάσας γαμετὴν καὶ ἄχαια νήπια τέκ[ν]α

Litterae αεσω. Videtur haesisse scriptor hexametros faceret an senarios. — 2 rei notabilis scriptura. — 3 ἄχαια i. e. ἀχαια ut explicat Kirchhoff. Cumanudes coniecit ἄχαρὰ vel ἀκακα satis mire. Si quid mutandum sit, scripserim ἀθλια.

*178. Fragmentum ineditum descripsi in Barbaceo.

. Π]αυλίνας μακαριωτ[άτης
. ἀφῆρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρὸς
. μη]τιν κἀνείασε νήπια τέκνα.

Litterae αεσω. — Paulina recens mater et matrem reliquit et νήπια τέκνα. — 1 ab initio κοιμητήριον tale quid. — 3 πολύμητιν sim.

II. INSVLARUM ET ASIAE.

AETATE ET INDOLE INSIGNIA.

179. Corcyrae. Editores et interpretes enumeravit Ross *Arch. Aufg.* II 563 sqq.

Υἱοῦ Τλασίαδου Μενεκράτεος τόδε σᾶμα,
Οἶανθός γε νεάν· τόδε δ' αὐτῶι δᾶμος ἐποίει·
ἧς γὰρ πρόξενος, δάμον φίλος· ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ᾤλετο· δαμόσιον δὲ
5 Πραξιμένης δ' αὐτῶι γ[αί]ας ἀπὸ πατρίδος ἐνθῶν
σὺν δάμῳι τόδε σᾶμα κασιγνήτοιῳ πονήθη.

VI saec. ineuntis cf. Kirchhoff *Stud.* 3 p. 83. Signum quadratum ante v. 1 (ϕ) ornamentum gratia additum videtur. — 4 post δὲ haec κλφ et quaedam alia etiam magis incerta. Reicienda sunt eorum supplementa, qui enuntiatum effecerunt participiale, velut Franz δαμοσίων δέκατον προστάς ἐνιαυτόν, aptum vero ex vetusto hoc et inhabili dicendi genere Schneidewin posuit δαμόσιον δὲ καθύκετο πένθος ἅπαντας vel sicut Anglus anonymus *Diar. class.* 1845 p. 142 πένθος ἕκαστον. Similiter enim in re dissimili Solon fr. 4,27 οὕτω δημόσιον κανὸν ἔρχεται οἰκαδ' ἑκάστῳ. — 5 αὐτοῖ Schneidewin, qua forma ignota opus non est. Dein γαίας suppl. Philetas (διάλεξις περὶ τῆς ἐν Κερκύρᾳ Μενεκρατείου ἐπιγραφῆς, ἐν Κερκ. 1844) — 6 πονήθη sensu activo, ut Archiloch. fr. 12 εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα Ἥφαιστος - ἀμφεπονήθη cf. Bergk *hist. litt. gr.* I 122 adn. 185. — Praximenem probabile est statim in fratris proxeniae honorem suffectum esse, quippe quae διὰ γένους tradi solet.

180. Corcyrae. Editores v. ap. Rossium *Arch. Aufs.* II 575 sqq.

Σάμα τόδε Ἀρνιαδά· χαροπὸς τόνδ' ὤλεσεν Ἀρης
βαρνάμενον παρὰ ναυσὶν ἐπ' Ἀράθροιο ῥοδαῖσι
πολλὸν ἀριστεύοντα κατὰ στόλεσ(σ)αν ἀλυστάν.

vi saec. ineunt. cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 83. Dicendi genus politius quam antecedentis epigrammatis. — In Arniadis proelio interfecti tumulo fortasse posita fuerat leonis imago quam prope inventam sepulcri ἐπίθημα fuisse adfirmant, cf. *Anth. Pal.* VII 161. 426. Certe non quadrat leo ad Menecratis naufragi titulum. — 2 non navalem fuisse pugnam contra interpretes moneo.

181. Corcyrae. Bergmann *Hermæ* vol. I 136. Ceteros non curo.

Στάλα Ξενάρους τοῦ Μείξιος εἴμ' ἐπὶ τύμβ[β]οι.

vi saec. Kirchh. *Stud.*² p. 79 adn. — Nisi neglegenter lapidarium rem gessisse constaret, retinerem τύμψ.

182. Titulum in Acarnania septentrionali inventum Anactorii esse ex Corinthio litterarum genere recte conlegit Kirchhoff *Stud.*² p. 82. C. I. Add. II 1794 h.

Προκλείδας [τ]ό[δ]ε σάμα κεκλήσε[ι]ται ἐνγὺς ὁδοῖο,
ὅς περὶ τᾶς αὐτοῦ γᾶς θάνε μαρνάμενος.

v saec. — 1 IOAB itemque i pro τ in κεκλήσεται. — Non recte Boeckh praestare ait Προκλείδα genetivum: *sepulcrum hoc praetereuntibus Proclidas nominabitur* sicut, quod exemplum Keil adduxit (*Diar. litt. antiq.* 1849 p. 524), Tissaphernis hortus Alcibiades adpellabatur. Similiter C. I. 2058 ἕως οὗ ὁ ἥρωες Σωσίας. — ἐνγὺς δ' οἶο cf. n. 3 et 10.

183. Inter Corcyraeos titulos editum epigramma et ipsum Corcyraeum esse bene suspicatur Boeckh C. I. 1914.

Ἡ μάλα δὲ περὶ σεῖο λυγρὸμπότμον ἔκλυε πάτρα,
Ἀλκή[ν]. Ἀμφιλόχωγαῖα θρασυπολέμων,
οὐνεκεν Ἰλλυριοῖσιν ὑφ' ἱππομάχοισι δαμάσθης·
ὁστέα δ' ἐν νάσ[ω]νι [ι]αῖδ' ἔταροι ἐκτερισαν,
5 καὶ σου ἀποφθιμένον πιστοὶ φίλοι οὐκ ἐλάθοντο
ΣΙΝΝΑ, φυλόπιδος δ' ἐξέρυσαν στυγεράς

*Ἀμφίλοχοι, θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
οἷ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενὶ ἐκτέρισαν.*

Sat bonae aetatis, etsi η forma traditur. — 2 ἈΛΚΗ cum Ruhnkenio et Mustoxyda correxerunt ἀλκίμα, quod ineptum est civitatis epitheton; nomen defuncti fuisse eo magis credo, quod illic terrarum cum in Corcyra Alcinoi insula tum apud Amphilochios, quorum Ἀλκμεών est ἥρως κτίστης plurima nomina ab ἀλκή derivata inveniuntur. Ἀλκήν posui a Wilamowitzio inventum, cuius generis nomina e nummis illyricis adtulit Friedlaender *Hermæ* VII 47. — 4 ΝΑΚΟΙΓΑΙΑ corr. Ruhnken. — 6 ΕΙΝΝΑ nomen putaverunt, mihi corruptum videtur; ἔντα coni. Wilam.

184. Coreyrae. C. I. 1886.

*Μυρὶ ἀποφθιμένῳ τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα,
ὠκύνορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο παῖδ' ὑπὸ γαίαι
ἐπτακαίικοσέτους πνεῦμα λιπόντα βίον,
5 ἵστορα παιδείας, τόξῳ κλυτόν, ὧι ποκα ληστάς
ἀνδροφόνους ἀλίας κτείνειν ἐπὶ Στρογάσιν.
ἀλλ' ἔϋι νῦν, παροῦτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
'χαῖρ' εἰπὼν ἀγαθοῦ παῖδ' ἀγαθὸν Σατίρων.*

Videtur scriptum epigramma ante a. 227, quo anno Romani Illyriorum latrocinia sustulerunt Polyb. II 11sq. Mirum tamen in ληστάς voc. iota omissum esse. — 7 insolenter dictum χαῖρε εἰπεῖν τινα, at cf. A. P. XII 155 μή μ' εἶπης πάλιν ὦδε.

185. Coreyrae C. I. 1907.

*'Οδῖτα, βαιὸν σάματι σταθεῖς πάρα
μάθοις κεν ἀτρέκειαν ἴσθι δ' ὥς πατρός
Ἀθηνίωνος οὐν ταφῇσι κλῆζεται,
καὶ Μνασέαν αὐδασον οὔνομ' ἄφθιτον,
5 καὶ γινῶθι μύθους, οἷς σοφῶς ἐτέρπειτο.
ἃί μὲν τὰ κόσμον σεμνὰ καὶ δι' ἀστέρων
δι[ῆλθ]ε τὰν πυρωπὸν αἰθεροδρόμῳ[ν
κέλευθον, αἱ δέ] καὶ γεωμόρον τέχναν
γραμμαῖσιν ἰχνεύτειραν ἐν[δα]εῖ [ν]οῖ
10 κατεῖδ' Ὀμήρου δέλτον, ἃς ἐνὶ πτυχαῖς*

- ὁ [τερ]ιπλανάγας ἐστὶ Λαρτίου γόνος
καὶ μῆνις ἅ καρ[η]άτων ἐπ' ἀτρεκῆς
μ[ά]θε[ς] τὰ πάντ', ὣν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
νέ[αι] δ' ἐν ἀκμαίᾳ κοῦρον, ὧι πόρεν τέχνην.
- 15 τε]τριώκοντα διή
ἦτ' ἀλίωι πλειῶνας εἰσιδὼν φάος
ποθεινὸς ἀστοῖς τάνδ' ὑπήλυθε χθόνα.

Difficillimum epigramma primo vel ante vel post Chr. n. saeculo adsignari potest. Apographa tria sunt Mustoxydis Dodwelli Schinae, quorum nullum aut presse sequaris aut plane abicias. — 4 Mnaseas Cephallenius C. I. 1928. Alium indicavit Welcker *Syll.* 32 commemoratum a Manethone V 266 ἀστρολόγον πινυτὸν καὶ ῥήτορα καὶ φιλόμουσον ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν εὐστοχὸν ἄνδρα. — ὀνόμ' ἀφθιτον e Schina recepi, reliqui ὄνομα φθιτοῖ, quod languet post οἷν ταφῆσι. — 7 sq. suppl. Boeckh. αἰθεροδρομοὶ aves apud Aristoph. *Avv.* 1384. — 9 ΕΥΛΑ ΕΙΝΔΕΟΙ Mustox. ΕΥΛΑΕΙΝΔΑΟΙ Schin. ΕΥΛΑΕΙΔΟΙ Dodw. Recepi Hermannii coniecturam, qui etsi *ficto vocabulo* graece tamen loquitur. — 11 ὀπιπλ ἐπὶ praepositionem nihili esse vidit Boeckh, neque tamen pluris est quod ipse posuit ὁ τε πλ. Hermann πολυπλανάγας, cui meum praetuli. — 12 ΑΚΑΡΝΙΑΤΩΝ Αἰακίδαο Graefe Boeckhio probare potuit. Quid opus esset vidit Hermann, qui ἁ στρατηλατῶν nimis audacter scripsit; meam recepi coniecturam. — 13 ΔΑΘΕΤ Schin. Dodw. ΔΑΘΕΞ Mustox. In eis quae scripsi minus offendor neglecta aspirata quam nudo genetivo ὦν cf. Theocr. XXIV 122 πολλὰ θωῶν ἐξήρατ' ἀγωνῶν-κειμήλια. Wilamowitz κατεῖο. Ὀμήρου δέλτον-ἐπ' ἀτρεκῆς μάθ' ἐξ ἀπάντων κτλ., quae ideo non probro, quod verbis ἐπ' ἀτρεκῆς μάθ' . . aperte repetitur ex v. 2 viatoris conpellatio. — 14 NENAEN Dodw. Schin. NE.NAEN Mustoxydas, quem constat haud raro interpolare quod ipsi opus videatur. νέαι δ' ἐν scripsi, reliqui νέον δ' ἐν. — 15 ΟΝΗΝΕΥΝ cum 12 fere litterarum lacuna Dodw. Schin. ΟΝΥΝΕΝ Must. ὄνυμ' Εὐνομον λιπῶν με Boeckh, quorum ὄνυμ' pessima Welckeri coniectura est. Olim Welcker ὁμεινέτιν τ' ἔλειψε, quam sententiam equidem certam duco. — 16 Antip. Sidon. A. P. VII 93 ἐκ πολλοῦ πλειῶνος i. e. propter longum aevum.

186. Corcyrae sub statua vidit Cyriacus. C. I. 1888.

Βασιλείδης εἰῶν κγ. ἦρωος χαῖρε.

Εἰ, φίλε.] πυνθάνεαι, τίς ἔφην, ξένε, τίς δ' ἐγενήθην,
ὦ] παροδεῖτα, μάθε σιὰς ὀλίγον πρὸ τάφων.

- γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατήρ, τίκει δέ με μήτηρ
 Χρυσογόνη καὶ μεν δύσμορος οὐκ ὄνατο·
 5 τηλόθι γὰρ πάτρης Βειθνίδος ὤλεσα θυμόν
 ναυτίλῃ λυγρῇ νηὶ τ' ἐμῇ πίσυνος·
 κείμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θεῖν' ἀλὸς ἡνεμόεσαν
 ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

Romanae aetatis. — 1 supplevi. εἴπερ, εἰ μὲν, εἰ τάχα ceteri; cf. A. P. VII 337, quod carmen ex lapide descriptum ab hoc versu incipit nullis coniecturis temptando μή με θωῶς, κύνιστε, παρέρχεο τύμβον, ὁδοῖτα, σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ, κελευθοπόρε.

187. Ithacae. C. I. 1925.

Τήνω τοι τόδε σᾶμα τὸ λάϊνον, ὦ [ξ]έν', Εὐ[φ]υδάμ[ω],
 ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλῳ πρᾶτος ἐ[γ]ε[ν]τ' Ἰθάκαι
 καὶ βουλαῖ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· Τιμέαι δὲ παιδί
 ἔλλιπε καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

Artem alexandrinam una particula τοι v. 1 et numeri, aetatem congruam litterae produnt. — 1 HEN emendationem occupavit Meineke *Delect. Anth.* p. 120 adn. — ΕΥΟΥΔΑΜ. corr. Boeckh. — 2 ENEIT vel ENETI corr. Buttmann.

188. Aeginae. Ephem. 2649.

Γλευκίτα τόδε σᾶμα τοῦ Κυπρίου τοῦ Σαλαμινίου
 Διότιμός με ἐπέθηκε.

IV saec. o pro ου scriptum. — 1 ΣΑΛΑΜΙΜΟ corr. Buecheler. Mirum quod non scripsit ἐκ Σαλαμῖνος. — Epigramma integrum videtur.

189. In Melo insula. C. I. 2439.

Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσιν· οὐ γὰρ θθνεῖαις
 φροντίσιν θαυτὸν τύμβον ἔτευξε βροτοῖς.
 καὶ τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκε(ν) τὰν ὁμόλεκτρον
 ἥρωσι(ν), φίλτρων εἵνεκα τερπνοτάτων.
 5 κλεινὸν δ' οὐνομά μοι, ξένε, Κυδίλα· ἐσοθλὰ δὲ ναίω
 δώματα Φερσεφόνας χώρῳ ἐν εὐσεβείων,
 πατρὸς κλ[ι]ζόμενα Λαμα[ι]νέτου, ἐκ δὲ γέ μητρος

*Κλεισφύσσας, δοιῶν εὐγενετῶν γονέων.
αἰνείσθω ξυνόμε[υν]ος, ἐπεὶ γέ με κα[πο]θανοῦσαν
10 Ζήλων ἀθανάταις ἠγλάισεν χάριυν.*

III fere saeculi epigramma, ut eius aetatis, qua bucolica caesura vel maxime valeret; quo magis miror, si v. 3 non scripserit poeta ἔθ-
κέ με, quamquam illius generis versus vel Theocritei inveniuntur. Errasse
interdum lapicidam docet v. 9, ubi ΚΑΙΘΑΝΟΥΣΑΝ traditur correctum a
Boeckhio. — 5 nominis interpretatio, sicut etiam v. 10 ζηλῶν subintel-
legi debet. — 7 ΚΛΥΖΟΜΕΝΑ iota adscriptum non fuit. *Δαμανέτου* lapis,
corr. Boeckh; fortasse *Δαμηνέτου*.

190. Pholegandri. Anaglypho senex cum cane exsculptus. C. I. 2445.

*Χαίρειν τὸν κ[ατ]ὰ γᾶς ε[ἴ]π[ας], ξένε, Διογένη [μ]ε
βαῖν' ἐπὶ σὰν πρᾶξ[ι]ν τύχανέ θ' [ὧ]ν ἐθέ[λ]εις.
ἐννεακαιδεχέτης γὰρ ὑπὸ στυγερᾶς ἐδαμάσθη
νόουσον καὶ λείπω τὸν γλυκὴν ἀέλιον,*

5 *ἀνί' ἐδει με γονεῦσι τίνειν χάριν ἥ δὲ συνήμων
ΛΛΘΔ εἰς ἀφανῆ τόνδε*

Melioris aetatis videtur quam ut traditae c formae fidas, melioris
certe artis quam ut Boeckhii emendationem Λάθα v. 6 pro vera habeas,
unde nec supplementum eius recepi τόνδε μ' ἔκρυψε τάφον. — 1 ΕΡΙΑ c
— ΖΕ — 3 ΓΡΑΣΑΝ — ΟΝΘΕΝΕΙΚ quae omnia corr. Boeckh.

191. Thera in insula. Michaelis *Ann. Ins.* 1864 p. 258.

*Ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξε καὶ ἐτείμασε τὸν ἱερῆα Ἀπόλλωνος
Καρνήου διὰ γένους Ἀδμητον Θεοκλείδα πάσας ἀρετᾶς ἔνεκα καὶ
σωφροσύνας.*

*Εἴ τι παρ' Αἰμονιεύσι γένος πολιοῖο Φέρητος,
εἴ τι παρ' Εὐρώται κόμπασαν Οἰβαλίδαι
ἀνδράσιν ἐν προτέροις καθαρώτατον, οἷ βασιλῆων
παῖδες καὶ μεγάλων ἦσαν ἀπ' ἀθανάτων
5 τοῦτο λαχὼν Ἀδμητος Ἴ[σ]ο[ν] πι[νυ]τῆτι [καὶ] αἰδοῖ
μοῖραν ἀνέπλησεν ῥιγεδανοῦ βιότου,
μητρὶ λιπὼν ἀλόχῳ τε βαρὺν πόνον· ἀλλὰ τί θαῦμα;
καὶ Θέτις Αἰακίδην κλαῦσεν ἀποφθίμενον.*

Aetatis romanae. — De sacerdotio Aegidarum cf. Boeckh ad Pind.

Pyth. V 74. — 1 sq. *si quidem Oebalidae sive Thessali seu Lacedaemonii recte originem a Pherete ducendam iactaverunt, eandem ego Admetus iactare potui.* — 5 Ἰσὺν Ἰσων Wilamowitz.

192. In Thera. Boeckh *Act. acad. Berol.* 1836 p. 99.

Ὁ δᾶμος ἀφ᾽ ἡρώξε κτλ. eadem quae in titulo antecedenti.

Οὐ μόνον [η] ὀχνοῖμην Λακεδαιμόνος ἐκ βασιλῆων,
 ξιπρὰ δὲ Θεσσαλίας ἐκ προγόνων γενόμεν·
 αὐτῶ δ' Ἀδμήτου κατ' ἴσον κλέος, ὡς ὄνομι' ἐ[σ]χ[ον].
 εἰ δὲ δύνω λείποντα τριηκοστοῦ ἔτεός με
 Θεουκλείδα πατρὸς νόσφισε μοῖρ' ὅλοή, 5
 τειλάτω ὡς Πηλεὶς ὡς προπάτωρ τε Φέρης·
 οὐδὲ γὰρ ἄρ[κε]σιν ἔσχεν· ἐπεὶ πάντως ἂν ὑπέστη
 δις θανέει[ν] [αὐ]τὸς [ζῶ]ντ' ἐ[μὲ] λειπόμενος.

Epigramma superiori simillimum, licet artis paullo rudioris, memorabile est insertis duobus versibus 3 et 4, quorum prior nomen, alter aetatem defuncti indicat; faciendum ille curaverat bonum carmen, quod suis corripuit rebus. Primitus tale quid fuerit εἰ δέ με νόσφισε μοῖρα πατρὸς νεότητος ἐν ἀκμῇ, τετλάτω κτλ. — 1 ΕΥΧΟΥΜΗΝ — 2 ΣΥΝΑ — 7 ΑΡΑΙΣΙΝ — 8 ΕΤΟΣΤΟΝΤΕΝΑΙ quae omnia simul cum levioribus quibusdam corruptelis emendavit Boeckh. Praeterea v. 3 ΕΥΧΩ ille ἴσχω legit.

193. In Therae vico Epanachori. Ross *Inscr. ined.* 118. Quae praeter epigramma in sinistra lapidis parte comparent litterarum vestigia alia de inscriptione residua esse videntur.

— — — — —
 ὁ μουσότηχνης μ' ἐκ[τ]ρέφει Καλλι[κ]ρίτης
 πᾶσαν μάθῃσιν ὕμνο[λ]ο[ι]ὸν ἐνδιδούς·
 εἰς μέτρα θ' ἱ[β]ης ὡς ἀνι[γ]όμην, τότε
 ἄωρος εἰς ἄ[κα]μπτον [ψ]χόμην τρ[ι]β[ον]
 5 ἔχεις ἅπαντα μῦθον εὐό[δει], ξένε.

II a. Chr. n. saec. — Emendavit fere Keil *Iahmii Annal.* LX p. 282 nec multum discrepant Franz vel Welcker *Mus. Rh.* III 93. VI 84. — 1 ΕΚΛΕΡΦΕΙ — 2 ΝΟΙΚΟΥΟΝ — 3 ΘΗΚΗΣ expectares δ' ἡβης, at in titulo mutilo iudicare difficile est. ANHP corr. Wilam. — 4 ΑΡ.ΜΗΤΟΝΟΝΕΜΗ

ΝΤΡ.ΟΝ ὡχρόμην Keil, cetera ego correxi. — 5 ΕΥΘΟΗ corr. Keil. C. I. 3706
 ἔρρωσο, ὑγίαινε, εὐόδει. — Lapidam dorico sermoni adsuetum prodit
 μουστέχνας forma.

194. Prope Astypalaeam. Ross *Inscr. ined.* 164. Titulus ita male
 habitus est, ut praestet editoris apographum integrum transcribere.

. ΑΙΛΑΙΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΝ
 . . . ΔΙΠΟΖΑΝΒΕΒΑΚΑΤΑΝΥΠΟΧΘΟΝΙ
 . . . ΣΥ.ΑΥΤ..ΘΕΑΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
 . . . ΩΝΠΟΛΙΤΑΣΕΣΘΛΟΣΑΛΛΑΚΑΙΘΑΝΩΝ
 ΓΕΓ ΠΑΤΡΟΣ . ΛΛΕΑΝΤΕΘΙΜΕΝΟΣ
 . . ΤΙΛΙΟΙΣ.ΛΕΛΦΟΥΤ.ΕΣΤΙΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
 Τ.Σ.ΟΙΤ.ΝΩΛΟΣ..ΣΤΕΩΝΔΑΠΟ
 . Λ ΟΣ . ΑΚΑΙΠΟΝΑΝΘΕΕΣΙΝΒΡΥΟΙ

1 Ἀρχεμηνίδας nomen notum, at accusativum, si quidem est, non
 explico. — 2 πρὸς ἂν βέβακα τὰν ὑπὸ χθονί — [τιμαί]σι [κ]αὶ τ[εθν]ῶσαν
 εὐκλεεστάταν, uxor videtur prior obiisse, quam gaudet nunc revisere. —
 4 οἱ ζῶν πολίτας ἐσθλὸς ἀλλὰ καὶ θανών. — 5 sq. γεγ[ώ]ς δὲ πατρός coni-
 cerem nisi proximo versu sequeretur ἀδελφοῦ τε. Dein denuo uxor
 memorari videtur εὐκλεεστάταν - ἀκ]οιτ[ι]ν βῶλος. ὁστέων δ' ἀπό - ἀνθε-
 σιν βρῖοι, quorum ut sententia perclara, ita verba obscurissima, nec
 quod ἀκαρπον v. 8 esse putaveris scio quo referam. Cf. A. P. VII
 222 alia.

195. Vaxi vel Axi Cretensium. C. I. 2599 coll. Addendis.

Μή μου ἐνυβρίξης ἀγνὸν τάφον, ὃ παροδίτα,
 μή σοι μνηίσῃ πικρὸν ἔπ' Ἀγεσίλας
 Περσεφόνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων
 εἰπὸν Ἀρατίῳ· γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

Elegans epigramma litteris optimis scriptum cum dativis coniun-
 ctivisve iota non sit additum primo p. Chr. n. saeculo superius vix
 potest esse. Ceterum ex peiore apographo plurima recte constituerat
 Bentley. — 4 legebatur Ἀρατίῳ, recte ex poetae certe sententia.

196. Apud Eremopolin Cretae. Spratt *Itin. Cret.* II 420 coll. tab,

Τὸ[ν θρ]ασὺν ἐν θή[ρ]αῖς Δαμάρατον, [ξέ]νε, λεύσσεις

λαμπρὰ κυναγεσίας ἔργα πονη[σάμενον
 ὃν γενέτας ἔσπειρε Ἀμμώνιος, ἐσ[θλὸν ἐν ὄπλοις
 κ]αὶ βουλᾷ, πίστι δ' ἔσοχον ἀμερ[ίω].
 5 εἰκοσ]έτη δ' ἐκλαυσαν ὁμήλικες· ὄν[τι δὲ τοίῳ,
 ὥς θέμις] εὖσεβέων, πατρὶς [ἔτευξε τάφον.

Selwynis Angli supplementa sunt, nisi quod v. 5sq. mea praetuli.
 — 1 ΘΗΑΙΣ. Idem exordium duorum Nicaeensium epigrammatum (infra
 n. 350sq. τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσορᾷς με νέκυν, παροδίτα, coll. App. Pla-
 nud. 379 τὸν θρασὺν ἡνισχῆα.

197. Rhodi. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 133 n. 12.

Τέχνας μὲν παράσαμον ἔχει τάφος· εἰμὶ δὲ Χρύσω[ν,
 πατρὶς δ' ἐστὶ Κνίδος, γὰρ δέ μ' ἔχει Ῥοδία.

891. Rhodi. Ross *Inscr. ined.* 281.

Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγ]εινόν, ὅπερ καὶ [ι]ᾶσι [πρό]κειται,
 ἀλλὰ πρὶν ἡλικία]ς καὶ γονέων πρότερον.

Notum distichon, cuius hoc longe vetustissimum est exemplum.
 Litterae ΓΞ. — 1 ΒΑΣ . . .

199. Telo in insula. Ross *Hellenica* I 66.

Μνημα τόδ' εἰ]ς ἀθήρησον, ὁδοιπ[όροι], Καλλιρο[εῖης,
 ἡλικίης] κεδνῆς ἣν ἔλε πρόσθ' Ἀίδης·
 πατρίδα] δὲ φράζεν Σέλγ[η]ν· γυάλοις δ' ἐνὶ Τήλῳ
 προσφι]λὲς ἐνναέταις ἦνυσα τέρμα βίον·
 5 τοῦνεκ]α λοιπαῖσιν [π]άρ[εδ]ρος θυσίασι τε θάσσωι,
 τίμι]α τ' εὖσεβείης πᾶσιν ἔθ[η]κ[α] [γ]έρα.

III vel II a. Chr. n. saeculi. — 1sq. restituit Hermann apud Ros-
 sium, nisi quod Καλλιρόης γὰρ voluit. — 3 ΣΕΛΓΙΝ egregie hoc distichon
 refecit Buecheler. — 5 ΤΑΡ . . ΡΟΣ quod correxi, nec de τοῦνεκα dubito;
 incertiora sunt v. 6 supplementa, ubi Hermann a vero longe aberravit:
 eo quod iam sacris color, omnibus pietatis praemia quanti valeant demon-
 stro. θάσσω verbum fortasse ad anaglyphum spectat. — 6 ΕΘΗΓΑΤΕΡΑ
 ξθηκα γέρας Herm.

200. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 304.

Ἰσ[θμὲ π]αλαι[γ]ενέος νήσσο[ρ]υ πέδον, ἄφθι[τ]ε δῆμ[ε],
 σοὶ μεγάλων δώρων καὶ νέκυς οἶδα χάριν·
 εἰκόνι καὶ στεφάνοισιν ἀειμνήστω [τε]
 σήματι τοῦ πικροῦ ῥῦσιν ἔχω θανάτου.

Aetatis romanae. — I ΙΣΤΗΙΑΛΛΙΕ — ΝΗΣΣΟΥ — ΛΘΘΗΕ rest. editor. —
 3 γερασθεῖς Welcker *Mus. Rh.* VI 84 non augurans opinor fore ut ali-
 quando in titulo perrecenti Phrygio participium inveniretur μνήμα γερασ-
 τάμενος. Tamen non recepi, nec γεγηθῶς nec πεποιδῶς mihi satisfacit.
 — Coniunxit Ross cum hoc carmine titulum 303 ὁ δᾶμος τῶν Ἰσθμω-
 τῶν ἐτίμασεν τιμαῖς τρίταις Σάτυρον Θεμιστοκλέους ἱατρὸν στεφάνῳ χρυσῷ
 - καὶ εἰκόνι χαλκῇ ἀρετᾷς ἔνεκεν τᾷς κατὰ τὰν τέχνην καὶ εὐνοίας τᾷς ἐς
 αὐτόν. Et medicus si fuit ille, intellegis acumen v. 4 uti ego totiens a
 vobis mortem defendebam, ita me iam vestris honoribus a mortis oblivione
 vindicavistis.

201. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 174 et ex novo apographo *Hellen.*
 I 2 p. 97 (*Inscr. ined. fasc. III* p. 41). Omnium optime tractavit
 novo apographo nisus Keil *Allgem. Litztg.* 1849 p. 635sqq.

Θευδότα ἃ [μάτ]ηρ σε [τέκε], Στόλε, δάκρυ· ἄ[φρ]ως γάρ
 ἀρπάξας σ' Ἀΐδας σὺν ἐμάρανεν ἀκμάν·
 συνέχεται γενέτας δὲ Ποσειδίππος, κλυτὸν ἔρνος
 ζαλωτὸν πένψας Περσεφόνας θαλάμοις,
 5 γυμνάδος αὐστηρὸν διέτη πόνον ἐκτελέσαντα
 ἀρτίχρονον γονέων ἐλπίδα γηραλέην.

I fere a. Chr. n. saec. — I Keil I. . . ΗΡΣΕ . . . ΕΥΤΟΛΕ quod ipse correxit,
 nomen tamen Εὐδοε fuisse citra necessitatem existimans. Ultima ex
 peiore apographo restituerat Hermann. A. P. VII 527 Θεῦδοτε, κηδεμόνων
 μέγα δάκρυον. — 6 C. I. 2240 τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν — Ἀΐδης γηροτρόφους
 ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

202. Halicarnassi viderunt Birch (*Diar. arch.* 1859 p. 56) et Newton
 (*Discoveries of Halicarnass* tab. 97, 64); sed Co advectum esse perspexit
 Wilamowitz.

Μελανθίου τοῦ Δημητρίου τοῦ Μελανθίου ἱατροῦ τὸ
 μνήμα.

Εὐδεις, ὃ φιλότεκνε Μελάνθιε, καὶ βαθὺν ὕπνον
 εὐδεις, ἱατρῶν ὃ πολυπειρότατε·
 ἀλλ' Ἀίδας ζωῖσιν ἐναντίος, ὃς τὸν ἀρωγόν
 νούσων εἰς Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη.
 εἰς ἑαυτόν.

5 Τὸν τέχνη λάμπαντα Μελάνθιον ἱητῆρα
 χθω[ν με Κό]ως κρύπτει πρέσβυν ἀλυπότατον.

i vel ii p. Chr. n. saeculi. — 1 φιλότεκνε Bergk *Diar. arch.* l. s. s.
 At cf. C. I. 1802 πατὴρ φιλότεκνος, nimirum liberi superstites monumen-
 tum posuerunt. — ναὶ βαθὺν ὕ. eleganter Wilamowitz. — 4 Μερόπων i. e.
 Coorum, ut recte idem interpretatur, certa simul ratione v. 6 lacunam
 explens. — 5 sq. ipse Melanthius utpote medicus ionice loquitur.

203. Cnidi. Newton *Discoveries of Halicarnass* cett. I tab. 95, 58.
 Lapis superne integer.

Ἦβας δὲ κείνας, [οῖας τύπον ἔστιν ἰδέσθαι,
 μνᾶμα πατρὸς χεῖρες καλὸν ἔθεντο τόδε·
 τοῖος, Καλλίκρατέ[ς, ποτ' εἰὼν, φίλε, κηρὶ δαμασθεῖς
 θῦνες ἀνὰ σκιερ[οῖς] Περσεφόνας θαλάμους.

iii vel ii a. Chr. n. saec.

204. Cnidi. Newton tab. 94, 54.

a. Αἰνὰ σοι τύμβω[ν] δωμήματα Θεῖος ἔτευξα,
 Ἀτθίς, ὃ δις τῆς σῆς ἡλικίης προ[τε]ρωῶν,
 εὐξάμενος χειρῶν ἀπὸ σῶν κόνιν ἄκριτε δαῖμον,
 ἀμφοτέροις ἡμῖν ἔσβεσας ἥελιον.

5 b. Ἀτθίς, ἐμοὶ ζή(σ)α(σ)α καὶ εἰς ἐμὲ πνεῦμα λιποῦσα,
 ὡς πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρόφασι,
 ἀγνὰ πουλυγόητε, τί πένθιμον ὕπνον λαύεις,
 ἀνδρὸς ἀπὸ στέρων οὐποτε θείσα κάρα,
 Θεῖον ἐρημώσασα τὸν οὐκέτι; σοὶ γὰρ ἐς Ἀἶδαν
 10 ἦλθον ὁμοῦ ζωᾶς ἐλπίδες ἀμετέρας.

c. Οὐκ ἔπιον Αἰθῆς Αἰδωνίδος ἔσχατον ἴδωρ,
 ὡς σὲ παρηγορίην καὶ φθιμένοισιν ἔχω,
 Θεῖε, πλέον δύστηνε, γάμων ὅτι τῶν ἀμεινάντων

νοσφισθεὶς κλαίεις χηροσύνην θαλάμων.

- 15d. Τοῦτο σοοφροσύνας γέρας Ἀιθίδι ταῖ πολυκλαύτοι
 οὐκ ἴσον, οὐδὲ ἀρετᾶς ἄξιον, ἀλλ' ἐθέμαν
 μνάμαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον, αὐτὸς ἀνάγκαι
 Θεὸς νηπιάχῳ πνεῦμα χαριζόμενος·
 οἴσω γὰρ καὶ τοῦτο χάριν σέο καὶ τὸν ἀπηνῆ
 20 ὄμμασι τοῖς στυγνοῖς ὄψομαι ἡέλιον.

I a. Chr. n. saeculo non antiquior titulus rara quadam verborum compositionisque arte conspicuus. Vtraque enim binorum distichorum strophæ ionice, utraque ternorum dorice scripta est, nisi quod v. 6 εὐφροσύνης et v. 20 ἡέλιον lapidario parum curioso excidit: sententiarum tamen quam dicunt strophicam responsionem frustra quaeres. Numeri admodum celeres, quorum si quando penthemimere impeditur volubilitas, compensatur haec mora bucolica caesura; quae ipsa sicubi fere desideratur (v. 13), inciditur κατὰ τρίτον τροχαῖον. Quae sunt etiam Bionis aliorumque aequalium poetarum leges metricae. — 2 ΠΡΟΓΕΡΩΝ correxi. Verbo προτερεῖν neminem novi qui hoc significato usus sit praeter Dionysium Halicarnassensem Cnidiorum finitimum. — 5 ΖΗΖΑΖΑ ut saepe illic terrarum. — 18 gravius non vidi fato unquam opprobrium factum. — 22 στυγνοῖς ὄμμασι miseris oculis, sicut supra n. 149 ὦ μητρὸς στυγερῆς.

205. Ad Halicarnassum. Wescher *Rev. archéol.* 1846 II 134

Μύρτον Εὐβούλου Μυνδία,
 χρηστὴ χαῖρε.

Πατρίς μὲν Μύνδος, γενέτωρ δέ μεν ἔπλετ' Ἰάσων,
 στοργᾷ δ' Εὐβούλου κόυρα ἀνεγραφόμαν·
 τέκνον δ' ἀρτιγάλακτον Ἰάσονα ματρὶ λιποῦσα
 ζωᾶς ἐστερόμαν ἐννεακαιδεχέτις·

- 5 αἰακτὰν δὲ θύγατρα κατεσιενάχησε Στρατεία
 οἷά τις εἰναλία δάκρυσιν ἀλκυνόνις.
 τοῖνεκα τὰν κατὰ γᾶς Μύρτον, ξένοι, αὐδῆσαντες
 χαίρειν τὰν αὐτὰν ἀντινέμεσθε χάριν.

II fere a. Chr. n. saec. — 2 Myrton ab Eubulo adoptata caelebs partum edidisse videtur. — 6 egi de hoc versu *Comment. Bonnens.* p. 26 Adde [Moschi] III 40 ἀλκυνόνις δ' οὐ τέσσον (sic legendum esse docent

superiora) ἐπ' αἰγιαλοῖς χέε δάκρυ, ut corrigit postrema Buecheler *M. Rh. XXX* 38.

206. Halicarnassi. Newton I tab. 89,10 coll. *Diar. archaeol.* 1859 p. 56.

Μναμεῖον τόδε σεῖο πατὴρ ἐποίησεν ἑανιοῦ
 χερσὶν πᾶσιν ὁρᾶν σῆς ἀρετᾶς ἔνεκεν·
 καὶ ἐγὼ ὑπερῶ' ἐστιῶσα προσσημαίνω παριοῖσιν
 ὡς υἱὸν Μόσχου τόνδ' ἔχω Ἑρμοκράτην
 5 Χαλκιδέων χώρας ἐνθάδε ἀποφθίμενον.

Christo nato vix antiquius. — 3 loquitur στήλη ipsi tumulo superimposita.

207. Halicarnassi. Newton tab. 88,8 coll. v. II° 699.

Ὅ] πρὶν ἐνὶ ζωῷσι φίλοις φίλος, ὁ πρὶν ἐν ἀστοῖς
 ἡδύς, ὁ Πιερίδων γυμνασίῳ τε φίλος,
 Κλειογένης, υἱὸς Θεοδώρου, τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
 κεῖ]ται Ἀλεξάνδρᾳ μητρὶ λιπὼν δάκρυα·
 5 τὰς γὰρ αἰεὶ γενέταισιν ὀφειλομένας ὑπὸ τέκνων
 [πρὶν τίσαι χάριτας κάθ' ἂν ἄωρος ἐών.]

1 fere p. Chr. n. saec. — 1 sq. ὁ πρὶν - ὁ πρὶν - ὁ similes particularum οὐ et εἰ eisdem versuum sedibus anaphorae in Antipatris Sidonii epigrammatis (eius enim sunt) A. P. VII 409 et 413. — 5sq. supplevi sententiam vulgarem. Legit Newton ΕΑΕΙ vel ΡΑΕΙ.

208. In Thaso duo lapides. Conze *Itin. insular. maris Thrac.* p. 19. sqq.

a. Ἄρτι με νυμφιδίων ἀπὸ δύσμορον ἤρπασε παστῶν
 δαίμων ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα,
 ἀρτιβίου περόωντα κατ' εὐκλέα θέσμια δόξας
 στυγνὸς ἄπαιδα δόμοις ἀμφεκάλυψ' Αἰδὼς
 5 Ἀντιφώντα, γοναῖσι Σοφοκλέος ὃν τέκε μάτιρ
 Ἥρω, τᾷ λιπόμεαν οὐ τέκος, ἀλλὰ τάφον.
 αἰαῖ, τίπτε, Τύχα, με τὸν εὐκλέα πατρίδι κόσμον,
 τλάμονα δυσπενθής, ὠρφάνισας βιότου;

b'. Ὁ τύμβος ἐσθλὸν νῆα τὸν Σοφοκλέος

- 10 *Εὐρυμενίδην κέκευθεν, ᾧ βίου μόνα*
ἑτῶν διεξάμειπτο διπλόα δεκάς·
κατεῖδε δ' οὔτι νυμφικῶν ἐφίμερον
παστὸν γάμων πάρεδρον, ἀλλ' ὑπ' ὀλβίων
σφαλεῖς μελάθρων στυγνὸν ἦλθ' ὑπ' Αἶδαν,
- 15 *δυσπενθὲς Ἥροϊ ματρὶ καὶ συναίμοσι*
λιπῶν φίλαισιν ἄλγος· ἃ δ' ἀλισταφής
δόξας ἕκατι τῷδε πατρία Θάσος
τὰ σεμνὰ τιμᾶς δῶρ' ἐνείμειν εὐκλέους.
- b^a. *Οὐ γάμον, οἷχ' ὑμέναιον ἐμοὶ [φίλα] ἄνυσε μάτηρ*
- 20 *Ἥρω, ἀποφθίμενον δ' ἐστενάχσῃς γόοις,*
εἰκοστὸν τανύσανθ' ἐτέων δρόμον· ἄμμε δ' ὁμ[αίμους,
τλάμονες, ἐν δισσοῖς μηνσὶν ὅδ' ἔσχῃ τάφος·
πατρὸς δ' εὐόλβοιο Σοφοκλέος ἄρσενά γ[έν]αν
ὠκύμορον φθιμέναν ἐστενάχσῃς Θάσος·
- 25 *μάτηρ δ' ἃ μεγάλ[ανχος] ἐφ' νιάσιν, ἃ πάρος εὔπαις,*
οἶχ' ἰ τέκη, κω[φροῖς δ'] ἀντὶ δέδορκῃς τάφους.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Primum epigramma ad Antiphontem, reliqua duo ad Eurymenidem duobus post fratrem mensibus mortuum pertinent, eiusdem omnia poetae. — 3 fort. ἄρτι βίου, quod suadet anaphorae ratio et parum aptum δόξας vocabuli epitheton; genetivus partitivus a *περώωντα* suspensus explicari potest. — 13 *παστὸν γάμων πάρεδρον* audacius quam Musaei v. 1 *λύχρον - γάμων ἐπιμάρτυρα*. — 19 *ἐμοὶ γλυκύν ἐξετέλεσεν* Curtius Goett. Gel. Anz. 1860 p. 414, at matris vocabulum necessarium est. — 21. 23. suppl. Wieseler apud Conzium, 25 Curtius, 26 Wilamowitz.

209. Orei Euboeae. Ex Papsliotis apographo *Diar. arch.* 1856 p. 270.

- Πολλὰ σε ἔπαινος ἐπενκλείσειν νεότητος ἐν ἀκμῇ*
παῖδα μὲν ὄντα νέ[ω]ν κοσμιότητι τρόπων,
ἥβῃ δ' αὐξήθέντα νόμων πατρίων θεραπείᾳ,
ἐν συνόδοις] ὅ[τε] Ἀρης ἀντιπάλους συνάγοι,
- 5 *ἵππομαχοῦντα· ἀρετῇ γὰρ ἐτόλμησας στεφανῶσαι*
πατρίδα καὶ προγόνους· μνήμα δὲ σῆς ἀρετῆς
σι[ῆσι] πατὴρ Θεο[κλ]ής, ἀειμνήστοις[ι] δὲ ἐπαίνους
κόσμησε ἥδε πόλις καὶ κατὰ γῆς φθίμενον.

iv saeculi, si quidem non erratum est in ἵππομαχόντα v. 5; sic enim legendum esse vidit Baumeister recte negans Ἰππομάχων graecum nomen esse. — 2 νέον corr. Wilam. — 4 εὐσυνολωδοδάρης, Nauck ἐν συνόδῳ δ' ὄτ' Ἄρης, quod ipse posui paullo melius est, verum fortasse neutrum. — 7 θεο . . . δης. Θεόδωρος Papasl. θεοειδές peius etiam Nauck; mihi Δ pro Λ lectum et lacunae spatium incuriose notatum videtur. — ἀειμνήστοις corr. Nauck.

210. Cei. *Ephem.* 3248.

Κόμψης τόδ' ἐστὶν μνημα τῆς

iv vel iii saec. — 1 ἄκνμοϋ nomen corruptum non fuit Ἀκυμνίου, quod sibi persuasit Bergk *Ann. Fleckeis.* 79, 193. Fuit nomen incipiens a Λα - vel Ἄλκ -, littera μ ex duabus coaluisse videtur, velut Δι vel Νι.

211. Syri. Lebas IV 1896. Clon Stephanus Ἐπιγραφαὶ τῆς νήσου Σύρου. 1875 p. 54.

Ἐσθλὸν τῷδ' ἱερῷα καὶ εὐσεβῇ ἀμφοικαλύπτει
χθρὼν ἦδε Κλειτοφῶντα τὸν Ἐρασισθέρων
σιγήλιν δ' ἔστησεν θυγάτηρ ἐπὶ σήματι τήνδε
αὐξουσα φήμην πατρὸς εὐκλεῖ γραφῇ.

III saec.

212. Syri. Clon Stephanus p. 56.

Θεοφίλα χρηστὴ χαῖρε.

Ἄδ' ἀρετὰν στέφασα καὶ ἔνδικα λέκτρα ξυνείνων,

Νικίου ἡμερτὰ παῖς, ξένη, Θεοφίλα

κεῖται ὑπὸ σκιερὰν Σύρου κόνιν, ἃ βαρυπενθίς,

ὄρφανὸν ἐν ζωῆς παῖδα λιποῦσα πατρός,

5 ὑσιάτιον τελέσασ[α] τὸν ἐγ Μοιρέων ἐνιαυτὸν,

πέμπτον ἐπὶ τρισσαῖς πλησάμενα δεκάσιν.

τοῦνεκά μιν τὰν πρόσθε περιφρονα καὶ μαχαριστὰν

Ἐστιᾶος φθιμένην τῷδ' ὑπέθηκε τάφῳ.

I vel a. vel p. Chr. n. saec. Lectio minime dubia, ut nec συνείνων corrigere liceat v. 1. — 5 Λ omisit lapidarius.

*213. Rhenaëum h. e. Delium titulum esse coniecit Boeckh C. I. 2316.

Πλείστην δὴ θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ μητρὶ τε δείξας
κεῖθ' Ἡρακλείδης ὁ Φίλωνος Δῆλιος ὤδε.

Indoles satis antiqua.

214. Rhenaëae. Ex Rossii aliorumque apographis Keil *Diar. arch.* 1851 p. 295.

Δακρυόεν τόδ[ε] σῆμα κα[τὰ ξέ]νον ἡρίον ἱ[ε]ρα[ι]
Φαρνάκον αὐθαί[μ]ον τ' αἰπὺ Μύρωνος ὁμοῦ,
τη[λεθ]αποῦ [γ]ε[ν]εᾶς οἰκτρᾶς ξένο[ν], οὓς
ναυαγ[ο]ῖς Βορέον χεῖμ' ἀ[π]οσεισασμένους

5 ἄκρ[ω]ν δὴ ξίφος [ῥ]ξὶν Σερφιδᾶς ὤλεσε νῆσος
ἀμφὶ βαρυζήλον τέρμα βαλοῦ[σα] τίχης·

Πρωῶτος δ' ἐν γαίης κόλποι[ς] στηλ[οῦ]χ[ον] ἔδειμεν
τύμβον [ἐοῖς ξεί]νοις μνημόσυνον στεναχ[ύων].

III fere a. Chr. n. saeculi. — Apographa ut lapidis detritissimi admodum corrupta. Keilii usus sum singulis supplementis, interpretatione diversa mea. Sic enim rem intellego: *Pharnaces et Myron naufragio oppressi semimortui in Rhenaëam delati hospitio a Proto excepti mox obierunt sepultique sunt ab hospite.* Inde explicandum quod origo peregrina compluriens notatur (v. 1. 3.). — 1 ΤΟΔΣΗΜΑΚΑΙΛΕΝΟΝ correxi. A. P. VII 74 τοῦτο Θεμιστοκλεῖ ξένον ἡρίον εἶσατο Μάγνης λαός. — ΗΥΤΑ. corr. Ross. — 2 ΛΙΑΡΟΥ corr. Keil. αἰπύ cum displiceret mihi quidem, conieci ΚΑΙΠΥ i. e. καπὶ solita lapidum scriptura. — 3 ΤΗΜΠΑΠΟΥΤΕ. ΕΑΣ — ΞΕΝΟΙ corr. Buecheler. Post οὓς ΑΜΙΣΗΝΑ, quod Keil legit ἀμῖς ἦνε, aliter nimirum v. 4 constituto; id quod requiro non legi videtur ἄμα νηῖ. Certe si recte v. 4 ΧΕΙΜΑΤΟΣ κτλ. mutavi, hoc apparet v. 3 extr. verbum non fuisse. — 4 desidero Boreae epitheton, quod fortasse ναυαγούς fuit. — 5 ΑΚΡΟΝ et CΥ corr. Keil. — 7 quae scripsi dubia sunt. ΤΡΩΤ ΟΣΔ ΕΞΚΟΛΓΟΙ. ΣΤΗΛΩΧΑΟΣΤΑΙΜ . . aliaque apographa ΧΑΡΙΤΑ . . — 8 post τύμβον ΕΣ . . ΤΗΝΟΚ et in extr. v. ΝΑΧΑΙ.

215. Rhenaëae. C. I. Add. II 2322 b⁹³ coll. *Diar. arch.* 1860 p. 79.

Δί]ς δέκα καὶ δισσοὺς πλήσας ζωῆς λυκάβαντας
καὶ ποθέσας ἀρετὴν στεργομένην δλίγοις

ἤλυθες εἰς Αἶδην ζητούμενος οἷς ἀπέλειπες·
 πᾶσι γὰρ ἀλγηδὼν ἐσθλὸς ἀποιχόμενος.

- 5 εἰ δέ τις ἐν φθιμένοις κρίσις, ὥς λόγος ἀ(μ)φὶ θανόντων,
 Σώγες, οἰκήσεις εἰς δόμον εὖσεβέων.

I fere p. Chr. n. saeculi epigramma melius excogitatum quam scriptum.

216. Paro in insula. Ex Kindii apographo Keil *Allg. Littztg.* 1849 p. 625. Ex Schiefneri apographo Stephani *Bullet. acad. Petropol.* 1853 XI. 238.

Τύμβῳ τῷιδε Βόηθον Ἀριστόδικος κτερεῖξε
 παῖδα φίλον τροφέων δ' ὤλετο πᾶσα χάρις.

Aetatis romanae. — 2 XAPII Steph. XAPΞ Keil, qui correxit.

***217.** Paro in insula. Anaglypho lectisternium effictum. C. I. 2408. Lebas IV 2119.

Σωχάρμου παράγο[ντες] ἐμὸν τάφον εὔπατε χαίρειν,
 εἴ τι καὶ ἐς φθιμένους μοῖρα δέδωκε λαλεῖν.
 εἰ γὰρ καὶ παύρας ἐτέ[ων] δεκάδας βίον ἔσχον.
 ἄξιός αἰνεῖσθαι τ[οῖς] ἀγαθοῖσι θάνον.

- 5 ὀρφανὰ μὲν μοῖραι στυγεραὶ κατὰ δώματ' ἔβαλλον
 κείσθω πᾶσι χρόνον [ταύτην] ἔπεστι τέλος.

Aetatis romanae. Lectio omnino certa. — 5sq. explevit Wilamowitz optime.

218. E Paro Venetiam adlatum esse coniecit ex v. 3 Boeckh C. I. 2415. Praevalident tamen, nisi ubi κοινή usurpatur, formae doricae. Mihi descripsit Wilamowitz.

- α. Φράζε, τίνας γονέως, σέο τ' οὔνομα καὶ πόσιν αὔδα
 καὶ χρόνον εἰπέ, γύναι, καὶ πόλεως ὅθεν εἶ.
 β. Νείκανδρος γενέτωρ, πατὴρ Πάρος, οὔνομα δὲ ἦν μοι
 Σωκρατέα, φθιμένῃν Παρμενίων δὲ ἔθετο
 5 σύνλεκτρος τύμβῳ με, χάριν δέ μοι ὥπασε τήνδε
 εὐδόξου ζωᾶς μνήμα καὶ ἐσσομένοις.
 καί με πικρὰν νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος Ἐρευνύς

- αἰμορῦτο ἰονόσωι τερπνὸν ἔλυσε βίον.
 οὐθ' ὑπ' ἑμαῖς ὠδεῖσι τὸ νήπιον εἰς φάος ἦγον,
 10 ἀλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλαι κεύθεται ἐμφυμένοις
 τρισσᾶς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἕξ ἐτέων χρόνον ἤλθον
 ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσινόπαιδα γονάν,
 δισὰ δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἡμερτῶι συνομεύωνι
 αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλονχα τόπον.
 15 α. ἀλλὰ σύ, παμβασίλῃα θεά, πολυώνυμε κόυρα,
 τήνδε ἄγε ἐπ' εὐσεβέων χῶρον ἔχουσα χερός.
 β. τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινὰ δῶη
 εἴπασιν χαίρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.
 Διονύσιος Μάγνης ποιητὴς ἔγραψεν.

π p. Chr. n. saec. — Lapidarium c forma usum correxīt fere ubique Dionysius idemque cum ille v. 2 ΓΥΓΥΝΑΙ et v. 3 ΠΕΝΕΤΗΡ sculpsisset, sedulo emendavit. Observavit haec Wilamowitz, qui etiam ex subscriptione r formam tradidit. Eo minus autem probabile est, poetam v. 7. *πικράν* integrum relictum fuisse, si quidem quod Reiske coniecit *πικρά* voluisset. Numeri dicendi genere elegantiores bucolica nituntur caesura, quae quinquies τῇ κατὰ τρίτον τροχαῖον compensatur. — 1 *γονέως* Wilam. ceteri *γονέος*. — 7 *πικράν* i. e. acerbo fato addictam, ut *στυγνός* et *στυγερός* de homine miserando ponitur. — 8 *πόσωι* Wilam. ceteri *πόσου*, quod frustra explicabant. Mirum vero quod non scripsit *αἰμορῦτῳ νόσῳ*. *Erinye* infantis improvidens morbo me sustulit. — 13 *duo pueros* (v. 12) *patri maritoque reliqui, sub ipso tertii partu occubui*. ὑπὸ τριτάτῳ non brevius dictum quam ut intellegi possit; pro αὐτὰ expectares αὐτῷ, at solent haec pronomina adsimilatione quadam ad subiectum potius referri. Ceterum cf. A. P. VII 465 *δισὰ δ' ὁμοῦ τέκτουςα τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν-γῆρως ὃν δ' ἀπάγω μνημόσυνον πόσιος*. — 15 *παμβασίλῃα* Wilam. ceteri *παμβασίλεια*. — 17 *δῶη* Wilam. ceteri *δοίη*. Ultimum distichon, nisi forte ex sui animi sententia poeta loquitur, ipsi Socrateaetribuendum puto, quo gratias referret pii voti v. 15sq.

219. Arcesinae Amorgi. C. I. Add. II 2264 v.

Κλειομάνδρου τόδε σῆμα, τ[οῦ] ἐν πόντῳ κίχῃ μοῖρα,
 δακρυόεν δὲ πόλει πένθος ἔθιγχε θανόν.

iv saec. — 1 *την* quod vidit Keil (ad Rossii *Arch. Aufs.* II 648) *το* esse; τῷ Boeckh. De genetivo v. A. P. VI 264, ubi quod codex habet ἀλλ' ἀρετᾷ λάμπομαι, αἷς ἔειχον non ἀν, sed cum Iacobsio αἷς corrigendum est.

220. In insula Amorgo. Ex Ioannidis apographo Henzen *Annal. Inst.* 1864 p. 103.

Οἰνόβιος Δίωνος, ἀποφθιμένον τόδ' αἶψον
μνήμ' ἔσ[τησεν]· ὁρᾷν δ' ἡλικίην παρέχει.

IV saec. o pro ο scriptum. — 2 imperite sic descriptus ΜΝΗΜΕΟ
ΠΑΝΔΗΑ κτλ'. Oblitus videtur Graeculus indicare post ες - versum
desinere in lapide eumque mutilum esse.

221. Arcesinae. C. I. Add. II 2264v.

Ἐσλὸς ἐὼν Πολ[ύ]ιδος Ἐχε[κλῆ]ρος φίλος υἱός
οἶκον ἀμαυρώσας ὤλετ' ἄωρος ἐών.

IV vel III saec. — 1 ΓΟΛΗΔΟΣΕΚΕΝ . . . nomen dedit Buecheler.

222. In insula Amorgo. Ex Graeci cuiusdam apographo litteris minu-
sculis scripto Cumanudes *Athensai* v. II 407.

Ὁ δῆμος Λεονταῖ Εὐρυδίκου ἥρωι.
Τόνδ' ἀρετᾷ [λ]άμπρ[α] Λεοντέα Εὐρυδίκου
τίμησεν πάτρα γυμνάδος ἐν τεμένει·
ἄρτι γὰρ ἐκ χ[λ]αμύδος νεοπενθῆς ὥχεται' ἐς Ἄδα
ὀκτωκαιδεχέτης, ματρὶ λιπῶν δάκρυα.
5 ὃν στεφάν[ω] τίμησ[ε] πόλις καὶ σήματι τῷδε
μαν[ί]ουσ' ἀγαθῶν καὶ προγόνων ἀρετάν.
ὦ μοῖρας ἀτρίτο[υ] ἀναγκαστῆρες ἄτρακτοι,
τόν[δ] ἱερὸν πέμψαι[τε] εἰς δόμον εὐσεβέων.

Videtur romanae aetatis; iota nusquam adscriptum. Dialectus dorica
in argumenti gratiam usurpata: solent enim ephēborum tituli dorice
loqui. Semel posita vulgaris forma σήματι v. 5 prodit lapidarium doridi
non adsuētum. — 1 ἀρετάν ἀμύψα[σ]α traditur, quod miror Cumanudi
nauseam non movisse. — 4 idem hemistichion in titulo Halicarnassensi
supra n. 207. — 6 ΜΑΝΟΥΣ et 7 ἄτρακτοι et 8 τὸν ἱερὸν, quae correxi.

223. Prope Miletum. Ex cod. Askewiano C. I. 2892.

Εὐδίου ἐκ μακάρων ἀνίσαντά σε τὰν ἀόρατον,
Γοργία εὐγήρως, ἀτρα[πι]τὸ[ν] βιότου
ὄλβου τηλεθάοντος ἐκοίμισεν ὕπνος ὁ λήθης

- κᾶντα [π]ρὸς ἑπταπόρου στασέ [σ]ε [Πλη]ιάδος.
 5 ἔξοχα δ' αἰνήσασα θεόκτιτος ἄδῃ σε [γ]α[τ]α
 φροντίδι πανδήμῳ σὸν δέμας ἐκτέρισε(ν),
 οὐνεκα καὶ πατέρων ἐπὶ γυμνάδος [ῆ]δὲ φιλόπλου
 πρὸςθε νέων ἀ[γ]έ[λ]ας ἔδρακεν ἀγεμόνα,
 ἄλλα τ' ἐνὶ ζωῷ τε[λ]έσαντά σε μυρία δάμωι
 10 καρ[ύ]ξει φάμα φέν[γ]ος ἵπ' ἀ[ε]λίῳ,
 ἐσθ[λὸν] ἐν ἀμερίοισιν Ἀ[ρ]ιστέον ὕδν ἄριστον,
 δόξ[αν] ἐὰν ἀ[παλ]οῖς παισὶ [λι]πόντ[α] φίλοις.

Litterae vulgares, iota additum dativo δάμωι v. 9 et fortasse ζωῷ. vid. ad. v. 9. Corruptum codicis exemplum paullo liberius tractari posse intellexit Boeckh. — 1 εὐδιον ἐκ μ. intellego ut notissimum ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν, *divitem ipsum ex divitiis prognatum*. — 2 ἀρατος ἀτραπιτός videtur via dici quam qui sequitur nescit quo ducat. — 3 ΑΤΡΑΤΑΤΟΥ non ausus sum quamvis faciliori emendatione ἀτραπα τοῦ βώτου scribere nomine adhuc ignoto; licet ut φύλαξ φυλακός, ἀναξ ἀνακός, sic ἀτραψ ἀτραπός iuxta extare potuisse concedas. — 4 ΙΡΟΣ et ΤΕΙΝΑΡΙΑ . . egregie ut omnia reliqua correxit Boeckh coll. Antip. Sid. A. P. VII 748 de ingenti quadam mole ad caelum usque porrecta κείμενον ἑπταπόρων ἀγ-
 χέθι Πληιάδων, quod non nimis facite in hominem post mortem ad deos evectum transtulit poeta Milesius. — 5 ΡΑΤΑ — 7 ΕΔΕ — 8 ΑΡΕΔΑΣ *Gorgias gymnasiarchus fuit et maiorum natu et adolescentulorum* Boeckh, et hinc explicanda dialectus dorica. — 9 ΖΩΑΤΕΙΔΕΣ quod fuerit ΖΩΑΙΤΕ ΛΕΣ — 10 ΚΑΡΙΣΣΙ quod et facilius et aptius corriges καρύξει, Boeckh καρύσσει. — ΦΕΝΠΟΣΥΠΑΙΛΙΟΥ — 11 ΕΣΘΑΩΝ — ΛΕΙΣΤΕΟΥ — 12 ΑΘΖΑΝ — ΑΠΛΑΙΩΣ — . . ΠΟΝΤΙΦΙΛΟΝ.

224. In Samo. C. I. 2258.

- Ἢ γενεῇ δόξῃ τε καὶ ἐν Μούσῃσι Τύριννα
 ἔξοχος, ἢ πάσης ἄκρα φέρονσ' ἀρετῆς,
 ἐννεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα τοκεῦσιν
 δυστήνοισι ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς.
 5 πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτῇ
 λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποιοχόμενη·
 ἀντὶ δὲ πατρὶός[ιο] καὶ ὑπορόφοιο μελᾶδρον
 λειπῇ τοῦμὸν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρῃ.
 εἰ δ' ἦν εὐσεβέων ὅσιος λόγος, οὔποτ' ἂν οἴκος
 10 οὔμδος ἐμοῦ φθιμένης ταῖςδ' ἐνέκυρσε τύχαις.

Titulus antiquior videtur, quam cui conveniat e forma tradita. —
7 ΠΑΤΡΟΥ corr. Boeckh.

225. Marathesii apud Ephesum. C. I. 3026.

Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν
ὀξεῖται, κρημνῶν ἄλμα ὑποδεξάμεναι·
ψυχὴ δ' αἰθέριον κατέχει πόλον· ἀξυνέτων δέ
βοιλαῖς ἀνθρώπων τοῦδε ἔτυχον θανάτου.

Litterae vulgares. — De rupe sese praecipitaverat ille, sive quod improbi nescio qui et nebulones eum persecuti erant, quos conatus erat effugere, sive quod stulti homines ei persuaserant ut auderet facinus arduum. Boeckh.

226. Prope Teon. Ex cod. Askewiano C. I. 3123.

Ἀλκείδου με τραφέντα φίλοις [ἐν] γυμνασίοισιν
λυπηρὸς δαίμων ἤρπασεν αἰφ[νίδι]ος·
εἵκοσι γὰρ καὶ πέντε μόνου[ς] λυκάβαντας ὁδεύσας
σκήνος νῦν κεῖμαι Πλουτέος ἐμμελ[ά]θροισι.
5 ἀφθάρτοις Μοῖσαις γὰρ [ο] ἐπ[έ]σ[τεφ]ον αὐτὸς ἐμ[αυτὸν],
. νομφίος οὐ [γ]ε[ν]όμην·
Μουσῶν γὰρ κληδοῦχ[ον] Ἔρως φύγε καὶ· ἐξέ[λ]οντα
. μητρὸς καὶ πατρὸς ἐκ
οὐ νῦν οὐκέτι ἔχοντο[ιν] ἐμὸν [θάλλ]ος· ἀ[λλ]ὰ πα[ρ]ε[ρ]χ[υ]
10 ὦ φίλ]ε ὁδ[ο]ιτὸς πᾶς τοῦνομα διζόμενος·

Litterae vulgares, nisi quod e forma traditur. — De indole epigrammatis non iudicaverim, mirum tamen triplex γάρ v. 3. 5. 7. — 1 II MNAC et 4 ΜΕΛΙΘΡΟΙΣ corr. Boeckh; idem vero male ἀφθάρτοις ad μελάρθροις rettulit. Nec deae sunt ἀφθαρτοι Μοῦσαι, sed carmina, e quibus ille saeculorum laudem sibi fore sperat; reliqua tamen distichi pars obscura. — 5 ΓΑΙΕΠΙC . . ON — EM . E . . — 6. ΝΟΛΕΩΝΟΕΝ — ΟΥΣΕΜ ΟΝΗΝ ultima certo correxisse videor, initio versus fortasse καὶ πόλεως ἔνεκεν, quae non nimis audax est mutatio, cf. A. P. VII 733 Κληρὼ μὲν Χαρίτων ἱερή, Δήμητρι δ' Ἀναξί - ἐν ζωῇ πρὸ πόλεως. — 7 Μουσῶν certum puto, reliqua supplevit Wilamowitz. Traditur ΚΛΗΔΟΥΧΩΙ ΕΘΕΙΟΝΤΑ — 8 ΡΗΜΙΟΣ μητρὸς quod mulieris nomen non est, neque quod sequitur patris nomen ΕΚΟΜΜΑΩΝ recte Boeckh ἐκ Θαλάμου scripsisse videtur. C. I. 1499 Ἐλπίδος ἐκ μητρός καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλους.

Ceterum omnino mira etsi certa hoc loco parentum mentio est. — 9 ΕΧΟΥΜ — ΟΜΟΣ quod non φάος est, sed ΘΑΛΟΣ. Dein ΑΜΑΡΑΙΚ — ΡΧΟ — 10 ΟΔΙΠΟΡΕ.

227. Prope Teon. C. I. 3118.

Ἰχνεύεις, ὦ ξεῖνε, τίς εἴμ' ἐγὼ ἢ κατὰ γαίης
 ἢ τίνες οἱ[ι] πατέρες τήμμελέην ἔτεκον·
 πεύση· ἐγὼ γὰρ ἔ[ρ]αστὸν Ὀλυμπιάς οὐ[ν]ομ' ἐκλήθην,
 παῖς [δ]ὲ Πατροκλείους, μητρὸς Ὀλυμπιάδος·
 5 λυγρὴν θ' οἶμον ἔβην ἐτέων κύρσασα δις [ἐ]πτά,
 παρθένος, ἐν δ' ἔλαχον σῆμα τόδ' ἀντὶ γάμου.

Litterae vulgares. — 2 ΟΠΑ — 3 ΕΒΑΣΤΟΝ — ΟΥΚΑΙ quae correxit Boeckh. — 4 ΠΑΙΣΕ Boeckh παῖς ἢ Πατροκλέους, idemque v. 5 δ' οἶμον. At nec copulativa neque adspirata quidquam offensionis habet.

228. Ephesi. C. I. 3019.

Ὀκτωκαιδέκατον με καταρχόμενον λυκάβαντος,
 ἄρτι τε ῥητορικῆς ἔργα διδασκόμενον
 Λέσβῳ ἐν εὐδένδρῳ βαρυαλγῆς νοῦσος ἐδάμνα,
 κοῦκέτι ἐς ἡμερτὴν γαῖαν ἔβην Ἐφεσον·
 5 αὐτοκασίγνητος δὲ καμὼν μάλα πολλὰ τοκεῦσι
 πένθος ἐπ' ὠκυάλου νηὸς ἔδωκε φέρειν.
 ναίῳ δ' ἡρώων ἱερὸν δόμον, οὐκ Ἀχέρωντος·
 τοῖον γὰρ βιότῳ τέρμα σοφοῖσιν ἐνι.

1 fere p. Chr. n. saec. — 5sq. permisit frater ut parentum dolor per mare ad eos veheretur. Wilam. πένθος, ut saepius κῆδος, ipsum mortui corpus est. Simile quadamtenus Nicandri epigr. A. P. VII 435 ὁ δ' ἔβδωμος (frater) ἄμμε Γύλιππος ἐν πυρὶ θείς μεγάλην ἦλθε φέρων σποδῖαν, Σπάρτα μὲν μέγα κῦδος, Ἀλεξίππα δὲ μέγ' ἄχθος ματρὶ.

229. Ad Prionem montem prope Ephesum. Gelzer *Mus. Rh.* XXVII 466.

Α. Καλπουρνίῳ Καλπουρνιανῶι Τ. Καλπούρνιος Κυντιανὸς
 Ἀφρικανὸς κατεσκεύασεν σὺν τῇ ἐκβασμειδώσει τὸν βωμόν.

Ῥήνῳ παρ ποταμῶι γενόμεν, Πωλλίνα δὲ μήτηρ,
 Κυντιανὸς δὲ πατήρ, Προνσιάδος δὲ πάτερης,

Καλπουρνιανὸς δ' οὐνομα, ἔτη δ' ἐπὶ πέντε λόγοισιν
εἰν Ἐφέσῳ σχολάσας εἰκοσέτης ἔθανον.

i certe p. Chr. n. saeculi. Parentes, cum natus est Calpurnianus, ad Rhenum commorabantur.

230. Erythris. Lebas V 1556 a. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9.

Χαῖρε Εὐνομε Εὐνόμον.

Οὔνομα μοῦνον ἔχει στάλα, ξένε, σῶμα δὲ πόντος
πάτρας καὶ Λέσβου μέσσον ὑποβρύχιον;
μήτηρ δ' ἡ πανόδυστος ἐρημαῖον κατὰ δῶμα
Εὐνόμον αἰάζει μυρὶ ὀδυρομένα.

Litterae vulgares. — 3 lapidarii doridis insueti sunt formae μήτηρ et ἡ.

231. Chii. C. I. 2237.

Ἐβδομον εἰς δέκατόν τε βίου λυκάβαντα περῶντα
μοῖρά με πρὸς θαλάμους ἄρπασε Φερσεφόνας·
λαμπάδα γὰρ ζωᾶς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων,
τὸν δὲ μακρὸν γήρως οὐκ ἐτίθει δόλιχον·
5 ἄρτι δ' ἐφηβείαις θάλλων Διονύσιος ἀκμαῖς
καὶ σελίσιν Μουσῶν ἤλυθον εἰς Αἶδαν.
ἀλλὰ πάτερ μᾶτέρ τε, προλείπετε πικρὸν ὀδυρμόν·
τέρμα γὰρ εἰς με βίου μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε·

ii vel i a. Chr. n. saec. Dorica dialectus ut in titulo ephebi, quod probant vv. 3sq. — 4 ΘΕΙ[Ν] solus Vidua, alterum Akerblad et Chandler.

232. Chii. C. I. 2236.

Βιττὼ καὶ Φαινίς, φίλῃ Ἡμέρῃ, αἱ ξυνέριθοι,
αἱ πενιχραὶ γραῖαι, τῇδ' ἐκλίθημεν ὁμοῦ,
ἀμφοτέραι Κῳαί, πρῶται γένος· ὦ γλυκὺς Ὁρθρος,
πρὸς λύχρον ὦ μύθους ἤιδομεν ἡμιθέων.

ω et c formae certe non fuerunt in lapide, qui Christo nato haud

paullo antiquior est. — 1 legebatur φύλη ἡμέρη quod male aut correxerunt aut explicuerunt. Antequam dilucesceret, surgebant ad laborem suavi confabulatione lucem opperientes; iam, ubi nox supervenit, diei verba dant suprema. — ΔΥΝΕΡΙΘΙΟΙ legebatur συνέριθοι.

233. Chii. C. I. 2240.

Ἄρτι σὲ τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,

ἄβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον,

ἦίδεον, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβωι,

ὅστέα δ' ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος.

5 πρόσθεν δ' ὁ πρέσβυς πινυτῶι δεδμημένος ἄλγει

Ἰσιάδ' ὠκύμορον μύρετο θυγατέρα·

αἰ[ά]ξας δ' ἄπληστα παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος

Πρώταρχος· γαμετὴν γὰρ στενάχῃσε λίην.

λάινα δ' ὠγκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν

10 Ἰλίδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

I fere a. Chr. n. saec. Dorica dialectus non nisi primo disticho adhibita, quo ephebrica Protarchi virtus laudatur. — 1 ἄρτι ad ἐκαλύψατο (v. 3.) referendum; sic enim intellego: modo te, Protarche, sepelivit pater, priorem vero Isiadem filiam prudenti dolore prosecutus est mortuam. Iam vero nimium lugens utriusque horum mortem alium dolorem percepit Protarchus (h. e. pater filio cognominis); nam uxor quoque obiit, ut iam, inquit, omni senectutis adminiculo orbis sim. — 10 verbi ὀρφανίζω structura et nova neque elegans.

234. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld Act. acad. Berol. min. 1874 p. 727.

Ὅστέα μὲν κρύπτει Τιμῶλος νεάταισιν ὑπ' ὄχθαις

Ἑρμίου, ὀγκωτὰ δὲ [ἀ]μφιβέβακε κόνις

τηλεφάης· ξυστὰ δὲ πέτρα καθύπερθε ἀγορεύει

τὸν νε[κ]ρὸν ἀφθόγγωι φθεγγόμενα σιόματι.

5 τοῦτο δὲ οἱ κενέωμα τάφου ποθέοντες ἐταῖροι

Σμύρνης ἀγχιάλοις χεῦαν ἐπ' αἰόσιν.

III fere a. Chr. n. saeculo epigramma perelegans sine ulla bucolica caesura dorico sermone scriptum praeter Σμύρνης patriae vulgarem formam. — 2 ΜΜΦΙ et 4 ΝΕΥΝ corr. editor. — 4 Simmiae ep. A. P. VII 193 de locusta τερπνὰ δι' ἀγλιώσσει φθεγγόμενα σιόματα.

καὶ σὲ τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πούλῳ μετ' ἀστῶν
μάτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.

- 5 πέτρος ἦδε ξείνοις βοάσεται, ὥς αἰδαλός
ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐδ' ἐν ἔνευσι Τύχα.
εἷς τοι σὺν πατρί, κευκαρμένος ὄφρ' ἂν ἐς αἰῶ
Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχη.

Litterae vulgares. — Theudotus prytanis (ad C. I. 3148) saepe cum civibus (συμπυτανεύουσιν scilicet) ἐν σπονδαῖς laetatus erat libans in prytaneo. — 4 v. supra n. 230 μήτηρ - αἰάζει μυρί' ὀδυρομένα. — 7 ΛΦΩ vel ΑΙΟ apogr. corr. Boeckh. — 8 ἔχη scripsi ex Dorvillii lectione ΕΧΕΙ, ceteri ΕΧΗ. Interpuncti praeterea post πατρί, *degas cum patre, et laudabitur pater gaudens ialem ob filium.*

241. Smyrnae. In anaglypho pone mulierem sedentem iuvenis imberbis, ad dextram iuvenis mulieri dextram iungens, in utroque angulo puerulus. Iuvenes duo fratres mortui sunt. C. I. 3333.

- Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι, ἰὼ ξένε, τῷιδ' ὑπὸ τύμβῳ
ἄψανστοι τέκνων κείμεθα κουριδίων
Ἰκεσίως ἀγῶ νεαρὰν πληρούμενος ἦβαν
Ἐρμιππος κρυερὸν τόνδε ἔχομεν θάλαμον,
5 Ἀϊδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπετον εὐγενέτης δέ
Θεῦδοτος οὐ συγγερὸν πένθος ἐφείδε πατὴρ·
μήτηρ δ' ἡ δύστηνος ὀδύρεται οἷά τις ἀκταῖς
ἄλκωνις γοεροῖς δάκρυσι μυρομένα,
Μητρίς ἡ λιπάδελφος· ἐρημωθεῖσα δὲ τέκνων
10 γηραιὸμβιοτᾶς τέρμα ἐνέπλησε κακ[ῶ]ν.

II vel I a. Chr. n. saeculum produnt litterae ΓΚ, unde falso tradita est ω forma. De nominibus cf. C. I. 3141 Ἀπολλοφάνης Ἰκεσίω - ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἰκεσίω καὶ τῆς μητρὸς Μητρεῖδος. — 5 sq. tit. Imbrius infra n. 327. εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδούσα, ἀλλ' ὁ πατὴρ ἔτλη Λούκιος οὐχ ὅσα· εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸν ἐμὸν νέκυν. — 9 Metris aut fratrem reliquerat ut Theudotum virum sequeretur aut ipsa a fratre peregre profecto sive mortuo relicta erat. Verba sanissima defendit Boeckh. — 10 ΚΑΚΟΝ κακῶν Boeckh recte, cum lectionem ἐνέπλησε nunc testatus sit etiam Roehl *Sched. epigr.* p. 11.

242. Mytilenis. C. I. 2168.

καὶ θάνον ἀτρέστω μαρνά[μενοι κραδίᾳ
 σύμμα[χ]α δ' ἡγεμόσιν θέμενο[ι δόρα Ῥωμαίοισιν
 πατρίδι τ[ά]ν κλεινὰν ὥπασα[ν εὐνομίαν.
 ἧ ῥ' ἐτύμως τόδε σᾶμα λεόντε[σσιν πεφύλακται·
 5 οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατοι, οἱ δὲ βρο[τῶν].

Referrem ad Antiochi bellum, qui omnes Asiae ciuitates - in antiquam imperii formulam redigere conatus est Liv. XXIII 37, (Mytilenaei autem a Romanorum partibus steterunt Liv. XXXVII 21), si iota adscriptum esset dativo ἀτρέστω v. 1. — 1 suppl. Hermann. cf. A. P. VII 436 καὶ θάνον ἀστρεπτεῖ. — 2 sq. suppl. — 3 τὸν quod nullo pacto servari potest. — 4 suppl. Herm. Eadem sententia A. P. VII 161. 344. 426.

243. Pergami. Apographum dedit C. Curtius.

a. Τίμβρον μὲν, Φιλάδελφε, Γλύκων σοι δείμαθ' ἔτα[ιρος,
 ὄντε λίπες τῆς (σῆς) ἔκδοχον] νῆα τέχνης·
 ὅσσον γὰρ σὺ κράτιστος ἡγερῶν ἐπλεο πάντων,
 τόσσον τῶν ἄλλων ἔξοχός ἐστι Γλύκων.
 5 ψυχῇ δ' ἐκ ῥεθίων πταμένη μ[ε]τὰ δαίμονας ἄλλους
 ἦλυθε σή, ναίεις δ' ἐν μακάρω[ν] δαπέδῳ.
 Ἰλαθι καὶ μοι ὅπαζε νόσων ἄκος, ὥς τὸ π[ά]ροιθεν,
 νῦν γὰρ θειοτέρην μοῖραν ἔχεις βιότο[υ].

Ἄξιον, ὦ Φιλάδελφ', ἀρετ[ῆς] πό[τι]μον ἔλλαχες αἴση[ς]
 10 ἔξοχ' ἡγορίης, ἔξοχε καὶ σ[οφίης].
 οὐ γὰρ δὴ νόυσο ,

οἶον δὲ ὑπνώ[οντος] ἐρεύθεται ἀνθεα μῆλ[ων],
 τοῖος καὶ νέκυσ ὦν κ[εῖ]σο κατὰ [λ]οχέων·
 νῦν σ[ε, πάτερ], δύναμαι θαρῶν εὐδαίμονα κληῖζειν,
 15 ὀλβιε καὶ ζωῆς, ὀλβιε καὶ θανάτου.

Εἰ θάνεν Ἰπποκράτης - ἀλ[λ' ο]ὐ [θάνεν] - οὐδ' ἄρ' ἔγωγε,
 τοῦ πάλαι Ἰπποκράτους οὐδὲν ἀσημότερος.

Ἄλλ' ἐτυμον ψυχῇ μὲν εἶν οὐρανῳ ἡ Φιλαδέλφου,
 σῶμα δὲ [ἀποφθίμεν]ον χθονὶ ἐσθλῇ κατέχει.

καὶ σὲ τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' ἀστῶν
μάτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.

- 5 πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται, ὡς αἰδαλός
ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐθὲν ἔνειμε Τύχα.
εἷς τοι σύμπατρί, κεχαρμένος ὄφρ' ἂν ἐς αἰ[ῶ]
Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχη.

Litterae vulgares. — Theudotus prytanis (ad C. I. 3148) saepe cum civibus (συμπρυτανεύουσιν scilicet) ἐν σπονδαῖς laetatus erat libans in prytaneo. — 4 v. supra n. 230 μήτηρ - αἰάζει μυρί' ὀδυρομένα. — 7 ΛΩΩ vel ΛΙΟ apogr. corr. Boeckh. — 8 ἔχη scripsi ex Dorvillii lectione EXEI, ceteri EXH. Interpunxi praeterea post πατρί, *degas cum patre, et laudabitur pater gaudens talem ob filium.*

241. Smyrnae. In anaglypho pone mulierem sedentem iuvenis imberbis, ad dextram iuvenis mulieri dextram iungens, in utroque angulo puerulus. Iuvenes duo fratres mortui sunt. C. I. 3333.

- Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι, ἰὼ ξένε, τῷιδ' ὑπὸ τύμβῳ
ἄψανσοι τέκνων κείμεθα κουριδίῳ·
Ἰκείσιν καὶ γὰρ νεαρὰν πληροῦμενος ἦβαν
Ἐρμιππος κρυερὸν τόπονδε ἔχομεν θάλαμον,
5 Ἀιδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπετον· εὐγενέτης δέ
Θεόδοτος οὐ στυγερὸν πένθος ἐφείδε πατὴρ·
μήτηρ δ' ἡ δύστηνος ὀδύρεται οἷά τις ἀκταῖς
ἀλκυνόνις γοεροῖς δάκρυσι μυρομένα,
Μητρὶς ἧ λιπάδελφος· ἐρημωθεῖσα δὲ τέκνων
10 γηραιὸμβιοτᾶς τέρμα ἐνέπλησε κακ[ῶ]ν.

II vel I a. Chr. n. saeculum produnt litterae ΓΚ, unde falso tradita est ω forma. De nominibus cf. C. I. 3141 Ἀπολλοφάνης Ἰκείσιον - ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἰκείσιον καὶ τῆς μητρὸς Μητρεῖδος. — 5 sq. tit. Imbrius infra n. 327. εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μῶρον οὐκ ἐσιδούσα, ἀλλ' ὁ πατὴρ ἔτλη Λούκιος οὐχ ὅσα· εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸν ἐμὸν νέκυν. — 9 Metris aut fratrem reliquerat ut Theudotum virum sequeretur aut ipsa a fratre peregre profecto sive mortuo relicta erat. Verba sanissima defendit Boeckh. — 10 ΚΑΚΟΝ κακῶν Boeckh recte, cum lectionem ἐνέπλησε nunc testatus sit etiam Roehl *Sched. epigr.* p. 11.

242. Mytilenis. C. I. 2168.

καὶ θάνον ἀτρέστῳ μαρνά[μενοι κραδίᾳ
 σύμμα[χ]α δ' ἡγεμόσιν θέμενο[ι δόρα Ῥωμαίοισιν
 πατρίδι τ[ᾶ]ν κλεινὰν ὥπασα[ν εὐνομίαν.
 ἧ ῥ' ἐτύμως τόδε σᾶμα λεόντε[σιν πεφύλακται·
 5 οἱ μὲν γὰρ Θηρῶν φέρτατοι, οἱ δὲ βρο[τῶν].

Referrem ad Antiochi bellum, qui omnes Asiae civitates - in antiquam imperii formulam redigere conatus est Liv. XXIII 37, (Mytilenaei autem a Romanorum partibus steterunt Liv. XXXVII 21), si iota adscriptum esset dativo ἀτρέστῳ v. 1. — 1 suppl. Hermann. cf. A. P. VII 436 καὶ θάνον ἀστρεπτεῖ. — 2 sq. suppl. — 3 τὸν quod nullo pacto servari potest. — 4 suppl. Herm. Eadem sententia A. P. VII 161. 344. 426.

243. Pergami. Apographum dedit C. Curtius.

- a. Τίμβον μὲν, Φιλάδελφε, Γλίκων] σοι δείμαθ' ἐταῖρος,
 ὄντε λίπες τῆς [σῆς ἐκδοχόν] υἷα τέχνης·
 ὅσον γὰρ σὺ κράτιστος ἰητρῶν ἔπλεο πάντων,
 τόσον τῶν ἄλλων ἔξοχός ἐστι Γλύκων.
 5 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθίων πταμένη μ[ε]τὰ δαίμονας ἄλλους
 ἤλυθε σή, ναίεις δ' ἐν μακάρω[ν] δαπέδῳ.
 Ἰλαθι καὶ μοι ὄπαζε νόσων ἄκος, ὥς τὸ π[ά]ροιθεν,
 νῦν γὰρ θειοτέρην μοῖραν ἔχεις βίότο[υ].

- Ἄξιον, ὦ Φιλάδελφ', ἀρετ[ῆς πό]τιμον ἔλλαχες αἴση[ς
 10 ἔξοχ'] ἰητορίας, ἔξοχε καὶ σοφίης.
 οὐ γὰρ δὴ νοῦσο ,

- οἶον δὲ ὑπνώ[οντος] ἐρεύθεται ἄνθεα μῆλ[ων,
 τοῖος καὶ νέκυσ ὢν κ[εῖσο] κατὰ [λ]εχέων·
 νῦν σ[ε, πάτερ], δύναμαι θαρῶν εὐδαίμονα κληῖζειν,
 15 ὀλβιε καὶ ζωῆς, ὀλβιε καὶ θανάτου.

Εἰ θάνεν Ἰπποκράτης - ἀλ[λ' ο]ὐ [θάνεν] - οὐδ' ἄρ' ἔγωγε,
 τοῦ πάλαι Ἰπποκράτους οὐδὲν ἀσημότερος.

Ἄλλ' ἐτυμον ψυχὴ μὲν ἐ[ν οὐρανῷ] ἡ Φιλασέλφου,
 σῶμα δὲ [ἀποφθίμεν]ον χθὼν ἱερῇ κατέχει.

- 20 b. Χαῖρε, γύναι Πάνθεια, παρ' ἀνέρος, ὃς μετὰ μοῖραν
 σὴν ὁλόον θανάτου πένθος ἄλαστον ἔχω·
 οὐ γάρ πω τοίη[ν] ἄλοχον Ζυγίη ἴδεν Ἥρη
 εἶδος καὶ πινυτὴν ἥδ' εὖ σαοφροσύνην.
 αὐτὴ μοι καὶ παῖδας ἐγείνατο πάντας ὁμοίους, i.
 25 αὐτὴ καὶ γαμέτου κήδεο καὶ τεκέων,
 καὶ βιοτῆς ὅλακα κατευθύνεσκες ἐν οἴκῳ
 καὶ κλέος ὕψωσας ξυγὸν ἱητορῆς,
 οὐδ' ἐγὼ γυνὴ περ εὐδῶσα ἐμῆς ἀπελείπεο τέχνης·
 τοῦνεκά σοι τίμβον τεύξε Γλύκων γαμέτης,
 30 ἥς γε καὶ ἀθανάτοιο δέμας κεύθει Φιλαδέλφου,
 ἔ]ν[θα] καὶ αὐτὸς ἐγὼ κείσο[μ'] ἀποφθίμενος.

c. — — — — —
 αἶ κ[ε] θ[α]νών, ὥς ζῶν] σοι ἐκοινωνήσ[α]
 ὥδε δὲ κα[ὶ] ξ]ινὴν γαῖαν ἐφρυσσάμενος.

ii fere p. Chr. n. saeculi. vv. 1—11 et vv. 20—31 in duobus eiusdem cippi lateribus scripti sunt, quem in urbe apud Gregorium Georgi descripsit Curtius, vv. 12—19 et ultimum distichon leguntur in altero cippo, quem extra urbem idem adinvenit. Intellexit Curtius duos eiusdem monumenti cippos esse; num ordinem quoque epigrammatum perspexerit nescio. — 1 nomina supplevit Curtius. παῖρον patris filius se nominat, socium scilicet in arte. — 2 ἐκδοχος melius non novi. — 9 extr. ΑΙΣΗ- nisi describendo erratum est, recte supplevisse putandus est Curtius. cf. v. 20 sq. — 10 σοφίης C. ἔξοχε supplevi ex similitudine v. 15. — 11 post hunc versum quantum interciderit exputare non queo. Ante v. 12 haec leguntur:

ΕΙ

ΩΝΔΕΓΟΝ

ΑΙ...Ι||Ν...ΟΣΕΛΥ

ΝΟΣ ΟΙΟΝΔΕΥΠΝΩΩ ΚΤΛ'.

12 οἶον δ' εἴ πνεύοντος ἐρεῖθεται ἀνθεα μέλου Wilamowitz, quae sententia apta non videtur. Quod posui Curtii supplementum est. — 13 Anyte A. P. IX 745 κατὰ λασιάν. — 16 ΑΛ/.ΥC certo restitui. — 18 ΜΕΝΕΙ — 22 ΤΟΙΗΑΛΟΧΟΝΖΥΓΙΗΝ — 31 ἔνθα et κείσομαι C. — 32

ΑΙΚΘΑ...Λ

ΣΟΙΕΚΟΙΝΩΝΗΣΚΑΙ/Ι...Λ

ΩΔΕΔΕΚΑΣΥΝΗΝΓΑΙΑΝΕΦΕ

vacat ΣΑΜΕΝΟΣ vacat

Videntur haec ad Glyconis epitaphium pertinere; v. 32 non expedio.

244. Prope Cyzicum. Anaglypho mulier sedens expressa, iuxta quam quae altera fuit persona periit. E. Curtius *Act. acad. berol. min.* 1874 p. 5.

Μαιανδρίης τῆς Βαχίου.

Φερσεφόνα, τὸ φίλεργον ἀπέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' εὐνῆς,
ἄκριτον ἐς θνατοὺς ἀλικίαν θεμένα,
εἰκοσέτιν τῇ κάλλος ἀφώρισε Κύπρις ἐν ἀστροῖς,
ἀλλὰ Τίχη σκολιοῖς δόγμασιν ἠντίασεν·

5 οὔνεκεν ἀλλοδαπὰν Μαιανδρίῃ ἤλυθε γαῖαν
ἀνδρὶ φιλοσιόργους δεικνυμένα χάριτας.
ἀνθ' ὧν μοι τὸ μνήμα πόσις κτίσεν, οὔνεχ' ἄμ' ἀντῷ
ἔκδημος γενόμεν πατρίδα λειπομένα·
Φερσεφόνας δ' ἀδίαυλον ἐπὶ στεγερὸν δόμον ἤλθον
10 πανσιπόνῃ λάθας λουσαμένα πόματι.

Litterae vulgares, iota modo adscriptum, modo omissum; notanda si recte tradita est v. 1 forma ἀπέσπασες. Doricam dialectum indicio esse ait Curtius, ex dorica aliqua civitate Cyzicum Maeandriam transmigrasse. At mirum esset, si ipsum mulieris nomen Μαιανδρίῃ ionice scripsisset; immo, ut solet fieri, poeta aliena dialecto usus erat dorica, defunctae tamen nomen mutare non ausus; lapidarius indigena pauculas sui sermonis formas admiscuit. — 1 melius scripsisset τί φίλεργον.

245. Cyzici. C. I. 3684.

Διονυσόδωρον Πυθέου.

α. Διονυσόδωρε, χαῖρε· β. καὶ σὺ γε, ὦ φίλε,
τὸ νῦν ἐχ[ον] γλείψασκέ με ὥδε κείμενον,
καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ καλῶς ἐξωκόα,
Λιμναγενῇ γεγονότα, πᾶσι προσφιλ[ι].

Litterae vulgares. — 2 ΕΧΩΜΕΙΝ et 4 ΦΙΛΝ corr. Boeckh. — 4 Λιμναγενῇ miris modis interpretati sunt Boeckh et Welcker *Mus. Rh.* III 248. λιμναγενής is est qui ἐν λίμναις γέγονε. Λίμναι autem colonia Milesiorum est in Chersonesso sita, ubi si aequae atque in λίμναις atticis Dionysus inprimis colebatur, revera Dionysi donum erat defunctus.

249. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Act. acad. Vindob.* 1864 XIII 49.

. Ἀθαναίωνος.
 ὧ]ς ἀσφαλὲς εἰπεῖν,
 ἐλπίδα κλεινοτά]την πόλιν·
 τοῦνεκά μιν φθίμενον δῆμος, θ]έμις ὡς ἀγαθοῖνιν,
 θάψεν· ἀποφθιμένων τοῦτο γάρ] ἐστι [γ]έρας.

Editores IV saeculi esse titulum adfirmantes miror litterarum formas multo recentiores dedisse. Sententiam adumbrare studui. — 1 *ut tutum est dicere.* Cavetur ne dei tali laudi invideant: apertum enim est Athenaeonis filium his versibus laudari. — 4 ΤΕΣΤΙΤΕΡΑΣ vix aliam corrigendi viam invenies.

250. Panticapaei in museo. Stephani *Bullet. acad. Petropol.* XIII 163.

Κλεονί]α Μήν[ος] χαῖρε.
 Ἀμ]ισοῦ πολίτ]ιν, ἀρίζαλον Κλε[ονί]αν,
 Β]ιδυνὰν ἀρετῆς εἵνεκα Πανελόπα]ν
 ἄρπασε] δυσπενθῆς Αἶδας· σεμνὸν δὲ τὸ [κούρας
 σκᾶν]ος ὑπὸ σιᾶλαι κρύπτεται αἰενάω]ι.
 5 τὰν ἀπα]λὰν κεύθει μορφὰν τέφρος, ἀλλ' ἀμ[άραντον
 πνεῦμ]α μένει κείνας ἐς φῶς ἀθάνατον.

I fere a. Chr. n. saec. — Nomina praefixit editor. Κλεονί]α nomen eo probabilius mihi videtur, quod simile est Berenicae; nam haud dubie Theocriti (XVII 57) vel Callimachi (ep. 52 Schn.) versiculum imitatur poeta v. 1. — 1 suppl. Stephani. — 2 suppl. Keil apud Steph. — 3 suppl. Steph. nisi quod extremo loco ipse τὸ κείνας, Keil τὸ πρόσθεν posuit. — 4 σκᾶνος Steph., male vero αἰενάω]ς scripserunt. — 5 ἡ καλὰν Steph. καὶ καλὰν Keil; utrique praestat quod posui. — ἄλλι corr. et suppl. Keil. — 6 πνεῦμα Steph.

251. Panticapaei. C. I. 2109 g.

Λυσίμαχε, νιὲ Εὐχαρίωνος χαῖρε,
 Λυσίμαχον μύθοι[σ]ι προσηνέα πᾶσι πολίταις
 καὶ ξ[ε]νίοις Νομάδιον ἔκταν[ε] θοῦρος Ἄρις·
 ὦ]ι ἐπὶ πᾶς ἐλεεινὸν ἐπιστενάχῃσθε θανόντι[ι]
 οἰκτεῖρων θαλερὴν ἀνέρος ἡλικίη[ν].

Litterae I fere a. Chr. n. saeculi, unde $\Sigma\text{INOI}\Sigma$ v. 2 vix fuit in lapide. Supplevit Boeckh.

252. Panticapaei. Anaglypho exsculptus vir adstante puerulo. Stephani *Comptes rendus* cett. 1861/2.

Φαρνάκη Φαρνάκου χαῖρε.

Φαρνάκω στάλαν δέρεκεν, ξένε, τὸν βαρὺς Ἀδης

ἔκλασεν ἀγρεύσας δύσμορον ἡλικίην,

τέχνη παιδοτριβαν, ἔτεσιν νέον, ἐγδὲ Σινώπας

πατρίδος, ἐξ ἀρετᾶς πρὸς δύσιν οἰχόμενον.

5 οὐ κάλπιν κρῖ[π]τει γῇ Βοσπορίς, οὐδὲ λέληθεν

γυμνάσιον κωφοῖς δάκρυσι μυρόμενον.

αἰρετίσας δὲ πατὴρ στοργᾷ φύσιν ἐπρωτέρησεν,

σημαῖτον τύμβωι σᾶμα λίθον θέμενος.

I fere p. Chr. n. saec. Praealent formae doricae ut in paedotribae titulo. — 4 recte Sauppe (*Philol.* XX 511) ut virtutem artemque ostentaret Pharnacem in Graeciam (πρὸς δύσιν) profectum esse statuit, quamobrem in patria ad cenotaphium inanibus lacrimis deflent mortuum iuvenes. — 5 ΚΡΥΤΕΙ — 7 pater naturam, quae filium peregre mori voluit, amore superans imaginem quae ipsi apta videretur elegit posuitque in tumulo. Verbi *ποτερεῖν* structura nova videtur.

253. Mesambriae (Boeckh) sive Marcianopoli (Lebas III 1564). C. I. Add. II 2055 b.

Οὗτος ἔχει τύμβος τοὺς κα[ὶ] πάρος ὀρθὰ φρονεῦντας,

ξυνῶι δ' ἐν] τούτῳ σήματι κεκλίμ[ε]θα.

ἢ μὲν ἐγώ] Ξενώ εἰμι, ὁ δ' ἐμὸς πόσις ἐγγύθι ἐμεῖο

δείκνυσσι, εὖσε]β[έ]ως [ώ]ς βίον ἐπνέομεν.

5 νῦν δ' ὥσπερ ζ[ω]οὶ, μακάρων τε μοῖραν ἔχοντες

κείμεθα] καὶ εὖσεβέων ἐν σκιεροῖς θαλάμοις.

Ex pravo apographo vulgaribus litteris scripto elicui quae ex poetae. sententia viderentur; plane alia Boeckh. — 1 ΠΡΟΣΤΟΥΣΚΑΡΠΑΡΟΣ correxi. Boeckh urbis conditorem velut Καρπάρης nominatum esse putavit. ὀρθὰ φρονεῦντας (ὀρθὰ νοεῦντας Herod. VIII 3) sunt recte iudicantes beneque cordati. — 4 ΒΙΩΣΑΣ correxi. — 5 sq. supplementa dubia Videtur poeta καὶ dedisse, quod postponi cum non novisset lapidica, τε substituit, cf. *Hermæ* vol. X 199. — Ceterum vide A. P. VII 378.

254. Paphi Cypriorum. Lebas VII 2802.

Ἦν χρόνος ἥνικα τόνδε σο[φ]ώτατον Ἑλλὰς ἐκλειζεν
 ἰ[α]τρ[ὸ]μ ΙΑΙΤΑΜ παῖδα Λαμασσαγόρα·
 ὦ Πά[φος ἦν μὲν] ἐδος, πρόγονοι δ' ὀνομαστοὶ ἀπ' [αἰχμ]ῆς
 ἐκ[γ]νοὶ Ἀτρειδᾶν Ἑλλάδος ἀγεμόνων.

iv vel iii a. Chr. n. saec. Exordium idem in Romani epigr. de Galeno App. Planud. 270 ἦν χρόνος ἥνικα γὰρ κτλ., petitum ex Theocriti VII 1 ἦς χρόνος, ἀνὶ ἐγὼν τε καὶ Εὐκρίτος κτλ. — 2 ΓΑΤΡΩΜ corr. Wilamowitz: nomen α π vel β littera incipit. — 3 ΓΑ...ΙΡΑΝΕΔΟΞ Sacellarius (Κυπριακά, Athen. 1855 p. 96) aperta interpolatione. ΓΑ... ..ΝΕΔΟΞ Waddington, qui quod supplevit certum non est. — ΑΓ...ΙΗΣ ἀπ' αὐτῆς Wadd. ἀπ' ἀλκῆς sive αἰχμῆς Buecheler. Agamemnon Amathuntis Cypriae conditor notus est. Od. δ' 82. Engel Cyprios I 228.

255. Citii. C. I. 2613.

Κρήτα μὲν πατρίς μου, ὁδοιπόρε· τίκτε δὲ μάτηρ
 Νικῶ, Σωσειάναξ δ' [ἔ]πλετ' ἐ[μ]ὸς γενέτας·
 Πραξαγόρας δ' ὄνομ' ἔσχον ἐπικλέες, ὃν πρὶν ἐπ' ἀνδρῶν
 θήκατο Λαγείδας κοῖρανος ἡγεμόνα.

Litterae quidem vulgares ab Hammero traduntur; tamen recte videtur Boeckh ad Ptolomaei Lagi f. aetatem rettulisse. Ptolemaei copiae contra Demetrium in Cypria a. 306 pugnaverunt, cf. Droysen *Hellen.* I 445 sqq. — 2 δ' ἦν Boeckh. — 3 sq. confert Boeckh C. I. 2621 ἡγεμόνα καὶ ἱππάρχῃ ἐπ' ἀνδρῶν.

256. Salamine Cypriorum. Vogue *Rev. archéol.* 1866 I 437. Lebas VII 2761.

α. Τύμβε, τίνος τόδε σῆμα; τεὰν ὑπὸ λισσάδα κε[ῖ]ται
 τίς, φράσον, οἰκτροτάταν μοῖραν ἐνεγκάμενο[ς];
 β. Δημῶναξ, Σαλαμὶς ὃν ἐθρέψατο παῖδα φέριστον,
 ἐμπορίαις πικρὸν δ' εἰς Ἀχέροντ' ἔμολεν,
 5 πάντων ἐπιπλώσας ἀλιμυρεὰ καὶ πολυκλαύτῃ
 ματέρει καὶ γενέτῃ στυγρὰ λιπὼν δάκρυα
 οὐχ ἦσαν γὰρ φῶς τὸ γαιήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
 ἐκλαγον, ἀλλὰ γόους ὁ[κ]τακαιικοσείους.
 οὐ κακὸς ἐστ' Αἶδας· πάρι[θ]ι, ξένε, χαῖρε προσεΐπας,
 10 κοινὸς ἐπεὶ θνατοῖς ὁ πλόος εἰς φθιμένους.

1 fere p. Chr. n. saec. — 1 A. P. VII 163 Παρίην ὑπὸ κίονα καΐσαι.
— 8 ΟΧΤΑ potest esse in lapide, nec mutarem, nisi Pieridis Graeci
apographum esset. — 9 ΠΑΡΙΟΙ post infandos aliorum labores correxit
Miller *Rev. archéol.* 1866 II 62. — 10 A. P. VII 452 κοινὸς πᾶσι λιμὴν
Ἀδῶς.

257. Neopaphi. Lebas VII 2790.

Κρί[σπιον εἰκοσέ[τη], χρυσ[έης θεοῦ ὄντα πολίταν,
Κυ[προγενῆ, το[κ]έων βα[κτρον]
ἐκλα[σε συνθραύσας δαίμων βαρύς, οἱ δ' ἐ[φ]έρου[το
ὡς] σκεῖπωνι γονῆ[ς] γῆρας ἐρειδόμενοι
5 Τετρία [ῆ]δ' ὁ τάλας Διονύσιος· αἰσίμ[ου] ἡθους
δεῖγμα Τίχη θνητοῖς θῆκεν ἀνωμαλίην.
ῆ ῥα θεοῖς οὐκ ἔστι βροτῶν λόγος, ἀλλὰ τυχόντες
αὐτόματ[οι] ζωὴν εὕρομε[θ'] ἢ [θ']άνα[τον].

II fere p. Chr. n. saec. Caesura ubique bucolica. — 1 nomen
suppl. Waddington. — ΕΙΚΟΣΕΝΙ correxi. — ΧΡΥΣΘ . . . suppl. Wila-
mowitz, qui etiam v. 4 ΓΟΝΗΙ et v. 5 ΝΑ correxit; idemque v. 3 ἐκλα-
σε pro eo quod legebatur ἤρπασε posuit. — 2 ΤΟΡΕΩΝΒΑ ΜΝΑΜ.
quae prave lecta sunt. — 3 ἐφέρουτο Buecheler. — 5 acerbis dictum hoc,
acerbis tamen v. 7 sq., ubi certa sunt supplementa. — 8 ΜΕΘΗΚΑΝΑ . .

258. Alexandriae Aegypti. Ex Marietti ectypo Miller *Rev. archéol.*
1874 p. 51. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin.* (*Athenaei* vol. III) p. 22.

Ὁ τύμβος οὐκ ἄσαμος· ἅ δέ τοι πέτρος
τὸν κατθανόντα σημαίνει, τίς καὶ τίνος
εἰς Αἶδαν βέβακεν· ἀλλὰ μοι σχάσας
τὸ νεκρωγόν, ὦ φίλ', ἐν πέδῳ γόνυ
5 κολαπτὸν ἄθρει γράμμα διπτύχοις κόραις.
πατὴρ μὲν Εἰρηναῖος· ἅ δέ τοι πατρίς
Μέμφις, τὸ δ' οὐνομ' ἀγορεύετ' ἐκ βρέφους
nomen — ῥ[η] φαῦλον οὐ συνείπετο
ἀλλ' οὐδὲν ῆ τὰν μοῖραν ὡς ἐπέδραμε.

III vel II a. Chr. n. saeculi. — 4 ΝΕΚΡΑΠΩΓΟΝ Miller, νεκρωγόν
Nerutsos, quod graecum saltem est; intellegere tamen non potui neque
ante nec post Bursiani explicationem *Mus. Rh.* 1874. — 9 videtur

nova haec verbi ἐπιγραμμεῖν structura; expectares ἢ μοῖρα ὡς ἐπέδραμεν αὐτόν.

259. Prope Memphin. C. I. 4703.

Γνώθι μετ' εὐσεβέεσσι [σ]α[ό]φρονα Δωρίδα κείσθαι
 ἀντ' ἀρετῆς ἱερὸν χώρον ἀνευρομένην·
 οὐ γὰρ ἅπασιν ὁμῶς θάνατο[ς β]αρὺς, ἀλλ' ὅτις ἐσθλό[ς,
 οὗ]τος καὶ θανάτου κοῦφον ἀπέσχε τέλος.

II fere p. Chr. n. saec. Restituit Welcker Zur Sylloge p. 69, nisi quod ἀταλόφρονα v. l scripsit. Traditur .|ΑΦΡΟΝΑ, corr. Franz. — 3 ΕΘΛΟΝ.

260 In aliqua littoris Cyrenaiici parte. C. I. 5362 b.

Δέρκεο τὰν ἀρίσamon, ὁδοιπόρε, τὰν Φερενίκας
 εἰκόνα τᾶς μελέας, ἃν τάφος οὗτος ἔχει·
 ἃ τὸ πρὶν ἐ[γ]καλύβοις, νῦν δ' εἰς Ἀχέροντα μολοῦσα,
 ἃ στερόμαν τῶν πρὶν νυμφιδίων θαλάμων,
 5 πατρὶ γόους προλιποῦσα Φιλοξένωι, ὃς τόδ' ἔτευξεν
 εἰδῶλον νύμφας μναμόσυνον θέμενος.

III vel II a. Chr. n. saec. — 3 ΕΓΚΑΛΥΒΟΙΣ male editores ἐν κ.

RELIQVA.

261. Corcyrae ex Forchhammeri et Cramerī apographis C. I. Add. II 1907 bb.

a. Ἥλθον ἐς ἀθανάτους πολλοὶ κατ' ὀλύμπιον ἔδρην,
 ἀλλὰ θεὸς τοιούτων ἐστὶ πατὴρ ὁ μέγας·
 ὃς κόσμον διέταξε, σελήνην νυκτὶ κελεύσας
 πεῖθεσθαι, Τειτᾶν' ἡμεριναῖς χαρίσιν·
 5 ὡς πισθεῖσα δέμας μὲν ἐπὶ χθονός, ἧς ἀπετέχθην,
 λείπω, τὴν ψυχὴν δ' ἀθανάτην ἔλαχον·

- ἐν γαίῃ μὲν σῶμα τὸ συγγενές, οὐράνιος δὲ
ἦλυθεν ἡ ψυχὴ δῶμα κατ' οὐ φθίμενον·
κεῖται μὲν γαίῃ φθίμενον δέμας, ἡ δὲ δοθεῖσα
10 ψυχὴ μοι ναίει δώματ' ἐπουράνια·
ἀθάνατος ψυχὴ τὰ μὲν οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ
ναίω, σῶμα δ' ἐμὸν γαῖα φέρει φθίμενον.
ἐν μὲν ὑπ' ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον ἐνδεχέ[τηρον]
Εὐόδῳ, ὃς πόσις ἦν ὁππότε' ἔναε δόμους·
15 τεσσαρακονταέτης δ[ε] πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα
ἦλυθον, ἐν γαίῃ σῶμ' ἐμὸν ἐνθεμένην.

- b. Τοῦτ' Εὐόδος βροτοῖς πᾶσι πικραίνω.
τῇ ψυχῇ με[τ]α[θό]ς καλ[ῶ]ν ΤΕΧΘΕΙΣ,
καὶ τὸν βίον τρυφῇ παρηρόγησον,
20 εἰδὼς ἦν καταβῆς ἐς πῶμα λήθης
οὐ[δ]ὲν τῶν ἐπάνω κάτω που ὄψει
ψυχῆς ἐκ μελέων ἀπ[ο]πταθείσης.

Litterae vulgares, epigramma II p. Chr. n. saeculo vix recentius: iota v. 5 dativo ᾧ adscriptum. Euodus uxore prior (v. 14) videtur mortuus esse, epigrammata tamen eodem tempore insculpta, quorum alterum numeris vitiosis insigne est, prius hoc artis habet, ut quater deinceps eadem sententia (v. 5—12) ita continuetur, ut proximo quoque disticho ex superiori unum aliquod vocabulum repetatur quo nitatur oratio, velut ἀπετέχθη et συγγενές v. 5 et 7, φθίμενον et φθίμενον v. 8 et 9, ναίει et ναίω v. 10 et 12, φέρει et φέρομαι v. 12 et 13.—13 ΤΕΚΝΟΣΝΑΕΧΕ corr. Boeckh; undenarium puerum etiam sinu foveri nihil mirum. — 15 ΔΟ — 18 ΜΕ ΓΑΛΩΣΚΑΛΟΝ μεταδὸς καλῶν [δ] τεχθεῖς Boeckh, ubi extremum displicet; postulatur participium ad ψυχῇ referendum, quod conieci fuisse τεχθείσῃ vel δοθείσῃ (coll. v. 9) vel τραφείσῃ. — 21 ΟΥΧΕΝ — 22 ΑΠΩ.

262. Coreyrae. Ex Mustoxydis libro *delle cose Corciresi* Wachsmuth Mus. Rh. XVIII 551.

- ἐ]ν σταδίοισ[ι] παλαίστας
ἀν[ε]ξήσας]οῖκον ἄριστον
. κ]εῖται Μακεδῶν Με[γ]αθύρσου
. τύμβῳ κεκ[α]λυ[μ]μένος, αὐτὸς ἄννυφος,
5 πᾶσι δ' ἐταίροισιν γ]λυκερὸς φίλος, οὐδενὸς ἐ[χ]θρὸς·

τοῖς ἀστοῖσιν ἀεὶ θῆ]κας φάος, [ὦ] μέγας ἦρως.
πατριδος εὐκλείσας . . .]ΔΙΑΕ ἱερὰς Κορυθης.

Luctatoris epitaphium parum diligenter ex lapide descriptum. —
1 ΟΙΚΝΑ — 2 non videtur proverbium latere οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.
— 3 ΜΕΤΑΘΥΡΟΥ nomen feci. — 4 ΑΛΥΜΕΝΟΣ — 5 ΕΚΘΡΟΣ — 6 nisi
gravius corrupta haec putes, ipse defunctus compellari videtur; inserto
ὦ numeros fulcire tutius erat. — 7 nec σταδίας fuit nec placet πάλις.

263. Corcyrae. Ex Mustoxyde l. s. s. Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII
554. Descripsit etiam Wilamowitz, cui titulus in lamina lapidis secti-
lis incisus suspectus est.

— — — — —
· · · · · γυναιξὶ καὶ τέκνοις
· · · · · εἰς τὸν αἰανῇ χρόνον
· · · · · λαμπρὸν εἰ]ληφῶς κλέος,
πολλὸν λιπὼν γυναικὶ καὶ τέκνοις βίον.

Litterae vulgares. — 1 γυναιξί mirus pluralis numerus certo in la-
pide est. — 4 vel λιπὼν γυναικὶ τέκνα καὶ τ. β. i. e. victum sufficientem.

264. Cephallenia in insula. C. I. 1930.

· · · · ·]μα κήδεα πότμου
nomen defuncti μ' ἐσορᾶς ἐν χθ]ονὶ κεκλιμένον
λείπω δ' ἐν μεγάροις γονέα]ς καὶ μητέρα μητρός
καὶ πάππον στυγερῶ πένθει τη]χομένους·
5 · · · · · οὐδ]ας πρὸς ἀλάνπετον Ἀδ[ου
· · · · · οἰκτρότα]τος κατέβην·
ἀλλ' ὅσποισι πατὴρ κόνιν εὐσεβέ]ως ἐπέβαλλεν
καὶ σὺν μητρὶ τάφους ἄμφε]πε σ[ύ]ν τε φίλοις.
· · · · · ξείν]οι[ς] καὶ π[ο]λίηταις
10 · · · · ·
ἀλλὰ λέγω δά]κρυα μηκέτι πέμπει[ν,
· · · · · εἰς γὰρ πάντα μέ]νει θάνατος·
τοῦνεκα] ἐμῶν ἀποπαύετε θρη]νων
· · · · ·

Litterae vulgares praeter c. Argumentum carminis adumbravi. — 2 χθονί Boeckh, idemque v. 9 ΟΙΚΑΙΝΘΑΙΠΤΑΙΣ et v. 13 ΟΡΗΙ correxit. — 4 vel γήραι τηχομένους. — 7 ΕΩΣ — 8 ΠΕΡΙΝΤΕ — 10 pentameter intercidit.

265. Eremopoli Cretae. Spratt *Itiner. Cret.* II 421 coll. tab.

Τὰ[ν] μεγάλαινον ὁ[ρ]ᾶ[ς] οὔνο[μ'] ἀνέγ[νως],
 ἄς κλ[έ]ος ἐν Κρήτᾳ μίμνεται ἀθάνατον
 δόξῃ γὰρ γονέων, ἀρετᾷ [δ'] ἀνδρὸς συνο[μα]ίμου
 Φείδωνος γεν[ε]ᾶς ἔκκριτον ἀθανάτων
 5 μναστῆρα σὺ δέδεξαι ἐπιφθονον. — [ἀλλ'] ἐτέκνωσας
 σᾶς ἀλόχου, Πείσω[ν], ἔγγονον ἰσόθεον.
 ἀλλὰ, [Ζ]εῦ Κρονίδα, σῶ[ς] τοῖς γόνον, ἦν κατέλειπ[ον],
 Σων[α]ύταν δεχέτη, δόξαν ἔχοντ' ἀρετᾶς.

Litterae vulgares. Epigramma non uno nomine ineditum. — 1 ΧΟΝ. ΟΙΑΝΕ. ΑΜΝΡΑΜΙΣΟΥΝΟΝ litterae quas punctis notavi dubiae sunt. Videmur ad anaglyphum et ad nomen in alio cippi latere scriptum (in - αμυς desinens) vocari. — 3 ΤΑΛ corr. editor, eidemque debetur συναμῖμος, ἀλλ' (v. 5), Πείσων (v. 6 ubi traditur ΠΕΙΣΩΣ), Ζεῦ et σῶσις (v. 7 ΣΕΥ et ΣΩΣΙΣ), Σωναύταν (v. 8 ΚΩΝΑΥ). — 4 pro ἀθανάτων coniecit Wilamowitz ἐγγένος simile, illud ex v. 2 male repetitum existimans. Pro γενεᾶς possis γέννας, ΓΕΝΑΣ traditum. — 5 miro modo oratio ad maritum deflectitur, fortasse ab ipsa uxore adpellatum.

266. In Melo inventum, nunc Athenis. *Ephem.* 3508.

Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεῖ,
 πέντε λιποῦσα τέκνων καλλιγόνου(ς) σταχύας.
 μὴ μύρου, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὁδεύσας
 εὐρήσεις τὴν σὴν σὺνγαμον Εὐτυχίην.

Litterae infimae aetatis; epigramma vero haud inelegans. — ἰδοῦσα legitur in lapide; poeta fortasse ἐσιδούσα voluit.

267. Pholegandri. C. I. Add. II 2445 b.

Εὐχάρῳφι θρεπτῷ χρηστῷ μνείας χάριν ταῦτ' ἐχάραξα.
 χαῖρε,

Versum facere voluit.

268. Sicini. C. I. 2447.

— — — — —
 ἐνεγ]καμένη.
 εἶδος μὲν πα[ρόμοιος ἔφης Ἡρης], βασιλείης,
 ἔργα δ' Ἀθηναίης [Πιερίδας τ' ἐ]δάης·
 5 οὐνεκεν ἀθάνατοί σ[ε] θ[εοὶ] πρὸς σφᾶς] συνάγειν α
 τῶν προπάλαι κλ[ε]ινῶν κῦδο[ς ἐνεγ]καμένην·
 ὅ[σ]σαι γὰρ ψυ[χ]αὶ [σεμνῶς τ' ἀγαθῶς τ'] ἐβίωσαν,
 ταύτας μὴ θ[νήσκειν], ἀλλὰ λέγ' ἀθανάτους.

II fere p. Chr. n. saec. Primi distichi haec fuerit sententia: *ab ipsis deabus, quas nascenti tibi adfuerunt, dona tulisti et animi et corporis*. Alterum distichon Ross supplevit, nisi quod pro ποικίλα πόλλ' ἐδάης ego Πιερίδας τ' ἐδ. scripsi coll. Anth. P. VII 709, tertium Schneidewin (*Diar. litt. antiq.* 1838 n. 38), quartum ego refeci, nisi quod Buecheler ὄσσαι dederat, traditur ONCAI. — 5 ΟΥΝΕΚΕΝ — ΤΟΙΘΕ — 7 ΨΥΧΑΙΩ — 8 Callimachus θνάσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθοὺς.

269. Aedepsi. Ex schedis Vlrichsii Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 238.

Ἐνθάδε Σώτηρον Χαιρωνέα, χαλκεο[τ]έχνην,
 Αἰδηψοῦ δ[άπε]δον τὸν φίλιον κα[τέ]χει·
 ἀντ' ἰδίας πατρί[δος γ]ὰρ ἐ[πὶ]πῆν]εσεν ἐνθά[δε να]ίειν,
 ταῖς ἱλαραῖς αἰ[εὶ] φιλάμενος Χάρισιν.

Supplevit Vlrichs, nisi quod v. 4 mea praetuli. Ille enim quod a sententia et a sermonis usu aequè alienum videtur ταῖς ἱλαραῖς αἰεὶ ἡόσι τερπόμενος. Gratiae artificis propitiae sint oportet, cf. A. P. VI 61. — Cf. n. 247 Μούσαις σὺ μέγα φιλάμενος.

*270. Carthaeenses inter inscriptiones editum in *Herma Λογίω*, inde C. I. 2372. Descripsi Athenis.

Εἴ με θέλις ἀνιχνεῖν, χερσὶ ὅστέα τὰμὰ ταράξαι,
 στήθι θύρης ἔξω, ἐνδὸν πόδα μήποτ' ἐσάξῃς·
 οὐ γάρ σοι θέμις ἐστὶν δόμων μ' ἐμῶν ἐξαπελαύνειν.

Infimae aetatis. — 1 quae legi litterarum vestigia de ἀνιχνεῖν verbo dubitari non patiuntur. — 2 ΠΟΤ' — 3 extr. ΛΑΥΝΙ.

271. Aeginae. Lebas IV 1704.

Οὐκέτι κηροχύτοισι κατ' οὔρεα τέρπομε ἀλλοῖς
 πεηκτίδος, οὐτ' ἀντροῖς, οὐ δένδρεσιν ὑψηπετήλοις,
 ἤχῳ δ' οὐ φιλέω, οὐ τέρπομε ἀγρονόμοισιν
 ἀνδρὸς δ' εἰδυδίκου ποθέων περικαλλέα ἔργα

- 5 Ἀμπελίου σκιρτῶ καὶ τέρπομαι, ἔνθα κέ Μοῦσαι
 ἔσστασι τερπόμε[ν]αι πλατάνοις[ι] καὶ ὕδατιό[ισιν].

Epigramma recentissimum videtur pastor quidam iuvenis in Ampellii senioris amici mortem scripsisse. — 1 ΚΗΡΟΚΟΧΥ — 2 πεηκτίς est fistula pastoricia vel syrinx, cuius singuli calami αὔλοι vocantur. Achill. Tat. VIII 6 ἡ σύριγξ αὔλοι μὲν εἰσι πολλοί, κάλαμοι δὲ τῶν αὔλων ἕκαστος. — 3 ἀγρονόμοισιν scilicet gregibus. — 5 vicia cotidiana relicta solis Musis deditus sum. σκιρτῶ verbum inepte positum. — 6 ἔσστασι videtur non corruptum sed ab inscito homine pro dactylo habitum. — ΤΕΡΠΟΜΕΚΑΙ.

272. Syro in insula. C. I. Add. II 2347 o. Ross *Inscr. ined.* 111. Lebas IV 1899. Nuper apographum omnium certissimum dedit Clon Stephanus *Inscr. Syr. ins.* p. 52 sq.

- a. Ἐξοχο]ν οὐδ' ἐπιεπιτὸν ἔην κάλλος τε νόος τε
 καὶ σθέν]ος ἡγορέη τε ἑξαέτους βρέφους
 Δημοκρ]άτευσ, ὃν τίπτε γυνή καλή τε καὶ ἐσθλή
 nomen matris]αἰδοίη Νικοκράτευσ ἄλοχος
 5 Ἰκετο τοῦ] κλέος εὐρὺ Πανέλλησιν τε καὶ αὐτοῖς
 Αἰνεά]δαις σοφίης εἵνεκεν ἣδ' ἀρετῆς.
 πάτρη] δ' Ἀντιόχεια κλυτῆς ἀλόχοιο παρ' ὀχθαῖς
 Μαιάν]δρου ποταμοῦ καλλινάου χθαμαλαῖς.
 οἶνε]κεν ἀρπάξας Ἐριούνιος Εὐβουλή
 10 τέκνον] ἄθυρμα φέρεν Φερσεφόνη τ' ἀλόχῳ,
 πικρὸν] ἄχος λείπων πάππῳ μεγακῦδει φωτὶ
 nomen av]ῖφ πάτραις τ' ἥδ' ἐ γονεῦσι φίλοις.
- b. Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κ[εφ]αλ[ὴν] κατὰ γαῖα καλύπτει
 Ἀμπέλιον· λοι[βὰς] δὲ χέων στονάχῃσε θανοῦσαν
 15 Μουσαῖος φιλόπατρι[ς] ἀνὴρ
 αἰνοπαθὲς Παυλεῖνά τε μ[ή]τηρ
 καλὴν ἣδ' ἀγαθὴν καὶ μείλιχον ἣδ' [θ]ε]ουδῆ,
 μουνυλεχῆ, προτέραις ἐναρίθμιον ἤρωε[ῖ]ναις,
 οὔνεκα δὲ σοφίῃ τε σαοφροσύνῃ τε [γ]νόφ τε

- 20 πολὺ τι πασῶν προφερεσάτῃ ἔσκε {γυναικῶν.
καὶ δ' αὐτὴ πάτρῃ μιν ὑπείροχα κυδαίνου[σα
πᾶσα ἅμα μυρομένη τε τάφοις ἐνεθῆκαι[ο τοῖσδε.

Hadriano recentius esse docet v. 6. Eius enim aetate coepti sunt Graeci et Romani isto modo inter se coniungi, ut praeter eos alia gens nulla esse videretur, cf. Keil *Syll. inscr. Boeot.* 122. — 1 ἔσχον etiam ei scripsere qui ex pravis apographis ἐπὶληπτον legebant. — 2 καὶ θράσος Boeckh; recepi Rossii supplementum licet lacunae spatium excedens. — 3. 6. 11. suppl. Ross. — 5 ex Stephani apographo constat de lectione Πανέλλησιν, unde ab initio verbum recuperandum erat, cui dativus iungi posset. — 6 legebatur πατρίς, cf. v. 12 et 21. Notanda prava verborum conlocatio; debebat enim ποταμῷ παρ' ὀχθαῖς ut Il. Δ 487. — 9 εἴσκειν Ross. σύνκεν Boeckh h. e. quia nobili loco puer natus erat. — 10 κῆνον Boeckh. A. P. VIII 483 ἔσται μὲν ὅ γε παῖς ἐν δώμασι Φερσεφονείῳ παῖγιον, ubi quod Planudes habet Φερσεφονείας acciperem si legeretur ὅ γε σοῖς ἐν δώμασι i. e. Plutonis. — 12 Μουσάλῳ Boeckh, qui Nicocratem (v. 4) filium esse sumpsit Musaei et Paulinae (v. 15. 16), fratrem Ampelii (v. 14). — Alterum carmen litteris grandioribus ornatioribusque scriptum eandem tamen indolem prodit. — 13 τὴν ἱερὰν in notissimo versu etiam epigr. Prusanum (infra n. 354), τὴν ἱερὴν A. P. VII 3 et 362 et tit. romanus Welcker *Syll.* 84. — 16 τεῖμι Stephanus hastam post τε non litteram esse sed interpunctionem adfirmans. μήτηρ Boeckh. — 17 sq. suppl. Boeckh. — 19 τεῖ... Steph. τε νόοιο Boeckh, καὶ αἰδοῖ Ross. — 22 suppl. edd.

273. In Syro. C. I. Add. II 2347 p.

Ἄνδρα σοφόν, Μοῦσαισι τετειμένον, ἐσθλὸν ἐταῖρον
πᾶσι φίλοις, ἀγαθῷ χρησάμενον βίῳ,
Εἰρηναῖον ἔδεκτο πάτρης Μεροπηίδος ὄντα
Σῦρος. Ἰος.

II vel III saec. epigramma, quod sine dubio integrum est. Annorum numerum subscriptum esse primus vidit Wilamowitz.

274. Minoae Amorgi. Ex Baumeisteri apographo Schneidewin *Philol.* IX 391.

Μοιράων με μίτος πικρὸς ὤλεσεν, [ο]ὐ [β]ί[ο]ιοιο
οὐδὲ φάους γλυκεροῦ πολλὸν ἐπανυράμενον

εἰ δὲ μαθεῖν σὺ ποθεῖς, τίνα μ' ἐνθάδε τύμβος ἔκειθεν,
οὐνομά μοι Κέρδων γλυκεροῦ πατρός ἐστιν ὁμοιον·

5 τριάκοντα δέ μιν λυκάβαντας ἀναπλήσαντα
δ'όγμασι μοιράων εἴλε μέλας θάνατος.

Litterae CWE. — 1 ΥΡΙ.ΤΟΙΟ suppl. Buecheler. — 4 nomen metri aequabilitatem sustulit; poterat tamen pentametrum facere οὐνομά μοι Κέρδων πατρός ὁμοιον ἔφν. — 5 pro μιν debebat με esse, quare aliunde distichon petatum existimarem, nisi eadem μοιράων forma etiam v. 1 esset.

275. Amorgo in insula. Syrae descripsit mecumque communicavit C. Curtius.

Νεῖκην ἐνθάδ' ὄρας, [π]α[ρ]οδεῖτα, τήνδε θανοῦσαν
ἧ [τε]ῦξεν τύμβον κλεινὸς ἐμοὶ γαμέτης,
ᾧ λείπω κατὰ θῶμα καλῶν βλαστήματα τέκνων.
ταιμῆς εἶνεκ' ἐμῆς μνημοσύνης τε χάριν.

II vel III saec. — 1 ΠΑΛΙΟ — 2 ΥCΥΞΕΝ.

276. In Amorgo. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 102.

Σωτηρί[χ]αν [μ]ε [τ]ύμ[βος] ἐνθάδε, ξεῖνε,
οὗτος [κ]αλύπτει ὥς γὰρ ἦθ'ελεν δαίμων,
τρεῖς δέκα παρασχὼν ἔτεά μοι μόνον ζῆσα[ι].

Litterae E CW. Restituit editor. — 1 ΙΥΜΕΗ — 2 ΙΑ — 3 ΖΗΛΑΚ.

277. Prope Naxum Amorgi. Ex Sprattii ectypo Babington *Transact. of the Royal Society* X 23.

Ἀψευδεῖς] μούνη καὶ πρώτη [τοὺς πρὶν ἀοιδούς
δεῖξα,] καὶ οὐκέτι μοι μῦθον [ἐρεῖτ' ἀρετήν,
οὐκέτι· νικ]ῶ γὰρ πάσας τὰς σῶ[φρονας οὔσας
κλεινὴν τ' Ἀλκιο]τιν καὶ Πηνελόπε[ιαν ἀρίστην
... οὔτινα μεῖζον'

Litterae inferioris aetatis esse dicuntur. — 1 sq. suppl. Wilamowitz — 3 οὐκέτι praeftxi melius non habens; neque enim per spatii rationem licet ab νικῶ γάρ versum incipere. — 4 Alcestis Penelopaeque epitheta non placent; videant alii.

278. Aegialae Amorgi. Ross *Inscr. ined.* II 123.

Τὸν νέον ὄντα, φίλοι, ζητήσατε καὶ καθιδόντες
 τύμβον ἐμὸν Μείκ[κω]να ὀνομάζετε· ἰὼ φίλε· καὶ σὶ
 ἐρχόμε[ν]ο[ς] π[α]ρ' ὁδῶ τὸ[ν] φίλον ὄντα νόει·
 πᾶσι δὲ χαῖρε λέγω τοῖσι παρερχομένοις.

Infimae aetatis epigramma haud invenustum: exordii verba paullo inmutata recurrunt v. 3 τὸν νέον ὄντα, φίλοι — τὸν φίλον ὄντα νόει. *invenem, amici, quaerite et reperto tumulo dicite 'o amice'. et tu quoque qui praeteris nosce amicum tibi esse; omnes autem saluto.* Wilam. — 3 ΜΕΙΚΡΑΙΝΑ nomen certo erat. με Ἰέρωνα Buecheler; Μίκκωνα Wilam. Vtitur autem lapidarius w forma. — 3 ΤΟΙ Ross et Welcker (*Mus. Rh.* III 242) σοί.

279. In Amorgo. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 106.

Τέκνα τέκνων ἐσιδὼν Ἑρμῆς Ἑσπέρου ἐτιῶν ξ
 ἡρωικῇ θανάτῳ τῷδε τέτε[ν]χε τάφῳ.

Litterae αρω. — 1 ξῖ monosyllabum. — 2 Manetho I 13 ῥυθμοῖς ἡρωικοῖσι κτλ'. Editor mutavit τοῦδε - ταφου, iniuria opinor.

280. In Amorgo. Ross *Inscr. Ined.* 131. Franz *Mus. Rh.* III 93.

Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς, Εὐτύχους γόν[ε]ι, πᾶσι φιλητέ,
 Καλότυχε, τε[χ]θε[ί]ς λυκάβαντας μί,
 πλη[γ]εῖς ἐνκεφάλου κακὸν μόρον ἐ[ξ]ετέ[λ]ε(σ)σα[ς]
 ἐν μελάθροισι λιπῶν ἄλογον καὶ νήπια τέκνα.

Lapis valde recens deae protome corona radiorum distincta insignis est, quae inter medias primi versus litteras insculpta est. Puto equidem Fortunae imaginem esse, quam, sicut etiam Pholegandri, Amorginis cultam esse docent praeter titulum apud Ross. *Arch. Aufs.* II 637, 3 plurima nomina Amorginorum cum voce τύχη composita. Neque inepte posita videbitur illius imago in Calotychi Eutychis f. sepulcro. — 1 ΕΓΟΝΟΝ Franz ἐγῶνε. Corruptelae rationem non perspicio. — 2 ΤΥΧΕΤΕ ΘΕΙ Franz ζήσας. τεχθεῖς certum est natus annos xl, ut locuntur Byzantini. — μί lege τεσσαράκοντα. — 3 ΠΛΗΠΕΙΣ — ΕΧΕΤΕΔΕΙΛΑΙ.

281. Minoae Amorgi. C. I. Add. II 2264 a.

Καλικράτης κείμαι τύμβῳ τούτῳ, παροδεῖτα,
παντήκοντα ἕνα ζήσας σεμνῶς λυκάβαντας.
χαίροις παροδεῖτα.

III fere saeculi.

282. Minoae. C. 1. Add. Π 2264 r.

Ἡραῖς ἐνθάδε κείμαι ἐτῶν, ξένε, πεντάκις ἑπτά·
καὶ σοὶ παραινῶ συν[. . . . ὁδὶ]τά, με
μὴ κλαῖε· μοιρῶν γὰρ μίτος πάντας καλεῖ.

Litterae ΕΥΓΑ — 2 quot litterae perierint incertum. Boeckh συνο-
δῖτα, quod ferri non posse vidit Buecheler. με pronomen quamvis dura
structura ad verbum κλαῖε pertinet; neque enim verbum invenies cum
συν compositum, quod accusativum trahat. Fortasse συντυχῶς' quando-
quidem te nactus sum conloquentem.

283. Prope Minoam. Ross *Inscr. ined.* 132.

Ἡ παναρίστη Σπούδη ἐνθάδε κείμαι ἐτῶν κα̃.

284. Amorgo in insula. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 104.

Χαῖρε παροδεῖτα.
Μὴ γελάσης, ξένε, μοῖραν ὁρᾷς ὅταν [λ]έλωνχα·
ἐνθάδ' ἐγὼ κείμε ἐπὶ τύμβῳ·
τοῦνομά μοι Τύχη ἐξήκοντα ἐτῶν.

1 ANEA corr. editor. — 3 pentameter.

285. Minoae. Lenormant *Mus. RL.* XXII 291 n. 281.

Ἐνθα βλέπε[ις] τύνβον κεν[όν]· ἄταφος ὧδ[ε] γέ[γ]ραμμα[ι]
ἐ[λ]θὼν ἐν πεδ[ί]ῳ ληστῶν ὑπὸ [χερ]σὶ τέτρωμαι·
οὐ[νο]μά μοι Δι[ό]ν[ι]σις, ὅς Ζωσίμο[υ] κ[αί] Λεαίνης.
τὸν τ[ρια]κονταέτη κλα[ί]οις μόρον, ὅστις [ἀ]ναγνοῖ.

1 extr. MAT et 2 init EG. | ΘΟΝ et 4 ΚΛΑ. 'ΕΙC. Corr. et suppl.
editor, nisi quod ἐλθὼν pro ἤλυθον Wilamowitz, κλαίεις pro κλαίεις ego
scripsi.

286. In Co. C. I. 2509. Ex Loewii apographo Franz *Ann. Inst.* 1847.

Ζῶπυρος ὁ χ[ρ]ησ[τ]ὸς εὐσε[β]ῶς ζήσας βίον
θανῶ[ν] ἔνερθε τοῦδε σή[μα]τος πέλει,
πατὴρ Διοφάντου, Γαβινίας δὲ μητέρος.

1 fere saeculi. — 1 χρυστός Franz, cuius ceteris supplementis mea praetuli. — 3 ΓΑΥ vel ΓΑΥ apogr. Nomen romanum, quod Wilamowitz invenit, si cui non placet, poterit de Γλυκερίου cogitare.

287. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 92 n. 42. Duo fragmenta composuit editor.

Κεῖμαι το[ῖς γενέ]τ[αισι] φιλούμε[ρος, ὠ]κύ[μορος] παῖς,
Πρειμέρως [ζή]σας [τρεις] ἐτέων δεκ[ά]δας,
ἐϋφρασίῃ χά[ρις]ιν τε γέλωτί τε πᾶν τακ[ερ]ώσας
καὶ διὰ τοῦτο φίλοις πᾶσι ποθεινὸς ἐὼν
5 ἀλλὰ με μοῖρ' ἀφ' ὁμαίμουν ἐνόσφισεν, ᾧ γενέ[τειρα]
εἰσαρίθμουν ζωῆς [κλώσε] μίτοισι χρόνον.

π p. Chr. n. saec. — Supplevit editor v. 1 et v. 3, nisi quod τακερώσας Heimsoeth invenit. — 5 recepi Wilamowitzii coniecturam γενέ-τειρα, quamquam elegantius fortasse poeta γενετήρσι - μίτοισι scripserat.

288. Leucosiae Cypri. C. I. 2647. Curiosae descripsit Waddington ap. Lebas VII 2771.

Κἂν τροχάδην βαίνης, φίλε ὦ παροδεῖτα, βαιὸν ἐπίσ[χον].
... ἀ[θ]ανά[των με] χορός· τὸ δὲ σῶμα καλύπτει
γαῖα, λαβοῦσα γέρας τοῦθ' ὃ δέδωκε πάλαι·
ἡ γάρ μοι ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς αὐλὰς,
5 ὅστέα θ' εἰς Αἴδην ἄτροπος εἶλε νόμος.
τοῦτ' ἔλαχον μέγα δῶρον ὑπ' αὐτῶν Οὐρανίωνων
Εὐλάλιος, γαμικὸς μῦθος ἐνὶ φθιμένοις.

Recentioris aetatis indicium Eulalius nomen. Versu primo male ad-
suto exemplum bonum corruptum est. — 2 ΗΒΗCEN.ANA..... ΧΟΡΟΣ
Vidua, ΗΤIC...A.ANAI..... ΧΟΡΟΣ Wadd., unde ἀθανάτων - χορός certum
est reiiciendaeque omnes aliorum coniecturae. De verbo autem lis est.
ἤρυσεν Boeckh, ἡγνισεν Wilam. An εἴρυσεν, quod ἤρυσεν scriptum fuerit?

— 6 hoc certe boni mihi praestitere caelestes: apud inferos tantum matrimonio paratus sum [scil. Proserpinae], i. e. in vita isto taedio liber fui. Wilam.

289. Apud Heracleam Salbaciam Cariae. Lebas V 1696.

Ἀπολλωνίδη ἐαθλέ, σὲ μὲν γοάοντε γονῆε
μ]υρομένω θάψαν φέρ[τα]τον ῥίθρον,
δεξιὸν ἰητῆρα μέγα στενάχουσι δ' ἐταῖροι
ὀκτωκαιδεκέτες ἄνθος ὀμηλικίης·

5 τόνδε δὲ βωμὸν ἔθηκες, πανύστατα δῶρα. Μένανδρος,
φείλος ἀδελφείου μηδενὶ λειπόμενος.

1 fere p. Chr. n. saec. — 3 nescio cur Waddington ἐνόησεν ῥητῆρα scripserit. — 6 φείλος pro φίλα nove dictum.

290. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 c et melius Lebas V 613.

Ἐν κλεινοῖς Μέντ]ωρ ἔθανον στα[δίοις] κατὰ μ]οῖραν
νικίῃσας μὲν [πάντας· ἔλοῦσα] δὲ μοῖρα κραταιή
ἤγαγε [μ'εἰς Αἴδη]ν, καὶ νῦν τύμβουσι προόκειμαι
ἔσχα τ[έλος] βίοντος χερσὶν φονίαις Ἀμαράντου.

Litterae εσωα. — 1 ΜΗΝΩΡ nomen, quod incertum est, invenit Wilam. — 2 ΜΕΝΙ — 3 sq. suppl. Boeckh, nisi quod Ἀμαράντου gladiatoris nomen feci.

291. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 b et melius Lebas V 614.

... ὁ πυκ[ε]ῦ]σας [π]ο[λλ]άκις ἐν [σταδίοις]
ἀλλὰ τὸ πρὶν θνητὸς νίκην ἀπ'] ἐμοῦ λάβεν οὐδεὶς,
μοῖρα δ' ἐνίκησεν κρατερή·] ἐπέπρωτο γὰρ οὐτως.
Ε[.....π]αλάμαισιν ἐμ[ὸ]ν νέκυν [ἐ]νθα ταφῆναι.

1 ΠΥΚΙΕΙΣ corr. Waddington. — ΠΟΜΑΚΙΣ — 2 ΤΕΜΟΥ — 3 ΙΕΠΕΡ — 4 nominis genetivum ab initio fuisse Boeckh significavit. ἐν μητρὸς π]αλ. Wilam. — ΕΜΕΝ.

292. Heracleae ad Latmum. C. I. 2898.

Τύμβος μὲν κρύπτει με τὸν ἐν κόλπ[οισι] τραφέντα,
οὐ]νομα μὲν Πτολε[μαῖ]ον, ὁ γεννήσας δὲ Σέλευκος·
πεν]ταέτης δ' ἐκόμην Ἀι[δο]ς δόμον, οἱ δὲ γον[ῆ]ς
μύρονται κενεαῖς ἐλπ[ί]σι τειρόμενοι.

5 ὦ γονεές, τί μάτην κενεῶ πρὸς ψύχετε τίμβω;
μοιρῶν γὰρ κλωστῆρι τέλ[ος] βιότοιο τέτυκται.

Litterae fere vulgares. Supplevit Boeckh, nisi quod v. 3, ubi ΓΟΝΕΙΣ traditur, γονεῖς με scripsit. — 1 τύμβος et κόλποι frigido acumine inter se opponuntur. — 5 sententia simplex τί μάτην τὸν κενεὸν καὶ ψυχρὸν τύμβον προσπίσσεσθε nimis quaesita frigidaque ratione expressa; confert Wilamowitz Eur. Alc. 353 ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρφην, cui similia multa in epitymbiis.

293. Laodiceae. Froehner *Inscr. du Louvre* n. 189.

Ἐλπίς ἔμοιγ' ὄνομ' ἐ[στί], πατρὶς δ' Ἀσίης προῖχονσα
Λαοδίκεϊ, ἔθανον δ' ὁκ[τω]καιδεκέτις.

294. Alabandis. Lebas V 587.

Ν]ηρῆος τόδε [σῆ]μα διδασκ[άλου], ὅ[ς] ῥά τε [πα]ισίην
γραμμάτων

ζῆ.

1 . PMA — ΟΡΑΤΕΓ. ICIN emend. Waddington, neque ego plura au-
deo in male traditis hisce γραμμάτων ΠΠΠ, CHHPWC . . Γ ΕΝΟΥΝΕΙ

ΤΟΠΡΙΝΗ . . . ΟCΝΙΟΙΙΙΙ

2 γραμμάτων corruptum sit an integrum, non diiudico.

295. In Icaria insula. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 10.

Λωιδεκέτους τάφος εἰμὶ Φιλοκλέος, ὃν θέτο μάτηρ
ἀγνυμένα λυγρὸν παῖδα Φιλοκρατέα
σχέτιλος, οὐδ' ἔφθη χλαμίδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι
οὐδ' ἐσιδεῖν Ἐρμῆν γυμνασίου πρόεδρον.

I vel II saec. — 3 cf. supra n. 114 οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι.

296. Prope Ephesum. Lebas V 168. C. Curtius *Hermæ* IV 207.

Πόπλιο[ν γή]ρωσ ἐπὶ τέρμα μολόντα
εὐσεβ[έ]ων χῶρος δέξατο, πᾶσι φίλον.
ἀσπάζεσθ' ἤρωα, τὸν οὐκ ἐδαμάσσατο λύπη.

Πόπλιος Καστ[ρί]κιος Ἀγαθεῖνο[ς],
Λεύκιος Λαίλιο[ς] Ἀστυάγαλος,
Ὀγουλνία.

ζή.

II saec. Litterae ρ et ε antiquitatis speciem adfectant. — 1 ΠΟΠΛΙΟ
Lebas. ΠΟ.Λ. Δ. . . Curtius, post Περλ - quattuor vel quinque lit-
teras ante Δ fuisse adfirmans. Errat de spatio Roehl *Sched. epigr.*
p. 23, magisque a vero aberrat, quod supplendum putat Πόπλιον ἐν στα-
δίῳ γήρωσ κτλ'. Nam in stadio non itur, sed curritur. γήρωσ restitueram
Comment. Bonnens. p. 21. Fuerit Πόπλιο[ν Αἰ]λ[ιανόν] simile nomen. —
2 ΕΥΣΕΒΩΝ.

297. Ephesi. Lebas V 171.

Οἰυλλιάδης κεῖται, παροδοιπόρε, τῶιδ' ὑπὸ τύμβωι
ὅς κλέος ἐν τῶι ζῆν πᾶσιν ἔδειξε ἄρε[τ]ης.
ἦν γὰρ ἐν ἐργασίῃ τε μέγας καὶ πᾶσιν [ἐρασ]θήs,
οὐνεκεν εἰς Αἶδον τήνδε χάριν φέρ[ε]ται.

II fere saec. Litterae ρC. Suppl. Waddington; at ἐρασθήs v. 3
incertum.

298. Ad Teon. Lebas V 114 in commentariis Waddingtonis. Prae-
cedit epigramma latinum *quis* (lege *quā*) *superos potui iuvenis laesisse*
penales cet., cui praescriptum nomen defunctae editum C. I. 3111.

Ἰότη χρηστὴ χαῖρε.

Τίς τοῦμόν δύστηνον ἐπ' οὐνομα γράψε τὸ χαῖρε;
τίς κωφὴν ματέως θήκατό μοι χάριτα;
οὔτε γὰρ εἰσορόω λαμπρὸν φάος οὔτ' ἐξακούω,
ὅστέα καὶ σποδιῇ κειμένη ἐνχθόνιος.

5 π[υκνῶν] δ' ἀλλά, [πάτερ], θρήνων, φίλε, παύσο· μητερ
Πρεμιγένη, ἀπόθου θυμοδακτεῖς ὀδύνας·
τῆς ἐπ' ἐμοὶ λύπης παραμύθιον ἐμφρεσὶ θέσθαι
τοῦτον καὶ μακάρων παῖδες ἐνεργεῖν ἔβαν.

Litterae vulgares praeter c in ΚΡΗCΤΗΛ. — 4 aperta imitatio versiculi Leonidae (Tarentini) A. P. VII 740 Αὐτα ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, σῶμα κείνου δηλοῦσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίῳ σποδιά, ubi traditum ἐν χθονίῳ, quod ne intellegi quidem potest, cedet tituli lectioni ἐνχθόνιος, quod disertis verbis testatur Waddington in ectypo se legisse. — 5 π ΔΑΛΛΑ supplēvi. πυκνῶν incertum est; de δὲ ἀλλὰ v. Elmsl. *Heracl.* 565.

299. Circa Erythras. C. I. 3125.

Δειοκλῆ Ἀνσανεῖου χρηστὲ χαῖρε.

*Εὐσεβὲς εἰς θρέψασαν, Διοκλῆ, ὀσιώτατε πάντων
κουφοτάτης φίλτρον, ᾧ λίθος, [εἰ φιλῆς.*

1 εἰς cum in fine versus positum sit, fortasse recte Boeckh τήν addidit. — 2 Boeckh κουφοτάτης φίλτρον [ῆ] λίθος [ἐστὶ ταφῆς], quae non intellego. Wilamowitz ᾧ λίθος, ἐλπίδος εἶ. At queritur mater pro magna pietate se filio nil nisi lapidem, nimis tenue vilissimi amoris documentum, referre potuisse.

300. Circa Erythras. C. I. 3136.

Nomen defuncti] χρηστὲ χαῖρε.

*Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακόν· ἐπεὶ τόγε μοῖρ' ἐπέκλωσεν,
ἀλλὰ τὸ πρὶν ἡλικίης καὶ γονέων πρότερον.*

Notissimum distichon inscite corruptum.

301. Chii. Anaglypho expressa mater cum filiis sedens. C. I. 2239.

*Ἢ πᾶσιν μακάρεσσι βροτοῖσι τε προσφιλὲς αἰεὶ
ἀσπασίους λόγους τὸν παριόντα νέμω·
εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλλης τύπον, ᾧ παροδεῖτα,
Θάλλουσάν μ' ἐσορᾷς· μητρὶ [δ' ἀποφθιμένη
5 τήνδε χάριν μνήμης Θάλλος [στήλλην ἐπέθηκεν,
τῆς] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν*

π fere saec. — 1 προσφιλὲς ferendum est. — 4 sqq. Boeckh praeeunte Iacobsio μητρὶ δὲ (ΜΗΤΡΙΣ) τήνδε χάριν - μνήμης Θάλλος [ἔθηκε] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν δὴ . . . quae parum videntur probabilia esse. — 6 ΙΕΡΟΝΛΗΜΨΜ si hexametrum credas fuisse, possis τῆς ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν

μημ' ἔμμεναι αἰεὶ, ut cum cippi vilitate virtutis monumentum sempiternum comparetur.

302. Chii. C. I. Add. II 2239 c.

— — — — —
 ἄνδρα Μένιππ[ον] ἔχει·
 ὃν γ' Ἑρμῆς ἐς νῆα] καθαρπασθέντα Χάρων[ος]
 ἦγαγε Περσεφόνης εἰς] σκοτίους θαλάμους,
 ἀνύσαντα κελεύθους
 — — — — —

Litterae vulgares. — 1 subiectum est τύμβος simile. — 4 annorum numerus indicabatur.

303. Smyrnae. Anaglypho expressus senex sedens cogitabundus. C. I. 3397.

Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστὶ· τίς εἰ βλέπε, καὶ τὸ μένον σε·
 εἰκόνα τήνδ' ἐσορῶν σὸν τὸ τέλος λόγισαι,
 καὶ βιότῳ χρῆσαι μήθ' ὥς ἰς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
 μήθ' ὥς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοί
 5 μαστιξῶσι λόγοις θλειβόμενον πενήν.

Litterae ornatae ΑΩΣ. — 3 [Isocr.] πρὸς Δημόν. 9 οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἡγήπα, ἀλλ' ἀπέλαυε τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὥς θνητός, ἐπεμελείτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὥς ἀθάνατος coll. 32. Auson. ep. 145 ed. Bip.

304. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld Act. acad. Berol. min. 1875 p. 9.

Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι, ὕπνος ἔστιν ὃς ἐνθάδ' ἔχει με
 εἰ δ' οὐκ ἔστιν πάλιν ἐλθεῖν
 — — — — —

Litterae eadem. — Si quidem est alterum vitae tempus, iam somnus me tenet, qui brevi post me dimittet; si minus, quid me meumque colitis sepulcrum? — 3 init. αἶψ' fortasse nomen Διογένης.

305. Smyrnae. C. I. 3311.

Ἑρμογένης Χαριδήμου ἡγερείην ἀναγράφας

ἐπτά ἐπὶ ἑβδομήκοντ' ἔτεσιν καὶ ἵσαις ἐπὶ βύβλοις·

linea erasa

συνέγραψε δὲ βιβλία ἱατρικὰ μὲν ὀβ, ἱστορικὰ δὲ περὶ
Ζμύρνης αβ, περὶ τῆς Ὀμήρου σοφίας α, καὶ πατρίδος α,
Ἀσίας κτίσεων αβ, Εὐρώπης κτίσεων αβγδ, νήσων α, Ἀσίας
σταδισμῶν α, καὶ Εὐρώπης α, στρατηγμάτων αβ, πίναξ
Ῥωμαίων καὶ Ζμυρναίων, διαδοχὴ κατὰ χρόνους.

Nihil aegrius factum quam quod hominis tam docti tamque diligens ne aetatem quidem scire possumus. Litterae vulgares, quibus scriptus est titulus, etiam ad Severi tempora in usu fuerunt Smyrnaeis, C. I. 3178. Hermogenes medicos plures novimus, etiam Charidemum unum: utrunque nomen in illa urbe creberrimum. Altero tamen p. Chr. n. saeculo vix titulus recentior est. — 3 argutius Boeckh LXXVII libros Hermogenem scripsisse ratus corrigat oz.

306. Smyrnae protome. C. I. 3283.

Ἰητὴρ μεθόδου, Ἀσιατικέ, προστάτα, χαῖρε,
πολλὰ μὲν ἐσθλὰ παθῶν φρεσί, πολλὰ δὲ λυγρὰ.

Μ. Μόδιος Ἀσιατικός
ἱατρὸς μεθοδικός.

Disciplinae methodicae sectatores π saeculo Soranus et Caelius Aurelianus erant; eiusdem fere aetatis Asiaticus. — 1 μεθόδου προστάτης i. e. *methodicorum princeps*. Welcker Syll. 37 extr. — 2 Od. δ 230 leviter et ad rem mutatus.

307. Inter Smyrnaea in schedis Sherardianis. C. I. 3284.

Πύκτην ΑΑΣΚΕΠΟΝ λειψσεις ἐμέ, τὸν κατέπεφνε
Πάρδος ὁμοίου τευξ[ό]μενος θανάτου.

Nomen Boeckh Ἀσκειπτον fecit, Wilamowitz Ἀδοκείτον coniecit, quae forma suspecta videtur. — 2 ΤΕΥΞΕΜΕΝΟΣ Boeckh τευξάμενος. Fuerit ΤΕΥΞΟΜΕΝΟΣ. ὁμοίον θάνατον ab Homero mutuatus est mutato tamen significatu.

308. Smyrnae. Anaglypho duo exsculpti homines, alter lorica indu-

tus equo insidens, alter nudus equum frenis cohibens. Lebas V 29.

*Καρπόφορος [πάντ]ων στ[ρατιωτῶν] τεῦξεν ἀρίστῳ
Νηπίῳ, ᾧ χαίρειν ε[ἵπτε] παρερχόμενος·*

Anaglyphum cum militis prodat sepulcrum, non pueri, Νήπιος nomen videtur esse quamvis haud boni ominis. — 2 ε... ΣΠΙ corr. Waddington.

309. Smyrnae. C. I. 3310.

*Ἄλλος ἔχει πλοῦτον, κἀγὼ τόδε σῆμ' ὁ γεραιός
Ἐρμιανὸς χατάρης ἔσω κοίλης κατὰ πέτρας
πάντειμον, πολύευκτον, ὅπερ ποίησα προκρεῖνας
μᾶλλον ἔχειν πλούτου, καὶ τεθνεὺς ἄγαμαι.*

3 πολύευκτον corr. Boeckh; at vide ne πάλῃ τ' εὐκτόν scribendum sit.

310. Smyrnae. Lebas V 1529.

*Πολλὰ πονησάμενος βιότου [πρὸς τέρμαθ' ὁδεύσας
σὺν γαμετῇ ἀλόχῳ Λαοδίκῃ ἔθανον
κεῖμαι δ' εἰν Αἰδῇ ζοφερὴν ἐπικεῖμενος ἄχλυν
μητρὶ λιπὼν πένθος λυγρὸν [ὀδυρομένη.
5 ἀλλὰ γ', ἐμαὶ ψυχαί, δὴ ἀδελφεῖς] εἶ[οι]
χαίρουτ' εὐσεβέης εἴνεκεν εἰς φθίμενον,
στήλῃ τσιμήσαντες ἐμὸν τάφον ἀθανάτοις τε
Περσίῳν πάπποι δ' ἔλθουτ' ἐπ' εἰτυχήν.
Ἀσκληπιόδωρε Δίῳνος χαῖρε.*

Epigramma satis elegans I vel II saeculi. — 3 Waddington ἐπικεῖμενος ἄχλυν recte fortasse; idem supplevit v. 7 et correxit v. 5 φιαε... addito συνάμμαιμοι. At nec hoc placet neque quod Wilamowitz coniecit δύο κοῦροι. — 4 suppl. Wilam. — 8 sententiam restitui quae est ap. Antip. Sid. A. P. VII 164 ἔλθοι ἐς ὀλβίστην πολὺν τρίχα.

311. Smyrnae. Anaglypho iuvenis expressus tunicatus adstante cane. Lebas V 1532.

*Ζητεῖς, ᾧ παροδεῖτα, τίς ἢ στῆλλη, τίς ὁ τύμβος,
τίς δ' ἢ ἐν τῇ στήλῃ εἰκὼν νεότευκτος ὑπάρχει*

υἱὸς Τρύφωνος τούνομα τάπὸν ἔχω
 τεσσαρακαίδεκέτη δόλιχον βιότῳ σταδιεύσας
 5 τοῦθ' ὅ ποτ' ὦν γέγονα στήλλη, τύμβος, λίθος, εἰκὼν.

Litterae vulgares praeter ω. — Incredibile quantum interpretes de vv. 2 et 5 erraverint: v. 5 τοῦθ' (i. e. τῷτῳ) anaglyphum monstrat.

312. Smyrnae. C. I. 3398.

Νὺξ μὲν ἐμὸν κατέχει ζωῆς φάος ὑπνοδοτείρη,
 ἀλγειν[ῶ]ν λύσασα νόσων δέμας ἡδέι ὕπνῳ,
 λήθης δῶρα φέρουσ' ἐπ' ἐμοὶ προστ[άγ]μασι μοίρης·
 ψυχὴ δ' ἐ(κ) κραδίης δ[ρ]άμ' ἐς αἴθερον εἵκελος αὔρηι,
 5 κοῦφον ἐπαιωροῦσα δρόμ[ω]ι πτερὸν ἡέρι πολλῶν,
 καὶ με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἄσσον ἰόντα,
 οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω φάος Ἑριγενείης.
 τειμὴ δ' ἐκ Διὸς ἔστι σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ἑρμείας λόγοις· ὅς μ' οἶρανὸν ἤγαγε χειρῶν
 10 αὐτίκα τειμήσας καὶ μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν
 οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι κα[τ]ε[ρ] οὐρανὸν ἀστερόεντα
 χρυσείοισι θρόνοισι παρήμενον ἐς φιλόνητα
 καὶ με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἄμβροσίησι τραπέζαις
 ἡδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰσορώωσιν,
 15 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο πα[ρ]η[ρ]ῖσι μειδιῶντες,
 νέκταρ δ' ἐν] προχοαῖσιν ἐπισπένδω μακάρεσσι.

Litterae traduntur vulgares. — 2 NON et 11 ΚΑΙ corr. Salmas. — 3 ΠΡΟΣΤΕΡΜΑΣΙ et 5 ΔΡΟΜΟΥ correxi. — 4 ΔΙΑΜ δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπέεικον d. Jacobs; ego non dubitavi heterocliton αἴθερον accipere. — 15 ΠΛΑΤΡΗΣΙ corr. Boeckh, idemque supplevit v. 16.

313. Inter Smyrnaea traditum. C. I. 3344.

a. Δμῶν Δωροθέας μετὰ χεῖρ[ε]σι τὴν ὁμόδουλον
 παρθένον εἰς Ἀίδην θάπτον ἀπερχομένην
 ἄρτι δέ το[ι], πανάωρε, χοὰς χεῖνσαι ἀπόδημον
 νυμφίον ἐκ πελάγους εἶδον ἐπερχόμενον·
 5 ἀλλ' ὁ μὲν ἐργὺς ἔτλη καὶ σ[τ]ῆμεναι καὶ ἐπιδακρῦσαι,
 τοῦ δὲ [σ]ὺ μῆδ[ε]ν ἔβης ἐ[σ]θομένα εἰς Αἶδα[ν].

- b. Οὐνομα μὲν Μακέταις ἐπιχώριον οὐνεκα μεμφθῆ
 μηδὲ ἐνί - Κοπρίαν μ' ὠνόμασαν γενέται·
 οὐ γὰρ ἄταιμος ἔην παρὰ δεσπόταις, ἀλλὰ μ' ἔθ[ρ]ε[ψ]αν
 10 αὐτοί, καὶ κοῖτον χερσὶν ἐμαῖς κομιεῖν
 δῶκαν τιμήεντα· [τ]συχὺς δέ με παρθέ[ν]ον οὖσαν
 δαίμων ἰς Αἶδην πένψεν ἀμειλιχί[ω]ς.
 ἀλλὰ καὶ ὥς τε[θ]νῶσαν ἐτείμεον ἐνταφίοισιν
 καὶ τύμβον γράψαν μνημοσύνης ἔνεκεν.

Infimae aetatis epigramma multis litterarum compendiis pessime sculptum. — 1 ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΟΙ alii explicare, ego emendare studui: subiectum facile ex voce ὁμῶδουλον repetas. — 3 ΤΟΝ 5 CΥΗ 6 ΙΥΜΗΔΑΝ — ΑΙΔΑΧ 13 ΤΕΟΝΗΚΑΝ corr. Hermann *Opusc.* IV 303. — 3 h. e. *funus curantes.* — 6 ΕΥΘΟΜΕΝΑ πειθομένα Boeckh. ἐσθομένα est αἰσθομένα. — 9 ΕΘΕΥΑΝ corr. Iacobs. — 11 ΚΑΧΥΣ et ΠΑΡΘΕΝΟΥΑΝ corr. Welcker *Syll.* 100. — 12 ΚΙΗC adverbium reposui; scribebant ἀμειλίχως. w forma ubique utitur lapidarius.

314. Smyrnae. C. I. 3272.

Θεοῖς ἤρωσιν.

Λεύκιος Μινίκιος Ἀνθιμος καὶ Σχρειβωνία Φηλεικίσσιμα
 ἀτυχεῖς γονεῖς Α. Μινικίῳ Ἀνθιμιανῷ τέκνῳ γλυκυτάτῳ καὶ
 θεῷ ἰδίῳ ἐπηκόῳ ζήσαν(τι) ἔτη δ' ἡῶνας ἔ' ἡ(μέρας) κ.

Νήπιός εἰμι τυχὼν τύμβου τοῦδ', ὃ παροδεῖτα·

ὄσος' ἔπαθον δ' ἐν βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς,

ἐκνύρσας λαινέα στήλλη τάχα καὶ σὺ δακρύσεις.

μητρὸς ὑπ' ὠδίνων ὥς εἰς φάος ἤγαγον ὦραι,

- 5 ἐκ γαίης με πατήρ ἐμὸς ἔλλατο χερσὶ γεγηθώς
 καὶ μ' ἀπέλουσε λύθρου καὶ εἰς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν,

ἠῦχτο δ' ἀθανάτοις, ἔπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσεσθαι·

Μοῖραι γὰρ πρῶται περὶ μου κεκρίκεισαν ἅπαντα·

καὶ μ' ἔτρεφεν γενέτης μητέρα μου τροφὸν εἰλάμενος.

- 10 αὐτίκα δ' ἠῦξανόμην εὐερνῆς καὶ πᾶσι ποθητῆς·

ἐν δ' ὥραις ὀλίγαις μοιρῶν σφραγεῖδες ἐπῆλθον,

αἶ με νόσῳ πῆξαν χαλεπῇ διδύμους πέρι·

ἀλλ' ὁ ταλαίφρων γεννήσας εἰάσατό μου νόσον αἰνὴν,

τοῦτο δοκῶν ὅτι μοῖραν ἐμὴν εἰάμασι σώσει,

- 15 καὶ τότε δὴ μ' ἑτέρα νόσος εἶλε κακίστη,
 τῆς προτέρης νούσου πουλύ τι χειροτέρη·
 σῆψιν γὰρ [λαι]οῦ πεδίον ποδὸς εἶχεν ἐν ὅστοις,
 εἴτ' ἑταμόν με φίλοι γενέτου καὶ μου ὅστέ' ἀνεῖλαν
 λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τοκέεσσι διδόντα,
 20 καὶ ταῦθ' ὥσανύτως εἰάθην πάλιν, ὥς τὸ πάροιθεν·
 οὐδ' οὕτως μου γένεσις δεινὴ πλησθεῖς ἐκορέσθη,
 ἀλλ' ἑτέραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστροὺς μοῖρα,
 σπλάγχνα μου ὀγκώσασα καὶ ἐκτῆξασα τὰ λοιπὰ,
 ἄχρῃς ὅτου ψυχὴν μου μητρὸς χέρες εἶλαν ἀπ' ὅσων·
 25 ταῦτ' ἔπαθον βαιῶν τέρματί μου βιοτῆς, ξένε,
 καὶ κατέλειπον τηκεδὸνα σ[τυγερὴν] τοῖσί με γειναμένοις,
 αἰνόμορος, λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους.

Anthimum patrem medicum fuisse minime certa est coniectura; immo mirum si medicus in fere saeculi, quo tempore omni litterarum generi dediti erant medici, tales sordes sui pueruli tumulo inscribi passus esset. — Edidi fere Boeckhii exemplum, a quo raro discessi: 3 cum Sponius ΣΤΕΛΛΗ, Tetius στηλλή, e Bullialdi schedis saepius interpolatis Reinesius habeat, στηλλή formam sat certo traditam puto; delevi praeterea cum Iacobsio v. 11 γάρ, quod post μοιρῶν lapicidae error ex v. 8 repetierat. — 12 πῆξαν retinui; correxere πλῆξαν. — 17 ΜΟΥ quod egregie correctum a Iacobsio recepi, quo et rei aliquid momenti accederet et numeri fulcirentur. — 21 γένεσις idem videtur quod *genitura* Suet. Oct. 94 vel ἡ τῶν ἄστρον διάταξις ὑφ' ᾧν ἐγενήνητο Cass. Dio LVI 25. — 24 μου servavi; deest in schedis Bullialdi. — 26 τηκεδὸν NAC τοῖσι omnes praeter Bull., ut de sua coniectura quamvis vera Reinesius *στυγερὴν* supplevisse putandus sit.

315. Smyrnae. Ex codice Askewiano C. I. 3365.

Αἰθῆρ] εὐσεβέα ψυχὴν, κούφη κό[νις] ἔσχεν
 σῶμα· πατὴρ Διοφῶ]ν, οὖνομ' Ὀνησίμη ἦν.
 κάτθαν]ε δ' ὀκτωκαιδεκέτις
 ἐφθάσθη μοιρέων ἐς τ[έλος] αἰδίου.

Supplevi. — 3 ΕΠΙΣΗΝΗ . . . fuit dativus ut in titulo C. I. Add. II 2113 c. ἐφθάσθης, δύστηνε, Τύχης δηλήμασι.

316. Smyrnae. Pocockii pessimum apographum C. I. 3388.

Ἐνθα σορὸς κατέχει κλυτὸν οὔνομα, παῖδα Τ[ρ]ύφωνα,
 ὃν [θ]ρέψεν Τροφίμῃς πολυώδυνος ἐλπίσι λιφθρεῖς
 μάμμη] δ' Εὐτυχία μασ[τοῦ]ς κατεκόψατο, οἷς ἔτρεφέν σε
 Μοίραις, [κ]αὶ φθιμένους ὀκταέτης ἔ[μ]ολες.

1 Τύφωνα quod traditur retinet Welcker *Mus. Rh.* 1832 I 291. —
 2 ΝΡΕΨΕΝ et 3 ΜΑΣΟΡ.Σ corr. Boeckh. — 3 init. ΑΜΜΑΣΔ Boeckh
 ἄλλως δ'. — 4 ΜΟΙΡΑΙΣΑΙ — ΕΝΟΠΟΛΕΣ Boeckh καὶ φθιμέν[αις], οὗς ὀκτα-
 έτης ἐνόη[ωπα]ς. Incertam esse meam emendationem scio.

317. Prope Smyrnam. Lebas V 27, cuius ipsum apographum exhibebo.

ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ . . Ι
 ΕΙ . ΗΣΑΣΕ . ΕΝ
 ΑΣΙΣΑΡΑΝΕΡΩ
 ΟΥΠΟΤΕΟΡΑΓΑΙΑΝΑΡΩΝΜΑΙ
 ΜΩΝΜΕΙΖΩ . ΙΕΣΑΙΝΕΙΙ

Nihil fere dispicio praeter haec:

. οὐποτ' ἐώρα
 γαῖ' ἀνδρῶν μα[κάρ]ων μεῖζο[γα]

ἡ μακάρων γῆ Erythrae urbs est, utpote condita ab Erythro Rhada-
 manthi filio; fortasse latius patens hoc nomen etiam ad Smyrnaeos
 pertinebat. Extremae litterae v. 5 eadem videntur quae minus corrup-
 tae leguntur v. 1 ΠΕΙΣΑΝΙΟΣ, unde nomen viri fuisse conicias; Πεισανίος,
 quod non intellego, dubito num fuerit. — 3 Ἀσίς ἀπ' ἀνέρο[ς] sed hoc
 quidem est nugas agere.

318. Prope Smyrnam. C. I. 3399.

[Nomen defuncti]

ζ[ή]σας [ἐ]τη .x. [μ. θ. ἡ. ε.]

συνζύγο[ν] παλάμα[ι]ς [κ]ι[μ]η[θ]ίς ἐνθάδε κί[μ]ε,
 πολλὰ καμῶν νείκης δὲ βραβίον ἔχο[ν]τα

5 μῦρα κατήγαγεν ὧδε.

Ἀσκληπιοδότῃ ἀ[νδ]ρὶ ἰδίῳ μν[ι]ας χάριν
 ταῦτα ἐ[ποίη]σ[εν]· χρησ[τ]ὲ χαῖρε.

1 Π ΙC| κ. ΤΟΡΩ unde Νικήφορος fortasse nomen fuit. — 2 ΣΤΗΚ

| NO+C et 3 MATCAINΘEIC correxi. — 6 AN | API et 7 ΕΠΕΤΙΒΙ corr. Boeckh, qui extrema quoque supplevit.

319. Philadelphiae. C. I. 3435.

Ξανδίππην Ἀκύλας μνήμῃ βίотου παρέδωκεν
 βωμῷ τειμήσας σεμνοτάτῃν ἄλοχον,
 παρθένον ἧς ἀπέλυσε μήτηρ, ἧς ὥριον ἄνθος
 ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμῳ.
 5 τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοστ[τ]οῦ τελέωσέ βίο[υ] ἐνιαυτοῦς
 καὶ μετὰ τούσδ' ἔθανεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

I potius quam II saeculi. — 3 παρθένος adiectivum satis quaesitae est dictionis; minus elegans ἔσχεν - παυσάμενον. Homericum ἡμιτελεῖ δῶμον multi imitati sunt (II. B 701), velut Catullus 68,75 *advenit Protesilaeam Laodamia domum inceptam frustra*. — 5 ΕΙΚΟΣΙΟΥ et BION omnes, nisi quod unus Smith BION. Boeckh ἐπ' εἰκοσι σδ - βίου, alii peius etiam.

320. Thyatiris. C. I. 3511.

a. Ἀ]ντὸ[ς] Ζεὺς Κρονίδης [ύψ]ίζυγος αἰθέρι ναίων
 σ]ῶμα [π]υρὶ φ[λ]έ[ξ]ας στέρνων ἐξείλετο θυμόν·
 οὐκ ἤ[μην] βροτός· [ί]θὺ [π]αρέσ[την] μ]ητέρι σεμνῇ
 νυκτὶ μελαινοτάτῃ ἐρμηνε[ύ]ουσα τάδ' οὕτως·
 5 μῆτε[ρ] Μελιτίνῃ, θρήνον λίπε, παῦε γόοιο,
 ψυχῆς μνησαμένη, ἣν μοι Ζεὺς τε[ρ]πικ[έρ]αυνος
 τεύξας ἀθ[ά]νατον καὶ ἀγήραον ἤματα [π]άντα
 ἀρπάξας ἐκόμι[σας] εἰς οὐρανὸν ἀστερό[εν]τα.

b. — — — — —
 . . . ν ἀναστήσας μ . . . αν τέκνοιο δα . . .
 μητρὸς Μελιτίνης· [ἡ δ' εἶπ]εν ἔπος τοιονδε·
 ἥλ]υθον ἐνθα Διὸς [μ' ἔδρ]αισι καθείδρυσεν [Ερμῆ]ς
 ἡμα . . . ἰδι πα | . . . εφν Ασκληπι . . . | εἰτοολ . . . |
 5 νπᾶσιν . . . | . . [ἀν]θ[ρ]ώποις . . . | σ . . .

Apographa duo sunt, unum Peissonellii, alterum Sherardianum in cod. Askew., quae ita inter se differunt, ut modo hoc modo illud una altera littera sit auctius. Prius carmen certa ratione restituit Boeckh,

de altero, quod in eodem Lydis vel maxime familiari argumento versatur, desperandum esse videtur. — 1 .ΥΤΟΥ — .ΕΙΖΥΤΟΣ — 2 ΓΥΡΙΦ ΑΕΣΑΣ — 3 ΗΙ... — Γ'ΑΡΕΣΙ... 6 ΤΕΠΙ — 7 ΑΘΗΝΑΤΟΝ — 8 ΑΣΤΕΡΟ|ΤΑΣ. In altero fragmento hoc intellego ab initio plura periisse; dein mater videtur μ[οῖρ]αν τέκνοιο δα[ΐ]ναι, quamquam genetivus μητρός quo spectet non video. — 2 ΕΛ|. .ΗΕΝ ἡ δ' εἶπεν Boeckh, idemque Ἑρμῆς supplevit. Ceteris abstineo.

321. Inter Sardes et Philadelphiam. Lebas V 640.

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν Μενεκράτην Διοδώρου χρυσέῳ στεφάνῳ,
τὸ δὲ μνημεῖον κατεσκεύασεν Τατία Ἀπολλωνίου ἡ γυνὴ τοῦ
Μενεκράτους· Μενεκράτης καὶ Ἀμμιον τὸν αὐτῶν πατέρα ἐτεί-
μησαν.

Ὀλβιον ἐνθέμενος βίοντον καρποῖς ἐπέχαιρον
βῶλον ἐπιψήχων πυροφόροις βοτάναις·
αἱ δέ με χεῖρες ἔπα[υ]ον ἀπ' [ἐ]ργεος, ἥνικα θερμα[ί]
ἀκτεῖνα[ι] προλίποισιν ἐφημερίων καταδύσα[ι],

5 γηθοσύνην Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν
ἄφνω δ' ἐν προκοπαῖς ἔλιπον βίον εἵνεκα μοίρης,
ἀρπαχθὶς τέκνων [ἡδ'] ἀλόχου γλυκερῆς,
ἥ τις ἐμοὶ με[ν] ἐνεῖμε τά[δ'] ἔξοχα δῶρα καμόντι[ι],
στεψαμένη καμάτου οἶκον ἐναίδιον,

10 καὶ θρήνοις κλαύσασα πολὺν χρόνον οὐ λάβεν ἄνδρα,
ῥεμῖν κόλτης εἰς τέλος ἀραμέ[ν]η.
παῦ[ς]ον δ' ὠδεῖν[ουσ]α [κα]ὶ

Haud ita multo post a. 171, si quidem recte illum Μενεκράτην Διο-
δώρου, qui est in titulo C. I. 3438 haud procul invento, eundem esse statui. —
3 ΗΔΕ correxi. — ΕΠΑΙΟΝ — ἔργος nomen minime coniectura temptandum.
— ΘΕΡΜΑ et ΑΚΤΕΙΝΑΠΡΟ v. 4 non video qua alia ratione emendari pos-
sint; ἀκτεῖνη forma adhuc ignota, at valde credibilis coll. ἱκτίς et ἱκτί-
νος. Lobeck *Paralip.* p. 170 sq. προλείπω intransitivo sensu optimo
cuique scriptori usurpatum hoc loco genetivum trahit ἐφημερίων i. e.
mortalium. — 8 ΜΕΜΕΝΕΙΜΕΤΑΚΕΞΟΧΑ corr. Buecheler. — 10 sententia certa;
fortasse praestat οὐ λάβεν ἄλλον. — 12 παύσον Waddington; dein haec

Δ' ὈΔΕΙΝΟ. ΣΑΡΧΙ ΙΝΟΝΟ

ΝΕΜΟΥΠΕΡΙΟΝΤΟΣ

ΜΕΝΗΜΙΓ' /

in quibus duo ille distinguere videtur: ἐμοῦ περιόντος et - μένη μετὰ μοῖραν ἐμήν.

322. Prope Sardes. Anaglypho virgo exsculpta est dextra florem tenens. Ex Keppelii apographo C. I. 3440, ex Steuarto Welcker *Mus. Rh.* III 245 n. 18.

Χαίροις, ὦ παροδεῦτα, τειμῆς ἰσάκουσον ἐμεῖο·
 ὄνομα δὴ Γλυκίαν ἐσορᾷς ἐμὲ παρθένον οὔσαν
 τήνδ' ἄρ' ἐμὴν νεότητα πατήρ Παιδέρως ἐνέγραψεν
 καὶ μήτηρ Γλυκία καὶ Τειμογένης ὁ ἀδελφός,
 5 μήτρωνες Μάρκος καὶ Νείκυσ, ἔ δέ τε μάμμα[ι
 Τιμογενὶς κα[ὶ Τ]ύχη τὴν ἔγγονον ἐτειμήσαντ' ἐμὲ ἣν οὔποτε
 ἦλπισα τειμήν.
 ἔτους σςθ' μηνὸς Δεῖον

Annus epochae Sullanae est 299, p. Chr. n. 214, mensis primus, diei nota mutila apud Stenartum .PI — 5 μήτρωνες Welcker; retinui Steuarti lectionem. Μητρωνες Keppel. — 6 ΚΑΠΥΧΗ Steuart. καὶ ψύχη ex Keppelio Boeckh et Welcker. — ΕΜΕΝ pro ΕΜΕ nisi barbara forma est, erravit lapicida.

323. In Saittis Lydiae oppido. Ex Hamiltonis apographo (*Researches of Asia Min.* n. 339) Lebas V 1668.

Ἔτ(ους) σξ'. μηνὸς Γορπιαίου β[ι].
 Μητρᾶν ΕΞΛΗΘΥ ἔχι τάφος οὗτος ἄλμπον
 ἄσβ[ε]στον λύπην πᾶσι λιπόντα φίλοις.

Annus Sullanae epochae est 260, p. Chr. n. 175, mensis undecimus, diei nota sic tradita β'. Welcker *Mus. Rh.* III 253 legit τῇ β'. Probabilius β' corrigitur; nam BI pro IB usitata est scriptura. — 1 patris sive patriae nomen corruptum.

324. In Thaso. Ex Prokeschii apographo C. I. Add. II 2161 b (coll. p. 184) et vv. 5 — 8 misere interpolati ex schedis eiusdem inter titulos Thyatiranos C. I. 3519.

Σῶμα κόρης ἀρπαχθὲν ἀ[μει]λι[χίω]ν ὑ[π]ὸ [μ]οιρ[ῶ]ν

παρθένου ἀνθοφόρου τύμβος δ' ἐγκατέχει
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων βουλαῖς ἐπιδήμιος ἔστιν
 ἄστροις καὶ ἱερὸν χῶρον ἔχει μακάρων
 5 οὐδὲ πικρὸν μοιρῶμμιτον ἔκ[φυγεν], οὐδ' [ἐ]δυ[ν]ήθη
 ἀνθού[σ]η[ς] ὦρ[ης]
 ἀλλὰ τρισκαίδεκάτου π[ερ]ι[τελλο]μένου [ἐν]αυτοῦ
 γειναμένο[ι]ς [μ]έγ[α] π[ένθ]ος ἐο[ι]ς [κατέ]λειψε τοκεῦσιν.
 Αὐρ[η]λ[ί]α Θεαν[ώ] Ἡροδότου προσφιλὴς χαῖρε.

Litterae recentissimae. Videtur titulus aliqua ex parte lectu difficillimus. — 1 ΑΝΗΛΙΚΩΝΥΣΙΟΗΟΙΡΙΝ correxi; simile quid Boeckh ἀνηλίκων ὡς. μ. C. I. Lat. 1 1009, 12 *en hoc in tumulo cinerem nostri corporis infistae Parcae deposierunt carmine*. — 2 ἀνθοφορία sacrum quoddam munus est, quod ad Cereris religionem pertinuisse videtur. Eadem enim mulier quae C. I. 2162 ἀνθοφόρος dicitur etiam τιμοῦχος audit, quod est Cereris καλλιστεφάνου cognomen h. Cer. 268; quo probato veri simile est poetam v. 1 sq. defunctam cum ipsa Proserpina comparasse, quae simili modo ἀνθοφοροῦσα rapta est a Plutone ἀμειλχίω θεῷ. — 5 ΕΚ . . . ΠΟΥΔΡΑΥΙΗΗ ΟΗ ἔκφυγεν Boeckh, ἐδυνήθη Buecheler. — 6 ΑΝΘΟΥΤΗΙΩΡΙ . . ΒΑΡΧΟΛΑΙΕ . . . conii. Buecheler καρπὸν ἀποδρέπεμεν, minus placet quod Wilamowitz proposuit ἀρμόδι' ἔργα τελειν coll. Solon. 24, 6. — 7 ΠΙΣΜΕΝΟΠΠΑΥΙΟΥ corr. Welcker *Mus. Rhén.* 1832 p. 286 idemque v. 8 restituit, ubi ΜΕΝΟΙ . . ΕΓΛΕΡΙΟΟΣΕΟΜ . . Subscripta ΑΥΡΗΛΙΟΗΡΩΗΗΡΟΔ κτλ. corr. Boeckh.

325. In Thaso. Conze *Itin. insular. maris, Thrac.* tab. VIII coll. p. 31.

- a. Κατίλλιο[ς] θύγατρ' ἔθαψεν ἐν χθονί
 Δημητρίᾳ τόδ' ἐπὶ [δω]μήσας λίθου
 ἀγλ[α]ίσμα λέκτρ[ων] ἀλλ' ἄγαν σμικρὸν μέρος
 ζωῆς παρ[έ]σχεν ἐν [βρ]ο[τ]οῖς μοιρῶν νόμος.
- b. 5 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει δέμας [ἀγ]λ[α]όν, αὐτὰρ εἰς αἴ[θ]ρη[ν]
 ψυχὴ ἔβη ἐμέθεν· φθένξομ' ἀ[ρ]ιφραδέως·
 ἡιθέοις γὰρ ἔδωκε θεὸς μετὰ μοῖραν ὁ[λ]έθθυο
 ὥς ζῶουσι λαλῖν πᾶσιν ἐπιχθονίοις.
 οὔθ' ἅμα παρ[θ]ενικῇσιν ἐγὼ χορὸν εὐρὺν [ᾄθ]υ[ρο]ν,
 10 (ἦκαχε γάρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθίμεν[αι]),
 οὔτε με νυμφοκόμοις θαλάμοισιν ἐς[ήγ]α[γ]ε Νόσ[σος]
 κουρίδιον γενέτης πρὸς πόσιν ἐρ[χ]ομένην·
 ἀλλ' ἔτι μ' ἀδμήτην, ἀταλόφρονα, μοῖρ' ἐκίχ[α]ν[ε]ν

Χρυσίδα καὶ γαμῖης ἐλπίδος ἐστέρησεν.

15

αἰδίου μνήμης τύμβον ἐπαίρομεθα.

Litterae ornatissimae quales in titulo Thasio C. I. 2162, qui cum nomina Αἴλιος et Αἰλία habeat altero fere p. Chr. n. saeculo scriptus videtur: eiusdem aetatis epigramma esse puto. — 1 post Κατ'ἄλλως spatium 18 fere litterarum intermisso ΗΣ legitur. — 2 ΣΠΥΛΛΙΜΗΣΑΣ et 4 ΠΑΡΣΣ ΧΕΝΕΝΕΝΙ. ΟΙΟΙΣ correxi. — 3 ΛΙΛΙΣΜΑΛΕΚΙΡ .. ἀγλαίσμα Wilamowitz. Significatur sarcophagus magnifice exornatus. — 5 ΛΙΛΛΟΝΑΥΤΑΙΣΣΑΙΟΠΙΝ et 7 μοῖραν ΟΑ .. corr. Wieseler. Ceterum conferri potest πείρατ' δ'ἄεθρου et μοῖρῃ θανάτοιο. Rem ipsam non novi. — 9 ΠΑΡΩΝ κτλ'. — ΛΟΥ .. Ν corr. Wieseler. — 10 extr. ΚΣΝΙΙΙΙ corr. Sauppe; fuerit ἀποφθίμανε. — 11 ΕΣ .. ΙΑΚΕΝΟΣ Wieseler ἐσεῖλκεν, quod displicet de patre dictum; ἐς-ἤγαγεν satis certum puto, incertum vero, nomen fuerit necne. — 12 ΕΡΥΟΜΕΝΗΝ — 13 ΧΑΝ . Ν — 15 versus multo magis sinistrorsum scriptus, quo adpareret extra epigrammatis fines positum esse, miro utique modo; in fine ΠΛΙΙΙΙΙ Sauppe ἐπλησάμεθα, cui meum praetuli.

326. In Thasi portu qui Panagiae vocatur. Miller *Rev. archéol.* 1866 II 58.

Ἀὐρ. Φίλιππος Φιλίππου Ἀβδηρείτης ζῶν ἔτι κατασκεύασεν

ἑαυτῷ καὶ γυναικὶ Ἀντωνείνῃ καὶ τέκνοις ἑαυτοῦ,

εἴ ᾗ εἰδῶς κληρονόμων τὴν ἐπιλησμοσύνην

καὶ κοινοῦ θανάτου μνημόσυνον προβλέπων.

εἴ τις δ' ἕτερος ἕτερον βουληθῇ καταθέσθαι πτώμα, οὗτος δώσει
τῇ Θασίῳ πόλει (δην.), β καὶ τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ ἄλλα (δην.), β.

χαῖρε παροδεῖτα.

Aetatem nomina indicant. Aperte pedestri orationi duo pentametri interpositi, quorum prior εἴ syllaba abundat. — 2 προβλέπειν τι *prospicere aliquid latini sermonis consuetudinem arguit.*

327. In Imbro. Conze l. s. s. p. 97.

Τέσσαρα τέκνα λιπώ[ν] Νεικήφορος ἐνθάδε κεῖμαι

ἐν χρηστῆς ἀλόχου πνεῦ[μα] λιπὼν παλάμαις

εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδοῦσα,

ἀλλ' ὁ πατὴρ ἔτλη Λού[κι]ο[ς] οὐκ ὄσια·

5 εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸ[ν] ἐμὸν νέκυν, εἶδε δὲ τέκνον

πώ[μα]τι λ[α]ινέφ σω[μ]α κ[α]τ[ι]σχό[μενον].

III fere saeculi. — 4 ΛΟΥΝΟΙ — 6 ΠΩΟ... | ΤΙΛΔΙΝΕΜΕΚΑΚΙΕ.... |
MENON quas punctis notavi litteras incertas esse testatur editor. Emendavi de monumentorum aliquot graecorum carminibus (Bonnae 1871) pag. 41.

328. In Lemno. Conze p. 113.

Π[α]σιν ἐνμενέτης τελέθω
τοῖσιν προφρονέως ὡς ἐμὲ ἐρχομένοις.

Litterae II fere saeculi. — 1 Curtius Goett. *gel. Anz.* 1860 p. 421
τελέθω Δὼς υἱὸς Ἀπόλλων. At in scamno nunc insertus lapis vix eam
habebat magnitudinem, quae templi epistylion conveniret. Loquitur de-
functus.

329. Mytilenis. Ex sylloge Cyriacana edidi *Ephem. epigr. lat.* II 11.

Τὴν κύνα Λεσβιακῇ βώλῳι ὑπεθήκατο Βάλλος
εὐξάμενος κούφην τῇ κατὰ γῆς σκύ[λα]κ[ι],
δουλίδα καὶ σύμπλουν πολλῆς ἀλός· [ῆ]ν καὶ παράσχοις
ἀνθρώποις ἀλόγοις ταῦτά χαρίζομέν[η].

I vel II saeculi. — 1 confert Buecheler (*Jen. Littztg.* 1874 n. 374)
Crinagorae epigr. A. P. VII 628 ἐν τύμβῳ δῆς ὑπεθήκατο βώλου (lege
Δίης-βώλου). — 2 ΣΚΥΚΑ — 3 ΤΙΝ interpretatur Buecheler *quam* (i. e.
κούφην γῆν v. 2) tu etiam concedas, compellatam putans ipsam Terram deam.
Non facilem esse hanc structuram patet; at nescio an non praestet quam
Aeneas Piccolomini amicus proposuit emendatio ξ[ι] κε παράσχοις, quod
vertit cui te puto, o terra, praestitutam esse, quod hominibus nunquam
dubitas praestare.

330. Mytilenis. C. I. 2211. Ex Cyriaco edidi l. s. s. 10.

Ὅ πάντα σοφὸς καὶ μουσῶν ὄχ' ἄριστος
Ἀλκιβιάδης Βυζάντιος ἐνθάδε καῖμαι,
Ἑλλήνων πάντων ὄρνις ἀοιδότατος·
Λουκιλλιανὴ δέ μοι ἦν παράκοιτις,
5 ἥς ἐκ δαπανῶν τύμβος ἔχει [με] κλυτός
Λέσβῳ ἐνὶ χώρῃ ἥ δ' εὐδαίμων Μυτιλήνη
σῶμα μετῴκισατο.

1 *optimus poesi* Boeckh. — 5 inserui pronomen sive librarii seu lapidarii errorem corrigens.

331. Mytilenis. Franz *Annal. Instit.* 1842 p. 148.

Τῇ κλυτῇ ἐν πινυτῇσι Πεδανίῃ ἐνθάδ' [ἔθῃκεν
nomen filii] ὑδὸς μνημα σαιοφρο[σύνης].

Litterae satis recentes.

332. Pergami. Anaglypho canis exsculptus. Lebas *Rev. de la Philol.* I 335.

Οὐνομα Φιλοκύννητος ἐμοί· τοῖος γὰρ ὑπάρχων
θῆρσιν ἐπὶ φοβεροῖς κραιπνὸν ἔθῃκα πόδα.

III fere saeculi.

333. Pergami. Ex codice Askewiano C. I. 3557.

Εἰ μὲν ἔην ζω[εῖν ἐπιε]ικέα θυμὸν [ἔχ]ο[ν]τα,
σώφρων δ' ὅς κεν ἔην ἢ πινυτὸς πραπίδας,
οὔ' ὑποτ' ἂν ἐν σχεδ[ί]ῃ μάχῃ ὤλετο ΞΕ (nomen defuncti)
καρτερός· εὐπρεπέης ἦν γὰρ ἰδ[εῖν] προμάχοις.
5 ἀλλ' οὐτο[ι] μοῖραν [γ]ε θεῶν ἰότητι κ[ραταιήν]
θνητὸς ἀνὴρ ἔφυνγεν· ἔφθιτο [δ'] ἐσθλὸς ὁμῶς·
καὶ γὰρ] ΤΟΥΣΟΣΟΙΤΟΝΤΑΟΕΠΑ
ὤλεσε ΑΙΤΕΝ . ΤΑ
ἀλλὰ καὶ ὥς ἔκανον [π]έ[λ]ας [ἀνέρας]
10 κείμαι δ' ἐν τ[ύμ]βου ΛΗΣΤ
σῆμα δέ μοι πρέπον ἐστὶ καὶ

Desperatum esse epigramma iure dicit Boeckh. — 1 ΖΩΝΗ... et post θυμὸν .. Ο. ΤΑ Boeckh εἰ μὲν ἔην ζωὴν ἐπιεικέα θυμὸν ἰφάλλειν hac sententia si vitam augeret animus probus, non qui temperans et sapiens foret periret. At cum v. 3 extr. nomen defuncti fuisse necesse sit, non perspicitur ista ratione, quomodo a generali ut ita dicam sententia ad ipsum defunctum transitus fieri possit. Quae posui ita intellego: si fieri posset ut homo probus ac prudens sapiensve vitam servaret (viveret), nunquam ille periisset, ut ipsum verbum ζῶειν vitam servare, σώφρων δέ altera prota-

sis pars esset. *ἄν* autem cum indicativo aoristi positum superfluum est exemplis firmare. — 2 suppl. Boeckh. — 4 sic distinxi; pro *προμάχοις* *ποσὶς ἱτάροις*. *ἰδεῖν* Boeckh. — 5 *τε* recte Boeckh his quae recepi posthabuit *μοῖραν τε - καὶ ἄδην*. — 6 suppl. Wilam. — 7 sq. interpretatur Wilamowitz *nam et deorum filios (ad Ilium) Parca necavit: eidem ego succubui*. Certum est iuvenis obitum narrari; verba non expedio; καὶ γάρ recte Boeckh. — 9 *τελαε πέλας* verum videtur, nec minus v. 10 *τύμβου* vel *τύμβω*, ubi ἐν ταβουλῆς voluit Welcker in notis suo Syllogae exemplo p. 85 adscriptis nescio quo sensu.

334. Apud Ilium novum. C. I. 3627.

Τὴν στῆλλην, παροδῖται
 εὐφῆμῳ γλώσση χεῖρε προσείπατ' ἐμέ,
 τὸν ζῶν[πρ]ο[λ]ι[π]όντ[α], ποθνητὸν αἰὲ γον[έ]σσιν·
 εἰ δὲ μαθὼν τὸν ἐμὸν μόνον, ὦ ξένε, [κ]α[ὶ] σ[ὺ] με κλα[ύ]σις,
 5 στέρ[ξ]ω· καὶ θνήσκων γὰρ ἔχω νόον οὐτίνα [β]αίον·
 κ]ουρῆα τὴν τέκνην ἐσορᾷς ἐμέ, τὸν παρὰ μοῖραν
 πλ]ήγματι δυσστήνῳ πνεῦμα [β]ίῳ θέμενον·
 ἐξόπιθεν χεῖρ γάρ μαι ἔβαλεν δύστηνον ἐς Ἀθην,
 ἥλυθον ἐξ ζωῆς ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν·
 πλεῖ[ον] δ' οὐ[κ] εἴ]ασε Τύχη δαίμωνται ἀλόγιστος
 11 ἐξ]ανύσαι· πρ[ὸ] γάμ]ων ἀρτ[ι]φ]υῆς ἔθλονον.
 πολλὰ δ]ὲ καὶ μάτηρ με ὠδύρετ[ο] ὃν κατὰ οἶκον
 δειλ]αίη κ[ατ'] ἐμοῦ χεῖρα βαλ[οῦ]σα ῥέθους
 ἐμὰς [μ]ονί[μ]οις φρένας παιδός
 15 σὺν πατρὶ δυσστήνῳ· βά[λλ]ο[ν] ἐ[μ]ὸν ὀλέτην
 δέμοσιν ὦ μοῖρης πικρὰ λογιζομένης·
 οὓς γὰρ ἔδει [ζῶ]ν[τας τέκ]νου ὕπο [πρ]εσ]βεύεσθαι,
 οὗτοι νῦ[ν] αὐτοῖ] σῆμ' ἐπέθ[ηκαν] ἐμοί.

Litterae vulgares, carmen ipsum admodum recens. Scripturae corruptelas leviores velut o pro α et e scriptum non enumerabo. Boeckhii supplementa sunt plurima, pauca ipse mutavi. — 1 ΔΙΤΑΙΔΙ . . . Boeckh ἀειμνήστην ἐσιδόντες. — 3 ΙΕΙΝΤΟΝΙΤΟΝΤΗ Boeckh αἰῶν' ἐκπρολιπόντα. — 4 ΖΕΝΕΡΑ . . . ΥΜΕ δάκρυ με κλ. B. — 5 init. ΕΞΟ corr. FRANZ. — ΡΑΙΟΝ — 7 ΕΙΑ πνεῦμ' Ἀἰδᾶ B. — 9 XIV post acceptum vulnus diebus mortuus est, cf. A. P. VI 330 ἰάθην - ἐν τρισὶ μῆσιν. — 10 ΙΟΝΔΟΥΗΑΣΕ τὸν βίω]τον δ' οὐ πᾶσ[ι] Τύχη - [δωκ'] ἀνύσαι πρὸ γάμων B. correxī non multo violentius. — 12 priorem versus partem aliunde petitam esse

vel dialectus probat. — 13 καὶ . . . | . . . ΣΟΥΡΕΘΟΥΣΣΑΙΟΙΚ . . . | ΕΜΑΣ
 ΗΟΝΙΝΟΙΣΦΡΕΝΑΣΟΙΕΑ | ΤΕΠΑΙΔΟΣ in quibus quae lateant nescio. v. 13
 Boeckh δακρυχένυσα pro χεῖρα βαλοῦσα. Idem quae v. 14 voluit taceo.
 μονίμοις videor certo cortexisse; ibid. init. fort. καὶ θρήνοισιν. — 15 ΒΑ
 ΜΟΜΕΝΟΝ βαλλόμενοι B. *daemonum sive deorum iram in percussoris*
caput detestabantur. — 17 sq. ΕΔΕΙΤΟΝΥ | ΥΑΙΣ . . . ΝΟΥ probabiliter cor-
 rexit et supplevit B.

335. In Granici valle superiore. Ex Kiepertii apographo Franz *Annal.*
Inst. 1842 p. 144.

‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ
 Μοττιανῶν Βαιστειανῶν Τρινοξειτῶν Ἀγεανῶν . . . δ[α]νῶν

‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ
 Ἰ[λ]βειτηνῶν ὕχαντηνῶν
 [‘Ο χῶρος ὁ

fuit anaglyphum.

δίς] δέκα καὶ δύο ἐτῶν γεγεννημένον· ἐν [δ]ὲ λίθῳ μου
 τοῦνομα [δν]στήν[ου]
 Ἀνήσκα] δ' οὐχὶ ν[όσ]φ βεβαρημένος, ἀλλὰ διώξας
 ἔπικον [ὑπὸ] σπουδῆς α[ἰφν]ιδίως ἔπεσον·
 5 ο[ὐδέ] γ' ἐθάλφθην] χερσὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ὁ τ[λ]ήμων
 κείμενος ἡμιθανὴς [ῥείθρου] ἐ[π'] ἑ[λ]ιόσι].
 τόνο] ἄρα, μῆτερ, ἐ[μ]οῦ δέξα[ι] λόγον ἀντὶ τροφῆων,
 ὧν ἔκαμες
 οἳ[τ'] ἀπὸ μοι τοκέων] τειμᾶς χάρις, οὔτε γε πάππῳ
 10 βαιὸν ἐ[μ]ῇ] τ[έφ]ρη βῶλον ἐπισ[κ]εδάσα[ι]
 ἔδει [μ'] ἀπὸ σ στεφανοῦσθαι,
 σίνπαν πληθὸς ἐμὸν τύμβον ἔχευε τότε·
 καὶ το[κ]έ[ες] ἐγ[ό]ω]ντο
 τοῦμοῦ πανκλαύστου· δαίμονος ὡς ἀδικοῦ·
 15 ἀνθ' οὗ νίον γὰρ νῦν ὁσ[τᾶ, κενεὸν] σέβας εἰ[χ]ον
 ἀν[τι]], οὐ τέκνον, ἀλλ[ὰ] λίθον.

In emendando difficillimo epigrammate nihil fere profeci; videtur
 non nimis recentis aetatis, quippe iota dativis adscripto v. 9 et 10.

Ante v. 1 paucae supersunt nullius momenti litterae. — 1 ΘΕ — 2 ΣΤ ΗΝ ΙΕΛΕ Franz γράψ' ἑλέων ὁ πατήρ, idemque supplevit correxitve v. 1 - 5. — 3 ΝΘΕΩ — 4 ΙΠΠΟΝΙΣΠΟΥΔΗΣ Franz ἐπὶ σπ. — 5 ΤΑΝΗΜΩΝ — 6 ΘΑΝΗΣ . . Ο . ΙΕ . . ΩΣΕΝ supplevit licet incerta ratione Wilamowitz, qui etiam v. 7 sententiam adsecutus est. — 7 ΔΕΞΑΛΟΓΟΝ — 8 ΩΝΕΙΚΑ ΜΕΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣΑΔΕΛΙ . . ΝΑΣΕΝΙΑΠΤΟΔΟΥ extremæ litteræ ad v. 9 trahendæ videntur. — 10 ΕΠΝΥΤΗΡΕΙ correxi. — ΣΧΕΔΑΣΣΑΣΗΔΟΝΗΙΑΡΕΔΕΙΝ ἐπισκεδάσαι Franz, qui infinitivus suspendi debet ex voc. αἴσιμον simil. Tum Buecheler talem fere structuram fuisse intellexit ἡνίκα γὰρ ἔδει με - στεφανοῦσθαι κτλ'. Non patet tamen a quibus ille honoratum se iri speraverit. — 13 ΚΑΙΤΟΥΣΕΙΣΑΕΠΝΕΤΕ dein in versus exitu nescio quot litterarum lacuna et proximi versus initio ΠΟΝΘΙΕΘΟΝΤΟΤΟΥΜΟΥ κτλ'. τοκέες verum puto, nam parentibus memoratis opus est propter v. 15. ἐγώντω posui ut quid postuletur pateat. — 15 ΑΣΕΒΑΣΕΙΚΩΙΑΝΣΗΠΝΥΣΩΝΟΥ — ΑΛΛΟΘΕΟΙ quæ tradita videtur sententia οὐ τέκνον ἄλλο θεοί non video quomodo ceteris adaptari possit.

336. Alexandriae Troadis esse recte coniecit Boeckh C. I. 3588.

Ἔστιν τοῦνομά μοι Ἀφροδείσιος, ὃ παρῶδεῖτα·
 εἰμὶ δ' Ἀλεξανδρεὺς, τῶν δὲ [σ]ορ[ῶν] ὁ μέσος.
 Θνήσκω δ' οἰκτροτάτῳ θανάτῳ διὰ τὴν ἄλοχόν μου
 κ]λεψίγαμον μισράν, ἣν περὶ Ζεὺς ὀλέσει.
 5 ταύτην γὰρ λάθριος γαμέτης καίμῶν γένος α[ἰσ]χῶν
 ἱλξ[έ] με κἄφ' ὕψους δισκοβόλησε νέον·
 διςδέκατον γὰρ ἔτος κατέχοντά με, κάλλος ἔχοντα
 κλώσασαι μοῖραι πέμψαν ἄγαλμ' Ἀΐδην.
 χαῖρε.

Litteræ vulgares. — 2 ΧΟΡ . . χαρῶν scripserunt nullo sensu. σορός vocabulum in ipsa illa regione, cuius esse epigramma coniecit Boeckh, masculino genere utitur, cf. C. I. 3580. 3586. Ceterum cf. C. I. 4579 ἡ σορὸς ἡ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντώχοιο. — 4 πρὶ con. Wilam. — 5 ΛΥ ΧΩΝ recepi Iacobsii coniecturam (Welcker *Syll.* 51). — 6 ΙΛΞΕ ΘΕΛΞΕ Boeckh; non opus videtur εἰλξε corrigere.

337. Cyzici. Anaglypho navis expressa cum viro ipso. C. I. 3694.

Ἦμην στολάρχης Ποντίων βελῶν ἐγώ,
 ἐ]ξηρέτοις πτέρυξιν ἡγ[λ]αισμένος,
 ἀνὰ στράτον Κρισπεῖνος εὐκλεὲς ἀνήρ·

- 5 *Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρίς, ἀρχαία πόλις.
ἔγνωι τίς ἦμιν καὶ πόθεν γένος κυρῶ·
λοιπὸν φυλάσσου μή τινα ἐνθήσεις τάφῳ
δίκην τε ὑφέξεις παρανόμως τυμβωρυχῶ[ν
φρίσκη τε ὥσις (δην.) ,β καὶ [τ]ῇ πόλει (δην.) ,α.*

Classem Ponticam Elagabali aetate Cyzici collocatam fuisse tradit Cassius Dio LXXIX 7. — 1 Muratorii lectionem *ποντικῶν νέων* ex Bimardi coniectura profectam esse probabiliter statuit Boeckh, qui vertit *telorum marinorum ductor*. De stolarchi officio v. Marquardt *Antiq. rom.* III 2 p. 402 coll. p. 405 adn. 49. — 2 ΘΞΗΡ — ΗΓΑΙCΜ et 8 ΙΗ corr. Boeckh. — 7 participium restituit Brunck. — 8 β et α lege δύο et μίαν metri causa.

338. Cyzici. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 354 ex ectypo.

- Μίκκης οὔνομα μοῦνον ἔχει τάφος, εὐσεβέες δέ
ψυχὴν καὶ πεδίῳ τέρμονες Ἡλυσίων·
τοῦτο σ[α]οφροσύνης ἔλαχεν γέρας, ἀμβροσίη[ν] δέ
σώματος ὑβριστῆς οὐκ ἐπάτησε [χ]ρόνος·
5 ἀλλὰ νυ μ[ὲν νύμ]φῃσι μετ' εἰς[εβέ]εσ(σ)ι κάθεται
ἀνέρος ἐν μνήμῃ [κάρτ]α φυλασσομένη.*

I vel II saeculi. — vv. 1 - 4 non intellexit editor. — 3 ἀμβροσία i. q. ἀθανασία. — 5 ΝΥΜΦΕΙΜΕΤΕΥΞΕΙ correxi non plane certa ratione; μὲν nihil habet offensionis coll. A. P. VII 712 cuius ultimum distichon hoc est καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μελπαῖον ἀοιδὰν ἐς θρήνων γοερῶν φθέγμα μεθαρμόσας. — 6 κάρτα Perrot, quo melius non habeo.

339. Cyzici positum fuisse titulum coniecit Boeckh C. I. 3685. Parisiis vidit Welcker *Syll.* 46. Anaglypho vir exsculptus sinistra metae innisus.

- Σῆμα, . . . ἐσορᾶς ἐπιτύμβιον, ὃ παροδεῖται,
εἴ[μ]αρτο πᾶσιν, οὐχὶ δ' ἐμοὶ δὲ μόνον·
εἰ] δὲ θέλαιοι σὺ μαθεῖν τὸ τίς ἐστὶ μ' ὁ τρώσας,
δισσῶν σου ταρσῶν στήσας ἔχνος σὺ μάθε·
5 οὐκ ἔφυγον δ' ἀτρεκῶς μυρῶν μίτον, ὅς μοι ἐπεκλώσθη·
ναῖτης γὰρ προλιπὼν φοβερόν [Ϝ]ί[μω]μα τὸ πόντον,
εἰς ἐμὲ τὴν ὀργὴν τοῦ πελάγους ἔθετο.
σῆμα δὲ μοι τοῦτο ἐποίησε φιλήης χάριν ἐνθάδε Οὐνίων,*

ὄνομα δ' ἦν μοι τὸ πρὶν Διονύσιος,
 10 Ἀπρηγῶν δ' ἀνεθρέψατο γαῖα,
 ἐκτὸν νεικήσας ὧδ' ἔλιπον τὸ φάος.
 εἰ] δέ τις χωρὶς ἐμοῦ τοῦ Οὐνίωνος βάλῃ τινά, δώσει τῷ ταμείῳ
 (δην.) ,βφ.

1 ΣΗΜΑΣΟΡΑΣ post σῆμα aliquid intercidit, nec fuit quod Boeckh posuit σῆμα τὸδ' εἰσοράς. Fortasse σῆμα, ὅπερ εἰσοράς. — 2 init. ΗΜΑΡΤΟΝ legit Welcker, nec tamen ipsius neque aliorum coniecturae probari possunt. Eleganter Iacobs τέκμαρ ἐόν, sed elegantius quam quod hoc loco ferri possit. Ego quod scripsi verum esse non spondeo. — 3 ΘΕΛΑΔΙΣ non erat sollicitandum; optativus aoristi barbari ἤθελα recte formatus. — 6 ΟΥΝΟΜΑ corr. Welcker. Oratio ἀνακάλουθος: cum ego qui auriga essem navem ascenderem, Parcarum vis (μυρῶν μίτος v. 5) in me maris iram convertit. Nihil hic reconditius.

340. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis *Researches* I 324 Welcker *Mus. Rh.* III 250.

Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀρτεμισία τῷ γλυκυστάτῳ τέκνῳ καὶ ἑατοῖς
 μνήμης χάριν. εἴ τις τολμήσει ἐπανύξασθαι ἐκτὸς τῶν
 γεγραμμένων, θήσει εἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖον (δην.) ,βφ'.

Πρωθήβην] μ' αἰζήδον ἀμείλικτο[ς κ]τάνε μοίρη
 ἄρτι κλυτῶν Παφίης ἀψάμεν[ο]ν θαλάμων
 π]ένθεσι δ' οὐχ ὁσίοισι [δ]υσέ[λ]πιδες
 παῖδ' ἔ[τ]ερον μελάθροισ.

5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τὸν ἐμὸν βίον, ὃ παροδεῖτα,
 ἦ[ν] μὲν μοι τέχνη λαοξόος, ὄνομα Μειδιάς,
 ἐς δὲ θεοὺς ἀνέλυσα [κ]αὶ ἀθανάτοισι μέτειμι.
 ὄσσους γὰρ φιλέουσι θεοὶ θνήσκουσιν [ἄ]ωροι.

II vel III saeculi. — 1 πρῶθηβον Wilamowitz; praetuli alteram formam propter aliorum epigrammatum exordia. — ΚΤΟ | ΕΡΤΑΝΕ ἤρπασε Welcker. Alterius distichi facilius fuit errorem deprehendere quam corrigere. Sic enim traditur:

ΘΑΛΑΜΩΝΕΝΘΕΕΙ
 ΔΟΥΧΟΚΙΟΙΕΙΑΥΣΕΧ
 ΟΝΑΠΕΙΝΠΑΙΔΕΕΡΟ
 ΝΜΕΛΛΑΘΡΟΙΣ

Heptametrum fecit Welcker; aliquae excidisse certum est, plura

tamen quam quae unum 16 - 18 litterarum versiculum expleant. πένθεσι recte Welcker, ἔτερον Waddington ap. Lebas V 1771. Reliqua fortasse sic conformanda: πένθεσι δ' οὐχ ὁσίοισι δυσέλ[πιδες ἄρτι τοκῆς — παύσαντο στ]ονα[χ]εῖν παῖδ' ἔτερον μελάρθοις. — 6 Η in fine versus, ἦν Buecheler. — 8 ἄωροι non legitur, sed spatio decem fere litterarum interiecto ΤΕΓ, qui videtur annorum numerus corruptus esse.

341. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis apographo Lebas V 1769.

Σ[ω]μα [π]έτρος κα[τ]έ[χει τ]ὸ Λεωνίδα
 σύν γαμετῇ ἀγνῇ Ἀφροδισί[α]. ἄθλ[α δ]ὲ τοῦδε
 πανκρατ[ί]ων κρατερῶν θέσπισε μοῖρα μ[ένειν].
 σῆμα δὲ τεῖξε γονεῦσι φίλοις Νεί[κ]ις καὶ ἑαυτῷ
 5 Ἀμμιαν[ῆ] τε ἐρατῇ [γ]αμετῇ
 μνήμης χάριν.

ἔτους τκβ'. i. e. epochae Sullanae a. 322,
 p. Chr. n. 237.

1 ΣΟΜΑΤΕΤΡΟΚΑΙΕ | . ΕΠΟΛΕ correxi. Cetera supplevit Waddington, quorum quod v. 3 posuit certum non existimo. — 5 ΛΑΜΕΤΗ.

342. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamilton Welcker Mus. Rh. III 251.

Χαῖρε.
 Ἄνθος ἀνερχόμενον Στεφανήφορος ἐνθάδε κεῖται

 . . . νιμφῶν [π]α[ρ]ὰ [λ]ουτροῖς μοῖρα[ν] ἐπλησ[ε]ν
 ἑτῶν γ̃.

2 sic traditur: κεῖ ΤΑΙΠΗΜΑΝΗΤΟΣ

. . ΕΥΑΝΤΙ . . .

ΝΟΜΩΝΑ

ΙΤΘΗΝΑΙΒΙΛΑΗ νιμφῶν

Incertum v. 1 nomen sit an adiectivum στεφανήφορος; nomen potest latere v. 2, velut πῆμ' Ἄνθιος [θρ]έψαντι [λιπῶν] τῷ δέῃνα ἡδ' [ἄμα] τίτθῃ Ναιβίλλῃ. Facilius quidem nutricis nomen Λιβίλλην i. e. *Livillam* fuisse crederes, quod voluit Wilamowitz, at accusativum τίτθην non intellegeres. — 3 ΓΑΓΑ | ΟΥΤΡΟΙΣ — ΕΠΛΗCAN corr. Welcker.

343. Germae. Lebas V 1720.

Μνήμα τόδ' Ἀὐ]ρηλία τεχνήσατο δεῖα γυναικῶν
 ἀνδρὸς ἀρι[σε]ῆος ἔργεσι καὶ σοφίῃ,
 nomen defuncti ὅς] πᾶσι περικτιλόνεσσι θεὸς ὧς
 τεῖετο, [πρί]ν βιότου [τοῦ]δ' ἐπὶ τέρμ' ἐπέ[βη].

5 ἦν γὰρ, ἐπε]ὶ καὶ δῆρις ἔην
 μου[ν]ο[ς] ἔ[τ]' ἀ[ντι]πάλοις δεῖμα κατε[ρχομένοις].

2 ΛΗΗΟC correxit ut pleraque Waddington. — 4 τ.ην ἐπ'ην Wadd.
 — 4 τοῦ syllaba ex antecedentis similitudine intercidit describenti, et
 simile quid factum puto τ. 5 ΕΗΝΤΕΙΜΙΝΟΕΙΝ, ubi litterarum numerus
 non sufficit explendae lacunae; conieci περιτεμνομένοιςιν. Fateor tamen
 fieri posse ut totum hoc distichon novo ex apographo aliter plane con-
 formandum sit. — 6 ΜΟΥΜΟΚΕΠΑΠΠΙ — ΚΑΤΕΤΚ . . . corr. Wadd.

344. Prope Hadrianos. Lebas V 1057.

. παίδων ἁώρ[ων]
 καὶ θ]ρήνης γονέων ἀπαρήγορον ἐνθάδ' [ἀθρ]ήσας
 γνῶθι τέλος βιότου· διδ' παῖζε τρυφῶν ἐπὶ κόσμῳ,
 πρὶν σὼν παίδων πένθος τοῖον ἀθρήσαι ἐπὶ τύμβοις.

5 τίς ἡμετέρων γονέων παρήγορος ἔσται ἐνὶ οἴκῳ
 ἢ θρήνης παύσει πολυῶδονον ἐν βιότοις;
 τίνα χερσὶν πατή[ρ] ῥ' περιπτύσσεται ἢ τίνα κλαύσει;
 Μηρόφιλον θρηνεῖ· Τερτύλλαν παρήγορον ἔξει;
 ἢ Μαιάδιν τὸν ἄριστον; πλείω πένθος ὥπασε τοῦτοις.

10 πάνγος καὶ δῆμος ἡμετέρους γονεῖς στονάχῃ[σεν],
 τοὺς πολύπαιδας ἄπαιδας ἐν στέρνοις ἰὸν ἔχοντας,
 ὧν βίος ἡμαύρωται παίδων χάριν ὧν τέκον αὐτοί.
 καὶ θρήνος βαρύδονπον ἔχει πατήρ Εἰλάσιος οἴκοις
 σὺν φιλίῃ συνείνω, ἡμετέρῃ μητρὶ Σωφρονίῃ·

15 λείψατε νῦν θρήνους, γόους, στοναχάς, ἱκνούμεθα νε[κροί],
 καὶ σκέπ[εσθε] κε]ννοῖς Μαιαδίου λείψανον οἴκ[οις],
 τεχθεῖσαν Πρισκιανὴν πενταμηνιαῖον κατ[αθ]ήκην.

2 suppl. Waddington. — 7 ΧΕΡΣΙΚΡΑΤΗΧΗΠΕΙ cortexi, nam quis am-
 plexetur dicto opus est. — 5-9 quem pater deflebit? quem consolantem
 habebit? flet Menophitum: num Tertulla eum consolabitur aut Maeadius?
 Maeadio et Tertullae uxori vel plura dedit lugenda mala fortuna (πένθος),
 quippe qui non parentibus solum filii, sed etiam filiolae parentes erepti sint

(v. 16). — 10 πᾶν γένος Wadd., sed traditum defendi potest, καὶ postpositum ex crebro confusis καὶ et τε particulis explicandum. — 11 confert Buecheler Moschi IV 31 (Megara) φαρμακόντα δι' ἥπατος ἔχουσα. — 15 debebat transitus quidam fieri (velut ἀλλὰ) ad illud quod sequitur vivorum meminimus. — 15 - 17 suppl. Wadd. — 16 ΕΚΕΠΙ . . ΣΙΕ . ΝΟΙΕ.

345. Apameae Bithynorum. C. I. 3715.

Ἄρτι γενειάζοντά μ[ε δ] βάσκανος ἤρ[π]α[σε] δαίμων,
 ὁ[γδ]ωκαίδ[εκά]τ[η]ς [ἔστιχ]ον εἰς Ἀ[ί]δην.
 μῆτερ ἐμή, θρήνων ἀποπαύσο, λ[ῆ]ξον ὀδυρμῶν
 κ[αί] κοπετῶν Αἰδης οἴκ[τ]ον ἀποστ[ρέφ]εται.
 Γάιος καὶ Κλεοπάτρα Νωνίω . . . κῶ τέκνῳ ἰδίῳ
 μνήμης χάριν.

1 ΜΟΣ correxi. ε et c fuerunt rotundae: scripserunt με βάσκανος.
 — ΗΡΗΑ . . — 2 ΟΙΑΩΚΑΙΔΟΡΑΤΡΕΣ . . ΙΚΟΝ scripserunt ἰκτωκαίδ. — ΑΔΗΝ —
 3 ΘΡΗΝΙΟΜΗΠΟ — ΛΕΞΟΝ — 4 Κ. Η — ΟΙΚΙΟΝΑΠΟΣΤΙ . . ΕΤΑΙ hoc corr.
 Buttmann, cetera omnia Iacobs. Inveni praeter Nonium alterum nomen
 fuisse videtur. — Exordium carminis haud rarum Theocriteum est XI
 9 ἄρτι γενειάσδων.

346. Cil. C. I. 3741 et plenius ex suo apographo Lebas V 1163.

Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον, ξένε, κᾶμ' ἐλέησον
 νηπίαχον κούρην ἐν χθονὶ κρυπτομένην·
 τέτρατόν ἐστι δ' ἐμοὶ ζωῆς ἔτος· ἢ [μ'] ἀνέθρεψεν,
 θάψεν Ἐπίκτησιν τοῦνομα κληζομένην.

1 p. Chr. n. saeculo vix recentius. — 3 ΗΝΔΑ Lebas ΗΙΔΑ Pocock. ἦ
 δ' Boeckh. ἦ μ' Iacobs.

347. Cil. Lebas V 1164.

Ἐνθάδε τήνδ' ἀνέθρηκα γραφὴν σημ[άν]τορα τύμβου,
 υἱὸς Εὐσεβίης μητέρα τὴν ἰδίην,
 ἥς ζητεῖς εὖρεῖν τοῦνομα. — καὶ τὸ τέκνον; —
 Εἰρη[ναῖος ἔ]θρηκέ[ν] με ἀ[νέστη]σέν τε Κιανός.

II fere saeculi. — 1 ΖΗΜΗΤΟΡΑ correxi suadente Wilamowitzio. —
 4 ΕΠΗΑ — ΘΗΚΕΜΜ Εἰρηναῖος ex Buecheleri scripsi coniectura; neccum

vero falsum esse persuasum habeo, quod olim conieci καὶ τὸ τέκνον; εἶρη·
ut sequatur nomen bisyllabum coll. supra n. 247 τίς τίνος ἦν; εἶρη· Κλα-
δος σύννομα κτλ.

348. Cii. Lebas V 1154.

‘Ο φθονερός ζωῆς με τὸν ἄθλιον ἔφθασε δαίμων
ἀρετιθαλεῖς κ[λά]σας ἐλπίδας ἡλικίης·
καὶ [νῦν τύμ]βος ἔχει τὸ ἐμὸν δέμας,

Litterae saeculi II. — 2 suppl. Waddington coll. Ios. bell. Iud. III
7, 13 κλάσαι τὴν ἐλπίδα ταύτην. — 3 καὶ suppl. idem. — Post δέμας:
r et versu sequenti paucula litterarum vestigia. Narrabatur anima quo
migrasset.

349. Nicomediae. C. I. 3790 ex Pocockio, qui quattuor versuum fuisse
epigramma ait; descriptum vero se perdidisse, primum tantum versum
memoria habuisse.

‘Εκτόρεον τύμβον, [τ]ὸν ἐθαύμασε θεῖος ‘Ομηρος.

Litterae vulgares. Huc rettuli, quia qualis fuerit titulus nescio.
— ON corr. Boeckh, μὲν coni. Wilamowitz.

350. Nicaeensem esse titulum collegit ex epigr. sequenti Boeckh C.
I. 3765.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσο[ρᾶ]ς με νέκυν, παροδεῖτα,
Τα[ρσέ]α, ρητιάρην, δεύτερον πάλον, Μελάνιππον
οὐκέτι χαλκε[λ]άτου φωνῇν σάλπιγγος ἀκοῦων
οὐδ’ ἀνίσων αὐλῶν κέλαδον λ[α]ῶν ἀνεγείρω.

5 φασὶν δ’ Ἡρα[κλ]έα δύο καὶ δέκα ἄθλα τελέσσαι,
αὐτὰ[ρ] ἐγὼ τελέσας τριςκαίδεκα τὸ τέλος ἔσχον.
Θάλλος καὶ Ζιὴ Μελανίππ[ω] μνείας χάριν ἐκ τῶν ἰδίων
ἐποίησαν.

Litterae pergrandes et pulcerrimae esse perhibentur. Recepi fere
Boeckhii supplementa, nisi quod v. 2 ΤΑΙ|..ΑΡΗΤ (in Muelleri apogr.
ΤΑΥ) ἔθνωσιν praetuli. τάγμα Boeckh; at non ordine sed armis retarius

est. — 4 Λ | . ΔΟΝ incertum interciderit littera necne. Welcker ἀδλῶν. Recte mihi Boeckh explicare videtur olim *M.* dato tuba certaminis signo et accinentibus pugnae tibis populi excitaverat plausum et tumultum. — 6 . ΥΤΑΔΕΩ ab initio plus unius litterae spatium non est. Boeckh ταῦτα δ' ἐγὼ - τριςκαίδεκατον τ. ἔσχον, quae impedita est structura. αὐτὰρ scripsi, quod etiam Iacobs coniecit, et retinui τριςκαίδεκα.

351. Nicacae. In anaglypho retiarius armatus. C. I. 3764.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἰσορᾷς με [νέκ]υν, [παροδίτα,
Χρυσ[ε]ρόμαλλον ῥητιάριον, τὸν πρὶν δὲ κυ[ν]ηγόν,
θῆρας ἐν σταδίοις πάσα[ι]σ[ι] πλάνη[ς] τ[ε]λέχ[αι]ς ἀρ[ι]δηλο[ν].
ἔκ[τ]εινεν δὲ [μ]ε Ὑ[λ]εύς, ὃν οὐκ ἤσχυσα [πλ]ανῆσαι·

5 μοῖραν δὲ οὐκ ἔφυγον, ἐπεὶ ἦν μέτος οὗτος ὁ μοιρῶν.
Ἠλιόδωρος Χρυσομάλλῃ ἐκ τῶν ἀντ[ο]ῦ μνείας χάριν.
χαῖρε παροδίτα.

Pessimi apographi pleraque vitia certo modo restitui nequeunt. — 1 cf. epigr. antecedens. — 2 ΕΧΡΥΣΟΜΑΟΛΛΟΝ correxi ex Anth. P. VII 563. — ΚΥΑΝΤΟΝ corr. Boeckh. — 3 ΠΑΙΖΑΣΠΛΑΑΝΗΕΧΝΗΣΙΑΡΤΑ Ν ἀρῖδηλον Boeckh; cetera scripsi ut aliquam efficerem sententiam. πλάνην, cuius verbum πλανῆσαι v. 4 restituit Boeckh, astum fallaciamque intellego, qua contra feras venatores utebantur; variae erant artes, quae descriptae a Cassiodoro *Var. V* 42 in diptychis quibusdam repraesentantur, cf. Friedlaenderi adnot. in *Marquardt's antiq. rom.* IV 568. — 4 acerbo lusu πλανάω verbum, si quidem verum est, in gladiatorem convertit; nam hac in re retiarii contra myrmillonem versatur certamen, ut arte doloque myrmillo adducatur, scuto ut caput nudet, cui rete iniciat adversarius. ΕΚΕΙΝΕΝΔΕΙΕΥΔΕΥΣ nomen gladiatoris Ἰχθύς fecit Boeckh, ego Ὑλεύς. Saepius enim illis hominibus magniloqua ex fabularum memoria repetita nomina indebantur. Danaus πύκτης *Mus. Rh.* VI 86 n. 9. Hyleus venator Calydonius Apollodor. I 8, 2. — 6 ΒΕΑΤΑΣΤΙΝΟΧ fortasse πελταστικώς, quod graece dictum sit pro *velite*, de quo gladiatorum genere v. Friedlaender *Mus. Rh.* X 588.

352. Prope Claudiopolin. Perrot *Explorat. archéol.* p. 48 n. 27.

Ἀκείλιον Θεόδω[ρον] ἱατρῶν πρό[μ]ον,
σπουδαῖον, εἰ[ς] προσηγόρον καὶ εὐσχ[ύ]μονα
ὕδς Θεόδωρος [θάψε κ]ῆδος συντε[λ]ών,

- 5 Θεόδωρος ἀρχί[ατρος] ἐπιλείβων [δάκρυ-
 γυνή δὲ Φιλοκρά[τεια] ἐν δόμοις μ[ένει,
 τρέφουσα παῖδα [παιδὶ] καὶ πόθους [πόσει.

π fere exeuntis saeculi. Ne adgnovit quidem versus editor, qui tamen recte v. 4 ἀρχίατρος et v. 5 μένω scripsit. — 2 suppl. Wilamowitz simul observans εὐσχημοσύνην propriam esse medicorum laudem. — 5 hiatus nomine proprio excusatus. Philocratea defuncti uxor fuit, cui filius infantem alendum commisit.

353. Prusiade ad Hypium flumen. Perrot p. 27 n. 13.

Ἀττίου Λιβιανοῦ παῖδα κορνοκλαρίου
 Ἀττίον Λιβιανὸν σῆμ' ἔχει τόδ' ἔξ ἐτῶν.

Versus adgnovit etiam Froehner *Mélanges epigr.* p. 12.

354. Prusiade. Lebas V 1182.

Ἐνθά[δ]ε τὴν ἰερ[ά]ν κεφαλὴν [κατὰ] γῆα καλύπτει,
 ῥή[ω]ων προγόνων [κοσμήτ]ορα [θεῖ]ον Πα[υ]λείνον
 καὶ πάντες [δάκ]ρον[ον] στρατιῆς [ε]ὴν λαμπ[ρ]ὸν [ὑ]παρχον.

Non minus quam primi secundi versus certa est restitutio, cf. C. I. 5815, qui titulus v. 1 eundem habet, v. 2 hunc ἀνδρῶν ῥήωων κοσμήτορα θεῖον Ἀλκειαδίδην, ubi ex epitaphio homerico nihil mutatum nisi nomen. — 2 ΠΑΙΔ — 3 ΤΕΣ.. ΡΥΣ — ΛΑΜΠΟ Ν unde non liquet, quo Ν littera pertineat.

355. Flaviopoli. C. I. 3806. Ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. min.* 1863 I p. 209 n. 7.

Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδροιο ἀνὴρ σοφὸς ἐνθάδε μίμνω
 σὺν σεμνῇ ἀλόχῳ Ἀγαπήτῃ, ἀνδρὶ ποθητῇ,
 σὺν τε φίλοισι τοκεῦσι καὶ τέκνῳ αἰὲν ἐοῦσιν.
 ζῶν φρον[ῶν].

2 Ἀγαπήτην nomen feci. — 4 ΦΡΟΝΟΣ.

356. Hadrianis. C. I. 3797 d.

Ἰδ[ρ]ις Ἀθηναίης Τρόφιμος τόδε σῆμ' ἐποίησα

αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν· ἰ[ς] ἡμέτερον δ' ἄρα τύμβον
 ὅς χ' ἕτερον θάψῃ, [ὃ γε] ποιήσης εἵνεκα δώσει
 τῷ ταμίᾳ χρυσοῦ[ς] ὀκτάκι τοι δεκάτους.
 Τρόφιμε χαῖρε.

III fere saeculi. — 1 ἰδιοῖτ corr. Boeckh. Idem exordium in titulo Patrensi infra n. 412 ἰδρῖν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιος ἔργων. — 2 II Boeckh ἐς. — 3 lacunam explevit Boeckh. — 4 LXXX aurei romani i. e. HS 8000. — Trophimus postquam vivus sibi liberisque suis monumentum fecit, ipse primus eo conditus est.

357. Hadrianis. C. I. 3797 e. Melius ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. minor.* 1863 I p. 209. Lebas V 1059.

Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ', ἄλοχος γαμέτῃ δὲ ἔτευξεν
 ἀντὶ φιλοφροσύνης Τελεσφόρῳ Ἀλεξάνδρῳ.
 Χρήσιμος ὀνόμασιν, Ἀλεξάνδρεια δὲ μήτηρ
 σῆμά τε καὶ βωμὸν τεῦξαν ἀποφθιμένῳ.

3 ὀνομασιν videtur esse nomine fratrum.

358. Beylik Bithynorum in vico. Lebas *Rev. de la philol.* I 209.

Ἢ τὸν ἀπειρέσιον θνητῶν βίον ἐκτελέσασα
 ἀβροσύνη Ἀρήτῃ ἢ λαμπροτάτῃ,
 κεδνὴ, ζήσασα ἐνδόξως ἑκατὸν λυκάβαντας
 ἐνθάδε κεῖμε σήματι τῶν γενετῶν.

Duplex nomen mulieri fuisse cum vix credibile sit, ἀβροσύνη scripsi.
 — 2 λαμπρωτάτῃ coni. Wilamowitz. Numeros corrigere ausi sunt Lebas l. s. s. et Meineke *Diar. litt. antiq.* 1844 n. 130.

359. Modrenis. Perrot p. 59 n. 42.

Ἀλκιβιάδην Κλον[ίου] κατέχει τόδε σῆμα Κάλῃς τε,
 χρηστότατον παίδων ἐ[ννε]ακαιδεκέτῃ.

Editor versus non agnovit. Κλόνιος nomen nescio an non verum sit.

360. Dorylaei Phrygiae. C. I. 3816.

Ζ[ώ]ν[η] μὲν πρῶ[τε]σια καὶ Ἀττικῷ ἀγλαὰ τέκνα

Ἄφρη, Μένανδρος, Ἀσκληπῆς καὶ Ἀττικὸς
ζήσαντι ἀμένπτως τὸν ἐπιμύχθητον βίον.

1 ZHNITMEN vel TAMEN duplex P. Lucae apographum. Matris nomen cum necessarium videretur, recepi quod coniecit Wilamowitz.

361. Prope Midæ sepulcra. Perrot p. 147 n. 98.

Χαῖρε μάκαρ, πολύολβε θεῶν, Ὑπερεῖον ἐλ[άνων]ν·
πάντων γὰρ [φ]ίλο[ς] ἐσθλός, πάτρης πρόμος ἐν[θάδ]ε ν[α]ίει

Εἶπας, Ἥλιε χαῖρε Cleombrotus periit Callimacheus. — 1 ΕΛΛΗΝ quod scripsi verum videtur. — 2 ΚΛΟ. — 3 ΕΝΣΛΛΕΝΕΙ ἐνθάδε μύει coni. Wilamowitz. Dein 20 fere litterarum lacuna et extremo titulo ΠΕΠΛΗΣΙΑΚΑΡΝΟΣ.

362. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 s. Keil *Philol.* IX 446. Perrot p. 117 n. 78.

Πόλεων μὲν εἰμι δύο πολεῖτης, ἐπιφανῶν
Πρυμνησέων τε καὶ σοφῶν Κοτιαέων,
Θρεπτὸς γενόμενος Ζωτικοῦ Λεωνίδης,
Ψοφᾶς ὁ κληθεὶς ταῦτα τοῖς φίλοις λέγων·
5 παῖσιν, τρύφησιν, ζῆσιν ἀποθανεῖν σε δεῖ.

Θ]ΕΟΝΕΟΙΟΟΡΧΗΕΑΙ

II vel III saeculi. Ex Perroti apographo Ψοφᾶς (vulgo Ψόφαξ) et παῖσιν (vulgo παῖζον) scripsi; alterum ex coniectura etiam Franz. Subscripta nemo intellexit. Θ litteram ex Steuarti apographo (*Mus. Rh.* III 246 n. 19) addidi, ibidem vero Ο ante ὀρχησαι omissum. Franz ei Θεώνιοι ὀρχησταί. Meineke (*Diar. litt. antiq.* 1844 p. 1038) θεῶν νέων (i. e. M. Aurelii et L. Veri) ὀρχησταί.

363. Cotiaei. Perrot p. 119 n. 80.

Ἀλέξανδρος τοῦ Ἀγαθ[εῖνον].

Μνή[μης] ἔκαστι τήνδε ὁ Ἀλέξανδρος σοφόν
αἰδ[ί]ον οἶκον τευξάμη[ν] τῇ φιλτάτῃ
σεμ[ν]ῇ συν[ε]ύμφ· οὐς συνή[γ]α[γ]εν γάμφ

- Κύπρις, κυροῦντα[ς] ἄλλον ἐξ ἄλλ[η]ς χρο[ν]ός,
 5 λέκ[τρον] τ' ἔδωκε μέχρι τέλους ἐπήρατον.
 — βάλ[λε], ὧ παραδεῖται, [δά]κ[ρυ]ο[ν] ἐντυχὼν γραφαῖ[ς].*

II vel III summum saeculi. Patris nomen exempli causa addidi. — 2 ΜΗΓΑ — 3 ΙΝΗΕΥΝΠΥΝΩΟΥΕΥΝΗΕΑΙΕΝΤΑΜΩ — 4 ΙΕΙΚΥΡΟΥΝΤΑΙ in quibus συνήγαγεν Kiessling, Κύπρις Wilamowitz dedit. — ΑΛΛΕ — 6 ΤΑΜ ΜΚΙΝΩΡ quod potest δάκρυον fuisse.

364. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 cc.

*Πραιτωρεανόν με στρατιώτην ἔνθα Φίλητον
 σωθέντα ἐκ καμάτων ἦδε κόνις κατέχει.*

In dextra lapidis parte:

Ἡ δὲ Ἀλκίμιλλα μελλόνυμφος δυστυχής.

Litterae magnificae I vel II saeculi.

365. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 hh.

- Τύμβον σοι ποίησα, Πα[πείριε], Γορ[γ]ᾶς ἄτεκνος
 μήτηρ πρωτογόνῳ ἑτερον παῖδ' οὐκ[έτ'] ἔχουσα,
 πρῶτος γάρ με ἐκάλε(σ)σας ἀμήτορα μητέρα, τλήμων,
 κ(αὶ) πᾶσα[ν σ'] ἐδίδαξα διδασκαλίην, ταχύμοιρε,
 5 ἀντὶ γάμ[ω]ν δὲ ἔστρωσα τάφοις, χήρα δ' ἀπελίφθην
 ἀνδρός τ' ἠδ[έ] τέκνου, οὐδέ[ν] πλέον ἢ δάκρ[υ]ο[ν] οἶσα.*

Litterae III fere saeculi. — 1 ΓΟΡΙΑΣ corr. Franz, qui et filii nomen supplevit. — 2 οὐκ lapidarius invito poeta. — 4 fuerit σε ἐδίδ. — 5 ΓΑΜΗΝ — 6 οὐδέ legebatur et est in lapide, corr. Wilamowitz. — ΔΑΚ ΡΟΥΣΑ.

366. Cotiaei. Perrot p. 118 n. 79. Mordtmanni apographum Ioannis filii beneficio debeo.

- Τ]ὸν κλυτὸν ἐν ζωῷσι τὸν ἔσχατον ἐν μερόπε(σ)σι,
 τὸν πρῶτιστον βουλῆς [ῆ]δὲ πόλης ὅλης,
 τὸν πτωχοὺς φιλέ[ονθ' εἴ]νεκεν εὐσεβίης,
 Εὖστοχίου φίλον υἱά, [τ]ὸν ἀθάνατοι φιλέεσκον
 5 τοῦνεκα καὶ π[ηγαῖς] λοῦσα[ν] ἐν ἀθανάτοις*

καὶ μακάρων νήσ[ους] βάλλον [ἐς] ἀθανάτων
Δόμνον ζήσαντα [πέντ'] ἐτέων δεκάδας.

Infimae aetatis. Apographo neutro omnino fidendum, omnia tamen usque ad v. 4 plana et aperta. — 5 ΛΟΥΓΑΜΕΝ λούσαν ἐν sat confidenter, πηγαῖς dubitanter scripsi. — 6 ineunte versu ΒΑΛΟΝΑΘ Mordtm. ΒΑΛΛΟ ΝΤΑΘ Perr., unde nescio νήσοις ἔμβαλον fuerit an id quod posui. — 7 ΑΝΤΑ | ΕΕΤΕΙΜΩΝ Perr. ΑΝΤΑ | ΕΤΕΜΩΝ Mordtm., ut tamen post τὰ sive extremo sive ineunte versu possit aliquid intercidiisse. τρεῖς suppl. Mordtm. filius; at trigenario non bene conveniunt laudes v. 1 nec senatus principatus. Fortasse ipsum illud ε quod ante ἐτέων traditur numeri quinararii nota est.

367. Cotiaei. Ex Lebasio C. I. Add. III 3857 m et melius Perrot p. 125 n. 88.

Ἄνεον τόδε σῆμα πατὴρ εἶδρυσε θυγατρί,
ἀθανάτην μνήμην, μνημόσυνον δάκρυον
μήτηρ δ' ἡ βαρυπενθὰς ἐπὶ τέκνου ταχυμόλου
ἐμαντὴν ζῶσα συνκατέθηκα τάφῳ,
5 ἀλ[κ][υ]ονὶς [γ]ο[ε]ρ[οῦ]ς δάκρυσι μυρομένα.
χαίροις, αἰοθλὲ ὀδεῖτα' σοφῷ νοῦ μάνυε τειμάν
Πλούτωνος βασιλῆος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὧ χωρὶς μακάρων πάντες ὀφειλόμεθα·
ἔστι γὰρ καὶ ἐν θνητέοις Νέμεσις μέγα, ἔστι ἐπὶ τύμβοις
10 [μῆ] τύμβον, ἀλλ' ἀναγνὸς πάριθι.
Τειμέας καὶ Νάνα γονεῖς.

III fere saeculi. — 2 δακρύων coni. Waddington. — 5 ΕΙΝΕΚΟΝΙΚΤΟ ΡΓΗC Lebas et Perrot; lapidarii errorem correxi ex aliis titulis *Comment. Bonpens.* p. 26. Aliunde petitum esse versum probat dorica forma μυρομένα. — 6 σοφῶν οἱ μάνυε vulgo; correxit Heimsöeth. Plutonis honor is est, qui Plutoni debetur. — 9 μετα Perrot. — 10 Perrot nil nisi . . . ἀναγνὸς πάριθι. Lebas x ΗΞΤΥΜΒΟΝΑΛΛΑΕΜΟΥΠΑΡΙΘΙ, unde non certum est, fuerit ἀναγνὸς an ἀλλ' ἀναγνός. Initio versus monebatur ne quis violaret sepulcrum.

368. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 u. Waddington ad Lebas V 779.

Ἐνθάδε γῇ κατέχει Θεοδώραν τὴν περί[βωτον]
καὶ κάλλι καὶ μεγέθι καὶ [σω]φροσύνη δὲ μάλιστα,

- ἢ φά[ο]ς ἡελίου γλυκερώτερον οὐκέτι λάμπει.
 ἄνθρα πάντα φύουσιν, κάλλος δὲ τὸ σὸν μεμάρανται,
 5 καὶ γῇ σε κατέχει κα[ὶ] ἀνέκβατος ὁ[ρμ]ος [ἔδ]ησεν.
 τείμησεν πατρὶς ὅλη τὴν σὴν γνῶμην καθορῶντες·
 Θεοδώρα, κλάδος ἑλέας, τάχῃ πῶς ἐμαράνθησ'
 κλαύσατε δαίμονα πάντες, Θεοδώρας νεότηταν,
 τὴν σῶφρον . . . νίδα, ἢ τὴν πατρίδα προ[έ]λιψεν.

Ὀνήσιμος Φιλέρωτος ἔτι ζῶν σὺν τοῖς παιδίοις μου Φιλίτῳ
 καὶ Καλλιγενείᾳ καὶ Ὀνησίμῃ σὺν τῇ γαμβρῷ Εὐτυχίῳ μετὰ τοῦ
 ἐγγόνου Βασιλίου ἐποιήσαμεν μνήμης χάριν.

Aetatis admodum recentia. — 1 et 3 suppl. Franz. — 2 ἐμφο
 εὐφροσύνη Franz. — 3 φασίς — 4 τὸ σὸν Buecheler, legebatur τέσον. —
 5 ο . . . ος . . . CEN Ὀρκος ἔδῃσεν Waddington; ὄρκος vel οἶκος certum est.
 — 9 ΠΡΟ . ΑΙΨΕΝ.

369. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 q.

Γράπτη Ἰανουαρίου γυνή, κουριδία [π]ρωτό[μορος].
 Κουριδίου θαλάμους Γράπτη λύσσα πρ[ο]λείπω
 Ἰανουάριον τὸν [ἐμ]ὸν χρηστότατον γαμέταν
 ὃν σύ, θεὰ Κ[ύ]πρι, μοι φιλέοις σὺν τῷ πατρὶ [κ]αὶ Χαρ[ί]τεσσι,
 5 τέκνα δέ μοι καὶ αὐτὸν σῶζετε, ἱκετεύω.
 τούτους γὰρ προλιποῦσα ὑπά[γ]ω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν.

1 ΗΡΩΤΟΗΡΕC recepi Waddingtonis coniecturam, quia id premere
 voluit poeta, primam omnium et tamquam pro omnibus unam obiisse
 Grapten. — 3 ΟΛΟΝ corr. Franz. — 4 ΧΑΙΧΑΡ suppl. et corr. Wilamo-
 witz. — 5 σῶζετε, [θεοί] Franz. — 6 ΥΠΑΙΩ corr. idem.

370. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 u.

Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις Νάναν ταχέως ἤρπασε μοῖρα·
 σωφροσύνην ζήσασα ἐν χηροσίῃ κατέλειψε
 σύνευνον χαλεπῷ πένθει[ι] τει[ρ]όμενον.

3 suppl. Franz.

371. Cotiaei. Anaglypho mulier (puellula?) stans expressa. Perrot
 p. 126 n. 89.

Ἄρτι με γενομένην ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων
 οὐπω τριέτιν ἤδη ἔτρε[φε]ν ἔν[θ]α Τρύφω[ν] με
 μάτρων, ἀ[λλὰ γ]ον[εῖς]] βίον εἶναι.
 ἡ δὲ σ[εμνή] με μοῖρα καθήρπασε, καὶ ν[ῦν] ἔδα[φρός] με
 [κ]αλύπτ[ει].

5 ἥς μέμνη[σαι καὶ ζῆσον τ]ὸν πάντα ἄν[θρωπος] καὶ εὐτυχ[ῶς] βίον.
 infra:
 οὐκ οἶδα ε[ἴ]τε κακῶν α[ἴ]τιον εἴτε ἀγαθῶν.

Pessimi apographi neque indagare nec corrigere audeo vitia omnia.
 — 2 ENO . A — 3 ΑΑΔΕΟΝ . . | . . ΝΗΝΗΜΗΘΕΑΜΟΑΒΙΟΝ parentium certe
 mentio facta erat, qui cum trium vix annorum esset puellula mortui
 sunt. — 4 ΝΗΕΔΑ | . . ΙΜΕΓΑΛΥΠΕΙΤΗΜΕΜΝΗΛ. — 5 nec numeros neque
 ipsa verba restituere volui. — 6 ΑΠΙΟΝ editor hoc versu nomina quae-
 dam legisse sibi videbatur. — Fuit olim epitaphium in puerulum puel-
 lulamve scriptum, quod satis integrum traditum habes C. I. 6257 Romae
 inventum:

Ἄρτι με γεγόμενον ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων,
 οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἴτιον εἴτ' ἀγαθῶν.
 ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἤρπασας ἐχθρῶς;
 τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

cuius sententia haud ita diversa est in epigr. Crinagorae A. P. VII 643,
 versus secundus proverbii speciem prae se fert, quo utitur Plato *Apol.*
 p. 37 B ὁ φημι οὐκ εἶδέναι σὺτ' εἰ ἀγαθὸν σὺτ' εἰ κακόν ἐστιν. Quartus
 denique versus Simonideum refert hemistichium fr. 122 B. θανάτῳ πάν-
 τες ὀφειλόμεθα. Huius tituli alterum distichon una vocula mutata epi-
 taphium efficit puellae XI annorum C. I. 6227, ubi prius propterea
 omissum est, quia proveciori aetati non conveniebat. Disiecta quaedam
 archetypi membra C. I. 6205 sunt. Cotiaeensi denique epigrammate
 edocemur, carmen illud etiam ultra fines urbis Romae innotuisse. Hoc
 denique luce clarius eodem archetypo usum esse poetam anonymum A.
 P. VII 671 πάντα Χάρων ἀπλήστε, τί τὸν νέον ἤρπασας οὕτως Ἀτταλον; σὺ
 σὸς ἔρη, κἀν θάνε γηραλέος;

372. In regione Cotiaeensi. Perrot p. 127 n. 91.

a. in antica cippi parte.

Τρόφιμος Εὐτύχους ἐνθ[α] πρὸς πατέρα ἀλλυθον.

Τὸν σο[φί]ης ἐμὲ διδάσκαλο[ν γ]ενόμ[εν]ον ἐνθ[α]
 λά[χ]ε τέ[λος] θανάτοιο, καὶ Πλουτέος οἰκία νῆω,

- ὃς πάντων νεκῶν ψυχὰς παρεδέξατο χήρων
 5 οὐδ' ἄν τις θά[ρατ]ον λισσόμενος ἐπὶ κόσ[μο]ν πάλιν ἔλθῃ
 οὐδ' ἔ[ν]θεν. . ΨΙΝΩCIC οὐδ' αἰελίου [πρ]οκύψ[ο]ντο[ς] ἰδέσθῃ,
 οὐκ ἄστρων δρόμος ἔστιν, οὐρανόθεν δὲ σελήνης
 φ[έ]γγος οὐκ ἰσορᾷτη, ἡ σκοτός(σ)α δὲ νύξ·
 ἀλλὰ παύσα(σ)θε δακρύων, κὲ Ἀΐδη μὴ ποιε[ῖ]τε θρήνους
 10 μαιδέ [γ]ε ψυχὰς δακρύοις μ[α]ρ[α]ί[ν]ε[τε], φίλ[οι],
 ὦν τα[ύτ]ον τέλος ἐστὶν ΚΛΑΠΕ|ΛΛΕΗΕΓ|//ΤΙΗΘ . . . | . . ΝΤΩΝ
 ΤΗ . \C | ΑCΚΔ ΔΕΚΑΤΩΛΝΙ
 ἀλλυθον ἰς Ἀΐδα δόμον τὸν ἀφενγέα χώρων·
 τὸν [τῆς] σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον, ὅς π[ο]τ' ἐκλήθην,
 15 ἀλ[λ'] ἀγόμην Δόμν[α]ς γονίην, ἣ θάνε[ν] ἐν[έ]τει ἐβδόμηκοστῷ,
 μνη[μ]α δ[έ] μοι τεύξαν Ἀμμία θυγάτηρ, θρεπτὸς δὲ Τελέσ-
 λιπόμην κουριδίην [φ]ορος

b. in sinistra.

- Ἄνρ. Τατία[ν] λιπόμην ἐμὴν σύνβιον ἐμῷ,
 ἣ θάνε αὐτῷ λυκάβανει ἐβδομαικονταέτης,
 20 ἀλ[λ'] ἐμὴ στοργὴ ἔνθα πρὸς Πλουτέος ἤλυθε δῶμα·
 Κυριακὸν γὰρ ἐ[γ]ὼ λιπόμην ἐφ' ἐλπίσι ταύτης,
 Νόννης γαμετῆς συνζευθῆναι θαλάμῳ·
 γαμβρὸς γὰρ οὗτος Κί[μ]ωνος κάμοι συνίδρυσσε τύμβον·
 ἀλ[λ'] ἐμοὶ [μ]νήμης χάριν βωμὸν ἴδρυσσά[ν] ἔνθα,
 25 δόξαν θ[α]ν[ά]το[υ], μνημόσυνον δὲ [βί]ον·
 καίροις, ἧσθ[ι] λέ παραοδεῖτα.

c. in dextra.

- Ἀμμία, θυγάτηρ πινυτή, πῶς θάνες ἦδη;
 τί σπεύδουσα θάνες ἢ τίς (σ)ε κινήσατο μοιρῶν;
 πρὶν σε νυμφικὸν ἰς (σ)τέφανον κοσμήσαμεν[έ]ν θαλάμοισιν,
 30 πάτρην σε λιπὴν πενθαλέουσι δὲ τοκῆας·
 καὶ θρήνη[σ]ε πατὴρ κ(αὶ) πᾶσα πατ[ρίς] κ(αὶ) πότνια μήτηρ
 τῇ[ν] σ[τῆν] ἄωροί[α]τ[η]ν κ(αὶ) ἀθαλάμεν[τον] ἡλικίην.
 τῆς δ' ἀναφθεν[ξ]αμ[έ]νην ψυχὴ Ἀμμίας θανούσης
 δάκρυα θερμὰ χέουσα παρίσ[τε]το πατρὶ αἰδὲ τεκούσῃ,
 35 ἣν οἷστρος θανάτοιο λάβειν [έ]ννήμαρ δὲ θανούσα
 δεξ[α]μένη καθ' ὕπνου π[ύ]στι[ν] θανάτοιο.
 μὴ κλῆς, π[άτερ] πολυώδυνε, μηδὲ σύ, μ[ῆτερ]
 κοινὸν τέλος ἐστὶν τὸ π[ε]ρωμένον ΔΩΡΑΝ

ΥΝΛ . . ΙΗCΤΕΛΕΤΑC
ΑΛΕΓΙΝΩΝ Κ ΠΕΝ,
ΟΙΟ . ΛΛ . C

iv fere saeculi. — Ad corrigendum male factum apographum in prioribus duobus titulis aliquid subsidii inde repetitur, quod singuli versus foliis inter se dirempti sunt. Notabilis vero praeter numerorum licentiam etiam sermonis barbaries, ut interdum qualem sibi orationis imaginem informaverit scriptor difficile pernoscas. Editor ipse, nisi quod *χάρων* v. 4 *χαίρων* esse intellexit, omnia emendanda reliquit aliis, quorum partem tantummodo ego suscepi. — 2 *COHHC* φ litterae haec forma est +. — *ENOMON* — 3 *ΛΑΚΕ* — *ΝΗΩΝ* v litterae hic et v. 6 *ΙΑΕCΘΗΝ* delevit Wilamowitz. — 5 *ΕΛΙCCOMENOC* — 6 *ΟΥΔΕΘΕΝ* | sequebatur forta-se *ἡοὺς φηνούσης*. — *ΚΥΤCΝΤOC πρυκυφέντος* non est probabile. — 9 *ΠΟ* | *ΙΕΤΕ* — 10 *ΠΕ* quod potest etiam *ΤΙC* esse; nam incerta sunt quae secuntur, ubi lapis *Μ . .* | *ΑΡΚΕΙ*////*ΝΟΙ* — 11 cf. v. 38. — 12 *δεκάτω* *λυ[καβαντι]* in promptu est et vero aetas indicari videtur. — 14 *ΤΟΝΙΙ* omisso articulo v. 2. — 15 *ΑΛ* — proxima valde incerta *ΗΘΑΝΕΠΕΝΤΕΙC* *ΚΑCΤ* — 16 *ΔΙ* — 18 continuatur extrema prioris partis sententia iterato verbo *λύπμην*. — *ΤΑΤΙΑ* — 20 *ΑΛΕΜΗCΤΟΓΗC* — *ΔΟΜ* fortasse *δύμον* scripserat pro *δῶμα*. — 21 *ΕΙΩ* γάρ particula et hic et v. 23 inepta. Sententia: *Cyriacum reliqui filium Nonnam Cimonis filiam uxorem ducturum*. — 23 *ΚΙΝΩΝOC* antiqua historiis celebrata nomina non rara in huius aetatis titulis. — 24 *ΗΝΗ* — *CΑΜ* — 25 *ΘΗΗΤΟ* | quod fortasse recte mutavi. — 26 *ΗCΘΑ* post haec nihil iam se legere potuisse affirmat editor; nec fuerunt opinor plura. — Sequitur Ammiae filiae epitaphium. — 28 *τί σπεύδεις* saepius *Pluto* increpatur. — 29 *ΜΕΝΗΝ* — 31 . . *ΗΙΚΕ* — 32 *ΑCΠΟΤΗΤΑΝ* quem accusativum barbarum non obstabo si quis defendere voluerit; recepi tamen Wilamowitzii emendationem. — 33 sqq. cf. tit. Thyatir. supra n. 320. Rem sic intellego: *filia peregre mortua in somniis matrem revisit; matrem invadit terror, nam quamquam novus dies est ex quo obiit filia, tunc demum et quidem in somniis cognovit mater*. Anacoluthon orationem integram reliqui. — 36 *ΠΙ* | *ΠΝ* — 38 *κατόν* suppl. Wilam. — *ΤΟΠΟΝΟ* | *ΜΕΝΟΝ*.

373. Prope Aezanos. Ex Lebasio C. I. Add. III 3847 l.

Ἀλέξανδρος Ἰάννα τῷ ἰδίῳ νύῳ μνήμης ἔνεκεν.
Οὐ τὸ θαν[εῖν] *[ἀ]λγεινόν*, *[ἐ]πεὶ* τὸ *[γ]*ε πᾶσι πέπρωται,
ἀλλὰ *[πρὶν ἡλι]κίας καὶ γονέων πρότερον*.
οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον ἰδῶν, οὐ νύμφια λέ[κ]τρα

κεῖμαι ἔ[ρ]ω[ς] πολλῶν, ἐ[σσό]μενος πλεόνων.

Litterae vulgares, ut possit I vel II saeculi esse. — 1 sq. notissimum distichon. — 4 ε^ο corr. Lebas. ἐσσόμενος Wilamowitz. Sententiae acumen manifestum.

374. Aezanis. C. I. Add. III 3846 m.

Ἀπελλᾷ ἥρως χρῆσ[τε] χαῖρε.

Ἀπελλᾶς καὶ Δόμνα Ἀπελλᾷ νύϊι καὶ οἱ πάτρες αὐτοῦ
Τρόφιμος καὶ Ἀγαθίων ἥρωι.

Μήτηρ νύϊι Δόμνα πατήρ τ' ἔστησεν Ἀπελλᾶς

τόνδε πρὸ ἱλικίης βωμὸν ἀποφθιμένῳ.

οὐ γάμον, οὐχ ὅσα τεργνὰ παρ' ἀνθρώποισιν ἰδόντι,

εἰκοσέτη δὲ φάους ἐκτελέσαντι δρόμον.

5 πατρὶ καὶ ὠκυμόρῳ ταῦτόν πέλεν οἶνομα παιδί,

λυπρὰ δυσ[τήνοις] μοῖρα μί' ἀμφοτέροις.

I vel II saeculi sunt litterae elegantes; inelegantis vero poetae est adiectum versibus 1-4 extremum distichon, ex quo nihil novi discas cuiusque sententiam, si recte adsecutus est Wilamowitz, non nimis concinnam esse fatearis.

375. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z¹⁰.

Μ[η]νογένης ὃ[δ' ἐγώ·] τέχνην δ' ἔπποι[σιν] ὀχεῖσθαι

εὖ εἰ[δώς] ἔθανον λοιμοῦ [νε]φ[έλη] καταλη[φ]θεῖς.

Litterae vulgares. — 1 OM... et 2 EIM... corr. Franz. — 2 ΛΟΙΜΟΥΙ | Φ¹Ν correxi ex Luciani *Alex.* c. 36 ἵνα δὴ τινα χρησὸν αὐτόφρων καὶ αὐτὸν ἐς ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐν τῇ λοιμῇ διεπέμψατο· ἦν δὲ τὸ ἔπος ἐν· 'Φοῖβος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλην ἀπερύκει.' καὶ τοῦτο ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν πυλῶν γεγραμμένον, ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον, unde non dubito quin vox vulgaris fuerit λοιμοῦ νεφέλη apud Asianos. Probabile autem est Menogenem eodem pestilentiae tempore occidisse, quo Alexander illis locis suas exercebat fraudes.

376. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z¹⁰.

Πατρὸς ἐπ' εὐσεβ[ίᾳ] με κενὸς τάφος ὧδε κατέσχευ,

ἀλλ' οὐκ ἐν γαίᾳ τῇδε θανὼν ἐτάφη.

Ζμυρναία δὲ κόνης με καλύψατο, γηραλέης δὲ
ἐλπίδος οὐκ ἦλθον πρὸς πολὺν πλόκ[αμον]

5

μοῖρα κακὸν γονέων χρηρσύνης δάκρυον.

Νεωτέρου Ἀνικίτου ἐπιτάφιος.

ὅστις νεκρὸν πρόσοψιν ἀφανίσει τέκνον,

οὕτως ἄωροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

Litterae vulgares II fere saeculi. — Titulus duabus columnis decorrit, quarum sinistra vv. 1 - 4, dextra reliqua continet; media interposita fuit νεκρὰ πρόσοψις τέκνου v. 8. — Post v. 4 lacunam indicavit Wilamowitz. — 9 vetusta haec locutio Antiph. *tetral.* II β 12 καὶ παῖδα ἄωροις συμφοραῖς περιβάλλητε. E re fore existimo, quae similia habentur in titulis Phrygiis sub unum ponere conspectum.

a. Aezanis. C. I. 3843.

Οὐλπία Ἀπ[φ]η Εὐαρέτα θυγατρὶ μνείας χάριν.

τίς ἂν δὲ χεῖρα προσαγάγῃ βαρύνθονον,

ταῖς αὐταῖς περιπέσοιτο συμφοραῖς.

1 αλη Frans Ἀφφη.

b. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 v.

τίς ἂν προσάξει χεῖρα τὴν βαρύνθονον,

πολλαῖς ἄωροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

c. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 dd.

τίς] ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύνθονον,

οὕτω[ς αὐ]ροις περιπέσοιτο συμφο[ραῖς].

d. Arisae. Lebas V 784.

ὅς ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύνθονον,

Ἐκάτης μελαίνης περιπέσοιτο δαίμοσιν.

2 cf. Keil *Philol.* V 647.

e. Eumeniae. C. I. 3893 coll. Add. III p. 1104.

Ἐρμῆς Ἀκμονεὺς καὶ Εὐμενεὺς τῷ νιῷ μου Εὐκάρπῳ καὶ
ἐαυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀφροδισίῃ.

ἐμοῦ θανόντος καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων
ὃς ἂν ἀνύξει τύμβον ἢ βλάψει τάφον.
πο[λλ]ῶν ἀώρων περιπέσοιτο συνοφραῖς.
ὃς δὲ ἐπιχειρήσει], ἐξοίσει τῷ φίσκῳ (δην.) βφ.'

3 πομῶν corr. Buecheler. πολλὰς δώροις tamquam de lapide dedit Bailie.

377. Aezanis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 279.

Τερσεύς καὶ Πυλάδης Πυλάδῃ πατρὶ τύμβον ἔτευξαν
καὶ Ἀμίη ζώσῃ μητέρι μειλιχίῃ.

Nomen filii Περσεύς corrigi posse vidit editor.

378. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁹⁹.

Κυρίλλῃ τόδ[ε] π[αῖ]δες [ἀμύμο]νι σ[ῆ]μα τε[κού]σῃ
τεῦξαν ἀπο[ι]χομένη σωφροσύνης ἔνεκεν.

☞ Litterae vulgares, nisi quod recentior est forma z. — Supplevit Franz, σᾶμα tamen v. l non ferendum putavi. — Ab sinistra alterum fuit epigramma, cuius ultimum hemistichion superest ἤλω[θεν εἰς] Ἀΐδην.

379. Aezanis. C. I. Add. III 3847 i.

Βάσκανος ἢ φθόνος ἦρε καλὸν Εὐκλάδιον νέον.
οἴμοι, κλαίει σε τεκοῦσα, ἐπεὶ πολὺ φίλτατος ἦσο
καὶ λύπας μεγάλας κατελίμπανες τοῖσιν ἀδελφοῖς
καὶ θρηγεῖ σε γυνὴ καὶ παῖδες δακρυχέουσι

5 μνηρόμενοι περὶ σοῦ,

βωμὸν στήσαντε[ς] τὰ προγράμματα ταῦτ' ἐπ[ι]θέντες
λαινέψ τύμβῳ μνήμης χάριν.

vv. 1 et 2 nec supplementis nec coniecturis temptandi sunt.

380. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁹¹ ex Lebasio, plenius Waddington ad Lebas. V 966.

Μεῖνόν μοι [παράγων]. μ[εῖ]νον. ξένε, μή με παρέλθῃς
Ἀντωνεῖνος ἐγὼ κείμαι δ' ὑπὸ τύμβον ἀνανδός,

ὃν κόσμησε τ[ύποι]σιν Ἑρως [θρ]επ[τὸς]

- 5 Ζεὺς με νέον Φρύγιον Γα[ν]υ[μ]ήδ[η]ν
ἠφάνισε]ν [σ]ὺν [ἐ]μῷ Καρπίωνι νέψ [συ]νομαίμψ.
ἔτ(ος) σση. i. e. a. 278 epochae Sullanae
sive p. Chr. n. a. 193.

1 ΜΟΗ.ΛΙΑΗ.Μ. corr. Wadd. — 3 pro τύποισιν quodvis pone aliud. — Ο.ΕΠ. dein post notulam, quae versus exitum indicat:

ΘΑΛΛΕ ΕΝΔΕΛΘ
. . ΜΟΙΟΙΓΑΙΙΑΛΛΑΣΣΦ
ΗΝΚΑΤΕΧΕΙΑΕ . . ΙΝΟΥ. ΟΝΙΙΟ
ΕΥΣ κτλ'.

5 ΑΥΝΗΑΙΝ CORTEXI. — 6 ΝΝΕΥΝ.

381. Aezanis. C. I. Add. III 3846 i.

Ἀ[μμ]ίηι ζώση.
Ἀμμιον Δημητρίον δις δὴ ἐτῶν ἐνθάδε κείμει,
ἀρπα[χ]θεῖ[σ'] Ἀίδεω] βασκανίοις
Ἀμμία τε ἄλγος ἔχει Δημήτριός τε γονεῖς,
ὥς ὁ πατήρ ἀντὶ γάμου λίθον ἔστησεν θάφῃ.

Praescriptum ΑΝΙΑΙΗΙ, mulieri igitur vivae monumentum fecerat Demetrius, quo prima Ammion filiola condita est. Franz Δημήτριος Ἀμμί[α] [γυναῖκ]ι ζώση. — 2 ΑΡΠΑΘΕΙΟΜΑΙ corr. Buecheler. — 3 pentameter. — 4 senarius.

382. Ancyrae. C. I. Add. III 4079 b. Mordtmanni utor meliore apographo.

Γαῖα μὲν ἦδε δέμας κεύθει κλεινοῖν [nomen defuncti,
βωμὸς δ' ἀργύρεος λείψανα φωτὸς ἔχει.

Litterae vulgares 1 fere saeculi. — 1 Texier, qui primus edidit, Μεγάνδρου supplevit, nomen illic terrarum haud rarum.

383. Prope Ancyram. Lebas *Rev. de la philol.* I 333.

a. Μάρκος τ' ἀδελφὸς καὶ Τρόφιμος σὸς εὐνέτης

σοὶ τόνδε τύμβον, ὦ καλὴ Κορινθία,
 λάϊνον ἔτευξαν ὦ[κυ]μόρφῳ μνήμης [χάρ]ιν·

- b. Μόνους ἰδοῦ[σαν] εἴησι ἐνια[υτῶν] κύκλους
 5 Ἀίδης κέ[κευ]θε τὴν κα[λὴν] Κορινθ[ίαν].

π saec. — Suppl. Lebas.

384. Sub Dindymo monte. Sperling Cpoli misit Kirchhoffio, qui edit Act. acad. Berol. min. 1863 p. 519.

Ἦλυθον ἐκ Κ[ρ]ήτης· [Κ]ίσαμος πόλις ἐ[σ]τὶ πατρίς μο[ι],
 οὔνο[μ]α [Κ]α[λλ]ισ[τ]ῶ· λέκ[τ]ροις [ἐ]δόθη δὲ πρὸς οἴκους
 ἀν[δ]ρὸς Ἐ[πι]κτῆ[τ]ου, ᾧ καὶ τέκνα δισσα λιπο[ῦ]σα
 βουλομένων Μοιρῶν [ῥ]λυθον ἰς Ἀίδην·

- 5 σωφροσύνης δ' ἀρετὴν οἱ[δε]ν ἐ[μ]ὸς γα[μ]έτης,
 ὃς καὶ [τ]ύ[μ]βον ἐμοὶ μνήμης χάριν εἰδρυσεν ἐνθα.

Pessimum apographum optime emendavit editor. — 1 ΚΗΤΗΣ —
 ΕΠ — 2 ΡΑΜΣΙΩΔΕΚΡΟΙΣ | ΝΑΟ — 3 ΑΝΙΡΟΣ non praestat ἀνέρος Εὐκτῆ-
 του. — ΛΙΠΟΛΙΣΑ — 4 ΗΛΥΘΟΜΕΝ — 5 ΕΩΟΣ — 6 ΓΥΣΒΟΝ. — Ad v. 5
 cf. epigr. atticum supra n. 78 τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην, ἣν εἴχομεν
 ἡμεῖς, ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄριστ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

385. Laodiceae. C. I. 3943.

- a. Δοκτικίου μορφῆς [με]ν ἔχω τύπον, εἰκόνα δ' αὐτ[οῦ]
 θεσπεσίης ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς ἐκάστου.

- b. a. Τίς τόδε καλὸν ἄγαλμα; τίνας χάριν; ἢ τίνι φωτῶν;
 β. ἢ πόλις ἀντ' ἀγαθῶν Δοκτικίῳ μεγάλω[ν].

Litterae vulgares traduntur, et recte fortasse; nam eius aetatis est
 titulus, qua eruditiores ad veteres litterarum formas reversi ipsi sibi
 veteres videbantur fieri. — Duo seiunxi epigrammata. — 1 ΗΕΝ et ΑΥΤΕ
 corr. Franz, nisi rectius αὐτῆς scribas; idem v. 4 μεγάλων supplevit. —
 Ad v. 1 sq. cf. C. I. 5408 λαυέην μὲν ἀνέστησανθ' οἱ ἄριστοι - εἰκόνα,
 τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσσω ἔχουσιν. — 3 τίς scil. ἀνέστησεν.

386. Apameae Cibotī. C. I. 3962 coll. Add. III p. 1107.

Ἀπρία ἐγὼ κείμαι Μενεκλεί μίγα τῷδε σὺν ἀνδρὶ,
 καὶ γὰρ ζῶντες ὁμοῦ τοῦτο γέρας λάχομεν

καὶ λίπομεν δύο τέκνα, νέον δὲ γε Ἀρτεμίδωρον,
ὃς χάριν εὐσεβίης τεῦξεν τύμβον φθιμένοισιν.

5 χαίρ[ετε] δ' οἱ παριόντες καὶ εὐχὰς θάσθ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

II fere saeculi. — 3 Νέων[α κ]ῆ Ἀ. coni. Wilamowitz. At unus nomine adpellatur, quia unus fecit monumentum altero fortasse peregre profecto. νέον δὲ γ' ἔ[τ'] non ausus sum scribere propter v. 5 etiam magis vitiosum. — 5 ΧΑΙΡΗΔΟΙ corr. Franz.

387. Apameae. Ex Hamiltonis apographo C. I. 3964 et melius Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Τὸ ζῆν ὁ ζήσας καὶ θανὼν ζῆ [ζῶ]ν φίλοις·
ὁ κτώμενος δὲ πολλὰ μὴ τρυφῶν [σ]ὺν τοῖς φίλοις

οὗτος τέ[θ]νηκε περιπατῶν καὶ ζῆ νεκρ[οῦ] βίον.

ἐγὼ δὲ ἐτρύφησα Μηνογένης ὁ κὲ [Ε]ὐσταθής,

5 μετέδωκ[α] ἔμαντοῦ πάντα τῇ ψυχῇ καλὰ,

ἄμαχος ἐβίωσα με[τὰ φί]λων κὲ συγγενῶν,

μηδέποθ' ὑπούλως [ῖ] δολίως λαλῶν τινί.

οὗτος ὁ βίος μοι γέγονεν, ὅταν ἔζων ἐγώ,

ἐς πάντα δ' ἠτύχησα ἔμαντὸν πιστεύσας θεῷ,

10 τὸ δ' ὁ[φ]ει[λ]όμενον ἀπέδωκα τῇ φύσει τέλος.

Ῥοῦφος ἐπ[ύ]ησα Μηνογενεῖ μου γλυκυτάτῳ πατρί
κὲ Παυλεῖν[η] μητρὶ τῇ φιλάνθρωπ μέχρι τέλους.

III fere saeculi. — 1 ΤΟΝ correxi. — 3 ΝΕΚΡ[Ο]Σ \ verum cum lateat, posui quod apte coniecit Wilamowitz. — 4 ΗΥC Hamilt. ΗΥC Hirschfeld, cuius ex apographo versum restitui. — 6 ΡΕ[Ι]ΛΛΩΝ Hirschf. ΜΕ...ΛΩΝ Ham. supplavit Franz. — 10 suppl. idem. — 11 ΕΠ[Υ]ΗC Hirschf. correxi. — 12 ...ΝΦΙΛ Hirschf. supplavi.

388. Ad Apameam. Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Βαῖον μείνον, ξεῖνε, καὶ ὕστερον ἔνθα πορεύσῃ,
μὴ προλιπὼν στήλλην, ἀλλὰ μαθὼν [τ]ί λέγει.

Νάρκισσος νεώτερος ἐνθάδε κεῖμαι,

ὣν [ἐ]τ[ε]ξε Ζωτικὴ Παρθε[νί]α κ[τ]έανον φιλήσ.

5 λείψα δὲ τέκνα καὶ σύνβιον τοῦ[το] ποιήσας,

τοῦτο μόνον λύπησ εἰς Αἰδὼν ἔμολον.

4 CTP// | ΞE aliud non video. — ΩKEANON facile τ littera describentem de oceano cogitantem fugere poterat; cogita *pignus amoris*. — 5 post ΤΟΥ totus versus 12 fere litterarum erasus est nescio casu an consilio. — ποιήσας suppl. Wilamowitz latinorum titulorum memor.

389. Ad Hierapolin. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 278.

εἰδείω ἀνδρὶ θηροτρόφῳ μν[ε]ί[ας] χάριν ἥδ' ἀ[ε]θήκεν.
χρεῖς λέγει παροδίτας.

Vxoris virique nomina superne perierunt. Defunctus bestiarum custos videtur fuisse quae venationibus circensibus destinatae erant.

390. Traianopoli. C. I. Add. III 3865 p.

Φιλίππ[ος καὶ Στ]ρόγγυλος Ζεῦξιδι ἀδελφῶι καὶ Νείκῃ μι[τρι] καὶ Φιλίππῳ πα[τρ]ί[ε] γλυκυστάτοις μνήμης χάριν.

Πᾶσι φίλος γενόμην καὶ τιμῇθ[υ]ν [ὑπὸ πάντων].

Litterae recentiore produnt aetate, antiquiorem tamen iota duobus dativis adscriptum. — Ab initio fortasse gentile romanum adiciendum. — καὶ τιμὴν πάντες ἐνεύμαν Franz. Videntur haec verba eius esse, qui supremus sepulcro conditus est, Philippi patris.

391. Traianopoli. C. I. 3865 coll. Add. III p. 1095. Duo sunt fragmenta.

a. Οὐδέ[ι]ς ο[ἱ]ω[νός], ο[ἱ]ὕ[τ]ις οἰων[ο]σκόπο[ς]

b. Μάρκῳ Πολεῖτου φιλοσόφῳ, πάντων φίλῳ.

Inter litteras ceteroqui vulgares notabilis forma Ω. — 1. γτις restitutio tam certa mihi videbatur, ut vocabuli οἰωνός antepaenultimam corrumpere non dubitarem. Franz δ τύμβος οὗτός ἐστιν οἰωνοσκόπου Μάρκου κτλ'. At et plus tribuendum puto Lebasii apographo nec convenit huic aetati Polites auspex. Sententiam talem fingo nullum auspiciū neque ullus unquam auspex certior fuit quam Polites philosophus, idque pluribus videtur expositum fuisse.

392. Prope Eumeniam. Litteris minusculis editum C. I. 3894.

Ὀνόμα Ζωτικός εἰμι, πατήρ Κόσμος, πατρίς ἦδ[ε].

1 ἡδη.

393. In Phrygiae vico Vezir-Keupru. Perrot p. 292 n. 141.

εὐσταθέα π , πᾶσιν δ' ἰσότημον,

ὁρθοιάτου παντὸς προεστῶσαν βιότον·

ἧ τύμβον καὶ στήλην ἀνὴρ μνήμασιν ἀρίσταις

Μαρτιάλης στήσεν κήρυγμα τῆς φιλ[ί]ης.

ὅς δ' ἂν μετὰ τὸν Μαρτιάλιον ἕτερον σῶ[μα] ἐπιθήσει κτλ'.

Litterae vulgares. — Ante v. 1 superlativus superest - τάτην. — 1 fortasse Εὐσταθέαν, dein π[ᾶ]σι φάλην] spatium expleret. — 4 ΦΙΛΗΣ.

394. Apud Amasiam Ponti. C. I. 4174.

Σήματα [συ]νθραυσθέντα παλαιγενέων ἡρώων

ἐν μακροῖσι χρόνοις Αἰούκιος ἡρώεσσατο·

τοιγὰρ ὅσοι εἰμᾶτε τάφους νεκρῶν, παρῶδει[αι,

Αἰούκιον [ε]ὐ[φ]ήμως τείετ' ἀμειβόμενοι.

π fere saeculi. — 1 τ. n hoc ut reliquis suppl. Franz.

395. Amasiae. Perrot p. 377 n. 161 ex apographo hominis imperiti.

a. Πέτ[ρ]ην [τή]νδ' ἐκόλ[α]ψε χάριν μνήμης ἐτι ζωός

Ῥοῦφος, ἐὼν προπάτωρ τῆς [ιδ]ίης γενεῆς.

b. Ἐν νομικῇ προὔχοντα Κλεόμβροτον ἦρπασε μοῖρα,

πρῶτα συνε[ζ]όμενον βήματι Βιθυνικῷ·

5 ὁστέα δ' εἰς πάτρην ὁ πατήρ Ῥοῦφος

καὶ κατέθηκε . . . ἐνθαπ[ερ] οἱ πρόγονοι.

c. Ἡρώψ δ' ἐνὶ τῷδε καὶ ἄλλοι φίλτατοι κείνται,

τιμ[ή]εις Χρόνιος υἱός τε Πολυχρόνιος.

Litterae vulgares. — Tria distinxi epigrammata, quorum primum cum conderetur monumentum inscriptum est, alterum post mortem Cleombroti filii, tertium denique, ut vitia metrica ostendunt, multo posterius ab homine inculto. — 1 ΠΕΤΗΝΙΝΔΕΚΟΛΥΕ corr. Perrot. — 2 ΜΙΕΣ — 4 ΣΥ ΝΕΤΟΜΕΝΟΝ fuit igitur assessor tribunalis Bithynici et ipsis honorum

initis mortuus est. — 5 ΠΑΤΗΡΟ . . . ΑΤΟ ὡπάσσατο Perrot, at diffido traditis; aptum erit ἡνεύκατο. — 6 ΘΗΚΕΝΑΟΕΝΘΑΛΗΠΡΟ ἔθθα περ οἱ πρόγονοι Perrot. Antea nihil invenio praeter κατέθηκε τάφω. — 8 ΤΙΜΕΕΙΣ quod non nomen est, sed epitheton. Πολυχρόνιος nomen C. I. 3565.

396. Amasiae. C. I. 4170 ex schedis Bubesquianis.

Ἰου(λί)α Μυσίδι Δημοκράτης ἀλόχῳ περικαλλέα τεῦξεν
τόνδε τάφον μνήμης σωφροσίνης [9] ἔνεκεν.
ἔτους ροη i. e. a. 178 epochae Amasianae
vel a. p. Chr. n. 184.

1 gentile extra numeros positum putandum est. — 2 θ' inserui; sunt enim litterae rotundae.

397. Gazelone. C. I. 4180.

μαρτύριον ὁρθοῦ βίου, ᾧ συνέζησεν σεμνῶς συνέκαμέν τε συν-
τέκνωσέ [τε].
καὶ νῦν ὅτ' ἔδει χάριτας [γ]ε λαβεῖν καμάτων τε καὶ τέκνων,
λίπε μ' ἐν καμάτοισι μόνον καὶ νήπια τέκνα·
ἥς οὐποτε λήσομι' ἐγὼ κείνης καλ[ῶν] ἔργων,
5 ἢ [ε]άλαν ἐν φ[θι]μένοισι γε[γώ]ς φιλόττη[ι] μιγείην.

Litterae vulgares. — 1 extr. explevit duarum litterarum lacunam Welcker *Mus. Rhen.* III 249 n. 24, qui reliqua quoque restituit, nisi quod v. 2 τε correxit Buecheler. — 2 poterat καμάτων τε τέκνων τε, at nihil frequentius quam καί et τε particulas inter se commutari. — 5 φΟΜΕΝ — γεγώς incertum esse recte ait Wilamowitz.

398. Inter Amasiam et Ancyram. Ex schedis Bubesquianis Dornsu-
amianis Belsianis C. I. 4116.

Οὐνομά σοι Καπίτω[ν
οὐδ' ἔπετε παρέχων τὰς [β]ιότου χάριτας.
Φένιπ(π)ος καὶ Καπίτω[ν] καὶ Μάρκελλος
πῆδες ὁ[ρ]φανοὶ ὁδυρόμενοι
γλυκυτάτ[ω πατρὶ] μνήμης χάριν.

I sq. sic scripti:

	ΟΥΝΟ	
ΜΑCΟΙ	ΚΑΠΙΤ	ΩΛΙC
ΘΕΟC Ε	ΝΕΡΓΟΥ	ΔΕΠΕΝΕ
ΤΕΠΑΡΕ ΚΤΛ'.		

neque omnino ambigua videtur lectio, nisi quod Belsus $\Theta\epsilon\omicron\kappa$ habet. Vera non sunt, quae Franz posuit $\epsilon\upsilon\tau\alpha\iota\ \theta\epsilon\acute{o}s\ \epsilon\sigma\tau\iota\ \sigma\upsilon\nu\epsilon\rho\gamma\acute{o}s$, spatia enim litteris vacua manibus sublati, ut saepius, expleta sunt. Lusum inesse puto nomenque Capitonem ab deo Capitolino derivatum; pentametrum enim certa ratione Heusinger restituit: *deus quamquam ipse nomen tibi dedit, tamen nomen omine non ratum fecit.* — 4 ΟΙΦ corruptit ille probum hemistichion $\pi\alpha\acute{\iota}\delta\epsilon\varsigma\ \delta\delta\upsilon\rho\acute{o}\mu\epsilon\nu\alpha\iota$.

399. Ancyrae. C. I. 4065.

Τάφον τὸν ἐνθά πλησίον βωμόν θ' ἄμα
ἔτευξε κατὰ γῆς Κλαυδία ἡ καὶ Δεκάς
Ἀθηνίῳ γλυκυτότῳ καὶ φιλιτάτῳ,
ἀγνώ γενομένῳ συμβίῳ μνήμης χάριν.

Litterae vulgares. — 2 traditur etiam ΔΕΚΑΣ, quod non magis intellego quam illud. An Δεκάς?

400. In coemeterio aliquo christianorum Galatiae (Ancyrae opinor, in cuius urbis coemeteriis multi tituli reperti sunt) inventum titulum mihi benigne remisit Ioannes Mordtmann.

Ἡ [τ]ι[μ]ὴ Γαλατῶν
τιμήεις μακάρεσ(σ)ι Λεόντιος [ι]δὲ βροτοῖσιν
ἔρνεσιν εὐπετάλοις χώρον [ἔχει σκιερὸν.

1 ΗΓΠΗΓΑΛΑΤΩΝΛΙ — 2 CΙΜ.

401. In oppido Kaimaz, quod suspicor haud procul ab Ancyra situm esse. Dedit mihi Ioannes Mordtmann.

μνήμης χάριν
ΕΑΚΑ

Ἀμφότεροι Χα[ρίτων τε καὶ nomen fratris] ἐνθάδε κεῖνται,
ἀλλὰ κ' ἀκῶς προ[φυγ]όντε βίον ζῶσαν κρίσιν [ἔσχον.

Incertum incipiat titulus a verbis *μνήμης χάριν* necne; deinde nomen fuisse videtur eius qui posuit. — 2 ΥΑΚΩCΠΡΟΦΟΝΤΕ dubitanter

correxī. Anth. app. 313 ἀλλὰ καὶ εὐσεβείης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν. — Ceterum potest christianus titulus esse.

402. Sebastopoli Galatiae. Ex Damonis Graeci apographo (in *Actis societ. philol. Cpolit.* vol. VII) ed. Roehl *Sched. epigr.* Berol. 1876 p. 19 n. 7.

Γαῖά με τίκ[τ]εν ἄφρωνο[ν] ἐν ὄρεσιν παρθέν[ο]ν ἀγνίγ,
 ἡσύχιον τὸ [π]άροιδεν, νῦν αὐ[δ]ήεσ[σ]αν ἔπασιν.
 σμιλιγλύφοις τέχνη[ι]σιν κῆρ' εἰποῦσα θανόντος
 ἐνθάδε Μάξιμον γρ[α]μματικῆς ἐπίσιονα τέχ[ν]η[ς],
 5 ἀνέρα σεμνὸν γ[ῆ] μ[ὴ]τήρ ἐκάλυψε θανόντ[α]

Correxit et supplevit Roehl. — 1 TIKEN ipsam στήλην loqui vidit Kirchhoff. — 2 ΛΥΛΕΟ | CAN — 3 TEXNECIN — 4 ΓΡΜ — ΤΕΧΑ | MC — 5 ΓΙ | ΗΤΗΡ. — Post θανόντα continuo haec ΓΝΩΝΤΟΣΑΝΤΕΡΜΑΒΙΟ!!!, ut recte editor unum versiculum (14-18 litterarum) describentis errore intercidisse statuerit. Ipse dedit . . . γνόντος δὲ τέρμα βίωω.

403. Sebastopoli. Ex Damonis apographo (v. tit. anteced.) Roehl *Sched. epigr.* p. 19 sq.

"Ολβ[ι]ος ὃν μοῖραι παναικέες ἐκπερώωντα
 νηδύος ἀθρήσῃσι γαληναίησι[ν] ὀπωπαῖς·
 ὥς] καὶ ἐγὼ Πά[ν]ταρχος ἀγανοτ[ά]των ἀπὸ πατρῶν
 βλα[σ]τήσας κῦδος μὲν ἐνὶ στρατ[ῶ] ἄσπετον εἶλον·
 5 σῶ[μ] ἀποδυσάμενος δ' ἔλαχον [περικαλλέα τύμβον
 ἀγ]χινόους πραπίδεςσι φιλοστό[ργ]οιο γυναικός·
 ἦ] μοι καὶ παῖδας θυμηδέας, οὓς [τέκεν αὐτῇ,
 σκ]ύμνους αἰχήμετος ὅπως σ[υνέθ]ρεψε λέοντος.
 καί] με θεο[ῖ]σιν ἔθηκεν ὁμοῖον ἀ[θανά]τοισιν.
 10 ἀτρ[ε]κέως Πάνταρχος ἐγὼ νῦν [μ' αὐτὸς ἔ]θηκα
 ζηλ[ω]τ[ὸ]ν παῖδε(σ)σιν ἐμοῖς, οὓς δ[ῖ]α γυναικῶν
 τίκ[τε] καὶ ἡέξησεν ἐνὶ μεγάροις [πολυόλ]βοις,
 Πα[ν]τάρχ[ω]ν χαρίεντα καὶ ἱμερό[εν]τα γένεθλα.
 τὸ]ν μὲν γὰρ στρατιῆς [ἐ]ναρίθμιο[ν] ἡρώεσσιν
 15 τῇ σφ]ετέρῃ τιμῇ περιλαμπέα, τὸν [δὲ πο]θεῖνῃς
 θρε]ψαμένη πάτρης τηλέκλυτο[ν] ἐλπίδ' ἔθηκεν·

νόσφι δ' ἐμοὶ θεμένη σ[η]μα κλυτὸν οἷον ἀπ' ἄλλων
 θε]σπεσίης ἀρετῆς πάσης κλέος εὐρὺν ἀνῆκεν,
 τιμ]ήεις ὡς ἔσκον ἐν ἀνδράσι κατὰ μακάριστος,
 20 μα]ροῖς αἰώνεσσιν, ἔως μένει [οὐρανὸς εὐρύς,
 λ]άμπει δ' ἡέλιος φαέθων τροχ[οειδέϊ φέγγει.

Videtur IV vel V adeo saeculi, quo tempore tales hymni deis hominibusque iuxta canebantur. — Singula multa recte supplevit Roehl, inde tamen a V. 10 in falsam interpretationis viam deripi se passus. — 1-4 suppl. Roehl, nisi quod ἐκπεράοντα V. 1 et ὥς V. 3 scripsit. Initio videtur Horatii memor fuisse poeta *quem tu Melpomene semel nascentem placido lumine videris*. — 3 ΠΑΤΑΡΧΟΣ nescio cur et hic et V. 10 et V. 13 πάνταρχος munus esse editori videatur. Ποντάρχης nomen C. I. 4183 coll. Roehl p. 19 n. 6. — 5 ΧΟΝΓ — 6 ἀγγινοῖς R., qui pro γυναικός scripsit δάμαρτος. — 7 ἦ et 8 σκύμους R. — 9 ἑσθιν corr. et suppl. R. — 10 ἀτρεκέως R. — 11 ὡπεν — δῖα γυναικῶν R. — 12 τίκτε R. — 13 ΝΤΑΡΧΟΙΝ corr. et suppl. R. — 14 ΣΤΡΑΤΗΚΙΝΑΡΙΘΜΙΟ cf. tit. Syrium supra n. 272,18 ἐναρίθμιον ἡρωεύσας. — 15 ΕΤΕΡΗ recepi Roehl's supplementum, quamquam prima e littera ex O potius corrupta videtur, ut comparativus fuerit velut κυδρότερη. — 17 ΣΜΑ σῶμα Roehl. cf. tit. Palaestin. infra n. 444 τόνδε τύμβον - ἔδειμεν - ἐνυδεῖν οἷος ἀπ' ἄλλων, quae est clausula homerica. — 19 ΙΗΕΙΣ — 20 sq. suppl. R. — Eiusdem sepulcri supersunt aliarum duarum inscriptionum fragmenta apud Roehl. p. 20, quae etsi componi inter se posse videantur tamen nimis mutila sunt quam ut vel sententia restituatur.

404. In Montalub Galatiae vico. Ex schedis Bubesquianis et Belsianis C. I. 4137.

Ἄν[δ]ρα πολὺκλυτον κοινὸς [μὲν] ἀνεΐλατο δαίμων,
 καλλείψαντ' ἄλοχον Δημήτριαν πολὺδακρυν
 τοῦ δὲ καταφθιμένου σκοῖνος μέλεος χάδε ἱνῆος,
 τὸν νῦν δὴ κόσμησε περίφρων Σταρτόνειςκος,
 5 γνωτῶν εἰς, Ἀ[φ]είο[υ] σ[υ]ν ἀδελφ[ῶ] ἀδελφιδέω τε.
 αἰδοῖται δ' ἀγαπηταὶ ἀνε[ι]άζουσι φίλον κῆρ
 θυγατέρες κάσιος τε μόρον πατρός τε

Iniuria mutilam esse ab initio putaverunt. Hermann *Opusc.* VI 300. 313. V. 1 τὸν supplevit et V. 3 τοῦ[ς] δὲ καταφθιμένους κοινὸς κτλ'. At de unius morte agitur et τοῦ habent schedae Bubesq. σκοῖνος pronuntiandi errore pro σκῆνος scriptum. — 4 sq. varia temptaverunt neque mihi

certa praesto est emendatio. Sumpsī Stratonicum, qui *Στατρόνεκος* scribitur (sic. Bels. ΣΤΑΤΑΤΟΝ Bub.), unum ex propinquis cum defuncti fratre fratrique filio tumulum exornasse, et addidi mortui nomen. — 5 ΓΝΩΤΩΝΕΙΛΑΘΕΟΙΩΝ Bels. ΘΕΙΟΙΩΝ Bub. Ἄφη nomen C. I. 4143. 4145. Ἀφφία 4141. Hermann γνωτῶν εἶσαθ' ἐπὶ σὺν κτλ'. Welcker *Syll.* p. 129 τιμῶν ἴσα θεοῖσιν ἀδελφόν cetera nihil curans. — ΑΔΕΛΦΟΥ — 6 ΑΝΕΑΣ — 7 ΚΑΙΟΤ Bub. — Filiae patris, frater eiusque filius et Stratonicus κάσιος i. e. propinqui mortem lugent. — Extrema sic traduntur ΤΙΚΙΑΛΛΑ ΦΙΛΟ, nisi quod Belsus ικι habet. Ego non expedio, sed videtur praepositio ἀμφί inesse, qua opus est ut μῶρον habeat quo referatur.

405. In Bozyuk Galatiae vico. Eisdem ex schedis partemque ex Dornsuamianis C. I. 4132.

Πατρίδος οἰκονόμον, χερὶ καὶ βουλᾷσι κραταίον,
Γάιον Ἀνδρομένους ἐν[θάδ'] ἔχω φθίμενον·
ὡι τότε σῆμα πόνησεν ἀδελφεὸς ἡδὲ καὶ αὐτῷ
ζῶων, Εὐφρόνιος καὶ Ἰουλία ἄλοχος,
5 καὶ παῖδες φθιμένο[ιο] περικλεΐτου [Γ]αίο[ιο]
Εὐφρ[όνη]ος Εὐκτῆμων θ' [ε]ἴνεκεν εἰσεβίης·
Κύντα τε τῶν γ[ε]νέτειρα, φίλ[ου] μνημένη ἀνδρός
δεικνύω ἀλόχοις ἥδεα σωφροσύνης.

Primus Franz naturam epigrammatis penitus perspexit; singula aliter constitui. — 1 supplevi. — 2 Γάιον nomen feci defuncti coll. v. 5. — 4 sic etiam Franz. — ΑΛΟΧΩΝ cuius ex ultima litterae n particulam καὶ repetivi. — 5 ΦΘΙΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΤΑΙΟΥ ΕΥΦΡ Franz παῖδες [τε] φθιμένου Περικλῆς καὶ Πούβλιος Εὐφρων, in quibus ipsa interpunctionis nota errorem arguit. — 6 ΘΙΝΕΚΕΝΕΥΟC corr. Franz. — 7 ΤΩΝΤΟΝΕΤ Bubesq. ΤΑΕΤΩΝΟΝΕΤ Bels. corr. Franz.

406. Iconii. Ex pessimo Pauli Lucae apographo C. I. 4000.

Ἀνδρειάντ' ἂν [ε]ἰσορᾷς, φί[λε, Ζ]ωτικοῦ εἰκῶν·
ὃς δεκάπρω[τε]ρος ἀν[ήρ] [ρ] ἐν [π]α[τρίδι γῇ Γ]αλα[τε]ίᾳ
ζεύ[γ]εσι καὶ δούλοις ἀγαλλόμενός τ' ἐπὶ [α]ν[θρώποις]
ἐξάγαγ[ε]ν πόλ[ι]τος·
5 ὃν πάν[τες] ἐφίλησαν, ὅσοι τ[ο]ν[ο]ν ἀγάπησαν
σωφροσύνην γνώμην τε καὶ ἔργοις παντοίοιςιν
οὗ χάριν ἔστησαν γονεές ὁ[δυ]ρόμενοι περὶ παιδός,

10 ὄφρα κ' ἐρι[κλ]α[ύ]του πένθους [κ]ουφι[σ]μὸς ἔγεντο,
 Καλλίνεικος δακρυχέων ἰδ' [Ἀφφ]ία θρηγνύουσα,
 ἀρι[τ]ῆρες [Ἀχ]αῖς δῆμον χάριν τῆς δ[ε]κα[μ]άζου
 Τετρακόρης τε θεᾶς πρόπολοι καὶ Διονύσου.

ὅς ἂν δὲ κακῶς τῇ ἀνδριάντ[ι] π[υ]ήσ[η],
 ὀρφανὰ τέκνα λί[π]οιτο, χῆρο[ν] βίον, οἶκον ἔ[ρ]ημον,
 ἐν πυρὶ πάντα δάμοιτο, κακῶν ὑπὸ χεῖρας ὄλο[ι]το.

1 ANISOPACFI . . . ἀνδριάνταν εἰσοράς - εἰκῶ Franz. — 2 ΠΡΟΤΡΕ
 XAFHFNKAXH | NICIAAAIEIAI ἐν πατρίδι γῇ vix verum esse sentio; at cum
 Γαλατίας mentio dubia non videatur, debebat tale quid addi in titulo
 Iconiensi; neque δεκάπρωτος ἀνὴρ certa est coniectura, certius vero Boeckhium,
 cuius supplementa recepit Franz, longe a vero aberrasse; agitur de pu-
 blicis Zotici muneribus et meritis. — 3 ΖΕΥΕCΙ aedificium aliquod
 dilapsum ruderibus egestis restituisse videtur suisque iumentis et servis
 hac in re usus esse. — 4 ΕΞΑΓΑΓΟΝΤΑΙ ΟΛΕΥΚΟΝ ΑΛΕCΤΟΡΑΟ | fortasse τὰ
 νενευκότα scil. πρὸς φθοράν, ut saepius legitur in huius generis titulis. —
 5 ΠΑΝΙΕC — ΤΕΙΛΟC Franz ἐτύμωC. Requiritur vocabulum unde pari
 modo accusativi σωφροσύνην γνώμην τε et dativus ἔργοιC suspensus sit
 quod potest τοίους fuisse. — 7 ΟΜΕΙΡΟΜΕΝΟΙ et 8 ΚΕΡΙΒΡΑΧ | ΤΟΥ — ΧΟΥ
 ΦΙΟΜΟC corr. Franz. — 9 ΙΔΛΩΙΑ Ἄωρα Franz dubitans ipse. Ἀφφία
 nomen vulgare. — 10 ΑΡΗΗΡΕC Franz ἀρχιερεῖC. Lapidarius errore post
 ἀρητῆρες distinxit. — ΑΚΑΙΑC — ΔΕΚΑΗΑΖΟΥ ἈχαιᾶC dubitanter scripsi
 cum Franzio; cognomen est Cereris, quod tamen vix credo in Lycaoni-
 am transvectum esse. Rectius fortasse Wilamowitz Μαίας, Μᾶν deam
 intellegens; certe si ἈχαιᾶC retineas, melius adpellativum velut θεᾶC
 adicias. δεκαμάζου Franz, μεγάλωμαζοC comparans, quod et ipsum Cere-
 ris epitheton est. — 11 Τετρακόρην recte explicat Wilamowitz deam
 quadrifrontem, ut deae τριμώρφου Hecates Dianae Lunae persona acce-
 dente Proserpina (Κόρη) aucta sit. — 12 ΤΗΠΗΛΗ — 13 ΛΙΡΙΟΙΤΟ idem
 versus C. I. 3862. 3875. 3990 k in Phrygiae titulis. — 14 ΟΛΟΠ corr.
 omnia Franz.

407. Prope Sagalassum. C. I. 4377.

Πάντη μὲν κ[ύ]δος Τερτύλλου [πρίν ποτ' ἀγαστόν
 ἔκ τε σοφῶν ἔργων ἔκ τε ἀγαθῶν πατέρω[ν]
 νῦν δ' ἔτι πον καὶ μάλλον, ἀρηφιλῶν ὅτε φωτῶν
 τόσσην ἐν σταδίοιC ἐστό[ρ]ισεν στρατι[ή]ν,
 5 ἄρκτους πορδά[λι]άς τε κατέκτανεν ἡδὲ λέ[ον]τας,
 σ[φ]ῶν κτεάνων πάτρην πρεσβυτέραν θέμενο[ς]

- τῷ μετὰ κλεινὸν Ἄρην ἑνα[γ]ώνιος ἐστὶ κα[ὶ] Ἑρμῆς,
 ρείκην πορσύνων ἀνδράσιν ἀθλοφόροις.
 τοῦνεκα καὶ βασιλῆες ἐπιστέλλειν ἐπένευ[σαν],
 10 αἱ δ' ἄρεται τοῦτον καὶ προγόνων πλέον[ες].
 σῆμα δέ, καὶ τέχνα φρύ[γι]ον λίθον ἔργῳ ἐλέ[γχει],
 ψεύδεται ἑγγαίης τῆσδε πέφυκε λίθος.

Epigramma IV saeculo non antiquius, licet σήματι (v. 11) inscriptum, dubitari tamen potest an honorarium potius sit (coll. v. 3 νῦν δ' ἔτι κτλ.) eo tempore positum cum Tertullus magnam ferarum venationem in stadio exhibuit. — Omnia emendavit O. Mueller praeter v. 1, quem mutilum reliquit. — 1 ΚΗΔΟΣ — Franz supplevit πέπτατ' ἀγανόν, Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 291 ἀγλαόν ἐστὶ. Apparet tamen coll. v. 3 πρὶν ποτε vel καὶ πρὶν sim. fuisse. — 4 ΕΕΤΟΗ — ΕΞΕΗ — 6 ΕΦΩΝ — ΜΕΝΟΙ — 7 ΑΡΩΝΙΟΣΕΣΤΙΚΑΤ — 9 imperatores ad eum epistolam dare dignati sunt Welcker. — 10 virtutes autem plures huius sunt quam maiorum. — 11 ΦΡΥΓΓΟΝ ad monumentum quod attinet, licet ars phrygiam speciem lapidi induerit, tamen noli phrygium putare lapidem. Distichon pro ligneo huius aetatis ingenio haud inficetum.

408. Coryci Ciliciae. Ex Bailii apographo C. I. Add. III. 4432 h.

Εἴ μου θ[έλεις] γν[ῶ]νε μόρφης τύπον, [ὦ] παροδίτα,

1 ♦... ΝΕΓΝ... ΝΕ et παροδίται, quae ut in Bailii apographo non ausus essem temptare, nisi certa formula restituenda fuisset; cf. supra n. 301 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλλης τύπον, ὦ παροδίτα. μου autem pro δέ scripsit, quia in principio epigrammatis versum posuit. — 2 sic traditur:

ΝΦΙΘΕ . ΝΗΝ . ΕΚΗΕΑΙΕΗΝ . . Δ

ΕΙΡΕΨ ΟΔΦ.

409. Arycandis Lyciae. C. I. Add. III 4316 h.

- Ζώσιμος Εὐτυ[χ]έους [Ν]ομίῳ [ὕ]μῳ [Ἀ]ρ[υ]καν[δ]εύς
 τύμβον ἑαῖς παλάμαις [χ]ῶ[σε] καθο[ι]χουμέν[ω].
 οὐρα[ν]ίοις ὃς πατρίδ' [ἔ]ην κ[ο]σ[μ]ησε πόν[ο]ισιν,
 ν[υ]αοδόμο[ν] τέχ[ν]ης ἐρ[α]σί[ας] τελέσας.
 5 πρῶτο[ν] Ἀθ[η]ναίη
 θ[ῆ]κε χαρι[ζόμενος, τ]ῇ δὲ πάτρῃ δαπάνας.
 δεῦτερ' ἂ[π'] . .]είης [γ]ε[ρα]ῆς σ[υ]νό[δ]ον περὶ κρατ[ί]
 σεφθε[ῖς] εὐσεβίην τέλεσεν.

ος βιώτου φιλή[ς] πρὸς ἅπαντας
10 μνημ[ο]σύνην [λείπων] τείμ[ιο]ν ἥδὲ πόνων.

I vel summum II saeculi; litterae videntur vulgares fuisse. — Barthii corruptissimum apographum Keil (*Philol.* V 656) corrigendum suscepit eaque quae poterant restitui restituit. — 1 ΤΥΔΕΟΥΣΠΙΟΜΙΩΗΩΤΡΟ . . ΔΕΥΣ recepi Keilii emendationem quamlibet incertam; nam non Ἀρυκανδεύς, sed Τροκονδεύς traditum videtur. — 2 ΖΗΖΚΑΘΟΡ . . ΑΜΕΝ corr. Keil. — 3 ΟΥΡΑΤΠΟΖ corr. Buecheler. — ΙΔΙΝΙΜΡΟΣΑΙ ΑΠΟΝΟΖΙΝ corr. O. Schneider apud Keilium. — 4 ΎΛΟΔΟΜΟΚΤΕΧΙ . . . ΕΡΙΕΥΝΑΣ corr. Keil. — 5 ΠΡΩ ΤΟΜΑΘΝΙ Θ . . ΠΛΘ ΣΗΜ πρῶτον Ἀθηναίως προκαθηγετίδος πολύσεμνον Franz, quae dea memoratur in titulo Phaselidis C. I. 4332. Certum tamen nihil duco praeter Athenes nomen. — 6 ΉΛΑΒΧΑΡΙ sequente lacuna; corr. Keil. — 7 ΔΕΥΤΕΡΑΡΑΕΙΠΗΣΕΡΑΡΗΣΣΙΝΟΛΟΥ δεύτερα Φοιβείης δάφνης στεφάνῳ Keil et similiter Franz. Mihi γεραρῆς συνόδου verum videtur, quae qualis intellegenda esset indicabat praecedens adiectivum in -ειως. — 8 .ΩΗΟΛΩΣΤΕΦΘΕΒ τῷ πολῷ στεφθεῖς Keil; at cum alterum ναοδύμου τέχνης documentum desideretur, ab initio dei nomen velut Apollinis fuisse verisimile est. — 9 ΟΣΑΠΒΗΚ ΖΒΙΟΤΟΥΦΙΛΗΗΠΡΟΣ et 10 ΑΙΔΟΣΥΝΗΝΔΑΓΙΝΟΙΤΕΙΜΩΝ ubi et Keil graviter erravit nec Franz meliora praestitit. Hoc adfirmaverim duplicem in hoc disticho laudem praedicari vitae et operum, genetivos autem βιώτου (vel ex mea coniectura φιλήης) et πόνου inter se coniungi particula ἥδὲ v. 10. μνημοσύνην videtur necessaria correctio.

410. Telmessi. C. I. 4199.

Ἔτους ἕ μηνὸς Λῶον ᾱ.

Τὸ [σ]ῆ[μα] Φ[ρ]άττι τοῦτο δῶκεν ἡ πόλις.

Sullanae epochae a. 60, a. Chr. n. 25. — ΣΗ . . ΦΙΑΤΤΗ corr. Franz.

411. Pataris. C. I. 4284.

Τόνδ' ὁ παλ[α]ισ[τ]ροφύλαξ Ἀμμώνιος εἶσατο βωμόν
αὐτὸς ἔτι ζωᾷς τὸ γλυκὲν φέγγος ὀρῶν,
ἡρίον ὄφρα γένοιτο τόν, ὦ Μαΐας κλυτὲ κοῦρε,
Ἑρμείη, πένποις χῶρον ἐπ' εὐσεβέων.

I fere saeculi. — 1 ΠΑΛΜΙΣΙΡΟ corr. Graefe.

412. Pataris. C. I. 4286.

Ἰδριν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιον ἔργων
 ἢ ξείνη Πατάρων γῇ με λαβοῦσα κρατεῖ,
 Τιῶλου ἀπ' ἀμπελόεντος· ἔχω δὲ κλέος καὶ ἐν αὐτοῖς
 ὠδεῖω μεγάλην ἀμφιβαλὼν ὁροφῇν.

π saeculi. — 3 Dionysius Sardinus est. — Graefe, qui male ἐν ἀστοῖς coniecit, verba sic transposuit ἔχω δὲ καὶ ἐν κλέος αὐτοῖς (scil. Πατάρους).

413. In Asiae minoris aliqua parte inventus videtur titulus, cuius apographum in Ghemlik Phrygiae oppido a Graeco quodam homine acceptum ed. Lebas V.1170.

Ὡ[ι Σ]οφι[η] καὶ Μο[υ]σα συνέ[σ]πε[το] καὶ κλέ[ος] ἐ[ργ]ων,
 φύντα ι[ρ]ίς ἐ[π]τέτην ὥλε[σ]ε μοῖρα νόσωι·
 ὦι γόον, [οὐ]χ ὑμέναιον ἐδαδονχῆσατο [μή]ι[η]ρ
 οἰκτρὰ σ[υ]ν γενε[τ]ή Χρυσίον ΩΔΕΣΑΤΟΣ
 5 κόσμος γὰρ γενέταισι τραφεῖς φιλίους τε σ[υ]ναίμοις
 ὤλετο καὶ γοερὸν πένθος ἐ[λειπ]ε δόμο[ι]ς.
 ἄρκεο μοῖρα θανόντι νέω[ι], δισσωῖν δὲ συναί[μω]ν
 γείδειο καὶ γονέων λυγρὸν ἄπειργε [μ]ό[ρ]ο[ν].

1 sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ψ σοφίη καὶ μούσα Lebas. — ΣΥΝΕ... ΠΕΚ... | ΓΟΣΕΜΩΝ correxi. — 2 ΤΙΣΕΤ . ΑΕΘΝΙΑΕ ubi ΙΔΕ litteras vidit Wilamowitz dittographiam esse earum quae praecedunt ΗΝ; dubitabat nempe de lectione qui descripsit homo scrupulosus sane idemque inperitissimus. Idem accidit v. 4, ubi ΟΙΚΤΡΑΔΕΙΝΓΕΝΕΤΙΡ legiti, quod corr. Waddington. Patet cur τρίς, non δς scripserim. — 3 οκ corr. idem et μήτηρ supplevit. — 4 extr. videtur superlativus fuisse, οἰκτροτάτῳ opinor, quando quidem elegans et concinnum ceteroqui huius poetae dicendi genus est. — 5 ΣΩΝ — 6 ΕΔΙ | ΤΕΔΑΟΜΟΣ recepi Waddingtonis correctionem, cui fortasse praestat quod coniecit Wilamowitz ἔδεκτο δόμος. — 7 ΝΕΩΦ — ΣΥΝΑΙΗ . Ν corr. Wadd. — 8 ΔΟΚΟΥ correxi.

414. Incerti loci. Iniuria Abydenum titulum esse contendit Franz C. I. 4708.

Ἦ πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις, εἰμὶ δ' Ἀπολλ[ᾶ]ς
 ἐν Φαρίῃ γαίῃ θυμὸν ἀποφθίμενος,

- νήπιος· ἡρπάζθην δ' ἐκκαιδεκάτου ἐνιαυτοῦ,
 ἔκτον δ' ὠροσύνης μῆνα παρερχόμενος·
 5 νῦν δ' Ἀβυδηναίου τὸν Ὀσείδος ἀμφιπολεύω
 θῶκον καὶ φθιμένων οὐκ ἐπάτησα δόμους.
 ἀθανάτων καὶ τέκνα μεμορμένον οἵ[κ]ον ἐπε[ΐ]δεν,
 ἀλλ' οἰκεῖ μακάρων ἡλύσιον πεδῖον·
 ἐνθ' ἅμα παισὶ θεῶν [μ]ε [ἀ]γαγ[ο]ν Κυλλήνιος Ἑρμῆς
 10 ἥδρυσε, καὶ λήθης οὐκ ἔπιον λιβάδα.

Litterae ΑΓΩ, quibuscum quod pugnat iota dativis adscriptum, convenit hoc vel maxime titulo Aegyptio. Alexandriae (ἐν Φαρίῃ γαίῃ coll. A. P. VII 612), ubi mortuus est, etiam sepultum esse Apollian persuadeo mihi. Abydenus enim v. 5 ideo Osiris adpellatur, quia Abydi sepultus esse perhibebatur. Narrat enim Plutarchus *Is. et Osir.* p. 359 ἐν Ἀβυδῷ τοὺς εὐδαίμονας τῶν Αἰγυπτίων καὶ δυνατοὺς μάλιστα θάπτεσθαι φιλοτιμουμένους ὁμοτάφους εἶναι τοῦ σώματος Ὀσφίδος coll. Strab. p. 814. Sin vero corpus Alexandria Abydum transportatum fuisset, vix narranda hac re supersedere poterat poeta. — 1 Ἀπολλᾶς Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 293. Ἀπόλλων Keil *Anal. epigr.* p. 95 adnot. Ἀπολλῶς Wilamowitz ex N. T. — 4 ἔκτον ἄωροσύνης Franz, rectius Hermann ἔκτον κουροσύνης, quod ipsum inest in traditis. — 7 ΟΙΥΟΝΕΠΕΓ correxi. οἶκον ἐπελθεῖν Welcker, οἶτον ἐπισπεῖν Hermann, οἶτον ἔπεισιν male Franz. — 9 ΘΕΩΝΑΕΙ...ΩΝ probabiliter corr. Hermann.

415. Alexandriae fortasse, eiusdem certe urbis, cuius antecedens epigramma. C I. 4709.

Πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις· εἰμὶ δ' Ἑλήμων·
 εἴκοσι καὶ ἐνὶ κῆρα καταβροσθεῖς ἐνιαυτῷ,
 Φοῖβον καὶ Μουσῶν ὁ θέραιψ, παντῶννμος ἤμην.

Litterae ΕΓΩ. — 1 idem fere qui in epigr. antecedenti, ut ex communi archetypo utrumque fluxisse videatur; indidem etiam κῆρα καταβροσθεῖς coll. ep. anteced. θυμὸν ἀποφθίμενος v. 2.

416. Alexandriae. Ex Danini ectypo Miller *Revue archéol.* 1874 p. 148. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin.* (Athenaei 1875) p. 23.

Ἐνθάδε τὴν ἀρετῆς πινυτὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 πρέμ[ν]ον, τὴν ἄλοχον, σεμνὸν θάλος, ἔσχορον ἄλλων,
 Ἰουλιανήν, τὴν μοῖρα φέρει Κρήτης ἀπὸ γαίης,

- εἴκοσι πέντε ἔτη ζήσασα, ἵσον χρόνον ὡς ἐτέτακτο·
 5 λοιπὸν νῦν, παροδεῖτα, φίλον γενέτην [ὁ] ἐ ἐλέερε,
 ὡς εἰδὼς δτι πᾶσι βροτοῖς τὸ θανεῖν ἀπόκειται.
 Παντοματρική.

In aversa lapidis parte

εἰμὶ δὲ τῆς Κρήτης Παντοματρείου Εἰουλιανή.

Aetatis admodum recentis. — 2 ΠΡΕΜΟΝ corr. Nerutsos. ἡ πρέμνος adhuc ignota vox, at certissima. ἀρετῆς πρέμνον δύσβατον dixit Q. Smyrnaeus XIV 196. — 4 ζήσασα est in lapide. — 5 ΑΕΕΛΕΕΡΕ δαὲ ἐλ. Nerutsos haud probabiliter; nam heptametrum facere et numeros corrumpere non iuxta aestimandum est. δέ particula etsi abundet, tamen scripta videtur a poeta.

417. Aegypti aliquo loco repertam tabulam ligneam Parisios misit Mariette, priorem verum testans evanuisse. Ed. Froehner *Mélanges épigr.* p. 16.

ἄδε γραφὰ παλάμας υἱέος ἀχνημένον.

418. Cyrenis. C. I. 5172.

Κ(αταχθονίους) Θ(εοῖς). Τι. Πετρώνιος Καπίτων ἐτιῶν κ̄.
 Βαίὼν σοι τὸ μεταξὺ βίου θανάτοιο τ' ἔθηκε
 καὶ τύμβον, Καπίτων, καὶ θαλάμοιο Τύχη,
 νύκτα μίαν ψεῦστιν καὶ ἀνηλέα, τὴν ἄνις αὐλῶν,
 τὴν δίχα σοι παστῶν, τὴν ἄτερ εἰλαπίνης·
 5 αἰαὶ τὴν ἐπὶ πέπλα καὶ εἰς ἀμίριστα πεσοῦσα[ν
 στέμματα καὶ βίβλου(ς) σείτο, πρόμοιρε, [τέ]φρην·
 οἷ θρήνοισι βοητὸν ὑμήναον, οἷ προκελεύθους
 λαμπάδας, ὑστατίου καὶ κενεοῖ[o] λέχους.

π fere saeculi. — Ab initio κθ numerale putabant esse, xxix id annum Augusti imperatoris significans. — 6 ΠΡΟΜΟΙΡΕΦΡΗΝ corr. Welcker *Syll.* 50. idemque v. 8 ΚΕΝΕΟΙC. — 8 λέχος quidem est rogus, at sine uxore.

419. Teuchiris (Arsinoae). C. I. 5298.

Θεύπ[ροπος] ἐνθάδε κεῖται ἐὼν ἐν τοῖσιν ἄριστος,
ὁκ[τωκαιδεκ]έτης [π]ᾶ[σιν], ὁ[δῖ]τα, σοφός.

1 ΘΕΥΠΕΘΡ ΕΝΘΑΔΕΙΚΕ CΘN CORR. Hermann, nisi quod θευπρόπος scripserat; nomen fecit Franz. — 2 numerale omnes; dein ΤΙΑΕΤ ΟΝΤ ΛΟΟ. ΦΟC Herm. πάντα τ' ἐόντα σοφός, bene Franz πᾶσι πόθημα σοφοῖς, sed lenius nec minus apte correxisse videor: *quamvis duodevigentarius tamen omni in re iam sapiens.*

420. Lepti Africae. C. I. 5363.

— — — — —
· · · · · ον
π[α]ῖ[δ]ά μ' [ἀποφθίσθαι, μίτος ὡς ἐπέ]κλωσεν ὁ μοιρῶν,
π[α]ῖ[δ]ά με [τυ]μβε[ῖ]σαι κ[α]ὶ [ἀ]φεν[γ]έα νύκτα περᾶσαι.

Epigramma valde recens; in altero eiusdem cippi fragmento dignoscitur.. βε]νεμέρεντι. — 1 ΟΝΠΑΛΙΑΜ sequente lacuna 20 fere litterarum, quam paullo liberius Franz explevit - ον παῖδα μ' ἔθηκαν δύστηνοι γονέες, μίτος οἷς κτλ'. — 3 ΠΑΛΙΑΜΕΙΜΒΕΙΣΑΙΚΑΙΛΑΦΕΝΕΝΕΑ CORR. Boeckh.

INSVLARVM ET ASIAE EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

*421. Prope Aeginam urbem. Minusculis litteris C. I. 9302, maiusculis quantum quidem legi poterat ego *Bullet. archeol.* 1873 p. 249.

† Τυτθὸν γευσάμενη βιότου φωτὸς ἐνθάδε κεῖμαι
καὶ σφετέρων τοκέων παῦσα παραιφασίην.
ἀλλ' ἔμπης, ψυχὴ, μέγα γήθεο· δίκτυα λυγρὰ
καὶ γοεράς παγίδας προὔφυγον ἀμπλακίης.
ἔτελειώθη ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρία ἡ καὶ Πατρικία μ(ηνός)
ἀπηρλ. ι'. ἰνδ. β' οὔσα ἐτῶν στ'.

Litterae curiose et pulcre insculptae vix v saeculo recentiores. —
1 φωτός est in lapide.

412. Pataris. C. I. 4286.

Ἴδριν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιον ἔργων
 ἣ ξείνη Πατάρων γῇ με λαβοῦσα κρατεῖ,
 Τιμῶλον ἀπ' ἀμπελόεντος· ἔχω δὲ κλέος καὶ ἐν αἰτοῖς
 ὠδεῖω μεγάλην ἀμφιβαλὼν ὁροφῆν.

π saeculi. — 3 Dionysius Sardianus est. — Graefe, qui male ἐν αἰτοῖς coniecit, verba sic transposuit ἔχω δὲ καὶ ἐν κλέος αὐτοῖς (scil. Πατάρους).

413. In Asiae minoris aliqua parte inventus videtur titulus, cuius apographum in Ghemlik Phrygiae oppido a Graeco quodam homine acceptum ed. Lebas V-1170.

Ὡ[ι Σ]οφί[η] καὶ Μο[ῦ]σα συνέ[σ]πε[το καὶ κλέ]ος ἐ[ρ]γ[ων],
 φύντα τ[ρ]ίς ἐ[π]αέτην ὥλε[σ]ε μοῖρα νόσωι.
 ὦι γόνον, [οὐ]χ ὑμέναιον ἐδαδονχῆσατο [μῆ]τ[η]ρ
 οἰκτρὰ σ[ὺ]ν γενε[ί]ῃ Χρυσίον ΩΔΕΣΑΤΟΣ
 5 κόσμος γὰρ γενέταισι τραφεῖς φίλοις τε σ[υ]ναίμοις
 ὥλετο καὶ γοερὸν πένθος ἐ[λειπ]ε δόμο[ι]ς.
 ἄρκεο μοῖρα θανόντι νέω[ι], δισσῶν δὲ συναί[μω]ν
 φεῖδεο καὶ γονέων λυγρὸν ἄπειργε [μ]ό[ρ]ο[ν].

1 sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 φ σοφίη καὶ μοῦσα Lebas. — ΣΥΝΕ... ΠΕΚ... | ΓΟΣΕΜΩΝ correxi. — 2 ΤΙΖΕΤ. ΑΕΘΝΙΑΣ ubi ΙΔΕ litteras vidit Wilamowitz dittographiam esse earum quae praecedunt ΗΝ; dubitabat nempe de lectione qui descripsit homo scrupulosus sane idemque inperitissimus. Idem accidit v. 4, ubi ΟΙΚΤΡΑΔΣΙΝΓΕΝΕΤΙΡ legit, quod corr. Waddington. Patet cur τρίς, non δὲς scripserim. — 3 οκ corr. idem et μήτηρ supplevit. — 4 extr. videtur superlativus fuisse, οἰκτροτάτω opinor, quando quidem elegans et concinnum ceteroqui huius poetae dicendi genus est. — 5 ΣΩΝ — 6 ΕΔΙ | ΤΕΕΔΟΜΟΣ recepi Waddingtonis correctionem, cui fortasse praestat quod coniecit Wilamowitz ἐδεκτο δόμος. — 7 ΝΕΩΦ — ΣΥΝΑΙΗ. Ν corr. Wadd. — 8 ΔΟΚΟΥ correxi.

414. Incerti loci. Iniuria Abydenum titulum esse contendit Franz C. I. 4708.

Ἡ πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις, εἰμὶ δ' Ἀπολλ[ᾶ]ς
 ἐν Φαρίῃ γαίῃ θυμὸν ἀποφθίμενος,

- νήπιος· ἡρπάσθην δ' ἐκκαϊδεκάτου ἐνιαυτοῦ,
 ἔκτον δ' ὥροσύνης μῆνα παρερχόμενος·
 5 νῦν δ' Ἀβυδηναίου τὸν Ὀσείδος ἀμφιπολεύω
 θῶκον καὶ φθιμένων οὐκ ἐπάτησα δόμους.
 ἀθανάτων καὶ τέκνα μεμορμένον οἴ[κ]ον ἐπε[ὶ]δεν,
 ἀλλ' οἰκεῖ μακάρων ἡλύσιον πεδίον·
 ἐνθ' ἅμα παισὶ θεῶν [μ]ε [ἀγαγ]ὼν Κυλλήνιος Ἑρμῆς
 10 ἦδρυσε, καὶ λήθης οὐκ ἔπιον λιβάδα.

Litterae ΔΙΩ, quibuscum quod pugnat iota dativis adscriptum, convenit hoc vel maxime titulo Aegyptio. Alexandriae (ἐν Φαρή γαίῃ coll. A. P. VII 612), ubi mortuus est, etiam sepultum esse Apollan persuadeo mihi. Abydenus enim v. 5 ideo Osiris adpellatur, quia Abydi sepultus esse perhibebatur. Narrat enim Plutarchus *Is. et Osir.* p. 359 ἐν Ἀβυδίῳ τοὺς εὐδαίμονας τῶν Αἰγυπτίων καὶ δυνατοὺς μάλιστα θάπτεσθαι φιλοτιμουμένους ὁμοτάτους εἶναι τοῦ σώματος Ὀσείδος coll. Strab. p. 814. Sin vero corpus Alexandria Abydum transportatum fuisset, vix narranda hac re supersedere poterat poeta. — 1 Ἀπολλᾶς Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 293. Ἀπόλλων Keil *Anal. epigr.* p. 95 adnot. Ἀπολλῶς Wilamowitz ex N. T. — 4 ἔκτον ἀωροσύνης Franz, rectius Hermann ἔκτον κουροσύνης, quod ipsum inest in traditis. — 7 ΟΥΟΝΟΠΕΓ cortexi. οἶκον ἐπελθεῖν Welcker, οἶτον ἐπισπεῖν Hermann, οἶτον ἔπεισιν male Franz. — 9 ΘΕΩΝΑΕΙ...ΩΝ probabiliter corr. Hermann.

415. Alexandriae fortasse, eiusdem certe urbis, cuius antecedens epigramma. C I. 4709.

Πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις· εἰμὶ δ' Ἑλήμων·
 εἴκοσι καὶ ἐνὶ κῆρα καταβυσθεῖς ἐνιαυτῷ,
 Φοίβου καὶ Μουσῶν ὁ θέραιψ, παντῶννμος ἥμην.

Litterae ΕΓΩ. — 1 idem fere qui in epigr. antecedenti, ut ex communi archetypo utrumque fluxisse videatur; indidem etiam κῆρα καταβυσθεῖς coll. ep. anteced. θυμὸν ἀποφθίμενος v. 2.

416. Alexandriae. Ex Danini ectypo Miller *Revue archéol.* 1874 p. 148. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin.* (Athenaei 1875) p. 23.

Ἐνθάδε τὴν ἀρετῆς πινυτὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 πρέμ[ν]ον, τὴν ἄλοχον, σεμνὸν θάλος, ἔξοχον ἄλλων,
 Ἰουλιανήν, τὴν μοῖρα φέρει Κρήτης ἀπὸ γαίης,

419. Teuchiris (Arsinoae). C. I. 5298.

Θεύη[ροπος] ἐνθάδε κεῖται ἐὼν ἐν τοῖσιν ἄριστος,
ὁκ[τωκαίδεχ]έτης [π]ᾶ[σιν], ὁ[δῆ]τα, σοφός.

1 ΘΕΥΠΕΘΡ ΕΝΘΑΔΕΙΚΕ CΘN corr. Hermann, nisi quod θευπρόπος scripserat; nomen fecit Franz. — 2 numerale omnes; dein ΤΙΑΕΤ ΟΝΤ ΑCΘ. ΦΟC Herm. πάντα τ' ἐόντα σοφός, bene Franz πᾶσι πόθημα σοφοῖς, sed lenius nec minus apte correxisse videor: *quamvis duodevigenerarius tamen omni in re iam sapiens.*

420. Lepti Africae. C. I. 5363.

π[α]ῖ[δ]ά μ' [ἀποφθίσθαι, μίτος ὡς ἐπέ]κλωσεν ὁ μοιρῶν,
π[α]ῖ[δ]ά με [τυ]μβε[ῖ]σαι κ[α]ὶ [ἀ]φεν[γ]έα νύκτα περᾶσαι.

Epigramma valde recens; in altero eiusdem cippi fragmento dignoscitur.. βε]νεμέρεντι. — 1 ΟΝΠΛΙΑΛΑM sequente lacuna 20 fere litterarum, quam paullo liberius Franz explevit -ον παῖδα μ' ἔθικαν δύστηνοι γονέες, μίτος οἷς κτλ'. — 3 ΠΛΙΑΛΑΜΕΙΜΒΕΙΚΑΙΛΑΦΕΝΕΝΑ corr. Boeckh.

INSVLARYM ET ASIAE EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

*421. Prope Aeginam urbem. Minusculis litteris C. I. 9302, maiusculis quantum quidem legi poterat ego *Bullet. archeol.* 1873 p. 249.

† Τυτθὸν γευσάμενη βιότου φωτὸς ἐνθάδε κείμαι
καὶ σφετέρων τοκέων παῦσα παραιφασίην.
ἀλλ' ἔμπης, ψυχή, μέγα γήθεο· δίκτυα λυγρὰ
καὶ γοεράς παγίδας προῦφυγον ἀμπλακίης.
ἐτελειώθη ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρία ἡ καὶ Πατρικία μ(ηνὸς)
ἀπρηλ. ι'. ἰνδ. β' οὐσα ἐτῶν σί'.

Litterae curiose et pulcre insculptae vix v saeculo recentiores. —
1 φωτός est in lapide.

III. SYRIAE ET ARABIAE.

431. Antiochia. C. I. 4466.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυσπενθέα κόσμον
καὶ γονέων οἰκ[τ]ρῶν δακρυόεντα δόμον
κεῖμαι ἐς [αὐ]χμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἀίδος εὐνάς
εἵκοσ[ι τ]έσσαρ' ἔχων Κασσιόδωρος εἶη·
5 ἀπ[ρ]οι[δ]ῆς νοῦσ[ό]ς με συνήρπασε· μουνόετι[ν δέ
ν]ηπ[ί]αχον κούρην λίπω ὑπ' ἡέλιον.

Litterae vulgares, sed II p. Chr. n. saeculo carmen non videtur antiquius. — 2 ΟΙΚΙ . ΡΩΝ — 4 ΕΙΚΟΣΤ . ΕΞΞ — 5 ΜΟΥΝΟΕΣΤΙ — 6 ΗΠΑΧΟΝ omnia correxit et supplevit Iacobs, nisi quod v. 5 μουνογένη δέ scripsit; melius Boeckh μουνόετη δέ.

432. Adrahae Nabataeorum. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 293.

Ὅστέα [ἐπὶ ξ]είνης τ[ά]δ[ε] δέρεο τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
Σιλουανοῦ μελέου [λί]ψ[α]να [π]υ[ρ]καῖης·
πόντος καὶ γαῖα δάσσαντό με κα[ὶ τ]ρ[ί]ατον πῦρ·
ἦ]τορ ὕδω[ρ], γαῖα δ' ὀστέα, σῶμα πυρή.

II fere saeculi. — 1 - 3 corr. Kirchhoff. — 1 ΟΣΤΕΑΤΙ | ΖΕΙ — 2 Ν ΨΑΝΑΤΙΑΚΑΙΗΣ — 3 ΚΑΗΡ//ΓΑΤΟΝΠΥΙ — 4 ΥΔΩΙ ἦτορ i. q. ψυχή coll. C. I. 1066,6. — Naufragio periit Silvanus, corpus tamen mari ereptum crematum est, ossa condita.

433. Soadae Batanaeorum. Lebas VI 2322.

Ὑπνος ἔχει σε, μάκαρ, πολυήρατα δις Σαβῖνε,
καὶ ζῆς ὡς ἥρωσ καὶ νέκυσ οὐκ ἐγένον·
εὐδαίς δ' ὡς ἔτι ζῶν ὑπὸ δένδροισι σοῖς ἐνὶ τύμβοις·
ψυχαὶ γὰρ ζῶσιν τῶν ἄγαν εὐσεβέων.

II fere saeculi.

434. Petrae Arabum. C. I. 4667 coll. Add. III p. 1183.

Ἀρριανὸς μὲν μοῦσος ὁ νόμα, ζαυέ[η] δέ με Π[ε]τρίη
γαίης Ἀραβίης γε[ῖνα]το μητ[ρ]ό[π]ολις·
Αὐσονίων δ'
Θεσμῶν, καὶ γλυκερῆ[ς] κῦδος ἔγωγες πατέρης·
5 ἐβδόματον [δέ μ'] ἄγρον[τ]α καὶ εἰκ[ρο]στὸν [λ]υκ[ά]βαν[τ]α
νοῦσος [πα]ν[ό]α[μ]άτε[ρ] ἡ[λ]π[α]σ[εν] εἰς Αἰ[δ]ην.
τοῦτο δ' ἐμὴν κρα[δί]ην μοῦνον δάκεν, οὐνεκα μ[ητ]ρί
γηράϊη θ[ρ]ύ[ν]ον[ς] ἀε[νάου]ς λι[π]όμην.

Titulus anno 105 recentior, quo anno Arabia Petraea Romanorum facta est. Petra urbs iam Hadrianea aetate metropolis vocatur, cf. Marquardt *Antiq. rom.* III 1,202 adn. 29. — vv. 2. 5. 7. restituit C. F. Hermann, cetera Franz. — 2 ΜΗΤΟΡΡΟΛΙΕ — 3 ΛΟΥΗΜΙΣ . . . ΙΔΙΑΒΝΙΑ. ΜΟΡΥΝΗΝ Franzii coniecturas taceo. Extremum versus vocabulum ἡμην fuerit, antea legere videor ἐν Ἀραβίῃ, θεσμοὶ Αὐσόνιοι sunt ius romanum, cuius ille peritiam aut iactat aut nacturum se speravisse ait, cf. A. P. VII 343. 589. — 4 κῦδος vel ἐλπὶς sim. praestat Franzii supplemento πρώτος. — 5 ΤΟΝΑΚΑΙ — ΑΥΚΟΒΑΝΑ — 6 ΠΑΝΣΑΝΛΙΡΗΡΙΑΣΗΑΕΙΣΑΙΑ . . Η — 7 ΜΕΡΙ — 8 ΝΟΥΑΕ ΛΙΡΡΟΜΗΝ.

435. Prope Suweida Trachonitidis. C. I. 4622.

Χαῖρε καλή, πασῶν προφερεστάτῃ εἵνεκε πάντων,
σεμνοτάτῃ συνόμευνε, καλῶν ὑπόδειγμα φιλάνδρων,
Φλόουια, τῶν Χαρίτων τούνομα κτησαμένη
εἰκόνας σῆς ἀρετῆς παῖδας γαμέτῃ προλιποῦσα
5 οὐκ ἔφθης μετὰ τοῖσι πατρὶν φιλό[υ]ς τε συναίμονες,
Ἀντιόχειαν ἰδεῖν γενέτην θ' ἅμα τόν σε ποθοῦντα.
ἐτῶν κθ' μην(ῶν)ί.

II vel III saeculi. — 3 Flavia aut Charis, quod Franzio videtur,

— 1 fortasse *κακόν* pro *καλόν* et *χείρον* pro *χείρω* scribendum; maiora molitus est Franz. — 2 sicut et v. 1 ex notis Menandreis versibus corrupti, v. 3 novus est et obscurus mihi quidem. *γῆρος* vereor ne recte habeat.

427. Hadrianis ad Olympum. Kirchhoff, cui misit Sperling Cpolitanus, ed. *Act. acad. Berol. min.* 1863 p. 516. Perrot t. p. 65.

Τὸν πᾶσιν φίλιον καὶ ἄξι[ον ἐν] πολυόλβους
 ἀνδράσιν [ἀ]γίοις· δόξαν ἐφειλάμ[ε]νος
 Νεικατόρις πινυτο[ῦ] Ξενοφῶντος γονέτου·
 ὅς] τειμὴν πλείστην ἐκ[τήσα]το πᾶσι βροτοῖσιν
 5 ἀγί]ψ τε λαῶ Θεοῦ ὑ[ιοῦ], οὗ ποιμνεία τέρπ[εν]
 ψ[αλμοῖς τε ἀγείοις καὶ] [ἀνα]γνώσμασιν πάντας ἐθ[ελε]γεν.
 ἐν ἀγείψ τε τόπῳ εὐ[δαι] Χριστοῦ ἀχράντο[υ]
 ΤΟΤΕ ἀνακτα ζοῆς βι[ο]τῆς ΑΙΚΑΙΘΑΛΕΡ[Ι]/// μελάθροις
 ἀγ[ί]ων.

ζήσ]ας τε ἀμώμως ὀκτ[ωκαίδεκα λυ]κάβαντας·

10 ΕΜ — — δόξαν ἄχρα[ντον]

1 C. I. 9258 tit. christ. ὁ πάντων φίλος. Accusativus unde pendeat non attinet quaerere. — 2 ἐφειλάμενος etsi mirum, tamen vix dubium est. — 4 ΕΚΙ corr. Perrot, ἐκίχ[η]σατο Kirchhoff. — 5 εἰν ἱερ[ῶ] τε λαῶ (ναῶ?) θεοῦ υἱοῦ ποιμνεία τέρπεν Kirchhoff. — 6 supplevi. Ἀγάθων ἀναγνώστης C. I. 9303. — 7 εὐδαι Perrot. — 10 ἀχράντον Kirchhoff. Cetera non expedio.

428. Prope Laodiceam combustam. C. I. 3989 m.

Νέος ἡλικεί[ην] ἔ]ρνος κλυτὸν ἐνθάδε κῆτε
 Ὀρεστίνος πρεσβύτερος πάτερ[η]ς, κῦδο]ς δὲ τοκῶν.

1 ΗΛΙΚΕΙΗ. ΡΝΟC ἡλικίην Franz. — 2 restitui ex Gregorii epigr. A. P. VIII 122 κῦδος ἔης πατρ[ῆ]ς, κῦδος ἐὼν τοκῶν.

429. Incerti loci Asiae minoris. Lebas V 1648.

. καμάτων ἀλ]ύτο[ις] δεσμοῖσι κρατεῖται
 εἰς αἰῶνα μένουσα πάλαι τὸν λυσιμέριμον.

1 supplevi ex titulo Syracusano C. I. 9452 *ἡμέρα κυριακῇ δεσμευ-*
θεῖσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης - παντὸς βίου λύσιν ἔσχε.

430. Cairo in urbe. Ex Danini ectypo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 148.

Πεντήκο[ν]τα τριῶν ἐτέων κύκλον [ἐξ]ανύσαντα
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ ἤρπασεν εἰς Αἶδην.
ὦ χθὼν ἀμμοφανής, οἶον δέμας ἀμφικαλύπτεις
Ἀββα[λ]ου ψυχῆς, τοῦ μακαριστοτάτου·
 5 *οὐκ ἀγέραςτος ἔφν γὰρ ἀνὰ πτόλιν, ἀλλὰ καὶ ἀρχῇ*
πανδήμῳ ἐθνικῇ ἐστέφετ' ἐν σοφίᾳ·
δισσῶν γάρ τε τόπων πολιταρχῶν αὐτὸς ἐτείμω,
τὴν διμερῇ δαπάνῃ ἐξανύσας χάρισιν.
πάντα δέ σοι, ἐπέοιχ' ὅσα τοι, ψυχή, πρὶν ἐκρύβ[η]ς,
 10 *καὶ τέκνων ἀγαθῶν ἀν[ε]ξάνου] ἐν γενεῇ.*
ἀλλὰ σύ, ὦ παροδεῖτα, ἰδὼν ἀγαθοῦ τάφον ἀνδρός
τ[ό]ν[δ]ε κατευφημῶν [τ]οῖα φράσας ἄπειδι·
ῥαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.'

III vel IV saeculi. — Ectypum quam male aut factum ab Danino aut lectum sit ab Millero docet v. 1, ubi ΠΕΝΤΗΚΟΤΑ et ΗΛΑΝΥCΑΝΤΑ est. Non ausus sum corrigere τὸνδ' ἀνύσαντα. — 4 ΑΒΒΑ . . ΟΥS suppl. Miller; alterum hemistichion Automedontis est A. P. XII 34. — 6 *etiam gentilibus litteris operam dedit.* — 7 de toparchis omnia nota; τε non minus verum quam ineptum. — 8 confert Miller formulam romanam *honore contentus impensam remisit.* — 9 sic distinxi coll. C. I. 6222 *δέχου ὕστατα δῆ, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε, καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένῳ.* cf. etiam Theocr. *epigr.* 11. *ψυχῇ* autem vocativus est, ut saepe. — 10 supplevi. — 12 ΟΝΤΕ et ΚΟΙΑ correxi.

III. SYRIAE ET ARABIAE.

431. Antiochiae. C. I. 4466.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυσπενθέα κόσμον
 καὶ γονέων οἶκ[τ]ρῶν δακρυόεντα δόμον
 κεῖμαι ἐς [αὐ]χμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Αἰδοῦς εὐνάς
 εἴκοσι[ι τ]έσσαρ' ἔχων Κασσιόδωρος ἔιη·
 5 ἀπ[ρο]ιδῆς νοῦσ[ό]ς με συνήρπασε· μουνόετι[ν δέ
 ν]ηπ[ί]αχον κούρην λίπω ὑπ' ἡέλιον.

Litterae vulgares, sed in p. Chr. n. saeculo carmen non videtur antiquius. — 2 ΟΙΚΙ . ΡΩΝ — 4 ΕΙΚΟΣΓ . ΕΣΣ — 5 ΜΟΥΝΟΕΣΤΙ — 6 ΗΠΑΧΟΝ omnia correxit et supplevit Iacobs, nisi quod v. 5 *μουνογένη* δέ scripsit; melius Boeckh *μουνόετη* δέ.

432. Adrahae Nabataeorum. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 293.

Ὅστέα [ἐπὶ ξ]είνης τ[ά]δ[ε] δέρκεο τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
 Σιλουανοῦ μελέον [λί]ψ[α]να [π]υ[ρ]καίῃς·
 πόντος καὶ γαῖα δάσσαντό με κα[ὶ τ]ρ[ί]ατον πῦρ·
 ἥτορ ὕδωρ, γαῖα δ' ὀστέα, σῶμα πυρή.

in fere saeculi. — 1 - 3 corr. Kirchhoff. — 1 ΟΣΤΕΑΤΙ | ΖΕΙ — 2 Ν ΨΑΝΑΤΙΑΚΑΙΗC — 3 ΚΑΗΡ/ΓΑΤΟΝΠΥΙ — 4 ΥΔΩΙ ἡτορ i. q. ψυχή coll. C. I. 1066,6. — Naufragio periit Silvanus, corpus tamen mari ereptum crematum est, ossa condita.

433. Soadae Batanaeorum. Lebas VI 2322.

Ἵππος ἔχει σε, μάκαρ, πολυήρατα δις Σαβῖνε,
καὶ ζῆς ὥς ἥρως καὶ νέκυσ οὐκ ἐγένον·
εὐδεις δ' ὥς ἔτι ζῶν ὑπὸ δένδροισι σοῖς ἐνὶ τύμβοις·
ψυχαὶ γὰρ ζῶσιν τῶν ἄγαν εὐσεβέων.

II fere saeculi.

434. Petrae Arabum. C. I. 4667 coll. Add. III p. 1183.

Ἀρριανὸς μὲν μοῦστ' ὅνομα. ζαῖ[η] δέ με ΙΙ[έ]ιρη
γαίης Ἀραβίης γε[ί]νατο μητ[ρ]ό[π]ολις·
Αἰσονίων δ'
Θεσμῶν, καὶ γλυκερῆ[ς] κῦδος ἔ]γωγε πάτρης·
5 ἐβδόματον [δὲ μ' ἄγ]ον[τ]α καὶ εἰκ[οσ]τὸν [λ]υκ[ά]βαν[τ]α
νοῦσος [πα]·[δ]α[μάτε]ιρ' ἥ[ε] [πα]σ[εν] εἰς Αἰ[δ]ην.
τοῦτο δ' ἐμὴν κρα[δί]ην μοῦ[νον] δάκεν, οὐνεκα μ[ητ]ρί
γηραῖῃ θ[ρ]ύ[νον]ι[ς] ἀε[νάου]ς λι[π]όμην.

Titulus anno 105 recentior, quo anno Arabia Petraea Romanorum facta est. Petra urbs iam Hadrianea aetate metropolis vocatur, cf. Marquardt *Antiq. rom.* III 1,202 adn. 29. — vv. 2. 5. 7. restituit C. F. Hermann, cetera Franz. — 2 ΜΗΤΟΡΡΟΛΙΕ — 3 ΛΟΥΗΜΕ . . . ΙΔΙΑΒΝΙΑ. ΜΟΡΥΝΗΝ Franzii coniecturas taceo. Extremum versus vocabulum ἡμην fuerit, antea legere videor ἐν Ἀραβίῃ, θεσμοὶ Αἰσονίοι sunt ius romanum, cuius ille peritiam aut iactat aut nanturum se speravisse ait, cf. A. P. VII 343. 589. — 4 κῦδος vel ἐλπὶς sim. praestat Franzii supplemento πρώτος. — 5 ΤΟΝΑΚΑΙ — ΑΥΚΟΒΑΝΑ — 6 ΠΑΝΕΑΝΑΙΡΙΠΗΡΙΑΣΗΑΕΙΣΑΙΑ . . Η — 7 ΜΕΡΙ — 8 ΝΟΥΑΕ ΑΙΡΡΟΜΗΝ.

435. Prope Suweida Trachonitidis. C. I. 4622.

Χαῖρε καλή, πασῶν προφερεστάτῃ εἵνεκε πάντων,
σεμνοτάτῃ συνόμεννε, καλῶν ὑπόδειγμα φιλάνδρων,

Φλόουια, τῶν Χαρίτων τοῦνομα κτησαμένη·
εἰκόνας σῆς ἀρετῆς παῖδας γαμέτῃ προλιποῦσα
5 οὐκ ἔφθης μετὰ τοῖσι πάτραι φιλί[ο]υ[ς] τε συναίμονες,
Ἀντιόχειαν ἰδεῖν γενέτιν θ' ἅμα τόν σε ποθοῦντα.
ἐτῶν κθ' μην(ῶν)ι.

II vel III saeculi. — 3 Flavia aut Charis, quod Franzio videtur,

aut Cale (v. 1) cognominata fuit; nimis enim artificiose Welcker ipsum nomen Flaviam a Gratiis desumptum putat, quippe quae ξανθαί a poetis praedicentur. — 4 in archetypo olim fuit εἰκόνα σῆς ἀρετῆς τέκνον γαμέτη προλιπούσα. — 5 cave conicias φιλοῖς τε συναίμας, nomen enim Αντιώχειαν poetae inscitia locum mutavit.

436. Beryti. Waddington ad Lebas VI 1854 a.

Θάρσει· τέθνηκας γὰρ ἀπενθήτοις ἐπὶ τέκνοις,
ζώουσαν προλιπὼν ἦν ἐπόθεις ἄλοχον.

437. Soadae Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2325.

Ἔστι καὶ [ἐν φθιμένοισι λόγος, χαίρω δέ τ' ἀκούων,
ὥς ἀπέδ[ωκε γυνή τήνδε χάριν φθιμένῳ·
μνημα γὰρ ἀνδρὶ ἔτευξε φίλῳ, τὸν μοῖρα κραταιή
ἤγαγεν εἰς γλυκε[ροὺς τέρμονας εὖσεβέων.

Litterae III saeculi. — Recepi quia similem v. 2 sententiam depren-
disse mihi videbar epigrammati Catanaeo C. I. 5724 κλαῦσε δέ . . . ἦν πα-
ράκοιτιν καὶ βαιὴν στήλῃ τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.

438. Bostrae. C. I. 9145.

Πάντα χθὼν φύει καὶ ἔμπαλιν ἀμφικαλύπτει·
τοῦνεκα μὴ στονάχοι τις ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα δύνων.
ὅταν κάμῃς, τοῦτο τὸ τέλος.

Recte christianum esse negat Kirchhoff, cum praesertim crucis si-
gnum in Buckinghami et Bertovii apographis versui primo praefixum
omiserit Bergren.

439. Seleucia. Ex Renani apographo litteris minusculis Waddington
ad Lebas VI 2718.

οὐς πρὶν μὲν ἄλλων εἰς χάριν] κατέστεφον,
ἐν τοῖσδ' ἐγὼ νῦν κ]σίμενος τύμβοις [λέγω
πᾶσιν κλύειν μ]ου· χαίρετε, εὐ[φ]ραίνει[σθε] τε·
κ]ενῶν γὰρ ἤμειν τέρμα μόχ[θων ἢ σορός.

2 extr. ἀγ...traditur; ἀγ...fuisse sumpsit ἀε[ρ]ν. — 3 εὐ[φ]ραίνετε correxi. — 4 *quidquid laboramus incassum facimus; mors enim omnibus rebus finis imposita est. Itaque vivamus.*

440. Namarae Batanaeorum. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 305; ex suo ipsius Waddington ad Lebas VI 2176.

Εἰ κλέες Ε[ὐσεβ]ίης [τε καὶ ἐν π]ροτέροι[σι Φιλί]ππου,
τιῶν ἀπὸ Κ, τιῶν ποτ' ἐγει[ρ]αμέν[ων]

μίλιον ἢ δὲ Τίχης ἱερὸν ἀνάθημ' ἅμα θέντων,
κείνων ἢ σοφὸς ἦδ', ἣν θέσαν ἐνναέται

5 ἀντ' εὐεργεσίας Ναμαρῆσιοι ἄγχι πυλάων

ἀλλὰ μιν ἐκ γαίης πολλὸν ἀπεκρέμασεν

λείψανά τ' ἄλλοθεν ἄλλα πάλαι φθιμένων συναγείρας

θρηψαμένων θείων θῆκε παρὰ προγόνους

οἶκον ὑπὲρ νεάτιοιο ἱγ' ἀψίδα τήνδ' Ἰομήδης,

10 Ἀύσονίων μούσης ὑψινόου πρύτανις.

II vel III saeculi. — 1 εἰ IHIC ΠΟΤΕΡΟΙΟ . . . ΙΙΙΟΥ Waddington, eademque fere Wetzstein ε[ϰ]ΙΙΙΙΙΗΙC et v. extr. ΠΙΟΥ. Restitutio incerta est. — 2 KEIMENNOY Wadd. ΚΕΙΠΗCΗΝΟΥ Wetzst. Fuit urbis nomen in - ηρον desinens. — ΕΓΕΙΝΑΜΕΝΗΙ Wadd. ΕΓΕΙΝΒΙΜΕΝΗΙ Wetzst. corr. Kirchhoff. — 3 μίλιον miliarium esse puto, quem Fortunae fano simul dedicato insigniverint; saepius enim veteres ad vias publicas sacella vel ἱερῶα constituebant, quibus spatia emetirentur; hoc illi videntur imitati esse. — ἀναθέντων Kirchhoff.. — 6 μιν i. e. capulum a civibus donatum, quem Iomedes conlectis maiorum ossibus novo aedificato sepulcro (οἶκον ὑπὲρ νεάτιοιο v. 9) sub eius arcu aliquo conlocavit. — 9 Ἰομήδης nomen satis mirum; vide ne lateat Diomedes, quod nomen ille leviter immutaverit in versus gratiam simulque ut luderet in δ littera aequae ad nomen et ad pronomen τήνδ' pertinente.

441. Busr-el-Hariri in vico Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2474.

Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων ὅδε, τῷ ἐνὶ καίται

συνκλήτον φίλον ὄμμα, σάφρων Μαιουρίνος·

οὗ δύσις ἀντολίη τε μεσημβρίη τε καὶ ἄρκτοι

πιστοτάτου [βασί]λευσιν ἀμωμήτιοιο τ' ἐ[πά]ρ[χ]ου

5 εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν αἰὶ κλέος ἀείδουσιν·

- τεῦξε δέ μιν ὤριστος ἐν ἡμερίοισι Φίλιππος,
 αὐτοκασιγνήτης πινυτόφρονος ἔκγονος ἥρω,
 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος ἀμύμονος ἐσλὸς ὀπάων,
 10 καὶ κτίσε πύργον ὑπερθεῖν ἐνπτερύγεσσι πελείαις,
 λαοτύπων παλάμῃσιν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀείρας.

II vel III saeculi. — 4 ΕΛΕΛΕΥCIN quod fuisse ΒΑCΙΛΕΥCIN haud dubie patet ex v. 8 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος.. ὀπάων, nam nihil praeterea de Maiorini cum imperatoribus romanis necessitudine. Incertius quid extremo versu eodem faciendum sit, ubi traditur τικεργου. Quod posui paucis placebit.

442. In finibus Nabataeorum. Lebas VI 2031.

- Ῥητορικῆς πόνος οὗτος, ὃν ἤνυσεν πολλὰ μογήσας
 Γαυδέντιος πινυτὸς ἄκρον ἔχων σοφίης·
 ἐν]θάδε πατρός ἐοῖο καὶ μητέρος ὁστέα θῆκεν,
 τῇ μὲ[ν] θρεπτὰ διδούς, τῇ δὲ τοκοῦ χ[ά]ριτας
 5 μνημεῖον ἐτέλεσ(σ)εν
 αὐτῇ καὶ γενέταις κτῆμα συνηγορίης.

II fere saeculi. — 3. ΙΟΑΔΕ et 4 ΧΡΙΤΑC corr. Waddington. — 5 ΟCΟCΙΟCΜΝ omni ex parte integrum esse versiculum testatur Wadd.

443. Namarae. Kirchhoff *Act. acad. Berolin.* 1863 p. 307. Waddington ad Lebas VI 2177.

- Εὐδαίμων ἐμὲ Μάλαχος ὁ Μαίωρος εὖεστο τύμβον
 τῆς ἰδιοκτίητου μνημα πανευτυχίης·
 ἡμιτελὲς δὲ λιπὼν ἔλαχεν μόρον· αὐτίκα δ' υἱός
 Μαίωρ κρηπεῖδ[ας τάσδ'] ἐπέθηκε τάφῳ.

II fere saeculi.

444. Nedieran Trachonitidis. C. I. 4578 c. Melius Waddington ad Lebas VI 2432.

- Τόνδε νέον οἱ τύμβον ἀνὴρ ΩΜΑCΤΟC ἔδειμε,
 Τίρωνος ἀρτιεπῆς νιώνός, φίλος ὀλβιός τε,
 ὃς ποθ' ἡγεμόνος βενεφικιάριος κατὰ ἔθνος
 ἐπλετο Φοινίκων, Δαλμάτιος, ἅντα δόμοιο

- 5 αὐλῆς τε προπάροιθεν ἐνεύθειν οἶος ἀπ' ἄλλων,
ὀππότεν αἶσα ἔλθῃσιν ὁμοίου θανάτοιο
ἥφρα νέκυσ τ' ἀνδρέσιν ἀειζώοισιν ἐνείη.

III fere saeculi. — 1 ὀνομαστός Franz, cui praeferendum putat Waddington ὤριστος. At nomine opus, nisi forte quod Tiro avus est defunctum eodem nomine usum esse credas. — 5 clausula homerica, 6 versus fere homericus. — 7 mirum quod non scripsit ἀειζώοισι μετείη.

445. Medsched in vico Adraham inter et Bostram sito. C. I. 4579.

- Ἡ σορὸς ἡ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχοιο,
ὅς ποτ' ἐνὶ στρατιῇ κλέος ἔλλετο· τὰ[ς] δ' ἐκάτε[ρ]θε
Μά[ξ]ι[μ]ος εὐδαίμων καὶ Γαιανὸς δύο παῖδες
ἔκτισαν Ἀντιόχοιο καὶ ἀ[ψ]ί[δ]α τήν[δ] ἐπὶ πάσαις
5 ἴστασαν, ἥφρα πέλοιτο φίλῳ πατρὶ [θ]α[νόντες].

III fere saeculi. — 2 ΤΑΓ — 3 ΜΑΖΙΝΟΙ — 4 ΑΥΙΛΑΘΝΑ — 5 ΕΑ
correxit omnia Seidler nisi quod ἀψίδα nominis mensura offensus ἀψιν
scripsit.

446. Medsched (vid. n. 445). C. I. 4582.

- Μάξιμος ἐδίματο τῷδ' ἐνὶ χ[ώ]ρῳ
ἐαυτῷ καὶ ἀγα[πητῇ] ἀλόχῳ τ[ὸ] μνη[μεῖον],
κόνχην προπάροιθεν ἔχ[ο]ν σ[ο]ρῶν,
ἐνθάδε γῆρας θέμενος αἰῶν' ἰς ἄ . . .
5 ἐοθλῆς ἐκ στρατ[ιῆς] ἔκ [τε] γεωπονίης
δο[μ]ικὸς τὴν τάξιν ἐπετέλ[ε]σσε
καὶ στέφανον νίκης [κ]ο[μ]ίσαστο.
Μάξιμος· οὗτος κεντηνά[ρι]ος.

IV saeculo non antiquius. — 1 ΚΟΡΩ — 2 sq. ΑΓΑ . ΡΗΧΑΛΟΧΩΤΩΤΩΛΗΤ
ΚΟΝΧΗΝ - ΕΧΩΝΩΡΩΝ ἀγαπητῇ scripsi, ἀγαθῇ Franz, qui subinde mira ex-
cogitavit ὅτε ὤλετο κόνχην προπάροιθεν ἔχων σωρῶν proverbium hoc esse ratus
paupertatem divitiis anteponens. κόνχη nihil aliud est nisi ἀψίς coll. C. I. 4556
τὴν Τυχέαν σὺν τῇ κόνχῃ - ἐκόσμησεν. Quo probato antecedere debebat sepul-
cri nomen, quod κόνχην habere ante capulos diceretur: τὸ μνημεῖον verum
esse non spondeo, certum vero est versus a fine mutilos esse velut
v. 4 et 6. — 4 ἐνθάδε i. e. Bostrae, quo exacta militia in otium
se contulerat. — ΑΙΩΝΙΚΑΝ fuit adiectivum ad αἰῶνα referendum. —

5 ΕΚΤΕΟΝ τε inserui. — 6 ΔΟΥΚΙΚΟΤΗΝΤΑΣΕΠΕΤΑ inepte Franz δουλικός τὴν τῶν, nam servitium non ordo est sed condicio. Quae scripsi certa sunt. Centenarius enim unus ex Ducis officialibus est, qui *duciani* latine, graece δουκικοί vocantur, officium ipsum τῶν est; pro mercedis ratione aut centenarii fuerunt aut ducenarii aut tricenarii aut sexagenarii, cf. Krueger *Kritik des Justinianischen Codex* p. 138 sqq., cuius libri notitiam Mommseno debeo, et C. I. G. 5187 emendatum a Kruegero l. s. s. p. 191 sqq. — 7 ΝΟΟΙΚΑΤΟ νοσφίσατο Franz; mea emendatio nec difficilior est et sensui unice apta. — 8 ΝΑΝΟC corr. Franz.

447. Busan. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 274.

Καίαιμος ε[ὐ]φρονέων πολυλ[ή]ειος ἐνθάδε κεῖται,
ἐ[ξ] ἰδίης στρατιῆς σῆμα πο[λ]υ[ν]σάμενος.

1 εἰφρ - ΛΜΕΙΟC — 2 ΕΖ - ΝΟΜΙCΑ corr. Kirchhoff. — εὐφρονέων πολυλ.
gaudens larga praeda.

448. Zoravae Trachonitidis. C. I. 4563.

Αὐ[τῶ] κ[αὶ] τ[ε] κ[ε]σ[σ]ιν ἐδείματο σῆμα φαινόν
Αἰνείας [βρ]ιαρῆς κῦδος ἔχων στρατιῆς,
πρ[ὸ]ς δὲ πελ[ε]ία[ι]σιν δό[μ]ον ἄφθιτον. οὐ τις αὐ[τῶ]
αὐτοκασιγνήτων χεῖρας ὁρεξα[μ]ένο[υ].

5 τοῦνεκα οἱ γε[ν] μὲν ἐσθλὰ πόροι θεός· εἰ δὲ τις αἰνῆς
κλεπτ[ο]σύν[η]ς μετέχει, [ἄ]λγεα [τῶ]δε δότω.

1 Bueckhardt ΛΥ ΓΕΝΕCIN Richter ΕΚΚΥΠΙΝΕCIN Franz αὐτῶ
συγγενέσιν τέ μ' ἐδείματο. Solitam formulam restitui *Comment. Bonpens.*
p. 24. — 2 ΕCΙΑΡΗC et 4 ΕΑΝ/ΝΟΝ corr. Welcker *Syll.* p. 121. — 3 ΥΠΟ
CΑΠΕΛΗΛΙΑCΙΝΑΟΝΑ et 5 ΟΠΟΜΕΝ corr. ex. — 6 . . . ΠΟ . . . ΗΓ. κερδοσύνης Franz;
ego de τυμβωρύχων execratione cogitabam. — ΛΓΕΛΥ. ΔΕ corr. Franz.

449. Rimeae Trachonitidia. C. I. 4588.

Κλεσεῖνος πινυτός με ἐδείματο τῶδ' ἐνὶ χώρῳ
αὐτῶ καὶ τεκέεσσι φίλῃ τ' ἀλόχῳ ἐποίησεν,
νηὸν Πλουτῇ καὶ ἐπενῇ Φερσεφονείῃ
ἐσθλῆς ἐκ στρατιῆς· νῦν δ' οὐδενός εἰμι τάφο[ς] πω.
5 οὕτω καὶ μείνεμι πολὺν χρόνον· ἰ δ' ἄρα κὲ δὲ
δεξαίμεν γηράσκοντας, εὐδαίμονας, τεκνώσαντας.

Servatum nobis est et huius et aliorum quorundam epigrammatum
(vide quae secuntur) archetypon A. P. VII 228:

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδαιμεν
Ἀνδρῶν οὐκ οὐδενὸς εἰμι τάφος·
οὕτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ
δεξαίμεν ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους.

Intellexit hoc Iacobs.

450. Selaema Batanaeorum. Lebas VI 2381.

Μνημα με ὁρᾷς περικαλλές, ἀοίδιμον αἰὲν ὀδίταις·
ἔστι δ' ἐμοῦ κατ' ὑπερθε πλειάδων δῆμος ἐπύς.
Ῥουφίνος δέ με τεύξε· θεοῦ δ' ἰότητι τέταγμαί
γῆρας δέξασθαι, ἀτὰρ νέον οὐποτε πάνπαν.
5 εἰμὶ δ' ἀλυπότατος κλινιτὴρ πάντε(σ)ιν ἐτοῖμος,
νιάσι θ' υἱωνοῖς τε πολὺν προτὶ γῆρας ἰούσιν.
Σάδος νεοπολίτης οἰκοδόμησεν εὐτυχῶς.

II saeculo vix recentius. — 7 non videtur Νεοπολίτης scribendum
esse; Sados architectus ex servo civis factus est. — Versus senarius
est; nomen puta pyrrhichium.

451. Busr-el-Hariri Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2473.

[Αὐτῇ καὶ τεκέ(σ)σι

. δίματο Μαρκιανή

υἱῶν παιδεσ(σ)ιν ἀμύμωσιν τε θυγατέρων

αὐτῆς κυδαλίμων ἔξοχ' ἐν ἡμερίοις·

5 τῶν τινα μὴ δέξαιτο νέον παῖδ', ἀλλὰ γέροντα

πλήσαντα λιπαρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατόν.

3 voluit poeta tale quid υἱῶν τε παιδεσσω ἀμύμωσιν ἥδ' θυγατρῶν.

452. Prope Damam. Titulum *a* et partem tituli *b* ed. Franz C. I.
4598 et 4599, integros omnes ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act.*
acad. Berol. 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2145.

a. Βάσσης, ἐῆς πατρὸς μεγακυδέος ἀγλαὸν ὄμμα,
ἐκ σφετέρου κ[α]μάτοιο γεωπονίης τέ μ' ἔδειμεν

- οἷ τ' ἀντὶ παίδεσσι θ' ὁμῶς κεδνῇ τε γυναικί
 μνήμ' ἀγανόν βουλαῖσι δ' ἀειζῶοιο θεοῖο
 5 γηραλέου[ς] πάντας μά[λα] δέξομ[α]ι, εἴτ' ἂν ἔκ[α]στο[ς]
 τέ[ρ]μα ποτ[ὶ σ]φέτερον [β]ιοτῆς πεπ[ρ]ωμένον ἔ[λ]θῃ.
 εὐτύχι Βάσσε.
 ἐτελέσθη ἔτους τῆς πόλ[εως] οα'.

- b. *Ἀντὶ καὶ τεκέσ(ο)ι καὶ ἧ πινυτῇ με γυναικί*
 10 *ἔ]ξ ἰδίων καμάτων πολλὰ πονησάμενος*
Βάσσος τύμβον ἔτευξεν, ἐ[ρ]ισθενὲς ἔρμα πόλῃος,
ὃν βαθὺ γῆρας ἔλοι τέκνα τε γηθόμενον.
αὐτὰρ ὑπερθεῖν ἐ[με]ῖο πε[λ]ιάσι καλὸν ἔδαιμεν
κόσμον τηλεφανῇ πύργον ἀριρεπέος.
- 15 c. *Βάσσος Ἀβουρίοιο πονήσατο τοῖς ἀγαθοῖς μὲν*
χάρματα, τοῖς δὲ κακοῖς εὐρ[ά]μενος ὁδύνας·
ἀλλὰ μιν παῖδάς τε ἑοὺς καὶ αἰδοίην παράκοιτιν
δέξο γηράσ[α]νι[α]ς ἐ[ς] Ἀ[δου], πότνια νύμφη,
καὶ ψυχὰς προὔπεμπε, ὅθι ξ[α]νθὸς Ῥαδάμανθυς.
 γ θ'

III saeculo certe non antiquiores sunt tituli, quorum tertius, si in-
 corruptum traditur numerale, XXVII annis primo recentior duobusque
 prioribus arte et indole longe inferior est; nescimus vero a quo anno
 urbis epocha repetenda sit. — 6 ΕΛΘΗC — 10 ΙΞ — 11 ΕΒΙ — 13 ΘΕΝΕΙΟ
 ΠΕΝΑCΙ — 16 ΕΥΡΗΜΕΝΟC — 19 ΞΕΝΘΟC omnia correxit Kirchhoff, cuius
 minus certa est v. 18 emendatio licet mihi recepta. Tradit Wetzstein
 ΓΗΡΑΧΝΤΟCΕΑΛΩCΠΟΤΝΙΑ, Waddington eadem fere, nisi quod CΑΛΟΙC
 vel CΑΛΩC habet. Wilamowitz deleta ἐς praepositione coniungi vult
 Ῥαδου νύμφη. Facilius sed vereor ne contra grammaticam vel Syrorum
 scribi poterit Ῥαδew. — 19 προὔπεμπε est in lapide. Ceterum versus
 fere homericus est Od. δ 564 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλίουσιον πεδῖον καὶ πείρατα
 γαίης - ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς. — Denique post
 Ῥαδάμανθυς lineola interiecta xμγ - γ θ, quam epochae notam esse arbitror.

453. Mardocha Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2391.

Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλλχος Ἀλέξαν]δρός τε σαόφρων
δείμαντο φθιμένοις αἰδίων] μέγαρον·

ἡ ῥ' ἔτυμον τάφος εἰμὶ βροτο]ῖς ἀνάπαυμα μέγιστον
ἐκ βióτου καμάτων ἡδὲ γ]εωπονίης.

2 ΜΕΓΑΡΟΝ.

454. Zerbire Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2513.

Γάρμος Σίδρου σὺν Μάλῃ καὶ Σίδρῳ καὶ Ἀδριανῷ τέκνοις
ἔκτεσαν.

Τὸ μνημῖον ὁρᾷς, ξένη· τίπτε τέθρηπας;
αἰῶνος μακάρου νύχιον δόμον α[ὐτ]οὶ ἔτευξαν.

Probabile est tertium Garmi puerum non multo post Hadriani iter Syriacum natum esse. — Σίδρος, Σίδρος, Σίδρης (C. I. 4605) haud dubie tres eiusdem nominis formae.

455. Bostrae. C. I. 4650.

Βάσσης ἀνὴρ, Βόστρης ἐρικυδέος ἄ[κρον] ἄωτον,
τύνβο[ν] ἐ]υξέστοις λάσειν ἰδρυσά[μην].

Supplevit Seidler. — 1 ἄκρον ἄωτον Callimachi est h. *Apoll.* 112
clausula citata etiam ab Agathia *hist.* II 30.

456. Philippopoli. C. I. 4636. Melius ex Wetzsteinii apographo
Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 276.

Ἐνθάδε κῆτε θανῶν ἀνὴρ πινυτός τε καὶ ἐσθλός
Δομιτιανός Θέμον, οὗ κλέος οὐποτ' ὀλλῖτε,
τέτταρα τέκνα λιπῶν, χαίρων

2 nomen Θαῖμος C. I. 4611. 4612. 4619.

457. Philippopoli. C. I. 4634.

Ἀναῖος τόδε σῆμα ἐοῖς καμά[τ]οισιν ἔτευξεν.

Ἀναῖος Welcker *Syll.* 97.

458. Philippopoli. C. I. 4637.

— — — — —
Αραχόντις Θεμάλλου τόδε σῆμα ἐοῖς [καμάτοισιν ἔτευξεν.

1 ΟΙΚΕΤ. C. . . /10 — 2 ΕΟΙΚΕΤΟ unde post ἐοῖς conicias fuisse ἔτευξεν.
 Malui tamen cum Franzio praecedentis tituli versum integrum repetere.

459. Sabita Trachonitidis. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2538.

*Ἥμην ποτὲ νέος, ἐνπλόκαμος, Ἀδωνι ὄμο[ι]ος,
 αὐτὰρ ἔπιτα χαλεπὸν γῆράς με ἐδάμασ[σεν],
 κυρτὸν ἦδ' ἄνακτιν, κεφαλῆς δὲ τρίχας ἔμ[αρψεν],
 κωφόν, ἀμβλυπὸν ὁδόντας ἐξέτ[ηξεν].*

- 5 *εἰμὶ δ' ὁ γράψας ἔτη ὁδοήκοντα βιώσας,
 Οὐερδιανὸς Μαξιμου μνήμης ἔνεκεν ἐτ[έλεσσα].
 πάντων δέ, φίλε, τέλος θάνατος καὶ βυθός,
 πλούτου πενίης, ἀλόγων τε καὶ ἀνδρῶν.*

Supplevit Kirchhoff. — 1 idem exordium infra n. 613 ἥμην ποτὲ μουσι-
 κὸς ἀνὴρ κτλ. — 3 τρίχας ὤλεσεν Kirchh. tr. ἐμάρανεν Wilamowitz. —
 4 ΕΣΕΤΙ Waddington. — 8 ἄλλα γὰρ videntur animalia esse, contra neograe-
 cae quidem linguae usum.

460. Apud Borechath Sabaeorum Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2416.

*. αμελαθὸν ὄρῳς με θεῶν φίλον ἀρχιερεῖα·
 ὃς τόδε σῆμα πόησα [ἰδ]ίην τε σορὸν κατέτευξα,*

*. οὐνον ἐνθάδε γλυκὴν ὕπνον ἰαύω·
 ἱρεὺς γάρ εἰμι πρωτοτόκων ἐκ τελεθ . . .*

- 5 *εἰ δ' ἐτις πῶ[μ]α τῆσδε σοροῦ ἐπαίρει,
 ἁμαρτωλὸς ὃ' ἔστω Ἐκαέ[ρρη] μ[ετὰ τ]ῶν ὑπαρχόντων [αὐτῶ].*

1 init. nomen defuncti fuisse vidit Waddington, quod tamen dubito
 num Ἀμέλαθος fuerit. — 2 ΜΗΝ et 5 ΠΩΝΑ correxi. — 3 fortasse πᾶσι
 δὲ κ[α]τ[ὰ] τὴν ὕπνον, ut mors omnibus communis opponatur τῇ ἰδίᾳ σορῇ.
 — 4 extr. potest τελεθ[ῶν] scriptum fuisse pro τελετῶν. Videtur sacer-
 dotium dici, quo maximus quisque natu familiae fungebatur. — 6 ὡς
 ΕΤΩΚΕΛΕΠΡΗΜΤΕΜΩΝΥΝ κτλ. si non verba, sententiam saltem adsecutus
 esse videor.

IV. GRAECIAE.

461. *Palaeochorio Megaridis, qui locus videtur Rhus esse.* Boeckh C. I. 1051 ex schedis Fourmonti.

Τὸ ἐπίγραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων
 καὶ κει[μέ]νω[ν] ἐνταῦθα ἡρώων ἀπ[ολ]όμενον δὲ τῷ χ[ρ]όνῳ
 Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[ε]σκεύασεν.

. τῶν [κ]ειμένων καὶ τῆς πόλεως
 Σιμωνίδης.

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν
 ἱέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα,
 τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοία[ς] ἱερῷ πά[γ]ῳ, ἐνθα καλεῖται
 ἄγνᾱς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος,
 5 τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐνπροσθεν Σαλαμῖνος
 [νηῶν Φοινισσῶν ἐξολέσαντες Ἀρην,]
 τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοι[ω]τ[ί]ῳ, οὔτινες ἔτλαν
 χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἵππομάχους ἰέναι.
 ἀστροὶ δὲ ἄμμι τόδε [Μεγαρῆς] γέρας ὁμφαλῷ ἀ[μ]φί
 10 Νισαίων ἔ[π]ορον λ[α]οδόκων ἀγόρῳ.

Μεχρις ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡ πόλις [κ]α[ὶ] ταῦρον ἐν[ή]γ[ι]ζεν.

Helladius IV vel V saeculi homo antiquissimum epigramma vetu-
 state absumptum non nimis curiose restituit, quod quo iure a Simonide
 compositum praedicet nescio; poetae enim nomen adscriptum non fuit.
 — In praescriptis ΚΕΙΛΙΩΝΩ - ΑΠΛΑΔΟΜΕΝΟΝ - ΧΤΩΝΩ - ΕΠΙΠΗΚΙΚ corr. Boeckh;
 cetera ΦΗΝΑΙCΤΟΥ . . . ΝΝΙΟΙΙΙΗΠΙΔΙΩΝCΕΙΜΕΝΩΝ κτλ'. medicum expectant

Sander coniecit τούτο ἐποίησεν ἐπὶ τῶν κειμένων κτλ., quae apta esse non videntur. — In ipso epigrammate Helladii vitia neglexi, qui ε pro αι et contra, οι pro υ sim. scripsit. Notanda vero v. 1 ΚΑΛΑΔΙ, v. 2 ΝΕΜΕ ΝΟΙ, v. 4 ΕΑΓΝΑΕ, ubi spiritus olim adiecti vestigia optime perspexit Boeckh. — 3 ΕΥΡΟΙΑΚΓΙΝΑΧΩ non convenit certe poetae graeco quod Boeckh posuit ὑπ' Εὐβοίᾳ ναυσικλύτῳ. Bergk Εὐβοίας ἀκρῶ πάγῳ, quod mutato epitheto recepi, nec praeplacet Schneidewini Emperique coniectura ἀλίῳ πάγῳ. — 6 omissum ab Helladio suppl. Boeckh. — 7 ΒΟΙ OCT. ω corr. B. — 7 sq. modestius locuntur, quoniam una cum Phlasiis ingruente Thebanorum equitatu terga verterant Megarenses, Herod. IX 69. — 9 ΤΟΔΕΡΕΡΑΨ Helladii errorem alii aliter sanabant; aequo violentius egit Boeckh, Bergk edidit ἀστοὶ δὲ [μῶμ'] ἄμμυ τότε γέρας, in quibus displicet γέρας sine adiectivo positum. Excidisse aliquid cum certum sit cumque nihil ad sententiam quidem desideretur, inserui quod quomodo describentis oculos fallere potuerit facile intellegitur. — 10 ΝΕΙΣΩΝΕΚΤΟΡΟΝ/ΛΜΟΔΟΚΩΝΑΤΟΡΩ recepi Bergkii certam opinor emendationem, nisi quod cum Schneidewino λαοδόκων quam δαμοδόκων scribere malui. Nisa vetus Megarum nomen notum est, intra ipsum curiae circuitum ἡρώων τάφους fuisse docet Pausan. I 43,3. — Quae subscripsit Helladius correxit Blomfield; traditur ΔΕΧΡΙC-ΤΑΤΑΥΡΟΝΕΝ ΝΥΓΕΝ.

462. Megaris. Ex schedis Fourmonti omnia tria, ex Pocockio tertium epigramma reliquorumque partem ed. Boeckh C. I. 1066. 1067. Lebas II 67.

- a. Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι μελιχότατον,
τὸν τοῖς καλοῖσι χρηστόν, δυσμενῇ κακοῖς,
δόξας δ' ἐν ἄστει μυρίες αὐ[ξ]οῦμενον,
ἀστοῖσι καὶ ξίνοισιν οἷσιν εὖνο[μ]ον
- 5 μάρψασα μοῖρα σῶμα τή[ν]δ' ὑπὸ χθόνα
δ[έ]δωκε[ε]ν, ἥτορ δ' ο[ὐ]ρανῶ με[τε]ά[ρ]σιον
τοιοῦτο[ν] ἴ[σθι] πάντ' α Νικοκράτους βίον.
- b. Εἰκοσι[ἐξ] ἀνύσαντα δ[ν]σ[η]νύστ[ο]ν[ς] ἐν[α]ν[α]τού[ς]
εἰλ' ἄτροπος Κλωθὴ Νικοκράτην βίον,
- 10 Νικοκράτην πολύμητιν, ἀφ' αἵματος ἀρχιερέων,
πάππου Νικοκράτους, υἱέα Καλλιτύχου.
- c. Νικοκράτους λαγόνεσσιν ὑπὸ χθονίαισι κέρρυπτε

- σῶμα, κέαρ δ' ἀνόρουσε πρὸς αἰθέρα διὰν ἀερθέν·
 σοὶ δὲ χάρις, Πλουτεῦ, ἀκάκη θεῶ, εἴνεκα μοίρης. —
 15 Πρηνὲν [καὶ γλυκ[ύθ]υμο[ν], ἀγαλλόμενον μάλα πᾶσιν
 υἱὸν Καλλιτύχου μένει [δ]ι[ο]ν φάος ἄλλο,
 πρὶν στυγερ

II vel III saeculi. — Tria numerorum genera in unius viri epitaphio cumalata ex nobiliorum hominum more aetate posteriore recepto. — 3 ΑΥΙΟΥΜΕΝΟΝ corr. Boeckh addens *barbarum est, haud dubie tamen verum.* αἰνύμενον vel αὐχσύμενον Keil *Mus. Rh.* XIV 506. — 4 ξένοιςιν Boeckh; idem correxit CYNON et v. 5 ΤΗΚΙΑ et v. 6 ΟΝΡΑΝΩΜ'ΙΛ' .ΙΟΝ — 6 ΔΙΔΩΚΙΝ δίδωσιν Boeckh. — 7 ΤΟΙΟΥΤΟΙΩΠΙΛΛΑΛΗΝΙΚΟ κτλ'. corr. Keil. — 8 ΔΙCΝΥΠΙΝΟΙC Boeckh, qui reliqua supplevit, *δυσωνήμους* coniecit, adiectivum vix recte formatum. — 9 ΦΙΛ σφῆλ' Boeckh. εἴλ' scripsi, quod nunc confirmatur titulo romano inedito (infra n. 562.) αἰαῖ ἀνγροῦ δαίμονος, ὃς ζωᾶς εἴλε φίλαν ἄλοχον. Vulgarius est καθελεῖν τινα βίου. — Tertiū epigrammatis aperte duae ternorum versuum partes sunt. — 15 ΙΑΙΓΛΥΚΙΟΥ ΜΟΠ et 16 ΑΙ. Ν (Lebas Δ... ΦΑΟC) corr. Boeckh. — 17 Fourmont CΤ YI. ΡΙ. ΠΙΙΟΙ. ΓΟΙΝΙΙΑΘΑΝΑΟΙCΙΝΙCΙΟΙ, Ροσοκ ΕΓΥΠΡΟ ΛΙΓΠΟΠΙΟΙΝΙΠΙΑΝΑΝΟ ΠΙΠΟΙΟΙ. Lebasii lectioni πρὶν στυγερῆς ὑπὸ ΑΘΑΝΑΤΟΙCΙΝΕCΩΘ. nescio an non fidendum sit. Emendare neque aliis contigit nec mihi, quamquam intellego sententiam similem esse Theocriteae XVII 46 σέθεν δ' (i. e. Veneris) ἔνεκεν Βερενίκᾳ - εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπε-
 ρασεν, - ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατενθεῖν - κυανέαν καὶ
 στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων, - ἐς ναὸν κατέθηκας, ἧς δ' ἀπε-
 δάσσαι τιμᾶς.

463. Croimpyi. Ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* III 264 n. 42.

- Φιλοστράτα βέβηκα πηγὰς εἰς ἐμάς
 λείπουσα δεσμόν, ᾧ φύσις συνῆχέ με·
 ἐπὶ τοῖσ[ι] δέκα γὰρ τέσσαρ' ἐκπλήσας' ἔτη
 πέμπτιν τὸ σῶμα καταλέλοιπα παρθένος,
 5 ἅπαις, ἄνυφος, ἡίδεος· ὅτῳ δ' ἔρωσ
 ζωῆς ἔνεστιν, ἀφθόνως γηρασκέτω.

II vel III saeculi. — Christianam fuisse Philostratam non demon-
 stravit Welcker. — 3 ΤΟΙC corr. Heimsoeth.

464. Argis. Mihi dedit C. Curtius, qui descripsit.

Ἄκτη nomen mariti . . .]α χρησιτὴ χαῖρε.

- Ἦθεσιν, ο]ὖ πέπλοισι μετάρ[σιος
 Ἀ]κτη καλλικόμων ἄνθος [ἀπ' Ἰναχίδων,
 ἀελίου] προλιποῖσα φάος [τάφον ἐνθάδ' ὑπῆλθο],
 ἀντὶ δὲ θαλπωρᾶν [θῆκα γονεῦσι γόους·
 5 ο]ὖ[δ] ἔτι παῖδα φίλον λιπό[μην πόσει

I sive post sive ante Chr. n. saeculi. — Praescriptum fuit Actes maritiques in - as desinens nomen. — 1 sententiam petii ex titulo attico supra n. 83 οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐν βίῳ ἦδε, ἀλλ' κτλ. — 4 Π. Z 412 οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγῃ πότμον ἐπίσπης. — 5 | ΛΕΤΙ — Versus sexti superant paucarum litterarum apices.

465. Argis. C. I. 1152. Lebas II 132.

- Ἄρτι ν]έας βαίνουσας ἐς ἐλπίδας, ἄρτι τὰ θ]εῖα
 στέμματα Κα[ρον]ε[ί]αις δερκομέ[νην] θυσίαις
 μοῖρα θοῇ μάρψασα παρ' ἀνέρος ἤρπασε κόλπων,
 οἷά τις εἰσβόρος διψᾷς
 5 Σμύρναν τὰν φιλότεκνον· ἐπ' ἀνδρὶ δὲ παῖδα λέλοιπα
 ὀκταέτην θνήσκω δ'[ἐκ πυρετοῦ] νόσου,
 μναμόσυνον προλιποῦσα πόσι κατὰ δῶμα θύγατρα
 Μαινίῳ· Ὑψίστου δ' ἡρίον ἄ[ρχι Διός·
 ἐνθάδε γάρ με σύνεννος ἔθηκ' Ἀπολλώνιος καὶ
 10 τοῦτό μου ἐν νούσοις δῶρον ἀ[πέσχον] ἐγώ·
 ἤρπ[α]κεν οὖσαν ἄμεμπτον ἀφ' οὗ σέβας εἶχον ἄνακτος
 ζῶσα, καὶ ἐν φθιμένοις τοῦτο γέ[ε]ρας [πόρε μοι·
 τοῖνον οὐ τύμ[βο]ν κατ[ὰ γῆ]ς, μακάρων δὲ λέλονχα
 χῶρον καὶ τὰ θεῶν δώματα χρυσοπαγ[ῆ].
 Μανία Τίτου Σμύρνα χρηστὴ χαῖρε.

I vel II saeculi. — 1 suppl. Boeckh. — 2 ΛΑΤΑΚΑ. Ε. ΨΙΣΔΕΡΚ κτλ. Καρνεῖαις certo et vix incertius θυσίαις restituit Wilamowitz. *Modo ad novas erigebatur spes, modo sacras* (Iovis scilicet, cf. v. 8) *infulas videbat sibi propositas, quas Carneis adsumptura fuit* e. q. s. Idemque indicavit Aeschyli *Agam.* v. 487, ubi Ζεὺς ὕπατος cum Apolline coniunctus adpellatur ab praecone Argos reduci. — 4 ΕΛ/ Lebas. διψᾷς ἐχιδνα φίλῃ Boeckh, quod languet; fortasse διψᾷς ἔδαννε τέκνον. — 6 non certe e partu mortua est. — 8 sq. mariti nomina erant *Maenius Apollonius*. — 8 suppl. ex proximis. — 10 ΔΡΟΝ/ Lebas. — 11. ΗΑΚΕΝ Lebas, suppl. Waddington. — 12 ΓΕΔΑΣ Lebas, .ΕΛΛΥ Fourm., ut iure de

mea correctione dubites. Clausula *πῶρε μοι* in titulo Spartano infra n. 476, 6. Interpretor equidem: *sepulcrum mihi est prope Iovem Maximum; nam hic me condidit maritus et hoc donum (i. e. solatium) aegrotans ego abstuli. Rapuit me deus (i. e. Iupiter), cuius dum vivo habebam sacerdotium, mihiq[ue] mortuae hoc honoris tribuit, ut suo in fano sepelirer.* In quibus non nego adsimilatione paullo duriore v. 11 me offendi. Speciosior sane, at quae traditis adaptari nequeat, Wilamowitzii est explicatio: *mors mihi hoc, dum morbo me absumit, concessit: rapuit me quidem ab Iove, sed ut mihi prope eius fanum aeternam concederet sedem.* Αἰδῆς vocabulum frustra temptaveris versui 10 inserere. — 13 suppl. Waddington. — Post χαῖρε in Fourmonti apographo alia nomina secuntur Εὐκρατέος κτλ., quae ad hunc titulum non pertinent.

466. Argis. C. I. 1141. Lebas II 131.

Γαῖα κατ' ἐμπ[ο]ρίην σ' ἐλθόντα πο[τ'] ἤδε κέκευθ[εν],
Σάγες,] Ἀργείων θυμὸν ἀφέντα πόλει.

1 TOPIN. NTEAGONTONOΓEIXEKEKEYΘ Lebas, ΣΟΡΗΝΗΝΕΛΟΟΝ . Α . ΠΟΙ
ΔΕΚΕΚΥΘ Fourmont, quae composui. ἐμπορίη dedit Wilamowitz.

467. Argis. C. I. 1156 ex schedis Fourmonti.

Κ]ούφ[η γαῖ]α κέκ[ευθ]ε τρι[ακο]στῷ λυκάβαντι
ὦ[μ]ῶ[ν] ἔτ' ὠδείων φόρτον ἀει[ρο]μένην
Πώλλαν, [πο]λ[λὰ] λιποῦσαν ἀ[π]εχθέα [δάκρ]υα μητρί,
μητέρα [τῇ]ν μήπω πικρὸς [ἐμ]α[ρ]ψ' Αἰδῆς.

II fere saeculi. — 1 .. ΣΥΦΙ . ΛΙΑΚΕΚ .. ᾠΕΤΡΙ .. | .. ΣΤΩ — 2 ΩΝΟ ...
.. ΩΔ κτλ'. Male Boeckh σύφιλία κέκληκε - ἢ Μοῖρ' ὠδείων κτλ'. Sponte legitur γαῖα κέκευθε, ab initio κούφη dedit Wilamowitz; v. 2 cum mater nondum fuisset Paulla, gravis fuisse dici debebat; itaque ὦμὸν ἐτι-
φόρτον scripsi, *onus nondum maturum*. — Cetera bene correxit Boeckh,
v. 3 Πώλλαν ΦΑΛ | .. λιποῦσαν ΑΤΕΧΘΕΑ | .. ΒΥΑ, v. 4 .. ΛΑΒΥΛΙΔΗΣ, ubi
sic interpretandum *quam cum nondum mater esset mors abripuit*.

468. Incerti loci, postea Venetiae. Smyrnaeum esse nescio cur coniecit Franz. C. I. 6862. Huc rettuli propter nomen defunctae.

Πώλλα Περιγένου χαῖρε.
Λικινία χαῖρε,

Λικιννία Ἐλένη χαῖρε.

Λαίνεος στήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δέ με παστῶν
νύμφην καὶχ θαλάμων ἦρπας' ἄφρωνς Αἰδάς,
Πώλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπὼν μνημῆα τέκνου.

469. Prope Argos. C. I 1155 ex schedis Fourmonti.

Πήγη χαῖρε.

Τίκτομαι ἐν Παγαῖς καὶ οὔνο[μα τοῦτο κ]αλοῦμαι
καὶ [θ]νήσκω π[η]γᾶς δυσμ[ενέεσσι ῥοα]ῖς.

1 suppl. Boeckh, qui παγαῖς adpellativum esse dicit. At in hoc ipso urbis Megaricae nomine lusus distichi versatur. — 2 ΜΟΝΗΣΚΩΤΑ ΣΔΥΣΜ ---- | ΙΕΥΙΣ verba quae posui incerta sunt; possis δύσμορος ἐν προχοαῖς. Sed πηγῆς nomen in lusus gratiam delectum est, cum quodlibet aliud aptius fuisset.

470. Argis. C. I. 1157.

Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κεῖμαι ἐπὶ σήματι τῷδε
μοίρης ἀνδροσίης ἐκτελέσα[σα] μίτον.

II vel III saeculi; litterae ΕCΓΩ.

471. Cleonis. Rangab. 2220 b ex Bursiani apographo. Baumeister Philol. IX 182.

Νομων[ί]α Μεγαλοπολι[τις] χαῖρε.

Ἰκαρίου μὲν παῖδα πολυ[ζ]ήλωτον Ὀμη[ρος]
ὑμ]ν[η]σ' ἐν δέλοισι ἔξοχα Πηνελόπην,
σῆ[ν δ'] ἀρετὴν καὶ κῦδος ὑπέρτατον οὔτις ἐπα[ρκῶς]
ἰσ[χύει] λιγυρῶν ἄσαι ἀπὸ στο[μάτων].

5 αὐτὸς ἄρ' οὖν ἐκά[λ]ε[σ]σεν [ἄν]α[ξ σ]ε, Νομών[ι],
Ὁ[λύμπου],

τηκεδόνι στυγερ[ῇ] σῶμα μαραιομένην.

II vel I a. Chr. n. saeculi. — 1 ΠΟΛΥΣΗΛ quod in arsi ferri 'posse male indicat Keil *Bullet. acad. Petropolit.* XIV 178. — 2 ΗΝΕ corr. Rang. — 3 ΚΗΜΑΝΡΕΤΗΝ Baumeister; corr. Keil idemque v. 4 ισχύει et

στομάτων bene supplevit, male vero v. 3 οὗτις ἔπαινος. Melius Rangabes οὗτις ἐπ' αἶαν. — 5 ΟΥΝΕΚΑΔΕ. ΞΕΝΑΣΤΕΝΟΜΩΝ. O. Sententia sic procedit: *Penelopen Homerus cecinit, tuam vero virtutem cum nemo mortalis satis canere valeret, ex vita te Iupiter sustulit.* Ultimum distichon vix certa ratione emendari poterit. Cum spatii rationibus pugnant quae Keil coniecit οὐνεκ' ἄρ' εἰς ἔδρας σε, Νομωνία, ἥγαλ' Ὀλύμπου

τηκεδνὶ στρυγερῇ Ζεὺς φθιμένην Κρονίδης.

Equidem ἀναξ non facilem esse emendationem probe scio; sed meliora non suppetunt.

472. Sparta Athenas translatum. Neubauer *Hermæ* X 153.

Γ]λανκατ[ία με μ]νᾶμα Κάλας [ἔθ'ετ' Ἀνθ[ίδα νύς.
Παι[δίας ἐπόει].

Ante ol. 75. — Indolem tituli bene perspexit Neubauer, nomina quae supplevit concedens incerta esse.

*473. Sparta, nunc Athenis. Kirchhoff *Hermæ* IV 425.

a. Πάση κοσμηθεὶς ἀρετῇ, Τειτάνιε δεῖτε,
ἔγγονε Παίωνος, νῆσσον ἔχεις μακάρων
δοτέα δὲ ἱερὰ σεῖο περικλυτὸς ἀμφιβέβηκεν
Φοῖβος ἐπ' ἡιθέοις τείμια πάντα νέμων,
ὄφρ' Ὑακίνθῳ μὲν γουνὸς περίβωτος Ἀμύκλης,
σοὶ δὲ Ἀνκαονίη ἐνδιον ἦ Πιτάνη.

b. Πᾶσιν ἱητορίης ἀπ' ἐμῆς Ἑλληνισιν ἀμύνων,
ὕψ' ἐπαρκέ(σ)σαι ὀ[ς μό]νον ο[ὐ] δυνάμην,

Titulus Luciano fere aequalis, cuius adtulit Kirchhoff πῶς δεῖ ἴστ. συγγρ. c. 21 ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῆ Ἀττικὸς εἶναι. . . ἤξιωσεν οὗτος καὶ τὰ ὀνόματα μεταποιῆσαι τὰ Ῥωμαίων καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ Ἑλληνικόν, ὡς . . Τιτάνιον. . τὸν Τιτιανὸν (λέγειν). Dialectus ionica est ut in medici titulo. — 6 Pitane patet, Sparta pagum, non solum Dianae, sed etiam Apollinis sacris nobilitatam fuisse. — 8 suppl. Kirchhoff. — 9 prima littera o fuit.

474. Spartae. C. I. 1488.

Μητρὸς καὶ θυγατρὸς παιδὸς τ' ἔτι τύμβος ὅδ' εἰμ[ί],
οἱ λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Αἶδην·
ὦν ὁ μὲν ἐν κόρυσις Ἀλεξάνωρ ἐκαλεῖτο,
ἣ δ' Ὑγίεια, γάμον πρόσθεν ἀποφθιμένη·
ἄρρενι δ' ἡιδέω παιδείην ὥπασε Μοῦσα,
ἣν Αἰδὴς φθονερός νόσφισεν ἀξομένον.
καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισσὰ δὲ πένθῃ
νῦν κλαίει γαμέτης ἄμμιγα καὶ γενέτη[ς].

Epigramma elegantissimum II fere saeculi; litterae εσν. — I olim ἐπι coniciebam.

475. Spartae. Lebas II 211 d.

Τρώϊλε, χαῖρε, καμὼν πολλὴν ἀτροπὸν χθόν' ἀν' ἀνδρῶν
καὶ πόντου σπεύσας συνεχῇ συκνὰ κύματα πλεῖνσαι,
ὥς ἵνα σοί τι Τύχῃ δῶῃ καλὸν ἐξαπίνης που,
οὐκ ἔλαβες χάριν ἐκ καμάτων σῶν, οὐδέ σε γαῖα
5 σὴ κατέχει Σπάρτῃ, πολὺ φίλτατος, ἀλλὰ Κορῶνῃ
γῇ σε κρατεῖ τύμβους, τὸ πεπρωμένον οὐ προφυγόντα,
τεσσαράκοντα μόνους ζήσαντα χρόνους ἐνιαυτῶν.

1 ἀτροπὸν i. q. ἀτραπὸν esse monuit Wilamowitz.

476. Spartae. Lebas II 211 ex Foucarti apographo, aliter hoc in commentariis aliter in ipsa editione tradito; cf. *Athenaei* v. II 76.

Φαῦστε χαῖρε, ζήσας ἔτη μ.
Ἀγνὴ μὲν μήτηρ με λοχεύσατο παῖς ἔτι κεδνὴ
πρώτας ὠδεῖνας ῥηξαμένα λαγόνων·
Φαῦστον δ' ὠνόμασέν με πατὴρ ἰδίης ἀπὸ μητρός,
γίνατο δ' ἡιδέως τηλυγέτην τε κόρην.
5 πένθος δ' οὔτι ἐκὼν καὶ λύπην δῶκα τεκούσῃ·
μοῖρα γὰρ οὐδὲ γονὴν οὐλομένη πάρε μοι,
ἀλλὰ με νηλεὺς τρισσῶν ἥρπαξεν ἀδελφῶν
μητρὸς τε γλυκερῆς κουριδίης τ' ἀλόχου.

Infimae aetatis carmen nimium quam incompositum. — 3 Fausta vel Faustina fuit aviae nomen. — 5 dolore quidem adfeci matrem, sed invitus; nam fatum in causa erat, quod liberos non relinquerem.

477. Magnae ad Spartam. Ex schedis Fourmonti C. I. 1480.

. αἰς Λακεδαιμόνο[ς]
 κ]αὶ κλέος ἄμπε[δ]ί[ον]
 β]ραχὺ λίψανον, οὐ μ[έ]γα σῆμα
 ο]ν δῶρον ἔλευθερί[ης]
 5 Ἀργο]λικὸς στό[λ]ος ὥπασε δ' ἡμ[ῖν]
 δῆμος ὑπ' αἰπεινῇ ἀ]χροτόλ[ῃ] τάφον.

Litterae fere III p. Chr. n. saeculi sunt, quo tamen tempore cum vix invenias quid belli gesserint Lacedaemonii cum Argivis, recte fortasse Wilamowitz refectum esse epigramma ait, nisi mavis ex vetere lapide ab altero Helladio (vid. supra n. 461) transcriptum statuere. — 1 sq. *huius pugnae fama apud montium non minus quam apud planities incolae percubuit.* — 2 ΑΜΠΕΛΙ — 3 sq. *mortuis hoc monumentum pro recuperata pretiosa libertate exiguo dono est.* — 5 Ἀργολιδές Boeckh. — 6 ΚΡΟΝΟΙ — 7 sq. *pauca supersunt haec:*

ὝΝΟΝΥ.ΜΗΥ---ΔΗΛΟC
 ΑΡΤΗΡ-----Ι.Ι...ΩC

478. In suburbano Geraniae, cui nomen Μεγάλη Μαντινέα. Fourmont, ex cuius schedis C. I. 1499, cf. ad 1457 et 1463.

Τίς μοιρῶν μίτον ὕμιν ἐκλώσατο, παῖ[δες], ἄωρον,
 Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλεως
 τυτθὸν δὲ ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἵουλον
 ἤρπασεν ἡ προπετὴς μοῖρα διωξαμένη
 5 Θειοφάνη Νιρόν τε, νέ[ο]υς δ' ἐμαρῆνατο [δ]αίμων
 ἄμφ[ω] πρωθήβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

II fere saeculi. — 1 ΠΑΙΔΟ et 5 ΝΕΥC et 6 ΑΚΦΙΟ corr. Iacobs. — 3 ΤΟΥΘΤΟΝ quod πρῶτον legerunt. — 6 aegre adiectivo caret nomen ἔρνεσιν.

479. Prope Taenarum. C. I. 1498.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἔτῶν μέγα σῆμα καλύπτει
 Εὐτυχον οἰκονόμον, πολλὴν φιλήν πορίσαντα.

III fere saeculi. — 2 οἰκονόμος quid sit docet C. I. 1276 Ἀμάραντος Δημέα φιλοδέσποτος οἰκονόμος.

480. Thelpusae. Ross *Inscr. ined.* I 10.

Ἰουλία Ποθοῦσα χαῖρε.

Ἄ σ[ο]ὶ μέν, σοὶ πέ[νθος ἐπέκλ]ωσεν θ[εὸς] ἐσθ[λή],
 ἐξανύσαι ζήσας[αν] ἔτη δύο καὶ δέ[κ] αἶτα[ρ]πὸν·
 αἰ[ὶ]εὶ γὰρ τὰ δοκοῦντα θεοῖς - - - ἐν κατὰ μάν[τιν]
 — — — ΕΙΔΑΡ — — ΙΠΕΕC — — — — —

- 5 ἐν] παλά[μαις ζ]ώντων γονέων πολλὴ χεῖρον[α πάσ]χει
 — — Δ — ΜΟC — — — τάχιστα δίκας τελέων [θανάτοιο
 — — σάν ἐπεὶ [γ]' αὐτο[ί τ]ε πικ[ρ]ῷ μὲν πέν[θει]
 — — καὶ ΔΙΕΑΙ τέκνον ἐρ — — — — ἀνπαύσωντα[ι].

Apographo mutilo abstinendum puto. — 1 ACCEMENCOIEM - ΘΩCCEΘ
 AI — 2 ΔΕΖΑΤΑCΙΟΝ — 3 ΑΓΕΙ post θεοῖς videtur μάντεως epitheton
 fuisse velut θεῖον, nam lacunarum nusquam adcurata habetur ratio.
 Certum autem est poetae alicuius verba citari. — 5 dubitanter hanc
 posui sententiam *grave est mori, graviora patitur qui in manibus super-*
stitum parentium moritur. — 7 ΕΠΕΙΤΑΥΤΟΠΕΙΚ - - - - - ΩΜΕΝΠΕΝ — 8 ΑΝΗ
 ΑΥCΩΝΤΑC sententiam non adsequor.

481. Patris. C. I. 1553.

Δομίτιον Φαίδρου.

Τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ πίστιν, Φαῖδρε, καλοῦντες
 ἐν βιοτῆς μέτροις οὐποτε παυσόμεθα.

482. Leucade. C. I. Add. II 1923 b ex diario quodam graeco, cui nomen Ἰόνιος Ἀνθολογία.

Τελέσφορε χαῖρε.

Ἦν ὥρα συ[ν]έχουσα Τελέσφορον, καὶ ἀπέδθησε
 τὴν ζωνὴν ἑαυτοῦ·
 ἥ όνος ἐξήρπα[ξ]ε καὶ οὐκέτι μοῖρα ἀνέμεινε·
 ὦ ταχ[ι]νοῦ θανάτου καὶ γονέων ἀτυχῶν.

1 CΥEΧΟΥCΑ emendavit Boeckh, falso tamen explicans. — 2 ΕΞΗΡΠ
 ΑΖΕ. — Sententia epigrammatis haec mihi videtur esse: *Telesphorum*
navi iter facturum Leucade cohibuit tempestas (ὥρῃ γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος
 A. P. VII 263,3 eodem significato) *et cingulo soluto* (ζωνὴν λύεσθαι in
 itinere subsistere Herod. VIII 120) *caeli serenitatem opperiebatur.* Tunc
 forte in littore stans sive casu sive vento abreptus in mare praecipitatur,

Parca quae navigantem perdere voluisset morae impatiente. — Inter verba *ἐαυτοῦ* et *ἡόνος* nihil omnino spatii est, ut poeta mancum versum facere voluisse vel integrum facere non potuisse videatur. — 4 ΤΑΧΥΝΟΥ quod cave defendas deque voluntaria praepropere excogitata morte intellegas.

483. Delphis. C. I. 1722.

Σῆμα τόδ' ἥρωος πατήρ παρὰ ταῖσδε πύλαισιν
 Πυθικὸς εἶδρυσεν παιδὸς ἐπὶ φθιμένον·
 ἰ]ητροῦ πά[ντεσαι φί]λου, πινυτοῖο καὶ ἐσ[θλοῦ
 nomen . .]ρου, βιοτῆς τιτθὸν [ἐπαυραμένον.

in fere saeculi. — 1 πατήρ eadem mensura in Archiae epigr. A. P. VII 140 πατήρ μὲν Πρίαμος, γὰρ δ' Ἴλιον, οὖνομα δ' Ἑκτωρ, ubi cum probabilis nulla suppetat emendatio, nulla omnino opus est. — 3 ΡΗΤΡΟΥΝΑ quod cum non corrigerent mire erraverunt et Welcker (*Syll.* 28) et Boeckh. — 4 ἐπαυραμένου Boeckh.

484. Tanagrae. Anaglypho exsculpti arte rudiore duo iuvenes. C. Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 18 sqq.

Ἀμφάλλκης ἔστας' ἐπὶ Κιτίλῳ ἡδ' ἐπὶ Δέρμνι.
 Κιτύλος. Δέρμνς.

v saeculi ineuntis.

485. Thespiis. Sub eximiae artis anaglypho superne fracto, in quo duo nudi viri incedunt ad dextram versi. Egregie tractavit Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 19 sqq.

Μνᾱμ' ἐπὶ Γάθωνι κἀριστοκράτει.

v saeculi ineuntis. — Nescio an numerosa scriptori oratio observata sit.

486. Prope Thespias. Ross *Epistola ad Boeckhium* Halis 1850 p. 11 sqq. Ex Schillbachii apographo Keil *Zur Sylloge der boeot. Inschr.* p. 553 n. XXX.

Μνᾱμ' ἐπ' Ὀλ[α]ε[ί]δαι μ' ὁ πατήρ [ἀν]έθηκε θανό[ν]τι
 Ὅσ[σ]ιλος, ὥ[ι] πένθος θῆκεν ἀποφθίμενος.

v saeculi. — 1 ολ...ε | θαπ Ross, ολεε | ππ Schillbach. 'Ολαΐδας Rossii coniectura est haud certa. 'Ολαΐδας Thebanus ap. Pausan. X 7, 8, ubi Schubart ex Keilii sententia 'Ιολαΐδας edidit. — Post πατήρ versu extremo una littera excidit, ineunte proximo λεθήκε Ross, ιιιέθηκε Schillbach. Falso scripserunt ἐπέθηκε, quod verbum nudum dativum trahit. — 2 □+ ωι Keil idemque 'Οσσυλος nomen invenit conlato Coorum nomine 'Οσσυλος ap. Ross *Hellen.* I 95 n. 18. Meineke *Diar. arch.* 1851 p. 253, qui v. 1 'Οικλείδαι nomen posuit, hunc versum sic scripsit ω' φίλος ων πένθος κτλ'. Ross ως φίλος ως πένθος κτλ'. Poeta modo ne barbarum putemus non potuit scribere nisi quod Keil reposuit.

487. Thisbae. Ex Rossii schedis Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 170.

ἄστοι[ς κ]αὶ ξεινοῖσι φανείς φίλο[ς εἰμί nomen defuncti
 ὅ]ς ποτ' ἀρισστεύων ἐν προμάχοι[ς ἔπεσον.

v saeculi. — 1 φίλος ἐνθάδε κείται vel Εὐκλος ἴδ' ἐστίν et v. 2 ὅς ποτ' ἀρισστεύων ἐν προμάχοισι πέσεν Keil.

*488. Tanagrae fortasse repertus cippus in museo Thebano adservatur. Edidi *Hermæ* VIII 422.

Σοῦ μὲν δὴ πατρίς δὴν, Κέρκινε, Φοξίου νιέ,
 Ποντιάς Ἡράκλει' ἔξει ἄχος φθιμένον
 ἡμ[ετέρ]ων ἐγχεροὶ φίλων· ὅ[θεν οὐ] ποτ' ἐπαίνου
 λησόμεθ'. ἢ μάλα γὰρ [σὴν φ]ύσιν ἡγασάμην.
 . . .]ανδρος.

v saeculi exeuntis. — Tanagraeum lapidem esse ideo conieci, quod Tanagraei olim cum Megarensibus Heracleam coloniam deduxerunt (v. 2), faciliusque Cercini apud amicos Tanagraeos obitus explicatur. — 3 mea supplementa cum iniuria olim abiecissem, eadem a se inventa mihi probavit Buecheler. — 4 λησόμεθ' Leo amicus; pluralem parum concinne excipit singularis ἡγασάμην. Vnus ex amicis, cuius nomen infra scriptum fuit, cippum ponendum carmenque inscribendum curavit.

489. Thebis. Rangab. 2217. Ex Rossii apographo Keil *Syll.* p. 174. Melius Lebas III 553.

Ὅν μεγάλ' αὐ' ἡγήσασα πατρίς Θί[β]η ποτ' ἐ[λ]ώ[λπει
 πρωτεύσειμπάσης Ἑλλάδος εἰς ἀρετήν,

πρὶν [διά]νοιαν τέρμα λαβεῖν, βίον, ὡς κε[χάρητο,
 ὥλ[εσεν ἢ φ]θονερά τ[οῖς ἀ]γαθοῖσι τύχη.

- 5 οχων ἔθα[ν]εν Διογείτον[ος υἱός,
 ἐν πολέμῳ κοσμή[ω] γῆς πατρίδας δύναιμι.
 nomen viri] οἰκείαι γνώμη Θηβαῖος ἐτ[ε]υξεν.

IV fere saeculi. — 1 extr. ϣΟΤΕΤΟ corr. et supplevit versum relicum Wilamowitz, nisi quod digamma addidi, quam litteram scimus apud Boeotos satis diu obtinuisse. — 3 ΛΙΑΝΟΙΑΝ Lebas eademque fere ceteri. — κε[χάρητο] Wilam. — 4 restituit Keil. — Sententia plana et pulchra: quem patria speraverat virtutis fore principem, eum priusquam ad spei exitum perventum esset, fatum perdidit, in quibus hoc notandum v. 3 pro ipso homine vitam (βίον) substitui, tamquam veritus sit poeta ipsum hominem extinctum oblivionique traditum dicere. — 5. αι ΟΧΩΝ reliqua suppl. Keil. — 6 ΤΗ ΕΩΤΗΣ Lebas.

490. Thebis. C. I. 1652.

Εὐφροσύνην ἵσκειν νέος ὢν [. . . nomen defuncti
 τᾶς] ἐκ γυμνασίου σύντροφος ἀ[λκί]α[ς].
 Θνήσκω δ' ἐν πολέμῳ τιμωρῶν Δελφίδι χώραι.
 πάππου] δ' εἰμὶ Εὐανορίδα, πατρὸς δὲ Νέωνος.

Ad quod bellum pertineat cum multa cogitari possint certo defini nequit; litterae sunt vulgares, iota dativis adscriptum in verbo θνήσκω omisum est. — 2 ΑΙ Α. Welcker Syll. 26 καὶ πᾶσιν ἑταίροις τοῖς ἐκ γυμνασίου σ. ἀπλότατος, eademque Boeckh, nisi quod ἀκρότατος prae tulit. At post σύντροφος substantivum requiri casu genetivo positum docet epigr. atticum supra n. 49 πᾶσι δ' ἑταίροις συντρόφον ἡλικίας coll. Antip. Sid. A. P. VII 26 ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίας et C. I. 246 πινυτῆς σύντροφος εὐδικίης, unde cum nihil aptum sit praeter ἀλικίας, hoc scripsi Dodwellium leviter errasse ratus. V. 1 quid opus sit ipsa res clamat. — 4 suppl. Boeckh.

491. Orchomeni. Decharme Archives des missions scientif. 1867 IV 498.

Φιλοκράτης Φιλοκράτους Σιδώνιος.
 Οὐ νόθον ἐκ προτέρο[ι]ο, Φιλόκρατες, ἦνεσας ἦβ[αν]
 σεῖο βίον, πινυταῖς θηγόμενος πραπίσιν
 ἢ γὰρ ἀπὸ πράτας μεμελημένος ἦς Ἐπικούρου
 δόγμασιν εὐξυνέτοισ, [ώ]ς [θ]έμις, ἀλικίας.

- 5 αὖθι τύχης δ' οἶακι παλιμπλανέος βιότοιο
 εἴκων ἐν Μινύαις φῶτας ἐπαθλοκόμει[ς].
 κείσαι δ' ἀγχόθι παιδὸς ἐοῦ ψαύων μελέεσσιν,
 ἄζμενος ἐκ ζωᾶς εἰς προθανόντα μολών.

II fere a. Chr. n. saeculi est epigramma elegantissimum. — 1 noli ἡνυσας corrigere; potuit enim ille doctrinae speciem vel maxime adfectans verbi ἄνω aoristum adhuc ignotum formavisse. — 4 ὥς θέμυς non est quantum licebat, sed pertinet potius ad ea verba quibus medium interpositum est ἀπὸ πράτας - ἀλκιᾶς ab ipso iuventutis initio, ut par est, coepisti Epicuro studere. — 6 fuit ἀγνοθετής in Charitesiis Orchomeniis.

492. Thebis in scala ecclesiae S. Georgii. Mihi descripsit Wilamowitz.

- Οὐκ ἐστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ'
 ἀλλὰ Τύχη κρείσσειν ἐλπίδος [ὥκ'] ἐφάνη,
 ἧ καὶ Τιμοκλέ[ω]να Σοφ[ων]ίχου ἡφάνισ' υἱόν,
 πρόσθε πρὶν ἐνδείξασθ' ἔργα πρέποντα φύσει.
 5 ὃς Βασίλεια Διὸς καὶ ἔ[τ'] Ἑρακλέους τρεῖς ἐν ἄθλοις
 ἵπποις νικήσας δώματ' ἐπαγλαίσειν.
 Πολύκλειτος ἐπόεισε.

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ΟΝΗΤ ΘΗ . . . Σ legit Wilamowitz adnotans litteras ΟΝΗΤ incertas esse. — 2 ΔΟΣΗ. ΕΦΑ ΝΗ ὥκ' dedit Wilam. Sententiam distichi adsequi non possum. — 2 ΚΛ ΕΗΝΑ corr. Ed. Hiller. — 5 ΕΝ correxi non certo modo; ego scripsissem καὶ ἐν Ἑρακλέους τρεῖς ἀέθλοις. Iovi βασιλεῖ sacra faciunt Trophonii oraculum adituri (Paus. IX 39,5); Iovialia nescio quae vicit Phorystas C. I. 1582.

493. Larymnae. Chalciopuli Locrensis apographum litteris minusculis scriptum C. Wachsmuthii beneficio debeo.

- Δέρκεο τόνδε, ξεῖνε, καταφθιμένοιο Φίλωνος
 τύμβον, ὃς ἐμμουσ[ο]ις γράμμασιν εὐξυνέτως
 παιδείαν ἥσκησεν, ἅπασι δὲ κοινὸν ἐν ἀστοῖς
 ἦθος Λαρύμνης προσφιλέως ἔθετο.
 5 τὸν καὶ ἔτ' ἀκμαῖον βίοτον λείποντα καθ' ἑβην
 κῆδος ὁμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις.

2 ἐμμονύσαις quod corrigendum putavi. — 5 sq. κῆδος δακρύειν figurae etymologicae genus est adiectivo ad κῆδος referendo ex adverbio ὁμοφρονέως repetito.

494. Thebis. Ex Pocockio C. I. 1653. Keil *Syll.* p. 179, qui Graefii supplementa recenset.

Πε[ρ]σεφόνῃ πρόπολ[ο]ν [σ]φετέρην εἰς ἡγα[γ]εν αὐλή[ν],
 πατρί [δὲ] μητ[ρ]ὶ
 προφ[φ]ιμ[έν]ο[ι]ς τέ[κ]ος ἔσπετο· τοῖς δ' ἔπι σῆμα
 Νεικείας στενάχων γα[μ]β[ρ]ὸς ἔτευξε φίλος.
 5 πρό[ς] [δ'] ἔτι καὶ κούρην ἀ[παλ]ή[ν], μέ[γ]α [πῆ]μα [τεκ]ό[ν]τι,
 Ἀν[φ]ί[τ]πῃ[ν] ἔρατῇν τύμβος ἔχει φ[φ]ιμ[έν]ο[ν]ην.

Apographum nimis graviter corruptum quam ut aut leviori medicina te contineas aut graviori fidas. — 1 ΠΕΣΣΕΦΟΝΗΠΡΟΠΟΛ . . . ΝΕΦ — ΓΑΙΕ ΝΑΥΑΝΗ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΤΡΙΣΣΥΝΑΙΝΟΓΟΣΥΜΗΤΕΡΟΣΑΒΛΗΒΙΩI teneo πατρί dativum propter v. 3. — 3 init. ΝΑΙΠΡΟΦΙΜΟΡΟΣΤΕΛΟΣ correxi; ab initio μικρόν vel simile quid fuit. Graefe et Boeckh καὶ Τρόφιμος κούρος τέλος ἔσπετο. — 4 ΓΑΗΓΡΟΣ recepi Boeckhii coniecturam ab ipso spretam. — 5 ΣΑΕΤΙ — ΑΤΛΑΗΙΜΕΤΑΙΜΑΣΥ . ΓΟΜ ἀπαλήν Boeckh; extrema incerta. Graefe μετὰ πῆμασι μητρός. — 6 ΑΝΕΙΗΠΗΜ correxi, idem Graefe. Ἀνθίπῃ Thespii filia est. — ΦΟΙΝΝΙΑΙ corr. Boeckh. Anthippe filia fuit Niciae. — 7 post medium versum ΥΣΕΜΝΗΣΚΟΚΗ — 8 ΦΟΝΙ . . ΑΓΗΙΙ . . ΣΑΙ . . ΟΤΩΙ ubi ab initio Περσεφόνῃς nomen fuerit.

495. Tanagrae. Minusculis litteris Cumanudes *Athenaei* vol. II 406.

Τοῖνονμα μέ[ν] Χαρίας, Θήβῃ πατρίς, ἀλλὰ θανόντα
 Ποιμάνδρου χυδανὴ γαῖα κατεσκίασεν.

Aetatis romanae. — 1 MEM lapidarii error. — 2 Poemandria vetustum Tanagrae nomen ap. Paus. IX 20. — χυδανὴ γαῖα ut χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει in versu homerico.

*496. Tanagrae. Edidi *Hermæ* VIII 426. Vtor etiam Roberti apographo.

Θειοτέλου[ς] τόδε σᾶμα, τὸν ἔρυσεν ἅ φερέκαρπος
 Ποιμάνδρου γενεὴ τείμιον Ἐννεότα·

- τ]ὸν καὶ χθῶν ἐδάκρυσεν, ἐπεὶ φάος ἔσβεσεν Ἀ[δης
 λαμπρὸν ἀριζάλου φαινόμενον σοφίης.
 5 ἃ θνατοὶ, καρδίην φ[αύ]λην ἔχετ', ἣν δὲ νοῆτε
 κρέσσονα, [β]ασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀίδης.

I vel II p. Chr. n. saeculi. — I ΤΕΛΟΥΕ — ΗΡΟΣΕΝΑ et Robert et ego. — 2 ΓΕΝΕΗ et ΕΝΝΕΟΤΑΙΟΝ testatur etiam Robert in lapide esse. At ne sic quidem expeditum distichon videtur: mira est ἡ φερέκαρπος γενεή i. e. filiorum ferax, et si Ἑννεότας patris nomen cum Buechelero esse existimes, miro loco positum fatebere. Nec tamen multum proficies scribendo ἐν νεόται i. e. ἐν νεότητι (cf. βιοτή et βιώτης), cui non satis aptus hic locus sit. Ceterum pendet hinc, utrum v. 3 τόν an ὃν scribendum sit. — 3 ΕΔΑΙΚΡ — extr. ΑΛΛ et Robert et ego; lapidarium quomodo corrigam haereo. — 4 λαμπρὸν ἀριζάλου olim ex coniectura, nunc ex Roberti apographo scripsi. — 5 sq. sic legit Wilamowitz, nisi quod v. 6 τοῖς ἀγαθοῖσι θεός praefert. Ἀίδης Buecheler.

497. Thespiis. Conze *Annal. Inst.* 1861 p. 88.

- a. Γῆρας ἐρημώσασα πατρός νέκυσ ἐνθ[άδε] κεῖμαι
 Καλλιτύχη, φθονερίῳ δαίμονι χρησαμένη·
 Μοῦσαι δὲ εὐχωλαΐσιν ἐπήκοοι οὐ[κ] ἐγένοντο
 πατρός ἐμοῦ ζακόρου· μοῖρα δὲ ἔχι με [πέδω]
 5 Ἀσκραίῳ κρύψασα· τίς ἐλπίδ[ας] οὐ[κ] ἐδάκρυσεν
 τὰς ἀτελῆς γονέων, εἰς ἐμὲ δερκόμε[νους];
 b. Σουλπικίου ζακόρου λυγρὰ παῖς ἐνθ[άδε] κεῖται
 Καλλιτύχη, δὴ ἐτῶν πλησαμένη [δεκάδας].

II fere saeculi. — Supplevit Conze vv. 1. 2. 6-8. — 5 ΕΛΠΙΔΕΣ.

*498. Thebis. C. I. 1654. Melius Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 180.

- Οὗτος Σωκράτης Γορτύνιος [nomen patris
 παντοίης ἀρετῆς ἔσχορος ἡνίοχος,
 ὃν μήτηρ μὲν ἔτικτεν ἐνὶ Κρήτῃ εὐρείῃ
 ἡνίοχος Σθενίη, φερετάῳ Ἀβσονίων
 5 εἰνηθεῖς ὑπ' ἔρωτι, κασιγνήτους τε κρατίστους
 καὶ πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας·
 ἀλλὰ ἔ νοῦσος ἔμαρψε κακὴ καὶ μοῖρα βαρεῖα
 ἤρωα, πρὶν ἰδεῖν παῖδας ἀεξομένους.

- 10 τούτου κουριδίη ἄλοχος καὶ [κεδ]νὰ εἰδυῖ[α
 ἔσθησ' Εὐπραξίς, κῦδος ἔῃ πατρίδ[ι·
 οὐ γάρ τις κατὰ γαίαν, ὅσαις Διόθεν γένος [έστί,
 μείζονα τῇδε πόλει κόσμον ἔθηκες γ[υνή·
 ψ(ηφίσματι) β(ουλής) δ(ήμου).

III fere saeculi; litterae vulgares praeter κ. — 1 1010 Pococke, 101 ego; fuerit Ἰφίτου υἱός sim. — 3 clausula homerica. — 4 φερτάτῳ Vlrchs et Poc. φερτάτῃ Cramer et ego. — 5 κρατίστους est in lapide. — 9 καὶ . . . ΑΝΑΞΙΔΥΙ Cramer . . . ΔΗΛΕΙΔΥΙ Poc. et similia ego; corr. Boeckh. — 10 κῦδος ipsam Eupraxin esse docent proxima. — 11 ὅσαις κτλ'. i. e. quibus quidem Cretensis origo est, ut recte unus explicat Wilamowitz. — 12 ΤΗΛΕ omnes, ego ΤΗΛΛΕ, unde τῇδε conicias. — ἔθηκε πέρι Vlrchs et Welcker, γυνή Graefe.

499. Plataeis. *Ephem.* 2872.

. συν]ήγαγεν αἰών
 συ]ζυγίην·
 ὧν ὁ μὲν]ν, ἥ δ' ἄρα κόσμον
 κρέσσων ἡδὲ πέπλων ἔπλετ' ἀ]ριπρεπέων.

1 sq. *nunquam vita melius hominum par matrimonio coniunxit.* Non tamen nego etiam aliud posse carminis argumentum fuisse.

500. In Musarum valle Thespiensi. Conze *Philol.* XIX 182. Decharme *Archives des missions scient.* IV 538.

Τόν ποτ' ἐν εὐσεβίῃσιν] ἀναστήσαντα Κόδρατον
 μητέρ' ἀποφθιμέ]νῃν γήραι καὶ καμάτῳ
 ἐκτέρισαν χάριν αὐτῷ] ἀμειβόμενοι φιλότῃτος
 σήματι τῷδ' ἔτα]ροι· μνημ' ἀρετῆς Ἑλικίων.
 Κορ]νύτου δις γυμνα[σισαρχήσαντος
] Θεσπιάδου.

III saeculi. — 3 ΜΕΝΟΣ Decharme, qua nisis lectione (nisi forte lectio nititur supplemento) inepte supplevit. — *sopulcrum levis est grati pūque animi tessera, virtutis monumentum Helicon, qui vidit pietatem viri,* coll. Thucyd. epigr. A. P. VII 45 μνημα 'μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, quod epigramma si cur Thucydidi tribuerint quaeras, legas ipsius histor. II 43 ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τέφος.

πολ[λ]ήν θάλασσα[ν] καὶ γαῖαν [π]ερι[νο]στήσας τὸ π[ε]ρω
 μένον ὧδ' [ἀπ]έ[τει]σα,
 ἐξ[η]κοστὸν καὶ πρῶ[τον] ζήσας λυκά[βαν]τα.

Litterae grandes pulcreque ornatae. — 2 ΓΕΡΙ . . περυστήσας et περωμένον invenit etiam Henzey.

510. Kastri prope Dolichen. Henzey *Olympe* p. 475.

Ἄνδρα Φίλα Δημόφιλον ἦρωα σὺν Ἀυτοβούλῳ τέκνῳ.
 ἦρωες χρηστοί, χαίρετε πάντοτ' ἐμοί.
 Ὡ[ν]ή[σ]κω, μῆτερ, ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα ἡμερῶν.

Aetatis admodum recentis. — 1 verborum ordo ostendit scriptorem numeros adfectasse. — 2 ἦρωες sunt Demophilus et Autobulus, quod si verum est, facile emendatur v. 3, ubi ὩΝΕΚΩ traditur.

511. Achridae Epiri. Ex Pappadopuli apographo Henzen *Bullet. arch.* 1849 p. 149.

- a. Ἄντι σε κυδαλίμας ἀρετᾶς, πολυήρατε κόυρα,
 ἦξεν εἰς Ἠλύσιον αὐτὸς ἄναξ Κρονίδης.
- b. Τηλυγέτη[ν] με τοκῆς ἀνέτρεφον ἀλδήσκοντες,
 Ἄπτυριν, ἡμῶν πάμπαν ἀρειοτέτην·
 5 ἀλλὰ με μοῖρ' ἐδάμασσαν, ἐπεὶ τόδε μόρσιμον ἦεν,
 τύμβον δ' αἶψα γονεῖς τεῦξαν ὀδυρόμενοι,
 Ζηνωῖς μήτηρ τε πατήρ τέ [μ]οι Νεικό[δημος],
 ἄμφω θυμοβόρῳ πένθει τειρόμενοι.
- c. Ἄπτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα, καὶ ἐν φθιμένοισι φανείης
 10 ὥσπερ ἐν[ὶ] ζωῷς κῦδος ὅπα(σ)σαμένα.

Sat recens esse epigramma testatur Henzen, qui adcuratam tituli imaginem non exhibuit. — 3 τηλυγετημε — 7 ΤΕΟΙΝΕΙΚΟΛΕ . . τέ μοι Νεικολέοντης Henzen, idemque matris nomen Ζηνωῖς esse voluit; recte fortasse. — 10 ἐν ζωῷς.

512. Nicopoli. C. I. 1819.

— — — — —

. αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 κείραντο πλοκάμο[υς Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

1 ΤΥΜΒΟΣ — 2 ΠΛΟΚΑΜΟ.....ΥΣΠΑΦΙΝΑΒ... Prospero quodam casu haec ad nos amplioris epitaphii verba pervenerunt, quae ab antiquiore poeta accepta et huius tituli scriptor et compluribus saeculis post Agathias in suum convertit usum A. Pal. VII 593:

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐᾳ καὶ ἀοιδᾷ,
 τὰν πολυκυδίστου μνάμονα θεσμοσίνας,
 Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἱ δ' ἐπὶ τ' ἴμβῳ
 κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

513. Eretriae Phthiotidis. Lebas III 1178.

καὶ νῦ[ν] ὀδύνας δ[ὴ] τῇ] σ[υμ]βίῳ μου ἐγκαταλίπας
 κῆμα ἀνέσθητος ὥσπερ λίθος ἢ σίδηρος,
 οὐκ [ἀ]ί[ω]ν ὥδε κλαίωντων μοίρῃ[ν].
 σ[εμνύ]τατα ζ[ή]σ[α]ς [γ]άμοιο [τ]ὰ πάν[τ]ι' ἐτέλεσσα.

Praecedunt quattuor versuum exigua frustula. — 1 ΝΥΜ — ΔΙΙ ΕΤΗ ΒΙΩ — 2 hemistichium homericum. — 3 sq. ΛΙΟΝΤΑΕΛΕΩΥ . ΕΘΟΜΕΝΩΔΕ — ΜΟΙΡΗΣ ΤΑΤΑΖΑΧΕΤΑΜΟΙΟΚΑΠΑΝ . . ΕΤ κτλ'. v. 3 sententia aperta ex v. 2. — 4 extremis diffido.

514. Apud Aeanen Macedonum. Heuzey *Rev. arch.* 1868 II p. 25.

Ἀδίστας Μενέδημος ἔην πόσις· ἥροσε δ' αἰ[τ]ίαν
 Βούτιχος· Αἰανὴ κρύψε [κ]αταφθι[μέ]ναν,
 τίκτη δ' ἐνὶ κλ[ά]ροις Κερκείνιον· ἐγδὲ Φιλίππου
 νιοῦ τῶν ὁσίων ἀντίσεν κτερέων·

5 τοίγαρ Κ[ρ]ηταιεῖ [Ρ]αδαμάνθου τοῦτο παρ' Ἀἰδᾶ
 εἰ[π]εν, ὅτ' ὠδ[ε]ίων παιδὸς ἔχει χάριτας.

1 fere a. Chr. n. saeculi epigramma elegantissimum correctum ab editore. — Hediste Menedemi uxor, filia Butichi, sepulta Aeanae, nata Cercinii in Pelasgiotide. — 2 ΦΘΙΙΙΙΝΑΝ — 5 ΙΑΔΑΜ κτλ'. — 6 ΕΙΓΕΝ litterae π forma est ρ. — ΩΔΙΩΝΩΝ.

θνητοῖς lapis. In promptu est explere numeros inserto ω̃ ante Σώτηρε.

504. In vico Palama apud Triccam. Heuzey *le mont Olympe* p. 488.

. πατήρ | Πιθαίου μάτηρ [μ]νᾶμα | ἀνέθηκε
'Αγεσίαι πόλλ' ἐπ' οδυρομένη.

Et litterae ϣμε et iota dativo adscriptum v. 2 bonae aetatis sunt indicia. — 1 ante πατήρ legitur ΝΕΑΙ Ος, unde et versus et totius tituli initium fit; at neque illud intellego neque πατήρ Πιθαίου. — ΤΗΡΝΑΜΑ, Μάμα matris nomen esse videtur editori. — 2 'Αγεσίας an 'Αγεσίας scribam dubito.

505. Tricca. Lebas *Revue archéol.* 1844 I 315. Vassing *Inscr. ined. gr.* (1847) p. 33 ex suo apographo.

Πουτάλα Πονταλεία κόρα, Τιτυρεία γυνά.
"Ωλεο δὴ στυγερωῖ θανάτῳ προλιποῦσα τοκῆα[ς, .
Πωτάλα, ἐγγαστροῦς κυμοτόκοις ὀδύναις·
οὔτε γυνὴ πάμπαν κεκλημένη, οὔτε τι κούρη,
πένθος πατρὶ λίπες μητρί τε τῇ μελέαι.
'Ερμάου Χθονίου.

III a. Chr. saeculi esse ait Lebas. — Index et clausula (ex more Thessalico haec addita, cf. Leake *Travels* III n. 150) thessalicam referunt dialectum.

506. Tricca. Lebas III 1201.

- a. Ἰχνος ἐπιστήσας, π[α]ροδοιπόρε, τοῦμόν ἐπιγνοῖς
οὔνομ' ἀπερχό]μενος στείχε κατ' ἀτραπιτον·
ἐσθλότατον δ' ἀνδρῶν,] ὃν λεύσσεις τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
Ἰσθι nomen patris . .]ου Γῆρον ὑπόντα τάφῳ·
- 5 ἥσκησεν δὲ τέχνα]ν Ἀσκληπίῳ, ἃν ἐφύλαξεν
πᾶσι παρ' Ἑλλήσιν δ]όξαν ἀειράμενος.
ἀλλὰ σὺ τάνδε γραφάν, ξέν', ἐ]πιγνοῖς ἄνδρα δίκαιον
Ἰστω ἀφικόμενον χ]ῶρον ἐς εὐσεβέων.
- b. Πλου]τώνια Φερσεφόνεια
10 σεονεις πυλον

- ἡσκησεν δὲ τέχνην] Ἀσκληπίου, ἣν ἐφύλαξεν
 πᾶσι παρ' Ἑλλήσιν δόξαν ἀειράμενος,
 πέντε ἐπὶ πεντήκοντα ἐτῶν· καθάρ[α]ν δὲ φυλάξας
 σωφροσύνης ἀρετὴν τόν]δε λέλονχε τάφον·
 15 τοῦνεκ' ἄρ' εἰς αἰεὶ χρηστοῖς γένος ἐν πολιήταις
 κλεινὸν τοῦδ' ἀγαθοῦ φ]ωτὸς ἀναγράφεται.

I sive ante sive post Chr. n. saeculi. — 3 sq. Γῆρυν defuncti nomen fuisse sumpsit, sed ne sic quidem omni ex parte placet distichon. — 5 ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ erravit lapicida doricæ fortasse formæ ignarus, cf. v. 11. — 9 sq. Πλουτώνια certum videtur; reliquam distichi partem despero. — 13 ΚΑΘΑΡΑΝ — 16 ὄπτος quod potest et πρῶτος et φωτός esse; alterum prætuli, quia v. 15 γένος eiusdem enuntiati subiectum esse videbatur.

507. Triccae. C. I. 1778.

Ὡτὰ θεοῖς ἕκλον, στυγερῶν ἰήτορα νόσων
 μοῖρῃ ὑπ' ἀτρέπτω Κίμβερα τύμβος ἔχει
 ὃν πινυτὴ παράκοιτις ἀνιερὸν [γ]νό[ωσ]α
 θάψεν ἀκοιμήτοις δάκρυσιν Ἀνδρομάχη.

III fere p. Chr. n. saeculi. — 3 extr. ΠΟΙΡΑ Pouqueville. ὀδῖτα in-scita interpolatione Psalidas Graecus. ποθέουσα Osann coniecit, recepit Boeckh. Lamentandi verbum certo fuit. — 4 ΑΝΟΛΟΜΑΣ Pouquev., cuius extremam litteram falsam esse inde constat, quod lapidarius c forma utitur; Psalidae lectio Pouquevillii errore confirmatur.

508. Dhamasi in valle Titaresii. Heuzey *le mont Olympe* p. 487.

Παρθενίαν [λεί]πουσ' ἐρατὴν θυγάτηρ Κλεαρίστ]ης
 ἥδὲ Πολυγνώ[του] κέϊται Ἀρισταγόρα.

Litterae vulgares, nisi quod N habet formam paullo recentiorum. — 1 λείπουσ' Buecheler, προλιποῦσ', quod spatium excedit, Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94.

509. Douklista apud Dolichen. Heuzey *le mont Olympe* p. 473.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
 Ἰατρόν μ' ἐσορᾷς, φίλε, Βιθυνὸν πόλειος Νικαίας;

πολ[λ]ήν θάλασσα[ν] καὶ γαῖαν [π]ερι[γο]στήσας τὸ π[ε]ρω
 μένον ὧδ' [ἀπὲ]τεια,
 ἐξ[ηκοστὸν] καὶ πρῶ[τον] ζήσας] λυκά[βαντα].

Litterae grandes pulcreque ornatae. — 2 ΓΕΡΙ... περυστήσας et πε-
 πρωμένον invenit etiam Heuzey.

510. Kastri prope Dolichen. Heuzey *Olympe* p. 475.

Ἄνδρα Φίλα Δημόφιλον ἥρωα σὺν Ἀντοβούλῳ τέκνῳ.
 ἥρωες χρηστοί, χαίρετε πάντοτ' ἐμοί.
 Ὡ[ν][ή]σκω, μῆτερ, ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα ἡμερῶν.

Aetatis admodum recentis. — 1 verborum ordo ostendit scriptorem
 numeros adfectasse. — 2 ἥρωες sunt Demophilus et Autobulus, quod
 si verum est, facile emendatur v. 3, ubi ὀνισκῶ traditur.

511. Achridae Epiri. Ex Pappadopuli apographo Henzen *Bullet. arch.*
 1849 p. 149.

- a. Ἄντί σε κυδαλίμας ἀρετᾶς, πολυήρατε κόυρα,
 ἦξεν εἰς Ἥλύσιον αὐτὸς ἄναξ Κρονίδης.
- b. Τηλυγέτη[ν] με τοκῆς ἀνέτρεφον ἀλδήσκοντες,
 Ἄπτυριν, ἡιθέων πάμπαν ἀρειοτέρην·
 5 ἀλλά με μοῖρ' ἐδάμασσαν, ἐπεὶ τόδε μόρσιμον ἦεν,
 τύμβον δ' αἶψα γονεῖς τεῦξαν ὀδυρόμενοι,
 Ζηνωὺς μήτηρ τε πατήρ τέ [μ]οι Νεικό[δημος],
 ἄμφω θυμοβόρῳ πένθει τειρόμενοι.
- c. Ἄπτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα, καὶ ἐν φθιμένοισι φανείης
 10 ὥσπερ ἐν[ί] ζωοῖς κῦδος ὅπα(σ)σαμένα.

Sat recens esse epigramma testatur Henzen, qui accuratam tituli
 imaginem non exhibuit. — 3 τηλυγετημε — 7 ΤΕΟΙΝΕΙΚΟΛΕ... τέ μοι
 Νεικαλέοντης Henzen, idemque matris nomen Ζηνωνίς esse voluit; recte
 fortasse. — 10 ἐν ζωοῖς.

512. Nicopoli. C. I. 1819.

— — — — —

. αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 κείραντο πλοκάμο[υς] Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

1 ΤΥΜΒΟΣ — 2 ΠΛΟΚΑΜΟ.....ΥΣΠΑΦΗΝΑΒ... Prospero quodam casu haec ad nos amplioris epitaphii verba pervenerunt, quae ab antiquiore poeta accepta et huius tituli scriptor et compluribus saeculis post Agathias in suum convertit usum A. Pal. VII 593:

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαίᾳ καὶ αἰδοῦσάν,
 τὰν πολυκυδίστου μνάμονα θεσμοσίνας,
 Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

513. Eretriae Phthiotidis. Lebas III 1178.

καὶ νῆ[ν] ὀδύνας δ[ὴ] τῇ] σ[υμ]βίῳ μου ἐγκαταλίπας
 κῆμα ἀνέσθης ὥσπερ λίθος ἢ σίδηρος,
 οὐκ [ᾶ]ί[ω]ν ὥδε κλαίωντων μοίρῃ[ν].
 σ[εμνύ]τατα ζ[ή]σ[α]ς [γ]άμοιο [τ]ὰ πάν[τ] ἐτέλεσσα.

Præcedunt quattuor versuum exigua frustula. — 1 ΝΥΜ — ΔΗ ΕΤΗ
 ΒΙΩ — 2 hemistichium homericum. — 3 sq. ΛΙΟΝΤΑΕΛΕΩΥ. ΕΘΟΜΕΝΩΔΕ —
 ΜΟΙΡΗΕ ΤΑΤΑΖΑΧΕΤΑΜΟΙΟΚΑΝΑΝ.. ΕΤ κτλ'. v. 3 sententia aperta ex v. 2.
 — 4 extremis diffido.

514. Apud Aeanen Macedonum. Heuzey Rev. arch. 1868 II p. 25.

Ἀδίστας Μενέδημος ἔην πόσις· ἥροσε δ' αὐ[τ]άν
 Βούτιχος· Αἰανὴ κρύψε [κ]αταφθι[μέ]ναν,
 τίχτε δ' ἐνὶ κλ[ά]ροις Κερκείνιον· ἐγδὲ Φιλίππου
 νιοῦ τῶν ὁρίων ἀντίασεν κτερέων·
 5 τοίγαρ Κ[ρ]ηταιεῖ [Ρ]αδαμάνθου τοῦτο παρ' Ἀἰδᾶ
 εἰ[π]εν, ὅτ' ὠδ[ε]ίνων παιδὸς ἔχει χάριτας.

1 fere a. Chr. n. saeculi epigramma elegantissimum correctum ab editore. — Hediste Menedemi uxor, filia Butichi, sepulta Aeanae, nata Cercinii in Pelasgiotide. — 2 ΦΘΙΗΝΑΝ — 5 ΙΑΔΑΜ κτλ'. — 6 ΕΙΓΕΝ litterae π forma est ρ. — ΩΔΙΗΝΩΝ.

- 5 αὐθι τύχης δ' οἶακι παλιμπλανέος βιότοιο
 εἶκων ἐν Μινύαις φῶτας ἐπαθλοκόμε[ι]ς.
 κεῖσαι δ' ἀγχόθι παιδὸς ἐοῦ ψαύων μελέεσσιν,
 ἄζμενος ἐκ ζωᾶς εἰς προθανόντα μολών.

II fere a. Chr. n. saeculi est epigramma elegantissimum. — 1 noli ἥνυσας corrigere; potuit enim ille doctrinae speciem vel maxime adfectans verbi ἄνω aoristum adhuc ignotum formavisse. — 4 ὥς θέμυς non est quantum licebat, sed pertinet potius ad ea verba quibus medium interpositum est ἀπὸ πρᾶτας - ἀλκίας ab ipso iuventutis initio, ut par est, coepisti Epicuro studere. — 6 fuit ἀγνωσθέντης in Charitesiis Orchomeniis.

492. Thebis in scala ecclesiae S. Georgii. Mihi descripsit Wilamowitz.

- Οὐκ ἐστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ
 ἀλλὰ Τύχη κρείσσων ἐλπίδος [ὥκ'] ἐφάνη,
 ἣ καὶ Τιμοκλέ[ω]να Σοφ[ων]ίχου ἠφάνισ' υἱόν,
 πρόσθε πρὶν ἐνδείξασθ' ἔργα πρέποντα φύσει.
 5 ὃς Βασίλεια Διὸς καὶ ἔ[τ'] Ἑρακλέους τρεῖς ἐν ἄθλοις
 ἵπποις νικήσας δώματ' ἐπαγλαίειν.
 Πολύκλειτος ἐπόεισε.

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ΟΝΗΤ ΘΗ . . . Σ legit Wilamowitz adnotans litteras ΟΝΗΤ incertas esse. — 2 ΔΟΣΗ . ΕΦΛ ΝΗ ὥκ' dedit Wilam. Sententiam distichi adsequi non possum. — 2 ΚΛ ΕΗΝΑ corr. Ed. Hiller. — 5 ΕΝ correxi non certo modo; ego scripsissem καὶ ἐν Ἑρακλέους τρεῖς ἀέθλοις. Iovi βασιλεῖ sacra faciunt Trophonii oraculum adituri (Paus. IX 39,5); Iovialia nescio quae vicit Phorystas C. I. 1582.

493. Larymnae. Chalciopuli Locrensis apographum litteris minusculis scriptum C. Wachsmuthii beneficio debeo.

- Δέρκεο τόνδε, ξεῖνε, καταφθιμένοιο Φίλωνος
 τύμβον, ὃς ἐμμονύσ[ο]ις γράμμασιν εὐζυνέτως
 παιδείαν ἥσκησεν, ἅπασι δὲ κοινὸν ἐν ἀστοῖς
 ἦθος Λαρύμνης προσφιλέως ἔθετο.
 5 τὸν καὶ ἔτ' ἀκμαῖον βίοντον λείποντα καθ' ἑβην
 κῆδος ὁμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις.

2 ἐμμούσαις quod corrigendum putavi. — 5 sq. κῆδος δακρύειν figurae etymologicae genus est adiectivo ad κῆδος referendo ex adverbio ἐμοφρονέως repetito.

494. Thebis. Ex Pocockio C. I. 1653. Keil *Syll.* p. 179, qui Graefii supplementa recenset.

Πε[ρ]σεφόνη πρόπολ[ο]ν [σ]φετέρην εἰς ἡγα[γ]εν ἀυλή[ν],
πατρὶ [δὲ] μητ[ρ]ὶ
. προφ[θ]ιμ[έν]ο[ι]ς τέ[κ]ος ἔσπετο· τοῖς δ' ἐπὶ σῆμα
Νεικείας στενάχων γα[μ]β[ρ]ὸς ἔτενξε φίλος.
5 πρὸς [δ] ἔτι καὶ κοῦρην ἀ[παλ]ή[ν], μέ[γ]α [πῆ]μα [τεκ]ό[ν]τι,
Ἄν[θ]ιπ[η] τ[η]ν ἑρατὴν τύμβος ἔχει φ[θ]ιμ[έ]ν[η]ν.

Apographum nimis graviter corruptum quam ut aut leviori medicina te contineas aut graviori fidas. — 1 ΠΕΣΣΕΦΟΝΗΠΡΟΠΟΛ... ΝΕΦ — ΓΑΙΕ ΝΑΥΛΗΛΙ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΤΡΙΣΣΥΝΑΙΝΟΓΟΣΥΜΗΤΕΡΟΣΑΒΛΗΒΙΩΙ teneo πατρὶ dativum propter v. 3. — 3 init. ΝΑΙΠΡΟΦΙΜΟΡΟΣΤΕΛΟΣ correxi; ab initio μικρόν vel simile quid fuit. Graefe et Boeckh καὶ Τρόφιμος κοῦρος τέλος ἔσπετο. — 4 ΓΑΗΓΡΟΣ recepi Boeckhii coniecturam ab ipso spretam. — 5 ΣΑΕΤΙ — ΑΤΛΑΗΙΜΕΤΑΗΜΑΣΥ. ΓΟΜ ἀπαλήν Boeckh; extrema incerta. Graefe μετὰ πῆμασι μητρός. — 6 ΑΝΕΙΗΠΗΜ correxi, idem Graefe. Ἄνθιππη Thespii filia est. — ΦΟΙΝΝΙΑΙ corr. Boeckh. Anthippe filia fuit Niciae. — 7 post medium versum ΥΣΕΜΝΗΣΚΟΚΗ — 8 ΦΟΝΙ.. ΑΓΗΠΙ.. ΣΑΙ... ΟΤΩΛΙ ubi ab initio Περσεφόνης nomen fuerit.

495. Tanagrae. Minusculis litteris Cumanudes *Athenaei* vol. II 406.

Τοῦνομα με[ν] Χαρίας, Θήβη πατρίς, ἀλλὰ θανόντα
Ποιμάνδρου χυδανὴ γαῖα κατεσκάσεν.

Aetatis romanae. — 1 MEM lapidarii error. — 2 Poemandria vetustum Tanagrae nomen ap. Paus. IX 20. — χυδανὴ γαῖα ut χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει in versu homerico.

*496. Tanagrae. Edidi *Hermas* VIII 426. Vtor etiam Roberti apographo.

Θεοιτέλου[ς] τόδε σᾶμα, τὸν ἵρροσεν ἃ φερέκαρπος
Ποιμάνδρου γενεὴ τείμιον Ἐννεότα·

2 *patriae sum Laodiceae*, πάτρις est πάτρης, nisi hoc ipsum in lapide scriptum est. — 4 ΕΚΡΥΨΕΝΟΙΩ...ΟΙΣ | ΛΟΙΠ/ //// ΟΓΕΝ/ //// quae non expedio. — Mulieris nomen integrum subscriptum levius incisis sed grandioribus litteris.

531. Calliupoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 51 n. 100.

Μήλῃς ποτὲ ἡῦρον δεσπότη[ην] εὐνοούστατον
 Τρύφωνα μου τὸ κάλλος ἡφάνισ[ε]ν·
 εἰς [γ]ῆν ὄρ[μ]ωμένην ἤγαγε δόξα σὺν ῥοπῇ τοῦ κρείττονος
 [πρὸς οὐρανὸν κτλ'.

Videntur vitiosi esse senarii. — 2 ΤΡΥΦΩΝΑΤΟΝΕΝ.. | ΞΥΡΟΣΜΟΥΤΟ
 — 3 ΤΗΝΟΡΩ erunt quibus alia sententia latere videatur.

532. Perinthis. C. I. 2025.

Πολλαῖς ἐν πολίεσσι τέχνην [ἥσ]κησα πρὸ πάντων
 ψηφοδ[έ]τας δώροισι Παλλάδος [ἀρ]άμενος·
 υἷα λιπὼν βουλής σύνεδρον Πιρόκλον ἰσότηχρόν μοι,
 ὀγδ[ω]κονταίουης [nomen defuncti et moriendi verbum.

Litterae vulgares. — 1 supplevit qui primus edidit Ios. de Hammer.
 — 2 ψηφοδέτης Boeckh, qui participium posuit εὐράμενος. — 4 Boeckh
exempli causa τοῦδε τάφου λαχών.

533. Perinthis. Ex Aristarchis apographo Dumont *Inscriptions de la Thrace* p. 36.

. . . . ὦ φίλε, μ[ὴ] . . . τ[α]χύ, μή με [πα]ρ[έ]λθης
 γνωθ[ὶ] βίου τὸ τέλος, χαῖρε [λ]έ[γων].
 'Ραγέδ[α]φνος Μάρωνι ἐκ τῶν Μάρωνος
 μνείας χάριν.

1 extr. ΗΛΡ...μή με παρέλθης inde ab Theocrito usitata est ver-
 suum clausula. — 2 ΧΑΙΡΕΔΕΙ.. et hic et in v. 1 etiam alia latere posse
 quivis intellegit; cf. supra n. 344,3 γνωθ[ὶ] τέλος βίωτου et orao. Sibyll.
 fr. I 2 βίου τέλος οὐκ ἐσορῶντες.

534. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (*Act. acad. Vindob.* 1864 XIII) p. 64. Anaglypho vir expressus dextra volumen tenens adstante puero.

Θεόδωρος Δομιτίου, φύσι δὲ Ἐπικράτους, γραμματικός
ζήσας ἔτη λς.

Καὶ σὺ [π]άρος μοῖσθαι ἐνιπρέψας, Θεόδωρε,
τὴν κοινὴν πάντων ἡλθες ἀταρπιτὸν ἐπι-
πάτρῃ σοι γένεος Βειθύνιον, ἐν δ' ἄρ' Ἀθήναις
γραμματικῆς τέχνης οὔνομ' ἔδεξο μέγα·
5 Βύζαντος δὲ πόλει κλέος ἦραο, καὶ σε θανόντα
μήτηρ ὡς λαγόσιν θήκατο δεξαμένη.
Ἰούκουλλος φιλίας τάδε σοι μνημῆ' ἔγραψεν,
οῆς γλυκερῆς ψυχῆς κέντρον ἄπαιστον ἔχων.

III vel IV saeculi. — 1 CΥΝΑΡΟΣ quod non correxerunt editores. —
2 ambigi potest voluerit poeta ἀταρπὸν ἐπὶ an ἐπ' ἀτραπιτὸν. — 8 pro
γλυκερῆς lapidarius errore λυγρᾶς vel πικρᾶς scripserat correctum subinde
ab ipso.

535. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (*Act. acad. Vindob.* 1864 XIII) p. 62. Dumont *Rev. archéol.* 1868 II 254. Vtor etiam altero Mordtmanni apographo, quod Ioannis filii beneficio debeo.

Υἱὸς Ἀριστάρχου [κεῖτ]αι πτολία[ρ]χος [ἐχ]έφρων,
ἔξοχα τὸν ῥ' ἀγάπησε δάμαρ Βασίλεια Λεώνιν.
ζῆ.

Epigramma anno 359 recentius, quo anno πολιαρχία instituta est,
cf. Boecking *Not. dignit.* I. 174. — 1 ΛΙΑΙΧΟΣ/ΛΕΦΡΩΝ Dumont, ΛΙΑΙΧCC
ΛΕΦΡΩΝ Mordtmann; correxi, hoc tantum in medio relinquens ab ini-
tio υἱός fuerit an nomen praefecti. Extremum enim v. 2 vocabulum
Basiliae potius cognomen videtur esse.

536. Tomis. Cumanudes Νέας Πανδώρας I mens. Iun. 1868. Perrot
Inscr. inéd. des côtes de la mer noire n. 1.

Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστὸς τίμβῳ ὑπὸ τῷδε τέθραμμαι
εἰκοσέτης Ἀκύλας πατρὶ λιπὼν ὁδύνας.

Ζῆς, πάτερ, καὶ χαῖρε [θ]υγατράσιν, ἃς φθονερός τοι
δαίμων ἀντ' ἐμέθεν ὥπασε γηροκόμους.
ὁ παράγων, χαῖρε καὶ σύ.

Litterae vulgares. — 2 ΟΙΚΟΖΗΤΗΣ et 3 ΤΟΕ corr. editor.

537. Tomis. Pessime ed. Desjardins *Annal. Inst.* 1868 p. 91. Ex meliore Sprattii apographo Babington *Transactions of the Royal Society X* new series p. 19. Denuo a Weickio descriptum ed. *Christ Act. acad. Monac. min.* 1875.

Ἦν] τις ἐμὸν μετὰ μοῖραν ἐμὸν βίον ἐξερέηνη,
ῥῶτις ἦν, τί δ' ἔρεξα, καὶ οὐνομα πατρίδος ἀμῆς,
μανύσ[ει λίθ]ος ἄδε καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην·
πάτρα μοι πέλεται ματρόπολις Εὐξείνιοι,
5 αὖτις περικλήστον ἐυμελiao Τόμ[οιο].
οὐνομα δ' ἦν Σκλάδατος, τέχνην δεδάη[μαι] ἀνακτος
Ἰπποκράτους θείοιο καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην.

II fere saeculi. Mira est dialectorum confusio; expectares ionice loquentem medicum. — 1 Ἦς] τις et ἐξερεῖναι Spratt. ἐζιεήνη Weick, unde et εἴ τις et ὅστις - ἐξερέηνη scribere poteris neque minus ἦν τις - ἐξερέηνη. — 2 ΠΙΤΕΡΕΖΑ Weick. — 3 μ]άνυσον τοσάδε Spratt. ΙΑΝΥC . . . ΟΟCΔΑΕ Weick. Ex Sprattii apographo conieceram μανύσει πέτρος ἄδε, cui nunc λίθος ἄδε praestare vidit etiam Wilamowitz. — 5 ΤΟΜΕ Desjard. ΤΟΜΗ Weick, Τόμοιο Spratt. In nummis Tomitanis caput laureatum Τόμου ἥρωος vel Τόμου κτίστου exhiberi docuit me Neubauer. — 6 δὴ Σκλάδατος Spratt. ΔΗΝΚΛΑΔΑΙΟC Weick; nomen aut barbarum aut nondum bene lectum. — δ' Ἑλλήνος ἀνακτος Spratt aperta interpolatione, ΔΕΔΑΗ IIII Desjard. ΔΕΔΑΗΝΑΚΤΟC Weick. Correxī.

538. Circa Theodosiam. Anaglypho expressus vir sinistra volumen tenens adstante puerulo. C. I. Add. II 2113 c.

Σαββίων Στεφάνου.

Ἐφθάσθης, δύστανε, τύχης δη[λή]μασι, καὶ σε
πάντα λέλειπ' ἀρετῆς, οἷς ἐπι τρυφά[με]θα,
ἶθος, νοῦς, ἀκμή· Μοῦσαι δέ σε [τὸ πρὶν ἐν ἑμῇ
τέρπονσαι νυνεὶ θρηνηλογοῦσι, τάλαν.
5 ματέρι πένθος ἔφους, λίπα πατρὶ· [οἷ]α δὲ δένδρου
κλῶν [νῦν] ἐκλάσθης] ἔ[κ]τομος εἰς Αἶδαν,

Σαββίων· ἀλλ' ἔστω σοι ὁ πᾶς κοῦφο[ς] λίθου, [ῶ]σπε[ρ]
 πᾶσι πάρος ζώων ἥς σ[ὺ] προσηνότατος.

II fere saeculi. Plurima emendavit Graefe *Mém. de l' Acad. de Petersbourg* 1844 VI 3. — 2 legebatur ἐπιτρυχόμεθα. — 3 ΣΕΛΙΝΕΙΝΕΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Buecheleri coniecturam recepi. — 4 νῦν σε corrigunt sine causa. Cf. Lini versiculum Μοῦσαι δέ σε θρηνησυσιν. — 5 ΠΑΤΡΙΑΔΕ — 6 ΚΛΩΝΝΕΚΑ — ΕΛΡΟΜΟΣ ἑνδρομος vix recte Boeckh; videtur mihi ille cum arboris ramo ab hortulano exsecto comparari. — 7 ΚΟΥΦΟΥ — ΥΣΠΕ ὥσπερ Buecheler. — 8 ΣΗ — Grammaticum Sabbionem fuisse docet et v. 4 et anaglyphum.

539. Phanagoriae. Anaglypho eques cum puero expressus. C. I. 2127.

Τιμόθεος Λασεῖος χαῖρε.

Τιμόθεος, ὁ πάτρας ὅσιος φῶς, παῖς δὲ Λασεῖος,
 τρεῖς δεκά[σ]τας ἐτέων τερματίσας ἔθανες·
 ἃ τάλαν, οἰκτεῖρω σε πολυκλαύστωι ἐπὶ τύμβωι,
 ν[ῦ]ν δὲ σὺν ἡρώων χώρον ἔχοις φθίμενος.

II p. Chr. n. saeculo non recentius est. — 1 Πάτρας coniecit Anglus *Mus. Cantabr.* I 326 coll. Strab. p. 494, ubi κώμη Πατραεύς nominatur; ego patriam intellego. — 2 ΔΕΚΑΤΑΣΤΕΩΝ qui δεκάδας correxerunt nescio an alterum errorem lapidario non recte condonaverint: poeta enim scripserat τρεῖς ἐτέων δεκάδας. — 3 Simonides οἰκτεῖρω σε, τέλαν Καλλία, οἱ ἔπαθες. — 4 ΜΥΝ νῦν δὲ συνηρώων Boeckh cum Welckero (*Syll.* 48), νῦν δὲ σύγ' ἡρώων plures coniecerunt. Verum vidit Graefe; σὺν enim in illarum terrarum titulis genetivum interdum trahit, cf. C. I. 2114 c et d (ubi idem nomen Τιμόθεος).

540. In aliqua Thraciae parte. Ex ectypo descriptum Athenis misit Leo amicus.

Αὐτό με γενομένην [γλυ]κεροῦ βιότου κατὰ δῶ[μα]
 ἀνδρὸς κουριδίου μοίρη [σ]βέσας, ὠκίμορος δέ
 πεντεκα[ε]ικοσέτης δόμον Ἰδὸς ἀ[σ]τυφαλίκτου
 ἧλυθον, Ἄτρ . ο . . δοιοὺς παῖδας προλιπο[ῦ]σα
 5 αἰρι νεηγενέας, [ἀντὶ δ' Ἀ]πρώνια δύσμορός [εἰμι.
 οἴμμοι
 παῖδων [ν]ηπ[ι]άχων, π[ό]σιος θυμαρέος ἀ[σ]θλοῦ,
 ἦδε] νέας ἄφης καὶ φ

Aetatis admodum recentis. — 1 frequens est exordium ἄρτι με γευόμενον ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων, hoc loco cum αὐτό in ectypo esse adfirmant testes oculati, idem certe valet quod ἄρτι neque est ad δῶμα referendum, *nunc ipsum*. — 1Α. ΚΕΡΟΥ — ΔΩΠΙ. — 2 σβέσε Koehler. — 4 ΑΤΡ.ο. . . nihil hic mutari posse cum acerrime contendat Leo cumque graecum quidem nullum sit vocabulum his litterarum vestigiis aptum, sequitur nomen viri fuisse, quod ipsum in tanta thraciorum nominum barbarie non audeo adsequi. — 5 ΓΕΝΕΑΛΑ . . . ΠΡΩΝΙΑ mulieris nomen certo fuit. Monito vix opus est inde a v. 5 cum versus vitiosos esse adpareat certi iam nihil fere dari posse. — 6 ΟΙΜΜΟΙΤΑΙΔΩΝΗΗ . . . | ΟΙ ΟΙ ΠΟΣΙΩΣ Leo; patet interiectionem extra versus ordinem positam esse. Dein ἐσθλοῦ et ἡδέ dubitanter addidi. — 8 ΚΑΙΦΑΙ | . ΝΥΤΙΜΙ . . . Γ

541. Spalati prope Salonam Dalmatiae. C. I. 1830 ex Grutero.

Ἐνθάδε ἐγὼ κεῖμαι Θ[εο]ς αὐτός.

Ἀχιλλεὺς κατέθηκεν. Τραῦλος.

1 ΖΕΙ ΝΗ . . . ΙΘ . | . CAYTOC. Boeckh Ζει . . . (nomen defuncti) νήπιος αὐτῶς. — 2 Τραῦλος vocabulum nescio an non integrum sit.

EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

542. Spartae. Conze et Michaelis *Annal. Inst.* 1861 p. 47. Melius Lebas II 211 c.

Καλλιστονίκη ἐν βροτο[ῖς] κεκλημένη·
ἐπεὶ δὲ μοῖρ' ἔκλωσεν ἐ[κ]λιπεῖν βίον,
λαχεῖν δὲ μικρὸν τῆσδε [τῆς] γαίας μέρος,
μή τις γε σῶμα σώματος [τοῦ]μοῦ πέλας
5 κεῖσθαι ἐάσῃ· μοῦνος ἐς[κ]εῖσθαι θέλω·
πάντων ἀρωγὸς τῶν [θανόντων] Ζεὺς ἔφνυ,
ὥς νῦν ἔμοιγε τῆς ἰσαγ[γέλου] τύχης
ἐχθρῶν ποτ' εἴ τις ἐπ[ι]γελῶν ἀβρόνεται,
τοῦ δ[ὲ] [κ]εραυνώσας ἐχθιστον δέμας,
10 ἐπεγγελῶν, ὅπως ἐμοὶ κεῖνός ποτε.

Eius aetatis est, qua haud inoffensi christiani suam profitebantur fidem (v. 7 sq.). — 1 suppl. Lebas. Callistonice aut mater aut uxor fuit defuncti. — 9 δι corr. Buecheler.

543. In Pyrgetho vico veteris Philae loco posito. Heuzey *le mont Olympe* p. 478.

ἐκθύμως φιλέων δίδυμον κορυφὴν ἀρετῶν,
εὐθυστάτην πίστιν ἠδὲ φιλοξενίην
τῶν μετὰ καὶ συνάπηρεν ἀπὸ χθονὸς ἐς βίον ἄλλον,
ζέينوισι προλιπὼν καὶ γε πένησι πόθον.

Christianum titulum esse evicit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864. — 1 Pind. Ol. I 13 δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν. Confert Keil etiam epist. Timoth. I 1,5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 coniecit καὶ γενέτῃσι, cui recte obloquitur Keil: *in eo quod πένητες mortuum desiderant, manifesto posita est φιλοξενίας explicatio.*

544. In vico Condouriotissa inter Dium et Petram sito. Heuzey *le mont Olympe* p. 480.

Ὡς ῥόδον εἰαρινόν [σ]ε βροτοφθό[ρ]ο[ς] ἤρπασεν Ἀδ[η]ς,
Σέμνην [πάν]τα θεὸς ζωῆς ἀφίλα[τ] ἐν αὐτῇ.

Σ[έ]μνη παροδίτες χέριν χέρετε παροδίτε.

1 BE — φEO. ON corr. Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 95. — 2 ΤΑΗΤΑ — ΑΦΙΛΑΜΕΝ scripsi quae ferri posse viderentur. Bursian *Mus. Rh.* XVI 423 τλῇ τε θεὸς ζωῆς ἀφέλκεμεν αὐτήν. — 3 extrema littera τ superest.

*545. Plataeis. Ex Rossii apographo vv. 1-4 Keil *Syll.* p. 174. Melius paullo Decharme *Missions scientif.* IV 507. Ego addidi v. 5 sq.

- a. Τῆσδε πάτρης τάφος ὅδε φιλόξενον ἐντὸς ἔργι
Χρύσην Σκεπτιανὴν, κρέσσονα Ἀλκινόου.
Μὴ λάθῃς μογέων, εἴπερ ἀνῶξε χρεῖα κατεπίγει,
4 ἄλλ' ἐνπρ[οσθ]εν ανυξον, ὅθεν θύρα σήματι τῷδε.

- b. *Εἴ τις βούλετε ἀνῦξε πάντοθεν ἀνύξη·
σῆμα γὰρ οὕτω τέτυκτε πρόσθεν ἀνυγόμε[ρον].*

5 ANYΞENHHEHIANIΘENA nihil hic novi: cavetur ne quis undelibet aperiat sepulcrum. — Addidit Decharme tertii tituli fragmentum, cuius ex verbis φιλόξενον καὶ φιλόχριστον constat, quod ex reliquorum barbarie dudum suspicatus eris, christianam fuisse mulierculam.

V. ITALIAE GALLIAE HISPANIAE GERMANIAE.

MELIOMIS NOTAE.

546. Romae in sepulcro ad viam Latinam reperto, post obruto. Picturas parietinas titulorumque imagines depinxit Secchi *Antico sepolcro greco scoperto in Roma* cett. 1843. Hinc C. I. III 6270. 6271.

a. Αἰ]ν[ητῇ] πατρὶς Αὐ[κί]ων ἐλοχεύσατο [γαῖα,
ἀγλα]ὰ δ' ἐν τιμαῖς πρ[ά]γματ' ἀναγράφ]εται
σοί,] μάκαρ· [οὐδέ σ]ε ἔθ' ἀελίου πάλιν [ῥμμ' ἀπο]πέμπει,
4 φ]εῦ, Πά[τρων, πατρίδος τηλό]θ[ι] θαπτόμενο[ν].

b. Οὐ βάτοι, οὐ τρίβολοι τὸν ἐμὸν τάφον ἀμφὶς ἔχουσιν,
οὐδ' ὀλολυγαῖα νυκτερὶς ἀμπέταται,

ἀλλὰ με πᾶν δένδρος χάριν περὶ ῥίσκον ἀνέρπει,
κυκλόθεν εὐκάρποις κλωσὶν ἀγαλλόμενον·

10 πωτᾶται δὲ πέριξ λιγυρῇ μινυρίστρια ἀηδών
καὶ τέττιξ γλυκεροῖς χεῖλεσι λειρὰ χέων,
καὶ σοφὰ τραυλίζουσα χελειδονὶς ἥ τε λιγύνους
ἀκρὶς ἀπὸ στήθους ἱδὴ χέουσα μέλος.

Πάτρων, ὅσσα βροτοῖσιν ἐράσμια, πάντ' ἐτέλεσσα,
σφρα καὶ ἰν' Αἰδῇ τερπνὸν ἔχοιμι τόπον·

15 ταῖλλα δὲ πάντα λέλοιπα, καὶ ἐν νεότητι κατέκτην,
οἷχεται πλὴν ἂ <πρὶν> ζῶν ἀπεκαρπυσάμην.

c. Πατὴρ Πάτρων μὲν, Ἀπποληρία δ' ἐγώ·
τεκνῶ δὲ διςσὰ τέκνα, πατέρα δ' εὐ λέγω.

Praeterea ex eis qui in eodem sepulcro reperti sunt titulis hos memoro: in ara mutila χαῖρε Πάτρων, in basi statuae mutilae χρηστὴ καὶ δίκαιε Πάτρων χαῖρε, in tympano aediculae Πάτρωνος [ια]τροῦ, in pictura quadam parietis γυνὴ Πάτρωνος, θυγάτηρ Πάτρωνος, Ἀντιγόνα, Ἀπολλώνιος. Quae leguntur in anaglypho mutilo litterae --- ΩΝ --- ΒΕΙΣ, bene supplevit Secchi Νικίας καὶ Πάτρ]ων [πρέσ]βεις, priore nomine addito ex C. I. 6446 Νεικίας - Ξάνθιος τῆς Λυκίας, ἀρχιερασάμενος τῶν Σεβαστῶν καὶ πρεσβεύσας ἐκ τρίτου ὑπὲρ τῆς πατρίδος. M. Αὐρήλιος Ἀγισίλαος τῷ συμπολεῖτῃ μνήμης χάριν ἐποίησεν, qui titulus haud procul a Patronis sepulcro inventus est. Itaque alterius saeculi habemus unum Patronis medici, Lyciorum legati ad Caesares epitaphium (a), alterum Patronis iuvenis (b), diples nota a tertio seiunctum, quod Apuleiae Patronis filiae est (c.) — Epigrammatis primi plane incerta restitutio; traditur sic fere:

N ΠΑΤΡΙC ΛΥ
 ΩΝΕΛΟΧΕΥCΑΤΟ
 ΑΔΕΝΤΙΜΑΙC ΠΡΑ
 ΕΤΑΙ . ΜΑΚΑΡ
 ΕΘ ΑΕΛΙΟΥ ΠΑΛΙΝ
 ΠΕΜΠΙCΕΥΝΑ
 Θ ΘΑΠΤΟΜΕΝΟ

Secchii Franzii Welckeri (*Mus. Rh.* III 1845 p. 259) conamina inutile est enumerare; certa enim neque illi neque ego invenimus, nisi quod alterius distichi sententiam recte adsecutus esse videor: *neque te iam solis lux salvom in patriam reducet, procul a patria hic sepultum.* — Alterum epigramma describit sepulcri parietes variis ornatos arboribus (πᾶν δένδρος v. 7), quibus variae insident aves, similesque omnino picturae videntur villae Livianae quae ad Gallinas dicitur. — 15 κατέκτετην integrum reliqui licet fortasse corruptum. — 16 ΟΙΚΗΤΑΙ probam formam in ὥχετο mutabant; probabilius πρὶν interpolatum esse.

547. Caralibus Sardiniae. C. I. 5759. Octo sunt epigrammata latina, duo graeca.

- a. Εἰς ἴα σου, Πώμπτιλλα, [x]αὶ [εἰ]ς κρίνα βλα[σ]τεῖσεις
 ὅστέα, κα[ῖ] θάλλο[ι]ς ἐ[ν] πετάλοις[ι] ῥόδων
 ἡδυπνόου [τ]ε κρόκου καὶ ἀγηράτου ἀμαράντου,
 κεῖς καλὰ βλ[α]στήσαις ἀνθεα λευκοῖου,
 5 ὡς ἴσα ναρκίσσωι τε πολυκλαύτω θ' ὑακίνθωι
 x]αὶ σὸν ἐν ὀψιγόνω[ις] ἀνθος ἔχοι τι χρόνος.

- ἥδε γ[ά]ρ[ε], ἡνίκα πνεῦμα με[λ]ῶν ἀπέλυε Φίλιππος
 λοίσθιον ἀκροτάτοις χε[ί]ρ[ε]σι προσπελάσας,
 σ[τᾶ]σα [λ]ι[π]οψυχ[οῦ]ντος ὑπὲρ γαμέτου Πώμπιλλ[α]
 10 τὴν κείνου ζωὴν ἀντέ[λ]αβεν θαν[ν]ά[ρ]του.
 τ[οί]ην [συ]ζυ[γ]ί[η]ν ἔτεμεν θεός, ὥστε θανεῖν μ[έν]
 Πώμπιλλαν, γλυκεροῦ λύτρον ὑπὲρ γαμέτου,
 ζ[ῆ]ν δ' ἀ[έ]κ[ον]τα Φίλ[ι]π[π]ον, ἐπενυχόμενον διὰ παντός,
 συγκεράσαι ψυχ[ῇ] πνεῦμα φιλανδροτάτῃ.

- b. Εστρεψεν μοιρῶν μία νήματ[α, καὶ τὸν ἄτεγ]κ[ι]νον
 16 αἷς ἰδίαις εὐχαῖς [ῆ] μ[ία] θέλξ' Αἰδὼν,
 ἥ] περιφρω[ν Πώ]μπ[ι]λλ[α]
 ἥ]τις ὑπὲρ γαμέτου [τὸν β]ίον [ἐξέ]λιπεν.

i p. Chr. n. saeculi. — Cassium Philippum (cf. epigr. lat. i.)
 exulem in Sardiniam relegatum comitata est uxor Atilia Pomptilla
 (l. s. s.), cf. epigr. lat. c:

*urbis alumna graves casus hucusque secuta
 coniugis infelicis Atilia, cura Philippi
 hic sita sum manibus gratis sacrata mariti,
 pro cuius vita vitam pensare precanti
 indulgere dei.*

vv. 1 - 14 suppl. Lebas apud Alb. de la Marmora *Voyage en Sardaigne*
 1840 II p. 570 sqq., nisi quod v. 2 θάλλοις scripsi (coll. v. 4) pro θαλ-
 λός, quod non intellego, v. 8 λοίσθιον pro λήθην vel σιγήν (Franz), v. 11
 τοίην cum Franzio pro οἷην. — 2 ΘΑΛΛΟ ΣΕΙ ΠΕ — 3 ἀγγραίντου Franz,
 quo nihil opus est; novi titulum atticum iv saec, quem nuper a Leone
 amico missum edam in Addendis, ubi σωφροσύνη [δὲ σέθεν] θάλλει ἀγ-
 ρατος· τύμβῳ δέ κτλ'. — 7 - - Α ΗΝΙΚΑ — 10 ΘΑ ΙΑ ΟΥ — 13 sq. con-
 fert Wilamowitz Eur. *Suppl.* 1028 sqq. suae edit. ως δὲ εὐναῖος γαμέτας
 συντηχθεὶς αὔραις ἀδύλοις γενναίαις ἀλόχοιο. — 15 ΝΗΜΑΤ Ν . . . Ι
 . . . ΙΚΤΥ supplēvi. — 16 scribunt [τ]αῖς ἰδίαις εὐχαῖς, sed et Marmora
 et Muratori, qui horum carminum paucula frustula habet, ΑΙΣ tradunt.
 — ΧΑΙΣ. ΙΜ . . . ἡ μία θέλξ' Wilam. — 17 ΠΕΡΙΦΡΩΜΠΙΛΛΑ ΚΟ
 . . . Ν Lebas ἡ περιφρων Π., Φιλίππου χρηστὴ ἄκοιτις. — 18 ΠΤΙΣ, dein
 post γαμέτου amplior lacuna, tum ΙΟΝΗ. Supplevit Lebas.

548. Nemausi. C. I. 6789.

D. M. C. Vibi Liciniani v. ann. XVI. m. VI. C. Vibius Agathopus et Licinia Nomas fil(io) optimo piissim(o).

Ἀνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτω ἐπὶ τύμβῳ,
μὴ βάτος αἰχμηρή, μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
ἀλλ' ἴα καὶ σάμψουχα καὶ ὕδατινὴ νάρκισσος,
Οὐεῖβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

549. Romae. C. I. 6856 ex Grutero, qui Vrsini schedis usus est.

Ὁ κλεινὸς ἱνὶς βασιλέων Ἀμάζασπος,
ὁ Μιθριδάτου βασιλέως κασίγνητος,
ὧ γαῖα πατρ[ι]ς Κασπίας παρὰ κλῆ[θ]ρας,
Ἰβηρ Ἰβηρος ἐνθαδὶ τετάρχεται
5 πόλιν παρ' ἱρὴν, ἣν ἔδαιμε Νικάτωρ
ἐλαιόθηλον ἀμφὶ Μυγδόνης νᾶμα.
Θάν[ε]ν δ' ὁπαδὸς Ἀυσόνων ἀγγη[τῆ]ρι
μολὼν ἄνακ[τι] Π[α]ρθικὴν ἐφ' ὕσμινην,
πρὶν περ παλά[ξ]αι χεῖρα δηῖω λύθρῳι,
10 Ἰφθιμον αἰαὶ χεῖρα δουρὶ καί[τ]ε τ[ό]ξ[ω]ι
καὶ φασγάνου κνώδοντι πεζὸς ἱπ[πεύς] τε
ὁ δ' αὐτὸς ἴσος παρθένοισιν αἰδοίαις.

Mithridatem Pharasmanis filium a. 75 Iberorum regem fuisse monuit me Mommsen coll. C. I. L. III 6052, cuius nihil obesse quin fratrem fuisse Amazaspum credamus. Obest tamen hoc quod cum in Traiani expeditione Parthica cecidisse videatur Amazaspus (a. 11¹/₂) idque iuvenili florens aetate (v. 12), fratrem ei fuisse 35 vel adeo 40 annis natu maiorem minime probabile est. Itaque eiusdem gentis alius fuerit quem non novimus Mithridates. Traiani autem socium fuisse Amazaspum cum recte alii coniecerunt tum confirmavit Mommsen eo, quod Nisibin urbem (cf. ad v. 5) Traianus cepisset, captam rursus perdidisset, perditam denique reciperavisset, coll. Cass. Dion. 66, 23. 26. 30. — 3 ΠΑΤΡΗΣ — ΚΛΗΘΡΑΣ qua forma offensus Meineke Κασπίαις παρὰ κλήθροις coniecit; at nec dativus satis aptus est nec κλήθρα nomen videtur esse quod vituperetur. — 4 Ἰβηρ Ἰβηρσιν coni. Hermann; genetivum puto ex formularum quarundam similitudine additum esse, velut ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν δλβιος ἐκ μακάρων alia; quasi dixerit non se primum sed patrem iam proavosque apud Iberos regnum habuisse. — 5 urbs est Antiochia

Mygdonia s. Nisibis, ubi pugnans interfectus est Amasaspus. Recte vero Mommsen probabilius iudicat ossa nobilissimi viri quam lapidem ex Mesopotamia Romam transvectum esse; conicit igitur cum nec versibus transponendis nec corrigendis verbis poetae bono satisfieri posse videatur epigramma olim sepulcro ad Nisibin extruendo destinatum postea cum illic etsi crematus non tamen conditus esset conditorio Romae facto minus apte inpositum esse; confert tit. C. I. L. III 4060 *M. Petronius... hic est crematus, ossa relata domi.* — Νικάνωρ pro Νικίτωρ coni. Mommsen, coll. Plin. *hist. nat.* VI 26,117 *oppida habet (Mesopotamia) - Antiochiam quae a praefecto Mesopotamiae Nicanore condita Arabis vocatur.* At cf. Dionisi loci s. s. — 7 ΑΓΗΤΟΡΙ audacius Meineke ἀπειτῶν, inepte Franz ἀγαλειτῶν. Adiectivo si opus est, unum invenies litterarum vestigiis aptum ἀρχίωι, quod pugnat cum metro. Itaque cum praesertim Mommsen *ducis* et *imperatoris* nomina iuxta posita nihil offensionis habere me docuisset, traditum retinui, lapidicidae solum errorem corrigens. — 8 ΑΝΑΚΤΗΡΑΦΕΙΚΗΝ — 9 ΠΑΛΑΖΑΙ — 10 ΚΑΝΟΖΩΡ emendationem occupavit Haupt. — 11 ΝΕΖΟCΙΝΙ suppl. Scaliger. — 12 mutilum putant carmen periissequae mortis Amasaspi descriptionem; at ipse v. 12 docet hac de re nihil iam expectandum esse.

550. Romae. C. I. 6262.

- a. Κλαίει μὲν σ' [ὁ] τεκν[ῶ]ν, κλαίει δ' Ἀγαθ' ἄγγελος ὠνίρ,
 μυρόμενος φιλήν τερπνοτάτην ἀλόχον,
 μύρονται δ' ἀδελφοὶ Μηνᾶς καὶ Ἀψίλος ἄμφω
 ἦδ' ὅσσοι σ' ἐφίλουν κ' ὑπόθεον δι' ὅλον.
 5 γηραλέη δὲ κόμη[ν] πολιῆν [τίλ]λουσα καθ' ὥραν
 ἥριον ἀμφὶ τρόν, Μοῦσα, χέω δάκρυα.
 ἄλλο.
- b. Κεῖσαι δ' ἴ, τέκνον καλόν, προλιποῦσα τοκῆας
 ἦδ' ἐκασιγνήτους καὶ πόσιν ἀμφιθαλῆ,
 τοῖσιν ὑπὸ στυγερῆς δεδαμασμένη· αὐτὰρ ἔμοιγε
 10 πένθος ἀνείητον κάλλιπες οἰκτιροτάτη·
 γραῖα δ' ἀνῆκεστον πένθος κατὰ μοῖραν ἔχουσα
 ἀμφὶ τετὴν στήλην, Μοῦσα τέκνον, χέομαι.

II vel III saeculi. — 1 CΕΤΕΚΝΟΝ et 5 ΓΗΡΑΛΕΗΝΔΕΚΟΜΗΠΟΛΙΗΝ corr. Franz. — 3 transposuit verba Hecker *Comment. de Anth. graeca* (1852) p. 103 *μύρονται M. x. Δ. ἄμφω ἀδελφοί*, qua ratione invito poeta δέ abiciendum esset. — 5 ΠΑΛΟΥCΑ corr. Meineke *Diatr. litt. ant.* 1844 p. 1038; idem v. 10 ἀνηρόν coniecit.

551. Romae. C. I. 6261 coll. Add. III 1266.

- a. Τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρην
λειτὸς ᾗδ' ἑξαπίνης τύμβος ἀναυδὸν ἔχει,
καὶ κεῖται λίθος ὧς ἡ πάνσοφος, ἡ περίβωτος
Μοῦσα καλή, κόρυφ σοὶ κόνις ἦδε πέλοι.

protome feminae, ad sinistram cithara, ad dextram lyra.

- b. Τίς μου τὴν Σειρήνα κακὸς κακὸς ἤρπασε δαίμων;
6 τίς μου τὴν γλυκερὴν ἤρπασε ἀηδονίδα,
νυκτὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι λυθεῖσαν;
ᾤλεο, Μοῦσα, ἐτάκη δ' ὅμματα ἐκεῖνα σέο,
καὶ στήμα πέφρακται τὸ χρύσειον· οὐδὲν ἔτ' ἐν σοὶ
10 λείψανον οὐ κά(λ)λους, οὐ σοφίης πέλειται.
ἔρρεται, μέρμηραι θυμαλγέες· αμμορροὶ ἐσθλῆς
ἐλπίδος ἀνθρωποὶ· πάντα δ' ἄδῃλα τύχης·

Petroniae Musae.

II vel III saeculi. — 5 κακῶς κακός Gruter, κακὸς κακός Gerhard Visconti Stephani, quorum consensum spernere nolui. — 7 vidit Stephani haec verba ad solam lusciniam referenda esse, cui saepe ingruente frigore cita mors parata est. — 10 ΟΥΚΑΛΟΥΣ Gruter Visconti Stephani, ΟΥΚΕΙΔΟΥΣ Fabretti. — 11 ἔρρεται Gerh. et Steph. i. a. ἔρρετε. — Quod omnino quis in tam acres se profuderit questus non patet, vix integra est inscriptio; quam si cum eis quae praecedunt (n. 550) comparaveris fortasse mecum ad eundem tumulum pertinere senties: illic parentes maritus fratres filiam uxorem sororem lugent, hic omnes homines ereptam sibi doctam puellam eiusque artem musicam.

552. Romae. C. I. 6295.

Φλαβιανῶ ἔρωι πατὴρ Δῶρος τόδε σῆμα,
ἕξ ἐπὶ τοῖς δέκ' ἔτη μοῦνα βιωσαμένω·
Μοῖρα γὰρ Αἰολίδος πάτρης ἀπάνευθε Μυρίνης
θάψε τε καὶ μουσῶν εὖνιν ἔθῃκ' ἀρετῆς.

II fere saeculi. — Elegans verborum et inventio et ordo est; non sic fato abreptum sepelivit pater, sed fatum sepelivit, pater monumentum posuit. Moriendi verbum nullum.

553. Neapoli. C. I. 5822.

Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα Φίλιππον,
 πρέσβυν Εἰασονίης ἐμπέραμον σοφίης,
 Αὔσονίων ὑπάτου πατέρα κλυτὸν Ἀντι[γ]όνοιο,
 Σρέψε Μακηδονίη, δέξατο δ' Εἰταλίη.

IV saeculo etsi vix antiquius est epigramma (litterae ΑΓΩ), antiquae tamen simplicitatis imaginem refert. Antigonus consul non innotuit. — 2 sapientia ionica non in universum videtur graecarum litterarum peritia intellegenda, sed philosophiae maximeque physicorum studia. — 3 ANTIΓΟΝΟΙΟ.

554. Romae. C. I. 6197.

Κλαύδιος ἰητὴρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι,
 παντοίης δεδαῶς κραιπνὸν αἶσμα νόσου
 ξυνὸν τοῦτο δ' ἐμοὶ καὶ Μυρτάλῃ εἶσα συνείνω
 μνήμα· μετ' εὖσεβέων δ' ἐσμέν ἐν Ἡλυσίῳ.

Claudius Agathemerus Lacedaemonius Persii sodalis, cf. vita Persii. Et coeptum est illo tempore iota mutum in privatis saltem titulis modo adici modo omitti.

555. Bononiae. C. I. 6223. Descripsit Wilamowitz.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἄνδρα φίλον φθίμενον Διονύσιον ἐνθάδ' ἔθηκεν
 Δελφίς ἐόν, τιμῶσ' εἴνεκ' ὁμοφροσύνης·
 καὶ φιλή νίκησεν ἀδελφειῶν ὁμόνοιαν
 ἐσθλὸς Ἀθήναιος ἐν θαλάμοιο τέλει,
 5 ος τόδε σῆμ' ἐτέλεσσε τεθνεῖοτι θεσμὸν ἀέζων
 εἴνεκεν εὐνοίης ἧς ἔχε πιστο[τ]ά[τ]ης.

Litterae e solita lunata forma est. — 4 ἐν θαλάμοιο τέλει explicant in lecti i. e. sepulcri sumptu; at θάλαμος nisi accedat epitheton non est sepulcrum, neque sic perspicitur quis fuerit ille Athenaeus. Lucem adfundit ultimus versus: εὐνοίας enim laus non decet cognatum sed patronum, nec quale officium Athenaeus habuerit tacetur: erat enim θαλάμῳ φύλαξ vel cubicularius Dionysii. Servus libertusve ipsis defuncti fratribus pietate victis monumentum faciendum curavit. — 5 θεσμὸν ἀέζων id quod tribui ius fasque erat tribuens. — 6 ΠΙΣΤΟΡΑΓΗC corr. Welcker Syll. 88.

556. Romae. C. I. 6300.

Τὴν Διὸς ἀμφίπολόν με Χελειδόνα, τὴν ἐπὶ βωμοῖς
σπένδειν ἀθανάτων γορὴν ἐπισταμέναν,
εὐτεκνον, ἀστονάχητον ἔχει τάφος· οὐ γὰρ ἀμανρ[ῶ]ς
δαίμονες ἱμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην.

Dis Manibus Chelidonis sa[crum]. Floria Chelidon vixit annis LXXV.

I vel II saeculi. — Conferunt Callimachi ep. 41 Schn. et ad v. 3 sq. Diotimi A. P. VI 267 οὐ γὰρ ἀφανρῶς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δάκνῃς, unde simul adverbium ἀμανρῶς confirmatur; traditur ΑΜΑΥΡΟC.

*557. Neapoli. Anaglypho mulier sedet iuveni dextram iungens. C. I. 5817.

Μνηῖμα φιλοφροσύνης Ἀσθη τόδε Λάφνις ἔτευξε,
καὶ ζῶσαν στέρξας καὶ φθιμένῃν ποθέων.

I saeculi. — Aemulatur poeta veterum Atticorum simplicitatem, cf. supra n. 44 et 48.

*558. Romae. C. I. 6292.

Σεμνὴν Πηνελόπην ὁ πάλαι βίος, ἔσχε δὲ καὶ νῦν
σεμνὴν Φηλικίταν, οὐ τάχα μιοτέρην·
βουλομένης δὲ θανεῖν ἀνδρὸς προτέρην σφετέρου
ἔκλυες, ὦ δαῖμον, πολλάκις εὐχομένης.
5 τοιγάρτοι καὶ ἐμεῖο δικαιότερην ὅπ' ἄκουσον
εὐχομένου, Πλούτων, ἦν εἰς Αἶδαο περήσω
εὐρεῖν τὴν ἰδίαν Φηλικίταν παρὰ σοί.
Κλαύδιος ἱετὴρ Ἀγαθεῖνος τήνδε ἀνέθηκεν
εἰκόνα Φηλικίτας, μάρτυρα σωφροσύνης.

II fere saeculi. — 1 ἔσχε δὲ χά νῦν Franz nec pulcre neque necessario opinor. — 7 simillimum epigramma Melium supra n. 266 μὴ μύρου, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὁδεύσας· εὐρήσεις τὴν σὴν σύγγαμον Εὐτυχίην (Felicitatem).

559. Romae. C. I. 6276.

Ποπιλίης τάφος οὗτος· ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔτευξεν
᾿Ωκέανος πάσης ἐμπέραμος σοφίης·

κοίφῃ τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνις· ἐν δ' Ἀχέροντι
ἐμνήσω τὴν σὴν, ὦ ἀνερ, εὐσεβίην.

- 5 μέμνεο κῆν ζωῆς ἐμέθεν καὶ πολλάκι τύμβῳ
σπείσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποικομένη,
καὶ λέγε Ποπυλίην εὐδαιν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γάρ
θνήσκειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ὕπνον ἔδυν ἔχειν.

II saeculi. Vt postrema Callimachi imitatore, ita etiam reliqua bonorum poetarum lectione inbutum produnt scriptorem. — 2 cf. supra n. 553 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης. — 7 οὐ εμῖτον, scilicet λέγειν.

560. Neapoli. C. I. 5819.

- a. Στάς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον ἐπὶ στά[λλ]αι Κλεοπάτραν,
ἂν φθόνης εἰς Αἶδαν, οὐ χρόνος ἡγάγετο,
μορφᾶς αἱ πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κίπρις,
ἔργα δ' Ἀθαναία τερπνὰ σωφροσύνας,
5 Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν καὶ πακτίδα τὰν φιλέραστον,
συμφωνίαν ἐρατοῖς μειξαμένα μέλεσιν·
καὶ γνὸς ὡς θνατοῖς] οὐδὲν γλυκερώτερον ἀνγᾶς
ζῆθι κάλ[ω]ν τείνας οὐριον εὐφροσύναν.

- b. Εἰ καὶ σου κείθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,
10 τύμβος καὶ φρουδὸν σῶμα λέλογχε κόνις,
ἀλλ' ἀρετὰ βιοτᾶς αἰὲν ζωῶσι μέτεστι,
ψυχᾶς μανύουσ' εὐκλέα σωφροσύνην.

I saeculi. — 1 CTAMAI corr. Reinesius. — 5 Musa eruditionem dedit et lyram amatoriam deditque carminibus addere cantum. Quam sententiam non erigunt sed debilitant qui verba mutant, velut Hermann συμφωνεῖν-δειξαμένα. Licentia metrica ferri ut potest ita debet. — 7 ΘΑΝΑΤΟΙΟ corr. Valckenaer. — 8 ΚΑΛΟΝ corr. Reinesius; male vero Valcken. εὐφροσύνα nec melius Franz εὐφροσύνας. — 12 σωφροσύναν Franz.

561. Neapoli. C. I. 5818.

Λευκία Εὐφρονος.
Εὐφρων Ἡρακλείδου.

Ἦδ' Εὐνοστιδέων θήκη, ξένε, Εὐφρονα κρύπτει
χρηστόν, ὅς ἐν ζωῆς ἦπια ἔκευθε νόω[ι].

Καὶ δὲ σέο κρίπτει κάλλος ν]έον [ῆ κόνις ἦδε
 χρηστήν, ἧ

I vel II saeculi. Nomina praescripta sunt cursivis quae dicuntur litteris. — De Eunostidis, quae est una ex phratriis Neapolitanis, cf. C. I. III p. 716. — 3 restituit Franz coll. ep. anteced. n. 560, nisi quod κόνις pro σορός scripsi. — 4 ex prioris pentametri similitudine factus tamen difficultates movet. Superant haec:

ΧΡΗCΤΗΝΗΠ

ΤCΠ X

ΙΑΙΔΟC

Accusativus χρηστήν, qui respondet ad χρηστόν v. 2, non habet quo referatur; uxor adpellatur, sed nomini locus non est; extremum denique vocabulum nescio αἰδοσ[ύνη] sit an [κάν] 'Αἶδος.

562. Romae in aedibus Rondaninis repperit mihique benigne misit F. de Duhn.

Αἰαῖ συνλέκτροιο σαόφρονος, αἰαῖ ἀνιγροῦ
 δαίμονος, ὃς ζωᾷς εἶλε φίλαν ἄλοχον·
 καὶ σὺ μὲν, ὦ πάντεμε, γόων [ἄ]πάτερθεν ἰαυείς,
 μοχθηρὸν μερόπων ἐκπρολιποῦσα βίον·
 5 οὓς δὲ πόσις δύσκλητα πανημέριος τολυπέυσει,
 οσσων ἄνασον δάκρυον ἐκπροχέων·
 οὐ γὰρ ἀμειλίχτους κραδῆς ὀδύνας ἀκ[έοι]το
 ἀθάνατος παλάμη κρατ' ἐπαφησάμ[εν]ο[ς],
 ἐς δ' ὅσον ἐνπνέει βιοτόν τε ἐπὶ ἡμαρ ἐρύκει
 10 δύσμορος ἀντλήσει πένθος ἀεξίβιον.

II vel III saec. — 3 ΓΩΝΗΠΑΤΕΡΘΕ corr. O. Richter collega. — 7 AK IIITTO et 8 ΦΗCΑMIIITTI, ita ut duae ternarum litterarum lacunae explendae sint. Pugnat cum traditis Wilamowitzii coniectura ἀκέσαιο ἀθάνατος παλάμη-ἐπαφησαμένη. Recepi quem ille proposuit optativum (sed praesentis temporis propter spatium), qui satis male ἄν particula caret, et ἀθάνατος dictum sumpsit pro ἀθανάτων τις, neque hoc aut magis aut minus barbare. Olim conieceram ἀκ[έον]το ἀθάνατο[ι] - ἐπαφησάμ[εν]ο[ι], ubi neminem offenderit παλάμη singulari numero positum.

563. Neapoli. C. I. 5820.

Τρεινακρία γαῖα με λοχεύσατο, τοῦνομα Οὐραν.
 σωφροσύνης βίότηψ κῦδος ἐνεικαμένην·

κουρίδιος δὲ πόσις κρύψε χθονὶ τῆδε καλύψας,
 δακρυχέων ἐπ' ἐμοὶ συχνὸν ἀπὸ βλεφάρων,
 5 κηδεύσας ἀρετῆς ἀντάξιον ἡμετέρησιν.
 ἡλικίης ἐτέων εἴκοσι καὶ τετάρων.
 ὦ θνητῶν ὀλίγος τε βίος καὶ ἄφηνκτος ἀνάγκη,
 ὥς με τάχος βιότον νόσφισε καὶ γαμέτον.

Cornelianus scriba coniugi inconparabili contra votum.

II fere saeculi. Doricae dialecti causa est insulae doricæ memoria.

— 1 γαλα ex γαίη fictum esse adnotat Franz. — 4 cf. supra n. 559,6
 σπείσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀπορχομένη.

564. Romae. C. I. 6302.

Κλαίσατε πάντες ἐμὸν γοερὸ[ν μό]ρον, ὦ παριόντες,
 στάντες ἐμῆς [ὀλί]γον πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς,
 κλαύσατε τὴν δύστηνον, ἐφ' ἣ μέγα πέν[θος] ἔχουσιν
 νυκτὶ καὶ ἡλίῳ δυστοκέες τοκέ[ες].
 5 ἥς ζυγὸν οὐκ εἶδον τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
 ᾗσε τις οἰνοχαρῆς πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων.

II saeculi. — vv. 1. 3. 4. suppl. Maffei, v. 2 Brunck. — 2 πρόσθε
 λυγρῆς σποδιῆς, cui voci resonat v. 6 πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων. — 5 A. P.
 VII 334,13 σὺχ ὑμέναιον ᾄσειε περικλυτόν, σὶ τέκος εἶδε (mater) et ep.
 Smyrnaeum supra n. 236 ᾧ παστὸν σὺθείς, σὺχ ὑμέναιον ᾗσέ τις.

565. Florentiae. C. I. 6278.

Ἦν ὅτε μοῦνον Ὑγεῖνον ἀδελφεὸν οἷ με τεκόντες
 πένθεον, ἤνικ' ἐγὼ πενταετιζομένη
 παρθένος ἐν γονέεσσιν ἐθήλεον, ἣ ἀγαπητὴ
 ἦλυθα τὴν φρικτὴν εἰς Αἶδαο πόλ[ιν].
 5 οἷ ἐμὲ γ[ει]να[μέν]η μῆτερ Βένους, ο[ὗ] X[α]ρίτωνος
 πολλάκι βω[ο]μένον ἄχαιρε Πρόκλα θύγατερ.'

II saeculo non antiquius. — 1 exordium creberrimum, vid. Ind.
 Anth. Pal. ed. Paris. — 2 εἰναετιζόμεναι Callimachus h. Dian. 179. —
 3 sq. ἣ δ' ἀγαπητή Iacobs, quo non video quid lucremur. Franz prae-
 terea v. 4 νῦν scripsit pro τήν, et sane aegre caremus quod verbis ἦν
 ἔτε opponatur. Articulum tamen si non traditus esset de coniectura

ultra inferremus, nam ad τὴν φρικτὴν quivis subintelleget ὁδόν. Itaque cum νῦν adverbio nullus locus sit, inconcinnius poetam locutum esse putabimus. — 5 ΓΗΝΑΤΙ... ΗΜΗΤΕΡ | ΒΕΝΟΥCΟ ΑΡΙΤΩΝΟC quae scripsi certa sunt, unde non iuvat editorum commentis inmorari. Βένους i. e. *Venus*, quae scriptura non rarius ipso nomine est.

566. Romae. C. I. 6239.

- a. Ἐτῶν δ'εκοκτώ, μονογενῇ καὶ παρθένῳ
Θεοδοσίαν ἔθαψε Δωροθέος πατήρ.
ἦν μ[ε]λλόννυμφον Τυβὶ μηνὸς εἰκάδι
εἶλες, πο[ρ]νηρὲ δαῖμον, ὅς τὸν ἔμπαλιν
5 οἷ νόσ[τ]ον οὐκ ἔκλωσας, ὥσπερ ἡλπισε.
- b. Ὅκτω]καιδεχέτης, ἔτι παρθένος, οἰογένεια
Θευδοσία κεῖται Δωροθέου θυγάτηρ.
ἀλλ' ἄγε, ν[η]λεόθυμε Χάρ[ω]ν, τί σε τόσσον ἐνηγής
τέρ[ψ]ε λιποῦσα πατρὶ πένθος ἀπειρέσιον;

II fere saeculi sunt epigrammata, alterum ad verbum fere ex altero expressum. Prioris fragmentum i. e. exitus singulorum versuum παρθένον, πατήρ, [μ]ηνὸς εἰκάδι, [τὸ]ν ἔμπαλιν, ὥσπερ ἤλπισε editum C. I. 9840, tamquam novi tituli particula. — 1 et 5 Welcker, 2 et 3 (traditur ΕΜΟ ΝΥΜΦΟΝ) Franz restituerunt, versus quarti simplicissimum supplementum fugit utrumque. — 8 sq. falso eidem et expleverunt et interpretati sunt; intellego *age, Charon crudelis, quid te iuvat, amabilem hanc puellam a te raptam patri luctum movisse*. — 8 ΚΑΡΟΝ — 9 ΥΨΕ.

567. Romae. Vrnae anaglypho Vlixes cum Sirenibus expressus. C. I. 6288.

- Ἀθανά[τ]ος μερόπων οὐδείς ἔφν' τοῦδε Σεβήρα,
Θησεύς, Αἰακίδαι μάρτυρές εἰσι λόγον.
αὐχῶ σώφρονα τύνβος ἐμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν,
κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων.
5 οἷην οὐκ ἤνευκε πολὺς βίος, οὐδέ τις οὔ[τ]ω[ς]
ἔσχε τάφος χρηστὴν ἄλλος ὑφ' ἑλείω.

II fere saeculi. — 1 ΑΘΑΝΑΤΩΝ et 5 ΟΥΠΩ corr. Christ, quem citavit Franz. — 4 Severam filiam Strymoniae subolis i. e. patris ad Strymonem incolentis esse cum Boeckhio iudicat Franz. At vix probabile

patris patriam indicari, nomen taceri: παῖς Στρυμόνιος i. q. παῖς Στρυμόνος, neque addam exempla.

568. Romae. C. I. 6249.

Σώφρονα Κρησκαντεῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθω.
τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνεγκαμένην,
ἣτις ἐνὶ ζωοῖσιν ὅπως ἀνέτελλεν Ἐῤῥος,
νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἑσπερος ἐν φθιμένοις.

III fere saeculi. Conferunt Platonis ep. A. P. VII 670 ἀστὴρ πρὶν μὲν ἑλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐῤῥος, νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις, quae satis inepte ad mulierem translata sunt. Hesperum Aurorae et Cephalī filium nonnulli dixerunt pulchritudine multos praestantem, ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam Eratosthenes dicit eum hac de causa Veneris adpellari et exoriente et occidente sole videri, quare ut iam ante diximus iure hunc et Luciferum et Hesperum nominatum. Hygin. Astron. II 42 p. 80 Bunte.

*569. Olim Romae integer lapis, nunc Neapoli fractus. C. I. 6200.

- a. Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χροάοντος ἰούλου
δευόμενον φθονερῇ μοῖρα καθεῖλε βίον.
πολλὰ σοφῆς χειρὸς ἔργα λειοιπότη. βάσκανε δαῖμον,
οἷας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες.
- 5 ἀλλὰ σύ, γαῖα, πέλοις ἀγαθῇ κούφῃ τ' Ἀκυλείνῃ
καὶ δὲ παρὰ πλευρᾶς ἀνθεα λαρὰ φύοις,
ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδούς,
ὥς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνδοθι κείσθαι.
- 10 λειβῆς καὶ θυνέων ἄξιον, οὐχὶ γόνων.
- b. Εἰκοσέτη τὸν παῖδα θοῇ κατενῆρατο μοῖρα,
κάστιν ἐν εὐσεβέων ἦν διὰ σωφροσύνην.

Hordionia Polla.

II vel III saeculi. — Duo epigrammata quod feci, ipsi lapidi obsecutus sum, in quo vv. 10 et 11 lineola et spatio maiore inter se distincti sunt. — 9 ἔνδοθι: nota poetam elegantiozem vulgare ἐνθάδε vitantem.

*570. Romae. C. I. 6201.

- Οὐχ ὁσίως ἤρπαξες ὑπὸ [χθόνα], κοίρανε Πλουτεῖ,
 πενταέτη νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην·
 οἷα γὰρ ἀρχόμενον ῥόδον εἵπνοον εἶαρος ὥρη
 ἐξέτεμες δαΐζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσῃ.
 5 ἀλλ' ἄγ' Ἀλεξάνδρα καὶ Φίλιππε, μηκέτ' ὀδυρμοὺς
 εἰμερτῇ κούρῃ σπένδετε μυρόμενοι·
 εἶχεν γὰρ χάριν, εἶχεν ἐφ' ἡδυχροίοισι μετώποις,
 αἰδέρος ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
 τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε· παῖδα γὰρ ἐσθλὴν
 10 ἤρπασαν ὡς τερπνὴν Ναΐδες, οὐ θάνατος.
 Τινηΐα Ὑγεία τῇ ἰδίᾳ
 θρεπτῇ φιλάτῃ
 μνήμης χάριν.

II saeculo non recentius, quippe iota ultimo dativo φιλάτῃ adscripto. — 1 et 3 sq. cf. epigr. anteced. 3 sq. — 1 χθόνα suppl. Wesseling. — 3 corrigunt ἀρχομένου et v. 4 ἐκτελέσαι, sed et coniunctivus a πρὶν suspensus defendi potest et ἀρχόμενον bene habet. Nam non de veris principio agitur, sed de rosae primo flore: sicut rosam verno tempore puellam tamquam radicem evellisti, priusquam ad florem perveniret. — 10 alii alia coniecerunt; nuper Ios. Kamp *Festschrift des Friedr. Wilh. Gymn. zu Coeln* (1875) proposuit ἤρπασαν ὥσπερ Ὑλαν. At nihil mutandum esse invitum docet dum in contrariam partem disputat Dorvillius *Chariton*. p. 260.

571. Romae. C. I. 6293.

D(is) M(anibus).

Νύμφαι κρηναῖαι με συνήρπασαν ἐκ βιότοιου,
 καὶ τάχα που τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
 νηπίῃ, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,
 Φιλησίῃ τὴν κλῆσιν, Αἰσονίδης γένος.

I vel II saeculi.

572. Romae. C. I. 6273.

Θ(σοῖς) κ(αταχθονίοις).

Εἵκοσί με ζήσαντα καὶ ἑπτὰ μόνους ἐνιαυτούς
 Παυλεῖνον γαίῃ δέξατο νεοτερῖνῃ·
 καὶ μοι ἀδελφειῇ κεῖται νέῃ ἐγγὺς Ὑγείῃ
 ἑπταέτης· τῆς δ' ἦν οὔτι γλυκειότερον.

M. Iulius Epictetus filis suis et sibi et Magiae Nice coniugi.

1 vel II saec. — 4 pulcerrime hoc dictum.

•573. Romae. C. I. 6241.

Διοῦς Ἴππομέδοντας ὁμὰ χθὼν ἄδε καλύπτει,
 παῖδά τε καὶ γενέταν ἄμφω ἀποφθιμένως,
 παῖδα μὲν ἐς λαιὰν ἐξιόντων χῆριρα τεθéntα,
 δεξιὰ δ' ἀν[ε]σταφῇ γηραδὸς Ἴππομέδων·
 5 ἀμφοτέροις δ' ἐπέθῃκε χυτὰν κόνιν Ἴπποδάμεια,
 μάτηρ Ποικιλίῳ ἐκγόνῳ ἀμφοτέρων·
 ὅς (σ)φισι τώσδε τάφῳς ἐνεώσατο, τείχισε δ' Ἄιδαν,
 πάππῳ καὶ θείῳ λοισθοτάτας χάριτας.

I saeculi. — Hippomedontem avunculum cognominemque fratrem flevit Hippodamia; Hippomedontem avum cognominemque avunculum sepelivit Poecilius Hippodamiae f. — 4 ΔΕΞΙΑΔΑΝΑΕΤΑΦΗ nihil hac lectione certius. At cum dudum explosa sit forma δεξιᾶδην, optime correxit Dorvillius. — 7 Ἄιδης superstiti idem valet quod sepulcrum.

574. Loci incerti; Romae fuit in domo Guilfordi. C. I. 6858.

Ἐπιτάφιον.

Εὐτύχου ἡρίον εἰμὶ καὶ οὐ κενόν· ὁστέα γάρ μοι
 πέμψεν ἀδελφειοῦ φροντίς ἀπ' Εἰταλίας·
 ἀλγεα δ' ἔλλιπε πατρί, πολὺ πλεῖον δὲ τεκούσῃ,
 ἃ τρίτον ὠδαινῶν οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει·
 5 στοργὴν δ' οἰχομένῳ περικλαίουσιν ἀδελφοί,
 παῖδες δ' ὀρφανίην, χηροσύνην δὲ γυνή.
 εἰ δὲ τριήκοντα ζωῆς μόνον ἔσχ' ἐνιαυτούς
 καὶ δύο, τῷ φθονερῷ δαίμονι μεμφόμεθα.

Litterae elegantissimae saeculi fere I exeuntis. — I verba ΕΠΙΤΑΦΙ ΟΝΕΥΤΥΧΟΥ unum in lapide versum efficiunt; post Εὐτύχου interpunctum est. — 7 A. P. VII 561 (Iuliani Aegyptii) εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μώρης μέμφεο.

*575. Neapoli. Anaglypho vir adstat manum porrigens puerulo, pone quem ad dextram mulier. C. I. 5816.

- α. Ἀγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῇ, τίνα τόνδε προπονπεῖς
εἰς τὸν ἀμειδίητον Τάρταρον Ἰδέω;
β. μοῖρά τις ἀεικέλιος τὸν Ἀρίστων ἤρπασ' ἀπ' αὐγῆς
ἐπταέτηι, μέσσοις δ' ἐστὶν ὁ παῖς γενετῶν.
α. δακρυχαρῆς Πλούτων, οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; τί τρυγαῖς ὁμφακας ἡλικίης;

I vel II saeculi. — De antiquiore huius similibumque epigrammatum archetypo vide quae adnotavi ad titulum Cotiaeensem supra n. 371 conlatis quae iam secuntur. — I προπονπεῖς Welcker, quod cur sine causa positum censeat Franz non exputo; neque enim legitur in lapide *προπέμπεις*. — 3 respondet Mercurius, non se sed fatum in culpa esse additque consolans parentes priores obiisse eosque inter medium puerum sepultum esse. Deinde sive viator sive ipse poeta Plutoni crimina intendit atrocitatis.

576-578, quorum primus et tertius Romani, secundus Albanus titulus est.

I. C. I. 6257.

Μενεκράτης Ἀπολλωνίου υἱὸς ἐτῶν δ', μηνῶν δ', Τατίας
Βαυκυλίδος δωρησαμένης τόπον Ἀπολλωνίῳ Ἀττάλου τῷ πατρὶ
αὐτοῦ.

Ἄρτι με γενόμενον ζωᾷς βρέφος ἤρπασε δαίμων,
οὐκ οἶδ' εἴτε ἀγαθῶν αἴτιον εἴτε κακῶν
ἀπλήρωτ' Ἰδα, τί με νήπιον ἤρπασας ἐ[χ]θρ[ῶ]ς;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ἐφειλόμεθα;

3 ΕΚΘΡΟΙC corr. Hagenbuch.

II. C. I. 6205.

- Ἄνθος ἐγὼ λεγόμεν, υἱὸς Ἑρμογένους τε καὶ Φύρης,
ἀνθήσας δὲ καλῶς ἔτεσιν δυσὶν οὐχ ὀλοκλήρως
φωτὸς ἀφαρπασθεὶς πρόμοιρον βρέφος ἐνθάδε κείμει,
καὶ οὐκ οἶδα εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ἔθανον.
5 ἀπλήρωτ' Ἰδα, τί με νήπιον ἤρπασες οὕτως
σπεύσας τοῦ ζῆν με στερέσαι; ο[ὐ] σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

1 matris nomen *Firma*. — 2 ΟΑΝΘΗCΑC, ubi prima littera folioli signum videtur esse. — 6 ΟΗ.

III. C. I. 6227.

D(is) M(anibus) s(acrum) Ti. Claudi Eugenietis. vix(it) ann(is) XI, d(ies) X. Ti. Claudius Anicetus pater fec(it).

Ἀπλήρωτ' Αἶδη, τί με νήπιον ἤρπασες ἄφνω;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

De tribus his epigrammatis vide ad n. 575.

579. In Foro Iulii. Alexandre *Rev. archéol.* 1861 I 370 coll. Miller *ibid.* II 10 sqq.

C. Vibio Liguri Maxsuma mater fecit.

Τὸν τάφον ἡργάζοντο γεραιότεροις· ὁ δὲ δαίμων
νήπιον ἀντεβόλησ' ἐπταετ[ε] κλίματι.
συνγενέες γενέται τε ὁμοῦ, ὃν ἔθρεψαν, ἔθαψαν
Γάιον· ὃ μερόπων ἐλπίδες οὐ μόνιμοι.

II fere saeculi. — 2 ΕΠΤΑΕΤΕC corr. Miller, frustra tamen reconditi-
ora quaerens. κλίνειν τινά i. e. *facere ut cadat aliquis*.

580. Incerti loci, nunc Veronae. C. I. 6222. Mihi descripsit Wilamowitz.

Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων Διονυσίῳ, ὃν ῥ' ἔταρον ὥς
φίλατο καὶ Μούσαις ἔξοχα φιλαμένῳ.
εἰ καὶ μοι θυμός, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς
ἀμφὶ σοί, ἀλλ' ἔμπης, οἷα πάρεστι, δέχου
5 ὕστατα δῆ, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε,
καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένῳ·
ζῶν μὲν μεθέηκεν ἐλεύθερον, οὐδὲ πάροιθεν
οὐ σύγχε ἐπειρήθης πώποτε δουλοσύνης·
ἧ γὰρ ἔης αἰτῶι κεχαρισμένος, ἔξεστι παιδῶν
10 ἥπιος, ἐσλὸς ἰδεῖν, εὖννοος, ἀγχίνοος,
καρπαλίμως γράψαι σημή[ι]α δίπλοα φωνῆς
Ἑλλάδος εὐ εἰδὼς ἡ[δ]ε καὶ Ἀῶσόνιον.

I vel II saeculi. — 3 ΤΕΙΠΕΤΑΙ Wilam. ΠΕΙΠΕΤΑΙ Maffei. — 11 sq. difficile dictu est quam inepte Franz distinxerit. — Post v. 12 apodosis videtur periisse ad protasin ζῶν μὲν v. 7 referenda.

581. Romae. C. I. Add. III 6687 b.

. ius Euandri I(ibertus) Satur(us).

Ῥώμη καὶ ξε]ίνωι κούφῃ πέλεν, ἥ σε μάκαιρα
ἐσθλῶν εἰ]ς οἶκον δεσποτέων ἔθρετο.
εἰ φθιμένην, ξένης, π[ίστιν ὀρῶς Σατύριοιο θανόντος,
ἀλλ' οὐπω] πίστις σῆς κατέδυν πόλεως.

I vel II saeculi. — Franzii et Keilii supplementis mea praetuli.

582. Romae. C. I. 6268.

Atimetus Pamphili Ti. Caesaris Aug. I(iberti) I(ibertus) Anterotianus
sibi et Claudiae Homonoeae conlibertas et contubernali.

Ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἥ παρὰ Βάκχῳ
καὶ θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
ἥ λαλή φαιδρή τε χελειδονὶς ἐνθ' Ὀμόνοια
κεῖμαι Ἀτειμήτῳ λειπομένη δάκρυα,
5 τῷ πέλον ἀσπασίῃ βαιῆς ἄπο· τὴν δὲ τοσαύτην
δαίμων ἀπροιδῆς ἐσκέδασεν φιλήν.

permissu patroni.

Aetatem nomina produunt. — Sunt praeterea in eodem lapide quatuor epigrammata latina, quorum primum quod ad defunctae vitam pertinet huc transcribam:

*Tu qui secunda procedis mente parumper
siste gradum, quaeso, verbaque pauca lege.
illa ego quae claris fueram praelata puellis
hoc Homonoea brevi condita sum tumulo.
cui formam Paphie, Charites tribuere decorem,
quam Pallas cunctis artibus erudiit.
nondum bis denos aetas mea viderat annos,
iniecere manus invida fata mihi.
nec pro me queror hoc; morte est mihi tristior ipsa
maior Atimeti coniugis ille mei.*

583. Romae. C. I. 6196.

Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Ἀβγαρος ἐνθα
 ταρχύθη, μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος·
 οἷ φθόνος ὡς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς,
 ληπτήσας τὸ γένος καὶ φιλίους ἐτάρους.
 5 τὺμβον δ' Ἀντωνεῖνος ἐφ' ὅτεο τοῦτον ἀδελφῷ.
 οἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἀβγαρος ἦν γενέτης.

Abgarus pater (v. 6), rex Edessenus Caracallae insidiis a. 217 occubuit. — 3 οἱ ὧι corrigunt nulla probabilitate; nam neque iota adscribitur aut ω forma utitur lapicida, et rei aptius est οἷ.

RELICUA.

584. Romae. C. I. 6250.

Ἀσίδος ἀρχιερῆος [ἄγ]αν κλυτοῦ νύεα Μίθρου,
 Λούκιον ἀθλοθετῆρα πάτρης Σμύρνης ἐρατινῆς,
 εὐγένι[ο]ν, σοφίαισι κεκασμένον, ἔξοχον ἀνδρῶν,
 Αὐσόνιον δάπεδον βωμός θ' ὅδε σῆμά τε κρύπτει.

ὁ κεινήσας τὸν βωμὸν ἢ ἄλλο [τε] ἐκ τοῦ τάφου, ἀποδώσει δῆμῳ
 Ῥωμαίων δηνάρια πεντακισχίλια.

III fere saeculi. — 1 ΛΙ | ΑΝ corr. Montfaucon. — 3 EYENIAN falso Brunck εὐγενία σοφία τε. Adiectivum fuisse sive εὐγενίδην sive εὐγένιον certum est. Εὐγενίδην nomen putabat Wilamowitz. — Mithras ἀρχιερεὺς erat τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνῃ i. e. eorum sacrorum quae ad τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας pertinebant, cui etiam ludi instituendi administrandique erant (Boeckh ad C. I. 2741). Hinc ἀθλοθετῆρ αὐτῷ.

585. In agro Divionensi Gallorum urna; intus scripti versus. C. I. 6798.

Μίθρης ἐν ὀργάδι χῶμα τὸ σῶμα καλύπτει
 Χυνδόνεκτος ἱερέων ἀρχηγοῦ·
 δυ(σ)εβί[ας] ἀπέχου λύσι[ον] οἶκον ὀρῶ[ν].

Montfaucon qui in suspicionem vocavit titulum nescio an non erra-

verit. — 1 Μῦθῳ nomen hoc loco indeclinabile. — 3 ΔΥΣΕΒΙΑΠΕΧΟΥΛΥΣ
 ΙΟΙΚΟΝ Franzii lectionem sequor licet non certam.

586. Florentiae. C. I. 6202.

*Hic tumulata iacet Bacc[hi] dei nota [sacerd]os
 pastophorus]que deae Nilo[tidi, virgo p]udica,
 nomine Ale]xandria, cui flo[rem atq]u[e] iuventutis
 robur P]arcarum nota sustu[lit i]nvida Diti.*

Ἐνθάδε Ἀλεξάνδρια κόρη, πρόπολος Διονύσου,
 παστοφόρος τε θεᾶς Νειλωτίδος Εἰσιδος ἀγνῆς,
 εἴκοσι δις πληρώσασα χρόνο[υς] κείται λυκαβάντων.

II vel III saeculi. — 1 suppl. Franz, 2 παστοφόρος Montfaucon, 3 χρόνον
 Iacobs, χρόνους legi posse adnotavit Franz. — 3 πλησασα Iacobs, sed ignavus
 poeta quod in archetypo legerat εἴκοσι πληρώσασα mutare nescivit.

587. Urbini, nunc Romae. C. I. 6238.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μήπω γευσάμενος ἥβης ὤλισθον ἐς Ἄδου
 δάκρυα καὶ στοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν
 δύσμορος, οὐδ' ἐνόησα βροτῶν ψαύσα[ς] βιότοιῳ.
 5 ἐπτα μόνους λ[υ]κάβαν[τ]ας δ[ί]ω καὶ μῆνας ἔζησα.
 ὦν τρεῖς ἐξετέλουν Διονύσῳ ἔργια βάζων.
 Ἡρόφιλον δ' ἐκάλουν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἔγνωσ, ὃ παροδεῖτα, τίς ἤμην· οὐκ ἐγενήθ[η]ν.

3 ΨΥΣΣΑΙ COITEXI. — 4 ΛΙΚΑΒΑΝΔΑΣΔΙΩ — 5 ὦν τρεῖς ad menses
 refer, Franz. — 7 extr. mystica quaedam odoratur Iacobs; intellege
 vix me vivere sensi. Tum narratis omnibus mene vixisse? ne natus qui-
 dem sum.

588. Romae. C. I. 6206.

Κεῖμαι Ἀνρήλιος Ἀντώνιος ὁ καὶ
 ἱερεὺς τῶν τε θεῶν πάντων, πρῶτον Βοναδῆς,
 εἶτα μητρὸς θεῶν καὶ Διονύσου καὶ Ἡγεμόνος.

τούτοις ἐκτελέσας μυστήρια πάντοτε σεμνῶς

5 νῦν ἔλιπον σεμνὸν γλυκερὸν φάος ἡλίου.

λοιπὸν μύσται εἴτε φίλοι βιότητος ἐκάστης
πάνθ' ὑπολανθάνετε τὰ βίου συνεχῶς μυστήρια σεμνά·

οὐδείς γὰρ δύναται μοιρ[ῶ]ν μίτον ἐξαναλῦσαι.

ἔζησον γὰρ ἐγὼ Ἀντώνιος οὗτος ὁ σεμνός

10 ἔτεσιν ζ', ἡμέραισιν ιβ'.

ἐποίησαν Αὐρηλεία Ἀντωνεία καὶ Αὐρήλιος Ὀνήσιμος
γλυκυτάτῳ τέκνῳ μνήμης χάριν.

Θ(εοῖς) [x](αταχθονίοις).

III fere saeculi. — 2 τῶνδε Iacobs; retinui τε quia qualem apodosis formam barbarus scriptor sibi figuraverit nescio. — 2 sq. distinguuntur Bona dea, Mater deorum, Dionysus, Iacchus, qui ἀρχηγέτης τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος audit. — 6 prius εἴτε omissum esse vidit Welcker Syll. 58 sive mystae sive profano cuique vitae generi addicti. — 7 συνεχῶς adverbium pro adiectivo positum, fortasse ut duplex mysteriorum epitheton vitaretur. — 8 ΜΟΙΡΟΝ — 10 ἔτεσι νζ' Wilamowitz; at in lapide interpungitur post ἔτεσι nec quidquam offensionis habet puer septennis Bacchicis mysteriis initiatus, cf. tit. praeced. — Subscriptum e. x.

589. Romae. C. I. 6218.

D(is) M(anibus) s(acrum).

Ἐνθάδε Γαιωνᾶς, ὃς κίστιβερ ἦν ποτε Ῥώμης,
καὶ δειπνοῖς κρεῖνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνης,
κεῖμαι τῷ θανάτῳ μηδὲν ὀφειλόμενος.

Gaiomas animula.

1 cistiferum recte Wilamowitz mysticum popam interpretatur. Num forte Ῥώμη (v. 1) dea intellegenda? — 2 facetum et hilarem se praedicat commensalem. — 3 Muratori ΜΕΤΙΔΕΝΟΦΕΛΛΟΜΕΝΟΣ. Cf. ad epigr. attic. 132.

590. Aquis Sextiis. C. I. 6779.

Ῥουφείνης ἐμέθεν Πρόκλος πόσις ἐνθάδε κεῖται,
μοιρῶν βουλῇσι λιπὼν βίον ἢδ' ἐμὲ χήρην.
τεῦξα δέ [x]οι μέγα σῆμα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
θηγτὸν πάντεσσι, θύρας δ' ἐπέθηκα φαεινάς,

- 5 εἶδω[λό]ν [τ]’ ἐθέμην πανομοίον, [εἶ]μά τ’ ἔθηκα,
οἷον ἔχων ῥητῆροι μετέπρεπες Ἀύσονίοισι,
ἐν τ’ αὐτοῖς ὑπάτοις κλέος ἔλλαβες ἔξοχον ἄλλων·
ἀλλ’ οὗτοι νόσφιν γε σέθεν ποτ[έ] κείσομαι αὐτῇ·
ὥς πρὶν δ’ ἐν [ζ]ωοῖσιν ὁμῶ[ς] δόμος ἄμμι τέτυκτο,
10 ὥς καὶ τεθνεῶντας ὁμῇ σορὸς ἀμφικ[αλύψει].

III fere saeculi. Proclum consulem fuisse (Proclum Pontianum a. 238) nescio an non recte Franz ex v. 7 conlegerit. — 3 IOI — 5 EI ΔΛΙ. ΝΓ — 9 ΣΠΟΞΙΝ — ΟΜΟΔΟΜΟΣ correxit omnia Stephani *Ind. lect. Dorpat.* 1849 p. 6. — 5 ΣΗΜΑ σχῆμα Stephani. — 8 ΠΟΤΙΚΕΙΣΟΜΑΙ legunt nullo sensu. — 10 versus ex parte homericus, cf. epigr. Att. supra n. 173 v. 21.

591. Ostiae. Visconti *Annal. Inst.* 1859 p. 235.

Θ Ω

Ἐνθάδε Νεῖλος κεῖται, ἀνῆ[ρ] π[ρ]οφερέστατος ἀνδρῶν,
ῥητορικός, μέγα θαῦμα, φέρων σημεῖον ἐφ’ αὐτῷ,
ῥήσυχος, κεδνὸς καὶ μείλιχος ἥδ’ ἐ σοφιστής.

II vel III saeculi. — Praescriptas litteras Θ.Ω. non explico; nihili enim sunt θεαὶ Ὁραι. — 1 ΑΝΗΠΠΟΦ — 2 hic ego iaceo tumulo vel monumento (σημεῖον) superimposito.

592. Neapoli. C. I. 5821.

D. Servili D. I. Apolloni medici Servilia D. I. Ambrosia fecit patrono suo et sibi et suis.

᾽Ωδ’ Ἐπάφου γέννημα, σοφοῖς ἐπ[ι]είκελος ἀνὴρ
κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,
κληζόμενος Δέκμος Σερουίλιος, εἰς ἔτη ἑλθὼν
ἐννέα που δεκάδων καὶ τρία, ὥς ἔλεγον.

II saeculi. — Latinis nominibus praecessit fortasse *dis manibus*. — I ΕΠΕΙΚΕΛΟΣ — 4 ὥς ἔλεγον inepte explicant ut dicebant. Immo ipse ad nonagesimum tertium annum se perventurum esse praedixerat, sicut Diophantus astrologus Ἑρμογένην τὸν ἱατρὸν· εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν A. P. XI 114. Studebat igitur Servilius non solum medicae arti sed etiam astrologiae.

*593. Romae. C. I. 6297.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίους).

Ἐν τε φίλοισι φίλοιο καὶ ἱππηρός ἀρίστον
 παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἀψαμένον
 σῶμ' Ἀσκληπι[άδα]ο καὶ νιόος ἐνθάδε Βήρον,
 ὡς ἐπέτελλε φίλοις, εἰς ὅδε τύμβος ἔχει.

Α. Φοντείω Φόρτι Ἀσκληπιάδῃ τῷ γένει Ἐφέσιον, βιώσαντι
 ἔτεσιν μ, μηνσιν β, ἡμέραις κε, ὥραις ζ, Ἐγνατία Βρισηῖς σύμ-
 βιος μνήμης χάριν.

II fere saeculi. — 3 ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟ legi, reliqui ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. — In
 subscriptis legi Α. ΦΟΝΤΕΙΩ, sed diffido. Dein certa est neque ultra
 solitum vitiosa lectio Ἐφέσιον pro Ἐφεσίω.

*594. Apud Romam. C. I. 6208.

Ἀνέρες, οἳ πάρος Ἀύσονίων πέδον εἰκατε, ξεινοί,
 βαῖον ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
 ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο,
 ὃς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεςσιν
 5 ψυχὴν ἀθανάτην καγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,
 μάρτυρα Φοῖβον ἀμύμ[ω]σιν σελίδεσσι χαράξας.
 οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοντος
 τύμβῳ εἰναλέῳ πεπεδημένος ἦνυσεν οἶμον·
 ἐκ ρεθέων δ' ἅμα στεῖχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
 10 Αἰτωίδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἥρῃ τεύξας·
 εἰπητὴρ δ' ἅμ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἦει,
 χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκῆριον ἐν νεκύεσσιν.

IV saeculo vix antiquius epigramma pessimum, cuius praeter nume-
 rorum sordes nota epithetorum ampullas. — 1 οἶπερ ἐς Αὐσ. Iacobs. —
 4 de animae immortalitate scripsisse videtur librique exordium a Phoebo
 medicae artis patrono repetiisse. — 6 ΑΜΥΜΝΙCΙΝ aperta lapidis lectio;
 describens vero notavi litteras NI ex W posse corruptas esse. Itaque
 ἀμύμωσιν soloecam formam quam Iacobsii ἀμυμόνεσιν reponere malui.
 — 8 σγαλέω Iacobs. εἰναλέω non meliore corriges iure quam Πραϊτωρεα-
 νόν similia. — 9 ἀναστείχων Iacobs sine causa: vix tumultum ingressus ad
 caelum evectus est. — 11 fuit igitur medicus philosophus.

*595. Romae. C. I. 6265.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
ὃς ἦν ἄριστος ἰητρός, ἐν ζωῇς ὅτ' ἦν,
πολλοὺς τε σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις
ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.
ἐνψυχῶ Νικομήδης, ὅστις οὐκ ἔμην καὶ ἐγενόμην, οὐκ εἰμὶ καὶ
οὐ λυποῦμαι, ζήσας ἔτη μὲν καὶ ἡμέρας κγ.

II fere saeculi. — Ab initio ex solius Thorlaccii auctoritate praece-
dit nomen Χερίσσος, quod neque nunc legitur neque unquam opinor in
hoc quidem lapide scriptum fuit.

596. Ravennae. C. I. 6735.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τὴν σεμνῶς ζήσασαν ἀμώμητόν τε σύνευνον
Παυλεῖναν φθιμένην ἐννεακαίδεα' ἐτῶν
Ἀνδρόνικος ἰητρός ἀνὴρ μνημή[ι]α τίνων
τὴνδε πανυστα[ί]ην [στήσα]το μαρτυ[ρί]ην.

II vel III saeculi. — 3 ΜΝΗΜΗΝ | ΑΤΙΝΩΝ corr. Wilamowitz. —
4 suppl. Brunnck.

597. Romae. C. I. 6216.

Νικαίης προλιπὼν Βιθυνίδος ὢν ἔτι κοῦρος
ἄστν κλυτὸν γαίην ἤλθον ἐς Αὔσονίω·
Ῥώμη δ' ἐν ζαθέῃ ψήφο[υς] καὶ μέτρα διδάξα[ς]
μνημ' ἔλαχον Βασιλεὺς ἔργον ἐμῆς πραπίδο[ς].

III fere saeculi. — Basileus Romae mathematicen profitebatur. —
4 intellego: *sepulcrum nactus sum, quod mihi ex ingenio quaestu facio
ipse comparavi.*

*598. Romae. C. I. 6211.

Πατὴρ μὲν ζαθέῃ Ῥώμη, Βασιλεὺς[ς] δὲ πατήρ μοι,
Ἀττίκιλλα δ' ἐγὼ λεγόμεν, καλὸν οὐνομα μητρός·

κουριδίῳ δὲ πόσει παῖδας λίπον ἡβώνοντας
τέσσαρας, οἷ με νέαν τῷδ' ὑπέθεντο τάφῳ.

Litterae admodum recentes. — 1 ΒΑΣΙΛΕΥΔΕ lapis. Basileum hunc Franz eundem esse putat mathematicum, cuius epitaphium vide tit. praeced., firmarique opinatur coniecturam *mentione* ζαθέης 'Ρώμης *in utroque titulo facta*. At Nicaeensis ille si domum Romae condidisset, vix nullam uxoris filiaeve in epitaphio eius mentionem inveniremus, et ζαθεος adiectivum, quod omnibus pari iure oppidis tribuebatur, quidni in duobus romanis titulis Romae tribui putabimus?

599. Catanae. C. I. 5649 h.

Βαιὼν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμ[εν
οὐ γάρ μοι σθεναρὴν χεῖρ' ἐπέ[οικε φέρειν
ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εἶρεν τέλ[ος, εὖρε δὲ τίμβρον
ἀγχόθι λαινέης αὐλακος ὕδρο[φόρου,
5 τὴν αὐτὸς ποίησεν ἐς ἡέρα πολλ[ὸν ἀείρας
νᾶμα φέρειν καθαρόν ἐνναέται[ς Κατάνης.

III vel IV saeculi. In postica lapidis parte titulus latinus scriptus de reficiendo aquaeductu, quem etiam recentiore esse vidit Castelli. — 1 sq. dubia restitutio. Wilamowitz v. 1 κάμ[εν Αἰτναλαίων] et v. 2 χεῖρ' ἐπέ[οικε Δάμυς]. At probabilius nomen architecti in ipso versu primo positum fuisse. Fortasse haec fuit sententia: *exiguum me opus omnium postremum fecit ὁ δεῖνα, quoniam ad me conficiendum non robusta manus opus erat sed sufficebat manus maioribus ceteris operibus defetigata. Et invenit in me operum omnium finem et exitum, invenit enim sepulcrum.* Verba sunt labri, quod architecto opere confecto mortuo honoris causa sepulcro datum erat. — 3 supplevit Wilamowitz, 4 Franz, 5 ego, 6 Iacobs.

*600. Neapoli. C. I. 5820 b.

Θ(εοῖς) καταχθονίοις).

Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἄλλων
Πομπήιος Διοκλῆς τέρματ' ἔχων σοφίης.

II vel III saec. — 1 clausula homerica. — 2 sic lapis; legebatur τέρμα τυχών.

*601. Romae. C. I. 6230.

Τὸν σοφίῃ προὔχοντα καὶ εὐτεκνίης ἀροτῆρα,
τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,
τὸν τρεῖς ἀριστεύσαντα, σὺν ἐντείμοισι φίλοισι
Εὐτόνιοι παῖδες πατέρ' Εὐτόνιον τεθνεῶτα
πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐν<α>ὶ στήλαισι γραφέντα.

II vel III saec. — 1 ΣΟΦΙΗΣ lapis, σοφίῃ Brunck. Fortasse poetae alicuius locum male imitatus scriptor σοφίης dederat. — 3 notavit Franz τρεῖς sensu tralaticio perperam cum verbo positum comparatque τρεῖς ἀριστεύς.

*602. Romae. C. I. 6324.

. χρῆσ]τῷ πρὸς πάλην
. καὶ ἰ]μᾶσι τεχνείτῃ τόνδε
κλειν]ῆς Ὀφελλίῳ θαν[όντι φῶς] πάτρας
μνείας [ἐκ]ητι τεύξε] Μάρκελλος τάφον.

II saeculi. — Titulus, si quidem vera fere supplevi, haud vulgari verborum ordine insignis. Ex meo apographo, neque errari potuit in re aperta, certa sunt v. 2 ΛΑCΙ et v. 3 ΠΑΤΡΑΣ, quae temere mutavit Franz. Obscurius est quomodo versus distributi fuerint in lapide a sinistra mutilo.

*603. Romae. C. I. 6231.

Κῆρυξ καὶ τάφος εἰμὶ βροτοῦ πάρος ἀρχεχόροιο
Εὐτίχους αἰάζων κῆρα μινυνθάδιον,
ὃς θνητοῖς ψυχὴν πείσας ἐπὶ σώμασιν ἔλθειν
τὴν αὐτοῦ, μέλεος, οὐκ ἀνέπεισε μένειν.

II vel III saeculi. — 1 choragus fuit Eutyches. — 2 cave corrigas μινυνθαδίην. — 3 sq. sententia arguta parum bene expressa. Explicat Wilamowitz: *is qui mortalibus corporibus animam (alienam) indidit, suam tenere non potuit.* Sed haec si recte intellego non coryphaei sunt sed chorodidascali vel poetae; intellego: *qui cum animos audientium curis distractos ad corpora revocaret, suum (i. e. suam animam) ne manere quidem in corpore cogere posset.*

604. Romae. Ectypo usus edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 49.

Σμυρναῖος Μοσχιανός, ἐπεὶ θάνον, ἐνθάδε κείμει,
κωμωδός, καὶ τοῦτο διαικρίνει γε τὸ σῆμα·
Μαρκιανός δέ μ' ἔθαψε καὶ ἐκήδευσεν, ὁδῖται,
μήτε νεκὸν προλιπών, μήτ' ἐν ζωῷς ἔτ' ὄντα.

5 νοσφισθεὶς βιότου δὲ τέλος καὶ μοῖραν ἔπλησα.

II saeculi. — Moschianus fortasse τῆς ἱερῆς συνόδου τῶν περὶ τὸν Δώνυσον τεχνιτῶν sodalis fuit, cf. Lueders *Dionys. Techniten* p. 94 sq. — 2 σῆμα fuerit πρόσωπον κωμικόν. — 3 ἐκήδευσεν augmenti syllaba male producta.

605. Messanae. C. I. 5629.

Παφριανὸς Πάφριος τῇδ' ὑπὸ γῇ λέλ[υ]μέ,
κωμωδός, λιφθεὶς τὸν βιότου στέφανον.

1 ΛΕΛΙΜΕ — 2 τὸν στέφανον est graecus quem dicunt accusativus, destitutus coronis quas in musicis certaminibus dum vivo referre solebam.

606. Romae. C. I. 6209.

Τέρμα βίου τελέσας, παῖς [γ]άειος, ἐνθάδε κείμει,
ἀσκήσας [πάσης] εἶδος ὑποκρίσεως·
ὀκτωκαίδεκ' ἔτη ζήσας Ἀσκληπιόδωρος
γῆς ὧν πρόσθε γόνος μητέρα γαῖαν ἔχω.

II vel III saeculi. — 1 ΠΑΙΣΤΑΕΙΟΣ vel ΠΑΙΣΤΑΙΟΣ apographa. Erraverunt quicumque patris nomen in his latere censebant; Asclepiodorus enim ut mimus servus erat utque servus nullius generis, sed *terrae progenies*, cf. A. P. VII 371 de Crinagorae servo γῇ μεν καὶ μήτηρ κικλήσκετο, γῇ με καλύπτει καὶ νέκυν. Neque ferri potest πλείστ' αἰνετός, quod Brunck, vel πλείστ' ἄξιος, quod Wilamowitz invenit, nam laudis vocabulo nullus hic locus est. Itaque quod v. 4 dictum est idem hoc loco παρ' ὑπόνοιαν positum existimo παῖς γάιος, sicut ex egregia Wilamowitzii coniectura Eur. *Herc.* 794 Σπαρτῶν ἵνα γάιος (cod. γένος) ἐφάνη χαλκασπίδων λόχος scribendum est. — 2 ΑΣΚΗCΑC πάσης ἀσκήσας Casaubonus, quod mutato verborum ordine recepi.

607. Romae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6243.

Δαίμοσιν εὐσεβέσιν Γαίου Ἰουλίου Καρακουντίου
ποίησεν Κασία τῷ τειμίῳ καὶ ἀξίῳ ἀνδρὶ·
πᾶσι φίλος θνητοῖς εἰς τ' ἀθανάτους δεισιδαίμων
κοιμᾶται Καρακούντις, ἔχων μνήμην διὰ παντός,
5 τέρψας σύνκλητον, ματρῶνας καὶ βασιλῆας,
εὐφρανθεῖς ἐφ' ὅσον μοῖραι χρόνον ὥρισαν αὐτῷ,
εὐσεβίης ἔνεκεν δοξασθεῖς καὶ μετὰ λήθην.

III fere saeculi. — Mimum fuisse ex v. 5 optime conlegit Welcker (Syll. 83) coll. Ovid. Trist. II 501 nubilis hos virgo matronaque virque puerque spectat et e magna parte senatus adest. — 1 δαίμοσιν εὐσ. i. e. diis manibus. — Καρακούντις nomen simile porcelli nomini Corocottae, de quo vide Hauptii adnot. Opusc. II 178.

608. Romae. C. I. 6305.

Ἱστορίας δείξας καὶ χειρὸν ἅπαντα λαλήσας,
ἔμπειρος Βρομίῳ σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,
συνπάσχων κείνοις [οἷς] περ κεινεῖτο προσώποις,
κοσμήσας πᾶσαν θυμέλην διδασκαῖς πολυδόξοις,
5 οὗτος ὁ παιδίας θαλερῆς ἐνκώμια λίψας
κέϊτε δ[ὲ] γήρᾳ βεβαρη[μέν]ος· οὐκ ἔθανεν γὰρ
ζώσης εὐρυχόροιο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

II vel III saeculi hoc est pantomimi epitaphium. — 3 ΚΕΙΝΟΙΣΠΕΡ corr. Osann. — 6 ΔΕ et ΒΕΒΑΡΗΝΟC corr. Salvinus.

609. Aquileiae in amphitheatro. C. I. 6750.

Τὴν πολλοῖς δῆμοισι πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι
δόξαν φωνάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν
παντοίης ἀρετῆς ἐν μείμοις, εἴτα χοροῖσι,
πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανούσῃ
5 τῇ δεκάτῃ Μούσῃ τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
μειμάδι Βασίλλῃ στήλην θέτο βιολόγος φῶς,
ἧ δὴ καὶ νέκυσ οὕσα ἔσθην βίου ἔλλαχε τειμὴν,
μουσικὸν εἰς δάπεδον σῶμ' ἀναπανσαμένην.

ταῦτα οἱ σύσκηνοί σοι λέγουσιν· εὐψύχει Βάσιλλα· οἶδεις
ἀθάνατος·

III fere saeculi. Quae de Bassillae aetate honoribusque Franz Petrettino et Reinesio ducibus disputat futilia omnia. — 4 θανούση dativus accusativum λαβεῖσαν (v. 2) excipit. Ceterum conferunt Philistionis epitaphium A. P. VII 155 πολλάκις ἀποθανύν, ὥδε δ' οὐδεπώποτε. — 5 λαλεῖν σοφός vocatur Heraclides βιολόγος vel ἡθολόγος, quod nescio cur Franzio placuerit de gestibus intellegere. — 8 μουσικὸν δάπεδον i. e. amphitheatrum, ubi repertus titulus.

610. Romae. C. I. 6306.

. βιό[τ]ε[ν]ον
πάντες γάρ μ' ἐπόθουν, ἤμην γὰρ πᾶσι προσηνής,
καὶ στεφάνους ἐφόρουν, πολλ[οῖς] δὲ μύθοισιν ἐχρώμην,
καὶ [μ]ε[τὰ] δόρπον ἐκοιμώμην κλισ[μ]ῶ [ἐν]ὶ καλῶ.
5 ἐνδεδύμην δὲ τὸ σῶ[μ] ἐσθήμα[σι] χρώμασι θείοις,
κάλλος ἔχουσα τύποις[ι] ταφῆς ἔτυχον μετὰ τοῦτο,
καὶ ζῶ κοῦκ ἔθανον τοῖον [ἔχουσα] τάφον.

1 ΛΑΒΙΟΙΣΙΟΝ corr. Welcker, qui etiam vv. 2, 5, 7 restituit. — 3 πολλοῖς δ' ἐτάροις Welcker. — 4 ΚΑΙΛΕ καὶ μὲν ἀγαστὸν ἐκοιμώμην κλισμῶ περιγρῶσφ idem; καὶ μετὰ τῶν (i. e. ἐτάρων) μὲν ἐκ. κλισμῶ ἐνὶ καλῶ Franz; at impudenter ne meretrices quidem publice loquentes invenies. Ego nihil nisi temporis notam requiro, quae δειλῆς μὲν an μετὰ δόρπον fuerit nescio. — 6 τύποι sunt vultus, quod contra interpretes monendum.

611. Duplici inscriptioni latinae prope Romam repertae sex versus graeci dicuntur adiecti esse, ex quibus duos qui sequuntur litteris minusculis edidit Sirmondus in notis ad Sidonium p. 160. C. I. 6274.

Θρέψε πάτερ Ῥώμη κλυτὸς ἱνίοχος Πολυνείκης
ὡς δύο Μακάριν Τατιανόν τε Κάσιν.

Latini duo tituli sunt Tatiani et Polynicae aurigarum, qui apud omnes quattuor factiones vicerant.

612. Romae. C. I. 6234.

Ζωῖλος ἡνίοχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

613. Romae. Sarcophagi anaglypho poeta cum Musa bis expressus, sub sedili persona scenica. C. I. 6287.

M. Σεμπρώνιος Νεικοκράτης.

Ἦμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ,
ποιητὴς καὶ κιθαριστὴς,
μάλιστα δὲ καὶ συνοδείης.
πολλὰ βυθοῖσι καμῶν, ὁδηγορίεσ δ' ἀτονήσας,
5 ἔνπορος εὐμόρφων γενόμην, φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν
πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν τέλεσας χρόνον ἀνταπέδωκα.
καὶ μετὰ τὸν θάνατον Μοῦσαί μου τὸ σῶμα κρατοῦσιν.

II saeculi. — Fuit Sempronius sacrae synodi sodalis, eius fortasse quam Τραιανὴν Ἀδριανὴν adpellatam Romae fuisse scimus, cf. Lueders *Dion. Techn.* p. 95. Postea cum non iam lucri quidquam faceret ex studiis musicis, ad magis lucrosa se convertit negotia (v. 5). Denique quas a puero adamaverat Musae eo potiuntur eumque tumulo tegunt (v. 7); nam *musae* sunt versus sepulcro inscripti. — vv. 1-3 utrinque anaglyphis cinguntur, quo ineptius Franz hexametros videtur instituisse.

* 614. Romae. C. I. 6260.

Εὐφρανθεῖς συνεχῶς γελάσας παίξας τε, τρυφίσας
καὶ ψυχὴν ἱλαρῶς πάντων τέρψας ἐν αἰοδαῖς,
οὐδένα λυπήσας, οὐ λοῖδορα δῆματα πέμψας,
ἀλλὰ φίλος Μουσῶν, Βρομίου Παφίης τε βιώσας,
5 ἐξ Ἀσίας ἐλθὼν Ἰταλῇ χθονὶ ἐνθάδε κείμεαι
ἐν φθιμένοις νέος ὢν τοῦνομα Μηρόφιλος.

II fere saeculi. — Franz unde actorem comicum fuisse rescierit non adsequor.

615. Senae Gallicae. Ex Henzenii apographo C. I. 6309 b. Vtor Bormanni ectypo.

Θ(εοῖς) καταχθονίοις).

Ἦμην ὥς ἤμην φωνὴν καὶ πνεῦμα καὶ εἶδος,
ἀρτιτόκου φωτὸς ψυχίον ἐνθάδ' ἔχων,
αἷσιος ἐμφιλότητι καὶ ὄλβιος ἐμπραπίδεσσι,
μηδὲν ἄγαν φρονέων, θνητὰ δὲ πάνθ' ὁρώ[ν],

- 5 ἦλθον, ἀπῆλθον ἄμεμπτος, ἂ μὴ θέμις, οὐκ ἐδόκευσα,
 εἴτ' ἔμην πρότερον, εἴτε χρόνοις ἔσομαι·
 παιδεύθην, παίδευσα, κύτος κόσμοιο πέδησα,
 θείας ἐξ ἀθανά[τ]ων φωσὶ φράσας ὀρετάς.
 κεύθι γαῖα φίλη με· τί δ' ἄγνόν ὅμως ὄνομ'; [ἔ]μην
 10 πᾶσι Φίλητος ἀνὴρ τῆς Λυκίης Λιμύρων.

II vel III saeculi. — Epitaphium est ludimagistri disciplinae ut videtur Pythagoricae. — 2 alteram pentametri partem a lapidario post v. 10 sculptam in suum locum revocavit Welcker *Mus. Rh.* VI 97. — ἀρτιόκου *artimulam* habens *tamquam pueri modo nati*. φωτός vocabulo et hic abutitur et v. 8. — 7 *vitalis monstrum superavi*. — 8 ΛΕΑΝΑΘΩΝ — 9 ΟΝΟ | ΝΗ·Η Henzen, ΟΝΟ | ΜΑΜΗΝ Bormann; corr. Wilamowitz, unde v. 10 Φίλητον nomen feci, quod ex haud insolito lusus genere simul adiectivi vice fungitur, cf. epigr. Thebanum supra n. 502 φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα Νήδυμον ἵππον ἔχοντα. Mitto Welckeri et Franzii commenta.

•616. Romae. C. I. 6291.

D. M. Didio Tasiarche lib(erto) fidelissimo.

- Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον ἐπεὶ μόλες, ὧ ξένη, βαιὼν
 στῆσον ἔχρος παύροις γράμμασιν εἰσορόων·
 ζωὸς ἐὼν [Μούσαισιν ὁ]μεῖλεον· ἐν δέ τε παίδων
 εὐγενέων ἱερῆς ἡρῆα διδασκαλίας·
 5 καὶ δὴ καλεῦμην Ταξιάρχης ἐν βορτοῖς·
 οὐ γὰρ ἐν ἑξαμέτροισιν ἤρμοσεν τούνομ' ἐμόν.

II saeculi. — In praescriptis lapis ΤΑΧΙΑΡΧΗ. — 3 ΕΩΝΜΕΙΛΕΟΝ erravit lapicida. Suppleverunt βασιλεῦσιν Franz, ἀγαθοῖσιν Gerhard, paullo elegantius πολλοῖσιν Buecheler (scil. γράμμασιν), quae per ludum opponerentur παύροις γράμμασιν lapidis (v. 2). Simplicius tamen videbatur quod posui. — 5 senarius cum pro hexametro sit excipitur pentametro.

617. Romae. C. I. 6212.

- Υἱὸς ἐγὼ λεγόμεν Ἀγαπωμενοῦ, ᾧ με μιγεῖσα
 Κονίντα τέκεν θαλερῇ Πηγίῳ ἐν διερχῷ·
 ἔνδυκέως δὲ τρέφοντες Ἀτειμητόν με κάλεσαν·
 δῶρα δὲ Μουσάων καὶ βρέφος ὦν ἀγαπῶν

δωδεκέτης ἦλθον Ῥώμην, φίλε, τῆς με καλύπτει
ἦδε νέον βῶλος, πατρὶ λιπόντ' ἄχεα.

II saeculi. — 3 post κάλῃσαν distinxi cum Franzio; intellege musicam ut excolerem indolem Romam profectus sum.

*618. Romae ad portam Salariam. Anaglypho exsculptus puer togatus sinistra manu volumen tenens. Ad utrumque imaginis latus versus graeci, infra titulus latinus et epigrammata graeca scripta sunt. Visconti *Il sepolcro del fanciullo Quinto Sulpicio Massimo*. Roma 1871. Henzen *Bull. arch.* 1871 p. 98 sqq.

Deis Manibus sacrum.

Q. Sulpicio Q. f. Cl(udia) Maximo, domo Roma, viz(it) an(nos) XI, m(enses) V, d(ies) XII. Hic tertio certaminis lustro inter graecos poetas duos et quinquaginta professus favorem quem ob teneram aetatem excitaverat in admirationem ingenio suo perduxit et cum honore discessit. Versus extemporales eo subiecti sunt, ne parent(es) adfectib(us) suis indulsisse videant(ur). Q. Sulpicius Eugramus et Licinia Ianuaria parent(es) infeliciissim(i) filio piissim(o) fec(erunt) et sib(i) p(osterior)que s(uis).

Κ(οίντου) Σουλπικίου Μαξίμου καίριον.

Τίσιν ἂν λόγοις χρήσαιτο Ζεὺς ἐπιτιμῶν Ἥλῳ ὅτι τὸ ἄρμα ἔδωκε Φαέθοντι.

- Ἡμετέρου κόσμοιο φαισφόρον ἀρμελατῆρα
οὐχ ἕτερον πλὴν σεῖο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες·
τίπτε κακόφρονα θῆκες ἐφ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου
υἱέα καὶ πύλων ἄφατον τάχος ἐγγυάλιξας,
5 ἡμετέρεν οὐδ' ὅσον ὑπο(δ)θείσας ἐπαρωγὴν;
οὐ τὰδε πιστὰ θεοῖς σέο δῆνεα· ποῖ Φαέθοντος
εὐσταθὲς ἄρμα φορεῖτο; τί σοῦ πυρὸς ἀκ[α]μάτοιω
φλοῆς ἄχρι καὶ θρόνον ἦλθεν ἐμὸν καὶ ἐπ' εὐρέα κόσμον;
μῖγνυτο καὶ κύκλοισιν ὑπερμενὲς ἄχθος ἀπ' εἵλης·
10 Ὡκεανὸς χέρας αὐτὸς ἐς οὐρανὸν ἤερταζε,
τίς ποταμῶν οὐ πᾶσαν ἀνεξηραίνετο πηγὴν;
καὶ σπόρος ἐς Δῆμητρα καταίθετο, καὶ τις ἄπλατον
ἄζαλέην ἔκλαυσε παρὰ δρεπάναισι γεωργός,
σπείρων εἰς ἀχάριστα μάτην θ' ὑπὸ κυφὸν αἰστρον
15 ταῦρον ὑποζεύξας ὑπὸ τ' ἀστέρα βουλυντοῖο

- κάμψας ἄρρενα γυῖα σὺν ἀχθεινοῖσι βόεσσιν·
 γαῖα δ' ὑπέστενε πᾶσα κακόφρονος εἴνεκα κούρου.
 καὶ τότε ἐγὼ πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα· μηκέτι παιδὸς
 μύρεο λυγρὸν ἥλεθρον, ἐοῦ δ' ἔχε φροντίδα κόσμου,
 20 μὴ ποτε χειρὸς ἐμῆς φλογερώτερον ἔγχος ἀθροίσῃς.
 γίνωσκ' οὐρανίου Διὸς νόον· οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν
 'Ρεῖην ἄλλο τι [ε] [τ] οὔδε κακώτερον ἶδεν Ὀλύμπος·
 κόσμος ἐμὸς σὴ πίστις ἔφινε μεγακύδεος ἔργον.
 οἰχέσθω τὰ πάροιθε, τὰ δ' ἴστερα φροντίδι κεῦθε·
 25 οὐ σὸς ἔφιν· πῶλῶν γὰρ ἀπείριτον [ο]ὐ σθένος ἔργω,
 ῥυτῆρων οὐδ' ἔσχε πολυφραδὲς ἔργον ἀνίσσαι.
 ἔρχεο νῦν, πάλι κόσμον ἐποίχεο, μὴ τεὸν εὖχος
 ἀλλοτρίαις παλάμαισι πόρης ἀμένηνα πονήσας·
 μούνῳ σοὶ πυρόεντος ἐπειγομένῳ κύκλοι
 30 ἀντολή καὶ πᾶσα καλὸς δρόμος ἐπλετο δυσμῇ·
 σοὶ τότε πιστὸν ἔδωκε φέρειν νόος, ἄφθιτον εὖχος.
 φαίδεο γῆς καὶ παντὸς ἀριπρεπέος κόσμου,
 ἴσχε δρόμον μεσάταισιν ἐπ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου·
 ταῦτα πρέποντα θεοῖς, ταῦτ' ἄρκια· μαιέο, δαῖμον,
 35 μιλίχιον πάλι φέγγος· ὁ σὸς πάϊς ὤλεσε πουλί·
 καὶ τὸν ἀπειρέσιον μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς [ῥ]έδνε,
 ἥμισυ μὲν γαίης νέρθεν, τὸ δ' ὑπερθε ταῦτάσας·
 οὕτω γὰρ πρέψειε τεὸν φάος Οὐρανίδασι,
 καὶ φωτῶν ἀκάκωτος αἰεὶ λειφθήσεται εἰρήνη,
 40 πρημενῇ δ' ἔξεις Ζητὸς νόον· ἦν δ' ἑτέρη τις
 λείπεται σέο φροντίς ἀταρβ[ε]τος, ἴστορες αὐτοὶ
 ἀστέρεις ὡς πυ[ρ]όεντος ἐμοῦ μ[ε]νος αἵψα κεραυνο[ν]
 ὠκύτερον πῶλῶν δέμας

Ἐπιγράμματα.

- a. Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος δύο καὶ δέκα παῖς ἐνιαυτῶν
 Μάξιμος ἐξ ἀέθλων εἰς Αἶδην ἔμολον·
 νοῦσος καὶ κάματος με διώλεσαν· οὔτε γὰρ ἡοῖς,
 οὐκ ὄρφνης μουσέων ἐκτὸς ἔθνηκα φρένα.
 5 λίσσομαι, ἀλλὰ στήθι δεδουπότος εἴνεκα κούρου,
 σφρα μάρτης σχεδίου γράμματος εὐεπίην,
 εὐφύμῳ καὶ λέξον ἀπὸ στόματος τόδε μῶνον
 δακρύσας· εἴης χῶρον ἐς ἡλύσιον·

- ζωούσας ἔλιπες γὰρ ἀηδόνας, ἃς Ἀιδωνεύς
10 οὐδέποθ' αἰρήσει τῇ φθονερῇ παλάμῃ.

- b. Βαῖον μὲν τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανὸν ἔχει,
Μάξιμε, Πειριδῶν ἐξέο λειπομένων
κώλυμον οὐδέ σε μοῖρα κατέκτανε νηλεόθυμος,
ἀλλ' ἔλιπεν λήθης ἄμμορον εὐεπίην.
15 οὔτις ἀδακρύτοισι τεδὼν παρὰ τίμβρον ἀμείβων
ῥοθαλμοῖς σχεδίου δέρξεται εὐστιχίην·
ἄρκιον ἐς δόλιχον τόδε σοι κλέος· οὐ γὰρ ἀπευθίης
κείσεται οὔτιδανοῖς ἰδόμενος νέκυσι·
πολλὸν δὲ καὶ χρυσοῖο καὶ ἡλέκτροιο φαινοῦ
20 ἔ(σ)σετ' αἰεὶ κρέσσων ἦν ἔλιπες σελίδα.

Annus est p. Chr. n. 94, coll. Censorin. *de die nat.* c. 18 *rursus tamen annus magnus per Capitolinos agonas coeptus est diligentius servari, quorum agonum primus a Domitiano institutus fuit duodecimo eius et Ser. Cornelii Dolabellae consulatu* (a. 86); quod certamen cum teste Suetonio (*Dom.* c. 4) quinquennale esset, tertium lustrum (v. tit. lat.) a. 94 conditum est. In hoc certamine inter quinquaginta duos poetas graecos Sulpicius undenarius puer suos versus, qui supra scripti sunt, recitavit; non primas eum tulisse rectissime Henzen (p. 104) ex verbis *cum honore discessit* conclusit; immo *ob teneram aetatem* iudicum favorem excitaverat, patris, hominis liberti, admirationem quod excitavit ingenio suo, nihil mirum: nos scire iuvat non omnes tunc graecas Musas tam misere balbutiisse. — Versus ex tempore dicti (καίριον i. e. τὸ ἐκ καιροῦ λεγόμενον) infimae notae sunt quod nescio an nemo melius persenserit quam qui interpungendi munus suscepit. Idem argumentum hand sane suave Lucianum tractavisse (*deor. dial.* XXV) adnotavit Visconti, tractavitque ut par est paullo melius. Quaedam tamen res apud utrumque ita concinunt, ut cum Lucianum a puero didicisse ridiculum sit creditu, vulgare hoc et in rhetorum scholis decantatum argumentum fuisse pateat; cf. Luc. 1 *μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἄρμα* coll. Sulpic. v. 3 sq., Luc. *ibid.* καὶ ὅλως οὐδέν, ὅτι οὐ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγώ, ξυνεῖς τὸ γινώμενον, κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν coll. Sulp. v. 11 et 18; denique Luc. 3 ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἦν τι ὅμοιον παρανομήσης... αὐτίκα εἶση ὁπόσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυνὸς πυρωδέστερος coll. Sulp. v. 40 sqq. Ovidium, quem nec Sulpicius neglexit, saepius sequitur Lucianus. — Numeri admodum celeres; nullius versus plus duo spondei sunt, qui ter in secundo quartoque (v. 2. 5. 11), bis in secundo tertioque, semel in primo quartoque, semel denique in primo secundoque pede inveniuntur; spondeis carent omnino

Epigrammata eadem numerorum, elegantiore dicendi arte scripta sunt. — 4 expectares οὐτ' ὄφνης. — 5 male post λίτομαι plene distinxerunt, ἀλλά postponi notum est. — 7 εὐφήμ[ει] Visconti, nec melius Henzen εὐφήμον ad γράμματος voc. refert. — 9 Callim. ep. 2 Schn. αἱ δὲ τεαὶ ῥώσουσιν ἀνδρόνες, ἦσαν ὁ πάντων ἀρπακτῆρ Ἀΐδης σὺν ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ. — 12 laus carminum quae reliquisti immortalis erit. Recte sic Visconti explicat quamvis obloquente Henzenio.

619. Romae. C. I. 6226.

D(is) M(anibus).

- a. *Χρηστός τέθαπτ' Εὐβουλός ἐνθάδε ξένος.
ἐταῖρος ἀγαθός, χρυσοχόος Κορίνθιος.*
- b. *Εὐβουλός μὲν ἔγωγε, πατρίς δέ μοί ἐστι Κόρινθος,
καὶ προχοαῖς χαίρω ταῖς ἀπ' [ἐ]μῶν ἐτάρων.*
T. Flavius Priscus et Capito fecerunt.

III fere saeculi.

620. Romae in herma. C. I. 6233.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

- Πατρίς ἐμοὶ Ζήνωνι μακαράτη ἔστ' Ἀφροδισιάς·
πολλὰ δὲ ἄστεα πισ[τὸς] ἐμαῖσι τέχναισι διελθῶν
καὶ τεύξας Ζήνωνι νέφ προτεθνηκότι παιδί
τύμβον καὶ στήλην καὶ εἰκόνας αὐτὸς ἔγλυψα,
5 ταῖσιν ἐμαῖς παλάμαισι τεχρασσάμενος κλιτὸν ἔργον.
ἔ]νθα φίλῃ ἀλόχῃ Κλυ[μέ]νῃ καὶ παιδί φίλιστα[ιν
τ]εῦξα τάφον· ζήσας [δὲ ἐ]τῶν κ[τ]μαι ἐπτάκι δέκα.
ἐνθάδε [νῦν κε]ίμεσθα ἄ[λλα]λοι, [ψι]νχὰς ὁ[λ]έσαντες,
κ[αὶ] παῖς ἡδ' ἄλοχος καὶ ἐ[γὼ] τρίτος αὐ[τ]ὸς ὑπάρ[χων].*

III fere saeculi. — 2 πικ... suppl. Visconti. — 7 ΚΥΜΑΙ — 8 ΜΕΣ
ΘΑΛΑΜΟΙ Franz ἐνθάδε νῦν κείμεσθ' ἅμα οἱ ψυχὰς ὀλέσαντες καὶ Κλυμένη
ἄλοχος e. q. s. In his quae ferri nequeunt mutavi. ἄλλοι i. e. sine
lingua sineque spiritu.

621. Marmor Farnesianum. C. I. 6207.

- Ἔστως διστάσεις, [τίς] ὑπεστὶν τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ·
ἀνὴρ εὖ ζήσας τρεῖς ἐτέων δεκάδας,
τοῦνομ' Ἀπολλοφάνης πίστει μέγας ἡδ' ἔτι δόξη,
ὃς προλέγει θνατοῖς εὐφροσύνης μετέχει.
5 τὴν δ' ἐπιτυμβίδιον τούτῳ θῆκεν χάριν ὃν τρέφει παῖδα·
τούνομα καὶ τέχνην ἦν Διόδωρος ὕδα.*

II vel III saeculi. — 6 nomine et arte dei erat donum, nam tam perfecta in eo ars erat ut ab ipso deo donata videretur.

622. Romae. C. I. 6299.

Τὸν Χαρίτων με [γ]έμοντ' ἐσορᾷς κλεινὸν Χαρίτωνα,
μοῖραν ἀναπλήσαντ' Ἀυσονίῃ ἐνὶ γῇ·
τίκτε δὲ Σαρδονίῃ με [πε]ρίρροντος, ἐν δ' ἄρα Τάρσῳ
πίστιν ἔχον ταβούλης χρήματος Ἀυσονίου.

5 ἀλλ' ἄρ' ἐσαθρήσας φωτὸς δέκα τρεῖς λυκάβαντας
πρὸς πέντε, φθίμενος τήνδ' ἐπίκειμαι κόνιν.

D. M. M. Vlpio Augg. lib. Charitoni Vlpia Charitine fratri dulcissimo, qui vixit annis XXXV, diebus) XVIII, et P. Aelius Augg. lib. Africanus cognato e. q. s.

Aetatem produunt subscripta. — 1 METEMONT legebatur μετέχοντ'. Quod scripai apprimè convenit cum Philodemi quem addulit Welcker (Syll. 57) versiculo A. P. V 13 de Charitone αὐα καὶ χρῶς ἔτι πειθῶ πᾶσαν, ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων. — 4 tabularius fuit Tarsensis.

* 623. Neapoli. C. I. 5823.

Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο φίλῳ δεῖμεν θεράποντι
Ἰπποκράτης πάσης εἵνεκεν εἰνοίης.

II vel III saeculi.

624. In Capreis insula. C. I. 5872.

Οἱ σῦγγιον χῶρον ὑποναιεῖτε, δ[αί]μον[ες] ἐσθλοί,
δέξασθ' εἰς Αἶδην κ(αὶ)μὲ τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐγμοιρῶν ἡρπασμένον, ἀλλὰ βιαίῳ
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μήνιος ἐξ ἀδίκου·

5 ἄρτι μο[ι] ἐν προκοπῆς τάξει παρὰ δεσπότῃ ὄντι,
ἄρτι δὲ καὶ γονέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας,
οὐ δέκα [πέ]νθ' ἐτέων οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐναυτῶν
ἐκτελέσας γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.

τοῦνομά μοι Ὑπατος, λίτομαι δὲ Τίτον συνήμαιμον

10 τούς τε γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλανας.

I vel II saeculi. — 1 ΔΙ. | ΜΟΝΕΣΘΑΙΟΙ — 2 ΚΜΕΤΟΝ — 5 ΜΟΥ
correxī. μὲν Iacobs. Casuum confusionem habes sat memorabilem, ex
qua cum v. 6 anaphorae vinculo priori arte iunctus sit minime te ex-
pedies probata Iacobsii coniectura ὄντα v. 5. — 7 intellege: *neque puer
mortuus sum* (nam XV anno toga virilis adsumebatur) *neque ad vicissi-
mum annum proventus*. — 9 ΥΠΑΤΟΣΟΛΙ ubi O foliolium fuerit. — 9 δ' ἐτι
τόν legas an δὲ τίτον optio data est.

625. Romae. C. I. 6311.

α. Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἰ τάφος; β. ὠκέος ἵππου
α. τίς δ' ὄνομα; β. Εὐθύδικος. α. τί κλέος; β. ἀθλοφόρος.
α. ποσ(σ)άκις ἐστέρθη δρόμον; β. πολλάκις. α. τίς δ' ἔλατ' ἐμιν;
β. Κοίρανος. α. ὃ τιμῆς κρέσσονος ἤμιθέων.

III vel IV saeculi. — 3 ΕΣΤΕΦΕΘΗCΑΡΟΜΟΝ ἐς (ς) δρόμον vix recte
coniecēris. Ad equum ipsum orationem converti credit Wilamowitz:
neque μιν offensui esse, quod cuius personae esset pronomen nesciisse
lapicidam. — 4 Κοίρανος nomen aurigae.

626. Romae. Welcker *Syll.* 102. In C. I. non invenio.

Χρῆμα τὸ πᾶν Θείας, βαιᾶς κυνός, ἡρία κεύθει,
εὐνοίας, στοργῆς, εἶδεος ἀγλαίαν
κούρη δ' ἄβροδ' ἄθυρμα ποθοῦς' ἐλεεινὰ δακρύει
τὴν τροφίμην, φιλίας μνηστὶν ἔχουσ' ἀτρεκῆ.

Litterae bonae et perspicuae dicuntur. — 1 legebat Welcker χρῆ-
μα τὸ Πανθείας.

627. In agro Florentino. C. I. 6310.

Τὴν τρίβον [ὅς] παράγεις, ἄ[ν] π[ω]ς τόδε σῆμα νοήσης.
μή, δέομαι, γελάσης. εἰ κυνός ἐστι τάφος.
ἐ[κ]λαύσ[θ]ην· χεῖρες δὲ κόριν συνέ[θ]η[κ]αν [ἄν]ακτος.
ὅς μου καὶ σ[τ]ήλην τόν[δε] ἐχάραξε [λ]όγον.

Apographa duo sunt Is. Vossii et Gorii ex cod. Laurentiano plut.
XXIX (?) petita. — 1 ΒΟΝΠΑΓΑΓΕΙCΑ | ΑΛΛΗΤΩC Gorius, ΑΛΗΤΩC Voss.
— 3 ΕΥΛΑΥCΟΗΝ — ΟΗΥΑΝΑΚΤΟC — 4 CΗΛΗΤΟΝΑC — ΝΟΓΟΝ. Omnia
emendavit Vossius.

628. Syracusis. Ex Spuchesi libro *Epigraphi ineditae* cet. (Panorm. 1865) ed. Ritschl *Opusc. philol.* I 781.

Ἵλλετ[ο πον]τοπόροις θυμὸ[ν τέρ]ψασα δ' ἀηδών,
ἀθαν[άτο]ις κόλπῳ Κύπρι[δος αἰ]σομένη.

I vel II saeculi. — Supplevit Spuchesi. — I si integrum est epigramma, Δ necessario delendum, si minus, post *ποντοπόροις* interpungendum.

*629. Romae. C. I. 6198.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μητρὶ φίλῃ Ἀγέλῃ καὶ Λαρέται ἐσθλῇ ἀδελφῇ
Ἰούλιος Ἀντιγένης μνήμ' ἐπόησε τόδε.

I saeculi.

630. Romae. C. I. 6294.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Φιλήτῳ τόδε σῆμα κατοικομένῳ συνομένῳ
Ἀβασκαντὶς γαμετῇ μνημοσύνης ἔνεκεν.

I saeculi.

*631. Romae in porticu S. Laurentii extra urbem. Videtur ineditum.

Λακρύνεις ἀλόχῳ Γλυκέρῳ τόδε σῆμα προμοίρῳ
τεῦξα Γαλακτεῖνος ἀρτιθαλεῖ φθιμένη.

II saeculi.

*632. Romae in museo Kircheriano. Anaglypho viri protome. Videtur ineditum.

Τραιανοῦ τάφος οὗτος, ὃς εὐσεβὲς εἶχε νόημ[α].

633. Prope Tusculum. C. I. 6217.

Βάσσης ἐγὼν ὁδ' ἐκείνος, ὃν ἔκτανε Λύσ[φ]ορος ἀνήρ.

Kaibel, Epigrammata graeca.

ΔΥΣΣΟΡΟΣ vel ΔΥΣΥΡΟΣ traditur. Inepte Franz δύνσμορος. Videtur Bassus in arena ab adversario interfectus esse, cuius nomen arti bene convenit *qui difficile sustinetur*.

634. Romae. C. I. 6269.

Παρθενίς ἐνθάδε κεῖται ἀγήρατος ἀθανάτη τε.

635. Romae. C. I. 6215.

Καλλίτεκνον σεμνήν ὄδε τίμβρος ἔχει σε, Ἀφροδείτη.

636. Romae. C. I. 6229.

D(is) M(anibus).

Εἴρεσιν ἐνθάδε γῇ κατέχῃ θανάτοιου λαχοῦσα[ν]
μητέρα τὴν εὔτε[κ]νον· εὐδαίμονες παροδῖται.

Titulus latinis litteris sic scriptus:

EVRESINENTHADE
GECATECHITHA
NATOEOLACHVBA
METERATENEVTE
CHNONEVDEMONES
PARHODITAE

Restituit Hermann, sine causa tamen v. 2 *μητέρα* - Εὐδαίμονος, ὃ παροδῖται scribens. Intellege *felix qui vivit*.

637. Inter marmora Ariciae Romaeque effossa, post in Maiorecam insulam ab legato Hispano transvecta. Longpérier *Rev. archéol.* 1849 I 40. Welcker *Mus. Rhen.* VII 617 n. 8.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μήτηρ μοι σεμνή Διδύμα παρακοιμηθεῖσα·
ἐπτα δὲ δῖς μ' ἐτέων Δημήτριον αἶα κέκευθεν.

II fere saeculi.

*638. Puteolis. C. I. Add. III 5854 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐνταῦθα κῆμαι τῆς Ἀθηναίων χθονός
Ἑρμῆς πολίτης εἰκοσι ζήσας ἔτη·
μνήμ[η]ς δὲ τύμβον τεῦξε Κάλλιστος φίλος.

II fere saeculi. — 2 ΕΡΜΗC est in lapide. — 3 Κάλλιστος etiam atticum nomen, cf. Ross *Demen* p. 35.

*639. Cumis, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Θειναμάξῃ ἀ|δελφῶ, Ἀθη|νίων
μνήμης χάριν.

Ἐν|θάδε Κυμαίω[ν] κείμαι καλῆς ἐπὶ γαίης,
ἡλικίας τελέσας δις δέκα καὶ δὺ' ἔτη.

Nomina praescripta sic legi v. 3 ΝΙΩΝΑΝΟΠΤΕ||

ΚΕΔΝΙΩΝΚΑΙΟ|||

ΜΝΗΜΗCΚΑΡΙΝ

ubi v. 1 Mommsen (C. I. Add. III p. 1259) ΑΝΟΛ|, Gervasius ΑΝΟΠΤ., eidemque v. 2 ΚΑΙΟΥ legerant. Videant alii.

640. Lipara in insula. Apographum a Salina missum *Diar. arch.* 1865 p. 140. Ritschl *Opusc. philol.* I 779. 841.

Θεοῖς καταχθονίοις.

Καππαδόκων ἔθνους πολυανθέας οἶδατε ἀρούρας·
κεῖθεν ἐγὼ φυ[ό]μην ἐκ τοκέων ἀγαθῶν·
ἐξ[ό]τ[ε] τοὺς λιπόμην, δύσιν ἤλυθον ἥδὲ καὶ ἡῶ·
οὐνομά μοι Γλάφυρος καὶ φρενὸς εἵκελον ἦν.

5 ἐξηκοστὸν ἔτος πανελεύθερον ἐξεβίωσα
καὶ καλὸν τὸ τύχης καὶ πικρὸν οἶδα βίου.

II fere saeculi. — 2 ΦΥΩΜΗΝ — 3 ΕΞΕΤΙ corr. Ritschl. — 4 *nomen cum ingenti indole conveniebat.* — 5 πανελεύθερος Camarda et Ritschl; at qui sexagesimum vitae liberae annum vidit, ne superiora quidem tempora alia condicione transexisse putandus est. — 5 ἐκβιοῦν verbum

Stephani Thesaurus non habet nisi ex Eustathio. — 6 cf. poeta in Cramerī *Anecdosis Paris.* IV 322 ἀπῆλθεν εὐθύς ὁ γλυκὺς Κωνσταντῖνος, ἰδεῖν τὰ πικρὰ μὴ θελήσας τοῦ βίου.

641. In vicinia Romae. C. I. Add. III 6250 b.

Εὐτυχεῖτε.

*Μάγνης ἐκ Θρυγίης· Σκυθίῃ δέ με παρθένος ἀ[γν]ή
ἔτρεφ' ἐλαιορῶι Μανθίωι ἐν πεδίωι,
παλίσκιον λιπόντα Μαγνήτων πόλιν.
εὐπλοεῖτε.*

I vel II saeculi. — 1 ΛΙΠΗ corr. Franz. — 2 Manthiam planitiem non novimus, sed in Italia sitam fuisse probabile est Scythiae videtur nutricis nomen, defuncti nomen in alia tumuli parte scriptum fuit.

642. Romae. C. I. 6283.

. 'Ρου[φείνου]
'Ρουφείνου τάφος οὗτος, ὃν Ἀστέριόν ποτ' ἐκλήζον,
ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον Νεῖλον πόλιν ἐλθὼν
καὶ προκοπαῖς λάμπας, πολλοῖς[ι] δὲ πολλὰ παρασχών,
5 μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας
μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ νεκρωθεὶς
τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς ἅερα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.
ἀλλὰ καὶ εὐσεβεῖς ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν,
καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς νεκρὸς ὢν καὶ πόντον ἐπλευσεν
10 καὶ χώρης ἰδίης ἐπέβη· σὺν παισὶ δὲ καῖται,
ὢν οὐκ εἶδε τέλος θανάτου· πρῶτος γὰρ ἔθνησε.
ἡ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ σεμνὴ [ῆ] δὲ φίλανδρος
καὶ πέλαγος διέπλε[υ]σε καὶ ἔγαγε σῶμα βυθοῖσιν
καὶ καμάτους ὑπέμεινε καὶ ἐν θρήνοις διέμεινε
15 καὶ τύμβῳ κατέθηκε καὶ αἰῶσιν παρέδωκε.
Δαμοστρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

III vel IV saeculi. — 1 ΡΟΥ in medio versu positum nescio an error sit lapicidae. — 2 i. e. Nilopolis. — 3 ΠΟΛΛΟΙΣΤΕ — 7 uxor cum mortuum audiisset maritum Roma Nilopolin profecta sepultum erui iussit corpusque in patriam abstulit. Epigramma aliquanto post inculpandum curavit mortuis duobus filiis (v. 9). — 11 ΣΕΜΝΗΑΕ corr. Iacobs. —

15 cf. tit. Philadelphiae supra n. 319 *Ἀνθήπην Ἀκύλας μνήμῃ βύτου παρέδωκεν.*

643. *Messanae.* C. I. 5626.

Αὐρήλιος Εὐτύχης τοῖς κατοικομένοις μνείας χάριν.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

*Κύζικος ἦν μία πᾶσι πατρὶς καὶ μοῖρα δὲ πάντας
ὥλ[ε]σεν ἡθεύους, ὃ π[α]ροδεῖτα, μία.*

.

5 *σώματα δ' αὐτὸς ἔχει[ν] ἐπόθησεν καὶ [τάδ' ἐπ' αὐτοῖς
τεῦξε λυγροῖς [θακρὺ]οις [μνή]ματα μυρόμενο[ς].
οὗ τὸ καλὸν κοσμεῖ περικείμενον οὖνομα ὑμβους,
οὗ [γ]λυκύς ἐσθ' ἡμεῖν κἂν φθιμένοισιν ἔρω.*

Titulus brevioribus 12 - 18 litterarum versibus perscriptus inde
a v. 9 ita habet:

ΡΟΔΕΙΤΑΜΙΑ

10 ΔΗΜΑCΑΝΕ

. . . T

.

. ΛΥΤΟCΕΧΕΙ

ΠΟΘΗCΕΝΚΑΙ

15

ΤΕΥΞΕΛΥΤΡΟΙCΜ . .

ΜΑΤΑΜΥΡΟΜΕΝC . . .

ubi v. 16 in altero apographo Gualtherus ΛΥΤΡΟΙΟΝ:ΙΟΙC. Patet hinc alterum distichon, quo obitus iuvenum Eutychisque auxilium enarrabatur, periisse maleque id simul cum insequenti a Franzio sic reffectum esse:

*οὐ]δ' ἡμᾶς ἀνε[λὼν τις ἀνήγαγε συνγενέεσσιν
[θάψαι δδυρομένοις, ἀλλοτρίας δ' ἐπὶ γῆς]
καὶ νεκίας περ ἀνὴρ ξένος] αὐτὸς ἔχει[ν] ἐπόθησεν
χ[ήμῳ]ν τεῦξε λυγροῖς [μνή]ματα μυρόμενος.*

644. Romae. C. I. 6281.

Εἰς Θρήνους ἐφύλαξας Ἀτίνιαν, ὧ κακὲ δαῖμον,
 οὐχ ὀσίως ποιήν ἐνσεβίης κατέ[θ]ου
 ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν καὶ παῖδα τιθηνόν
 Πομπήιον μαζῶ φελγόμενον γλυκερῶ,
 5 μητέρα Ταρσογενῆ Πομπήϊαν ἡδὲ Πούδεντας
 υἱὸν καὶ πάππον· φεῦ θανάτων ἀνίσων·
 πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν, ἡίθεος δὲ
 ᾗχετ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

II fere saeculi. — 1 ΑΤΙΝΙΑΝΩΙ — 2 ΚΑΤΕΔΟΥ quod si recte Gadius κατέθου scripsit (i. e. *deposuit sepulcro*) v. 1 et 2 sic interpretor: *luctui servasti Atiniam, maligna Fortuna; deposuisti enim, inmeritum pietatis praemium, Rusticum* e. q. s. Vnde et bene habet asyndeton v. 2 neque ullo modo audiendus Iacobs, qui οὐδ' ὀσίως coniecit. — 5 Ταρσογενῆ traditur, in quo fateor aegre desiderari copulam; tamen improbanda Scaligeri coniectura ῥ' Ἀργογενῆ. — Pompeia Pudensque Atinia parentes, Rusticus maritus, Pompeius et Pudens filii sunt, quorum alter puerulus (v. 3) alter iuvenis obiit (v. 7). Paullo aliter Franz.

645. Romae. C. I. 6312.

Λουκίλλῃ τόδε σῆμα κα[σιγνήτῃ]
 μητρὶ τε πρεσβυτάτῃ [. . . nomen filii ἔτευξεν
 οἷ τε καὶ οἷσι τέκεσσι καὶ
 φῶτε δύο, [τρι]άτην οἱ
 5 καὶ τὴν μὲν προτέρῃν
 αὐτοκασιγνήτην, ἐτίερον δὲ

4 ΠΡΙΑΤΗΝ πρώτην Franz. — Videtur ille duas cameras duasve σπυγὰς vel aliam quamlibet rem (quae graece feminini esset generis) duabus fenestris (δύο φῶτε v. 4) vel lucernis exornavisse, tertiam (v. 4) obscuram reliquisse; illarum autem duarum alteram (τὴν μὲν προτέρην v. 5) sorori permisisse, alteram vero (ἐτέρην δὲ v. 6) matri sive ipsi destinavisse.

*646. Romae. C. I. 6298.

D. M. Cerelliae Fortunatae coniugi carissimae, cum qua v(ixi) ann(is)
 XI s(ine) u(lla) q(uerella).

M. Antonius Encolpus fecit sibi et Antonio Athenaeo liberto suo karissimo et libertis libertabusque eorum et posteris, excepto M. Antonio Athenione e. q. s.

- a. *Μὴ μου παρέλθῃς τὸ ἐπίγραμμα, ὁδοιπόρε,
ἀλλὰ σταθεῖς ἄκουε καὶ μαθὼν ἅπι·
οὐκ ἔστι ἐν Ἄδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
οὐκ Αἴακος κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος κύων·*
5 *ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
ὁστέα, τέφρα γεγόνάμεν, ἄλλο δὲ οὐδὲ ἔν.
εἴρηκα σοι ῥηθῶς· ὕπαγε, ὁδοιπόρε,
μὴ καὶ τεθνακὼς ἀδ[ό]λεσχός σοι γανῶ.*
- b. *Μὴ μίρα, μὴ στεφάνους στήλλη χάριση, λίθος ἐστίν·*
10 *μηδὲ τὸ πῦρ φλέξεις· ἰς κενὸν ἢ δαπάνη·
ζῶντί μοι, εἴ τι ἔχεις, μεταδός, τέφραν δὲ μεθύσκων
πηλὸν ποιήσεις καὶ οὐκ ὁ θανὼν πίεται.
τοῦτο ἔσομαι γὰρ ἐγώ· σὺ δὲ τούτοις γῆν ἐπιχώσας
εἰπέ, ὅτι[ι] οὐκ [ᾶν] ἦν τοῦτο πάλιν γέγονα.*

Litterarum forma eam cum ante saeculum III vel IV in titulis Romanis non reperiantur, cave Encolpum Fortunatam Apellen personas Petronianas cum Niebuhrio esse credas. — 4 κύων interpolavit poetula. — 8 ΛΑΕΛ ΕΙΧΟΣ — vv. 9 - 12 paucis mutatis leguntur A. P. XI 8. — 14 ΕΙΠΕ . ΟΤΕ . ΟΥΚΗΝΤΟΥΤΟ recepi Meinekii emendationem (*Callimach.* p. 298), prae qua ceterae omnes sordent. Defunctus cuius nomen nescimus libertus fuit ideoque *terrae progenies*.

*647. Romae. C I. 6203.

- a. *Στέμματ', ἀφ' ὧν πτοίη καὶ πρήξεις αἱ κινεανχεῖς,
ἄλλων σήματ' ἔχοιτε, δικασπολίας τ' ἐνέποιτε,* P
Π *τηκεδόνας βιοτῆς καὶ δουλείην ἐρίτειμον,* i
ε *μοῦνον δ' ἡμέτερον βαιῆ [λίθος] οὔνομα φωνοῖ·* o
5 ι *Ἀλέξανδρος ὁδ' ἐστί, Βαλεντεῖνη δὲ συνεύδει* n
ο *κεῖν ἐνέρων λιμένεσσι μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει* i
ν *τοὺς δ' ἄμφω χαρίεν τέλος ἔλλαχεν, οὓς κτερέϊξε*
ι *χερσὶ φίλαις θυγάτηρ γλυκερὴ Παυλεῖνα τοκῆας,*
ο *ἥδη οἱ θαλέθοντα τόκον κατα δῶμα λιπόντας* Π
10 ν *τριτύτος ἐξ αὐτῆς, οἷ μιν μελάθρων μεδέοιεν,* e

- b. Νηλὴς ὦ θάνατος, πολὺ δὴ μέ[γ]’ ἀκαίριος ἦκεις· ι
 P χρῆν γὰρ ἐπ’ ὠδείνεσσιν ἔχειν χέρα καὶ τότ’ ὀλέσσαι, ο
 i νῦν δὲ μετὰ πτολέμους κρυερῶν τε λαφύγματα νούσω ν
 o λευγαλέους τε φόβους καὶ θυμοβόρους μελεδώντας ι
 15 n καὶ δίκας ἀμφιλόγους ρεικνὸν καὶ κώδιον ἄξεις, ο
 i λυπρὴν δαῖτα Χάρωνι· νέων δ’ ἔμπης πεφίδησο. υ

iv fere saeculi duo epigrammata, quorum prioris litterae ερω, al-
 terius εσω sunt. Pionius nomen ad latera tituli bis latine bisque graece
 scriptum poetae videtur esse. — 1-3 Alexander aut omnino non iniiit
 magistratum aut acerba expertus mox ad privatam vitam rediit. —
 4 suppl. Boissonade. — 9 sq. τόκον τριττός ἐξ αὐτῆς explicat Franz
prolem tribus fratribus constantem natu scilicet minoribus, qua ratione
 ἤδη non explicatur. τόκος, ut docet οἱ pronomen, Paulinae est filiae;
 sed dubito quomodo τριττὸν explicem. Aut triplicem partum i. e. tres
 filios significat, aut hoc: *tertius ipse dies est, cum filium pareret Paulina*,
 quo sumpto relativum οἱ (v. 10) ad filiolum aequae atque ad matrem
 patremque referendum erit. — 11 μεῖ μοι scribebant ex Boissonadii
 coniectura; aptius est quod posui, neque puto πολὺ δὴ μέγα plus habere
 offensionis quam homericum μάλα μέγα. — Increpatur mors: *quid sera*
venis post exantlatos vitae labores; ne nasci quidem pati vel statim natis
manu iniecta vitam adimere debebas. Sententia est Sophoclea *Oed. Col.*
 1225 - 1238 Dind. — 15 legi ego κωδιανᾶς, ceteri κώδιον omnes,
 quorum consensui meam fidem interponere dubitavi. Explicat Welcker
 ρεικνὸν καὶ κώδιον *rugosum marcidum et exsiccatum, quasi pellem*. Decet
 humile hoc et turpe iocandi genus illam quam supra indicavi aetatem.

*648. Romae. C. I. 6235.

- Ἱερὸς οὗτος ὁ χώρος, ὃν Αἰνείας ἀγανόφρων
 εἶσαθ’ ἐοῦ ἑτάροιο σεβάσμιον Ἡιδέοιο,
 πάντα παλαιγενέεσσιν ἀλιγκίου ἡρώεσσιν,
 κάλλος τ’ ἡγορέην τ’ ἀγανοφροσύνην τε νόον τε. —
 5 ἐνθάδε δ’ ἐ[γ]ναί[ει] καὶ Ὀλυμπιάς, εἰμερόεσσα
 Ἡιδέοιο δάμαρ καὶ ἀδελφεὴ Αἰνείαο,
 ἣ πάσας παράμ[ιψε] φιλόανδρους ἡρώϊνας,
 Ἀλκυστιν πινυτῇ, μορφῇ δ’ ἐρατώπιδα Λήδην. —
 9 τοῦτ’ ἐτύμως νῆσοι μακάρων πέδον, ἐνθα τε φῶτες

- εὐσεβέες ναίουσι δικαιοτάτοί τ' ἄγανοί τε.
 οἱ συνὸν ζῶντες ἔχον βίον ἀλλήλοισιν
 σὺν κόσ[μ]ῳ σοφίῃ τε δικαιοσύνῃ τε καὶ αἰδοῖ. —
 13 ἀγγέλλω τάδε βωμός, ὃν Αἰνείας ἀνέθηκεν
 ὄφρα καὶ κυδαίνωνται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσιν
 πᾶσιν ἐν αἰώνεσσιν ὑπ' εὐσεβίῃσιν ἐταίρων.

III vel IV saeculi molestum hoc dicendi genus videtur. Epigramma in tres aequales partes quaternorum versuum divisum est, quibus quarta tamquam ἐπωδή trium versuum adicitur. — 5 post ΔΕ lacuna non plus quattuor litterarum; unde nec Franzii supplementum verum esse potest ἐνθάδε δέμνι' ἔχει. — 7 non fuisse παράμειβε docet lacunae spatium. — Leda non saepe comparantur mulieres; a Propertio (I 13) Galli amica nominatur *Iove dignae proxima Leda*. — 12 ΚΟCΩ — 14 sq. nota inscitum praepositionum usum.

649. Romae. C. I. 6279.

- Οὐκ ἔθανες Πρώτῃ, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον
 καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
 ἔνθα κατ' Ἑλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
 ἄνθεις ἐν μαλακοῖσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
 5 οὐ χειμῶν λυπεῖ σ', οὐ καῦμα, οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,
 οὐ πίνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ' ἀλλ' οὐδὲ ποθεινός
 ἀνθρώπων ἔτι σοι βίος· ζῶεις γὰρ ἀμέμπτως
 αὐγαῖς ἐν καθαραῖσιν Ὀλύμπου πλησίον ὄντως·

Π. Αἴλ(ιος) Ἀβάσκαντος Αἰλία Πρώτῃ θυγατρὶ ἔζησεν
 ἔτη ζ', μῆνας τᾶ, ἡμέρας κζ'.

III fere saeculi. — 2 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ clausula homerica. — 4 clausula hesiodea *Op. et dies* 115. — 5 sqq. expressi ex *Od.* δ 563 sqq. — 6 οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχεις Scaliger, οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχει σ' Franz; quod posui dedit Brunck. — 8 ὄντος inepte Fleetwood recepitque Franz.

650. Incerti loci, nunc Aquis Sextiis in museo. C. I. 6860 b.

. ον ὀδεῖτα,
 κοῦρος ἐγὼ καλέω σε θεῶ φίλος, οὐκέτι θνητός,
 ἡίθεος κούροι[σ]ιν ὁμηλικίῃ πανόμοιος

- πλωτ[ήρ]ων σωτήρσιν, Ἀ[μυ]κλαίοισι [Θ]εοῖ[σιν],
 5 πλωτῆρ καὶ [α]ὐ[τὸς] ἐὼν πόντον [τ'] ἐνὶ κύμασι[ν] ἤσθην·
 εἰς ἐσέβη[ν] τ[ροφ]έων [δὲ] λαχὼν [τ]όδε σῆμ' ἀ[νά]πανμαι
 νούσων [κ]αὶ καμάτοιω καὶ ἄχθεος ἡδὲ πόνοιο·
 ταῦτα γὰρ ἐν ζωοῖσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν.
 ἐν δὲ [τε] τεθνε[ῖω]σιν ὁμηγύρι[ές] γε πέλουσιν
 10 δοιαί, τῶν [ἐτ]έρ[η] μὲν ἐπιχθονίη πεφόρηται,
 ἥ δ' ἑτέρη τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι[ι] χορεύει,
 ἥς στρατιῆς εἰς εἰμ[ι], λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

L. P. S.

III fere saeculi. — 1 haec supersunt... ΠΕΝΕ-----ΑΝΧΝΕCΙ |
 ON, quae verba esse ad viatorem facta scire satis habeo. Inde a v. 3
 omnia restituit fere Chardon - la - Rochette. — 4 ΑΠΥΓΛΑΙΟCΙ — 5 ΚΑΙ
 ν ΕΩΝ καὐτὸς ἐὼν Iacobs correxit. Tum ΓΕΝΙ, quod τ' ἐνὶ scripsi. —
 6 ΤΙ..ΕΩΝ — 9 ΕΝΑΕΤΕΘΕΝΕ ΔCΙΝ τε addidi. — ΓΥΠΗ | ΓΕ — 10 ΤΩΝ
 ..ΕΠΙ — 12 ΕΙCΕΙΝ — Ceterum nihil egerunt qui defunctum aut Pythago-
 reum Platonikumve aut mysteriis Samothraciis initiatum fuisse monstra-
 tum ibant.

* 651. Scandriglia in vico Sabinorum, nunc Neapoli in museo. C. I. 6199.

- Αἰλιανῶι τόδε [σῆμα] πατὴρ ἀγαθῶι πι[νυταῖ] τε,
 Θ[ν]ητὸν κηδεύσα[ς] σῶμα· τὸ δ' ἀνάναι[ον]
 εἰς μακά[ρ]ων ἀνόρο[υ]σε κέαρ· ψυχὴ γὰρ ἀείζ[ως],
 ἢ τὸ ζῆν παρέχει [κ]αὶ θεόφιν κατέβη.
 5 Ἰσχεο [σὺ] στοναχῶν, πά[τε]ρ, Ἰσχε δέ, μήτερ, ἀδελφούς·
 σῶ[μα] χ[ι]τῶν ψυχῆς· τ[ὸ]ν δὲ θεὸν σέβει μου.

II saeculi. — Restituit fere Quaranta, qui primus edidit. — 2 ΘΗ
 ΠΤΟΝ — 3 ΜΑΚΑΙΩΝ μακάρων Welcker *Mus. Rh.* III 257 (1845). — ΑΕ
 ΙΖC — ΙCΚΕΟΟΙCΤΟΝ legi. Dein Ἰσχε δὲ μήτέρ', ἀδελφούς legebatur; vi-
 detur melius quod posui. — 6 CΩΙ ΙΧΤΩΝ legi. — τὸν θεὸν μου i. e.
 τὸ θεῖον μου, *animam meam*. Defunctus fortasse Pythagoreus fuit.

652. Romae. C. I. 6264.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Σῶμα μὲν ἦδε κόνης κεύθει θεομήτορος ἀνδρός

Ναρκισσίωνος [π]ινυ[τ]οῦ, ψυχὴ δὲ σύνεδρος
ἀθανάτων· βωμὸν γὰρ ἐδωμήσαντο ταλάφρων
μήτηρ Σαλβία Ματρῶνα Σώτας τε ἀδελφός

2 HINNYΟΥ.

653. Romae. Arae ancora insculpta est cruce inserta. C. I. 6241 b.

Ἡΐθεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιποῦσα μερίμνας
πενθεδανοῖο βίου, ὡς ἀνίη καθαρή.

III fere saeculi.

654. Romae. C. I. 6301.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μνήμ' ἀρετῆς, Μοίρης τὸ τέλος, φίλο[ν] οὔνομα Χρήστη,
σωφροσύνης ἱερᾶς ἥτις μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπαινε πόνων,
τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων εἰς αἴρα δοῦσα,
5 πρόσθεν μὲν θνητῇ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος,
αἰμνηστος ἅπασι φίλοισί τε καὶ τεκέεσσι.
τόνδε τάφον σοφίης ἔνεκεν κυδ[ρ]ῇ παρακοίτι
τεῦξ' Ἐ[πα]φροῶς συνόμενος Ἀλεξάνδροιο πολείτης.

AGENTI εὐψύχι· κάμὲ μένει τὸ θανεῖν.

III fere saeculi. — 1 nihil obscuri: *monumentum vides propter virtutem, mortua est propter fatum, nomen Chreste*. — ΦΙΛΟΥΝΟΜΑ vel ΦΙΛΟΥΝΟΜΑ — 7 ΚΥΔΗ, unus Muratori ΚΥΔΗ, corr. Kulenkamp. — 8 ΤΕΥΞΕΦΡΑCΑC, unus Muratori ΤΕΥΞΕΦΡΑC, corr. Hultmann. — 9 neque αἰ γυνή placet neque aliorum quidquam; nisi altero nomine adpellabatur mulier, ex constanti notissimae formulae usu AGENTI in ΧΡΗCΤΗ mutandum est.

*655. Romae. C. I. 6240.

Ἰγορίοιο τάφος νεοπενθέος· ὃ τάφος, ὅσσην
συνκλήσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις·

- οὐκ ἴδρις τραγικῆς μούσης, οὐκ εὐλυρος ἀνὴρ,
οὐδ' ἐπέων ῥητὴρ ἄξια σεῖο φράσαι,
5 οἷος ἔφνυς πρᾶπίδας, οἷος χρόα, οἷος ἰούλους,
ἥσσαν θ' ὥς πρέσβυς κοῦρος ἐὼν κρατέεις.
νύμφην δ', ἥ[ν σ]οι ἐγὼ θεῖος τεὸς ἔτρεφον οἶφ,
τλήμονα νυμφεύσων ἤρπασε πρόσθ' Ἀΐδης,
οὐδὲ γάμων ὑμέναιον αἰείσαμεν, ἀλλ' ἄρα μοῦνοι
10 παρθενίην ἐρατὴν σώσατε ὥς Ἀΐδον.

III vel IV saeculi. — 7 *οἶω recte habet: tibi soli, non alteri cuiquam, non Plutoni nymphetam alui.* Legunt δὲ οἱ cum Leichio. — 9 *ΜΟΥΝΟΙ* corrigunt *μούνω*. *Iam cum Plutonis facti sitis virginis nomen vobis servate, quippe coniugio non iam licito (μῦνοι).*

656. Prope Lorium ad viam Aureliam. C. I. 6244.

Ὅς πάσας χάριτας καὶ τὰς φρένας ἐνθάδ' ἔκλεισε
κεῖται Καρουνέντις πολὺ φίλτατος οἷσι τοκεῦσι.

infra:

τρίς μάκαρος δὲ λίθος τόσσον ἔχων ἀγαθόν.

1 videtur ex Amatii et Gerhardi apographis constare lectio inepta.

*657. Praeneste, nunc Romae. C. I. 6228.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Πατρίδος ἐκ Ζμύρης βροτοί μ' Εὐθαλέα καλέεσκον
εἶνεκ' ἐμῆς ἥβης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ
ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή, πρὶν ἰούλοις πληῆσαι παρειάς,
ἤρπασε παρ φιλίων, οὓς τροφείας ἐκάλουν.

III fere saeculi. — 1 *Εὐθαλής cognomen videtur puero postea inditum; ipsumque nomen non indicatum esse; itaque accentum non mutavi.*

*658. Romae. C. I. 6256.

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
ὦ Μέλαν' ἔβης γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἀνδρὸς.

2 nihil aliud nisi hoc: *nam nunc quidem tu mortuus es.*

*659. Prope Cumas, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860.,

Βλασπὸν] ὁρᾷς γαίης· τὸ ποθοῦμενον ἐν στεφάεσσιν
οὔνομά μοι τόδ' ἔφην Ὑάκινθος ἐνθάδε κεῖμαι.

ἐτ(η) κῆ.

III saeculi. — Nec praescriptae litterae Θ. κ. neque infra z. ET. KE legitur. — 1 [Ἄνθος] ὁρᾷς legebatur. Intellego: *terra me vides prognatum i. e. servum.* Deinde hic verborum ordo τόδε τὸ ποθοῦμενον ἐν στεφάεσσιν ὄνομά ἐστιν ἐμοί, Ὑάκινθος.

660. Romae vel Tibure. C. I. 6242.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἄνδρὸς θείου Πουβλίου Τιτιδίου Καπίτωνος,
ὃς περὶ μὲν νόον ἔσκε βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισι δέδωκεν, τῇ οὐρανὸν εὐρ[ύ]ν ἔχουσιν.

5 τεῦξε δὲ τήνδε τάφον ἐὸς θρεπτός Νώνιος Ἀρτέμων.

Centones homerici inepte consuti. — 4 ΛΘΑΝΑΤΟΙCΑΕΔ Gruter et Pighius; ἀθανάτοισιν ἔδωκεν Gruter. Quod posui legitur in cod. Ottobon. (sched. Stoschianae). — ΕΥΡΟΝ.

661. Neapoli. C. I. 5815.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἄνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ἀλκειβιάδην.
Ἀὐρηλ(ία) Ἀταλάντη ἰδίῳ πάτρωνι
καλῶς βεβιωκότι ἐποίησεν.

Cf. ad epigr. Prusenum supra n. 354. — Verbum extremum ἐποίησεν Ignarra, ἐποίησεν Capacius et Muratori.

*662. Tria eiusdem tituli exempla, quorum unum Romae in aedibus Rondaninis (C. I. 6291), alterum Neapoli in museo Burbonico descripsi; tertium nunc mutilum addidit Fiorelli (*Catal.* 12), quod Franz rei nescius C. I. Add. III 5860 c restitutum ivit.

Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ, βιότῃτα νέος τελέσσας,
καὶ γαίην πατέων καὶ κύματα νηυσὶ περῆσας,
Ἀύσονίη γαίῃ τέρμα βίου θέμενος.

Fragmentum de quo dixi hoc est:

ΚΕΙ
ΒΙΟΤ
ΚΑΤΑ
ΚΥΜ

Soaemus (Σόαιμος proba forma est) Syrus natione videtur esse. —
Ceterum non auctor ego sum omnia tria exempla antiqua esse.

*663. Romae in villa Volkonsky descripti. Videtur ineditum.

. βιοτὴν [γ]αίῃ ἐν Ἀύσονίῃ.
αἰεὶ δὲ μνήμῃ σε φυ[λά]ξομεν ὡς παρρόντα
εἵνεκεν ἡ[θ]ίας εἵναικά τ' ἀγ[λ]αίης.
5 ο[ὐ]δέ μὲν ἐν θαλίῃ σέο λησόμεθα, οὐδὲ παλαίστρα,
ἀμφοτερεῆς ἀρετῆς σῆς ἐ[π]ιδενόμενοι.
οὐ [ὥς] μὲν θαλίῃσι λυροκτύπος, ὡς δὲ κραται[ῃ]
ἀμφὶ π[α]λῇ βιότου [ἄν]θρος ἔχων ἔθανες.

II fere saeculi. — Titulus ab initio mutilus sic habet:

ΙΕΙC
ΠΡΩΤΟ
ΕCΒΙΟΤΗΝΤΑΙ
ΗΝΕΝΑΥCΟΝΙΗ

3 ΦΥΜΙΟΜΕΝ — 4 ΗΕΙΑC — ΤΑΓΑΙΗC utrumque correxit Wilamowitz,
ἡθειάν nomen nove fictum putans ab adiectivo ἡθεῖος. — 5 ΟΙΔΕ — 6 ΕΡΙ
— 7 ΟΙΟΙC — ΚΡΑΤΑΙΓ — 8 ΠΟΛΗ restituit distichon Wilamowitz; ἀμφὶ
praepositio semel posita ἀπὸ κοινοῦ etiam ad θαλίῃσι dativum (v. 7) re-
ferenda est.

664. Massiliae. C. I. 6768.

Γλανκία ἐντὶ τάφος· παῖς δ' ἀνέθῃκε νέος,
δείξας ἐκ μεικροῦ πρὸς πατέρ' εὖσεβίην.
οὐκ ἄφθης, ὦ τλῆμον, ἰδεῖν γόνον οἷος ἂν ἦν σοι
γηραιῷ τείχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον·

ἡ φθονερά δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα Τύχη
μητρὶ μὲν ἐν γήρᾳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικί
χρηρῖαν δυστήνου παιδὸς] ἄμ' ὀρφανίῃ.

II videtur saeculi. — 1 non praetuli quod Visconti legit παῖς δ' ἀνέθικεν ἑός.

665. Incerti loci, nunc in museo Britannico. C. I. 6859.

Σῆμά με Νυκτελίοιο ν[ε]οστεφές οἰχομένοιο
δυστήνων ὀράας δακρυόεν τοκέων.

2 δακρυόεν τίδε σῆμα supra n. 214.

666. Incerti loci, fortasse Asiae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6861.

Πατίας χαῖρε.

Ἐνθάδε γῇ κατέχει νέον ἀνέρα, ᾧ πατρίς ἦεν
καλὴ χθὼν Δοκίμοιο· τὸ δ' οὔνομα οἱ τόδ' ἔκειτο

Πατίας Πασικράτους· κάθ' ὅ[στε] δ'

2 urbis Phrygiae nomen est Δοκίμειον, unde ἥρωα κτίστην ille Docimium aut sibi finxisse aut novisse videtur. — 3 κάθ' ὅ[στε] Franz; fuerit ἐν πολέμῳ simile.

*667. Romae. C. I. 6266.

α. Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας; β. ἦν Κίλιξ Ἀθήναιος·

α. χρηστὸν τὸ θρέμμα. τίς καλῇ; β. Νουμήνιος·

α. πόσων δ' ἐθνησκει τῶν ἐτῶν; β. δις εἴκοσιν·

α. ἐχρῆν σ' ἔτι ζῆν· β. ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχρῆν.

5 α. γενναῖά σου καὶ χαῖρε. β. καὶ σύ γ', ὦ ξένε·
σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλις.

III fere saeculi epigramma (litterae AECW), cui insculpendo necubi ommitteret lapidarius iota mutum praefuit grammaticus doctissimus; ne apostrophii quidem nota neglecta v. 3, 5, 6. — 5 γενναῖά σου cave cum interpretibus subaudias τὰ ἐτι quod esset τὰ σά. Immo formula est officiosa γενναῖος εἴ i. e. *benigne*; neque aliter viator postquam quae voluit inpetravit *gratia*, inquit, *tibi su*.

*668. Romae. C. I. 6204.

Ἥλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώταρε, ὅς μ' ἀπέλυσας
νούσων καὶ καμάτων καὶ μογεράς ποδάγρας.
Ἀὐρ(ήλιος) Ἀμφικτύων ἄγων ἔτος ο'.

1 melius scripssisset ἐμολ et γλυκερώτερος, mors mihi vita exoptatior.

669. Incerti loci. Olim Venetiae, nunc Mutinae in museo Estensi.
C. I. 6864.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ' ἐν ᾧ πασι νομισθεῖς
Θρέπτος ἀκμὴν νέος ὦν ᾤχετ' ἐς ἡμιθέους.
Πατροβᾶς. Παπαῶς.

Subscripta videntur propinquorum nomina, quorum prius ΠΑΤΡΟΒΑΣ fortasse non integrum est. Πατροκλῆς male Franz.

*670. Neapoli in museo. C. I. 5824.

Ἠλικίης μετέ]χοντα τὸν ἄθλιον ἤρπασε μοῖρα
. ἰον γεραραῖς χερσὶ ταφέντα πατρός.

III fere saeculi. Quae Martorellii in versibus extremis supplementa esse dicantur μο[ῖρα] et π[ατρός] sunt verba lapidis. — 2 ἸΟΝ nomen defuncti.

*671. Neapoli in museo. C. I. Add. III 5860 c ex Mommseni apographo.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)].

Ἑπτακαὶ[δεκέτη μήτηρ] με πόθησε [τάλαινα,
ἧ μ'] ἐκύησε ἄκραν[τα· τάφῳ δ'] ἐκάλυψεν ἄν[ηβον,
πάτρης Μεισ[ηνοῦ· ὁ] θεὸς προῦ[πεμψεν ἐς Αἶδην].

.

1 et 3 restituit Franz, nisi quod v. 1 ἀπόντα pro τάλαινα et v. 3 πάτρης solum vocabulum tertii versus superesse ratus scripsit Μεισηνοῦ· φθονερὸς δὲ θεὸς προῦπεμψέ μ' ἐς Αἶδην. — 2 ΑΧΡΑΙ legi ΑΡΧΑΙ Mommsen. ἀλλ' ἐκύησεν ἀκραντα πανάθλιος, ὃν γ' ἐκάλυψεν Franz. — Subscripta . . NHC ε.

672. Campigliani in agro Mutinensi. Welcker *Syll.* 90 ex Muratorii apographo. In C. I. non invenio.

Ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ [ἀν]ώ[τ]ατος οὗτος ὁ τύμβ[ω]ν,
εὐνημημημετον κλέος ἐστὶ τάφος.

1 ΚΑΙΣΩΜΑΤΟΣΟΥΤΟΣΟΥΤΥΜΒΟΝ. Quae posuit Welcker

ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ σώματος οὗτος ὁ τύμβος,
ἦν ἡ μνήμη μου, τὸ κλέος ἐστὶ τάφος

haec adeo inepta sunt, ut ultra vix possis. Hexametrum videor mihi restituisse coll. A. P. VIII 230 (Gregorii) τύμβος ἐγώ, τίμβων πανυπέ-
τατος, ἀλλ' ἐμὲ ὤξεν (lege ξμ' ἔωξεν) ἀνδροφόνος παλάμη, quae ita intel-
lego ut in grandi monumento summum iste locus obtinuerit locum. —
2 conieci οὐκ (ΕΙΝ) ἤμην, [ἔσο]με· ζῶν κλέος ἐστὶ τάφος, dum vivo non
vivebam, sed vivam; nam mortui sepulcrum est vivum monumentum.

673. Romae. Ex schedis Ptolomeis Muratori, inde C. I. 6317.

ἔγραφε, ἐ]ν ψυχαῖσι βροτῶν [ὡς ἄφθι]της εἴη,
ἐ]κ [θα]λε[ροῦ κηροῦ], ζωγράφος θανμάσι,
nomen defuncti] ος ἀνακτος ἀπο[τνόου εὐκλέα μορ]φήν.
Λαοδίκια πατρὶς [τῷ πέλεν ἐκ προτέρων,
5 ἄστυ ῥοαῖσι] Αἰκίοιο περιόρυντο[ν ἀλλ' ἐν]ὶ τύμβω
θάψε nomen mulieris σεμ]νῇ σύγγαμος [ἀχθυμέ]νῃ.

III vel IV saeculi. Argumentum carminis adumbravi supplementis
usus admodum incertis. — 1 sq. ΕΙΗCCKOΛΛΕ ἐκ θαλερῶν ἔργων praeivit
Franz. — 2 ζωγράφος nomen non est, neque illius ut ἀφθίτος sit imago
ponitur. — 4 sq. supplementa spatium excedunt. — 5 ῥοαῖσι et 6 ἀχθυ-
μένῃ Franz.

*674. Romae. C. I. 6275.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτων ἥρωος ἀγανοῦ
Ἀρρίου μου φίλιον, τῷδε μιγείσα μόνῃ·
ἦν δὲ κέ[>] ἐκ προγόνων ποτὲ τόννομα Πουβλιανή μοι,
(Σκιπιάδαι δ' ἔπελον εὐγενίῃ τ' ἔπρεπον),
5 χρεαίαις αὐτῇ τὸν ἅπαντα χρόνον μείνασα
κῶκυμόρον τεκέων πένθει ταχομένη·

ἐμβιότῳ δὲ πόνον πουλὺν δ' ἀνέτλην μογέουσα,
Μούσαισιν μούνον τὴν φρένα θελομένη.

Arrios conplures novimus consules, quorum quo quis recentior est eo probabilius Publianae virum fuisse existimaveris; a. 201 M. Nonius Arrius Mucianus. — 3 κεν videtur mihi lapicidae error pro κέ i. e. καί. — 7 eleganter sed vereor ne ultra poetae ingenium Iacobs coniecit μάλ' ἔτλην. Verbum idem ap. Greg. A. P. VIII 152 ἄλγος ἀνέτλη.

675. Burdigalae. C. I. 6791.

Λεῖψανα Λουκίλλης διδυματόκου ἐνθάδε καῖτε,
ἥς μεμέρισται βρέφη, ζῶν πατρί, θάτερον αὐτῇ.

2 vix adgnoscentur prae imitatoris inscitia vestigia pulcerrimi Heracliti epigr. A. P. VII 465 (coll. Antipatri ibid. 464), cuius extremum est distichon:

δισσὰ δ' ὁμοῦ τίττουσα, το μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδγόν
γῆρως· ὃν δ' ἀπάγω μναμόσνον πόσιος.

676. Ex oppido Piove di Sacco Patavium translatum. C. I. 6747 ex Salomonii *Inscripti. Patav.*, qui edidit litteris minusculis Nicolai Comneni supplementis interpolatum.

Σῆμά τοι, [ὦ] γλυκερὴ Τελεσίλλα, ἐνθάδε [καλὸν
τεῦξεν] Ἰδας ἀλόχῳ, λάχεν ἥ οἱ πᾶν τὸ περὶ σσόν
πίστεος, εὐνοίης, ἀρετῆς, ἀγαπῆς τε μ[άλιστα,
οφρα καὶ ἐσσομένοισι τεὸν κλέος ἀφθιτον] [εἶη].

1 τοι et extr. Τελεσίλλας ἐνθαδε θηκε, 2 τευξενιδας-λαχεν η οι παντοτε πληρης, 3 τε μενοιτο, 4 ἀφθιτον αἰέν. E quibus patet exitus versus lapide fracto pessimis supplementis interpolatos esse, quae removere studebat Franz non ubique feliciter. — 1 τοι ὦ Iacobs. ἐνθάδε si verum est, adiectivum additum fuisse non minus certum videtur. — 2 Θευξενιδας Franz servato v. 1 ἐνθαδ' ἔθηκε, idemque λάχεν ἥ οι σεμνὸν ἔπανον. Praetuli Wilamowitzii supplementum. — 3 ἀρετῆς ἀγανοφροσύνης τε Franz, idemque recte v. 4 εἶη.

677. Puteolis. Ex suo apographo Mommsen C. I. R. N. 3322; eiusdem utro altero apographo.

Pomp Mod[estas] Q. Passe Archia
ben[anerenti] fecit[.]

Σειμῶν τρόπω[ν, Μόδεστα, τόνδε μάρτυρα
 λειπὸν παρ' οἴμο[ν τύμβον εἶσαι' Ἀρχίας,
 ὃ σὸς σύνευνος· [χαῖρε, φιλικήν γυνή.

I fere saeculi. — In praescriptis post *Archia* litterae τ vestigia adgnosuisse sibi videtur Mommsen conicitque *archias[rum]* illum fuisse. Quod si ita est, v. 2 quodvis aliud viri cognomen supplendum puta.

678. Romae. C. I. 6304.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)].

Τὴν πάντων γλυκί[ω] τῶν οἴκαδε, τὴν ἀρίστηλον
 μητέρα τῆς γαμετῆς Ζωίλος ἔνθα θέτο.

I ΓΛΥΚΙΟΝ γλυκίος adiectivum nullo exemplo potest confirmari; γλυκώτερος comparativus (supra n. 572) ab genuini comparativi stirpe male formatus est. Tamen inepte traditum ineptius explicat Welcker, ut sit fere *χαρις*.

679. Romae. C. I. 6253.

Μαρκέλλης τάφος εἰμί· τίς αὐτὴ γράμματα λέξει·
 ἀρτίγαμος κύρη εἴκοσιν οὔσα ἐτέων.
 αὐτὴ ἡ γεννήσασα καὶ κηδεύσασα ἐπέγραψα
 ἄχθος ἔχουσα κραδίης πένθεος οὐκ ὀλίγον.

vv. 3 sq. in archetypo hi fuerunt αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψα ἄχθος ἔχων κραδίης κτλ.'

680. Romae. C. I. 6285.

D(is) Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) M(ατίβυς).

Εἴκοσιν ἔξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβεῖνα
 καὶ μηνσὶν τέτρασιν εἴτ' ἐνδέκατον πάλιν ἤμαρ
 εἴθε σορῆ κείμαι θυγατρὸς μέτα, ἥ με δῖωξεν,
 διξαμένη στοργὴν φιλομήτορα, δόγμασι μοιφῶν.

Subiectum est epigramma latinum haud melioris notae:

*Hic iacet exanimis tumulis Aelia Sabina
cum sua nata simul, fœtu, quem procreat ipsa.
o Fortuna, fidem quantam mutasti maligne:
quem genuit genetrix secum tenet in lare Ditis.*

*681. Romae. C. I. 6252.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μαργαρίδος τόδε σῆμα ἐῆς Εὐνηος ἔτευξεν
εἶνεκα μνημοσύνης τῆς φιλίης ἀλόχου·
κοῦρην γάρ μιν ἔγχευεν ἔτη τρία καὶ δέκ' ἔχουσαν·
πεντήκοντα γάμων δ' ἔτεα πλησαμένη
5 κάτθαν[ε]ν, ἐξήκοντα τριῶν ἐτέων γεγαυῖα,
εὐφράνασα πόσιν παντὶ ἐῷ βίῳτι.

I vel II saeculi.

682. Romae. C. I. 6258.

Ἑλικίη, μορφῇ, φρεσί, μούσαις σωφροσύνη τε
ἐν πᾶσι πρέψασα φῶς λίπες ἡοῦς,
καὶ μὲ φύγες ποθέοντα καὶ οὐκ ἐσάθρησας ἰοῦσα.
τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις στα[θμ]οῖσιν ἔτευξα
5 ὄφρα σε καὶ νέκυν οὔσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὀρ[ώ]ην,
οὔνομά μοι γλυκύ, Μέεσι, ἀμνήστη παράκοιτι.

2 πρέψασα ΚΑΤΑΦΡΟΝΙ, quod κατὰ χθόνα correxit Dorville. In cod. Vallicell. R. 26 f. 187 superscripsit manus recentior κατὰ φρένα satis ineptam coniecturam. Cod. Barber. XXXVIII, 92 unus habet καταχθονι. Fortasse in lapide nihil nisi ΚΑΤΑ . . . ΟΝΙ legi poterat, quod cognomen fuerit mulieris. — 4 ΣΤΑΔΙΟΙCΙΝ σταθμοῖσιν videtur necessaria Dorvillii emendatio coll. v. 5.

683. Bonnae. C. I. 6809. *Canis supra versus sculpta fidelem δουλίῳ significat.* Buecheler *Mus. Rh.* XXX 37, suo usus apographo.

Θεσσαλονεική μ[οι] πατρίς ἔπλειο, οἶν[ομα] Δημ[ι]ώ.
κᾶμ' Ἀσιος Β[ατά]λο[υ] ὕδρς φίλτροισι δάμ[ασσεν],

ἐννοῦχος περ ἐ[ώ]ν, [καὶ ἐ]κυρον, ἦν λάχο[ν, αἶσαν·
κεῖμαι δ' ἐνθάδ[ε νῦν τόσ]σον ἀνευθε π[άτρης.

III fere saeculi. — 1 ΔΗΜΟΙ corr. Grotefend; retinet Δημοί Buecheler nomen prisco more exaratum putans. σύνομ' Ἔλμ μοι Welcker Syll. 101. — 2 Β... | ΛΟΙΥΟΙ corr. Welcker. Βατάλοι' Buecheler. — 3 ΕΗΝ lapis sive quadratarum errore sive soloecismo scriptoris. Relicuum versum sicut etiam sequentem restituit Buecheler.

684. Romae. C. I. 6225. Vtor Bormanni ectypo.

Τύμβος ὅδε κρίπται κούρης σεμνῆς καὶ ἀμέμπτου
σῶμα κατοικομένης, περικαλλέος, ἣς ἐ[π]ιγείων
παρθενικὴν ζωὴν οὕτως ἔλυσσε βροτῶν.
Ἐλπίδι ἀδελφῇ γλυκντάτη Δωνατίων.

II fere saeculi. — ΕΠΙΓΕΙΩΝ corr. Maffei.

685. Catanae. C. I. 5724.

Τύμβον ὁρᾷς, παροδεῖτα, περικλειτῆς Ῥοδογούνης,
ἣν κτάνεν οὐχ ὁσίως λάσει δαιμόνος ἀνὴρ·
κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυνε Ἀβιάνιος ἣν παράκοιτιν
καὶ βαιὴν στήλῃ τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.
5 οὐνομα τὸ πρὶν με πᾶς ἔκληξεν Ἐπαγαθῷ,
νῦν δὲ Ῥοδογούνη[ν], βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

I vel II saeculi. — 1 monuit me Wilamowitz de Theocriti versu (XVII 34), cuius clausula περικλειτὰ Βερενίκῃα. — 6 ΡΟΔΟΓΟΥΝΗΝ utebatur hoc nomine Darei uxor, mater Xerxis; ipsam defunctam Asianam fuisse utrumque nomen docet.

*686. Romae. C. I. 6245.

Κυδίστη ἀλόχῳ Ἀπολλ[ώ]νιος εἶσατο σῆμα
Κεστιά Βικτωρία Φλωρεντίῳ εἶδος ἀρίστη,
ἐ]π' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίοντον τελεθούσῃ,
(λη) σωφροσύνης ἐρα[τ]ῆς ἀραμένη στέφανον.
5 Πιε]ρίδων Μουσῶν ἰσαρί[θμι]ός ἐστιν ὁ μάρτυς·
πέντε γ[όνους] προφέρεισκεν [ἔ]κ νηδίου ἀγνῆς,

οἷσι τέκν]οις χαίρουσα φίλ[οις μάλα] πᾶσιν ἀληθῶς.
desunt duo versus.

III saeculo certe non antiquius. — 2 probabiliter Hermann Φλωρεντίω lapidicae errorem esse pro Φλωρεντία statuit. — 3 ἐπ' ἐπὶ est in lapide, quamvis obloquente numero subscripto λή' (v. 4). — 5 a vero longe aberraverunt interpretes duce licet Hermann dum scribunt σωφροσύνης-στέφανον Πιερίδων Μουσῶν ἰσάριθμον, ὅς ἐστιν ὁ μάρτυς, παίδων, οὓς προφέρεσκεν ἐῆς ἐκ v. vertuntque quae liberorum corona (Musis numero par) testis est servatae fidei coniugalis. Obstat ut alia taceam vel solus articulus ὁ μαρτύς. Videtur potius ipsum epigramma, quod mutilum est lapide inferne fracto, olim novem versibus conpositum μάρτυς esse Μουσῶν ἰσάριθμος. — 7 pentametrum fecerunt neglecta spatii ratione.

*687. Romae. C. I. 6214.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τύμβον μὴ παρίδης, παροδεῖτα, τῆς Ἀφροδείτης·
τοῦτον ἐμοὶ Δινεία τε τέκνῳ ποίησεν ὁ χρηστός
σύμβιος Ἑρμαγόρας μνημοσύνης ἔνεκεν.
χαίρετε.

ζήσασθ' ἔτη λε'. ζήσαντι ἔτη δ', ἡμέρας ιβ'.

l cur non scripserit παροδαιπρε exposui in *Comment. Bonnens.* p. 27.

*688. Romae in porticu S. Laurentii. Videtur ineditum.

Σπενδοφόρῳ τήδε σῆμα κλυτοὶ τεύξαντο τροφῆες.
δωδεκέτους μοιρῶν οἶμον ἀμειβομένου.

II fere saeculi.

*689. Romae duo fragmenta, quae composui. Prius C. I. 6316, alterum C. I. 6318.

Τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ [ἐγὼ κεῖ]μαι παίδων ἢχ' ἄριστο[ς,
οἶνομα . . [μη]τ[ρ]ὸς γένος Συρί[η]θεν,
ἐνδεχ' ἔτη [ζή]σας, δωδ[εκ]άτου δ' ἐπιβάς·
μηδὲν ἐν ἀνθρώποισι [κ]ακὸν γνούς, μηδὲ βι[αί]ου
μικροτάτου

π[α]ιδείαισι καλαῖς καὶ γ[υμ]νασίοις παρεδρεῖων
 ἔσχα τέλος ζωῆς, μοῖρα[ι μίτ]ον ὡς ἐπέ[κ]λωσαν.
 μνημεῖον τόδε μοι [τεῦξ]εν [θ]ρέ[πτειρ]α γλυκεῖα

Φανστεῖνα, μητρός [π]λ[ε]ῖον ἐμο[ῖ φ]ι[λ]ίη,
 10 ἥ] καὶ ζῶντα φίλησε[ν] ἀε[ῖ] θανέοντ' α' ἔτεισε.

Aetatis admodum recentis. Litterae leviter incisae in lapide valde detrimento difficillime leguntur, ita ut quamvis diligenter singula rimatus tamen saepius distinguere non potuerim quid sculptor scripserit quidve pictor inperite colore singulis litteris inducto obscuraverit. — 1 ΟΧΑΜΕΤC pictor, ΟΧ ΑΡΙCΤΟ// sculp. — 2 frg. 1 ΟΥΝΟΜΑΛΟΗΣΑΛΑΝΤΥΟC fr. 2 ΕΥΔΑΓΕΝΟCCΥΡΙΝ ΘΕΝ — 4 ΒΙ · Ι · // quod vereor ne non recte interpretatus sim. — 5 frg. 1 ΤΑΤΟ ΥΕΙΥCΤΗCΑΛΛ frg. 2 ΑΕΡΝΟCΕΤΙ — 6 ΠΧΙΔ — 7 frg. 1 ΜΟΙΡΑ frg. 2 ΠΝΩC ΕΠΕΙΛΩCΑΝ — 8 frg. 1 ΜΟΙ frg. 2 .ΟΙCΕΝΟΡΕΥΚΕΑΓΛΙΚΕΙΑ restitutio incerta. — 9 frg. 1 ΜΗΤΡΟCΤ frg. 2 .ΟΙΟΝΕΜΟΜΡΙΑΙΗ — 10 init. ει — frg. 2 ΑΕΡ.

690. In Rupe sicca ditioris Marchionum Maximorum. C. I. 6303.

Βαῖον ἐπισιτήσας ἔχρος ἐνθάδε τὸνβρον ἄφρησον
 παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρός ἀποπταμένο[ν]
 ὥχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπὼν πατρὶ πένθος ἀληκτον,
 δισση[ν] πληρώσας πεντάδ' [ἐ]τῶν συνό[λ]ων.

5 τοῖος δ' ἦν γεγαῶς οἷός ποτ' ἔφρυσεν Ἰαχχος
 ἥ θρασὺς Ἀλκίδης ἥ καλὸς Ἐνδυμίων.

III potius quam II saeculi. — 2 ΠΤΑΜΕΝΟΝ — 4 ΔΙCΗC — ΠΕΝΤΑ ΔΑΤΩΝCΥΝΟΔΩΝ δισσην-πεντάδα τῶν συνόδων legebant explicatque Franz menses decem synodicos. πεντάδ' ἐτῶν σύνολον praeivit Wilamowitz. — 5 ΕΦΥCΕΝ οἷός ποτε, φασίν, Ἰαχχος Iacobs, neque dubium quin corruptum sit; fortasse CEN est ξέν'.

691. Prope viam Ardeatinam, post Romae. C. I. 6282.

Ῥουφῖνα Κέλερος ἐξ Ἀριστείνης τ' ἔφρων,
 ζωὴ δὲ πλείων μητρός ἐν σπλάγχνοις ἐμή·
 ὠδεῖνα λύπησ δ' ἡ τεκοῦσ' ἠλλάξατο.
 πρῶτην ὁδὸν δὲ στέλλομαι πρὸς Αἶδαν,
 5 κληρὸν δὲ μητρός τῷιδε κληρουχῷ τάφωι·
 στήληι δὲ φωνῷ ἀνταγωνίας βίου.

π vel ι adeo saeculi. — 1 Ἀριστῖνα nomen more romano fictum ex Ἀρίστη. — 2 sqq. nota singulos versus particula δέ inter se coniunctos. — 5 *quem pater matri destinaverat locum eum nunc ego teneo.*

692. Romae. C. I. 6259.

Μηρόφιλον τάφος οὗτος ἔχει πολυπενθέα παῖδα,
ὃν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα
αἰνοτόκων [γον]έων φθόνος ἤρπασεν, ὃν καθορᾷτε
ὀκτῶ μόνους ἔτεσιν βεβιωκότα μησί τε πέντε.

π vel ιιι saeculi. — 3 ΑΙΝΟΤΟΚΩΝΕΩΝ corr. Γρονον; *quem ab parentibus rapuit invidia*, de qua structura cf. supra ad n. 462,9.

*693. Romae in museo Capitolino sarcophagus. Videtur ineditum.

a. Ὅκταέτη με ἔτι παῖδα κατέκτανεν ἡ βαρύνησις
Κλωθὴ Καλλικράτη καὶ παρέδωκε τάφῳ.
Αὐρ(ηλίῳ) Καλλικράτει γλυκντάτῳ τέκνῳ.

b. Θεοῖς καταχθονίοις. Βαλλία|Α(ουκίου) Θ(υγατρί) Ναρκισσία|
νη, ἥτις ἐζή|σεν ἔτη ε, μῆ|νες (sic) ι, ἡμέραν ᾱ| Βάλλιος Νάρ-
κισσος|καὶ Ἰουνία Ὀλυμπι|άς γονε[ῖς] θυστν|χέσ|τατοι ἐποίησαν.

Litterae pessime insculptae quaeque vix legi possint. Legi v. 1sq.
ORTAENMEETITAIMKATCKTANCNHBAPIWHNICKAWOCF κτλ.'

694. Romae. C. I. 6251.

Θεοῖς χθονίοις.

Νῦν Βασίλειος ἐγὼ βρέφος αἴλινον ὤδε Μακρεῖνος,
πατρός Μακρεῖνου, Γλυκέρας μητρός μ[ε] τεκούσης,
ὀκτῶ ἔτη πλήσας πρὸς τοῦτοις μῆνα ἐβίω[ν] ᾱ.

ιιι fere saeculi. — 2 ΜΗ — 3 ΕΒΙΩ. Α corr. Welcker; ᾱ monosylla-
bum legenti.

695. Romae. C. I. 6289.

Τίττε Τίχη, σπεῖρεν δὲ Σεραπιακός, ταχυπότμ[ω
ἄμφω, θηλυτέρην παῖδα Σεραπιάδα·

κεῖμαι δ' ἐξαέτης, τύμβον δέ μοι ὅς μ' ἀτίτηλεν
τεῦξεν, νει[κήσας] πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,

5 κλεινὸς ἐν ἀνθ[ρ]ώποι[σ]ι [Δ]ομωστικός, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν
οὔσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγερῆς.

III fere saeculi. — 1 CΕΠΕΙΡΕΝ — ΤΑΧΥΠΟΤΜΟΣ corr. Raponius,
idemque supplavit v. 4.

696. Romae, nunc Veronae. C. I. 6296. Mihi descripsit Wilamowitz.

Φλωῶρος Καικιλίου Στάκτης θ' ἅμα δεῦρ' ὑπόκειται

ἐξ ἄλλου τύμβον δεύτερα κλαιόμενος,

ἔξ ἐτέων ὠρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέληον

θρεπτήρσιν λείπων ἡλικίης ἔλεον,

5 ο[ὗ τόν]δ', οὐκ ἄκλαυτον ἔχων τάφον· οὐδὲ γὰρ ἔνθα

φείσαντο προτέρων μνησάμενοι θαυρόων.

δεῖλαιοι τροφέων κειναὶ χεῖρες, αἱ συνέλεξαν

τὴν ὀλίγην σποδιὴν οὐκ ὀλίγης ὀδύνης.

II saeculo non recentius. — Florus puer mortuus ex pristino sepul-
cro a patronis (v. 4), ut videtur, in columbarii loculum translatus est.
— 5ΔΟΥΚ Maffei, Ο....ΔΟΥΚ Wilamowitz; supplemento diffido.
— 7 legebatur κῆναι, κειναὶ scripsi idemque voluit Wilamowitz. κειναὶ
χεῖρες eae sunt manus quibus id quod habebant ereptum est. — Eidem
tabulae alter titulus inscriptus Cn. Calpurnius Helenus υ(ιᾶ) α(ννίε)
XXIV.

697. Romae. C. I. 6291 b.

Τειμάνδρα Κυπάρης κεῖτ' ἐνθάδε· κάτθανεν αἰαῖ

μηδὲ τὸν ἐξαέτη πλησμένη βίοντον.

Α[ρούκιος . . .]ος Ἀνθιμ[ος τῇ μακα]ρίᾳ θνητατ[ῇ
μνείας χάριν.

Subscripta supplavit Amatus.

698. Romae. Ex Grutero C. I. 6224.

Παῖδά με τεθνεῶντα [ί]ε[ρ]ή κατὰ γαῖα καλύπτει
 νηπίαχον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος φιλήης·
 πατρί τ' ἐμῷ μέγα πῆμ' ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,
 οἷς] ἔπορον δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνῃν.

5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τίς καὶ πόθεν, οὐνομα τοῦμόν
 Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, αὐτὰρ ἔπειτα

Παλλὰς μοι μήτηρ, Ταύγετος γενέτωρ.
 ἑπτὰ δὲ πεντήκοντι' ἔσχον μῆνας εἴκοσί θ' ἡμέρας.

Π fortasse saeculi. — 1 ΤΕΘΝΕΙΩΤΑΤΗ Ἰταλῇ κατὰ γαῖα Frans, ἀ-
 γαθὴ κ. γ. Iacobs. ἱερή vel ideo praefendum quod sic augetur quae
 aperta est similitudinis species cum versu notissimo ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κε-
 φαλήν κατὰ γαῖα καλύπτει. — 4 ΟΙΗΝΟΡΟΝ corr. Iacobs; dictio paullo quae-
 sitior nihil videtur offensionis habere. — 6 τὸ ἐγὼ vel τῷ ἐγὼ corrigunt
 vereor ne non recte; nam cum etiam quintus versus, creberrima formula,
 turbata praesertim imparum versuum aequabilitate suspicionem moveat
 cumque verba Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, quae vel maxime genuina
 sunt peraptaque epigrammatum dicendi usui, sicut leguntur ferri non
 possint, haec omnia non lapicidae sed ipsi hebeti poetae tribuenda vi-
 dentur eumque furtivis usum coloribus v. 5 sicut etiam v. 7 et 8 et
 extremam v. 6 partem (αὐτὰρ ἔπειτα) ipsum inepte finxisse, verba autem
 ὁ δεῖνα τοι ἐγὼ κικλήσκομαι aliunde adripuisse.

*699. Romae. Renier *Rev. archéol.* 1852 I 197.

Νήπιον, ὠκύμορον κατέχω χθών, ὃ ξένε, παῖδα.

ζήσαντ' ἐν μελάθροις ἐς λυκάβαντα τέταρτον,

οὔνομα δ' ἐν τοκέεσσι φίλοις κέκλητ' Ἀσιάρχης·

αὐτοὶ δ' οἱ θρέψαν τήνδ' ἐπέθεντο κόνιν

5 καὶ δακρύοισιν ἔβρεξαν ὅλον τάφον· ἄστατος ὄντως

θνητῶν ἐστι βίος καὶ βραχὺς οὐδ' ἄποιος.

ΠΙ fere saeculi. — 2 pentametri instar; in archetypo enim fuerit
 ἐς λυκάβαντα τρίτον sim. — 5 ἄστατος αἰὼν queritur boeotus poeta supra
 n. 502, 16.

700. Romae. C. I. 6247.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παιδί,
 Κλεοφόρῳ τριέτει, ὃν ἀφείλατο μοῖρα κραταίη,

πρὶν γλυκεροῦ βιότοις ἐς ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν.
 ἀλλ' εἴ γ' ἐν φθιμένοισί τις αἰσθῆσις, τέκνον, ἐστίν.
 5 κοῦφον ἔχουσ γαίης βάρος εὐσεβίης ἐνὶ χώρῳ.

II vel III saeculi. — 2 τριέτη ὄν Dorville.

*701. Romae. C. I. 6220.

Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ, Γερμανικέ.
 ἡλικίας τριέτης καὶ μηνῶν δ' ἐνθάδε κεῖται.
 ἔποιε τὴν στήλην σὺν τῇ προτομῇ μνήμης χάριν
 Εἰρηνίων, ὅς (σ) ἐφίλησα.

1 Πρίσκει addidit Welcker; nihil supplendum in versu integro. —
 2 ἡλικίας certe non referendum ad verbum μνησθείης. — δ' numerale
 monosyllabum. — Extrem. ὃ σε φιλήσα[ς] male legunt.

*702. Romae. C. I. 6248.

Ἐνθάδε κεῖμε ἀναυδον, ἄπνον, ξένον ἐνθάδε κεῖμ[αι]
 παιδίον, ἐκπρολιπὼν γλυκε[ρόν] φάος ἀελίοιο,
 ζήσας μὲν λ[υκάβαν]τας ἐγὼ [δύ]ο [κ]αὶ δύο μῆ[νας],
 ἐβ[δομαδας] δισσὰς μό[νον], εἰτα βίου τε[λος] ἔσχον
 5 ἐκπρολιπὼν π[άτρ]αν Σινώπην τῷδε πρόκει[μ]αι
 τύμβῳ ἐπὶ στήλης κεχαραγμέ[ν]ον οὖνομα τοῦμόν
 Κορνοντίων· κατὰκειμε λιπὼν πένθος γονέ[ε]σι·
 τὰμὰ δὲ νηπιάχου δάκρυα πλη[σ]τ' Ἀχεροντίδα λίμνην.
 Διόδωρ[ος] τῷ ἰδίῳ [τέκνῳ].

Supplevit Welcker, nisi quod v. 4 panllo aliter constitui; placeret
 quod Frans posuit μόριμον βιώτου τέλος ἔσχον, nisi μόριμος adiectivum
 rarum et homericum vocabulum suspectum videretur. — Subscripta ego
 sic legi:

ΔΙΟΔΩΡ

ΠΙΩ . ΙΑΩ

unde conicias θρε]πτῷ ἰδίῳ [ἐποίησεν].

703. Romae, nunc Parisiis. C. I. 6277.

Ἐννεακαιδεκάμηνος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποιεῖ πατὴρ Πρόκλος Συρίης ἀπὸ γαίης.
ὄννομα δέ ἐστι Πρόκλα, γαῖα πατρὶς ἢ παρὰκειμαι.

II vel III saeculi. — 1 et 3 nota praepositionis παρὰ usum.

704. Augustae Emeritae Lusitanorum. Anaglypho infans adsidens
uvae brachiis amplexens. C. I. 6805. Ex suo ectypo Huebner C. I.
L. Hisp. 562.

Μήτηρ μοι Γαίῃνα, παρ' ἡρίον ὅστις ὀδεύεις,
ἤγειρε στήλην σὺν πατρὶ Σωσθενεί,
πόλλ' ὀλοφυρ[α]μενος μικρῶι ἔπι ἦν γὰρ ἐμο[ι] μείς
ἔβδομος εὐ πλήρης, ὄννομ' Ἰουλιανός.

*Nomine Iulianus, menses exc[er]dere coepit
haud licitum. multum flevit uterque parens.*

Aetatis Antoninianaе iudice Huebnero, quo tempore miror etiam
iota dativo μικρῶι additum esse (v. 3). — 1 Γαίῃνα in lapide est Hueb-
ner. — 3 participium ad solum patrem refertur idque casu diverso.

705. Romae. In sarcophagi anaglyphis iuvenis exsculptus ornatus
viridi tempora pampino, coronam et calicem manibus tenens. C. I. 6286.

Σατορνείνος ἐγὼ κικλήσκομαι· ἐκ δέ με παιδός
εἰς Διονύσου ἄγαλμ' ἔθεσαν μήτηρ τε πατήρ τε.

Primus recte explicavit Ross *Archs. Auf.* I 51 adnot. Parentes
cum in vivis esset puerum Dionysi specie indutum in aliquo dei fano
posuerant, ideoque personati Bacchi imaginem etiam sarcophago mortui
insculpendam curaverant.

706. Aquileiae, nunc Venetiae sub protome infantis monstrosi. Ex
Letronnii apographo Welcker *Syll.* 91*. In C. I. non invenio.

Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε Κύδωνος πλησίον, ὦνδρες,
θάμβος ἐοῦσαν ὑμῖν τέξε δόμος Γαλατῶν.
ἐν ἔτει 3 Π 1 Ε

1 *πλησίον* non intellego; conieci *παιδῶν*, cui tamen hoc obstat quod infantis patrem non nominari probabilius est.

707. Romae. In muro S. Stephani ad viam Latinam tabulam insertam esse ait Michaelis, qui edidit ex suo apographo *Bullet. arch.* 1858 p. 160; ubi frustra amici quaesiverunt.

οὐκ ἤρκει τὰ πά[λαι] γενέταις κακὰ πά[σχον] ἐπ' ἀλλοις,
οὐδ' ὅσα νήπιος ὦ[ν] ἔπαθον νοῦσ[ων] κακότησι
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπ[ῇ], ὅσα δ' ἐν πελάγε[σσι] μακροῖσιν
ἀλλ' ὅτε βαιὸ[ν] ἐπ' οὐδας ἔβη[ν] γαίης ἐρατειν[ῆς],
5 ἡρπασθῆν ὁ [πρό]μοιρος ἔχουσι δὲ χείρονας ἀρτ[ι]
λύπας καὶ στεναχά[ς] ἐπ' ἐμοὶ δάκρυσιν π[υκν]οῖσ[ιν]

II fere saeculi. — Ante v. 1 haec:

ΠΡΑ
ΜΗΤΡΟΣΔΕ
ΟΥΚΗΡΚΕΙΤΑΠΑ κτλ'.

falso certe Michaelis Πραστάτου μὲν πατὴρ ἐμοί, μητὴρ δὲ θανούσης. Idem proxima omnia ad v. 4 bene supplevit. — 1 ΚΑΚΑΠΙ . . . — 2 ΝΟΥCC . . . Ceterum simillimam de puero multa perpresso naeniam lege supra n. 314. — 5 ἔχουσι scil. οἱ γενέται, quod fuerit initio v. 7.

708. Romae. C. I. 6236.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίους).

Ἥελιον θνητὸν, παίδων βέλτιστο[ν] ἀπάντιον
κάλλει τε γνώμη τε τρώ[χ]οις [τ'] αἰδημοσύνη τε.
εἰκοστῇ λυκάβαντι δόμους Ἄϊδα μολόντα
σεμνὸς παῖ[ς] ὁ Μύρων τειμήσας ἔξοχα πάντων
5 τῷδε τάφῳ κοσμεῖ μνημοσύνης ἔνεκεν.

II vel III saeculi. — 1 θνητῶν corrigunt; ad videtur Ἥελιος θνητός deo Soli satis frigido lusu opponi. — ΒΕΛΤΙCΤΟΙ — ΤΡΟΦΟΙC | ΑἶΔ — 4 ΠΑΙ | ΟΜΥ legebatur παῖς Μύρων, articulus metri necessitati debetur.

709. Romae. C. I. 6221.

Γλήνῃ Νιγρῖνος παιδὶ καὶ νέκυν στέργων.

Πλήνῃ coni. Wilamowitz.

710. Romae. C. I. 6255.

Μά(ρχος) Κλώ(διος) Ἐπαφρόδιτο[ς] ἐποίει ἑαυτῷ καὶ τῇ
σ[υμ]βίῃ τῇ γλυκυνάτῃ Οὐρβι[. . .] Μαρυλίνῃ καὶ ἀπελευ-
θέρ[οις] καὶ ἀπελευθέρων ἀπ[ελ]ευθέροις.

Σῶμα . . πωτοβαρῇ ὁ[ς] ὑπὸ κρη[π]ιδ[ος] ἐρίσης.
δηναιῆς ἀποδοῦ φόρτον ὁδοιπορίας.

1 ΒΑΡΗΟΕΥΠΟΚΡΗΔ . . | ΕΡΙΧΗC σῶμα σῶπω τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρηπίδος
ἐρίσας Welcker, σῶμα κόπω τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρ. ἐρ. Franz, neuter aut
graece aut ex lapidis fide, cuius apertissima est lectio, difficillima in-
terpretatio. Hoc perspexisse mihi videor coniunctivum ἐρίσης recte
habere eumque suspensum esse ex pronomine relativo ὅς. Sed mon-
strum illud vocabuli cum βάρος compositi domare nescio; neque enim
fuit quod olim conieci σῶμα τυπωτοβαρεῖ ὁς ὑπὸ κρηπιδὶ ἐρίσης i. e. sub
limine anaglyphis ornato. Certum videtur κρηπίς nomen. — 2 A. P.
VII 19 ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἀΐδαν.

711. Prope Antium. Infra titulum sculptam sceletum humanum.
C. I. 6309.

Εἰπεῖν τίς δύναται σκῆνος λιπόσαρκον ἀθρήσας
εἴπερ Ὑλᾶς ἢ Θερσεΐτης ἦν, ὃ παροδεῖτα.

712. Romae. C. I. 6307.

Εἰ δὲ τολμήσει τις τούτῳ συνθάπτεμεν ἄλλον,
θήσει τῷ φίσκῳ τρεῖς δύν χειλιάδας.
τόσσας καὶ Πόρτῳ καταθήσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτῇς
τεῖσοι ἀτασθαλῆς βλαψίταφον κόλασιν.

3 videtur Portus Traiani dici, qui a 103 aedificatus est. — 3 sq.
sepulcri quidem violati publice dabit poenas, sed ipsius contumeliae aeter-

nis suppliciois puniatur. — 4 τέλει Franz. βλαψίταφος adiectivum ne Gregorius quidem novit.

NYMERORVM SOLVTIORVM SERMONISQVE BARBARI.

713. Prope Ficuleam. C. I. 6284. Tria lapidis frustula ipse in museo Capitolino vidi et descripsi, quorum litteras ut recognosceres latius disponendas curavi.

Τὴν στήλην, παροδεῖτα, διελθὼν γνώσῃ, [ὅς εἰμι,
καὶ πῶς μοι βεβίωται καὶ πῶς ἀνέλυσα μαθήσ[η].
ἔσπειράν με γονεῖς παρ' Αἰγύπτου <δ>' ἀρούραις
ἐν κώμῃ Ἰεραπενθεβυλει , νόμος ἡ Ἰοίς

5 Ἀλεξάνδρ[εια]ε πατράσσι

καὶ ἐν στρατιᾷ [. . . πα]νημερίῳ μετέπιτα θαλήσας
καὶ κόσμον κεκ εὐκα, σχεδὸν εἴποιμι παρ' αὐτό,
οὐ πόλεμόν ποτε εἰδὼν, οὐ χεῖρα φόνοισι μιάνας,

10 Χ[ρ]όνης ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐόδιος ἐνθάδε κείμει,
ἐξηκονταέτης, γυναικὰ τε μηδαμοῦ γήμας,
μήτε δίκην εἶπας, μήτ' ὄρκον δοῖς ποτ' ὁμοίῳ
εὐτυχίῃν δὲ βίου ταύτην νόμισον, παροδεῖτα.

Σεράμμων ἐνθάδε κείμει Ἀλεξανδρεύς, πολλὰ μογήσας

15 ἐν βίῳ περιών, λήθῃ, πλάνῃ, ἐλλίδι διώκων,
. τοῦτο γένωμαι, ὃ βλέπεις.

Titulum barbaro sermone scriptum non audeo restituere. — 1 ΓΝΩΧΙΛ / suppl. Franz. — 3 δ' uncis inclusi. — 4 .Ι. ΕΡΑΠΕΝ ΘΕΒΥΛΕΙ apertissima est lapidis scriptura, unde nec Σεραμένθε fuit κώμης nomen, neque in proximis quidquam mutandum est. — 5 ΑΛΕΞΑ ΝΑΡΙ Ominino non suboluit Franzio quae res ageretur; atqui patet accuratissime mortui patriam indicari. Primo τὴν κώμην nominat, deinde τὸν νόμον, denique ipsam Alexandriam urbem, tamquam caput τῆς ἐπιστρατηγίας τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ἰοίς nomi nomen est apud Ptolemaeum, apud Strabonem p. 802 urbs est nomi Sbennyfici; constat autem nomorum numerum posteriore tempore non mediocriter auctum esse, ut conplures urbes antea aliis nomis adscriptae iam ipsae nomorum vices agerent. Denique notanda verba παρ' Αἰγύπτου ἀρούραις (v. 3); nam singulae κώμαι vel τόποι in ἀρούρας dividebantur, quae centum quaeque cubita continebant moduli aegyptii. — 6 ΣΤΡΑΤΙΑΙ καὶ στρατιᾷ δὲ πανη-

μερίῳ Franz. Fortasse verbum periit velut *μαχθεῖν*. — 7 *κεκ* - - *εγκα* *κεκόρευκα* Franz, quod verbum semel reperitur apud Eustathium devirginandi notione. Sententia videtur *terras omnes peragravi, paene dixim, neque bella expertus neque manum sanguine pollutus* e. q. s. — 9 *Κρόνιος* Franz; *Χρόνιος* nomen supra n. 395. — 13 Serammonem hominem diversum esse a Chronio, qui et Artemidorus Euodius, eo magis credo, quod Alexandrinus esse dicitur; nam qui nomi *Ἰεΐδος* fuit Alexandrinus esse vix potuit, quia hanc urbem scimus una cum paucis aliis exemptam fuisse ex reliquae provinciae divisione vel administratione. Itaque duo habemus epitaphia. — 15 . . *HN* . . *OC* . . *ΤΟΥΤΟ* sententiam hanc esse puto *donec terra prognatus hoc ipsum quod vides (i. e. terra) fierem*.

714. In vico Genay prope *Trevoux*, dans le département de l'*Aise*. Henzen ex Wilmannsii apographo *Bullet. arch.* 1867 p. 203. Ipse Wilmanns *Exempl.* n. 2498.

Ἐνθάδε κεῖται [Θ]αῖμος ὁ καὶ Ἰο[ν]λιανὸς Σαάδου
 ἐ[σ]θ[λ]ὸς τε πέ[φ]υκε καὶ ν[ή]δυ[μ]ος Ἀθελιηνός,
 βουλευτῆς πολίτης τε Κανωθαί[ω]ν ἐ[πὶ] Συρίας,
 ὅς πάτρην τε λείπων ἦκε τῷδ' ἐπὶ χώρῳ
 5 ἐς περ[ὶ] ἄσιν ἔχων ἐνπρό[ι]ον ἀγορασμῶν
 με[σ]τὸν ἐκ Ἀκουιτανίης ὧδ' ἐπὶ Λουγουνδούνιοι·
 ὤλεσεν ἐπὶ [Ὶ]ενίης θανάτῳ μοῦ[ρ]α κρατα[ι]ή.

D(is) M(anibus) Thaemi Iuliani Sati fil. Syri de vico Athelani Canotha, negotiatori Lugduni et prov. Aquitanacica (sic), Avidius Agrippa fratri pientissimo ob memoriam eius faciendum curavit et sub ascia dedicavit.

II saeculi exeuntis titulus est, si quidem recte coniecit Henzen, fratrem Avidium Agrippam ab Avidio Cassio, legato pro praetore Syriae praefecto, in Avidiam gentem receptum esse (a. 166 - 172). Thae-mus Iulianus fuit vici patrii *Athila*, urbis *Canothae*, quam τὰ Κανωθα τῆς Κοίλης Συρίας vocat Iosephus *bell. Iud.* I 19, 2. — 2 . ΣΟΛΟΣ — 3 ΚΑΝΘΑΙΥΝΕ/// — 7 ΚΡΑΤΑΓΗ restituit et supplevit Henzen. — 5 . . II *ΑΣΙΝ* corr. Mommsen; verba ipsa male graeca, sententia vero aperta.

715. Incerti loci, post Parisiis. C. I. 6870.

Φιλανδρίας εἶνεκεν Ἀρμονίας.

Αἴας Παμμονίου ἀμέμπτως βιώσας καλοκάγαθίας εἵνεκεν
χρηστὲ καὶ ζητητὲ χαῖρε.

Αἴας Αἴαντος, τέκνον ἐτῶν \bar{x} ,
ἐν ἔτεσιν ὀλίγοις λύπην κατέλιψε τεκοῦσι·

3 μοῖρα δ' ὥς κατέκλωσε ὅθεν ἦλυθε καὶ πάλι ἀπῆλθε.

Pater cum filio uno sepulcro conditus, quod uxori virtutis ergo posuerat. — 1 pentameter; εἰκασιν est tribrachys. — 3 Epicharmi sunt versus:

σνεκρίθη καὶ διεκρίθη ἀπῆλθεν ὅθεν ἦνθεν πάλιν,
γαῖαν μὲν εἰς γᾶν, πνεῦμα δ' ἄνω· τί τῶνδε χαλεπόν; οὐδὲ ἔν.

quos tituli scriptor indidem unde nos cognitos habuit, ex Plutarchi *consol. Apollon.* p. 110. Cf. Haupt *Opusc.* II 193.

716. Romae. Anaglypho sculptus iuvenis in lecto recubans. C. I. 6219.

. Γεμινᾶν ἐκάλεσ(σ)αν
ἔσχε δὲ καὶ ἄλλ' ὄνομα χαριέστατον, ὃν ποῦ' ἐταῖροι
Πετροκόρακαν ἐκ[λ]ηζον.

οὐ τάχ' ὑ[πῆ]ρ[ξ]ε [βρ]οτῶν ὅστις τοίαν ἐκτήσατο γνώμην·
5 ἥσκι τὴν ἀπλότητα, φίλους ὑπὲρ αὐτὸν ἐτίμα.
διὰ τοῦτο μνήμης ἔνεκεν, χάριτος δὲ ἀπάσης
οἱ σοὶ ἀδελφοὶ ἔθηκαν γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι,
ἵνα σε πᾶς παράγων ὀνομάζῃ· ἀγαθὲ Πετροκόραξ.
ἔζη ἔτη XXX.

1 [Ὁν κεύθει τόδε σῆμα, βροτοὶ] Γέμιν[ο]ν ἐκάλεσαν Franz. — 3 ΕΚΥ
ΗΖΟΝ — 4 ΟΥΤΑΧΥΒΡΗΚ | ΟΤΩΝ bene correxit Franz; idem vero male
v. 5 [ὅ'] ὑπὲρ et v. 6 χάριτός [τ]ε.

717. Catanae. C. I. 5702 ex Castelli apographo.

Ἐνθάδε κε[τ]τε Δέδαλος ἐτῶ[ν] $\bar{\kappa}\epsilon$,
κοῦρο[ς] ἀνή[ρ], ἀπείρατο[ς] Κύπριδο[ς] ἰμερ[ε]τ[ῆ]ς.
Φρόντων εἰατῆρ [τὸ]ν [β]ωμὸ[ν] ὑ[πῆ]λ[αν] ἀνέθ[η]κεν.

1 KETE — 2 ΚΟΥΡΟΡΑΝΗ κουροφανής Franz; idem reliqua correxit
ΑΠΕΙΡΑΤΟΥ — ΔΟΙΑΜΕΡΙΗΣ — 3 ΤΗΡ | ΕΝΩΜΟΤΩΙΑΝΕΘΙΚΕΝ.

718. Catanae. E schedis O. Muelleri C. I. 5699.

Ἄν, ξένε, μ]ο[υ] ζ]ητῆς ὄν[ομ' ἢ τίς ἐνθ]᾽ ἄδε κεῖμαι.

. Ἐφ' ἐσόν, μετὰ[λ]ης θεοῦ εἰμι πολ]εῖν.

πατὴρ δέ [ἐστιν ὄνομ'] Αἴλις) Ἀχιλλεύς,

στρατο[νίκη δέ μ]ου μήτηρ.

5 μοῖρα δ' ἔδω[κέ μοι ὦ]δε θανεῖν.

ἐκκέδεκα [ἐτη ζή]σας κεῖμαι δὲ νῦν [λείπων φάος] ἡλείου.

μνήμα δέ μοι [ἐστήσ]α[τ]ο Αἴλις Ἀχιλεὺς π[α]τήρ.

1 ΠΛΟΙΖΗΤΗC — 2 post κεῖμαι ΝΗΠΙ . . . | ΡΟCΦΕCΟΥ — 7 ΜΟΙ . . .

ΑΙCΑΙΔΙC non videtur sufficere spatium huic supplemento μνήμα δέ μοι [τόδ' ἔτευξεν ἑαῖς παλάμ]αις Αἴλις Ἀ., neque omnino quisquam in his titulis certa dari posse crediderit.

719. Romae. C. I. 6267. Descripti ex cod. Vallicell. R 26 f. 266. Vtor Bormanni ectypo.

Θεοῖς καταχθονίοις.

Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Ὀλυμπία ἐτῶν κβ,

Ἑλλήν μὲν τὸ γένος, πατὴρ δέ μοι ἦτον Ἀπαμεία·
οὐδένα λοιπήσασα

οὐ μικροῦ ψυχῇ, οὐ μεγάλου κραδίην.

5 στήλην δ' ἣν ἐπύησα κατὰ χθόνα δάκρυσσι θερμοῖς,

παρθένον ἣν ἔλαβον, Σώτας Ὀλυμπιάδι πεπνύκα.

στοργὴ γὰρ μεγάλη τῶν ἀμφοτέρων διέμεινεν.

ὥς ὅπου φῶς τὸ γλυκὺν παρέμεινε ἀκτεῖσι ἐπιλάμπ[ο]ν,

ἥδ' ὅν ἀπὸ στόματος καὶ γλυκὺν ὥς μελίτιν.

10 ταύτην τὴν στήλην ἐπύησα Σώτας σε φιλήσας.

ψυχῇ διψῶση ψυχρὸν ὕδωρ μεταδ[ό]ς.

Ἀδελφὸς ταύτης ἐπέγραψεν.

6 πεποίκα cod. πεποίηκα lapis — 8 λαμπων lapis. — γλυκυν noli mutare coll. v. 9. — 9 inepta apte non possunt explicari. — 11 γάρω lapis. Verba notissima, quibus Pluto adpellatur. — extr. ΔΕC — 12 sic lapis et codex.

720. Mediolani. C. I. 6762:

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

- Ἐνθάδε σοί, Δομνεῖνα, [ἐ]τελέσ[θη] πᾶσα μοίρη,
 ἐνθάδε λοιπὸν ἔχεις στυγερόν οἶκον,
 κινύκετι σοι φάος ἡέλιου,
 οὐδὲ τὰ κλεινὰ δὲ δώματα Ῥώμης.
 5 οὐδ' ἄλοχος, οὔτε φίλη κασιγνήτη,
 ἀλλὰ σε καλύπτουσι [θ]αλερ[ή] ἄμπελος καὶ γῆα ἐν Μεδι[ο]-
 λάνῳ.

1 ΝΑΙΤΕΛΕΣΩΠΑΞA corr. exi; τελεσθω Scaliger, τέλος ὥπασε Franz. —
 2 fuit olim οἶκον ἔχεις στυγερόν. — 3 ΗΛΕΙΟΙΟ — 4 δὴ Scaliger. —
 5 ἄλοχος pro παῖτο nove dictum. — 6 ΤΑΛΕΡΕ corr. Scaliger; τάλαινα
 Welcker Syll. 91. — 6 ΜΕΔΙΩΛΑΝΩ.

721. Romae. C. I. 6263.

Θ(εοῖς) κ(ατα)χ(θονίοις).

Ἡ σεμνὴ καὶ φίλανδρος μόνη προὔχουσα πασῶν ἀλόχων,
 εἰκοσαέτης τεκέων δύο μήτηρ. σὺν ἀνδρὶ τῷμῳ
 ξ' ἔτια βίον ἐ[κ]τελέσασα ἐνθάδε κεῖμαι.
 οὔνομα δέ μοι Μυρωνίς, γραφὴν δ' ἐν στήλῃ ἀμένπτου
 βιότοιο χάριν

- 5 Πάνθης οὐμὸς πόσις ἐξετέλεσεν.

3 ΕΤΕΛΕCΑCΑ corr. exi.

*722. Olim Romae, nunc Perusiae in museo. C. I. 6210.

Οἷχί πόνῳ δολί[ω] λημφθεῖς τὸ πρὶν ἡλθὰ σοι νῦν ἐπι-
 γράψας,

ἀλλὰ νόσῳ λημφθεῖς, ἧς ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βά[σ]ανον
 νῦν δέ σοι τήνδε γραφὴν θήσω χάριν, ἧς ἀπὸ κηροῦ
 ἀντίτυπον ρεῖσει τοῖς δακρύοις χάριτα.

- 5 εἰ δέ τίς ἐστι νόσος παρὰ Τάρτιασιν ἢ παρὰ Αἰθήρ,
 ἧς ἔσχον σιουδῆς ἐ.π. σοὶ νῦν κατέχεις χάριτα.
 τίς δ' ἐτύπωσε τὰ γράμματα, εἰμὶ τὸ πρὶν σὺν,
 αἶμα σὸν ἐν ζῶσιν λυπεῖς με τέλος κατέχουσα.
 Ἀγάθων ἀδελφῇ Ἀτιαλίδι μνείας χάριν.

1 ΔΟΛΙΑ non labore doloso (quod cum ad certam quandam rem
 spectare videatur explicari nequit), sed morbo impeditus eram ne prius

facerem quod nunc facio, ut tibi monumenti titulum ponerem. — 2 BAIAN ON corr. Gorius; *cuius morbi te auctore habui experimentum*, i. e. *tuis in me morbus transit.* — 3 *χάρω*, ἢ *τ'* corrigunt vitium vitio expellentes; nam *ρέω* verbi transitivi nullum omnino extat exemplum. Equidem Agathonem puto ex plebei sermonis consuetudine casibus inter se confusis accusativos ἀντίτροπον *χάρω* posuisse pro nominativis: *cuius ex cera* (nam in cera ipse scripserat) *gratae memoriae documentum* (*χάρω*) *lacrimis meis tamquam imago resonabit.* — 5 *Τάρτασι*, voluit opinor *Τάρταρον* dativum heteroclitum. — *Si quae tibi mortuae facultas est sentiendi mei in te studii, iam animadoverteris me tibi gratiam exsolvisse.* — 7 *τίς* pro relativo accepi, ut secentiens: *qui haec scripsit, ego sum tuus ille, tuus sanguis* (i. e. *eodem tecum sanguine natus*) *dum vivis.* Male Franz σ) δ' ἐν ζῶσιν. — 9 senarius.

*723. Romae. In sarcophago imago Droseridis puellae. Benndorf-Schoene *Catalog. Lateran.* 438. C. I. 6223 b.

*Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε, ὅτι τὸ σὸν κάλλος ἀπῆλθεν εἰς ἀέρα,
ἣν ἤρπασαν ἀπὸ γονέων μοῖραι κατ' ἐρείπαν.
τίς ἔζησεν ἔτη β', μῆ(νας) τᾶ, ἡμ(έρας) ἰ.
εὐψύχι Δροσερίς· οὐδὲς ἀθάνατος.*

Simillimum est Iuliani Aegyptii epigr. A. P. VII 599,5 *τίς λῖθος οὐκ ἐγόησεν, ὅτ' ἐξήρπαξεν ἐκείνην εὐρυβίης Ἀἰῶνος ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων*, eoque haec similia, quod utriusque defunctae pulcritudo celebratur. — 2 *κα|τεῖ^α ἔπιαν* aliter haec legi nequeunt; falsi igitur sunt qui *κατ' ἐνωπᾶν* vel *κατένωπα* scripserunt. Fortasse *ἐρείπα* sive *ἐρίπα* forma diversa est sensu non diverso pro *ἐρίπια* i. e. *rupes*; ut puellam de rupe praecipitadam cogites obiiase.

724. Parmam Roma advectum. Ex schedis Lopezii C. I. 6747 b. Vtor adcuratissimo Bormanni ectypo, quod praestat integrum transcribere; restituere non audeo.

Ι Ε Ι Ε

POSSIS

*ονω Τιβουρτ
κειμαι πασι φιλ
λείψας ἐν κλειτῇ
ασινοισαρεσσας*

- 5 θαλερόν στέφος Ἡρακλῆος
 ντα ἐνὶ στήθεσσι κα
 λυψε τὸ πανσοφο
 σιν μνησθῆτε
 ιδιξις ἂ ζῶδς ζω
 10 τοισι μέμνησθε λο
 σ ζῶδς ἔλεξα Εὐθύ
 τονος πᾶσιν ἐπισιν

Videtur epitaphium Euthytioni Tiburtini (v. 1 et 11 sq.) qui omnibus amicus (v. 2) omnibusque placuisse dicitur (v. 4, ubi τοῖς Πρασίνοι-σιν ἀρέσας Franz) et athletarum certamine vicit (v. 5). Laudatur eius sive animus sive ingenium (v. 6, qui versus non continuandus videtur versui sequenti, quamquam bene haec procedunt πάντα ἐνὶ στήθεσσι κά-λυψε τὸ πάνσοφον ἦθος). Hortatur superstites ne inmemores sint eorum quae ipse vivus vivis ἐπέδειξε (ἐπιδέξις vel ἐπιδέξει v. 9), meminerintque quae locutus sit (μέμνησθε λόγων οὗς ζῶδς ἔλεξα v. 11).

APPENDIX CHRISTIANORVM EPIGRAMMATVM.

725. Augustoduni. C. I. 9890, ubi omnes editores enumeravit Kirchhoff, ipse imagine usus photographica, quam B. Garrucci edidit *Mélanges d' épigr. ancienne* (Paris 1856).

- Ἰχθύος οὐρανόθεν ἄγχιον γένος, ἦτορι σ[ε]μνῷ
 χρῆσε· λαβὼν πηγῇν ἄμβροτον ἐν βροτέοις
 θεσπεσίῳ ὑδάτῳ τὴν σὴν, φίλε, θάλπεο ψυχὴν
 ὕδασι ἀεναίοις πλουτοδότου σοφίης·
 5 σωτήρος [δ] ἄγ' ἰὼν μελιθεά λαμβ[α]ν[ε] βρωσιν,
 ἔσθιε πιν[ά]ω, ἰχθὺν ἔχων παλάμαις.
 Ἰλ[αθ]ι, ἰχθ[ύ]· σὺ γὰρ [Γ]αλιλαίῳ, δέσποτα, σω[τ]ήρ,
 εἰ[δ]ὼς [ι]η[τ]ήρ· σὲ λιτάζομε, φῶς τὸ θανόντων.
 Ἀρχάνδιε [π]άτερ, τῶμῳ κ[ε]χαρ[ι]σμένε θυμῷ,
 10 σὺν μητρὶ γλυκερῇ καὶ ἀδελφειοῖσιν ἐμοῖσιν
 ἰχθύος ἐν δαίπνῳ μνήσσο Πεκτορίου.

703. Romae, nunc Parisiis. C. I. 6277.

Ἐνεακαιδεκάμηρος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποιεῖ πατὴρ Πρόκλος Συρίας ἀπὸ γαίης.
ὄνομα δέ ἐστι Πρόκλα, γαῖα πατρὶς ἢ παράκειμαι.

II vel III saeculi. — 1 et 3 nota praepositionis παρὰ usum.

704. Augustae Emeritae Lusitanorum. Anaglypho infans adsidens
avas brachiis amplectens. C. I. 6805. Ex suo ectypo Huebner C. I.
L. Hisp. 562.

Μήτηρ μοι Γαιῆνα, παρ' ἡρίον ὅστις ὀδεύει[ς],
ἡγειρε στήλην σὺν πατρὶ Σωσθενεί,
πόλλ' ὀλοφυρ[ά]μενος μικρῷ ἔπι ἦν γὰρ ἐμο[ί] μείς
ἔβδομος ἐν πλήρης, ὄνομ' Ἰουλιανός.

*Nomine Iulianus, menses exo[e]dere septem
haud licitum. multum flevit uterque parens.*

Aetatis Antoninianae iudice Huebnero, quo tempore miror etiam
iota dativo μικρῷ additum esse (v. 3). — 1 Γαιῆνα in lapide est Hueb-
ner. — 3 participium ad solum patrem refertur idque casu diverso.

705. Romae. In sarcophagi anaglyphis iuvenis exsculptus ornatus
viridi tempora pampino, coronam et calicem manibus tenens. C. I. 6286.

Σατορνείνος ἐγὼ κικλήσκομαι· ἐκ δέ με παιδός
εἰς Διονύσου ἄγαλμ' ἔθεσαν μήτηρ τε πατήρ τε.

Primus recte explicavit Ross *Archs. Auf.* I 51 adnot. Parentes
cum in vivis esset puerum Dionysi specie indutum in aliquo dei fano
posuerant, ideoque personati Bacchi imaginem etiam sarcophago mortui
inseculpendam curaverant.

706. Aquileiae, nunc Venetiae sub protome infantis monstrosi. Ex
Letronnii apographo Welcker *Syll.* 91*. In C. I. non invenio.

Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε Κύδωνος πλησίον, ὦνδρες,
θάμβος ἐοῦσαν ὑμῖν τέξε δόμος Γαλατῶν.
ἐν ἔτει 3Π 1Ε

1 πλησίον non intellego; conieci παιδίον, cui tamen hoc obstat quod infantis patrem non nominari probabilius est.

707. Romae. In muro S. Stephani ad viam Latinam tabulam insertam esse ait Michaelis, qui edidit ex suo apographo *Bullet. arch.* 1858 p. 160; ubi frustra amici quaesiverunt.

οὐκ ἤρκει τὰ πά[λαι] γενέταις κακὰ πα[σχόν] ἐπ' ἀλλοις,
οὐδ' ὅσα νήπιος ὦ[ν] ἐπαθόν νούσ[ων] κακότησι
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπ[ῇ], ὅσα δ' ἐν πελάγε[σσι] μακροῖσιν·
ἀλλ' ὅτε βαιδ[ν] ἐπ' οὐδας ἔβη[ν] γαίης ἐραταίν[ῃς],
5 ἤρπασθην ὁ [πρό]μοιρος· ἔχουσ[ι] δὲ χείρονας ἀρτ[ι]
λύπας καὶ στεναχά[ς] ἐπ' ἐ[μοί] δάκρυσιν π[υκι]νοῖσ[ιν]

II fere saeculi. — Ante v. 1 haec:

ΠΡΑ~
ΜΗΤΡΟΣΔΕ~
ΟΥΚΗΡΚΕΙΤΑΠΑ κτλ'.

falso certe Michaelis Πραστάτου μὲν πατὴρ ἐμοί, μητὴρ δὲ θανούσης. Idem proxima omnia usque ad v. 4 bene supplevit. — 1 ΚΑΚΑΝ . . . — 2 ΝΟΥCC . . — Ceterum simillimam de puero multa perpeaso naeniam lege supra n. 314. — 5 ἔχουσι scil. οἱ γενέται, quod fuerit initio v. 7.

708. Romae. C. I. 6236.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἡέλιον θνητὸν, παίδων βέλτιστο[ν] ἀπάντιον
κάλλει τε γνώμη τε τρό[π]οις [τ] αἰδημοσύνη τε.
εἰκοστῇ λυκάβαντι δόμους Ἀίδαο μολόντα
σεμνὸς παῖ[ς] ὁ Μύρων τειμήςας ἔξοχα πάντων
5 τῷδε τάφῳ κοσμεῖ μνημοσύνης ἔνεκεν.

II vel III saeculi. — 1 θνητῶν corrigunt; ad videtur Ἡέλιος θνητός deo Soli satis frigido lusu opponi. — ΒΕΛΤΙCΤΟΙ — ΤΡΟΓΟΙC | ΛΙΔ — 4 ΠΑΙ | ΟΜΥ legebatur παῖς Μύρων, articulus metri necessitati debetur.

709. Romae. C. I. 6221.

Γλήνῃ Νιγρῖνος παιδὶ καὶ νέκυν στέργων.

Πλήνῃ coni. Wilamowitz.

710. Romae. C. I. 6255.

Μά(ρκος) Κλώ(διος) Ἐπαφροδίτου[ς] ἐποίει ξαντῷ καὶ τῇ
σ[υμ]βίῃ τῇ γλυκυντάτῃ Οὐρβι[. . .] Μαρυλίνῃ καὶ ἀπελευ-
θέρ[οις] καὶ ἀπελευθέρων ἀπ[ε]λευθέρους.

Σῶμα . . πωτοβαρη ὅ[ς] ὑπὸ κρη[π]ιδ[ος] ἐρίσης.
δηαίης ἀποθοῦ φόρτον ὁδοιπορίας.

1 ΒΑΡΗΟΕΥΠΟΚΡΗΔΙΑ . . | ΕΡΙΧΕ Σῶμα σῶπω τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρηπιδος ἐρίσας Welcker, σῶμα κόπῃ τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρ. ἐρ. Franz, neuter aut graece aut ex lapidis fide, cuius apertissima est lectio, difficillima interpretatio. Hoc perspexisse mihi videor coniunctivam ἐρίσης recte habere eumque suspensum esse ex pronomine relativo ὅς. Sed monstrum illud vocabuli cum βάρος compositi domare nescio; neque enim fuit quod olim conieci σῶμα τυπωτοβαρεῖ ὅς ὑπὸ κρηπιδι ἐρίσης i. e. sub limine anaglyphis ornato. Certum videtur κρηπὶς nomen. — 2 A. P. VII 19 ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἀΐδαν.

711. Prope Antium. Infra titulum sculptum sceletum humanum. C. I. 6309.

Εἰπεῖν τίς δύναται σκῆνος λιπόσαρκον ἀθρήσας
εἴπερ Ὑγλας ἢ Θερσεΐτης ἦν, ὃ παροδεῖτα.

712. Romae. C. I. 6307.

Εἰ δὲ τολμήσει τις τοῦτω συνθάπτεμεν ἄλλον.

Θίσει τῷ φίσκῃ τρεῖς δύο χειλιάδας.

τόσσας καὶ Πόρτῃ καταθήσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
τείσοι ἀτασθαλίας βλαψίταφον κόλασιν.

3 videtur Portus Traiani dici, qui a 103 aedificatus est. — 3 sq. sepulcri quidem violati publice dabit poenas, sed ipsius contumeliae aeter-

nis suppliciiis puniatur. — 4 τέλει Franz. βλαψίταφος adiectivum ne Gregorius quidem novit.

NUMERORVM SOLVTIORVM SERMONISQVE BARBARI.

713. Prope Ficuleam. C. I. 6284. Tria lapidis frustula ipse in museo Capitolino vidi et descripsi, quorum litteras ut recognoscere latius disponendas curavi.

Τὴν στήλην, παροδεῖτα, διελθὼν γνώσῃ, [ὅς εἰμι,
καὶ πῶς μοι βεβίωται καὶ πῶς ἀνέλυσα μαθῆσ[η].
ἔσπειράν με γονεῖς παρ' Αἰγύπτῳ <δ> ἀρούραις
ἐν κώμῃ Ἰεραπενθεβυλει , νόμος ἢ Ἰοῖς

5 Ἀλεξάνδρ[εια] πατράσιν

καὶ ἐν στρατιᾷ [. . . πα]νημερίῳ μετέπιτα θαλήσας
καὶ κόσμον κεκ ευκα, σχεδὸν εἴποιμι παρ' αὐτό,
οὐ πόλεμόν ποτε εἰδών, οὐ χεῖρα φόνοισι μιάνας,

10 Χηρόνιος ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐόδιος ἐνθάδε κείμει,
ἐξηκονταετής, γυναικά τε μηδαμοῦ γήμας,
μήτε δίκην εἵπας, μήτ' ὄρκον δοῖς ποτ' ὁμοίῳ.
εὐτυχίην δὲ βίου ταύτην νόμισον, παροδεῖτα.

Σαράμμων ἐνθάδε κείμει Ἀλεξανδρεὺς, πολλὰ μογήσας

15 ἐν βιότητι περιών, λήθῃ, πλάνῃ, ἐλπιδὶ διώκων,
. τοῦτο γένομαι, ὃ βλέπεις.

Titulum barbaro sermone scriptum non audeo restituere. — 1 ΓΝΩΧΙΛ suppl. Franz. — 3 δ' uncis inclusi. — 4 . 1. ΕΡΑΠΕΝ ΘΕΒΥΛΕΙ apertissima est lapidis scriptura, unde nec Σεραμένθε fuit κώμης nomen, neque in proximis quidquam mutandum est. — 5 ΑΛΕΞΑ ΝΑΡΙ Omnino non suboluit Franzio quae res ageretur; atqui patet accuratissime mortui patriam indicari. Primo τὴν κώμην nominat, deinde τὸν νόμον, denique ipsam Alexandriam urbem, tamquam caput τῆς ἐπιστρατηγίας τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ἰοῖς nomi nomen est apud Ptolemaeum, apud Strabonem p. 802 urbs est nomi Sbennyfici; constat autem nomorum numerum posteriore tempore non mediocriter auctum esse, ut conplures urbes antea aliis nominis adscriptae iam ipsae nomorum vices agerent. Denique notanda verba παρ' Αἰγύπτῳ ἀρούραις (v. 3); nam singulae κῶμαι vel τόποι in ἀρούρας dividebantur, quae centum quaeque cubita continebant moduli aegyptii. — 6 ΣΤΡΑΤΙΑΙ καὶ στρατιᾷ δὲ πανη-

735. Catanae. C. I. 5700.

Αἰὺλίς Βιτάλης νῦν ἐνθάδε κεῖμαι,
 κόσμου πλάνην προλιπὼν, εἰς αἰώνιον οἶκον ἀνελθὼν.
 μηδένα λυπή[σ]ας ὁμαλὸν βίον ὥδε διάγω.

3 ΛΥΠΗΕΑΣ.

*736. Romae. C. I. 6313. Duo sunt fragmenta.

Ἔδραμον ἐν κόσμ[οιο] πλάν]ῃ χρόνον ὃν κεκέλευσμαι.
 ποιήμά τε δεινὸ[ν φύσιν ο]ὔσα κατέγων,
 μειμησαμένη τον δέ
 εὔτερος ἢ τισι[τ]ῇ ψυχῇ ἰς ο]ὔρανὸν ἔπτην.

1 supplēvi ex titulo antecedenti, quo probato quanta quaeque proximorum versuum lacuna sit intellegitur. Franz parum adcurato usus apographo erravit.

737. Syracusis in lamina aenea. C. I. 9452.

Ἡμέρα κυριακῇ δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης,
 ἧς καὶ τοῦνομα Κυριακή, ἡμέρα κυριακῇ παντὸς βίου λύσιν
 ἔσχε,
 τὴν ἤτησε, πρὸ πρώτης καλανδῶν Μαίων.

1 cf. supra n. 429.

II. EPIGRAMMATA DEDICATORIA.

I. DIS DICATA.

SAECVLI SEXTI.

738. Athenis in arce. Kirchhoff C. I. A. 355, qui duo fragmenta βουστροφηδόν scripta composuit.

Κου[φαγόρας ἀνέθ]κεν Διὶς γ[λ]αυκώπιδι κούρῃ.

739. Athenis in arce. Kirchhoff 343.

. ς Ἀθηναίαι μ' ἀνέθ[ηκεν].

Titulus sinistrorsum scriptus.

740. In Melo insula. C. I. G. 3.

*Παῖ Διός, Ἐκφάντωι δέξαι τόδ' ἀμεμφές ἄγαλμα·
σοὶ γὰρ ἐπευχόμενος τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόφῳ.*

Recte sic legit Boeckh. — Quid dedicaverit Ecphantus cuive numini, sciebant qui conlocatum videbant.

741. Eleusine. Ex schedis Fourmonti C. I. 27. Kirchhoff 332.

*Δήμῳ Ἀθηναίων Ἀ
Ἀλκίφρον[ος παῖς τ]όνδε δρόμον ποίησεν [ἄμεμπ]τον
Δήμητρός τε χάριν [κούρης θ' ἔ]ν[εκ'] ἡπιο[δώρου].*

Titulus βουστροφηδόν scriptus. — 1 extr. . . κ ΛΔΕΘΕΝ Kirchhoff

α[πο λήδος ὤ]κ[σδαμ]ήθην. 'Αλκίφρων δ' ἄρα τόνδε κτλ', quae non displicerent, nisi parum apte ipse δρόμος ita loqui videretur ut nemo quis loqueretur sciret. Mihi viri eiusque patris nomina fuisse videntur addita patria in-ηθεν. Similiter Boeckh ἀ[νέθηκεν ἐὼν 'Ε]καλήθεν 'Αλκίφρων, ὃς τόνδε κτλ', sed Clisthene ut bene monuit Wilamowitz illeque quos constituit demis titulus antiquior est. — 2 ἀμειπτον Boeckh. — 3 voc. χαριν ultimum est tituli versus tertii, quartus a sinistra incipiens sic habet . . . » ΝΥΓΓΙΟ, quae probabili ratione supplevit Kirchhoff, ὁρόμον intellegens *ambulationem eorum usibus destinatam, qui ad sacra celebranda convenissent.*

742. Apud Crissam ara magna. C. L. 1. Vlrchs *Annal. Instit.* 1848 p. 57 coll. tab. A.

Τάσδε γ' Ἀθαναίᾳ . . . Σεας Φα . ε . . ιστος ἔθιχε
"Ἡραι τε, ὡς καὶ κεῖ[ν]ος ἔχοι κλέος ἀπαιτην αἰεῖ.

Praeclaro acumine haec legit Kirchhoff *Philol.* VII 191. Titulus ab inferiore parte lapidis exorsus tribus versibus βουστροφηδόν decurrit eis scriptus litteris, quarum imaginem referre hic non liceret. — 1 init. ΤΑΜΕΓΑ κτλ'. Particulae γε pronomini demonstrativo in donariis additae usum cognitum habuit Haupt, cum egregie versum Cypseli arcae inscriptum corrigeret Λατοίδας οὗτός γα Σεας ἐκέργος Ἀπόλλων, ubi quem Pausanias sequitur (V 18, 4) auctor vetustior τάχ' ἀναξ legerat. — Post Ἀθαναίαι haec fere ΔΑΔΦΕΑ ΜΦΑΥΕΑΡΙΜΤΟΜ ubi quas punctis notavi litterae incertae sunt. — 2 ΚΕΛΟΜ.

743. Olympiae basis rotunda. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 6 coll. tab. 6.

Δέξο Σάναξ] Κρονίδα, [Ζ]εῦ Ὀλύμπιε, καλὸν ἄγαλμα
ἰλήσῃ [Θυ]μῷ τῷ Λακεδαιμονίῳ[ι].

Paus. V 24, 3 τοῦ ναοῦ δέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ μεγάλου Ζεὺς πρὸς ανατολὰς ἡλίου, μέγεθος μὲν δύοδεκα ποδῶν, ἀνάθημα λέγουσιν εἶναι Λακεδαιμονίων, ἡνίκά ἀποστάσι Μεσσηνίοις δεύτερα τότε (sic. ed. Schub. codd. ὅτε vel ὅτι vel ἔτι) ἐς πόλεμον κατέστησαν. ἔπεστι δὲ καὶ ἐλεγείον ἐπ' αὐτῷ.

Δέξο ἀναξ Κρονίδα Ζεῦ Ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα
ἰλάσθαι θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Periegetarum haec commenta litteris refelluntur quae sexti saeculi sunt. — 1 \ΚΡΟΝΙΔΑΙ\ //ΕΥ pro Ζεῦ fuerit alia quam non novimus forma.

— 2 in Ἰσῳ alterum iota eiusve partem aliquam legerunt qui lapidem oculis usurparunt; gypsea imago hoc loco fracta est. — ΤΟΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟ ΝΙC/III adferunt exempla huic singularis usui firmando, non omni tamen ex parte idonea. Potest errasse lapicida.

SAECVLJ QVINTI.

744. Olympiae. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 5 coll. tab. 6.

Πραξιτέλης ἀνέθηκε Συρακώσιος τόδ' ἄγαλμα
καὶ Καμαριναῖος· πρόσθ' ἄρ' ἑμαντινέαι
Κρίνιος υἱὸς ἔναιεν, ἐν Ἀρχαδίαι πολυμήλωι,
ἑσλὸς ἑὼν, καὶ Γοι μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἀρετᾶς.

Praxiteles, quem natione Arcadem esse non recte contendit Curtius, ex eorum numero fuit, qui a Gelone Camarina patria exuti Syracusas sedes transtulerunt anno fere 484. Videtur mercenarios conquirendi causa ab tyranno in Arcadium legatus re bene gesta Syracusas reversus illinc donarium Iovi Olympio misisse. Similiter, si quidem contraria similia sunt, Phormis Maenalius, post Syracusanus factus Olympiae equum dicavit, cf. Paus. V 27, 2. — 3 Κρῖνιος i. e. Κρίνιππος, quo nomine Terilli pater utitur Himerensium tyranni. — Ceterum notatu digna sunt ἑμαντινέαι, ubi praepositionis littera μ non solum a sculptore sed etiam a poeta neglecta est, et ἑσλός adspiratum.

745. Olympiae galea aerea. C. I. 16.

Ἰάρων ὁ Δεινομένεος
καὶ τοὶ Συρακοῖοι
τῷ Δι Τυρ(ρ)άν' ἀπὸ Κίμας.

Dedicavit Hiero ol. 76, 3 (a. 473) Tyrrhenis apud Cumas devictis.
— 3 paroemicum agnovit Boeckh, neque priores duo versus numerorum specie carere videntur, cf. Welcker *Syll.* 124. — 3 Τυρρανά scil. ὅπλα vel κράνη.

746. Ad Olympiam in Alpheo inventa galea aerea. C. I. 29 coll. Add. I p. 885.

Τὰργ[εῖ]οι ἀνέθεν τῷ Διτὶ τῶν Κορινθίων.

Ol. 80 antiquius esse docet Kirchhoff *Stud.*³ p. 72 sq. De re ipsa certi nihil praecipi potest; cf. O. Mueller *Dor.* II 506. — Restituit Boeckh.

747. Olim Delphis sub tripode aureo, nunc Cpoli. Frick *Annal. Fleckeis. vol. suppl.* III 487 sqq. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz (Act. acad. Vindobon.* XIII 1864) p. 3.

Ἀπόλ(λ)ωνι θεῶ[ι στάσαντ'] ἀνάθημ' ἀ[π]ὸ Μ[ήδων].

Secuntur singularum civitatum nomina.

Ol. 76, cf. Kirchhoff *Stud.*³ p. 98. — Pausaniae epigramma postea exsculptum cum in ipsis aeneis serpentium nexibus, quibus superinpositus erat tripus, scriptum fuisse planissime Dethier ex Thucydidis (I 132) aliorumque locis demonstrasset, haud obscuris ex vestigiis eodem cognovit loco fuisse, quo nunc hexameter legitur, egregie is restitutus ab Goettlingio. — ΑΤΟ Frick ΑΓΟ Dethier et Mordtmann.

***748.** Athenis in arce. Kirchhoff 334.

[Ἐθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες]
παῖδες Ἀθ[ηναίων] ἔργμα[σιν ἐν πολέμου]
[δεσμῷ ἐν ἀχλύεσσι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν]
τῶν Ἰππους δεκά[την Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν].

Vidit Kirchhoff integrum epigramma extare apud Herodotum V 77 quadrigae aeneae inscriptum, quam post duplicem de Boeotis et Chalcidensibus victoriam (ol. 68, 1) dedicarunt Athenienses, καὶ τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν, ποιησάμενοι τέθριππον χαλκεον, τὸ δὴ ἀριστερῆς χειρὸς ἔσθηκε πρῶτον εἰσιῶσι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐπιγέγραπται δέ οἱ τὰδε ἔθνεα κτλ'. Simonidem epigramma non fecisse vel inde adparet quod cum litterae tituli ol. 82 antiquiores non essent verissime conlegit Kirchhoff tempore posteriore arce a Pericle magnifice redintegrata epigramma incisum esse.

749. Athenis ad arcis radices orientales. Kirchhoff 333.

a. — — — — —
4 Ἐλλ[άδα μὲν] ἤσαν δούλιο[ν] ἡμαρ ἰδεῖν.

- b. Ἡ μαλα δὴ κείνοι ταλακάρδιοι, οἳ ἔα τ' αἰχμήν
 στῆσαμπρόσθε πύλων ἀγ[ροῦ] ἐπ' ἐσχατιᾷς
 μαρνάμενοι δ' ἐσάωσαν Ἀθηναίης πολυβούλου
 ἄστυ, βίᾳ Περσῶν κλινάμενοι δύνανται.

Duo fuerunt binorum distichorum epigrammata, quorum de priore nihil superest praeter voculam ἀεί, quae tamen primo versu exeunte an ineunte altero posita fuerit non liquet; alteri quae desunt ex imitatione carminis ab Ione Chio conditi (Aeschin. *Ctesiph.* 184) ingeniose restituit Kirchhoff, idemque demonstravit versus statuae Minervae Propugnatricis subscriptos fuisse; factum tamen hoc cum litterae ol. 80 non essent vetustiores aliquanto post ipsam victoriam Marathoniam.

750. Pari insulae columellam esse nunc Pisauri adservatam ex litterarum genere coniecit Kirchhoff *Stud.*² p. 57 ectypo usus. C. I. 24.

Ἄρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμα
 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θεοσι[έ]του[ς] θυ[γά]τηρ.

Τοῦ Παρίου ποίημα Κ[ρ]ι[τ]ω[νί]δεω εὐ[χ]ο[ρ]μαι εἶναι.

1 Paciaudi ΑΛΛΕΜΑΙΕΡΕΚΙΩΛΙΙΙΙ, ectypum ΑΛΛΑΜΥΙΕΙΕΛΛΙΙΙΙΙ, nisi quod e littera quam notavi incerta est. Fuit mulieris nomen et verbum ἔθηκεν, praeterea adiectivum fortasse ad ἄγαλμα referendum. — 2 ΦΕΡΕΙΕ ΙΙΙΙΩΙΙΛΓΗΝ Pac., ectypum ΘΙΕΙΙΙΩΙΙΙΙΛΓΗΡ Θεοσίππου Kirchhoff, Θεοσίππου Wilamowitz. — 3 ΚΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ ΔΕΟΕΥΙΓ restituit Kirchhoff, nisi quod Κλειπιδέω nomen posuit, cui praetuli quod propius ad tradita accederet.

751. Athenis in arce. Kirchhoff 403.

Τόνδε Πύρρ[η]ς] ἀνέθηκε Πολυμνήστου φίλο[ς] υἱός,
 εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
 Κυδωνι[ά]τ[η]ς Κρησίλας εἰργάσασαι.

Cresilas Phidiae fere aequalis. — Epigramma in Anthol. P. XIII 13 (ἀδέσποτον) extare vidit Kirchhoff, egregie id emendatum a Meinekio *Delect.* p. 235 sq. — 3 ΚΥΔΟΝΙΕΤΑΞ incertum Κυδωνιάτας an Κυδωνιάτης scripserit poeta. Cod. Pal. κυδωνιαί τας, qua ex corruptela patet satis accurate ex lapide descriptum esse; nam αι est solita pronuntiandi barbaries pro ε. In titulo Hermionensi C. I. 1195 legitur Κρησίλας ἐποίησε Κυδωνιάτας, et solent fere artifices eas nominum suorum formas epigrammatis subicere quae patrio sermoni conveniant. At in hoc Pyretis

donario cum Cresilae subscriptio et ipsa numeris coercita sit, probabilius puto nomen epigrammatis dialecto adcommodatum esse: accedit quod facilius sic lapidarii error explicatur.

752. Athenis in arce. Kirchhoff 374.

Παρ]θένωι Ἐκφάντων με πατὴρ ἀνέθηκε καὶ υἱός
ἐνθάδ' Ἀθηναίηι μνήμα πόνων Ἄρεος,
Ἑγέλοχος· μεγάλη[ν] δὲ φιλοξενίης ἀρετῆς τε
πάσης μοῖραν ἔχων τήνδε πόλιν νέμεται.
Κρίτιος καὶ Νησιώτης ἐποίησάτην.

Hegelochus ex ionica quadam civitate oriundus (Kirchhoff *Herm.* V 55) Ecphanti filius Ecphantique pater fuit, ut recte primus interpretatus est Keil *Philol. vol. suppl.* II 551. — 3 ΜΕΛΛΗΕΤΕ corr. Kirchhoff; reliqui μεγάλης.

753. Athenis in arce. Kirchhoff 397.

Πότνι', ἀπαρχὴν τήνδε Μένανδρος θῆκ' ἀπὸ τέχνης,
εὐχολὴν τελέσας, σοὶ χάριν ἀντι[ιδι]δοῦς,
Αἰγυλιεύς, υἱὸς Δημητρίου, ὧ[ι] πολὺν ὄλβον
σῶιζε, Διὸς θύγατερ, τῶνδε χάρι[ιν] θεμένη.

vv. 3 sq. recepi Kirchhoffii supplementa. Ipse olim (*de monum. aliquot graec. carm.* p. 40) v. 3 posueram ὧν ἕνεκ' αἰεὶ et v. 4 τόνδε χαριζομένη.

754. Athenis in arce. Kirchhoff 382.

Nomen dedicantis ἄγαλμα ἀνέθηκεν Ἀθηνα]ῖαι τόδ' ἀπαρχήν.
εὐχολὴν τελέσας παιδ]ὶ Διὸς μέγαν.

Supplevit Kirchhoff. Ἀθηναῖαι (v. 1) et παιδ] (v. 2) invenerat etiam Rangabes 365.

755. Athenis in arce duo fragmenta iuxta reperta. Kirchhoff 350. Fuit columella striata striisque singulis singuli versus videntur insculpti fuisse ita quidem dispositi:

stria 1.	vacat	αλ'
2.	Ἰφιδίχη μ' ἀν	ἐναφιδναῖο
3.	vacat	αθηναίωντο

Duplici modo haec temptavit Kirchhoff, ut aut neglectis litteris αλ (str. 1) haec poneret:

Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκε]εν Ἀφιδναίω[ν δ' ἀπὸ δήμου
ἵστησι ἐν πόλει ἄκραι] Ἀθηναίων τῷ[δ'] ἄγαλμα,

aut adsumptis litteris αλ et alterius fragmenti stria priore prioris fragmenti striae primae continuata haec:

Ἄλ[λοτε μὴν] ἐν Ἀφιδναίω[ν, νῦν δ' ἐν πόλει ἄκραι
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκε]εν Ἀθηναίων τῷ[δ'] ἄγαλμα.

Neutri vero rationi fatendum est spatii calculos satis convenire. Itaque disticha fuisse duo suspicatus, quorum prioris versus minor a litteris αλ incepisset, maior fracta stria superiore periisset, sic ludebam:

.
αλ
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκε]εν Ἀφιδναίω[ν πρὶν ἄγαλμα,
νῦν δέ γ'] Ἀθηναίων το[ῖς] παρισϋσιν ὄραν.
vel τῷ[δε] παρὰ προπύλῳ.

Ceterum cf. Addend. n. 4 a.

*756. Athenis in arce. Kirchhoff 349.

. . . . Θάνης μ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίῳ πολιοίχῳ
. . . ρίου δεκάτην τοῦ τέκνου εὐχ[σαμένον].

Dedicantis nomen cum a verbo θανεῖν ductum esse non possit aut Νικοφάνης sim. corrigendum aut peregrinum intellegere hominem oportet velut Σωσθάνης, quae Wilamowitzii est sententia. — 2 εὐξαμένον Kirchhoff; ab initio ἀργυρίου sim. supplendum. Filiolus enim pro patris fortasse reditu votum susceperat, susceptum qui unus potuit pater ratum fecit.

757. Thisbae. C. I. 1592.

. δ' ἀνέθηκεν Ἀθάναι.

Ante δ hasta superest (1); τόνδ' Boeckh.

*758. In vico Χαϊδάρι inter Athenas et Daphni sito herma capite truncus inventus. Kirchhoff 381.

Πρὶμὸν Καλλιτέλης ἰδρύσατο· [τόνδε δ' ἐκείνου
ἐ]γ[γ]ονοι ἐστήσα[νθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Extare vidit Kirchhoff Anth. P. VI 138 lemmate addito τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως, quod ex superioris carminis inscriptione ἀνάθημα τῷ Ἀπόλλωνι explicandum est. Hinc Apollini dedicatum fuisse non magis certo concludas quam e verbis τοῦ αὐτοῦ Anacreontis esse carmen efficias. Nam cum epigrammata illa A. P. VI 134 - 145 titulo τοῦ αὐτοῦ i. e. *Anacreontis* insignita suspectae omnia fidei sint, tum illud quode agitur evicit Kirchhoff LXX fere annis Anacreonte inferius esse. — 1 μ' ἰδρύσατο et 2 ἐστάσανθ' cod. Pal.

*759. In Piraei paeninsula Eetionia. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 108.

Πύθων Ἐρμῇ ἄγαλμα Ἐρμοστράτου Ἀβδηρίτης
ἔστηκεμπολλὰς θησάμενος πόληας.
Εὐφρων ἐξεποίησ' οὐκ ἄδαῆς Πάριος.

2 πόληας pro πόλιας scriptum nescio poetae an lapicidae sit error.

760. Athenis ad Erechtheum. Kirchhoff 398.

Διογένη[ς] ἀνέθηκεν Ἀισχύλου υἱὸς Κεφ[α]λλῆο[ς].

Sic scripsit Neubauer *Herm.* X 159 versum esse ratus propter additum υἱοῦ vocabulum; res minime certa.

761. Aegina in insula. C. I. 2138 d. Lebas I 6.

Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε, Φιλόστρατός ἐστ' ὄνυμ' ἀντῷ,
πατρὶ δὲ τῷ τήνου Δημοφῶν ὄνυμα.
nomen artificis] ἐποίησε.

762. In antro prope Vari apud veterem Anaphlystum, ubi fere Panecum collocat Strabo. Boeckh C. I. 456. Kirchhoff 431.

Ἀρχέδημος ὁ Θηραῖος, ὁ νυμφόληπτος
φραδαῖσι Νυμφῶν ἅντρον ἐξηργάξατο.

Sunt decem eiusdem Archedemi tituli breviores, e quibus *Theraeum* fuisse origine discimus, post civem atticum factum et *Chollidarum pago* adscriptum. Kirchhoff. — Tituli alii dorice alii attice scripti et quidem litteris alii atticis, alii ionicis sub. ol. 87 iudice Kirchhoffio, nisi quod eius quem supra posui teste Stephanio paullo recentior videtur aetas esse.

763. *Basis fracta inmissa nunc ianuae opisthodomii Parthenonis.* Kirchhoff 418.

. νικήσας μ' ἀ]νέθηκεν [μνημα Διυ]αῖος,
 πάντας Ἀθ]ηναίους [εὐκλείσας] μεγάλως.
 Μι]κων [Φ]ανομάχου ἐποίησε.

Supplementa posui valde incerta, ut qualis mihi titulus fuisse videretur significarem; ab initio v. l Ἴσθμια sim. supplendum. Inter agonistica tamen referre non ausus sum. Tradita haec est tituli forma:

ΝΕΘΕΚΕΝ

ΑΙΟΣ

ΕΝΑΙΟΣ

ΜΕΤΑΛΛΟΣ

5

ΛΟΝ

ΑΝΟΜΑΧΟ

ΕΠΟΙΗΣΕ

in quibus v. 5 primam litteram κ esse videri testantur Michaelis et Koehler. *Mico pictor et statuarius Phanochi filius vulgo habetur teste schol. Arist. Lysistr.* 679; *sed variant libri mss. in nomine scribendo, ut spernenda videatur eorum auctoritas prae tituli testimonio satis deserto.* Kirchhoff.

764. *Athenis in arce basis, quam videri donarii fuisse nuntiavit Koehler.* Kirchhoff 414.

. ον ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ
 ον vacat
 vacat

1 clausulam versus homerici (Il. H 86, Od. ω 82) indicavit Kirchhoff; cf. Athen. VI 232 d.

765. *Athenis.* Kirchhoff 353 coll. Add.

. ς ἀγέρωχος . . . ο . . .
 ε]ὐξάμενος δεκάτην.
 Γοργίας ἐποίησε.

Lapis ab inferiore et dextra parte integer.

*766. Athenis in pinacotheca. Kirchhoff 347.

ἔργματα vel [ἀπάρ]γματα Θουτίμ[ον] vel Θούτιμ[ος]
πνο ἐ[σ]τησε

Versus fuerunt, sed quae posui Kirchhoffii supplementa qua versus sede fuerint obscurum est.

*767. Athenis in arce fragmentum undique mutilum. Kirchhoff 354.

ὄρχαμος : //
ε : καλῶς
ἀνέ[σ]τηκεν
ν

In altero eiusdem fragmenti latere paucula minorum litterarum vestigia, ex quibus nihil intellegas.

SAECVLI QVARTI.

768. In Xanthio monumento (de quo v. Fellows *Account of the ionic Trophy - monument of Xanthus* 1848) inter medias inscriptiones lycias insculptum epigramma graecum. C. I. 4269 coll. Add. III p. 1122.

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην [Ἀ]σίας δίχα πόν[τ]ος ἐνε[μι]εν.
οἰϋδεῖς πω Λυκίων στήλην το[ι]άνδε ἀνέθηκ[ε]ν
δώδεκα θεοῖς ἀγορᾶς ἐν μεθαρῶι τεμένει,
νικέων καὶ πολέμον μνημα τόδ' ἀθάν[α]τον
5 Χέρσ[ι]ς ἡδ' Ἀρπάγον [ν]ιός, ἀριστεύσας τὰ ἀπ[α]ντα
χε[ρ]σὶ παλὴν Λυκίων τῶν τότ' ἐν ἡλικίαι.
πολλὰς δὲ ἀκροπόλεις σ[υ]ν Ἀθηναίαι πολυπόρθω[ι]
π[ε]ρσας συγγενέσιν δῶκε μέρος βασιλέας.
ὦ]ν χάριν ἀθάνατο[ι] οἱ ἀπεμν[ή]σαντο δικαίαν
10 ἐπὶ δὲ ὀπλίτας κτείνειν ἐν ἡμέραι . . σαδας α[ν]δρας,
Ζηνὶ δὲ π[λ]εῖστα τρόπαια β[ρ]οτῶν [έ]στ[η]σ[εν] ἀπ' ἀν[δρ]ῶν
καλλίστοις δ' ἔργοις Κα . . κα γένος ἐστεφάνωσεν.

Videtur Alexandri Magni aetate non recentius; qui adcuratiores

temporum calculos inierunt Franz et Bergk (*Diar. arch.* 1847 p. 33) vereor ne nihil profecerint. — Lapidarius partim omisit litterarum, partim male scripsit, graecae linguae non magis gnarus quam ipse poeta, qui celebre Simonidei carminis exordium infelicissima imitatione ad suarum rerum humilitatem detorsit. Ille enim A. P. VII 296:

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δόξα πόντος ἔναιμεν
καὶ πόλεως θνητῶν θεῶρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἡπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα,

quibus scitius multo usus est poeta atticus infra n. 844:

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δῆμῳ Ἀ[θη]νῶν,
οὐδείς Σωσιβίου καὶ Πύρρα μείζονα θνητῶν
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασ' ἀγαθὰ. —

2 ΤΟΓΑΝΔΕΑΝΕΘΗΚΝ — 4 . . ΕΩΝ νικέων Leake, ceteri νεικέων, quod spatium excedit. — ΑΘΑΝΤΟΝ — 5 . . Ι.ΙΕ nomen fuisse praeter Bergkium omnes consentiunt; proposuerunt Δᾶτις vel Σπάρσις, Franz Χέρσις; idem quod pro ἴδε scripsit δέ, nescio an non intellexerit poetae sententiam *nemodum tale monumentum posuit: Harpago filius ille est qui primus hoc fecit.* — ΡΟΥΙΟΞ — τὰ ἅπαντα recte fortasse Hecker Meleagro restituit A. P. V 182, 9 μὴ φείδου τὰ ἅπαντα, ubi πάντα codex. — 6 παλὴν pro βαλὴν i. e. βασιλεύς (coll. schol. *Aesch. Pers.* 659) positum esse viderunt Bergk et Maur. Schmidt (*Lycische Studien* p. 130). — 7 ΑΚΡΟΓΛΕΞΙΝ — 9 ΤΟΟΙΑΓΕΜΝΕΑΝΤΟ Hesiod. *Theog.* 503 Οὐρανίδαι· οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν. — 10 . . ΞΑΔΑΣ in lapide esse testatur Schoenborn (*Diar. arch.* 1844 p. 279) et Lloyd (*ibid.* 1848 p. 68), qui quod Ἀρσαδας scribit Arsadenses intellegens (C. I. Add. III 4278 k) vereor ne nimium tribuat poetae barbaro. — 11 ΠΕΤΑΤΡΟΓΑΙΑΒΟΤΩΝ . . Η. ΕΝΑΡΑΝΙΩΝ, nisi quod τ pro β habet Leake. Optime Bergk πλείστα τρόπαια βροτῶν, alii ἱστῆσεν dederunt; at quod ἀνδρῶν scripserunt, ne hoc quidem in carmine ferendum putavi. — 12 ΚΑΙΚΑ Fellows ΚΑΙΝ vel ΚΑΙ. Schoenborn ΚΑ . ΙΚΑ Leake, qui gentis auctoris nomen latere bene perspexit; incertiora sunt quae addit *perhaps the name of the dynasty commonly called Kaianian (?)*; for *Kaikaus*, in *Greek Cyaxares* appears to have been the father or uncle of the first Harpagus. Quae res non mei iudicii est. — Ceterum moneo tres carminis partes esse, bene eas distinctas, quaternorum versuum singulas, quarum primam memorabile est simili metrorum compositione uti atque epigramma atticum supra memoratum.

769. Erythria. *Hamilton Researches* n. 231. *Ross Arch. Aufs.* II. 67. *Lebas* V 38.

. θέρσης ἀνέθηκεν Ἀθηναίῃ πολιούχῳ
πα[ῖς] Ζωίλου· Νήτης δ' ἔργον [ἔ]τευξε τότε.

Haud paullo recentius esse epigramma Teiorum diris (ol. 75-82 Kirchhoff *Stud.* 2 p. 13) docet et forma certo apographorum consensu tradita. — 1 ΑΙ. . ΘΕΡΣΗΣ Ham. ΤΗΣ Ross, qui Κλευθέρης coniecit. — 2 ΓΑ. ΖΩΙΛΟΝΗΤΗΣ Ham. . ΟΝΗΤΗΣ Ross, qui male legit παῖς Ζωίλου· Νήτης, Onatam intellegens Aeginetam. Nam ut taceam quae ferri nequit crasin vocalium interpunctione separataram LXX ad minimum annis antiquior fuit Onatas eo homine qui Zoili filio statuam fecit Νήτης nomen Buecheler invenit. — ΔΕ . . . Ν. ΕΘΥΞΕ Ham. ΔΕ. Τ. Ν. ΤΕ ΥΞΕ Ross, qui supplevit.

770. Athenis in arce. *Ephem.* 22. *Ross Intelligenzbl. d. Allg. Liturg.* 1838 p. 274.

Σ]ωθεῖς ἐγμυγάλων κινδύνων εἰκόνα τήνδε
σῆσεν Ἀνσίμαχος Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Ἀνσίμαχος Ἀνσιθείδου Ἀγρυλῆθεν.

Ε pro EI scriptum in σωθεῖς, Ο pro ΟΥ in Ἀνσιθείδου. — Lysithidem intellegit Ross eum qui a Demosthene saepe commemoratur (or. LII 30 Ἀνσιθείδης - ἀνὴρ καλὸς κάγαθός); mihi propius ab Euclidae anno abesse titulus videtur. Dedicata videtur Palladis statua aenea, cuius in basis superficie pedum vestigia superant.

***771.** Athenis in arce. *Ephem.* 171. *Hirschfeld Diar. arch.* 1872 p. 20. *R. Schoene Hermae* V 309.

. ἀρετῆς
. ὅδε ἀντόχθων ἀνθροποῖς.
τῷ] δὲ σὺ πλοῦτον σῶϊ[ε, Διὸς παῖ, πότνι' Ἀθηνᾶ,
αἰτῶ, καὶ γενεᾷ δὸς [πολὴν ὄλβον αἰί.
Ἀημήτ[ριος] ἐπόησ[εν].

IV saeculo ineunte Demetrium artificem fuisse recte contra Brunium (*hist. artif.* I 258) contendit Schoene; ο pro ΟΥ scriptum v. 3. — 1 inde ab undecima fere versus littera Pittaces legit olim ἀρετῆς αἰ, neque quae supersunt litterarum vestigia falsi eum arguunt; immo videtur μνήμα vocabulum antecedere. — 2 spatium explet Κρίος nomen.

772. In Imbro insula, nunc Londini. C. I. 2156.

Κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῇ στήσάμμε ἀγοραίῳ,
 σοὶ μὲν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθέντες
 αὐτοκασιγνήτοι παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου.

Πασικράτης Εὐωνυ(μεύς), Ἀγασικλῆς Εὐωνυ(μεύς).

Dedicaverunt homines attici, qui v. 1 non sibi sumpsissent elidendum iota dativi, nisi Hesiodi versus obversabatur *Theog.* 938 Μαίη τέκε κυ-
 διμον Ἑρμῇ, κήρυκ' ἀθανάτων.

773. Panticapaei. C. I. 2104.

Εἰκόνα Φοίβῳ στήσε Ἀντίστας Φανομαχουσοῦ,
 ἀθάνατον θνητῷ πατρὶ γέρας τελέσας,
 Παρισάδεος ἄρχοντος ὅσῃν χθόνα τέρμονες ἄκρ[οι]
 Ταύρων Κανκάσιός τε ἐντὸς ἔχουσιν ὄροι.

Parisades, cui primo hoc nomen fuit, regnavit ol. 107, 4 ad ol. 117²/₁;
 ἄρχων audit Βοσπόρου καὶ Θεοδοσίης, rex Σύνδων καὶ Μαϊτῶν πάντων
 (C. I. 2118), quos regni fines poeta perbonis versibus adcurate notavit;
 Ταῦροι enim Chersonnesi urbes significant, Sindi autem et Maitae ea in-
 colunt loca, quae inter Maeotidem et Caucasum sita sunt; cf. Boeckh
 C. I. II p. 92. 105 sq. — ἰ Φανόμαχος Σό[σ]ν] legit cum Koehlero
 Boeckh, ἀντιστάς participium esse ratus explicans *coram Phoebo et ante*
Phoebum cum consisteret Phanomachus, plane hoc improbabiliter. Duo
 nomina posuit Welcker *Syll.* 168, et videtur simile nomen fuisse Κορ-
 σοῦς Κορσοῦ in titulis eiusdem regionis C. I. 2131. 2130.

774. Prienae. C. I. 2907. Melius Ross *Arch. Aufs.* II 548.

Ὑπνώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἐξαλαμίνος,
 υἱὸς Ἀρίστωνος Ναόλοχον εἶδεν ὄναρ
 Θεσμοφόρους τε ἀγνὰς ποτνίας ἐμφάρσει λεοκοῖς·
 ὅψει δ' ἐν τρισσαῖς ἥρωα τόνδε σέβειν
 5 ἥρωγον πόλει ὡς φύλακογχῶρόν τ' ἀπέδειξαν
 ὧν ἔνεκα Ἰδρυσεν τόνδε θεῖόν Φίλιος.

iv vel iii saeculi. — 2 Ναόλοχον et 3 λεοκοῖς, similes Iadis formas
 congesserunt Boeckh C. I. II p. 63 et Ross *l. s. s.* Naulochus quis fue-
 rit quaeve ei cum Thesmorphoris deabus necessitudo intercedat non liquet;
 hoc certum existimo non Priensem, sed Cyprium fuisse heroem (ad-

gnovit enim Philius speciem eius per somnium oblatam), eiusque auxilio illum feliciter iter navi fecisse nomen *Ναυλοχος* probare videtur. — 6 θεόν i. e. θεόν, cf. Keil *Zur Sylloge* p. 615.

775. Inter Busirin et Memphin. C. I. 4702.

[*Αργαλέου πολέμου κρυερὸν νέφος οἶδε φυγόντες*]
κλειναῖς οἰκοδομαῖς Τᾶνον θεὸν ἰδρύσαντο.

<i>Λυσίκριτος Ἀθηναῖ(ος)</i>	<i>Σωσικλῆς Ἀθηναῖ(ος)</i>
<i>Ἀνδρό[χ]αρις Νισύρι(ος)</i>	<i>Δημήτριος Ἀθηναῖος</i>
5 <i>Μνασιγένης Βοιωτ(ός)</i>	<i>Ἀπολλωνίδης Κορέ(νθιος)</i>
<i>Ἐπιτέλης Κυρανα(ῖος)</i>	<i>Πυθόδωρος Ἀθηναῖ(ος)</i>
<i>Στράτων Καρνανθ(εύς)</i>	<i>Ἀριστόβουλος Ἀθην(αῖος).</i>

... καὶ τ[ῆ]ν τρά[πεζ]αν ἀνέθessαν Ἀμυρταῖος Ῥόδιος [καὶ ...

Chabriae mercenarios a. 360 titulum posuisse apte coniecit Boeckh. — 1 sq. versuum argumentum significavi; v. 2 οἰκοδομαῖς Franz, idemque supplevit v. 8. — Tanus deus non innotuit.

TERTII SECVNDI PRIMI SAECVLI.

*776. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* I 83. Lebas I 24.

Χερσὶ τε καὶ [τέχνα]ς ἔργων τόλμαις τε δικαίαις,
θρεψαμένη τέκνων γε[νεά]ν, ἀνέθηκε Μέλιννα
σοὶ τήνδε μνήμην, θεὰ Ἐργάνη, ὣν ἐπόνθησεν
μοῖραν ἀπαρξαμένη κτεάτων, τιμῶσα χάριν σῆν.

III vel II saeculi. — 1 quae supersunt litterarum vestigia dubitare non sinunt quin recte τέχνας restituerit Ross; idem supplevit v. 2. — 2 cf. supra n. 176.

777. In insula Salamine. C. I. 408.

Νικακλῆς Ἠγησίππου Ἀναγυράσιος.
Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκεν [Ἀπῆ]μων πατρὸς ἑαυτοῦ
ἀθανάτοις θεοῖς, κοσμῶν ἱερὰν Σαλαμίνα.

Præter .n formam indoles epigrammatis melioris ætatis indicium est. — 1 KEN . . . MON Spon, KENNI MON Wheeler. 'Απήμων Boeckh; poteris etiam Νοήμων neglecta littera paragogica.

778. Calymnae in oppido insulae cognominis. Ross *Inscr. ined.* 298.

Νικίας με ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι, υἱὸς Θρασυμήδεος,
ἔργων ὧν ὁ πατὴρ ἡργά(σ)σατο τὴν δεκάτην σοι.

Litterae ρ et ε.

779. Chalcedone. C. I. 3797.

Οὐριον ἐκ πρύμνης τις ὁδηγητῆρα καλεῖτω
Ζῆνα κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας·
εἴτ' ἐπὶ Κνανέας δίνας δρόμος, ἐνθα Ποσειδῶν
κάμπυλον εἰλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθους,
5 εἴτε κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα νόστον ἔρουναι,
νεῖσθω τῶιδε βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνωι.
ὥδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρον παῖς
σεῖσε Φίλων ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοίης.

Pertinet ad celebre Iovis Vrii delubrum a Byzantio 120 stadiis distans, ubi Pontum navigaturi sacra faciebant; copiose hunc locum tractavit Boeckh. Omnes autem de tituli ætate, de Philonis persona, de ipsa Iovis status ariolationes mitto; videtur carminis ære haud ita longe a Leonidæ vel Antipatri Sidonii ætate remota esse. — 3 sqq. sive quis intrat sive relinquit Pontum, sacra faciat. — 6 ὥδε ad hunc finem. Monito vix opus est Philonem feliciter peracta navigatione simulacrum posuisse.

780. Mytilenis. Conze *Lesbos* tab. V 2.

Τῇνδε Ποσειδῆπος εἰκὼν' ἔθηκεν
κοσμῶν Παιᾶνος
ναοῦ θ' ἥδε πόλις πη[χτοὺς ἐπέθηκεν πυλῶνας·
ἀνθ' ὧν σῆς τέχνης ἔλπομεθ' ὠφελήην.

Litterae ρ et ε. — 3 per se patet æquo iure scribi posse ναοῦ θ'.
· δὲ πόλις πηλ'. — 4 pro ἐλπόμεθα possis εὐχόμεθα.

781. In Cnidiorum necropoli. Newton *Discoveries* I tab. 90 n. 29.

Βαιὼν ὁδοιπορίας ἔ[τ]ι λείπεται· ἀλλὰ πρὸς αἶπος
τὴν ὀλίγην ἀνύσεις ἀτραπιτὸν διέπων
χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης λαιῆς, ξένη· καὶ με προσείπας
χαίρειν εἰς(σ)τείχεις πρὸς φίλου τέμενος
5 ἥρωος Ἀντιγόνην· Μοῦσαι δέ σοι εἴ τι νέμουνσιν
ἐσθλὸν, ἀπάρχεσθαι δαίμοσιν ἐγμε[λ]έτης·
καὶ γὰρ ἀοιδοῖσιν θυμέλη, καὶ σηκὸς ὑπ' ἄγκει
τῷ ἐπιγόνου κόρυϊ ξυνὸς ὁμενέντιδος,
καὶ δρόμος ἡιθέοισιν ἰδρύνεται ἡδὲ παλαιστ[ρ]η
10 λουτρά τε καὶ ταραῶι Πὰν ὁ μελιζόμενος.
ἀλλ' ἀσινὴς ἔρχεν καὶ ἀπ' Ἀρχαδῆς τεμενουρόν
Ἑρμῆν οὐ μέμψει τρηχέος ἐκ Θενέου.

Vidit Vsener *Mus. Rh. XXIX* 25 sqq. heroum (v. 5) Antigoni Gonatae esse, filii Demetrii Poliorcetae, qui cum Antigonus pater diadochus fuerit, ipse recte ἐπίγονος vocatur (v. 8). Vxorē duxerat Philam germanam Antiochi sororem (v. 8.) anno fere 276. In ipso sacri nemoris aditu Mercurii signum positum erat τεμενουροῖ, qui Pheneates nescio an nullo consilio nominetur. Invitat deus adpropinquantes ut si quid arte musica valeant Musis sacra faciant: paratam enim esse thymelen stadium palaestram balnea, Antigoni praeterea heroum et Panem tibicinem. Panem autem ideo ab Cnidiiis prope Antigoni heroum positum esse demonstrat Vsener, quod rex cum illustrem suam de xviii milibus Celtarum victoriam illius auxilio tribuisset, praecipuo inde deum τροπαιοφόρον honore habuisset.

782. Halicarnassi. Newton *Discoveries* I tab. 96, 65.

Δεξιτερὴν.] πα[ράγ]ω[ν] κῆπον, ξ[έ]νη τοῦτο [χαράδ]ρης
. . . . χ[εῦ]μα λιπών, ἀτ[ραπὸν] ἐξανάβα.
εἰ δ' καὶ πατρὶ ἐπείγῃ
ἱερά, τῇ[ς] λαιῆς βαῖνε [δι'] αἰμ[α]σιέων.
5 οὔτοι κᾶ[ι]μ' ἐκάμοντο τὸν ἐν γονάτεσσι Πιρίηπον
ἔργα τε [κ]αὶ βωμοὺς συγγενέων ἐφορᾶν.

III vel II saeculi. — I ΠΑΙΔΕΙΣ... ENETOYTOA ΛΑΡΗΣ χαράδρης editor. — 2 ΑΤΙ... — 4 suppl. editor. — Secundum et tertium distichon hand leves movent difficultates. Pronomen οὔτοι (v. 5) si recte haberet nominatos fuisse doceret homines ad minimum duo: nullo autem artificio versui tertio, ubi patet lacuna, duo intruseris hominum nomina;

nam πατέρα non hominem sed deum intellegendum esse res ipsa clamat. Sequitur v. 5 initium non sine vitio traditum esse ΟΥΤΟΙΚΑ//ΔΕΚΑΜΟΝΤΟ, quo sublato haec temptavi:

εἰ δ' ἐ πρὶν ἐξανύσαι κἀμοὶ καὶ πατρὶ ἐπέιγῃ
 ἱερά, τῇ[ς] λαιῆς βαῖνε [δι'] αἰμ[α]σίων
 οὗ[ρ]ο[ν] γ[α]ρ μ' ἐκάμοντο κτλ'.

ubi pater Priapi Mercurius est eiusque sacellum significatur v. 6 verbis βωμούς συγγένων. Itaque viatorem adloquitur Priapus vetansque ne per hortos iter quaerat rectam viam monstrat; addit autem quasi iocatus si iam *priusquam iter persequaris mihi patrique sacram vis operam impendere, per hos frutices* (αὐτοῦ ἐφ' αἰμασιαῖσι τὸν ἀγρυννοῦντα Πρίηπον - ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα A. Plan. IV 236) *molestam sane viam ingredi ad sinistram; me enim custodem posuerunt et hortorum et patris arae.* — 5 ἐν γονάτεσσι cur constiterit deus explicabit sciscitanti Apollonidae epigr. A. Plan. IV 239.

783. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 90, 31 coll. II 460.

Ἐπὶ νεοπολιτῶν προστατῶν ἀφικόμαν
 Ἑρμᾶς Ἀφροδίται πάρεδρος· ἀλλὰ χαίρετε.

οἵτινες δ' οἱ προσταταί, γραφὴ παροῦσα σημαίνει·

Τιμοκλείδας, Κριταγόρας, Ἀριστάγαθος, Σιλεωνίας,

5 Τιμοτέλης, Πάννικος, Εὐκλῆς, Κρέων, Φίλων, Ἀρχέστρατος,
 Ἀγαθόδωρος, Ξενοκριτος, Τελέσων, Πολιάνθης, Σωσικλῆς.

Litterae ρ et τ. — 1 sq. προστατῶν minime publicum intellego munus, sed hoc poeta dicit: *quindecim viri, quorum nomina infra scripta, aliunde Cnidum profecti Cnidiam civitatem adepti sunt eorumque auspiciis* (προστασίᾳ) *Mercurius, quem olim in ipsorum patria maxime coluerant* cive ut mercatores imprimis addicti erant, *Veneri socius conlocatur.* — 4 Σιλεωνίας nomen suspectum.

784. Antipoli aedícula reperta. Froehner *Rev. archéol.* 1867 I 360.

Τερπνῶν εἰμι θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
 τοῖς δὲ κατ[α]στήσασι Κύπρις χάρι[ν] ἀνταποδοίη.

III vel II saeculi. — Explicat Buecheler: *aedícula sum venustorum Veneris famulorum i. e. Amorum.* — 2 ΚΑΤΕΤ — ΧΑΡΙΑΝΤΑΡΘΟΙΗ.

785. Cnidi. Post alios ed. Newton *Discoveries* I. tab. 89, 15.

Κούραι καὶ Λάματρι οἶκον καὶ ἄγαλμ' ἀνέθηκεν
Χρυσογόνη[ς] μήτηρ, Ἰπποκράτους δὲ ἄλοχος
Χρυσίνα, ἐννεχίαν ὄψιν ἰδοῦσα ἱερὰν.
Ἐρμῆς γάρ τιν ἔφησε θεαῖς (σ)τάθ[μ]η προπολεῖειν.

π vel i saeculi. — 2 cf. supra n. 750 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θερσίπους θυγάτηρ, quae mulier et ipsa sacerdos est. — 4 ΘΕΑΝΤΑΘΗΝΗ δάφνη Bursian *Act. societ. Saxon.* 1860 p. 205, τὰ θύη Keil *Philol.* vol. suppl. II 622. Explico quod posui: *imperavit deus ut amussi, fabrorum instrumento deabus serviret*, quibus recte intellectis illa et domum (v. 1) aedificavit et simulacrum posuit.

786. Halicarnassi. C. I. 2661.

Νόσσοις Μυρμιδόνης κόυραν Διὸς ἄνθετο παῖδα
Ἄρτεμιν εὐόλβωι τῷδε παρὰ προπύλωι,
Φοῖβωι Ἀγνιδί τάνδε νέμων χάριν, οὗ περὶ κρατ[ί]
δάφνας εὐσάμονας κλῶνας ἀναστέφεται.
ἀλλὰ σ[ὺ] οἱ τιμᾶς [μέρος ἄλλο τι πέμπ'] ἐπὶ τῷδε,
ὦ ἄ[να], τᾶ[ι] μεγάλα[ι ταῦται] ἐπ' εὐσεβίαι.

π fere saeculi. — 1 παῖδα intellego Dianam virginali habitu indutam. — 3 falso interpretes (cf. Welcker *Syll.* 121) Apollinis statuam coronatam dici aiunt; immo Nossus lauri coronam sacerdotiique honorem sortitus (cf. Boeckh ad C. I. 2880. 2884) Phoebō gratias referens Dianae sororis imaginem dedicat. Verum docere poterat medium genus ἀναστέφεται. — 5 ΑΛΛΑΣΤΟΙΤΙΜΑΣ — 6 ΩΣΑ — ΤΑΜΕΓΑΛΑ Boeckh ἄλλας τοι τιμᾶς [ἐπιθήσων, Φοῖβ',] ἐπὶ τῷδε, ὡς ἄρα τᾶ μεγάλα [τέρψη] ἐπ' εὐσεβία, quod parum ex veterum sententia dictum videtur, qui diis non solent ulteriora polliceri nisi ἀντιδωρον ante acceperint; cf. A. P. VI 146 et 152 ἦν δέ τι μεῖζον - δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια, aliaque multa. Mihi cum persuasum esset eandem recipendam esse sententiam quae est A. P. VI 182 ὧ δ' ἀπὸ δρυμῶν - πέμπε κράτος ταῦτη, δαίμων, ἐπ' εὐσεβία, supplementa posui, in quibus quid certum quidve incertum sit ipsi videbunt periti. — ἐπὶ τῷδε i. e. praeter sacerdotium tunc ipsum oblatum.

787. In luco Musarum Heliconio. Schillbach *Progr. d. Elisabethgymn. zu Breslau* 1862.

Ἡ Ζηγὸς Διὶ τόνδε Πολύμνια νέκταρος [ἀ]τμόν
πέμπω, τὴν ὁσίην πατρὶ τίνουσα χάριν.

π fere saeculi. — Supra versus scripta nescio quo pertineant

ΚΛΥΜ

Θ Ε Ι

1 νέκταρος ἀτμόν post multos aliorum errores recte explicavit E. Plew *Annal. Fleckeis.* 1872 p. 314 coll. Pind. *Olymp.* VII 7 καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν, Μεισᾶν δόσω, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων, γλυκύν καρπὸν φρενός. Similiter Antipater Sidonius, non diligens solum sed scitissimus Pindari imitator A. P. VII 29 σὺ μελίσδων - βαρβίτου ἀγκρούσου νέκταρ ἐναρμόνιον.

788. In luco Musarum Heliconio. Decharme *Missions scientif.* IV 536.

Τερψιχόρα
ε(ὐ)χὴν ε(ὐ)ξάμενος).

Κ]ισσος Τερψιχόρῃ, Βρομίῳ δὲ πρέ[πει λιγὺς ἀνλός,
τῇ μὲν ἴν' ἔνθεος ἦ, τῷ δ' ἴνα τερπν[ᾷ πνέη.

nomen dedicantis . .] στου.

π fere saeculi. — Litteras supra scriptas ε ε recte ab editore explicatas esse non ego auctor sum; confert Marinii *Fratr. Arv.* II 572. — Terpsichoren et Dionysum sumpai insignia inter se conmutasse, ut hedera iam Musa, tibiis deus uteretur; tibiis enim donavit Terpsichore, cf. A. P. IX 504.

789. Constantinopoli. C. I. 2037.

Αἴτη Μνημοσύνη, Διὸς ἐνέτις, ἣ τέκε Μούσας.

Litterae vulgares. — Vt haec quoque Mnemosynes imago, quae in promptu est coniectura, in Musarum luco Heliconio posita fuerit, tamen ex diversa epigrammatum indole patet non eiusdem statuarum ordinis fuisse, cuius Polymniae et Terpsichores statuae, cf. nn. 787 sq.

790. In Achaiæ vico, qui ἡ κάτω Ἀχαΐα vocatur, veteris Dymæ loco. Rangabes 2218.

Χαῖρέ] μοι, κά(λ)λιστε καλῶν ἡιθέων Πολύστρατε,
 ἀλκίμ]ωι μάλιστα πάντων Ἑρακλεῖ τετιμένη,
 ὃς πάλαι] δάμης ἵπ' αἰχμῆς θουρίων Μολινιδᾶν,
 πικνὸν] Ἀλκείδῃ κορύσσων οὐλαμὸν παραστάτης,
 5 ἔγχος ὃς] ὕνας σιδήρωι] τ] ὃ πρὶν ἐστομωμένον.
 ἀλλ' ἐθνησκες· ἐκ δ'] ἄρ' ὅσων οὐ πόρος δεδευμένων
 Ἑρακλεῖ κατῆλ]θε δάκρυ καὶ γοηρόν ἔαχεν,
 χαλκῆωι χαιτήν δ' ἅπλ]εκτον ἐσκύθιξε φασγάνωι

Lucem titulo adspersit Pausanias VII 17, 8 ὀλίγον δὲ πρὸ τοῦ ἀστεῶς ἐστὶ τῶν Δυμαίων ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τάφος Σωστράτου· μειράκιον δὲ ἦν τῶν ἐπιχωρίων, γενέσθαι δὲ Ἑρακλέους ἐρωμένον φασιν αὐτόν, καὶ ἀποθανεῖν γὰρ τὸν Σωστράτον Ἑρακλέους ἔτι ὄντος μετὰ ἀνθρώπων, οὕτως οἱ τὸν Ἑρακλέα τό τε μῆμα αὐτόν εἶναι τὸν ποιήσαντα καὶ ἀπαρχὰς ἀπὸ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν δύναι. ἐπιθήμα δὲ καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι στηλὴ τε ἦν ἐπὶ τοῦ χώματος καὶ Ἑρακλῆς ἐπειργασμένος. ἐλέγετο δὲ ὡς οἱ ἐπιχώριοι καὶ ἐναγίζουσι τῷ Σωστράτῳ. Haec adeo cum titulo consentire vides ut quae discrepent aut Pausaniae tribus errori aut eorum a quibus ille fando accepta rettulit. Neque enim is est scriptor quem *Polystratum* et *Sostratum* nomina inter se confudisse incredibile sit, cum praesertim paullo post (c. 17, 14) de Sostrato Pellenensi olympionica narrandum fuerit, et Dymaeos, quorum urbs variis temporum vicissitudinibus post Augustum in oppidi vicine exiguitatem redacta erat, ne ipsos quidem satis iam rem exploratam habuisse facilis est suspicio: illud certe non videtur a Dymaeis conperisse Pausanias *Polystratum* in *Molinidarum* pugna cecidisse. — Litterae cum macedonicae quam vocant aetatis sint, ante annum 208 scriptus titulus videtur, quo quidem anno urbs fidem Philippo regi servatam Romanorum excidio luebat, eis autem quae proxime antecedunt temporibus crebris Eleorum Aetolorumque incursionibus petebantur Dymaei frustra Aratum auxilio vocabant, donec a. 219 cum Elei Teicho castello prope Dymen sito capto iam ipsi urbi obsidionem minarentur, mercenariorum manu coacta Philippo rege auxilio veniente hostes feliciter fugaverunt agrosque eorum ingressi vastaverunt. Hanc fortasse victoriam *Polystrati* operae tribuebant qui ut olim Hercules ita civium tum *παραστάτης* extitisset; gratias autem referentes heroi veteres renovabant honores restitutoque sacello diu neglecto titulum inscripserunt in rei bene gestae memoriam; quem etsi mutilus ad nos pervenit (multo enim videtur amplior fuisse), boni tamen poetae esse adparet, tantaque

eius dicendi sentiendique similitudo est cum Alcaeī Messenii ep. A. P. VII 412, ut haud citra probabilitatem conicias ipsum Alcaeum Dymaeis carmen scripsisse. Illius enim quod dixi hoc est epigramma:

Πᾶσά τοι οἰχομένῳ, Πυλαῶν, κωκύεται Ἑλλάς,
 ἀπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένη·
 αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
 Φοῖβος, ὅν τιμῶν, ἣ θέμις, ὕμνοπόλον·
 5 Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥοὸν δ' ἔστησεν ἀκούων
 Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·
 ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
 εὖτε σιδηρεῖν οἶμον ἔβης Ἀΐδευ.

De Herculis expeditione Eliaca alio loco dicitur; iam ipsum epigramma paucas postulat notulas. — 1 ΚΑΛΙΣΤΕ cf. Anacr. fr. 114 B. et Simonid. fr. 171 μούσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε· υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου. — 2 Διὸς Ἀλκιμος υἱός Hercules ap. Pind. Ol. X 44. — 4 Hesiod. Scut. 198 de Pallade τῇ ἱέλῃ ὡσεὶ τε μάχῃν ἐθέλουσα κορύσσειν - ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσίν. — 7 A. Plan. IV 138 παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις δάκρυ κατερχόμενον, ubi non debebat Dilthey (*Mus. Rh.* XXVII 311) κατειβόμενον corrigere. — ibid. γοηρὸν ἴαχεν cf. Alcaeī epigr. supra adscripti v. 6. — 8 cf. Alcaeī ep. v. 2.

ÆTATIS ROMANÆ.

*791. Athenis ad Erechtheum. Ross *Arch. Aufs.* I 179.

Τόνδε Λυκο[κλείδης καὶ Ξειναγόρας] κατ' ὄνιον
 τῷ ξείνων ἐφόρῳ βωμὸν ἔθε[ν]το Διί.

1 nomina supplevit Ross; videntur illi pro Atheniensium hospitio gratias agere. — Paus. I 26,5 πρὸ δὲ τῆς ἐρώδου (Erechthei) Διὸς ἐστι βωμὸς Ὑπάτου, eodem vero iure Iovem Πολύα intellegere poteris, de quo Paus. I 24, 4.

*792. Athenis in oede Herodis. De anaglypho superest inferior viri pars (Artemidori) iuxta aram adstantis. *Ephem.* 3182. Kekulé *Thesaur.* 137.

Ὑψιμέδων, ὕπατε πάτερ εἰρήνης βαθυκά[ρπου],
 σὸν Ἑλαίου βωμὸν ἱκετεύομεν ἡμεῖς,

Θρήικες οἱ ναίοντες ἀγακλυτὸν αστυ τὸ
 Ἀρτεμίδωρος (σ)ὺν ἀδελφῷ τε καὶ τεκέεσσιν,
 5 οὐνεκά οἱ ἐπένευσας ἰδεῖν [ἀ]λό[ς] ἔκτοθι γαῖαν.

ἀγαθῇ [τύχηι.

II p. Chr. n. saeculo convenit ε forma. — 1 ΒΑΘΝΚΑΠ suppl. Pittaces. — 2 Ἑλέου aram recte idem intellexit, quae cum Iovis ἀγοραίῳ ara coniuncta videtur fuisse, cf. Paus. I 17,1. Ceterum poterat scriptor integrum hunc facere versum σὺν θ' Ἑλέου θ' ἱεροῦς βωμῶν ἐκετεύομεν ἡμεῖς. — 3 ΤΟ . . ΡΑC falsum Pittacis supplementum τὸ Σάρδεων, quoniam non rotunda ε, sed vulgari ε forma utitur lapidarius; urbis nomen invenient alii. — 5 ΙΔΕΙΝ. \C sumpsit Artemidorum ex itinere reducem Iovi χαριστήριον vel σωτήριον obtulisse anaglyphum.

793. Apolloniae Phrygiae. C. I. 3973. Waddington ad Lebas V 1192.

Ἔτους ζ' μσ.

Γειαρότας δοιοὺς τοῦσδ' ἐθέμην Σάγαρις,
 ἀντὶ βοῶν ζώντων τοὺς Δοκιμεῖς ἀρότας,
 οὓς ἐσάωσε θεός, ὅτε βοῦβρωστις κατὰ γαῖαν
 σαρχοβόρος δει[ν]ή τε, φόν[ω]ν βρείθουσα ἀλύκτων
 5 κόσμον ἐπέσχετ[ο] πάντα· ἐμοὶ φύγον ἐκ(*)αμά[τριοι]
 ἐργατῖναι καλοί, ξανθοὶ γαίης ἀροτῆρες.
 καὶ βόας ἐγρύσω, ψυχὰς δὲ βροτῶν ἐσάωσ[ας]
 κα[κ] Γαλατῶν γαίης ἡγαγες εἰς πατρίδας,
 νῖά τ' ἐμόν κύδηνas ἐνὶ Τροχμοῖς ζαθέου[sιν].
 10 τουνεκεν οὐ μέγα δῶρον ἐγὼ τὸν βωμὸν ἔθ[η]κα·
 τίς γὰρ δῶρον ἄνακτι θεῶ[ν] ἀντάξιον εὖ[ρεν];

Sullanae epochae a. 247, p. Chr. n. 162. Paullo ante Sagaris fame Apolloniae saeviente in Galatiam transfugerat contigeratque ei, ut et hominum et boum vitas servaret. Grates Iovi acturus boves duos ex marmore docimeno factos consecrat, cf. Macedonii ep. A. P. VI 40. — 4 ΔΕΙΜΗΤΕΦΟΝΟΝ φόνων scripsi, non audens tamen δαικῶν ponere pro ἀλύκτων. — 5 ΕΠΕΣΧΕΤΕ correxi. — ΕΚΑΜΑ corr. FRANK. — 8 ΚΑΙ correxi. — 11 θεῶν Waddington, εὔροι ante Buechelerum, quod tamen falsum esse nondum mihi persuasi.

794. Neopaphi Cypriorum. Ross *Mus. Rh.* VII 521. Waddington ad Lebas VII 2788.

a. Ἀσπίδα καὶ Νείκην Παλλὰς χειρὶ θ[εῖ]σα
ὅπλων οὐ χρήζω πρὸς Κίπριν ἐρχομένη.

b. Κεκροπίδης μ' ἀνέθηκε πατρὸς ἅπο πατρίδ' ἐς ἄλλην
Ἐρμύδοτος Παφίου Φειδιακὴν χάριτα.

I fortasse a. Chr. n. saeculi. — 1 ΚΕΡΙΘΙ . . ΑΙ — 2 . . ἸΝ Ἀσπίδα et ὅπλων certatim omnes reposuerunt Certus v. 1 est dativus χειρὶ neque dubium quin verbum θεῖναι sequatur; obscurum tamen cuius manui committat scutum et Victoriā; nam χειρὶ θεῖναι in manus sumere non rectius diceretur, quam ἐν φρεσὶ θεῖναι mente aliquid amplecti. Quod Welcker (*Mus. Rh.* VII 524) proposuit θεῖσα ἐν ἄλλῃ vix verum est. Clarum tamen est Minervam Athenis relictis in Cyprum transituram arma seposuisse, ut quae Veneris hospitam non iam decerent. — 3 Κεκροπίδης Ross. — 4 Ἐρμύδοτος Waddington. Cf. epigr. Paus. VIII 5, 3 Λαοδίκης ὅδε πέπλος· ἐὰ δ' ἀνέθηκεν Ἀθηνᾶ. πατρίδ' ἐς εὐρύχορον Κύπρου ἀπὸ θεάς. — Φειδιακὴ χάρις non est, ut Welckero videtur, *ars attica*, sed *imago Phidianae Minervae similitudinem referens*, quae num praeter scutum et Victoriā etiam hastam posuerit non liquet.

795. In agro Athenarum, Cyriacus, ex quo C. I. 474.

Τὴν ὑπάτην ἄφεισιν [nomen dedicantis ἐ]στησεν Ἀθηνᾶν,
εὐχόμενος πατέρα τὴν γλυκερὴν ὑγίην.

1 ΑΦΕΙΣΙΝΦΕΙΣΙΝΤΗΣΕΤΗΣΕΝ dittographiam perspexit Dorville *Charit.* p. 432. De voce ἄφεισις cf. Paus. V 15, 4. — Rem declarat quem idem Dorville addulit locum Pausan. I 31, 6 καὶ Ἀθηνᾶς βρωμός ἐστιν Ὑγείας· τὴν δ' Ἰππίαν Ἀθηνᾶν ὀνομάζουσι κτλ'. Adde Paus VIII 47, 1 τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν Τεγέᾳ τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐκομίσθη μὲν ἐκ δήμου τοῦ Μανθουρέων, Ἰππία δὲ παρὰ τοῖς Μανθουρεῦσιν εἶχεν ἐπικλησιν . . Ἀλέαν μέντοι καλεῖσθαι καὶ ταύτην ἐς τε Ἑλλήνας τοὺς ἄλλους καὶ ἐς αὐτοὺς Πελοποννησίους ἐκνεύκε. τῷ δὲ ἀγάλματι τῆς Ἀθηνᾶς, τῇ μὲν Ἀσκληπιῳς, τῇ δὲ Ὑγείᾳ παρ-εστῶσά ἐστι λίθου τοῦ Πεντελῆσιου, Σκόπια δὲ ἔργα τοῦ Παρίου. Igitur quam ille ad summum carcerum ostium conlocavit Minervam ad Ὑγείας similitudinem efficta erat. Eodem fere loco Mercurium positum habes A. P. IX 319:

Τληπόλεμος δὲ Μυρεὺς Ἑρμῶν ἀφετήριον ἔρμα
ἰροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω κτλ'.

in quo Philoxeni epigrammate mirum est quod, cum Salmasius Tlepo-
lemum eum dici intellexisset, qui a Pausania V 8, 11 Lycius genere
olympionica nominatur, nemo foedissimo sublato vitio restituit Τληπό-
λεμος Λιμυρεύς.

*796. Athenis in arce. *Ephem.* 3723.

Ἀγαθῇ [τύχηι.

Δέσποινα Παλλάς, τοὶ [τόδ', ἥ σοφῶν μέλει
φρόνησις ἀνδρῶν καὶ λ[ιθοξόων τέχνη,
οἱ] καλλιτέχνεις [ἔργον ἄνδρες ἄνθεσαν.

Litterae rotundae εσω. — Sententiam indicans Buecheler *praedicari*,
inquit, *Pallas videtur*, ἥ φρόνησις μέλει. — 3 ab initio sex litterarum
spatium est, quod nisi numeros pessum dare malis aut casui aut errori
tribues. — Virorum nomina cum lapis inferne fractus sit subscripta
fuisse possunt.

797. Smyrnae. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9. C. Cur-
tius *ibidem* 1876 p. 349.

Σ]ωτῆρ' ἀνθρώπων Ἀσκληπιόν, ἔργον ἄμμεπτον,
σο]ὶ φρονὸς ἐξ ἰδίης γρά[μμα τόδ' εὐράμενος
Πλειστάρχου Δοκιμεύς Ἀσκληπιάδης ἀνέ[θηκεν
πατρὶ τέκος, Παιὰν ὡς ἐκ[έ]λευσεν ἀναξ.
5 ἰλήκοις, ὦ Φοῖβε, σὺν ὑέει τῷ δ' ὑγίειαν
δοίῃθ', ὑμετέρην ὕμνολογοῦντι χάριν.

π fere saeculi. — 1 Ἀσκληπιὸν ἱγῆρα Curtius, qui v. 2 in pessimis
Hirschfeldii supplementis adquievit. — 3 sic intellego: *Asclepiades*
Asclepii statuum ipsius Paeanis iussu (nescio Apollinem intellegam an
Asclepium) *Apollini dedicat*. Nam verba πατρὶ τέκος v. 4 cave inter-
preteris *Asclepio Asclepiades*. Videtur autem per somnium deus hoc
iussisse. — 5 sq. editores nihil intellexerunt.

798. Augustoduni. C. I. 6797.

Ἰητῆ[ρι νόσων], φασσιμ[βρό]τῳ Ἀπό[λλ]ωνι
ἄνασσα[ν] Ἐφέσου, Κρησίαν φασσφόρ[ον],
εὐχὴν ἔθηκεν Εὐτυ[χος τέκνων ὑπερ].

1 et 2 suppl. Franz. — ΑΠΟ . . Ο | ΝΙ — 2 post ἄνασσα[ν] versiculus octo fere litterarum de industria exsculptus habuit fortasse Ἀρτεμιν, cuius quidem generis interpolamenta haud perhorrescebant lapicidae. — Κρησίαν intellege Βριτόμαρτιν.

799. In museo Britannico. Anaglypho expressus Apollo in cortina sedens adstantibus matre et sorore; accedunt vir duoque pueri romanam vestem induti. C. I. 1946.

Χαῖρ[ε μάκαρ βασι]λεῦ Παιάν, ἑκατηβόλ' Ἀπολ[λον]
Πο[ι]κ[ίλιος patris nomen . .]ου παῖς ἀνέθηκε τόδε.

Litterae vulgares praeter r. — 1 suppl. Boeckh. — 2 nomen si displicet quodlibet quaere aliud. — Ex Graecia velut Delphis Delove lapidem adportatum credere minime opus; Apollinem cum Latona Dianaque cultum omnes tunc habebant, Romani inde a Veïis captis.

800. Epidauri. *Transactions of the Royal Society* 1847 II 231.

Θοίβῳ ἀκερσεκόμῃ καὶ υἱέι βωμὸν ἔθηκεν
ἀρετήρ Μαιώρ.

Aesculapii sacra Epidauria notissima. — 1 poterat τε καὶ υἱέι.

801. Catanae. C. I. 5649 d.

Θοῖβον ἀκερσεκόμην, [ἐκ]ατηβόλον Ἀπόλλωνα
ἰδρυσάμην Σή[μων], κόσμον [ἐμῇ] πατρ[ίδι].

2 Franz ἰδρυσάμην κόσμον [φίλῃ εἶναι] - πατρ[ίδι]. — Non minus facile distichon efficias ex traditis hisce:

ΑΡΥCΑΜΗΝCΗ
ΚΟCΜΟΝ
ΠΑΤΡ

802. Romae in basilica Iulia. *Matranga Bullet. arch.* 1853 p. 136.

Σ]οὶ τόδε, συρικτά, ἱ[μνη]πόλε, μείλιχε δαῖμον,
 ἀγνὲ λοετροχόων κοίρανε Ναιάδων,
 δῶρον Ὑγεῖνος ἔτε[υξε]ν, ὃν ἀργαλέης ἀπὸ νούσου
 αὐτὸς, ἄνα[ξ], ὑγιῇ θήκαο προσπελ[ά]σας·
 5 πᾶσι γὰρ [ἐν τεκ]εσσιν ἐμοῖς ἄνα[φ]ανδὸν ἐπέστης,
 οὐκ οναρ, ἀλλὰ μέσους ἡματος ἀμφὶ δρόμους.

Litterae traduntur vulgares, sed II p. Chr. n. saeculo vix antiquius est epigramma. — 1 male corrigunt συρικτάς, et monuit Buecheler συρικτά (sed correpta a littera) sollemnem esse in Theocriteis et anthologicis vocationem. — 3 *dedicavit Valentinus* (sic enim vertere licet Ὑγεῖνον), *quem tu demum validum fecisti.* — ETE . . ON — 4 ANA — 5 suppl. E. Curtius *Act. societ. Gotting.* 1859 VIII 166, conferens Aristid. *or. I* init τὰ μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ παρὼν (ὁ θεός), τὰ δὲ τῇ πομπῇ τῶν ἐνυπνίων. Cf. Welckeri *disputationem de incubatione Kl. Schr.* III 144 sqq.

803. Delo Venetiam translatum. Anaglypho exsculpta *mulier mortua porrecta passo capillo, infra ara, in quam thus imponit togatus.* Boeckh C. I. 2292.

Σοί, Παιήρον ἄναξ Ἀσκληπιέ. τήνδ' ἀνέθηνεν
 εὐξάμενος [σ]τήλλην λαϊνέην ὁ Βάλης.
 νούσου ἐπεὶ μ' ἀκέσω βαρυσάλγεος· οὐνεκα τῶν πρίν
 ὧν πάθον εἰσθλούς ἐξ σέθεν οἶδα χάριν,
 5 τοῦ δ' αὖ μέλλοντος [λ]οιποῦ βίου, ὃν [γε βιώσω
 — — — — —

Litterae vulgares. — 2 ΕΤΗΛΛΗΝ — 3 sqq. *quod nunc novissimo meo morbo medebaris hunc ipsum cippum tibi dedico; eorum quae antea bene mihi fecisti, grates habere satis est.* — 5 ΛΟΙΠΟΥ precabatur ut etiam in posterum sibi deus adesset.

*804. Romae in plintho statuae. C. I. 5975.

Ἀμφὶ λίθῳ, Σωτήρ Ἀσκληπιέ, χρυσὸν ἔχευσεν
 . . . νος ὑπὲρ τέκνων [Σ]ιλουίου εὐξάμενος.

1 ὥσωπτηρ unde nec O. Muelléri ἐν ποδὶ σφῖ nec Welckeri coniectura ἐν κόλπῳ probari potest. — 2 init. nomen velut Σέμενος. — ΓΙΛΟΥΙΟΥ corr. O. Mueller.

805. Smyrnae. C. I. 3159. Veronae descripsit Wilamowitz.

Κό(ιντος) Βαλέριος Ἰουλιανὸς Σμυρ(ναῖος).

Ἀσκληπιῶ ἱητῆρι Διὸς Σωτῆρος ἄγαλμα
σὺν βάσει ἀργυρῇ γύψου μαστῇ ἀνέθηκεν,
ἄσταθμον ὡς εἶη καὶ ἀτείμητον καὶ ἄχραντον.

3 adscripsit Wilamowitz quae nec pernumerare curiosi possint nec mala fascinare lingua.

806. Prope Spartam. Kirchhoff *Hermæ* III 449. Lueders *Bullet. arch.* 1873.

Ὁρθαίῃ δῶρον Λεοντεὺς ἀνέθηκε βοαγός BΨA
Μῶαν νικήσας καὶ τάδε ἔπαθλα λαβών. BΨA

καὶ μ' ἔστεψε πατὴρ εἰσαρίθμοις ἔπεσι. BΨA

Leonteus βούργος (Hes. δ τῆς ἀγέλης ἀρχὸν παῖς) musici certaminis victor Dianae Orthiae consecrat praemium, cuius imago fortasse efficta fuit post v. 2, ubi in lapide tribus duodenarum fere litterarum versibus spatium vacat. — 3 epigrammatis ἰσομήφου lusum pulcre perspexit Lueders; *et me decoravit pater versibus quorum singulorum litteras, si non litteras sed numeros esse sumas, aequalem summam efficiunt binorum milium septingenorum tricenorum.*

807. Therae in sella. C. I. Add. II 2465 b.

a. Εἴλατο τήνδ' Ἑκάτην πολυώνυμον Ἀρτεμίδωρος
φωσφόρον, ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.

Μνημόσυνον Θ[ή]ρας πόλεως πα[ρ]ιοῦ[σι]ν ἔτευξεν
βάτθρα τά[δ'], ἑο[τη]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

5 b. Ἦκω Πρίαπος [τῆ]δε Θηραίωπόλει,
ὁ Λαμψακηνός, πλοῦτον ἀφθιτον φέρων,
καὶ σύμμαχος] πάρεμι καὶ παραστάτης
πᾶσιν] πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένους.

Litterae vulgares. — De sociatis Priapo et Hecate cf. Iahn *Specim. epigr.* p. 66. — Epigrammatis prioris recte Boeckhium duas adgnosuisse

partes vel iteratum docet Artemidori nomen. — 3 ΘΥΡΑΣ — ΠΑΤΙΟΥΗΝ — 4 ΤΑΛΕΣΗ. ZEN corr. omnia Boeckh. — 4 βάθρα videtur ipsa sella, μέλας λίθος scabellum vocari sellae subpositum. — 5 ΠΟΣΙ... ΔΕ corr. Boeckh idemque proxima supplevit, nisi quod v. 8 τοῖσιν dedit pro πάντων. — 7 possis καὶ εὐεργέτης πάρειμι vel Ἐκάτῃ δὲ νῦν πάρειμι, καὶ παραστάτης κτλ'.

808. In vico Erdeer - Chan Attalia Pamphyliae. C. I. Add. III 4341 f.

Αὐρ(ήλιος)

Ὅρ]θαγόρας εἰρήν[ης] ἄρξας στήσατο βωμούς
Φοῖβω καὶ κούρῃ Ἀρτέμιδι[ι] εἵνεκεν εὐχῆς,
μέτρον [στ]ή[σα]ς π[λ]η[σθ]είσα[ι]ς πηγαῖς ὑπὸ νυμφῶν,
ἄμφω ὅπως ποταμὸς λαγόνων ρεῖ[θ]ρο[ι]ς [ε]π[ο]χεύου.

Litterae vulgares. Certiora nisi novo adscito apographo dari non possunt. — Ab initio ΑΥΡΕΟΜΟΥ | . . ΘΑΓΟΡΑΣΕΙΡΗΝ | ΑΡΞΑΣ ἀγαθῇ τύχῃ Keil *Philol.* V 646; idem deinceps εἰρηνάρχης, Franz εἰρήνης ἄρξας, recte εἰρηνάρξας spreverat Keil neque bene defendi posse vidit simili forma νομοφυλάξας. — 2 ΑΡΤΕΜΙΔΕΙ | ΝΕΚΕΝ fortasse Ἀρτέμιδει scriptum fuit. — 3 ΜΕΤΡΟΝΜΗ - ΗΣ | ΠΗΧΕΙΣΑΣ στήσας Franz, θήκας Keil, πλησθείσας uterque. — 4 ὑποδεύοι Franz, ἀποχεύοι Keil. Intellego: utramque aram posuit, ut iam fluvius superstagantes fontium undas suis aquis subfunderet; arae enim aggeris loco coercendis fluctibus inserviebant.

809. In Pharo insula Adriae. C. I. Add. II 1837 d.

Κλευνίκη Ἐρμαγόρου δεκάτη[ν] με ἀνέθηκε Ἀφροδίτῃ.

Litterae vulgares; aetate romana fortasse antiquior titulus. — ΔΕΚ ΑΤΗΜ Ε δεκάτην deleta Ε littera Boeckh. Idem iniuria meretricium putat donarium: nam meretrices patris nomen suis non addunt, cf. tit. ibid. inventus C. I. 1837 Ε Ὀργιλῶ Δημάρχου Ἀφροδίτῃ δεκάτην, quem cave pentametrum esse credas.

810. Sinuessae veteris, nunc Neapoli in museo. C. I. 5956.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τῇν ὁμορον Σινυητίσιν Ἀφρογένειαν,

ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην
 ναοὶ μοι στίλβουσιν ὑπ' ἥόνος, ἣν ποτε κόλποις
 Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄθυρμα δόμος.

5. ἐκ δὲ τρόπων πειθῶ τε καὶ εἴμερον ἔσπασε κείνην
 πᾶς τόπος, εἰς ἰλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·
 Βάχχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἔσπεφάνωσεν,
 εἰς ἐμὲ τὸν κυλλίων ὄγκον ἐφελκομένην
 πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοτρῶν,
 10 παῖς ἐμὸς ἄς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος.
 μή με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε, γειτνιόωσαν
 πόντῳ καὶ Νύμφαις Κύπριδα καὶ Βρομίῳ.

Junior poeta vix is fuit, ut coniecit Visconti, qui fere M. Pompeius Νεώτερος vocatur in Anthol. Pal. VII 219, IX 28; neque enim cognomine addito se continuisset ille, ex quo quis fecisset difficile intellegeres. — Epigramma fuit sub statua Veneris, quam Drusus Antoniaque (sive Drusus Tiberii f. et Livia) antea in cubiculo (v. 3) positam iam Sinuessae inter mare balnea tabernae posuerunt in publico. Wilamowitz. Idem recte explicat v. 5 ex Antoniae moribus Sinuessa Suadam Cupidinemque traxit, (qui et Venerem comitantur), idoneusque sic locus factus est ad omnem hilaritatem. — 7 Βάχχου κλισίας si recte Visconti intellegit tabernae vinarias, haec est distichi sententia: Bacchi sedibus me vicinam posuit eoque effecit, ut iam potatores gravia pocula mihi obferant et propinent. — 10 thermas recte intellegit Wilamowitz, cf. A. P. IX. 626. Fuit ad fontem posita statua Venerisque ad pedes Amor exsculptus facem ardentem undis admovens; pulcre autem puerulus sic aquam calefacere cogitatur balneisque aptam reddere. — 11 sq. subsistite viatores fruturi quas ab mari, ab fonte, a Baccho vobis bona parata sunt.

811. Apud Thespias. Cumanudes *Ephem. arch.* 1869 n. 336.

- ὦ παῖ τοῖς ὅτα Κύπριδος λιγυίης,
 Θεσπιαῖς Ἑλικωνίασι ναίων
 Ναρκίσσου παρὰ κῆπον ἀνθέοντα,
 ἰλήκοις τὸ δέ τοι δίδωσι δέξο,
 5 ἀκροθάλιον Ἀδριανὸς ἄρκτον,
 ἣν αὐτὸς κάενεν ἱππόθεν ευχήσας.
 σὺ δ' αὐτῷ χάριν ἀντὶ τοῦ σάοφρων
 πνέοις οὐρανίας ἀπ' Ἀφροδίτης.

Hadriani Caesaris et anathema et versus esse intellexit Cumanu-

des; et fors an ipsius rei quamvis auctoris socordia oblitteratam teneamus memoriam. Cassius enim Dio 69,10 narrat περὶ τὰς θήρας ἐσπουδακέναι λέγεται . . . καὶ πόλιν ἐν τῇ Μυσίᾳ οἰκίσας Ἀδριανοῦ θήρας αὐτὴν ὠνόμασεν, quibuscum compara quae Marius Maximus secutus Spartianus tradit (*Had. c. 20*): *oppidum Hadrianotheras in quodam loco quod illic et feliciter venatus esset et ursam occidisset aliquando constituit*. Neglegentiae arguunt levissimum scriptorem verba in *quodam loco*; cui si unam ursam inperatorem occidisse memoratu dignum videbatur, quid dicturum fuisse putas, duas si occidisset? Turbavit opinor fontis aquam unamque rem ex duabus fecit. Primitus enim et Hadrianotheras eum condidisse et Thespiis ursam interfecisse ipsum (cf. v. 6) narratum erat. — 1 Κύπριδα λυγίην non noram; num forte Musarum sacris Ascra deleta Thespias translatis Veneri Musarum et speciem et nominationem aliquam adcessisse putabimus? Μοῦσα λυγία est ap. Homerum Od. w 62. — 3 πηγὴ Ναρκίσσου apud Thespias Paus. IX 31, 7. — 7 σάφρων gaudebit rara hac laude Amor, qua non impertitus esset opinor, si melius Hadriano ad versum explendum vocabulum praesto fuisset.

812. Ad Plagiam Lesbi insulae oppidum. Conze *Itin. insul. Thrac.* tab. XVI 1.

Ζ]ηρὸς καὶ Μαΐας ἐρικυδέος ἀγλαὸν Ἑρμῆ[ν
 εὐκάρηον [σε]ῖ[σ]εν [τ]ό[νδ]ε [ἐ]πι φνταλῆς
 Βάκχων Ζωοῦς νί[ός, ὅπως ῥαδ]ινὴ διὰ παντός
 ἄμπελος ὠραῖον καρπὸν ἔχῃ βοτρυῶν.
 5 ἀλλ' Ἰλαος, ἄναξ, Ζωοῦς γένος εὐφροني θυμῷ
 σῶιζε, διδοὺς αὐτοῖς ἄφθονον ὄλβον ἀεί.

Litterae c et w sequioris aetatis; r et ζ litterae forma vetustior simulque iota non dativo solum (v. 5) sed etiam in verbo σῶιζε (v. 6) adscriptum, omnia haec alterius p. Chr. n. saeculi antiquitatis studio conveniunt. — 2 . . HOEN//OI//EPTI CORR. Conze. — 3 ῥαδινὴ scripsi coll. Hes. ῥαδινόν· εὐδιάσειστον et Etym. M. 104, 5 διὰ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ. Possis etiam πυκνὴ. Mercurius in hortis positus Priapi vice fungitur. — In eiusdem tabulae parte dextra haec leguntur:

ΑΡΙCTAZWHBAKXWNEIWMATHP

ΑΦΡΟΔΙΤΑΑΘΗΝΑΙΔΗΝΑΥΤΑΚΩW

ubi certo corrigendum Ἀρίστα Ζω[ώ], ἡ Βακχωνεῖω μάτηρ. Tamen ut patet Aphroditen et Athenam aut utramque aut alteram utram ὑπήκοον praedicari, ita neque ἀρίστα matris epitheton admodum credibile est et

obscurae plane litterae ΙΑΗΝΑ vel ΔΗΝΑ sunt. Bergk apud Conzium dicere satis habuit tria numina invocari.

*813. Athenis. C. I. 457.

Ἑρμῆν Ναιάδων συνοπάονα θῆκέ με τῆδε
ἔσθλός ἀνὴρ κρήνης κρατὸ[s] ἐπ' ἀενάου.

Nomen viri aut consilio tacetur aut in alia hermae iam fracti parte scriptum fuit. — 2 κρατός recte Boeckh; videtur labrum dici, quo fons influit, sicut Caesar Rheni fluminis ostia *capita* dixit.

814. Argis. Ross *Inscr. ined.* n. 54. Lebas II 113.

Ἑρμῆς δίκαιός εἰμι καὶ με Σ[ώστρατο]ς
ἔστησ' ἔλεγχον τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων.

1 nomen teste Rossio non temporum sed hominum culpa deletum; Lebas vero Σ Σ legit. — Mercurium Osann (*Diar. litt. ant.* 1837 p. 469) Christum ipsum intellegit, quo refutato Keil Ἑρμῆν ἐμ-πολαῖον dici putat (*Mus. Rh.* XIV 510). At ἔλεγχος cur vocetur ne sic quidem patet. Ego de horti custode cogitavi, qui *furum aviumque maxima formido* est cuiusque *fures dextra coercet obscenoque ruber porrectus ab inguine phallus*. Haec quidem de Priapo Horatius, sed facile ad cognatum deum transferri poterunt.

815. In agro Rithymnio Cretensium. C. I. 2569.

Ἀρτεμις ἡ Σαλουίου.

Οὔρεσι Ταλλαίοισι ἰδρυμένε Μαιάδος Ἑρμῆ,
σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυνος,
ἦν σοι Σάλουιος Μηνᾶς λοιβαῖσι γεραίρει,
κτήσεος ἐξ ὁσίας ψυχικὰ δῶρα διδούς.

5 καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου φάος εἰσροοίωσης
σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους·
ἀνθ' ὧν δ' ἐγχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκεν,
συμβίον ἀγνοτάτας τοῦδε καταφθιμένας,
ἀλγίστας φρένα πολλά, μαθὼν δ' ὅτι δεῖ τὰ γε θεῖα
10 τιμᾶν, διπλὴν σοι τήνδε πόρεν θυσίαν.
καὶ σὶ δέ, παντοκράτωρ Ἑριόινιε, τόνδε φυλάσσοις
ζῶον, ὅπως τιμᾷ σὸν δι' ὅλου τέμενος.

II fere saeculi. — Praescripta quae Muratori sic tradidit Ἀρτεμις ΗΣΑΛΟΥΣΙΟΥΘΥΤΑΤΗΡ editoribus fraudem fecerunt; Gruteri lectio haec est ΗΣΑΛΛΟΝΙΟΣ, quam confirmat cod. Neap. V E 5, ubi simul nomen recte scriptum est. θυγάτηρ igitur, quam vocem difficile explicari senserunt, tantum abest ut unquam fuerit in lapide, ut Artemis non filia sed uxor Salvii intellegenda sit. Hac enim, cuius si minus venustam, at̄p̄iam memoriam epigramma recolit, utique nominata opus est. — 2 *Tallai montes debent ibi quaeri, ubi hoc monumentum positum* Boeckh. — 5 ψυχὰ δῶρα nec cruenta sacra sunt, nec libenter et ex animo data, sed quae pro defunctae uxoris anima Mercurio animarum duci comitique (i. e. Ἐριονίῳ v. 12) obferuntur.

*816. Romae. C. I. 5953.

Ἑρμῆς.

*Lucri repertor atque sermonis dator
infas palaestram protulit Cyllenius.*

Ἀ[τ]τις τὸν Ἑρμῆν εἶσαθ'. Ἑρμῆς δ' Ἀττίῳ
οἴκον φυλάττει καὶ γένος φίλους θ' ἅμα
..... Ἑρμῇ δ' ἐπ' αλεῖφα χε(ύ)σομαι
φυλαττομένῳ δῶμα τόδ' Ἀττιαδῶν.

5 Ἑρμῆς [δ'] ἐρῖονύκιοις.

*Interpres divum caeli terraeque meator
sermonem docui mortales atque palaestram.
..... usque terras,
sermonis dator atque somniorum
Iovis nuntius et precum minister.*

1 ΑPTIC ex Gerhardi coniectura legerunt κάρτιστον Ἑρμῆν εἶσαθ' Ἑρμῆς Δαττίῳ. — 2 legi CICEICIA...IOI supplementum certum puto; sciendum autem sinistras versuum partes praeter v. 4 valde detritas esse. — 3 CICH. ICCICΦEPWEPMH sic legi nec multo aliter reliqui; quas punctis notavi incertae sunt litterae. Exitus senarii est, vix tamen bene eius facti; χέσομαι pro χεύσομαι non magis offensum est quam ἀτός pro αὐτός simil. — 4 lectio certissima; pentameter cum esse nequeat senarius est isque vitiosissimus. — 5 legi CCEPMHC^CΠOYN////NIOC ab initio decem evanuerunt litterae, post OYN lapis fractus, unde ἐριονύκιοις quod certum existimo num ultimum versus vocabulum sit dubito.

817. In Piraeo. *Ephem.* 2887.

..... νεμοι περικαλλέα νήσων
 ων ἡμετέροιο κλάδον·
 ἀλλὰ Πρίηπος ἐὼν Ἐρμοῦ γενέτης τε καὶ νιό[ς]
 ἄγκειμαι παρέδρωι Ἐρ[μῇ] Ἐλευθερέως·

Ad Priapum haec tendere probabiliter coniecit Buecheler. Ille enim deus Mercurii aut filius aut parens putabatur, neque κλάδος aliter intellegendus erit atque phallus ligneus. Prius distichon non expedit: videtur monere ne quis fur accedat. — 1 ΚΑΛΛΕΙΑ clausulam Κύπρον περικαλλέα νήσον nescio ubi legerim. — 4 Mercurio Bacchoque συνάδεις θεοῖς Priapus dicatur, qui etiam Bacchi filius esse perhibebatur. — Infra scripta ὙΜΝΟΣΗΚΟ.

818. Paro in insula. Ex schedis Fourmonti C. I. 2388. Singula disticha singulos in lapide versus efficiunt.

Σο[ὶ τ]ό[δ'] ἄγα[λ]μα, θεά

Νικιέης, οὗ πατρὸς ὁμ[ώ]νυμος, ἡδὲ σύ[νευ]νος

5 σεῖο δὲ καὶ νηοῖο θύρας τεύξαντο [φα]εινάς

οἱ δ' αὐτοὶ δάπεδον πυκνοῖς στο[ρ]έ[σ]ανθ' [ο]ὔ[δ]οῖσιν

καὶ βωμὸν ἐς[ε]ροῦς τεῦξ[α]ν [ε]αῖς δα[π]ί[να]ις,

καὶ νηοῦ δ' ἐπὶ κρατὶ μετήο[ρ]' ἀγάλματα θῆκαν

10 τρισά, δύνω Νίκας, μεσσά [δὲ] Περσεφόνην.

καῖρε, θεά, τοῖσδεσσι [κ]α[ὶ] ἰ[σ]λήκοις Παρίο[σ]ιν,

δισσάς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαίδας,

καὶ τοῖς μὲν φιλέουσι Π[άρ]ον γλυκερὸν φέρε φέ[γγ]ος,

τοῖς δ' ἐθέλουσ' ἀδικεῖν πυ[ρ]σὸν ἄν[α]π[τε] [κ]ακῶν·

15 μᾶλλον δ' [ἄ]μπ[α]υσο[ν], κα[ὶ] τ[οῖς] κα[κ]οεργέσι θείης

μήτι κακὸν ῥέζε[ι]ν, ἐσθλὰ δὲ πάντα πόλιν.

εἴλαθι πᾶσι, μάκαιρα, πολ[ί]ταις τῇ[σ]δε πόλ[ε]ος,

κούραις [καὶ] κούροις το[ῖ]σι καὶ ἐσσομένοις·

ἔξοχα δ' εἰλήκοις καὶ σφι[ν] μάλα χάρματα δοίης

20 Νικί[α] ἡδ' ἀλόχῳ παισί[τε] τ[ῶ]νδ' ἑραταῖς,

καὶ παισὶν παίδων, τοῖ [κεν] μετόπισθε γέ[ν]ωνται,

ἐλλαθι, τούνεκα σεῦ νηὸν [ἔθεντο γονεῖς.
τό]νδε σοι, ὦ θαδοῦχε Δ[ιό]ς τ[έ]κος, ὕμνον ἔτευξεν
Νικιάδης, ὃς σεῦ

Carmen aetatis valde recentis, ut docent litterae, ad satis accuratas numerorum leges adstrictum, non tam sententiis quam verbis copiosum, simplicius tamen quam quod ad Nonni eiusve similium saecula detrudamus. — 1 ΣΟΠΟΛΑΜΑΦΕΑΠ . . ΜΙ . . V . . ΙΝΙΑΥ et mox sub finem versus (i. e. pentametri) . . NNHI --- probabile est ex hymnorum usu deam sollemnibus quibusdam nominibus adpellatam fuisse, quorum admodum parcum est relicum carmen. Ceterum Boeckhium acito omnia emendavisse nisi ubi contrarium notabitur. — 4 una littera N sub finem pentametri superat. — 5 sq. ΨΛΕΙΝΑΣ . Λ . ΙΙΙΝΙ . Α' . Ι . ΙΙΙΙΚΑ . . . ϕ . . . — 7 ΣΤΟΙΕΑΝΘΥΟΟΙΣΙΝ στόρεσαν σὺδοῖσιν Boeckh. — 8 βωμοὺς ΙΕΙ . ΑΣΤΕΥΣ . Ν ΙΛΛΑΝΙΣ — 9 ΜΕΤΕΙΟΙ — 10 ΕΜΕΣΣΑΠ . . . ΧΝΝ μέσσα δ' recte praestare putat Boeckh alteri ἔμμεσα. — 11 ΤΟΙΣΔΕΣΣΙ ΙΑΩΛΗΚΟΙΣ — 13 ΠΛΟΝ — ΦΕΠΟΣ — 14 ΠΥΙΣΟΝΑΝΠΕΚΑΚΩΝ corr. Jacobs. — 15 ΜΑΛΛΟΝΔΑΠΗΛΟΙΚΑΠΟΙΣΚΑΤΟΕΡΓΕΣΙ Boeckh μάλλον δ' ἐμπόδιον, quod languet; incertum est quod ipse posui. — 16 ΡΕΖΕΤΝ — 17 ΠΟΛΕΙΛΙΣΤΗ ΠΑΠΟΛΗΙ πολυλλίστη δὲ πόλη; Boeckh. — 18 ΚΟΥΡΑΙΣΤΕ τε pro καί inperitus posuit lapicida. — ΤΟΥΣΚΑΙ τοῖς καὶ [ἐπ]εσομένοις Boeckh. — 19 ΣΦ ΙΩ — 20 ΝΙΚΙΑ — ΠΑΙΣΠΕ — 21 ΓΕΡΩΝΤΑΙ — 22 ΝΗΘΝΕ νηὸν ἔθηκε γονεῖς Boeckh, cf. v. 3 et v. 20. — 23 ΙΛΛΑΝΔΕΣΟΙ — ΔΑΣΤΙΕΚΟΣ — 24 ΟΣΣΕΥ ΙΑΤΟΛΑ . . . ὃς σεῦ ἴλατο δῆδα φέρων vix bene Boeckh.

819. Epidauri inter rudera Asclepii. C. I. 1177.

Εἶρε[ὺς Καλ]λίμαχος Βρομίω ἰδρύσατο βωμόν.
Διονύσου.

Vocabulum Διονύσου, quod nullo spatio interiecto antecedenti βωμόν continuatur, nescio an posterius additum sit. — Supplevit Boeckh.

820. Athenis in theatro Dionysiaco πρὸς τὴν δεξιὰν πάροδον τῆς σκηῆς. Rhusopulus *Ephem. arch.* 1862 n. 164.

Σο[ὶ τ]όδε καλὸν ἔτευξε, Φιλόργις, βῆμα θεήτρον
Φαίδρος Ζωίλου βιοδώτορος Ἀτθίδος ἀρχός.

II fere saeculi. — Eiusdem hominis alter titulus est horologio inscriptus C. I. 522 Φαῖδρος Ζωῖλου Παιανιεύς ἐποίη[ε]. Frustra dubitat Vischer *Mus. Helvet.* III 24.

821. *Lernae inventus lapis valde detritus. Conze et Michaelis Annal. Inst.* 1862 p. 20 sqq. Debeo praeterea Michaelis beneficio apographum ex ectypo denuo examinato adcuratissime factum.

Βάκῳ μ[ε] Βάχον καὶ προσμναία θεῶι
στάσαντο Ἀηοῦς ἐν κατηρεφ[εῖ] δόμω[ι],
τὸν Ἀρχε[λά]ου πα[τ]ῖδα δμῶν[υ]μ[ον] πατρί.
ταῦτῳ δ[έ] με, ξει[νε], ἐν χρόνῳ δ[έ]μα[ς] κλυ[τ]ῶι

- 5 Βάχον Α[ν]αίω, [γ]ῆς δὲ πυρφό[ρ]οι[ς] θ[ε]α[ῖ]ς
Φοίβῳ Ἀνκεί[ω] θ[ε]ο[ῖ] ο[ἱ] ἕνεκα ἀντίτων
δ[έ]μα[ρ] τίθ[ε]ι με καὶ προσύμνα[ι]ος λε[ώ]ς
ἀ[ν]τιοῦ τε Φοίβου [π]υρφόροι λυ[κ]οκτ[ή]ον[υ].

II vel III saeculi. — vv. 1 - 3 restituerunt editores. — 2 ΗΡΕΦC// Δ ΟΜΩ// iota modo adscriptum dativis modo omissum. — 4 ΔΙ ΜΑΙΚΑΥ//ΩΙ supplementa omnia certa. — 5 Α//ΛΙΩ//ΗCΔΕΠΥΦC// | ΟΙ//ΟCΛ// corr. editores. — 6 ΑΥΚΕΙ//ΩΙ Ο//ΝΕΚΑΑΝΤΙΤΩΝ | Α . . ΟΙ ubi *συνεχ' ἀντίτων* etsi certum videtur tamen nec quid sibi velit scio nec ad antecedentia an ad proxima referam. — 7 . . ΜΑΙ . . . ΣΙΜΕΚΑΙΠΡΟCΥΑ | //ΛΙΟCΛΕΥΙ videntur certa supplementa. — 8 Γ//ΥΡ αὐτοῦ τε Buecheler, *λυκεκτόνου* Michaelis. — Duo Archelai signa Bacchi specie inducta uno tempore consecrantur, alterum in Cereris fano Cereri simulque Baccho, alterum Baccho unaque numinibus Lernaeis ac Phoebo Lyceo; priorem statuam largiti esse videntur qui (ut et ipse Archelaus) Lernaeis mysteriis initiati erant (*προσύμναως λεώς*), alteram fortasse uxor cum mystis et Phoebi pyrrhophis. Haec olim statui *de monument. aliquot graecor. carminibus* p. 33 sqq. Singula nunc aliter constitui. — Titulum cur non inter hominum honores sed inter dis dicata rettulerim docebit quod sequitur epigramma.

822. Athenis in via quae ad Pentelicon ducit. Anaglyphum, quo Rhea sedens cum Proserpina adstante daducho exsculpta est, descripsit Conze *Diar. arch.* 1863 p. 75 sqq. coll. p. 79. Tractavit Keil *Philol. vol. suppl.* II 588 sqq.

- a. 'Ο προγόνους ἐράμιλλος, ὁ τὴν μεγάλην πλέον αὔξων
Ἀρχέλειος γενεὴν πράξει ταῖς ἰδίαις.
ἀνιδόσιν τελετῆς τῆς ταυροβόλου χάριν ἔγνω
βωμὸν ἀναστήσας Ἄττεω ἡδὲ Πέης.
5 οὔτος Κεκροπίην ἀνχεῖ πόλιν, οὔτος ἐν Ἀργεῖ
ναιετάει, βίοτον μυστικὸν εὖ διάγων

αὐτόθι γὰρ κλειδοῦχος ἔφν Βασιλίδος Ἥρας,
ἐν Λέργῃ δ' ἔλαχεν μυστιπόλους δαΐδας.

- b. Δαδοῦχος με Κόρης, Βασιλᾶν, Διός, ἱερὰ σηκῶν
10 Ἥρας κλειῖθρα φέρων βωμὸν ἔθηκε Ῥέῃ,
Ἀρχέλεως τελετῆς συνθήματα κρυπτὰ χαράξας
ταυροβόλου πρῶτον δεῦρο τελειομένης.

π vel ιπ saeculi. Taurobolia quando primum ab Atheniensibus recepta sint (v. 12) nescimus. — Archelaus Atheniensis (v. 5), Argis vitam degens (v. 5 sq.), Iunonis cleduchus, Proserpinae Lernaeae daduchus itemque utriusque deae (cf. Paus. VIII 31, 2 τοῦ ναοῦ δὲ τῶν μεγάλων θεῶν ἐστὶν ἐν δεξιᾷ καὶ Κόρης) et Iovis Atti Rheaeque quorum nuperrime sacris initiatus est aram dedicat. — 11 in uno arae latere faces duae decussatim una alteri conexae, utrinque pinus, in superiore parte bucrania tria sertis inter se coniuncta: haec puto συνθήματα κρυπτά dici. — Archelaum concilio aut eundem esse aut patrem filiumve eius Archelai, qui antecedenti carmine honoratur; notum enim est in eis gentibus, penes quas sacerdotia sunt antiquitus recepta, saepissime simul cum sacerdotum ministerio nomina eadem per longa temporum spatia tamquam per manus tradi solere. Ceterum Archelaorum proavum si quis videatur sibi deprendisse Archelaum Archelai notissimi Mithradatis ducis filium, quem Pompeius Comanae Pontica in urbe sacerdotem constituit (Strab. p. 558), equidem non obstabo.

823. Romae. C. I. 6012 c.

Μητρὶ Θεῶν.

- Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν Φοίβου στεφανηφόρος ἱερεὺς
Κρήσκηνης ἡγάθεός τε Λεόντιος, ἔνσοφοι ἄνδρες,
ὃς μὲν ἀπ' ἀντολῆς, ὃς δ' ἄρ' ἀφ' ἑσπερίης,
ὄργια συνρέξαντε Θεᾷ παμμήτορι Ῥεΐῃ
5 κριοβόλου τελετῆς καὶ ταυροβόλοιῳ φερίστῃς
ἡμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθεσαν.

Titulus eo qui sequitur (i. e. anno 370) antiquior. — 1 videntur ex quindecim viris nescia qua sacra profanave communione coniunctis Crescens et Leontius sorte electi esse qui Rheae sacris initiarentur. Hi autem deae gratias referentes pro consecratione aram posuerunt.

824. Romae. In dextro arae latere Cybele turrita a leonibus vecta cum pinu tauroque, in sinistra Attis mitra indutus exsculpti. C. I. 6012 b.

Μητέρι τῇ πάντων Πείῃ τεκέων τε γενέθλῳ
 Ἄττει θ' ὑψίστῳ καὶ συνιέντι τὸ πᾶν,
 τῷ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,
 κριοβόλου τελεστῆς ἡδ' ἔτι ταυροβόλου
 5 μυστιπόλος τελέ[θ]ων τοῦτον συνθήκατο βωμόν,
 δῶρον Ἀπόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπικλῆν.

Petronius Apollodorus, v(ir) c(larissimus), pontif(ice) maior, XV vir sacr(is) fac(undis), pater sacr(or)um dei invicti Mithrae taurobolio criobol(ue) percepto una cum Ruf(ina) Volusiana C. f. coniuge XVI Kal. Iulias, dd. nn. Valentiniano et Valente Augg. III coss. aram dicavit.

Annus est 370. — 2 sq. cf. Preller *Mythol. gr.* I 403 sqq. — 5 ΤΕΛΕΤΩΝ — 6 δῶρον Ἀπόλλωνος i. e. *Apollodorus*.

825. Apollinopoli magna. C. I. 4838 b.

Ἐείνον τιμήσαντες, ὁδοί[πό]ροι, ἥρωα τόνδε
 Εὐθόδον, εἴτ' αἰτοὶ στεί[χ]ετε σωιζόμενοι.
 Φείδων Ἀμβρύωνος ὁ Κ[ρ]ῆς ἀνέθηκε τὸ γράμμα
 καὶ τιμάς, ἥρ[ω]ς ὡς δίδον εὐτυχίαν.

Bonae aetatis quin putes epigramma esse non impediunt litterae rotundae ut in aegyptio titulo. — 1 ΛΑΛΗΟΙ — 2 ΣΤΕΙΥΕΤΕ — 3 ΚΟΗC — 4 ΗΡΟC correxit omnia Letronne *Rev. de la philol.* I 302, qui tamen male intellexit v. 2, recte eum constitutum a Franzio. Εὐθόδος Panis cognomen est Apollinopolitani, qui nescio an ipse hoc loco ἥρως praedicetur, cf. tit. seq.

826. Apollinopoli magna. C. I. 4838.

Εὐθόδε Πάν, σοὶ τόνδε πάις Γλαύκου π[ό]ρ[ε] κ[ό]σ[μ]ον
 Ζηνόδοτος σ[ω]θεὶς γῆς ἀπὸ τῆς Ἀ[ρ]ά[β]ων.

Litterae ρ et σ, praeterea ζ litterae forma vetustior. — 1 ΗΡC . . ΟΡΜΟΝ corr. Letronne. — 2 ΑΒΑΙ . . ΩΝ corr. Franz.

827. Caesareae Paniae Galilaeorum in Panis fano. C. I. 4538 et 4538 b (Add. III p. 1179). Lebas VI 1891. 1892.

- a. Πανί τε καὶ Νύμφαις Μαίης γόνον ἐνθ' ἀνέθηκεν
Ἐρμείαν, Διὸς υἱόν
Οὐκίτωρ [ρ] Λυσιμά[χ]ου παῖς, Ἐρ[μ]αίου δ' ἅμα [Π]ανός
ἀρητήρ

- b. Τήνδε θεὸν ἀνέθηκε φιλευήχῳ Διόπανι
Οὐκίτωρ ἀρητήρ, Λυσιμάχοιο γόνος.

2 YION|OYCC--WC---ΠOIT--OYI|KTW.. Bailie, quem interpretationis insimulans Waddington haec tradidit OYCC.WC/ΠOITΠ, quae non multum differre videntur. — 3 suppl. Bailie coll. Ἑρμόπαν Hygin. astron. II 28. Franz Ἑρμογόνου. — 4 post ἀρητήρ nulla litterarum vestigia. — 5 sq. Victor Echus imaginem nymphae a Pane amatae suo deo dedicat.

828. Mytilenia. C. I. 2169.

- Σοὶ πλάκα [τ]ήν[δ'] ἀν[έθ]ηκε, κόρη Διός, ὑδατόεσσα
πηγή, Νυμφάων [αφθ]ιτε, νᾶμα φίλον,
ἐνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες
ἔνχεα καὶ κόρυθας κάθυσαν ἵππολόφους,
5 ἐξ οὗ δὴ Δοριέωνάμα τὸς λάχεν οὖνομα χῶρος,
χῶρος ἐλαιηρῇ τερπόμενος λιβάδι,
πάντα δὲ σοὶ νῦν ταῦτα δι' ἐργατίνας παλάμαισιν
τρισὸν ὑπὸ λλυνκάβαν Γραμματικὸς τελέω.

Litterae traduntur vulgares; π p. Chr. n. saeculo vix recentius carmen. — 1 Taylor ΠΛΑΚΑΗ . . . ΑΝΗΚΕ, Ροσσοκ ΠΛ. ΑΝΗΚΕ — 2 ΟΡΦΙΤΕ Boeckh cum nimis fidenter Taylor ne litterulam quidem sui apographi mutari posse affirmasset tamquam fascinatus cum illo errare quam sanum suum iudicium interponere maluit; nam quae scripsit:

Σοὶ πλάκ' ἀν' ἡ[μαρ] ἀνῆκε κόρη Διὸς ὑδατόεσσα
πηγή, Νυμφάων, Ὀρφιτε, νᾶμα φίλον

haec neque graeco homini neque cuiquam barbaro intellegentur; voluit autem sic intellegi tibi, o Orphite, hoc planum lacus Iovis filia Nymphae ad luminis oras submisit. Sed ne dicam mirabilem esse hanc Nymphae in mortalem gratiam, grammatica Grammatici ars misere laborat; dici potest πλάξ πόντου, sed ut πλάκα aquam esse aut credat aut sentiat

nemo a se inpetrabit; neque hoc non inepte dictum *fons lacum edidit*; denique lacus minime convenit loco v. 3 sq. descripto, quo quis ex belli laboribus quiescat. Πλάξ nihil potest esse nisi tabula et hoc quidem loco tabula epigrammate inscripta; sequitur pronomen requiri τήνδε verbumque rei unice aptum ἀνέθηκε: dedicantis nomen cum rerum enarratio intercedat v. 8 demum adicitur. Itaque lapidarium potius errasse credam quam Toupium ex parte saltem recte scripsisse negabo:

σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε, κόρη Διὸς ὑδατόεσσα,
πηγῇ Νυμφαίων ἄφθιτε, νᾶμα φίλον.

Falso haec distincta esse patet quadruplici vel duplici si males adpellatione non perspecta. — 5 Δορύκναμα, recte fortasse Toup et Iacobs Δορύναμα, Δορύκαμνα Hermann *Opusc.* V 177. — 7 haec omnia (i. e. πλάκα et inscriptionem et relicum loci adparatum) laboriosa manu tertio anno adpetente ego tibi *Grammaticus* perfeci. — διὰ praepositionem Boeckh cum τελέω iungit; malo dativum ex plebeio usu positum, putare ut supra n. 539 vidimus σὺν ἡρώων defendi potuisse.

*829. Romae herma mutilus. C. I. 6186.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνακεῖσθαι,
τὰς βύβλους δειξας τὰς παρὰ ταῖς πλατάνοις,
ἡμᾶς δὲ φρουρεῖν καὶ γνήσιος ἐνθάδ' ἐραστῆς
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.

II fere saeculi. — Musae opinor Hermen adlocuntur.

830. Anactorii. C. I. 1794 b.

Μαχάτας [ἐ]πόησε.
Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων,
υἱὸς Λασθένης στήσεν ἄγαλμα τόδε,
μνῆμν' ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ
Λαφάνεος κλεινῷ Λοξίου ἐν τεμένει.

Intellexit Boeckh non huc pertinere alterum titulum simul inventum [Λε]ωφάνης Λασθένης Ἀσκληπιῷ ἀνέθηκε. Μαχάτας ἐπόησε, ubi non debebat Λα]φάνης corrigere.

831. Romae in villa Aldobrandini. Henzen *Ann. Instit.* 1857 p. 102.

Ἦ Διὸς Ἀλκμήνης τε μεγασθενὲς ὄβριμον αἶμα,
 Ἰστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεες, καμάτων,
 ἡνίδε, τοὶ τόδ' ἀγαλμα φέρων κρητῆρος ἀγῆτόν
 Θῆκα Θ[ο]ῶν ἀέθλων πλεῖον [ἐν] γλυφῶν,
 5 οὓς ποτ', ἄναξ, ἐτέλεσσας, ὑπε[ρ]φιάλους ἀδίκους τε
 ἄνδρας ἰδ' ὠμηστὰς Θῆρας ἐναιρόμενος·
 τῷ σε καὶ νῦν Δίκη Κρονίδης θετὸν ἐγγυάλιξε,
 εὐτέ μιν ὕβρισταὶ φῶτες αἵ[ε]μον ἄγον.
 ἥπιος εὐμενέων τε πέλοις, ἐπειγὲ νῦ μοι αἰεὶ
 10 εὐχομένωι τε πάρει χεῖρα θ' ὑπερθεὺς ἔχεις·
 καὶ δὴ νῦν μ' ἐσάωσας ἀμεί[βον]τα κλυτὰ φῦλα
 Κελτῶν καὶ Λιγύων ἄστρ' πρὸς Αὐσόνιον.
 αὐτὸν ἀλεξητῆρα κακῶν, αὐτόν σε δοτῆρα
 παντοίης ἀρετῆς κλήζομεν, Ἡράκλεες.

π fere saeculi; iota ubique adscriptum, vide ad v. 7. — 4 ΘΕΩΝ non videntur verae litterarum formae tradi, nam θεῶν (fuerit ΘΕΩΝ) certa ratione correxi coll. Theocr. XXII 124 θεῶν ἐξήρατ' ἀγώνων (χειμῶνια) de eodem Hercule. — ἐν γλυφῶν Buecheler. — 7 τῷ iota non habet adiectum, unde praeceptum Aristarchi illi placuisse adparet, qui ex τὸ accusativo producta vocali τῷ factum esse docuit. — Δίκη quae Hesiodo aliisque filia Iovis est, hoc loco coniux eius cogitari videtur, cf. Soph. *Oed. Col.* 1381 παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζητὸς ἀρχαίοις νόμοις. Pissander ap. Platon. *Alcib.* I p. 157 δικαιοτάτον φονῆα praedicat Herculem. — 11 ΑΜΕΙΗ . . nescio an praestet participium aoristi ἀμείψαντα. — 12 non recte Henzen Αὐσόνων.

832. Romae. C. I. 6002.

Νῆδον μὲν σιγαλόεντα Σαράπιδος ὑψιμέδοντος
 ἥδ' αὐτόν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς
 στήσαντο ζάκορός τε Διόσκορος ἡδὲ Κυρίλλων
 εὐνέτις, ἡ μακάρων μήποτε ληθομένη,
 5 καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἕνα θεσμόν ἔχοντες,
 οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίης.

Πρὸς Ἐ Καλανδῶν] Ἀπριλίον, Φαρμουθὶ ᾧ ὑπάτων τῶν κυρίων ἡμῶν Διοκλητιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ Ἐ καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ Ἐ. τόπος ἐδό[θη] ὑπὸ Βαλερίου κωμ
 αντος ὑπατικοῦ ἱερέων ναῶν.

Primum mensis Pharmuthi diem xxvii mensis Martii diem esse monuit Corsinus; annus est 299. — 1 *νηόν* monosyllabum, cui defendendo vix audeo adferre tit. Aegypt. C. I. 4944 *ἀξιθέουσ οἱ ναοὺς ἤγαγεν Αἰθιόπων*, ubi inaudita forma *ναοὺς* aut pravae pronuntiandi consuetudini aut lapididae errori deberi videtur. Iacobs *μέν* delevit. — 2 recte de Sarapidis capite radiato explicat Visconti. — 3 sqq. dedicaverunt Aegyptii Dioscorus et Cyrilli ignoti hominis ignota mulier et alii duo eiusdem gentis, qui communi neocoriae religione coniuncti erant; sic enim *ἕνα θεσμόν* intellegendum esse clarum est; relativum autem v. 6 non nimis sciti scriptoris est; latine diceret *quibus*.

833. Alexandriae. Ex Marietti apographo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 51.

*Ισιδος εὐπλοκάμοιο καὶ Ἀμμωνος κεραιοῖο
καρποκράτου τε διπλοῖς εἰδ[εσι] φαινομένου
βωμὸς ἐγὼ· σὺν παισὶ δ' ἔθηκεν κλινὸς Ἀνουβίων,
αγγέλον εὐσεβείης ἥδ' ἑορηπολίας.*

2 εἰδ | εἰ εἰδεσι scribendum esse docere poterat ipsa syllabarum diremptio. — Harpocratem intellege biformem vel bicipitem.

834. Stratonicae Cariae. C. I. 2716.

*Ζηρὶ Πανη[μερί]ψ καὶ Ἡλίψ Διὶ Σεράπει
σωθέντες ἐκ πολέμων μεγάλων καὶ ἀλλοδαπ[ῶν] θαλασσῶν
εὐχῆς ἕνεκε ταῦτ' ἐπέγραψαν ὅφ' ἐν οἷ τέσσαρες ἀνδρες
Ζωτικὸς, Ἐπίκτητος ἥδ' Ἀντίοχος [ἡδ'] ἅμα Νεῖλος.*

1 suppl. Boeckh. *Ζεὺς Πανημέριος* cum Serapide nescio quo modo coniunctus est etiam C. I. 2717; cf. Boeckh ad C. I. 2715. — 2 *ΑΛΛΟΔΑΠΟΙΟ* Chandler et cod. Sherard. *ΑΛΛΟΔΑΠΟΝΘΑΛ κτλ.* Pococke; *ἀλλοδαποῖο* retinuit Boeckh, sensu nullo. — 4 Γ. *ΑΜΑ* corr. Boeckh.

835. Apud Berytum in Iovis templi rudibus duo tituli, quos recte coniunxit Waddington ad Lebas V 1855. C. I. 4535. 4536.

a. *Μ. Ὀκτάουιος Ἰλαρο[ς] εὐξάμενος ἀνέθηκε [ὅ]τι περ σωτηρίας
Κ ον Εὐτύχους καὶ τέκνων.*

Ἐλλαδί μοι, Βαλμαρκά[θ], κοίρανε κωμῶν,
καὶ κλύε [μ]ου, δέσποτα, νῦν Ἰλάρου.

- b. [σοὶ γὰρ]ρων ἀνέθηκα
τ]ηλόθεν ἐκ νήσοιο Ῥόδου τέχνασμα ποθινόν
5 Ἀμμωνος κεραοῦ χάλκεον ἀντίτυπον,
εἰς ὑγίην] προχέοντα βροτοῖς ἱερόδρομον ὕδωρ.

In praescriptis enep traditur, deinde ΚΟ.ΟΟΥ vel ΚΩΜΟΥ, unde Κόσμου vel Κώντου coniecerunt. — 1 ΜΑΡΚΩΣ — 2 ΟΥ utriusque versus numeri sustentari poterunt addita ab initio utrique voce εἰλαδι. — 3 φέρων in promptu est. — 4 ἸΗΛΟΘΕΝ — 6 supplevi; nam videtur Octavius cum Eutycho (liberto?) et liberis suis (an eius?) ex sacro fonte bonam valetudinem reciperasse. Hacpropter aeneum Ammonis signum fontis ori addidit, cuius aqua iam intelleges cur ἱερόδρομος vocetur.

836. Loco veteris Galliae oppidi, cui nomen *Vasio Vocontiorum*. Renier *Mélanges epigr.* p. 129. Herzog *Gallia Narbon. app. epigr.* n. 444.

Ἐϋθυντήρι τύχης Βήλῳ Σέξτος θέτο βωμόν,
τῶν ἐν Ἀπαμείᾳ μνησάμενος λογίων.

in altero latere:

*Belus fortunae rector Menisque magister
ara gaudebit, quam dedit et voluit.*

Severi fere aetate teste Reniero Sextus Apamea in Galliam profecturus oraculum consuluerat de itinere eratque ubi salvus eo pervenisset Belo aram constituere iussus. — In latinis *Menin magistrum* Renier intellegit *Attin menotyrannum*. Idem v. 2 coniecit *dedit et volui*, et male hoc quidem (Sexti enim nomen ex graecis supplendum), bene tamen observavit, formulam hanc esse vulgarem *votum solvi libens merito*.

837. Ad Capuam. C. I. 5876.

Δεσποίνῃ Νεμέσει καὶ συννάοισι θεοῖσιν
Ἀρριανὸς βωμόν τόνδε καθειδρύσατο.

*Iustitiae Nemesi (F)atis quam voverat aram
numina sancta colens Cammarius posuit.*

II vel III saeculi. — Mira duo hominis nomina, cum praesertim

non maiore licentia *Arrianus* quam *Cammarius* nomen latino versui adaptari potuisset. — ATIS corr. Cuper, cf. Hauptii *Opusc.* I 70 cum adnot. Wilamowitzii.

*838. Miseni, nunc Neapoli in museo. C. I. 5794.

Deo magno et Fato bono Val(erius) Valens, v(ir) p(erfectissimus), praefectus classis Misen(ensis) p(iae) v(ictricis) Gordianae votum solvit.

Θεῷ μεγίστῳ καὶ καλῇ Μοίρᾳ Οὐάλης,
ἀρχὴν λαχὼν ἔπαρχον Μεισηνῶν στόλου,
ἔσθησα βωμὸν ἐκτελῶν εὐχὴν ἐμήν.

Aetas tituli classis Gordianae nomine definitur. — Latina quater in quattuor arae lateribus, graeca in tribus ter scripta sunt. — 1 καλῇ i. e. *bonae* ex noviciorum Graecorum usu.

839. Lebenae Cretensium. *Journal of Philol.* 1855 II 106 n. 3.

Διοιὺς σοι Διόδωρος ἐθήκατο, Σῶτερ, Ὀνειρούς
ἀντὶ διπλῶν ὄσων, φωτὸς ἐπαυράμενος.

Scribendi genus admodum recens. — 1 Paus. II 26, 9 ἐκ δὲ τοῦ παρὰ Κυρηναίους τὸ ἐν Λεβήνῃ τῇ Κρητῶν ἐστὶν Ἀσκληπιεῖον. Quod Somnia dedicat, per somnium Diodorus videtur oculorum valetudinem reparavisse, veluti Aristides eis tantum remediis utitur quae per somnium ei a deo inperantur.

840. Prope Ascaphum Germaniae. C. I. 6810.

Σωθεὺς ἐκ πολλῶν καὶ ἀμετρήτων μάλα μόχθων
εὐξάμενος ἀνέθηκα Γενίῳ εἰκόνα σεμνήν.

Litterae vulgares. — Genius natale comes temperat astrum; naturae deus humanae, mortalis in unum - quodque caput, vultu mutabilis, albus et ater. Hor. *epist.* II, 2, 187.

841. Alicubi Thraciae. Inter vv. 1 et 2 anaglyphum, quo eques citato cursu dextrorsum properans, altera manu frena altera hastam tenens

canum comitante caterva exsculptus est. Egger *Annal. Inst.* 1868 p. 133 coll. Benndorf *Goett. gel. Anz.* 1869 p. 2062 sqq.

Τὸν πρὸ πύλαις Ἡρώα, τὸν ἄλκιμον ἐν τριόδοισι,
τὸν κλεινὸν ναέτου θῆκαν ἐρισθενέος
Κλαυδιανοῦ πρὸ δόμοισι σοφοτεχνήμας ἄνδρες
τεῦξαν ὁμᾶς γλυφικῆς ἀμφὶ καὶ εὐγραφίης,
5 Κλεῖτος ὁ σὸς Καπίτων, γλύψας, γράψας δὲ φίλος σοι
Ἰανουάριος θεράπων εἵνεκεν εὐσεβίης.
ζῶγρε[ι], δέσποτ' ἀναξ, τὸν σὸν νατεῆρα μεθ' ἡμῶν
Κλαυδιανόν, Θρηκῶν πρῶτον ἐν εὐσεβίῃ.
Ὀρφίτῳ καὶ Σοσσίῳ Πρεῖσκιφ ὑπάτοις εἰδοῖς νοεμβρίοις.

Annus est 149 p. Chr. n. — Heroem deum esse apud Thracas non in ultimis habitum sat multae docent similibus anaglyphis additae inscriptiones; exempla cum in Dumontii vide libro *Inscriptions de la Thrace* (1876), tum longe vetustissimum quinti saeculi hoc habe (*Rev. archéol.* 1876 p. 182):

Εὐφάμος καὶ τοὶ συν-
δαμουργοὶ ἀνέθηκαν
τῷ Ἡρωί.

Egrege denique hac usus cognitione Wilamowitz Callimachi conclamatum epigramma expedivit (26 ed. Schn.):

Ἡρῳς Ἡέτιωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτῳ
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ κτλ'.

ubi deus ut supra ad Claudiani, sic ad Eetionis vestibulum positus est. — 1 πρὸ πύλαις barbarum ut πρὸ δόμοισι v. 3. — 2 melius pro θῆκεν scripsisset ταῦτον. — 3 viri sculptendi scribendique pariter periti. — 7 ζῶγρε Egger; lapidarius erravit.

842. Prope Lyctum Cretensium. Minusculis litteris editum *Diar. arch.* 1859 p. 148.

Σοὶ τόδ' ἀγαλμα, θε[ά]
Ἀγαθόπους γενετερῇ

Coniecturis abstineo.

II. HOMINVM HONORES.

AETATIS GRAECAE.

843. In valle Megarensi. C. I. 1050.

Ὀρρίππῳ Μεγαρῆς με δαίφρονι τῇδ' ἀρίδηλον
 μνᾶμα θέσαν φάμα Δελφίδι πειθόμενοι,
 ὃς δὴ μακίστους μὲν ὄρους ἀπελύσατο πάτρα
 πολλὰν δυσμενέων γὰρ ἀποτεμνομένων·
 5 πρῶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔσσεφ' ἀνὴρ
 γυμνός, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ.

Litterae sunt aetatis byzantinae, ipsum epigramma etsi nemo Orsippi tempore (ol. 15) factum contenderit, antiqui certe poetae est antiquitasque lapidi inscriptum, tum temporum invidia detritum ab altero Helladio (v. n. 461) restitutum; similem rem comparavit Boeckh ex Paus. VI 3, 4. — Quae Pausanias I 44, 1 tradidit Κοροῖβου δὲ πλησίον τέθαιπαι Ὀρσιππος, ὃς περιεζωσμένων ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ δὴ τι παλαιὸν ἔθος τῶν ἀθλητῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐνέκα στάδιον δραμῶν γυμνός· φασὶ δὲ καὶ στρατηγούντα ὕστερον τὸν Ὀρσιππον ἀποτεμέσθαι χιτῶν τῶν προσόβων, haec ex ipso epigrammate desumpta sunt, et quidem male intellecto v. 4. — vv. 1. 2. 5. 6 habet etiam schol. Thucyd. I 6, ubi v. 1 Μεγαρῆς μεγαλόφρονι, v. 2 μνήμα, v. 5 πρῶτος θ' Ἑλλήνων. Medium distichon omisit, unde Iacobsio suspicio nata est, *marmor spurium esse et a falsario quodam ex duobus distichis in schol. Thucyd. superstitibus fuisse concinnatum*. At iure mireris talem falsarium, qui quidem cum bellicae virtutis memoriam non haurire potuisset nisi ex Pausania tamen callido iudicio inverso eo quem Pausanias observavit rerum ordine priore loco de certaminis ratione inmutata, deinde de auctis patriae finibus memo-

raverit. — 3 sq. *magnam agrorum partem cum hostes sibi vindicassent liberavit ille patriaeque liberatos restituit.* Hostes autem Boeckh intellegit Corinthios Bacchiadarum tunc regno florentes nimiumque in Megarenses iniquos, cf. schol. *Pind. Nem.* VII 155.

844. Athenis. Ex schedis Fourmonti C. I. 85.

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει
καὶ χώραν Παλλὰς τῇδ' ἔκτισε δῆμωι Ἀθηνῶν,
οὐδεὶς Σωσιβίου καὶ [Π]ύρ[ρ]α μεί[ζ]ονα Θ[ρ]ητῶν
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργωι ἔδρασε ἀγαθὰ.

Ἔδοξεν τῇ Κεκροπιδι φυλῇ ἐπὶ [Χ]αρισιάνδ[ρου] ἀρχοντος
τῇ κυρίαὶ ἀγ[ο]ρᾷ κρύβδ[η]ν ψηφισαμένων τῶν φυλετῶν
ἐν ἀκροπόλει.

Ὁνήτωρ Κηφισοδώρου Μελι[ε]ὺς εἶπ[εν] ἐπειδὴ Πύρρ[ης]...
ἀνὴρ ἀγαθὸς γεγένηται π[ερὶ] τῇ φυλῇ καὶ τὰ κοινά, ἐπαι-
νέσαι αὐτὸν ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ πε[ν]-
τακοσίων [στε]φανώσαι κτλ'.

Charisander archon ol. 101, 1 vel a. 375. Subscripta restituit Boeckh, ubi scriptum in apographo ΚΑΡΙΣΑΝΔΑ, ΑΓΑΡΑΙ, ΜΕΛΙΤΟΥΣ, ΕΠΙ... ΠΥΡΡ... , ΓΕΓΕΝΗΤΑΤΕΡΙ, ΠΕΤΑΚΟΣΙΩΝ... ΣΤΕΦΑΝΩΣΑ. De ipso epigrammate dixi supra ad n. 768. — 1 et 2 suppl. Boeckh. — 3 ΠΥΡΡΑΜΕΙΜΟΝΑΘΕΙ. ΗΤ COTT. idem, nisi quod *θητῶν* scripsi pro *θειῶν*.

845. Athenis ad viam in arcem. C. I. 411 coll. Add. I p. 912.

Ὁ δῆμος Σωκράτη Σωκράτους Θεορίκιοι.

Ἡ μάλα σ[ο]ῦς ἐ[δ]ά[σ]αν ἀπὸ φρενὸς ἄξια Μοισᾶν,
Σώκρατες, ὧ[υ] γύγων νῆες Ἐριχθονιδᾶν
τοῦνεκά σοι σοφίας ἔδωσαν γέρας· αἱ γὰρ Ἀθῆναι
ἴσασιν τοιῶνδ' ἀνδρὶ τε[λ]εῖν χάριτα.

III vel II saeculi. — Mitto Boeckhii Welckeri aliorum supplementa. Meis tanto magis confido, quod eadem fere O. Iahnium posuisse video *Paus. descr. arcis Append.* p. 51 n. 66. — 1 ΘΕΡΙΚΙΟΣ Dodwell, ΘΕΡΙΚΙΟ Fauvelii schedae. — 2 init. *Ὁνεκα* Iahn. — ΣΕΜΝΗΣΑΝ Dodw. ΑΣΕΛΛΑΝ Fauv. — ΜΟΙΣΑ uterque. — 3 ΣΠΥΤΙΩΝ Fauv. — 4 ΣΟΝΙΑΣ et ΑΘΗ Fauv. — 5 init. *οἱ αὖτε* Iahn. — ΤΕΚΕΙΝ uterque, quod inepte confirmari putatur Sophoclis loco *Αἴσ.* 517 *χάρης χάρις γὰρ ἐστὶν ἡ τίμητις* αἰεί.

Scripti τελειν. — Socrates (explicatione enim eget dorica dialectus in titulo ab Atheniensibus Atheniensi posito) poeta melicus videtur fuisse.

846. Argia. Ross *Arch. Aufs.* II 662. Lebas II 122.

Μ[ατ[ρόπολ]ίς μοι χθὼν Πέλοπος τὸ Πελαζγικὸν Ἄργος,

Πνυταγόρας δὲ πατὴρ Αἰάκου ἐκ γενεᾶς·

εἰμὶ δὲ Νικοκρέων, θρέψεν δέ με γὰ περίκλυστος

Κύπρις θειοτάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ.

5 στᾶσαν δ' Ἀργεῖοί με χάριν χαλκοῖο τλόντες,

Ἴφραι ὃν εἰς ἔρστιν πέμπο[ν αε]θλα νέοις.

IV saeculi exeuntis. — 1 ΛΑΤΙ . . . ΛΙ et 6 ΡΕΜΠΟ . . . ΟΛΑ restit.

Ross. — 2 ad Aeacum gentis originem Cyprii reges referunt, cf. Isocr.

Euaq. 13 aqq. — 6 Nicocreon vasa aenea, quae magni aestimabat (*Athen.* VIII 337 e), Argivis certaminum praemia misit.

847. Athenis ad arcis vestibulum. Ex Cyriaco C. 1. 911.

οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε πάλιν κλίναν[τ]α τάλαντα,

δυσμενέων ὁλοὴν ὕβριν ἀλευάμενον·

ἦι σε τέλος θανάτοιο ἐκίχανεν,

ὥς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων.

5 τῷ ῥα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἐδὼν ἡγητῆρα

στῆσεν Ἀλέξανδρο[ς] κλεινὸν ἅπασι θεόν.

Aristotelis mortui statuam cum Alexander rex triennio ante illum mortuus ponere non potuisset, *fictam dedicationem* recte dicit Welcker *Syll.* 140. — 1 ab initio mutilum est epigramma, neque proficies hilum corrigens οὐ σε Τύχης ἐδάμασσε κτλ'. — ΚΛΙΝΑΝΔΑ Τύχης σφαλεροῖσι τάλαντοις usus est Agath. *prooem.* v. 125; notiora sunt τάλαντα Δίης. — 2 imitatus est poeta anonymus de Laodicea δῆμων ὕβριν ἀλευαμένην *A. P.* VII 564. Aristoteles ab Eurymedonte ἀσεβείας accusatus Chalcin fugit ibique veneno mortem sibi adscivit. — 3 lacunam Iacobs statuit ab initio versus, Buttmann post θανάτοιο, ubi quod Boeckh posuit πολυκλαύτοιο vereor ut sufficiat. Neque enim *mors flebilis*, sed voluntaria mors raris superiorum hominum eorumque maximam partem heroum exemplis probari poterat; itaque tale quid supplendum χερσὶν ἰδῆαν. — 6 ΕΤΗΣΕΝ — 7 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ corr. Welcker; cf. *epigr.* seq.

848. Athenis herma capite fractus. *Ephem.* 3447, coll. C. I. 136.

Υἱὸν Νικομ[άχ]ου σοφί[ς ἐ]πίστορα πάσης
στήσεν Ἀλέξανδρος θεῖον Ἀριστοτέλην.

Litterae ρ et ε bonae aetatis. — 1 suppl. Pittaces.

849. Delphis. Litteris minusculis ed. Vlricks *Reisen u. Forsch.* I 38.

43. Lebas III 890.

πεζοὶ δὲ ἱππῆες τε γέρας θέσαν, οὓς προέηκεν
δᾶμος ὁ Βοιωτῶν τοῦδε μεθ' ἀγεμόνος,
ῥυσσάμενους Ὀπόεντα βαρὺν δ' ἀπὸ δεσμὸν ἐλόντες
5 φρουρᾶς Λοκροῖσιν τεῦξαν ἐλευθερίαν.

Vidit Bergk *Diar. arch.* 1850 p. 172 subscriptum fuisse Ptolemaei Lagi f. statuæ, quo duce Boeotia Phocis Locris Cassandri praesidiis liberatae sunt anno fere 311. — 1 sq. perierunt; superant haec:

ΓΕΙΣΤΟΙΣΚΕ

ΕΛΛΑΔΟΣΕΜ

ubi v. 1 fortasse πλείστους scribendum (scil. πλείστους ἐξεπόνθησεν - ἀγῶνας sim). — 5 ῥυσσάμενους Bergk; nec tamen hoc premitur, quod servaturi missi erant, sed quod servarunt Opuntem.

* 850. Athenis ad Parthenonem. *Ross Arch. Aufs.* I 174.

Εἰκὼν ἥδ]ε σαφίς δηλοῖ [τύπον ἔργ]α δὲ καὶ νοῦς
νῦν ζ]ῶει παρὰ πᾶσι σαφῇ· [σεμ]νὴ δέ με μοῖρα
ἥ]γαγεν εἰς ναὸν περικαλλέα Παλλάδος ἀγνῆς,
καὶ] πόνον οὐκ ἀκλεᾷ τόνδε ἐλάτρευσα θεᾷ.
Νικόμαχος ἐπόησεν.

Nicomachus saeculi iv exeuntis sive iii ineuntis artifex, cf. *Ross l. s. s.* — Videtur epigramma mulieris statuæ subscriptum fuisse, cuius nomina lapide superne fracto perierunt. Superant haec:

τοῖ
ΗΣ
ΝΟΣ
ΡΩΙ

1 ante σαφής aperta litterae e vidi vestigia, neque minus clara litterae ο v. 2. — 2 σεμνή suppl. etiam Rangabes 1009. — 4 πόνον τόνδε i. e. sacerdotium.

851. Rhodi. Ross *Hellen.* I 108 n. 37 ex Hedenborgii apographo in-curiosius facto.

Nomen viri Ξενοφάν]του, [καθ' υίο]θεσίαν] δὲ Ἀπήμονο[ς,
καὶ τὸ Ἑρα]τιδεῖων κοινὸν [Ξε]νόφαντον Ἀγ[ε]στράτου θεοῖς.

Ἑσθ]λοῖς οὐ κενεὰ μόχθων [χ]άρις· ἔρ[γ]α [δ]ὲ χειρ[ῶ]ν

τᾶς γν[ώ]μας [μ]ύθων πολλὸν ἀφανρότερα·

οἷς καὶ] Ἀγεστράτου υἱὸς ἐν ἀστοῖσι[γ] Ξενοφάντος

καὶ] ξείνοις ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμε.

φ]αντὶ καὶ οἱ ταύταν νόστου χάριν εἰκόνα θέντες,

τ]αῦτα καὶ εὐκλει[ῶ]ν γράμματα Πιερίδων.

Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

III saeculi. — Praescripta restituit Ross. Filius Xenophanti una cum collegio patris statuam dis dicavit, sicut in titulo Symaeo (Lueders *Dionys. Techn. app.* n. 64) Alexander quidam a Dionysiasis Aphrodisiastis Asclepiastis et muliere Nysa honoratur; cf. *ibid.* n. 68 Αἰλιανὸς Νείκων ὁ ἀρχισυνάγωγος θεοῦ Ἡρώος καὶ τὸ κολλήγιον Βειβίῳ Ἀπτωνίνῳ ἀνέστησεν τὸν βωμὸν· τὸν δὲ πῖνακα ἀνέστησε γαμβρὸς αὐτοῦ Ἀσιδάρης. Eratideorum collegium praeclaro acumine Ross reperit, coll. Pindari carmine in Diagoram Rhodium scripto *Olymp.* VII 93. — Pro Ἀπήμονος Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 638 scripsit Ἀγήμονος, quod nomen in titulo Rhodio legitur ap. Ross. *Inscr. ined.* 277.

Epigrammatis ipsius plurima restituit Ross. — 1 ΜΟΧΘΩΝΑΡΙΣ — ΕΡΕΑ ΛΕΧΕΙΡΟΝ — 2 ΩΜΑΣΥΕΘΩΝ Ross τᾶς γν[ώ]μας ἀνθ[ω]ν, Nauck *Mus. Rh.* VI 442 ἡ γν[ώ]μας μύθων. Omnium optime sed quod poeta vix scripserit Hermann γν[ώ]μας καὶ μύθων. Xenophantus videtur ad nescio quam civitatem legatus missus consilio et prudenti facundia adiutus bene rem gessisse. Inprobabiliter vero Hermann nauarchum intellegit a Polybio memoratum IV 50. — 3 init. οὗτος Ross, τοῖος Hermann. Artius distichon priori iungendum erat. — ΤΟΙΣΙΝ legebant ἀστοῖσιν. — 5 νόστου χάριν posita statua ex legatione reduci. — 6 ταῦτα non pendet ab φαντὶ verbo, sed καὶ postposito ταῦτα γράμματα respondent ad ταύταν εἰκόνα. — ΕΥΚΛΕΙΝ Εὐκλειῶν an εὐκλειᾶ scriberet haerebat Ross.

852. Athenis. C. I. 666 et melius Add. I p. 916.

Παλλὰς Ἐρεχθιδᾶν ἀρχαγ[έτι, σό]ν κατὰ ναόν
 ἄδε τοι ἰδρῦθη Φιλτέρα ἱρ[οπόλ]ος,
 Βουτιάδων ἐτύμων ἐ[ξ] αἴμ[ατος], ἅς γενέτωρ μὲν
 τα[γ]ὸς ἔφν στρατιᾶς πεντάκι Πανσίμαχος,
 5 τοὶ [πρ]όγονοι δ' ἀνθῆσαν ἐν Αἰγείδαισι Λυκοῦργος
 χῶ χθονὶ τιμάεις Ἀτ[θ]ίδι Διογένης·
 ὦν τῷ με[ν] ῥήτωρ λόγος ἦνθανεν, οὐ δὲ δι' ἔργα
 ἔδρακεν ἀρχαίαν πατρίδ' ἑλευθερίαν.
 Εὐ[χ]οίαι καὶ Εἰβουλίδης Κρωπίδαι ἐποίησαν.

π fere saeculi. — De Diogene (v. 6), qui una cum Arato Athenas Macedonum praesidiis liberavit, cf. Koehler *Herm.* VII 1 sqq. — 2 ΠΡ . . . ΟΣ, unus Lebas ΠΡ . . . ΟΣ. Qui φιλέτρα Ἑρακλέους posuit Boeckh idem fieri posse vidit, ut Φιλτέρα mulieris nomen esset; quo probato supplevi. Mulierum atticarum nomina sunt Φίλη (Cuman. 717. 1262), Φιλωτέρα (id. 651), Φιλίστη (id. 681. 975. 1670). Cetera restituit Boeckh. — 3 ΕΞΑΙΜ . . . — 4 ΤΑΤΟΣ — 6 ΑΤΟΙΔΙ — 7 ΜΑΡΗΤΩΛΟΓΟΣ, unus Lebas ΜΕ[Ν]ΗΡΗΤΩΛΟΓΟΣ.

853. Athenis duo lapides; priorem ed. Pittaoces *Ephe-m.* 4103. Vtrumque Cumanudes *Philist.* I 198.

a. Ἀργαῖον Ἀργαίου Πα[μ]βοτ[ά]δ[η] Βατάκης Βατάκου Πει-
 ρα[μενός] θεραπευθεὶς ἀνέθηκεν.

Δημήτριος Φί[λω]νος Πιταλεύσιος ἐποίησεν.
 b. Εἴ τι πάθος μερόπων γεραὸς νόος εὖρ' ἐνὶ τέχναις,
 φαμί σέ [πᾶ]ν κατιδεῖν εὐξυνέτοις πραπίσι,
 κρίναντ' ἱερῶν σοφὰ δόγματα, καὶ τὸ περισσόν
 ἐκ βίβλων ψυχῆς ὄμματι δρεψάμενον,
 5 εὐιάδος τ', Ἀργαίε, πορεῖν γάνος ἀμερίοισιν
 οἴνας γυιοπαγεῖς ὀνόμενον καμάτους.
 ἀνθ' ὧν σου τέχνας ἐρατὸν κλέος οὔποι' ὀλεῖται,
 λαμπρότερον δ' ἄστρων ἔσσεται οὐρανίων.

Inter eos qui post ol. 150 fuerunt Hirschfeld *tit. statuar.* p. 117 Demetrium artificem rettulit, quicum convenit quod Buecheler monuit medicos οἰνοδότας saeculo secundo non antiquiores esse; ipsius denique carminis ars quaesitior alterum potissimum saeculum prodit. — In

praescriptis πλ . . Cumanudes, πλ Α Pittaces, quem recte supplēvisse probat tit. Att. ap. Ross. *Demen* 6, ubi habes Ἀργαῖον Παμβωτάδην. — 2 [πυ:]ν Cuman. πᾶν Buecheler. *Si quem morbum (eiusque remedium) hominum mens arte cognovit, te aio omnia acule perspexisse.* — 3 sqq. *non continebat se in traditis medicorum praeceptis, sed libros quoque perscrutabatur*, qua laude optime inlustratur vulgaris reliquorum ratio. — ψυχῆς ἔμμη Plato dixit, cf. Ruhnken *Tim.* p. 32, et infra n. ὁς νοῦ ἀπο μυρῖον ἔμμη ἐκτείνας κτλ'. — 6 podagra laborantibus vinum commendari solebat, cf. quos adtulit Cumanudes Dioscorid. V 4 et 15, Plin. *hist. nat.* XXIII, 3, 21. 26.

854. Ex Delo Venetiam translatum. C. I. 2308.

Εἰκόνα σου, Πολύκλεις, ἀνὰ παστάδα τάνδε πολῖται
 θῆκαν, (ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρναῖ σε χρόνος)
 ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας
 ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σ[ώ]φρονα δερκόμενοι.

Litterae vulgares; nam quod v. 2 ΜΥΡΙΕΤΗΣ traditur, apertus error est. — 3 sq. possunt haec ad bellum Macedonicum (a. 168) referri. — 4 ΣΟΦΡΟΝΑ.

855. Prope Atalanten Locrensium. *Athenaei* vol. I 484.

Πατὴρὸς ἀριζήλοιο Πολυκρίτου νῖα σὺν ἑπῳι
 δέρκεο, Βοιωτῶν ἀρχὸν ἀεθλοφόρων·
 δις γὰρ ἐνὶ πτολέμοις ἀγῆσατο τὰν ἀσάλευτον
 νίκαν ἐκ πατέρων τηλόθεν ἀρνύμενος,
 5 καὶ τρίτον ἐππῆων Ὀπόεντα δὲ πολλάκι τάνδε
 καὶ χειρὶ καὶ βουλᾷ θῆκε ὀνομαστοτέραν.
 ἐν δὲ ἀρχαῖς ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου ἔπλετο πάσαις,
 ἀστῶν εὐνομίας θέσμια παρθεμένων.
 τῷι καὶ ἀείμναστον Νικασιχόρῳ κλέος ἔσται,
 10 πίστις ἐπεὶ πάντων κοῖρανος ἀγνοτάτα.

Litterae perhibentur macedonicae aetatis esse. Videtur Nicasichorus Graecorum rem ab Macedonum auctoritate defendisse et Opuntiorum urbem Aetolis in dies magis invalescentibus conciliasse; factum hoc a. 229 mortuo Demetrio Antigoni filio. — 6 θῆκε ὀνομαστοτέραν idem hemistichium in epigr. ap. Paus. VII 17, 7.

856. Atalante. Wachsmuth *Mus. Rh.* XXVII 614.

Ἀρχία υἱὸς ὃδ' ἔστ' Ἀλκαίνετος, ὃς δορὶ σώζ[ων]
πατρίδος ἀκρόπολιν τέρμ' ἔλαβεν βιότου.

Aetatis macedonicae.

857. Lindi Rhodiorum in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 609.

Ἀντιπάτροιο θύγατρα νέην ἔτι Καλλικλείαν
Λίνδος ἀνέστασεν πρεσβυτάτα πολλίων,
μάμμης ἡνυκόμοιο χαριζομένη γεράε[σιν],
ἥ ποτε καὶ χρυσῇν εἰκόνα θῆκε Κόρη[ς].

3 ΓΕΡΑΕ... suppl. Ross. *Avias accepta beneficia referens, quae inter alia etiam Proserpinae inauratam imaginem discoverat.* Videtur autem avia, quam nihil est cur senio confectam cogitemus, non sine causa ἡνυκομος adpellari — 4 κόρης Ross, Κόρης Keil ap. Ross. l. s. s.

858. Prope Miletum. Ex Chandlero C. I. 2884.

Εὐσεβέσιν κλήροις, Ποσιδώνιε, τρίς σε λαχόντα
δ[έρ]κομαι ἐν Διδύμοις στέμμασιν ἀθανάτοις
τοῖον ὃν Ἀπόλλων σε προφήτην ἡσπάσας' αὐτός
λήμμα κρίσιν μητρός τ' εὐσεβίην δικάσας.
5 οὗ κλέος οὐδ' αἰὼν ἐπιλήσεται· ἄνδρα γὰρ εἰ[δ]εν
τῶν πρὶν λειτουργῶν οὐδενὶ λειπόμενον.

Litterae vulgares. — Prophetæ sacerdotium publicum in plurimis Ioniae urbibus, maxime in Branchidarum fuit; sorte quotannis prophetæ eligebantur ut eponymi magistratus loco essent, cf. Boeckh ad C. I. 2880 sortiebantur tantum ei quibus ius erat capessendae prophetiae certis familiis proprium. — 2 ΔΙ. ΚΟΜΑΙ corr. Boeckh. Loquitur aut populus aut mater (v. 4). — 4 explicatio inedita. Vix recte Boeckh et Welcker *Syll.* p. 293 Iacobsium secuti λήμμα pro λῆμμα positum putant hoc quidem sensu: iudicans (et iudicio approbans) indolem tuam, praeiudicium de te latum matrisque pietatem. Mihi δικάζειν idem videtur quod κρίνειν, λήμμα id est quod quis dono accipit, κρίσις electio, quae non casu sed iudicio nititur; interpretor: ter te vatem salutavit Phoebus, ter sortem electionis loco habens, i. e. donum quod sortis beneficio nactus es adprobans tamquam eligentium iudicium, nec minus matris tuae pietatem

in iudicium vocans. Quibus qui non accedet corruptum locum iudicabit et iure fortasse. — 5 EIAEN corr. Boeckh.

859. Tichinssae Ioniae. Lebas V 243.

Προφήτης

Ἡρακλέων Νικ[ι]άδου ὁ καλούμενος Ἰσᾶς ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ φιλόδοξος.

Αὐτὸς ὁ [Λ]οξι[άδης] [σε προφή]τη[ν ἡσπάσ]α[τ]ο ἱρ[όν],
μάρτυρας εὐσεβίης κλώνας [ἐπὶ κ]ροτά[φοις]
ἀργενο[ῖσι τι]θε[ίς, ἐπ]ει[ῆ κ]αὶ ὁ κ[λῆ]ρος ὄ[πασσεν]
φ[ραδ]μ[ουσύν]α[ις] [ἀνδ]ρῶν ἀμφιάλων στέφαν[ον].

5 δ[ῆμος] [γ]ὰρ κλεινὸν [π]άλον [ἦρ]ατο, [τ]ᾶσι πολίταις
χάρμα καὶ εὐτέκνωι γηθοσ[ύν]αν ἀλό[χ]ωι.

ὦ μάκαρ, ὦ [π]ερίσαμε Ἡρακλέων Νι[κ]ιάδου,
ὀλβισ . . . οὐ . . . ἰψεῖσπαν . ἀσσηνιῦ . . . ις

Pessimum apographum emendavi ut potui. — 1 ΔΟΞΙΑΔΕΩΠΙΤΗΣ... ΑΥΟΙΡΙ similia certe fuerunt, sicut carm. praecedentis v. 3. — 2 suppl. Waddington. — 3 ΝΟ... ΕΘΕΟΥΤ... ΕΠΙ... ΑΙΟΚ... ΡΟΖΟ — 4. ΟΡΑΙΑ... ΟΣΥ ΝΑΣΣΙΑΙΑΡΩΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Sententiam si recte adsecutus sum, ipse populus videtur de certis quibusdam viris suo arbitrio ex nobilium numero electis sortitionem fecisse. — 5 ΤΗΜΟΣΙΑΡ — ΡΑΛΟΝΕΜΑΤΟ. ΑΣ. Σ ipsum verbum ἦρατο, non minus id certum quam πάλον accusativus, docet non de Heracleone dici, quem secunda persona adloquitur poeta, sed aliud quaerendum esse subiectum. — Pro πολίταις possis ἐταίρους. — 6 ΓΗΘΟΣΑΠΑΝΑΛΟΥΝΤ. ἀλόχῳ Waddington. — 7 ΩΕΡΕΙ corr. Buecheler. — 8 non expedio.

860. Chii. C. I. 2221.

Οἱ πρεσβύτεροι Μεγακλέα Θεογείτονος, γονῇ δὲ Δαμονί-
κου, ἄρξαντα τοῦ πρεσβυτικῷ εὐσεβείας ἐνεκεν τῆς εἰς τοὺς
θεοὺς καὶ ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς ἑαυτούς.

Σοῦ λάμ[π]ει μὲν δόξα, καλοῖς δ' ἐσθλὰ[ν] χάριν ἔργο[ις]
ᾧπασεν ἅ κλεινὰ πρεσβυτέρων ξύνοδος,
εἰκόν' ἀναστήσασα σέθεν, μορφᾶς τύπον ἔμπνου,
καὶ σ' ἐν Ὀμηρεῖω[ι] γυμνασίωι θαμένα

5 πᾶσιν ἐδήλ]ωσεν Θεογείτονος υἱὰ Μεγακλέα,
ἀνδρείαν]τα κα[λ]ὸν δεῖγμ' ἀρετᾶς θεμένα.

Ab initio scriptum Ε ΟΙΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ; paullo post ΓΟΝΕΙ. — 1 ΑΑ ΜΕΙ — ΕΣΘΑΛΗ — ΕΡΟΥ corr. Walpole. — 2 cf. Boeckh ad C. I. 2220. — 4 iota addidi. — 5 πᾶσιν δ' ἔγνωσεν Boeckh, sententia quidem bene perspecta, sed male interpunctione post θεμένα v. 4 inlata. Nam quod in gymnasio Homereo (cf. Volkmann *Wolfs Prolegomena* p. 267) statua ponitur, eo ipso apud omnes inlarescet. — 6 ΚΑΝΟΝ corr. et suppl. Boeckh.

AETATIS ROMANAE.

*861. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 657 cum Keilii adnot. 14.

Ἐρρηφόρον πατήρ με, πάντα. σ[αί, θεά,
Σαραπίων μήτηρ τ' ἔθη[ε Λ]ρη[σίμη
τὴν σὴν Θεανὼ πέντε καὶ [συννοαίμονες·
δὸς δ' οἷς μὲν ἤβην, οἷς [δὲ γηραίσκειν καλῶς.

Supplementa sunt Keilii. — 4 extr. οἷς, eiusdem tamen versus initio οἷς scriptum.

862. Eleusine. *Ephem.* 3771. *Bullet. arch.* 1860 p. 181.

Κοίρην υἱῆος περιώνυμον ἱεροφάντις
ἔῃχε θεαῖς ἰδίαις μύστιν Ἀθηναῖδα.

Litterae ρ et ε, at romanae aetatis est titulus. — 1 hierophantidis nomen ex sacrorum ritu tacetur.

863. Eleusine. C. I. 434.

Μήτηρ Μαρχιανοῦ, θνητὴς Δημητρίου εἰμί,
οὔνομα σιγάσθω τοῦτ' ἀποκληζομένη,
εὐτέ με Κεκροπίδαι Διοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,
αὐτὴ ἀμαιομακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς.
5 οὐκ ἐμύθησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης,
οὐδὲ τὸν εὐράμενον πανσινόσους ἀκέσεις,

οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆι δυνάδεα πάντας ἀέθλους
 ἐξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα·
 τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
 10 τὸν καὶ ἀπειρεσίῳ κοῖρανον ἡμερίῳ,
 ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσιν,
 Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

De Hadriano initiato conferri iubent Cass. Dion. 69, 11. — 4 haec nescio figurate dixerit an sacro cuidam usui convenienter. — 11 II. B 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. — 12 κλεινῆς Κεκροπίης scil. πύλεσσιν.

864. Salamine teste Fourmontio; Eleusinium esse vidit Boeckh C. I. 390 coll. 387.

Παῖδα Ξε[ι]ναγόρα καὶ Πραξαγόρας ἐσορᾷς με,
 τὸν μύστιν Ἀθηῶς, Ξειναγόραν ὄνομα.

Xenagoram filium Boeckh probabiliter coniecit nepotem Demonstrati esse Herodis Attici adversarii; vid. daduchorum Lycomidarum stemmata C. I. 385, cf. tit. seq. — 1 ΞΕΝΑΓΟΡΑ.

865. Eleusine. C. I. 391.

Μυστῶν ἡγητῆρα Πολύζηλον, πατρὸς ἐσθλοῦ
 Ξειναγόρου μητρὸς θ' Ἐρμυλπίδος, [ἐ]ν ζαθέοισιν
 εἶσε θεαῖν [δαπέδοισιν ἐὸν γενετῆρα Νεή]φρων.

Polyzelus Xenagorae eius filius, qui honoratur tit. anteced. — 2 ΓΝ corr. Boeckh idemque supplevit v. 3.

866. Athenis olim, nunc Oxonii. C. I. 405.

Ἀθηῶς καὶ Κούρης θεοείκελον ἱεροφάντην
 κυδαίνων πατέρα στήσε δόμοις Κλεάδας,
 Κεκροπίης σοφὸν ἔρνος Ἐρώτιον· ὧι ῥα καὶ αὐτός
 Λεργαίων ἀδύτων ἴσον ἔδεκτο γέρας.

II vel III saeculum produnt litterae recentes et neglegenter insculptae. — 2 δόμοις scilicet Ἀθηῶς καὶ Κούρης, qui genetivi κατὰ κοινὸν ad ἱεροφάντην et ad δόμους referendi sunt. Reliqua recte Boeckh interpre-

tatus est, Cleadem matre Argiva natum (id quod ipsum nomen probat) Lernaeorum sacrorum eandem hierophantae dignitatem obtinuisse, quam pater Eleusiniorum habuisset. Novimus Cleadam Cleamque uxorem ex epigr. A. P. IX 688 εἰς πύλην τοῦ Ἄργους:

Τῇδε πύλην λάεσσιν ἐνξέστοις ἀραρυῖαν,
ἀμφοτέρων, κόσμον τε πατέρα καὶ θάμβος ὀδίταις,
τεῦξε Κλέης Κλεάδας ἀγανῆς πόσις εὐπατερείης,
Λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγασθενέων βασιλέων.

867. Eleusine, nunc Salamine. C. I. 406.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

Κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῇ [ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ]
βουλῇ τῶν ᾗ, τὸν [ἀφ' ἐσ]τία[ς] μυηθ[έ]ντ[α] Ἀθ[η]ναίων
τ[ὸν] καὶ Ἐπ[αφ]ρόδειτον, [Ἀ]θην[α]ίου περιδο[ν]ί[κου] ν[ι]ό[ν].
Φλυέα.

Παῖς [μ]ε[ν] ἐὼν ὄνομ' ἐ[σχον] Ἀθην[α]ίος, αὐξόμενον δέ
ὠνό[μ]ασαν τοκέες δῖον [Ἀ]θηνόφιλον.

Pessimum apographum optime emendavit Boeckh. Praescripta sic traduntur:

ΚΑΤΑΤΑΛΠΑΝΤΑΤΗΣ

ΜΧ ΒΟΥΛΗΤΩΝ

ΧΤΟΝ ἈΤΙΑΝΜΥΗ

ΘΟΝΤ ΗΝΛΙΟΝΤ κτλ'.

Sexcentorum senatum etiam usque ad Antonini Pii aetatem obtinuisse ex titulis docuit Neubauer *Comment. epigr.* p. 24 sq. — Locutionem ἀφ' ἐστίας μυεῖσθαι inlustravit Boeckh ad C. I. 393. — In ipso epigrammate v. 1 NEMEWNONOMEZ | ΘΗΝ ΙΟC — 2 Τ ΝΟΦΑCΑΝ tria igitur pueri nomina fuerunt, unum statim τῇ δεκάτῃ inditum *Athenaeus*, altera duo cognomenta erant, *Athenophilus* a parentibus, *Eraphroditus* ab amicis sodalibusve inpositum. Recte haec Boeckh explicat.

868. Inter marmora Elginiana. C. I. 402.

Ἀσκληπιοῦ με δμῶα πυρφόρο[ν θεοῦ
Πείσωνα λεύσσεις, ἱππικ[ῶ]ν ἤ[γ]ήτορα,
ἄρξαντ' Ἀθηναίους δὲ τὴν ἐπ[ώνυμον].

κατὰ τὸ ἐπε[ρ]ώ[τ]ημα τῶ[ν] Ἀρεοπαγαιτῶν τὸ ἱερὸν] συνέ-
δριον ἱερέ[ω]ς — — — — Ἀγαθόποδος Φλνέ(ως) . . .

Anno 175 Βῆσιον Πείσωνα Μελιτέα archontem adsignat Neubauer *Compt. épigr.* p. 27. — 1 πυρφόρον φῖλον Boeckh; putabam vocabulum δμῶα accuratius definiendum esse; θεῶν Wilamowitz. — 3 particula δέ, quae offendit Boeckhium, docet atticum munus opponi honori romano; fuerat igitur Piso praefectus equitum. — In subscriptis, quae restituit Boeckh, post ἹΕΡΕΟΣ viginti tres fere litterae perierunt. Συνέδριον idem intellegit τὴν ἱεράν γερονσίαν.

869. Thebis. Lebas III 560. Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 174.

Εὐσεβίης ἅμα καὶ πινυτῆς τήνδ' οἴ[νεκα] δῆμος
σ[τ]ῆσεν Καλλιρόην, Ἀρτέμιδος πρόπολον.

u fere saeculi. — 1 suppl. Keil; poteris pro δῆμος ponere μήτηρ, sublata interpunctione post Καλλιρόην.

870. Megaris in basi statuae mulieris. C. I. 1064.

Ἀζομένη κόυρην Αἰτωίδα εἰοχέαιραν,
Ἄρτεμιν Ὀρθωσίην πόλεως περὶ τείχεα πάντα
εἰμὶ ἱερῆς ἐγὼ Ἀσκληπιάς· ἐκ δὲ τοκίων
πατρός Ἐνκτιμένου Ἀσκληπιάδαο γενέσθην,
5 μητρὸς σεμνοτάτης Νεικηφόριδος γένος ἐσθλόν·
οἱ δ' εὖ γυνάμενοι μ' ἔδοσαν ἱερήϊδα τῇδε θεαίνῃ,
βουλῆς καὶ δῆμον ψηφισσαμένης περ' ἐμεῖο.

Aetatis admodum recentis. — 2 Artemin Ὀρθωσίαν Byzantios Megarensium colonos coluisse perhibet Herod. IV 87. — πόλεως π. τ. π. variis Diana locis videtur sacra habuisse Boeckh. — 6 εἴ inepite additum ad generis nobilitatem significandam. — Vt iusti flerent numeri Iacobs θεαίνῃ, Boeckh τῇδε eiecit; mihi neutro careri posse videtur. — 7 περ' ἐμεῖο magis soloeca quam pindarica licentia. — Participium ψηφισσαμένης ad solum senatum refertur, cui ex prisco quidem sed iam inrito usu populi nomen adhaeret.

871. In Teno insula. Lebas III 1831. Ross *Inscr. ined.* 104.

Θυσσάδος ἀγροτέρου Βρο[μίου] θέσαν εἰκόνα μύσαι
ἐν τελευταῖσιν Ἀγνηγοιδῶν
μεσσατίων Βάχχοιό τ[ε] καὶ Δημήτερος ἀγνῆς
ῥμιτελῇ μεγάρων τελ[έσασ'] ὁροφώματα λαμπρά.
5 ὦν χάριν ἐς Διόνυσον [ἐθ]ήκαμεν εἰκόνα κούρης
ἥ δὲ πόλις [κ]τερ[έ]ιξε χάριν [μνή]μης ἀρετῆς τε
τὴν μερόπασσιν ἄβα[κ]χεύτοις βάκχοις τ' ἀγαπητῇν,
Εἰσίαν εὐπατέρειαν

π fere saeculi teste Rossio. — Supplementa posui ordinem sententiarum indicatura. — 1 ΑΡΡ Ross APP Lebas. — ΒΡΟΛ — 2 altera versus parte obitus mulieris (cf. v. 8) narrabatur, ut ad verbum ἔθανε simil. adici posset participium τελέσασα v. 4. — 3 vicinas fuisse sumpsit Bacchi et Cereris aedes, mediumque interpositum nescio quod fanum profanumve aedificium, quo in exaedicando cum pecunia cives defecissent, Isia de suis semiperfecta tecta absolvenda curavit. Cuius rei gratia et initiati, quorum in usu aedificium fuisse videtur, mulieris statuum in Bacchi fano posuerunt, et civitas mortuam publico funere sepelivit. — 3 ΒΑΧΧ uterque. — 6 ΠΟΛΙΣΤΕΡΕΙΣΣΕ Lebas ΕΤΕΙΣΣΕ Ross; videtur lapidarius errasse. — 7 ΑΒΑΡ uterque. Sententia incerta.

872. Patmo in insula. Ross *Inscr. ined.* II 190. Aliis quoque apographis usus Welcker *Mus. Rh.* II 335, III 269.

Ἀγαθῇ τύχη.

Αὐτὴ παρθενικὴ Ἐλαφιβόλος ἀρήτειραν
θήκατο Κυδ[ονίην] Γ[λα]υκίῳ θύγατρα
ὑδροφόρον Πατνίη παραβώμια ῥέξαι
σπαιρόντων αἰγῶν ἔμβρυα καλλιθῦτων.
5 π[ά]τρῃ π[ό]λιν, ἥ δὲ τιθήνη
ἔκ ἡ[βης] ἔκτροφός ἐστι Πάτνος,
νῆσσοις ἀ[γα]υ[ο]τάτῃ Ἀητωίδος, ἧς προβέβηκε
β[έ]νθεσι ἔδρανα θυομένη·
· Σκυθ[ί]ν θεν ἀρήγιος εἶσεν Ὀρέστις
10 φύγεν ἧς μητροφόνοιο μανίης.
τῆς] δὲ κα[ὶ] ἰφθίμη θυγ[ά]τηρ σοφοῦ ἰητήρος
Γλαυκί[εω] βο[υ]λαῖς Ἀρτέμιδος Σκυθίης,

Αἰγαίου πλ[ώ]σ[α]σ[α] ῥή[ο]ν δυσχείμερον οἶμα
 ὄργια κ[.] ὥς θέμις ἀγλάισεν.
 εὐτυχῶς.

Tituli ea est natura ut quamvis multa novaque ex eo fore ut dicamus sperare liceat tamen nisi novis adstructis apographis emendari non possit, eruntque opinor qui quod reliquorum coniecturas publice quidem meis angere fere noluerim laudent. — 2 ΚΥΔ[ΟΝΗ]ΝΓΜΥΚΙΩ corr. Ross. — 3 ΥΔΡΟΦΟΡΟΝΗΝΑΝΠΑΤΝΗ ὑδροφόρον ἢ ἐν Πατνῇ scripserunt, fuerit potius vocabulum ad Πατνῇ referendum. — 5 . ΝΑΡΕΙΑΣΤΕΙΦΗΝΑΡ ΗΠ[ΑΙ]Ξ Ross; indicabatur patria quae num Τεῖφῃ fuerit vehementer dubito (Paus. IX 32, 4). Relicta patria urbe virgo mox adulta Patnum transmigravit. — 6 ΕΚΓΕΙΕΝΕΒΗ[Α] ἥβης certum puto, antecedebat adiectivum. — 7 ΑΡΑΥ . ΤΑΤΗΜΗ κτλ. ἀμαυροτάτη Ross, ἀγαιροτάτη Welcker, ἀφαιροτάτη Franz *Mus. Rh.* III 92. — 8 ΙΕΝΘΕΣΙΝΑΝ . ΗΞΕΑΡΑΝΑ cf. Callim. *h. Del.* 191 ἔστι τις - νῆσος ἀραιή - πλαζομένη πελάγισσιν, sed vix fuit βένθεσι πλαζομένης. Sententiam perspexit Welcker: *Patmus cogitanda est ex mari emergens ut Delus vaga per undas sedem varians, dum fixam nancisceretur, et quidem ut illa nato in ea Apolline cum Diana et cultu illius instituto, sic Patmus Scythicae Dianae ab Oreste ibi purgato ara posita.* Ceterum omnium insularum aequore olim submersarum sedes stabilivisse gloriatur Isis dea in hymno Andrio v. 70 νάσως δὲ βαθυνομένης ἀπὸ ῥιζῶν ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανόγων ἰλιός αὐτά. — 9 F . ΣΟΤΕΙΠΙ . . . ΙΝΕΝ Ross, aliud apographum ab initio ρΗΝ. Narrabatur Orestes Dianae imaginem ex Scythia adlatam Patmi conlocasse; Σκυθίῃθεν certo restitui coll. v. 12. — 10 . . . ΣΛ . ΘΙΕ . . ΤΥΙΕΝ Ross, aliud apographum ab initio Σ - - Μ et deinde ΦΥΓΕΝ, tamen dubito de φύγεν verbo; videtur potius στυγερῆς vel simile esse adiectivum. — 11 ΠΛΕΚΑΤΜΙΦ . . . ΙΑΤΗΡ θυγάτηρ Ross, idemque corripit v. 12 ΓΛΑΥΚΙΟ . Ρ . . ΥΛΛΙΣ et v. 13 ΠΛΟΥΣ . . ΑΡΟΥ — 14 ὄργια ΚΟΛΛ . . . ΙΝΟΘΕΜΙΣ κοινωνεῖν Franz, καλλοσύνη Welcker, neutrum ad rem; fortasse κωμαστῶν.

873. Cyrenis. Ex schedis proxeni Sardiniae tunc Tripoli habitantis (1827) ed. C. I. 5173.

ἀ[γ]ρεῖ δ' Ἀρτεμις ἀ[γ]ροτέ[ρη], καλοῖς ἐνὶ [πέπλ]οις
 Μαρκιανὴν ἱερῇ δερκομένη [θαλάμῳ·
 οἷ Ἀλῆς ἀρητῆρ [ῥῶ]το, πατὴρ ἱερῶν,
 ἄρ[ε]τ[ι] π[υ]κ[νὸ]ν Φιλίο[υ] σ[τέμ]μ' ἀν[α]δυσάμενος·

5 ἦ] δ' ἐφο[ρῶσα θε]δ[ς σὺν Μ]αρκ[ιανῇ γ]ενετῆρα

Epigramma videtur subscriptum fuisse mulieris statuae, quam ipsa Diana cum patre, Iovis sacerdote, sacra facientem conspicata suam fecerat sacerdotem. — Singuli hexametri pentametrive binis in lapide versibus scripti sunt; ab initio unum videtur distichon periisse, cuius haec supersunt:

. ΦΥΛΛΑ

. . . ΚΟΝΟΝΑΜ

ΑΤΡΕΙΑ κτλ'.

1 ΑΡΤΕΜΙΣΑΚ | ΡΗ ἀγροτέρη Franz, quo probato ἀγρεῖ scribere quam αἰρεῖ malui. — Τὺν καλοῖς ἐν τούτοις Franz, deam opinor μελιχίους βελέεσσιν ἐποικομένην cogitans. — 2 ΜΕΝΗΟ . . . et 3 οὐ Δίος Franz, ἡρᾶτο Heimsoeth. — πατὴρ ἱερέων princeps sacerdotum, cf. C. I. 5002 sq. — 4 ΦΙΛΙΟΙΟ ΤΕΛ ΜΑΝ | ΔΗC κτλ'. στέμμι' ἀναδησάμενος Franz. — 5 sq.

ΛΕΦΟΙ ΟΡΟ ΛΡΚ

ΕΝΕΤΗΡ

ΚΑΙ

ΤΑ

ΝΙΕΡ

874. Sparta. Ross *Reisen und Reiserouten in Griechenland*. I 21 sqq.

Ἡ πόλις] τὴν σεμνοτάτην καὶ φιλοσοφωτάτην καὶ εὐγενεστάτην Ἡράκλειαν Τεισαμενοῦ παρὰ τῇ ἀγνωστάτῃ Ὁρθίᾳ Ἀρτέμιδι ιδρύσατο ἀρετῆς πάσης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐσεβείας ἕνεκα, προσδεξαμένου τὸ ἀνάλωμα τοῦ προσφιλεστάτου ἀνδρὸς αὐτῆς Μάρ(κον) Αὐρ(ηλίου) Εὐτυχιανοῦ τοῦ (Εὐτυχιανοῦ).

Ἄλλην Πηνελόπειαν ἐγείνατο κυδαλίμη χθὼν

Σπάρτη, Τισαμενοῦ θεσπεσίου θύγατρα·

τοίη μῆτιν ἔην ἥδ' ἦθεα καὶ νόον ἐσθλόν

ἔργα τ' Ἀθηναίης ἥδ' εὐσωφροσύνην.

5 ταύτῃ καὶ γένος ἔσχεε ἐτήτυμον, Ἡράκλεια,

Ἡρακλέους, Φοῖβον πρὸς δ' ἔτ' [ἀπ' Ἰα]μ[ι]δῶν.

οἷ σε ἀνηρείψα[ντο]

αὐτοκασιγ[νήτην] θάκον ἐς [ἀ]θ[ά]ν[ατον]

II vel III p. Chr. n. saeculi. — Heracleae statuae honor obtigit mortuae. — 6 ΕΤ . . . ΑΜ. | ΔΩΝ certo restitui; his tuis virtutibus pro-

batur nobilis tua origo, quam ab Hercule ducis et a Phoebo, utpote Iamidarum de gente nata. Paus. III 12, 8 μῆμα τοῖς ἐξ Ἡλίου μάντεσιν, καλουμένοις δὲ Ἰαμίδαις et VI 2, 5 οἱ δὲ Ἰαμίδαι καλούμενοι μάντις γεγόνασιν ἀπὸ Ἰάμου· τὸν δὲ εἶναι παῖδα Ἀπόλλωνος καὶ λαβεῖν μαντικὴν φησιν ἐν ἄσματι Πύδαρος (Olymp. VI 43. 49). Eodem sacerdotio etiam III p. Chr. n. saeculo fungebantur Iamidae, cf. tit. Olymp. ap. Beulé *Études sur le Péloponèse* p. 268. 309 coll. p. 315, et videtur Tisamenos nomen in illa gente fuisse hereditarium (Herod. IX 33 et Κλαύδιος Τεισαμενός in tit. s. s.); Heracleae quoque patrem eodem nomine usum vatem fuisse probare videtur θεσπεσίον epitheton v. 2. — 7 ΟΙΣΕΚΑΤΕ | ΡΑΙCINANHΡΕΙΥΑ | ΛΙC>ΑΥΤΟΚΑCΠΙ | ΘΑΚΟΝΕCΕΘΝ certi nihil invenio, nisi quod κατ male lectum puto pro καί. Reliquorum mitto coniecturas. — 8 δέναν an ἀθάνατον scribas parum refert.

875. Sinopae. Ex schedis Stempovskii C. I. 4159, ex meliore Xanthopuli apographo C. I. Add. III p. 1114.

Οὐδὲν ἀφανρότερος χρυσοῦ λίθος, εἰ πλέον ἀνθεῖ
παρθενίης αἰδοῖ πεπνυκασμένον· εἰμὶ δὲ γείτων
Τ[ε]ι[τι]ανὴ καθαροῖο Σαράπιδος, ἔνθα με βουλὴ
θῆκε χαρισσαμένη ἀρετῇ πατρός, ὃν περὶ πάντων
5 τίμησαν βασιλῆες, ἔλευθε[ρίη] βιότοιο
μά[ρ]τυρι πιστεύσαντες ἐ[λευθε]ρίην Ἀμίσσιο
εἶνεκ]α παιδείης [πινυτόφρονος εὐδι]κίης τε

π fere saeculi; possunt enim v. 5 M. Aurelius et L. Verus intellegi. — 3 ΡΕΙΠΑΝΗ correxi, dubitans de barbaro nomine Ῥειπάνη. — 6 ἐλευθερίην Franz. Amisenorum civitas libera et foederata suis legibus utebatur; cf. Plin. *ep. Traian.* 92. Sic intellege: *vitas liberalitate pignore usi permiserunt ei liberam regendam civitatem.* Filia videtur civi Sinopensi nupsisse. — Inde a v. 7 haec tradita:

Stempovsky

. . . . ΑΠΑΙΔΕΗCΙ
ΚΗCΤΕ
ΝΕΡΟΗC

Xanthopulus

. . . . ΠΑΙΔΕΗCΑ
ΚΗCΤΕ
ΙΕΡΟΗ

*876. Thebis in museo descripsi. Praescripta quae facile leguntur C. I. 1600, hexametri praeterea pauculas litteras edidit Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 105.

Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Θήβαις
Διοκλῆν Τιμοστράτου Διονύσι.

Ἔστησεν Βρομίῳ Διοκλῆν [Τιμ]οστ[ρά]το[υ] υἱόν
ἐν]θά[δε] τεχνιτῶν μουσοπόλων σύνδοξ.

I fere p. Chr. n. saeculi. — I legi . . ΗΟΣΤΟΛΤΟΚΙΛΛ, lapis valde detritus, at restitutio certa.

*877. Athenis ad Propylaea. *Ephem.* 53.

Ἡ βουλὴ τῶν τῷ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν Πό(πλιον) Ὀρθε-
ώνιον Λολλιανὸν τὸν σοφιστήν.

Ἀμφοτέρων, ῥητῆρα δικῶν μελέτησιν τε ἄριστον
Λολλιανὸν πληθὺς εὐγενέων ἐτάρων.

εἰ δὲ θέλεις τίνες εἰσὶ δαήμεναι, οὔνομα πατρός
καὶ πάτρης αὐτῶν τε οὔνομα δίσκος ἔχει.

Vidit Clarisse *Inscr. graecarum par.* p. 24 n. 2 (Sodales φιλομού-
σους . . salutant Nassavico - Velavici praeceptores a. d. II Iulii 1840) ti-
tulum esse Lolliani Ephesii sophistae, Isaai Assyrii discipuli, multorum
librorum scriptoris aetatis Hadrianae (cf. Suid. s. v.). De eo Philo-
stratus *vit. soph.* I 23 Λολλιανὸς προὔστη μὲν τοῦ Ἀθήνησι θρόνου πρῶτος,
προὔστη δὲ καὶ τοῦ Ἀθηναίων δήμου στρατηγῆσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὤπλων.
ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη . . νυνὶ . . τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. Melius
de eodem munere Plutarchus *quaest. symp.* IX, 1, 1 Ἀμμωνίος Ἀθήνησι
στρατηγῶν ἀπόδειξιν ἔλαβεν ἐν τῷ Διογενεῖ τῶν γράμματα καὶ γεωμετρίαν
καὶ τὰ ῥητορικά καὶ μουσικὴν μανθανόντων ἐφήβων, cf. Dittenberger *epheb.*
att. p. 29. Ephebi igitur auctoritate senatus populi praeceptorum sta-
tutum posuerunt, eam fortasse cuius meminit Philostratus *l. s. s.* εἰκόνες
δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι μία μὲν ἐπ' ἀγορᾶς, ἑτέρα δ' ἐν τῷ ἄλσει τῷ μικρῷ, ὃ
αὐτὸς λέγεται ἐκφυτεύσαι. Nam in foro erat Ptolemaei gymnasium.

878. Athenis. C. I. 380.

Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς καὶ τῆς βουλῆς τῶν ψν καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τὸν ἄρξαντα τὴν τοῦ βασιλέως ἐν Θεσμοθέταις ἀρχὴν καὶ ἄρξαντα τὴν ἐπὶ νῦμον ἀρχὴν καὶ πανηγυριαρχήσαντα καὶ ἀγωνοθετήσαντα τῶν μεγάλων Παναθηναίων, οἴκοθεν ἱερέα παραγῆ, Πό- (πλιον) Ἐρέν(ιον) Δέξιππον Πτολεμαίου Ἑρμειον, τὸν ῥήτορα καὶ συγγραφέα, ἀρετῆς ἕνεκα οἱ παῖδες.

Ἀλκῇ καὶ μύθοισι καὶ ἐν βουλαῖσι κρατίστους
 ἄνδρας ἀγακλειτοὺς γείνατο Κεκροπίη,
 ὧν ἓνα καὶ Δέξιππον, ὃς ἱστορίην ἐσαθρήσας
 αἰῶνος δολικὴν ἀτρεκέως ἔφρασεν·
 5 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δ' ἐκ βίβλων ἀναλέξας
 εἵρατο παντοίην ἱστορίης ἀτραπὸν.
 ἧ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ἅπτο μυρίον ὄμμα
 ἐκτείνας χρόνιους πρήξιας ἐξέμαθεν.
 Φήμη μὲν περίβωτος ἀν' Ἑλλάδα, τὴν ὃ νεανθήσ
 10 αἶνος Δέξιππῳ δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.
 τοῦνεκα δὴ καὶ παῖδες ἀγακλειτὸν γενετῆρα
 μορφήεντα λίδου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

Dexippus Atheniensium dux ca. a. 269 Gothos vicit. — 4 fortasse ἔφρασεν ἀτρεκέως. — 6 confert Iacobs Philetæ distichon (ap. Stob. p. 343) ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον καὶ πολλὰ μογήσας, μύθων παντοίων εἶμον ἐπιστάμενος. — 7 v. supra ad n. 853, 4. — 9 μὲν non habet apodosin; sed intellege famam quidem ab omnibus Graecis celebratam sibi conciliavit, statuatam vero a liberis positam.

879. Romae. C. I. 6246.

Cl. Claudiani v. c.

Claudio Claudiano v. c. tribuno et notario inter ceteras vigentes artes praegloriosissimo poetarum, licet ad memoriam sempiternam carmina ab eodem scripta sufficiant, adtamen testimonii gratia ob iudicii sui fidem domini nostri Arcadius et Honorius felicissimi ac doctissimi imperatores senatu potente statuat in foro divi Traiani erigi collocari- que iusserunt.

Εἰν ἐνὶ Βιργιλίῳ νόον καὶ μοῦσαν Ὀμήρου
Κλαυδιανὸν Ῥώμῃ καὶ βασιλῆς ἔθεσαν.

Meminit huius statuae ipse Claudianus *praef. de bello Getico*. — 1 cf. *Addenda*.

880. Cyzici. C. I. 3671.

Ἡ βουλὴ τείμεσεν ἀγασσαμένη τον αἰοδόν
Νέστορα καὶ μολπῆς εἶνεκα καὶ βιότου
εἰκονα [δ'] ἐξετέλεσεν καὶ εἴσατο πατρίδος ἄρχων
Κορνοῦτος θαλερῆς ἐν τ[ε]μένεσσ[ι] Κόρης.
5 ἥφρα καὶ ὁψίγον[ο]ί περ ἐν ἀστεϊ παῖδας ἔχουσιν
σῆμα φιλοξενίας καὶ δέλεαρ σοφίης.

Nestorem, quem peregrinum fuisse docet v. 6, non diversum puto ab Nestore Laryandensi Lycio, qui Suida teste inperante Alexandro Severo vixit; huic certe aetati et litterae tituli conveniunt et carminis indoles. Eiusdem supersunt fragmenta A. P. IX 129. 364. 537. — 1 *τείμην* Boeckh; at ut *μῦσας* a *μῦσας*, sic *τιμῆν* a *τίμω* ducitur. — 3 δ' inseruit Boeckh idemque correxit v. 4 ΤΑΜΕΝΕΣΣΕ et v. 5 ΟΨΙΠΟΝΟΙ. — De archontis eponymi Cyzicenorum munere cf. C. I. 3657. 3667.

881. Ad Isthmum Cyzicenum. C. I. 3672.

Ἀγαθῇ τύχη.

Ποιητὴν ἔστησαν Ἀπαμέα Μάξιμον ἀστοί,
ἀράμενον δοιῶν στέμματ' ὀλυμπιάδων.

Intellegit Boeckh Olympia Cyzicena sub Hadriano vel Antonino Pio instituta, coll. Marquardt *Cyzicus* p. 143 et ad C. I. 3674.

882. Athenis in pariete occidentali Parthenonis. Lueders *Bullet. arch.* 1872 p. 251.

Θεολόγου Λαίτοιο μετάρσιον ὕμνον ἀκούσας
ὀδρανὸν ἀνθρώποις εἶδον ἀνοιγόμενον
εἰ κατὰ Πυθαγόρην ψυχὴ μεταβαίνει ἐς ἄλλον,
ἐν σοί, Λαῖτε, Πλάτων ζῇ πάλι φαινόμενος.

III fere saeculi. Videtur Laetus Plotini fuisse aequalis. — 1 *θεολόγου divina loquentis*. — *μετάρσιον ὕμνον* nescio *carmina* interpreter an *philosophiam*, an denique *declamationes* (Wilamowitz.)

883. Prope Athenas. C. I. Add. I 411 b.

Θεῖον Ἀλέξανδρον τὸν δμῶνυμον ἄλσει μέσσωι
ὁ γνώριμός μ' ἔστησε τὸν διδάσκαλον.

1 ἄλσος recte Wilamowitz academiam intellegit.

884. Corcyrae lamina aerea statuae olim subfixa. C. I. 1897.

Ἰσὸν τοι τοκέεσσι Θράσων γέρας ὤπασε . . .

Θευγένη ἀντ' ἀγαθῆς τοῦτο διδασκαλίας,
ἐσθλὰ δαίς Παιῶνος ἀλεξητήρια νούσων,
οἷς πολλοὺς θανάτου ῥύσατο καὶ καμάτων.

5 ἀλλὰ τις αἰνεῖτω τὸν ἀεὶ χρόνον ἀνέρα τοῦτον,
ὃς κε φίλου λάθαν μηδὲ θανόντος ἔτλα.

II saeculo vix recentius; litterae εω. — 1 ὤπασε TIMAI Mustoxydes et Koehler. Ferri nequit quod Welcker *Syll.* 31 voluit τιμᾶ, ut esset ἴσον τιμῇ τοκέεσσι δεδομένη. Boeckh et ipse τιμᾶ retinens vertit *per honorem*. Hermann *Opusc.* V 174 τιμᾶς corrigit, quod non placet. Conieci τήνας, ut bona illa praecepta opponantur digno huic monumento. — 2 Θευγένη puto pro Θευγένει scriptum esse, nisi quod vocativum Θευγένη probanti non obstabo. — 6 extr. ΕΤΛΑ Koehler, ΕΧΟΙ Mustoxydes, sed ex eiusdem libro (*coe Corciraese*) Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 577 lectionem edidit ε . . . Sunt igitur ἐτλα Koehleri, ἐχοι pessima Mustoxydis coniecturae. ἐτλα placet neque offensui erit indicativus, cf. supra n. 387, 8. 333, 2.

885. Corinthi prope Iunonis aedem. Cyriacus. In basi venatorum figurae. C. I. 1106.

Ἰη[τ]ρῶ Τροφίμω πίσυνοι Θηρεύτο[ρε]ς ἄνδρες
τῆς γλυκερῆς ὑγίης δῶρον ἀν[ε]ιλ[ό]μεθα·
ἀνδ' ὦν χαλκείην τήνδ' εἰκόνα θήκαμεν ἀνδρός,
ἐγγὺς Θηρείων ἱστάμενοι στομάτιον.

vv. 1 - 3 sic traditi:

ΙΗΠΡΩΤΡΟΦΙΜΩΠΙΣΥΝΟΙ
ΘΗΡΕΥΤΟΟCΑΝΔΡΕC
ΕΧΟΜΕΘΑ

quae Boeckh trium versuum extrema ratus scribit v. 1 τῷ τροφίμω πί-

συνοι, v. 2 θηρεύτορες ἄνδρες, v. 3 ε[ύ]χόμεθα. — Venatores illi (circenses) certamine vulnerati Trophimo medico, qui eis medicatus erat, gratias referunt.

*886. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Τὸν θεράπων] παῶτον Παιήνορος, ἔξοχον ἐσθλῶν
 ἡγερῶ]ν ἀρετῆς εἵνεκα καὶ σοφίης
 μῶρον Νεικίαν Ἄρεος παγος.

Litterae ACEW. — 1 ἀμφιπόλων Wilamowitz; mihi articulo τὸν aegre careri posse videtur. — 3 senarius ab patris nomine incipiens.

887. Catanae. C. I. 5727.

Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστυ πανόλβιον ἄνδρα ἀνέθηκε
 Ζωσ[ι]μιανεῖδην, ἀγωνοθετῆρα Σέβηρον,
 οἴφρα καὶ ἐσσομένοισι βρο[ι]τοῖσιν.

1 Paus. X 28, 4 περὶ πλείστου γὰρ δὴ ἐποιοῦντο οἱ πάλοι γονέας, ὥσπερ ἔστιν ἄλλοις τε τεκμήρασθαι καὶ ἐν Κατάνῃ τοῖς καλουμένοις Εὐσεβέσιν, οἳ ἡνίκα ἐπέρρει τῇ Κατάνῃ πῦρ τὸ ἐκ τῆς Αἴτνης, χρυσὸν μὲν καὶ ἄργυρον ἐν σὺδενὸς μερίδι ἐποιήσαντο, οἳ δὲ ἔφειγον, ἀράμενος [ὁ μὲν add.] μητέρα, ὁ δὲ αὐτῶν τὸν πατέρα σῦτοι μὲν δὴ τιμὰς καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι παρὰ Καταναίων ἔχουσιν. — 2 ΖΩΣΥΜ — 3 ΕΣΣΟΜΕΝΟΙΣ· i omnes; tum novo lapidis versiculo ἸΠΟΙΟΛΙΖΕΒΡΟ Gualtherus et Dorville, IP . . . ΟΕΛΙΖΕ ΒΡΟ Vitus abbas, qua nisi lectione Iacobs et Welcker (Syll. 164) ultimum versus vocabulum Σέβηρος vix recte fecerunt. Denique O. Mueller PCIVCM7EIBFC. Male Franz ἥρως κλέζοιτο βροτοῖσιν. Vnum certum vocabulum est βροτοῖσιν, quod qui invenit Burmann non recte supplevit ἀοίδιμος ἦσι βροτοῖσιν.

888. Spartae iuxta theatrum. Ex Fourmontio C. I. 1397.

Εἰκόνα λ[α]ινέην ἐρικ[ύδ]εος ἀθλοθετ[ῆρ]ος
 ἀντ' ἀρετᾶς [σ]τησε[ν

1 sqq. ΕΡΙΚΛ | ΛΕΟCΑΘΛΟΘΕΤ . . ΟΕ | ΑΝΤΑΡΕΤΑCΟΤΗCΕΙΑΙΙ | ΥΟΤΟΝ: ΠΛΟΛΠΑΛΑΙΚΟΝ | . . . ΕΙCΑΛΥΚΟΥΡΓ . . . , ultimo denique versiculo paucarum litterarum apices. — 1 ἀθλοθέτας· θείας ἀντ' Boeckh; recte vero

idem στῆσεν et v. 3 init. πᾶσα. Quod sequitur vocabulum nescio an παλαίστρα fuerit. Δουκουργου denique memoria incertum quo tendat. Dicitur ille νόμους . . ἐς τὴν μάχην τῶν ἐφήβων constituisse Paus. III 14, 8; potest vero ille qui honoratur etiam laudari τῆς ἐν τοῖς πατρίοις Δουκουργείας ἔθεσιν εὐφυχίας καὶ πειθαρχίας χάριν, sicut C. I. 1350.

889. Aphrodisiade Cariae. C. I. 2851.

a. Ἀάμπει καὶ φθ[ι]μένοις ἀρετῆς φάος, ο[ἱ] περὶ πάν[τ]ρης
πολλὰ [π]ονησάμενοι [ξυ]γὸν ἔθεντ' ὄφελος·
Ἀσ[κ]ληπιόδοτ[ω] λόγος ἤρμοσεν, [ὧ]ι πόλις [ἦ]δε
οἷάπερ οἰκιστῇ τόνδ' ἀνέθη[κ]ε τύπο[ν].

5 b. Τῇκει καὶ πέτρην ὁ πολ[ύ]ς χρόνος, [ἀλλ'] ἀ[ρε]τάων
Ἀσκληπιόδοτον τὸ κλέος ἀθάνατο[ν],
ὅσσα καὶ οἷα πόρεν [γ]έρα π[α]τριίδι τοῖς ἐπὶ π[ᾶ]σιν
καὶ τόδε μετρε[ί]σθω [ξ]υνό[ν] ἔρεισμα θ[ύ]λο[ν].

Asclepiodotum recte Iacobs intellegit eum, qui inter Procli discipulos claruit sub Anastasio Dicoro (491-518). Natione Alexandrinus in primis coluit Aphrodisiensium urbem (de qua errat Bernhardy Suid. s. v. Ἀσκλ.), studiis physicis praecipue deditus, cf. Suidae ex Damascio Asclepiodoti discipulo excerpta. — 1 ΦΘΗΜΕΝΟΙΣ — ΟΠΕΡΙΠΑΤΑ οἱ περὶ πάντων Welcker Mus. Rh. IV 416. — 2 ΤΙΟΝΗ — ΖΗΝΟΝΘΕΝΤΟΦΕΝ corr. Welcker. — 3 ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΩΗ — ΕΙΗΠΟΛΙΣ et 4 ΘΗΕΤΥΠΟ corr. Boeckh. — 5-8 extant A. P. IX 704 (ἀδελον). — 5 ΠΟΛΙΣΚΡΟΝΟΣΚΑΙ ΡΑ — 7 ΤΕΡΑΠΕΤΡΙΔΙ — 8 ΜΕΤΡΕΨΕΘΩΖΥΝΟΜ lapis habet ξυνόν, quo magis mirandum est Anthologiae editores codicis lectionem καῖλον servasse; debebant κοινόν reponere. κοινὸς θύλος videtur aedificium quoddam ab Asclepiodoto usui publico destinatum, in cuius vicinia eius statua posita erat. Ex Suida haec ad rem faciunt πολλὰ συνεισένηγεκεν εἰς τὰ ἱερά, τῆς οἰκείας φύσεως ἔκγονα μηχανήματα, ἀγάλματά τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προστιθεὶς ἔστω οἷς.

*890. Thebis. Edidi Hermae VIII 424.

Εἰκόν]α Μόνδωνος παιδὸς πατρός τε Φιλείνου
ἧ πόλ]ις ἔστησεν σωφροσίνης ἕνεκα.
ψ(ηφίσματι) β(ουλή)ς δ(ήμου)

In dextra eiusdem lateris parte:

τὸν γλυκύτατο[ν] πατέρα Τ. Φλ(άουιον) Φιλ(εῖνον) Μόνδω-
νος [υἱὸν] Φλ(αουία) Εὔπραξι[ς] θυγάτηρ ψ. β. [δ].

Litterae vulgares. — Statnam poni decrevit senatus populusque ponendamque mandavit Eupraxidi filiae. — 1 Philinus Mondonis et pater et filius erat. Eiusdem hominis tituli Thespienses sunt apud Keilium *Syll. boeot.* n. XIX p. 85 et n. XXXIV p. 134.

891. Syracusis. Ex Mommseni potissimum apographo C. I. 5408.

Perpenna Roman(us) pa[tr]on(us) p(opu)li Syrac(usani).

Ῥω]μανοῦ πραπίδεσσι [Συ]ρηκοσίων τόδε ἄστυ
ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε καὶ εἶδεν ὀνίατος ὥρην·
τοῦνεκα λαινέην μὲν ἀνεστήσανθ' οἱ ἄριστοι
εἰκόνα, τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσσιν ἔχουσιν.

II vel III saeculi. — 2 nititur lectio Hughesii Thorlacii Capodieci fide nescio an non integra. Visconti KAIC . . . ΚΕΝΙΑΤΟC, Mommsen KAIE . . . "HATOC, incertas tamen H et T litteras esse testatus. Valde placet Viscontii coniectura καὶ ἔδρακεν εἶαρος ὥρην, eademque versus clausula εἶαρος ὥρην supra n. 570, 3 etsi non tralaticio significatu. — 4 τῆς σοφίης scil. εἰκόνα.

892. Epidauri. C. I. 1167.

Ἀλκίδου Βάσσαν γενεῆς ἐρικυδέα φῶ[τ]α
βουλὴ καὶ δῆμος, ναέται ζαθέης Ἐπιδαύρου.
ἀντ' εὐεργεσίης, τὴν πολλὰκι δῶκε πόλῃ,
εἰκόνη τῇδε γέρηραν, θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων.

ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) [δ(ήμου).

Bassidae nota ex Pindaro apud Aeginetas gens, Epidauriorum colonos (*Pind. Nem.* VI 31), quorum cum nobilitatem adfectaret homo ille romanus simili nomine usus facile ad augendam gentis famam ad Heracleam originem descendere potuit; Epidaurii enim, quod monuit Boeckh, ortu Argivi erant, Argivorum autem reges Heraclidae. — 4 poeta ni fallor voluerat γέρηρε. — θεὸς ἄνακτας intellegit Boeckh M. Aurelium et L. Verum, quibus Bassus consiliarius fuerit.

893. Athenis. C. I. 426.

Βουλῆς με Ἀρείας ψῆφος ἔστησ' ἐνθάδε
Πομπωνιανόν, παῖδα τὸν Διονυσίου,
γένους τε ἑκατι καὶ ἀρετῆς, ὅση νέφ.

ἐ]πι ἱερέως Ἀῦρ. Πωλλίωνος (τοῦ Πωλλίωνος) Μελιτέω[ς.

*894. Athenis. Descripsi fragmentum ineditum in Barbaceo.

Οὐδ[έ ποτ' Ἀλκείδης τόσσον κλέος ἐσθλὸν ἀγώνων
ἦρατο π[ολλὰ καμῶν, ὅσσον nomen viri,
τὸν βουλή ἔστε[ψεν ἐνπρεπέσιν στεφάνοισιν
δῶδεκα· π[έντε μὲν
ἐπτά γάρ[ρ

Litterae εσω. — 3 sqq. sententiam certa ratione mihi videor adsecutus esse. Hercules duodecim certamina pervicit, ille duodecim coronis ornatus est, quibus v. 5 sq. tertia decima fortasse accedebat una cum statua, cui hoc epigramma subscriptum esset. Sic vero Herculis certamina indeque partos honores superavit.

895. Thisbae. Keil *Syll. boeot.* p. 135 n. 35.

Nomen patris γενέ[τ]ην με Βραχᾶς εἰδούσε πόλῃ
κόσμον nomen avi . .]λίου, τὸν φιλάεθλον ἄγαν,
ζῆλόν τ' ὥς εἶναι] με τέκνῳ καὶ πατρίδι τειμῆν,
δόξαν πᾶσι βρο[το]ί[ς], τῷ δὲ κλέος θεόθεν.

Litterae εσω. — Brachas nomen C. I. 1613 adn. — 2 sq. cf. infra n. 925 δῆμῳ μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφοροῦντι et C. I. 1625, 80 ἵνα . . πολλοὶ ζήλωται γείνωνται τῶν ἀγαθῶν τῶν εἰς τὴν πόλιν μαρτυρουμένων. — 4 τοὺς accusativum expedit non potui.

896. 897. Syriae duo tituli, quorum prior in Borechat Trachonitidis oppido, alter Amrae Batanaeorum inventus est.

I. Lebas VI 2414.

Ἄμφω, ἀριστότοκος καὶ ἀγλαόπαις ἐστίν
Τιβέριος, ὃς Μαρκελλῖνον τέκετ' ἔξοχ[ον] ἀνδρῶν.

- οὗτος καὶ πατρίδ' ἐὼν ἔσωσεν παρ' ἀνακτος.
 εἶθε νῦν καὶ χρυσέοισιν ἀγάμμασιν ὥδε δυναίμην
 5 ἀνστήσειν, Μαρκελλίνε, πεποθημένον πατρίδι κῦδος.
 ὅς τόδε σῆμα ποιήσας ἀρετῆς μνήμην ἀνέγγραφας
 αὐτῷ καὶ γενετῇρι καὶ υἱ[έ]σι κυδαλίμοισιν.

2 ΕΠΟΧΑΝΔΡΩΝ. — 3 videtur legatus ad Caesarem missus bene rem gessisse. — 6 statua posita est prope hereditarium monumentum quod sibi suisque condiderat Marcellinus. — 7 ΥΙΟΙ.

II Lebas VI 2082.

Εἶθε σε καὶ χρυσέῳ ἀγάλματι ὥδε δυναίμην
 Τιβέριον στήσειν, πεποθημένον πατρίδι κῖδος.

Tiberius Marcellini pater filiusve videtur fuisse.

Dixi de duobus his titulis in *Commentat. Bonnens.* p. 24. sq. Adparet prioris tituli vv. 4 et 5 eodem ex fonte fluxisse unde alter titulus, neque eo opinor aequè vitioso; facile enim clausulae vitium ita tolli potest, ut in archetypo fuisse credas πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος, quod inculti homines ad suum usum corruerunt. Antiquioris poetae hi fortasse versus fuerunt:

εἶθε σε καὶ χρυσέοις ἐν ἀγάμμασιν ὥδε δυναίμην
 ἀνστήσαι (vel ἀνστήσειν), πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος.

coll. A. Plan. V 335 ἔπρεπε μὴν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μὴ δ' ἐν χαλκῷ-
 τοῦτον τοῖς ἄλλοις εἶκελον ἐστάμεναι.

898. Ephesi. C. I. 2967.

Τοῦτον, ὃν εἰσοράας, τύπον ὀρθιον Ἀττωνείνον
 Δωρόθεος πετέλῃ θήκατο κρυπτόμενον.

1 τύπος ὀρθιος *statua*. — 2 ὑπὸ πετέλῃ saepius mortui conduntur, ut docent Anthologiae epigrammata.

899. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 b.

Τ[ε]ίμ[ω]ν Τειμαίο[υ θέτ' Ἀναξίδε]μιν Θεοτεί[μον.
 τ]ὸν φίλο[ν αὐτὰρ ἔπαινοι] αἰμνη[στοι οἱ ἔσονται.

Potest etiam sepulcralis esse titulus. — 1 EIMON — IMIN versum

supplevit Franz. — 2 ION Franz τὸν φίλο[ν, εὐνοί]α[ς] μνη[μοσύνης θ' ἐνε-
κεν.] Alia sexcenta cogitari posse concedo.

900. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 c.

Τὸν στρατιάς κο[σμοῦντα], τὸ[ν] ἐ[κ] γέν[ε]ος βασιλή[ων]
τὸν πάσης ἀρειῆς ἄξ[ια τῆς] προγόνων
[nomen viri πράξαντα]

1 ΤΟΕΗΓΕΝΟCΒΑCΙΑΗC . . restituit totum versum Franz. — 2 ΠΑCΗC
ΑΙΑΡΕΤΗC, ubi ΑΙ syllabam recte neglexit Franz, qui tamen cum scri-
pserit ἄξιον ὧν προγόνων vereor ut graece locutus sit. Cf. C. I. 5745, 17
ἄξια πράσων αὐτοῦ καὶ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς et supra n. 851 ἐν ἀσ-
τοῖσιν Πενόφαντος καὶ ξείνοις ἀρετὰς ἄξια πόλλ' ἔκαμεν.

901. Romae. C. I. 6232.

*Cronio Eusebio v. c. consulari Aemiliae, addita praedictae provinciae
contuitu vigilantiae et iustitiae eius etiam Ravennatensium civitate, quae
antea Piceni caput provinciae videbatur, vicario Italiae, quae pote-
stas supradicto viro ob testimonium ante acti honoris est attributa, pe-
titione senatus contemplatione vitae atque eloquentiae eius ab invictis-
(imis) principibus est delata.*

Ἰταλ]ίης ἄρχοντα σ[α]ρό[ν]το[λ]ιν ἐστήσαντο
βουλῇ καὶ βασιλεὺς, τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

Dedicata V eidus Novembris cos. Fl. Mallio Theodoro v. c.

Annus est 399. — 1 ΗΜΙΗC corr. Casaubonus. — CΛΟΤΙΤΟΑΙΝ emen-
dationem occupavit Cavedoni C. I. Add. III p. 1266. — 2 βασιλεῖς
Bosch. Sed monuit Cavedoni unum intellegi posse occidentis imperato-
rem Honorium, cum praesertim unus ex binis consulibus memoraretur.

902. Athenis. Koehler *Hermas* IV 132.

Εἰκόνι χαλκείῃ σε Πρόβον, τὸν ὑπαρχον Ἀθήναις
Ἀντόλιος [σιτῆ]σεν Ἑλλάδος ἀνθύπατος.

Anatolium Koehler putat consulem a. 440 esse. — 2 ΙΟΥΕΝ corr.

Koehler. — Supra ex antiquiore fortasse titulo residua pinguioribus litteris sculpta *///*ΝΟΜΟΙ, ubi ἀγοράνῃ μοι fuisse coniecit Koehler.

903. Sardibus. Lebas V 629.

Οὗτος ὁ τῆς Ἀοίης ὑψαύχενα θῶκον ὑπάρχων
 πυργώσας καθαροῖς [λ]ούμασιν Ἀχόλιος·
 ᾧ βουλὴ μεγάλων ἀγαθῶν χάριν εἰκόνα χαλκῇν
 στησαμέν[η] τειμὴν ὥπασε θ]ειοτάτην,
 5 ἥδ' ὅτι λα[ι]νέων δαπέδων κρηπίδα τορῆσας
 τεῦξε[ν] Ἐλευθερίης ἐνναέταις τέμενος.

Lydia inde ab iv saeculo exeunte consulari permissa erat, qui Sardibus habitabat; neque hoc tempore titulus antiquior. — 1 Sardes ipsae in planitie sitae (Strabo p. 625, quamquam idem p. 626 ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό τε Σαρδιανὸν πεδὶον καὶ κτλ.) cum vix ὑψαύχην θῶκος nominari possint, fortasse solam arcem (Strab. p. 625 ἄκραν ἔχουσα εὐερκῇ) aquis Acholius instruxit. — 2 ΔΟΥΜΑCIN — 4 CTHCAMEN | . EIOTAHN versum omissum supplevit Waddington. — 6 Ἐλευθερίης τέμενος fortasse templum erat ubi τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας celebraretur, cf. C. I. 3461. 5918.

904. Prope Erythras. Lebas V 55.

Ἀγαθῇ τίχῃ
 ψ(ηφίσματι) β(ουλῇς) δ(ίμου).

Ἡ διασημοτάτη Ἐρύθρουν πόλις, ἥ μακάρων γῇ
 Κερκοπίς, ἥ Διόθεν κῆδος ἀειραμένη,
 σ]τήσε πανηγύρεως ἀγορανόμον, οὖνομα Κάρπον,
 τοῖς ἰδίους ἔργοις ἔνδον ἀ[γ]αλλόμενο[ν].
 5 ἐστὶ δέ μοι γενέτης, ᾧ ἔτχομαι ἰσοφαρίζειν,
 Ζωσιμίων, τειμαῖς ἄγχι παριστάμενος.

Sat recentis aetatis litterae. — 1 Erythrus Erythrarum ἥρως κτίστης Rhadamanthyis filius est, cf. Paus. VII 3, 4. Hinc tamquam ex ipsis beatorum sedibus colonia deducta videtur (cf. supra n. 317), hinc Διόθεν i. e. ex Creta famam sibi conlegisse dicitur. Sed Cleopus Codri filius patria relicta in Asiam profectus συλλέξας ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων ὄρους δὴ παρὰ ἐκάστων ἐπεισῆγαγεν Ἐρυθραίοις συνοίκους. Inde Κερκοπίς vocatur civitas; sed mira est harum omnium fabularum confusio. — 6 Zosimionis patris Carpique filii statuae iuxta conlocatae erant;

τιμὴν idem esse atque εἰκόνα norunt omnes, cf. τιμὴν ἀναστῆσαι alia
Ephem. epigr. lat. II 12.

905. Gortyne. C. I. 2589 ex schedis Pigafettianis apud Gruterum, ex
 Cornelii libro *Creta sacra*, qui petiit ex codice Vaticano 1759, denique
 ex Pocockio.

Ἐσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντήρα,
 Μαρκελλῖνον ἄθρει, θαρραλέ[ο]ν ταμίην,
 Ἑλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδικίῃ καὶ ἀρωγῇ
 κουφίζων πόλιας θῆκεν ἐλαφροτέρας·

5 τοῦνεκα καὶ προθύροισι Δίκης ἐπιμάρτυρα θεομῶν
 βουλῆς καὶ Πύρρον στῆσεν ἐφημοσύνη.

Graviter interpolata sunt Pigafettiana et Corneliana, integriora quae
 in margine Cornelius habet quaeque Pococke tradidit; omnia ut res
 perspiciatur enotabo. — 1 Ροc. ΕΣΠΕΡΙΗΝΑ. Ο ΟΒΡΙΜΟΝΙΟΥΝΤ . . . ,
 reliqui quae posui. — 2 Μάρκελλον ὁ θρασὺς μάρψε μῶρος ταμίην Gruter
 eademque, nisi quod Μαρκελλῖνον habet, Cornelius in textu, in margine
 Μαρκελλῖνον ἄθρει θαρραλέων ταμίην. Pococke Μαρκελλῖνον θρα . . unde
 dubitari potest ὄρᾱς scribendum sit an cum Boeckhio ἄθρει. Alterum
 praetuli propter insequentis tituli v. 1. — Deinde θαρραλέων scripsi,
 θαρραλέως Boeckh. — 3 εὐδοκίῃ Κυκλάδων γῆς Gruter et Cornelius,
 alter tamen in margine καὶ ἀρωγῇ, Pococke ΕΥΔΙΚΗΚΑΙΑΡΩΡ . . — 4 ΘΕ
 . . . Ροc. pro θῆκεν, idemque v. 5 ΡΡΘ . . pro προθύροισι. — 5 ἐπι-
 μαρτύρω Cornelius, correctum in margine. — 6 βουλὴ καὶ Πύρρον θῆκεν
 Gruter, βουλῆς κάπυρος στῆσε ἐν margine in margine vero βουλὴ καὶ
 Πύρρον θῆκεν. Pococke ΒΟΥΛΗΣΑΠ. ΥΡΡΟΥΣΤΙ . . . ἐφημοσύνη.

Eiusdem urbis alius est titulus C. I. 2588 Κόντον Καικίλιον Ῥου-
 φεῖνον, τὸν κράτιστον ἀνθύπατον Κρήτης καὶ Κυρήνης Κυντῖλιος Πύρρος τὸν
 φίλον, ubi cum Pyrrhum eundem esse pateat, qui Marcellini statuum
 ponendam curaverit, sequitur utrumque titulum Constantino antiquiorem
 esse, quippe qui Cretam Cyrenenque provincias ab Rufino coniunctim
 administratas separaverit et alteram consulari alteram praesidi adtri-
 buerit. Iam vero Marcellinus v. 1 Italiae corrector, v. 2 quaestor ad-
 pellatur, quo utroque munere cum non possit eodem tempore functus
 esse, hoc statuendum videtur, olim illum apud Cretenses quaestorem
 postea ad correctoris Italiae dignitatem provectum eoque ipso tempore
 cum novum iniret munus a Gortyniis statua honoratum esse. Quae si
 minus plane poeta dixisse videtur, aut ipsius inculpanda est inperitia
 aut interpolatorum fraus nobis quidem non deprehensa; vid. adnot. crit.

ad v. 1. — 6 Pyrrhus videtur civis Gortynius fuisse, fortasse urbano alicui muneri praefectus; similiter P. Septimium Getam ταμίαν καὶ ἀντιστράτηγον Cretae et Cyrenes statua honorant ἀροράνιοι Gortynii C. I. 2591.

906. Gortyne. C. I. 2592.

Εἰκόνα τήνδ' ἐσάθρει· πέλεται δὲ τοῦ ἀγνοῦ ὑπάρχον
ἐς Κρητῶν πόλιν, ἣν μοῦνης ἔθηκε νέην·
ἀγγίδυρος δ' ἔσθηκα Δίης πέλας, εἰμὶ κριτὴς γάρ
ἥπιος ἰσθδίκιος, τοῖς δ' ἀδικοῦσι δέος.
5 στήσε δὲ Καλλείνικος ἐνῆης δόγματι νήσον,
γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἥελιον.

Titulus superiori aetate suppar est. Constantino recentiorem putat Boeckh, qui falso ὑπαρχον (v. 1) *praefectum praetorio Illyrici* (cf. v. 6) intellegit. Immo homo ille, cuius nomen in alia parte lapidis scriptum fuit, natione Illyrius Cretam pro consule regebat; ὑπαρχος enim et ὑπατος et ἀρχων et σατράπης et ἡγεμῶν poetis aliisque liberioris sermonis scriptoribus saepius proconsul vocatur; cf. Becker - Marq. III 1 p. 296 adn. 17.

907. Sinopae. C. I. 4158 et Add. III p. 1114.

Ὁ κρατερὸς Πολιοῦχος ἀναξ ἡγήρατο ταύτην
νεύματι τῷ σφετέρῳ χαλκοτύπου παλάμαις
στήλῃν Εὐλαλίοιο, τὸν εὖ ἐνοήσατο θεσμός
πειθόμενον σκήπτροις αἰὲν ἀκηρασίους.
5 δέρεκέοι μοι, φίλος, ὥδε νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ
Ἐφαίστου σοφίῃ σῶμα μιμησάμενον.

iv fere saeculi. — 1 versus exordium simile Theocr. VII 152 τὸν κρατερὸν Πολύφαιμον, A. P. XVI 66 τὸν κρατερὸν Βύζαντα, ibid. VII 578 τὸν κρατερὸν Πανοπῆα, quorum ex consensu minime probabile fit, non proprium nomen esse Πολιοῦχον, sed πολιοῦχον i. e. curatoris urbis munus significari. — 3 θεσμός Welckero (*Mus. Rh.* III 272 sqq. n. 51) est ipse inperator; non credo. Poliuchus, fortasse consularis provinciae Helenoponti Eulalium statua honorat, quem ipse leges et iudicia administrans suo imperio obsequentem cognovit. — 6 σοφισσῶμα correxī licet tribus apographis confirmatum. — Ceterum ex Xanthopoli

fide praescripta epigrammati haec habentur ΤΟΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΜΕΤΑΤΩΝΣΠΕΙΡΟΚ, quae ad epigramma non pertinent.

908. Apud Eaccaeam Batanaeorum urbem. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 304. Lebas VI 2139.

. δικ]ασπόλου ἡδέ τε ἄγροῦ
 ἀνδρ]ῶς ἀριπρεπέος κατὰ κόσμο[ν
 κῦ]δος δέ οἱ ἄφθιτον αἰεῖ
 μάλα καὶ πόλεις ἄλλας
 5 τει]μῆς χάριν ὑπατείης τε
 ιον· εὐτυχίτω ἡ κολωνία.

iv fere saeculi. — Laudes sunt vulgares; v. 4 (ubi traditum ἱΜΑΛΛΑ) non solum Eaccaeam sed alias quoque urbes suis beneficiis exornasse dicitur.

909. Nisaeae Megarensium. C. I. 1080.

a. Ἐκ γενεῆς περίβωτον ἀπ' ἀνθυπάτων καὶ) ὑπάρχων
 Πλούταρχον, καθαρῇσιν ἀοίδιμον εὐνομήσιν,
 προφρονέως Μεγαρήες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις
 εἰκόνη λαινῇ στήσαν ἀγασσάμενοι.

5 b. Πάντη Πλουτάρχῳ κλέος, πάντη δέ τε θαῦμα,
 πάντη δ' εὐνομῆς εὖχος ἀπειρέσιον,
 υἱέος Εὐ[λαλ]ίου, τὸν Ἀλκαθίου ραστήρης
 πολλῶν ἀντ' ἀγαθῶν ἀμφὶ Δίκης τεμένει.

iv fere saeculi. Inepte fecerunt, qui de Plutarcho Chaeronensi cogitaverunt. — 7 εϵ . . . 1010 Villosion, εϵ . . 1010 Fourmont. Εὐτυχίῳ vel Εὐμνῳίῳ vel Εὐθύμῳ Boeckh. — 8 intellege ἔστησαν, quo aegre caretur in enuntiato relativo.

910. Athenis. *Ephem.* 2257. Keil *Mus. Rh.* XIV 493.

Ἀῆμος Ἐρεχθῆος βασιλῆ[α] λό[γ]ων ἀνέθηκαν
 Πλούταρχον σιαθερῆς ἔρμα σασφροσύνης
 ὅς καὶ πρὶν ποτὶ νηὸν Ἀθηναίης ἐ[π]έλασαν
 ναῦν ἐλάσας ἱερὴν, πλοῦτον ὅλον προχέας.

Plutarchum recte Wilamowitz intellegit Nestorii filium Atheniensem, Proculi Lycii praeceptorem. — 1 ΒΑΣΙΛΗ . ΛΟΙΩΝ et 3 ΕΥΕΛΑΚΚΕΝ corr. Keil. — βασιλεὺς λόγων primus Herodes praedicabatur. — 3 sq. *sacram navem in pompa Panathenaica ad arcem usque et Minervae templum magnis sumptibus egressi*; cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 287.

911. Athenis. C. I. Add. I 373 b.

Τὸν Θεσμῶν ταμίην Ἐρκοῦλιον, ἀγνὸν ὑπαρχον,
Πλούταρχος μύθων ταμίης ἔστησε σοφιστῆς.

iv saeculi. — Hercules fortasse ἀνθύπατος τῆς Ἑλλάδος fuit. cf. C. I. 372. — 2 μύθων ταμίης opponitur Θεσμῶν ταμίῃ. Plutarchum eundem esse in titulo antecedenti patet; diversus tamen ab eo est cui Megarenses honores prospexerunt supra n. 909.

*912. Athenis in museo descripti titulum ineditum.

Τὸ]ν πρόμαχον Θεσμῶν [Ἐρκού]λιο[ν, ἴσο]ν ἅπασιν,
ἐξόμενον θώκων [ὑ]ψόθεν αἰπυτάτων,
δ]εινὸς Ἀθηνάων Ἀπρωϊανὸς σε σοφ[ι]στῆς
στῆσε παρὰ προμάχῳ Παλλάδι Κεκροπί[ῃ].

1 C . . . ΙΑΙΟΙ . . . N quae si recte supplevi, dubitari nequit quin idem sit Hercules atque in tit. anteced. — 3 ab initio non plus una littera periit.

913. Megaris. C. I. 1081 ex schedis Fourmonti.

Ἐρκόλιον τὸν ἔπαρχον ἀ[νέστ]ησαν Μεγαρεῖ[ε]ς,
παντοίω[ν ἔργων] καὶ πόλεων φύλακα·
τείχεα δ[ε]ί[μα]τα καὶ [πόρ]ον ἔμπε[δ]ον [ῶ]πα[σ]ε Νύμφ[αις],
ἄστα καὶ βουλάς π[άντ'] ἐφορῶν σοφίῃ.

Eiusdem Herculii, cuius tituli antecedentes. — 1 ΑΠΗΓΑΝΜΕΤΑΡΗΣ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΝΤΟΙΩ . . . ΙΣΩΚΑΙ ΠΑΝΤΟΙΩΝ ἔθνων Boeckh; cf. Aen. *Poliorc. praef.* πολλῶν καὶ παντοίων ἔργων πρόνοιαν ἐκτέον. — 3 ΔΩΜ ΑΙΩΙΑΙΩ. ΟΝΕΜΠΕ. ΟΝΙΟΠΑΕΝΥΜΦ corr. Boeckh, nisi quod Νυμφῶν praetulit: Νύμφαις Osann. Huius aquaeductus rudera superesse dicuntur in agro Megarensi. — 4 ΠΛΙΚΙ·ΟΡΩΝ corr. Osann, sed fortasse πάνθ' fuit.

914. In Megaride. Lebas II 61.

Φωσφόριον Μεγαρήες Ἀριστονόοιο καμόντες
 εἰκόνα λαινέην στήσαν ἐπ' εὐδικίης.
 οὐνεκα πυργώσας πόλιας κρατεραλγέα θοῦρο[ν]
 τεῦξεν ἀτάρβητον δῆιον ἐνναέτες.

IV fere saeculi. — 2 εὐδικίης i. q. εὐδικίας, ut v. 4 ἐνναέτες. —
 3 ΘΟΥΡΟ. minime certa videtur aut lectio aut explicatio. Meliora cum
 deficerent, Keilium secutus sum *Mus. Rh.* XIV 502, qui κρατεραλγής
 vocabulo novo inlato sic intellegit: quia urbibus muris munitis acerbum
bellum hostium effecit ne timendum esset incolis, in quibus θοῦρος (scil.
 ἄρης) *deus violentus* ferri sane posset, nisi adiectivum insuper accederet
 ὁγιος.

915. Athenis. C. I. 373.

a. Ἀρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχαῶν εἰκόνι τῇδε
 στήσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.

b. Ἀρχὸν ὁρᾷς Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἀγανῆσι
 σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιας·
 5 τοῖνεκά μιν κατὰ ἄστν Θεμιστοκλέης ἀνέθηκε
 εἰκόνι λαινέῃ (τῶς γὰρ ἄνωγε πόλις),
 εἰχόμενος μετέπιτα θεῷ γεννήτορι πάντων
 καὶ χαλκοῦ στήσιν νεύματι Θεοδοσίον.

Post a. 380, quo tempore, ut bene coniecit Chandler, *Gothis Thes-*
saliā et Epīrum vastantibus honores meruit Theodorus Achaeorum dux.
 Videtur autem Ἑλλάδος ἀνθύπατος tunc fuisse. — Duo distinxi epigram-
 mata. — 2 ΚΕΚΡΟΠΙΗΣ — 8 ΕΤΗΕΙΝ Fourmont.

916. Troezene. C. I. 1187.

Πιθεῖδαι Θεόδωρον, ἐπεὶ πόλιν ἤεξεσε
 πενκαλίμοις ἀγανῆς μῆδεσι προστασίης,
 ναὶ μὲν καὶ κτεάτεσσιν ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
 ἄργυρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσσομένην.

Eiusdem Theodori, cuius epigramma antecedens. — 3 sq. *pecuniam*
reliquit cuius usurae quotannis viritum populo distribuerentur.

917. Prope Spartam. C. I. 1409. Lebas II 181.

Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα Χαρεΐσιον ἄνθετο κόρυα.
 Σπάρτας ἅ πρώτα, Πηνελόπεια νέα,
 ἦν μέγα χάριμα πάτρα Σπαρτιατικὸς ἠέξησεν,
 κυδάλιμος γενέτωρ κυδαλίμαν θύγατρα.

phallus

Δημητρίου τοῦ (Δημητρίου) γλυφῆ.

iv saeculi. — 2 cf. supra titulum et ipsum Spartanum n. 874 ἀλ-
 λην Πηνελόπειαν ἐγένεωτο κυδαλίμη χθών - Σπάρτη κτλ'. Mirum sane esse
 si mulieris tanta laude dignae nomen taceretur; propterea recte Boeckh
 Χαρεΐσιον filiae nomen adgnovisse videtur. — Idem artifex C. I. 1330.

*918. Romae in museo Lateranensi descripti titulum ineditum.

Μαρκιανοῦ στίλβει τέλειος Ἑλλάδος ἀνθύπατοις.

Vide supra n. 902.

919. Sidymis Lyciae. Duo sunt fragmenta. C. I. 4266 e.

- a. Τατι]ανὸς μετὰ δικανικῇ[ν τοῖς ἄ]ρχουσιν συνκαθεσθεῖς,
 ἡγεμόνι, βικαρίῳ, ἀνθυπά[τῳ], δυσὶν τε ἐπαρχοῖς,
 ἀρχὴν Θηβαίων λάχεν, ε[ἰ]τ' Αἰγύπτου πάσης,
 κεῖθεν ὑπατικὸς Συρίης, ἡδ' ἐπ[ὶ] ἀρχος ἐφ' ἑσας,
 5 θησαυρῶν τε θείων κόμ[ης], εἰτ' ἐπαρχος μέγας φανί[ς]
 ταῦτα δ' ἔτι π[ρ]όττων ἔτ[ε]σι τριάκοντα καὶ τρισὶν
 δέξατ' αἰεδίων ὑπάτων [λάχος] εἵνεκα πά[ν]των.

- b. — — — — —
 οἱ θ]εῖοι βασιλεῖς τοῖς ἐ[ργοῖσιν] χαίροντες
 10 εἵνεκ' ἀμοιβῆς ὑπατίας τε[ῖ]μῃσαν] ἀφθάρτω[ς],
 ὥς ἂν π[ρ]ό κῆδος καὶ τι[μ]ῇν ὁπάσοιεν
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ[οὺς] τότε] καὶ μετέπειτα,
 οὐνεκ' ἀπειρεσίους πόνο[υς] [ἐξή]νυσεν ἀρχαῖς.

Tatianus advocatus, assessor praesidis, vicarii, proconsulis, duorum
 praefectorum, praetoris, praeses Thebaidos, praefectus Augustalis (a. 367),
 consularis Syriae, comes Orientis, comes sacrarum largitionum (a. 374),

praefectus praetorio Orientis (a. 385 - 392), consul 391, natus in provincia *Lycia*, cod. *Theod.* IX 38, 9; cf. *Claud. in Rufin.* I 232. Haec doctissimus amicus O. Seeck, qui Tatiani nomen invenit. Eiusdem Tatiani titulus est C I. 4816 Τατιανὸς ἡγεμὼν τῆς Θηβαίδος ἰστορήσας ἐθαύμασεν [τὸ] θαῦμα ζυγὸν τῶν σοφῶν Αἰγυπτίων. — Restituit fere titulum Franz. — 1 . . ΠΑΝΟΣ — ΔΙΚΑΝΙΚΗ — 3 ΛΑΧΕΝ . εἰ|εἴτ' Seeck. — 4 ΗΑΟ ΑΡΧΟΣ corr. Seeck. — 6 ΔΕΤΙΠΑΤΤΩΝ δέ τι πράττων Franz — ἔτεσι τριάκοντα καὶ τρισίν postquam primum honorum cursum iniit i. e. post adsectoris officium. — 7 δειδῶν Franz. — ΠΑΠΤΩΝ πάππων scribi vetuit Seeck; neque enim cum praeses Thebaidos ex equitibus legi solet senatoriam Tatiani familiam videri fuisse. — 8 sic traditur:

.. . . ΝΑΨΕΛΥΤΟΥΤΝC
ΛΟΥCΠΟΥΛΗΠΝΟ

ubi ab initio fuerit εἰκόν' ἀφθάρτου, deinde σπουδῇ nomen. — 10 οἱ θεῖοι scripsi. — 10 sic Franz; fortasse tamen ἀφθάρτῳ dativus servandus et ad substantivum aliquod praecedens referendus. — 11 ΛΥΙΩ — ΤΙ|ΛΗΝ τερωλῆν Franz, quod proximis non aptum est; sententia enim homerica II. K 212 μέγα κέν οἱ ὑπυρράνιον κλέος εἴη - πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. — 13 δῆρυσιν Franz.

920. Romae. C. I. 5921. 5922.

- I. Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν Εἰωνικόν, ἄνδρα μέγιστον,
Κύντον Ἰούλιον Μείλητον οἱ τεχνεῖται ἀνέθηκαν.

Q. Iulius Faentius alumnus cum artificibus posuit.

In altero cippi latere:

Κύντος Ἰούλιος Μείλητος ζῶν κατειέρωσα τῇ πρὸς Ξ Κα-
λ(ανδῶν) Μαρτ(ίων).

De Mileti persona ut iudicari possit, alterum subiciam eiusdem titulum:

II. Κύντος Ἰούλιος

Μείλητος προλιπὼν Ἀσίας Τρίπολιν πατρίδα πόλιν ἀγνήν
ἐνθάδε ἔλθθα ἀγῶνα ἰδεῖν προκαθεζομένου βασιλεύοντι Σε-
βήρῳ.

καὶ πορίσας βίον ἐκ χαμάτων ἰδίων

5 ταῦτα ἐποίησα ἐγὼ ἀπάτην τοῖς ζῶσιν.

εὐφραίνεσθαι, φίλοι, εἰς λαβύρινθον αἰεῖ.

μαρμαραρίων τὸ γένος σῶζε, Σέραπι.
 Ὁ τόπος λαβύρινθος.

Q. Iulius Miletus Ionicus (hoc enim alterum videtur cognomen esse), Phoenix natione, patria urbe Tripolitanus, ditissimus homo Romam profectus inperante Severo suis impensis monstrosū aliquod aedificium faciendum curavit, quod theatrum populare fuisse suspicatur R. Rochette. Videtur autem primitus ille marmorarius fuisse (II 7) et marmorarii fortasse intellegendi τεχνῖται (I 2); inprobabile enim histriones vel mimos pantomimosve, quae est Welckeri coniectura (*Syll. praef.* XIX), tam pravis versibus eum laudavisse. — 6 εὐφραίνεσθαι i. e. εὐφραίνεσθε.

921. Constantinopoli in saxo quadrato sub basi marmorea. Ex Frickii apographo C. I. 8614.

Κίον[α] πορφυρέην καὶ ἀργυρέην βασιλείαν
 δ[έ]ρ[ο]κεο, ἔνθα πόλιν θεμιστεύουσιν ἄνακτες·
 οὔνομα δ' εἰ ποθέεις, Εὐδό[ξ]ια τίς δ' ἀνέθηκεν;
 Σίμπλικιος, μεγάλων ὑπάτων γόνος, ἐσθλὸς ἵπαρχος.

D(omi)nae [n(ostrae)] Eudoxiae semper Augustae
v. c. Simplicius praef. urb. dedicavit.

Supplevit Frick. — Columna illa porphyretica una cum statua reginae argentea erecta est in honorem Eudoxiae Augustae anno p. Chr. 406, collapsa est terrae concussa motu a. 732. Kirchhoff.

922. Emesae Syriae in basi columnae. Lebas VI 2570.

† Κυκλοτερὴς κόσμοιο τύπος, βασιλεῦ, σε κομίζει
 ἔθνεα πάντα λαχόντα σοφαῖς φρεσὶν ἡμιοχ[εῖν]

Tituli mutuli sententia non satis perspicua. — 1 distinxit et supplevit Kirchhoff.

III. ACONISTICA.

MVSICA CERTAMINA.

*923. Athenis ad Parthenonem. Kirchhoff 493.

Νικίσας τὸν ἀγῶνα nomen victoris . . . χο]ρα[ι ἀνδρῶν
. τόνδ' ἀνέθιχ]εν ὄρον.
ἔξοχα τοῖς ἄλλοισιν] ὄροις ἔξω κατὰ φύ[λα
τοῦδε μεταπρέψαι καλλοσύνην] τρίποδος.

Medii fere saeculi v. — Fingo victorem aliquo urbis loco tripodem pro termino posuisse, quem reliquis terminis extra urbem conlocatis (hoc enim v. 3 dictum videtur, etsi quid sit κατὰ φύλα nescio) pulcritudine longe antecellere gloriatur. Aliter Kirchhoff:

Νίκας ὅσσοι ἔλont' ἐν ἀγῶσι θεᾶς χο]ροῖ ἀνδρῶν
δῆμος Ἐρεχθιδῶν ἐνθάδ' ἔθιχ]εν ὄρον,
στήσασθαι τεμένους χ]ώροις ἔξω κατὰ φύ[λα
κλεινὸν ἀριστεύσας μνημόσυνον] τρίποδος. —

2 init. poteris εκπρεπὲς ἀθλον ἐλῶν, nisi forte indicato confinio quo positus erat terminus scripsit poeta μέσσον ἔθιχεν ὄρον, cf. A. P. IX 786 τόνδε καθιδρύσαντο θεῶν περικαλλέα βωμόν - Δεύκης καὶ Πτελέης μέσσον ὄρον θέμενοι κτλ.' — 3 post φύ non patet plus duarum litterarum spatium, unde recte Kirchhoff φύλα pro φυλάς scriptum esse statuit.

924. Athenis in theatro. Benndorf *Goett. gel. Anz.* 1871 p. 607 sqq.

Εἰ καὶ τις προτέρων [ἐ]ν[αγ]ωνίῳ Ἑρμῇ ἔρεξεν
ἱερά, καὶ Νίκη τοιάδε δῶρα πρέπει,

ἣν παρέδρων Βρομίῳ κλεινοῖς ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν
Πρ]αξιτέλης διανοῖς εἶσατ' ὑπὸ τρίποσιν.

Medio saeculo III non vetustior, medio II non recentior esse titulum Koehler indicat. — 1 ΝΑ/ΩΝΙΩΠΕΡΜΕΙ corr. Benndorf. Elegantissime haec dicta: *multi Mercurio certaminum praesidi sacra obtulerunt, quidni ego Victoriae?* ubi vicisse Praxiteles non tam dicitur quam subsignificatur. Quod ἐν ταῖς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἀγῶσι vicit, Dionysio sociatur Victoria, utroque simulacro sub singulis tripodibus constituto.

925. In Λαμπρέων παράλων pago attico. Lebas I 85. Ex Rossii apographo Keil *Bullet. de l'acad. de St. Petersbourg* XVI 94 (1859).

Ἡδυγέλωτι χοροῖι Διονύσια [Σ]ίμ[ος ἐν]ίκα,
μνημόσυνον δὲ θεῶι νίκης τόδε δῶρον [ἔ]θηκεν,
δήμῳ μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφο[ροῦν]τι.
τοῦδε δ' ἔτι πρότερος στεφανηφόρον [ἔ]λειτ' ἀγῶνα.

Aetatis certe graecae. — 1 ΔΙΟΝΥΞ et nihil ultra Ross; ΔΙΟΝΥΞΙΑΙ MI . . O Lebas; supplevit et haec et vv. 2 et 4 Keil. — 3 ΦΙΛΟΝ pro ζῆλον Lebas. — Keil κισσοφόρῳ δέ. At δέ etsi recentiores poetae post tertium vel quartum adeo vocabulum ponere non dubitaverunt, extremo tamen enuntiati loco nemo posuit. — 4 filius Dionysiorum victor patrem ad sui exempli imitationem inpulit, et vicit pater quoque. Erravit Keil.

926. Hermionae. Ex schedis Fourmonti C. I. 1212.

Παν]τακλῆς μ' ἀνέθηκεν ἀδελφεός εἰμι δ' ἐκείν[ου
Πυθ]ο]κλῆς πλείστων ἀντιπυθῶν ἀέθλων
ἐλλαδικαὶ ν]ίκα[ι] τ[ρε]ῖς καὶ δέκα, τὰς [Νεμέ] τε
καὶ π[α]ρὰ [Π]ειρήνην Κασταλίαν τ' ἑλ[α]βον,
5 τρεῖς δ' ἐτι καὶ Ζεὺς οἶδε[ν] Ὀλύμπ[ι]ου ὡς ἐτίμας [τι]
εἰπεῖν ἐξ ἱ[ε]ρ[ο]ῦ [φθ]εγγόμενος στόματος·
ἄσπετα δ' ἄλλων φ]ύλ' οὐ[κ ἄ]ν τις ἀ[ρ]ι[θ]μήσειεν,
οὓς ἂν Ἀχαιίδα γῆ[ν ἤ]γαγόμε[ν]ον στεφάνους,
ἀλλ' ὅπόσ' αὐλῶ]δος τε καὶ ἐγκυκλίοισι χοροῖσιν
10 ὅσσα τε κωμῶ]δός, ταῦτα καταγράφεται,
ἥν]κα Βοιωτῶν με [π]αν[ήν]υ[ρι]ς] ἐστεφάν[ω]σεν
. πρῶτ' ἀ[π]ε[ν]εγ[κ]ά]μεν[ον].

χά] στέφανος Μοίσαις Ἐλι[κω]νίοι καὶ Διονύσῳ

Κ]αδμείῳ, τρίτατ' ἦν κῦθος ἐμοῖς γενέταις.

15 καὶ [β]ασιλεῖς δώροισι [μ'] ἐτίμησαν τὸν αἰοδόν

υἱὸν Ἀριστάρχου, θεοῖς φίλον, Ἑρμιονῇ.

Pantacles et Pythocles fratres, quorum nomina divinando restituit Boeckh, inter eos numerantur qui Soteriis ludis delphicis interfuerunt in saeculo, in titulo apud Wescher et Foucart *Inscr. delph.* 4 χοροὶ ἀνδρῶν Πυθακλῆς Ἀριστάρχου Ἑρμιοεύς, Παντακλῆς Ἀριστάρχου Ἑρμιοεύς. Epigrammatis male traditi incerta emendatio, certior interpretatio est, cuius viam fere monstravit Wilamowitz; intellexit enim inde a v. 3 usque ad v. 6 enumerari victorias ex magnis et panhellenicis ludis reportatas, deinde reliquas. — 3 . ν . . . ΙΚ-ΤΕΒΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΑΣ . . ΓΙ νῖκαι τρεῖς καὶ δέκα Boeckh; ab initio ἑλλαδικαί sim. Wilamowitz, in fine idem Νεμέη τε vel τε Νεμείη. — 4 ΑΡΑΡΒΙ — ΤΕΛ ΒΟΝΑ corr. Boeckh. — 5 ΣΟΙΔΕΟΛΥΜΠΟΣ et 6 ΣΓ. Ε. ΟΥΡΟΕΓΓΟΜΕΝΟΣ Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος Boeckh idemque v. 6 . . ἀπὸ θεσπεσίου, quod cum et ad litteras et ad rem aptius esset eo quod ipse posueram coniecit Wilamowitz τὰς δέκα (i. e. Nemeaeas Isthmias Pythias), καὶ τρεῖς οἶδεν Ὀλύμπιος ὡς ἐτύμας μοι Ζεὺς ἀπὸ θεσπεσίου φθ. στ. quae displicent. — 7 ΔΟΥΛΟΥ . . ΝΤΙΣΑΓΙΟΜΗΣΕΙΕΝ et 8 ΙΓΗΓΑΓΟΜΕΝ οὐκ ἂν τις ἀριθμήσειεν Boeckh, reliqua supplevit correxitve Wilamowitz. — 9 et 10 egregie restituit Boeckh. — 10 ΔΛΟΣ ΤΑΥΤΑ — 11 Γ. Ο. ΜΕΤ. ΑΝ . . Ρ. ΔΕΣΤΕΦΑΝΟΣΕΝ με πανήγυρις Wilamowitz. Videtur enarrari, unde victorias in catalogos relatas (v. 10) reportaverit. Proximis deinde versibus victoriis suis et Musas dicitur celebrasse et Bacchum Cadmeum, denique (τρίτατα) etiam parentes. — 12 . . . ΙΝΟΣ . . \ . ΔΙΠΡΩΤΑΙΕΙΣ . ΕΓΕΝΟΜΕΝ ἀπενεγκάμενον etsi difficilis tamen necessaria videtur correctio. — 13 ΕΛΙΗ . . ΝΙΣΙΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΥ corr. Boeckh. — 14 τρίτατα cave ad πρῶτα (v. 12) referas. Ludi quoniam in deorum honorem celebrabantur, recte is qui ludis interfuit ipsos deos nobilitasse dicitur. — 15 ΑΠΑΣΙΑΙΕΙΣΔΩΡΟΙΣΙΝ δῶροισί μ' probabiliter Wilamowitz.

*927. Athenis ad στοὰν Ποικίλην. Ephem. 3785.

Ὁ δῆμος ἐνεῖκα. Λούκιος Φλάουιος Φλάμμας Κνδαθηναιεὺς ἤρχε.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χοροῦς
ἄγαλμα δῆμῳ Κέκροπος ἐστάσαντο με,
ἐκούσιοι μεθύντες ἐξ ἀγωνίας,

ὥς μὴ φέροι τις αἶσχος ἀποκισσούμενος·
 5 ἔ]γώ δ' ἐκάστω τόσον εὐκλείας νέμω,
 καθ' ὅσον αὐτῷ ξυνὸς ὦν ὀφείλωμαι.

π fere p. Chr. n. saeculi. — 3 legebatur με θέντες, correxit Neubauer. Victoria dubia fuerat. — 5 sq. *prout quisque ad me ponendum contulit, suam cuique laudis partem tribuo.*

*928. Athenis in theatro Dionysi. Rhusopulus *Ephem. arch.* 1862 n. 165.

Νίκαν μὲν Πτολεμαίου ἐπώνυμοι Ἀτταλίδας τε
 λαὸς ἔλεν φυλᾶς τ' ἔκγονοι Ἀδριανοῦ
 Αἰγείδας τε φερεστέφανος Πανδειονίδα τε
 αἰμά τ' Ἐρεχθιδᾶν, κοῦροι ἐγερσιβόαι.
 5 ῥυθμοῖσιν δ' ἔσποντο πολυπτύκτοις Ἀγαθοκλεῦς,
 τα]ρσοῖς ἀνδροβόαν Ζώσιμον ὁσόμενοι.
 nomen . .] ἄρχεν Ἀθανάοις, ἔντυνε δὲ μολπᾶν
 νος ψαλμοῖς ἀμφικρότοισι Τρύφων.
 nomen ἰάνασσα χοραγία, ἀμφὶ δὲ νίκᾳ
 10 ἔσπετο οἱ κλειν]ά τ' ἀγλαία τρίποδος.

Epigramma Hadriano haud ita multo recentius tripodi subscriptum fuit, qui quo loco rotundae basi infixus fuerit etiamnunc prodit foramen satis magnum. — Choreutae ex variis tribubus electi fuerunt, chorodidas idemque poeta Agathocles (v. 5), tibicen Zosimus, praecentor Tryphon, choregi et archontis nomina perierunt; cf. Simon. ep. 148 ed. B¹. — 5 ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣ Koehler, cuius lectionem mecum communicavit Neubauer; Rhusopulus et ego ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΣ legimus. — 6 ΔΟΙΚ legi, ἄκοικ Cumanudes *Philist.* III 461; ταρσοῖς proposuit Wilamowitz sic fere explicans *Tryphonem intuentes ad eiusque tibias suum conformantes gradum*, quae explicatio quamlibet inpedita vera esse potest. — 8 fuerit participium velut μελπόμενος. — 9 ingeniose Wilamowitz ita hoc distichon temptavit:

ἀμφὶ δ' Ἀγρων] ἄνασσα Χοραγία, ἀμφὶ δὲ Νίκᾳ
 ἔπλετο κυδαλ[μ]α τ' Ἀγλαία τρίποδος,

in quibus placet sane Νίκη dea, placeret etiam Χοραγία, si non cum Victoria coniuncta esset, displiceret plane neque ferri potest Ἀγλαία τρίποδος; quamquam enim quid in hac figura ausi sint veteres non nescio, his tamen similia nec Haupt adtulit (*Opusc.* II 166 sqq.). Mihi

ἀμφιέπομαι ita dictum videtur ut sit comes illi obtigit choregia, obtigit etiam victoria victorique tripodis praemium; nominatur χορηγία πασιάνασσα simil., ut choregus is esse significetur qui sumptibus susceptis choreutarum et musicorum studia excitaverit et tamquam gubernaverit.

*929. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Nomen victoris . . χορηγ]ῶν ἐνείκα.

Οἶκος ὅτ' ἐχ]ορήγεε, φυλαῖς
 δὴ τότε Κεκροπιδῶν ἔξο]χα νεῖκος ἔην·
 οὗ τρίποδα κλεινὸν λείσσεις ἐ]μὲ πρῶτον ἄεθ[λον
 nomen choregi . . . τοῦ Β]ερενεικίδεω·

5 κοῦροι μὲν Πτολεμαίου ἐπ]ώνυμοι ἠέιδοντο,
 ῥυθμοὺς δὲ nomen . . ἤρμους]ε Λαοδικεύς.

II vel III saeculi.

930. Athenis in Parthenonis pariete. Lueders *Bull. arch.* 1872 p. 251.

Νίκας Ἀλκιβιάδου σημῆιον ἐνθάδε κεῖμαι·
 σταῖς δέ μ' οὐ μολπᾶς, ἀλλ' ἀρετᾶς ἄεθλον.

ἐπὶ ἱερείας Ἀλεξάνδρας τῆς Λέοντος ἐκ Χολλειδῶν.

Alexandra Cteti uxor, Isidis sacerdos in titulo apud C. Curtium
Diar. arch. 1871 p. 17.

*931. Athenis. In Barbacio descripsi. Vitor etiam quod benigne mecum communicavit Michaelis apographo.

Σοὶ τὰδ' Ὀνήτ]ωρ μῆλα, πατρώιε, σήματα νίκης
 Πυθώης ἱερῆς τ' ἀντίθεμ' εὐεπίης·
 τὸν Νεμέη Θήβη τε καὶ εὐρύχορος Λε[βράδεια
 μηδοφόνος τε Πλάται' ἡγλά[ισεν στεφάνοις,
 5 ἀσπίς τ' Ἀργεῖη, θώρηξ
 δισσάκι Παριά[δος
 Φοῖβε, σὺ δ' εὖ

Litterae vulgares aetatis romanae; v. l scriptum ΠΑΤΡΩΙΕ. — I KAR
 Kalbel, Epigrammata graeca. 25

haec ut reliqua supplevit Michaelia. — 1 *μηλα* cur *σήματα νίκης* Phoebō donaverit ille satis explicare non queo. In promptu est *Ἀπόλλων μαλό-εις* Lesbiorum, sed nihil hoc proficimus, neque huc pertinent quae Herculi Melitensi obferri solebant mala, cf. Dettmer *de Hercule attico* p. 12. — 3 sq. Lebadæe *Παμβουώτια* (C. I. 1588), Plataeis *Δαίδαλα* et minora et maiora agebantur (Paus. IX 3, 2 sqq.). — 5 *δωρήξ* quo tendat edoceri velim. — 6 fortasse precabatur ut augeret sibi deus *τῇν εὐ[ερίαν]*, nam rhetor vel poeta Onetor videtur fuisse coll. v. 2. — 8 prima littera superat *Σ*.

AVRIGARVM CERTAMINA.

932. Saidæ in urbe prope Sidonem sita. Waddington ad Lebas VI 1866 a. Antea ex Weberi apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol. min.* 1862 p. 183 coll. *Philol.* XIX 357.

Σιδωνίων ἡ πόλις Διότιμον Διονυσίου νικήσαντα Νέμεα ἄρματι.

Τιμόχα[ρι]ς Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

- Ἀργολικοῖς ὅκα πάντες ἐ[ν] ἄγκεσιν ὠκέας ἵππους
 ἤλασαν ἐκ δίφρων εἰς ἔριν ἀντίπαλοι,
 σοὶ καλόν, ὦ Διότιμε, Φορωνίδος [ᾧ]πασε λαός
 κῦδος, ἀειμνάστους δ' ἤλθες ὑπὸ στεφ[άνου].
 5 ἀστῶγγάρ πρᾶτιστος ἀφ' Ἑλλάδος ἱππικὸν [ε]ἶχος
 ἄγαγες εἰς ἀγαθῶν οἶκον Ἀγηγοριδᾶν.
 αἰχεῖ καὶ Θήβας Καδμηίδος ἱερὸν ἄστν
 δερκόμενον νίκαις εὐκλέα ματρόπολιν
 πατρὶ δὲ σῶι τελέ[θ]ει Διονυσί[ω]ι εὐχος ἄγ[ω]ντος,
 10 Ἑλλὰς ἐπεὶ τρανῇ τόνδ' ἐβόασε. [θ]ρόον
 'οὐ μόνον ἐν ναυσὶν μεγαλύνε[αι] ἔξοχα, Σιδών,
 ἀλλ' ἔτι καὶ ζευκτοῖς ἀθλοφ[όροις] ἐν ὄχοις.'

Timocharis Eleuthernaëus III saeculi artifex. — 2 ANI — 9 TEAE
 ΣΕΙ — ΙΓΝΟΣ — 10 ΕΒΑΣΘΕ. Omnia restituit Kirchhoff, praeter v. 9,
 ubi Waddingtonis lectionem nondum noverat.

*933. Athenis. Miller *Revue archéol.* 1872 p. 354.

Τ. Δομίτι(ον) Προμ(η)θέα Ὡαθεν πα[ρ]άδοξον, περιοδονε[ί-
κ]ην τὸν ἀντικος[μητῆ]ν Τ. Δομίτι(ος) Προμ(η)θέ[υς]
Ὡαθεν καὶ Τ. Δομίτι(ος) [Νά]ρκισσος τὸν [ἐαντῶν] πατέρα.

Ὀλύμπια Πύθια Ἰσθμ[ια] [Νέμεια]
ᾱ. β̄. ᾱ. ᾱ.

Ἄλλοτε μ[ὲν] σταδίοις με κατέσπεφεν Ἑλλὰς ἄ[πασα]
ἄρματι νεικήσαντα Δ[ιὸς] Πεισαῖον ἀγῶνα,
ἄ[λλο]τε δ' ἐν Νεμέῃ, Πυθοῖ [δὲς, πέμπτε]ρον ἐν Ἰσθμῷ,
ἐν μ[ὲν] ὄχθ[ρ]ου νεικής ἄθλα [φέ]ρον[α π]άτρην,
5 ἐξ[ῆ]κονθ' ἱ[ερ]ῶν ὧν ἔλαβον στεφάνων
ἐν πλείστοις ἱεροῖς, οἷς [θ]έμα κείτο μόνον.

γ̄.

Τ. Δομίτιον Προμηθέα ἀντικοσμητῆν Neubauer docuit me inveniri in tit. *Philist.* III 344, 4, quem titulum, cum eosdem fere enumeret magistratus atque tit. *Philist.* IV 168, huic necessario aequalem esse, i. e. anni fere 240; cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 153. — Suppleveram priusquam Milleri disputationem cognovissem, raro ut res fert ab eo discrepans. — In praescriptis bis scriptum in lapide ΠΡΟΜΘΕΑ et ΠΡΟΜΘΕ[ΥΣ]. — ἐαντῶν ante πατέρα addidi propter spatii rationes. — 1 ἄ[ρ]ιστον Μ. — 3 Πυθοῖ τε καὶ ἔσχον ἐν Ἰσθμῷ Μ. — 4 . . . ΟΧΣ . . . εὐμύχθου invenit Μ. — 5 . ΞΗΚΟΝΘΙ . . ΩΝ quae aliter legi nequeunt, quamquam mirus est genetivus *sexaginta coronarum* ἀσυνδότης positus et quidem pendens ab ἄθλα vocabulo v. 4, magisque etiam mirus liberior vocis στεφάνων usus, cum quidem ἀγῶνας θεματικός et στεφανίτας inter se opponi pateat; neque denique infra scriptum γ̄ numerale explicare possum, nisi forte ad satis singularem carminis compositionem spectat, in quo tres pentametri tres hexametros excipiunt.

934. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1876 p. 141 n. 19.

Ἰππῳ νικήσαντα Θεόπροπον ἔσπεφε Πῖσα,
εὐπατρίδην Ρόδιον, συνκλητικῶν γενετῆρα.

II vel III saeculi. — Filii ad senatoriam dignitatem provecti erant.

935. Constantinopoli supra anaglyphum, in quo auriga exsculptus est in quadriga adstans flagellum coronamque manibus tenens magna hominum caterva cinctus victori plausus ferentium. Equorum nomina adpicta Νικομήλεμος, Ῥαδιᾶτος, Πύρρος, Εὐθύνομος. Henzen *Bullet. arch.* 1847 p. 122.

Ἄλλοις πανσαμένοισιν, [ἀεθλεύοντι δὲ μούνην
Πορ[φ]υρίῳ βασιλεὺς τοῦτο [δὲ]δωκε γέρας·
πολλάκι νικήσας [γ]ὰρ ἐο[ὺ]ς π[ό]ρεν ὠκείας ἵππους,
λάξετο δ' ἀντιπάλων καὶ πάλιν ἐοτέφετο.
5 ἔνθεν ἔην Πρασίνοις ἔρις ἄσπε[τος], ἔνθεν ἀντή·
ὥς Βένετους, τέρψῃ, κοίρανε, κα[ὶ] Πρασίνους'.

δῆμος Πρασίνων.

ἄγεται, οὐκ ἄγεται, οὐ μέλει μοι· δὲς ἡμί[ν] Πορφύριν,
Πρασ[ί]νο[ι]ς Πορφύριν.
ἔτερ[ψ]εν εἰς Βένετον, τέρψει καὶ εἰς Πράσινον·
εἰ δ' αὐτός, λάβε τὸ δημόσιον.

Epigrammatis fragmentum ex Anth. Plan. V 340 supplevi de monum. aliquot graecor. carminibus p. 18 sqq. — 2 . . . ΠΟΥΡΙΟΝ et v. 3 ΤΑΡΕΟΙΟΝ lapis. — 6 τέρπει Planudes. — Porphyrius Calliopus natione Afer (de quo copiosius exposui l. s. s.) celeberrimus quinti sextique saeculi apud utramque factionem auriga, idemque variarum circensium seditionum auctor et dux. — 2 βασιλεὺς fortasse Anastasius, cf. l. s. s. p. 32. — 3 significatur diversium, de quo cf. Constant. Porphyrog. *cerim. aul. byzant.* p. 336 d. ed. Bonn. δέλης κελεύοντος τοῦ βασιλέως γενέσθαι τὸ διβέρσιον κατέρχεται ὁ ἀκτουάριος καὶ φέρει τοὺς τέσσαρας ἡνώχους . . . καὶ ἐπιτρέπει αὐτοῖς ποιῆσαι τὸ διβέρσιον καὶ ἀνταλλάξαι τοὺς ἵππους . . . ἀντιπαρὰδοῦσι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας· τὰ δὲ σκεῖν οὐκ ἀντικαταλλάσσονται· φοροῦσι δὲ πανία σημεῖα, μνηνόντα ὁ τοῦ Βένετου Πράσινον, ὁ τοῦ Πρασίνου Βένετον. Mutatis equis qui victoriam tulit, ad eam factionem sese conferebat, ὅθεν εἰσὶν οἱ ἵπποι, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ ἐπαθλα στεφομένων αὐτῶν ἐκ τοῦ βασιλέως ἀπέρχονται εἰς τὸν αὐτῶν δῆμον. Cf. l. s. s. p. 21 sq. et quae addidit Friedlaender *Ind. lect. Regimont. aestiv.* 1872. — 5 sq. postulant Prasini sibi ut cedatur Porphyrius auriga; imperatori enim ius erat aurigas alteri utri factioni tradendi, cf. l. s. s. p. 20. (τέρψῃ coniunctivus pro futuro positus ex usu byzantino; cf. Lobeck *Phryn.* p. 722.) — Eadem paullo inmodestius flagitant Prasini in eis quae subscripta sunt, ubi ἡμῖν traditur, deinde ἰνοyc et στερεε, ἔτερψε corr. Buecheler. Minatus esse imperator videtur, nisi quietem

agerent, certamina fore ut omnino prohiberentur; respondent illi *sive fient sive non fient* (ἀγεται, οὐκ ἀγεται scil. τὸ ἱππικόν, cf. l. s. s. p. 20), cede *Porphyrium*, et adiciunt ad ipsum *Porphyrium* conversi *si ipse audes, sume pannum prasinum*; hoc enim esse τὸ δημόσιον demonstravit Reiske ad *Const. Porph. l. s. s. p. 344 sq.* Videntur haec a seditiosis clam subscripta esse.

CERTAMINA GYMNICA.

936. Argis. C. I. 17 ex schedis Fourmontii. Melius Ross *inscr. ined.* I 55 et Lebas II 108.

Ἄλκιων ἀνέθηκε [τῇ] ντσα
Ἰσχύ[λ]λου, θ[ε]οῦ []ὸς τοῖς δαμοσίοις ἐν ἀέθλοις
τετρακι τε [σ]πᾶδιον νίκη κα[ὶ] δις τὸν ὀπλίτα[ν].

v saeculi initio. Conclamatas huius tituli difficultates paullo violentius sustuli. Est autem Rossii apographum tam adcurate factum, ut de earum saltem quae perierint litterarum numero dubitari plane non possit. Ab initio tituli duae interierunt; reliquis versus, qui desinit verbo ἀνέθηκε, integer est. Eadem plane est alterius versus condicio, cuius extremum vocabulum Ross tradidit κτγ+το, consentiente Lebasio, nisi quod hic antepaenultimam litteram ι fuisse testatur confirmata Fourmontii lectione. Inde consequitur cum neque a fine quidquam desit et proximus versus ab initio plane integer sit, non posse scribi Ἰσχυλλος. Tertiū deinceps versus certa est lectio ΘΙΟΡΟΞΤΟΙΣΑΑΜ. Iam nomen requiritur vel solius victoris vel ipsius atque patris; possis Ἰσχύλλου Θίσιος, ut concedam Θίσιον nomen graecum esse. At restat primum tituli vocabulum cuius tres quae superant litteras Ross OON tradidit, Lebas vero diserte errasse illum testatus primam litteram nec theta nec omicron sed coppa esse dixit; unde certus est vocabuli in — κων exitus. De plurali genetivo cum nequeat cogitari, restat ut nominativus fuerit ad ipsum victorem referendus. Duo igitur eiusdem enuntiati verba habes ἀνέθηκε et νίκη, quae ferri nequeunt. Itaque ut duo constituerem enuntiata studui, ειο aut scriptum male aut lectum pro θεῷ ratus, ι autem litteram iam mutilam olim spiritus notam superne inferneque clusam fuisse existimans. Reliqua bene restituit O. Mueller ap. Franz. *Elem. epigr.* p. 71 (cf. p. 380). — Ceterum ex eis quae disputavi patet primum versum hexametrum non fuisse; pro Ἄλκιων vix

invenies aptius nomen. — 2 στάδιον doricè i. q. στάδιον, cf. Ahrens *dial. dor.* p. 109. — ὀπλίταν scil. δρόμον.

937. Aphidnia. Rangabes 992.

ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ
ΝΗΟΞΕΝΑΣΤΕΙΡΑΝΤΗΡ
ΚΑΙΔΟΛΙΧΟΚΡΟΤΑΦΟΥΝ
ΦΥΓΙΟΥΤΕΤΑΔΙΟΝΕΞ
ΡΟΥΝ ΥΞ Λ

Dicuntur haec superesse ex titulo viginti fere versuum. Memorabile est adiectivum δολιχοκρόταφος v. 3; deinde σταδίου nomen v. 4 argumentum tituli videtur indicare.

938. Tanagrae. C. I. 1582.

Εικόνα τήνδε ἀνέθηκε Φορύστας παῖς ὁ Τριάκος,
κῆρυξ νικήσας καλὸν ἀγῶνα Διός·
ἄλλους τε ἀθλοφόρους πτανοῖς ποσὶν εἶλον ἀγῶνας,
εὐόλβου δὲ πάτρας ἄστρῳ καλὸν στεφανῶ.

Καφισίας ἐπέειπε.

1 fere vel ante vel post Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter r, si fides est Rossii apographo; n formam habet Leake. — Phorystam recte Boeckh hominem agnovit *validis lateribus praeditum*, ut pariter voce (κῆρυξ v. 2) ac pedibus vigentem. — 2 etiam praeconandi artem fuisse coronarum praemii haud expertem notum est; cf. Boeckh ad C. I. 1583 quemque adtulit Ciceronis locum *ad famil.* V 12, 8. — καλὸν ἀγῶνα Διός cf. supra ad. n. 492 et Diod. XV 53, 4. Cleosthenis victoris ol. 66 epigramma est apud Pausan. VI 10, 7, quod Tanagraeus poeta imitatus est:

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Ἐπιδάμου.
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

ubi v. 2 scribendum ἵπποις νικήσας, cf. n. 492. — 4 ΣΤΕΦΑΝΟ.

939. Synnadis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 201.

Εἰς δρόμος, εἰς στεφανο[s]· νίκης κρίσις ἀμφοτέροισιν
ἐλ(λ)αχεν ἰσοταχῆς· ὄνομα δ' Ἰππόλυτος.

ταῦτα δὲ κηρύσσοντος ἀπο[ύσα]ς Ἐναγρος ἡμ[ῶ]ν
 στήσεν ἀγ[ω]νοθέτης εἰκόνας ἀμφοτέρ[ω]ν.

Litterae vulgares praeter A. — 3 ΑΚΟ|ΕΙΣ corr. Egger. Ter praeterea in apographo peccatum ο littera pro η scripta. — Miro casu accidit ut duo homines eodem Hippolyto nomine idem subeuntes cursus certamen eodem praemio ornarentur.

940. Athenis in arce. *Ephem.* 179. Rangabes 989.

Νῆικαι ἔξ
 Παναθήναια παί[δων]
 Θαργήλια

Τῇσι δὲ τις δείξας παραδε[ί]γματα παισὶν ἔαντοῦ
 μᾶλλον ὀρέξασθαι τῆς ἀρετῆς προτρέπει.

Et litterae ς et scriptura ΕΛΥΤΟ quarti saeculi indicia. — In praescriptis ΔΙΚΑΙ, quod correxit Keil *sched. epigr.* p. 13, idemque παίδων supplevit. — Titulus vix integer est.

*941. Athenis in arce. Ex Rossii Bursianique apographis Keil *Bullet. acad. Petropol.* 1859 XVI 98 sq. Cf. C. I. 233.

Διοφάνης Ἐμπεδίωνος
 νίκη Ἰσθμοῦ.

Ἐμπεδίωνος παῖδες Ἀθηναῖοι δὲ ἐνίκων,
 Διοφάνης ἀγένειος [ἐν] Ἰσθμῷ πανκρατι[αστής],
 καὶ πρόγονος Στέφ[ανος]· ῥώμην δὲ χειρῶν [ἐ]π[έ]δ[ει]ξ[αν].

III fere a. Chr. n. saeculi. Supplevit Keil. — 2 ε. ιεσμον legebant; meum apographum ceteroqui paullo plenius hoc loco deficit. — 3 legi ΙΠ. Δ. Ξ//, unde confirmatur Keilii coniectura. — Diophanes inter pueros (ἀγένειος), inter viros iuvenesve (πρόγονος) vicerat Stephanus, cuius cur non praefixum sit nomen nescio. — Ceterum plane non video quomodo ante v. 1 ad dextram ΤΟΦΩΝΑ et extremo versu primo ΚΛΕΙ litteras in lapide deprehendere potuerint.

942. Thera in insula. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 107.

*Λωροκλείδας Ἱμείροντος
Ἑρμῆι καὶ Ἡρακλεῖ.*

*Ἄ νίκα πύκταισι δι' αἵματος· ἀλλ' ἔτι θερμόν
πνεῦμα φέρων σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας
ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνο[ν]· ἅ μία δ' αὖς
δις Λωροκλείδαν εἶδεν ἀεθλοφόρον.*

I fere a. Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter A.

943. Athenis, olim sub anaglypho. C. I. 250.

*Ἀ]θλα τὰ τῆς νίκης Ὠράριος Ἡρα[κλείδου
λα]μπάδας Ἑρμείαι θῆκε καὶ Ἡρα[κλεῖ.*

II fere p. Chr. n. saeculi. — Aurarius (sic Keil *de inscr. attica* 1864; Horarius Heraclides Neubauer *Herm.* XI 146 adnotans Horarium praenomen esse) fortasse ephebus fuit gymnasii. — 2 ΗΡΑΙ hoc ut reliqua supplavit Boeckh.

944. Oenoandis Pisidiae. C. I. 4380^m. coll. Add. III p. 1169.

*Ἀγωνοθετοῦντος Ἰουλίου Λουκίου [Μ]ει[δ]ίου Εὐαρέστου
πανηγύρεως ἐ[πετείου] Εὐαρεστείων, ἧς αὐτὸς συνεστήσατο
ἐξ οἰκίων χρημάτων, Πόπλιος Σθένιος Φρόντων Οἰνοαν-
δεῖς, υἱὸς Ποπλίου Σθενίου Λικινιανοῦ, στεφθεῖς ἀνδρῶν
παγκράτιον κοινὸν Λυκίων.*

*Παίδων μὲν τὰ πρῶτα πάλην ἔστειψέ με πάτρη
καὶ κύδηνε κλυτῇ εἰκόνι χαλκελάτῳ·
πανκράτιον δ' ἀνδρῶν κοινὸν Λυκίων μετέπειτα
ἀράμενος πάτρη θῆκε ἑρατὸν ξόανον.*

In praescriptis ΠΕΙΛΟΥ Schoenborn, n. ΙΙΙΟΥ sched. Danielli; Μαι-
δίου Franz. Eiusdem agonothetae mutilus titulus C. I. 4380 n. — Post
πανηγύρεως omnes Ε----- ΕΥ κτλ. ἐπετείου Wilamowitz. Euarestei
ludi ab ipso agonotheta eiusve patre vel proavo videntur instituti esse.

945. Prope Thessalonicen inventus cippus, in quo mirmillo exsculptus est altera manu fascinam et pugionem tenens. Longprérier *Rev. archéol.* 1849 p. 198 sqq.

Εὐφρότης πάις ἦλθον, αἶθ' ἐ πλοκαμεῖδες ἐπῆσαν
ἐξάκι νικήσας πατρίδ' ἐπη[υ]κλείσα.

1 αἶθ' ἰ pro ἔθ' αἰ scriptum esse dixi de monum. aliquot graecor. carminibus p. 40, cf. Petron. c. 57 et puer, inquit, capillatus in hanc coloniam veni: adhuc basilica non erat facta. — 2 ΕΠΗΛΚΕΙΣΑ legebatur ἐπικλείσα. Cf. Simon. ep. 125 νίκαις ἰππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας et id. ep. 156 ἐπτάκι νικήσας ἐς γόναν' οὐκ ἔπεσεν, ubi extrema παρ' ὑπόνοιαν addita. *Anthol. app.* 308 χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας, denique cf. supra n. 21, 12 et infra n. 947, 6.

946. Trallibus Cariae. C. I. 2936.

Εὐβούλου Πολλίων κληρίζομαι· ἐστὶ δὲ πάτρη
Νῦσά μοι εὐκλειῆς· πόλιος δὲ γέροντά με δῆμος
Τράλλεος εἰν ἀέθλοισιν ἀταρβέ[ος] Ἡρακλῆος.

ἀγωνοθετούντων καὶ ἀναθέντων τοῖς ἀνδριάντας Μ. Αὐ-
ρ(ηλίου) Συ[μ]μάχου Κυανίου καὶ Μ. Αὐρ(ηλίου) Ἐρμείου.

3 ΑΤΑΡΒΕC — In subscriptis CΥΓΝΑΜΑΧΟΥ. Deinde Κυάνιος recte se habere puto neque emendandum Κιανῶ.

947. Romae, in tribus anaglyphi lateribus. C. I. 5923.

a. . . . τρος αὐτοῦ Ν[εική]της Ἡρακλεῖ[ος] προβιβασθεῖς,
καὶ αὐτὸς ἄθλοισι τοῖς ἐν σταδίοις τ[ε]τείχεν,
καὶ πρῶτον στεφθεῖς στάδιον καὶ αὐτὸς δὲ διάνυον
Ἡελίου τε δρόμον Μήνης τε Σελήνης ἄθλα τελέ(σ)σας,

5 μερίζονα θ' Ἡρακλέους ἐνεγ[κ]λίν,
αἶσι τῶν γονέων τὸ γένος καὶ πατρίδ' [ἐπ]ε[υκλεί]σ[ας] ἔπ-
αι[ν]ον ἔχ[εσ]κεν.

Ῥώμῃ τῇ κοσμο[το]ρόφῳ χάριν οἶδε μεγίστην,
ἐν μεγάλῃ δόξῃ τ' ἔδραμε [ν]εικήσας
στέμ[μα]τα πέν[τε] τυχ[ώ]ν· καὶ [σεμνῶ]ν εἰμ[ι] προφήτης
10 ὧν γε προεῖπα θεῶν.

- b. *Νεικήτης, τῷ γένει [Μ. Τύλ]λ[ι]ος
Εὐτύχης Βειθυνὸς τεχνεῖτης ἐποίει.*
- c. ἀληθ[ῆ]ς ἐ[σ] τοὺς [θ]ν[η]τοὺς γαίνετε θεὸς Ἑρμῆς
[Μ.] Οὐ[λ]πιος φίλος καὶ αὐτὸς σὶν
Εὐδοίη, ἣν εὖχομε σώζεσθε πάντοτε.

De restituendis titulis desperandum videtur; melius cederet opera si anaglyphum quale fuerit sciremus: interim intellexisse sufficit in inscriptione vilissimo dicendi genere argumentique vulgaritate insigni non nimis magnam nos fecisse iacturam. — 1 ΗΡΑΚΛΕΙ Ligorius apud Muratorium; nihil nisi . . . ΛΕΙC Osann, qui etiam magis mutilo utitur apographo. — 2 ΤΟΤΕΥΧΕΙΝ non intellego. — 5 post Ἑρακλέους legitur CΥΝΕΙΔΗC, quod fuerit feminini generis nomen, ad quod αἰσι dativus referri possit; fortasse igitur μελίζονα[ς] Ἑρακλέους . . . ἴδας ἐνεργῶν scribendum. — ΕΝΕΓ | ΧΩΝ — 6 ΠΑΤΡΙΔΟCΤΕΤΥΧΗC | . . ΟCΠΑΙΔΙΟΝΕΧΕ | ΕΝ ἔπαινον Franz, cetera probabiliter correxi; cf. supra ad n. 945. — 7 ΚΟCΜ | . ΚΟΦΩ corr. Franz. — 8 sq. . ΕΙΚΗCΑΡΩΜΑ | . . ΗΤΕΤΥΧΟΝ . ΚΑΙ | . . CΥΝΕΙΜΗΠΡΟΦΗ | ΤΗC in quibus quae conieci eorum nihil certum est praeter εἰμί. Franzii supplementa intellegi nequeunt.

Titulus b sic traditur:

ΟCΞΕΙΑ
ΝΕΙΚΗΤΗC
ΤΩΓΕΝΕΙ ΚΕΙΛΕΟC
ΕΥΤΥΧΗC κτλ'.

ubi ab initio in promptu est Osanni coniectura Ἐφέσια. — Μ. Τύλλιος Neubauer, qui recte eundem artificem adgnovit in tit. attico C. I. 247 Μάρκος Τύλλιος [Εὐτύχης] Ἀπαμεὺς τῆς Βιθυνίας, cf. *Diar. arch.* 1876 p. 68 sq.

Titulus c omnium ineditissimus hic est:

ΟΗΕ
ΟCΤΟΥC
ΟΝΗΡΟΥC
ΓΕΙΝΕΤΕ
5 ΘΕΟC
ΕΡΜΗCΕΙΑ
ΕΥCΚΟΥΠΙ
ΟCΦΙΛΟC
ΑΠΟΛΕΙ
10 ΛΑCΑΚΑΙ

ΑΥΤΟCCΥΝΔΕ

ΜΑΔΙΕΥΟ

ΔΙΗ ΗΝΕΥ

ΧΟΜΕ CΩZE

15 CΘΘΙΑΝΤΟΤΕ

ubi ab initio ἀληθής posui; ἤλως Franz idemque θνητός v. 3 recte, cetera temere adtrectans. — 13 nec cuius sit votum patet nec pro qua muliere factum; σὺν δάμαρι inprobabiliter v. 11 sq. Franz.

IV. EPHEBICA.

948. Teno in insula. Ex Francisci Desippae apographo pessimo *Ephem.* 3408.

Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ γυμνασιάρχου Φιλίσκου τοῦ Φιλίσκου,
Σίμον τοῦ Ἀρχα[γ]όρου Ἑρμῆ καὶ Ἡρακλεῖ.

secuntur epheborum nomina

Τᾷς με[λέ]τας ἄνθημα διάκτορον ἔνθα με κεδνοί
 9[έντ]ο παλαι[σ]τριτᾶν ἡμέ[ρ]ω ν φ[ύ]λα[κ]α,
 ἔργμ]ασι ν ἐντάκτοισι μεμαλό[τε]ς ἄκ[ρ]ον ἔφηβοι
 καὶ φιλι[αι] Χαρίτων τε ἄμμιγ' ὁμοφροσύναι,
 5 τοὶ περὶ γυμνασιάρχον ἀεὶ μεδέοντα Φιλίσκον
 σ[ω]φροσύνα[ς], Σίμον [τ' ἔ]ν[υ]γονο[ν] Ἀρχα[γ]όρου,
 οἷνεκ' ἐγὼ πι[ν]υτ[ᾶ]τα καὶ ἀγλαὸν ἦθεσι κόσμον
 δῶ[κ]α καὶ ἐ[γ]μῶμον πάντοθεν εἰρυσάμην.

Litterae vulgares praeter A; titulus ineuntis videtur romanae aetatis. Emendaverunt Bergk *Fleckeis. Ann.* 81 p. 63 (cf. Meineke *ibid.* 81 p. 375 n. 22) et Keil *Philol. vol. suppl.* II 570 sqq., qui praescripta una cum epheborum catalogo restituit; traditur ab initio ΜΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΕΣ et paullo post ΑΡΧΑΙΟΥ. — 1 ΜΕΝΤΑΣ et 2 ΘΗΝΗΠΟΝΠΑΛΑΙΤΡΙΤΑΝΗΘΕΟΝΦΙΛΑΣΑΙ corr. Bergk. Mihi et κεδνοί, quod nimis longe abest ab nomine ἔφηβοι, substantivo videtur egere et φύλακα adiectivo; itaque conicio παλαιστρίταν ἡμέροι φύλακα. — 3 Σ . . ΛΑΣΙΝ ἔργμασιν Bergk, σχήμασιν Keil, quod propter hoc ipsum quod vocabulum rei proprium est elegantiori poetae iniungendum non est. — ΛΟΝΣΑΚΤΟΝ ἄκρον Keil, αἰέν Bergk. — 4 ΦΙΛΙΧΑΡΙΤΩΝ — 6 ΣΟΦΡΟΣΥΝΑΙ — ΣΙΜΟΝ . . . ΝΕ . . .

ΝΑΡΧΑΙΟΥ Σίμων τ' ἔκγονον Neubauer, perfecit emendationem Wilamowitz, idemque σωφροσύνας genitivum restituit. — 7 ΘΥΝΕΚΕ . . ΠΟΝΥΤ . ΤΑ et 8 ΔΩΡΑΚΑΙΕΙΩΜΟΥ corr. Bergk.

949. Spartae herma. Ross *Inscr. ined.* n. 29.

Συνέφηβοι Δαμοκράτους.

Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν, υἱὸν Διοκλῆος
ἀμφὶ παλαιστραῖσιν στήσαμεν ἡμετέραις,
παῖδες ἀνίκαιοι, σθεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβοι,
Ἑρμάωνι θεῷ πλεῖον ἀγαλλόμενοι,

5 βουλαῖσιν πινυτοῖο Φιλουμενοῦ, ὃς πλ[έ]ρον ἄλλων
ἐστὶν ἐπιστατέων γυμνασίαις πρῶτασις.

II p. Chr. n. saeculo vix antiquius epigramma. — 4 πλεῖον quia ipse Damocrates iam Mercurius factus est. — 6 ἐπιστατέων participium; fuerit Philumenus curator aedificiis restituendis praepositus, cf. Dittenberger *de ephebis atticis* p. 46.

*950. Athenis herma apud gymnasium quod dicunt Hadrianeum. Franz *Bullet. arch.* 1835 p. 210.

Τόνδε ἀπὸ θαυοῦχων ἱερῆς μητρός τε γεγῶτα,
ἢ τελετὰς ἀνέφαινε θεοῖν παρ' ἀνάκτορα Διοῦς,
Αἴλιον Ἀπολλῶνιον, κλεινὸν κοσμήτορα παίδων,
στῆσεν ὁμώνυμος υἱός, ὃς ἄρχων ἦεν ἐφίβιον.

Hadrianeam aetatem produnt et praenomen Αἴλιος et vetustior θεοῦν forma, denique locus, ubi inventus est titulus. — Aelius Apollonius πατρίθεν Lycomida, μητρίθεν Phyllida fuit. — 4 ἄρχων ἐφίβιον cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 54 sq.

*951. Athenis herma. Cumanudes *Palingenesiae* 1865 mens. Nov. n. 22.

Ἰαπέα Ῥωμαίων τὸν ἐν ἡιθέοισιν ἔφηβον,
Κέρκυκος Ζήνωνος ἀφ' αἵματος υἱέος υἱόν,
Ζήνωνος Ζήνωνα, κλυτῶν προγόνων κλυτὸν ἔρνος,
πατρός καὶ μητρός Στρατόλας παραμύθιον εἶναι.

Litterae ζ antiquior forma Hadrianeae fere aetatis indicium. —

2 de gente Cerycum orti filius pater avus homonymi. — 4 cf. supra ad n. 502, 4. Defuncto patet iuveni hermam positam esse; quis posuerit nescitur.

*952. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* I 428.

Εἰκόνα κοσμητοῦ Ἑρμείου παῖς Θεόδωρος,
Ἑρακλέους ἱερῆος ἀνέστησεν σὺν ἐφήβοις.

Litterae εσω. — 2 σὺν ἐφήβοις, qui dedicando aderant.

953. Athenis herma mutilus. Minusculis litteris ed. Dittenberger *Hermæ* XII 7 (C. I. Att. III 749).

Δόξαν συν[εφή]βοις, χρηστότη[τος] εἴνεκεν
Κάλλιπ[π]ος Ἀντιφῶν τε [τὸν κο]σμήτορα.

1 *epheborum consilio.*

954. Athenis herma. C. I. 268.

Ὁμωνύμου παῖς εἰμι κλινὸς Ἀρχ[ικλῆ]ς.
κοσμητῆς
Ἀρχικλῆς (Ἀρχικλέους) Λακκιάδης.

Ἐπὶ Δειδί(ου) Σεκοίνδου Σφηττίου ἄρχον[τος].

Sequitur tabula magistratuum et ephëborum.

Anno 112 ex coniectura adsignat Didium Secundum archontem Neubauer *Comment. epigr.* p. 150. — Senarii supplementum, quod fugerat Boeckhium, etiam Keil invenit, cf. Neubauer *Hermæ* XI 142.

955. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* III 60 et IV 468.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλ[ῆ] καὶ ἡ βουλή τῶν ἑξακοσίων
καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τῶν κοσμητῶν Ἡλιοδωρον Π[ει]-
ραιέα.

Σχῆμα τόδ' Ἑρμείας καὶ εἰκόνας Ἡλιοδώρων
κεστροφόροι ξυνῶ τῷδ' ἀνέθεντο τύπῳ,

τοῦ μὲν ἐπεὶ θεὸς ἐστι καὶ εὐ[αδ]ε παισὶν ἐφήβοις,
τοῦ [δ'] ὅτι κο[σ]μητῶν ἐξοχὸν εἶλ[ε] κλέο[ς].

Ἐπὶ ἄρχοντος Φο[υρ]ίου Μητροδώρου Σουνιέως ο[ί] ἐφηβοὶ
ἀν[έγ]ραψαν τοὺς παιδευτὰς καὶ ἑαυτοὺς.

sequitur tabula magistratuum et epheborum.

Furius Metrodorus archon ca. a. 115; cf. Neubauer *Comment.* p. 145.

— 1 εἰκόνας plurale in metri gratiam. — 3 εὐ. . . ε corr. Cumanudes idemque reliqua supplevit.

956. Athenis herma. C. I. 270.

Εἰκόνα τήνδε Ποσειδῶνος ἐν ἐφήβοισι παλαίστραι
τεύξας κοσμητοῦ θήκατο Νυμφόδοτον.

Ἐπὶ τῆς Γαίου Ἰουλίου Κασίου Στειριέως ἀρχῆς, κοσμητῆς
ἐφήβων Ὡλῆος Πόντιος Νυμφόδοτος Ἀζηνιεύς κτλ'.

Iulius Casius archon ca. a. 120; cf. Neubauer *Comment.* p. 19. — Idem (*Herm.* XI 139) defendit epigramma ab inutili emendandi studio, recteque ἐφήβοισι idem esse ait quod ἐφήβοισι. Non tamen recte u litteram temere insertam putat in metri simulque lusus cuiusdam gratiam; illius enim aetatis homines cum u vocalem non aliter pronuntiarent ac φ consonantem, nihil nisi consonantis duplicationem ab arsi excusatam scriptor commisit. Explicandum autem ἐν ἐφήβοισι non dum in ephebis est, sed una cum ephebis, sicuti supra σὺν ἐφήβοις n. 952. — παλαίστραι dativus a participio τεύξας pendet. — Ceterum inprobabilis videtur Dittenbergeri emendatio (*Herm.* XII 1 sq.) ἐν ἐφήβοισι παλαίστραις, ut sint palaestrae ἀγαθὰς ἐφήβους ἐχουσας.

957. Athenis ad Prytaneum. Cumanudes *Philist.* III 62. C. I. Att. III 736.

Ἡρ[ο]χε μὲν Ἡρώδης, κοσμήτεες δ' ἐσθλὰς [Ἰάκχο]ν
εἰροπόλους, νηπίων μυστιπό[λος συν]όδων

Διογένης δ' ἐχάραξ' ἐτάρου [Ἰ]νεκα Μαρκιανοῖο,
τάνδε γραφὰν φιλής μνημόσυνον θέμενος·

5 τῶν δ' ἄρ' ὁ μὲν Πτολεμαῖον ἐπώνυμον ἔλλαχε φυλᾷς,
αὐτὸς δ'] Ἡρακλέους ἔγγονον Ἀντίοχον.

Ἐκεσ[τ]ροφυλάκει Εὐτυχίδης Ἀσκληπιοδώρου Αἰξωνεύς.

Ti. Claudius Herodes Marathionius archon fuit tertius ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας τοῦ . . . Καίσαρος Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ (tit. att. *Philist.* I 381); i. e. 127 vel 129, cf. Dittenberger *Hermæ* VII 213 sqq. — 1 suppl. Cumanudes. Cosmetæ nomen, quod ex sacro ritu tacetur, Dionysius est Marathionius; cf. tit. s. s. — 2 μυστιπόλων συνόδων Keil *Philol.* vol. suppl. II 591, μυστιπόλος Buecheler. — 3 et 6 suppl. *Hermæ* XI 383; Keil v. 3 ἐτάρου νόμα et v. 6 ἄλλος δ'. Non recte Dittenberger *Herm.* XII 6 Diogenem una cum Marciano (ἐτάρου μετὰ Μαρκιανοῦ v. 3) amicitiae monumentum posuisse iudicavit; nam cui hoc φίλης μνημόσπον dedicaretur dictum oportuit.

958. Palaeochorio Megarensium. Ex schedis Fourmonti C. I. 1100.

- 6 ὀέσσαν ἐνξε[ί]νων Με[γαρήων
 ἦν ἀρετὴν διὰ] π[ᾶσ]αν, ἐπὶ φίλος ἦεν ἄπ[ασιν].
 ἀλλὰ χάριν μνήμ]ης ζάθεον βρέτας ὅς [τ]ό[δ'] ἐθ]ηκεν
 ζῶν] Δ]ειογένους εἵνεκ' [ἀμ]ειψ[αμένον],
 10 οἷδ' ἐν ἰδῶν τούτῳ] φιλή[ς γ]λυκερώτερον ἀν[δρός
 τῆς τ'] ἐν [γ]υ[μ]νασί[οις μ]νωόμενος φ[ιλίης,
 Μαρκιανὸς] τάδ' ἔγραψε, τὸς φίλος· ἀλλ' [ἀ φίλει με
 καὶ κρυερὸν] χ[θ]ονίων ὄ[ρμ]ον ἀ[μ]ειψά[μενος].

Diogenem, quem mortuum amicus imagine honorat, Atheniensem fuisse conieci (*Herm.* XI 384) eundem, qui Marciani sodalis memoriam coluit titulo antecedenti. Hinc v. 12 Marciani nomen suppl. v. utrumque vel certe Diogenem non civem sed hospitem fuisse Megarensem docet epitheton (v. 6) εὔξεινος. — Ab initio quae tradita sunt non expedit:

ΠΟΙCΙ

ΛΟΕΜΕΠΙΟΡΟCΗΜΥΟCΑ

ΔΙΠΟΥCΑΙCΠΟΕΛΟΝΙΠΠΑΓΕΡ

ΕΙΚΑΙΕΥΓΕΝΙΗΟΥΠΟ

5 ΜΑΟΛΙΟCΠΙΝΥΤΗΝΔΑΚΑΧΟΙ

ΘΕCΑΝΕΥΞΕΝΩΝΜΕ κτλ'.

ubi v. 4 ἀλλ' ἐν γένει praecelluisse praedicatur Diogenes, v. 6 Megarenses morte sua graviter afflixisse dicitur. — 6 Με[γαρήων] praevit Boeckh. — 7 μπλεαν extr. ἄπασιν Boeckh. — 8 ΠΗC — ΟC·Ο — 9 ΕΙ ΝΕΙΚΑΛΕΙΨ Εἵνεκα Boeckh dedit. — 11 ΕΝΕΥΝΑCΙΕΝΩΜΕΝΟCφ μνωόμενος coni. Boeckh. — 13 ΝΧΕΟΝΙΩΝΟΙΝΟΝΑΛΑCΕΙΨΑΙ ἀμείψαι Boeckh.

959. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 202.

Ἐρμῆν Χρυσίππου κοσμήτορος ἐσθλοὶ ἔφηβοι
ἀντ' ἀρετῆς πάσης θῆκαν ἀριπρεπέως.

παιδοτριβοῦντος διὰ βίον Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλπου Κη-
φεισιέως ἔτος ζ'.

Abascanti paedotribae primus annus est 13⁷/₈, septimus 14⁴/₈; cf. Neubauer *Herm.* XI 396. — Quae circa phallum hermae incisae sunt litterae, inlusit eas manus recentior.

960. Athenis herma. *Ephem.* 2235.

Ἀγαθῇ τύχῃ
ἐπὶ ἄρχοντος Φιλ. Ἀρριανοῦ Παιανιέως

κοσμη]τείουτος Ἀθηναίου [σύσ]τρεμμ' ἀνέθηκεν
τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφίβων.

In subscriptis Abascanti paedotribae annus decimus notatur, i. e. a. 14⁷/₈. — Supplevit Neubauer *Comment.* p. 96. — 1 ab initio syllaba abundat; vide quae secuntur.

961. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 107.

Ἀλκιδάμου κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Intra annos 145-150; cf. Neubauer *Comm.* p. 112.

962. Athenis in arce inventus titulus scuto rotundo lapideo inscriptus. C. I. 284.

. ἐνὲν]ορος ἀλκῆς
αἰὲν ἐς ἀνχεμαχ

— — — — —
ἄνθεσαν] Ἀλκαμένους κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Sequitur epheborum tabula. Scriptus est titulus Caracallae fortasse aetate, cf. Boeckh ad C. I. 283; tamen interrupta temporum continuitate hac rettuli propter v. 3 praecedentibus titulis simillimum, quem haud recte a vv. 1 et 2 separaverunt. Scriptus enim est in scuti circulo interiore, exterior cuius nunc quidem fracti octava fere pars superesse

dicitur reliqua habet ΟΡΟΣΑΛΚΗΣΑΙΕΝΕΣΑΝΧΕΜΑΧ . . Octava pars, nisi fefellit ratio, cum 22 sit litterarum, integri circuli 176 litterae fuerunt vel quinque heroici versus, quibus nihil inpedit quominus verba interius scripta continuata fuisse putemus. Superare igitur videntur (nam certa res non est) quae supra posui ex ampliore sex fere versuum carmine, cuius ne sententiam quidem adsequor.

9 63. Athenis. C. I. 425.

Τόνδε ἀρετῇ προῖχοντα νέον, φίλον ἀθανάτοισιν,
μουσοπόλον Φιλότιμον, δμῶνυμον νύεα πατρί
Σύμφορος ἐσθλὸν ἐταῖρον ἀνέστησεν συνέφηβον,
πίστιν καὶ ζῶντι φέρων μνήμην τε θανόντι.

Ἐπὶ ἄρχοντος Τίτου Αὐρηλίου Φιλήμονος [Φιλ]άδου,
κοσμηθέντος Στατίου [Σε]ραπίωνος Χολλείδου.

T. Aurelius Philemon archon a. 159 vel 160; cf. Neubauer *Comment.* p. 23. 152. *Herm.* XI 397.

*964. Athenis herma. *Ephem.* 1860 n. 200.

Λεῶς ἐφῆβων τόνδε κοσμητὴν θέτο
Ὅνασον Ἐρμιάωνι κυδήνας ἴσον.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πά;ου βουλὴ τὸν κοσμητὴν τὸν ἐπὶ Κλ(αυ-
δίου) Λυσιάδου ἄρχοντος Ὅνασον Τροφίμου Παλληνέα γραμ-
ματεύσαντα τοῦ συνεδρίου.

Claudium Lysiadem archontem Antoninorum nunc aetati tribuit Neubauer.

965. Athenis herma. Litteris minusculis Dittenberger *Hermas* XII 9 (C. I. Att. III 753).

Ἐρμῶν Ἀλέξανδρος μ' Ἀλεξάνδρου πατρός
ἔσταις ἐφῆβων εὐκλεᾷ κοσμήτορα.

Alexandrum cosmetam Dittenberger eundem esse vidit, qui in titulo *Philistoris* IV 272 Commodi aetate scripto archonte Ti. Claudio Bradua Attico Marathonio memoratur.

966. Athenis. C. I. 246 ex schedis Fourmonti.

Φιλαδέλφεια
ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἦρ[χ]εν ὁ [Α]ε[ι]ο[γ]ένης [μέν], ἐκοσμήτευε δὲ ἐφήβων

Μάρκελλος, πινυτῆς σύντροφος εὐδικίης.

ἐν δ' ἄρα [ῆ]ιθέοισιν ἐφήβοισιν κρατεροῖσιν

τὴν πυμάτην τάξιν Μάξιμος ἦρε πάλης.

5 τοῦ δὲ Ἀσκληπιάδης [σ]τεφα[ν]οῦτο

τὴν πρώτην παίδων τάξιν ἀφ' Ἡρακλέους.

φωνῇ

— — — — —

Fl. Diogenes Marathionius, si quidem recte nomen restituit Neubauer *Herm.* XI 144, archon est anni 209 (cf. Dittenberger *Jen. Litteztg.* 1876 p. 555), si minus, certe L. Veri et M. Aurelii temporibus recentior titulus, quorum in honorem Philadelphiei ludi instituti sunt, cf. Neubauer *Comment. epigr.* p. 121 sq. — 1 ΜΑΧΕΝΟΜΕΝΟΙΕΝΗC ἦρχεν ὁ Μηνογένης μέν dubitanter Boeckh, ὁ Διωγένης μέν Neubauer l. s. s.; fateor tamen neque articulum placere neque μέν particulae ullum in lapide locum patere. — 3 ΕΝΔΑΡΑΚΙΘΕΟΙCΙΝ ἐν δ' ἄρ' ἡθέοισιν Boeckh; metricum huius generis vitium certe non reformidavit scriptor. — 4 Maximus γ πάλην, Asclepiades α πάλην vicisse traduntur C. I. 245, quam tituli partem ad eosdem ludos PhiladelphEOS spectare recte contendit Boeckh. — 5 ΤΟ ΥΔΕΤΑ) CΑΦΕΙΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC τοῦ δὲ πανδέξιος ὦν Boeckh haud dubie falso, τοῦ δ' ἔταρος . . . εἰς Neubauer, cui quod olim addendum putavi ἀγέ- νεως iam displicet. — ΕΤΕΦΑΙΟΥΤΟ — Verba ἀφ' Ἡρακλέους videntur gymnasii locum Herculis statua insignitum notare; neque enim huc pertinent οἱ ἀφ' Ἡρακλέους δλυμπιονῖκαι, de quibus cf. Cobet *de Philostr. libello π. γυμν.* p. 75. — 7 sententiam vix recte Boeckh significavit hance: *medii autem ordinis victorem proclamavit praeconis vox.*

967. Athenis. C. I. 248.

Κοσμητεύοντος Πλουτάρχου Ἀχαρνέ[ω]ς.

Στίλ[σ]εν Ἀχ[ώ]ριστος στήλην με[γ]ακύδεσιν ἀστοῖς

πατρὸς τοῦ[ν]ομ' ἔχων δημόθεν Εὐπ[ν]ρίδης,

ἐκπρεπέ[ω]ς ἀέθλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐρήβο[ν]ς

καὶ στεφάνου κῦδος μο[ν]ος ἐνεγκάμενος.

ἀγωνοθετήσας Ἀδριανείων.

Σεβήρεια

Ἀντώνεια

Ἀντινόεια

Κομ[μύ]δεια.

Circa exitum II initiumve III saeculi, cf. Neubauer *Herm.* XI 146. — ΑΧΑΡΝΕΙΟΣ — 1 ΣΤΗΧΕΝΑΧΗΡΙΣΤΟΣ — ΜΕΤΑ — 2 ΤΟΥΤΟΜ — ΕΥΠΩΡΙ ΔΗΣ — 3 ΕΚΠΡΕΠΕΥΣ — ΕΦΗΒΟΙΣ — 4 ΜΟΝΝΟCΕΝΕΓΚΡΑΜΕΝΟC — Ludorum nomina infra scripta singulis coronis inclusa sunt; quartum traditur ΚΟΜΩ | ΔΕΙΑ. Omnia correxit Boeckh. Achoristus ephebus Hadrianeorum ludorum agonotheta electus sodalibus suis inpensis ex more praemia certaminum proposuerat (recte enim sic Neubauer *l. s. s. v. 3* explicat) solusque videtur in Severeis Antinoeis Antoneis Commodeis coronam victor retulisse; Adrianeis ipse interesse non potuit.

*968. Athenis prope Prytaneum herma inventus. Cumanudes *Philist.* III 277.

Ἐλευσεῖνιον γόνυ με παῖδα Μακαρέως
στήσαντο παῖδες εὐκλεᾶ κοσμήτορα,
Φοῖβου προφήτην, Οἰνέως ἐπώνυμον.

Ἄρχοντος Γ. Κασ(ίου) Ἀπολλωνίου Στειριέως.

sequitur magistratuum epheborumque index.

C. Casius Apollonius non post a. 208, fortasse hoc ipso anno archon fuit; cf. Neubauer *Comment.* p. 88 sq. *Herm.* XI 148. — 2 παῖδες in indice nominantur Macareus et Epimachus.

*969. Athenis prope Prytaneum inventus herma. Cumanudes *Philist.* I 518.

Ὅν βασιλῆς ἔσπεψαν ἐπ' εὐδικίῃ βιότοιον
καὶ σταδίοις ἱεροῖς στήσαν ἀεθλοθέτην,
ἔυστάρχην Κεκρόπεσσι καὶ ἀθλητῆρσι Τρύφωνα,
πάτερη κοσμητὴν παισὶν ἐοῖς ἔθετο,
5 κλεινότατον Κεκρόπων ἐρικύδεος ἔρμα πόλῃος,
σωφροσύνης παίδων ῥύτορα καὶ βίῃτον.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Γαίου Κύντου Ἰμέρτου Μαθαδωνίου
τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τρύφωνα Θεοφίλου Ὑβάδην οἱ

υἱοὶ Σάτυρος καὶ Θεόφιλος τὸν πατέρα καὶ Ἀπολλώνιος
Θεοφίλου τὸν θεῖον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν παρέστησα τῷ ἰδίῳ
κοσμητῇ Ῥούφῳ Ἐλεουσίῳ.

sequitur magistratum et epheborum index.

Intra annos 197 et 207, cf. Dittenberger *Hermas* XII 10 sqq., idem-
que recte explicat *quem ipsi imperatores coronaverunt et athlothetam con-*
stituerunt (i. e. *xystarcham*), *hunc patria cosmetam fecit puerorum*. —
5 ἐρισθενὲς ἔρμα πόλῃος supra n. 452, 11.

*970. Athenis in arce herma valde detritus. Lebas I 148.

Ὅς ποτ[ε] γυμνασίῳ Φιλήμονος ἔστανεν Ἐρμῆν
νῦν σ[τ]ήκῳ κα[ι] γὰρ Τελέσφορος οὐ[τος]
. στεφάνου
οἱ μετὰ τοῦ Διοκ[λέου]ς Ἰσακόνῳ

Telesphorus ephebus est, qui cum olim Philemonis (cosmetae) ima-
ginem posuerit nunc et ipse a Diocle eiusque sodalibus (v. 4) imagine
honoratur; fortasse M. Aurelius Telesphorus est, de quo vide ad tit.
seq. — 1 ΠΟΤΟΓΥΜ Lebas, ΠΟΤC. YM ego. — ΕΣΤΑΝΕΝ Lebas ΕCΤ. ΝΕΝ
ego; *σταίνῳ* verbum non magis barbarum quam *στήκῳ* (v. 2), quod et
hodierni Graeci habent pro *ponere* et *stare*, neque a Novo Testamento
alienum est. — 2 Ν. ΥΙIC. ΗΚΩΤΑ Lebas, ΝΥΝCΗΚΩΚΑ// ego. — ΟΥ ex-
tremæ versus in lapide litteræ sunt; deinde Lebas . Τ. ΤΗΝΗΤΟCΤΟΝΟC
C | ΙCΤΕΦΑΝΟΥΛ'ΥΑ, ego . . . ΝΗCΕΟΤ//ΟCΟ | . . ΙCΤΕΦΑΝΟΥΛ'ΙΝ — 4 οἱ
μετὰ τοῦ Διοκλέους Neubauer. Deinde Lebas

ΙCΑΚΟΧΩΚΑΝ . Ι

Ι

Ξ

ΟΝΑΝΔΙΩΝΚΑ

ΙΙ

ΟΝΩΟΥ

ΥΑ

ego ΙCΑΚΟΥΩΚΑΙΙΙ//

phallus

ΟΝΙΚ . . ΙΩΝΚΑ//

ΙΙ ΩΝΟΥ

Coniecturis praestat abstinere.

*971. Athenis herma ineditus.

— — — καὶ οἱ σ[υνέφηβοι] τὸν συν[στρεμμα]τάραχην Μ.
 Αὐ[ρ. Τελέσ]φορον Τερτίου [Κηφι]σιέα κοσμιότητο[ς] πά-
 σης ἔνεκεν.

Τελέσφορος τὸν ἑαυτοῦ σωφρονιστήν.

Δῆμος Ἐρεχθεΐδης με Νέρωνα δις εἶσαι' ἐφ[ή]βων
 σωφροσύνης ἄρχοντα, κλέος τέ μοι ὥπασεν ἐσθλόν,
 στέμμασιν ἰφθείμοισιν ἐπασσυντέροισι πυκάσσας.

In praescriptis incertum est Neubaueri supplementum Κηφισία; neque enim δῆμος Ἐρεχθεΐδης (v. 1.) ut ille crediderat tribus Erechtheis esse potest. Bene vero idem titulum in *Philist.* IV 344, 4, ubi memoratur Aurelius Nero ὑποσωφρονιστής, eodem anno positum esse vidit i. e. archonte Aurelio Laudiciano, ca. 240. — 1 adparet non hunc esse hermam a Telesphoro in Neronis honorem consecratum, sed epigramma additum, quo Telesphori a sodalibus honorati pietas in magistrum laudaretur. Posuerat autem duplicem Neronis imaginem una cum reliquis ephēbis (δῆμος Ἐρεχθεΐδης - ἐφήβων i. e. omnes ephēbi attici).

*972. Athenis herma ineditus.

Κλ[εινὸν] Κεκροπιδῶν ἄρχὸν βασιλῆά τε δῆμος
 κοσμητῆ[ν] βιότου στήσα]τ' ἐπ' εὐδικί[η],
 Λεύκιον, ὃν [κλεινῶν πατέ]ρων ἄπο γείνα[το] μήτηρ
 ἄρρητου τελ[ετῆς] ὄργια δ[ε]ρκομένη.

ἔδωκε τὸν] τόπον ἢ ἐξ [Ἀρείου πάγου βουλή κτλ.]

1 sq. supplevit Neubauer, nisi quod βώτην scripsi pro παίδων coll. n. 969, 1. — In subscriptis vocabuli τόπον summi supersunt apices.

*973. Athenis herma ineditus.

— — — — —
 πατ[έ]ρεσσι σο[φοῖς καὶ μη]τρᾶσι δῶκε,
 πολλὰ [σ]αωφροσύνης ἔρ[γα] πονησάμ[ενος].
 phallus

1 σοφοῖς καὶ μητρᾶσι Wilamowitz. Videtur eophronista, ad cuius imaginem versus pertinent, eo gloriari quod pueros quos parentes sibi instituendos commisissent prudentiores illis reddidisset.

V. PROSCYNEMATA.

974. Pselchi Aethiopiae in propylaeo templi. C. I. 5083.

Χαῖρε, Ἐρμῇ πατρῷι[ε], δίδο[υ] δ' ἀρετὴν Ἀχιλλῇι
καὶ κλέος ἐς λιπαρὸν [γ]ῆρας ἀνερχομένῳ
τρὶς μάκαρ Ἑρμεία, οἶμον τριτάτην ἀνύσας σοι
αἰτέομαι τρισσῶν τέρμ' ἐσιδεῖν ἀγα[γρό]ν.

1 fere saeculi. — 1 ΠΑΤΡΩΙΘΙΔΙΟΤ et 2 ΤΗΡΑC corr. Letronne. Fortasse memor fuit poeta versus Callimachei h. Iov. 94 χαῖρε πάτερ, χαῖρ' αὖθι, δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἀφενός τε. — 4 ΑΓΑ.ΩΝ Gau, ΑΓΑΜΩΝ Richter. Legebatur ἀγαθῶν cum falsa Welckeri (Syll. 193) interpretatione. Ego τρισσῶν genetivum intellego qui pretii dicitur *pro tribus his itineribus fac ut quiescam aliquando vitas videam finem*; et intellegitur cur ad Mercurium hae preces fiant. Pro ἀγανὶν poteris ἀγαθόν (cf. Orph. h. X 22 ἀγαθὴν δ' ὅπασον βώτῳ τελευτήν), sed illud et facilius videtur et elegantius.

975 Pselchi in propylaeo templi. C. I. 5078.

Ἦλθε στρατηγὸς ἐὼν Ἀπολλώνιος [ἐνθ]α δικάζων
ἀνδράσι· σοὶ δὲ ἄναξ, Ψέλχιδος [ὅς μ]εδ[έε]ις
Αἰγύπτου ι[ε] μ]εταξὺ καὶ Αἰθ[ιόπων] νεότης γ[γ]ή[ς],
Ἐρμῇ, ἔπει[χ]ό[με]νος ῥέξε θυηπ[ό]λιον.

1 ΝΗΘΑ — 2 ΔΟCΠΗΔCΟΙC — 3 ΝΤΗΙΤΑΞΥΚΑΙΘ+ΟΙΚΤ . . . ἸΤΡ
ΙΗ — 4 ΘΥΗΠC.C correxit omnia Letronne, nisi quod γ, 2 ille λαοῖς

vel θνητοῖς, v. 4 σήμερον εὐχόμενος voluit; ἀνόρασι dedit Franz, v. 4 dei nomen ego intuli, cf. C. I. 5075-5077. — Apollonius στρατηγός fuit Ὀμβείτου καὶ τοῦ περὶ Ἐλεφαντίνην καὶ Φίλας (scil. νόμου) C. I. 5076. — 2 μεδέω verbum antiquioribus poetis non usitatum habet Quintus Smyrnacus. — 3 C. I. 5100 Ἑρμῇ . . Αἰγύπτου συνορίῳ καὶ Αἰθιοπῶν μετρίχοντι et infra n. 978 καλὸν πέρας Αἰγύπτου ἐμμὶ καὶ Αἰθιοπῶν γὰρ ὅρμον νεάτας.

976. In deserto cui nomen *Elithyá*, in templo parvo. C. I. 4835 b.

Ἦλθον δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς σέ, Πάν, Θηβῶν [ἄπο
Ἀθηνίωνος ἔκγονος Ποσειδή[ος].

1 ΘΗΒΩΛ. Θηβῶν ἄπο Franz, Θηβῶν ἀγός Letronne. — 2 ΠΟΣΕΙΔΗ Wilkinson, ΠΟΣΦΑΗ Caillaud, unde η littera certa videtur. Ποσειδῶνος Letronne, Ποσειδεος Franz. Versus σκάζων ab nomine proprio excusationem habet.

977. Apud Apollinopolin magnam, ad templum Pani dicatum (ὕδρευμα τὸ ἐπὶ τοῦ Πανείου cf. Letronne *Recueil des inscr.* II 239 sqq.) C. I. Add. III 4838 b¹.

Ἀ[ρ]ισσ[τ]ῆ[ρ] [ω]ν[ι]ς ἔκετ' ἐνθάδε ξένος
Ζω[ν]ᾶ[ς] ἄρισ[τ]ος τῶν ξένων Ναυπάκτιος

1 ΤΑ . . ΣΣΣΣΙΟΝΣΙΣΙΚΦΤΗ . . ΑΔΕΞΕΝΟΣΕΧΩΝ

2 Τ . ΝΑΕΑΡΙΣ . . ΩΝΤΩΝ

3 Α . . ΟΣΑ

Quorum restitutio perquam incerta est; v. 1 satis recte videtur Franz scripsisse. Idem vero quae v. 2 temptavit ἐκ τῶν δ' Ἀρίστων τῶν ξένων Ναυπάκτιος ferri non possunt. Litteras ΕΧΩΝ si recte suspicatus sum ad alteram huic a dextra continuatam inscriptionem pertinere, mea probabilia saltem videbuntur; si minus, talia fere fuerint Ἀριστῶν ἀφίκετ' ἐνθάδε ξένος, ἔχων τὸν ἀριστον τῶν ξένων Ναυπάκτιον e. q. s. quae mihi quidem non satisfaciunt.

978. In insula Philis. C. I. 4923.

Καίσαρι ποντομέδοντι καὶ ἀπείρων κρατέοντι

Ζανὶ τῷ ἐκ Ζανὸς πατρὸς Ἑλευθερίω[ι,
δεσπότηι Εὐρώπας τε καὶ Ἀσίδος, ἄστρῳ ἀπάσας
Ἑλλάδος, ὃς (σ)ωτ[ή]ρ Ζεὺς ἀ]ν[έ]τι[ε]ιλε μέγας,

5 Ἰσίδος ἐν προπύλοισι Κ]α[τί]λιος ἀγνὸν ἔθηκε
γρ[α]μμ' ἀπ' [Ἀλεξάνδρου δ]εῦρο μο[λ]ῶν πόλιος.

καὶ μέγαν [ἐκ] μεγάλων] Τουρράνιον, ἄνδρα δίκαιον,
Αἰγύπτου πάσας φέρτατον ἀγεμόνα

στάλλα[ι] ἐνεστάλωσεν, ἦν' εἰς τόδε νάσω ἔδεθλον

10 πᾶς ὁ μολὼν ὑμνῇ τὸν χθονὸς [ὀλ]βο[δ]όταν.

ταὶ δὲ Φ[ί]λαι φωνεῦντι· κ[αλὸν] πέρας Αἰγύπτῳ
ἔμμι καὶ Αἰθιόπων γὰς ὄριον νεάτας·

Κατιλίου τοῦ καὶ Νικάνο[ρος L . . .] Καίσαρος, Φαμεν[ώδ]
ιβ', ἐπὶ Νείλου στρατηγοῦ.

Anni notam Lenormant legit κτ, sed utroque Gavii et Hamiltonis apographo examinato Letronnio videbatur et ιε et κ legi posse. Itaque annus est vel xv vel xx vel xxiii Caesaris Augusti, i. e. a. Chr. n. vel 15 vel 10 vel 7. Augustus Ζεὺς Ἑλευθέριος (v. 2) vocatur etiam C. I. 4715. — 4 ΟCΩΠΠΡΕΥΓΑΝCΤC/Ι. ΜΕΤΑC — 5 ΑΠΛΙΟC — 6 ΠΑΜΜΑΠ — ΕΥΡΟΜΟΝΩΝ — 10 CΑΒΟΤΟΤΑΝ — 11 ΤΑΙΔΕΦΥΛΛΑΙ — 12 ΟΜΜΙ omnia haec correxit et supplevit reliqua Letronne, nisi quod contra metrum scripsit v. 5 Ἰσίδος ἐν νάσῳ Κατίλιος et sine sensu v. 11 τᾷδε Φίλαι, quae correxi. — 7 cf. C. I. 4922 ἐλθόντες πρὸς τὴν μεγίστην Ἴσον ἐμνήσθησαν τῶν οἰκείων alia multa. De Turrano praefecto Aegypti incertas Letronnii coniecturas vide apud Franzium C. I. III p. 310.

979. In insula Philis. C. I. 4924 b.

Κάμ[ε] τὸν εὐτέχνου φωτὸς σίχον, ὃ φίλε, βῆμα

τίμιον ἀμπαύσας ἔγμαθε καὶ χάρισαι

λιταῖς ἱστορίαις λιτὸν πόνον, οἷα πέπαιγμαι

οὐ κενά, μηνύων οἵπερ ἔφην γενέσθον

5 τοῦ δὲ καλοῦ πλώσας, φησί, ξένη, χεύματα Νείλου
καιρὸν ἔχω φωνεῖν· χαίρετε πολλά, Φίλαι·

νικῶμαι πέτραις τε καὶ οὔρεσιν, ὃ καταράχται,

καὶ γὰρ ἔχω τεύχειν ἱστορικὴν σελίδα

νοστήσας καὶ ἰδὼν Νικάνορα καὶ γένος αλλο·

10 ρος κατάλοιπον ἔχω· τοῦτο γάρ ἐστι τέλος.

Acrostichi lasu perspecto Κατίλιου τοῦ καὶ Ναιάρορος carmen esse reperit Franz *Mus. Rh.* III 298 (1845), addiditque Haupt *Opusc.* III 490 eadem effici nomina compositis primis quibusque cum ultimis versuum litteris. De aetate Catilii vide tit. anteced. — 1 ΚΑΜΟΤΟΝ corr. Franz. — 4 οὐ κενά Haupt; οὐδένα scripserat Franz. Loquitur epigramma idemque v. 5-9 loquentem inducit poetam, quem γενέτην suum vocat v. 4. Catilius autem Νίλῃ, inquit, *flumina pervectus Philas iam valere iubeo; valet catarractae, satis mihi rupium et montium, domum redeo omnia quas vidi commentariis perscripturus.*

980. In insula Philis. C. I. 4924.

- καὶ Φίλαι
 κατὰ ψυχὰν χάριν
 Νείλου δ' ἐπε[λ]θὼν ἀμβολὰς Κατίλιος
 σοφὸν λαβὼν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε
 5 μναμεῖον] ἀγνὸν ἐνεκόλαψ' ἐν ἱερῷ.
 ἔμοις προσώποις τὰς καλὰς δρακῶν Φίλας.
 τὸ σεμνὸν εἴ] τωι μὴ συνέξενκται, ξένε,
 μισητὸς ἀ]στ[οῖς· ἐστ'] τ', ἀ[νιη]ρὸς θεοῖς·
 ὁ δ' εὐσεβὴς ὢν] οὐδὲ κάρφος ἐβλάβη,
 10
 φίλος βροτοῖσι] καὶ θεοῖς τ[ιμ]ώμενος·
 Ἐρμῆς δὲ τ[ὸ]νδε] καὶ κα[λῇ] σῶζι Κύνρις.

De Catilio poeta vide ad epigr. anteced. — 2 extr. ΑΝΑΚΑΙΦΙΑΛΑΙ — 2 ΕΧΟΝΗΗΗΗΓΔΥΥΧΑΝΧΑΡΙΝ κατὰ ψυχάν Wilamowitz. Catilius Philis ab insula decedens (ἀμβολαί v. 4 fortasse traiectus Nili est) deam et insulam valere iubet et ex animi sententia grates agit. — 3 περὶ τῶν ἐπελθῶν Franz. — 4 ΟΝΓΡΑΦΕΙΟΝ Franz haec una cum proximis sic refecit . . . λαβὼν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε - 'Οσειρίδος γράμμι' ἀγνὸν ἐκόλαψεν τὰ φῶ, quae non scripsit Catilius. Forma ἱερῷ equidem non offendor, μναμεῖον quia aliud vocabulum versus non capit videtur vocem μνάμαν argutius repetere ex v. 4. — Inde a v. 6 hanc sententiam postulat Wilamowitz *iuvat Philas visere; caveat tamen improbus ne deam adeat; pio nihil damni timendum, immo dei ipsi adsunt ei vitamque eius servant.* Quae argutius quam verius excogitata arbitror; nihil video nisi pietatis quaedam praecepta, quibus extremum additur pro fausto reditu votum. — 6 προσώποις Franz. — 7 τὸ σῶφρον mavult Wilamowitz. — 8 ἸΣΤΩΥΩΤΑ. ΤΡΟΘΕΟΙΣ restituit Wilamowitz. — 9 ΙΟΥΔΕ — 10 ΑΠΝΥΟΙΟΕ. Ἱ, ΣΚΟΤΤΥΧΑΙ sententia videtur qui *sancte vivit* (ἀγνῶς) divina uti-

tur sorte (. . . ἔχει τύχην); at neque optativus ἔχει placet post indicativum ἐβλάβη (v. 9), nec contigit aptum invenire adiectivum nominis τύχην. — 11 φίλος Wilamowitz, reliqua supplevit Franz. — 12 οἱ καὶ καίκα σωζοὶ καλῇ Franz; alterum καὶ videtur describentis error. Wilamowitz Ἐρμῆς δὲ πέμποι καὶ κτλ'.

981. In insula Philis. C. I. 4943. 4944 coll. Add. III p. 1232 sq.

Ἦλθομεν Αἰγύπτῳ πέρας, περικαλλέα νῆσον,

Ἴσιδος Ἰναχίης γαῖαν ἐποψόμενοι

καὶ Νείλου βαθὺ χεῦμα, ὃς Αἴγυπτον πολύολβον

αἰὲν ἔτος σάζει Καίσαρος εὐτυχίαις.

5 χαῖρε, ἄνασσα Φιλῶν χαίροις θ' ἅμα καὶ σὺ, Σάραπι,

γαῖαν ἐναντιτέρα ναίων, Ἀβατον πολύσεμον,

καὶ πέμψαις ἡμᾶς] σώους ἐς Κρόνου ἐμπόριον.

ἄλλο.

Νῆσον ἔ[π], Αἰγύπτ[ο]ιο πέρας, περικαλλέα, σεμνήν

Ἴσιδος, Αἰθιοπῶν πρόσθεν, ἀφιξάμενοι

10 εἶδομεν ἐν Νείλῳ ποταμῷ νέας ὠκυπορούσας,

ἄξιθέους αἱ [λ]αοὺς ἤγαγον Αἰθιοπῶν

γαῖαν ἐς ἡμετέραν πυρηφόρον, ἄξι[θέ]ωρον,

ἣν πάντες βροτοὶ ἄ[ν]δρες ἐπὶ χθονὶ σεμ[ύ]νουσιν.

1 fere saeculi. — 1 de clausula versus vide supra ad n. 817. —

2 Ἰναχίη Ἴσις Callim. op. 58 Schn. — 4 explicant ἐπὶ Καίσαρος εὐτυχίαις, non recte. Nilus quotannis (αἰὲν ἔτος nove dictum) superstagnans Aegyptum ad Caesaris felicitatem conservat et divitem facit, in quibus Caesar significat romanam civitatem, cui ex Aegypto annona adportabatur. — 6 ἐναντιτέρα nove dictum. — Ἀβατον insula prope Philas sita, Osiridis, qui postea Sarapis vocabatur, sepulcro insignis. — 7 Κρόνου ἐμπόριον interpretantur elysium comparato Pindari versu Olymp. II 70 ἔριλαν Δῶς ἰδὼν παρὰ Κρόνου τῖρσιν, ἔνθα μακάρων νᾶσος κτλ'. At nec σώους (quod hand temere additum esse docet metrum corruptum) sic aptum est, neque credibile speciosam sententiam tam humili vocabulo, quale est ἐμπόριον, poetam foedaturum fuisse. Denique quoniam iter fecerunt illi homines nihil simplicius quam portum quandam cogitare, cuius nomen aut plane ignoramus aut graece ita versum est ut nomen aegyptium non iam perspiciamus. — 8 ΕΝΑΙΓΥΠΤΩΙΟ νῆσον ἐς, Αἰγύπτῳ πέρας Letronne. — 11 ΝΑΟΥΣ corr. Wilamowitz: neque enim naves plures

aediculas, sed unam cum Isidis imagine adtulisse. Quo probato ἀξίθεος non iam ita explicandum videtur, ut sit idem ac ἀξιώθεος, sed *deam ferens*, θεὰν ἄγων. De ipsa pompa exposuit Priscus Panita fr. 21 (Muel-ler FHG IV 100). — 12 ἈΣΙΟΩΡΩΝ corr. Niebuhr. — 13 ἈΔΑΡΕC — CΕΜΝΩΝΟΥCΙΝ.

982. In insula Philis. C. I. 4925 coll. Add. III p. 1227.

Ἴσιδι καρποτόκῳ Κέλσος τόδε γράμ(μ)ʼ ἀνέθηκα,
μνησθεῖς ἧς ἀλόχου καὶ τεκέων φίλων
καὶ πάτρης γλυκερῆς Πτολεμαίδος, ἣν ἐπόλισσεν
Σωτήρ, Ἑλλήνων νιλογενὲς τέμενος.

1 ΓΡΑΜ simpliciter μ littera scriptum testatur apographorum consensu. — 3 Ptolemæis Thebaidis urbs a Ptolemæo Sotere condita habebat σύστημα πολιτικῶν ἐν τῷ ἑλληνικῷ τρόπῳ Strab. p. 813.

983. In insula Philis. C. I. Add. III 4936 b.

Νείλου περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον
Δημήτριος ἦκω πρὸς μεγάλην Ἴσιν θεάν,
μνείαν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν γονέων ποιούμενος
καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ φίλων μου κατ' ὄνομα.

ἔτους δευτέρου, Μεχεῖρ δεκάτη.

Secundum annum Letronne putat Ptolemæi Auletæ dici (*Receuil* II 16), i. e. a. 79; dies mensis Februarii undevicesimus. — 1 καρποφόρον corrigunt iure fortasse, cf. tit. seq. v. 1.

984. In insula Philis. C. I. 4936 coll. Add. III p. 1230.

Νείλου περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον
Σαραπίων Ἀριστομάχου ἦκω πρὸς μεγάλην Εἰσιν θεὰν τὴν
ἐν Φίλαις
μνείαν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν γονέων ποιούμενος.

Epigramma ex Demetrii versibus expressum n. 983; v. 2 additis nominibus verbisque τὴν ἐν Φίλαις interpolatis corruptus.

985. In insula Philis. C. I. Add. III 4935 b.

Ἰο]ύνιος ἐνθα Σαβῖνος ἔχων ἰ[ππ]α[ῖ]δα [π]όρπαν
 ἵκτο Συηναίας ἐσμὸν ἄγων στρατιᾶς,
 ἐνθ]α πανο[π]τεύουσαν εἰς ἐγ[ά]ν[ω]σεν ἰάχχοις
 Εἰσιν [ὄλον σ]ώζ[ειν] κόσμον ἐπισταμέ[να]ν.

5 αὐτὰ δ' Εἰσις ἐθα]ν[μασ]άμην

. ἰππείας ἦκεν ἔχων ἀγέ[λ]ας.

οὗτος γὰρ κατὰ μ[ῶ]λον ἔεις τίτε καὶ [π]άρος ἀνήρ

. καὶ στέφος ἀρμόσατο.

1 ΓΙΓΑΛΙΑ . ΟΡΠΑΝ correxit Letronne *fibulam* intellegens, quae tra-
 beam equestrem contineret; fortasse tamen πόρπης vocabulum poeta
 latiore significato pro *anulo aureo* posuit. — 2 Syenae habitasse
 videtur cohors Aegypti finibus custodiendis destinata. — 3 ΑΠΑΝΟΡΤΕΥ
 ΟΥCAN ἀ πανορτεύουσαν Franz; ἑορτεύουσαν invenerat Letronne. Videor
 correxisse. — ΕΓΜ . ΩCEN corr. Letronne. — 4 ΕΙCΙΝΙ . . . ΩΖ . . ἀεί
 σῶζειν vel potius καὶ σῶζειν Letronne; τὰν σῶζειν Franz. — ΜΕΙ . ΑΝ —
 5 ΥΛΑΜΑΜΗΝΟΤΑΡΩ . . ΥΑΙΔΑΙC ubi cum quidem ἐθαυμασάμην satis cer-
 tum ducam non video quis praeter ipsam deam loquens potuerit induci.
 Reliqua despero. — 6 . ΧΚΕΝ — 7 ὠλωνεῖς κατὰ μῶλον ἔεις Letronne;
 sententia dubia.

986. In insula Philis. C. I. 4950 coll. Add. III p. 1235.

Βέλτερον ἦ

γῆρυν οὐδ' ἔτι [δ]ή σοι

ὀξείως φωνεῖν ἐκ Διὸς ἐνδ[έ]χεται

ῥηιδίως, Μέ[μνιον], ἐκ γαίης ἄχον ἰ[έν]τι.

Carmen haud dubie in Memnonis honorem scriptum miror quomo-
 do Philas devenerit; fortasse initium est amplioris προσκυνήματος, quod
 a Memnone incipiens deinceps ad Isidem deam transierit; at ineditum
 in hac lectionis obscuritate iudicium est. — 1 init. ΕΛΤΕΡΟΝΗC Pacho,
 eademque Bailie sed β littera ab initio addita. ΕΛΤΕΡΟΜΗΓ . . ΟΠ . .
 ΥΑΗVOTI Caillaud, cuius extrema confirmant et Pacho, qui ΑΥΛΗ, et
 Bailie, qui ΑΥΔΗNOTI legit. — 2 . . +ΥΝΕΧΗCΚΙΕΙΟΥCΩΥΔΑVIONΑ . ΟΥΔΔΗ
 Caillaud, . . +ΥΝΕΧΞΞΞΞΞΙΟΥCΙΟΝΑ . . ΑΠ Pacho, ΓΗΥΝΕΧΞΞΞΞΜΕΜΝΟΝCΕΑ
 ΕΟΥCΙΟΝΟΥΔΕΤΙ Bailie. — 3 CΠ . . . ΟΝΕ . ΝΟΑ . . ΟCΠ . ΑΠΤΜΙ Caill.,
 . . . ΟCΞΦΩΝΕΥΝΕΝΑΙΟCΕΝΑΞΤΑΙ Pacho; recepi Bailii lectionem licet in-
 terpolationis suspitione non immunem eiusdemque supplementum ἐνδ[έ]-
 χεται. — 4 ΥΗΙΔΙΩ . . ΜΕΙ . . . ΕΓΑΙ . ΗCΑΥΟΝΙ . . V Caill., ΗΙΔΩΜΖΝ

..... ΣΤΑΙΒΑΥ Pachō, ΡΗΔΙΩΜΕΝ ΕΚΓΑΡΗΧΧΟΝ Bailie,
unde supplēvi. Memnonis imaginem cogita humi prolapsam: non tibi
iam facile est vocem ab Iove olim acceptam fundere.

987. Thebis in Memnonis crure dextro. C. I. 4720.

Imp. Domitiano Caesare Aug(usto) Germanico c(onsule) XVII T. Petronius Secundus pr(aefectus) Aeg(ypti) audit Memnonem hora I pr(idie) idus mart(ias) et honoravit eum versibus graecis infra scriptis.

Θρήγξας, Λατοίδα· σὸν γὰρ μέρος ὧδε κάθηται,
Μέμνων, ἀκτεῖσιν βαλλόμενος πυρίναις.

curante T. Attio Musa praef. coh. II Thebaeorum.

Anni p. Chr. n. 95 dies XIV mensis Martii. — In praescriptis
GERMANIC. XIII. C. Girard, GERMANIKC. XVII Salt, GERMANICO XVII Bailie.
— 1 recte explicat Wilamowitz *Phoebe locutus es: nam tui pars magna Memnon hic sedet, tuis radiis percussus.*

988. In Memnonis pede sinistro. C. I. 4727 coll. Add. III p. 1202.

Ἐκλυον ἀνδάσαντος ἐγὼ 'πὶ λίθῳ Βάλβιλλα
φώνας τὰς θείας Μέμνωνος ἢ Φαμένωθ·
ἦνθ' ὃν ἴμοι δ' ἐράται βασιλήϊδι τυῖδε Σαβίνναι,
ὧρας δὲ πρώτας ἄλλιος ἦχε δρόμος,
5 κοιράνω Ἀδριάνω πέμπτωι δεκόμεναι δ' ἐνιαύτωι,
φῶτ]α δ' ἔχεσκεν Ἀθῦρ εἵκοσι καὶ πέσοντα·
εἰκόσιτω πέμπτωι δ' ἅματι μῆνος Ἀθῦρ.

Juliae Balbillae sunt versus ad aeolicae dialecti leges quales grammatici praeceperant instituti (cf. Ahrens *de gr. ling. dial.* II 580); comes fuit Sabinae Hadrianae, qui anni 130 mense Novembri Thebas visebant. — 1 'πὶ i. e. ἀπὸ ut recte Franz explicat. — 2 Φαμένωθα vocat Paus. I 42, 3; Ἀμένωθ infra n. 992. — 3 Σάβονα formatum ex Σαβόνη ut Φύλνα ex Φύλνῃ. — 4 δρόμος i. e. δρόμους. — 5 ΔΕ | ΝΙΑΥΤΩ ΙΑΔΕΧΕΕΚΕΝ omnium apographa, corr. Dorville. — 6 sqq. nescio quid Letronnio eumque qui secuntur acciderit, ut duos diversos dies significari putarent: Athyr mensis dies XXIV confectus erat, diei XXV hora prima audiverunt Memnonem.

989. In status Memnonis. C. I. 4729 coll. Add. III p. 1202.

Ὅτε τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἀκούσαμεν τοῦ Μέμνονος.

ἽΧθίσδον μάν, [φίλε] Μέμνον, ὅς [οὐ φώνην ἐθέλησας,
ὡς πάλιν ἀλλοτρι[ω]ς βάζειν ἀναυ[δ]ος [ἔφης·

. . . γὰρ σέ[π]τα μόρφα βασιλῆιδος, [αἴ] σοι

ἔ[λ]θοῖσαι [γ' α]ῦται θήιον ἄχον ἱη[ς·

5 μὴ καὶ τοι βασιλεὺς κοτέ[ση, ὅ] νυ δᾶρον [ἀπεῦσαν

τὰν σέμναν κατέχης κουριδίαν ἄλοχον·

κῶ Μέμνων τρέσσαις μεγάλως μένος Ἀ[δρ]ιάνοιο

ἑξαπίνας αὔδασ· ἅ δ' οἰοῖς' [ἐ]χάρη.

Carmen eiusdem Balbillae est. Conpluriens videtur inperator cum uxore aut Thebas aut Memnonis certe statuam adiasse; et primo quidem nulla mora videtur Memnon audituris obtemperasse (cf. epigr. anteced.), iterum vocem expectantibus inofficiosum se praebeuit. — Emendatio magna ex parte dubia est, sed hoc intellexisse videor v. 1-6 ipsum Memnonem adpellari; et miratur quidem Balbilla quod iterum taceat (v. 1 sq.): nimia enim reginam audiendi cupiditate ardere. Addit minas *cave ne ipse inperator tibi succenseat, quod iam diu uxorem moreris*. — 1 ΜΑΝ (sic Bailie, reliqui μέν) ΜΕΜΝΟΝΟC — 2 post ὡς πάλιν (ὅς πάλιν Bailie) Salt et L'Hôte sic habent ΑΚΜΟΤΡΙΟCΒΑΣΙΝΝΑΑΝΟC . . , Bailie ΑΛΛΟΤΡΙΟCΒΑΣΙΝΑΝΑΥ. ΟC, unde distichon ad probabilem sententiam composui. — 3 ΠΡΗΕΓΑΡCΕ ΛΤΑ Salt, ΠΡΗ ΓΑΡCΕ Α L'Hôte, ΠΡΗCΘ ΓΑΡCΕ . ΤΑ Bailie; verbo πρήσθη (*exarsit?*) diffido, num τήρη? σέπτα Bailie. Idem extrema ΛΗΙΔΟΟ . . . ΜΙ, ubi Salt ΜΙC habet; αἱ μὴ Franz. — 4 ΕΧΘΟΙ CΑΙΟ . . ΥΤΑΙΘΗ ΛΥΟΝΗ Salt, ΕΧΘΟΙCΑΤ . . ΤΑΙΘΗΙΟΝΑΧΟΝΙΗ Bailie; correxit Letronne, nisi quod ἱη scripsit. — 5 ΚΟΤCС. ΝΥΔΑΡΟΝΝ ΤΟΑ Salt, ΚΟΤΕ --- ΚΑΙΔΑΡΟΝ Bailie; κοτέση, ὅ νυ δᾶρον ὀνία - κατέχη Franz, quibus mea praetuli. — 6 ΚΑΤΕΧΗC Salt, ΚΑΤΕΧΗ Bailie. — 7 ΜΕΝΟΙΚΑΟΙΝ Salt, ΜΕΝΟ . ICAC in L'Hôte; μεγάλως μένος ἐκ βασιλῆων praeiuit Franz. — 8 ΑΔΟΤΟΙCΗΧΑΡΗ Salt, ΑΔΥCΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ Bailie, ΑΔΥ . . ΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ L'Hôte; correxit optime Franz, οἰοῖσα est αἰουσα.

990. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4725 coll. Add. III p. 1201 sq.

Ἰουλίᾳ Βαλβίλλῃς, ὅτε ἤκουσε τοῦ Μέμνονος ὁ σεβαστός Ἀδριανός.

Μέμνονα πυνθανόμεναι Αἰγύπτιον, ἀλίῳ αὔγα
αἰθόμενον, φώνην Θηβαίῳ πὺ λίθῳ·

- Ἀδρίανον δ' ἐξίδων, τὸν παμβασίλῃα πρὶν αὐγας
 ἀελίῳ χαίρην εἰπέ [ς]οι ὡς δύνοτον·
 5 Τίταν δ' ὅττ' ἐλάω λεύκοισι δι' αἰθέρος ἵπποις
 ἐν σκίαι ὠράων δευτέρων ἦχε μέτρον,
 ὡς χάλκοιο τύπετος ἦ Μέμνων πάλιν αὖθις
 ὀξύτονον· χαίρων καὶ τρίτον ἄχον ἦ.
 κοίρανος Ἀδρίανος χ[ήρ]αις δ' ἀσπάσσατο καὺτος
 10 Μέμνονα. κἀ[πιθέμεν] καλλ[ιλή]γοισι πόνοις
 γρόππατα σαμαίνο[ν]τά τ' ὅσ' εὖνιδε κῶσο' ἐσάκουσε·
 δᾶλον παῖσι δ' ἔγε[ν]ε' ὥς [ς]ε φίλ[ε]ισι θέοι.

3 poterat δὲ ἴδων. — 4 γοι et 12 γε corr. Franz. — 6 -ι . . σι
 αι Pococke, ι σκικαι Salt, σκικαι Bailie; legunt quod posui, nescio an
 non recte. Franz dictum putat pro ἐν ὠρολογίῳ. — 9 ΑΔΡΙΑΝΟΤ . . . ΛΙ
 CA Salt, ΑΔΡΙΑΝΟC -- ΑΙCΑ Pococke, ΑΔΡΙΑ ΝΟCΚ . . . ΑΙCΑ Bailie, qui
 χάρει δις δ' ἀσπάσσατο legit. At ter sonantem ter salutari oportuit; et
 docet illud καὺτος quid opus sit: χαίρων sonat ille, χαίρων ut par est
 respondet Hadrianus. Itaque puto insoliti aoristi participium latere
 χ[ήρ]αις, cuius mediale χηραμένην habet Leonidas Tarentinus A. P. VII 198.
 Idem coniecerat Wilamowitz. — 10 ΚΑΝC - - - ΛΚΑΛ - - ΜΟΥΠΟΙΟΙC
 Pococke, ΚΑΝC . . ΛΚΑΜΙ. ΕΝΟΙCΙΤΟΝΟΙC Salt, ΚΑΠ ΛΚΑΜΕΤ
 ΟΙCΙΠΟΝΟΙC Bailie, ΚΑΙ ΚΑΛΛ ΠΟΝΟΙC L'Hôte. Verum
 num adsecutus sim dubito, sed falsi certe sunt qui Βαλβίλλα δ' ἄρ κά-
 μεν οἷσι πόνοις vel similia argutabantur. — 11 CΑΜΑΙΝΟ . ΤΑ et 12 ΕΓΕΙ.
 ΤΩCΓΕΦΙΛ . ΙCΙ Bailie; corr. Franz.

991. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4730 coll. Add. III p. 1202 sq.

- Χαῖρε καὶ αὐδάσαις πρόφρων ἔμε [δέχνησο, Μέμνον,
 τὰν [μέγα δυστυχίαι σᾶι ἐπι μνηρομένην
 γλῶσσαν μέν τοι τ[μ]ᾶξ[ε]
 Καμβύσαις ἄθρος
 5 δῶκέν τοι ποῖναν τῷ σῷ οἰκ[ί]ματος ἡδ' ἄς
 τόλμας, ἄς Ἄπιν
 ἄλλ' ἔγω οὐ δοκίμωμι σέθεν τό [γε θῆον ὄλεσθαι,
 ψύχαν δ' ἀθανάτιαν, ἄ[γ]θιτε], σῷ[σ]δες αἱ.
 εὐσέβεις γὰρ ἔμοι γένεται σέ[π]τας ἀπὸ ῥίσδας
 10 Βάλβιλλός τε σόφρος κἀντίοχος [προπάτωρ·
 Βάλβιλλος γένετ' ἐκ μάτρος βασιλῆιδος Ἀκ[μ]ας,
 τῷ πάτερος δὲ πάτερ Ἀντίοχος βασιλεὺς·

κῆνων ἐκ γενέας ἄγω λόχον αἷμα τὸ κᾶλον,
 Βαλβίλλας δ' ἔμεθεν γρόπτα τέδ' εὐσέβ[ε]ρος.

1 ΠΡΟΦΡΟΝ CME L'Hôte, ΠΡΟΦΡΩΝΕΜΕ Bailie, qui supplevit. — 2 supplevi ut τάν quo tenderet significarem. Vnus Pococke ΤΑΝ . . . ΛΧΟ. — 3 ΤΑΛΕΣ Salt, ΓΑΝΑΞ Bailie; τμᾶξε certum puto, quamvis audacter dictum de adempta a Cambyse voce. — 4 ΛΘΕΟCΤΟΝΜΟΥΤΥC Salt, ΤΟΜΟΙ. CWC Bailie; non expedio. De ipsa re cf. Herod. III 27. 29 et cuius verba adeo similia sunt Aelian. h. anim. X 28 τοῦτό τοι καὶ Ὁχος ὁ Πέρσης εἰδὼς ἀπέκτεινε μὲν τὸν Ἄπιν, ἐξεθέωσε δὲ τὸν ὄνον ἐς τὰ ἔσχατα λυπήσαι θέλων τοὺς Αἰγυπτίους. ἔδωκε δὲ ἄρα αὐτὸς δίκας τῷ ἱερῷ βοὶ σὺ μεμπτὰς σὺδὲ ἥττονας Καμβύσου τοῦ πρώτου τὴν ἱεροσυλίαν ταύτην τετολμηκότος. — 5 ΤΥCΩΙΟΙΚ Salt, ΤΥCΩΙΟΙΚΤ Bailie, qui τῷ σῷ οἰκτίστω ὀλέθρῳ Franzio probavit. — 6 ΤΟΝΗΛΑCΑΠΙΝ Salt, ΤΟΛΜΑCΑC Bailie, quod quoniam participium vix est (debebat enim τολμάσαις esse) scripsi τὸλμας, ἄς, nescius tamen quomodo versum explerem. Nam quae traduntur post Ἄπιν litterae ΚΑΙΤΟΝ corruptae sunt. — 7 τὸ γε κᾶλον ὄλεσθαι Franz; θῆον videbatur aptius. — 8 ΛΟΙΤΙΟCΩΙ Salt, ΛΟΙCΩC Bailie, qui ἄθλιε, σῶσδες ἐτι scripait; ἄφθιτε verum puto, ἃ dedit Wilamowitz. — 9 suppl. Wilamowitz; praeferenda tamen haec fortasse sententia εὐσέβεις γὰρ ἔμοι γένεται (σὲ δὲ ἴδμεν ἰλω). Letronne σέ[πορ' ἀσπᾶσδοντο. — 10 suppl. Franz. — 11 ΛΗΙΔΟCΚΑΛΙ Salt, ΛΗΙΔΟCΑΚΑ Bailie; Ἄκμας Letronne, non tamen bene verba interpretatus. Ego Mommseni sequor explicationem hanc: Balbilli mater Acme regiae stirpis fuit, nam avus eius (τῷ πάτερος δὲ πάτηρ) Antiochus rex erat, sive ex Syriae sive ex Commagene regibus is fuit. — 14 ΓΡΟΠΤΑΔΕΥCΕC Salt, ΓΡΟΠΤΑΔΕΥCΕC Bailie, qui supplevit.

992. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4731 coll. Add. III p. 1203.

Ὅτε σὺν τῇ Σεβαστῇ Σαβείνῃ ἐγενόμην παρὰ τῷ Μέμνονι.

Αὔως καὶ γεράρω, Μέμνον, πάι Τιθώνοιο,
 Θηβάας θάσσων ἄντα Δίος πόλιος,
 ἦ Ἀμένωθ, βασίλευ Αἰγύπτια, τὼς ἐνέποισιν
 ἕρως μύθων τῶν παλάων ἱδριες.

Balbillae videtur epigramma neque id integrum licet taceant auctores.

993. In basi statuæ Memnonis. C. I. 4747. coll. Add. III p. 1204.

Ἀσκληπιოდότου ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου.

Ζώειν, εἰσαλίη Θετί, Μέμνονα καὶ μέγα φωνεῖν
 μάνθανε, μητρώῃ λαμπάδι θαλπούμενον
 Αἰγύπτου Λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ὧν ἀποτάμνει
 καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος·
 5 τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα μῆτ' ἐνὶ Τρώων
 φθέγγεσθαι πεδίῳ μῆτ' ἐνὶ Θεσσαλίῃ.

Antoninorum ætate, cui tribuit Franz, videtur aliquanto antiquius elegans epigramma. Asclepiodotum poetam non novimus; fuit procurator Caesaris. Verba ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου in calce tituli scripta cum ipso nomine praescripto coniunxi. — 2 cf. supra n. 987 ἀκτεῖσιν βαλλόμεναι; πυρναῖς scilicet Auroræ. — 4 Νεῖλῳ ἐλαυνομένῳ non habeo quæ similiora comparem quam ὄρχον et αὐλακα ἐλαύνειν.

994. In crure dextro Memnonis. Wescher *Comptes rendus de l'acad. des inscr. etc.* 1871. VII 281.

. τῷ σοφιστῇ

Μέμνων οἶδε λαλεῖν ὅσ[α] ῥήτωρ, οἶδέ τ[ε] σιγαῖν,
 εἰδὼς καὶ φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας·
 κα]ὶ γὰρ ἰδὼν Ἡῷ τὴν μητέρα, τὴν κροκόπεπλον
 ἥχη]σε[ν] λιγυ[ρ]ῆς ἡδύτερον λαλῆς.
 5 τα]ῦτα Φάερος ἔγραψε ποιητὴς ἡδὲ σοφι[στής]
 ᾄξ]ια καὶ Μουσῶν, ᾄξια καὶ Χαρίτων.

II exeuntis sæculi vel III ineuntis. Restitui *Comment. Bonn.* p. 23. Praescripta hæc sunt:

ΩΤΩΟΦΙΣΤΗ

ΩΝ

1 OCON videtur Wescher qui descripsit C litteram legendo geminasse et N pro A legisse. — ΤΟCΠΑΝ — 4 ΓΕΩΛΠΓΥΗC — 5 ΓΟΦΙΑ.

995. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4721 coll. Add. III p. 1201.

Φουνεισουλανὸς ἐνθαδεὶ Χαρείσιος
στρατηγὸς Ἑρμώνθιός τε καὶ Λάτων πάτρης,
ἄγων δάμαρτα Φουλβίαν ἀν[η]λυθεν
σοῦ, Μέμνον, ἡχίσαντος ἐν[εκ], ἐπεὶ] μήτηρ
5 ἢ σὴ χυθεῖσα σὸν δέμας ἀ[μφ] Ἡῶς σ]τέφει.
θύσας τε καὶ σπείσας τε κα[ὶ] κλύων σαφ]ῶς
τοῦτ' αὐτὸς ἡύτησεν εἰς σεῖο κλ[έος].

10 λάλον μὲν Ἀργῶ παῖς ἐὼν ἐγὼ μάθον,
λάλον δὲ φηγὸν τὴν Διὸς [Πελασγι]κοῦ,
σέ δ' αὐτὸν ὅσσοις μοῦνον ἐδρά[κην] ἐμοῖς,
ὥς αὐτὸς ἡχεῖς καὶ βοήν τιν' [ἐκχέεις].
τοῦτον δέ σοι χάραξε τὸν στίχων [χορόν],
ὅς' εἶπες αὐτῷ, φίλτατος, τε[λῶν] πάλιν.

Cf. C. I. 4722 Δούκιος Φουνεισουλανὸς Χαρείσιος στρατηγὸς Ἑρμων-
θείτου καὶ Δατοπολείτου ἡκουσα Μέμνονος δις . . . σὺν τῇ γυναικὶ Φουλβίᾳ
Θῶθ ἥ, ἔτους ζ' Ἀδριανοῦ τοῦ κυρίου, i. e. a. 123. — 2 ΕΡΜΥΝΘΙCΤΕ ΛΑΤ
ων Salt; dedi Bailii lectionem. — 3 ΑΙ ΘΕΝ Pococke, . . . ΤΟΕΝ Salt,
. . . Ν. ΛΥΘΕΝ Bailie, qui male ἐὼν ἡλυθεν; ἐλήλυθεν Franz. — 4 ΗΛ ΜΗ
τηρ Pococke, ΕΝ ΜΗΤΗΡ Bailie, qui ἐνεκα invenit; opus enim
est vocabulo unde pendeant genetivi σοῦ ἡχίσαντος. — 5 ΑΠC φει Pococke,
ΑΠO τέφει Bailie; recepi quod Wilamowitz coniecit. — 6 ΤΕΚΑΡΤ
Pococke et Salt, ΤΕΚΑΡΤΑO ωC Bailie; scripserunt κάρτα φιλοθέως
vel θεοσεβῶς, in quibus non video quid particula τε fiat. Sententia
quam ipse intuli necessaria videtur propter ea quae secuntur *ποίησάν
τε αὐτοῖ, et ipse locutus sum*. — 7 suppl. Letronne. — 8 ἐγὼ μάθον
Lefronne, ἐγὼ κλύων Franz. — 9 extremas litteras κον solus Bailie,
confirmans Grotefendii emendationem. — 10 εαι omnes praeter Bailium,
qui εαπα . . . Ν, suppl. Letronne. — 11 legebatur ἐκφέρεις. — 12 CΤΙΚΩΝ
Bailie, CΤΙΧO reliqui; ὅχλον ego, χορόν pulcre sed vereor ne ultra poetae
ingenium Wilamowitz. — 13 τεα Bailie, reliqui solum τ habent; τελῶν
certum puto, πάλιν addidit Wilamowitz; conicerem χάρις, nisi sic pro-
babilius esset ὡν εἶπες αὐτῷ scripturum fuisse poetam. Ceterum cf. v. 6 sq.

996. In Memnonis crure dextro. C. I. 4723 coll. Add. III p. 1201.

Κέλερ στρατηγὸς ἐνθαδεὶ παρῇν,
Μέμνονος οὐχ ὅπως ἀκούσεται·
ἐν κόνει γὰρ αὐτῇ τῇ τῶν χωμάτων

- παρῆν θεωρὸς καὶ προσκυνήσων [ἄμα
 5 Μέμνων ἐπιγνούς οὐδὲν ἐξεφθένεξάτο,
 Κέλερ δὲ ἀπῆει ἐφ' ἃ πάλιν παρῆν.
 μέσας διαστήσας ἡμέρας δύο
 ἤκουσεν ἐλθὼν τοῦ Θεοῦ τὸν ἦχον.

ἔτους ξ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος τοῦ κυρίου, Ἐπίφ ξ', ὥρας β'.

Annus est 122, dies mensis Iulii primus. — 3 χωματων L'Hôte et Pococke, χωμιτων Salt, κωμιτων Bailie; κωμητῶν primitus dederat Franz, postea χωμάτων cum Letronnio. Idem explicat *Receuil* II 346 *du milieu des χώματα de la plaine devaient s'élever des tourbillons de poussière, le 1er juillet, au moment où l'inondation du fleuve ne faisait que commencer.* Hos monticulos adscenderat ut videret Memnonem venerat-urque, non ut audiret; biduo post auditum ivit (v. 8). — 4 Salt ΠΡΟΚΥΝΗCΩΛΑΝ, Bailie CWNALAN, bene correxit Franz. — 6 voluit fere haec Κέλερ δ' ἀπῆει ἐφ' ἃ πάλιν παρῆν πάλιν.

997. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4735 coll. Add. III p. 1203.

Μάρκιος Ἑρμογένης ἔκλυον μέγα φωνήσαντος
 Μέμνονος ἀντέλ[λουσαν ἰδ]όντος [μητέρα σεμνήν.

Eiusdem est titulus latinus apud Letronnium *Receuil* II 373: *Q. Marcius Hermogenes praef. classis Aug. IV exaudīt Memnonem hora I nonis Martiis Serviano III et Varo coss., i. e. a. 134 mensis Martii die VII. — Saltii apographum sic habet:*

CANTOCMEMNONOCANTC\

ΔΑC . . . ΔΟΝΤOC

nec differt L'Hôte, nisi quod ANTE habet v. l. Pococke extremum versiculum sic tradidit: ΔΔΟΜΑΟΝΤOC. Ferri igitur non possunt quae Franz posuit ἀντέ[λλουσαν ἦν γενέτεραν ἰδ]όντος.

998. In basi Memnonis. C. I. 4738 coll. Add. III p. 1203.

Θῆκε σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 σὴ μήτειρ, κλυτὲ Μέμνον, ἐελδομένῳ μοι ἀκοῦσαι
 σῆς φωνῆς· λυκάβαντι περικλυτοῦ Ἀττωνεῖνον
 δ[ω]δεκάτῳ κα[ι] μηνὶ Παχῶν τρισκαίδεκα' ἔχοντι

- 5 ἥμα]τα δῖς, δαῖμον, τεῦ ἐσέκλυον αὐδήσαντος
 ἡελίου λίμ]νης περικαλλέα ρεῖθρα λιπόντος,
 οὔνεκε]ν ἀντολῆς βασιλῆά σε θῆκε Κρονείων·
 θῆκε δὲ νῦν πέτρου, φωνήν δ' ἀπὸ πέτρου [ῖσθαι.
 ταῦτα δ'] ἐ[γραψε Γέ]μελλος ἀμοιβαδὶς ἐνθάδ' ἀνελθ' ὧν
 10 σ[ύν τε φ]ίλῃ ἀλόχῳ 'Ρουφίλλῃ καὶ τεκέεσσι.
 εὐτυχῶ[ς].

'Ρ]ουφίλλῃ [κα]ὶ Λονγείν[η].

Annum ipse indicavit v. 4, ubi si recte Bailie tradidit Δ. ΔΕΚΑΤΩ, est a. 150, mensis Maii dies VIII. — Formulas homericas notavit Letronne Od. μ 438 αὐδ' ἔντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη (v. 1), Π. I 407 ἐλδομένῃ δέ μοι ἦλθεν-δψ (v. 2), Π. II 76 σὺ δ' ἔπω Ἀτρεΐδew ὅπως ἔκλυον αὐδήσαντος (v. 5), Od. γ 1 ἥελως δ' ἀνόρουσε λιπὺν περικαλλέα λίμνην (v. 6). — 5 et 6 suppl. Letronne. — 7 Ζεὺς πάλαι ἀντολῆς Letronne, τὸν πάλαι Franz. Vsus sum littera N, quam Bailie ceteris apographis addidit. — 8 sententiam perspexit Letronne scribens ἀλλὰ σὺ νῦν πετροῖ. Bailie νῦν δὲ τύχες, sed N litteram testatur Salt; quae ipse posui satis placent. — 7 extr. εἰη Salt, ε . . . Bailie; ἔγκας Franz. — 9 εἰς εμελλος Salt, το-----εμελλος Bailie, qui θῆκε τὸ γράμμα Γέμελλος scripsit. Recepi Letronnii supplementum, qui etiam ἀνελθῶν reposuit. — 10 CH-----ΙΑΗ Bailie; iam antea recte supplerat Letronne. — Subscripta Salt sic tradit ΦΙΛΑΗ ΙΑΟΝΓΕΙΝΙΑ, Bailie ΟΥΦΙΛΑΗ---ΙΑΟΝΓΕΙΝΙ. Videntur filiarum nomina (v. 10).

999. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4761 coll. Add. III p. 1205.

Τίς] νύ σε τοιάδ' ἔρεξ]ε, φ[ίλον τέκος, Οὐρανίωνων
 μαυσιδίως [ώσει] τι [x]α[χὸν ῥέζοντα ἐνωπῇ;
 ἔτ(ους) [ιβ'] Ἀν[ωνείνου τοῦ κυρίου
 Καίσαρος [μηνός]
 εὐτυχ[ῶς].
 Μάρ[κος] Γέμελλ[ος] ἑκατοντ[άρχης].

Duo sunt apographa Pocockii et L'Hôte, quorum prius quamvis pravum alteri inservit confirmando:

L'Hôte:

NYCETOIA εφ
 ΜΑΥΙΔΙΩC ΤΙΝΑΛΓΕ
 ΕΞ ΑΝΤΟ
 ΚΑΙCΑΡΟC ΕCΑΚΤΙ
 ΕΥΤΥΧΟ
 ΜΑΡΙΩΤΕΜΕΛΛ ΕΚΑΤΟΝΤ . .

Pococke:

ΠCNYCETOIA
 ΜΑΥΙΔΙΦΩΠΙΝΑ
 ΕΞCΑΛΠΤΟΙΜΙC
 ΚΑ . . ΡΓΩCΟΙΟCΑΡ
 CΥΤΥΧ
 ΜΑΡΙΩΤΩCΑΛCΟΕΚ.

Homericæ inesse persensit Letronne, qui subscripta fere restituit; ipsos versus II. E 373 sq. adgnovit Franz, qui infra *μηδὲς Φαρμουδί* scripsit. Annus ex superiore titulo repetendus.

1000. In statua Memnonis. C. I. 4749 coll. Add. III p. 1204.

*Τοῖτοις τοῖς ἐλέγοις Πετρωιανός σε γεραίρω,
 αὐδῆντι θεῶι μουσικὰ δῶρα διδούς,
 πατρόθεν οὖνομ' ἔχων Ἀ[νδρ]ή[λι]ος, Ἴταλὸς ἀνὴρ·
 ἀλλὰ σύ μοι ζῶειν δηρόν, ἄναξ, χάρισαι.
 5 πολλοὶ ἀ[ν]αστεῖχουσι δαήμεναι, [εἰ] δ' ἔτι Μέμνων
 τοῦ λοιποῦ γῆρην σώματος ἐντὸς ἔχει·
 αὐτὰρ ὁ γε στέ[ρ]ων κεφαλῆς τε ἄτερ ἤμενος αὐδαί,
 ὕβριν Καμβύσεω μητέρι μεμφόμενος·
 εἴτ' ἂν δ' ἥελιος φαέθων ἀκτεῖνας ἀνίσχηι,
 10 ἡμαρ σημαίνει τοῖς παρεῶσι βροτοῖς.*

II saeculi. — 2 cf. supra n. 815, 4 ψυχικὰ δῶρα διδούς. — 3 ΑCΤΗΝΟC Salt, ΑCΤΗΗΝΑC interpolavit Bailie; Ἀσπρηνας enim licet crediderit Franz non est nomen gentile. Αὐρήλιος invenit Hecker *Comment. de Anthol.* (1852) p. 63. — 5 ΑΜΑ et ΗΡΕΤΙ corr. Hecker. — 7 CΤΕΙΝΩΝ corr. Cobet apud Heckerum.

1001. In Memnonis crure sinistro summo. C. I. 4739 coll. Add. III p. 1203.

Τρεβούλλης.

*Τῆς ἱερᾶς ἀκούουσα φωνῆς Μέμνονος
 ἐπόθουν σε, μήτερ, καί [σε] ἀκούειν εὐχόμεν.*

De aetate cf. titulum proxime sequentem. — 2 ἐπόθουν σε, μήτερ

idem est quod crebro legitur ἐμνήσθην τῆς μητρός. Itaque inepte interpretati sunt apographa legentes καὶ ἐξακούειν εὐχόμεν. Pococke enim KAICZABOYEN, auctores descriptionis Thebar. in *Descr. Aegypt. antiq.* I 111 KAICAPOCENEYWXEIN. *Velim*, enim inquit Trebulla, *ut tu quoque, mater, audias.*

1002. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4740 coll. Add. p. 1203.

Καικιλία Τρεβοῦλλα δεύτερον ἀκούσασα Μέμνονος.

Ἀνδρῆς τὸ πρόσθεν μοῦνον ἐξακούσαντας
 νῦν ὡς συνήθεις καὶ φίλους ἡσπάζετο
 Μέμνων ὁ παῖς Ἡοῦς τε καὶ Τιθωνοῖο·
 αἰσθῆσιν ἄρα τῷ λίθῳ καὶ φθέγγματα
 5 ἡ φύσις ἔδωκε δημιουργὸς τῶν ὄλων;

Trebulla cum priorem breviorē titulum (n. 1001) summo cruris loco, alterum longiorē imo inscripserit, sequitur ut media spatia putemus occupata iam fuisse titulis, qui cum omnes Hadrianeae sint aetatis rectissime Letronne (*Rec.* II 38) Trebulae carmina Hadriano recentiora esse conlegit.

1003. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4741 coll. Add. III p. 1204.

Καικιλία Τρεβοῦλλα

ἔγραψα ἀκούσασα τοῦδε Μέμνονος.
 ἔθραυσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον
 βασιλέος ἐφ' οὗ εἰκόνα ἐκμεμαγμένον
 φωνή δ' ὁδυ[ρτ]ὸς ἦν πάλαι μοι Μέμνονος,
 5 τὰ πάθῃ γοῶσα, ἣν ἀφεῖλε Καμβύσης.
 αναρθρα δὲ νῦν καὶ ἀσαφῆ τὰ φθέγγματα
 ὁλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.

4 ΟΔΥΜΟΣ, solus Baillie ΟΔΥΡΜΟΣ; corr. Franz. — 5 ΤΑΠΑΘΗΓΟΟ CAHN Pococke, ΔΕΟCCAHN auct. descr. Theb., ΓΟΥCΑΛΗΝ Baillie; γοῶσα δὲ γλ'. Letronne, ἣν recte Franz. Fortasse si fides est Bailio habenda in lapide post γοῶσα interpunctum fuit. Videntur tunc credidisse, Memnonem antequam a Cambyse fractus esset etiam clarius locutum esse.

1004. In Memnonis pede sinistro praecedenti titulo a dextra. C. I. 4742 coll. Add. III p. 1204.

Ἀπῶνις ὦρα ᾧ ἡκουσα.

Ἀφροδευταρίου τὸ προσκύνημα γέγραφα
ἐμῆς δάμαρτος, ἣν ἔχοιμ' ὅσον φθέγγη.

Aponius una cum Aphroditario uxore Memnonem audiit. — 2 οἱ ON vel OCON apographa, quod ὅταν vel ὅλον corrigunt. Intellego *qua frui velim, quamadmodum loqueris*.

1005. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4744 coll. Add. III p. 1204.

Ὁ Σαρδιηνὸς Παρδαλᾶς δις ἤκουσα·
μεμνήσομαι σεῦ καὶ ἐμῇσι βύβλοις[ι].

Pardalae pariter ac Catilio Nicanori de Aegypti miraculis librum edere consilium erat.

1006. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4743.

Ἀνδρήντά σε, Μέμνον, ἐ[γὼ] Πα[ίω]ν ὁ Σιδήτης
τὸ πρὶν ἐπυνθανόμην, νῦν δὲ παρὼν ἔμαθον.

1 Salt e . . ΠΑΝ | ΝΟCΙΑΗΤΗC emend. Wescher *Comptes rendus de l'acad. des inscr.* 1871 VII 278 ex titulo sequenti.

1007. In Memnonis crure sinistro. C. I. Add. III 4761 c. Melius Wescher l. s. s. (cf. ad tit. anteced.) p. 278.

Εἰ καὶ λωβητῆρες ἐλυμήναντο δέμας σόν,
ἀλλὰ σύ γ' αὐθήμες, ὡς κλίον αὐτὸς ἐγώ.
Μέττιος, ὃ Μέμνον, Παίων τάδ' ἔγραψε Σιδήτης.

Nomen viri fuit Mettius Paeon, nugae agit Wescher.

1008. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4745. Melius Wescher l. s. s. (cf. ad n. 1006) p. 280.

Εἰ καὶ λωβητῆρες ἐλυμήναντο [δέμ]ας σόν,
θειοτάτου νύκτωρ ὁμφὴν ἐπὶ Μέμνονος ἤλθον,
ἔκλυον ἤς Κάτουλος, ταγὸς ὁ Θηβαῖδος.

1 cf. epigr. anteced. v. 1, quem versum non satis apte in suum usum convertit Catulus.

1009. In statua Memnonis. C. I. 4748 coll. Add. III p. 1204.

ὦ πόποι, ἥ μέγα θαῦμα τόδ' ὁφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
ἥ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
ἦυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόφτο.

Ἀραίου Ὀμηρικοῦ ποιητοῦ ἐκ Μουσείου ἀκούσαντος.

Versus sunt homerici II. N 99 (v. 1), Od. τ (40 v. 2), Od. ω 530 (v. 3), Od. π 196 (v. 4). Est igitur titulus ex Homerocentonum genere, quales indicavit Letronne A. P. IX 381 et 382 coll. Iacobsii adnot. *Anth. gr.* vol. XII 182, quos numeros velim legas a Franzio corruptos. — Arius (ἈΡΓΕΟΥ Hamilton) τῶν ἐν Μουσείῳ σιτουμένων ἀτελῶν fuit, cf. Letronne *Recueil* II 347 sq.

1010. In Memnonis statua. C. I. 4754 coll. Add. III p. 1205.

Ἐπεὶ τύχης τοῦ κυρίου Διονυσίας
τὸ προσκύνημα· πολλάκις δ' ἀκούσεται.

1 suppl. Bailie, et simile quid certe fuit.

1011. In Memnonis statua. C. I. 4755 coll. Add. III p. 1205.

Βαλβεινιανὸς ἑναρχὸς ἐθαύμασεν ἀρχιδικαστῆς.

De vocabulo ἑναρχος v. Franzii adn. ad Add. l. s. s.

1012. In Memnonis crure dextro. C. I. Add. III 4761 b.

Εἰ φθέγγῃ [τι, λάλ]ησον
εἰ δὲ μόνον [σει]γῶ[ς]
ἀ[λλὰ θε]λῶν ἐπακοῦσαι nomen viri ἐνθάδ' ἴκανον,
μή μοι τὴν σειγὴν
5 εὔ, Μέμνων, ἐλάλησας
πάντοτε καὶ [π]αί[δ]ων ἡέλ[ιο]

1 NM HC εἰ φθέγγῃ τι λαλήσας Letronne. — 2 ΓΕΓΑΥΣ γεγαυός Franz. — 3 ΑΙΝΑΛΟCΑΥΝ corr. Franz. — 4 CΕΙΓΗΝΕΝΕ — 6 ΤΑΛΑΥΝ πασάων Letronne. — Disticha videntur fuisse huius fere argumenti: si quae loquendi tibi est facultas, loquere; sin vero tacere tantum didicisti, quid huc veni? ut audirem te veni; ne silentium mihi obvertas. Tertio denique disticho, quod videtur aliquanto post additum, voto potius laudat deum: bene sonuisti; ego vero solem conspicatus qui te faciundum facit usque uxoris et liberorum recolam memoriam, ut ludam ἐγὼ δὲ μνησόμε' ὁμείνου πάντοτε καὶ παίδων ἡέλιον προσιδών.

1013. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4746 coll. Add. III p. 1204.

Οὐκ ἀκάρηνος [ἔφν τὸν ἀεὶ χρόνον, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Μέμνων ἡμερί[οισιν ἄμ' ἄ]ντολῇ [ἡ]ελίοιο
θεσπίζων μερό[π]ε[σαι]ν [ἐπερχομέν]ο[ις] προσαν[τεῖ·
ἐκ πάσης [γὰρ] [γῆς] ἐλθεῖν [ἐπὶ ἐ]σπεύδ[οντες]
5 οἱ μὲν ἐπ[ή]ρανα δεχν[ύ]μενο[ι] μάλα θαναμάζοντες
οἷχ[ο]νται [πάλιν ἐς] πάτρα[ν] φθόγγοιο] τυχόντ[ε]ς,

Sententiam secutus qualem Franz significavit verba aliter constitui; certi fere nihil dare potui. — 1 HNOCC Salt, HNOC --- ΠΕCΘCΙΟΙΝΟ Pococke, cuius ceteroqui tam corruptum est apographum, ut nihil inde discas. Cum Saltio, si leviora excipias, plane consentit L'Hôte. — 2 ΗΜΕΡΙΠΙΑ ΝΤΟΛΗΚΕΛΙΟΙΟ — 3 ΜΕΡΟCΕΥΝC ΟΧΙΡΟCΑΥCΗ μερόπεσσιν Letronne et Franz, ἐπερχομένοις Franz, qui extremo loco προσάυσεν posuit. — 4 ΠΡΙ ΛΘΕΙΝΙ ΟΝΤΟC — 5 ΕΠΙ Υ ΜΕΝΟC ΝΘΑΥΜ κτλ'. — 6 ΟΙΧΩΝΤΑΙΓ ΓΑΤΡΑ ΤΙΧΟΝΤΟC suppl. Franz, nisi quod χρησμοῖο scripsit pro φθόγγοιο. — Mutilum carmen esse docent οἱ μὲν verba v. 5.

1014. In Memnonis crure sinistro. C. I. Add. III 4761 d.

Ἦ παῖ, χαῖρε πρό[φ]ρων, [λαλέεις δὲ τι] χάρμ[α] nomen
. θεῶν εἶνεκα, ταῖς μέλομαι.

L'Hôte haec ita tradidit:

ΥΠΑΙΧΑΙΡΕΠΡΟ ΡΩΝ
ΑΡΜ
ΕΙΕΡ ΝΕΙΝΕΚΑΤΑΙCΜΕΛΟΜΑΙ
CΡΟΙCΑ
Ν ΚΡΕΤΟC

Balbillae esse epigramma coniecit Letronne, et sane mulier loqui videtur dearum quarundam sacerdos, quarum in gratiam postulat ut sonum edat Memnon. — A sinistra alter fuit titulus quattuordecim fere eisque brevioribus versibus perscriptus, quem metricum fuisse docent verba ἰδών (v. 4) et ἀμβροτος (v. 12).

1015. Memphi in ungue Androsphingis. C. I. 4700 coll. Add. p. 1187.

Σὺν δέμας ἔκπαγλον τεῦξαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
φεισάμενοι χώρης πυρὶ δαμαζομένης,
ἐς μέσον εὐθύναντες ἀρουραίοιο τραπέζης,
νήσου πετραίης ψαμμὸν ἀπωσάμενοι.

5 γείτονα πυραμίδων τοίην θέσαν εἰσοράσθαι,
οὐ τὴν Οἰδιπόδαο βροτοκτόνον, ὥς ἐπὶ Θήβαις,
τῇ δὲ θεᾷ Λητοῖ πρόσπολον ἀγνοτάτην,
τὴν] ἐπιτηροῦσαν πεποθήμενον ἐσθλὸν Ὅσειριν,
γαίης Αἰγύπτου σεβάσμιον ἡγητῆρα,

10 ἔξοχον οὐρανί[ω]ν, μεγα[λή]το[ρα]
εἵκελον Ἡφαίστω
εἰς ὅταν ὤκε[αν]ο
ἐς γαῖαν

Ἀρριανός.

2 ΠΥΡΙΔΑΜΑΖΟΜΕΝΕ quod qui legunt πυρίδα μαζομένης (Letronne) vel πυρίδ' ἀμαζομένης (Franz) ne ipsi quidem sciunt quomodo explicant. Cui parcitur terrae, ea aliquid vel passa esse vel pati dici debet, unde etsi metrico vitio diffidas tamen πυρὶ δαμαζομένης verum putaverim terrae caloribus subactae. Et sane apta erat ad calores arcendos sphingis imago muris undique circumdata; cf. ad C. I. 4701. — 3 ἀρούραιος τράπεζα (de adiectivi genere cf. ad *hymn. Isid.* infra n. 1029.) est campus arenosus, νῆσον πετραίην planum quadratum, in quo positus est Androsphinx, recte explicat Franz. — 7 adtulit Letronne Steph. Byz. s. v. Λητοῦς πόλις, μοῖρα Μέμφεως, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες καὶ Λητοῦς ἱερόν. Hinc nomus, in quo pyramides erant, Letopolites vocabatur. — 8 ΠΥΓΗ ΠΗΤΗΡΟΥΙΑΝ corr. Franz. Non quaesiverunt interpretes, qualem deam sibi finxerit Arrianus poeta sphingem, quae res quamvis in infinita numinum Aegyptiorum confusione lubrica sit, tamen hoc loco dubium non est quin sphinx Isidis personam induerit; cf. Plut. *Is. et Osir.* c. 52 εἰς γὰρ οἱ τὸν Ὅσιριν ἀντικρὺς ἥλιον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι Σεῖριον ἢ φ' Ἑλλήνων λέγοντες . . . τὴν δ' Ἴσιν οὐχ ἑτέραν τῆς Σελήνης ἀποφαίνον-

τες, καὶ τῶν ἀγαλμάτων αὐτῆς τὰ μὲν κερασφόρα τοῦ μινωειοῦς γεγενῆσθαι μμήματα, τοῖς δὲ μελανοστόλοις ἐμφαίνεσθαι τὰς κρήφεις καὶ τοὺς περσικιασμούς, ἐν οἷς ὠκεῖ ποθοῦσα τὸν ἥλιον. Opperi igitur dicitur lais, donec sol mane exoriatur, cf. ad. v. 12. — 10 ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΜΕΤΑΝ Clarac; post ΜΕΤΑΝ apographum in *Quarterly Review* 1819 p. 411 editum haec addit ΓΟΜΙΝΙΙΙ , idemque v. 11 post ΗΦΑΙΣΤΩΙ haec Ι Ι . . . ΤΟΠΙΝΙΟΙΥ et v. 12 idem habet . . ΚΙΟΤΑΝΟΚΕΜΟΚΚΙ. ΜΟΙΑΛΙΝΟΙ ΜΙΝΙ, ubi Clarac ΕΠΙΟΤΑΝΩΙ, denique v. 13 . . ΓΑΙΑΝΙΧΥΡΩ. ΟΛΙ . . . ΝΗΙ --, ubi Clarac ΠΓΑΙΑΝΦ. — 10 ante οὐράνιον fortasse non debet quidquam addi, nec ipse ille accusativus mutandus erat; μεγαλύτερα tamēn certum videtur. — 11 Hephaesti apud Memphitas templum notum, cf. Herod. II 112. — 12 videtur solis iter describi; ἐπιτηρεῖ illa, εἰς ὅταν ab oceani extremis oris redeat sol sive Osiris; nam ὠκεανός vocabulum non puto dubium esse. Cf. Diod. I 27 in hymnis apud Ny-saeos cippo inscriptis εἰμὶ δὲ Ὅσιρις ὁ βασιλεὺς, ὁ στρατεύσας ἐπὶ πᾶσιν χώραις . . . μέχρι τῶν τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ πηγῶν καὶ πάλιν ἐπὶ τὰλλα μέρη ἕως ὠκεανοῦ.

1016. Memphi apud Androsphingem. C. I. Add. III 4700 b.

Ἦδε κυρεῖ πάντ[ω]ν σφί[γ]ξις καὶ θεῖον ὄραμα·
 σ[ώ]μα [γ]ὰρ [εἰ] νοέεις [σὺ σο]φ[ῶ]ς ὅπερ ἐπλετο τῇδε.
 φάσματος [ἐξ] ἱεροῖο νοήσεις κόσμον ἅπαντα,
 ἱερὸν [ὡ]ς ἐφύπερ[θ]ε πρόσωπον ἔχει τὸ θ[ε]ό[π]ν[ου]ν,
 5 γυ[τ]ί α δὲ καὶ δέμας οἷα λέων, βασιλεὺς ὃ γε θηρῶν.
 θ[ε]ινὸν [μ]ὲν τὸ θέαμα, [ἀτ]ρεκέες δ' εἰ τις γε νο[ή]σει,
 ὄψιν [ἐ]χει
 ἐκ τῆς θεϊότητος
 ἐσθλῆς· αὐτὰρ [ἐγ]ω[γ]ε [Σ]α[ρ]απίων ἐχάραξα.

III fere saeculi. — 1 ΠΑΝΤΟΚΝΟΦΙ. ΣΙΚ πάντων σφίγξ, ἣ καὶ Letronne, πάντως ἡ σφίγξ καὶ Franz. Mihi luisse videtur poeta *omnium est et tortrix et spectaculum divinum*. — 2 ΚΩΜΑΙΑΡΚΗΝΟΘΕΙΩΦΟΚΚΟΝΕΡ σῶμα γὰρ εἰ νοέεις ὕψος θ' ὅπερ Franz; at altitudo et corpus vix bene inter se coniunguntur. — 3 ΗΦΑΣΜΑΤΟΣ ΕΙΕΡΟΙΟ φάσματος εὐέργοιο Letronne, in quibus noli offendi adiectivo εὐέργος, Franz πλάσματος εὐώποιο. — 4 ΚΟΚΕΦΥΠΕΡΚ. Ε et ΕΘΟΠΠΟΥΝ corr. Letronne. — 5 ΓΥΡΑ — 6 ΕΙΝΟΝ ΚΕΝΤΟΘΕΛΜΑΝΡΕΚΕΣ corr. Franz. — 7 ΤΝΚΕΙΤΕΙΝΟΤΕΤΙΩΝΑΜΟΝΗΚΑΙΟΝ ΔΕ ὄψιν ἔχει recte videtur Franz scripsisse, reliqua eius supplementa inepta; coniecera olim ὄψιν ἔχει [σ]τέ[ρ]ν[ο] [ι]ο ἐπω[μ]αδ[όν]. — 8 ΚΕΚΕΤC ΑΝΤΘΛΕΙΑΙΟΜΕΔCΦCΕΚΤΗC videbar olim παντολέτιν simileve eiusdem ge-

neris vocabulum legere, coll. supra. n. 1015, 6. — 9 ΣΤΩΙΞΕΛΑΠΙΩΝ ἔγωγε
Letronne, Σαραπίων Franz.

1017. Thebis in Rhamsis IX syringe. C. I. Add. III 4807 h.

Θηβαίας [σ]ύριγγας ἐγὼ καὶ Μέμνονα σεμνόν
θαύμα[σα τ]ῆς τέχνης Οὐράνιος κυνικός.

Litterae valde recentes; Vranium cynicum non novi, neque alium
ullum Demonacte recentiore, qui mortuus est a. 150. — 2 ε ΥΜΑ ΗC
suppl. Franz.

1018. Thebis in syringe. C. I. Add. III 4791 b.

Πάσας μὲν σύριγγας ἐθαύμασεν Ἡράκλειος,
ἀλλὰ λέγει πάντων Μέμνονα θειότατον.

1019. Thebis in syringe. C. I. 4792 coll. Add. III p. 1210.

Θαύματα συρίγγων ὁρόων μέγ' ἐθαύμα[α]σα Βησ[ᾶς],
τὴν δὲ μάλιστ' ὁρόων ἐθαύμασα Μέμνονος ἐσθλή[ν].
Ἡρακλίδης.

Besas saltatoris Aegyptii nomen Anth. Pal. *app.* 30, 3. Besas ho-
mo indoctus Memnonem inter syringas numerat. — Ἡρακλίδην subscri-
ptum recte fortasse Letronne ad hunc titulum pertinere negavit.

1020. Thebis in syringe. C. I. 4816 coll. Add. III p. 1214.

Τατιανὸς ἡγεμὼν Θηβαίδος ἱστορήσα[ς] ἐθαύμασεν
τὸ] θαῦ[μα ξ]υπὸν τῶν σοφῶν Αἰγυπ[τί]ων.

Tatianus praeses Thebaidis ante a. 367, cf. supra n. 919. —
2 ΥΙΘΑΥΑ ΞΥΝΟΝ — ΑΙΓΥΠΩΝ Αἰγυπτίων corr. Letronne. Initio versus
(nam senarium esse persuasum habeo) Franz ἐνταῦθα τὸ εὐσύνετον, Le-
tronne τὸ μνημόσυον. Intellego *miraculum omnibus adeuntibus commune*.

1021. Apud Antinoen. C. I. Add. III n. 4705 i.

Ἐνθ' ἀναβὰς ἐ[χ]ά[ρα]ξε Κατυλλίνος ἐν προ[θύρ]οισιν,
τέχνην θαυμάζων τῶν ἱερῶν λαοτόμων.

1 ΕΛΑ . . ΞΕ COIT. Letronne. — ΠΡΟCΙΜΟΙC προθυραίοις vel προπυλαίοις Letronne. Praetuli quod Franz proposuit ut vulgarius. — 2 poterat λαοτόμων ιερῶν, uti observavit Franz. Vrbi vicina sunt sepulcra montibus incisa.

1022. Talmi in vico Nubiae, inter columnas pronai. C. I. 5041.

Σαν[έ]νως γράφει ὁ υἱὸς Ψενο[σί]ριος·
σέβουν τὸ θεῖον, θῦε πᾶσι τοῖς θεοῖς,
ἐφ' ἑκαστον [ι]ε[ρ]ὸν [ἐ]πιπορεύου προσκυνῶν,
ἡγ[ο]ῦ μά[λι]στα τοὺς πα[τ]ρώους καὶ [σέβου
5 ἴ]σιν, Σά[ρ]απιν, τ[οὺς] μεγ[α]λ[έ]σ[τους] τῶν [θεῶν],
σω[τῆ]ρας [ἀ]γα[θ]οὺς, εὐμε[ν]εῖς εὐεργέτα[ς].

1 CΑNCNWC — 3 ΘΦΕΚΑCΤONT. C | ΠONΘH — 5 CACAPINTC . . . | ΠI. TO YCTWN — 6 THPACTI/ΘC . . . | NEIC restituit omnia Niebuhr, nisi quod v. 6 τηρήσατε θεούς, εὐμενείς εὐεργέτας posuit, correcta haec a Franzio. Dubium nihil fere est praeter nomen v. 1 (quem versum non certum videtur senarium esse; scripsisset enim τόδ' υἱός) et σέβου v. 4, ubi adiectivum potius velut φίλους fuisse puto; nam σέβου si posueris vix poteris quin μάλιστα iteres. — Consimilia Maecenatis sunt praecepta ad Augustum ap. Cass. Dion. LII 36 τὸ μὲν θεῖον πάντῃ πάντως αὐτός τε σέβου κατὰ τὰ πατρία καὶ τοὺς ἄλλους τιμᾶν ἀνάγκη, τοὺς δὲ δὴ ξενίζοντάς τε περὶ αὐτὸ καὶ μίσει καὶ κώλαζε κτλ., nisi quod ex parte obloquitur Maecenati Sanenos de peregrinis sacris minus severe indicans.

1023. Talmi in templo dei Manduli. C. I. 5039.

Χρυσοχέλ[υ] Π[αι]άν, Μανδοῦλι, Ἀθηνᾶς ἀγάπημ[α] . . .
λατοῦς γόν[ε], χρη[σ]μ[φ]ό[ε], λυρόκτ[υ]π', [ι]ή[ε] Ἀπολλ[ο]ν,
ὁ τὴν μελανόστολον βασιλίσ[σαν] Εἰ[σιν]
ἱσαθρήσας δ' ἐγὼ ἐν θ[υ]σί[αι]ς ἰκάνω προσκυνή[σας] σ[ε],
5 τὸν προκαθ[ύ]ετον Μανδο[ῦ]λι καὶ πρό[φ]ρον[ως] ἐθυσάμην
τὴν σὴν [μ]αντοσύνην τίς δ' ἄ[ν] κομίσαι[τ]' ἐπινεύσαν[τι]ς;

Ἴλα[θ]ί[μ]οι, Μανδοῦλι, Διὸς τέκν[ος] ἢ δ' [ἐ]π[ι]ν[ε]υσον
σῶζέ με καὶ κ[ε]δν[έ]ν ἄλοχον κ[α]ὶ παῖδας ἀρίστ[ους]
. . . . σ[ω]ζ[ε] πάντοτε καὶ [σφα]δ[ε] κ[α]ὶ δμ[ω]ας πα[τ]ρίδ'
ἰκέσ[θαι]

10 νόσφιν ἄτερ [ν]ο[ύ]σου καὶ [ἄ]τερ χαλεποῦ[ο] πό[ν]οιο,

λαμπρ[ὸς ἐπιπν]ε[ί]ων καὶ δ[ε]ξιοὺς ἰστ[ία] ἱκ[άν]ων

— — — — —

Carmen inperite factum tam male aut inscriptum aut descriptum est, ut vel post optimam Niebuhrii operam plurima sint incerta. — 1 ΧΕΛΕ — ΑΓΛΗΜΙΕΛΛΑΝΕΠΙΣΕΜΟΛ. εἴ λαν ἐπίσημος Niebuhr, cuius nisi contrarium notabitur omnia sunt supplementa. — 2 ΓΟΝΗΧΡΗΝΜΟΑΕΛΥΡΟ ΚΤΟΠΗΤ . . . ΙΕΑΠΟΛΛΩΝ — 3 ΒΑΣΙΛΙΧΙΕΙΛΙΕΙ . . . Α suppleendum amandi verbum. — 4 ΕΝΘΑΣΙΗΚΙΚΑΝΩΣ ἔνθα εἰς ἱανῶς προσεκύνησα θεόν Niebuhr. — 5 ΘΗ Π/. ΧΜΑΝΔΟΤΑΙΚΑΠΡΟΟΡΟΝ προκαθιγέτην Franz, προκαθήγημα Niebuhr; προφρόνως ἔθυσά μιν ego. — 6 ΑΛΚΟΜΙΛΑΙΠΝΕΥΣΑ ΝΤΩ — Inde a v. 7 hexametri secuntur, probi duo, ceteri ut videntur vitiosi. — 7 ΤΑΠΙΛΟΙ — ΤΕΚΟΗΑΠΝ . ΥΣΟΝ — 8 ΚΗ . . . ΗΝ — ΚΩΙ — ΑΡΙΣΤΙΣ — 9 ΚΑΪΣΩΣΕ ΣΩΞΕ scripsi. — ΕΤΑΙΣ ἔτας Niebuhr. — ΚΝΔΜΟΑΣΠΑΤΗΔΙΣΚΕΣ ΟΝ — 10 ΜΟΟΥ — ΧΑΛΕΠΟΙΝΟΙΩ versus fere Hesiodi est opp. 91. — 11 ΛΑΜ ΠΡΕ . . . ΤΦΕ. ΩΝ — ΔΙΣΙΟΙΣΤΑΙΚ . . . ΩΝ λαμπρὸν πνεῦμα φέρων Franz; extrema Niebuhr καὶ δεξιὸς Ἰσίδι καρπῶν. Scripsi quae sententia flagitabat. — Secuntur tres versus plane inextricabiles; v. 12 legunt vocabulum μαν- το[σ]ίνας, v. 14 traditur . ΛΟΡΕΝΑΙΣΕΧ . CONCYNACYΧΑΣ . . ., fortasse le- gendum [καί] λίτομαί σε, χρυσοχέλυ, τὰς ψυχὰς [μοι] διασώζειν.

1024. El Gabauat in vico oasis Thebarum. C. I. 4958.

- a. Ἀμμώνιον [θεδ]ν Χρ[ι]σιῶ με[μ]ελημένο[ς] εἰ[δ]ον
 Ἰλαθεῖ, Χρ[ι]σιεὶ πάτερ, χρύσειον γένος ἀν[θ]υποφήνας
- b. ἀν[θ]ρω[π]ο[ι]ς

Duo sunt fragmenta, quae dubites num sint inter se coniungenda. — 1 ΑΜΜΩΝΙΟΝΕΝΧΡΗΣΤΩΜΕΛΗΜΕΝΟΝΕΙΛΟΝ finxi hominem christianum (nam christianum titulum esse frustra negat Franz) Ammonis aliquod templum adeuntem, ubi tamquam improbi sibi conscius facinoris Christo supplicat. Χριστῷ μεμελημένος Greg. Naz. A. P. VIII 147. — 2 ΧΡΗΕΤΕ — sub finem AN: A quae correxit Franz. — 3 ΑΝΟΚΠΩΛΠΩΙΡΕΝΕΑΣ νποφηνας fortasse ἀνθρώπων πτωχῶν γενεᾷ.

VI. HYMNI.

1025. Teni in oppido. C. I. 2342.

Χαῖρέ μοι, ὦ Δῆλον μεδέων, φαεσίμ[βρ]οτε [Τ]ε[ιτ]άν,
 ἄντροις ὀμφαίοισι Κλάρον Βράγχου τε ἱ[ε]ρο[ῖσιν]
 τιόμ[εν], ὠρομέδων, μουσηγέτα, χρυσόε[θ]ειρε,
 Δελφῶν], ὦνα, πε[τρ]ῶν, πάτερ ἄφθ[ιτ]ε, δεῦ[ρ'] ἐ[πα]ρήξον
 5 εὐχομ[έν]οις μερό[π]εσσ[ι]ν τεῆς Τήνου ν[α]έταισιν,
 καὶ κλύ[ε] θειοπρόποιο φίλου μακά[ρ]ων [τε βροτῶν τε,
 χειρ[ῶ]ν [δ]υσ[μ]έν[ε]ων τε τεδὸν βρέτα[ς] εἴ[ρ]ουσαι αὐτός

 πη]κ[τί]δα δ' οὐρανίων ἐτάρην θαλῆς τ[ε] χορῶν τε
 — — — — —

II vel III saeculi. — 1 φαεσίμ[βρ]οτε Boeckh. Ab initio Φοῖβε ἀναξ Wilamowitz. — 2 νύμφαίοισι Boeckh. Scripsi ἄντροις ὀμφαίοισι Nonnum secutus (IX 283) ὀμφαίη παρὰ πέτρῃ i. e. Delphis. — TEI PONTO requiritur locale quoddam vocabulum; ἱεροῖσι cedit vero. — 3 χρυσόεθειρε Boeckh. — 4 ΩΝΑΠΕΙΩΝΠΑΤΕΡΑΦΘΕΔΕΥΙΕΙΣ ἀφθιτε Boeckh; similes sunt hymnorum orphicorum clausulae. — 5 ΜΕΡΟΤΕΙΝΤΕΙΣ μερόπεσσι Boeckh, idemque νάεταισιν supplevit; traditur NA. — 6 ΜΑΚΑΙΩΝ corr. Boeckh; extrema certa sunt. — 7 ΠΟΝΥΛΑΙΝΕΩΝ — ΒΡΕΤΑΙΕΙ βρέτας Boeckh. — 8 ΑΛΑΙΟ . . . ΕΝΗΓΙΕΡΕΙΩΝ . . ΝΑΝ videtur ἱερεῖς vel πανηγυρεῖς legendum. — 9 ΚΠΔΔ corr. et suppl. Buecheler. Non videtur talis cogitari Apollo, qualem invocat Orphicus poeta *hymn.* 34, 14 σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέτῳ ἀρμόζεις κτλ.

*1026. Romae. C. I. 5973 c.

Νουσολύτα, κλυτόμητι, φερέσ[βιε, δέσποτα Παιάν,
σὴ δύναμις κακόμεργον ἀνακρο[ύει τ' ἐπιπομπήν
ἀνθρώπων, τρομέει τε πάλιν [Δέσποινά τ' ἐπαινή
Ἄδης τ' εὐρυθέμιλος, ὅταν ζωαλ[χέα χεῖρα
5 ἀντανύσῃς, βιοδῶτα, φερεσσιπό[νοις μερόπεςσιν.
νῦν οἷν πάντα δόμον γενέτα[ς τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα
σῶζε, μάκαρ Παιάν, ἀκεσώδυν[ε, δῶτορ ἐάων.

Πατριώνου.

Patroinum (C. I. 6649) cur earmen fecisse negaverit Bergk (*Post. lyr.* II 574) obscurum est; falso vero, ut nunc scimus, idem integros hos versus ex Sophoclis Paeane petitos esse coniecit. — 1 suppl. Welcker (*Syll.* 135) ex *hymn. orph.* 67, 1. — 2, 3, 4 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. cf. *h. orph.* 68, 6 μῦνός τε στυγέει σ' Ἄλδης ψυχοφθόρος αἰεί. — 4 ζωαλι/ aperta lapidis lectio; Nonn. XXXV 75 δειξον ἐμοὶ βοτάνην ζωαρέα. — 5 φερεσσιπόνουσι βροτοῖσιν Franz, cui praetuli quod suavius ad aures accideret. — 6 γενέταν τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα Franz, patrem intelligens Patronum, quem extremo versus septimi loco male posuit; γενέτας Bergk idemque supplavit v. 7.

*1027. Athenis translatus cippus in museum Cassellanum. C. I. 511 ex Gesneri editione et Add. I p. 913 ex meliore Voelkelii apographo. Praeter meum deinde apographum ectypo utor a Pindero benigne mihi commisso.

Ἀγαθῇ τύχη.

a. Ἐγραιῶ, Παιήων Ἀσκληπιέ, κοίρανε λαῶν,
Ἀητοίδου σεμνῆς τε Κηρωνίδος ἡπιόφρων παῖ,
ὑπνον ἀπὸ βλεφάρων σκεδάσας εὐχῶν ἐπάκουε
σῶν μερόπων, οἳ πολλὰ γεγηθότες ἱλάσκονται
5 σὸν σθένος, ἡπιόφρων Ἀσκληπιέ, πρῶτον Ὑγείαν
ἔγραιῶ καὶ τεδὸν ὕμνον, ἱήε, καί κλυτεῖ χαῖρε.

b. Ὑγεία, βροτοῖσι πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ νέιν τὸ λει-
πόμενον

βίον· σὺ δέ μοι πρόφρων ξυγεῖην
εἰ] δ' αἰθεὶς ἢ πλούτου χάρι[ς] ἢ τεκνών

10 εἰ] δ' αὖθις εὐδαιμόνος ἀνθρώπο[ι]ς βασιλίδος ἀρχᾶς.
ἠπιόφρον

ζυγίης Ἀφροδίτας ελκεσι θηρεύομεν

εἰ δέ] τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψι[ς] ἢ πόνων ἀκοα
[π]έ[φ]ανται,

μετὰ [σ]ῖ[ο], μάκαιρ' Ὑγεία,

τέθαλε καὶ λάμπει χαρίτων [φ]άος.

15 σέθεν δέ [χ]ωρὶς οὐτις εὐδαιμῶν ἔφν.

c. νεωθαλὸς ἀφθιτον, Τελεσφό-
ρε, σὰς ἀρετὰς πάνσοφε
λυσιπόνοι[ς] ἐνε δέ-
μον α θά

20 νατον λαθικ[η]δ[έα]

. πάγ]γλωσσα γένη

μερόπων ἀνεγείρατε ἐκ (κ)αμάτων

βαρναγέα νοῦσον ἀπωσαμένω

Παιὰν δὲ γέγηθεν ἀκείρεκόμης

25 νέον ἔρνος ἔχων σε, Τελεσφόρε, τὸν

περὶ κῆρ ἔσ[τη],

καὶ πολλάκι σεμνὰ θεοῦ Καμάτου

βροτὸν ἐς φ , σὺ δὲ θν αὐτὸς ἄγων

μετὰ σοῦ βαρὺ

30 Ἴδη χαῖρέ μοι, ὦ ἰώμενος, ὦ πολὺ[τει]με,

π[α]ῖ[ζε], Τελ[ε]σφόρε, παῖζ', ἰ[ή], σύ γε γηθοσύ[νοισι]

σοῖς] περὶ παιδρὰ πρόσωπα γέλωτα χεῖς ἱερ[εῦσιν].

ὑμναίωμέν σε, μάκαρ, φασὶνβροτε, [δ]ῶ[τε]ορ ἑάω[ν],

Παιᾶνος Ἰδρυμα, Τελεσφόρε κλεινέ, δ[ιοικῶ]ν.

35 καὶ σε Ἐπιδάριοι μὲν ἀλεξιχόροισιν ἀοιδαῖς

γηθόσυνοι μέλπουσιν, ἄναξ, Ἀέσιν καλέοντες,

οὐ[ν]ε[κ] α[κ]ος θν[η]τοῖσι φέρεις (σ)τυγερῶν ὀδυνῶν

Κεκροπιδ[αι] δ' ἄδουσι Τελεσφόρον, ἔξαστε γ[έ]η

νοῦσον ἀπωσάμενος πυροφ[θ]όρον ἐς τέλος αὐτοῖ[ς]

40 εὐτοκ[ί]ην ταχέως ἀσσκ[ηθ]έα, δαῖμον, ἔθηκας

οὐ μὰν [το]ῦδε χάριν σε, Τελεσφόρε, ἔδομεν οἶον,

ἀλλ' ὅτι καὶ Παιᾶνος ἀκείρεκόμου θεραπειῖαις

ζωοφόρον [σ' ἔ]θ[ρεψεν], ἰὼ μάκαρ, αὐτὸς ὁ Βάχχος.

Exeunte saeculo II vel ineunte III titulum insculptum esse vidit Boeckh, quo quidem tempore sacra Telesphori ad placandam pestilentiam Athenas translata essent. Cuius rei satis memorabile atque certum ut videtur testimonium suggessit mihi Neubauer ex duobus titulis atticis (*Philist.* III 549 et *Ephem.* 3204) eodem illo tempore scriptis, quibus ephebi more suo publicas res imitati Τελεσφορον Ἀσκληπιοῦ, νέον θεῶν sodalicii sui principem receptum referunt. Accedit his hermae mutili fragmentum ineditum, cuius verba

{ ΤΕΙΑΚΑΙΚΑΝ/ΤΩΙ | . ΕΛΕΣΦΟΡΩΙ

bene interpretatus Neubauer Ὑγεία καὶ κλυτῷ Τελεσφόρῳ ad eandem rem certo iudicio vidit pertinere.

Exordium simile Podagri verbis baculum adloquentis in Luciani *Tragodopod.* 58 sqq. ἔγειρε, τλήμων, γυῖα δεμῶν ἀπο . . . σκέδασον δ' ἀπ' ὅσων νύχιον ἀέρος βάθος, quo eodem ex libello Bergk (*Poet. lyr.* II 575) indicavit v. 193 comparandum cum hymni v. 4 κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπιάς. Quibus verbis simul recte Boeckh coniecisse evincitur, titulum non de publico consilio, sed a sacerdotibus indoctioribus et plebeis assecdis positum esse; nam σῶν μερόπων ut apud Lucianum Podagrae sacris initiatos, sic in titulo Aesculapii sacerdotes significat. Tertium denique eiusdem libelli Luciani locum adferam ad v. 31. — 5 πρῶτον σθένος est Ὑγεία, cuius hymnus primum tenet locum. Qui sive Licymnii est sive Ariphronis (cf. Bergk *Poet. lyr.* III 1249) integer ab Athenaeo XV 702 a sic traditus est:

Ὑγεία, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκνέων
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιλίδος ἀρχᾶς ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἰ τις ἄλλα θεῶθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμυνὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαρ' Ὑγεία,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἕαρ·
σέθεν δὲ χωρὶς οὐτὶς εὐδαίμων ἔφυ.

Exordium praeterea, si testem titulo fere aequalem requiras, Lucianus servavit (*pro lapsu in salut.* c. 6), non discrepans ille ab Athenaeo. Discrepat vero vel maxime lapis, cuius rei cum in sententiae gratiam nihil fere si unum exceperis mutatum sit aliae causae circumspectiendae sunt. Nam ut mittam menda orthographica et leviter errata ἀνθρώπους (v. 10), χάρις (v. 9), τέρψιν (v. 12), quaeque deterioris fortasse exempli lectiones fuerunt, velut σεῦ pro σεῖ (v. 7), βίου pro βιοτᾶς (v. 8), ξυνείης (de quo statim dicam) pro ξύνοικος εἴης (v. 8), denique interpolatum

βροτῶν: (v. 7), graviora sunt reliqua, inde opinor explicanda, quod aut lapidarius aut is qui lapidario carmen insculpendum tradidit exemplo parum vel curiose vel perspicue et litteris quidem maiusculis scripto usus est. Nam ut ΝΕΙΝ (ναιεν) ex ΝΑΙΟΙΝ corruptum videtur (de quo tamen facile patiar si quis aliter iudicari), ita apertum est ΣΥΓΓΗΝ a lapidario de Τγεία cogitante pro ΣΥΝΕΗC lectum esse, et similiter ΗΠΙΟ ΦΡΟΝ pro ΗΠΘΩΝ, ΕΛΕΚΕΙ pro ΑΡΚΥΚΙ (si quidem verum hoc est), ΑΚΟΑ pro ΑΜΠΝΟΑ, ΤΘΑΝΤΑΙ pro ΝΕΦΑΝΤΑΙ, ΟΑΟC pro ΕΑΡ. Accedunt alia ubi quae difficilia erant lectu facili manu emendari posse illi visa sunt; sic enim ortum puto duplex illud ΗΑΥΘΙC (v. 9 et 10). Nam quae ante oculos habebat ΕΓΑΡΤΙCΗ, in his Γ et Ρ litterae evanidae, Η pro Ε scriptum fuit, Θ et τ dentales quid differrent inter se nesciebat homo plebeius. Scripsit igitur ΗΑΥΘΙC. Deinde cum proximo versu legeret ΗΤΑCΙCΟΔΑ ΙΜΟΝΟC, non adgnovit vocabulum *ισοοαίμων*, substituit *εὐδοαίμων*, reliquas litteras ΑCΙC cum modo felici coniectura ΑΥΘΙC sibi reparavisse videretur. nihil aliud significare putabat quam idem illud ΑΥΘΙC, quo facto proclive erat ex versus antecedentis similitudine ΗΑ scribere pro ΗΤ. Omisit denique lapicida ΟΥC post ΗΠΘΩΝ (vel ΗΠΙΟΦΡΟΝ), proximum vero ζυγίης pro κρυφίους non lapicidae tribuendum sed sacerdotulis intempestive pudicis. — Voelkelii lectionem raro sane ex meo apographo correxi; addo v. 12 in lapide esse ΗΛC, i. e. ἡ vel εἰ δέ, et ΑΚΟΑΤΘΑΝΤΑΙ, v. 13 ΘΙΑ sed Α littera incerta.

Qui spatio intermisso secuntur anapaesti hos primus adgnovit Hermann *Opusc.* V 170 sqq.; in dimetros describere usque ad v. 20 non ausus lapidis imaginem exhibui singulis punctis singulas quae perierunt litteras significans. — 16 initium certum est; turbavit lapicida nescio quid. — ΑΦΘΙΤΟΝ legit Chr. Baier amicus, qui mecum lapidem examinavit; sex interiectis litteris videbar mihi ΦΡΩΝ vel ΦΡΟΝΙ/Υ adgnosceret. — 20 ΛΑΕΙΚΙΑ legi. — 21 πάγλωσσα Hermann. — 22 ignoravit ille dualem ἀνεγέρατον formam, quam et metrum et sententia flagitant. — 26 ΕCIII — 28 CΥΔΕ|ΘΝ certnm. — 29 ΘΕΟΥ, sed Θ postea deletum. Dein ΒΑΡΥΑΝ . . . ΙΗ/ΤΟΙ legi, sed non nimis certa extrema sunt. Lapidarii errores non adsequor.

Hexametrorum pars maxima facile leguntur; impeditiores sunt primi tres. — 30 ΠΟΛΥ . . . με lapis; suppl. Baier. — 31 Π/Π|CΕCΦΟΡΕΙΑΖΙC CΥΓΓΗΘΟΥC . . . ΠΕΡΙ graviter haec turbata a lapidario. Hermann παῖς, Τελειφόρος, παῖς, ἐπεὶ σύ γε γηθοσύνοισι σοῖς περὶ κτλ., quae fere recepi. Cf. Lucian. *Tragodopod.* 134 sqq. χαίροις μακάρων πολὺ πρασιότητι καὶ σοῖς προσόλοις ἵλαος ἔλθοις ὀμματι παιδρῶ, δόλης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν. — 32 ΥΕΙC Voelkel, ΧΕΙC lapis; ἱερῶσιν Boeckh. — 33 ΤΩΔΟΡΕΑΩΠΑΙ — 34 ΔΩ . . . Ν Voelkel, ego ω non vidi. Perspexit Hermann verbo

opus esse, e quo penderet *Παιῶνος ἱδρυμα* et scripsit *Παιῶνός θ' ἱδρυμα-δ-οίκει*. — 35 ἀλεξιμόροις Hermann; traditum vereor ne verum sit. — 36 Ἀκέσιν i. e. Ἀκέσιον Telesphori apud Epidaurios nomen, Paus. II 11, 7. — 37 ΟΥΔΕΤΑΧΟΣ corr. Hermann. — 38 ΚΕΚΡΟΠΙΔΑΔΥΣΙ corr. Baier. — ΕΙΟΤΕΓΗ litterae γ et η plane certae, media quae interposita est rotunda fuit; scripsi γέη i. e. γαίη. — 39 ΠΥΡΟΦΟΡΟΝ corr. Hermann. — 40 ΑΥΤΟΙΕΥΤΟΚ. ΙΝΤΑΧΩCΑCCK/ΗΔΕΑ legi ex lapide et ex ectypo; post κ lapis laesus litteram non tulit. ἀσκηθέα dubitanter scripsi homerici versus memor ἀσκηθέες καὶ ἄνουςοι. — 41 ΟΥΜΑΝ//ΙΥΔΕ. — 42 κὰν Παιῶνος Boeckh. — 43 ΖΩΟΦΟΡΟΝCΕΘ . . . quid opus esset vidit Hermann, qui σε ἔθηκεν scripsit; praetuli σ' ἔθρεψεν. Rem ipsam videmur ignorare.

1028. Andri. Ross *Inscr. inedit.* II 96. Rossii apographum passim correxit novaque tituli fragmenta adstruxit Welcker *Kleine Schriften* III 271 sqq.

columna prima.

- Αἰγύπτου βασιλεία λινόστολε, [τ]αῖ γονοέσας
 αὔλακος ἀρχαία μέλειται πολύπυρος ἀγυιά,
 σειστροφόρος Βούβαστος, ἀμαλλοτόκοις τε Μέμφις
 γαθομένα πεδίοισιν, ὅπαι στάλαν ἀσάλευτον
 5 εἶσε φιλοθρέσκων ἱερὸς νόμος ἐκ βασιλῶν,
 σᾶμα τεᾶς, δέσποινα, μοναρχείας, ἱκέταισιν
 λαοῖς ἀπύοισαν Ἐγὼ χρυσόθρονος Εἷσις,
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν, ὕσαν πυριλαμπέος ἀκτεῖς
 ἀελίῳ σελάγεσκε βολαῖς φορβάμονα γαῖαν.
 10 δειφαλέω δ' Ἐρμῆνος ἀπόκρυφα σύνβολα δέλιων
 εὐρομένα γραφίδεσσι κατέξυσα, ταῖσι χάραξα
 φρικαλέον μύσταις ἱερὸν λόγον, ὅσσα τε δᾶμος
 ἀτραπὸν ἐς κοινὰν κατεθήκατο, πάντα βαθείας
 ἐκ φρενὸς ὑφάνασα διακριδὸν ἅδε τυράννων
 15 πρέσβα, Κρόνῳ θυγάτηρ, Εἷσις, δάμαρ εὐρυμ[έδοντος]
 ἔμμι πολυζάλωτος Ὀσείριδος, ὧ ποτ' ὀ[παδὸς]
 τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον [ὀργάδα νηδύν,
 βριθομένα σοβαροῖς ἐλινότροπος ἐν πλοκάμοισιν,
 αἰπυννόω βασιλῆος ὃν ὦ[ρα]νὸς ἐ[π]ρέσ[βεν]σεν,
 20 θεσμοθέτις μερόπων, [τ]ὼς οὐκ ὀλέσει νόος ἀνδρῶν
 οὐδ' ἀπαμυνῶσει πο[λιὸς] χρόνος, οὐδὲ ποτὲ σφιν
 ἐμπετάσει λά[θ]αν
 ἀστροφόροι

- 25 θῆλὲ τε γὰρ
 ἐξέκαμον
 Εἴσις ἐγὼ πολέβοιλος
 καὶ χθόνα μυδαλέαν
 ἐς κρίσιν ὤ[ρ]ανίοισι κα
 ἀτραπιτὸν πλαγχι[ῆρ]
 30 λοξοπόρου σελάγες α καὶ πυροέτιων
 ἀέλιον πώλων ἀγέτορα θαίνο[π]α κύκλων
 ἐς πόλον εἰθύνεσκον, [Ὶ]ν εἰκόσμοισι πορείαις
 ἄξινες ἰλίγγοισι περικτυπέοντι διαύλω[ι]
 νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡμάτος· ἄδε θαλάσσας
 35 πρῶτον ἐν ἀνθρώποισι περάσιμον ἦρεσα μόχθον,
 ἄδε δικασπολῖαι ῥώμαν πόρον, ἄδε γενέθλας
 ἀρχὰν ἀνδρὶ γυναῖκα συνάγαγον, εὐ τε, σε[λάν]ας
 ἐς δεκάταν ἀψείδα, τεθαλότος ἄρτιον ἔργου
 φέγγος, ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἄγαγον, ἄδε γονήων
 40 ἄζομένως τιμὰν ἔτι νηπιάχως ὑπὸ μαζῶι
 κωρισμοῖς ἐδίδαξα μελίφροσι· φοιτάδι δ' ὀργαῖ
 μᾶνιν ἐνρειαμένα μυκάμονος ἄχρῖς ἐπ' εὐνάς
 Ἀλδος ἠπειλήσα, μελαμπα[έω]ν τε βερέθρων
 ἀστέρογῖς φυλακὰν βαρυπάμοσιν. ἔμμι δ' ἀρούρας
 45 πυρροτόκω μεδέοισα, δαιξάνδ[ρ]ων ἀπὸ [χ]ειρῶν
 ἐχθρόμενα βρώμαν, ἂν φωλάδες ἔστν[γ]ον ἄρκτοι,
 τὰν λύκος ὠρυκτάς, λιμῶ τεθωωμένος ἀλκὰν

columnae secunda tertiaque fere interierunt.

columna quarta.

- ἀέλλω βασιλῆον ὁμᾶι συν
 καὶ με καλεῦσι πάρεδρον· ἔλα
 50 συνφέρουμ' ἀκτείνεσσι κατω
 ὅσσα δ' ἐμὸς γνώμων νόος εἴσιδ[ε], χειρὶ κρατούσαι
 ἐς πέρας ἰθύνω· τὰ δ' ὑπείροχ[α] πάν[τα]
 κύρος ὑποκλάζοισ', ὑπάταν βασιληίδα τε[μιάν]
 πτήσσοινθ' ἀμετέραν· δεσμῶν δ' ἀέκουσαν ἀν[άγκαν]
 55 ἀνλύω· πλιωτὰ δὲ φιλεῦδιος Ἀμφιτρίτα
 νηυσὶ μελαμπρώροισιν ὑπαὶ παχνώδεος ἀνχμῶ,
 ἀνίκα μειδάμων, ἱλαρὰν ἐρύθουσα παρειάν,
 ἀμπειάσω Γηθὺν γλαυκώλενον· ἐν δ' [ἀ]περ[ά]τοις
 βένθεσιν ἀστιβέα πλαγκτιὰν ὁδόν, εὐτέ με θυμος

- 60 κορθύσηι, κλονέω· παντᾷ δὲ μελανθεί ῥοίζῳ
 σπερχόμενος βαρὺ πόντος ἐνὶ σπήλγῳ β�θεῖαις
 μυκᾷτ' ἐξ ἀδύτων. πρᾶτα δ' ἐνὶ σέλματι δούρων
 κολπῳτᾶν ὁθόναισι θοὰν τρόπιν ἰθύνεσκον,
 οἶδμα καθιππεύοισα, δαμαζομένας δὲ θαλάσσας
 65 ὠκυπόροις ἐλάταις ἐλικὰν ἔστασε χορείαν
 Δωρίδος εὐλοχία· περιπάλλετο δ' ἐν φρεσὶ θάμβος
 εἰρεσίαν ἀδάητον ἔτ' ᾗθμασι παπταινοῖσαις.
 Ἰσις ἐγὼ πολέμῳ κρυερὸν νέφος ἔρκεσι μόχθων
 ἀμφέβαλον κληῖζοισι πολυκτέανον βασιλείαν
 70 θεσμοφόρον. νάσως δὲ βαθυνημένας ἀπὸ ῥιζᾶν
 ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλύος αὐτά,
 ὥρεα καὶ πεδῖω]ν σπορίμαν βάσιν, ὀργάδα τ' ἄκραις
 στηρικταῖς ζεῖδω]ρον ὑπερτείνοισα, βοαύλοισ
 μαλοκόμοις τε . . .]αν· ἐπ' ἀφριόεντι δὲ Νηρῆς
 75 πλά[ζ]ετ' [ῥ]υδαί, τεύχων περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας
 φλο[ζ]ισβ]ο[ν] ἐριβ]ορμεμέθοντα, [π]οτὶ [κρ]οκά[λ]αῖσιν ἀράσσω[ν
 χοιράδας. ἀμφὶ λό]φως δὲ κατ' ὀφρύος ἐρσάεσσιν,
 κεκλιμένην φέρ]βω ποτὶ ματέρα, πε[ρ]οκάζοισιν
 βότρυν χαρμοδ]ότειραν· ὑπερ[φ]ι]άλοισ δὲ κεραννῶ
 80 ἀστράπτοισα β]ολαῖς στιβαρὰν [θ]νατο[ζ]ισ[ιν] ἀπειλάν

— — — — —
 desunt octo versus.

Isiaci huius hymni (nam Isidis epitaphium esse nescio an nemini persuaserit Welcker p. 277) et metrica ars et indoles poetica ad Nonni eiusque similitum exempla proxime accedit. Quod cum et Sauppe (*Hymnus in Isim* Turici 1842 p. 10 sqq.) et Bergk (*Diar. antiq. lit.* 1843 p. 36 sqq.) intellexissent rationibusque probassent satis certis, Nonno non antiquiore esse hymnum Sauppe evicisse sibi videtur; cautius Bergk illo tempore sacris Graecorum Aegyptiorumque ubique abolitis vix quemquam publico loco lapidem illum positurum fuisse iudicat. Cui tamen iudicio nimium tribuens errat, cum saeculo III potius exeunte quam IV ineunte factum carmen statuatur. Nam neque severae illae numerorum verborumque leges quod sciamus iam tum vigeabant, neque omnino poetarum ferax fuit illud saeculum, neque denique litterarum genus scripturaeve ratio, qua nusquam fere errans lapidarii manus usa est, tertio convenit saeculo. Iota enim non solum dativis additum vides raroque fortasse eorum qui descripserunt culpa omissum, sed etiam coniunctivis velut κορθύσηι (v. 60) atque adeo adverbiis ὅπαι (v. 4) et πάνται (v. 60) et for-

tasse ὁμᾶι (v. 48). Mutae tamen huius litterae usus vergente iam saeculo secundo intermortuus est, ut ne in publicis quidem titulis post Severi fere tempora eius deprehendas vestigia, revixit autem quod saepius monui quarto insequentique saeculo, quippe cuius aetatis quo longius abesset ingenium ab antiqua dicendi sentiendique integritate, eo magis nugis quibusdam et pusillis rebus antiquitatis speciem adrogare soleret. Constantii Constantisque iras in Graecorum sacra graviter quidem saevivisse accepimus, sed illorum studium quantum reliqui fecerit Theodosii docent rescripta acerrimi novorum sacrorum vindicis. Mihi quarto saeculo medio non antiquior videtur hymnus esse in Isidis honorem ab Andriis lapidi mandatus. Aegyptium poetam fuisse coniecit Bergk neque hoc improbabiliter, etsi quos memorat illius provinciae poetas Cyrum Coluthum Pamprepium Christodorum Tryphiodorum, omnes hi novae cuiusdam recentiorisque aetatis sunt; apte tamen Eunapii adtulit locum (vit. Proaeres. p. 92) τὸ δὲ ἔθνος (Aegyptiorum) ἐπὶ ποιητικῇ μὲν σφόδρα μαίνεται, ὁ δὲ σπουδαῖος Ἑρμῆς αὐτῶν ἀποκεχώρηκεν. Idem antiquissimum lapidi inscriptorum hymnorum exemplum monstravit Paus. IX 16, 1 ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Διβύης ἐς Ἀμμωνίους τῷ Ἀμμωνι ὕμνον οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμὸν ὃν Πτολεμαῖος ὁ Δάγῳ τῷ Ἀμμωνι ἀνέθηκε. Feliciter autem factum est ut ex Diodori loco (I 27), quo et Bergk et Sauppe usi sunt, alterius Isiaci hymni notitiam acciperemus, a cuius exemplo prope abest Andriorum poeta. Ille enim οὐκ ἀγνοῶ δέ, inquit, διότι τινὲς τῶν συγγραφέων ἀποφαίνονται τοὺς τάφους τῶν θεῶν τούτων ὑπάρχειν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀραβίας . . . εἶναι δὲ καὶ στήλῃν ἐκατέρου τῶν θεῶν ἐπιγεγραμμένην τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. ἐπὶ μὲν σὺν τῆς Ἰσίδος ἐπιγεγράφθαι ἐγὼ Ἰσίς εἰμι ἡ βασίλισσα πάσης χώρας, ἡ παιδευθεῖσα ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ ὅσα ἐγὼ ἐνομοθέτησα, οὐδεὶς αὐτὰ δύναται λῦσαι. ἐγὼ εἰμι ἡ τοῦ νεωτάτου Κρόνου θεοῦ θυγάτηρ πρεσβυτάτη, ἐγὼ εἰμι γυνὴ καὶ ἀδελφὴ Ὀσίριδος βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἡ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εὐροῦσα, ἐγὼ εἰμι μήτηρ Ὄρου τοῦ βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἡ ἐν τῷ ἄστρῳ τῷ κυνὶ ἐπιτέλλουσα, ἐμοὶ Βούβαστος ἡ πόλις ὑποδομήθη. χαῖρε, χαῖρε Αἴγυπτε, ἡ θρέψασά με. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀσίριδος κτλ. — Ceterum Isidem Andri cultam probat et titulus C. I. 2348 et nomen Ἰσίδωρος in tit. Andr. C. I. Add. II 2349 d.

Hymni ipsius adnotationem consentaneum est pendere fere a Sauppii Bergkii Welckeri (ll. s. ss.), denique Hermanni (*Diar. antiq. litt.* 1843 p. 377 sqq.) disputationibus, quorum operam qui continuaverit auxeritve novi neminem. Rossii lectio sicubi a Welckero correctata est, falsa tacita correctam recepi; errores interpretum nisi ubi res aliter ferebat praetermisi. — 1 γὰ Ross, γὰι Welcker, τὰι Bergk. — 2 ἀγνώ de urbe dixit Pind. N. VII 92. Ol. IX 34, Sauppe. — 3 cf. Diod. locus supra exscriptus. — 5 Hesych. θρεσκὴ ἀγνή. Sa. — 6 sq. sic distinxit Bergk. —

10 *quas sagax Hermes invenerat, inventas vero occuluerat litterarum notas, has ego repperi repertasque insculpsi, partim hieroglyphice quas mystae soli intellegent, partim demotice quas vulgus in publico poneret.* — 11 ΚΑΡΑ ΞΑΣ lapis, qua nixus lectione Hermann scripsit ἀσφαλέων Ἑρμᾶνος ἀπό-
κρυφα σύμβολα δέλτων εὐρομένα γραφίδεσσιν ἄτ' ἔξυσε πᾶσι χαράξας μύσταις
. . . ἕσσα τε δάμοις κτλ., qua ratione vereor ne nimium Isidis laudi de-
trahatur nimiumque tribuatur Hermae; mystae enim sunt Isiaci. —
14 ὑφάνασα prima syllaba producta ferendum videtur; ἐκφάνασα Herm.
cum Sauppio. — τυράννω Bergk ad Cronum referens; sed pluralis recte
habet, cf. Apul. *metam.* XI 5 Isidis verba *en adeum - summa numinum -*
prima caelitum. Aliter in hymno Nysaeo ap. Diod. l. s. s. — 15 suppl.
Sauppe. — 16 ὀπισθο sententiam recte adsecutus Bergk audacius correxit
ὥς ποτε γηδὴν - τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον. Cautius Sauppe ὥς ποτ' ὀπα-
δός - τὰν αὐτὰν ἀνέδυσσα γενέθλιον κτλ., in eo tamen falsus, quod minime
eodem cum Osiride die Isis nata est, sed quarto post fratrem die, cf.
Plut. *Is. et Os.* 12. Itaque ἀνέλυσα tenendum est, sicut dicitur ἀναρρή-
ξαι λαγόνας sim. γενέθλιον αἴλακα βίβας Herm. Similia ego posui. —
18 cincinnatam praedicari deam bene intellexerunt Sauppe et Bergk,
quorum prioris supplementum recepi. ἐλευκόπλοκος ἀμφὶ προσώποις Hermann,
σοβαρός adiectivum crinibus aptum esse negans. — 19 ΒΑΣΙΛΗΘΙΩΝΟΝΙ
ΝΟΞΗΠΡΕΣ βασιλῆος iota habet η litterae additum, sicut infra v. 39 teste
Welckero ΓΟΝΗΩΝ. ὠρανός Bergk, ἐπρέσβευσεν Herm. invenit. — 20 τῶς
τῶς Herm. scil. θεσμοῦς, qui facile ex adiectivo θεσμοθέτις repetuntur.
Idem et huius et sequentium duorum versuum argumentum perspexit;
verba paullo aliter constitui. Voluit enim v. 20 τῶς οὕτως ἀνὴρ καταλύσει,
ubi vitiosa est ἡ κατὰ τέταρτον τροχαῖον caesura; v. 21 cum litteras πο
in lapide esse nesciret δαμάτωρ χρόνος, οὐδὲ ποτέ σφιν ἐμπελάσει λάθα.
Cf. quae Nysaea Isis gloriatur ap. Diod. l. s. s. — 23 sqq. *in coeli si-
deriferis plagis et in terra animantium altrice certis legibus omnia ordinavi.*
Femineum enim et masculinum in me consociata habens effeci hunc rerum
cursum nascendi et moriendi vicibus semper duraturum. Interpretatio fere
Sauppian est; idem Plutarchi verba comparat l. s. s. c. 43 διὸ καὶ μητέρα
τὴν σελήνην τοῦ κόσμου καλοῦσι καὶ φύσιν ἔχειν ἀρσενόθηλον οἶσται. Cf.
etiam *hymn. Orph.* 42, 4 de Mese Isidis filia ἀγνήν τ' εὐιέρων τε Μίσσην,
ἀρρητον ἀνασσαν - ἀρσενα καὶ θῆλην, διφυῇ λύσειον Ἰακχόν. — 28 ΠΙΝΑΙΟΙΣΙ
ΚΑ . . . ΧΙΟΝ . . . ΟΣ . . . ὠρανίοις καταχθονίοις τε Bergk, prius etiam
Sauppe; alterum verum non videtur. Interpretatur Sauppe *Isis ego con-
silia aera temperavi et tellurem humidam, atque temporum anni accura-
tum in discrimen caelestibus sideribus sedes fixi aliis, aliis errabundum iter*
praescripsi utque moveatur per circulum obliquum splendor eorum perfeci
et igneorum rectorem equorum solem in lucentem circulorum rotationem di-

razi e. q. s. — 29 ΠΛΑΓΚΤΕΙ quod cum nec πλαγκτὴν fuisse possit (scripsisset enim πλαγκτάν) nec πλαγκτάν, restat aliqua nominis πλαγκτήρ forma. — 30 ΣΕΛΑΓΕΣ ΑΚΑΙ σελάγεσκε κατ' αἰθέρα Bergk, quae non habent quo pertineant. Sauppe λοξοπόρον intellegit zodiacum coll. Arat. v. 526 ὁ δὲ τέτρατος (κύκλος) ἐσφῆκωται λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις. — 31 ΦΑΙ NONA quod φαίνοπα correxerunt Bergk et Sauppe; φαίνονα Welcker explicatione non addita. Invenio vocabulum ap. Mart. Cap. VIII 851 *Saturnum Phaenona dicunt Iovemque Phaetontem* coll. 886. De hoc certe non agitur. — 32 ΑΝ ἴν' Bergk et Sauppe. — 33 ΔΙΑΥΛΑ iota non adscripto. — 35 ΗΝΕΞΑ ἦνεσα Sauppe, ἦνυσα Bergk. De aoristo ἦνεσα ab ἄνω ducto timidius iudicavi supra ad n. 491, 1. — 37 ΕΥΤΕΕ . . ΤΑΣ Εὔτε τε σελάνας Sauppe et Bergk. Εὔτε σελάνας ἐς δεκάταν ἀψίδα, τεθαλάτος ἄρκιον ἔργου φέγγος Hermann, in quibus cum Εὔτε non intellegam, hoc tamen recte observatum puto, ἐπὶ φέγγος ἄγειν graece dici non posse pro ἐπὶ φάος ἄγειν. Vocula Εὔ ad τεθαλάτος referenda; ἄρκιος nescio an eodem quo ἄρκιος significatu positum credere liceat. Itaque hoc dicit poeta *ego, generationis initium, viro mulierem sociavi et ad decimum lunae remeatum, quae lux opta est bene adulto fetui, infantem modo (in utero) generatum eduxi (ἐπάγαγον).* — vv. 39 - 43 *intellege lascivae vero libidini acriter resistens iram meam minata sum, quoad ad Plutonis mugientis cubilia venerit, atque amoris expertibus atratarum voraginum custodiam gravia perpressuris,* in quibus singula verba a Sauppio mutuatus sum, qui universam sententiam non bene intellexit. *μυκάμων* "Αἰδης vocatur sive leoni comparatus ut saepius in sacris libris, sive ut Orci voragines mugienti sonitu concussae atque disruptae significantur. Ceterum cf. Apul. l. s. s. XI 6 *plane meminervis-mihi reliqua vitae tuae curricula ad usque terminos ultimi spiritus vadata. — vives in mea tutela gloriosus et cum spatium saeculi tui permensus ad inferos demearis, ibi quoque-me quam vides Acherontis tenebris interlucentem Stygiisque penetralibus regnantem-adorabis.* — 43 ΜΕΛΑΜΦΑΡΟΝ μελαμφαρῶν Bergk; nam βέρεθρα, non φυλακή postulat adiectivum. Sed Hermannii correctio μελαμφαίων praeplacet; cf. Carcini fr. 5 N. *δύναί τε γαίης ἐς μελαμφαεῖς μυχοῖς.* — 45 πυροτόκω Herm. Adtulit Sauppe schol. Od. ρ 361 *πύρνα· πύρνα σίτια.* — δαιξάνδρων Bergk; dein ΑΠΟΜΕΙΡΩΝ et 46 ΕΧΘΟΜΕΝΑΝ probabiliter corr. Hermann; ἐχδομέναν ante βρώμαν lapicidae error satis excusabilis, cf. supra n. 243, 22. In eo quem Sauppe adtulit Diodori loco (I 14) non quidem victimas humanas Isis exstirpasse narratur, sed παῦσαι τῆς ἀλληλοφαγίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, frumenti usum homines docens; at cum quo vescuntur homines id deis sacrificare soleant, facile poeta nisi forte etiam de victimis humanis ab Iside abolitis famam acceperat rem paululum inmutare potuit. —

Columnae secundae tertiaeque tam exigua non dico versuum sed litterarum vestigia extricavit Welcker (neque ea bene plerumque lecta), ut iure ea praetermisisse videar. Incipit columna II δυσμαθέων ἀπηνή., v. 2 τ[λη]θύμων (ΤΑΙΘΥΜΟΝ), v. 3 ἀγροίοις (ΚΙΟΣ) τῷς ὄρυμνός [ἀ]μελιχός, v. 4 φείσατο, v. 7 [τ]ὸ νέον [δ]ἀπιοισα φίλὰ τοκάς ἀμ. . (ΛΑΠΤΟΙΣΑ), v. 8 μαιμύοντ. ., v. 9 αὐχμῷ, v. 10 [ἀνθ]ρώποισιν, v. 36 μ[η]τέρα κ. . (ΜΕΤ), v. 37 αὐλακ' ἐκυμαν. ., v. 38 ἀμητὺν ὄρεπ[τ] . ., v. 39 ἀμπελον ἐκπρο., v. 40 ἀμερίω καμάτω, v. 41 ἔργα καστυγνήτας ε. ., v. 44 ὄρυς εἰ., v. 45 Εἴσι[ς], v. 46 καὶ πρύταν[ις]. Hoc adparet de pastorum et agricolarum operibus expositum fuisse. Tertiae columnae in rebus nuptialibus versabatur argumentum; leguntur extrema fere aliquot versuum, velut v. 1 ἐπλασε μῦθος, v. 8 [ἀ]νδρὶ (ΟΝΔΡΙ) γυναῖκα, v. 10 [κ]ατεύνασεν ἡσυχὰ Πειθῷ, v. 11 [ε]ο[θ]ε[λ]γέος (ΟΕΑΓΕΟΣ) ἡδ' ἀμαρναγᾶς, v. 15 εἶδεα δ' ἀγνά, v. 16 εἶδεσι παστώς, v. 17 πεύκας, v. 19 ὑμεναίοις, v. 20 [παστ]άδος ὀμφᾶς vel ὀμφα[ξ], v. 22 εὐστοχον σῆροις, v. 23 αἶσχους, v. 25 βαρεῖαι, v. 26 μερίμνας, v. 27 ἐλαύνει, v. 28 Ἐρεινίς. Sunt XLIII versus, quorum ultimis quomodo columnae quartae exordium adaptari possit non liquet. Sic enim traditur ΑΕΛΙΩΒΑΣΙΛΗΙΟΝΟΜΑΙΣΥΝ, interpretatur Sauppe *cum sole regiam simul dignitatem tenēs*. — 49 possis haec fingere ἐλα[υνομένοις] δὲ πῶλοις] συμ- φέρομ' ἀκτείνεσσι κατω[μαδόν], cf. II. O 352 ὧς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμα- δὸν ἤλασεν ἵππους. — 51 εἰσίδε Hermann. — 52 ΥΠΕΙΡΟΧΟΝΑΝΚΑΙΣ quarum tamen extremas sex litteras incertas esse testatur Welcker. O. Schnei- deri emendatio (*Philol.* IV 563) τὰ δ' ὑπείροχ' ὀπανίς ἀιστῶ vitiosam in- fert caesuram. Itaque τὰ δ' ὑπείροχα πάν[τα] (sic Bergk et Welcker) vel similia restituenda. — 53 τειμάν Bergk et Welcker; eadem clausula in *orac. Sibyll.* III 120 ἔχων βασιληίδα τιμὴν et *orac. apud Diod.* XXXIV 13 ἔξεις βασιληίδα τιμὴν. Veneris βασιληίδα τιμάν Eur. *Hipp.* 1280 mon- stravit mihi Wilamowitz. — 54 ἀνάγκαν certatim omnes reposuerunt. — 55 Ἀμφιτρίτῃ de mari dixerunt multi et graeci et latini poetae; cf. prae- ter ea quae Sauppe p. 11 conlegit exempla Hauptii *Opusc.* II 74 c. ad- not. Similiter infra Τηθύν (v. 58). — 58 ΕΝΔΕΠΕΡΗΤΟΙΣ ἐν δὲ περητοῖς Bergk, ἐν δ' ἀπεράτοις Sauppe et Welcker; et sic fortasse, ut observavit Wilamowitz, scripsit poeta pro ἀπεράτοις. — 66 εὐλογία nobilis proles *Doridis*. Sauppe εὐλογία vertens *Doridis pietas*. At dubitare non sinit Catullus 64, 21 illa (Argo) rudem cursu prima imbuat *Amphitriten*. Quae simul ac rostro ventosum prociidit aequor tortaue remigio spumis incanduit unda, emerere freti candenti e gurgile vultus aequoreae monstrum *Nerei- des admirantes*, ad quorum versuum exemplum poeta suam conformavit orationem. — 68 ΚΛΗΖΟΙΣΙ solus retinuit Bergk, reliqui κληζοῖσα. In- tellege belli horrendam caliginem septis circumdedit, quae opulentum ac le- giferum regnum finibus circumscriberent. — 70 cf. supra ad n. 872, 8. —

71 ποτ' ἀνάγαγον legebatur ante Hermannum. — 72 sq. suppleverunt Bergk et Sauppe. — 73 sq. βούλοις μαλοκόμοις τε πρέπουσαν Sauppe, quod per leges metricas cum ferri nequiret Hermann μαλοκόμοις πληθουσας scripsit; at sic βούλα et μαλοκόμοι vix inter se coniungi possunt. — 75 ΠΛΑΣΕΤΝ ΧΩΝ et 76 ΦΛΟΓΕΡΟ . . . ΡΕΜ κτλ'. πλάζεν ὕδει παρέχων Sauppe, πλάζ' ἔχ' ἡχων Bergk, πλάσσειν ὕδει τεύχων Hermann; φλοῖσβον praeclara est Sauppiae emendatio, eidemque adiectivum περιμάρμαρον debetur. — Tum ΘΟΝΤΑ . ΟΤΙΝΟΚΛΔΔΙΣΙΝΑΡΑΣΣΩ egregie correxit Hermann, qui proxima scripsit sicut posui, nisi quod ὀμφακα v. 79 dederat, cui βότρυν praetuli. — 78 ΜΑΤΕΡΑΠΕΙΚΑΖΟΙΣΑΝ — 79 ΥΠΕΡΝ ΑΛΟΙΣ corr. Sauppe. — 80 ΟΝΑΤΟΣ . . ΑΠΕΙΛΑΝ corr. Sauppe et Bergk.

1029. Cii Bithyniae, nunc Parisiis. C. I. 3724.

Ἀγαθῇ τύχη.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρε, ἄφθιτ' Ἄνουβι-
σός τε πατήρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὅσειρις,
αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων
κοῖρανός ἀθανάτων, προτετίμηται [δ]ὲ Σέραπις.

5 σὴ τέ, μάκαιρα θεά, μήτηρ, πολυνύμμος Ἰσις,
ἣν τέκεν Οὐρανὸς Εὐφρονίδης ἐπὶ κίμασι πόντου
μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἐρεβός φῶς πᾶσι βροτοῖσι,
πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκηπτρον ἔχουσαν
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου διὰν ἄνασσαν

10 πανδε[ρκ]ῇ· μεγάλ[ω]ν [δ'] ἀγα[θ]ῶν [σὺ δό]τειρα βροτοῖσιν.

Invocantur Anubis eiusque parentes. Osiris idem Iupiter est et Ammon, praecipue vero Serapis. — 4 τε corr. Boeckh. — 6 Vranus Notis filius non minus novus quam Isidis pater Erebusque Isidis nutritor. — 8 cf. supra n. 1028, 15. — 10 ex O. Muelleri apographo sic habet ΠΑΝΔΕΥ ΗΜΕΓΑΛΩΝ . . . ΘΩΝ . . . ΤΕΙΡΑ suppl. Boeckh.

1030. Prope Smyrnā. C. I. 3165.

Ὑμῶ θεὸν Μέλητα <ποταμόν>, τὸν σωτήρᾶ μου,
παντός με λοιμοῦ καὶ κακοῦ πεπανμένῳ.

1 ποταμόν interpolatum, cf. supra n. 646, 4. — 2 interpolaverunt editores, Arundell ἐκ παντός λοιμοῦ, Villosion παντός δὲ λοιμοῦ, Pococke,

qui non ipse vidit, ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ λιμοῦ παυομένου, in *Diario classico* denique (X 167) παντὸς λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ πεπαυμένον. Crederes neminem horum ipsum lapidem oculis usurpasse. Prokeschii exemplum duce Boeckhio secutus sum, nisi quod πεπαυμένον ille dedit. Scriptoris fortasse culpa activa vis participio indita est.

1031. In vico Labége prope Tolosam. Lapis quadratus est, cuius quattuor latera uno continuo versu scriptus titulus occupat. Ectypo usus edidit Rossignol *Explication et restitution d'une inscription en vers grecs*. Paris 1868.

Αὔξειν πάντα δίδωσιν ἥλιος καὶ ἄρσῃν κόσμον ἔθηκε
εὐγεν[ε]την.

2 ΕΥΓΕΝΗΤΗΝ — Non aequae facile mihi est docere quam Rossignolio fuit delectare legentes; haec enim fecit:

Ἥλιος ὡς θῆλὺς τε καὶ ἄρσῃν πάντα δίδωσιν
αὔξειν εὐγενέτην τ' ἀπέραντον κόσμον ἔθηκε.

Certum est ab verbo αὔξειν exordium fieri; tum ἥλιος vocabulum, quod scriptor ad sententiam explendam inseruit, aut eiciendum aut v.2 initio transponendum; quae supersunt, modo ex continuo quodam sententiarum ordine excerpta cogites, similia sunt Neopythagoreorum praeceptis, velut *Hippolyt.* IV 43 p. 110, 93 Schneid. καὶ αὐτὰ δὲ πάλιν τὰ ἄνω δύο στοιχεῖα ἑαυτοῖς συγκρινόμενα ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ πρὸς εὐκαρπίαν καὶ αὔξῃσιν τῶν ὄλων. καὶ τὸ μὲν πῦρ ἄρρεν ἐστὶ, τὸ δὲ πνεῦμα θῆλυ καὶ πάλιν τὸ ὕδωρ ἄρρεν ἐστίν, ἡ δὲ γῆ θῆλυ, quem locum H. Dielsio amico debeo.

1032. Augustae Treverorum. Rumpf *Jahrb. des Vereins f. Alterthumsfr. im Rheinlande* 1871 L et LI 146 sqq.

. νυκτὸς] ὀπωπ[ητῆρα
. ος ἀδελφῃ . .
. π]ολυωπέος Ἄργου
. λύρην εὐράν θ]έλγηθρον ἀνει[ων
5 δι' ἐργα]σίην Διός, Ἐρμῇ[ν
ὅς ναίεις ε]υέρονων γυάλ[οισι
. πρὸς σέ, θεὸν τριμέ]λιστον, ἀνει[μι.

Rumpfii supplementa volenti prostant *l. s. s.* Satis fuit hymni argumentum adumbrare. — 1 νυκτὸς ὀπωπητῆρα vocat qui in hymn. hom. III 13 sqq. verba αἰμυλομήτην usque ad πύληδύκον (v. 15) interpolavit. — 2 quae aut cuius soror intellegenda sit nescio. — 6 *h. orph.* 40, 6 ἢ παῖ εἰς ἀγνοῖσιν Ἐλευσῖνος γυάλοισιν. — 7 ἄνειμι i. e. inplorandi vel adorandi causa huc venio.

VII. ORACVLA.

*1033. Athenis in arce. Cumanud. 3482.

1 βωμου

3 versus

5 κλει]νὸν πτολίεθρ[ον
 ἀ]ντιθέου τόδε
 σ[τ]ὰ[ς] εἰς ἕχνο[ς]
 μετὰ σπουδῆς θεο

9 νό[ο]ς ἀ[νδ]ρῶν ἡδὲ

3 versus

ἥσσω ἐκτείνας παν]δερχέ[α φω]σφόρον αἶγλη[ν
 φρον]ρεῖν ἀντιποις φυλακαῖσι[ν
 15 ἡδὲ φυλάττεσθαι], μή σοί τις ἔχῃς ἀλίπλανκτο[ς
 ἐκ βυθίου πόντου] κρυπτός μετὰ πῆματος ἐλθῶ[ν
 θειακτης ἐρπέθ' ἄμ' αὐτῷ
 , τὰ] θεοὶ στυγέουσι βροτοί τε·
 μηδ' ὀνύχεσαι φέρων τανυσίπ]τερος ἥσσονα μάρψας
 20 ἱρηξ ἀμφιβαλὼν θ]ούροις πετρύγεσαι νεοσσόν,
 λιμὸν ἀκειόμενος φ]οινὴν εἰς γαστέρα θῆται·
 τοῦ δὲ]ούλου δυσσπότρουπ[ο]ς ἄ[τη
 φύ]λαττε δὲ καὶ τὸν ἄν

71 ποτ' ἀνάγαγον legebatur ante Hermannum. — 72 sq. suppleverunt Bergk et Sauppe. — 73 sq. βοαύλοις μαλοκόμοις [τε πρέπουσ]αν Sauppe, quod per leges metricas cum ferri nequirit Hermann μαλοκόμοις πλήθει-σαν scripsit; at sic βόανυλα et μαλοκόμοι vix inter se coniungi possunt. — 75 ΠΛΑΣΕΤΝ ΧΩΝ et 76 ΦΛΟΓΕΡΟ ΡΕΜ κτλ'. πλάζεν ὕδει, παρέχων Sauppe, πλάζετ' ὄχμῳ νήχων Bergk, πλάσσειν ὕδει τεύχων Hermann; φλοῖσβον praeclara est Sauppian emendatio, eidemque adiectivum περιμάρμαρον debetur. — Tum ΘΟΝΤΑ . ΟΤΙΝΟΚΛΑΔΙΣΙΝΑΡΑΣΣΩ egregie correxit Hermann, qui proxima scripsit sicut posui, nisi quod ὁμφακα v. 79 dederat, cui βότρυν praetuli. — 78 ΜΑΤΕΡΑΠΕΙΚΑΖΟΙΣΑΝ — 79 ΥΠΕΡΝΑΛΟΙΣ corr. Sauppe. — 80 ΟΝΑΤΟΣ . . . ΑΠΕΙΛΑΝ corr. Sauppe et Bergk.

1029. Cii Bithyniae, nunc Parisiis. C. I. 3724.

Ἀγαθῇι τέχῃ.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρε, ἄφθιτ' Ἄνουβι-
σός τε πατήρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὅσειρις,
αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων
κοῖρανός θ' ἀθανάτων, προτετίμηται [δ]ὲ Σέραπις·

5 σή τε, μάκαιρα θεά, μήτηρ, πολυνύμμος Ἰσις,
ἣν τέκεν Οὐρανὸς Εὐφρονίδης ἐπὶ κίμασι πόντου
μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἐρεβος φῶς πᾶσι βροτοῖσι,
πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκηπτρον ἔχουσαν
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου διὰν ἄνασσαν

10 πανδε[ρξ]ῇ· μεγάλ[ω]ν [δ' ἀγα]θ[ῶ]ν [σὺν δό]τειρα βροτοῖσιν.

Invocantur Anubis eiusque parentes. Osiris idem Iupiter est et Ammon, praecipue vero Serapis. — 4 τε corr. Boeckh. — 6 Vranus Notis filius non minus novus quam Isidis pater Erebusque Isidis nutritor. — 8 cf. supra n. 1028, 15. — 10 ex O. Muelleri apographo sic habet ΠΑΝΔΕΡ/ΗΜΕΓΑΛ' ἌΝ Θ' ἌΝ ΤΕΙΡΑ suppl. Boeckh.

1030. Prope Smyrnam. C. I. 3165.

Ὑμῶ θεὸν Μέλητα <ποταμόν>, τὸν σωτήρᾶ μου,
παντός με λοιμοῦ καὶ κακοῦ πεπαυμένο[ν].

1 ποταμόν interpolatum, cf. supra n. 646, 4. — 2 interpolaverunt editores, Arundell ἐκ παντός λοιμοῦ, Villosion παντός δὲ λοιμοῦ, Pococke,

qui non ipse vidit, ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ λιμοῦ παυομένου, in *Diaris classico* denique (X 167) παντὸς λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ πεπαυμένον. Crederes neminem horum ipsum lapidem oculis usurpasse. Prokeschii exemplum duce Boeckhio secutus sum, nisi quod πεπαυμένον ille dedit. Scriptoris fortasse culpa activa vis participio indita est.

1031. In vico Labége prope Tolosam. Lapis quadratus est, cuius quattuor latera uno continuo versu scriptus titulus occupat. Ectypo usus edidit Rossignol *Explication et restitution d'une inscription en vers grecs*. Paris 1868.

Ἀὕξειν πάντα δίδωσιν ἥλιος καὶ ἄρσην κόσμον ἔθηκε
εὐγεν[έ]την.

2 ΕΥΓΕΝΗΤΗΝ — Non aequè facile mihi est docere quam Rossignolio fuit delectare legentes; haec enim fecit:

Ἥλιος ὡς θεῖλος τε καὶ ἄρσιν πάντα δίδωσιν
αὕξειν εὐγενέτην τ' ἀπέραντον κόσμον ἔθηκε.

Certum est ab verbo αὕξειν exordium fieri; tum ἥλιος vocabulum, quod scriptor ad sententiam explendam inseruit, aut eiciendum aut v. 2 initio transponendum; quae supersunt, modo ex continuo quodam sententiarum ordine excerpta cogites, similia sunt Neopythagoreorum praeceptis, velut *Hippolyt.* IV 43 p. 110, 93 Schneid. καὶ αὐτὰ δὲ πάλιν τὰ ἄνω δύο στοιχεῖα ἑαυτοῖς συγκρινόμενα ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θεῖλον πρὸς εὐκαρπίαν καὶ αὕξησιν τῶν ὄλων. καὶ τὸ μὲν πῦρ ἄρρεν ἐστὶ, τὸ δὲ πνεῦμα θεῖλον καὶ πάλιν τὸ ὕδωρ ἄρρεν ἐστίν, ἡ δὲ γῆ θεῖλον, quem locum H. Dielsio amico debeo.

1032. Augustae Treverorum. Rumpf *Jahrb. des Vereins f. Alterthumskfr. im Rheinlande* 1871 L et LI 146 sqq.

. νικτὸς] ὁπωπ[ητῆρα
. ος ἀδελφῇ . .
. π]ολυωπέος Ἄργο[v
. λύρην εὐρών θ]έληθρον ἀνει[ῶν
5 δι' ἐργα]σίην Διός, Ἐρμῆ[v
ὅς ναίεις ε]ὐέρονων γυάλ[οισι
. πρὸς σέ, θεὸν τριμέ]λιστον, ἀνει[μυ.

Rampfi supplementa volenti prostant *l. s. s.* Satis fuit hymni argumentum adumbrare. — 1 *νυκτὸς ὀπωπυγῆρα* vocat qui in hymn. hom. III 13 sqq. verba *αἰμαλομήτηρ* usque ad *πυλῆόκεν* (v. 15) interpolavit. — 2 quae aut cuius soror intellegenda sit nescio. — 6 *h. orph.* 40, 6 ἢ *ναὶ εἰς ἀγνοῖαν Ἐλευσῖνος γυάλοισιν*. — 7 *ἄνειμ* i. e. inplorandi vel adorandi causa huc venio.

VII. ORACVLA.

*1033. Athenis in arce. Cumanud. 3482.

1 βωμον

3 versus

5 κλει]νὸν πτολίεθρ[ον

. ἀ]ντιθέου τόδε

. σ[τ]ᾶ[ς] εἰς ἔχνο[ς]

. μετὰ σπουδῆς θεο

9 νό[ο]ς ἀ[νδ]ρῶν ἡδὲ

3 versus

ἥσσω ἐκτείνας παν]δερχέ[α φω]σφόρον ἀῖγλη[ν

. φρου]ρεῖν ἀύπνοις φυλακαῖσι[ν

15 ἡδὲ φυλάττεσθαι], μὴ σοί τις ἔχῃς ἀλίπλανκτο[ς

ἐκ βυθίου πόντου] κρυπτός μετὰ πῆματος ἐλθῶ[ν

. θειακτης ἐρπέθ' ἄμ' αὐτῷ

. , τὰ] θεοὶ στυγέουσι βροτοὶ τε·

μηδ' ὀνύχεσσι φέρων τανυσίπ]τερος ἥσσανα μάρψας

20 ἱρηξ ἀμφιβαλὼν θ]ούροις περὺγεσσι νεοσσόν,

λιμὸν ἀκείόμενος φ]οινήν εἰς γαστέρα θῆται·

τοῦ δὲ]ούλου δυσασότροπ[ο]ς ἄ[τη

. φύ]λαττε δὲ καὶ τὸν ἄν

III fere a Chr. n. saeculi. — Inter sepulcralia dubitanter retulit Cumanudes, ego oraculum esse existimo, quod tamen quoniam quid rei agatur obscurum est restitui non potest. — 1 ΕΝΒΩΜΟΥ — 4 ΑΥΤΟ . . ΟΝΟΝ ego, Δ. τ. ἰλῶν ον Cum. — 7 ΣΙΑΛΕΙΣ ego, ι(π;)α(ς;) εἰς Cum. — 12 ΦΟΝ ΕΝΤΕΙΘΩ, ubi coniciat aliquis Ἰθώμης nomen latere. Versuum 2, 3, 10, 11 nimis pauca superant, quam quae hoc loco referam. — 13 ΔΕΡΚΕΛ . . ΕΦΟΡΟΝ videtur hortari deus, periculum ut curiose provideatur, hostem comparans cum serpente (15-18) et cum accipitre vel aquila (19-21). Supplementa, quorum quod v. 19 posui spatium excedit, melioribus cedent. — 17 ΘΕΙΑΚΤΗΣ certissima lectio; ἀκτῆς inesse putat Cumanudes. — 18 fuerint adiectiva ad ἐρπετά referenda. — 19 τανυσίπτερος supplevit Cumanudes. Verba videntur colorem duxisse ex Hesiodi opp. 203 sqq. — 21 ἐν ἐγκάθετο νηδύν Hesiod. Theog. 487. — 22 δυσανίτητος ἄτη invenit etiam Cumanudes. — 23 ΤΟΝΑΝ Cuman., ΤΟΜΑΛ Rang. 2215, ΤΟΝΑΓ ego. Videntur haud pauca deesse.

1034. Callipoli Chersonnesi thracicae. Franz *Annal. Inst.* 1842 p. 136 coll. C. I. 2012, ubi vv. 34-36 editi habentur.

Ὁ δῆμος κατὰ χρησμόν.

- . . . εἰς υἱ[ῆ]ι τε[ε]τειμ[έ]νον ἱερὸν ἄστυ,
 ἀρχαίων Ἰδρυμα
 τίπτε πέρας πο[ταμοῖο]
 εἰ[ς] Αἶνον πέλας ε
 5 τί[ν]' ὑπὸ σπλάνχ[οις] φροντίδα κεύθει
 στόματος
 βαιῇ δ'
 βαρὺν [γ]ὰ[ρ] κραδίη τε[τάρα]κται.
 Φεῦ, φεῦ, δι' αὐτῶν ν[ῦν] φρενῶν στείχει βέλος
 10 ἄχους ἐφο[ρ]μαίνοντ[ος]
 βροτοῖς ἔπεισι π[ῆ]μα
 πέμπειν δ[ι] πέμ[ν]εται [δ]ὲ . . .
 φόνω[ν] ὦν] τὰ μὲν κείνου ἰ[ό]ρος
 14 τε[λ]οῖ, [τ]ὰ δ' α[ὖ]] ἔνκειται πέδω

3 versus

. . ἐν μυ[χοῖς] κευθμῶνο[ς] Ἀ[δ]ο[ς] [τ'] ἄφαρ,
 ὅπη τε[ὸ] Τ[α]ρτάρειον εἶδεται βάθρον.

- 20 Ἄλλ' ὃ κραται[ό]χειρες οἰκηταὶ πέδον,
 εἰ [νῦ]ν ὑπέ[κ] μ[έ]λ[ε]σθε ἄχονες λεύ(σ)σειν ὑμε[ξ]άλυ[ξ]ιν,
 ἔρδειν ἱπποδαίους θεοῖς, εἰ[ὗ] ἴ[σ]θ' ἔ[κ]αστα, λοιβάς,
 καὶ τῷ μὲν Εὐχαίτη[ι] ταμῆν κνηκόν, θε[αῖ] δὲ μῆλο[ν],
 κελαι[ν]ὰ [δ'] ἄμφω βόθρους δ' ἐπὴν ἐσέλθῃ
 25 αἶμα μέλαν, τότε δὴ [ῥα] χυτὴν καταχεύαι ὑπερθεῖν
 σὺν ἀθροῖσιν ἄκεσσι· τὰ δ' αὐτίκα δηνύσθω φλόξ
 εἰθαρ σὺν θυέσσει καὶ εὐόδοις λιβάνοισι,
 καὶ [μ]ὲν πυρκαϊὴν χρεὶ ἀφ[αγνίσ]αι [α]ἰθόπι [ο]ἶνψ
 καὶ πολιῶι [πε]λάγει, στήσαι δέ νυ κ[α]ὶ [β]ρο[το]λοι[γό]ν
 30 το[ξο]φόρον Φοῖβον, λοιμοῦ [ῥ]οσσημ[αντῆ]ρα·
 εἰ [δ'] ἐπ[έ]ρη [θῆ]μψ στ[υγε]ρῇ πε[λά]σειεν ἀνελή
 ν[γλῆ]ς ἀνδροελῆς, [ἐπ]ε[λ]εύσεται εἰςέτι ποιινή.
 ἐπιμεληθέντων τῶν ἀρχόντων
 καὶ ταμιῶν Τ. Φλαβίου Διογε[ν]ιανοῦ
 35 καὶ Τι[μ]· Κλ[α]υδίου Σεβήρου.

Oraculum, cuius prior eaque gravior pars nimis mutila est quam ut rem penitus intellegas, Calliupolitae a nescio quo deo heroeve Aeni in urbe culto datum est ad pestilentiam avertendam. — 1 ΑΡΦΕΙΗΣΥΕΙΤΗΤ ΕΙΜΗΝΟΝΙΕΡΟ ab initio nomen matris vel eius dei fuit qui sive Calliupoli sive Aeni praecipuo honore utebatur vel eius herois, qui alterutrius urbis conditor ferebatur. — 2 ΙΑΡΥΜΑ . . . ΛΟ . . ΚΤΕ — 3 παταμός si recte supplevi Hebrus videtur esse, a quo non longe abest Aenus urbs. — 4 ΕΙΧΑΙΝΟΝΠΕΛΑΣΣΕ verbi πελάζειν vix aptam invenies formam. — 5 ΤΙΜΥ ΠΟ — 7 ΒΑΙΗΔΑΤΩΝΑΙ — 8 ΒΑΡΥΤΑΙ — 10 ΕΦΟΙΜΑΙΝΟΝΤ. ΣΛ — 11 ΠΙΠΝ ΙΕΙΣ Σ — 12 ΔΙ.Μ.Ι.Σ. . ΠΕΤΑΙΛΕΓΟ . . ΜΗ — 13 ΦΟΝ ΩΣΑΙ . . ΝΥΣΕ . . ΤΑΜΕΝΚΕΙΝΟΥΝΘΟΣ an φόνων ἀπώλης? — 14 ΚΡΛΟΠΙΔΔΑ . . ΤΗΛΟΙΟΝΕΝΚΕΙΤΑΙ ab initio pro τελῶ possis ἔρδει; κείνου νόος eius videtur mens esse qui πέμπεται (ad oraculum consulendum?); deinde τηλουργόν vix recte conicias. — 15 sqq. sic traduntur:

Τ ΧΕΙΝΤΥΜΝΑΣΘΕΙ Η
 ΣΕΣΕΡΙΗΣΣΕΥΗΣΙΟΜΑΙ
 ΔΕΙ ΣΥΧΑΤΕΥΚΗΣΒΙΑΘΟΣ
 . . Σ ΣΙ . . . ΧΟΙΣΚΕΥΘΜΩΝΟΣΑΙΩΣΙΑΦΑΡ

quae felicioribus relinquo interpretanda et emendanda. — 19 ΟΗΗΤΕΙΑΡ — 20 ΚΡΑΤΑΙΟ mirum quod primus hic novae sententiae versus idem ultimus superioris numerorum generis est; similiter in continua oratione metrum mutatur v. 25. — 21 ΕΙΛΙΝΥΠΕΡΜΙΑΔΕΣΘΕ — ΥΠΕΣΑΛΥΣΙΝ si iam cordi vobis est ex hac calamitate ad salutem evadere; de μέλεσθε verbo

19 $\nu\iota\epsilon\alpha$ $\iota\eta\iota$ suppl. Boeckh. — 20 $\beta\omicron\mu\omicron\mu\omicron\mu$ — 21 $\delta\iota\epsilon\tau\acute{\eta}\rho\omega\mu$ adiectivum invenit Boeckh. — 25 $\omicron\mu\mu\omicron\sigma\omicron\iota\epsilon$. . $\sigma\epsilon$ corr. Welcker. — 26 $\lambda\omicron\iota\phi$ $\eta\lambda\epsilon\phi\epsilon\kappa\alpha\sigma\tau\eta$ $\mu\omicron\iota\acute{\rho}\eta$ δ' $\acute{\epsilon}\phi\epsilon\kappa\alpha\sigma\tau\eta$ Welcker, $\mu\omicron\iota\acute{\rho}\eta$ δ' $\acute{\epsilon}\phi'$ $\acute{\iota}\kappa\alpha\sigma\tau\eta$ Boeckh. At vix probabile est etiam epulantes iuvenes cum praesertim parentes accessissent in quattuor divisos fuisse partes; itaque paullo lenius correxi. — 27 $\lambda\omicron\iota\mu\omicron\iota\omicron$ supplementum est Viduae qui descripsit et primus edidit. — 28 $\omicron\varsigma$ — $\epsilon\chi\omicron\omicron\lambda\alpha\mu\lambda\omicron\mu$ $\acute{\epsilon}\chi\theta\rho\omicron\tau\acute{\alpha}\tau\omega\mu$ Welcker, $\acute{\epsilon}\chi\theta\rho\omicron\delta\omicron\sigma\omega\mu$ Boeckh. — 29 $\mu\mu\omicron\iota\omicron$. . . ϵ ρ .

1036. Nicomediae Bithyniae. Ex Pauli Lucae apographo C. I. 3769.

$\Lambda\mu\phi[\iota\pi]\omicron\lambda'$ $[\epsilon]\nu\tau\omicron\alpha\phi\iota\eta\varsigma$ $\gamma\epsilon\omicron\theta[\alpha]\lambda\pi\acute{\epsilon}\omicron\varsigma$ $\acute{\omega}$ $\mu\iota\omicron\lambda\iota[\acute{\alpha}]\rho[\chi]\alpha$,
 $\epsilon[\iota]\acute{\iota}\eta\mu\alpha\iota$ $\kappa\acute{\epsilon}\lambda\omicron\mu\alpha\iota$ $\sigma\epsilon$ $\acute{\omega}\rho[\omicron]\mu\acute{\epsilon}[\delta]\omicron\mu\tau\alpha$
 $\kappa\alpha\iota$ $\tau\eta\mu$ $\acute{\nu}\delta\mu\omicron\beta\omicron\lambda\omicron\iota[\sigma]\iota$ $\delta\rho\acute{\omicron}\sigma\omicron\iota\varsigma$ $\mu\acute{\alpha}\mu\mu\omicron[\iota\tau]\omicron\mu$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\sigma\sigma\alpha\mu$
 $\eta\delta\acute{\epsilon}$ $\acute{\alpha}\nu\acute{\epsilon}\mu\omicron\upsilon\varsigma$, $\omicron\acute{\iota}$ $\mu\acute{\alpha}\mu\tau\alpha$ $\mu\mu\omicron\alpha\iota\varsigma$ $\mu\acute{\nu}\acute{\epsilon}\tau\lambda\alpha$ $\mu\epsilon\iota\alpha\iota\mu\omicron\upsilon\sigma\iota\mu$.
5 $\eta\tau[\omicron]\iota$ $\iota\omicron\mu\iota\varsigma$
 $\acute{\nu}\psi\iota$ $\nu\eta\varsigma$
 $\tau\eta\varsigma$ $\epsilon\omicron[\iota]\omicron$
 $\nu\epsilon\rho$ $\sigma\omega$
 $\tau\alpha\upsilon$ $\lambda\iota\varsigma$
10 $\alpha\upsilon\epsilon$ $\alpha\sigma\omicron\iota\alpha\varsigma$
 $\chi\rho\eta$ $\rho\epsilon\omega\mu\omega$
 $\chi\rho\omega$ $\theta\gamma\epsilon\alpha\iota\mu\alpha\iota\varsigma$
 $\omega\delta\epsilon$ $\sigma\omicron\upsilon\sigma\alpha$
 $\Delta\acute{\eta}\mu[\eta\tau\rho\omicron\varsigma]$ $\acute{\iota}\acute{\epsilon}\rho\epsilon\iota\alpha$
15 $\kappa\alpha\iota\sigma$ $\theta\alpha\iota$
 $\acute{\alpha}\sigma\tau$ $\nu\omicron\sigma\tau\iota\varsigma$
 $\chi\eta\iota$
 $\acute{\omega}\delta\epsilon$ $[\gamma]\acute{\alpha}[\rho]$, $\acute{\omega}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\nu\acute{\epsilon}\pi\omega$, $[\tau]\acute{\alpha}[\delta]$ $\acute{\epsilon}\rho\epsilon\sigma\sigma\acute{\omicron}\mu\epsilon\mu\omicron\iota$ $\mu\omicron\lambda\iota\eta\tau\alpha\iota$,
 $\epsilon\acute{\nu}\theta\epsilon\mu\iota\eta\varsigma$ $\acute{\epsilon}\mu\iota\kappa\omicron\upsilon\rho\omicron\mu$ $\acute{\alpha}\delta\eta\mu$ $\acute{\alpha}\mu\acute{\eta}\sigma\epsilon\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\rho\mu\acute{\omicron}\mu$.

Responsa sunt dei quem de annonae inopia consuluerant cives. — 1 $\alpha\mu\phi\iota\omicron\lambda\upsilon$ $\tau\omicron\alpha\phi\iota\eta\varsigma$ $\gamma\epsilon\omicron\theta\alpha\lambda\pi\epsilon\omicron\sigma\eta\mu\tau\omicron\lambda\iota\alpha$ correxit Boeckh, qui recte poliarcham ad consulendum oraculum missum fuisse statuit. Vocatur hic *curator fertilitatis*, neque id sine ratione opinor; erant enim in quibusdam Asiae urbibus $\epsilon\acute{\nu}\theta\epsilon\mu\iota\alpha\varsigma$ $\acute{\epsilon}\mu\alpha\rho\chi\iota$, annonae ut videntur praepositi; quod munus aut fuit apud Nicomedenses quoque, etsi traditum non est, aut fuisse a deo sumitur; cf. v. 19. — 2 . . . $\iota\eta\mu\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\eta\mu\alpha\iota$ Boeckh, sed verbum $\acute{\iota}\alpha\iota\mu\omega$ nescio an non satis aptum sit; fortasse $\mu\mu\acute{\eta}\nu\alpha\iota$. — $\kappa\epsilon\lambda\omicron\mu\alpha\iota$ $\sigma\epsilon\varsigma$ $\lambda\omicron\mu\mu\omicron\mu\omicron\mu\mu\epsilon\lambda\omicron\mu\tau\alpha$ Boeckh $\kappa\acute{\epsilon}\lambda\omicron\mu\alpha\iota$ $\sigma\epsilon$ $\sigma\omega\mu\tau\acute{\eta}\rho$ $\acute{\nu}\psi\iota\mu\acute{\epsilon}\delta\mu\tau\alpha$. Certum

vero est ὠρομέδοντος Apollinis nomen; quod antecedeat nec σελασφόρον nec σαόπτολιν fuit. Si litteras rotundas fuisse credere licet, non absolum videtur θεὸν ἀφθιτον conicere eiecto σε pronomine; nam adpellativo quodam, quale est θεός, difficile carebis; cf. ἀνασαν v. 3. — 3 ἸΑΝΟΒΟΛΟΙΧΙ ὑδροβόλοιαι Boeckh. — ΠΑΝΦΟΠΟΝ corr. idem. — vv. 5-17 perierunt. — 5 ΗΤΘΙ — 7 ΕΟΥΟ — v. 9 sq. videtur de tauri sacrificio dici (ταύ[ρος] v. 9, αὐέ[ρύσαι] v. 10). — 12 de Cerere Proserpinaque sermo fuit (θεαί- ναις). — 18 ΩΔΕΙΑΙ — ΙΑΛΕΡΕΣΣ κτλ'. ἄδεται, ὡς ἐνέπω· τὰ δ' ἀρεσσάμενοι Boeckh; ὥδε γὰρ certum est, neque ἐρεσσόμενιο sollicitandum videtur; dicebant poetae μῆτιν ἐρέσσειν. — 19 cf. ad v. 1.

1037. Apud Petiliam Bruttiorum inventa in sepulcro lamina aurea. C. I. 5772.

Εἰρήσεις δ' Αἰδαο δόμων ἐπ' ἀριστερά [κρήν]ην,
 παρ δ' αὐτῇ λευκὴν ἐστηκυῖαν κυπάρισσον·
 ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας.
 εὐρήσεις δ' ἑτέραν, τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης
 5 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἔασιν.
 εἰπεῖν· ᾧ γῆς παῖς εἰ σ[ὺ] καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντο[ς],
 αὐτὰρ ἐγὼ γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἔσται καὶ αὐτοί·
 δῖψῃ δ' εἰμὶ [αὖ] καὶ ἀπόλλυμαι· ἀλλὰ δότ' αἶψα
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης.
 10 καὶ τοῖ σοι δῶ[σ]ουσι πιεῖν θείης ἀ[πὸ κρήν]ης,
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἄ[λλοισι μεθ'] ἡρώ[ε]σιν ἀνάξει[ς]

II fere saeculi. — Oraculum agnovit Goettling *progr. Jen.* 1843, id quod vel sola particula δέ v. 1 docere poterat, recteque idem haec responsa esse iudicat de rebus post mortem futuris sciscitanti. Sciscitati autem erant defuncti sive parentes sive amici et auro in sculptos versus ne quid oblivisceretur sepulti capiti inposuerunt. — 1 extr. ΛΙΛΝ tamen non λίμνην sed κρήνην fuisse adparet ex v. 3. Dicitur autem Ἀθήνης πηγῇ, sicut Paus. IX 39, 8 ἐνταῦθα δὴ χρῇ πιεῖν αὐτὸν (Trophonii oraculum aditurum) Ἀθήνης τε ὕδωρ καλούμενον, ἵνα λήθῃ γέννηταί οἱ πάντων ἀ τῆς ἐφρόντιζε, καὶ ἐπὶ τῷδε ἄλλο αὖθις ὕδωρ πίνει Μνημοσύνης, ἀπὸ τούτου τε μνημονεύει τὰ ὀφθέντα οἱ καταβάντι. — 3 ne accedas quidem proprius, nedum bibas. — 6 ΣΙ corr. Goettling. — 7 ΕΝΙ ἐγώ Franz; fortasse ἐμόν sive ἐμοί. — 8 ΕΙΜΙΔ|Η αὖθις Goettl. — 9 eadem verba supra v. 4 sq. — 10 ΚΑΥ-ΥΑΛΛΕΟΥΣΙ καὶ σοι ὑπενώσουσι Franz. — ἀπὸ κρήνης Goettl. — 11 καὶ τότ' ἔπειτ' αὖ σοι ἔστι μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξει Goettling; καὶ τότ'

ἔπειτα φίλοις μεθ' ἡ. ἀνάξεις Franz; ἄλλοις sumpsi ex titulo attico supra
n. 107, 3 καὶ ἡρώων γένος ἄλλων. — Extremi duo versus sic traduntur:

ΣΣΙΝΑΝΑΣΕΙ — — — — — ΙΗΣΤΟΔΕΝ — — — — —
ΘΑΝΕΙΚΘ/ — — — — — ΛΛΕΙΜ — — — — —

1038. Attaliae Pamphyliae. Hirschfeld *Act. acad. berolin. min.* 1875
p. 716.

I αςςς[γ] $\overline{\kappa\beta}$ Μοιρῶν ἐπιφανῶν·

Εἷς Χεῖος, τρεῖς δ[ε] ἐξεῖτε, πένπιος τρεῖος πείπιων
μὴ χ[α]λα, μὴδ' εἰς χεῖρ[α κα]υ[χ]ῶ, μὴ σο[ί] τι γένητε.
δυσχερές ἐστι τ[ὸ] πρᾶγμα, περὶ οὗ [π]εύθῃ καὶ ἀπ[ν]ο[ιαν].
5 ἀλλ' ἡσύχιος μένε, λῆσα[ί] τε ὁδοῦ καὶ ἀγορᾶς.

II δδδδς $\overline{\kappa\beta}$ Ποσειδῶνος·

Τέσσαρα δ' οἱ τέσσαρες . . . ν . . . δ' ἐ[ξε]ίτης τ . .
εἰς πέλαγος σπέρμα βα[λεῖν καὶ γ]ράμματα γράψ[αι]
ἀμφοτέρων μόχθος τε κενὸς [κ]αὶ ἀπρακτος.

10 μ[η]δὲ βιάζου θνητὸς ἐὼν θεό[ν, μῆ] σέ τι βλάψ[η].

III δγ[γ]ςς $\overline{\kappa\beta}$ Ἄρεως θουρίου·

Τέσσαρα καὶ δύο τρεῖς, δύο δ' ἐξεῖτε· τάδε φράζ[εν]
. . . . νίκην [ε]ένε· τήνδε γὰρ οὐδεὶς
. . . . μέγα σὸν τε φυλάξ[αι]

15 δεῖ [ᾄ]χος· ἀπρακτος [ὁ μόχθ]ος, ἐπ' ἡσ[υχ]ίῃ δ' ἀνάμεινον.

IV αςςςδ $\overline{\kappa\gamma}$ Ἀθηνᾶς·

Εἷς Χεῖος, τρεῖς δὲ ἐξε[ί]τε καὶ τέσσο[αρ] ὁ π[έν]πιος·
Παλλάδ' Ἀθηναίην τείμα καὶ πάντα σοι ἔστε
ὅσσα θ[έ]λεις, καὶ σοι τὰ δεδογμένα πάντα τελει[τα],
20 λ[ύ]σει [δ'] ἐγδοσμῶν καὶ [τ]ό[ν] νοσέοντα δὲ σώ[σει].

V σςδδγ $\overline{\kappa\gamma}$ Εὐφροσύνης·

Σ[τέ]λλε' ὅπου [σ]ο[ι] θ[υ]μός· πάλιν γὰρ δόμον ἔσται
εὐρίν, καὶ πράξ[ι]ς κατὰ νοῦν πάντα τε κρατ[ή]σεις
24 Εὐφροσύνην, [ὦ]νεῖσθε πωλεῖν τε καὶ ο[ὔ]τως.

VI 555γγ $\overline{\kappa\delta}$ Πυθίον Ἀπόλλωνος.
 Μίμνε κ(αί) μὴ πράξις· Φοίβου χρησμοῖσι δὲ πελ[θον·
 ἄλλο]ν χ[ο]ρή καιρ[ο]ν τηρεῖν· νῦν δ' ἤσυχος ἴσθι·
 μι]κρὸν ἐ[πι]σχὼν τελέσις [πá]νθ' ἡσ(σ)α με[ρ]ι[μνᾷς].

VII 555ςς $\overline{\kappa\delta}$ Κρόνου τεκνοφάγον·
 30 Μίμνε δόμῳ ἐπὶ σῶν· πάλι μὴδ' ἄ[λλ]οθι βαῖνε,
 μή σοι θῆρ [ῥ]ο[δ]ς καὶ ἀλάστωρ ἐγγύθεν ἔλθῃ·
 οὐ γὰρ ὁρῶ [σὴν] π[ρᾶ]ξιν ἀσφαλὴν οὐδὲ βέβρον.

VIII 555ςγ $\overline{\kappa\epsilon}$ Μηνὸς φωσφόρου·
 Θά[ρ]σι, καιρὸν ἔχης, πράξις ὃ θέλεις, καιροῦ τ' ἐ[π]ιτεύ[ξη]
 35 τῇν ὃδὸν ὁρμηθῆναι· ἔχης καιρὸν τιν'. ὃ μόχθος
 ἔργ]ον τ' ἐγκειρῖν ἀγαθὸν καὶ ἀγῶνα δίκ[αιον].

IX 555ςα $\overline{\kappa\epsilon}$ Μητρὸς θεῶν·
 Ὡ]ς ἄρνα[ς] κα[τ]έχουσι λύκοι κρατεροί τελέον[τες]
 β]αῦς ἑλίκας· πάντων τούτων καὶ σὺ κράτ[ος] ἔχεις,
 40 καὶ πάντ' ἔσται σ[ο]ι, ἥσα ἐπ[ε]ρώτας σὺ [μ'] ὁδίτα.

X 555δδ $\overline{\kappa\varsigma}$ [Ε]ρ[μ]ε[ῖ]α ἐριον]υ[λ]ον·
 Ἡ πρᾶξις καὶ [ν]ῦ[ν] ἀ]τε[λής]
 λυπηρά τις ὁδὸς γάρ·
 ἦ]ρίσθ[αι] χα[λ]ε[π]ὸν

Oracula quinorum ex talorum (ἀσπραγάλων, quibus desunt et binarius et quinarium numerus coll. Polluc. IX 100) sorte petita quinquaginta sex omnino esse poterant; singulis enim iactibus singulae sortes paratae erant ipso numero deique alicuius nomine insignitae. Post Mercurii vaticinium (n. 10) tria superabant numeris XXVII et XXVIII et XXX respondentia; sequitur ante Parcarum versus quadraginta trium deorum et nomina et oracula periisse. Adcuratius rem exposui *Hermæ* X 193 sqq., ubi quem commisi numerandi errorem correxit Roehl *Sched. epigr.* (Berol. 1876) p. 26; eidem vero cum apographo Barthiano (*Mus. Rh.* VII 251) aliquantulum momenti vindicare studeret ratio ut par erat parum constitit. — De sermonis versuumque vilitate dixi *l. s. s.* p. 197; Luciani testimonio (*Jup. traged.* c. VI) adde Plutarchi *de Pythiae orac.* c. V et VII — 2 ΔΙΕΚΡΙΤΕΕ ἔξῃται i. e. ἔξῃται (iactus senionis) restituit Kirchhoff et hic et v. 12 et v. 17. — Χῖος est iactus caninus, τρεῖς novum

1039. Prope Limyram Lyciae. C. I. 4310.

- Ἄπαντα πράξις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.
 Βοηθὸν ἔξις μετὰ Τύχης τὸν Πύθεον.
 Γῇ σοι τέλειον καρπὸν ἀποδώσει πόνων.
 Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.
 5 Ἐρᾶς δικαίων ἐγγάμων ἰδεῖν σποράν.
 Ζάλην μεγίστην φεῖγε, μὴ τι καὶ β[λ]αβῆς.
 Ἥλιος ὁρᾷ σε λαμπρός, ὃς τὰ πάντα ὁρᾷ.
 Θεὸς ἀρωγὸς τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔχεις.
 Ἰδρωῖτες εἰσιν, πλὴν ἀπάντων [π]εριέση.
 10 Κύμασι μάχεσθαι χαλεπὸν ἀνάμεινον, φίλε.
 Αἰεὶ διελθὼν πάντα σημαίνει καλῶς.
 Μοχθεῖν ἀνάγκη· μετα[β]ολὴ δ' ἔσται καλή.
 Νεικηφόρον δώρημα τὸν χρησμὸν τελεῖ.
 Ξηρῶν ἀπὸ κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λαβεῖν.
 15 Οὐκ ἔστι μ[ὴ] σπείραντα θερίσαι κάρπιμα.
 Πολλοὺς ἀ[γ]ῶνα[ς] διανύσας λήψῃ στέφος.
 Ῥᾶν διάξις ἔτι βραχὺν μείνας χ[ρ]όνον.
 Σαφῶς δ' Φοῖβος ἐννέπει· 'μείνον, φίλε.'
 Τῶν νῦν παρουσῶν συνηγορῶν ἔξις [λύ]σιν.
 20 Ὑπόσχεσιν τὸ [π]οῦμα γενναίαν ἔχει.
 Φαύλως τι πράξας μετὰ χρόνον [μ]ένψῃ θ[ε]οῖς.
 Χρυσοῦν ποιήσεις χρησμὸν ἐπιτυχῶν, φίλε.
 Ψῆφον δικαίαν τήνδε παρὰ θεῶν ἔχεις.
 Ὡμὴν ὀπώραν [ῆν] λάβῃς, οὐ χρήσιμον.

Oracula sunt ex litterarum ordine disposita, quae si recte olim conieci (*Hermas* X 197) prout quisque α vel β vel alius cuiuslibet litterae nota insignitam tesserulam ex urna promebat quaerentibus distribuebantur. — 4 facilius intellexerem δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοις ἀσθενής, sententia vero non diversa videtur *vis inopportuna ubi leges adsunt nil valet*. — 6 ΒΑΒΗC — 9 ΕΡΙΕCΗ corr. Blomfield et Boissonade. — 11 ΛΑ ΓΟC Graefe, ΛΑΙΟC Walpole; λαγῶς Graefe, λόγος cum Blomfieldio et Welcker (*Syll.* 184) et Franz, qui caute faciunt quod interpretationem non addunt. Intellego homericum *ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω qui sis ignarus, omnia expertus bene edoceberis*; σημαίνει nimirum non tertia sed secunda est persona. — 12 μοχθεῖν ἀνάγκη Eur. fr. 37 et 719 (ubi vide Nauckii adn.); cf. Eur. *Hippol.* 207 μοχθεῖν δὲ βροτῶσιν ἀνάγκη. — ΜΕΤΑΒΟΛΗ μεταβολὰ κακῶν Eur. *Herc.* 735. — 14 suppl. Boissonade; νεικηφόρον δῶρημα explicat Franz *praemium victori donatum*; at sive δῶρημα sive χρῆσ-

μόν putas νεικηφόρον vocari, sententia haec videtur ubi *largitus eris quod cupis consequeris*. — 14 suppl. Blomfield. — 15 MI — 16 ΑΙΩΝΑΕ et 17 ΚΙΟΝΟC et 19 λύσιν et 20 ΤΟΙΠΑΓΜΑ corr. Akerblad. — 21 ΕΝΥΨΘΟΙ Graefe, qui correxit. — 22 conferunt Luc. *necyomant.* c. 4 χρυσσοῦν ἀπέσειξαν τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον. Addit Wilamowitz Eur. *Troad.* 432. — 23 addit Blomfield Eur. *Andr.* 1271 sq. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν ψήφος κέρανται κατθανεῖν τ' ἐφείλεται. — 24 ΙΚΛΑΒΗC quod nec εἰ λαβῆς est nec μὴ λάβῆς, sed ἦν λάβῆς.

1040. Prope Adadam Pisidiae. C. I. 4379 o.

Δέσποτα Ἀπολλ[ον] καὶ

.

χ[ρ]ησ[μ]ω[δ]

γὰρ ἐκ προγόνων [μα]ντοσύνην, τὴν [θε]ο[ς] ὠτασε

5 Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἄπαντα πρά[ξι]ς κα[ὶ] κρατ[ή]σε[ι]ς ὧν θέλεις.

Βοηθὸν ἔξι[ς] [μ]ε[τ]ὰ Τί[χ]ηC τὸν Πύθεον.

Γλυκὺς [με]λισσῶν ὁ πόνος, ἀλλ' οὐκ εἰς χερσὶς.

Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.

10 Ἐγὼ δα σοι [πά]ν[τε]ρ' ἐς τρ[ο]πῆC [ἐλ]θεῖν καλᾶC.

Ζῆσαι προσεύχου τοῦτο

Ἡ [μ]ὴ προαιροῦ [τ]ροῦργον, ἢ [π]όνοιC φέρε.

Θεοῖ[ς] ἀρωγὸς τῆC ὁ[δ]οῦ ταύτης ἔχειC.

Ι] μέμψη [τ]ρο[ύ]ργον

15 Κλυθ[ώ]ν [θ]αλάσ[σ]ηC

Ἀύτης πέπαι[σ]ο. π[ρ]οC

Μοχθεῖν ἀνάν[κ]η[ν] [μεταβ]ο[λή] δ' ἔσται κ[α]λ[ή].

Νε[κ]ιμήροC δώρημα τὸν χρησμὸν τελεῖ.

Ξηρῶν ἀπὸ κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λαβεῖν.

20 Ὅ[τι]αν

Πειρῶ διαμει[ν]ας

Ῥοδ

Συν[ο]χή τιC ἔσται σοι κακῶν τε καὶ καλῶν.

Τε[ι]μῶν τὸ [θε]ῖον τιμίος κατὰC φανεῖ.

25 Ὑπόσχε[σ]ιν τὸ πρᾶγμα [γ]εν[ν]αί[α]ν [ἐ]χ[ε]ι.

Φαίλ[ω]C τι πράξι[ς] μετὰ χρόνον μένψη [θ]ε[ο]ῖC.

Χρυσσοῦν π[α]ντοῖC χρησμὸν ἐπ[ι]τ[υ]χ[ώ]ν, [ἐ]νε.

[ψ]

[φ]

Pessimo apographo praescripta sic tradita:

ΔΕΙΠΟΤΑΛΠΟΛΛ . . ΚΑΙΕΤΕΑΡΕΕ . ΑΙ
ΑΝΟΚΟΚΑΙΒΗ ΠΑ
ΡΗΧΗΛΑ
ΓΑΡΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝ . . ΝΤΟΥ . ΗΝΤΗΝΟΣΟ
ΦΟΙΒΟΣΑΠΟΛΛΩΝ

ubi nihil perspicio nisi quod anapaesticos numeros persentisco; v. 3 χρησμιψός vel χρησμιψεῖν vocabulum certo fuit. Franzii supplementum παρελήφαμεν γὰρ ἐκ προγόνων μαντεσύνην τὴν θέσπισε Φ. Ἀ. vel ideo probari nequit, quod nec traditum a maioribus oraculum hoc est neque omnino unum oraculum, sed totidem quot litterae sunt; cf. ad tit. praeced. — Ipsi versus velim denuo ex lapide descriptos habeam; ut nunc res est plerumque ne ansa quidem emendandi datur. Vv. 7 9 13 17 18 19 25 26 27 eidem sunt qui tituli antecedentis, primi versus exordium saltem idem est; ex reliquis vv. 8 10 12 23 24 coniectura restituere conatus sum. — 6 ΠΡΑ . ΙΚΑ . . ΚΗΣΕ - - minus apte Franz κάκτελεῖς ποτ' εὐτυχῶς. — 7 Ε . ΕΠΣ . ΑΤΥΥ — — 8 γλυκῶς . . ΑΙΠΙ sententia certa. — 10 ΞΥΟΔΑΟΓΑΝΙΕΤΡ . ΙΑΣ - - - Ε ἐγῶδα Franz. — 11 ΤΟΥΤΟΠΑ ΡΑΡΠΡΙ . ΚΟ . ΕΣΤΕ — 12 ΗΛΗΠΡΟΑΙΡΟΠΟΥΡΓΟΝΗΤΟΛΩΣ vix recte Franz ἤδη προαίρου τοῦργον ἐκτελέσαι καλῶς. Quae ipse posui in eis ἡ μή - ἡ certum videtur, clausula non item. — 13 ΘΕΟΥΓ — ΟΒΟΥΓ . . Ξ . . — 14 . . . ΗΜΕΜΥΗΙΟΠΡΟΝ . . ΕΗΣΝ τοῦργον Wilamowitz; extr. Franz conicit ξένε. — 15 ΚΛΑΥ . ΝΟΑΛΑΓΙΝΕΜ cor. Franz; multa cogitari possunt. — 16 ΠΙΟΣ ---- Ο . . Χ . . parum probabiliter Franz προσπελάσας θεοῦ μυχοῖς. — 17 ΑΝΑΝ Η Ο - - - ΑΛ . . — 18 . . ΣΙΚΗΦΟΡΟ . ΑΙ ergo non νικηφόρον sed νεκηφόρον fuit ab initio. — 19 . . . ΙΑΠΟ — 20 . ΤΑΝ — 21 ΔΙΑΜΕ - - - ΑΤΑΙ . ΗΟΙ - - - - ΕΙΝ extremus fuit infinitivus a πειρῶ imperativo suspensus. — 22 ΒΟΔ . ΠΑΡΟ - - - - ΡΑΡΙΕΜ - - - ΡΟΧ nec apte nec pulcre Franz ῥόδοις παρέσται σοι κάρα στέφαι τάχα. — 23 ΕΥΝΟΧΗΤΙ Ξ - - sententia incerta; συνεχῇ corrigit Franz. — 24 ΤΕΙΜΩΝΤΟ . ΗΟΝ ΤΜΝ — 25 ΥΠΟΚΣΕΓΙΝ — ΓΕΝΔΛΑΝΓΧΕ — 26 ΛΑΥΛ . . ΙΠΡΑΣΑ — ΘΕΥ . . — 27 ΟΙΗΕΙ . ΧΡΗΣΜΟΧΕΠΜΕΥΧΗΝΣΕΝΕ — 28 circa medium versum ΕΠΙΠΘΗΝ . ΓΕΠΦΑΛ — 29 sub finem ΟΙΝΔΕΠΗ.

1041. Ad Colossas. C. I. 3956 ex Arundellii apographo minusculis litteris scripto.

Νῦν τοι πάντα τελεῖ·δαίμων, νῦν ἐς ὁρθ[ῶ]ν ὁδηγεῖ.
πράξεις πάντα κατὰ νοῦν·μηκέτι τρῖχε σεαυτὸν
ἐντεύξει σύ τ' ἀμέμπτως ὧν ἂν ἐπιθυμ[ῇ]ς.

ὅσσα θέλεις πράξεις· ε[ύ]ρήσεις
 5 ἐνχείρι, ξένε, θαρσίσας παντὸς [δ'] ἐπιτεύξη.
 ἥσυχα βουλεύου[ν] καὶ σοι θεὸς ἡγεμονεύσει.

Εἰσὶ καλαὶ πράξεις· σπεύδε[ιν] σε χρεὶ· [πάντα] κρατήσεις.
 καί τοι[ε] ἀλώμενον ἐν ξενίῃ [ὁ θεὸς σε φυλάξει.
 ἐκφρεύῃ γὰρ νόου σου χαλεπῆς πάντω[ς] θεὸς αὐδᾷ.

Ex sententiarum, si fas est dicere, similitudine eoque quod versuum terniones tres supersunt, eorumque tertius ab secundo spatio intermisso disiunctus coniecerit quispiam, similia haec esse oracula ex talorum sorte petita ac supra n. 1038. Diffido tamen. — 1 ὀρθεν corr. Franz. — 3 ἐπιθυμεις — 4 εἰρήσεις . . . corr. Franz; extrema facile ut quisque volet supplere poterit. — 5 ἐν χειρί, Franz ἐν χειρὶ. Intellege conare bono animo, cf. supra n. 1038, 36. — 6 βουλευον corr. Franz. — 7 σπευδε σε χρεῖ, 8 κρατήσεις καὶ τοῦ αλωμενον, ubi σπεύδειν corr. Franz, nisi forte σπεῦσε i. e. σπεῦσαι fuerit; κρατήσεις vocabulum describentis errore initio versus proximi positum ad v. 7 revocavi; est enim clausula sollemnis, cf. supra n. 1038, 23. Nihili autem sunt Franziana κρατήσεις καὶ γὰρ τὸν ἀλώμενον ἐν ξενίῃσιν. — 9 παντῶν δε corr. Franz; cf. supra n. 1039, 1 ἅπαντα πράξεις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.

III. EPIGRAMMATA VARIA.

I. TERMINI AEDIFICIA FONTES PONTES.

1042. In Attica. Ex schedis Fourmonti C. I. 12. Kirchhoff C. I. A. 522.

Ἐν μ]έσ(σ)[ωι Κ]ε[φραλ]ῆς τε καὶ ἄστεος [']Ερμῆς.

Hermam ex eorum numero fuisse vidit Boeckh, quos per agros disposuit Hipparchus Pisistrati filius binis titulis inscriptos: ἐν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἐκάστου ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἔστηκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιᾷ 'μνήμα τόδ' Ἰππάρχου' στήθε δίκαια φρονῶν' κτλ'. [Plat.] *Hipp.* p. 228. — Lectio versus incerta. ἸΠΕΣΘΗΚΕΘΡΙΑΣ ἐν μέσσωι γε Θρίης Boeckh; Kirchhoff quod posui. Post ἄστεος haec ΑΝΛΡΘΘΡΕΡΜΕΣ, quae ἀνερ, ὅθ' (i. e. ὅδ') Ἑρμῆς non recte legit Boeckh. Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 adn. 3.

1043. Prope arcis portam exteriorem muro infixus lapis. C. I. 525.

Ἡ πόλις] ἔστ[ι]σ[έν] με β]ροτ[οῖς] μνημεῖον ἀληθές
παῶν] σημαίνει[ιν μέ]ν[ρον] ὁδοιπορίας
ἔστιν γὰρ τ]ὸ μείαξὸν θεῶν πρὸς δώδεκα βωμόν
. τεσσαράκοντ' ἐγλιμένος στάδιοι.

IV saeculi, etsi scriptum traditur v. 3 ΜΕΤΑΣΧΥ. — Duodecim deorum aram tamquam umbilicum Pisistratidis pro aureo quodam miliario fuisse, unde non solum Atticae terrae spatia (Herod. II 7) dimetirentur, exposuit Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 cf. adn. 2. — Restituit epigramma Boeckh Buttmani O. Muelleri suis denique supplementis con-

iunctis usus. — 1 ΕΣΤΕΙΣ ΡΟΤ . . ΜΝΗ κτλ'. — 2 ΣΗΜΑΙΝΕ . .
 ΓΤΙ . . ΟΔΟΙΓΟΡΙΑΣ — 4 numerus incertus; posuerunt πέντ' ἐπὶ vel ἐπ' ἐπ'.

1044. Megalopoli. Hirschfeld *Bull. arch.* 1873 p. 218.

Αἴνεσον εὐ]όπλου Φιλοποίμε[νος] αἶμ[α λαχοῖσαν
 παῖδα Μ]εγακλείας, αἴνεσον Εὐξενία[ν,
 ἂν ἀπ]ὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἡρείκατο μ[οῦναν,
 Εὐ]ξ[ε]νίαν, [σεμνὰ]ν Κύπριδος ἱεροπόλον.
 5 τέρ]μονι γὰρ ναοῦ [πέ]ριξ εὐερχέα θρινκόν
 θ]ύκατο καὶ ξ[ε]νοις [χῶρον ἄμ' εἴφρ]οσ[ίνας].
 εἰ] δὲ γυνὰ
 ο]ὐ θαῦμ'. [ἐξ ἀγαθῶν αὐτὰ ἔγεντ' ἀγαθά.

Litterae ΑΠΣ romanae videntur aetatis. — Supplementa, e quibus
 τέρμονι (v. 5) invenit Wilamowitz, certa sunt usque ad v. 5. — 1 . . .
 ΙΟΠΛΟΥ — 2 ΜΕΓΑΚΛΕΙΑΣ — ΞΕΝΙΑ// — 5 . . ΙΜΟΝΙ — ΓΕΡΙΣ — 6 Ξ
 ΥΝΟΙΣ ΤΥ/ΝΟΙΣ sumpsit viatoribus simul tranquillum ad quie-
 tem locum paratum esse umbris et fontibus fortasse exornatum. —
 7 ΓΥΝΑΨΑ et sub finem versus ΑΞΑΤΟΙΑΜ quae male descripta sunt. —
 8 ΘΕΑΥΜ' sententia certa est ex v. 1.

*1045. Athenis in arcu Hadriani. C. I. 520.

a. Αἰδ' εἶσ' Ἀθῆναι Θεσέως ἢ πρὶν πόλιν.

b. Αἰδ' εἶσ' Ἀδριανοῦ καὶ οὐχὶ Θεσέως πόλιν.

Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* p. 688.

1046. Romae in via Appia. C. I. 6280.

Μαρκέλλον.

a. Δεῖρ' ἔτε, Θυβριάδες, νηὶν ποτὶ τόνδε, γυναῖκες,
 'Ρηγίλλης ἕδος ἀμφὶ θυοσκό[α] ἱρὰ φέρουσαι.
 ἢ δὲ πολυκεϊάνων μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
 Ἀγχίσεω κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.
 5 γήματο δ' ἔς Μυραθῶνα· θεαὶ δέ μιν οὐρανιῶνα[ι
 τίουσιν Δηῶ τε νέη Δηῶ τε παλαιή,
 τῇσι περ ἱερὸν εἶδος ἐυζώνοιο γυναικός

- ἀγκαῖται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώωνσι νένασται
 ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐνβασιλεύει·
 10 τοῦτο γὰρ αὐτ' ἀγαθοῖο κόου εἴληχεν ἄποινον,
 ὥς οἱ Ζεὺς ὤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην
 γῆραι ἐν ἀζαλέωι χήρῃ περικείμενον εὐνῇ,
 οὐνεκά οἱ παῖδας μὲν ἀμύμονος ἐκ μεγάρου
 "Αρπυιαὶ κλωθῶς ἀνηρείψαντο μέλαινα
 15 ημισέας πλεόνων· δοιὼ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην
 νηπιάχῳ, ἀγνώτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστω,
 οἷον σφι νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε,
 πρὶν περ γηραιῇσι μιγήμεναι ἡλακάτῃσι·
 τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον
 20 καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν ἱοικώς,
 Ζεὺς μὲν ἐς ὤκεανὸν θαλαρῇν ἔστειλε γυναῖκα
 αὖρῃσι Ζεφύροιο κομίζεμεν ἡλυσίῃσιν,
 αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
 δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμῶνα φορῆναι,
 25 ἥμος ἦτ' Αἰνείαν πολέμον ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,
 νύκτα διὰ δυοφερήν· ὁ δὲ οἱ περὶ ποσσὶ σωτήρ
 παμφανόων ἐνέκειτο σελ[ηναίῃ]ς κύκλο[ς] αὐγῆς·
 τὸν δὲ καὶ Αἰνείαδαι π[οτ'] ἐνεργάσαντο πεδίλῳ,
 ἔμμεναι Ἀύσονίοις εὐ[η]γενέεσσι γέρα[τε]α.
 30 οὔ μιν ὁ[ν]όσσηται καὶ Κεκροπίδην περ ἔοντα
 Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [γ]έρας ἀνδρῶν,
 Ἑρσῆς ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἔτεον δὴ
 Κῆρυξ Ἡρώδew πρόγονος Θησηιάδew.
 τοῦνεκα τιμῆεις καὶ ἐπώνυμος, ἥ μὲν ἄνασσα[ν]
 35 ἐς βουλὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονος ἔδρῃαι,
 Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτε τι φωνήν
 Ἡρώδew· γλῶσσαν δὲ τέ μιν καλέουσιν Ἀθηνέων.
 ἡ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνεϊῶνῃ
 καὶ Γανυμηδεῖῃ καὶ Λαρδάνιον γένος ἦν
 40 Τρωὸς Ἑριχθονίδα· σὺ δ' ἐφίλον ἱερὰ ῥέξαι,
 καὶ θῦσαι· θυέων ἅτῃ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκῃ·
 εἰ[δ]ὲ τοι εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίξειν·
 οὐ μέγαρ θνητῇ, ἅτῃ οὐδὲ θέαινα τέτυκται·
 τοῦνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτε τι τύμβον

- 45 οὐδὲ γέρα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ὅμοια,
 σῆμα [δέ] οἱ νηῶι ἕκλον δῆμῳ ἐν Ἀθῆνῃς.
 ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεῦει.
 τοῦτο δὲ Φαυσταίνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἀγαλμα
 δῆμῳ ἐν Τριόπῃ, ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί
 50 καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήντες ἀρουραί.
 οὐ μιν ἀτιμήσειε θεή, βασιλεία γυναικῶν,
 ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὁπάονα νύμφῃν·
 οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν εὐθρόνος Ἰοχέαιρα,
 οὐδ' Ἑρσὴν γοργῶπις ἀπητίμησεν Ἀθήνη,
 55 οὐδέ μιν ἡρώνησι παλαιῇσιν μεδέουσα
 Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὁμπνία μήτηρ,
 ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεῶν,
 ἢ λάχεν ἡλυσίῃσι χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν,
 59 αὐτῇ τ' Ἀλκμήνῃ τε μάκαιρά τε Καδμεΐῳν.

- b. Πότνι', Ἀθηνάων ἐπιήρανε Τριτογένεια,
 ἦ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ὁράας, Ῥαμνουσίδας Οὐπί,
 γείτονες ἀγχίδυροι Ῥώμης ἑκατονταπύλοιο,
 πείονα δὴ καὶ τόνδε, θεά, τειμήσατε χῶρον,
 δῖμον Δηῳοιο φιλόξεινον Τριόπαιο,
 65 τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ἐν ἀθανάτοις ἀλέγησθον.
 ὥς ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας
 ἦλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούποιο λιποῦσαι,
 ὥς τίνδε θώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωήν,
 λήϊά τε σταχύων καὶ δένδρεα βοτρυνόμενα
 70 λειμώνων τε κόμας ἀπαλοτρεφῶν ἐφέπουσαι.
 ὕμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἔθηκε,
 τήν ὅσσην περὶ τεῖχος εὐτροχὸν ἐστεφάνωται,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνουσι ἀκινήτην καὶ ἄστυον
 ἔμμεναι· ἢ δ' ἐπὶ οἱ ἐξ ἀθανάτου καρήνον
 75 σμερδάλεον σίσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
 μή τῳ νήποιον βῶλον μίαν ἢ ἕνα λαῶν
 ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι,
 ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθή-
 κλυτε περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροῖωται·
 80 ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ἀκίνητοι δὲ θάεσθαι,
 καὶ πολυτίμητοι καὶ ὑποσχεῖν οὕας ἔτοιμαι·

- μηδέ τις ἡμερίδων ἄρχους ἢ ἔ[π]’ ἄλσασα δανθρέων
 ἢ ποίην χιλῶ εὐαλδέε χλωρὰ θάουσαν
 δμωὴν κυανέου Ἰδιδος πῆξειε μάκελλαν,
 85 σῆμα νέον τεύχων ἡὲ πρότερον κεραίζων.
 οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
 πλὴν ὃ κεν αἵματος ἥισι καὶ ἔκχ[ο]ρος ἔσσαμένο[ιο].
 καίνοις δ’ οὐκ ἀθέμιστον· ἐπεὶ τιμάορος εἴστωρ·
 καὶ γὰρ Ἀθηναίῃ [ποτ’] Ἐριχθόνιον βασιλῆα
 90 νηῶι ἐγκατέθηκε συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.
 εἰ δέ τωι ἄκλυτα ταῦτα καὶ οὐκ ἐπιπείσεται αὐτοῖ[ς],
 ἀλλ’ ἀποτιμήσει, μὴ οἱ νήτιτα γένηται,
 ἀλλὰ μιν ἀπρόφατος Νέμεσις καὶ ῥόμβος ἀλάστωρ
 τίσσονται, στυγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα·
 95 οὐδὲ γὰρ Ἰφθιμον Τριόπew μένος Αἰολίδας
 ὦναθ’, ὅτε νειὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
 τῶι ἦτοι πωινὴν καὶ ἐπωνυμίην ἀλέσθαι
 χώρον, μὴ τοι ἔπηται ἐπὶ Τ[ρ]ιόπewς Ἐρινύς.

Herodes Atticus Marathonius Anniae Regillae uxoris mortuae a. fere 161 memoriam singulari pietate prosecutus est cum in ipsa patria, ubi sepulta est (C. I. 6185), tum Romae maxime in urbe, ubi ad tertium lapidem viae Appiae (C. I. 26) Triopeum constituit sacrum id Cereri Proserpinaeque ac deis inferis; in eodem autem circuitu et Minervae Nemesique, atticis deabus, et Cereri Faustinaeque (νέμ. Δήμητρι) fana consecravit eorumque in altero Regillae heroum statuamque conlocavit. Quae potissimum res ad Triopeum condendum perduxerit Herodem videtur Chishulli coniectura explicare, qui Herodem a Theagene Cnidio, quo praeceptore usus erat, Triopiorum sacrorum, quae in Cnidio promunturio colebantur, notitia et religione inbutum illa suo instituto celebrare voluisse suspicatus est. Accedit quod Herodi eiusque similibus obsoletissima quaeque maxime placebant, cf. ad v. 64. Ceterum in ipso Triopei aditu celebres illae columnae positae fuerunt, antiquae litteraturae atticae imitatione insignes C. I. 26, eodem titulo utraque inscripta hoc καὶ οἱ κίονες Δημήτερος καὶ Κόρης ἀνάθημα καὶ χθονίων θεῶν καὶ οὐδενὶ θέμει μετακινήσαι ἐν τοῦ Τριοπέου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππία ἐν τῷ Ἡρώδου ἀγρῷ· οὐ γὰρ λώιον τῷ κινήσαντι μάρτυς δαίμων Ἐννοδία.

Duo sunt quae supra scripsi carmina, quorum alterum ad heroum statuamque Regillae, alterum ad Minervae Nemesisque fanum pertinet, numerorum arte satis adcurate factum utrumque (cf. Herm. *Oryh.* p. 711. 738. 782), dicendi genere saepe docte obscuro, verborum ampullis ubique molesto, sententiarum tenuitate minime digno. Longiori carmini Marcelli

poetae nomen praescriptum est, recteque Visconti Marcellum Sideten intellexit, cuius superest fragmentum *ῥητὶ ἐχθρῶν* (*Poet. bucol. et didact.* Paris. 1846). Eundem autem alterum quoque carmen scripsisse, quod Brunck ipsi Herodi tribuit, certa est Viscontii coniectura. Nam ut taceam utriusque carminis artem rationem indolem plane aequales, vix Herodem puto si ipse voluisset ingenii sui periculum facere sibi eam argumenti partem sumpturum fuisse, quae a quovis alio tractari posset, domesticarum rerum gentisque suae enarratione Marcello relicta. Neque illorum poetarum qui Hadrianeo saeculo pullulabant mos erat ut quid ipsi ingenio valerent alios celarent. Itaque quod Marcelli nomine insignitum est carmen priore loco posui. Diversis autem locis Clarac intellexit lapides positos fuisse, quorum titulos nulla rerum necessitudine inter se coniunctos esse adparet. Vicina fuerint Minervae Nemesisque et Cereris Faustinaeque fana, ita tamen ut Triopeum ingredienti alterum propius esset. — 3 Annia Regilla Appii Annii Atilii Braduae (cos. a. 160) soror erat, quorum ex nominibus frustra cognationem ab ipsis Iuliis Aeneae ducendam quaesiverunt; illo enim tempore omnes Romani *Aeneadae* vocabantur poetis, cf. supra ad n. 272, 5. — 6 *Cererem novam* recte intellexerunt Faustina, neque post Heysei calculos a Franzio confirmatos sanctosque dubium esse potest quin Faustina maior Antonini Pii uxor significetur, quae etiam in nummis saepius Cereris specie utitur. Nam ut breviter conplectar quae huc faciunt, Regillam quam post fratris consulatum (a. 160) obiisse ex Philostrato constat, ante annum 162 mortuam esse necesse est, si quidem Antoninus Pius, qui a. 161 decessit, Herodi de uxoris morte graviter afflicto solatii aliquid adlaturus Atticum filium patriciis adscripsit (C. I. 6185 coll. v. 28). Herodi cum Triopeum conderet duo liberi supererant (v. 16), e quibus Elpinice filia post matrem teste Philostrato, sed ante mortua est quam pater Sirmium ad M. Aurelium inperatorem proficisceretur; quod factum est a. 171. In Triopeo igitur etsi aliquanto post Regillae obitum tamen ante a. 171 constituto Faustinae minori, quae a. 176 vita decessit, non potuerunt divini honores haberi; sequitur Faustina maiorem intellegendam esse cum Arnaldo. — 10 sententia hic coepta, mox alio digressa v. 19 sqq. duplici exitu absolvitur *hoc solatii ei doloris contigit ut Iupiter defunctam ad beatorum sedes perduceret, Caesar Iovis patris similis filium eximio honore adficeret*. — 17 *priusquam senectutis fines attingeret*; recte Martialis breves colos conferunt (IX 18). — 19 ad *ἐπίγραμμα* supplendum participium velut *ὁσὺς*, ut sit idem ac *χαρισάμενος*. — 20 cf. ad v. 6. — 23 *lunula in calce calceamenti adposita* (schol. *Iuven.*) erat patricii senatorisve insigne, cf. Philostr. *vit. Herod.* p. 555 *ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μυρσοειδές*. Cf. Th. Mommsen *Roem. Forsch.* I, qui coercendis calceamenti vinculis lunulam argenteam

inservisse probabiliter statuit. — 27 *σεληναίης κύκλος* [*αἰγλης*] Salmasius, *αὐγῆς* Visconti, idemque v. 28 *πότ'* invenit; traditur πσ . . — 29 lectio incerta; extrema sic fere omnes legerunt *ΗΡΕΝΕΕCCTΓΕΡΑΑ*. In priore parte versus post nonam fere litteram Salmasius ex Sirmondi apographo habuit *AY*, quod si conposueris cum litterarum vestigiis *YC* quae Visconti agnovisse sibi visus est, non modo *speciosa* sed paene necessaria evadit emendatio *Αὐσονίοις* vel *Αὐσονίων*, velut Salmasius *σύμβολον Αὐσονίοισιν εὐγενέεσσι γεραίων*, Visconti *υἰάσιν Αὐσονίων εὐγενέεσσι γεράα*, Iacobs aut Salmasium sequi voluit, nisi quod γ' *ἐρανόν* scripsit, aut *ὃς δέ κεν Αὐσονίοις εὐγενέεσσι γεραστός* scribendum putavit. Franz denique quod posui; *γέρατα* nescio an verum sit, cf. Orph. fr. VI 24 *δύο χρύσεια κέρατα*. — 30 quaesitius haec dicta, *neque eum, spero, tusca calceamenta* (cf. *Serv. Verg. Aen. VIII 458*) *respuent, quod non sit Romanus*. — 31 *ΤΕΡΑC* — 32 Paus. I 38, 3 *Κῆρυξ ὃν αὐτοὶ Κήρυκες θυγατρὸς Κέκροπος Ἀγλαύρου καὶ Ἑρμοῦ παῖδα εἶναι λέγουσιν, ἀλλ' οὐκ Εὐμώλπου*. Alii Pandrosum matrem tradiderunt, Poll. VIII 103. — 33 *ΚΗΡΥΧ* — 34 haec si de Herode ipso accipienda sunt, non de filio Attico, lenius v. 35 post *ἔδραι* distingues et sic interpretaberis *propterea (et Romae) honoratus fuit eponymoque consulis munere fungebatur, qua re in prima domini senatus* (Mart. XVI, 1) *subsellia evectus est, neque apud Graecos quisquam aut genere aut facundia regalius erat*. Herodes consul a. 143; *Ἑλλήνων γλωτταν καὶ βασιλεία λόγων* Rufus discipulus eum praedicaverat. — 36 *οὔτε τι φωνήν* ut v. 44 *οὔτε τι τύμβον*. — 38 ad Regillam redit oratio, cf. II. V 229 *Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα*, 230 *Τρωῖα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρωέσσιν ἀνακτα*. Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο Ἰλῆος τ' Ἀσδάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, 239 *Ἀσδάρακος δὲ Κάππυ (ἔτεκεν)*, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσιν τέκε παῖδα, αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης sunt omnia Aeneae verba. Quidni altius etiam uxoris originem repetierit Herodes eodem Homero duce (*ibid.* 215) *Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς*, haud obscurum est; noluit enim cum ipso inperatore contendere, qui *Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν ἔοικεν*. — 40 ἰ pro εἰ scriptum retinui, quamquam vix dubium est quin lapidario debeatur et hoc et *σίσασα* v. 75. — Aptius videbatur εἰ φίλον *ιερά βέξαι* coniungere; interpunxerunt post εἰ φίλον. — 42 *ΕΙΔΕΤΟΙ* correxi; reliqui quae coniecerunt probari nequeunt. — 43 caesura *κατὰ τέταρτον τροχαῖον* et hic et v. 45 ab anaphora excusationem habet. — 46 *ΜΕΝ* lapis, *δε* Herm. Orph. p. 738; erravit lapicida proximo versu inductus, *σῶμα* nimirum et *ψυχὴν* inter se opponi ratus. — *σῆμα* est Odeum, cf. Philostr. *vit. Herod.* p. 551 *ἀνέθηκε δὲ καὶ τὸ ἐπὶ Πηγύλλῃ θέατρον* coll. Paus. VII 20, 6. — 49 agri sunt ex Regillae hereditate adquisiti coll. C. I. 6184 *Ἀνία Πηγύλλα . . . τίνος ταῦτα τὰ χωρία γέγοναν*. — 50 *ἐλαιήντες ἄρουραι* v. de hac generum in adiectivis confusione

Herm. Orph. Argon. 262. — 54 Cecropis filias etiam sacerdotes Minervae fuisse non traditum est, facile tamen inde sibi fingere poterant recentiores, quod illis dea Erichthonium custodiendum dederat. Hensen autem hoc loco eadem qua supra v. 32 ratione Pandrosi partes agere puto quippe quae sola cistae arcano non inspecto deae gratiam sibi servavit. — 56 *ῥμνια* Cereris cognomen est, quod cum non animadvertissent interpretes Domitiam Aurelii matrem intellegebant. At Ceres hoc certe loco non potest alia esse nisi ipsa Faustina, quae optime Aurelii mater adpellari potuit. Sic procedit sententia: *nolit eam dedignari Faustina dea; neque enim Minerva Hensen nec Diana Iphigeniam dedignata est: sic nec Faustina veterum heroinarum dominatrix Regillam spernet superioribus heroinis adscitam.* — 59 *ΑΥΤΗ* lapis; iota abundat. — 71 Callim. hymn. Cerer. 47 *ὅτις τὰ θεῶν ἀνείμένα δένδρεα κόπτεις.* — 76 *μή τω νήπιον* scil. *εἶναι* vel *ἔσεσθαι.* — 77 *ἀτρείς* pro *ἀτρεῖς* scriptum, sicut v. 96 *νείν* pro *νόν.* Accusativo *ἀτρέα* usus est Euphorio fr. 95 Mein.; cf. supra n. 222 *ὦ μαίρας ἀτρείτου ἀναγκαστῆρες ἀτραχτοί.* — 82 *ἐν ἐν* pro *ἐς* positum esse nemo cum Salmasio credit; *ἀν' ἄλσεα* Iacoba, facilius Franz *ἐν'* coniecit, quae praepositio *κατὰ κοινόν* ad *ὄρχους* et *ἄλσεα* et *ποίη* referenda est. — 84 *ῤΗΞΕΙ* quo servato Salmasius eumque secuti alii *δμυῆ-μανέλλα* scripserunt. At erravit lapicida latina forma *ῤ* pro graeca *η* posita, ut supra v. 33 *κῆρυχ.* — 83 *χλωρὰ θέουσεν* satia mire dictum exemplis confirmare non queo. — 87 *εἰρενός* quod nescio an probandum sit ita scriptum *καὶ ἐκ γένος ἑσάμνητοι* *qui eius qui posuit proles est.* — 89 *εἴτωρ* sched. Holstenianae Barberinae solae *εἴτωρ*, quod quamvis structura haud expedita verum videtur: *νομῖνι ἀγρὺν colere licitum esto, praeter eos qui de eodem genere nati sint (his autem non inlicitum); nam si quis fecerit, eis ultor quidam rei conscius erit.* Cf. C. I. 26 *μάρις δαίμων Ἐνοδία.* — 89 *τεριπεθονίον Ἐρχθόνιον βασιλῆα* clausula homerica ex eodem loco (Il. Y 219) desumpta, unde doctrinam poeta hauserat v. 38 sqq.; abaque hoc foret, melius certe scripsisset *καὶ γὰρ Ἐρχθόνιον ποτ' Ἀθηναίη βασιλῆα.* Pro *τε* vero quod ferri nequit, Herm. Orph. p. 738 *εἰ*, Iacoba *περ* reposuit, quibus praetuli quod simplicius videbatur esse *ποτ'.* — 90 *νηῖ* i. e. Erechtheo, nam Erechtheus et Erichthonius duo eiusdem hominis nomina sunt. — 93 confecerunt *παιδὶ πλάγκτον ἀλάστορα* hymn. Orph. 72, 3. Rhombi nomen explicat verbum *κυλινδῆσαι* v. seq. — 95 Triopas Callimacho (h. Cer. 100) Neptuni et Canaces Aeolidis filius est, pater Erysichthonis eius, qui Cereris fano violato ex Thessalia in Cariam profugus Triopaeo condito deae animum sibi reconciliavit. Marcellus ipsum Triopam sacrilegum perhibuit eundemque *Δηῶν* v. 64. — 97 *itaque cave Triopae poemam luas aut Triopae nomine Τριόπειος nomineris, ne Triopeia te vindicta exeat.*

1047. Cysi Aegyptiorum in porta propyli. C. I. 4949 coll. Add. III p. 1235.

Ἐνθάδε [τὸ πρὸ] θυρον δωμήσατο τείχεος ἐντός
 ὑψηλὸν ζαθέης Ισιδος ὁ ἀρχιερεὺς,
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τὸν ἄνυσσε πυλῶνα ἱρῇ ἐνὶ Κύσει,
 οὗ πάρος ἐνναέτης [θ]υ[μα] νομιζόμενον,
 5 ἄ[ργυ]ρα ἀναι[μ]οσ[ύ]νοις ἐπ[ορ]εν ὑπο δέχεσθαι
 τῇ θ[ε]ᾷ [ε]ὐ[κ]άρποι[ς] τερπομένη πεδίο[ι]ς

 πᾶσι πα[ρ'] ὅψι γόνόισιν ἀοιδί[μ]ος ἔσσεται
 ἦπιο ἐὼν υἱὸς ὁ [Φλ]αυε[αν]οῦ.

Tria sunt apographa Caillaudii et Hydii corruptissima, interpolatum ut ipse fatetur Bailii, cuius tamen recepi lectionem vv. 1-3, ubi ab cetero qui traditis non dissentire videbatur. — 4 ΕΝΝΑΕΤΙΚΟΥΜ . . . ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΝ Caill. ΕΝΝΑΕΤ.ΠΚΕ . . . ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΙΝ Hyde, ΕΝΝΑΕΤΗCΕ[ΡΑ]ΕΝ ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΙΝ Bailie. — 5 ΑΘΡ+ΑΤΑΙΝΑΙΗC . . ΝΟΙCΕΦΕΤΕΝΥΤΟΤΑC. ΙΔΕ ΧΕCΕΛ Caill. ΑΘΡ+ΑΤΑΙΝΑΙΗCΟCΝΟΙCΕΠΕ- . ΝΥΠΟΠΑΙΔΕΧΕCΘΑΙ Hyde, ΑΘ [Λ]ΑΠΟ[Θ]ΕΙΝΑ[ΚΑ]ΛΟΙCΕΠΕCΙΝΥΠΟΠΑCΙΔΕΧΕCΘΑΙ Bailie. — 6 . . Ο . ὙΧΑΡ ΓΟΙΟΚΕΡΠΟΜΕΝΗΠΕΔΙΟC Caill., ὙΑΡΤΤΟΙΟ . ΕΡΠΟΜΕΝΗΠΕΔΙCΩ Hyde, [ΕΝ]ΘΑ[CΑ]ΡΑΠΕΙΗ[Ν]ΚΕΡΧΟΜΕΝΗΝ[Ε]ΙCΟ[Ν]. In eis quae scripsi certum videtur ἄργματα certaue sententia; dicit enim ille, se sacra non cruenta deae obtulisse, quae non victimis delectaretur, sed lactis planitie segetibus. Isidem enim cruenta sacra abolevisse vetus fama fuit. In v. 6 εὐκάρποις τερπομένη πεδίοις Franzii supplementa sunt. — Post v. 6 ab sinistra Caillaud paucas tradidit litteras, quae intellegi non possunt; eodem loco Hyde nihil plane, Bailie haec habet θύσας ἐπ' ἀγαθῷ, quae ad sensum magis quam ad exoleta vocum simulacra, quae ipsius verba sunt, inventa videntur; pergit enim v. 7 ΠΑCΚΑΤΑΧΘΟΝΟΙCΙΝΑΟΝΜ[ΕΓΑΝ]ΩΔΑΝΕΘΗΚΕ] - ΗΠΟΘΟΛΜΟCΩΝΥΙΟCΟ[ΦΛ]ΑΟΥΙ[ΑΝΟΥ], ubi Caillaud v. 7 ΠΑCΤΑCΘ+ΗΓΟΝΟΙCΙΝΑΟΙΛΜ, v. 8 ΗΠΟCΟΛΝΟCΩΝΥΙΟCΟΩΝΔΑΕΤΙΜΧ et Hyde v. 7 ΠΑCΤΑCΘCΧΗ-ΟΝΟΙCΙΝΑΩ . Μ , v. 8 ΗΠΟCΟΛΜΟCΩΝΥΙΟCΟ . ΟΥ . ΕΜ Certum in his videtur quod Franz invenit ὀψιγόνουσιν, totum distichon non apte sic restituit πᾶσι γὰρ ὀψιγόνουσιν ἀοιδίμον ἔργον ἔτευξεν Ηπύθολμος ἐὼν υἱὸς ὁ Οὐεργίλλου. Permirum est Ἡπύθολμος nomen (ubi malo Ἡπύθυμος vel Ἡπύσεμνος) nec recte habet ὁ articulus. Nomen viri puto in hexametro extremo fuisse; patris nomen incertum.

1048. Ghirgè in magna oasi Thebarum, in porticu. C. I. Add III 4957 h.

Ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν πήχεις εἰς μῆκος
τὴν Ἰβί κόσμησεν στρώματι τῷ λιθίνῳ
Ἐρμόλεως ὁ γυναικί σὺν Ἀνθούσῃ μεθ'
πατρίδος ἔξ Ἑρμοῦ, υἱὸς δ' Ἑρμοφίλου.

1 post μῆκος Caillaud et Pacho ἑτην, Bailie ὀτην[δε]. — 2 τὴν πιν. οςμν Caill. τὴνιβιοςμcc. n Pacho, in quibus latere videntur quae ex Bailii fide posui. Sed ineptam esse versus primi lectionem ὁ τήνδε (τὴν Ἰβί) inde adparet, quod sic κόσμησεν in κοσμήσας cogimur mutare, ut taceam de sententiae obscuritate. Vere fortasse Franz significari putat antiquam Oasis metropolin *Hibé* (cf. *Notit. dignit.* ed. Seeck p. 64 *Hibeos-Oaseos maioris*); at τήνδε τὴν Ἰβί nec traditum est neque intellegi potest. Fortasse ἑτην litterae paullo violentius mutandae in ἐπικλὴν hac fere sententia *spatium illud septingentas ulnas longum quod Ἰβί adpellatur lapidibus constravit.* — 3 posui Bailii lectionem minime certam; Caillaud ἑρμειαςκοακνaxμηνανθοyca. ἑῃ eademque fere Pacho. Supplevit Bailie μεθιδρύσας, Franz μεθεδύσας, quorum neutrum verum. — 4 lectio non dubia, nisi quod Bailie ἔδ' Ἑρμοφίλου interpolavit.

1049. In museo Vindobonensi lapis ex Aegypto adlatus. C. I. 4961.

ὤλετο καὶ Θήβης τείχεα [περθόμενα·
τοῦτο δὲ τεῖχος ἐμὸν πολ[εμόκλονον] ἔχθαι Ἀρῆα
οὐδ' οἶδεν δηίων ἔργα τε καὶ ῥ[αθάγους·
5 αἰεὶ δ' εἰλαπίναισι καὶ εὐχῳ[λαῖσι] τέθῃλεν
ῥιθέων τε χοροῖς πάντοθ[εν] ἀγρομένων·
αὐλῶν, οὐ σάλπιγγος ἀκ[ούεται] ἐνθάδ' ὁμοκλή,
ταύρων, οὐκ ἀνδρῶν δεύεται αἶα φόνω,
ἤμασι δ' ἀνθ' ὀπλων κοσμο[ύμεθ'] ἐπὶ χρῶα λευκοῖς,
10 οὐ ξίφος, ἀλλὰ κύλιξ δαι[νυμένοισι] πρέπει·
παννυχίοις δ' ὑμνοῦμεν ὑ[π'] εὐφροσύναις τὸν ἄνακτα
Ἀρμαχιν στεφάνοις κρᾶτα [πυκαζόμενοι.

Bene coniecit Franz in aedificii porticu scriptum fuisse, cuius generis aedificia Strabo (p. 800) significat Eleusine Aegyptiorum fuisse ἐστὶ δὲ αὕτη (Ἐλευσίς) κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας . . . ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρί-

ζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν, ἀρχὴ τις Κανωβισμού καὶ τῆς ἐκεί
λαμυρίας. — Epigramma pulcre restituit G. Hermann *Annal. Vindob.*
1831 LIV 269 (*Opusc.* VI 140), cuius paucis mutatis recepi supplementa.
— 7 ἀκούεται ἔρθιος ἡγή Hermann, ubi recte sentiens Franz ἐνθάδε ad-
verbio opus esse scripsit quod posui. — 9 κοσμούμεθα καὶ διὰ χειρῶν Herm.
At languet καὶ, abundat διὰ χειρῶν, εἴμασι denique epitheton sibi postu-
lat, quo rectius *αἰμαῖς* opponatur. Itaque mea praetuli. — 11 sq. ὅπ'
εὐφροσύναις θεὸν ἀγνῆν Ἀρμονίην Hermann. De numine Ἀρμαχίς vide
C. I. Add. III 4699 v. 17.

1050. Ephesi. C. I. 2976. Melius Lebas V 150.

Τέρπεο καὶ σκηνῆς πολυγηθέος ἔκτοθι μίμνων
Μεσσαλίνου δεινοῖς ἔργμασιν ἡδόμενος,
οἷς θεάτρου κύκλον περιώσιον ἐξεσάωσεν
πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνη.
εὐτυχῶς.

iv saeculi non videtur antiquius. — Lebasianam lectionem bis prae-
tuli Chandleri apographo, v. 2 δεινοῖς recipiens pro κλεινοῖς et v. 4 ἀρη-
γοσύνη pro eo quod Chandler habet ἀρηγοσύνη.

1051. Sardibus. C. I. 3470.

Εἶθε μὴ], ὧ πανάριστε Βοκόντιε, σαῖς ἀτέλεστον
ἔργον ἔ[φν] πραπίσιν τοῖα ποιησαμένῳ.

Titalum, qui sic fere traditur:

ΩΠΑΝΑΡΙΣΤΕΒΟΚΟΝΤΙΕ
ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΣΤΟΝ
ΕΡΓΟΝΕΟΙΠΡΑΠΙΣΙΝ
ΤΟΙΛΟΝΗΣΑΜΕΝΩ

mutilum esse Peyssonelio credo; itaque ab initio εἶθε μὴ supplevi, ΕΟΙ
autem (Spon. sei) in ἔφν mutavi. Sepulcrale enim non esse epigram-
ma persuasum habeo. — 2 solus Spon . . . ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΥΤΟΝ, quod miror
Boeckhio placuisse; reliqui sine lacunae nota σαῖς ἀτέλεστον. Videtur
initium esse amplioris carminis in aedificii alicuius epistyllo scripti.

1052. Stratoniceae Cariae in urbe, in epistyllo scriptum. Lebas V 524.

Πάντα μὲν ἐσθλὰ τέλεσσε θεοῖς ἐναλίγκιος ἥρως
παῖσιν ὁμοῦ ναέταις ἅσπερ τ' ἡμετέρῳι.

Εὐθεῖος κλυτόμητι[s] ἀγασθενέων βασιλῆων
ἀνδράσιν εὐνομίης ἔργα φυλασσόμενος·

5 Θήκατο δ' ἄλλο φέριστον, ἀλιτρονόων μόθον εἶργων,
χαλκῷ ἐπιζεύξας τάσδ' ἐπίπροσθε πύλας.

iv fere saeculi. — 3 ΜΗΤΙΟ et 4 COMENOY corr. Waddington. —
3 sq. custodiebat leges (εὐνομίης ἔργα) imperatorum inter cives (ἀνδράσιν).

1053. Athenis in muro occidentali stoeae Attali. Editores enumeravit
Keil *Mus. Rh.* XVIII 47 sqq.

Ὅν τάδε θελξιμελὴς Ἀμφιονὶς ἥρα[ρε φόρμιγξ,
οὐδὲ Κυκλωπείας χειρὸς ἐδ[ειμε βία.

Litterarum praegrantium formae III p. Chr. n. saeculo non vetustiores. — Supplevit haec Keil, nisi quod βία v. 2 scripsi pro κράτος. — Fuit alterum praeterea distichon, cuius de prior versu vocabulum πειθοῦς superat, quinque fere ulnarum spatio ab litteris ΗΡΑ (v. 1) dextrorsum remotum, alterius versus supersunt litterae ΡΑ vel ΤΕ (dissentiunt enim editores) etiam longius distantes a litteris ΕΔ (v. 2). Restitui haec eo minus poterunt, quod quonam pertineat epigramma incertum est.

1054. Athenis in lapide moenium. Ex Cyriaco C. I. 428.

Ἀμφίῳν μουσαῖς κιθάρης ἐ[στ]η[ρ]σ' ἐ[π]ι Θήβης
τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος,
ἀδολόγον μοῦσαν μεθέπων· τῷ καὶ δοκέουσι
ἄκμητ' ἐσ[τ]η[ξ]εῖν πείρατα πάντα τέ[χ]νας.

iv fere saeculi. — 1 ΕΞΗΞΕΝΘΗΒΗΣ ἔστησεν Θήβης Boeckh, ἐξήρυσσε Iacobs et Hermann (*Opusc.* V 173). — μουσαῖς κιθάρης i. e. citharas cantu. — 4 ΑΚΜΗΤΕΡΕΚΕΙΝ optime corr. Hermann. — ΤΕΚΝΑΣ.

1055. Philippopoli Syriae. C. I. 4633. Melius Waddington apud Lebas VI 2015.

Εὐσεβίης τόπος οὗτος, ὃν ἔκτισεν ἐγγύθι λίμνης
ἔξοχος ἐν στρατιῇ Ἀμμώνιος, ὥπερ ἄμ' [ἴ]σῃν
ἀθάνατοι φιλέοντες ευφροσύνην τε καὶ ὄλβον
δοῖεν ἔχιν στρατιῇ τε φέριν κλέος αἰὲν ἄριστον.

Fuerit Pietatis sacellum.

1056. Zoravae Trachonitidis. Waddington apud Lebas VI 2484.

Ἀ]ὐλῆς νῦν [ἐσορᾶς] πρόθυρον μόνον· εὔτε δὲ πά[σῃν
Μάξιμος ἐκτελέσῃ (αἴψα δὲ τοῦτο πέλοι),
ὄψεται Ἀλκινόου προφερέστερα δώματα πάντα·
τέκνοις δ' ἐκτελέει καὶ τεκῶν τέκεσιν.
τελείω.

1 suppl. Waddington. — 3 Od. η 84 sqq. — Subscriptum τελείω non satis intellego; nam Iovi τελείω vix ille domum suam custodiendam tradidit.

1057. Canathis Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2349.

Φλωρεντεῖνος, ἄριστος ἀνὴρ καὶ ὑπεύροχος ἄλλων,
οἶκον ἐδίδεματο τόνδε μετ' εὐκλείης σοφίης ται.

Florentinum architectum fuisse contra Waddingtonem moneo; cf. tit. seq.

1058. Bosanae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2244, cf. Kirchhoff *Act. acad. Berolin.* 1863 p. 272.

Στρατιῆρας τοῦδε δόμον τεκτίνετο Ἀδδος Ταροῖδου,
οἰκοδόμων ἧχ' ἄριστος· ἔργον δὲ τε ἐξετελέσθη.

2 τε pro καὶ inperitus posuit scriptor.

1059. Eithae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2113.

Ἰδρυσε φαίδρῳ δῆμος Ἐιθηνῶν Καισαρήων
ἐκ φιλοτιμίας ξυνῆς, κλέος ἀφθιτον ἀ[ν]τῆ.

Titulus ab initio haud dubie mutilus fuit sacello vel aedificio publico inscriptus; cf. A. P. IX 811 *φαιδρὸν Ἰουστινιανὸς ἀναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει*. — 2 *αὐτῷ* vel *αὐτῇ* aptius putabam quam vulgare *αἰέ*.

EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

1060. Corcyrae. C. I. 8608.

† Πίστιν ἔχων βασίλειαν ἐμῶν μενέειν συνέριθον
σοί, μάκαρ ὑψιμέδον, τόνδ' ἱερὸν ἔκτισα νηόν,
'Ελλήνων τεμένη καὶ βωμοὺς ἐξαλαπάξας,
χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβιανὸς ἔδνον ἀνακτι.

Circa a. 363 Iovianus Graecorum sacris abolitis Christo hoc templum extruxit. — 4 *χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς* iungendum esse cum verbo *ἐκτίσα* (v. 2) monet Kirchhoff; significari enim *humilem et abiectum Christiani hominis animum*.

1061. Constantinopoli in hippodromo, in basi obelisci. C. I. 8612.

Κίονα τετράπλευρον, αἰεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θεοδόσιος βασιλεύς
τολήσας Πρόκλῳ ἐπεκέκλετο· καὶ τόσος ἔσται
κίων ἡελίοις ἐν τριάκοντα δύω.

In altero latere:

*Difficilis quondam dominis parere serenis
iussus et extinctis palmam portare tyrannis
(omnia Theodosio cedunt subolique perenni)
ter denis sic victus ego domitusque diebus
iudice sub Proclo superas elatus ad auras.*

Positum obeliscum (post Maximum victum) refert Marcellinus Comes a. 390 Valentiniano Aug. IV et Neoterio coss., cuius anni praefectus urbi fuit Proclus; huic enim imperator conlocandi obelisci curam mandaverat. — 3 *προκλος* cod. Anth. Palat. (IX 682), *πρόκλω* Planudes et lapis. — 4 *τριακονταδύο* codex, quod retinet Duebner.

1062. Bostrae Nabataeorum. Waddington ad Lebas VI 1917 (n. 1914 in explicationum volumine).

Δόξης] ὁρθοτό[ν]ον ιαμίης καὶ ὑπέρμαχος ἐσθλός,
ἀρχιερεὺς θεόπνευστος ἐδείματο κάλλος ἄμπερον
Ἀντίπατρο]ο[ς] κλυτόμητις ἀεθλοφόρους μετ' ἀγῶνας,
κν[δ]αίνων μεγάλως θεομήτορα παρθένον ἀγνήν,

5 Μαρίαν πολύμνον, ἀκήρατον, ἀγλαόδωρον. †

Intellegit Waddington Antipatrum archiepiscopum Bostrae Leone imperante (457-474), eiusque nomen restituit v. 3 (traditur or). Scripsisse illum contra Origenis doctrinam (δόξης-ὑπέρμαχος v. 1), inter sanctos relatum ab ecclesia graeca, diemque eius festum XIII m. Iunii esse. — 1 ΟΡΘΟΤΟΜΟΥ — 4 ΚΥΚΛΙΝΩΝ corr. Waddington.

1063. Gerasis Syriae. C. I. 8654.

Ἀένας δ]όμος εἰμὶ ἀεθλοφόρου Θεοδώ(ρου)
μάρτ[υ]ρος ἀθα[νάτοιο, θεοῦ τε] καὶ ἀν(θρώπ)οιο·
σ]ῶμα γάρ ἐν γαίῃ, ψυχὴ δ' εἰς οὐρανὸν εὐρύν
ἀγγε[λ]ικ[ῇ] τελέθει κἀγγέραον ἔρμ[α]

5 καὶ ναέτ[η]σι καὶ ἐσσομέν[οις] μέγα θαῦμα ιδέσθαι.
ῥκοδομήθη τὸ μα]ρ[τ]ύριον Μαίῳ τῇ ε, ἰνδκ. α, [τό]λ[εως] ἔ[τει]
υπε.

v seu vi saeculo titulum scriptum esse probabiliter statuit Kirchhoff idemque non sepulcri sed sacelli inscriptionem esse intellexit. — 1 ἀένας addidi. — 2 ΜΑΡΤΗΡΟΣ — ΚΕΑΝΘΙΟ quod frustra legerunt ὡκεανοῖο. Idem compendium in titulo Bethlehemensi a. 452 scripto (C. I. 8962) ANINN i. e. ἀνθρωπίνην. Quae supplevi θεοῦ τε καὶ ἀνθρώποις, adiecta sunt explicandis verbis μάρτυρος ἀθανάτοιο, nam martyr homo est, immortalis deus. — 3 ΕΥΜΑ — 4 ΑΓΓΕΛΙΚ — ΕΡΜΑΟΕΤΕΥ ἔρμα λότηρον Kirchhoff de baptisterio sacelli intellegens: referri enim haec ad ea quae v. 1 dicta sint ceteris parenthetice interpositis. Mihi tale quid placeret κἀγγέρας ἐμβιοτεῖν. — 5 ΝΑΕΤΝΕΙ corr. Kirchhoff idemque relicum verbum supplevit. — In subscriptis ΠΥΡΙΟΝ recte Boeckh (*Act. acad. Berol.* 1853 p. 23 sqq.) μαρτύριον correxerat falso tamen de *passione* interpretatus; *temphum* dici vidit Kirchhoff qui extrema sic tradita ΙΝΔΚΑΝΗΛΘ ΕΝΤΑΥΝΕ restituit: Gerasenorum civitatis epocha etsi nesciamus a quo anno repetenda sit, tamen illarum urbium epochas plerumque saeculis p. Chr. primis contineri, ideoque annum 485 Gerasenorum saeculi esse aut quinti aut sexti.

1064. Constantinopoli. C. I. 8639.

Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς ἐτιμήσαντο θανόντας
 ἀνέρας, ὧν ἀνόνητος ἦν πόνος· ἡμέτερος δέ
 εὐσεβίην σκηπτούχος Ἰουστινιανὸς ἀέξων
 Σέργιον αἰγλήεντι δόμῳ θεράποντα γεραίρει

5 Χριστοῦ παμμεδέοντος, τὸν οὐ πυρὸς ἀτμὸς ἀνάπτων,
 οὐ ξίφος, οὐχ ἑτέρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,
 ἀλλὰ θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῦ δαμῆναι
 αἵματι καρδαίνων δόμον οὐρανοῦ. ἀλλ' ἐνὶ πᾶσιν
 κοιρανίην βασιλῆος ἀκοιμήτοιο φυλάξει

10 καὶ κράτος αὐξήσεις θεοστεφένος Θεοδώρου,
 ἧς νόος εὐσεβίῃ φαιδρύνεται, ἧς πόνος αἰεὶ
 καὶ κτεάνων θρεπτήρας ἀφειδέες εἰσὶν ἁγῶνες.

Sergius martyr periit sub Galerio Maximo Cesare; cf. Waddington ad Lebas. VI 1915. — Versus etsi probi fere sunt, tamen ne saeculi notam obscurare nec βασιλῆες (v. 1) nec ὧν (v. 5) pro τὸν scripsi.

1065. In monasterio Deir-el-Kadi Auranitidis. Waddington ad Lebas VI 2412.

Μεῖζονα τοῦ προτέροιο σὺν ἀσφαλέεσαι θεμέθλοις
 εἰς ἔδαφος νεύοντα Γεώργιος οἶκον ἔγειρεν,
 Ἀντιπάτρου γενετῆρος ἀμείνονα κόσμον ἀνύσ(σ)ας,
 μάρτυρι Σεργίῳ περικαλλέα νηὸν ὁπάσ(σ)ας. †

De Sergio martyre vide tit. anteced.

1066. Ad Bostram. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff Act. acad. Berol. 1863 p. 290.

Κάλλος ἐμὸν [τ]όδ' ἔτευξε Γελάσιος, ὥσπερ ὀράτε,
 ψυχῆς ἡδὲ κακῶν λυτήριον ὄφρα πέλοιτο,
 τοίχου[ς] ἡδὲ θ[ε]μεθλα καὶ εὖ καθύπε[ρ]θ[εν] ἐρέψας,
 Δ[ω]σι[θ]έον ἀγίου Βόστρης ἱερ[ητεύ]οντος.

Dositheus Bostrae episcopus nunc primum innotuit. — 1 ΕΟΔΕ — 2 ψυχῆς ἡδὲ κακῶν genetivi obiectivus subiectivusque qui dicuntur male inter se coniuncti. — 3 ΤΟΙΧΟΥΝΗΔΕΘΕΜΕΘΛΑ — ΚΑΘΥΠΕΡΘΕΝ — Post θεμέθλα participium τούξας supplendum. — 4 ΛΗΚΙΘΕΟΥ — ΗΕΡΙ ONTOC correxit omnia Kirchhoff.

1067. Prope Aphrodisiadem Cariae. Ex schedis Falkeneri (ed. Henzen *Annal. Inst.* 1852 p. 137) C. I. 8633.

Ἐξελόνει τόδε κά[λλ]ος ἔηι [Ῥ]οπειτήρια [π]ά[τερ]η
ἐξ ιδίων κα[μ]άτω[ν] ὁ Φιλάγριος, ὅφρα σαῶσ[η]ι
ἄστυ τε καὶ ν[ε]άετας, ὅτε χεῖματος ἴσταται ὥρ[η].
πολλὸν Χριστὸς] ἄχραντος ἐπὶ χρόνον οὖνομα τούτο[υ]

5 παντοκράτωρ ἀλό[χ]ου τε μένειν νε[ύ]οι Θεοδώρης.

Ceteri versus vetustate deleti esse dicuntur; at ipsum carmen integrum plane est. Iustiniani aetate non recentius videtur Waddingtoni ad Lebas V 1593. — 1 ΔΕΚΑ ΛΑΟΧΗΟΠΕΠΤΗΡΙΑΙΑΙ — 2 ΜΑΤΩΥC — 3 ΩΡΙ — 5 ΝΕΟΙ — Vv. 1-3 restituit Kirchhoff, qui falsa proximorum interpretatione nisus de Theodora Iustiniani uxore (v. 5) cogitavit. Optime supplevit vv. 4 sq. Waddington, nisi quod v. 4 τούτο[υ] scripsi pro τούτο. — 4 Χριστὸς ἄχραντος supra n. 427.

1068. Gerasis Syriae. Ex Bertovii apographo. C. I. 8655, cuius editionis ignarus repetiit Itali cuiusdam pessimo apographo usus M. Schmidt *Annal. Fleckeis.* 1870 p. 814.

Θάμβρο[ς] ὁμοῦ καὶ θαῦμα παρε[ρ]χομένοισιν ἐτύχθη
πᾶν γὰρ ἀκοσμί[η]ς λέλυται νέφο[ς], ἀντὶ δὲ λ[ύ]μης
τῆς προτέρης πάντη με θ[ε]οῦ χάρις ἀμφιβέβηκεν.
καὶ ποτ[ε] τετρα[π]όδων, ὅποσα μογέοντα δαμείη,

5 ἐνθάδε ῥιπτομένων ὁδμῇ διε[σπε]ίρετο λυγρή·
πολλάκι καὶ παριών τις ἔη[ς] ἐδράξατο ῥινός
καὶ πνοιῇ[ς] π[αρέθρεξ]ε κακοσμίην ἀλεείνων.

νῦν δὲ δι' ἄμβρο[σ]ίοιο πέδου περὶ ὥντες[ς] ὁδεῖται.
δεξ[ι]τερῇ παλάμῃ σφετέρῃ προσάγουσι μετώπῳ
10 σ[ταυροῦ] τιμήεντι τ[ὴ]ν ψυχὴν περ[ὶ] ελόντες.
εἰ [δὲ] θέλεις κ(αὶ) τοῦτο δαήμεναι, ὅφρ' εἰ εἰδῆς,
Αἰνεσία[ς] τόδε κάλλο[ς] ἐμοὶ πόρεν ἀξιέραστον
πάνσοφος, εὐσεβί[η] μεμελημένος ἱερογάντης[ς].

Aeneas sacerdos templum aliquod veterum sacrorum foeditate expurgatum in christianorum usum conformavit, qua re ei quidem vere dixit locum etiam tunc mactatarum reliquiis beluarum pollutum fuisse; haud paullo Iustiniano antiquior titulus videtur esse; neque apte quispiam Benedicti exemplum huc retulerit, qui in monte Casino monasterium conditurus a. 529 Apollinis templi rudera ac reliquias egressit:

1070. Prope Panticapaeum ad aquam medicatam. Muralt *Mém. de la société d'archéol. et numism. de St. Petersb.* I 277 (1847). Postea editum in *Antiquités du Bosphore* n. XX.

τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης πολλὴν [νόος] ἐξανέδειξεν
 υἱέος Ἀσπούργου, εὖσεβέος Κότυος,
 γαίας καὶ προγόνων πατρώων ἀραμένιοι
 κῦδος κοῖν' Ἀχαιῶν [σ]κῆπτρά [τ'] ἔχοντος δλα.

Cotys Aspurgi f. Claudio Nerone Galba imperantibus regno bosporano praeuit. — 1 ΠΟΛΛΗΝ Ξ Mur. ΠΟΛΛΗΝ|ΑΙ . . . ΞΞ Antiq. Bospor. Ἀγακλῆς ἀνέδειξεν Keil *Allgem. Littzig.* 1849 p. 640; μοῖρ' ἐξανέδειξεν (scil. μοῖρα Κότυος) probavit Franz E. Curtio *Act. societ. litt. Gotting.* 1859 VIII 163. Equidem sumpsit Cotyn regem primum medicam fontis vim expertum communi omnium usui tradidisse; quod scripsi νόος certum non esse scio. — 4 ΚΟΙΝΑΧΑΙΩΝ Mur. ΚΕΙΝΑΧΙΩΝ Antiq. Bosp. unde κείναχίων scripserunt, rectius certe κείναχιδῶν debuere; at nescio an recte habeat κοῖν' Ἀχαιῶν, etsi languet ὅλα additum, cf. Strab. p. 495 sq. et Boeckh C. I. II p. 106. — ΑΠΕΧΟΝΤΟΣ Mur. ΕΠΕΧΟΝΤΟΣ Ant. Bosp.; corr. Keil.

1071. Naupacti. Lebas III 1029.

Λουτρόν μὲν [π]ροχέω Νύμφαις, θνητοῖσι δ' ὑγείην,
 ὧ[ν] χάριν [ἐκτελέσ]ας θῆκ' Εὐνο[μο]ς ἰθύντῃρ με.

Titulus pessime habitus sic traditur:

ΔΟΥΤΡΟΝ ΜΕΝ . Ρ
 ΝΟΣΧΕΩΝ ΝΥΜΦΑΙ
 ΟΝΗΤΟΙΣ ΙΔΥΓΕΙΗΝ
 ΦΩΣΧΑΡΙΝΗΣΑ
 ΔΡΕΑΣΘΗΚΕΥΝΟ
 ΗΣΙΘΥΝΤΗΡ ΜΕ

Primum versum qualem ego restitueram habet fere epigr. A. P. IX 684 εἰς τὴν ἐν Τάφῳ τῇ νήσῳ κρήνην:

Νύμφαις μὲν προχέω λουτρόν, θνητοῖσι δ' ὑγείην
 θῆκε δέ με Πτερέλας υἱὸς Ἐνυαλίου,

cuius tituli in vicina insula positi facile explicatur apud Naupactios imitatio. Alterum versum nondum emendatum esse sentio.

1072. Philadelpheiae. C. I. 3431 ex Sherardianis.

. . . σφαίρης
 Ὠράων δόμ[ον]
 Ν[ύ]μφησιν δρ[όμον] εὐρύν
 "Ὠραις καὶ Νύμφ[αις] ξυνὰ θέτ[ε]" Εὐτρόπι[ς].
 5 εἰ[ς] τ[οῦ]τον κλυτὸν ἄνδρα, ὃς ἐποίησεν τάδε πάντα
 καὶ δρόμον Ὠ[ρα]
 κείονας ἄτλαντ[ας] τε πέριξ ἔστησε
 ἄθρῆσαι ποθέ[εις]
 δέρεκεο κρήδεμνο[ν] πεπυκασμένον εἰκόνι καλῇ.
 10 Εὐτρόπιον χαρ[ίεις] τοῦ κλυτοῦ ἐστι τύπος.

Sententiam indicare volebam. Eutropius Horis sacellum condidit fonteque eo deducto et columnis circumpositis exornavit. — 1 . . . Φ ΑΙΡΗΣ . . . — 3 ΝΙΜΦΗCΙΝΑΡ . . . — 5 ΕΠΤΟΝΤΟΝΚΛΥ . . — 7 ΠΑΥC. II 4, 5 πηγὴ καλουμένη Λέρνα· κίονες δὲ ἐστήκασι περὶ αὐτὴν καὶ καθέσθαι πεποιήγεται τοὺς ἐξελθόντας ἀναψύχειν ὥρα θερούς. Fortasse δρόμος (v. 6) dicitur haec porticus. — 9 in fontis crepidine videtur Eutropii imago sculpta fuisse.

1073. In Cora oppido Sami. C. I. 2257 ex Pocockio.

Εἰςορόων τόδε θαῦμα [Βολού]μνιον ἡγε[μ]ονῆα
 πολλὸν [ἐπαινήσας] μέλπε πορευόμενος·
 δίψῃ τιρομένοισιν μελισταγὲς [ῆ]γαγεν ὕδωρ
 καὶ [τιν'] ἀμηχανίης εὖρε πόρον ὕδασι,
 5 καὶ τά[δε] μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύ[ζ]ειν,
 τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασαι τειρομένοις.
 τῷ νῦν μὴδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις
 ὕμνῳ, θαρσαλέως τῇδε πορευομένους,
 ἧ Χαρίτων πόρον εἴ[δ]εν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
 10 ὃς θέμιν ἔμ[ε]ρίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

IV vel V saeculi. — 1 ΘΑΥΜΑ | ΜΝΙΟΝΗΓΕΝΟΝΗΙΑΠΟΛΛΩΝ | ΜΕΛΠΕ ΟΥΤ. Boeckh; Pococke inperite videtur Apollinis nomen intrudere voluisse. — 3 ΠΓΑΓΕΝ — 4 ΚΑΙΡΥΠ ἂπ' ἀμηχανίης praestare ait Boeckh; τιν' nec violentius et aptius correxī. — 5 ΚΑΙΤΑΜΕΝΚΑΤΕ | ΘΗΚΕΝ recepi Boeckhii emendationem incertus tamen an gravius corrupta sint tradita. — ΚΕΛ ΑΡΥΞΕΙΝ — 6 ξηροτέροις i. e. quam ipsi homines siti exusti (v. 3). — 9 ΚΑΙΡΙ | ΤΩΝ ἧ Χαρίτων legebatur; confidentius ῆ relativum defenderem,

nisi forte quod spatium in lapide post *πορευομένους* vacat hoc pro vulgata interpunctione et lectione facere videretur. — ΕΣΧΕΝ quod non intellego correxi ex v. 4. Fecit autem Volumnius *permissu praesidis*, cui Aristo nomen fuit. — 10 ΗΜΗΡΙΟΙΣ.

1074. Hierapoli Phrygiae. C. I. 3909.

Ἀσίδος εἰρεῖης προφερέστατον οὔδας ἀπάντων,
χαίροις, χρυσόπολι Ἱεράπολι, πότνια Νυμφῶν,
νάμασιν, ἀγλαίῃσι κεκασμένη

2 ΙΕΡΗΟΛΙ Chandler et codex Askewianus; Ἱεράπολι Smith, qui alia quoque interpolavit. Itaque etsi mirum est urbis nomen ad dialecti normam inflecti tamen Ἱερήπολι fortasse scribendum. — 3 extremam η litte-ram unus Smith addidit, omiserunt reliqui; lectio igitur haud certa.

1075. Erythris prope arcem. Lebas V 58.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

Νύμφαις Ναιάσιν ἀγαλ(λ)όμενος ἔνθα Σιβύλλης
εἰρήνης ἄρξας Εὐτυχανὸς τὸ πάροιθε
δαπάναις ἐτοίμοις, ἀγορανόμος φιλότεμος,
ἄμφω δ' εὐψίχως σὺν Εὐτυχανῷ παιδὶ πανηγυριάρχῃ
ἐκ προσόδων ἰδίων τῇ πατρίδι τὸ ὕδωρ
φαίδρυνέν τε γραφαῖς ἐλικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον
μνημόσυνον τοῦτο τοῖσιν ἐπεσομένοις.

Versus inconditos addendo omittendo corrigendo in ordinem redigebant Curtius et Sauppe *Act. societ. litt. Gott.* 1859 VIII 161. — 5 pentametrum puta. — 6 αὐλιεῖον fontem antro coercuit cf. A. P. VI 334 αὐλῖα καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος. Nymphis et Mercurio vicina Herophila sibylla Idae Troico in oppido condita fuit (Paus. X 12, 6), nec minus Erythraea sibylla (Paus. l. s. s.), iuxta cuius antrum Eutychianus fontem instruxerat (v. 1), ex Nympha nata esse dicebatur.

1076. Romae. C. I. 6191.

Μέμφις καὶ Γελάσις Χαρίτων λουτρὸν τόδε τεῦξαν.

Traditur ab initio .ΙΜΕΝΦΙC et extr. ΤΕΥΞΑΝ.Ι., ut duae lineolae

rectae interpungentis notae esse videantur. — Melius scripsisset τόδε λουτρὸν ἔτευξαν. A. P. IX 609 Τῶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκεῖνας-μοῦνας ἔσω παλσδεω τὰς Χάριτας δέχεται.

1077. Romae. C. I. 6322.

Λουτροῖς ἀνάνοισι ἀθύρ[ματα]
 δ[ό]ξ[αν] ἐψ̄ γεν[έ]τα

1 ἀθύρματα recte videtur Franz posuisse, cf. ad n. 1076. At λουτροῖς dativum nescio quomodo explicem. Videtur enim et nomen deducantis et verbum ἔτευξεν in eodem versu fuisse. — 2 sq. sic traduntur:

ΘΝΙΑΟΖΑΝΕΥΤΕΝΗΤΑΙ — —

ΠΑΠΑΡΩΛΩΜΙΕΝΟΚ — — —

ubi ῥόδων nomen facile deprehendas, difficile suo loco ponas.

1078. Adanis Ciliciae. C. I. 4440 et melius ibid. Add. III p. 1171.

Ὅντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε, καὶ τόδε θαῦμα
 δείμασθαι ποταμοῦ χειμερίοισι δρόμοις
 ἀρρηκτον κρηπῖδα σιδηροδέτοισι θεμελίοις,
 ὧν ὑπερ εὐρεῖην ἐξετάνυσσας ὁδόν,
 5 ἦν πολλοὶ καὶ πρόσθεν ἀπειρεῖησι νόοιο
 Κυδναίων ρεῖθρων τεῦξαν ἀφανροτέρην·
 σοὶ δ' ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐρρίζωται,
 (καὶ ποταμὸς πλήθων πρηύτερος τελέθει),
 αὐτὸς τήνδε γέφυραν ἀνασχόμενος τελέσασθαι
 10 ἡγεμόνος πιδοῖ τοῦ διασημοτάτου,
 ὄφρα σε καὶ μετόπισθεν ἔχοι κλέος ἴσον ἐκείνοις,
 οἷ Νεῖλου προχοὰς ζεῦξαν ἀπειρεσίους.

Auxentius iussu praefecti, cuius nomen tacetur (v. 10), Cydnum flumen ponte iunxit firmiore; qui antea facti erant inpetum fluminis sustinere non potuerant. — 8 parenthesin significavi; nam verba (v. 9) αὐτὸς-ἀνασχόμενος continuanda eis sunt quae v. 7 leguntur σοὶ-ἐρρίζωται.

II. HEROVM ET VIRORVM CLARORVM MONV- MENTA ARTIFICVM ARTIVMQVE TITVLI.

1079. In museo privato Britannico. Leake *Transact. of the Royal Soc.* 2d. series I 305. Welcker *Mus. Rh.* III 274 n. 53.

Καὶ μετὰ λαοσ[ό]νον ξίφος νίε[ος] ἤρκεσα πάτρηι,
 κτεῖνα δ' Ἀχιλλῆα γήραος εὐφραδίηι·
 ἐς δεκατὸν δ' ἐκράτησα Π[αν]ελλήνῳ[ν] ἐνιαυτό[ν],
 πρὸς δὲ μ[ί]τον μοιρ[ῶν] οὐτις ἔχε[ι] δύνασιν.

Priami statuæ olim subscriptum fuit epigramma, quod ab initio mutilum esse nescio an non recte censeat Welcker. Idem recte explicat: *gloriatur se etiam post Hectoris necem patriæ defendendæ parem fuisse. Noti enim strategematis, quo Achilles Patidis Deiphobique manu perit, auctor ferebatur Priamus, Eur. schol. Hec. 388 Dind. λέγεται γὰρ κληθῆναι αὐτὸν πρὸς τοῦ Πριάμου ὡς φίλον καὶ φονευθῆναι πρὸς Ἀλεξάνδρου διὰ βέλους.* — 4 legebatur μοίρ[ης].

1080. Prope Ilium novum. C. I. 3626.

Τίχτε τέχνα τὸν ἄριστον ἀμύντορα πατρίδος αἵης,
 οἷον Ζεὺς ὥρσεν, οἷον Ὅμηρος ἔφ[η].

Miro acumine ignotum quendam hominem patria ignota ex matre Techna natum finxerunt et Welcker (*Syll.* 44) et Boeckh. Patria nimirum Ilium est, eiusque defensores Priamidae, quorum quem potissimum intellegas nec per se dubium est et verba docent οἷον Ζεὺς ὥρσεν. Sunt enim Homeri verba Φοῖβος Ἀπόλλων, ὅς ξείοι Ἑκταρ' ἐπῶρσεν, nisi quod

pro Apolline poeta memoria deceptus ipsum Iovem posuit. Fuerunt igitur versus Hectoris statuae subscripti, quem τέκε τέχνη i. e. quem *ars exsculpsit*. Hectoris heroum et statuam Iulianus Ilii se vidisse narrat in epistola nuper ab Henningio edita (*Hermæ* IX 257) v. 16 ἥρω-
όν ἐστιν Ἑκτορὸς ὅπου χαλκοῦς ἐστῆκεν ἀνδριάς ἐν ναίσκῳ βραχεῖ· τούτῳ
τὸν μέγαν ἀντέστησαν Ἀχιλλέα κατὰ τὸ ὑπαιθρον. — 2 εφϋ corr. Welcker.

1081. Prope Ilium novum. C. I. 3632 ex schedis Koehlerianis.

Οὐκ ἴσα πατρὶ [π]αθόντα κατέσχε με Ἰλιάς αἶα
ἀλλὰ καὶ Ἑλλαδικὰ [ν] κευθόμενα λαγ[ό]σιν.

1 traditur:

ΑΠΑΤΡΙΝΓΑΘΟΝΤΑ

ΚΑΤΕΣΧΕΜΕΙΛΙΑΣΑ

quibus fretus Boeckh ἀπατρίη γάθοντα scripsit interpretans *peregrina habitatione et quasi exilio gaudentem*, quae plus uno nomine vituperanda sunt. Re diu perpensitata coniecturam proposui valde quidem incertam, Aiacis quoddam epitaphium esse putans, quem ut πύργον Ἀχαιῶν ita ἀλλὰ καὶ Ἑλλαδικὰν apte adpellari posse puto. Sententiam repetii ex Soph. *Αἰ.* 434 sqq.

ἔτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός
τὰ πρῶτα καλλιστέῃ ἀριστεύσας στρατοῦ
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων
ἐγὼ δ' ὁ κλένου παῖς κτλ'. coll. vv. 465 sq.

— αἶα rarum vocabulum certo restituit Boeckh. — 2 ΛΑΓΩΣΙΝ — κευ-
θόμενα pro κεύθουσα dictum videtur soloecce.

1082. Romae in villa Albani. Anaglypho exsculptus Hercules quiescens. C. I. 5984. Iahn *Bilderchron.* p. 68 sqq. 74.

a. sub tripode

Ἀμφιτρύων ὑπὲρ Ἀλκαίου τρίποδα Ἀπόλλωνι.

addito scholio:

τοῦ[το] [ν] ὑπὲρ Ἡρακλέ[ο]υς φασὶν δαφνηφορήσαντος ἀ[γ]α-
τεθῆναι· τὸ γὰρ ἐ[ξ] ἀρχῆς οὐχ Ἡρακλῆ ἀλλ' Ἀλκαῖον αὐτὸν
καλεῖσθαι.

b. sub anaglypho

- Οὓς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθεῖος ἀναγκασθεῖς [τέλεσ' ἄθλους·
 πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριερὸν κατέπεφνε λέοντα,
 δεῦτερον ὕδραν Λερναίαν· ἔκτεινε, τρίτον δὲ
 καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ, στικτὴν ἔλαφον δὲ τέταρτον·
 5 πέμπτον δὲ στρουθὸν Στυμφαλίδος ἤλασε λίμνης,
 ἕκτον δ' Αἰγείαν ἐφόρει κόπρον· ἔβδομον ἔλθων
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν, ὄγδοον ἵππους
 Θρήκης ἐξέλασεν Διομήδεος, Ἰππολύτης τε
 ζω]στῆρα ἐξεκόμισ(σ)εν Ἀμαζονίδος, δέκατον δὲ
 10 Γηρυόνην· ἔκτεινε [καὶ ἤγαγε βοῦς ἀγλαίας·
 ἐνδέκατον δ' ἐξ Ἄδου ἀνήγαγε [Κέρβερον αἰνόν,
 Ἑσπερίδων δ' ἤνεγκε μολῶν [ἐπὶ τέρματα γαίης
 χρύσεα μῆλα, δράκοντα λαθ[ών, τὸ πανύστατον ἔργον —
 δώδεκα μὲν τοῦσδ' ἐξε[τέλεσσε τότε· ἀλλὰ πάρεργα
 15 Βούσειριν μὲν ἐν Αἰγύπτῳ κτάνεν, ἐν Λιβύῃ δὲ
 Ἀνταῖον· Φολόην Κεντ[αύρων ἐξεκάθηρεν.
 Κύκνον ἰδ' αἰτόν, ὃς τὸ [Προμηθεὺς ἦσθιεν ἤπαρ,
 ἐν Λυδοῖς πύματον θ'

Consimili ratione Herculis labores conplures enumeraverunt et grammatici et poetae, quorum omnium proxime ad tabulam Albanam accedit scriptor epigr. append. Planud. 92; uterque enim metro usus tritissimo singulos labores quam plenissime ut in puerorum usum explicat, nullo admixto dictionis fuco. Omnibus autem hoc propositum erat, ut ieiuno argumento quam brevissime enarrato acuminis aliquid adderent, velut Philippus (app. Plan. 93) αὐτὸς Ὀλυμπον ἔχω et frigidissime iocans grammaticus ille (*ibid.* n. 92) τὸ τρισκαιδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄθλον· μουνονηχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο καύραις. Anaglyphi versus qui fecit non sibi defuit; versu enim extremo, quem non video qua alia ratione expleas, idem ille dixisse videtur, quod anaglypho exsculptum est, exantlatis tot aerumnis ad superos receptum esse Herculem. — 1 post ἀναγκασθεῖς legit Stephani . . . Lz . . . recteque supplevit. Coepta versus primi sententia repetitur v. 14. — 9 ζωστῆρα Corsini. — 10 suppl. Reinesius. — 11 Κέρβερον Victorius, cui addendum adiectivum; θηρίον αἰνόν clausula est Theocritea XXV 205. — 12 εἰς ἔσχατα χώρας Franz. — 13 λαθών Franz, reliqua supplevit Wilamowitz. — 14 ἐξεν . . vel ἔξεν . . traditum; ἐξετέλεσσ' ἄθλους Stephani. Vocabulo ἄθλους non opus est, cf. ad v. 1; scripsi τότε i. e. ὅτε ὑπὸ Εὐρυσθέως ἡναγκάσθη (v. 1); ἀλλὰ πάρεργα addi-

dit Wilamowitz. — 15 suppl. Stephani. — 16 suppl. Michaelis; vocabulo *ἐκκαθαίρειν* utitur grammaticus app. Plan. 92, 7. — 17 suppl. Franz. Cynnum propterea puta cum Promethei vexatore compositum, ut avium par (cygnus et aquila) ne disiungerentur. Interficiendi verbo, quo opus est, cum in hoc versu locus non sit, proximo demum versu fuerit necesse est, quem sic *exempli causa* explevit Franz ἐν Λυδοῖς πύματον κτάνε Σν-
λέα καὶ Διτυέρσην. At certa est θ littera post πύματον. — 18 ab initio ουτον vel ιουτοις traditum et spatio novem litterarum intermisso ουτε. Stephani nihil legit nisi . γτο.

*1083. Athenis prope Lysicratis monumentum. Cumanudes 1.

Κόδρον τοῦτο πέσημα Μελανθείδαι [ἄνακτος,
ξείνε, τὸ καὶ μεγάλην Ἀσίδα τειχίσα[το·
σῶμα δ' ὑπ' ἀκροπόλῃ φέρων τάρχυσεν [Ἀθήνης
λαὸς ἐς ἀθανάτους δόξαν ἀειραμέ[νου.

Litterae vulgares praeter Α; videtur Η p. Chr. n. saeculi. Supplevit Conze. — 1 ex Pausania (I 19, 5) videtur conligi posse prope Ilissum cecidisse Codrum; Lycurgus *Leocr.* 86 πρὸ τῆς πόλεως dicere satis habet. Lapis eo loco repertus, ubi sepultum regem credebant (v. 3). — 2 Paus. VII 2. — 4 ἀειραμένου Buecheler.

1084. Romae extra portam Trigeminam (*alle tre fontane*) herma C. I. 6092.

Ὅμηρος.

a. Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς μακάρων τε προφήταν,
Ἑλλάνων δόξης δεύτερον ἀέλιον,
Μουσέων φέγγος, Ὅμηρον, ἀγήρατον στόμα κόσμου
παντός, ὁρᾷς τοῦτον δαίδαλον ἀρχέτυπον.

>
5 b. Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος οὐδ' ὄνομ' αὐτό,
νῦν δ' ἔνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σοφῶς ἐρέω·
πατρίς μοι χθὼν πᾶσα, τὸ δ' οὖνομά φασιν Ὅμηρον,
ἔστι δὲ Μουσάων, οὐκ ἐμὸν οὐδὲν ἔπος.

>
c. Εἰ μὲν θνητὸς ἔφης, πῶς ἀθάνατόν σε ἐποίησαν
10 Μοῦσαι καὶ Μοιρῶν νῆμα ἀνέκλωσαν, ἀναξ;

εἰ δ' ἦσθα ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σε ἀριθμοῦσιν;
οὐ μὰ σέ ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὲ ποιητά, φρονεῖν·
ἀλλ' ἔγνω τὸ ἀληθές, ἐπεὶ τὸ σαφές διαφεύγει·
ἀνθρωπὸν φασιν, θεεῖ σε Ὀμηρε, πέλειν.

Litterae vulgares; II saeculo non antiquior inscriptio, si quidem in Menandri titulo (v. seq.), qui ut eodem loco positus ita eodem tempore ab eodem poeta scriptus et ab eodem lapidario sculptus est, dativo φῖ-
λῳ (v. 1.) iota non additum est. Aelianum περὶ ζώων scriptorem utrum-
que fecisse epigramma omnes fere crediderunt, quorum sane hoc favet
opinionī, quod versus pedestrem magis quam poeticum sermonem resi-
piunt. Aelianum tamen, qui in bibliothecae suae vestibulo hermas po-
suit, eundem carmina fecisse docent tituli alterius vv. 9 sqq. Ceterum
ex schedis vaticanis Ligorii notitiam protraxit Welcker *Mus. Rh.* 1845
III 466, Menandri una cum Homeri hermam repertum esse in villa Clau-
dii Valeriani Aeliani Praenestini, tunc *Casale di Valeriano* nominata;
quae qua fide digna sint nescio. — Primum epigramma paucis mutatis
Antipatri Sidonii est A. P. VII 6. — 1 μακάρων δέ codex. — 2 Ἑλλά-
νων βιοτᾶ codex, cui quod Aelianus δόξης substituit cum obscurus fieri
vereretur ineptus factus est. Melius poeta IV saeculi supra n. 906, 6
γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἤλιον. — 3 Μουσῶν codex, quod ex lapide cor-
rigendum. — ἀγήρατον codex et lapis, certaue ratione hoc et Antipatro
et aliis multis poetis restituendum est, cf. ad. n. 547, 3. — 4 Antipatri
versus παντός, ἀλμυροθία, ξεῖνε, κέκευθε κόνις ex rerum necessitate mutatus
est, et satis quidem male; paullo melius scripsisset ὄραξ τούτου διαῖταλον
ἀρχέτυπον, cf. A. Pal. XVI (ed. Par.) 151 ἀρχέτυπον Διδσὺς ἐρικυδέας, ὦ
ξένε, λείσσεις εἰκόνα. — 5 Homerum grammaticorum altercationibus de-
fatigatum patriam ortumque indicare recusantem multi finxerunt, cf. A. P.
XVI (ed. Par.) 299, pluresque eadem fere ratione qua Aelianus quae-
stionem solvebant, cf. *ibid.* 295 οὐ γὰρ ἔφν χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλὰ
ἐ Μοῦσαι πέμψαν, ἴν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι et 296 πάτρα σοι τελέ-
θει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ τεκούσας οὐ θνατᾶς, ματρός δ' ἔπλεο Καλλιόπας.
— 9 sqq. cf. A. P. XVI (ed. Par.) 301 εἰ θεός ἐστιν Ὀμηρος, ἐν ἀθανά-
τοις σεβέσθω, εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι. — 12 οὐ μὰ
σέ per ipsum Homerum iurans deum esse significat. — 14 *hominem qui-*
dem te praedicant, at divinum, quam sententiam poeta non apertam, sed
veram ait esse, tamquam ex oraculi tenebris extricam, cf. A. P. l. s. s. 296
εἰ δέ με Φοῖβον χρὴ λέξαι πινυτὰς ἀμφοδὰ μαντοσύνας, - πάτρα σοι τελέθει
μέγας οὐρανός κτλ'.

1085. Romae eodem quo antecedens loco herma repertus. C. I. 6083.

Μένανδρος.

- a. Ἐχρῆν μὲν σῆσαι σὺν Ἐρωτι φίλῳ σε, Μένανδρε,
ὧ̃ συνζῶν ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ θεοῦ.
δῆλος δ' εἰ φορέων αἰεὶ θεόν, ὅπποτε καὶ νῦν
σὴν μορφὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.
- 5 b. Φαιδρὸν ἐταῖρον Ἐρωτος ὁρᾷς, σειρῆνα θεάτρων
τόνδε Μένανδρον αἰεὶ κρᾶτα πυκαζόμενον,
οὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώπους ἱλαρὸν βίον ἐξεδίδαξα,
ἡδύνας σκητῇ δράμασι πᾶσι γάμων.
- 10 c. Οὐ φανύλως ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδρε,
τῆσδὲ γ' Ὀμηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῇς·
ἀλλὰ σε δεύτερα ἔταξε σοφὸς κρείνειν μετ' ἐκείνον
γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

Versus non melioris notae quam hermae Homericī; vv. 1 et 5 et 6 duplici trochaica incisione foedati; v. 2 θεοῦ abundat. — 7 ΕΞΕΔΙΔΑΣΑΙ Gruter ex Vrsino, errore eo faciliore, quod primo tertioque epigrammate adpellatur ipse Menander. — 8 condita scena omnibus actionibus nuptiarum Franz, quod etsi minime pulcrum, melius tamen est quam quod Meineke γάμῳ corrigens pro γάμων explicat omnibus in fabulis scenam nuptiarum celebritate exhilarans (*Menand. et Phil. rel.* p. XXIX). — 9 sqq. versus miserrimi. — 11 sq. Aristophanem magni fecisse Menandri virtutes docet vox quaedam illius ὦ Μένανδρε καὶ βίε, πότερος ἄρ' ὅμων πότερον ἀπεμμήσατο; cf. Meineke *l. s. s.* p. XXXIII, idemque iudicium eo loco profert Quintilianus XI 69, ut Aristophaneum esse facile credamus: ita omnem vitae imaginem expressit.

1086. Thera in insula rupi insculptus titulus. Ex Prokeschii apographo Boeckh *Act. acad. Berol.* 1836 p. 41 sqq. coll. tab. n. 5.

*Κυκλίδας Κ]υκλῆος ἀδε[λφ]ε[ι]ῶν Ἀρίωνι,
τὸν δελφίς [σῶσε, μνημόσυνον τέλεσεν.*

Litterarum formae sunt fere ol. 40, cf. Kirchhoff *Stud.* 3 p. 45 sq. — Recepi quia ingeniose haec Boeckh mihi luisse videbatur. Ad obscuram Arionis memoriam explanandam nemo sanus hoc disticho abutetur.

1087. Romae in monte Caelio herma. C. I. 6088.

Μιλτιάδης.

*Qui Persas bello vicit Marathonis in arvis,
civibus ingratis et patria interit.*

*Πάντες, Μιλτιάδης, τά[δ'] ἀρήια ἔργα ἴσασιν,
Πέρσαι καὶ Μαραθῶν, σῆς ἀρετῆς τέμενος.*

3 ΤΑΛΑΡΗΙΑ Wesseling et Brunck τὰ σ' ἀρήια, cautius Iacobe corruptum locum significavit. Mihi τὰδ' ἀρήια certum videtur; respicit autem poeta quae v. 1 dicta erant. Continua enim disticha tradita sunt, ut nesciam an lenius post v. 2 interpungendum sit.

1088. Romae. Anaglypho pugna 'ad Arbela commissa in clipeo exsculpta, quem tenent Europa et Asia mulieres. C. I. 6020. Iahn *Bilderchron.* p. 55 sq.

- a. Ἑπταξαν βασιλῆες ἐμὸν δόρυ ἔθνεα τε ἀντῶν,
ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται.

Εὐρώπη Ἡ ἐπιπασιμάχη Ἀσία
τρίτη πρὸς Ἀραῖ-
ον γενομένη
ἐν Ἀρβήλοις.

- b. Εἰμὶ δ' ἀφ' Ἡρακλέος Διὸς ἔκγονος, υἱὸς Φιλίππου,
Αἰακιδῶν γενεῆς, μητρὸς Ὀλυμπιάδος.

1 cf. Verg. *catal.* XII *hic reges Asiae fregerat, hic populos de Mithridate.* — In proximis ἐπιπασιμάχη unum vocabulum feci Welckerum secutus *Mus. Rh. vol. suppl.* II 1 (1839) p. 24. Nota est Accii tragodia *Epinausimache*, cf. Iahn *Bilderchron.* p. 17 adn. 124.

1089. In Romae suburbana quadam regione uti omnes Gruteri titulos ab Vrsino acceptos inventum esse, fortasse in Hadriani villa Tiburtina (cf. ad v. 7) statuit Mommsen. Ex Grutero C. I. 6857.

..... ἀ]ριδείκετον [ἀν]δρο[ς] ἀοι[δὴν],
γαῖ]α τὸν Ἀ[σ]κανίη [γ]είνατο Πα[ρθέ]νιο[ν],

- ἀε[ὶ τ]ιμ[ήε]σ(σ)ι τετιμένον ἡγεμόνεσσ[ι],
 μυρία] ἐ[π]’ Ἀ[ρήτη] μ[υ]ράμενον [φθ]ιμέν[η],
 5 μυράμενον λυγροῖσιν [ἐ]πὶ φθιμένη ἐλέγοισιν,
 ἀνέρα παντοίη[ς] ἐμμορον εὐεπίης.
 καὶ] τὸ μὲν οἴχεται ἅ[ω]τον ὑ[πὸ] πλημῆσιν Ἀναύρον,
 π[ε]τροφ[υ]ᾶ [γ]ραπτήν [σ]υραμένοιο λίθον
 τῇ]ν δ’ ἄρ’ ὑπερ[θ]ε νέην [δέλτον] πάλι [θ]ήκατο [τ]ύμβ[ο]σ[υ]
 10 Ἀ[δ]ριανὸς Μου[σῶν] δῶρον ἅφ’ ἄγνο[υ]άτ[ω]ν,
 ὄφρ[α καὶ] ὀψιγόνοισιν ἄγακλέα τύμβος αἰδοῖ
 ἀστόν] Ἀπαμ[ε]ίης [κ]αὶ [θ]άλος Εὐφρο[ου]ν[η]ς.

Tractavi *Hermæ* XI 370 sqq. adtulique Scaligeri verba, qui mag-
 nam veræ interpretationis partem occupaverat. Singula quæ posui verba
 incerta pleraque esse ipsi videbunt periti. Fuit eo quo lapis inventus
 est loco epigramma positum Parthenii Nicaeensis, factum id ut suspicor
 in Areten uxorem mortuam, cf. Suid. s. v. Παρθένιος· ἔγραψε δὲ . . .
 Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς, ex quo carmine nihil superest præter
 unum imperativum ἀνεμε ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι positum (schol. *Pind. Isthm.*
 II 63). Monumentum fluminis inpetu disiectum Hadrianus Caesar resti-
 tuit, quem simili Parthenii ingenio delectari facile credam; ille enim
recolenda abstrusarum fabularum memoria doctrinæ laudem aucupabatur
 (Meineke *Anal. Alex.* p. 258). — 1 ΑΤΕΙ ΠΙΝΕ ΠΛΑΙΚΕ
 ΤΟΝΛΗ:ΔΡΟΒΑΟΙ extrema bene restituit Franz; antea πρῶν fuisse videtur:
olim hoc loco legebatur praeclarum Parthenii carmen. — 2 ΑΕΚΑΝΗΤΕΙΝΑ
 ΤΟΠΑΛΟCΝΙΟ Ἀσκανίη γέλωτο Scaliger, qui Παώνιον nomen fuisse putavit.
 — 3 ΑΕΝΙΜΕΕCΙ — ΗΓΕΜΟΝΕCΙ imperatores intellege Tiberium et Hadri-
 anum. — 4 ΔΕΠΛΗΜΤΡΑΜΕΝΟΝΙΟΙΜΕΝΙ ἐπ’ Ἀρήτη plane incertum.
 — 5 ΜΙΡΟΙCΙΝΠΙ verbum iteratum fuisse docent iterata ea verba
 quæ e verbo proxime suspensa sunt ἐπὶ φθιμένη. *Apoll. Rhod.* II 782
 ὅτινα λαός-οὐκίστοις ἐλέγοισιν ἰδύρεται. — 6 ΑΙΜΕΝΗΙΟΗΤΑΜΜΟΦΟΝ —
 7 ἄωτον bene Franz. — ΥΠΛΗΜΗCΙΝ praestat fortasse forma πλησμῆσιν.
 Αναύρον Thessalico flumini cognominem sicut Peneum et Alpheum vil-
 lae Tiburtinae fluvium fuisse eleganter coniecit Wilamowitz. — 8 THE
 ΥΑΙΡΑΠΤΗΝΥΡΑΜΕΝΟΙΟ συραμένοιο Scaliger; poteris ἀραμένοιο. —
 9 ΝΑΑΡΥΠΕΡΟΕΝΕΗΝΑ . . . ΠΑΛΑΙΟΗΚΑΤΟΓΥΜΙΟ πάλι θήκατο
 τύμβω Scaliger; δέλτον vocabulum parum placet. — 10 ΑΝΡΙΑΝΟCΜΟΥC
 ΑΙΜΟΝΑΦΙΝΓΑΤΝΥΝ ἅφ’ ἄγνοατῶν apte Franz, nec praestat opi-
 nor ἅφ’ (vel ἀπ’) ἀθανάτων. — δῶρον conieci ex Antipatri *Sid. ep. A. P.*
 VII 14 ἄφθιτα μνησάμενα δῶρ’ Ἑλικωνιάδων. — 11 ΖΡΑΕΝΟΥΙ
 ΓΟΝΟΙCΙΝΠΙ ΚΛΕΑΤ ὄφρα Franz. — 12 Μ
 ΑΠΑΜΗCΑΙ ΑΛΟCΕ ΥΦΡΙΠΥΝ videtur Apameensium civis nominari Parthe-

nus; Suid. Νικαεὺς ἡ Μυρλεανός. Myrlea πόλις Βιθυνίας, ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη (Suid. s. v. Ἀσκληπιάδης). Vt pari iure Nicaeenses apud se natum Apameenses altum educatumque apud se poetam suum civem praedicare potuerint, statuendum videtur parentes post natum Nicaeae filium Apameam sedem transtulisse. Bello Mithradatico a. 73 captum et Romam ductum esse narrat Suidas, nescimus tamen utra ex urbe; nam eodem anno Apamea a Valerio Triario et Nicaea a Barba Luculli legatis capta est, Appian. b. *Mithr.* c. 77. Suidae verba ἐλήφθη ὑπὸ Κίνα λαφυρὸν aut corrupta aut errore foedata sunt. — θάλος Εὐφροσύνης si recte scripsi, non inficete dicitur perpetuus ille *tenerorum lusor amorum*.

1090. Prope Cephisiam herma sine capite. C. I. 989.

Ἦρωσ Πολυδευκίων,
ταῖσδ' ἐ ποτ' ἐν τριόδοις σὺν σοὶ ἐπεστρεφόμην.
πρὸς Θεῶν καὶ ἡρώων κτλ'.

Polydeuces Herodis Attici libertus sat notus; libertorum Herodem imagines posuisse auctor est Philostratus, cf. Boeckhii adn. et tit. seq.

1091. 'Στὸν Μαρκόπουλον' Fourmont, cuius ex schedis C. I. 994.

Πολυδευ[κίων] ἦρω[ς],
κ[α]ί το[ύ]τοις λουτρο[ῖσι συν]ωμειλ[ίσ]σαμεν ἄμφω.

Supplevi ex similitudine tituli antecedentis; Philostr. *vit. soph.* p. 559 εἰκόνας γοῦν ἀνετίθει σφῶν . . . τὰς μὲν ἐν ὄρυμοις, τὰς δ' ἐπ' ἀγροῖς, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖς, . . . ζὺν ἀραῖς τοῦ περικύψοντος ἢ κωήσοντος. Tradita haec sunt:

ΠΟΛΥΔΕΥ
ΗΡΩΚΛΙΤΟ
ΤΟΙΣΛΟΥΤΡΟ
. . ΩΜΕΙΑΝΣ

*1092. Ad Erechtheum herma. *Ephem.* 3722.

Μνημα τόδε Φρόντωνος· ἐς Ἀίδος εἰθὺ νειοίμην,
πρὶν χρυσὸν δέχθαι πρήχματος οὐχ ὀσίον.

1 εἰθὺ non εἰθὺ in lapide est; cf. A. P. X 3 εἰς Ἀἶδην ἰθεὶα κατ-
ήλυσε.

1093. Bovillis reperta tabula Iliaca. C. I. 6125 coll. Iahn *Bilderchron.* p. 3. 91. tab. A.

ὦ φίλε παῖ, Θεοδῶρον μάθε τάξιν Ὀμήρου,
ᾧφρα δαεῖς πάσης μέτρον ἔχης σοφίας.

1 suppl. Lehrs (*Mus. Rh.* II 354). Alii artificem intellegunt Theodorum, rectius ut videntur alii grammaticum qui *ordinem rerum ab Homero enarratarum composuit*.

1094. Romae vel prope Romam reperta tabula argumentis homericis insculpta. C. I. 6126 a. Iahn *Bilderchron.* p. 4 sq. p. 92 tab. C.

Ἐνθάδε τὴν ἀρχὴν σύ γε λάμβανε, οὗ ποτε βούλει.

Supplevit Michaelis praeunte fere Franzio. — Occupat versus superiorem partem lapidis in modum tabulae latrunculariae quadris descripti, quibus singulis in quadris singulae litterae scriptae artificis titulum efficiunt hunc:

Θεοδώρος ἡ τέχνη.

Quae eadem verba cum unus quisque quadrarum ordo a sinistra oblique dextrorsum adsurgens contineat, recte dici potest: *undecunque initium feceris, semper eadem verba compones*. — Theodorus idem est de quo ad tit. anteced. dixi.

1095. Tabula Sartiana argumentis homericis insculpta. Henzen *Annal. Inst.* XXXV 412. Iahn *Bilderchron.* p. 4. 85. tab. B.

Perierunt argumenta librorum α β γ.

Α Δέλτα . . .]υσιν ὄρκων ἐπιπωλ[εῖται δ'] Ἀγαμέμνων.
Ε Εἰ· Διομήδης μὲν ἀριστεύει· πρὸς δ' Ἐῤῥιον ἔρχεται Ἐκτωρ.
Ζ Ζῆτα δ' ὁμιλ[ῖ τ]ὰ πρὸς Ἀνδρομάχην, καὶ Πάριν ἐς χάριν ἔλκει.
Η Ἦτα· Ἀίας Ἐκτορι μουνوماχῇ, καὶ νῦξ αὐτοὺς καταλύει.

reliqua perierunt.

Similia extant Stephani grammatici A. P. IX 385 ἀκρόστιχα εἰς τὴν Ἰλιάδα κατὰ βιβλῶδαν et quae inedita ex codicibus Homeri addidit A. Ludwig *Mus. Rh.* XXXII 10 sq. Vidit Merkel tabulae versuum eam esse naturam ut heroico hexametro praecedat choriambus; corruptos numeros v. 1 et v. 3 bene Michaelis (apud Iahn p. 85) ita explicavit ut versus

non in huius ipsius tabulae usum factos a lapidario incuriose aliunde transcriptos esse coniceret. — 1 Δέλτα θεῶν δόγμα (sic etiam Henzen) χύσιν [δ'] ἔρκων Michaelis. Litterarum vestigia ante χύσιν omnia incerta. Deinde εν | πωλοαυ | αγαμεμ | μνων corr. Henzen. Stephanus *l. s. s.* δέλτα θεῶν ἀγορή, ἔρκων χύσις. Ἄρεος ἀρχή. Quinti libri periocha ἔρκων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις. — 3 ΔΟΜΙ | ΛΠΑ corr. Sarti. Fortasse Hectoris nomen ex versu superiore repetendum; certa tamen res non est. Conlato Stephani versu ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἑκτορός ἐστ' ἑαριστός conieci olim ζῆτα δ' ὁμιλεῖα πρὸς Ἀνδρομάχην Ἑκτωρ Πάρω ἐς χάριν ἔκει. — 4 Αἴας non videtur iambus, sed anapaestus esse; in Stephani versu ῥτα δ' Αἴας πολέμζε μόνῳ μόνος Ἑκτορι δῖῳ fortasse δ' delendum.

Accedit similis tabulae fragmentum Romae repertum ap. Iahn *l. s. s.* tab. IV F coll. p. 25.

Ἀχιλλεύς. Πρίαμος. Αἴτρα.

Αἴτρ]α νεκροῦ καὶ πέρας ἐστὶν τάφος Ἑκτορος ἱπ[ποδάμοιο.

Ab initio . . . ΟΑ corr. et suppl. R. Rochette. — Versus natura praecedentibus similis, non aequalis (spernendae enim Studemundi argutiae ap. Michaelis. ad Iahn p. 85 adn. 440); sunt autem duo choriambi quos excipit tetrapodia dactylica.

1096. Stratoniceae in Serapieï pariete. C. I. 2722 coll. Add. II p. 1108.

M] νημόσυνον ἀνθρώπ[οις τόδ' ἡμε]ρήσιον	λ̄α
ε] ὕρον, μετρήσας μουσ[ικῶ συντ]άγματι	λ̄
ν] ἐμ[ω]ν τ' ἐκάτερον μῆνα[ς ἡδ' ἐ]πεμβόλους,	λ̄α
ῥ] να ἄν τις ἔτυχε τῆς ἀπαιδεύτου τύχης,	λ̄α
5 παρησίαν ὁμοίαν οὐκ ἔχων βροτοῖς,	π̄η
παρηγορεῖται βαιὸν ἀριθνήσας τάδε.	λ̄α
ο] ὅτως ἔγραψα τοῖς φίλοισι χρήσιμον.	λ̄
σ ὑ μοι, Πρήνοια, λοιπὸν εἰς τὸ δεύτερον	λ̄α
ε ὑπερινόητον ἡδὴν ἀγγεῖλαι στίχον	λ̄
10 ὑ περτάτοις γὰρ ἡμῶν εὐχὴν Ἥρη καὶ Διί	λ̄α
ῥεμβηνόδῳ περάσας τὴν ἐτησίαν χάριν	λ̄α
ε ὑδαιμονήσας δέλτον ἀνατιθῶ θε[οῖς].	λ̄
S αῶ εἰ[τ(ους)].	

A dextra mensium duodecim dies adscriptos esse vidit Chishull, menses anni Asiani a d. 24 Sept. incipientis agnovit Boeckh, intellegens simul quot quisque mensium dies haberet, tot singulis versibus litteras esse; idem denique eius qui tam facete luserit nomen ex versuum litteris initialibus extricavit Μένιππος εὔρε. Grammaticus fuit otiosus qui incultis hominibus hoc *μνημόσυνον ἡμερήσιον* non nullo labore prospiciendum putaverit, fuit insulsus et inperitus, qui cum initio satis commode res cesserit postea et morae et laboris inpatiens ut rem quocumque modo perficeret et grammaticis et metricis, denique vel orthographicis legibus abusus sit. — 1 et 2 Boeckh, 12 Chandler supplevit. — 3 *ἰεμόν νόμιμόν τε χᾶτερον μῆν' ἢδ' ἐπεμβόλους* Boeckh; ego Waddingtonem fere secutus sum, qui (ad *Lebas* V 514) *νέμον τ' ἐκάτερον μῆνα καὶ ἐπ.* proposuit. Intellego *disponens et menses vulgares (τριακάδας) et dies additicios*. — 4 ANAN Chandler, NAN Sherard; ἦν Boeckh. — 5 *παρησίαν* simplici ρ littera scriptum, ut iustus litterarum numerus expleretur; ineptius v. 6 *ἀριθμήσας*. — 8 *σύ μου προνοία* Boeckh explicans *tu iam, lector, meo provisu in posterum secundo loco nuntia intellectu facilem suavem versum*, quae vereor ut multis probaturus sit. Hoc equidem dici puto *dicavi Iovi et Iunoni hoc mei ingenii monumentum; ut alterum posthac aliquando dicare possim, tu curato, Prudentia, cuius opera haec excogitavi*. — 11 Ζεὺς Περμβήνοδος ignotus. — Subscripta legit Boeckh ut significavi, *αφ* pro *φα* positum ratus, quem annum *DI* repetendum ab epocha Seleucidarum Stratoniceae conditorum esse a. p. Chr. n. 189.

1097. Deli in basi. C. I. 10. Melioribus Stuarti et Lebasii apographis usus Kirchhoff *Stud.*³ p. 61.

. . . . λίθου εἰμὶ ἀνδριὰς καὶ τὸ σφέλας.

Litterae olympiade LXXV antiquiores. — Statua fuit Apollinis colossae a Naxiis olim Deli dedicata, postea (Plut. *Nic.* c. 3) vi tempestatis eversa; eversam cum restituerent, alterum in averso latere scriptum titulum videntur addidisse *Νάξιοι Ἀπόλλωνι*. — Ab initio apographorum consensu confirmata haec leguntur *ΟΑΦΥΤΟΛΙΘΟ*. Senarium esse bene perspecto scripsit Bentley *τ[σ]ὺ δ[ε]υτεροῦ λίθου*, quod ferri non posse (nam nec *τ* litterae locus est in lapide, neque *ς* litterae in pronomine) demonstraverunt et Welcker (*Syll.* 122) et Kirchhoff *l. s. s.* p. 62. Verum latet.

1098. Prope Orchomenum. Anaglypho sculptus senex pallio indutus baculo innisus dextra cani locustam porrigens. Ex Michaelis apographo (*Annal. Inst. XXXIII* 83 tab. E 3) tractavit Kirchhoff *Stud.* p. 63 sqq.

Θε]λξήνωρ ἐπ[ο]ίησεν ὁ Νάξιος, ἀλλ' ἐσιδεις[θ].

Exeuntis vi vel ineuntis v saeculi. — Restituit Kirchhoff adnotans simul artificem versum qui ad anaglyphum minime pertineret de suo addidisse naxia usum et dialecto et scribendi ratione.

1099. In amphora musei Berolinensis. C. I. 8154.

Ἐξηκτίας ἔγραψε ἀπόρησε ἐμέ.

v saeculi.

1100. Vasi rubro inscriptum. Benndorf *Griech. und sicil. Vasenbilder* tab. XXVIII n. 24.

Ἀνδρες ἐποίησαν σοφίαισιν καλὸν ἄγαλμα.

v saeculi. — Benndorfio tituli dedicatorii partem esse iudicanti nemo accedet; artificum vel fabrum nomina videntur in ipso vase scripta fuisse.

1101. Thalamis Laconiae. Lebas II 282 (281 b).

Ἐγρα(ψε) κὴ ἐχάραξε Δαμονικίδ[ας].

II fere p. Chr. n. saeculi. Versus sub titulo scriptus, quo magistratus recensentur βίδυος, ἔφορος, νομοφύλαξ, κάρυξ, γραμματεῖς.

1102. Romae. C. I. 6272.

Εἰσοράας δίκηλον, ὅπως περὶ νῶτον αἰείρας

κρίδον ἀεξικέρων ἐμπνοον ἀχθοφορεῖ.

Πάτρων Νέου.

Adtulit Welcker (*Syll.* 165) Pausaniae locum IX 22, 2 de Mercurio caprifero memoratque in pictura quadam Herculanensi (VII tab. 56) similiter iuvenem agnum caprinum ferentem expressum esse, quibus apte denique comparat Satyrum Florentinum haedulum eodem prorsus modo portantem. — Patroni f. nescio artifex fuerit an poeta.

1103-1106. In domus Pompeianae cubiculo parieti inscripta quattuor epigrammata, quibus singulae inlustrantur picturae. Ex suo apographo edidit C. Dilthey *progr. Turic.* 1876.

I Amor cum Pane luctans adstante Venere agonis praeside.

Ὁ Θρασί[ς] ἀνθέστακεν Ἔρως [τῷ Πανὶ παλαιῶν,
 χά Κύνρις ὠιδεῖναι, τίς τίν[α πρ]ῶ[τος] ἐλεῖ-
 ἰσχυρ]ὸς μὲν ὁ Πάν καὶ καρτερὸς, ἀλλὰ πανοῦργος
 ὁ πτα[νὸς καὶ Ἔρως· οἴχεται ἃ δύναμις.

Supplementa sunt Diltheii, certa ut ex vestigiis litterarum patet vv. 3 et 4, probabilia saltem v. 1, ubi litterarum $\omega \alpha \eta \alpha$ reliquiae agnoscí posse narrantur. At v. 2 quae posuit Dilthey licet A. Mavii testis oculati consensu confirmata ea spero fore aliquando ut melioribus commutentur; non hercle posuissem illa, si mihi aequae ac Diltheio probabile videretur Tarentinum Leonidam epigramma fecisse. — 3 sq. recte explicat Dilthey *valens quidem ac robustus Pan, at veterator ales iste et Cupido*, idemque apte contulit Servii verba ad *Verg. ecl.* II 31 *a poetis fingitur cum Amore deo luctatus et ab eo victus*.

II Circa signum aliquod (Panis) tres viri adstant, quorum duo ex habitu instrumentisque quae gerunt alter piscator, alter venator esse dignoscuntur; tertius, cuius vitae condicionem non est unde intellegas, discessurus videtur; arbori retia quaedam adfixa. Picturae evanidae argumento cognito tenuibusque carminis vestigiis repertis praeclaro acumine vidit Dilthey Leonidae Tarentini fuisse epigramma (A. P. VI 13):

Οἱ τρισσὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὄμαιμοι,
 ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγροσίης·
 ὦν ἀπὸ μὲν πτανῶν Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δάμις
 τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος εἰναλίων.
 5 ἀνθ' ὧν τῷ μὲν πέμπτε δι' ἡέρος εὖστοχον ἄγρην,
 τῷ δὲ διὰ δρυμῶν, τῷ δὲ δι' ἡιόνων.

Superant v. 2 vocis ἄλλος littera \omicron , v. 3 nominis Δάμις Δ , v. 4 ab initio τ Δ , v. 5 ab initio λ ω , v. 6 $\tau\omega\alpha\epsilon\lambda\iota$ primae versus litterae.

III Sedet senex meditantundus (ΟΜΗΡΟΣ nomen adscriptum), ex quo duo homines piscatores (ΛΛΕΙC adpictum) sciscitantur quae infra scripta sunt:

ὅσο' ἔλομεν, λ]ιπόμεσθα, ὅσο' οὐκ [ἐλ]ο[μ]εν, [φ]ερόμ]εσθα.

Res nota narratur in Homeri et Hesiodi Certamine. Inscriptio codicum confirmat lectionem ὅς' οὐχ, reprobatur vulgatam ὅσα δ' οὐχ.

IV In dextra picturae parte caper vitem adrodit, ad sinistram idem caper versus aram vi protruditur, cuius caput homo aliquis uva expressa vino inspergit:

Κἄν με φάγῃς ποτὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ.

Epigramma utpote picturae inlustrandae causa scriptum nemo iam dubitabit quin integrum sit traditum A. Pal. IX 75 Eueni nomine insignitum Ascalonitae. Expressit autem Euenus (cui cum pictura inscribenda esset breviori esse licuit) Leonidae Tarentini epigramma A. P. IX 99, cuius extremum versum ὅσσον ἐπισπεῖσαι σολ, τράγε, θυομένῳ integrum suum fecit, *tamquam digito monstraturus exemplum suum et praecleari poetas admirationem confessus gratissimumque carmen lectoribus in memoriam reducturus*. Verba sunt Diltheii, qui praeter Hauptii disputationem *Opusc.* II 72 adtulit Phaedri locum ab Vsenero indicatum *prol.* I. IV 17. — 1 κἄν cod. Palat. et schol. *Arist. Phut.* 1129; καί Suet. *Domit.* c. 14. — ἐπὶ pro ποτὶ cod. Palat., schol. *Arist.*, Suet., idque iure praestare ait Dilthey.

De quinta quadam pictura, quae ex aduerso fuit Panis cum Amore lactae, nihil superest nisi Bacchi statua comite panthera in alto suggestu sedentis, litterarum nihil quidquam.

1107. Romae in basi. C. I. 6320.

Πορφυρέαν ἐσθῆτα λι]θοξόος ἐς χροά λευκόν
θῆκε φύσιν ζηλ]ῶν κάλλει τεκτοσύνας.

1 ΝΕΟΞΟΟC corr. Franz. — Supplevit Wilamowitz imaginem intelligens marmoream veste indutam porphyrea, quales fieri solebant Caesarum protomae altero fere saeculo.

1108. Chio in insula. Ex Grutero Sylburgii schedis uso C. I. 2229.

Ἐρμῆν τὸν κλέπτην τις ὑφείλετο· θερμὸς δ' κλέπτης,
ὅς τῶν φιλητέων φηγε' ἀνακτ[α] φέρων.

1 legunt τίς ὑφείλετο; — 2 ΑΝΑΚΤΙ — Fateor non intellegere me

quo tandem loco inscripti esse versus potuerint, neque inepte videtur Maffei ficticiū epigramma iudicasse. Simili acumine Philippi epigramma distinctum est Append. Plan. 193, ubi Mercurio hortorum custodi furem prohibenti respondetur ὡ παραδύξου· μὴ κλέπτειν Ἑρμῆς καὶ νόν ἔθηκε νόμον.

1109. Argis a Veli Pascha effossum emptumque a Northio comite de Guilford. C. I. 1147.

Φθέγγεται, ἡρεμέει· γελάει μόνον καὶ τάχα δώσει
τάνδε λίθῳ ψυχάν· μορφὰ τόσον δύναται.

2 τῷδε legi maluit Boeckh. At inutile est emendare epigramma quod mihi quidem neque mihi tantum opinor ab homine recentissimo eodemque inperitissimo fictum videtur.

III. POETARVM MEMORIAE FACETE LVDICRE SAPIENTER DICTA AMATORIA POTATORIA VASCVLORVM RELIQA.

*1110. In Atticae pago Acharnensi. Conze *Philol.* XII 566.

᾽Ωραι.

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ἐ[ὕρ]υοδ[σίη]ς

λευκοῖσιν φάρεσσι [κ]α[λυ]ψαμένα χροά καλόν

ἀθανάτων μετὰ φῦλ[ον] ἔτον προλιπόντ' ἀνθρώπους

Αἰδῶς Εὐνομίῃ τ[ε]

5 αὐτό[μα]ται δὲ πύλ[αι] μύκον] οὐρανο[ῦ, εἰ]ς [δ' ἔτ]ον ᾽Ωραι.

π fere saeculi. — Adgnovit Conze Hesiodi versus *Opp.* 197 sqq. in quibus mutavit scriptor alterum nomen (Hesiodus enim v. 4 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις) addiditque alia. — 2 καλυψάμεναι Conze; lapis quod posui. — φάρεσσι pro φαρέεσσι ex Hermannii coniectura dudum scriptum oportuit, cf. *Vsener Mus. Rh.* XXIII 148. — 4 ΜΗΤ/// | ΗΠΟΛΟΝ//ΙΣΤΗ legi; Η//Ο.ΟΙ Conze. Post ΜΗΤ quot litterae perierint incertum; inaequales enim lapidis versiculi sunt modo XXII modo XV litterarum. Supplendi periculum nuper Vsener fecit [Δῶς δὲ δίκ]ηπόλοι ἦστη[ν]. — 5 ΑΥΤΟΝ ΙΔΕΤΥΛΛ . . | ΟΥΡΑΝΟ.ΕC. ΟΝΩΡΑΙ Conze; ΑΥΤΟΥ . . ΑΙΔΕΠΥΛ// | ΟΥΡΑΝΟ . CC . . ΟΝΩΡΑΙ ego. Explevi versum ex *Iliad.* E 749 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, αἷς ἔχον ᾽Ωραι, mutatis quae ex sententiae litterarumque traditarum ratione mutanda videbantur. Nam *Pudorem* et *Iustitiam* illum pro *Horis* habuisse (auctore quidem Hesiodo *Theogon.* 901 Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν) ex Horarum nomine versibus praescripto satis clarum est.

*1111. Romae in pariete domus cuiusdam in monte Esquilino erutae. Edidi *Hermæ* X 1 sqq.

Εἰ μὲν ἐκώ[ν], Ἀρχῖν', ἐπεκώμασα, μ]υρία μέμφου·
 εἰ δ' [ἀέκων ἦκω, τήν προπέτει]αν ἔαι.
 Ἀκρητος [καὶ Ἔρως μ' ἠνάγκασεν]. ὦν ὁ μὲν αὐτῶν
 εἶλκεν, ὁ δ' οὐκ εἶα τήν προπ[έτην]αν ἔαν.
 5 ἔλθων δ' οὐκ ἐβόησα, τίς ἦ τίνο]ς, ἀλλ' ἐφίλησα
 τήν φλιν'· εἰ τοῦτ' ἐστ'] ἀδίκημ', ἀδικῶ.

Callimachi est epigramma n. 43 ed. Schn. primo fere saeculo ab homine romano doctissimo Callimachi admiratore in cubiculi pariete pictam. Vtique veram hanc esse carminis lectionem demonstravi l. s. s., nisi quod εἰ (v. 2) et ΠΡΟΠΕΤΗΑΝ (v. 4) et ΑΔΙΚΩΙ (v. 6) saeculi inferioris sunt vitia. Itaque sic intellegendum: *si mea sponte, Archine, comis-sabundus heri ad te veni, dignus sane sum convitiis; sin autem invitus adfui, mitte conviciandi studium: Liber et Amor me coegerunt, quorum Amor me trahit, Liber impedit ne veniendi studium mitterem. Nec cum adessem aut tuum aut patris nomen publice pronuntiaui (velut Ἀρχῖνι Ἀρχεβούλου), sed limen solum exosculatus abii. Hoc si crimen est, sum ego in crimine.*

1112. Stabiis. C. I. 5868. C. I. R. N. 2175.

D. M. P. Aelio Audaci eq. sin. Aug. [i]urm. Vlp. Ius[tin]i C. Iulius Probus h(oc) b(ene) m(erenti) f(ecit).

Θέλω τύχης σταλαγμ[ὸν] ἢ φρενῶν [π]ίθον.

ΣΤΑΛ . . . | ΑΓΜΩΝ.Η.ΦΡΕΝΩΝΤΙΘΩΝ corr. Reinesius, adnotans versiculum modo Ptolemaeo Philadelpho Sotadam inridenti, modo Diogeni adtribui Alexandrum refutanti cum ὦ πῖθε μεστὲ φρενῶν ille exclamavisset. Idem senarius inter monosticha Menandrea fertur utiturque eo Gregorius Nazianzenus citatus a Franzio:

ἔφησέ τίς που τῶν φιλοχρύσων τάδε·
 'θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πῖθον·
 πρὸς ὃν τις ἀντέφησε τῶν φιλοφρόνων·
 'ῥανὶς φρενῶν μοι μάλλον ἢ βυθὸς τύχης.'

1113. Gallopoli in cochleari argenteo. *Newton Travels and Discoveries of Levant* p. 123.

‘Ὅς δὲ Κόρινθον ἔναιε ‘θυμοῦ κρατέειν’ Περὶανδρος,
ὅταν μισ[ῇ] σε ἡ φίλη σου.

Hexameter sumptus ex carmine A. P. IX 366, ubi codex Pal. *χόλου κρατέειν*, duo vero Parisini *θυμοῦ κρατέειν*, quae etsi versui non apta vetustior tamen et vulgatio videtur sententiae forma. Ceterum Anthologiae carmen eiusdem puto poetae esse cuius sunt VII 81 et IX 26, Antipatri utrumque non Sidonii sed Thessalonicensis. — Verba *ἔταν μισῇ σε ἡ φίλη σου* in manubrio scripta addidit qui amicum praeter suppellectilem utilem utiliore consilio impertire voluit.

1114. In museo Britannico in cochleari argenteo. *Newton Travels* cet. (cf. ad. tit. praeced.) p. 123.

Τέρμα δ' ὁρᾶν βιότου.

Ex eodem unde epigramma antecedens Anthologiae carmine, ubi integer versus hic est ‘τέρμα δ' ὁρᾶν βιότου’ Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.

1115. Lugduni. C. I. 6792.

D. M. Lucretiae Valeriae Sex. Avius Hermeros coniugi sibi merit(ae) et sibi vivus posuit et sub ascia dedicavit.

‘Ὁ φθόνος ὡς κακὸν ἐστίν· ἔχι γάρ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
τήχι γὰρ φθονεριῶν ὅμματα καὶ κραδίην.

Legitur epigramma P. XI 193, ubi male *ὁ φθόνος ἐστὶ κακίστος* et melius *ἔχει δὲ τι καλὸν ἐν αὐτῷ*. Sententiam adnotavit Iacobs ex Isocr. *Euag.* 6 petitam esse. — Versus graecos ab Hieronymo (in *epist. ad Galat.* III 5) latine versos monstravit Haupt *Opusc.* III 338:

*iustius invidia nihil est, quae protinus ipsum
auctorem rodit excruciatque animum.*

1116. Zacynthi in epistyllo. C. I. 1985.

‘Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἐοῖς βελέεσαι δαμάζει.

Legitur versus A. P. X 111. Cf. ad tit. praeced.

1117. In museo Bononiensi herma. C. I. 6745.

- a. Οὐκ ἦμην, γενόμην· ἦμην, οὐκ εἰμι· τοσαῦτα·
εἰ δέ τις ἄλλο ἐρέει, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

χαῖρε δίκαιος ὦν.

- b. Ὡ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ἡ γλῶσσά τοι
5 αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἥνικ' ἂν λέγῃ, πονεῖ,
ὅταν δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

1 *nec fui ante quam genitus sum, neque ero post mortem*, de qua sententia v. Welcker *Syll.* 62. — 3 voluit δίκαιος ὦν, nam aperta est Hipparchei versiculi imitatio στεῖχε δίκαια φρονῶν. — 4 sqq. Euripideos esse Dobree coniecit, vereor ut recte. Eandem sententiam expressit Theodoridas app. Plan. 132 θνατοῖς ἐν γλῶσσᾳ δολία νόσος, ὥς ἀχάλως-ἀφροσύνα τίπτει πολλὰκι δυστυχίαν.

1118. Monte Casino. C. I. Add. III 5875 g ex schedis Cassitii.

Μικρὰ μὲν ἡ λίθος ἐστίν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπὴν
ἐνδον τ[ῶ]ν μορφῶν, ὥς Ἴον ἐν ταλάροις.

1 facile sed invito opinor poeta restitui poterit deletio ἡ articulo; expressit enim epigramma balnei A. P. IX 610 μικρὰ μὲν ἔργα τὰδ' ἐστὶν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀδωδὴν-ὥς ῥόδον ἐν κήποις, ὥς Ἴον ἐν ταλάροις, cf. *ibid.* 612. — 2 ΤΟΝ — Subiecta traduntur latina haec: *qui lapis est, qui intus habet amoenum adspectum formarum, ut viola in corbe*, quae modo [επ]igrammatis scripseris pro *qui* ad adcuratam interpretationis formam redeunt.

1119. Tabella lignea ex Aegypto adlata in museum Massiliense. Froehner *Tablettes du Musée de Marseille.* 1867.

Ἀμπελος ἵδωρ πιούσα παρὰ τοῦ δεσπότου
ακρατον αὐτῇ ἀποδίδωσι τὴν χάριν διπλὴν.
φιλοπόνει.

Scripsit haec puerulus dictata a ludimagistro. — 2 delevit αὐτῇ ut verum integraret G. Wolff *Philol.* XXVIII 176, διπλὴν resecandum putat Wilamowitz. Mihi aptius quis haec rescribere videbitur ἀκρατον αὐτῇ ἀποδιδόει, χάριν διπλὴν vel διπλὴν χάριν. Nam duae ni fallor inter se sen-

tentiae confunduntur, altera haec *vitis aquam haustam vino rependit*, altera haec *si quid severie, duplum metes*. Quo aptius erit illud *fabula docet*, quod subicitur *itaque labora ut rem tuam augeas*.

*1120. Romae in monte Caelio repertus herma. C. I. 6022.

Ἀλκιβιάδης

in latere:

*Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοὶ ὁμών[υμοι], οἱ δὲ ὅμοιοι,
οὐ μέγρι μὲν ζώουσι, τὸν [ἥλι]ον οὐκ ἐσορῶ[σιν],
αὐτὰρ ἐπὴν [θανέωσι, τότ' ἀλλήλοισι μάχονται.*

In herma aenigma non fuit amplius trium versuum; fuit vero in Tryphonis *περὶ τρόπων* libro ap. Speng. *rhet. gr.* III 194, cuius loci notitiam Wilamowitzio debeo. Ille enim haec habet:

*εἰσὶν μοι δύο κασίγνητοι, οἱ δύο μούνοι (l. δὲ ὅμοιοι),
ὅφρα μὲν σὺν ζώωσι, τὸν ἥλιον οὐκ ἐσορῶσι,
αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνωσι καὶ ἀνδρῶν χεῖρας ἴκωνται,
ἡέλων τε ὀρώσι (l. τ' ἐσορῶσι) καὶ ἀλλήλοισι μάχονται.*

addens *περὶ τῶν ἀστραγάλων, οἶμαι, λέγει*. — In hermae titulo v. 3 *θανέωσι* dubitanter scripsi, sed *ἐπὴν* certa lectio est. Tryphonis versum primum quomodo corrigam non habeo. Recte autem explicat Wilamowitz: *tali dum in ossibus vivunt, solem non vident; ubi interfecto cuius sunt animali tamquam et ipsi mortui in hominum perveniunt manus, tum vident solem et pugnas inter se committunt tali revera facti*.

1121. Romae in Palatino monte lapis a dextra infernaque parte fractus. Descripsit Mommsen.

*Πατρίς
πέντε φ
τὸν μηδ
ὀκτάκι μ
5 οἱ πίσυρε[ς]
ἐς τρις ἄγ
δοιὰ σοι ε
δὲς δ' ἐπὶ λ*

Videtur aenigma esse ex eorum fere genere, quae Metrodori *ἐπι-*

γράμματα ἀριθμητικά feruntur A. P. XIV inde a n. 116. Hexametri fuerint an disticha nescio. — 8 ΔΙΣΑΕΠΙΑ.

1122. Herculanei in horologio solari. C. I. 5862.

Ἐξ ὥρα[ι] μόχθοις ἱκανώταται· αἱ δὲ μετ' αἰτάς
γράφουσι δεικνύμεναι 'ζῆθι' λέγουσι βροτοῖς.

A. P. X 43. — Ι ΩΡΑΣ — Adtulit Iacobs praeter alia Eustathii verba ad II. H p. 554, 46 ἴστέον δέ, ὡς οὐ νυκτὶ μόνον πείθεται τις εἰς τὴν σχολάζειν ἀπ' ἔργου, ἀλλὰ καὶ ταῖς μετὰ σταθερὰν μεσημβρίαν ὥραις, εἴ τι προσεκτέον τῷ ἀποφνηαμένῳ, ὡς αἱ μὲν ἕξ πρῶται τῆς ἡμέρας ὥραι ἔργων εἰσὶν, αἱ δὲ ἄλλαι 'ζῆθι' λέγουσι βροτοῖς. — τοῦτο δὲ ἐσοφίστατο ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἀριθμητικὰ σημεῖα τῆς ἐβδόμης, ὀγδόης, ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας ὁμοῦ παρακείμενα δοκεῖν ἐπιτάσσειν τοῖς ἐργατίαις ἐκάστῳ τὸ ΖΗΘΙ.

1123. In pariete domus Palatinae. Zangemeister *Bullet. arch.* 1867 p. 53.

Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν, ἐγὼ μόνος οὐ[τι] ἐγραψα.

ΟΥΠΕΓΡΑΨΑ male editor οὐπω vel οὐκ ἐπέγραψα.

1124. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 2400.

Ἦδη μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα παρὰ σοί, Διομήδη.

Versus est ex καρκινῶν genere κατὰ ἀναποδοσμὸν legendus. Eundem ex Planude edidit Duebner A. P. vol. II p. 608, non hercle de S. Diomede somniaturus si pompeianum lusum novisset; scriptum in Planudeis ἄρα πηγῇ. — Sententiae si quid inest verbis grammaticus videtur mihi Iliadis librum quintum (Διομήδους ἀριστείαν) et decimum quartum (Διὸς ἀπάτην) continuos se legisse vel didicisse profiteri.

1125. Myris Lyciorum in sepulcro. C. I. 4302. Newton *Travels and Discoveries in Levant* p. 343.

Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν τὴν Δημητρίου.

Luc. dial. meretr. IV 3 init. Male intellexit Franz.

1126. In gemma. C. I. 7290.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισση χάρις· εἰ δέ με μισεῖς,
τόσσον μεισηθείης, ὅσσον ἐγὼ σε φιλῶ.

2 sententiam non adsecutus E. Curtius *τόσσον μισοίης* correxit. Haec intellego: amoris amore respondere duplex est gratia; itaque simplex haec est ut puella patiat quidem se amari, ipsa tamen non redamet; omnis abiit gratia, ubi odit amantem. Vt amorem decet amore rependere, sic odium odio; iuvenis igitur cum ipse non oderit puellam sed amet optat ut aliis tantopere illa odio sit quam ab ipso ardetur. Itaque ad sententiam optime habet illud *μισηθείης*, poeta scripsit fortasse quod Villosion coniecerat *μισηθῆς*.

1127. In achate. C. I. 7293.

Λέγουσιν, ἀθέλουσιν
λεγέτωσαν, οὐ μέλι μοι·
οὐ φίλει με, συμφέρει σοι.

Versus sunt anacreontei; verba, quod contra E. Curtium moneo, iuvenis sunt qui gemmam puellae suae donavit: *locuntur*, inquit, *homines quidquid volunt; loquantur, non curo; tu ama me et proderit tibi*. Eidem versus in aliis gemmis habentur. — 1 ἀθέλουσιν legebatur; corr. Wilamowitz.

1128. *Alopeceias in ecclesia infra montem Hymettum, Fourmont, ex quo C. I. 126.*

18 ἔρχων μὲν Ταυ[ρ]ίσκος, ἀτὰρ μὴν Μο[ν]υ[χ]ιῶν ἦν,
ὁπε[ρ] [ω]καιδεκάτῃ δ' ἔρανον σύναγον φίλοι ἄνδρες
καὶ κοινῇ βουλῇ θεσμὸν φιλίης ὑπέγραψαν.

sequitur νόμος ἐραnistῶν.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Carmen ad minimum viginti fuit versuum, e quibus pauca supersunt, quae referre nihil iuvat. Leguntur v. 15 . . μνήμην φθιμένοις καὶ ἀλλήλοις ἀνέ[θηκ]αν, unde de consilio sodalicii coniecturam facias. — 18 ΤΑΥΡΙΚΟΙ-ΜΟΝΙΧΙΩΝ corr. Boeckh. — In ipsa quae subiecta est lege postquam de recipiendis sodalibus deque constituendis praesidibus dictum est haec adiciuntur: εἰ δέ τις μάχας ἢ

θορύβους κενῶν φαίνοιτο, ἐμβαλλέσθω τοῦ ἐράνου, ζημιούμενος ταῖς διπλαῖς
 τετράκις ἢ ὡς (δραγμαῖς) ἀττ[ι]καῖς κ[ε] ἢ πλῆγαῖς [δξ]κα . . .
 Nam sic fere legenda puto quae tradita sunt ΤΑΙΣΔΗΠΛΑΙΣΠΕΤΡΑΚΡΙΣΕΩΣ |
 ΜΕΝΟΕΑΤΤΙΚΑΙΚ[Ε]ΚΗΠΛΗΓΑΙΤΑΙΚΑΙΚΙΖ, conf. a Buechelero tractatam legem con-
 vivalem *Ind. schol. Bonn. aest. 1877 p. 10.*

1129. In gemma. Superne hominis calvaria, infra mensa sculpta dis-
 pibus referta. C. I. 7298.

‘Πίνε’, λέγει τὸ γλύμμα, ‘καὶ ἔσθιε καὶ περίκεισο
 ἄνδρα. τοιοῦτοι γεινόμεθα ἑξαπίνης.’

Extremum est distichon epigrammatis A. P. IX 38, quod in cod.
 Pal. Πολέμυνος βασιλέως dicitur esse, apud Planudem ἀδῆλον est. —
 2 τοιοῦτοι ad imaginem spectat.

1130. Athenis vasculum.

Μογέα

δίδωμι τᾷ[ι] γυναικὶ δῶρον Εὐχάρι
 τηγυρτηφάντου κότυλον, ὡς χάδαν πίημι.

Litterae sunt boeoticae saeculi vi. — Mogeia Euchariti Eutretiphanti
 uxori poculum donat ut amystin bibat. — 2 χάδαν novum est, sed idem
 videtur quod χανδόν in Callimachi epigr. *Athen. XI 477 c* καὶ γὰρ ὁ Θρη-
 κίην μὲν ἀνήγατο χανδὸν ἀμυστιν ζωροποτεῖν. Similiter διαφανδόν et διαφά-
 δην, ἀναφανδόν et ἀναφάδην iuxta habentur, cf. Lobeckii *Paralip.* p. 152 sqq.

1131. In lucerna musei Britannici. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 109.

Εἰμὶ δὲ Πausanίου τοῦ καταπυγοτάτου.

1132. Athenis in poculo fictili. C. I. 545.

Κηφισοφῶντος ἡ κύλιξ· ἐὰν δέ τις κατάξῃ[ι].
 δραμὴν ἀποτεῖσε[ι], δῶρον ὃν παρὰ ξέν[ο]ν [Θρασσο]ύ[λλον].

1 ΚΑΤΑΞΗΕ — 2 ΑΡΟΤΕΙΣΕ — Verba δῶρον ὃν παρὰ ξΕΝΥΧ ita in
 Y

angusto circulo scripta sunt, ut si recte ex Boeckhii coniectura hospitii nomen addidi hoc in altero etiam minore circulo scriptum fuisse necesse sit.

1133. Amphora caeretana, in cuius antico latere duo viri circa oleam ex adverso sedentes expressi sunt, alter ex amphora haustum oleum in vasculum inmittens (dominus oliveti), alter illi intentus baculum manu tenens (mercator), in postico eidem homines, dominus sedens, mercator empto oleo ad proficiendum paratus. Ritschl *Annal. Inst.* 1837 p. 183 sqq.

a. Ὡ Ζεῦ πάτερ, αἷδε πλούσιος γεν[οίμην].

b. ἦδη μὲν ἦδη πλέον· [ᾶ]π' ἄρα βέβακε.

Verba sunt olivitoris, qui quod ante messem precatus erat *o Iupiter utinam dives fiam* messe peracta ratum videns *iam*, inquit, *iam plena dolia*; *votum igitur exitum habuit*. — 1 suppl. Ritschl. — 2 supplevit et explicavit optime Hermann *Diar. lit. antiq.* 1837 p. 845.

1134. Apud Coliadem promunturium repertum vas grande, cuius in parte superiore defuncti prothesis, infra titulus est. Conze *Annal. Inst.* 1864 p. 183. 197.

Ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο κά[ρη] κα[λ]ή[ν] ἐνθάδε κεῖμαι.

Sic legi posse docent litterarum vestigia qualia Conze expressit; et melius certe sic legetur quam cum Keilio (ap. Conzium *l. s. s.*) βή-
κος κακόν. Ceterum videntur litterae v vel iv saeculi esse.

1135. In vasculo musei Neapolitani cippus pictus, qui distichon habet. C. I. 8429. Cf. Heydemann *Vasensamml.* 2868.

Νῶτῳ [μὲν] μολάχην τε καὶ ἀσφόδ[ε]λον πολύριζον,
κόλπῳ δ' Οἰδιπόδαν Λαίου [υἱ]ὸν ἔχω.

1 ΝΩΤΙΜΟΛΑΧΗΝΤΕΚΑΙΑΣΦΟΔΟΛΟΝ correxerunt *μολάχην*, at cf. Athen. II p. 58 d ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὔρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνως διὰ τοῦ ο γεγραμμένον τρώγοντες μολόχης ῥίζαν. — 2 ΛΙΟΥΙΟΝ ubi antepaenultima littera paullulum curvata γ esse videtur. — Epigramma in Aristotelis Peplo fuisse recte Franz ex Eustathii verbis conlegit ad *Odyss.* λ p. 1698, 25 ὡς δηλοῖ καὶ τι τῶν παρὰ τῷ Πορφύρῳ ἐπιγραμμάτων, λέγον

ὡς ἀπὸ τῶος τάφου, ὅτι οὕτω μὲν μαλ' ἔγωγε καὶ ἀσφάδελον παύρην, κίς:
 δι' τὸν οἶον ἔχω. Hoc vero minime certum (cf. Franz ad h. tit. et Bergk
Poet. lyr. II 659) Oedipi fuisse epitaphium apud Aristotelem, qui num
 praeter Troiani belli principes etiam alios receperit nescimus. Immo
 probabilis est Franzii coniectura cui olim Hippothoi Pylaeique epita-
 phium fuisse videtur, coll. Ansonii epigr. XXI:

*Hippothoum Pyleumque tenet gremio infima tellus:
 caulibus et malvis terga superna virent.*

Oedipi nomen vasculi pictor certe non primus fuit qui substitueret.

IV. DIRAE ET PROPHYLACTICA.

1136. In Attica lamina plumbea .Cumanudes *Ephem.* 1869 n. 405 coll. eiusdem *Epitymb. att.* 2583.

Δήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν κα[ὶ κ]τήματα καὶ μέγα κῦδος
καὶ πρᾶξιν καὶ νοῦν, ἐχθρὰ δὲ φίλοισι γένοιτο·
δίσω ἐγὼ κείνην ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντι[α]
δεσμοῖς ἀργαλείοις

5 σὺν θ' Ἐκάτῃ χθονίαι

ζωοικεῖται

ἔτι καὶ Ἐρινύσιν ἡλιθιῶναις.

III vel II a. Chr. n. saeculi; litterae ς et ξ, v. 4 ΕΚΑΤΕΙ scriptum. — Similes devotiones et graecas et latinas conlegit Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 559 sqq. Adde simillimam (ed. Henzen *Bullet. arch.* 1866 p. 253) *On. Numidium Astragalum, illius vitam valetudinem quaietum ipsumque uti tabescat morbus, hoc C. Sextius Tabimado rogo.* — 4 non coniunxi verba δεσμοῖς ἀργαλείοις et σὺν θ' Ἐκάτῃ χθονία in unius pentametri formam. — Nomina inversis litteris scripta ut solent in his plumbeis tabellis. — 5 ἡλιθιῶναι novo vocabulo vocantur Furiae; confert Wilamowitz Aesch. *Eumen.* 326 τόδε μέλος παρακοπά-παραφορὰ φρενοδαλῆς-ῥμνος ἐξ Ἐρινύων-δέσμος φρενῶν.

***1137.** Florentiae. C. I. 6308.

Ὁ παυσίλυπος οἶκος οὐτός ἐστιν ἀσφαλιῶς·
ἐστὶ δὲ καὶ σιγᾶν ἀκίνδυνον γέρας.

1 numeros restitueris deletō ἐστὶν verbo. — 2 Simon. fr. 66 B., nisi quod σργᾶν male pro σργᾶς scriptum et δέ insertum est in senarii gratiam. Cf. Wilamowitz *Bullet. arch.* 1874 p. 51, qui vertit:

*ingredere limen: cura non potest sequi,
tutum est fidei praemium silentio.*

*1138. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 733.

‘Ο τοῦ Διὸς παῖς καλλίνεικος Ἡρακλῆς
ἐ[νθ]’ ἀδαι κατοικεῖ, μηδὲν εἰσειάτω κακόν.

Similia conlegit Buecheler *Mus. Rh.* XII 248 sqq. — 2 εἰσειάτω i. e. εἰσιέρω, de qua forma vide Lolliani praeceptum in Phrynichi ecloga cum adnot. Lobeckii p. 15 sq. — Eosdem versus non adgnoverunt in titulo provinciae Curdistan C. I. 4673:

ΗΡΑΚΛΗ Λ ΔΕΚΥΤΙΕΊ
ΜΗΦΕΝ\ ΙΣΠΛΙΘΟΙΚΑΚΟΝ

ubi videtur scriptum fuisse ἐνθάδε κατοικεῖ, μηδὲν εἰσειάτω κακόν.

1139. Amuletum Aegyptium. C. I. 4971.

Εἰς Βαῖτ, εἰς Ἀθώρ, μία τῶν βία, εἰς δὲ Ἀκωρι
χα[ῖ]ρε, πάτερ κόσμου, χαῖρ[ε], τρίμορφε θεός.

1 legebatur μία Τωνβία. — 2 ΧΑΡΕ — ΧΑΙΡΘ.

1140. Modoetiae in thesauro ecclesiae cathedralis amuletum. C. I. 9065.

a. Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστοῦ)ς.

π(άτε)ρ εἰς χιράς σου παρ[α]τίθ[η]μι τὸ π(νεῦ)μά μου.

ἡ μήτηρ σου
ὁ υἱός σου.

cf. evang. Luc. XXIII 46 et Ioann. XIX 26. 27.

b. Θεῦγ' ἀπ' ἐμ[ῆ]ς καρδίης, δολομήχανε, φεῦγε τάχιστα,
φεῦγ' ἀπ' ἐμῶν μελέων, οη[ι], πῆρ. Βελιὰρ κ[ακός]μορ[φ]ε,
. . . . μ[ι]τ[ρ]ασμα, δράκων, θη[ρ]ῶν λ[ό]χε, λύσσα χό[λ]ος [τε,
βάσκαν[ος], ἀνδ[ρ]οφόνο[ς] καὶ πε[ρ]ιτόγον[ο]ν [γ]ένος. . . .
5 λυγ[ό]ν ἐ[π]ασσύ[τερον] σ[κ]εδά[σ]α[ς] καὶ θαν[ά]τοιο,

*Χ(ριστὸ)ς ἄναξ κέλετέ σε φυγε[τ]ν ἐς λῆτμα θαλάσσης
 'Εγέας [σ]κόπελ[ό]ν [τ]' 'Εγέ[ο]ν ὠκαι[α]ν[οῖο],
 ἐς ἐ[ω]νοπ[υ]ρ[ε]ῖο[ν] ἀτάσθα[λ]ον· ἀλλ' [ὅ]πότε[ι]κε.*

Versus Iustiniana aetate non recentiores esse iudicat Kirchhoff. — In praescriptis ΠΑΡ | ΤΙΘΕ | ΠΜΑΜΟΥ. — 1 ΕΜΕ — 2 ΨΟΦ[ΝΥΡ] ἔφι, πῦρ Kirchhoff; non ausus sum ψοφόπυρ scribere. — κ | ΜΟΡΕΑΣΜΑΣΜΑ κ[ακ]ο-ρέ[κτ]α Kirchhoff integrum relinquens versum proximum, qua ratione vereor ut litterae numeris sufficiant. — 3 ΕΗ | ΛΟΧΕ θηρῶν λόχε scripsi; cogita serpentem ex inproviso feras opprimentem. — ΧΟΟΒΑΚΑΝ | ΔΕΟ ΦΟΝΕΟΥ χάλος τε dubitanter scripsi; dein Kirchhoff βάσκανος ὀφθαλμοῦ, quod solito lenius dictum videtur de satana. — 4 ΠΡΟΤΟΓΟΝΥ | . ΕΝΟC CΕΠCΑΥΓΩΝ πρωτογόνου μένος Kirchhoff; γένος praetuli, cui addendum fortasse ἐχθροῦ. — 5 ΛΥΤΩΝΕΗCCEΥC | ΚΗΚΑΚΗCΟΥΛΟΚΑΙΘΑΝΝΑ λυγρὸν ἐπασσυντέρης κακίης . . . καὶ θανάτοιο Kirchhoff, ubi extremum vocabulum verum fortasse non est; λυγρὸν i. q. λογρὸν. Ceterum sacrorum librorum peritis emendanda haec conviciorum turba curae esto. — 6 ΦΥΤ | ΕΝ — 7 ΕΡΕ | ΑΚΙΟΡΕΩΝΕCΕΥ. ΩΚΑΙ | ΗΝΩΗ 'Εγέας σκοπέλων et ὠκαιανόιο Kirchhoff. — 8 ΕΟΝΟΠΕΡΟΙΟ | ΚΑΤΑCΘΑΚΟΝ corr. Nauck. — ΑΛΛΗ | ΠΟΕΚΕ corr. Kirchhoff.

1 numeros restitueris deleto ἐστὶν verbo. — 2 Simon. fr. 66 B., nisi quod σργᾶν male pro σργᾶς scriptum et ὁέ insertum est in senarii gratiam. Cf. Wilamowitz *Bullet. arch.* 1874 p. 51, qui vertit:

*ingredere limen: cura non potest sequi,
tutum est fidei praemium silentio.*

*1138. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 733.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνεικος Ἡρακλῆς
ἐ[νθ]άδαι κατοικεῖ, μηδὲν εἰςεἰαίτω κακόν.

Similia conlegit Buecheler *Mus. Rh.* XII 248 sqq. — 2 εἰςεἰαίτω i. e. εἰσέτω, de qua forma vide Lolliani praeceptum in Phrynichi ecloga cum adnot. Lobeckii p. 15 sq. — Eosdem versus non adgnoverunt in titulo provinciae Curdistan C. I. 4673:

ΗΡΑΚΛΗ Λ ΔΕΚΥΠΤΙΕ'
ΜΗΦΕΝ\ ΗΠΛΙΘΟΙΚΑΚΟΝ

ubi videtur scriptum fuisse ἐνθάδὲ κατοικεῖ, μηδὲν εἰςεἰαίτω κακόν.

1139. Amuletum Aegyptium. C. I. 4971.

Εἰς Βαῖτ, εἰς Ἀθώρ, μία τῶν βία, εἰς δὲ Ἀκωρι
χα[ῖ]ρε, πάτερ κόσμον, χαῖρ[ε], τρίμορφε θεός.

1 legebatur μία Τωνβία. — 2 ΧΑΡΕ — ΧΑΙΡΘ.

1140. Modoetiae in thesauro ecclesiae cathedralis amuletum. C. I. 9065.

a. Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστό)ς.

π(άτε)ρ εἰς χιράς σου παρ[α]τίθ[η]μ[ι] τὸ π(νεῦ)μά μου.

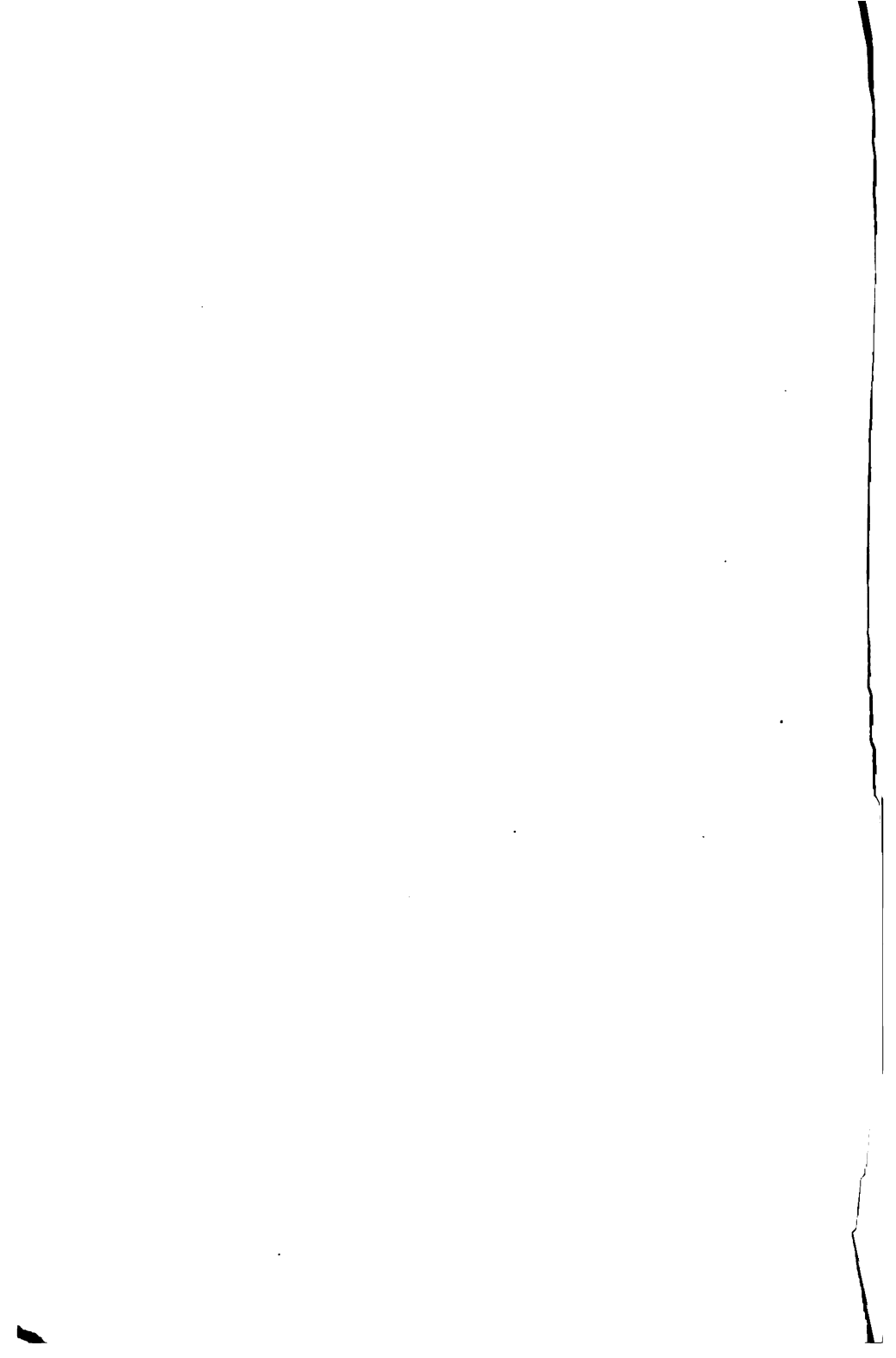
ἡ μήτηρ σου
ὁ υἱός σου.

cf. evang. Luc. XXIII 46 et Ioann. XIX 26. 27.

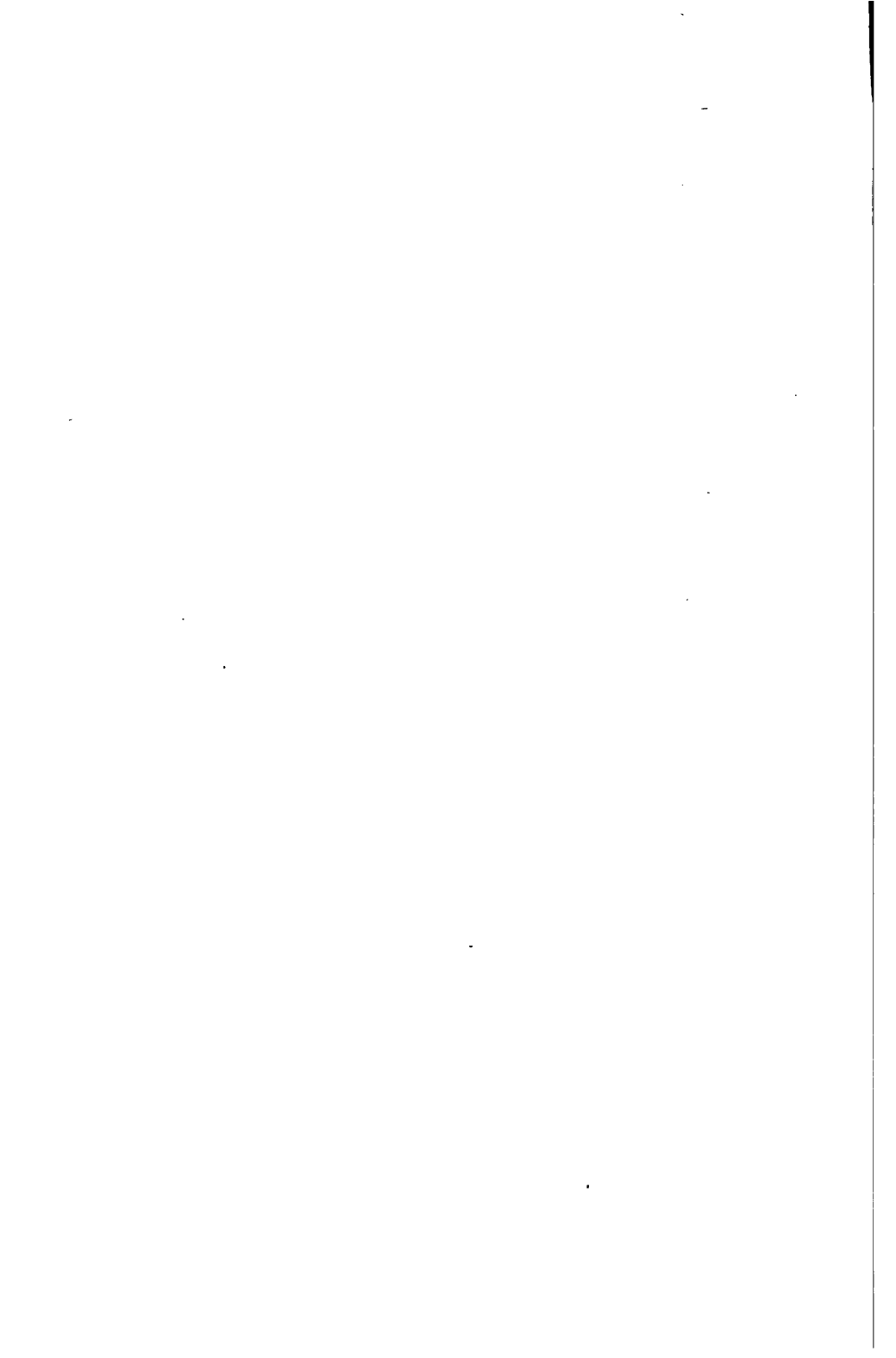
b. Φεῦγ' ἀπ' ἐμ[ῆ]ς καρδίης, δολομήχανε, φεῦγε τάχιστα,
φεῦγ' ἀπ' ἐμῶν μελέων, οφ[ι], πῦρ. Βελιὰρ κ[ακός]μορ[φ]ε.
... μ[ι]άσμα, δράκων, θη[ρῶν] λ[ό]χε, λύσσα χό[λ]ος [τε.
βάσκαν]ος, ἀν[δρ]οφόνο[ς] καὶ πε[ρ]ωτόγον[ο]ν [γ]ένος...
5 λυγ[ρό]ν ἐ[π]ασσύ[τερον] σ[κ]εδά[σ]α[ς]... καὶ θαν[άτιο],

Χ(ριστὸς) ἄναξ κέλετέ σε φυγε[ι]ν ἐς λῆτμα θαλάσσης
 Ἐγέας [σ]κόπελ[ό]ν [ι] Ἐγέ[ο]ν ὠκai[α]ν[ό]ιο,
 ἐς ἐ[ω]νοπ[υ]ρ[ε]ιο[ν] ἀτάσθα[λ]ον· ἀλλ' [ὕ]πρε[ι]κε.

Versus Iustiniana aetate non recentiores esse iudicat Kirchhoff. — In praescriptis ΠΑΡ | ΤΙΘΗ | ΠΛΑΜΟΥ. — 1 ΕΜΕ — 2 ΨΟΦ[ΠΥΡ ὄφι, πῦρ Kirchhoff; non ausus sum ψοφόπυρ scribere. — Κ | ΜΟΡΕΑΣΜΑΜΑ κ[ακ]ο-
 ρέ[κτ]α Kirchhoff integrum relinquens versum proximum, qua ratione vereor ut litterae numeris sufficiant. — 3 ΘΗ | ΛΟΧΕ θηρῶν λόχε scripsi; cogita serpentem ex inproviso feras opprimentem. — ΧΟΟΒΑΚΑΝ | ΔΕΟ
 ΦΟΝΕΟΥ χόλος τε dubitanter scripsi; dein Kirchhoff βάσκανος ὀφθαλμοῦ, quod solito lenius dictum videtur de satana. — 4 ΠΡΟΤΟΓΟΝΥ | . ΕΝΟC
 ΠΕΠΛΑΥΤΩΝ πρωτογόνου μένος Kirchhoff; γένος praetuli, cui addendum fortasse ἐχθροῦ. — 5 ΛΥΓΩΝΕΗΑCCEΥC | ΚΗΚΑΚΗCΟΥΛΟΚΑΙΘΑΝΝΑ λυγρὸν
 ἐπασσυντέρης κακίης . . . καὶ θανάτοιο Kirchhoff, ubi extremum vocabulum verum fortasse non est; λυγρὸν i. q. λογρὸν. Ceterum sacrorum librorum peritis emendanda haec conviciorum turba curae esto. — 6 ΦΥΓ | ΕΝ —
 7 ΕΓΕ | ΑCΚΙΟΡΕΛΩΝΕΓΕCΥ. ΩΚΑΙ | ΗΝΩΗ Ἐγέας σκοπέλων et ὠκαιανόιο Kirchhoff. — 8 ΕΟΝΟΠΥΡΟΙΟ | ΚΑΤΑΘΑΚΟΝ CORR. Nauck. — ΑΛΛΗ | ΠΟΘΕΚΕ
 CORR. Kirchhoff.

ADDENDA.

1a. Athenis in museo centrali descripsit Leo amicus.

Παι[δὸς ἀπ]οφθιμένοιο Κ[λεοί]του τοῦ Μενεσαίχμου
μνημ' ἐσορῶν οἴκτιρ', ὥς καλὸς ὦν ἔθανε.

VI saeculi. — 1 nomen supplevit Kirchhoff.

2 v. 1 lege Ξενοφάντῳ.

4a. Fragmentum atticum in museo Britannico. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 108.

Nomen . . τόδ]ε σῆμ' ἀγαθου [καὶ σώφρονος ἀνδρός
Ἀριστίων]ς μ' ἐποίησ[ε].

Non verba tantum eadem fere atque in Antilochi titulo (n. 4), verum sculptoris quoque manum eiusdem agnovit Hirschfeld. Cuius quoniam nomen Ἀριστίων est, adparet in hoc titulo cum ante μ' ἐποίησε littera + superest patris nomen additum fuisse. — Graviter erravit, uti conlatis ectypis efficitur, Roehl *Sched. epigr.* p. 21 fragmentum cum titulo dedicatorio n. 755 parum apta ratione coniungens.

35a. Athenis. De anaglypho superest mulier sedens alteri figurae quae periit dextram iungens. Misit Leo.

Δημήτριος[ς
Θεοδότη Σ

a. Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα τὸ σὸν, [Δημήτριε, σῶμα
οἴχεται εἰς Ἑρεβος· σωφροσύνη δὲ τρόπων

θάλλει ἀγῆρατος· τύμβωι δέ σ[ε] θῆκεν ἑαυτῇ
4 Ἐρξίς ἴσον στέρξας· οἷσί τε ἴσον τέκεσιν.

b. Ἄφθονον εὐλογίας πηγὴν, Δημ[ήτριε, καλὸν
ἀσκήσας κόσμον σωφροσύνη[ς, ἔλαβες·
ὦν σε χάριν στέρξας· Ἐρξίς
μνημεῖον φιλίας τεύξε τάφ[ον] φθιμένωι.

Alterius saeculi in partem. — 2 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. vel haec vel similia supplenda, si quidem v. 4 ΟΙΚΗΤΗΙ certam lapidis lectionem esse affirmat Koehler. — 5 cf. n. 35, 2 ἤρῃται δ' ἄφθονος εὐλογία. — 6 κόσμον σωφροσύνης intellege ut σωφροσύνης ἀρετὴν n. 384 et 525. — 7 ΕΡΞΙΤΕΙΔ' quae quoniam Koehler legit temptare non audeo. Sententia eadem videtur quae v. 4, velut τεκέεσσιν ὁμολῶς.

40. Cf. Gomperz *Act. acad. Vindobon. min.* 1876 p. 587, qui v. 3 σῆς δ' Ἀκαδημείης, v. 6 δῆμος Ἀθηναίων δ' ἐσθλὸς ἔτεισε χάριν scribit, neutrum satis apte.

97a. In agro Eleusinio. C. I. 401.

Μνη]μα τόδ' ὑψιφανὲς Δη[οῦ]ς [ξ]α[χόρ]οιο δέδορκας,
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνεγκαμένου,
ὃς τελέτας ἀνέφηγε καὶ ἔργια πάννυχτα μύσταις,
Εὐμόλπου προχέων ἡμερόεσσαν ἦπα.
5 ὃς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρέσεν, ἀλλ' ἐσάωσε
ἄχραντα ἀρρήτων θέσμια Κεκροπίδαϊς.
ἃ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων
.

Recte videtur Boeckh v. 5 Gothos intellegere, qui ca. a. 269 Graciam pervagati sunt; cf. ad n. 878. — 1 ΠΙΜΑ — ΔΗ . . ΛΙΑΙ ΟΙΟ ΕΠΙ. Boeckh. Hierophantae nomen consulto tacetur.

180 v. 3 lege στονό/εσσαν.

181a. Coreyrae. C. I. 20. Melius ex Mustoxydae editione Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 578 coll. tab. Describam tituli imaginem vulgaribus litterarum formis usus.

ΙΑΤΞΗΟΤΞΟΤΤΑΜΟΜΙ

ΕΠΙΤΥΜΟΙΡΟΛΥΝΟΡΑΞ

. ΤΑΜΟΤΞΗ

Ab initio tituli unus dimidiatusque alter versus pes periit; singulos pedes si quinarum fere litterarum fuisse ponimus, septenae octonaeve litterae a dextra lapidis parte supplendae sunt singulis versibus. Vnde reperies vv. 3 et 4 undeviginti vigintive litteras restitui debere. Itaque sic propono ut legatur:

Σᾶμα . . .]ίμου (nomen filii) ματρὸς ἐγὼ ἔστα[κ] ἐπὶ τύμῳ
Πολυνόρας· σ[τοναχὰ δὲ υἱῷ καταλεί]πετο ματρ[ός].

vi saeculi. — 1 adparet falso me supra n. 181 τύμβῳ correxisse pro eo quod traditum erat τύμῳ. — 2 Πολυνόρας Wilamowitz.

197a. Rhodi in basi sepulcrali. C. I. 2545.

Ἀμφιλόχου τοῦ Λαάγου Ποντωρέως.

Ἦκει καὶ Νεῖλου προχοὰς καὶ ἐπ' ἔσχατον Ἰνδὸν
τέχνας Ἀμφιλόχῳ μέγα κλέος ἄφθιτον αἰεῖ.

Aetatis videtur graecae; traditur r forma. — Amphiloehus Lagi f. (nam Λάαγος idem esse quod Λᾶγος inde contractum recte observat Boeckh) Pontoreae natus fuit, quam τῆς περᾶς Rhodiorum partem fuisse Boeckh coniecit.

208 v. 13 fortasse ἀπ' ὀλβίων.

221. Cf. Weil *Mittheilungen des archaeol. Instit. in Athen* I 334 adn., qui patris nomen ΕΧΕΡΠΑΤΙΑΡΩ in lapide legit.

222. Cf. Weil *Mittheil. cett.* I 329 adn., qui v. 1 testatur in lapide esse ἀρετῇ λάμψαντα, v. 2 ΤΕΜΕΝΙ, v. 5 στεφάνοις, v. 6 μανίσου', tacet vero de vv. 7 et 8.

228 a. Ephesi. Edidit minusculis litteris, ut omnia, Wood *Discoveries at Ephesus: Inscriptions from the city and suburbs* n. 10.

“Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι,”
εἶπε μ[ελιγ]λώσσω Ἰδρις ὁ Πιερίδων·
τοῦτ’ ἐτύμως ἐπ’ ἐμοί, φίλε, κέκριται· ἂν γὰρ ἀνείλεν
μνάμαν ἅ κακία, παῖς πάλιν εἰργάσατο.
5 καλὰν δ’ ἐξωύζων γενέτα χάριν, οὐ βίωτον φῶς
δεύτερον, ἀλλὰ κλέους ἥψ’ [ἐ]ρον βίωτον.
αἰνῶ Μουσάων σεμνὸν γένος· εἰς ἀρετὰν γὰρ
δῶκαν ἐμοὶ τέκνον ζῶσαν ἐνφροσύνην.

Nomen patris, cuius malignorum hominum studio accusati memoria damnata fuisse videtur, iure tacetur; at mirum quod nec filius nominatur, quem superstitem relictum sperat pater sibi demptam famam reconciliaturum esse. — 1 Od. γ 196. — 2 suppl. editor. — 6 ἥψ’ ἱερὸν editum. In lapide haec opinor sunt ΗΥΕΤΕΡΟΝ, in quibus qui descripsit neglectam putans elisionem et i pro τ legens erravit; nam hoc voluit poeta alteram accendit mihi etui non vias lucem, tamen laudis famaeque vitam. — 7 εἰς ἀρετὰν in virtutis gratiam.

228 b. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 19.

“Ἄρτι με] νυμφιδίων κραδίην πεπληθότα λέκτρων
Ζω[ι]λον αἰακτῷ τῷδ’ ὑπένασσε τάφῳ
καλ]ή τε γνωτῇ τε παναιδοίῃ Στρατονίκη
ξυν]ά τ’ Ἀλέξανδρον κοῦρον ὁμηγενέα,
5 ἀσ]τοῖς καὶ ξείνοισι προσηγέας, ἐσθλὰ μὲν εἰπεῖν,
ἐσθλὰ δὲ καὶ ῥέξαι πάντας ἐπισταμένους.
Ἀητογενές, σὺ δὲ παῖδας ἐν ἡρώεσσι φυλάσσοις,
εὐσεβέ]ων αἰεὶ χῶρον ἐπερχόμενος.

Bonae aetatis. — Editor falso suppletis vv. 1 4 8 nihil intellexit; probabiliter vero idem v. 2 nomen et v. 3 καλή adiectivum restituit. — 5 sq. imitatur poeta Leonidae Tarentini epigr. A. P. VII 440 ἥδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοις προσηγέα-ἔρδειν.

229. Ed. Wood *Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 18, qui v. 1 legit Πόλυτα i. e. Πώλυτα, recte fortasse, et subscripta addidit haec:

ὁ ἐνοχλήσας τούτῳ τῷ βωμῷ ἢ τῷ τόπῳ καταβαλεῖ
εἰς τὸν φίσκον (θηνάρια) μυρία.

241a. In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς. ἔτος πρῶτον, περίοδος δευτέρα (Smyrnae 1876) p. 56.

- Ἀφλέκτους Ὑμέναιος ἑμῶν ἡείρατο πένκας
 ἀμφὶ διπλῶν, ὅτε μοι φέγγος ἀνεῖχε, γάμων
 ἄγε δυσὶν ζευθεῖσα φίλοις ξυνάοσι τέκνων
 οὐδὲ σὺν ὀπλοτέρῳ μακρὸν ἔτεινα βίον
 5 ἀλλ' ὁ μὲν ἀκμαῖος στέργων ἑμὸν ὤλετο λέκτρον,
 τρισσὰ ἐν ἑμοῖς κόλποις ὄρφανὰ τέκνα λιπὼν
 εἰς δὲ δόμους ἀέκουσα φίλου πάλιν ἤλυθον ἀνδρός,
 ὥς θάμις, ἀρχαίων κηδομένη λεχέων
 ἀλλὰ καὶ ὁμποθέουσα πλέον, φιλέοντα δὲ μεῖζον
 10 προὔλιπον ἀμφὶ διπλοῖς νηπιάχοισι πόσιν
 τὸν δ' ἑμὸν ἐχθαίρων ἄδικομμόρον οἰκτρὰ γοῶται
 ἧς ζωῆς τέκνων οὐνεκα φειδόμενος.
 τίς δὲ κόρας ἀδάκρυτος, ὅταν φρενὶ πότμον ἀ[κού]ροι
 τὸμβαρύν, ὥς με τρίτῳ νῦξ ἐμάρανε φάει;
 15 ἢ δέ με πρὶν σῶζουσα πολύστονος Εἰλείθυια
 πάσας ἀπρήκτους λοίσθιον ἔσχε λιτάς,
 ἀμφὶ δέ μ' ὠδίνεσσι δυηπαθέσιμμογένουσιν
 θῆκ' Ἀίδης ἔμπνουν εἰς μυχὸν εὐσεβέων.
 οὐνεκα καὶ πρὸς τέκνα καὶ ἀνέρας, οἷς [ἐπ'] ἀνέσχον
 20 εὐχὴν ἐξ ὀσίου, τέ[ρ]μ' ἐπέ[β]ην βιοτῆς.

De aetate tituli incertum est iudicium: litterarum formae non traduntur, nomina tacentur; iota mutum additum dativo τρίτῳ (v. 14) et participio σῶζουσα (v. 15), omissum in dativo ὀπλοτέρῳ (v. 4), quae res una cum littera ν sequenti μ adsimilata (vv. 9 11 14 17) vetat ne secundo p. Chr. n. saeculo recentius epigramma existimemus; in sola tamen carminis indole si iudicium positum sit, ex narrandi inconcinnitate et ex loquaci eodemque quaesitiore dicendi genere de recentiore potius poeta cogitaverim quam de antiquiore quidem sed inhabiliore. — 1 ἀφλέκτοι πένκαι incassum accensae faces. — 3 ξυνήνοα λέκτρων i. e. uxorem dixit Christodorus *ecphr.* 207; minus apte poeta Smyrnaeus. — 7 ἄλλῳ viro nupsi, lugens, ut par est, priorem amissum. — 8 κηδομένην traditur. — 9 et ego illum et ille me magis amabat viro priore. — 12 cf. 204, 19 sq. — 13 πότμον ἀνέχοι traditur. Dubitanter ἀνεχοί in ἀκογοί correxi; displicet illud φρενὶ ἀκούειν. — 19 οἷσι ἀνέσχον traditur. Mirum est εὐχὴν ἀνέσχον (i. e. εὐχομένη χεῖρας ἀνέσχον), non tamen ultra poetae artem, neque quod scripsi οἷσιν pro οἷσι ferri non posse videtur, ut sit idem quod ὃν ὕπερ. — 20 traditur τειμαε πέρην βιοτῆς; cf. supra n. 343.

241b. Prope vicum Ali-Aga ad novam Phocaeam. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη cet. p. 12sq.

Ὁ τᾷς ἀοιδ[ᾶ]ς ἀγεμὼν ἀν' Ἑλλάδα,
ὁ παντάπασιν ἐξισώσας τὰν λόγῳ
καὶ τὰν ἀτάραχον ἐν βροτοῖς θεύσας ὁδόν
Πυρρῶνιστάς Μενεκλῆς ὅδ' ἤμην ἐγώ.

Meneclēum Πυρρῶνειον philosophum fuisse censet Wilamowitz coll. v. 3; quod si quem offendat propter Πυρρῶνιστῆς vocabuli formationem, cogitare poterit de Πυρρῶνιστῶν collegio, quod a Pyrrhone auctore et conditore nomen duxerit. — 2 τὰν λόγῳ videntur poetae verba dici, quae suis cantus numeris plane se exaequasse et ad amussim expressisse ille gloriatur. — 4 voluit ὅδ' εἴμ' ἐγώ vel ὅδ' ἦν ἐγώ.

243. Nuper edidit ipse C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 341 sqq. Qui etsi ordinem versuum recte constituit tamen arte scriptoris non perspecta singula epigrammata mirum in modum inter se confudit. Vt mittam quae a me olim inventa iam suo nomine reposuit (nam et ipsa leviora sunt et fallax memoria ex praesenti sermone repetita) enumerabo quae aliter ille conformaverit. Scripsit v. 2 τῆς σῆς ἔρχο-
χον νῖα τέχνης, v. 10 τῆς τ' ἱστορίας, v. 11 νοῦτος. Tum post v. 11 distichon excidisse ratus alteram pentametri partem recte fortasse sic reparavit ν[οῦ]τος ἔλυσ[ε] μέ[γε]νος. V. 14 νῦν σε, φίλος vel νῦν σ', ἦρω, quorum alterum sane ferri potest. V. 16 non expedivit, v. 18 ψυχὴ μέ-
νει ἀθανάτῃ et v. 19 σῶμα δὲ θνητὸν εἶναι. Post v. 31 ex tituli imagine patet etiam plura fuisse ad prius Pantheae epitaphium referenda: superant obscuri quidam litterarum apices. V. 32 integrum reliquit, v. 33 legit ut ipse legi.

Eorundem titulorum pars edita etiam in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθήκῃ (cf. ad n. 241a in his Add.) p. 52, ubi recte supplevit editor v. 1 invenitque v. 31 ἐνθα et κείσομαι.

242a. Circa Pergamum teste Perrotio, qui edidit *Revue archéol.* 1876 p. 283. Apud Elaeam inventum refert editor in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθ. (cf. supra ad n. 241a) p. 17, et hoc quidem verum esse docet v. 1; Elaea enim ad mare sita urbs.

...]ην ὠκεανοῖο δεδου[π]ότα
Σῶταν δυσμενῶν μαρ[ν]άμενον προμάχοις,

- νίεα τὸν Φιλίον, ὃς ἀγοντα
 ὠκύμορον κρυόεις ἀμ[φεκάλυψ' Ἀίδης
 5 Κελτῶν ἐν χεῖρεσσιν ὀ]λέσας· ἀλλ' ἀπὸ 'Ρώμης
 ἤλυθε σὺν Κίντῳ κρα[. εἰς Ἀσίην,
 ἔνθα οἱ εὐρυμενῆς γαίῃ τάφος ἐστί· φίλοι δέ
 ἐπτέρισαν ξείνῃ φῶ[τες ἀποφθίμενον·
 τηλοῦ μὲν τοκέων, τηλοῦ δ' ἀλόχοιο ποθεινῆς
 10 ὠλετο καὶ πάτρης ἄ[μμορος Ἀύσονίης].

Σώτας Φιλίον

Litteras Perrot tradidit vulgares, unde quoniam ne res quidem ut
 in mutilo titulo satis faciles sunt perspectu, nec aetas carminis definiri
 nec verba restitui possunt. Cum Celtis sive Gallograecis saepius in
 Asia conflixerunt Romani altero. a. Chr. n. saeculo. — 1 . . . ἡν editor
 Musei, addens η litteram incertam esse;N Perrot. Versu extremo
 litterae η vestigia adparere testatur ed. Mus., itemque extremo v. 2 lit-
 terae N, v. 3 A, v. 5 η, v. 6 I, v. 10 Σ. Primo versu dici videtur Sotas
 in maris litore pugnans occidisse. — 3 Φιλίον, ὃς ἄγοντ . . . ed. Mus.
 Perrot φιλοισαγοντα, quae non expedit. — 6 Κίντον dubitanter sumpsi
 romanum *Quinti* nomen esse; extrema neque minus quae v. 7 posui in-
 certa sunt.

258. Ad explicandum mirum illud νεκραγωγὸν γόνυ indicavit mihi Wila-
 mowitz Euripidis versus *Hecub.* 535 sq., ubi Neoptolemus Polyxenam
 Achilli inmolaturus precatur δέξαι χεῖρας μου τάσδε κλητηρίους, νεκρῶν
 ἀγωγούς· ἐλθὲ δ' ὡς πῆγς μέλαν κόρης ἀπραιφνὲς αἶμα κτλ'. Itaque quid-
 quid sacrorum quis facit ad sepulcrum, eo pertinent ut defunctus advo-
 cetur; advocatur autem ita, ut qui vocat terram pulset, quam ad rem
 necesse est ut genu flectat. Invitat igitur Alexandrinus ille poeta quae-
 sitius quam clarius locutus ut qui praetereat genu flectat versusque le-
 gat eoque tamquam sacris oblati mortuum ad se advocet adducatque.

273a. Paro in insula. Ed. Olympius *Athenaei* V 21 n. 8 litteris mi-
 nusculis.

Διφίλου οὔτος ὃδ' ἐστὶ τύπος, τοῦ Διφίλου υἱοῦ,
 ὃς καὶ ἐπὶ στρατιῇν δόξαν ἔχεν μεγάλην.

Videtur romanae aetatis. — 1 οὔτος ὃδ' uti ὃδ' ἐκείνος n. 633.

275. Ed. C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 352.

277a. Minoae Amorgi. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 341.

Ἄνδρα κλυτὸν Διάδ
 ὦ ξεῖν', ἐνταυθὶ τύμβο[ς ἔχει φθίμενον
 οἰκονόμον] πάτρης, ἀγορανόμον
 μυρίον ἐν Μούσαις κῦδος ἐνεγ[κείμενον,
 5 παιάνων τ[ε ἱερῶν ποιητῆν
 βοῦλαρχον τ' ἐπὶ τοῖς
 εἰκοσιᾷ] λικάβαντας ἀναπλήσαν[τα

Servata sunt exordia lapidis versuum sex eaque aequalia fere; quo magis mirum quod, si quidem probos fuisse versus sumimus, supplementis opus videtur satis inaequalibus. — 1 nomen non exputo. — 3 supplevi ex n. 405 πατρίδος οἰκονόμον, 4 ex n. 97 a in his Add. v. 2. — 7 editor cum superne et a dextra fractum lapidem dixerit videtur inferne integrum significare, ut non liceat post v. 7 pentametrum addere.

295. Ed. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 141, ubi subscripta traduntur:

Φιλοκλῆς Δημητρίου ἥρως χρηστέ, χαῖρε.

297a. Ephesi. Wood *Discoveries at Ephesus: Inscr. of tombs* n. 1.

Ἐπτα[έτ]ους ὁ τάφος παιδὸς πατρός τε σὺν αὐτῷ·
 Μαркеλλεῖνος ἦν ἀμφοτέρ[ων] ὄνομα.
 ἄλλοι μὲν στεφάνοισι, χοαῖς, δακρύοις τε καὶ ῥῥαῖς
 τειμῶσιν τὸν σόν, Μαркеλλεῖνε, τάφον·
 5 ἀντὶ χ[ο]ῶν δὲ πατὴρ ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν,
 κοιτὸν ἔχειν ἐθέλων οὐνομ[α] καὶ θάνατον.

hanc aram si quis temptaverit transferre aut in terram (?) excidere aut alias amoveri curam fecerit, dabet (sic) fisco poenam nominatim HS. X. MM. HS. haec ara defenditur ab iis qui sunt in tabulario Ephesi.

Φιλουμενῇ ἀνδρὶ ἰδίῳ καὶ τέκνοις ἐκ τῶν ἰδίων.

1 ἑπτάπους, 2 ἀμφοτέρο[ν], 3 δακρύοις, 5 Ἀντίχθων editor.

306a. In museo Smyrnaeo. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 56.

Παῖδά με] Πλουτάρχου Διονύσιον ἄδε κέκευθε
γαῖα, τὸν αἰθ[έ]ρι ὡς ἀστέρα λαμπόμενον
ἀθλοφόρον [τ]αχύτατι· τί τὸ πλέον; εἰς Αἶδα
ἦλυθον ἡβήσας [ἐννεακ]α[ιδ]εχέτης,

5 ο[ὗ] τῶν πόνος, ἀλλ' ὃ
πένθος ἐφῆ[κε] πικρὸν μοῖρ['] ὅλο[ῃ] γενέταις.

1 ante Πλουτάρχου novem litterarum patet spatium. — 2 αἰθρίως traditur; cf. A. P. VII 373 τοῖους ἀστέρας αὐχήσεις Ἑλλάδι λαμπομένους. — 4 ἡβήσας ἀ[μ'] ἐχέτης traditur. — 5 sq. sic editi ὅ[ν]των. λ[ῦ]σε δὲ γούνατα οὐ πόνος, ἀλλ' ὃ δν[ό]φειον]-πένθος ἐφῆ[πλωσαν ἀμφίπ]ο-λοι γενέταις. Sententia fere eadem videtur quae supra n. 116 τεθνεώς σὺν οἷς ὁδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς γονέσιν. V. 6 parum refert ἐφῆψε an ἐφῆκε scribas; μοῖρ' ὁλόῃ certa est.

307a. In museo Smyrnaeo sub anaglypho, cuius argumentum non diversum suspicor esse ab n. 529. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241a) 1873-1875 (ed. Smyrnae 1875) p. 88.

Οὐκ ἀκλεῇ Δεκούρατον ὄρᾳς, ὃν ἀνεῖλε Σαγ[ί]ττας
λαυῆς χειρὸς ἐμῆς οὐ προφυγῶν θάνατον.

1 Σάγ[ας] editor; corr. Wilamowitz.

313a. In museo Smyrnaeo. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 67.

Νύσης εὐτάκτου τε καὶ ἐργατίδος τόδε σῆμα.

Nysa ancilla fuit frugi et laboriosa.

319a. Philadelphiae. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 123.

Γάιον [ἐν]θάδε, ξε[ῖ]ν', ἐσορᾷς,

ὃς θάνεν [ὁ]κταέτης·

τῷ δὲ π[α]τὴρ Γάιος Παπ[ι]αν[ή] τε] τεκοῦσα
μνείας χ[ά]ριν εἰκόνα τῇ[ν]δε

5 ἀν[έ]θεσαν.

ἔτους [μ]η(νὸς) Ἀπελλαίου[ν].

Sic haec edita sunt, nisi quod versus distinxi atque v. 1 ξέν' pro ξέν', v. 5 ἀνθεσαν pro ἀνέθεσαν reposui.

333 a. Pergami. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241 a) p. 41.

Ἡμην ἐν ζωῇς · φάος [ἡδὺ δὲ] λείπον ἀγεννῶς·
οὐνομά μοι Χρηστεῖνος τὸ πρίν, ἀνέθρεψε δὲ γαῖα
Βειθυνῶν πρώτῃ Νικομήδεια, κτεῖνε δ' Ἀχιλλεύς·
ταῦτα δὲ πάντα μίτοις μο[ι]ρῶν πάθον, ὡς ἄνθρωπος.

5 Ἀντωνία Ὀρεῖνψ ἀνδρὶ ἰδίῳ μνείας χάριν.

1 editum φάος [λαμπρόν]. — ἀγεννῶς si verum est, defunctus dici videtur liberos non reliquisse. — 2 nomen ab initio Chrestinus, postea Orinus fuit. — Ceterum cf. titulos Nicaeenses n. 350 sq.

335. Ante v. 1 non debbam tacere tradita esse haec:

. . . ΕΚΤΗΣ . ΩΝΙ . . . Ω . . . ΝΟΣΙ ΔΛΙΗ

a Franzio vix recte sic restituta ἐκ τῆς τῶν χώρων προσόδου κατεσκευασθῇ. — 8 haec tradita ΩΝΕΙΚΑΜΕΣΣΦΑΛΛΕΡΑΜΟΣ ΔΔΕΔ . . Ι. ΝΑΣΕΝ κτλ.

337. Cf. Marquardt *Antiquit. reipubl. rom.* II 487.

459 a. Syriae nescio quo loco. Perrot *Rev. arch.* 1877 p. 61.

Τὸν σοφὸν ἐλλό[γμον] καὶ παιδεύσαντα ἐφήβους,
τὸν θρέ[ψαν]τα βροτοὺς καὶ ἐν στέρνοισι δίκαιον
παρθενικὰς τελέσας ἄ[ξ]ια νυμφιδίων,
καὶ ζήσαντα καλῶς ἐβδομήκοντα ἔτη,

5 Κατάγραφος ἐνθάδε κεῖται.

1 ΕΛΛΟ | ἐν λόγοις Perrot, recte fortasse. — 2 ΘΡΕΙ | ΤΑ et 3 ΑΖΙΑ corr. Perrot. — 2 δίκαιον scil. ἄνδρα. Nam si a verbo τρέφειν penderet, scriptum oportuit τὸ δίκαιον. — 3 non intellego; videtur Perrot nescio quid turbasse; τελέσας nominativus non offendit. — 5 Κατάγραφον etsi vetuit Perrot nomen feci; inepte enim dixeris *imagine exsculptus ille hic situs est*, quae illius est explicatio.

461a. Megaris. Lenormant *Mus. Rh.* 390 n. 230.

Σᾶμα τόδε Ὑψικλέους Μεγαρῆς τόνδε

Descripisse se ait editor a. 1863, neque hoc anno ipse titulus videtur antiquior, licet litteris sexti saeculi scriptus. Supplementum vix aliud inveneris praeter hoc Μεγαρῆς τόνδ' ἐνθάδ' ἔθαψαν, ubi tria illa τόδε et τόνδε et ἐνθάδε iuxta posita inperiti potius falsarii quam sexti saeculi produnt ingenium.

463a. Prope veterem Corinthum. Lolling *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* I 40 coll. tab.

Δεινία τόδε [σᾶμα], τὸν ὤλεσε πόντος ἀναι[δής.

vi saeculi. — Supplevit Kirchhoff.

471a. Spartae. Roehl *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 233.

Αἰνετίδαν με χθὼν Πολυαινέτ]ον εἴλε Κόρινθος,
ἀνίχ' ὑπὲρ Σπάρτας ἐν συνόδοις ὁλόμαν,
ᾧ μοι μνᾶμ' ἐπέθηκε πατ]ρὶς δέ μοι ἐστὶν Ὀρειοί.
ζαλωτὸς δ' ἔσομαι τοῖς ἐπι]γινομένοις.

iv saeculi. — Editoris supplementis mea praetuli. — 3' Ὀρειοί oppidum ignotum.

497a. Cyparissiae Meisseniorum. Leake *Itiner. Peloponn.* I 293.

a. Κλεινὸς παῖς
αὐτομάτῳ [θανάτῳ] θνη[σ]κ

perierunt duodecim vel quattuordecim versus.

b. Ξυστοῦ με παῖδα
.

5 τὸν καλ(λ)ίνεικον χῶσεν, ἄρσενας δ' ἵ[ο]
λιπόντα παῖδας καὶ φάος [γυ]ναῖκά τε
χῆρην Ἀριστόκλειαν, [ῆ] φιλ[αν]δρίας
ἀρχαῖον ἐζή[λ]ωσεν ἡθος· [ῆς] βα[ρ]ύς
δαίμων ἀπέσχ[ισ]έ[ν] με [καὶ] παίδων δυ[εῖν],
10 οὓς ἀντ' ἐμεῖο Τα[ίναρ]ος φίλη πατρίς
ἄγοιεν] εἰς βίον γηραιὸν μέτρον.

555. Praetermisi adnotare v. 6 ex Wilamowitzii apographo in lapide ipsum illud πιστοτάτης extare.

564. Huius tituli nuper in hortis Aldobrandinis fragmentum effossum est editumque tamquam novum in *Bullet. della Commissione archeol. municipale* Romae 1876 p. 113.

. . . ΤΟΕΡΟΠ . . .
 . . . ΝΤΕΣΕΜΗC . . .
 . . . ΣΠΟΔΙΗC
 . . . ΝΕΦΗΜΕΤΑΠΕΝ . . .
 . . . ΨΑΥCΤΟΚΕΕCΤΟΚΕ . . .

588 v. 10 verissime observavit Wilamowitz senarium facere voluisse scriptorem

ἔτε(σ)σιν (ἐπτὰ), ἡμέραισιν (ἐνδεκα).

quod ni ita esset, non scripturum fuisse ἡμέραισιν.

646a. Urbini in palatio ducum. Ectypo utor Bormanni.

— — — — —
 ἀλλ' ὅτε μοιράων τρίπλους μίτος ἐξεκινώθ[η]
 καὶ λοιπὸν θανάτῳ μετὰ τοῦτο τὸ φῶς μετέβαι[νον],
 ψυχὴ μὲν πρὸς Ὀλυμπὸν ἀνήλλατο, σῶμα δὲ πρ[ὸς γῆν]
 καὶ λυθὲν ἐξεπόθη καὶ οὐδὲν ἔχω πλέον ὁστῶ[ν].

5 ὥς οὔν καιρὸν ἔχεις, λοῦσαι, μύρισαι, σπατάλησον
 καὶ χάρισαι, δαπάνησον, ἅπερ δύνασαι· τίνη τηρεῖς;

M. Septimius Diocles fecit sibi et Iul. Ca

βί[βλος] . . .

Ante v. 1 paucarum adparent litterarum apices. — 2 ΜΕΤΕΒΑΠ —
 3 ΠΡC — 4 dictio satis mira corpus solum exhaustum est.

688a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture e sepolcri scoperti sull' Esquilino* Romae 1876 p. 43 n. 74.

. . . χρυσόορος
 δωδεκέτης δὲ πέλω.

. ὅτι δαίμονες αὐτοί
 ἡρπάζ]ατ' ἐκ μερόπων
 τὴν ἐσθλὴν καὶ ἄμεμπτον ἐν Ἀysonίδεσσι κόραισιν
 ἢ πασῶν θαλερ[ᾷ προὔφερ[ε καλλ]ιοσύνη,
 5 πυκναῖσιν πραπίδε]σσι κακασμ[ένη, ἥ ν]υ μὲν αἰδώς
 ἔπρεπε σωφροσύνη τ' ἔργα τε Καλ]λιόπης
 ἐχόρε[υσεν

Plura non audeo in apographo non nimis curiose facto. Praescripta obscura sunt:

NWI II
 ΝΟC ΧΡΥCΑΟΡΟC *
 ΔΩΔΕΚΗCΔΕΠΕΛΩ
 »

In proximis primi distichi eadem videtur sententia fuisse, quae est supra n. 526 καὶ ἀπήγαγαν, δαίμονες αὐτοὶ ζωῆς. Cf. etiam A. P. VII 241 extr. — 1 ΥCOTI — 2 ΓΑΤΕΚ — 4 ΙΑΠΡΟΥΦΕΡ/// . . . ΜΟCΥΝΗ — 5 ΚΕΚΑCΥ . . . ΥΜΕΝΑΙΔΩC — 6 ΛΙΟΠΗC — 7 ΕΧΟΡΕ// puellae saltandi psallendique ars laudata fuit.

697a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture cet.* (cf. ad tit. praeced.) p. 107 n. 476.

Γάιος Οὐε[ν]οῦσ[τος]

Πα]ιδά με πενταέτη ὀλίγη ἐκρύψατο κρ[ω]σσό[ς],
 ἀ]λλίστου ταχέως ἀντιάσαντ' Αἰδεω.
 οὔ]νομα δ' [εἰ] δόξῃσαι, ἐνὶ πρώτοισι Μένης [ῆν.

ia]m spes externis semper committimus oris.

Epigrammati praescripta nomina sic traduntur ΓΑΙΟC ΟΥΕΔΟΥC, quae probabiliter emendavit Buecheler. — 1 ΚΡΟCCO// — 2 //ΛΙCΤΟΥ — 3 ΝΟ ΜΑΔΗΔΙΖΗCΑΙ alteram versus partem minime certo restitui. — Infra haec tradita:

IM · SPES · ES · EXTERNIS · SEMPER · COMMITTMVS · ORIS

restituit Buecheler adnotans versum sumptum videri ab nobiliore aliquo poeta,

772a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture* cet. (cf. ad n. 688 a) p. 128 n. 535.

Ἰουλίᾳ Κρισπεῖνᾳ ἀνδρὶ γλυκυτάτῳ καὶ σοφιστῇ,

ᾧ ὄννομα ἦν Σέκκιος Τρόφιμος, γένει Σιδήτης,
καλὸν βίον καὶ ἀμέμπτως βιώσας μετ' ἐμοῦ
ἔτη δύο καὶ δέκα· αὐτός δὲ ἀποδοὺς τὸ δάνειον

5 τῆς ζωῆς ὁγδοηκοστὸν ἔκκτο[ν] ἔτος
ὥδε κεῖται οἷκῳ ἐωνίῳ παραλημφθε[ίς].

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis speciem referunt. — 4 cf. supra nn. 387 et 522. — 5 ἔτος fortasse supervacaneum.

750a. Paro in insula. Olympius *Athenaei* V 8 coll. tab. n. 3.

Δημοκίδης τόδ' ἄγαλμα Τελεστοδίκη τ' ἀπὸ κοινῶν
εὐξάμενοι στήσαν παρθένωι Ἀρτέμιδι
σεμνῶι ἐνὶ ζαπέδωι, κούρῃ Διὸς αἰγυόχοιο·
τῶν γενεῇν βλιότῳ τ'. αὖξ' ἐν ἀπημοσύνῃ.

v saeculi. — 1 nominis Δημοκίδης nota paenultimam conreptam, sicuti in perrecenti Thucydidis epitaphio A. P. IX 583 Θεουκιδίδην Ὀλόρου Κερροπιδὴν τὸ γένος. — 4 αὖξεν ἀπημοσύνῃ editor; corr. Kirchhoff.

805a. Romae ad thermas Traianí. C. I. 5974.

a. Τῷ σωτήρι Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης
ὁ ἱατρός.

Τὰν παιδὸς καλλίσταν εἰκῶ τάνδε Θεοῖο,
Παιᾶνος κούρου ματρὸς ἀπ' ἀριτερόκου
δαιδάλλων μερόπεσσιν ἐμήσαο, σείο, Βόηθε,
εὐπαλάμου σοφίης μνάμα καὶ ἔσσομένοις·
5 θῆκε δ' ὁμοῦ νόσων τε κακῶν ζῳάγρια Νικο-
μήδης καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

b. Τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης
Σμυρναῖος ἱατρός.

- Οἷον ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλείθυιαι
 ἐκ Φλεγύου κούρης Φοίβῳ ἀχειρεκόμῃ,
 τοῖόν τοι, Παιὰν Ἀσκληπιέ, σέο Βόηθος
 10 χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεύξεν ἑαῖς πραπίσιν.
 νῆψ' δ' ἐν τῷδε ζωάγρια θῆκεν ὀρᾶσθαι
 πολλὰνι σαῖς βουλαῖς νοῦσον ἀλευάμενος
 σὸς θεράπων, εὐχῆς ὀλίγην δόσιν, οἷα θεοῖσιν
 ἀνδρες ἐφημέριοι τῶνδε φέρουσι χάριν.

π p. Chr. n. saeculo non antiquior titulus. — Dedicavit Nicomedes medicus in nescio quo templo Aesculapii infantis statnam, quam Boetham fecisse Carthaginiensem, nobilem incertae aetatis artificem sive ipse credebatur sive persuadere voluit hominibus; nam vero fuisse Boethi artem aegre ceciderim. — 1 versum horridum a poeta elegantissimo et peritissimo sic scriptum esse nego; scripsit potius παιδὸς καλλίσταν τὰν εἰκόνα τάνδε θεοῖο vel similiter. — 2 ματρός ἀπ' ἀρτιτόκου cf. v. 7 νέον τόκον. — 5 diremptum ex Simonidis aliorum imitatione nomen numeris inhabile neque ut Hephaestioni ἐπιληπτον huic poetae videbatur et in primis cultae artis documentum; vitavit tamen sano iudicio in altero epigrammate. Nicomedem qui Iacobsio duce eundem esse existimant cuius epitaphium supra n. 595 posui, eis neque cur adsentiaris neque cur obloquaris quidquam est. — 10 χειρὸς ἀγαθῆς genetivus, ne quid cum Iacobsio fallaris, suspensus ab ἀγαλμα περὶ τῆς χειρὸς monumentum.

811 v. 1 Romanorum *arguta Venus* intellegenda videtur Wilamowitzio, idemque v. 7 Hadrianae arti patrocinatus non temere *prudentem Amorem* adpellari existimat, sed ut ὁ σώφρων Ἔρως Veneris Vraniae comes (v. 8) significetur, coll. Eur. *Iphig. Aul.* 543 aqq.

828 a. Paro in insula. Olympius *Athenasi* V 20 n. 7.

Βωμὸν δορποφώ[ρον ταῖς] Νύμφαισιν μ' ἀνέθ[ηκεν]
 . . . Παπιανοῦ ἐκ τ' [αἶα] Μυρσινέας.

1 δορποφοροῖς editor. — ἡ Νύμφα Παπιανοῦ ἐκ τ[ῆς] Μυρσινέας editor. Fuit ab initio nomen mulieris velut Ἥδυκα (Ἡδυκος in titulo romano apud Wilmanns *Exempl. inscr. lat.* 535); tum parentum nomina Papiani patris matris Myrsinae. Praepositio ἐκ postposita ἀπὸ κοινῆς ut in Simmiae ep. A. P. VII 22 Μουσίων ἀμμιγα καὶ Χαρίτων. Particula ἀρε quam inserui incerta est.

842 a. Cyrenae prope templum Veneris. Anaglypho exsculpta mulier (Λιβύη) coronam inponens alterius mulieris (Κυρήνης) fronti, quae nudis brachiis leonem adsurgentem iugulat. Smith and Porcher *Discoveries at Cyrene* tab. 76 coll. p. 114.

Κυρήνην πολίων μητρόπολιν ἣ στέφει, αὐτῇ
ἡπείρων Λιβύη τρισσὸν ἔχουσα κλέος·
ἐνθάδ' ὑπὲρ μελάθροιο λεοντοφόνον θέτο Κάρπος
εὐ[ξ]άμενος, μεγάλης σῆμα φιλοξενίης.

II fere saeculi. — Cyrenes et Libyae figurae in Amphionis Cnosii anaglypho fuere descripto a Pausania X 15, 6 Κυρηναῖοι δὲ ἀνέθεσαν ἐν Δελφοῖς Βάττον ἐπὶ ἄρματι . . ἡνίοχος μὲν τοῦ ἄρματός ἐστι Κυρήνη, ἐπὶ δὲ τῷ ἄρματι Βάττος τε καὶ Λιβύη στεφανοῦσά ἐστιν αὐτόν. — 2 *Libya triplicem trium terrarum partium famam coniunctam habens.*

844 ed. V. Koehler C. I. A. II 555, qui v. 3 falsam intellegens Boeckhii lectionem θεῖν ἐσσε operaε tamen pretium non iudicat in meliore indaganda tempus consumere.

845 v. 4 pro ἴσασιν quod ferri nequit σπεύδουσιν simileve ponendum.

872 v. 3 fortasse scribendum ὑδροφόρον Μήνη Πατνίη.

874 a. Cyzici. Ex ectypo ed. Perrot *Rev. arch.* 1876 p. 270.

‘Υπέρτατε κ[ο]ρί[ραν]ε κό[σ]μου καὶ χθον[ός], Σάραπι,
δοῦσά τε κρατὶ σελήνην ἀμφίκυρτο[ν] Ἴσι,
ὕμιν τάδε καίρια τέχνης χαλκὸν εἰς καμούσης
ιδρύσατο τῆς Θεοπέιθους εἰκόνης τίπωμα
5 Ἐνναλίον κατ’ ἔνοπλον σχῆμα Μητροδώρου,
νέοισι τὸν ἄρσενα τέκνου θ[υμ]ὸν ἐκκαλίπτων
ὃν ἔσχε δις ἐννέα πλήθων [τ]οὺς ἐτῶν ἀριθμούς
πάτρας ὑπερ εἰς φρονέσσαν δηίων φάλαγγα.

Litterae editori videntur I a. Chr. n. saeculi esse, Theopithem coniecit occidisse cum patriam a Mithridate a. 73 obsessam defenderet. Filii statuam Martis armigeri specie indutam dedicat Metrodorus Isidi et ut videtur Sarapidi. Metri genus plane singulare ut ἐνόπλι σχήματι (v. 5)

responderet electum videtur; cf. Bergk *das aesthete Versmaas der Griechen* (Freib. 1854) p. 7 adn. ** — 1 Ο . . . ΕΚΟ. ΜΟΥΚΑΙΣΘΟΝ κόσμου editor idemque v. 6 θυμόν, ex Fournieri coniectura v. 2 Ἰσας scripsit. — 3 legebatur εἰκαμύσης.

875a. Olympiae nuper repertum.

Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντίνος.

- a. Τῆμμεν ἀδελφὴν Δηικράτης τῆγΓοργίου ἔσχεν,
ἐκ ταύτης δ' αὐτῷ γίγνεται Ἴπποκράτης,
Ἴπποκράτους δ' Εὐμόλπος, ὃς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
4 δισσῶν, παιδείας καὶ φιλίας ἔνεκα.
- b. Γοργίου ἀσκήσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας
οὐδεὶς πω θνητῶν καλλίον' εὖρε τέχνην·
οὐ καὶ Ἀπόλλωνος γυάλοις εἰκὼν ἀνάκειται,
οὐ πλοῦτον παράδειγμ', εὐσεβείας δὲ τρόπων.

iv saeculi ineuntis. — Paus. VI 17, 7 καὶ τὸν Λεοντῖνον Γοργίαν ἰδεῖν ἔστιν ἀναθεῖναι δὲ τὴν εἰκόνα ἐς Ὀλυμπίαν φησὶν Εὐμόλπος ἀπόγονος τρίτος Δηικράτους συνοικήσαντος ἀδελφῇ τῇ Γοργίου· οὗτος δὲ Γοργίας πατὴρ μὲν ἦν Χαρμαντίδου κτλ., ubi prae probato Keilii consilio, qui Χαρμαντίδου correxit, adhuc vicit librariorum stulta auctoritas. — 4 Eumolpum Gorgiae senis in rhetorica discipulum arguit verborum conlocatio ab initio Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντίνος. — 5 cf. Platonis *Gorg.* c. 58. — 6 Plat. *Gorg.* p. 448 c ὣν καὶ Γοργίας ἐστὶν ὃδε καὶ μετέχει τῆς καλλίστης τῶν τεχνῶν. Ceterum similem dicendi figuram vide supra n. 768 et quae ibi adtuli Simonidei carminis v. 3 et attici epigrammatis v. 3. — 7 sq. Plin. *hist. nat.* 34, 4 *Gorgias hominum primus et auream statuum et solidam Delphis in templo sibi posuit.* Eumolpus ab ostentationis crimine avum defendit.

877a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscriptions from the site of the temple of Diana* n. 11.

praecedat index discipulorum undecim.

Δίς με σοφιστὴν πρῶτο[ν] Ἀθήνηθεν καλέσαντο
Σώτηρον βουλῆς δόγμασιν Ἀνδροκλίδαι.
πρώτῳ δὲ ἀντ' ἀρετῆς τε βίου σοφίης τε λόγο[ιο]
ᾠρισαν ἐν τιμαῖς μυρ[ία] δῶρα τελεῖν.

Philostr. *vit. soph.* p. 605 ἄγει με ὁ λόγος ἐπ' ἄνδρα ἑλλογιμώτατον
 Δαμναῖον τὸν (τῶν ?) ἐκ τῆς Ἐφέσου, ὅθεν ἐξηγήσθων Σώτηροί τε καὶ Σῶ-
 σαι καὶ Νικάνδροι καὶ Φαῖδροι Κῦροί τε καὶ Φύλακες· ἀθύρματα γὰρ τῶν
 Ἑλλήνων μᾶλλον οὗτοι προσρηθεῖεν ἢ σοφιστὰι λόγου ἄξιοι. Aliter Ephesii
 iudicaverunt, qui bis illum *sophistiarum principem* honorifice adpellaverunt.
 Fuit Soterus Atheniensis natione, disciplina Ephesius. — 3 sqq. suppl.
 Wood.

879. In praescriptis lapis habet INTERCETERAS | . . CENTESARTES, ubi
 Henzenium coniecisse *lucentes* perhibet L. Ieep *Claud. carm.* praef. p. XV.
 — De ipso epigrammate recte Wilamowitz: *aequare dicitur Claudianus
 Homerum Vergiliumque, quia et graecos condidit et latinos versus. Nam
 unum fuisse Claudianum poetam Alexandrinum ut hoc carmen luculentis-
 sime docet ita olim intellexere viri sobrii cum alii tum eximius homo I. M. Ges-
 ner: nunc idem inviti docent qui contra disputant.*

886a. Athenis. Lebas I 136. Ex meliore Koehlerii apographo Ditten-
 berger *Hermas* XII 13 sq. (C. I. A. III 726).

Σωτήρα] βουλῆς γενόμενον δῆμον τε ἅμα
 ξανθαῖσί με] σταχύεσσιν ἡγλαισμένον
 καλῶ πολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[ητρ]ῶν στέφει,
 εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαίην Φιλήμονος

5 πόλις στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

II vel III saeculi. — Supplementa posui quibus significarem, quem-
 admodum a Dittenbergero discedendum mihi videretur. Ille enim haec:

[Ἡ πόλις]

κήρυκα] βουλῆς γενόμενον δῆμον τε ἅμα
 τιμῶσα, τὸν σταχύεσσιν ἡγλαισμένον
 καὶ τῷ πολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[εγαλ]ῶν στέφει
 εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαίην Φιλήμονος
 γνώμη στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

in quibus falsa esse vv. 2 et 3 supplementa facile patet: neque enim
 honoratur ille spicis caput redimitus, sed eo ipso honoratur quod caput
 spicis redimitur, et πολυκάρπον στέφος aperte ipsa est spicarum corona;
 adde quod v. 3 a Koehlero traditam trium litterarum lacunam M...ΩN
 haud inopie quattuor litteris expleveris. Denique etiam vetat sic intellegi
 Dittenberger equidem v. 5 στατηγὸν καὶ ἀρχοντα non possum intellegere

nisi unum hominem eumque ipsum Philemonem duobus illis uno post alterum honoribus functum. Itaque v. 1 ab initio generale quoddam velut *amici* vel *tutoris* vocabulum requirebam, v. 2 adiectivum vocabulo *σταχύεσσιν* addendum postulabant linguae graecae leges; v. 3 *matres Augustorum* dubitanter intuli, sed cf. supra n. 1046 v. 56 *Καίσαρος ἰφθίμῃ παρόψεται ὄμπνια μήτηρ* cum mea adnot. Faustina dicitur, Aurelii mater, Cereris specie induta, neque unam fuisse Faustinam in Cereris sacra religionemque adscitam notum est.

888a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscript. from the site of the temple of Diana* n. 7.

Ὑπατικὸν ποντίφικα Ὑμμιδίου Κο[δράτου πατ]έρα κηδε[στήν] . .

Παντοίῃς ἀρετῇς στάθμην, ἑυσίπτολιν ἄνδρα,
ἔξοχον Ἑλλήνων, πρόκριτον Ἀδσονίων,
κλεινοῦ Κοδράτῳ φίλον πατέρ', ᾧ βασιλεῖον
'Αρμονίῃ θάλαμον πῆξαι' ἐπ' εὐγαμίῃ,
5 Ὀδριανὸς Μούσαισι μέλων ἀνέθηκε Σεουήρον,
εἰκῶ χαλκείην οὕνεκα προστάσις.
ὕμῃν δ'], ἄνδρες Ἴωνες, ἀγάλματα καλὸν ὁρᾶσθαι
ἔστα[ότ'] [Ἀρτέμιδος πλ]ησίῳ ἐν τεμένει.

De Vmmidio Quadrato eiusque patre Severo quae Th. Mommsen benevolentissime in meam gratiam conlegit paucis conplectar; accuratius enim sperare licet fore ut ipse vir summus rem difficilem mox exponat. Docuit igitur C. Vmmidium Quadratum intellegendum esse (v. 3) consulem a. 118, Vmmidiae Quadratillae nepotem (Plin. *epist.* VII 24); eius patrem, cuius cognomen ex epigrammate primum innotuisset, fortasse L. Catilium Severum esse cos. II a. 120, quo probato simul concludi posse titulum cum alterius consulatus mentio non fieret ante a. 120 positum esse. Quadrati uxor, quae regia stirpe nata praedicatur v. 3, Mommsenio videtur Asianorum alicuius regum filia fuisse. Honoris Severo auctorem carminisque scriptorem ipsum esse Hadrianum Caesarem patet; quae res eo memorabilior est quod Catilius ille Severus Hadriano imperante magnae vir auctoritatis et conplures annos urbi praefectus postea gratia excidit successoremque accepit. — 2 cf. supra ad n. 272. Conicias ipsum Hadrianum acuminis illud primum invenisse, ut omnes orbis terrarum gentes duobus his nominibus Graecorum et Romanorum conplecteretur. Severus igitur non Graecorum nobilissimus praedicatur (non enim fuit Graecus) et Romanorum princeps, sed omnium mortalium

ἔξεχος et πρόκριτες. — 4 Ἀρμονίη scripsi deam intellegens. — 5 de Hadriano poeta cf. supra n. 1089, 10 Ἀδριανὸς Μουσῶν δῶρον ἀφ' ἀγνωστάτων. — 7 ὕ[μῳ], ἄνδρες editor. — 8 [αἰέν], ὅτ' [ἔστιν] πλησίον ἐν τ. editor. Noli scribere ὅσσα π[ο]τ[ὶ] ἔστηκεν κτλ'. Adiectivum πλησίον displicet, sed melius non habeo.

903 a. Hypaepis. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 114.

a. Ἀγαθὴ τύχη.

Ἀνθεμίου παῖς οὗτος, ὃς ἀνθυπάτων μέγ' ἀμύνων,
ὑπάρχου πατρὸς ζηλῶν τρόπον ἢ δ' ὑπάταιοι,
ἴσα Διὸς θεμίδι φαίνων χαρίσμη[σιν] ἅπασιν.

b. Ἀγαθὴ τύχη.

Ἀσίδος ἀνθυπατον, μεγαλήτορος υἱὸν ὑπάρχου
5 Ἀνθεμίδην Ἰσίδωρον ἐν ἰκόσιν μαρμαρέῃσιν
Ἵππαίων ναετῆρες ἐτίσαμεν εἵνεκεν ἀρχῆς,
προνοησάμενον τ[ῆς] ἀναστάσεως] Ἀπολλωνίου ἀρχιμάγου.

III vel IV aede saeculi. — 1 ἀμύνων comparativus pro superlativo elegantius positus ad Theocriti exemplum ὃ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν. — Verbum omissum in enuntiato relativo sicut supra n. 909, 8. — 3 χαρίσμησιν editor; idem supplevit subscripta.

1029 a. Colophanae in oppido Amorgi insulae. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 346.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
ἀγλα[ὰ] τέκνα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ποθεινά,
Μουσείων ἐπέων μῶνα εὐρέτ[ιδες, θεαὶ ἀγναί,
ἡδυάλους φθόγγο[ν]ς στομά[των] λαρῶν προῖεσαι,
5 συμφώνοις τέχναισι γλυκύν
[ἰ]με[ρ]όεντα χορὸν
θνητοῖς τ' ἀνθρώποισι

Litterarum formae, si fides est apographo, parum sibi constant; nam vv. 1 sq. ε, postea τ forma traditur. — 1 ΟΛΥΜ | ΑΓΛΑΤΕΚΝΑ versus Solonis est fr. 13; cf. Cratetis Theb. fr. 1. Simile exordium hymni

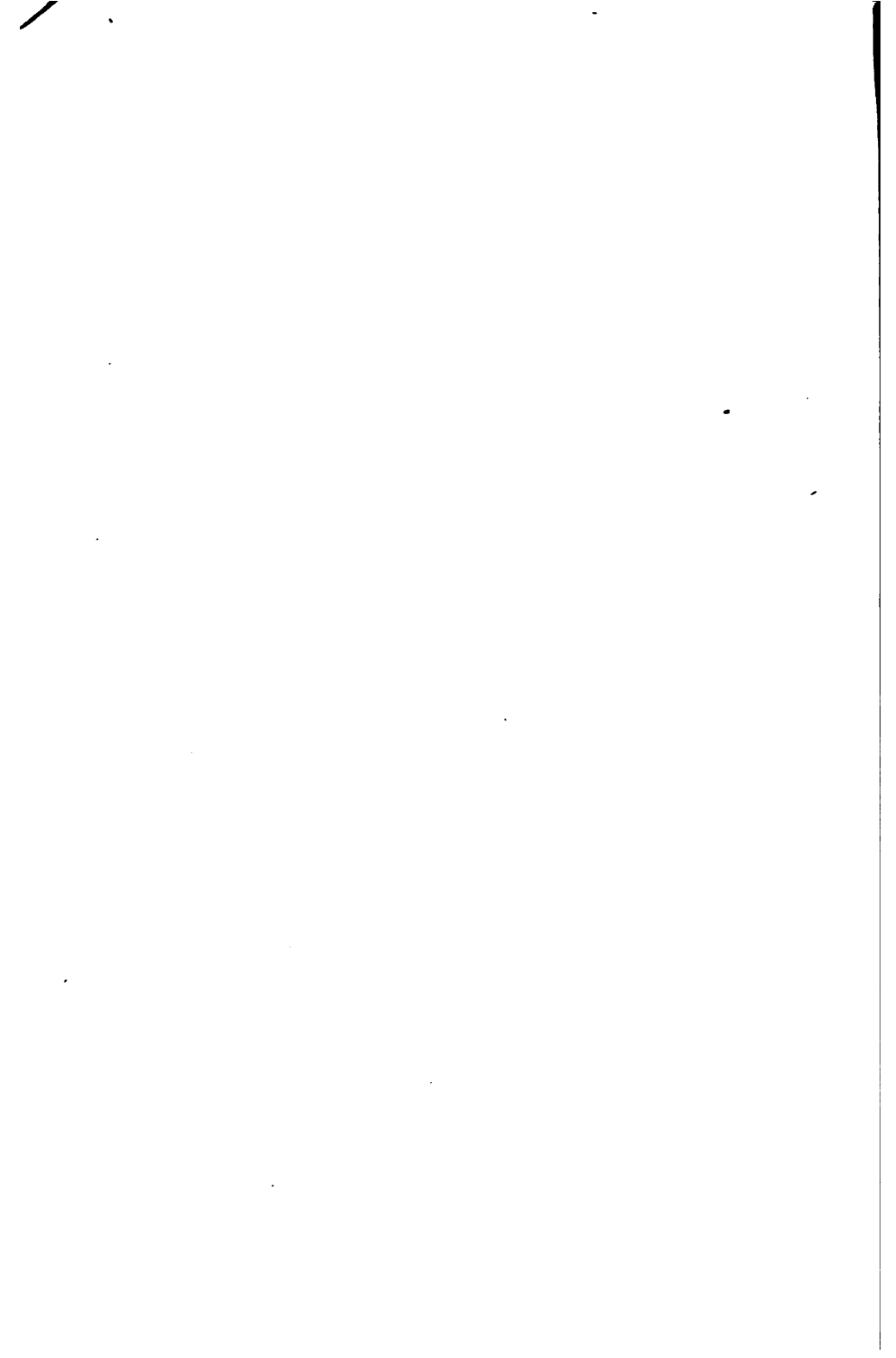
Orphici 75 Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ἐργασούποιο θυγατρεις. — 2 ἀγλα[α] τέ-
κνα iteranda esse vidit Wilamowitz. Cf. h. Orph. 75, 3 θνητοῖς, οἷς κε
παρῆτε, ποθεινόταται. — 3 clausula θεαὶ ἀγναί est h. Orph. 75, 10. —
4 φθογοποι ἡδυμελεῖ φθόγγῳ A. P. IX 571, 2; λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων
φθόγγετο ibid. 571, 4. — 5 ΤΕΧΝΑΙΚΛΥΚΥ// — 6 ΜΕΛΟΕΝΤΑΧΟΡΟΝΔΙ//
//ΘΕΝΜΕΓΛ//, restitui homericum χοροῦ epitheton. Deinde fortasse... μετὰ
[θεοῖσιν ᾄγουσιν]. — 7 sqq. haec traduntur:

7 . . . ΤΟΙΣΤΑΘΕΡΩΠΟΙΕΣ' //Ν// Π'
ΕΝ ΤΟΥΕΡΟΥ . . . ΠΟ
ΕΛΙΚΩΝΑ ΙΤΩΝ//
10 ΕΤ ΕΝΤΥΝ . . . ΙΑΟ
ΛΙΤΑΙC ΜΕΛΙ . ΙΟ

in quibus v. 9 adgnoscentur 'Ελικῶνα et [Χαρ]ίτων vocabula, v. 10
ἔντυνον ἀοιδήν, v. 11 λιταῖς et μελιχίοις. — Probabiliter amplior fuit
hymnus, cuius sub finem Musarum nomina recensebantur, sicut factum
in h. Orph. 75.

1046 v. 29. Sero didici Rhianum et Aristophanem (schol. II. Ψ 81)
adiectivum εὐγενής ut male formatum reprobasse adsentientibus G. Curtio
et A. Nauckio. Marcellum tamen cum Theocriti exemplo niti potuerit
cur vocabulo usum esse negemus causa non est. Cf. Mayhoff *de Rhiani
Cretensis studitis homericiis* (progr. gymn. Vitzthum. 1870) p. 47 sqq. —
v. 72 cf. Marcell. *de piscib.* 40 τῶν ὀπίστων ἰχθύματ' ἔχει φύσις et Dionys. *de
auid.* III 3 τοῖς μεγάλαις δ' οὐκ ἐπιχειροῦσιν ἰχθύσιν, ἀλλ' ἀπόχρη θήρα καρκα-
δος αὐτοῖς ἢ συλλαβεῖν ἄλλο τι τῶν ὀπίσθα πρὸς τοὺς αἰγυιαλοὺς ἐκφέρει τὰ
κύματα, similiaque habentur in libello περὶ ὕψους. Omnium fons Ho-
merus est P 172 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν.

INDICES.

I. EXORDIA.

Ἀ νύκα πύκταισι 942.
 Ἄ σοὶ μὲν, σοὶ πάνθος 480.
 .. ἄγαλμ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ 754.
 Ἀγγελε Φερσεφόνης 575.
 Ἀγνή μὲν μήτηρ 476.
 .. ἀγρεῖ δ' Ἀρτεμις ἀγροτέρη 873.
 .. Ἀδαμάντιος 172.
 Ἀδ' ἀρετὰν στέρεσσα 212.
 .. ἄε γραφὰ παλάμας 417.
 Ἀδ' Ἑρακλείδην 239.
 Ἀδίστας Μενέδημος 514.
 Ἀένας δῦμος εἰμὶ ἀεθλοφόρου 1063.
 Ἀέρον τόδε σῆμα 367.
 Ἀζομένη κόρη 870.
 Ἀθάνατοι ζῶν μὲν ἔχουσιν 147.
 Ἀθάνατόν με θανούσιν 21.
 Ἀθάνατος φίλα σῆς ψυχῆς 80.
 Ἀθάνατος μερόπων οὐδεὶς 567.
 Ἀθηνόδωραν τὴν ἀγαθὴν 176.
 Ἀθλα τὰ τῆς νίκης 943.
 Αἰ Νύμφαι δηλοῦσι 115.
 .. αἰ δ' ἐπὶ τύμβῳ 512.
 .. αἶ κε θανὼν ὡς ζῶν 243 c.
 Αἰᾶ συνλέκτροιο 562.
 Αἴας Αἰάντος 715.
 Αἰγύπτου βασιλεία 1028.
 Αἰδ' εἶσ' Ἀδθῆναι 1045.
 Αἰθὴρ εὐσεβέα ψυχὴν 315.
 .. Αἰλαὶ Ἀρχεμηνίδαν 194.
 Αἰλιανῷ τόδε σῆμα 651.

Αἰνεία τόδε σῆμα 30.
 Αἶνεσον εὐόπλου Φιλοποίμενος 1044.
 Αἰνετῖδαν με χθῶν Πολυαινέτου Add.
 471 a.
 Αἰνητὴ πατρίς Δυκίων 546 a.
 .. αἰς Λακεδαιμόνος 477.
 Αἶχμῃ τόνδε θανόντα 31.
 Ἀκείλιον Θεόδωρον 352.
 Ἀκταῖς τὴν ὁμορον 810.
 Ἀλκείδου με τραφέντα 226.
 Ἀλκῆ καὶ μύθοισι 878.
 Ἀλκιβιάδην Κλονίου 359.
 Ἀλκιδάμου κοσμητεύοντος 961.
 Ἀλκίδου Βάσσον 892.
 Ἀλκινόων δύο σῆμα 732.
 Ἀλκων ἀνέθηκε τήν τε 936.
 .. ἀλλ' ὅτε μοιρῶν τρίπλους μίτος
 Add. 646 a.
 Ἀλλην Πηνελόπειαν 874.
 Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς 1064.
 Ἄλλοις παυσάμενοισιν 935.
 Ἄλλος ἔχει πλοῦτον 309.
 Ἄλλοτε μὲν σταδίοις 933.
 Ἄλσος μὲν Μοῦσαις ἱερὸν 829.
 .. αμελαθον ὄρεας 460.
 Ἀμυσὺ πολίτην 250.
 Ἀμμία, θυγατὴρ πινυτή 372 c.
 Ἀμμιον Δημητρίου 381.
 Ἀμμώνιον θεόν 1024.
 Ἀμπελος ὕδωρ πιούσα 1119.

- 'Αμφάλκης ἔστας' 484.
 'Αμφὶ παραστάσι ταῖσδε *prae*fat. 824 a.
 'Αμφὶ λίθῳ, Σωτήρ 804.
 'Αμφίπολ' εὐτραφίης 1036.
 'Αμφιτρύων ὑπὲρ Ἀλκαίου 1082 a.
 'Αμφίων μούσαις κιθάρης 1054.
 'Αμφότεροι Χαρίτων τε 401.
 'Αμφότερον ῥητῆρα 877.
 'Αμφότερων τόδε σῆμα 528.
 'Αμφω ἀριστότοκος 896.
 'Αν, ξένε, μου ζητῆς 718.
 'Αναῖος τόδε σῆμα 457.
 Ἀνδρα . . . 165.
 'Ανδρα μὲν ἐσθλὸν ἐόντα 107.
 . . ἄνδρα Μένιππον ἔχω 302.
 Ἀνδρα κλυτὸν Διαδ . . *Add.* 277 a.
 'Ανδρα πολὺκλυτον 404.
 'Ανδρα σοφόν, Μούσαισι 273.
 'Ανδρα φίλον φθίμενον 555.
 'Ανδρεῖαντ' ἂν εἰσοράας 406.
 'Ανδρες ἐποίησαν 1100.
 'Ανδρὸς ἀποφθιμένοιο 1134.
 'Ανέρες, οἱ πάρος Αὔσονίων 594.
 'Ανθεα πολλὰ γένοιτο 548.
 'Ανθεμίδος τόδε σῆμα 73.
 'Ανθεμίου παῖς οὗτος *Add.* 903 a(a).
 'Ανθετο μὲν μ' Ἐπίδανρος *prae*f. 877 b.
 'Ανθος ἀνερχόμενον 342.
 'Ανθος ἐγὼ λεγόμεν 577.
 'Ανθρωπε πολλῶν 128.
 'Ανθρωπος τοῦτ' ἐστὶ 303.
 'Ανία τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ *prae*f. 768 a.
 'Αντί σε κυδαλίας ἀρετᾶς 511 a.
 'Αντιλόχου ποτὶ σῆμ' 4.
 'Αντιοχῇ Θεμισώνος 112.
 'Αντιπάτροιο θυγάτρα 857.
 'Απαντα πράξεις εὐτυχῶς 1039.
 'Απαντα πράξεις καὶ κρατήσεις 1040.
 'Απλήρωτ' Ἀλὴ 578 cf. 576, 3 . 577, 5.
 'Απολλωνίδη ἐσθλὴ 289.
 'Απόλλωνι θεῷ 747.
 'Απτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα 511 c.
 'Απφία ἐγὼ κῆμαι 386.
 'Αργαλέου πολέμου 775.
 'Αργολικῶς ὅκα πάντες 932.
 . . ἀρετῆς . . ὅδ' αὐτοχθων 771.
 . . ἀριδείκετον ἀνδρὸς αἰοδῆν 1089.
 'Αριστίννος ἔκετ' 977.
 'Αρριανὸς μὲν μούστ' ὄνομα 434.
 'Αρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμα 750.
 'Αρτι γενεάζοντα 345. } cf. *Add.* n.
 'Αρτι γενεάσκων 100. } 552 a3.
 'Αρτι με γευομένην 371. } cf. n. 541.
 'Αρτι με γευόμενον 576. }
 'Αρτι με νυμφιδίων 208 a.
 'Αρτι με νυμφιδίων *Add.* 228 b.
 'Αρτι νέας βαινουσιν 465.
 'Αρτι σε τὸν θαλλόντα 233.
 'Αρχέδημος ὁ Θηραῖος 762.
 'Αρχένεως τόδε σῆμα 3.
 'Αρχία υἱὸς ὅδ' ἐστ' 856.
 'Αρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον 915 a.
 'Αρχὸν ὁρᾶς Θεόδωρον 915 b.
 . . ἀρχων μὲν Ταυρίσκος 1128.
 'ΑΣίδος ἀνθύπατον *Add.* 903 a(b).
 'ΑΣίδος ἀρχιερεὺς 584.
 'ΑΣίδος εὐρείης 1074.
 'ΑΣκληπιοδότης ἱερὸν 174.
 'ΑΣκληπιῷ με δμῶα 868.
 'ΑΣκληπιῷ ἡγήρι 805.
 'ΑΣπὶδα καὶ Νέικην 794 a.
 'ΑΣτακίης γαίης 168.
 'ΑΣτοῖς καὶ ξείνοισι 487.
 'Ατθὶς ἐμοὶ ζήσασα 204 b.
 'Αττίου Λιβιανοῦ 353.
 'Αττις τὸν Ἑρμῆν εἴταθ' 816.
 Αὐδῆντά σε, Μέμνον 1006.
 Αὐδῆς τὸ πρόσθεν 1002.
 Αὐλῆς νῦν ἐσορᾶς 1056.
 Αὐξεν πάντα δίδωσιν 1031.

Ἀνρήλις Βιτάλης 735.
 Αὐρ. Τατίαν λιπόμην 372b.
 Αὐτὰρ ἔμοι πατρίς 154.
 Αὐτῇ Μνημοσύνη 789.
 Αὐτῇ παρθενικῇ 872.
 Αὐτῇ καὶ τεκέεσσι . . . ὀϊματο 451.
 Αὐτὸ με γευομέναν 540.
 Αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης 320.
 Αὐτὸς ὁ Λοξιάδης 859.
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 452b.
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 448.
 Αὖτως καὶ γεράρω 992.
 Ἀφθονον εὐλογίας πηγὴν Add. 35a(b).
 Ἀφλέκτους Ὑμέναιος Add. 241a.
 Ἀφροδείταριον τὸ προσκύνημα 1004.
 . . ἀφήρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρός 178.
 Ἀχιλλέως παῖς 105.
 Ἀψευδεῖς μούνη καὶ πρώτη 277.
 Βαῖὼν ἐμὲ Νύμφαις 599.
 Βαῖὼν ἐπιστήσας 690.
 Βαῖὼν μείνων, ξεῖνε 388.
 Βαῖὼν μὲν τότε σῆμα 618b.
 Βαῖὼν ὁδοιπορίης 781.
 Βαῖὼν σοι τὸ μεταξὺ 418.
 Βάκχῳ με Βάκχον 821.
 Βαλβειανὸς ἑναρχος 1011.
 Βάσκανος ἡ φθόνος ἦρε 379.
 Βάσσος Ἀβουρίοιο 452c.
 Βάσσος ἀνὴρ, Βόστρης 455.
 Βάσσος ἐγὼν ὃδ' ἐκεῖνος 633.
 Βάσσος εἰς πατρός 452a.
 Βέλτερον ἢ . . . 986.
 Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κεῖμαι 529.
 . . βιώτευσον. πάντες γὰρ μ' ἐπόθουν 610.
 . . βιοτὴν γαίῃ ἐν Αὐσονίῃ 663.
 . . βιοτον φίλον ὤλεσα Πήριος 162.
 Βιττώ καὶ Φαινίς 232.
 Βλαστὸν ὀρᾶς γαίης 659.
 Βουλῆς με Ἀρείας 893.

Βωμὸν δαρποφόρον Add. 828a.
 . . βωμου . . κλεινὸν πολιεῖθρον 1033.
 Γαῖα κατ' ἐμπορίην σ' ἐλθόντα 466.
 Γαῖά με τίκτεν ἄφωνον 402.
 Γαῖα μὲν εἰς φάος ἦρε 156.
 Γαῖα μὲν ἦδε δέμας 382.
 Ἰάϊον ἐνθάδε, ξεῖν', ἐσορᾶς Add. 319a.
 Γαίος εἰμαρτῇ ἀλόκῳ 525.
 Γειρότας δοιούς 793.
 . . Γεμινᾶν ἐκαλέσσαν 716.
 . . γενέτην με Βραχᾶς 895.
 . . γενόμεν Μαρεωτίδι γαίῃ 135.
 Γήραι θανοῦσαν 126.
 Γῆρας ἐρημωσασα 497a.
 Γλαυκατία με μνᾶμα 472.
 Γλαυκία ἐστὶ τάφος 664.
 Γλευκία τότε σᾶμα 187.
 Γλήνῳ Νηγρίνος 709.
 Γνωθὶ μετ' εὖσεβέεσσι 259.
 Γοργίου ἀσκήσαι ψυχὴν Add. 875a(b).
 Γούργος χρυσοχόος 45.
 . . γυναιξὶ καὶ τέκνοις 263.
 Δαδοῦχος με Κόρης 822b.
 Δαίμοσιν εὖσεβέσιν 607.
 Δακρυβείς ἀλόχῳ 631.
 Δακρυβέν τότε σῆμα 214.
 Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν 949.
 . . δ' ἀνέθηκεν Ἀθάνᾳ 757.
 Δέλτα . . χύσιν ὄρκων 1095.
 Δεξιτερὴν, παράγων κῆπον 782.
 Δέξο, Γάναξ Κρονίδα 743.
 Δέρκεο τὰν ἀρίστων 260.
 Δέρκεο τάνδε, ξεῖνε 493.
 Δέσποινα Παλλὰς 796.
 Δεσποίνῃ Νεμέσει 837.
 Δεῦρ' ἵτε Θυβριάδες 1046a.
 Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι 136.
 Δ'εῖνία τότε σᾶμα Add. 463a.

Δημοκύδης τόδ' ἄγαλμα Add. 750 a.
 Δῆμος Ἐρεχθείδης 971.
 Δῆμος Ἐρεχθίδης 910.
 Δημῶν Ἀθηναίων 741.
 Δημοχάρους τοδε σῆμα 17.
 Δησὺς καὶ Κοῦρης 866.
 Δήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν 1136.
 . . δικαστοῦ ἡδέ τε ἀγνοῦ 908.
 Διογένης ἀνέθηκεν 760.
 Διονυσόδωρε, χαῖρε 245.
 Δίς δέκα καὶ δισσοὺς 215.
 . . δις δέκα καὶ δὺ' ἐτῶν 335.
 Δίς με σοφιστὴν πρῶτον Add. 877 a.
 Διττὸν πένθος ἄθρησον 138.
 Διφίλου οὗτος ὅδ' ἐστὶ τύπος Add. 273 a.
 Δμωὰν Δωροθέας 313.
 Δμωὶς δρηστοσύνησι 121.
 Δοισὺς σοι Δωδωρος 839.
 Δοιῶς Ἰππομέδοντας 573.
 Δοκτικίου μορφῆς 385 a.
 Δόξαν συνεφέβοις 953.
 Δόξης ὀρθοτόνου 1062.
 Δρακόντις Θεομάλλου 458.
 Δωδεκέτους τάφος εἰμί 295.

Ἐβδομον εἰς δέκατόν τε 231.
 . . ἔργαφες, ἐν ψυχᾷσι βροτῶν 673.
 Ἐγραψε κῆ ἐχάραξε 1101.
 Ἐγραυω, Παιήων 1027 a.
 Ἐδραμον ἐν κόσμῳ 736.
 Ἐθνεα Βοιωτῶν 748.
 Εἰ δὲ τολμήσει τις 712.
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1007.
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1008.
 Εἰ καὶ σου κεῖθι 560 b.
 Εἰ καὶ τις προτέρων 924.
 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει 325 b.
 Εἰ κλύεις Εὐσεβίης 440.
 Εἴ με θέλεις ἀνιχνεῖν 270.
 Εἴ με θέλεις, ὦ ξεῖνε 530.
 Εἴ με φιλοῦντα φίλεις 1126.

Εἰ μὲν ἐκὼν, Ἀρχῶν 1111.
 Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς 1084 c.
 Εἴ μου θέλεις γνῶναι 408.
 Εἰ πάλιν ἐστὶ γενέσθαι 304.
 Εἴ σε τύχῃ προὔπεμψεν 39.
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν 65.
 Εἴ τι παρ' Αἰμονιεῦσι 191.
 Εἴ τι πάθος μερόπων 853 b.
 Εἴ τις βούλετε ἀνῆξε 545 b.
 Εἴ τις ὅλως γέγονεν 95.
 Εἰ τοιῶνδ' ἀνδρῶν 24 a.
 Εἰ φθέγγῃ τι, λάλησον 1012.
 Εἰ, φίλε, πυνθάνεαι 186.
 . . εἰς νιῆς τετειμένον 1034.
 Εἴθε μὴ, ὦ πανάριστο Βοκόντιε 1051.
 Εἴθε σε καὶ χρυσέω 897.
 Εἰκόνα κοσμητοῦ 952.
 Εἰκόνα λαϊνὴν 888.
 Εἰκόνα μὲν γραπτὰν 97.
 Εἰκόνα Μόνδωνος 890.
 Εἰκόνα σου, Πολύκλεις 854.
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε 70.
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν 777.
 Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε 938.
 Εἰκόνα τήνδ' ἐσάθρει 906.
 Εἰκόνα τήνδε Ποσειδῶνος 956.
 Εἰκόνα Φοῖβῳ στήσα 773.
 Εἰκὼν χαλκείη 902.
 Εἰκὼν ἡδέ σαφής 850.
 Εἰκὼν μνημα χρόνου 82.
 Εἰκοσέτη τὸν παῖδα 569 b.
 Εἴκοσί με ζήσαντα 572.
 Εἰκοσιεὶς ἀνίσαντα 462 b.
 Εἴκοσιν ἐξ λυκάβασιν 680.
 Εἴλε σὺν, Ἡράκλειτε 30.
 Εἰμὶ δὲ Πλευσανίου 1131.
 Εἰν ἐν Βιργιλίου 879.
 Εἰπέ, τίος πατρὸς 110.
 Εἰπεῖν τίς δύναται 711.
 Εἰς θρήνους ἐφύλαξας 644.
 Εἰς ἱα σου, Πωμπιλλὰ 547 a.

Εἰς δρόμος, εἰς στέφανος 939.
 Εἰς Βαίτ, εἰς Ἀθώρ 1139.
 Εἰς Χείος, τρεῖς δὲ ἐξεῖτε 1038.
 Εἰσατο τήνδ' ἑκάτην 807 a.
 Εἰσεν ἀνὴρ πυνυτός 144.
 Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοί 1120.
 Εἰσοραας δίκληον 1102.
 Εἰσορώων τόδε θαῦμα 1073.
 Εἴτ' ἀστός τις ἀνὴρ 1.
 Ἐκ γενεῆς περίβωτον 909 a.
 Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν 823.
 . . ἐκθύμως φιλέων 543.
 Ἐκλυον αὐδάσαντος 988.
 Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ 583.
 Ἐκτόρεον τύμβον 349.
 Ἐλευσεῖνον γάνω με 968.
 . . Ἑλλάδι μὴ πᾶσαν 749 a.
 Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν 461.
 Ἑλπίς ἔμοργ' ἵνομ' ἐστί 293.
 Ἑμοῦ θανόντος 376 a.
 Ἑμπεδώνος παῖδες 941.
 Ἑνθ' ἀναβάς ἐχάραξα 1021.
 Ἑνθα βλέπεις τύμβον 285.
 Ἑνθα νέκυς κείμε 526.
 Ἑνθα πέλι τόδε σῆμα 731.
 Ἑνθα σορός κατέχει 316.
 Ἑνθάδ' Ἀκυλεῖνον 425.
 Ἑνθάδ' Ἀλεξάνδρια κόρη 586.
 Ἑνθάδ' ἀνὴρ ὁ σνῆμα 19.
 Ἑνθάδε Γαιωνᾶς 589.
 Ἑνθάδε γῇ κατέχει 47.
 Ἑνθάδε γῇ κατέχει 368.
 Ἑνθάδε γῇ κατέχει 666.
 Ἑνθάδε Διάλογος 104 a.
 Ἑνθάδε Διαλόγοιο 104 b.
 Ἑνθάδ' ἐγὼ κείμε 74.
 Ἑνθάδ' ἐγὼ κείμε 541.
 Ἑνθάδ' ἐγὼ κείμε 719.
 Ἑνθάδε ἐν εἰρήνῃ 729.
 Ἑνθάδε Θέρσανδρον 37.
 Ἑνθάδε κείμε δάμαρ 674.

Ἑνθάδε κείμε ἀναυδον 702.
 Ἑνθάδε κείμε βρέφος 730.
 Ἑνθάδε κείμε ἀνὴρ 600.
 Ἑνθάδε κείμε Θάϊμος 714.
 Ἑνθάδε κείτε Δέδαλος 717.
 Ἑνθάδε κίτε θανών 456.
 Ἑνθάδε κηρὶ δαμέντα 103.
 Ἑνθάδε Κυμαίων 639.
 Ἑνθάδε μὲν κείμε 672.
 Ἑνθάδε Νεῖλος κείμε 591.
 Ἑνθάδε Παυλεῖνα 733.
 Ἑνθάδε Πυθακλῆς 71.
 Ἑνθάδε σῆμα θανόντι 12.
 Ἑνθάδε σοι, Δομνείνα 720.
 Ἑνθάδε Σωσιπάτρα 470.
 Ἑνθάδε Σωτήρον 269.
 Ἑνθάδε τὴν ἀγαθὴν 51.
 Ἑνθάδε τὴν ἀρετῆς 416.
 Ἑνθάδε τὴν ἀρχὴν 1094.
 Ἑνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 272 b.
 Ἑνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 354.
 Ἑνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 661.
 Ἑνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν 660.
 Ἑνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς 50.
 Ἑνθάδε τὴν χρηστὴν τίτθην 48.
 Ἑνθάδε τήνδ' ἀνέθηκα 347.
 Ἑνθάδε τὸ πρόθυρον 1047.
 Ἑνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς 49.
 Ἑνθάδε τῷδε τάφῳ 163.
 Ἑνθάδε Φ ἄλοχον 13.
 Ἐν κλεινοῖς Μέντωρ 290.
 Ἐν μέσσω Κεφαλῆς 1042.
 Ἐν νομικῇ προύχοντα 395 b.
 . . ἐν σταδίοισι παλαίστας 262.
 Ἐν τε φίλοις φίλοιο 593.
 . . ἐνεγκαμένη· εἶδος μὲν 268.
 Ἐνεακαιδεκάμηνος 703.
 Ἐνταῦθα κίμαι 638.
 Ἐξ οὔ Κέκροπα λαός 844.
 Ἐξ οὔ τ' Εὐρώπην 768.
 Ἐξ ὥραι μόχοις 1122.

Ἐξεπόνει τόδε κάλλος 1067.
 Ἐξηκίας ἔγραψε 1099.
 Ἐξοχον οὐδ' ἐπέλεπτον 272 a.
 Ἐπ' ὠκυμαίρου τοῦτον 246.
 Ἐπῆγής δόμος εἰμί 1069 a.
 .. ἐπήρατον, ἔξοχον ἄνδρα 501.
 Ἐπατέτους ὁ τάφος παιδὸς Add. 297 a.
 Ἐπτακαίδεκτη 671.
 Ἐπτάκι τοὺς ἑατὸν 1048.
 Ἐπταξαν βασιλῆες 1088.
 .. ἔργματα Θουτίμου 766.
 Ἐρκόλιον τὸν ἑπαρχον 913.
 Ἐρμῆν Ἀλέξανδρος 965.
 Ἐρμῆν Ναιάδων 813.
 Ἐρμῆν τὸν κλέπτην 1108.
 Ἐρμῆν Χρυσίππου 959.
 Ἐρμῆς δικαῖος εἰμι 814.
 Ἐρμωγένης Χαριδῆμου 305.
 Ἐρρηφόρον πατὴρ με 861.
 Ἐσθλὴ τῇδε νόημα 84.
 Ἐσθλοῖς οὐ κενεὰ 851.
 Ἐσθλὸν τῇδ' ἱερῆα 211.
 Ἐσθλὸς ἐὼν Πολυίδος 221.
 Ἐσπερίης πάσης 905.
 Ἐστησεν Βρομίῳ 876.
 Ἐστησε νοῦσος 131.
 Ἔστι καὶ ἐν φθιμένοισι 437.
 Ἔστιν τοῦνομά μοι 336.
 Ἔστρεφεν μοιῶν μία νήματα 547 b.
 Ἔστω διστάξεις 621.
 .. ἔταροι δὲ τε πάντες ἴσασιν 25.
 Ἐτῶν δεκοκτῶ 566 a.
 Εὐ εἰδὼς κληρονόμων 326.
 Εὐβουλος μὲν ἔγωγε 619 b.
 Εὐβούλου Παλλῶν 946.
 Εὐγενὴς ἀνὴρ 177.
 Εὐδαίμων ἐμὲ Μαλχος 443.
 Εὐδαίμων Σκεουνόων 522 b.
 Εὐδεις, ὦ φίλδτεκε 202.
 Εὐδῖον ἐκ μακάρων 223.
 .. εὐήνορος ἀλκιῆς 962.

Εὐθυνητῆρι τύχης 836.
 Εὐθυτόνῳ Τιβούρ . . 724.
 Εὐκάρπῳ θρεπτῷ 267.
 Εὐδοε Πάαν, σοὶ τόνδε 826.
 Εὐρεσιν ἐνθάδε γῇ 636.
 Εὐρύσεις δ' Ἀἰδαο 1037.
 Εὐρυμάχου ψυχὴν 41.
 Εὐσεβὲς εἰς θρέψασαν 299.
 Εὐσεβέσων κληροῖς 858.
 Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστυ 887.
 Εὐσεβίης ἅμα καὶ πωυτῆς 869.
 Εὐσεβίης τόπος οὗτος 1055.
 .. εὐσταθέα π... πᾶσιν δ' ἰσότημον 393.
 Εὐτύχου ἥριον εἰμί 574.
 Εὐφρανθεὶς συνεχῶς 614.
 Εὐφράτης πάς ἦλθον 945.
 Εὐφροσύνην ἤσκειν 490.
 Εὐχὰν ἐκτελέσαντι praef. 757 a.
 Ἐφθάσθης, δύστανε 538.
 .. ἔχεις .. συμποσι... 129.
 Ἐχρῆν μὲν στήσαι 1085 a.

Ζηλοῖ σ' Ἑλλάς πᾶσα 38.
 Ζητὶ Πανημερίῳ 834.
 Ζητὸς καὶ Μαλας 812.
 Ζήσας ἀλλήπως 728.
 Ζήσας ὡς δέϊ ζῆν 669.
 Ζητεῖς, ὦ παροδείτα 311.
 Ζμύρης οὗτος ὁ τύμβος 143.
 Ζώων, εἰναλίη Θέτι 993.
 Ζωῖλος ἡνώχων 612.
 Ζώνη μὲν πρῶτιστα 360.
 Ζώπυρος ὁ χρηστός 286.
 Ζώσιμος Εὐτυχέσους 409.

Ἡ βουλὴ ταίμεσσαν 880.
 Ἡ γενεὴ δόξῃ τε 224.
 Ἡ δὲ Ἀλκιμύλλα 364 b.
 Ἡ διασημοτάτῃ 904.
 Ἡ Ζητὸς Διὶ τόνδε 787.
 Ἡ μάλα δὲ καῖνοι 749 b.

*Ἡ μάλα δὴ περὶ σῆο 183.
 *Ἡ μάλα σᾶς ἐδάσαν 845.
 *Ἡ μὲν καλλίκομος 88 b.
 *Ἡ παναρίστη Σπούδῃ 283.
 *Ἡ πατρίς μὲν μοι ἐστὶ 414.
 *Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι 301.
 *Ἡ πόλις ἐστῆσέν με 1043.
 *Ἡ πολὺ Σειρήνων 582.
 *Ἡ ποτε κυδιώσασα 169.
 *Ἡ ῥα ποθεὶνός πᾶσιν 519.
 *Ἡ σεμνὴ καὶ φιλανδρὸς 721.
 *Ἡ σορὸς ἡ μεσάτῃ 445.
 *Ἡ τιμὴ Γαλατῶν 400.
 *Ἡ τὸν ἀπειρέσιον 358.
 *Ἡβας δὴ κείνας 203.
 *Ἡδαίαν Εὐκλείας 517 b.
 *Ἡδ' Εὐνοστιδῶν θῆκη 561 a.
 *Ἡδε κυρεῖ πάντων 1016.
 *Ἡδε πέτρος κεῖθι 516.
 *Ἡδὴ μὲν ἤδη πλέον 1133 b.
 *Ἡδὴ μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα 1124.
 *Ἡδίστης τὸδε σῆμα 158.
 *Ἡδυγέλῳτι χορῶ 925.
 *Ἡέλιον θνητόν 708.
 *Ἡέλιος καὶ γαῖα 160.
 *Ἡδῆσιν, οὐ πέπλοισι μετάρσιος 464.
 *Ἡῶθεν Καλόκαιρον 653.
 *Ἡκεὶ καὶ Νεῖλου προχοάς Add. 197 a.
 *Ἡκω Πρίαπος 807 b.
 *Ἡλθεσ ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε 668.
 *Ἡλθε στρατηγὸς ἐών. 975.
 *Ἡλθομεν Αἰγύπτῳ 981 a.
 *Ἡλθον δὲ καὶ ἐγὼ 976.
 *Ἡλθον ἐς ἀθανάτους 261 a.
 *Ἡλιάν μὲν ἐμὴν 78.
 *Ἡλικίῃ, μορφῇ 682.
 *Ἡλικίης μετέχοντα 670.
 *Ἡλικίης χοικῶν 157.
 *Ἡλυθες οὐκ ἀβόατος 240.
 *Ἡλυθον ἐκ Κρήτης 384.

*Ἡματι μὲν γενόμεν 518.
 *Ἡμέρα κυριακῇ 737.
 *Ἡμετέρου κόσμοιο 618.
 *Ἡμην ἐν ζωοῖσι Add. 333 a.
 *Ἡμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ 613.
 *Ἡμην ποτὲ νέος 459.
 *Ἡμην στολάρχης 337.
 *Ἡμην ὡς ἡμην 615.
 *.. ἦν γὰρ ἀπάσης 8.
 *Ἦν ὅτε μοῦνον Ἵγείνον 565.
 *Ἦν ποτ' Ἀθηναίῃ 118.
 *Ἦν τις ἐμὴν μετὰ μοῖραν 537.
 *Ἦν χρόνος ἡνίκα τύνδε 254.
 *Ἦν ὥρα συνεχόουσα 482.
 *.. ἡν ὑπεανόιο δεδουπότα Add. 242 a.
 ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΙΣΙΟΝ 317.
 *Ἡραῖς ἐνθάδε κείμεαι 282.
 *Ἡρχε μὲν Ἡρώδης 957.
 *Ἡρχεν ὁ Δεισιγενὴς 966.
 *Ἡρωες χρηστοὶ 510.
 *Ἡρώῳ δ' ἐνὶ τῷδε 395 c.
 *Ἡρώων κάρυν' ἀρετᾶς 1084 a.

Θάμβος ἐμοῦ καὶ θαῦμα 1068.
 *.. θανάτῳ .. 33.
 *.. θάνης μ' ἀνέθηκεν 756.
 *Θάρσει' τέθνηκας γὰρ 436.
 *Θαύματα συρίγγων 1019.
 *Θειολόγου Δαίτῳ 882.
 *Θεῖον Ἀλέξανδρον 883.
 *Θειοτέλους τὸδε σᾶμα 496.
 *Θειζήνων ἐποίησεν 1098.
 *Θέλω τύχης σταλαγμόν 1112.
 *Θεμίσων Ποσῆλης 124.
 *.. θέρης ἀνέθηκεν 769.
 *Θεσσαλονεῖκῃ μοι πατρίς 683.
 *Θευδοῦτα ἡ μάτηρ 201.
 *Θεῖπρος ἐνθάδε κεῖται 419.
 *Θεῶ μεγίστῳ 838.
 *Θηβαίας σύριγγας 1017.

Θῆκε σε φωτίζοντα 998.
 Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας πρᾶ-
 ται 474 a.
 Θρέψε πάτρην Ῥώμην 611.
 Θυσσάδος ἀγροτέρου 871.

Ίάρων ὁ Δεωομένεος 745.
 Ίατρόν μ' ἐξαράς 509.
 Ίγορίοιο τάφος 655.
 .. εἰδεῖν ἀνδρὶ θηροτρόφῳ 389.
 Ίδριν Ἀθηναίης 412.
 Ίδρις Ἀθηναίης 356.
 .. ἴδρυσε φαιδρὸν δῆμος 1059
 Ίερὸς οὗτος ὁ χῶρος 648.
 Ίέρωνα κατέχω 122.
 Ίητῆρ μεθόδου 306.
 Ίητῆρι νόσων 798.
 Ίητῶν Τροφίμῳ 885.
 Ίκαρίου μὲν παῖδα 471.
 Εἰλαδί μοι, Βαλμαρκῶν 835.
 Ίουλία Κρισπείνα ἀνδρὶ Add. 772 a.
 Ίουλία Μυσίδι Δημοκράτης 396.
 Ίουλιανὸς Ἀλεξάνδρου 355.
 Ίούνιος Ἰνθα Σαβίνος 985.
 Ίππέα Ῥωμαίων 951.
 Ίππῳ νικήσαντα 934.
 Εἰρὺς Καλλιμάχου 819.
 Ίσθμὲ παλαγενέος 200.
 Ίσιδι καρποτόκῳ 982.
 Ίσιδος εὐπλοκάμῳ 833.
 .. ἰσοθέου νηοῖο βεβήλοις 109.
 Ίσόν τοι τοκέεσσι 884.
 Ίστορίας διέξας 608.
 Ίταλῆς ἀρχοντα 901.
 .. Ίφιδίκη μ' ἀνέθηκεν 755.
 Ίχθυὸς οὐρανίου 725.
 Ίχθυεῖς, ὧ ξεῖνε 227.
 Ίχθος ἐπιστήσας, παροδοιπόρε 506 a.

Καὶ δὲ σέο κρύπτει 561 b.
 Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ 81 a.

.. καὶ θάνατον ἀτρέστον 242.
 Καὶ μετὰ λαοφόνον 1079.
 .. καὶ μητρὶ φίλης 85.
 .. καὶ νῦν ὀδύνας 513.
 Καὶ σὺ πάρος μολίγησεν 534.
 Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμῳ 111.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ 1110.
 Καὶ ταῦτοις λουτροῖσι 1091.
 .. καὶ Φῶιαι 980.
 Καίαιμος εὐφρονέων 447.
 Κακιλία Τρεβούλλα ἔγραψα 1003.
 Καίσარი ποτομέδοντι 978.
 Καλικράτης κείμει 281.
 Καλλιμάχου μνημῶν 23.
 Καλλιστοκίη ἐν βροτοῖς 542.
 Καλλίτεκνον σεμνὴν 635.
 Κάλλος ἐμὸν τόδ' ἔτευξε 1066.
 Καλὸν τὸ γηρᾶν 426.
 .. καμμάτων ἀλύτοις δεσμοῖσι 429.
 Κάμμε τὸν εὐτέχνῳ 979.
 Κᾶν με φάγῃς ποτὶ ῥίξαν 1106.
 Κᾶν τροχάδην βαίνεις 388.
 Καππαδόκῳ ἔθνους 640.
 Καρποφόρος πάντων 308.
 Καστρίκιόν με Φίλιππον 517 a.
 Κατίλλιος θυγάτρ' ἔθαψεν 325 a.
 Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντωνίος 588.
 Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ 662.
 Κεῖμαι τοῖς γενέταισι 287.
 Κεῖσαι δὴ, τέκνον 550 b.
 Κεκροπία μὲν ἐμοί 152.
 Κεκροπίδης μ' ἀνέθηκεν 794 b.
 Κέλερ στρατηγός 996.
 Κελεστίνος πυνυτός με 449.
 .. κέλευσθαι θαλάσσια 161.
 Κήρυκι ἀθανάτων 772.
 Κῆρυξ καὶ τάφος εἰμὶ 603.
 Κηφισοφώντος ἡ κύλιξ 1132.
 Κίονα πορφυρέην 921.
 Κίονα τετράπλευρον 1061.
 Κισσὸς Τερψιχόρῃ 788.

Κλαίει μὲν σ' ὁ τεκνῶν 550 a.
 Κλαυδιαπὸν πύκτην p^{raef}. 942 a.
 Κλαυδῖος ἱγῆρ 554.
 Κλαύσατε πάντες ἐμὸν 564.
 Κλειὸν Κεκροπιδῶν 972.
 Κλειὸς παῖς . . . Add. 497 a(a).
 Κλεομάνδρου τόδε σῆμα 219.
 Κλευνίκη Ἑρμαγόρου 809.
 Κόδρου τοῦτο πέσημα 1083.
 Κοπὸν φῶς ἰδοῦσα 266.
 Κόμφης τόδ' ἐστὶν μῆμα 210.
 Κοσμητεύοντος Ἀθηναίου 960.
 Κούρα καὶ Δάματρι 785.
 Κούρη νύχθες 862.
 Κυριδίους θαλάμους 369.
 Κουφαγόρας ἀνέθηκεν 738.
 Κούφη γαῖα κέκευθε 467.
 Κρήτα μὲν πατρίς μου 255.
 Κρίσπιον εἰκοσέτη 257.
 Κρύπτει σῆμα τόδ' . . . on 16.
 Κτυμμενον σκλαβαν 24 b.
 Κυδίμαχον χθὼν ἦδε 67.
 Κυδίστη ἀλόχῳ 686.
 Κύζικος ἦν μία πᾶσι 643.
 Κύντος Ἰουλίου Μειλῆτος 920 II.
 Κυκλείδας Κυκλῆς 1086.
 Κυκλοτερὲς κόσμω 922.
 Κύματα πορθμεύσας 522 a.
 Κυρήνην πολίων μητρώπολιν Add. 842 a.
 Κυρίλλῃ τόδε παῖδες 378.
 Κυρίλλος τόδε σῆμα 700.

Δανά σοι τύμβων 204 a.
 Δαίνεος στήλῃ με πέριξ ἔχει 468.
 Δάμπει καὶ φθιμένοις 889 a.
 Δέγουσιν ἀθέλουσιν 1127.
 Δεῖψανα Δουκίλλης 675.
 Δευκὰς μὲν πατρίς ἐστιν 92.
 Δεὼς ἐφήβων 964.
 Δοιμῷ θαλαύσης 11.
 Δουκίλλῃ τόδε σῆμα 645.

Δουτροῖς ἀπράοις 1077.
 Δουτρὸν μὲν προχέω 1071.
 Δυσέα ἐνθάδε σῆμα 5.
 Δυσίμαχον μῦθοις 251.

Μάγνης ἐκ Φρυγίης 641.
 Μαῖα καὶ ἱατρός 45.
 . . μα κήδεα πόντον 264.
 Μάξιμος ἐδῖματο 446.
 Μαργαρίδος τόδε σῆμα 681.
 Μαρκελλῆς τάφος εἰμί 679.
 Μαρκιανοῦ στῆλβει τύπος 918.
 Μάρκιος Ἑρμογένης 997.
 Μάρκος τ' ἀδελφός 383 a.
 Μαρμαρὴ λίθος ἱμί 502 a.
 Μαρτύριον ὁδοῦ βίου 397.
 Ματρόπολὶς μοι χθὼν 846.
 Μεῖνον ἀουσεν ἐμοῦ 167.
 Μεῖνόν μοι παράγων 380.
 Μεῖζονα τοῦ προτέρου 1065.
 Μέμνονα πνιθανόμαν 990.
 Μέμνων οἶδε λαλεῖν 994.
 Μέμφις καὶ Γελάσις 1076.
 Μὴ γελάσης, ἔνε, μοῖραν 284.
 Μὴ κείνη λίθον ἐκ γαίης 166.
 Μὴ κλαύσης φθιμένου 120.
 Μὴ μου ἐνυβρίξης 195.
 Μὴ μου παρέλθης 646 a.
 Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους 646 b.
 Μηδένα πατρὶ διδούς p^{raef}. 288 b.
 Μηθεὶς ἀνθρώπων 96.
 Μηνογένης ὅδ' ἐγώ 375.
 Μηνόφιλον τάφος οὗτος 692.
 Μήπω γευσάμενος 587.
 Μητέρι τῇ πάντων 824.
 Μήτηρ Μαρκιανοῦ 863.
 Μήτηρ μοι Γαίηνα 704.
 Μήτηρ μοι σεμνή 637.
 Μήτηρ υἱέι Δόμνα 374.
 Μητρᾶν . . . 323.
 Μητρὶ φίλῃ Ἀγέλῃ 629.

Μητρὸς καὶ θυγατρὸς 474.
 Μητρὸς παντοτέκνου 44.
 Μίθρης ἐν ὄργαδι χῶμα 585.
 Μίκκης οὖνομα μῶνον 338.
 Μικρὰ μὲν ἢ λίθος ἐστὶν 1118.
 Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθωνι 485.
 Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλαΐδα 486.
 Μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἐπὶ σώματι 26.
 Μναμεῖον τόδε σείο 206.
 Μνῆμ' ἀρετῆς, Μοίρης 654.
 Μνῆμα δικαιοσύνης 54.
 Μνῆμά με ὄρες περικαλλές 450.
 Μνῆμα Μνησαγόρας 87.
 Μνῆμα τόδ' Αὐρηλία 343.
 Μνῆμα τόδ' εἰσαθρησον 199.
 Μνῆμα τόδ' ἥς ἀρχῆς praef. 743 a.
 Μνῆμα τόδ' ὑψιφανές Add. 97 a.
 Μνῆμα τόδε Φρόντωνος 1092.
 Μνῆμα φίλη μήτηρ με 86.
 Μνῆμα φιλοφροσύνης 557.
 Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς 727.
 Μνήμης ἔκατι τήνδε 363.
 Μνημοσύνης καὶ Ζηνός Add. 1029 a.
 Μνημόσυνον ἀνθρώποις 1096.
 Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ 701.
 Μογέα δίδωσι τᾷ γυναικί 1130.
 Μοῖρα καὶ Εἰλείθυια 238.
 Μοῖραι καὶ Δήθη 521.
 Μοίρας θρέψατε παῖδα 155.
 Μοιράων με μίτος 274.
 Μοιρίδιοι κλωστήρες 145.
 Μόλις ποτὲ ἦρον 531.
 Μόνους ἰδοῦσαν 383 b.
 Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν 1125.
 Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος 618 a.
 Μουσῶν προφήτιν 127.
 Μοχθηρὰς ὅδ' ἔβη 29.
 Μυρὶ ἀποφθιμένοιο 184.
 Μυστῶν ἡγήτηρα 865.

Νεῖλου περάσας 983.

Νεῖλου περάσας 984.
 Νέος ἡλικίην, ἔρνος κλυτόν 824.
 .. νεμοὶ περικαλλέα νήσων 817.
 Νεωθαλὸς ἀφθιτον .. 1027 c.
 Νηλὴς ὦ θάνατος 647 b.
 Νηὸν μὲν σγαλόεντα 832.
 Νήπιον ὠκύμορον 699.
 Νηπίος εἰμι τυχῶν 314.
 Νηρῆος τόδε σῆμα 294.
 Νήσον ἔπ', Αἰγύπτωιο πέρας 981 b.
 .. ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ 937.
 Νικαίης προλιπών 597.
 Νίκαν μὲν Πτολεμαίου 928.
 Νίκας Ἀλκιβιάδου 930.
 Νεῖκην ἐνθάδ' ὄρες 275.
 Νικίας μ' ἀνέθηκεν 778.
 Νικήσας τὸν ἀγῶνα 923.
 .. νικήσας μ' ἀνέθηκεν 763.
 Νικοκράτους λαγόνεσσιν 462 c.
 Νόσσης Μυρμιδόνος 786.
 Νουσολύτα, κλυτόμητι 1026.
 Νούσων εἰητήρα 108.
 .. νυκτὸς ὀπωπητήρα 1032.
 Νύμφαι κρηναίαι 571.
 Νύμφαις Ναϊάσιν 1075.
 Νυμφιδίου θαλάμοιο 431.
 Νῦν Βασίλειος ἐγὼ 694.
 Νῦν τοι πάντα τελεῖ 1041.
 Νῦξ μὲν ἐμὸν κατέχει 312.
 Νύσης εὐτάκτου Add. 313 a.
 Νώτω μὲν μολάχην 1135.
 Πανθίππην Ἀκύλας 319.
 Πείνον τιμήσαντες 825.
 Πυστοῦ με παῖδα Add. 497 a(b).

Ὁ θρασὺς ἀνδέστακεν 1103.
 Ὁ κλεινὸς ἱς βασιλέων 549.
 Ὁ κρατερὸς Πολιοῦχος 907.
 .. ὁ μουσοτέχνης μ' ἐκτρέφει 193.
 Ὁ πάντα σοφὸς 330.

Ὁ παυσίλυπος οἶκος 1137.
 Ὁ ποτε πλουσιος 734b.
 Ὁ πρὶν ἐνὶ ζωῷσι 207.
 Ὁ προγόνοις ἐφάμλλος 822a.
 .. ὁ πυκτεύσας πολλάκις 291.
 Ὁ Σαρδιηνὸς Παρθαλαῶς 1005.
 Ὁ τὰς αἰοιδᾶς ἀγεμῶν Add. 241b.
 Ὁ τοῦ Διὸς παῖς 1138.
 Ὁ τύμβος ἐσθλὸν νῆα 208b¹.
 Ὁ τύμβος οὐκ ἄσαμος 258.
 Ὁ φθονερός ζωῆς 348.
 Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν 1116.
 Ὁ φθόνος ὡς κακὸν ἐστὶν 1115.
 ΟΛΦΥΤΟΥ λίθου εἰμί 1097.
 Ὅδ' ἴτα, βαῖὼν σάματι 185.
 .. ὅεσσαν ἐν ξείνων Μεγαρήων 958.
 Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι 241.
 .. οἱ θεῖοι βασιλεῖς 919b.
 Οἱ στήγισιν χῶρον 624.
 Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα 1104.
 Οἰνὸβιος Δίωνος 220.
 Οἷον ἐμαυώσαντο Add. 805a(b).
 Οἴτινες δ' οἱ προστάται 783.
 Ὅκταέτη μ' ἔτι πῶῖδα 693a.
 Ὅκτωκαιδεκάτου με 228.
 Ὅκτωκαιδεκέτω με 151.
 Ὅκτωκαιδεχέτης 566b.
 Ὅλβιον ἐνθέμενος βίον 321.
 Ὅλβιον εὐγέγων 68.
 Ὅλβιος ὃν μοῖραι 403.
 Ὅμωνύμου παῖς εἰμι 954.
 Ὅν βασιλῆς ἔσσεσθαι 969.
 .. ὃν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῃ 764.
 Ὅν μεγάλ' αὐχῆσασα πατρίς 489.
 .. ὃν ἰδοῦντα. κύρος ἐγώ 650.
 Ὅπως δίζηαι 101.
 Ὅπως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε 1078.
 Ὅρθαγόρας εἰρήνης ἀρχας 808.
 Ὅρθείῃ Δῶρον 806.
 Ὅρρίπῳ Μεγαρής 843.
 .. ὄρχαμε .. 767.

Ὅς ἂν προσόσει χεῖρα 376d.
 Ὅς δὲ Κορινθὸν ἔναϊε 1113.
 .. ὃς ἐν ἀθανάτοις βιοτεύει 170.
 .. ὃς ἔφθασας ἀλόχου 423.
 Ὅς πάσας χάριτας 656.
 Ὅς ποτε γυμνασίῳ 970.
 Ὅς τόδ' ἀγαλμ' ἀνέθηκε 761.
 Ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 517c.
 Ὅσσο' ἔλομεν, λιπόμεσθα 1105.
 Ὅστέα ἐπὶ ξείνης 432.
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 90.
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 225.
 Ὅστέα μὲν κρύπτει 234.
 Ὅστις καὶ τίνος εἰμί 114.
 Ὅταν ποιῶν πονηρὰ πραεῖ. 1117a.
 .. ὅτι μοῖραν 98.
 Οὐ βάτοι, οὐ τρίβολοι 546b.
 Οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον 208b.
 Οὐ μόνον κηχούμην 192.
 Οὐ νόθον ἐκ προτέροιο 491.
 Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστός 536.
 Οὐ σπάνις ἐστὶ γυναῖκα 53.
 Οὐ τὰδε θελξιμελής 1053.
 Οὐ τὸ γένος, παροδῖτα 132.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν 198.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν 373.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακὸν 300.
 Οὐ φανῶντος ἔσθησα 1085c.
 Οὐδέ ποτ' Ἀλκείδης 894.
 .. οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε 847.
 Οὐθεὶς μύχθος ἔπαινον 35a.
 Οὐδεὶς οἰωνός 391.
 Οὐδένα λυπήσασα 81b.
 Οὐδὲν ἀφανυρότερος 875.
 Οὐδὲν ἐλευθερίας κρείττον 28.
 Οὐκ ἀκάρηνος ἔφην 1013.
 Οὐκ ἀκλεῆ Δεκούρατον Add. 307a.
 Οὐκ ἔθανες, Πρώτῃ 649.
 Οὐκ ἔπιον Διήθης 204c.
 Οὐκ ἐστ' οὐδὲν τέρμα 492.
 Οὐκ ἔσχεν κοινὸν βιώτου 726b.

Οὐκ ἤμην, γενόμεν 1117a.
 .. οὐκ ἤρκει τὰ παλαι 707.
 Οὐκ ἴσα πατρὶ παθόντα 1081.
 Οὐκέτι κηρυχέουσιν 271.
 Οὐλιάδης κείται 297.
 .. σὺνεκα πιστὸς ἔφρυ 18.
 Οὐνομα Ζωτικὸς εἰμι 392.
 Οὐνομα Θεσμοφάνην 153.
 Οὐνομα μὲν τοῦμόν 52.
 Οὐνομα μούνον ἔχει 230.
 Οὐνομά σοι Καπίτων 398.
 Οὐνομα Φιλοκύνητος 332.
 Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ 1029.
 Οὐρεσι Ταλλαίοισι 815.
 Οὐρίον ἐκ πρύμνης 779.
 Οὐς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθέως 1082b.
 Οὐς πρὶν μὲν ἄλλων 439.
 Οὐτος ἔχει τυμβὸς 253.
 Οὐτος δ' γῆς τέμνων 116.
 Οὐτος δ' τῆς Ἀσίας 903.
 Οὐτος δὲ ἐνθάδε κείται 63.
 Οὐτος ὅτ ... ἐχορήγεε 929.
 Οὐτος Σωκράτης 498.
 Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ 1084b.
 Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζηκότε *praeftat.*
 222bπ.
 Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσόν 83.
 Οὐχὶ πόνω δολίῳ 722.
 Οὐχ ὁσίων ἤρπαξες 570.

Παῖ Διὸς Ἐκφάντῳ 740.
 Παῖδά μ' ἀποφθίσθαι 420.
 Παῖδά με πεντατῇ *Add.* 697a.
 Παῖδά με Πλουτάρχου *Add.* 306a.
 Παῖδά με τεθνεῶτα 698.
 Παῖδα Μενεκράτῳ *praeft.* 492b.
 Παῖδα Ξεινωγόρα 864.
 Παῖδά τοι ἰφθίμην 77.
 Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ' 357.
 Παιδὸς ἀποθιμένοιο *Add.* 1a.
 .. παίδων αἰώνων 344.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα 944.
 Παῖς μὲν ἐὼν ὄνομ' ἔσχον 867.
 Πανὶ τε καὶ Νύμφαις 827a.
 Παλλὰς Ἐρεχθιδῶν 852.
 Πάμμαχον, ὦ Θήβα *praeft.* 938a.
 Πάντα μὲν ἐσθλὰ τέλεσσε 1052.
 Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς 137.
 Πάντα χθὼν φύει 438.
 Πάντες, Μιλτιάδῃ 1087.
 Πάντες χοραγοὶ 927.
 Πάντῃ μὲν κῦδος 407.
 Πάντῃ Πλουτάρχου κλέος 909b.
 Παντοίης ἀρετῆς στάθμην *Add.* 886a.
 Παρθενίαν λείπουσ' 508.
 Παρθενίς ἐνθάδε κείται 634.
 Παρθένῳ Ἐκφάντῳ 752.
 Πάσας μὲν σύργγας 1018.
 Πάσῃ κοσμηθεὶς 473a.
 Πᾶσι θεοῖς θύσας 134.
 Πᾶσιν εὐμενέτης 328.
 Πᾶσιν ἱγορίας 473b.
 Πᾶσι φίλος γενόμεν 390.
 .. πατέρεσσι σοφοῖς 973.
 Πατὴρ Πάτρων μὲν 546a.
 .. πατὴρ Πιθαίου 504.
 Πατρὶ ... ἡδὲ Φιλόνῃ 55.
 Πατρίδος ἐκ Ζμύρης 657.
 Πατρίδος οἰκονόμον 405.
 Πατρίς ... 1121.
 Πατρίς Ἀλεξάνδρῃ 94.
 Πατρίς ἐμοὶ Ζήνωνι 620.
 Πατρίς μὲν Ζαθῇ Ῥώμῃ 598.
 Πατρίς μὲν μοι Ἑδίσσῃ 517d.
 Πατρίς μὲν μοι ἐστὶ 415.
 Πατρίς μὲν Μύνδος 205.
 Πατὴρ ἀριζήλοιο 855.
 Πατὴρ ἐπ' εὐσεβίᾳ 376.
 Παφίανος Πάφιος 605.
 .. περὶ δὲ ἱππῆές τε 849.
 Πένθος κούριδῳ τε πόσει 76.
 Πέντε καὶ εἰκοσι μούνον 142.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν 479.
 Πεντήκονθ' ὅς ἐτι 32.
 Πεντήκοντα τριῶν ἐτέων 430.
 Περσεφόνη πρόπολον 494.
 Πέτρην τήνδ' ἐκόλαψε 395 a.
 .. πικρὸς ἐξ ὤμῶν χρόνων 130.
 Πῖνε, λέγει τὸ γλύμμα 1129.
 Πίστιν ἔχων βασιλίαν 1060.
 Πιτθεῖδαι Θεόδωρον 916.
 Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεῖς 88 a.
 Πλείστην δὴ θνητῶν 213.
 Πλήρης ὁ φόρτος ἐστὶ 502 c.
 Πλουτάρχου τόδε σῆμα 146.
 .. Πλουτώνια Φερσεφόνεια 506 b.
 Πλωτὺς ὁ πολλὰ καμῶν 113.
 Ποιητὴν ἔστησαν 881.
 Ποιμένος ἀρίστου 424.
 Πάλεω μὲν εἰμι 362.
 Πολλὰ μεθ' ἡλικίας 75.
 Πολλὰ πονησάμενος 310.
 Πολλὰ σε ἔπαινος ἐπευκλείσειεν 209.
 Πολλαῖς ἐν πόλεσσι 532.
 Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν 1123.
 .. πολυμητιν ἀμύμονα 173.
 Ποπυλὺς τάφος οὗτος 559.
 Πόπλιον .. γήρως ἐπὶ τέρμα 296.
 Πορφυρέαν ἐσθῆτα λιθοξόος 1107.
 Πότνι', Ἀθηναίων ἐπιήρανε 1046 b.
 Πότνι', ἀπαρχὴν τήνδε 753.
 Πότνια Σωφροσύνη 34.
 Πραιτωρεῖον με 364 a.
 Πραξιτέλης ἀνέθηκε 744.
 Πραξιτέλους ἦνθουν 42.
 Πρίμμεν Καλλιτέλης 758.
 Προκλείδας τόδε σῆμα 182.
 Προξενίας ἀρετῆς τε 36.
 Πρωθήβην ἔτι κοῦρον 569 a.
 Πρωθήβην μ' αἰζήν 340.
 Πρώτος ἐγὼ Τρωων p. 932 a.
 Πύθων Ἑρμῇ ἄγαλμα 759.
 Πύκτην ΑΛΕΞΕΙΟΝ. 307.

Πῶς κρυερὴ σιγή; 99.

Ῥήνῃ παρ ποταμῷ 229.
 Ῥητορικῆς πόνος οὗτος 442.
 Ῥουφῖνα Κέλερος 691.
 Ῥουφείνης ἐμέθεν 590.
 Ῥουφείνου τάφος οὗτος 642.
 Ῥωμανοῦ πραπίδεςσι 891.
 Ῥώμη καὶ ξεινὴν κούφῃ πέλεν 581.

Σᾶμα .. ἱμου ματρός Add. 181 a.
 Σᾶμα τόδε Ἀρνιαδα 180.
 Σᾶμα τόδε Ὑψικλέους Add. 461 a.
 Σανένως γράφει 1022.
 Σατορνείος ἐγὼ 705.
 .. ς ἀγέρωχος 765.
 .. ς Ἀθηναίᾳ μ' ἀνέθηκεν 739.
 Σεμνὴν Πηνελόπην 558.
 Σεμνῶν τρόπων 677.
 Σῆμα .. ἐσορᾶς ἐπιτύμβιον 339.
 Σῆμά με Νυκτελίοιο 665.
 Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ 149.
 Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος 2.
 Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ 89.
 Σῆμα τόδ' ἐγγὺς ὁδοῦ 10.
 Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκοντος 43.
 Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων 580.
 Σῆμα τόδ' ἥρωος 483.
 Σῆμα τόδε Κύλων 9.
 Σῆμα τόδ' Οἰναίου 66.
 Σῆμά τοι, ὦ γλυκερή 676.
 Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο 623.
 Σῆμα φίλου παιδός 15.
 Σῆμα Φρασικλείας 6.
 Σήματα συνθραυσθέντα 394.
 Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν 62.
 Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα 60.
 Σῆς ἀρετῆς Νικοπτολέμῃ 61.
 .. σῆς δ' ἀρετῆς 59.
 Σκῆνος μὲν γενετῆρες 502 b.
 Σκῆνος μὲν σοὶ τῆς 422.

Σμεικρὸς οὐ σμικρὸν 106.
 Σμυρναῖος Μοσχιανός 604.
 Σοί, Παιῖον ἀναξ 803.
 Σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε 828.
 Σοὶ τὰδ' Ὀνήτωρ μίλα 931.
 Σοὶ τόδ' ἀγαλμα, θεά 818.
 Σοὶ τόδ' ἀγαλμα, θεά 842.
 Σοὶ τόδε καλὸν ἔτευξε 820.
 Σοὶ τόδε, συρικτὰ 802.
 Σὸν δέμας ἔκπαυλον 1015.
 Σοῦ λάμπει μὲν ὄψα 860.
 Σοῦ μὲν δὴ πατρίς 488.
 Σουλπικίου Ζακόροιο 497 b.
 .. σοφίης πείρατ' ἐφίεμενον 40.
 Σπείσον ἐμοὶ δακρυῖων 346.
 Σπενδόφορῳ τόδε σῆμα 688.
 Στάλα Ψενδάρεος 181.
 Στάς, ξένε, τάνδ' ἄδρῃσον 560 a.
 Στέμματ', ἀφ' ὧν ποίη 647 a.
 Στέργω καὶ φθιμένα 189.
 Στέρξον ὅμως ὑπὸ γαῖαν ἐὼν 141.
 Στήλη μαρμαρὴν 625.
 Στήλην ἔθηκαν 595.
 Στήλην Παρθενόσης 139.
 Στήσεν Ἀχωρίστος 967.
 Στρωτήρας τοῦδε δόμου 1058.
 Συνζύγου παλάμαις 318.
 .. συνήγαγεν αἰὼν 499.
 Συναδεὺς θεράπων 119.
 Σύνσιδα ἐματῷ 734 a.
 .. σφαίρης .. ὦραίων δόμον 1072.
 Σχήμα τόδ' Ἑρμείου 955.
 Σιωθεὶς ἐγμεγάλων 770.
 Σιωθεὶς ἐκ παλῶν 840.
 Σῶμα .. πωτοβαρη 710.
 Σῶμα κόρης ἀρπαχθέν 324.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 57.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 58.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν 35 b.
 Σῶμα μὲν ἦδε κόνις 652.
 Σῶμα πέτρος κατέχει 341.

Σῶμα σὺν ἐν κόλποις 56.
 Σῶζων ἐνθάδ' ἐγώ 171.
 Σωτήρ' ἀνθρωπῶν 797.
 Σωτήρα βουλῆς γενόμενον Add. 886 a.
 Σωτηρίῳ με τύμβος 276.
 Σώτιον ἐνθάδε γῇ κατέχει 64.
 Σώφρονα Κρησκεντεῖναν 568.
 Σωχάρμου παράγοντες 217.

Τὰν μεγαλᾶρχον ὄρεξ 265.
 Τὰν παιδὸς καλλίσταν Add. 805 a(s).
 Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε 706.
 Τάργειοι ἀνέθεν 746.
 Τάσδε γ' Ἀθαναία 742.
 Τὰς μελέτας ἀνθημα 948.
 Τατιανὸς ἡγεμὼν 1020.
 Τατιανὸς μετὰ δικανικὴν 919 a.
 Τάφον τὸν ἐνθα 399.
 Τέκνα τέκνων ἐσιδὼν 279.
 Τελεσφόραν τὸ σῆμα 123.
 Τέρμα βίου τελέσας 606.
 Τέρμα δ' ὄραν βιώτου 1114.
 Τέρπεο καὶ σκηῆς 1050.
 Τέρπων εἰμὶ θεᾶς 784 cf. praef.
 Τερσεὺς καὶ Πυλάδης 377.
 Τέσσαρα τέκνα λιπὼν 327.
 Τεῦ σ' ἐνέπειν χρὴν τύμβον 140.
 Τεῦξεν Ἀριστομένης praef. 1100 a.
 Τέχνας μὲν παράσαμον 197.
 Τῇ κλυτῇ ἐν πινυτῇσι 331.
 Τῇδε καταφθιμένους 515.
 Τῇκει καὶ πέτρην 889 b.
 Τηλεφίδαις, οἱ Ζηνί 1035.
 Τηλοῦ πατριδὸς οὗσ' 91.
 Τηλυγέτην με τοκῆς 511 b.
 Τὴν Διὸς ἀμφίπολον 556.
 Τὴν Εὐτυχοῦσαν 102.
 Τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν 551 a.
 Τὴν κύνα Λεσβιακῇ 329.
 Τημμεν ἀδελφὴν Δηκρατῆς Add.
 875 a(s).

Την πάντων γλυκίῳ 678.
 Τὴν πολλοῖς δῆμοις 609.
 Τὴν σεμνῶς ζήσασαν 596.
 Τὴν σὴν εὐνοίαν 481.
 Τὴν στήλην, παροδείτα 713.
 Τὴν στήλην, παροδῖται 334.
 Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις 370.
 Τὴν τρίβον ὅς παράγεις 627.
 Τὴν ὑπάτην ἄφεςιν 795.
 Τήνδ' ἀρετῇ . . ἀποκυδῆνασαν 164.
 . . τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης 1070.
 Τήνδε θεὰν ἀνέθηκε 827 b.
 Τήνδε Ποσειδῖππος 780.
 Τήνω τοι τόδε σάμα 187.
 Τηροῦσ' ἡ διέμεινεν 159.
 Τῆσδε πατρὸς τάφος ὅδε 545 a.
 Τῆς ἱερᾶς ἀκούουσα 1001.
 Τίκετε τέχνα τὸν ἀριστον 1080.
 Τίκετε Τύχῃ, σπεῖρεν δέ 695.
 Τίκτομαι ἐν Παγαῖς 469.
 Τειμάνδρα Κυπάρης 697.
 Τειμόθεος ὁ πάτρας 539.
 Τείμων Τειμαίου 899.
 Τίς ἂν δὲ χεῖρα προσαγάγῃ 376 a.
 Τίς ἂν προσάξῃ χεῖρα 376 b.
 Τίς ἂν προσοίσει χεῖρα 376 c.
 Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε 723.
 Τίς ἦν σ' ὁ θρόνος 667.
 Τίς μοιρῶν μίτον ὕμνον 478.
 Τίς μου τὴν Ξειρήνα 551 b.
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε 999.
 Τίς Πλάταιαν σύλησεν Add. 545 c.
 Τίς τίνος ἦν, εἶρη 247.
 Τίς τόδε καλὸν ἀγαλμα; 385 b.
 Τίς τοῦμὼν δύστηνον 298.
 Τὸ ζῆν ὁ ζήσας 387.
 Τὸ μνημῖον ὁρᾶς 454.
 Τὸ σῆμα Φράτῃ 410.
 . . τόδε σῆμ' ἀγαθοῦ Add. 4 a.
 Τοιάδε τις δεῖξας 940.
 Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλχος 453.

Τοῖσδ' ἐν ποτ' ἐν τρώδαις 1090.
 Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε 830.
 Τὸν ἐν βροτοῖς φανέντα 125.
 Τὸν Ἑστιάου τῆς τραγωδίας γραφῇ
 praef. 222 bi.
 Τὸν θεράπων πρῶτον 886.
 Τὸν θεσμῶν ταμίην 911.
 Τὸν θρασὺν ἐν θήραις 196.
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 350.
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 351.
 Τὸν κλυτὸν ἐν ζωῶσι 366.
 Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα 917.
 Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς praef. 856 a.
 Τὸν νέον ὄντα, φίλοι 278.
 Τὸν παρθενῶνα τόνδε praef. 1046 a.
 Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα 553.
 Τὸν πᾶσιν φίλιον 427.
 Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι 462 a.
 Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα 237.
 Τόν ποτ' ἐν εὐσεβήσιν 500.
 Τὸν πρόμαχον θεσμῶν 912.
 Τὸν πρὸ πύλαις Ἡρώα 841.
 Τὸν σοφίῃ προὔχοντα 601.
 Τὸν σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον 372 a.
 Τὸν σοφὸν ἐλλόγιμον Add. 459 a.
 Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν 920 i.
 Τὸν στρατιᾶς κοσμοῦντα 900.
 Τὸν τάφον ἡργάζοντο 579.
 Τὸν Χαρίτων με γέμοντ' 622.
 Τόνδε ἀπὸ δαδούχων 950.
 Τόνδ' ἀρετῇ λάμψαντα 222.
 Τόνδε ἀρετῇ προὔχοντα 963.
 Τόνδε Δυκοκλείδης 791.
 Τόνδε νέον οἱ τύμβον 444.
 Τόνδ' ὁ παλαιοτροφυλάξ 411.
 Τόνδε Πύρῃς ἀνέθηκε 751.
 . . τόνδε τάφον τεύξεν 523.
 Τούνομα μὲν Χαρίας 495.
 Τούπικλέους παιδὸς 7.
 Τουτὶ τὸ δῶρον praef. 1119 b.
 Τουτο γὰρ ἐν ζωῶσιν 520.

Τοῦτ' Εὐδοὸς βροτοῖς 261b.
 Τοῦτο σαοφροσύνας 204d.
 Τούτοις τοῖς ἐλέγοις 1000.
 Τοῦτον ὃν εἰσοράας 898.
 Τραϊανοῦ τάφος οὗτος 632.
 Τρευνακρία γαῖα 563.
 . . τρος αὐτοῦ Νεικήτης 947a.
 Τρωῖε, χαῖρε καμῶν 475.
 Τυτθὸν γευσασμένη 421.
 Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 616.
 Τύμβε, τίνας τότε σῆμα; 256.
 Τύμβον . . πίστιν ἀμειβομένη 117.
 Τύμβον μὲν, Φιλᾶδέλφε 243a.
 Τύμβον ὁρᾷς, παροδεῖτα 685.
 Τύμβον σοι ποίησα 365.
 Τύμβος μὲν κρίπτει με 292.
 Τύμβον μὴ παρίδης 687.
 Τύμβος ὅδε κρύπτει 684.
 Τύμβος ὑποδαῖων μακάρων 441.
 Τύμβω τῷδε Βοηθὸν 216.
 Τῷ κλυτῷ υἱωνοῖ με 133.
 Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις praef. 1119a.
 Τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ ἐγὼ 689.

Ὑγεῖα, βροτοῖσι πρεσβίστα 1027b.
 Τῶν Νικομάχου 848.
 Τῶς Ἀριστάρχου 535.
 Τῶς Βίωνος Ἀπίων 236.
 Τῶς ἐγὼ λεγόμεν 617.
 Τίσυ Τλασία 179.
 Ὑμῶ θεὸν Μέλητα 1030.
 Ὑπὲρ τύχης τοῦ κυρίου 1010.
 Ὑπέρτατε κοίρανε κόσμου Add. 874a.
 Ὑπνος ἔχει σε, μάκαρ 433.
 Ὑπνώδης Φίλιος 774.
 Ὑψιμέδων, ὕπατε 792.

Φαίδιμον Εὐθύγενους 72.
 Φαῖδρον ἐταῖρον Ἐρωτος 1085b.
 Φαρνάκειω στάλαν 252.
 Φερσεφόνα, τὴ φύλῳ 244.

Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδίης 1140.
 Φθέγγεται, ἡρεμέει 1109.
 Φθέγγεο, Λατοῖδα 987.
 . . . Φῖλα δέ με γένατο μήτηρ praef.
 480a.

Φιλήτω τότε σῆμα 630.
 Φιλοστράτα βέβηκα 463.
 Φλαβιανῷ ἥρωι 552.
 Φλωρεντίνος, ἄριστος ἀνὴρ 1057.
 Φλώρος Κανιλίου 696.
 Φοίβης ἐνθάδε σῆμα 150.
 Φοῖβον ἀκερσεκόμην 801.
 Φοῖβω ἀκερσεκόμην 800.
 Φουεῖσουλανὸς ἐνθαδεῖ 995.
 Φράζε, γύναι, γενεήν 248.
 Φράζε, τίνας γονέως 218.
 Φῶς πατρικὸν ποθέουσα 726a.
 Φωσφόριον Μεγαρήες 914.
 Φῶτα θεοῖς ἵκελον 507.

Χαῖρε, γύναι Πάνθεια 243b.
 Χαῖρε, Ἐρμῇ πατρῷε 974.
 Χαῖρε, καὶ αὐδάσεις 991.
 Χαῖρε, καλὴ πασῶν 435.
 Χαῖρε, Κρίτων 235.
 Χαῖρε, μάκαρ βασιλεῦ 799.
 Χαῖρε μάκαρ, πολυόλβε 361.
 Χαῖρέ μοι, καλλίστε καλῶν 790.
 Χαῖρέ μοι, ὦ Δήλου μεδέων 1025.
 Χαῖρε, τάφος Μελίτης 79.
 Χαίρειν τὸν κατὰ γὰς 190.
 Χαίρετε οἱ παριόντες 22.
 Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς 280.
 Χαίροις, Σώτῃρ 503.
 Χαίροις, ὦ παροδεῖτα 322.
 Χερσί τε καὶ τέχναις 776.
 Χθίσδον μάν, φύλε Μέμνον 989.
 Χρῆμα τὸ πᾶν Θείας 626.
 Χρηστὸν βίον βραχύν 524.
 Χρηστὸς τέθαπτ' Εὐβούλος 619a.
 Χρηστοῦ Τέχωνος 93.

.. χρηστῷ πρὸς πάλιν 602.

.. χρυσάρεος . . δωδεκέτης δὲ πέλω

Add. 688a.

Χρυσοχέλου Παιδὶν 1023.

Ψυχὴ μὲν προλιπούσα Add. 35a(a).

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίῃ σοι 658.

ᾠ Δῶς Ἀλκμήνης τε 831.

ᾠ Ζεῦ πάτερ, εἶθε 1133a.

ᾠ μὴ δίδωσιν ἡ τύχη praef. 1117b.

ᾠ παῖ τοξότα 811.

ᾠ παῖ, φυλάσσου 1117b.

ᾠ παῖ, χαῖρε πρόφρων 1014.

ᾠ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα 1009.

ᾠ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς 69.

ᾠ φίλε παῖ, Θεοδώρηον 1093.

.. ὦ φίλε, μή . . 533.

ᾠ Χρόνε, παντοίων 27.

ᾠδ' Ἐπάφου γέννημα 592.

.. ὡ ἥρωι θέσαν τόδε Add. 552a.

ᾠ Σοφίῃ καὶ Μοῦσα 413.

ᾠ κυμῶρου πινυτοῦ 527.

.. ὠκυπετῆς δὲ μόρος 148.

ᾠλεο δὴ στυγερῷ 505.

.. ὤλετο καὶ Θήβης 1049.

ᾠλετο ποντοπόροις 628.

ᾠς ἀγαθὸν καὶ παῖδα Add. 228a.

.. ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν 249.

ᾠς ῥόδον εἰαρινόν 544.

adde:

Ἐγλυφέν με σίδηρος praef. 831b.

Ἡλικίην παῖς εἰμι praef. 831a.

II. DEORUM NOMINA.

Ἀγεσώας 195,2.
 Ἀδης 89,4. 99,5(?). 109,3(?). 141,3.
 233,10. 252,1. 383,5. 496,3. 544,1.
 1026,4. Ἀδας 202,3. 259,2. 250,3.
 256,9. Ἀδης 150,8(?). 151,8. 162,3.
 199,2. 201,2. 208,4. 345,4. 467,4.
 468,2. 474,6. 496,6. 655,8. Add.
 241a18. 242a4. Ἀιδας 256,9. —
 Ἀδου 131,1(?). 264,5. 452,18. 587,1.
 646,3. 1082,11. Ἀίδου 655,10.
 Ἀίδεω 149,4. 237,3. 381,2. 575,2.
 Add. 697a2. Ἀίδωο 16,1. 235,1.
 558,6. 565,4. 708,3. 1036,1. Add.
 306a3. Ἀδα 222,3. Ἀίδα 26,9.
 42,4. 372,13. Αἰδος 87,4. 292,3.
 431,3. 519,1. 540,3. 1028,43.
 1034,15. 1046,84. 1092,1. — Ἀίδη
 310,3. 336,8. 372,9. Ἀδα 514,5.
 — Ἀδην 129,8. 334,8. 671,3. Ἀίδην
 215,3. 288,5. 290,3. 297,4. 313,2.
 12. 345,2. 384,4. 388,6. 434,6. 474,2.
 538,6. 547,16. 624,2. Ἀδαν 204,10.
 241,5. 573,7. Ἀίδαν 208,14. 231,6.
 238,2. 248,2. 258,3. 313,6. 560,2.
 691,4. — Ἀίδη voc. 578,1. Ἀίδα
 576,3. 577,5. — Ἀιδωνεύς 618a9.
 Ἀιδωνίδος Ἀήθης 204,11.
 Ἀθηναίη 409,5. 1046,89. Ἀθαναία
 560,4. Ἀθήνη 1046,54.75. — Ἀθη-
 ναίας 749,7 (πολυβούλου). Ἀθηναίης

(ἔργα) 268,4. 356,1. 412,1 (ἔργω).
 874,4 (ἔργα). 910,3. Ἀθηναῖς 1023,1.
 1038 IV. Ἀθήνης 152,7 (δῆμος).
 161,6. 162,5 (ἄστρ). 1046,46.
 1083,3. — Ἀθηναία 739,1. 754,1.
 756,1 (πολιούχῳ). 768,7 (πρωτο-
 πόρθῳ). Ἀθηναίη 752,2 (παρθένῳ).
 769,1. 1035,4 (πολεμολόκῳ Ἀτρυ-
 τώνῃ). Ἀθαναία 742,1. Ἀθάνη
 43,3. 757,1. — Ἀθηναῖν 795,1. —
 Ἀθηναῖ πότνια 771,3. — Διὸς γλυ-
 κώπιδι κούρη 738,1. — θεά 861,1.
 — V. Ἀτρυτώνη, Παλλάς, Τριτο-
 γένεια.
 Ἀθώρ 1139,1.
 Αἰδώς Hora 1110,4. Αἰδοῦς μεγα-
 λόφρονος 34,1.
 Ἀιδωνεύς v. Ἀδης.
 Ἀκέσιον Telesphorum 1027,36.
 Ἀκρητος 1111,3.
 Ἀκωρι 1139,1.
 Ἀμενώθ Memnon 992,3.
 Ἀμμων 1029,3. Ἀμμωνος 833,1.
 835,5. Ἀμμώνιον θεόν 1024,1.
 Ἀμυκλαίοισι θεοῖσι Dioscuris 650,4.
 Ἀμφιτρίτα 1028,55.
 Ἀνουβι 1029,1.
 Ἀπιν 991,6.
 Ἀπόλλων 518,1 (κλυτότοξος). 858,3.
 — Ἀπόλλωνος 191 et 192 (Καρνήου).

- 1038 VI (Πυθίου). Add. 875a7.
 praeef. 743a2 (Πυθίου). — 'Απόλ-
 λωνι 747,1. 778,1. 798,1. 1082a.
 — 'Απόλλωνα ἑκατηβόλον 801,1. —
 'Απολλον 799,1 (ἑκατηβόλε). 1023,2
 (ἰήε). 1040,1 (δέσποτα). — Apollo
 συρικτά, ὑμνηπόλε 802,1. — V.
 Λοξιάδης, Φοῖβος.
 'Αργου 1032,3
 'Αρετήν 34,2.
 'Αρης 24,4. 180,1 209,4. 'Αρης Νο-
 μάδων 251,2. — 'Αρεος πόνων 752,2.
 'Αρεος πάγος 886,3. 'Αρεως 1038 III.
 — 'Αρην 407,7. 461,6. 'Αρεα 187,3.
 'Αρρα 1049,3. — 'Αρείου πάγου 867.
 878. 955 praescr. 964. 972 subscr.
 'Αρείας βουλῆς 893,1. 'Αρεοπαγιτῶν
 868 subscr.
 'Αρμαχιν 1049,12.
 'Αρμονίη Add. 888a4.
 'Αρποκράτου 833,2.
 'Αρπυιαὶ κλωθῶες 1046,14.
 'Αρτεμις 872,1. 873,1. — 'Αρτέμιδος 461,4.
 869,2. 872,1 (Ἐλαφιβόλος). Add.
 888a8. — 'Αρτέμιδι 808,2. 874
 praescr. ('Ορθία). Add. 750a2. —
 'Αρτεμιν 786,2. 870,2 ('Ορθωσίην).
 — ἀνασσαν 'Εφέσου Κρησίαν 798,2.
 — V. 'Ορθία.
 'Ασκληπιού 506,11. 868,1. 'Ασκληπιῷ
 506,5. — 'Ασκληπιῷ 805,1 (ἱητῆρι).
 Add. 805a praescr. (σωτῆρι). Add.
 805a(a) praescr. (βασιλεῖ). — 'Ασ-
 κληπιών 797,1 (σωτῆρα). 1035,19.
 — 'Ασκληπιέ 803,1. 804,1 (σωτῆρ).
 Add. 805a9(Παιάν). 1027,1(Παιήων).
 1027,5 (ἱππόφρων). — Aesculapio
 uiei i. e. Phoebi 797,5. 800,1.
 'Ατρυτώνη 'Αθηναίη πολεμηδόκω 1035,4.
 'Αττει ὑψίστω 824,2. — 'Αττει
 822,4.
 'Αφρογένειαν 810,1.
 'Αφροδίτης 727,4 (χρυσῆς). 784,1.
 811,8 (σύρανας). 1046,4 ('Ιδαίης).
 'Αφροδίτας ζυγίας 1027,11. — 'Αφρο-
 δίτη 809,1. 'Αφροδίτα 783,2. V. Κύπρις.
 'Αχαιᾶς Cereris 406,11 (?).
 'Αχέροντος 228,7. — dat. 559,3. —
 acc. 256,4. 260,3. — 'Αχεροντίδα
 λίμνην 702,8.
 Αὔως v. Ἡώς.
 Βαίτ 1139,1.
 Βάκχος 1027,43. — Βάκχου 810,7.
 821,1. 5 (homo Bacchi specie in-
 dutus). Βάχχοιο 871,3. — Βάκχω
 582,1. 821,1.
 Βαλμαρκῶθ 835,1.
 Βασιλᾶν i. e. Cereris et Proserpinae
 822,9.
 Βασίλεια Διός Iudi 492,5.
 Βασιλῆϊδος v. Ἥρης.
 Βελιάρ 1140,2.
 Βήλω 836,1.
 Βοναδῆς 588,2.
 Βορέου χειμα 214,4.
 Βρομίου 611,4. 871,1 (ἀγροτέρου). Βρο-
 μίοιο 608,2. — Βρομίῳ 788,1.
 810,12. 819,1. 876,1. 924,3.
 Γενίου 840,2.
 Δάματρι 785,1.
 Δέσποινα Proserpina 1026,3.
 Δήμητρος 321,5. 741,3. 1035,14. praeef.
 1046a2. Δημήτερος 871,3 (?).
 1046,96. — Δήμητρα terram 618,12.
 — Δημητρία χθονί 325,2. — V.
 Δάματρι et Δηώ.
 Δηώ παλαιή 1046,6. νέη i. e. Faustina
 maior ibid. — Δημοῦς 116,1. 153,12
 (πυρφόρου). 821,2. 861,2. 866,1.

950,2. Add. 97a1. — Δηοῖ 863,3.
 — Δηώσιο Τριώπιο 1046,64.
 Δίκη 522,12. — gen. 905,5. 906,3.
 909,8. praef. 831b2. — dat. 831,7.
 Διονίσσου 406,11. 586,1. 705,2. 819,2.
 Διωνίσσου 153,11. — Διονίσσω 587,5.
 588,3. 926,13 (Καδμείω). Διωνίσσω
 1035,5. — Διώνυσον 871,5. 876
 praescr. — Διονίσσια ludi 925,1.
 — V. Βάκχος et Ἐλευθερέως.
 Διώπανι 827,5 (φιλευήχῳ).
 δώδεκα θεοὶ 768,3. — θεῶν 1043,3.
 Δωρίδας εὐλοχία 1028,66.
 Εἰλειθυια 238,1. Add. 241a15. —
 Ἐλειθυία 94,4. — Εἰλειθυιαί Add.
 805a7.
 Εἰραφιώτην 1035,17.
 Ἐκαέργη 460,6.
 Ἐκάτης 376d2 (μελαίνης). — Ἐκάτη
 χθονία 1136,5.
 Ἐλέσυ βωμών 792,2.
 Ἐλευθερέως Dionysi 817,4.
 Ἐλευθερίης τέμενος 903,6.
 Ἐνυαλίου Add. 874a5.
 Ἐργάνη θεά 776,3.
 Ἐρεβος 1029,7. Add. 35a2.
 Ἐρινός 218,7. 1028 col. III. 28.
 1046,98 (Τριώπειος). — Ἐρινύσω
 162,3. ἡλιθιώναις 1136,5.
 Ἐριυνίος 272,9. — voc. 815,11 (παν-
 τοκρατωρ). — cf. 816,5. 1038 x.
 Ἐρμαῶνι 949,4. 964,2. — acc. 1046,24.
 — Ἐρμαῶνος διφαλέω 1028,10.
 Ἐρμῆς 302,3. 320b3. 407,7. 414,9 (Κυλ-
 λήνιος). 785,4. 816,1. 824,1 (δίκαιος).
 947c. 980,12. 1042,1. Ἐρμᾶς 783,2.
 — Ἐρμού 817,3. Ἐρμέω 1046,32.
 Ἐρμείας 312,9. 955,1. Ἐρμεία
 1038 x (ἐριυνίου). Ἐρμάου χθονίου
 505. — Ἐρμῆ 759,1. 772,1 (ἀγο-

ραίω). 817,4. 924,1 (ἐναγωνίω). 948.
 Ἐρμᾶ 942. Ἐρμεία 247,5. 943,2.
 — Ἐρμῆν 295,4 (γυμνασίων πάρε-
 δρον). 781,12. 812,1. 813,1 (Ναι-
 δων συνοπάνα). 816,1. 5. 1032,5.
 Ἐρμείαν 827,2. — Ἐρμῆ 575,1.
 815,1. 974,1 (πατρῷ). 975,4. Ἐρ-
 μεία 107,2. 974,3. Ἐρμείη 411,4.
 — Ἐρμαίου Πανός 827,3. — Ἐρ-
 μαῖ hominum imagines 108,3.
 949,1 (νέον Ἐρμείαν). 959,1 (Χρυσί-
 που). 965,1 (Ἀλεξάνδρου). 970,1
 (Φιλῆμονες).
 Ἐρμού ἐξ πατρίδος vid. ind. geogr.
 Ἐρσης 1046,32. — acc. ibid. 54.
 Ἐρως 226,7. 1103,1. 4. 1111,3. —
 gen. 1085,5. — dat. 1085,1. —
 σώφρων 811,7 cf. Add. — πα-
 τοξότα Κύπριδος 811,1.
 Ἐσπερίδων μῆλα 1082,12.
 Ἐσπερος 568,4.
 Ἐστία praef. 824a1.
 Εὐβουλῆ Plutoni 272,9.
 Εὐνομία Hora 1110,4.
 Εὐοδον Panem 825,2. — voc. 826,1.
 Εὐσεβίης τόπος 1055,1.
 Εὐφρονίδης Vranus 1029,6.
 Εὐφροσύνης 1038 v. cf. v. 24. 1089,12.
 Εὐχαίτη Plutoni 1034,23.
 Εὐφός 568,3.

Ζεύς 320,1. 1029,3. (Κρονίδης). 320,6
 (τερπικέραυνος). 336,4. 380,5. 542,6.
 618 in. 926,5 (Ὀλύμπιος). 978,4
 (Σωτήρ Augustus). 1046,11. 19. 21.
 1080,2. — gen. 170,3. (αἰγώχῳ).
 288,4 (αὐλᾶς). 312,8. 465,8 (Τψί-
 στου). 492,5 (Βασίλεια) 556,1 (ἀμ-
 φίπολον). 594,5 (αἴσης). 9 (οἶκον).
 618,21 (νόον) 738,1 (κούρη). 740,1
 (παῖ). 753,4 (θύγατερ). 771,3 (παῖ).

786,1 (παῖδα). 789,1 (εὐνέτις). 805,1 (ῥωπτήρος). 818,23 (τέκος). 822,9 (ὀαδοῦχος). 827,2 (υἰόν). 828,1 (κούρη). 830,1 (γόνον). 831,1 (αἷμα). 873,3 (ἀρητήρ). 933,2 (αγῶνα). 938,2 (ἀγῶνα). 986,3. 992,2 (πόλιος). 995,9 (Πελασγικοῦ). 1023,7 (τέκος). 1032,5 (ἐργασίην). 1088,3 (ἐκγονος). 1124,1 (ἀπάτα). 1138,1 (παῖς). Add. 750a3 (αἰγώχοιο). 903a3 (θέμιδι). praef. 824a5 (οἴκους). — Δί 745,3. Δι' 746,1. Δί 787,1 791,2 (ξείνων ἐφόρων). 834,1 (Ἠλῶν Ξεράπει). 1035,22 (Δι καὶ Δι Βακχῶ). 1046,20 (πατρί). 1096,10 (Ρεμβηνόδω). praef. 1100a (Ὀλυμπίω). — ἀνακτι θεῶν 793,11. — acc. 1035,9 (ἀστεροπητήν). praef. 856a6 (σωτήρα κτίστην ἄλλον Δία). — voc. 265,7 (Κρονίδα). 743,1 (Ὀλύμπιε). 1133,1 (πάτερ). — Διώθεν 498,11. 904,2. — V. Ζήν.

Ζεφυροῖο 1046,22.

Ζηνός 312,1. 594,3. 618,40. 1035,3. Add. 1029a1 (Ὀλυμπίου). Ζανός 978,2. — Ζηνί 24,2. 768,11. praef. 768a2. 834,1 (Πανημερίω). 1035,1 (Κρονίδῃ βασιλῆϊ). Ζανί Ἐλευθερίω (Augusto) 978,2. — Ζήνα Οὐρίων 779,2. — ὕπατε πάτερ 792,1.

Ἥγεμόνος Jacchi 588,3.

Ἡελίου δρόμον ludum 947,4. — Ἡλίω 618. 834,1 (Δι Ξεράπει).

Ἡμέρη 232,1.

Ἡρη 243,22 (Ζυγίη). — Ἡρης 268,3 (Βασιλείης). 822,7 cf. v. 10 (Βασιλῆος). — Ἡρα 742,2. 846,6. Ἡρη 1096,10.

Ἡρακλῆς 1138,1 (καλλίνικος). — Ἡρακλέους 492,5 (ἄθλοισ). 874,6.

947,5. 952,2. 957,6. 966,6. Ἡρακλῆος 1088,3. Ἡρακλῆος 724,5. 946,3. Ἡρακλεῖος (?) 947,1. — Ἡρακλεῖ 790,2. 7. 942. 948. Ἡρακλεῖ 943,2. — Ἡρακλέα eiusque labores 350,5. 863,8. — Ἡρακλεες 831,2. 14. — Δῶς Ἄλκμην τε γόνον 830,1. αἷμα 831,1. Ἡργενείης 312,7.

Ἡρωα 841,1.

Ἡφαίστου 907,6. — dat. 1015,11.

Ἡώς 995,5. 998,1 (ῥοδοδάκτυλος). — Ἡοῦς 1002,3. Αὔως 992,1. — Ἡώ 994,3.

Θαργήλια 940.

Θέμυς 512,2.

Θεῶ μεγίστῃ 838,1 cf. praescr.

Θεσμοφόρους deas 774,3.

Θέτις 191,8. — voc. 993,1.

Ἰάχου 957,1. — V. Ἥγεμόνος.

Ἰησοῦς Χριστός 1140. — V. Χριστός.

Iustitiae 837 ep. lat. 1.

Ἰοχέαιραν 1046,53.

Ἰσις 985,5. 1028,7 (χρυσόθρονος). 1028,15. ibid. 26 (πολύβουλος). ib. 68. 1029,5 (πολυώνυμος). — gen. 586,2. 833,1. 978,5. 981,2 (Ἰναχίης). 981,9. 1047,2. — dat. 982,1 (καρποτόκῃ). — acc. 983,2 et 984,2 (μεγάλην θεάν). 985,4. 1022,5. 1023,3 (βασιλίσσαν). — voc. Add. 874a2.

Κάβειροι 1035,7.

Καδμείω Διονίῳ v. Διώνυσος.

Καλλίπης ἔργα Add. 688a6.

Καμάτου θεοῦ 1027,27.

Καρνεῖαις θυσίαις 465,2.

Κλυμένου Plutonis Add. 552a2.

Κλωθω 693,2.

Κόρης 822,9. 857,4. 880,4. Κούρης
741,3. 866,1. — Κούρα 785,1.

Κρόνος 1046,9. — gen. 1038 VII (τεκνο-
φάγος). Κρόνω 1028,15.

Κρονίων 998,7.

Κρονίδης 511,2 (ἀναξ). 831,7. — acc.
1035,17. — voc. 743,1 (ἀναξ).

Κύπρις 244,3 363,4. 369,3. 560,3.
980,12. 1103,2. — gen. 582,2.
628,2. 717,2. 811,1 (λγείης cf.
Add.). 1044,4. — Κύπριν 89,5
(όσιαν λέχους). 784,2. 794,2. Κύπριδα
810,12.

Κυρήνην Add. 842a1.

Λήδης 863,5. — acc. 648,8.

Λατοῦς 1023,2. — Λητοῖ 1015,7. —
Λητοῖδου 1027,2. — dat. 594,10.

Λατοῖδα (Memnon) 987,1. — Λη-
τωίδος 872,7. Λητωίδα κούρην 870,1.
— Λητογενέας Add. 228b7.

Λιβύη Add. 842a2.

Λοξίου 830,4. — Λοξιάδης 859,1.

Λυαίω 821,5.

Λυκαονίη Πιτάνη 473,6.

Λυκείω v. Φοῖβος.

Μαίας s. Μᾶς (?) gen. 406,10 adn.

Μαίας 411,3. 812,1. Μαίης 827,1.
— Μαιάδος 815,1.

Μανδούλι 1023,1. 5. 7.

Μέλητα θεὸν ποταμὸν 1030,1.

Μέμων 986,4. 989,7. 990,7. 994,1.
996,5. 1000,5. 1002,3. 1013,2. —
gen. 988,2. 989 praescr. 990 prae-
scr. 996,2. 997,2. 1001,1. 1002
praescr. 1003,1. 4. 1008,2. 1019,2.
— dat. 992 praescr. — acc.
990,1. 10. 993,1. 1017,1. 1018,2.

— voc. Μέμων 987,2. 1012,5.

Μέμμον 989,1. 991,1. 992,1. 995,4.
998,2. 1006,1. 1007,3.

Μηνὸς φωσφόρου 1038 VIII.

Μήνης ἄθλα Σελήνης 947,4. — dat.
872,3 cf. Add.

Menis 836 ep. lat. 1.

Μητρός θεῶν 588,3. 1038 IX. — dat.
823 praescr. — Μητρός παντοκράτο-
44,1. — Μητέρι τῇ πάντων 824,1.

Μίθρης indeclin. 585,1. — Mithrae
dei invioti 824 subscr.

Μνημοσύνη 789,1. — gen. Add.
1029 a 1. — Μνημοσύνης λιμνη:
1036,4. 9.

Μοίρα καλῇ 838,1.

Μοῖρα (καὶ Εἰλείθυια) 238,1. 552,4.
— gen. 470,2 (ἀμβροσίης). — Μοῖρα.
314,8. 403,2. — gen. 384,4. 1038 I.
— fati vocabulum creberrimum.

Μοῦσα 413,1. 474,5. 512,2. 560,5. —
Μούση δεκάτη 609,5. — nom. pl.
271,5. 497,3. 538,3. 613,7 (carmen).
781,5. 1084,10. — Μουσῶν 127,1
(προφήτων). 226,7. 231,6 (σελίσιν).
415,3 (θέραψ). 614,4. 686,5 (Πε-
ρίδων). 994,6. 1089,10 (δῶρον).
Μουσέων 106,2 (δῶρα σοφῶν). Μου-
σῶν 101,3 (θεράπων). 617,4 (δῶμα).
1084,8. Add. 228a7. Μοισᾶν 845,1.
Μοισάων 238,2. — Μουσῆς 100,1.
580,2. 594,10. 829,1. 926,13 (Εὐ-
κωνίσι). Add. 277 a 4. praefat.
474a1 (ἀρέσας). Μοῦσαισι 273,1.
616,3. 674,8. Add. 888a5. Μου-
σῆσι 224,1. — Μούσας 789,1. —
Μουσείων ἐπέων Add. 1029a3. —
V. Περὶς.

Μῶαν 806,2.

Ναίδες 570,10. — Ναϊάδων 802,2 (κί-)

ρανε Apollo). 813,1. — Ναιάσιν
Νύμφαις 1075,1. — V. Νύμφαι.
Νέμεσις 119,4 et 367,9 (apud inferos).
1046,93. — Νεμέσει δεσπονή 837,1
cf. epigr. lat. 1.

Νηρεύς 1028,74.

Νίκας 818,10. — dat. 924,2 — acc.
794,1.

Νύμφαι 115,1. 571,1 (κρηναίαι). —
Νυμφῶν 342,3. 762,2. 1074,2 (πότ-
νια). Νυμφάων 162,5. 828,2. (ἄφ-
θιτε). — Νύμφαις 599,1. 810,12.
827,1. 913,3. 1071,1. 1072,4 1075,1
(Ναιάσιν). Νύμφαισιν Add. 828 a 1.
Νύμφησιν 1072,3.

Ὀνειρους 839,1.

Ὀρθείη 806,1. — V. Ἀρτεμις.

Ὀρθρος 232,3.

Ὀσειρις 1029,2. — gen. 414,5. 1028,
16. — acc. 1015,8.

Οὔπι Ῥαμνουσιᾶς 1046,61.

Οὐρανὸς Εὐφρονίδης 1029,5. Οὐρανοῦ
νῆες 1035,7.

Οὐραυνίωνων 288,6. 999,1.

Οὐρανίδασι 618,38.

Παιάν 797,4. 799,1 (βασιλεῦ).
1023,1 (χρυσυχέλυ). 1026,1 (δέ-
σποτα). 1026,7 (μάκαρ). ibid. 24
(ἀκπειρεκόμες). Add. 805 a 9 (Ἀσκλη-
πιέ). Παιήων 1027,1 (Ἀσκληπιέ).
Παιήον 803,1 (ἄναξ Ἀσκληπιέ).
— Παιῶνος 473,2. 884,3. Παι-
ᾶνος 780,2. 1026,34. 42. Add.
805 a 2. Παιήονος 886,1. — Παιήονι
1035,6.

Παλλάς 794,1. 796,1 (δέσποινα). 844,2.
852,1. — gen. 97,2 (ἐργασίνου).
532,2 (δώροις). 850,3. — dat. 748,4.

751,2 et 770,2 (Τριτογενεῖ). 912,4
(προμάχῳ Κεκροπίῃ). 1035,21. —
acc. 1038,18 (Ἀθηναίην).

Πάν 781,10. 976,1. 1103,3. — gen.
827,3 (Ἑρμαίου). — dat. 827,1.
1103,1. — voc. 1104,2 (ἀγρότα).
— V. Εὐόδου.

Πανημερίῳ v. Ζηνί.

Παφίη 512,2. — gen. 614,4.

Πειθῷ 1028 col. III 10.

Περσεφόνη 494,1. Περσεφόνα 195,3. Φερ-
σεφόνα 244,2. — Φερσεφόνης vel
Περσεφόνης θάλαμος vel θάλαμοι
35,4. 50,2. 98,4. 201,4. 203,4.
231,2. — δῶμα 62,4. — δώματα
189,6. — δέμον ἀδίαυλον 244,9. —
αὐλή 494,1. — ἄγγελε Ἑρμῇ 575,1.
— Φερσεφόνῃ 272,10. — Περσε-
φόνῃ 818,10. — παμβασιληα 218,15.
— Φερσεφόνεια Πλουτώνια 506,9.
— Φερσεφονείῃ (ἐπαυνῇ) 449,3.

Πιερίς 98,2. — gen. pl. 207,2 (φίλος).
618 ep. 12 (carminum). 686,5.
(Μουσῶν). 851,6. Add. 228 a 2. —
dat. 310,7 (carminibus). — acc.
268,4.

Πληιάδος 223,4.

Πλούτων 558,6. 575,5 (δακρυχαρής).
848,7. — gen. 367,7 (βασιλῆος
ἀνθρώπων). — Πλουτώνια v. Περσε-
φόνῃ. — Πλουτέως 125,6 (κελεύσμα-
σιν). 128,6. Πλουτέος 226,4 (ἐμμε-
γάρους). 372,2 (οἰκία). 372,20 (δῶμα).
— Πλουτήϊ 449,3. — Πλουτεῦ
462,14. 570,1 (κοράνε). — V.
Ἀγαστίδας.

Πολύμνια 787,1.

Ποσειδῶν 779,3. — Ποσειδῶνος 1038 π.

Πρίαπος 807,5 (Λαμψακηρός). — Πρί-
ηπος (?) 817,3. — acc. 782,5.

Πρόνοια 1096,8.

Πύθειον Apollinem 1039,2. 1040,2.

— Πουθίης 492b praefat.

Ῥέης 822,4. — Ῥέη 822,10. Ῥείη
823,4. 824,1. — Ῥείην 618,22.

Ῥεμβηνόδῳ v. Διί.

Σαράπιδος 832,1 (ὕψιμέδοντος). 875,3.

824a1 praefat. — Σάραπιν 1022,5.

— Σάραπι 981,5. Add. 874a1. —
V. Σέραπις.

Σειρήνα 551,5. — Σειρήνων 582,1.

Σέραπις 1029,4. — Σέραπει (Ηλίω
Διί) 834,1. — Σέραπι 920π7.

Σιβύλλης Erythraeae 1075,1.

Σοφίη 413,1.

Sphinx 1015. 1016.

Σιωτήρ v. Ζεὺς et Ἀσκληπίος.

Σωφροσύνη 34,1.

Τᾶνον 775,2.

Τάρταρον 575,2 (Ἀΐδew). 1136,3. —
παρὰ Τάρτασιν 722,5.

Τελεσφόρον 1027,38. — voc. ibid.
16. 25. 31. 34. 41.

Τερψιχόρα 788. — Τερψιχόρῃ ibid. 1.

Τετρακόρης θεᾶς 406,11.

Τηθύν (mare) 1028,55.

Τιβωνοῖο 992,1. 1002,3.

Τιτάν 990,5. — acc. 261,4. — voc.
1025,1 (φαεσίμβροτε).

Τριτογένεια 1046,60. acc. 1035,18. —
Τριτογενεῖ Παλλάδι v. Παλλάς.

Τύχη 244,4. 248,14. 257,6. 334,10.
475,3. 489,4. 492,2. 664,5 (φθονερά).

Τύχα 208,8. 240,6. — Τύχης
440,3 (ιερόν). 491,5 (οἶακι). 526,2
(δεσποσύνη). 538,1 (δηλήμασι). 551,
12. 640,6. 847,1 (ταλάντα). 1039,2.
1040,7. — Τύχην 519,5 (fatum).

Ὑμέναιος Add. 241a1. — V. ind.
vocab.

Ὑπερείον 361,1.

Φαέθοντι 618,6 cf. praescr.

Φαμενώθ Memnon 978. 988,2.

Fato bono 838. — Fatis 837 ep. lat. 1.

Φιλόργιε 820,1.

Φοῖβος 473,4. 1039,18. 1040,5 (Ἀπ-
λων). — gen. 415,3 (θέραψ). 821,8

(λυκοκτόνου). 823,1. 874,6. 963,3.

1038,26. — dat. 518,3. 773,1. 768,5

(Ἀγυιεί). 800,1 et 801,1 (ἀκρε-
κόμῃ). 808,2. 821,6 (Δυκεύη) Add.

805a8 (ἀκειρεκόμῃ). — acc. 594,1.

1034,30 (τοξοφόρον). 797,5. 931,7.

Χαρίτων 435,3. 622,1. 692,2 (τριτάτῃ).

948,4 (ὁμοφροσύνα). 994,6. 1073,2

(πόρον). 1076,1 (λουτρόν). Add.

1029a9. — dat. 269,4. Χαρίτων

369,4.

Χάρων 646,3 (πορθμεύς). — gen.

302,3 (νήα). — dat. 647,16. —

voc. Χάρων νηλεόθυμε 566,8.

Χθονίος v. Ἑρμῆς.

Χριστός 1067,4 (ἄχραντος). 1140,5

(ἀναξ). — gen. 427,7 (ἀχράντος)

726, 2. 1064,5 (παμμεδέοντας). 1076,1

7. — dat. 733 (ἀγίαν ἐν Χ.). 1076,1

(μεμειλημένος). — voc. ib. 2 (πατήρ)

Χρόνε 27,1.

Ὡκεανός 618,10.

Ὡραι 314,4. 1110,5 cf. praescr. —

Ὡράων 1072,2. — dat. ibid. 4.

Ὡρα . . ibid. 6.

III. NOMINA GEOGRAPHICA.

'Αβατον ins. Aegypti 981,6.
 'Αβόρητης 326 praescr. 759,1.
 'Αβυδηναίου 'Οσειρίδος 414,5.
 'Αγγελῆθεν 78.
 'Αγεανῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr.
 'Αγρυλῆθεν 770 subscr.
 Adrianis tribus: 'Αδριανοῦ ἔργοι 928,2.
 'Αζηριεύς 956 subscr. — ἐξ 'Αζηριέων 128 praescr.
 'Αθειληνός 714,2.
 'Αθῆναι 88,8. 845,3. 1045,1. — 'Αθη-
 νῶν 92,2. 844,2. 'Αθηνέων 1046,37.
 'Αθηναίων 912,3. 1046,60. — 'Αθη-
 ναις 90,4. 91,1. 534,3. 902,1. —
 'Αθήνας 26,6. 164,1. 1046,66. —
 'Αθήνηθεν Add. 877 a 1.
 Αθηναῖος 22,3. 775 subscr. — 'Αθη-
 ναίη (γῆ?) 118,1. — 'Αθηναῖοι 36,2.
 941,1. — 'Αθηναίων 26,5. 638,1.
 741,1. 748,2. 755,3. 844,1. 878
 praescr. 955 praescr. — 'Αθηναίους
 868,3. 'Αθανάοις 928,7. — 'Αθη-
 ναίους 763,2. — V. Ἀττική et
 'Ατθίς.
 Ἰανή 514,2.
 Ἰγαίου ῥόου 872,13. ὠκεανοῖο 1140,7.
 — Αἰγαίας θαλάσσης 1140,7. —
 Αἰγαίην πόντου πλάκα 779,5.

Aegeis tribus: Αἰγείδας λαός 928,3.
 Αἰγίλις 753,3.
 Αἰγινήτης 52.
 Αἰγύπτου 919,3. 975,3. 978,8. 993,3.
 1028,1. Αἰγύπτωιο 713,3. 978,11.
 981,1. 8. 1015,9. — Αἰγύπτῳ
 1082,15. — Αἴγυπτον 981,3. —
 Αἰγύπτιον Memnonem 990,1. —
 Αἰγύπτιε βασιλεῦ Memno 992,3. —
 Αἰγυπτίων 1020,2.
 Αἰδηψοῦ 269,2.
 Αἰθίοπων 975,3. 978,12. 981,9. 11.
 Αἰμονιεῦσι 191,1.
 Αἰνέων praef. 856 a 2.
 Αἶνον 1034,4.
 Αἰξωνεύς 50 praescr. 128 praescr.
 957 subscr. — Αἰξωνέως 133.
 Αἰολίδος πάτρης i. e. Myrinae 552,3.
 Ἀκαδημαίης 40,3.
 Ἀκμονεύς 376 e.
 Ἀκουιτανίης 714,6.
 Ἀλαιεύς 65.
 Ἀλεξάνδρεια Aegypti 94,1. 713,5. —
 Ἀλεξάνδρου πόλις 978,6. — Ἀλε-
 ξανδρείς 713,14. — Ἀλεξάνδραιο
 πολίτης 654,8.
 Ἀλεξανδρείς Troadis 336,2.
 Ἀμάσεια 154,1.
 Ἀμισοῦ 250,1. Ἀμίσιοι 875,6.

Ἀμύκλης 473,5.
 Ἀμφίλοχοι 183,7. — Ἀμφιλόχων 183,2.
 Ἀναγυράσιος 777 praescr. — Ἀναγυρασίου 50.
 Ἀναύρου 1089,7.
 Ἀναφλυστίου 81.
 Ἀντιόχειαν ad Orontem 435,6. — Ἀντιοχῇ 112,1.
 Ἀντιόχεια ad Maeandrum 272,7.
 Ἀντιοχίς tribus 26,10. Eius auctor Antiochus 957,6.
 Ἀπάμεα urbs Bithyn. 719,2. — Ἀπαμείης 1089,12. — Ἀπαμεία 836,2. — Ἀπαμέα 881,1.
 Ἀπρηνῶν γαῖα 339,10.
 Ἀραβίης γαίης 434,2. — Ἀράβων 826,2. — Ἀραβίους 569,7.
 Ἀρβηλοῖς 1088.
 Ἄργος Πελασγικόν 846,1. — Ἄργει 822,5. — Ἀργεῖοι 746,1. 846,5. — Ἀργεῖων 466,2. — Ἀργεῖη ἀσπίς 931,5. — Ἀργολικὸς στόλος 477,5. — Ἀργολικοῖς ἄγκεσιν 932,1.
 Areopagus v. Ἄρης.
 Ἀρκαδίας 781,11. — Ἀρκαδίᾳ 744,3. 1082,4.
 Ἀράθθοιο βασιλεῦσιν 180,2.
 Ἀρκανδεύς 409,1 (fortasse ἤρωι Τροκονδεύς).
 Ἀσία (eius figura) 1088. Ἀσίῃ περίφρων praefat. 474a. — Ἀσίας 768,1. 920 π 2. 1035 praescr. Ἀσίης 293,1. 614,5. 903,1. — Ἀσίαν praef. 877b. — Ἀσίην (?) Add. 242a6. — Ἀσίδας 584,1. 978,3. 1074,1. Add. 903a4. — Ἀσίδα 1083,2.
 Ἀσκαλωνίτης 96 praescr.
 Ἀσκανίη γαῖα 1089,2.
 Ἀσκραίῳ πέδῳ 497,5.

Ἀστακείης γαίης 168,1.
 Attalis tribus: Ἀτταλίδας λαός 928,1.
 Ἀττικὴν 176,1. — Ἀτθίδος (γῆς) 820,2.
 Ἀτθίδι χθονί 852,6.
 Αὔσονων ἀγροῦν Traiano 549,7. — Αὔσονίης (?) Add. 242a10. Αὔσονῃ γῇ 622,2. 662,3. 663,2. — Αὔσονίην 146,2. — Αὔσονιον ἄστρ 831,12. δάπεδον 584,4. — Αὔσονίου χρήματος 622,4. — Αὔσονίων 165,2. 434,3. 440,10. 498,4. 533,3. 580,12. 594,1. 597,2. Add. 888a2. — Αὔσονίης 590,6. 1046,29. — Αὔσονίς 571,4. — Αὔσονίδεσσι Add. 688a3.
 Ἀφιδναῖος 74 praescr. — Ἀφιδναίων 755,2.
 Ἀφροδισιάς Cariae 620,1.
 Ἀχαιίδα (?) γῆν 926,8. — Ἀχαιῶν 1046,25. 1070,4. Ἀχαιῶν 915,1.
 Ἀχαρνέως 967 praescr. — Ἀχαρνεία 122 praescr. — ἐξ Ἀχαρνέων 97 praescr.
 Βαιστανῶν ὁ χώρος Mysiae 335 praescr.
 Βειθύνιον 534,3.
 Βειθυνός 947b. — acc. 509,1. — gen. pl. Add. 333a3. — Βειθυνάν 250,2. — Βειθυνικῇ βήματι 395,4. — Βειθυνίδος 186,5. 597,1.
 Βοιωτός 775 subscr. — gen. pl. 26,6. 27,4. 748,1. 849,2. 855,2. 926,11. — Βοιωτῶν πεδίων 461,7.
 Βοσπορίς γῇ 252,5.
 Βόστρης 455,1. 1066,4.
 Βούβαστος 1028,3.
 Βύζαντος πόλει 534,5. — Βυζαντίως 330,2.
 Γαλατίας 731,4. — Γαλατεία γῇ 406,2. — Γαλατῶν 706,2. 793,8.
 Γαλιλαίῳ i. e. christiano 725,7.

Γαργήτιον 108,2.

Gortyn: Κρητῶν πόλιν 906,2. —
Γορτύνιος 54. 498,1.

Δαλμάτιος 444,4.

Δαρδάνιον γένος 1046,39.

Δελφῶν πετρῶν (?) 1025,4. — Δελ-
φίδι χώρα 490,3. φάμα 843,2.

Δήλου 1025,1. — Δήλιος 213,2.

Διδύμοις 858,2.

Διογένειον Atheniens. 114.

Δίρκα praefat. 938a5.

Δοκίμοιο χθών 666,2. — Δοκιμεύς
797,3. — nom. pl. 793,2.

Δορύναμα 828,5.

Δυρραχίου 517,8.

Ἐδεσσα 517,13. — Ἐδεσσαῖον 517,12.

Ἐειθηνῶν Καισαρήν δῆμος 1059,1.

Ἐλαιουσὶν 969 subscr.

Ἐλευθεραῖος 851 subscr. 932 subscr.

Ἐλευσεινίου 151 subscr.

Ἐλεφνηοῖς βῶλος 103,9.

Ἐλικῶν 99,5. 500,4. — acc. Add.
1029a9. — Μούσαις Ἐλικωνίσι 926,
13. — Ἐλικωνίασι Θεσπιαῖς 811,2.

Ἐλλάς 38,1. 254,1. praefat. 474a1.
— gen. 254,4. 489,2. 580,12. 902,2.
905,3. 918,1. 932,5. 10. 978,4. —
dat. 62,1. 461,1. 1046,36. — acc.
27,3. 749,4. 878,9. Add. 241b1.
— Ἑλλαδικῶν ἀλκῶν 1081,2.

Ἑλλην femin. 719,2. — gen. pl. 330,3.
982,4. 1060,3. Add. 888a2. Ἑλλάνων
843,5. 1084,2. 938a6 praefat. —
dat. 39,3. 473,7. 506,6. 12.

Ἑλλησπόντῳ 764,1.

Ἐπιδάυρος praefat. 877b1. ibid. 932a3.
— Ἐπιδάυρου 892,2. — Ἐπιδάυριοι
1027,35.

Ἐρετριεύς 89 praescr.

Ἑρμονῇ 926,16.

Ἑρμῶν ἐξ πατρίδος i. e. Hermupolis
1048,4.

Ἑρμῶνθιος nomus Aeg. 995,2.

Ἑρύθρου πόλιν 904,1. — Κεκροπίς
ibid. 2.

Ἑσπερίης χθονός 905,1.

Εὐβοίας 103,2. 461,3.

Εὐμενεύς 376a.

Εὐξείνιοιο i. e. πόντου 537,4.

Εὐπυρίδης 967,2.

Εὐρώπας 978,3. Εὐρώπην 768,1. 877b
praef. — Eius figura 1088.

Εὐρώτα 191,2. ἀπ' Εὐρώτα praef.
768a3.

Εὐσεβέων ἄστυ Catana 887,1.

Εὐωνυμεύς 772 subscr.

Ἐφεσσός 71,4. — gen. 228,4. 718,2.
798,2. — dat. 229,4.

Ἐφύρη 172,2.

Ἡλεῖον (Ἀλεῖον) praef. 1100a.

Ἡλύσιον 511,2. — V. ἡλύσιον πεδῖον.

Ἡράκλεια Pontica 488,2.

Ἡράκλεια Lyncestarum 515,3.

Θάσος 208,17. 24. — Θασίων 326
subscr.

Θεσπιαῖς 811,2.

Θεσσαλίῃ 993,6. — Θετταλῆς 192,2.

Θεσσαλονείκη 683,1. 529,1. — Θεσ-
σαλονικεὺς 522,14.

Θήβη Boeotorum 489,1. 495,1. Θῆβα
938a1 praef. — Θήβης 1054,1.

Θήβας 932,7. — Θήβαις 876
praescr. 1015,6. — Θηβαῖος 90,4.

489,7. — Θηβαῖοι praef. 768a4.

Θήβη Aegyptiorum 931,3. — Θήβης
1049,2. Θήβας 932,7 (Καδμήιδος).

— Θήβην 993,4 (καλλίπυλον). —
Θηβῶν 976,1. — Θηβάας πόλιος

- 992,2. — *Θηβαίας σύργγας* 1017,1.
 — *Θηβαίων* 919,3. — *Θηβαίικω*
λίθω 990,2. — *Θηβαίδος* 1008,3.
 1020,1.
Θήρας 807,3. — *Θηραῖος* 762,1. —
Θηραίων 807,5.
Θοραεὺς 67 praescr.
Θορύκιον 845 praescr.
Θρηκῆς 140,3. 1082,8. — *Θρήικες*
 792,3. — *Θρηκῶν* 841,8.
Θυάτειρα 248,5.
Θυμβριάδες 1046,1.
Ίβηρ Ίβηρος 549,4.
Ίβί 1048,2.
Ίεραπενθεβυλεί (?) vicus Aegypti
 713,4.
Ίεράπολι Phrygiae 1074,2.
Ίθάκα 187,2.
Ίλβειτηνῶν ὁ χυῖρος Mysiae 335 praescr.
Ίλιον 1095,2. — *Ίλιάς αἶα* 1081,1.
Ίλλυριοῖσιν 183,3. — *Ίλλυρίδος γαίης*
 906,6.
Ίμβρίων δῆμος 151.
Ίναχ(θων) (?) 464,2.
Ίνδόν flum. Add. 197a1.
Ίνδούς 569,7.
Ίσθμῷ 933,3. 941,2. — *Ίσθμοῖ* 941
 praescr. — *Ίσθμια* 933 praescr.
Ίσθμέ pagus Rhodiorum 200,1.
Εἰταλίη 553,4. — *Εἰταλῆς* 574,2.
Ίταλῆς 901,1. — *Ίταλός* 1000,3.
 — *Ίταλῆ χθονί* 614,5. — *Ίταλικῆς*
 502,14.
Εἰτεαῖος 62 praescr.
Ίωνες Add. 888a7. — *Εἰονίου πελά-*
γους 517,2. — *Εἰαονίης σοφίης* 553,2.
Κ...ηρον oppidi nomen 440,2
Καμαριναῖος 744,2.
Κανωθαίων 714,3.
Καππαδόκων 640,1. — *Καππαδόκαι*
 138,2.
Καρσί 161,3.
Καρυανδεὺς 775 subscr.
Κασπίας κλήθρας 549,3.
Κασταλίαν 926,4.
Κατάνης 599,6.
Κανκάσιος gen. 773,4.
Κέκροπος δῆμῳ 927,2. — *Κεκρόπων*
 120,3. 168,2. — *Κεκρόπεσσι* 969,3.
 — *Κεκροπίν (terra)* 878,2. — *ίας*
 88,4. 771,2 (?). — *ίης* 863,12.
 866,3. 915,2. — *ίη* 150,8. — *ίη*
πόλιν 822,5. — *ίους τάφους* 118,6.
 — *Κεκροπίδης* 794,3. — acc. 1046,30.
 — nom. pl. 863,3. 1027,38. —
 gen. 33,6. 844,4. 929,2(?). 972,1(?).
 — dat. 40,4 110,7. Add. 97a6.
 — *Κεκροπηίδος γαίης* 140,3. —
Κεκροπῆς tribus 26,10. — dat. 844
 subscr.
Κεκροπῆς Erythrae 904,2.
Κελτῶν 831,12. Add. 242a5.
Κερκεῖνιον 514,3.
Κερκύρα 37,2. — V. *Κορκύρης*.
Κεφαλῆς 1042,1. — *Κεφαλῆος* 760,1.
 — *Κεφαλῆθεν* 61.
Κηφισίως 959 subscr. — acc. 971
 praescr.
Κιανός 347,4.
Κίλιξ 667,1.
Κίσσαμος 384,1.
Κλάρου 1025,2.
Κοθωκίδης 58 praescr.
Κόρινθος 619,3. Add. 471a1. — acc.
 1113,1. — *Κορίνθιος* 619,2. 775
 subscr. — *Κορινθῶθεν* 746,1.
Κορκύρης 262,7. — V. *Κερκύρα*.
Κορώνη 475,5.
Κοτιαέων 362,2.
Κρήτα 255,1. — gen. 384,1. 416,3. &

1082,7. — dat. 498,3. Κρής 825,3. —
 Κρητῶν πόλιν Gortynem 906,2. —
 Κρησίαν Dianam 798,2. — Κρηταιῇ
 Μίνωι 514,5.
 Κριωεύς 61 praescr.
 Κρόνου ἐμπόριον 981,7 cf. adnot.
 Κρωπίδαι 852 subscr.
 Κυανέας δῖνας 779,3.
 Κυδαθηραιεύς 927 praescr.
 Κυδναίων βείθρων 1078,6.
 Κυδωνιάτης (vel-ας) 751,3.
 Κυζικός 643,1.
 Κυθηρία 47,2.
 Κυλλήνιος Ἐρμῆς 414,9.
 Κύμας 745,3. — Κυμαίων 639,1.
 Κύπρω 100,3. — Κύπριος 774,1. —
 Κύπριον 188,1. — Κύπρις γὰ
 846,4. — Κυπρογενή 257,2.
 Κυραναῖος 775 subscr.
 Κύσει 1047,3.
 Κῶς 101,2. Κῶς 202,6. — Κῶται
 233,3.

Λακεδαιμόνος 192,2. 477,1. — Λακε-
 δαιμονίῳ 743,2. — ἡς Λήδης 863,5.
 — Λάκωναν ἀσπίδα praef. 768a3.
 Λακιδάδης 39 praescr. 954 subscr.
 Λαμψακηνός 807,6.
 Λαοδικεῖα 293,2. 673,4 (ad. Lycum fl.).
 — Λαδικῆς 530,2. — Λαοδικεῖς 929,6.
 Λαρίμνης 493,4.
 Λάττια πόλις praef. 856a3. — Λα-
 τῶν ibid. praescr.
 Λάτων πάτρης nomus Aeg. Λατοπολίτης
 995,2.
 Λεβάδεια 931,3.
 Λεοντῖνος Add. 875a praescr.
 Λέρνη 822,8. — Λερναίαν ὕδραν 1082,3.
 — Λερναίων ἀδύτων 866,4.
 Λέσβου 230,2. — dat. 228,3. 330,6
 (ἐν χώρῳ). — Λεσβιακῇ βώλῳ 329,1.

Λευκάς 92,1.
 Λεύκτροις praef. 768a5.
 Λήθης 204,11 (Ἀιδωνίδας). 261,10
 (πῶμα). Λάθας 244,10 (πόματι).
 — παρὰ Λήθῃ 772,5. — V. ind.
 vocab.
 Λιβύη 1082,15. — Λιβυκῶν ψαμμάθων
 118,6. — Λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν
 993,3. — Λιβύων 877b praefat.
 Λιγύων 831,12.
 Λιμναγενή 245,4.
 Λιμύρων 615,10.
 Λίνδος 857,2.
 Λοκροῖσιν 849,4.
 Λουγυσθύνιοι 714,6.
 Λουσοί praef. 952a3.
 Λυδοῖς 1082,18.
 Λυκίης 615,10. — Λυκίων 546,1.
 768,2. 6. 944,3 (τὸ κοινὸν Λ.).
 Λύκοιο flum. 673,5.
 Λύκων πόλις 414,1. 415,1.

Μάγνης 218 subscr. 641,1.
 Μαϊάνδρου 272,8.
 Μακεδῶν 262,3. 519 praescr. — Μα-
 κηδοσίη 553,4. — Μακέταις 313,7.
 Μανθίῳ ἐν πεδίῳ 641,2.
 Μαντινέα 744,2. Μαντινέη praef.
 480a2.
 Μαραθῶν 1087,4. — acc. 1046,5. —
 Μαραθωνίου 155 praescr. — acc.
 114 praescr.
 Μαρωντιδί γαλή (?) 135,1.
 Μεγαλοπολίτης 471 praescr.
 Μεγάρων 26,2. — Μεγαρῆς 461,9.
 843,1. Add. 461a1. Μεγαρῆες
 909,3. 913,1. 914,1. — Μεγαρήνῳ
 958,6. Μεγαρεῦσιν 461,1.
 Μεδιολάνῳ 720,6.
 Μελιτεύς 34,3. 844 subscr. — gen.
 45 praescr. 893 subscr.

Μέμφις 258,7. 1028,3.
 Μερόπων Coorum 202,4. — Μεροπη-
 δος πάτρης 273,3.
 Μεσσάνιος praef. 1100 a1.
 Μιλήτου 161,2. — Μιλήσιος 145
 praescr. — gen. 155 praescr.
 Μινύαις 491,6.
 Μεισηνοῦ 671,3. — Μεισηνῶν στόλου
 838,2.
 Μήδων 747,1.
 Μοττιανῶν ὁ χώρος Mysiae 335 praescr.
 ἐκ Μουσείου poeta Alexandrinus 1009
 subscr.
 Μύγδονος νᾶμα 549,6.
 Μυκάλας 461,5.
 Μύνδος 205,1. — Μυνδία 205 praescr.
 Μυρίνης 552,3.
 Μυτιλήνῃ 330,6.
 Ναμαρήσιοι 440,5.
 Νάξιος 1098,1
 Ναρκίσσου κήπον 811,3.
 Νεμέη 931,3. praef. 932 a4. — Νε-
 μέα 1082,2. Νεμέη 926,3. — Νέ-
 μεια ludi 933 praescr. Νέμεα 932
 praescr. Νέμειος νίκη 938 a3 praefat.
 Νεῖλος 993,4. — gen. 979,5. 980,3 (?).
 981,3. 983,1. 984,1. 1078,12 (προ-
 χόας). Add. 197 a1 (προχοάς). —
 dat. 981,10.
 Νεῖλου πόλιν 642,3.
 Νειλωτίδος θεᾶς Isidis 586,2.
 Νικαίας Bithyn. 509,1. Νικαίης 597,1.
 Νικομήδεια Bithyn. Add. 333 a3.
 Νισαίων 461,10.
 Νισύριος 775 subscr.
 Νομάδων Ἄρης 251,2.
 Νύσα 946,2.
 Νοῖς nomus Aegypti 713,4.

Οἰανθός γενεάν 179,2.
 Οἰναῖος 49 praescr. 131,2. — gen. 66,1.
 Οἰνέως ἐπώνυμον 968,3.
 Οἰνοανδρεύς 944 praescr.
 Ὀλυμπος 618,22. — gen. 471,5. 618,
 3. 33. 649,8. — dat. 159,2. 261,11.
 1029,8. — acc. 1110,1. Add.
 646 a3.
 Ὀλυμπία 843,5. — Ὀλυμπία ludi
 933 praescr.
 Ὀπέντα 849,3. 855,5.
 Ὀρεῖοι Add. 471 a3.
 Παγᾶν 26,6. — dat. 469,1.
 Παιανεύς 70 praescr. — gen. 960
 praescr.
 Παλληνέα 964 subscr.
 Παμβοτάδῃ 853 praescr.
 Παναθήναια 940 pr. — gen. 878
 praescr.
 Πανδιονίς 26,10. — Πανδιονίδαι 928,3.
 Πανελλήνων 915,4. 1079,3. — dat.
 272,5.
 Παντοματρείου 416,8. — ματρική 416,7.
 Παρθικὴν ὑσμίνην 549,8.
 Παριηῶς 86 pr.
 Πάρος 218,3. — acc. 818,13. — Πά-
 ριος 759,3. — gen. 750,3. — dat.
 pl. 818,11.
 Πατάρων γῇ 412,2.
 Πάτνος 872,6. — Πατνή 872,3 (ν.
 Μήνη).
 Πατρεύς 105,2.
 Πάφος 254,3. — Πάφιος 605,1. —
 dat. pl. 794,4.
 Πειραιεύς (πὰρ χθονί) 113,2. —
 Πειραιεύς 75,3. 853 pr. — acc.
 955 pr.
 Πειρήνην 926,4.
 Πελαζγοῖν Ἄργος 846,1.

Πελοποννήσου 47,2. — Πέλοπος χθών 846,1.

Περγαμῆς ἄκριος 1035,8. — Περγαμηνῶν 1035 pr. — Περγαμίδεν 877 b2 praefat.

Πέρσαι 1087,4. — gen. 749,8. — Περσικῷ πολέμῳ 461 pr.

Πέτρῃ 434,1.

Πῖσα 934,1. — Πεισαῖον ἀγῶνα 933,2. — Πισάτιδος ἐλαίας praef. 932 a.

Πιτάνῃ 473,6.

Πλάταια 931,4 — acc. Add. 545 c1.

Πόντου πόλις Amasia 154,1. — Ποντίων βελῶν 337,1. — Ποντιάς Ἡράκλεια 488,2.

Ποντωρέως Add. 197 a pr.

Πόρτῳ (Traiani?) 712,3.

Ποτειδαίας 21,6. 10.

Προυσιᾶς 110,4. — gen. 229,2.

Πρυμνηστέων 362,2.

Πτελεάσιος 853 pr.

Πτολεμαίδος 982,3.

Ptolemais tribus: Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 928,1. 929,5(?).

Πυθαῖ 933,3. — Πύθια ludi 933 pr. Πύθια 492 b praef. — Πυθιάης νίκης 931,2. — Πουθιῶς dei 492 b praefat.

Ῥάβεννα 337,4.

Ῥαμουῖντα 1046,66. — Ῥαμουσιᾶς Οὔπι 1046,61.

Ῥαριαδὸς deae(?) 931,6.

Ῥηγίῳ 617,2.

Ῥηνεῖς μυχός 149,3.

Ῥήνῃ παρ ποταμῷ 229,1.

Ῥόδου 835,4. — Ῥόδιος 775. — acc. 934,2. — Ῥόδια γὰ 197,2.

Ῥώμῃ 581,1. 598,1. 879,2. — gen. 589,1. 642,3. 720,4. 1046,62 (ἐκαστονταπύλοιο). Add. 242 a5 (?). —

dat. 597,3. 611,1. 947,7. — acc. 617,5. — Roma: Αὐσόνιον ἄστυ 831,12. — Ῥωμαίων 584. 592,2. 951,1. — Ῥωμαίοισιν ἡγεμόσιν 242,2.

Σαλαμῖνος ins. 30,2. 461,5. — acc. 777,2.

Σαλαμῖνος Cypriorum 774,1. — Σαλαμῖνου (Κυπρίου) 188,1.

Σαλυβρίαν 36,4.

Σαρδονίῃ 622,3. — Σαρδιηνός 1005,1.

Σέλῃν 199,3.

Σεριφιάς νῆσος 214,5.

Σιδήτης 772 a2. 1006,1. 1007,3.

Σιδών 932,11. — Σιδωνίος 96. 491. — Σιδωνίων πόλις 932.

Σινητίσιν ἀκταῖς 810,1.

Σινώπας 252,2. — Σινώπην 702,5.

Σκυθίης Ἀρτέμειδος 872,12. — Σκυθίην 872,9.

Σμύρνης 234,5. 657,1. — Σμυρναῖος 604,1. 805. Add. 805 a (b). — Ζμυρναία κόνις 376,3.

Σουινεύς 152. — Σουινεύς 955.

Σπάρτης 475,5. 874,2. — Σπάρτας 917,2. Add. 471 a2(?). praef. 768 a1 (δῶρυ).

Στειριεύς 956. 968.

ἐπὶ Στροφάσιν 184,6.

Στυμφαλίδος λίμνης 1082,5.

Συνναδεύς 119,1.

Συρακόσιος 744,1. — Συρακόσιοι 745,2. — Συρηκοσίων 891,1.

Συρίης 703,2. 714,3. 919,4. — Συρίην 689,2.

Σῦρος 273,4. — Σύρου 212,3.

Σφηγτίου 954.

Σχερίῃ 186,7.

Τάβανρος urbs Add. 497 a 10.

Ταλλαιόισιν οὔρεσι 815,1.

Τάρσῳ 622,3. — Ταρσέα 350,2. —

Ταρσογενῇ 644,5.

Ταύρων 773,4.

Τενεδίων δῆμος 151.

Τευθραντίδα γαῖαν 1035,2.

Τηλεφίδαις Pergamenis 1035,1.

Τήλῳ 199,3.

Τήνου 1025,5.

Τιβουρτίνος (?) 724,1.

Τμῶλος 234,1. — gen. 412,3.

Τόμοιο ἄστρῳ 537,5.

Traiani foro 879.

Τράλλεος πόλις 946,3.

Τρενακρία γαῖα 563,1.

Τρινοξείτων ὁ χώρος Mysiae 335.

Τρίπολιν Ἀσίας 920 II 2.

Τροκμοῖς 793,9.

Τρώων πεδῖον 993,5. Τρώων praef.
932a1.

Τυρσηνῶν 1046,31. — Τυρρανά adiect.
745,3.

Ὑπαίπων Add. 903a6.

Ὑπατα praef. 856a8.

Ὑχαντηνῶν ὁ χώρος Mysiae 335.

Φαληρέως 152.

Φαρίη γαῖη 414,2.

Φένεος praef. 932a4. — gen. 781,12.

Φίλαι 978,11. 979,6. 980,1. — gen.

981,5. — dat. 984,2. — acc. 980,6.

Φλυεύς 69. — Φλυέως 43. 868.

Φοινίκην 96,6. — Φοινίκων 444,4. —

Φοινισσῶν (?) 461,6.

Φολόην 1082,16.

Φορωνίδος λαός 932,3.

Φρυγίης 641,1. — Φρυγός 93,1. —

Φρύγιον 380,5. 407,11 (λίθον).

Χαιρωνέα 269,1.

Χαλκιδέων 206,5. 748,1.

Χῖος (sic) insula 88,3. — Χῖος 88.

— Χῖος iactus talorum 1038,1. 17.

Χολλείδου 963. — ἐκ Χολλείδων 930.

Ψελχίδος 975,2.

᾽Ωαθεν 933.

᾽Ωρείου (ἀγροῦ) 89,2.

IV. NOMINA HOMINVM ANIMALIVMVE.

*Αβάσκαντος 959.
 'Αβάσκαντος 649.
 'Αβασκαντής 630,2.
 'Αββαῖος (?) 430,4.
 *Αβγαρος 583,1. 6.
 'Αβιάνιος 685,3.
 'Αβούριος 452,15.
 'Αγαθάγγελος 550,1.
 *Αγαθήμερος 554,1.
 'Αγαθεῖνος 296. 363 (?). 558,8.
 'Αγαθῶν 374.
 'Αγαθόδωρος 783,6.
 'Αγαθοκλής 928,5.
 'Αγαθόμορος 524,1.
 'Αγαθόπους 842,2. 868.
 'Αγάθων 722,9.
 *Αγαμέμνων 1095,1.
 'Αγαπήτη 355,2.
 'Αγαπωμένος 617,1.
 'Αγασικλής 772.
 'Αγάσιππος 772,3.
 'Αγέλη 629,1.
 'Αγεσίρας (?) 504,2.
 'Αγέστρατος 851,3 cf. praescr.
 'Αγγορίδαι 871,2. 932,6 (-ᾶν).
 'Αγνής 86,3.
 Agrippa v. Avidius.
 'Αγχίσις 1046,4.
 'Αδᾶη 502,14.
 'Αδαμάντιος 172,2.

'Αδδος 1058,1.
 'Αδίστα 514,1.
 'Αδμητος 191. 192.
 *Αδριανός imperator 863,12. 928,2.
 988,5. 989,7. 990,3. 9 cf. praescr.
 1045,2. — poeta 811. 1089. Add.
 888a5. — 'Αδριάνεια ludi 967.
 'Αδριανός Garmi f. 454 praescr.
 'Αδων ὁμοῖος 459,1.
 'Αθαναῖων 249,1.
 'Αθην . . . (nomen defuncti) 43,1.
 'Αθῆναιος 555,4. 667,1. 867,1. 960,1.
 Athenaeus v. Antonius.
 'Αθηναίς 144,3. 152,6. 862,2.
 'Αθηνίων 152. 185,3. 399,3. 639. 976,2.
 Athenio v. M. Antonius.
 'Αθηνοδώρα 176,1.
 'Αθηνόφιλος 867,2.
 *Αἶακος 173,15. 646,4. 846,2.
 *Αἰακίδης Achilles 191,8. — ἰδαί
 567,2. 1088,4. — ἰδης λαός Perga-
 meni 1035,12.
 *Αἶας 1095,4.
 Αἶας 715. 715,1.
 Αἰγείδαι 852,5.
 Αἰθαλος 248.
 Αἰλιανός 651,1. 1084,6.
 Π. Αἴλιος 'Αβάσκαντος 649.
 P. Aelius Africanus 622.
 Αἴλιος 'Απολλώνιος 950,3.

P. Aelius Audax 1112.
 Αἴλιος Ἀχάλλεος 718,3. 7.
 Αἴλιος Θεόφιλος 152.
 Π. Αἴλιος Φαῖδρος 152.
 Αἰλία Πρώτη 649.
 Aelia Sabina 680 ep. lat. 1.
 Αἰμιλιανός 528,1.
 *Αἰνείας 1046,25.
 Αἰνείας 14,1. 448,2. 648, 1. 6. 13.
 687,2. 1068,12.
 *Αἰνεῖσθαι 272,6. 1046,3. 28.
 *Αἰνειῶν Regilla 1046,38.
 Αἰνετίδας (?) Add. 471a 1.
 *Αἰολίδας Triopas 1046,95.
 Ἀἰσχύλος 760,1.
 Ἀκεῖλιος 352,1.
 Ἀκμα 991,11.
 Ἀκύλας 319,1. 536,2.
 Ἀκυλεῖνος 425,1. 569,5.
 *Ἀλέξανδρος Magnus 847,6. 848,2.
 Ἀλέξανδρος 184,2. 357,2. 363,1. 373.
 453,1. 647,5. 732,1. 883,1. 2. 965,1.
 Add. 228b 4.
 Ἀλεξάνδρα 207,4. 570,5. 930.
 Ἀλεξάνδρεια 357,3. -ια 586,1.
 Ἀλεξάνωρ 474,3.
 *Ἀλκαθίου ναετῆρες Megarenses 909,7.
 Ἀλκαίνετος 856,1.
 Ἀλκαῖος Hercules 1082a.
 Ἀλκαμένης 962,4.
 *Ἀλκείδης Hercules 790,4. 894,1 (?).
 -ίδης 690,6. 892,1. — Ἀλκείδου
 γυμνασίσαισι 226,1.
 Ἀλκήν 183,2.
 *Ἀλκηστis Admeti ux. 277,4. 648,8.
 *Ἀλκιβιάδης Cliniae f. eius herma
 1120.
 Ἀλκιβιάδης 330,2. 359,1. 661,2. 930,1.
 Ἀλκίδαμος 961,1.
 Ἀλκιμάχη 50 praescr.
 Ἀλκιμίλλα 364,3.

*Ἀλκίνοος reg. Phaeac. 545,2. 1056,3.
 — Ἀλκινόοιο χθών Corcyra 184,7.
 Ἀλκίνοοι fratres 732,1.
 Ἀλκίφρων 741,2.
 *Ἀλκμήνη Amphitryonis ux. 1046,59.
 — νῆς γόνον 830,1. — νῆς αἶμα
 832,1.
 Ἀλκων 936,1.
 Ἀλύπιος 731,5.
 Ἀμάσσεος 549,1.
 *Ἀμαζών 727,12. — Ἀμαζόνis Hip-
 polyte 1082,9.
 Ἀμάραντος 290,4.
 Ambrosia v. Servilia.
 Ἀμβρύων 825,3.
 Ἀμύη 377,2.
 Ἀμμία 372,16. 27. 33. 381,3 cf.
 praescr.
 Ἀμμανή 341,5.
 Ἀμμιον 321. 381,1.
 Ἀμμώνιος 196,3. 411,1. 1055,2.
 Ἀμπέλιος 271,5.
 Ἀμπέλιον 272,14.
 Ἀμυρταῖος 775 subscr.
 Ἀμφάλλης 484,1.
 *Ἀμφίων Antiopae f. 1054,1. —
 Ἀμφιονίς φόρμυξ 1053,1.
 Ἀμφικτύων 668 subscr.
 Ἀμφίλοχος 237. Add. 197a2 cf.
 praescr.
 *Ἀμφιτρύων 1082a.
 Ἀναῖος (Ἀνναῖος?) 457,1.
 Ἀναξίθεμις (?) 899,1.
 Ἀνδοκίδας 26,7.
 Ἀνδροκλῆς 75,3.
 *Ἀνδροκλῆδα Ephesii Add. 877a2.
 *Ἀνδρομάχη 1095,3.
 Ἀνδρομάχη 507,4.
 Ἀνδρομένης 405,2.
 Ἀνδρόνικος 596,3.
 Ἀνδρέχαρις 775 subscr.

- Ἀνθεμίδης i. e. Anthemii f. Add. 903a5.
 Ἀνθέμιος Add. 903a1.
 Ἀνθεμῖς 73,1.
 Ἀνθιμανός 314 praescr.
 Ἀνθιμος 314. 697.
 Ἀνθίπη 494,6.
 Ἀνθος 577,1.
 Ἀνθοῦσα 1048,3.
 Ἀνίκητος 376,7.
 Ἀνουβίων 833,3.
 Ἀνταῖος 1082,16.
 Ἀντιγένης 629,2.
 Ἀντίγονος Gonatas 781,5.
 Ἀντίγονος 553,3.
 Ἀντινόεια ludi 967.
 Ἀντίοχος rex Syriae (Epiphanes) 957,6.
 Ἀντίοχος rex ignotus 991,10. 11.
 Ἀντίοχος 445,1. 834,4.
 Ἀντίπατρος 96. 779,7. 857,1. 1062,3. 1065,3.
 Ἀντίστας 773,1.
 Ἀντιστάτης 22,1.
 Ἀντιφῶν 208,5. 953,2.
 Ἀντόλιος 902,2.
 Ἀντώνιος 168,1. 588,1. 9.
 Antonius Athenaeus 646.
 M. Antonius Athenio 646.
 M. Antonius Encolpus 646.
 Ἀντωνία ludi 967.
 Ἀντωνία 588. Add. 333 a.
 Ἀντωνῆνος imperator 998,3. 999.
 Ἀντωνεῖνος 380,2. 583,5. 898,1.
 Ἀντωνεῖνα 326.
 Avidius Agrippa 714.
 Ἀπατούριος 103.
 Ἀπελλᾶς 374 cf. praescr.
 Ἀπήμων 777,1 (?). 851.
 Ἀπίων 236,1.
 Ἀπολλᾶς 414,1.
 Ἀπολλογία 546,17.
 Ἀπολλόδωρος 48. — Ἀπόλλωνος δῶρον i. e. Apollodorus 824,6.
 Apollodorus v. Petronius.
 Ἀπολλοφάνης 621,3. 960,2.
 Ἀπολλωνίδης 289,1. 775.
 Ἀπολλώνιος 119,1. 321. 465,9. 576. 686,1. 950,3. 968. 969. 975,1. Add. 903a7.
 Apollonius 592.
 Ἀπρωνία 540,5.
 Ἀπρωνιανός 912,3.
 Ἀπτυρις 511,4. 9.
 Ἀπφη 376a.
 Ἀπφία 247,7. 386,1.
 Ἀπφία 386,1.
 Ἀπῶνις 1004.
 Ἀργαῖος 853,5 cf. praescr.
 Ἀρήτη (?) Parthenii uxor 1089,4.
 Ἀρήτη 358,2.
 Ἀριαστίς 71,3 cf. subscr.
 Ἀρειος 1009 subscr.
 Ἀριστάγαθος 783,4.
 Ἀρισταγόρα 508,2.
 Ἀρίσταρχος 535,1. 926,16.
 Ἀριστεάς 223,11.
 Ἀριστεῖνα 691,1.
 Ἀριστῶν 4 adn. cf. Add. 4a2. 977,1(?).
 Ἀριστόβουλος 775.
 Ἀριστόδικος 216,1.
 Ἀριστόδωρος 58.
 Ἀριστόκλεια Add. 497a7.
 Ἀριστοκράτης 485,1.
 Ἀριστόκριτος 24,4.
 Ἀριστόμαχος 169,9. 984,2.
 Ἀριστόνοος 914,1.
 Ἀριστος 1073,9.
 Ἀριστοτέλης Stagirita 848,2; idem intellegitur 847,5.
 Ἀριστοφάνης grammaticus 1085,12.
 Ἀρίστων 97. 575,3. 774,2.
 Ἀρίων Methymnaeus (?) 1086,1.

- *Arcadius imperator 879.
 'Αρμονία 715.
 'Αρνιάδας 180,1.
 'Αρπαγος 768,5.
 'Αρποκρατίων 106,3.
 'Αρριανός 434,1. 837,2 (Cammarius).
 960. 1015.
 'Αρριος 674,2.
 Αρτεμίδωρος 111. 386,3. 513 cf.
 praescr. 713,10. 792,4. 807,1. 4.
 'Αρτεμιδώρα 523,1.
 'Αρτεμις 815.
 'Αρτεμισία 340.
 'Αρτέμων 660,5.
 'Αρχαγόρας 948,6 cf. praescr.
 'Αρχέβιος 39.
 'Αρχέδημος 762,1.
 'Αρχέλαος 821,3. 822,2. 11 (-λεως).
 'Αρχέμαχος 77,2.
 'Αρχεμηνίδα 194,1.
 'Αρχένεως 3,1.
 'Αρχέστρατος 783,5.
 'Αρχεστράτη 51,2.
 'Αρχίας 677,2 (?). 856,1.
 'Αρχικλῆς 954,1.
 'Αρχῖνος 1111,1.
 'Αρχιτελης 478,2.
 'Ασιάρχης 699,3.
 'Ασιατικός 306,1.
 'Ασιος 683,2.
 'Ασιλάπων 128.
 'Ασκληπᾶς 360,2.
 'Ασκληπι . . 320b4.
 'Ασκληπιᾶδης 340. 593,3. 594,11.
 797,3. 870,4. 966,5.
 'Ασκληπιᾶς 870,3.
 'Ασκληπιόδοτος 246,1. 889,3. 6. 993.
 'Ασκληπιόδοτη 174,1. 318,6.
 'Ασκληπιόδωρος 310. 606,3. 957.
 *'Ασπουργος rex Bospor. 1070,2.
 'Αστέριος 642,2.
- 'Ασση 557,1.
 'Αστράγαλος 296.
 'Ασφάλιος 750,2.
 'Ασχάνδιος 725,9.
 'Ασώπηχος 492,3 cf. praefat.
 'Αταλάντη 661.
 'Αταρβος 22,1.
 'Ατθίς 204,2.
 'Ατείμητος 582,4. 617,3.
 'Ατίνια 644,1.
 'Ατρ . ο . . 540,4 cf. adn.
 'Ατρείδαν ἔκγονοι 254,4.
 'Ατταλῆς 722,9.
 'Ατταλος 576.
 'Αττική 130,5.
 'Αττικήν 161,2.
 'Αττίκυλλα 598,2.
 'Αττικός 360,1. 2.
 'Αττιος 353,1. 2.
 'Αττις 816,1. — 'Αττιαδῶν δῶμα
 816,4.
 *Αύγελος 1082,6.
 Audax v. P. Aelius.
 Αὐξέντιος 1078,1.
 Αὐρήλιος . . . 808.
 Αὐρήλιος 'Αμφικτύων 668.
 Αὐρήλιος 'Αντώνιος 588,1.
 Αὐρήλιος 'Αφφιανός 114.
 Αὐρήλιος Βιταλῆς 785,1.
 Μ. Αὐρήλιος 'Ερμειος 946.
 Αὐρήλιος Εὐτυχῆς 643.
 Μ. Αὐρήλιος Εὐτυχιανός 874.
 Μ. Αὐρ Εὐτυχος 128.
 Αὐρήλιος Καλλικράτης 693.
 Αὐρήλιος 'Ονήσιμος 588.
 Αὐρήλιος Πετρωιανός 1000,3.
 Αὐρήλιος Πωλλῶν 893.
 Μ. Αὐρήλιος Σύμμαχος 946.
 Μ. Αὐρήλιος Τελεσφόρος 971.
 Τιτ. Αὐρήλιος Φιλήμων 963.
 Αὐρηλία 343,1.

Αὐρηλία Ἀντωνία 588.
 Αὐρηλία Ἀρτεμιδώρα 523,1.
 Αὐρηλία Ἀταλάντη 661.
 Αὐρηλία Θεανώ 324.
 Αὐρηλία Κυρήλα (Cyrilla) 530,5.
 Αὐρηλία Τατία 372,18.
 Αὐτόβουλος 510,1.
 *Αφειος (?) 404,5.
 Ἀφρικανός 229. — V. Aelius.
 Ἀφροδίσιος 96. 336,1.
 Ἀφροδείσια 341,2. 376 e.
 Ἀφροδείταριον 1004,1.
 Ἀφροδείτη 635,1. 687,1.
 Ἀφφη 360,2.
 Ἀφφία 406,9.
 *Αχλλεύς 993,5. 1079,2. 1095 adn.
 Ἀχλλεύς 105,1. 541,2. 718,3. 974,1.
 Add. 333 a3.
 Ἀχόλιος 903,2.
 Ἀχωρίστος 967,1sq.
 ΛΑΣΚΕΠΟΝ 307,1.
 A (nomen defuncti) 100,2.

Βάκχιος 244.
 Βάκχων 812,3 cf. praescr.
 Βαλβίλλος 991,10. 11.
 Βαλβίλλα 988,1. 990. 991,14. — V.
 Ἰουλία.
 Βαλβειανός 1011,1.
 Βάλβος 329,1.
 Βαλεντεῖνα 647,5.
 Βαλέριος 832.
 Κο. Βαλέριος Ἰουλιανός 805.
 Βάλης 803,2.
 Βάλλιος Νάρκισσος 693.
 Βαλλία Ναρκισσία 693.
 Βασίλειος 597,4. 598,1.
 Βασίλειος 368 praescr.
 Βασίλειος Μακρεῖνος 694,1.
 Βασίλεια Δεώκη 535,2.
 Βασιλείδης 186.

Βάσιλλα 609,6 cf. subscr.
 Βάστος 452,1. 7. 11. 15. 455,1.
 633,1. 892,1.
 Βατακῆς 853.
 Βάταλος 683,2.
 Βαυκυλῆς 576.
 Βένους 565,5.
 Βερενεϊδῆς 929,4.
 Βῆρος 593,3.
 Βησᾶς 1019,1.
 Βίκτωρ Σκευᾶς 529,1. 5.
 Βικτωρία 686,2.
 *Βιργίλιος 879,1.
 Βιτάλης 735,1.
 Βιττώ 232,1. 1136,5.
 Βίων 236,1.
 *Βόηθος sculptor Add. 805 a3. 9.
 Βόηθος 216,1.
 Βοκόντιος 1051,1.
 Βολαύμνιος 1073,1.
 *Βούσσειρις 1082,15.
 Βουταδέων ἐτύμων 852,3.
 Βούτιχος 514,2.
 *Βράνχος 1025,2.
 Βραχᾶς 895,1.
 Βρισηῖς 94,2.
 *Βύζαντος πόλει 534,5.
 Γαβνία (?) 286,3.
 Γάθων 485,1.
 Γαιανός 445,3.
 Γαιῆνα 704,1.
 Γάιος 345. 405,2. 5. 525,1. 579,4.
 Add. 319 a1.
 Γαιωνᾶς 589,1 cf. subscr.
 Γαλακτεῖνος 631,2.
 *Γανυμήδης 380,5. — Γανυμηδείη
 Regilla 1046,39.
 Γάρμος 454.
 Γαυδόντιος 442,2.
 Γελάσιος 1066,1.

Γελάσις 1076,1.
 Μ. Γέμελλος 998,9. 999.
 Γερμανικός 701,1.
 Γεώργιος 1065,2.
 *Γηρυόνης 1082,10.
 Γήρυς 506,4.
 Γλαυκατίας 472,1.
 Γλαυκίας 664,1. 872,2. 12.
 Γλαῦκος 186,3. 826,1.
 Γλάφυρος 640,4.
 Γλευκίτας 188,1.
 Γλῆνος 709,1.
 Γλυκέρα 53. 631,1. 694,2.
 Γλυκίας 322,2. 4.
 Γλύκων 243,1. 4. 29.
 Γοργάς 365,1.
 *Γοργίας Leontinus Add. 875a1. 5.
 Γοργίας 223,2. 765.
 Gordiana classis Misen. 838.
 Γοῦργος 46,1.
 Γραμματικός 828,8.
 Γράπη 369,1. 517,13.
 Γραφικός 516,1 cf. subscr.

 Δ . . . (viri nomen) 15,1.
 Δέδαλος 717,1.
 Δαίνης 139,2.
 Δαμάνετος 77,1. 189,7.
 Δαμάρατος 196,1.
 Δαμαρμένης 103.
 Δαμασίστρατος 7,1.
 Δαμασσαγόρας 254,2.
 Δᾶμυς 1104,3.
 Δαμοκράτης 949,1 cf. praescr. 1044,3.
 Δαμονικίδας 1101,1.
 Δαμώνιος 860.
 Δαμοστρατεία 642,16.
 Δαμῶ 142,3.
 *Δαρῆς 1088.
 Δασεῖος 539,1 (incertum genetivus

sit nominis Δασεύς an adiectivum
 παῖς Δασεῖος i. e. Dasi f.).
 Δάφνης 557,1.
 Δάψιλος 550,3.
 Δεινίας Add. 463a1.
 *Δεινομένης Hieronis pater 745,1.
 Δέκμος Ξερουίλιος 592,3.
 Δεκούρατος Add. 307a1.
 Δελφίς 555,2.
 *Δέξιππος rerum scriptor 878,3. 10
 cf. praescr.
 Δέρμυς 484,1.
 Δεχάς (an Δεκάς?) 399.
 Δη . . . (nomen viri) 92,2.
 Δηκράτης Add. 875a1.
 *Demetrius Poliorceta: ὁ ἐπὶ γονυ
 781,8.
 Δημήτριος 381,1. 3. 523,3. 637,2.
 753,3. 771. 775. 853. 863,1. 917.
 983,2. 1125,1. Add. 35a1. 5. 295.
 Δημήτρεια 404,2.
 Δημοκλῆς 237 ibid. 7. 8.
 Δημοκρατής 173,14. 272,3. 396,1.
 Δημοκύδης Add. 750a1.
 Δημοσθένης 149,5.
 Δημοστράτη 175,2.
 Δημόφιλος 510,1.
 Δημοφῶν 86. 761,2.
 Δημοχάρης (?) 17,1.
 Δημῶ 683,1.
 Δημῶναξ 256,3.
 Διαδ . . . (viri nomen). Add. 277a1.
 Didius Taxiarches 616.
 Δείδιος Ξεκοῦνδος 954.
 Διδύμα 637,1.
 Διτρέφης 86.
 Διώγειτος 47,1.
 Διογείτων 489,5.
 Διογενιανός 1034,34.
 Διογένεια 142,3.

Διογένης 190,1. 519,3 760,1. 852,6.
 957,3. 958,9. 966,1 (?).
 Δισόδωρος 321. 621,6. 702. 839,1.
 Διοκλῆς 107,4. 299,1. 600,2. 876,1.
 949,1. 970,4.
 Diocles v. M. Septimius.
 *Διοκλητιανός inperator 832.
 *Διομήδης Thrax. 1082,8.
 *Διομήδης Tydei f. 1095,2. 1124,1.
 Διονυσιάς 1010,1.
 Διονύσιος 35,3. 36,3. 66,1. 218. 231,5.
 257,5. 285,3 (Διονύσις). 339,9. 412,1.
 555,1. 581,1. 3. 893,2. 932,9 cf.
 praescr. Add. 306a1.
 Διονυσία 83,3.
 Διονυσόδωρος 245,1.
 Διώσκωρος 832,3.
 Δώτιμος 188,2 932,3 cf. praescr.
 Διοφάνης 941,2 cf. praescr.
 Διόφαντος 286,3.
 Διοφῶν (?) 315,2.
 Δίφιλος 57,1. Add. 273a1.
 Δίων 220,1. 310.
 Δμωίς 121,1.
 Δοκτίκιος 385,1. 4.
 Δομανώ (vir) 96.
 Δομεστικός 695,5.
 *Domitianus inperator 987.
 Δομπτιανός 456,2.
 T. Δομίτιος Νάρκισσος 933.
 T. Δομίτιος Προμ(η)θεύς 933.
 Δομίτιος Φαῦδρος 481.
 Δομίτιος 534.
 Δόμνος 366,7.
 Δόμνα 372,15. 374.
 Δομνεῖνα 720,1.
 Δομσαλώς 96.
 Δρακόντις 458,1.
 Δράκων 43,1.
 Δροσερίς 723.

*Δροῦσος 810,4 (eius uxor vel Livia
 vel Antonia).
 Δυσφορος (?) 633,1.
 Δωνατίων 684,4.
 Δωρίς 259,1.
 Δωρόθεος 566,2. 7. 898,2.
 Δωροθέα 313,1.
 Δωροκλείδας 942,4 cf. praescr.
 Δῶρος 552,1.
 Δωσίθεος 1066,4.
 Εἰάριος 515,2.
 Εἰκόνιος 136,2.
 Εἰρηναῖος 258,6. 273,3. 347,4.
 Εἰρηνίων 701.
 *Ἐκαδήμου λέσχαι 103,3.
 Ἐκλεκτος 698,6.
 *Ἐκτωρ 1095,2. 4. cf. adn. — Ἐκ-
 τόρεον τύμβον 349,1.
 Ἐκφαντος 740,1. 752,1.
 Ἐλάτι 248,6 cf. praescr.
 Ἐλένη 327,3. 468.
 Ἐλευσεῖνιος 968,1.
 Ἐλεφνηορίς βῶλος v. ind. geogr.
 Ἐλήμων 415,1.
 Ἐλίκη 727,15.
 Ἑλλάδιος 461. — Ἑλλάδην 136,2.
 Ἑλπίς 293,1. 478,2. 684,4.
 Ἑμπεδίων 941,1.
 *Ἐνδοῖος sculptor 13,2.
 *Ἐνδυμίων 690,6.
 Encolpus v. M. Antonius.
 Ἐννεύτας (?) 496,2.
 Ἐξηκεστιῶς 58. 133.
 *Ἐξηκτίας pictor 1099,1.
 ΕΞΛΗΘΥ nomen defuncti 323,1.
 Ἐπαγαθῷ v. Ροδογυήν.
 Ἐπαφος 592,1.
 Ἐπαφρᾶς 654,8.
 Ἐπαφρόδιτος 710. 867.

Ἐπικλῆς 7,1.

*Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3.

Ἐπικράτης 534.

Ἐπικτήτος 384,3. 834,4.

Ἐπιστήμων 8,3.

Ἐπιτέλης 775.

Ἐπιτυγχανῶν 132.

Ἐρασιθένης 211,2.

τὸ Ἐρατιδεῶν κοινόν 851.

Ἐράτων 155.

*Π. Ἐρένιος Δέξιππος Ἑρμείος 878.

*Ἐρεχθεύς 21,9. 910,1. — Ἐρεχθειδίδης δῆμος 971,1. — Ἐρεχθειδῶν 910,1. — αἶμα i. e. Ἐρεχθίδης 928,4.

*Ἐριχθόνιος 1046,89. — Ἐριχθονίδαο 1046,40. Ἐριχθονιδῶν 845,2.

Ἐρκοῦλιος 911,1. 912,1. 913,1 (Ἐρκόλιον).

Ἐρμαγόρας 687,3. 809,1.

Ἐρμέως 169,9.

Ἐρμῆς 279,1. 376 e. 638,2.

Ἐρμιανός 309,2.

Ἑρμιος vel Ἑρμείος 97,5. 234,2. 878. 946. 952,1.

Ἑρμῶνη 526,4.

Ἑρμῆπος 241,4.

Ἑρμῆπις 865,2.

Ἑρμογένης 577,1. — V. Μάρκιος.

Ἑρμόδοτος 794,4.

Ἑρμοκράτης 206,4.

Ἑρμόλεως 1048,3.

Ἑρμόστρατος 759,1.

Ἑρμόφιλος 1048,4.

*Ἑρξίς Add. 35 a 4. 7.

Ἑρσηίς 91,1.

Ἑρως 380,3.

Ἑρῳτίον 866,3.

Ἑσπερος 279,1.

Εὐάγρος 939,3.

Euander 581.

Εὐανορίδας 490,4.

Εὐάρεστος 944. — Εὐαρέστεια ludī ibid.

Εὐαρέτα 376 a.

Εὐβουλίδης 852.

Εὐβουλος 205. 619,1. 3. 946,1.

Εὐδαίμων 580,1. 6.

Εὐδήμος 74.

*Εὐδόξια Augusta 921,3.

Εὐδωρος 74.

Εὐήνος 681,1.

Εὐθαλής 657,1.

Εὐθείος 1052,3.

Εὐθίας 38,2.

Εὐθυγένης 72,1.

Εὐθύδαμος 187,1.

Εὐθύδικος equus 625,2.

Εὐθύκριτος 49.

Εὐθύτanos 724,11 cf. v. 1.

Εὐκαρπος 267,1. 376 e.

Εὐκλάδιος 379,1. 530,3.

Εὐκλῆς 783,5.

Εὐκλεία 517,5.

Εὐκλόγη 56.

Εὐκλήμων 405,6.

Εὐκτίμενος 870,4.

Εὐλάλιος 288,6. 907,3. 909,7.

*Εὐμολπος 153,9. Add. 97 a 4.

Εὐμολπος 959. Add. 875 a 3.

Εὐμορφίη 730,2.

Εὐνομος 230. 1071,2 (?).

Εὐνόμειος 424,6.

Εὐνοσσιδέων θῆκη 561,1.

Εὐξενία 1044,2. 4 cf. praef.

Εὐόδιος v. Χρόνιος.

Εὐοδίη 947 c.

Εὐόδας 261,14. 17. Ex falsa lectione pro Στόλος 201,1.

ἐξ Εὐπατριδῶν 152,4 cf. praescr.

Εὐπορος 97,5 cf. praescr.

Εὐπραξίς 498,10. 890.

Εὐρεσις 636,1.

Εὐρυάνθη 97.

Εὐρύδικος 222,1 cf. praescr.
 Εὐρύμαχος 41,1.
 Εὐρυμενίδης 208,10.
 *Εὐρυσθεύς 863,7. 1082,1.
 Εὐσέβιος 901,2 cf. praescr.
 Εὐσεβίη 347,2. 440,1.
 Εὐσταθία (?) 393,1.
 Εὐσταθής 387,4.
 Εὐστάθιος 170,8.
 Εὐστόχιος 366,4.
 Εὐτόνιος 601,4. — Εὐτόνιοι παῖδες ibid.
 Εὐτρητίφαντος 1130,2.
 Εὐτρόπιος 1072,4. 10.
 Εὐτροπος 520,4.
 Εὐτυχής 280,1. 372. 409,1. 603,2.
 643. 835. 947 b.
 Εὐτυχιανός 167,4. 874. 1075,2. 4.
 Εὐτυχίδης 42. 169,7. 957.
 Εὐτυχίη 266,4. 316,3.
 Εὐτυχίς 167,3.
 Εὐτύχιος 368.
 Εὐτυχος 116,2. 479,2. 574,1. 798,3.
 Εὐτυχοῦσα 102,1.
 Εὐφάνης 74.
 Εὐφράτης 945,1.
 Εὐφρόνιος 405,4. 6.
 Εὐφρων 561. 759,3.
 Εὐχαρις 1130,1.
 Εὐχαρίων 251.
 *Εὐχειρ sculptor 852.
 *Εχεκρατίδης 221,1 cf. Add.
 Ζεύς 390 praescr.
 Ζήλων 189,10.
 Ζηνόδοτος 826,2.
 Ζηνώς 511,7.
 Ζήνων 620,1. 3. 951,2 sq.
 Ζμερτομάρα (?) 239,6.
 Ζμύρνη v. Σμύρνη.
 Ζωή 350 subscr.

Ζωῖλος 42. 86. 175,2. 612,1. 678,3.
 769,2. 820,2. Add. 228 b 2.
 Ζωνᾶς 130,3. 977,2 (?).
 Ζώνη 360,1.
 Ζῶς 151,4.
 Ζώπυρος 286,1.
 Ζωσιμανός 422,1.
 Ζωσιμανίδης 887,2.
 Ζωσιμίων 904,6.
 Ζώσιμος 125,4. 285,3. 409,1. 502,6.
 19. 24. 928,6.
 Ζωτικός 362,3. 392,1. 406,1. 834,4.
 Ζωτική 388,4.
 Ζωώ 812,3. 5 cf. subscr.
 Ἡγέλοχος 752,3.
 Ἡγήσιππος 777.
 Ἡγύλλα 78.
 Ἡδαία (?) quae et Μαρία 517,5.
 Ἡδιστος 730,2.
 Ἡέλιος 708,1.
 Ἡθεος 648,2. 6.
 Ἡλώδιωρος 351. 955,1 cf. praescr.
 ΗΝΙΚΑ mulieris nomen Add. 828 a 2.
 Ἡπιόθολμος (?) 1047,9 cf. adnot.
 Ἡραίς 238,4. 282,1.
 Ἡράκλειος 1018,1.
 Ἡράκλεια 874,5 cf. praescr.
 Ἡρακλείδης 71,3. 213,2. 239,1. 519.
 561. 609,5. 943,1. 1019.
 Ἡράκλειτος 30,1.
 Ἡρακλέων δ καλοῦμενος Ἰσᾶς 859.
 Ἡρόδοτος 324.
 Ἡρόφιλος 587,6.
 Ἡρώ 208,15.
 *Ἡρώδης Atticus 957,1. 1046,33.
 37. 71.
 Θαῖμος 456,2. 714,1 (ὁ καὶ Ἰουλιανός).

Θαῖλος 350. 529,5.
 Θαῖλουσα 301,4.
 Θαυμαστος 176,2.
 Θεανώ 324. 861,3.
 Θεία canis 626,1.
 Θευναμάχη 639.
 Θεῖος 204,1.
 Θειστέλης 496,1.
 Θειοφάνης 478,5.
 Θελέτηνωρ 1098,1.
 Θέμαλλος 458,2.
 Θεμιστοκλής 112,2. 915,2. 5.
 Θεμισίων 124,1.
 Θεοργεῖτων 90,3. 860,5 cf. praescr.
 Θεοδοσία 566,2. — V. Θεοδοσία.
 Θεοδότη Add. 35 a. — V. Θεοδότη.
 Θεόδωρος 207,3. 352,1. 3. 534,1.
 915,1. 3. 916,1. 952,1. 1063,1. —
 Theodoros 901 subscr. — Θεοδώ-
 ρος τέχνη 1094. -ηον τάξιν 1093,1.
 *Θεοδώρα Iustiniani uxor 1064,10.
 Θεοδώρα 164,3. 368,1. 7. 8. 1067,5.
 Θεοκλείδας 191. 192. — V. Θεοκλεί-
 δας et Θεοκλείδης.
 Θεοκλῆς 209,7.
 Θεύξενος 105,1.
 Θεοπειθής Add. 874a4.
 Θεόπρπος 934,1. — V. Θεύπρπος.
 Θεόσημος 10,1.
 Θεότειμος 899,1. — V. Θεύτειμος.
 Θεόφιλος 969.
 Θεοφιλή 60,1. 212. Θεοφιλά 212,2.
 Θέρσανδρος 37,1.
 *Θερσεύτης 711,2.
 Θερσιέπης 750,2.
 Θεσμοφάνη 153,1.
 Θεσπιάδης 500.
 Θευγένης 884,2.
 *Θευδῆσιος Magnus 1061,2.
 Θευδῆσιος 915,8.
 Θευδότης 240,2. 241,6.

Θευδότη 201,1.
 Θευκλείδας 192,5.
 Θεύπρπος 419,1.
 *Θησέως πόλις 1045,1. 2. — Θηγαί-
 δης Herodes 1046,33.
 Θεοκλείδης 53.
 Θεύτιμος 766,1.
 Θράσυλλος 1132,2.
 Θρασυμήδης 778,1.
 Θράσων 884,1.
 Θρέπτος 669,2.
 Θυμούχος 90,3.
 ΙΑΙΤΑΜ (nomen viri) 254,2.
 *Ιαμίδαι 874,6.
 Ίαννας 373.
 Ίανουάριος 369,2 (-άριον) cf. praescr.
 841,6.
 *Ίάρων Dinomenis f. 745,1.
 Ίάων 205,3.
 Ίασσα (?) 84,1.
 Ίγόριος 655,1.
 Ίδας 676,2.
 Ίέρων 122,1.
 *Ίαρίου παῖδα Penelopen 471,1.
 Ίάρος 113. 835,2.
 Ελλάσιος 344,13.
 Ίλλύριος 1054,2.
 Ίμείρων 942.
 Ίοβιανός inperator 1060,4.
 Ίομήδης (?) 440,9 cf. adnot.
 Ίόπη 298.
 Ίούλιος Ἀντιγένης 629,2.
 Γ. Ίούλιος Καρακούττιος 607,1.
 Γ. Ίούλιος Κάσιος 956.
 Ίούλιος Λούκιος Μειδίας Εὐάρεστος
 944.
 Κ. Ίούλιος Μελήτος Εἰωνικός 920i 1.
 C. Iulius Probus 1112.
 Ίουλία 405,4.
 Ίουλία Βαλβίλλα 988,1. 990. 991,14.

Ἰουλία Κρισπεῖνα Add. 772 a 1.
 Ἰουλία Μυσις 396,1.
 Ἰουλία Πισσάρα 480.
 Ἰουλιανός 355,1. 704,4. 714,1. 805.
 Ἰουλιανή 416,3. 8.
 Ἰουνιος Σαβίνος 985,1.
 Ἰουνία Ὀλυμπιάς 693.
 Ἰουνίωρ 810.
 *Ἰουστινιανός inperator 1064,3.
 Ἰπποδάμεια 573,5.
 *Ἰπποκράτης Cous 107,4 (?). 243,16.
 537,7 (θεῖω).
 Ἰπποκράτης 623,2. 785,2. Add. 875 a 2,3.
 Ἰππόλυτος 939,2.
 *Ἰππολύτη 1082,8.
 Ἰππομέδων 573,1. 4.
 Ἰππόστρατος 8,3.
 Ἰπποστράτη 48,3.
 Ἰσ (defuncti nomen) 29,4.
 Ἰσᾶς 859.
 Ἰσίδωρος Add. 903 a 5.
 Εἰσία 871,8.
 Εἰσίων 145.
 Ἰσχυλλος 936,2.
 *Ἰφγένη 1046,53.
 Ἰφιδίκη 755,2.
 Εἰωνοῖς 920,1.
 Κα . . κα viri nomen 768,12.
 *Καδμευῖνη Semele 1046,59.
 Καίαιμος 447,1.
 Κακίαιος 696,1.
 Κακίλεια Τρεβούλλα 1001. 1002.
 1003.
 *Καῖσαρ Augustus 978,1. — M. Aurelius 1046,56.
 Κάλας 472,1.
 Κάλη 359,1.
 Καλλυγένεια 368.
 Καλλίκλεια 857,1.
 Καλ(λ)ικράτης 203,3. 281,1. 693,2.

Καλλίκριτος 193,1.
 Καλλίμαχος 23,1. 50. 819,1.
 Καλλίνικος 406,9. 906,5.
 Καλλίσπα 184,2.
 Κάλλιππος 50. 953,2.
 Καλλιρόη 869,2. — Καλλιροΐη 199,1.
 Καλλιστονίκη 542,1.
 Κάλλιστος 638,3.
 Καλλιστώ 56. 82,3. 151,2. 384,2.
 Καλλιτέλης 758,1.
 Καλλίτυχος 462,11. 16.
 Καλλιτύχη 497,2. 8.
 Καλόκαιρος 653,1.
 Καλότυχος 280,2.
 Καλπουρνιανός 229.
 Λ. Καλπούρνιος Καλπουρνιανός 229.
 Τ. Καλπούρνιος Κυντιανός Ἀφρικανός 229.
 *Καμβύσης Pers. rex 991,4. 1000,8.
 1003,2. 5.
 Cammarius 837 ep. lat. 2.
 Καπίτων 398,1. 3. 418,2 cf. praescr.
 660,2. 841,5. — Capito 619.
 Καρακοῦττις 607,1. 4.
 Καρουέντις 656,2.
 Καρπίων 380,6.
 Κάρπος 904,3. Add. 842 a 3.
 Καρποφόρος 308,1.
 Κάσιος 956.
 Γ. Κάσιος Ἀπολλώνιος 968.
 Κασία 607,2.
 Κασσώδωρος 431,4.
 Π. Καστρικίος Ἀγαθεῖνος 296.
 Καστρικίος Φίλιππος 517,1.
 Κατάγραφος Add. 459 a 5.
 Κατίαιος Νικάνωρ 978,5. 979 acrost.
 980,3.
 Κατίλλιος Νόστος (?) 325,1. 11.
 Κάτουλος 1008,3.
 Κατυλλίνος 1021,1.
 Καφισίας 938.

Κελεστίνος 449,1.
 *Κέκροψ 173,18. 844,1.
 Κεκροπία 152,1.
 Κέλερ 691,1. 996,1. 6.
 Κέλος 982,1.
 *Κένταυροι 1082,16.
 *Κέρβερος 646,4. 1082,11.
 Κεντρίως 168,4.
 Κέρδων 274,4.
 Cerellia Fortunata 646.
 Κέρκινος 483,1.
 Κεστία Βικτωρία Φλωρέντιον 686,2.
 *Κήρυξ heros epon. 1046,33. gentile 951,2.
 Κηφισόδωρος 844.
 Κηφισοφῶν 1132,1.
 Κιλικία 169,7.
 Κίμπερ 507,1.
 Κίμμων 372,23.
 Κίντος (?) Add. 242 a 6.
 Κιτύλος 484,1.
 Κλάδος 247,1.
 Κλαύδιος 1035,1. 2. 3.
 Κλαύδιος Ἀγαθέϊνος 558,8.
 *Κλαύδιος Ἀγαθήμερος medicus 554,1.
 Τιβ. Κλαύδιος Σεβήρος 1034,35.
 Κλαυδία Γράπτη 517,13.
 Κλαυδία Δεχάς 399,2 cf. adn.
 *Cl. Claudianus poeta 879,2 cf. praescr.
 Κλαυδιανός 841,3. 8.
 Κλεαγόρα 80,2.
 Κλεαίδας 866,2.
 Κλεαρίστη 508,1.
 Κλειδημίδης 34,3.
 Κλειδήμος 34,3.
 Κλειογένης 207,3.
 Κλείσφυσσα 189,8.
 Κλείτος 841,5.
 Κλειτοφῶν 211,2.
 Κλείτωρ 1104,4.

Κλεόβουλος 2,1.
 Κλεοίτης Add. 1 a 1.
 Κλεόμανδρος 219,1.
 Κλεονία 250,1. — V. Κλευνία.
 Κλεοπάτρα 345. 560,1. 9.
 Κλεοφόρος 700,2.
 Κλευνία 809,1.
 Κλόριος 359,1.
 Κλυμένη 620,6.
 Μ. Κλώδιος Ἐπαφρόδιτος 710.
 Κόδρατος 500,1. Add. 888 a 3 cf. praescr.
 *Κόδρος 1083,1.
 Κοῖνος 518.
 Κοίρανος 625,4.
 *Κοιμώδεια ludi 967.
 Κόμψη 210,1.
 Κοπρία 313,8.
 Κορινθία 383,2. 5.
 Κορινθίων 702,7.
 Κορνοῦτος 110,3. 500. 880,4.
 *Κορωνίς 1027,2. 1035,23.
 Κόσμος 392,1.
 *Κότυς rex Bospor. 1070,2.
 Κούντα 617,2.
 Κουφαγόρας 738,1.
 Κρατίστα 77,1.
 Κράτων 108,1.
 Κρέων 783,5.
 *Κρησίλας sculptor 151,3.
 Κρησκεντεῖνα 568,1.
 Κρήσκηνης 823,2.
 Κρίνης 744,3.
 Κρίως 63.
 Κρισπέως 337,3. 526,1.
 Κρίστιος 257,1.
 Κρισπένα Add. 772 a 1.
 Κριταγόρας 783,4.
 *Κριτίος sculptor 752.
 Κρίτων 235,1.
 Κριτωνίδης 750,3.

*Cronius Eusebius 901.
 Κράνιος 946.
 Κυδία 189,5.
 Κυδίμαχος 67,1.
 Κυδανή 872,2.
 Κύδων 706,1.
 Γ. Κύντος Ίμερτος 969.
 Κύντος 108,2.
 Κύντα 405,7.
 Κυντιανός 229.
 Κυκλείδας (?) 1086,1.
 *Κυκλεύς (?) Arionis pater 1086,1.
 *Κυκλωπεία χεῖρ 1053,2.
 *Κύκνος 1082,17.
 Κύλων 9,1.
 Κυπάρη 697,1.
 Κυριακός 372,21. 425,8.
 Κυριακή 737,2.
 Κύριλλος 700,1. 832,3.
 Κύριλλα 378,1. 530,2. 5 (Κύρηλα).
 Λάαγος Add. 197a.
 *Λαγείδας Ptolemaeus 255,4.
 *Λάιος 1135,2.
 Λεύκιος Λαβίος Ἀστράγαλος 296.
 Λαῖτος 882,1. 4.
 Λαμπιτῷ 13,2.
 Λαοδίκη 310,2.
 Λαρέτα 629,1.
 *Λαρτίου γόνος Vlixes 185,11.
 Λασθένης 830,2.
 Λαφάνης 830,4.
 *Λαχάρης 170,9.
 Λέαινα 30,1. 285,3.
 Λεοντεύς 222. 806,1.
 Λεόντιος 400,2. 823,2.
 Λεύκιος 128. 972,3.
 Λευκεία 152,14. 561.
 Λέων 30,2. 930.
 Λεώκω (?) 535,3.
 Λεωνίδης 341,1. 362,3.

Ληναῖος 111.
 Λιβία (?) 342,2.
 Λίβυς 95.
 Λικινιανός 944.
 Λικινία Ἑλένη 468.
 Λογγεῖνα 998.
 *Λολλιανός sophista 877,2 cf. praescr.
 Λουκῶλη 645,1. 675,1.
 Λουκιλλιανή 330,4.
 Λούκιος 327,4. 394,2. 4. 584,2.
 Λούκουλλος 534,7.
 Λυκαῖος (?) 763,1.
 Λυκειανή 525,2.
 Λυκοκλείδης (?) 791,1.
 *Λυκοῦργος orator 852,5.
 Λυσανίας 299.
 Λυσέας 5,1.
 Κλ. Λυσισίδης 964.
 Λυσισθείδης 770.
 Λυσίκριτος 775.
 Λυσίμαχος 251,1. 770,2 cf. subscr.
 827,3. 6.
 ΛΛΘΛ mulieris nomen 190,6.
 Μαιάδιος 344,9. 16.
 Μαιανδρίη 244,5 cf. praescr.
 Μαίνιος 465,8.
 Μαιουρίνος 441,2.
 Μαῖωρ 443,1. 4. 800,2.
 Μακαρεύς 39,2 cf. praescr. 968,1.
 Μακάριος 611,2.
 Μακρεῖνος 694,1. 2.
 Μαλίχα 47,2.
 *Fl. Mallius Theodorus 901.
 Μάλχος 443,1. 453,1 (?) 454.
 Μανία Σμίρνα 465.
 *Μαξιμιανός inperator 832.
 Μαξιμιών 424,3.
 Μάξιμος 402,4. 445,3. 446,1. 459,6.
 618 ep. I, 2. II, 12. 881,1.
 1056,2.

- Μαργαρίς 681,1. .
 Μαρία ἡ καὶ Πατρικία 421. — *Μαρία
 517,5. 12. 1062,5 (Christi mater).
 Μάρκος 322,5. 383,1.
 Μαρκελλος 398,3. 602,4. 966,2.
 *Μαρκελλος Sideta 1046.
 Μαρκελλη 678,1.
 Μαρκελλεύιος 896,2. 5. 905,2. Add.
 297 a 2. 4.
 Μαρκιανός 604,3. 863,1. 918,1. 957,3.
 958,12.
 Μαρκιανή 451,2. 873,2. 5.
 Μάρκιος Ἑρμογένης 997,1.
 Μαρκία ἡ Ἑλίη 727,15.
 Μαρτιάλης 393,4. cf. subscr.
 Μαρυλίνα 710.
 Μάρων 533,3.
 Ματρώνη 652,4.
 Μαχάτας 830.
 Μεγάθυρος 262,3.
 Μεγάκλεια 1044,2.
 Μεγακλῆς 860,5 cf. praescr.
 Μεῖζις 181,1.
 Μεῖσις 144,1.
 *Μελανθείδης ἀναξ Codrus 1083,1.
 Μελάνθιος 202.
 Μελάνιππος 350,2.
 Μέλας 658,2.
 Μέλινα 776,2.
 Μελινώ 81.
 Μελίτη 79,1.
 Μελιτίνη 320,5. 10.
 Μέλιττα 48.
 Μέμφις 1076,1.
 *Μένανδρος comicus 1085,1. 6. 9.
 Μένανδρος 289,5. 360,2. 753,1.
 Μενέδημος 514,1.
 Μενεκλῆς 386,1. Add. 241 b 4.
 Μενεκράτης 179,1. 321. 576.
 Μενεσαιχμος Add. 1 a 1.
 Μένης Add. 697 a 3.
- Μένιππος 302,2. 1096 acrost.
 Μέντωρ 290,1.
 Μένων 75,3.
 Μεσσαλίνος 1050,2.
 Μέσσια 682,6.
 Μέττιος Παίων 1006,1. 1007,3.
 Μηρᾶς 550,3. 815,3.
 Μῆρις 250.
 Μηρογένης 375, 1. 387, 4 (ὁ καὶ
 Εὐσταθής).
 Μηρόφιλος 247,2. 344,8. 614,6. 692,1.
 Μητρᾶς 323,1.
 Μητρίς 241,9.
 Μητρίχη 86,2.
 Μητρόδωρος 86. 955. Add. 874 a 5.
 Μειδίας 340,6. 944.
 *Μιθριδάτης rex Iberiae 549,2.
 Μίθρης 584,1.
 Μίκη 338,1.
 Μίκων 278,2 (?). 763,1.
 Μείλητος 920 I 2 II 2.
 *Μιλτιάδης 1087,3 cf. praescr.
 Μινακώ 95.
 Λ. Μινίκιος Ἀνθιμος 314.
 Λ. Μινύιος Ἀνθιμιανός 314.
 Μινούκιος 148,5.
 Μναστέας 185,3.
 Μνασγένης 775.
 Μνησ . . . 65.
 Μνησαγόρα 87,1.
 Μνησαρχίδης 65.
 Μνήσαρχος 65.
 Μνήσιππος 65.
 Μογέα 1130,1.
 Μόδεστα 677.
 Μ. Μόδιος Ἀσιατικός 306.
 *Μολινίδαι 790,3.
 Μόνδων 890,1.
 Μοσχιανός 604,1.
 Μόσχος 119,1. 206,4. 1125,1.
 Μοῦσα 550,6. 12. 551,1. 4. 8.

Μουσαῖος 272,15.
 Μυρίνη 11,1.
 Μυρμιδών 786,1.
 Μυρσινέα Add. 828a2.
 Μυρτάλη 554,3.
 Μύρταν 205.
 Μύρων 214,2. 708,4.
 Μυρωνίς 721,4.
 Μυσίς 396,1.

 Ναίβιλλα (?) 342,2.
 Ναίς 102,1.
 Νάνα 367,11. 370,1.
 Ναύλοχος heros 774,2.
 Ναρκισσία 693.
 Ναρκισσίων 652,2.
 Νάρκισσος 388,3 (νεώτερος). 693. 933.
 Νείλος 591,1. 834,4. 978.
 Νέος 1102.
 Νεόφρων 865,3.
 Νέπως 140,1.
 Νέρων 971,1.
 Νέστωρ 880,2.
 Νέων 386,3 (?) cf. adn. 490,4.
 Νεώτερος 376,7.
 Νήδυμος 502,2. 14. 22. 23.
 Νήπιος 308,1.
 *Νηρεύς 1028,74.
 Νηρεύς 294,1.
 *Νησιώτης sculptor 752.
 Νήτης 769,2.
 Νηγρίνος 709,1.
 Νικασίχορος 855,9.
 Νείκανδρος 218,3.
 Νικάνωρ v. Κατίλος.
 Νεικατόρις 427,3.
 *Νικάτωρ Seleucus 549,5.
 Νείκη 275,1. 390.
 Νευκήτης 947,1. 6.
 Νευκηφορίς 870,5.
 Νικηφόρος 177,1. 318,1 (?). 327,1.

Νικαδός 818,24. 859,7 cf. praescr.
 Νικίας 89. 494,4. 818,3. 20. 778,1.
 886,3.
 Νεΐκις 341,4.
 Νικόβουλος 62,3 cf. praescr.
 Νεικόδημος 511,7.
 Νικολήϊς 777.
 Νικοκράτης 61. 272,4. 462,7. 9. 10.
 11. 613.
 *Νικοκρέων Cypri rex 846,3.
 Νικόμαχος 848,1. 850.
 Νεικομήδης 101,1. 595,1. Add. 805a5
 cf. praescr. a et b.
 Νικοπολέμη 61,1.
 Νικοχάρης 87,1.
 Νείκυς 322,5.
 Νικώ 255,2.
 Νίρος 478,5.
 Νόημων (?) 771,1 adn.
 Νόητος 246,2.
 Νόμος (?) 409,1.
 Νομωνία 471,5 cf. praescr.
 Νόννη 372,22.
 Νόσσοις 325,11. 786,1.
 Νοσημνίος 518. 667,2.
 Νυκτέλιος 665,1.
 Νυμφόδοτος 956,2 cf. subscr.
 Νύση Add. 318a1.
 Νώνιος 345. 660,5. (Αρτέμειον).

 Ξανθίππη 319,1.
 Ξεναγόρας 791,1 (?). 864,1. 2. 865,2.
 Ξενόκλητος 181,1.
 Ξενοκρίτος 783,6.
 Ξενοφάντος 2,1. 12,2. 851,3 cf. praescr.
 Ξενοφών 427,3.
 Ξενώ 253,3.

 Όγουλνία 296 subscr.
 *Οϊβαλίδαι 191,2.
 *Οιδίπους 1015,6. 1135,2.

Οινόβιος 220,1.

Μ. Ὀκτάουιος Ἰλαρος 835.

Ὀλαφεΐδας 486,1.

Ὀλυμπία 719,1. 6.

*Ὀλυμπιάς Philippi Maced. uxor
1088,4.

Ὀλυμπιάς 227,4. 648,5. 693. 227,4.

Ὀλυμπιάδωρος 64.

*Ὀμηρος 185,10. 349,1 (θεῖος).
471,1. 879,1. 1080,2. 1084,3.
7. 1087,14. 1093,1. — Ὀμήρειον
γυμνάσιον 860,4. Ὀμηρεῖη κε-
φαλὴ 1085,10. — Ὀμηρικὸς ποιητὴς
1009.

Ὀμόνοια 582,3.

Ὀνασος 964,2 cf. subscr.

Ὀνήσιμος 79,2. 368. 588.

Ὀνησίμη 315,2. 368.

Ὀνήτωρ 844. 931,1.

Ὀνομαστός (?) 444,1 adn.

*Honorius imperat. 879.

*Π. Ὀρδεωνιος Δολλιανός 877.

Hordionia Polla 569.

Ορεῖνος v. Χρηστεῖνος.

*Ὀρέστης 872,9.

Ὀρεστῖνος 428,2.

Ὀρθαγόρας 808,1.

*Ὀρριππος 843,1.

*Ὀρφίτης 841.

Ὀσσίλος 486,2.

*Valens Aug. 824.

Ουάλης 838,1.

*Valentinianus Aug. 824.

Valerius Valens 838.

Τ. Ουάριος Χαρεῖνος 154.

Γ. Ουενσῦστος Add. 697 a.

Ουερδιανός 459,6.

Ουήρα 563,1.

Ουείβιος 548,4.

Ουίκτωρ 827,3. 6.

Ουιλιάδης 297,1.

Μ. Οὔλπιος (?) 947 c.

Οὔλπιος Ἀγαθόμορος 524,1.

Virius Charito 622.

Οὔλπια Ἀπφη 376 a.

Viria Charitine 622.

Ούνων 339,8.

Volusiana v. Rufina.

Οὐράνιος 1017,2.

Οὐρβι . . Μαρυλῖνα 710.

Ὀφέλλιος 602,3.

Παιδέρως 322,3.

Παιδίας 472,1.

Πακάτα 733,2.

Παῖων 1006,1. 1007,3.

Παλλάς 698,7.

Παμμένης 124.

Παμμόνιος 715.

Πάνθεια 243,20.

Πάνθης 721,5.

Πάννικος 783,5.

Παντακλῆς 926,1.

Πάνταρχος 403,3. 13.

Παπᾶς 669.

Παπείριος 365,1.

Παπίας 666,3 cf. praescr.

Παπιανός Add. 828 a2.

Παπιανή Add. 319 a3.

Παρδαλᾶς 167,2. 1005,1.

Πάρδος 307,2.

*Παρθενίος Nicaeensis 1089,2.

Παρθενίος 388,4.

Παρθενίς 634,1.

*Πάρις 1095,3.

*Παρισάδης Bosp. rex 773,3.

Παρμενίων 218,4.

Πασικράτης 666,3. 772.

Q. Passe . . . Archias (?) 677.

Πατρικία 421.

Πατροβᾶς (?) 669.

Πατροκλῆς 227,4.

Πάτρων 546,4. 12. 17. 1102.
 Πατρώνιος 1026.
 Παυλείνος 354,2. 572,2.
 Παυλείνα 178,1. 272,16. 387, 12.
 596,2. 647,8. 733,1.
 Παισανίας 1131,1.
 Παισύμαχος 852,4.
 Παφιανός 605,1.
 Πεδανή 331,1.
 Πείθων 66,2.
 Πεισιάνναξ 7,2.
 Πεκτόριος 725,11.
 *Πέλοπος χθών 846,1.
 *Περίανδρος Corinthius 1113,1.
 Περργήνης 468.
 Περικλῆς 86,2.
 Perpenna Romanus 891.
 Πετροκόραξ 716,3. 8.
 Πετρωνιανός 1001,1.
 Petronius Apollodorus 824.
 Τι. Πετρώνιος Καπίτων 418.
 Petronius Secundus 987.
 *Πηλεύς 192,6.
 *Πηνελόπη 471,2. Πανελόπα Βιθυνά
 250,2. — Πηνελόπεια 277,4. 874,1.
 917,2 (νέα).
 Πίγρης 1104,3.
 Πιθαῖος (?) 504,1.
 Πίννας 529,2. 4.
 Πειώνιος et Pionius 647 marg.
 Πείσων 265,6. 868,2.
 Πιστός ἐπωνυμίαν 52,3.
 Πιστοτέλης 152.
 *Πιθεῖδαι 916,1.
 *Πλάτων 882,4.
 Πλείσταρχος 797,3.
 Πλήνος (?) 709,1 adn.
 Πλούταρχος 146,1. 909,2. 5. 967
 praescr. Add. 306a1.
 *Πλούταρχος Nestorii f. 910,2. 911,2.
 Πλωτίς 113,1.

Πνυταγόρας 846,2.
 Ποθεινός 956,1.
 Ποθοῦσα 480.
 Ποικίλιος 573,6. 799,2.
 *Ποίμανδρος heros 495,2. 496,2.
 Πολεμῷ 64.
 Πολιάνθης 783,6.
 Πολισῦχος 907,1.
 Μ. Πολεΐτης 391,2.
 Πολυαίνετος (?) Add. 471a1.
 Πολυάρατος 61.
 Πολύγνωτος 508,2.
 *Πολυδευκίων Herod.lib.1090,1.1091,1.
 Πολύζηλος 865,1.
 Πολυίδος 221,1.
 *Πολύκλειτος 492.
 Πολυκλῆς 854,1.
 Πολυκράτης 62.
 Πολύκριτος 855,1.
 Πολυλλίδης 70.
 Πόλυλλος 70.
 Πολύμνηστος 61. 751,1.
 Πολυνείκης 529,3. 611,1.
 Πολυνόῳ Add. 181a2.
 Πολυξένη 76,2.
 Πολύστρατος 70,1. 790,1 (heros).
 Πολυχρόνιος 395,8.
 Πομπήιος 644,4.
 Πομπήιος Διοκλῆς 600,2.
 Pomp . . . Modesta 677.
 Πομπηία 644,5.
 Πομπωνιανός 893,2.
 *Ωλος Πόντιος Νυμφόδοτος 956.
 Ποπίλη 559,1. 7.
 Πόπλιος . . 296,1.
 *Πορφύριος 935,2 cf. subscr.
 Ποσειδῶνος (?) 976,2.
 Ποσειδίππος 201,3. 780,1.
 Ποσιδώνιος 858,1.
 Ποτάμλλα 128.
 Πουβλιανή 674,3.

Πούδης 644,5.
 Πουτάλα 505. — Πουταλεία κόρα ib.
 — V. Πωτάλα.
 Πραξαγόρας 255,3. 864,1.
 Πραξιμένης 179,5.
 Πραξίνους 52.
 * Πραξιτέλης 42,1.
 Πραξιτέλης 744,1. 924,4.
 * Πρίαμος 1095 adnot.
 Πρειμέρως 287,2.
 Πρειμυγένη 298,6.
 Πρισκιανή 344,17.
 * Πρίσκο 841 subscr.
 Πρίσκο 165,1.
 Priscus v. Flavius.
 Πρόβος 902,1.
 Probus v. C. Iulius.
 Πρόθυμος 145.
 Προκλείδας 182,1.
 Πρόκλος 532,3. 590,1. 703,2. 1061,3.
 Προκλα 565,6. 703,3.
 * Προμηθεύς 1082,17.
 Προμηθεύς 933.
 Πρώταρχος 233,3. 8.
 Πρωτίων 133.
 Πρωτός 214,7 (?).
 Πρώτη 649,1.
 * Ptolemaeus Lagi f. 849,2.
 * Πτολεμαῖος (Philadelphus) 957,5.
 Πτολεμαῖος 292,2.
 * Πυθαγόρης 882,3.
 Πυθαγόρης 36,2.
 Πυθέας 245.
 Πυθικός 483,2.
 Πυθίων 26,2.
 Πυθόδωρος 775.
 Πυθακλῆς 71,1. 926,2.
 Πύθων 759,1.
 Πυλάδης 377,1.
 Πύρης 751,1.

Πύρρας 844,3.
 Πύρρος (vel Πύρρης) 905,6.
 * Πυρρωναστάς philos. Pyrrhonius (?)
 Add. 241 b 4.
 Πωλίττα 229,1 cf. Add. et praef.
 Πώλλα 467,3. 468,3. — V. Hordionis
 Πωλλίνα 229,1 cf. Add. et praef.
 Πωλλίων 946,1.
 Πώμπτιλλα 547,1. 9. 12. 17.
 Πωτάλα 505,2.
 Ραγέδαφνος 533,3.
 * Ραδάμανθους 173,15. 452,19. 514,5.
 1046,47.
 Ρειπάνη nomen corruptum pro Τει-
 τανή 875,3 adn.
 * Ρήγυλλα Herodis Attici uxor 160.
 1046,2.
 Ροδογόνη 685,1.
 Ρουστικός 644,3.
 Ρουφῆλη 998,10.
 Ρουφείνος 642,1. 2 (Ἀστέριος). 729,1.
 Ρουφῖνα 590,1. 691,1.
 Rufina Volusiana 824.
 Ρούφος 395,2. 5. 969.
 Ρωμανός 891,1.
 Σαβίνος 433,1. — V. Ίούνιος.
 * Σαβίνα Hadriani uxor 988,3. 989,3.
 6. 992.
 Σαβίνα 527,1. 680,1.
 Σαββίων 538,7.
 Σάγαρις 793,1.
 Σαγίττας Add. 307 a 1.
 Σάδος 450,7. — Σάαδος (lat. Satius)
 714,1.
 Σαλβία Ματρίνα 652,4.
 Σάλουιος Μηῆς 815,3.
 Σανένους 1022,1.
 Σαραπίας v. Σεραπίας.

- Σαραπιακός v. Σεραπιακός.
 Σαραπίων 149 acrost. (v. praef.).
 861,1. 984,2. 1016,9. — V. Σε-
 ραπίων.
 Σατορνείος 705,1.
 Σάτυρος 71,2. 184,8. 200 adn. 581,3
 (lat. Saturnus). 969.
 * Σεβήρος inperator 920 II 3. —
 Σεβήρεια ludi 967.
 * Σεουήρος (L. Catilius) Add. 888a5.
 Σεβήρος 887,2 (Ζωσιμμανείδης). 1034,
 35.
 Σεβήρα 567,1. 3.
 Σέκκιος Τρόφιμος Add. 772a2.
 Σεκουδών 522, 1. 14.
 Σεκουδός 954. — V. Petronius.
 Σέλευκος 40,5. 292,2.
 Σέμνος (?) 804,2.
 Σέμνη 544,2.
 M. Σεμπρώνιος Νικοκράτης 613.
 Σέξτος 836,1.
 Σευήρος v. Σεβήρος.
 M. Septimius Diocles Add. 646a.
 Σεράμμων 713,14.
 Σεραπιακός 695,1.
 Σεραπιάς 695,2.
 Σεραπίων 963.
 * Σέργιος martyr 1064,4. 1065,4.
 Σερούλιος 592,3 cf. praescr.
 Servilia Ambrosia 592.
 Σήμων 5,1. 801,2.
 II. Σθένιος Δικιανός 944.
 II. Σθένιος Φρόντων 944.
 Σθενίη 498,4.
 Σιβύρτιος 156,1.
 Σίδρος v. Σίδρης.
 Σίδρης 454 (i. q. Σίδρος).
 Σιλεωνίας (?) 783,4.
 Σιλουανός 432,2.
 Σίλουας 804,2.
 Σιμπλίσιος 921,4.
 Σίμος 925,1 (?). 948,6 cf. praescr.
 Σιμύλος 37,1.
 Σίμων 88.
 Σκεπτιανή 545,2 cf. Addend.
 Σκευᾶς 529,1.
 * Σκιπιάδαι 674,4.
 Σκλαδάτος (?) 537,6.
 Σκρειβωνία Φηλεικίσσιμα 314.
 Σκυθήη 641,1.
 Σμύρνη 465,5. 584,2. — Ζμύρνα 143.
 Σόμος i. e. Σόαιμος 662,1.
 Σόσσιος Πρίσκος 841.
 Σουλπίκιος 497,7. 618.
 Σοφοκλῆς 208,5. 9.
 Σοφώνυχος falsa lectio pro Ἀσώπιχος
 492,3 cf. praef.
 Σπαρτιατικός 917,3.
 Σπενδοφόρος 688,1.
 Σπóρος 515,2.
 Σπούδη 283,1.
 Σπουδοκράτης 69.
 Στάκτη 696,1.
 Στατίος Σεραπίων 963.
 Στεφανηφόρος 342,1.
 Στέφανος 538. 941,3.
 Στησίας 15,2.
 Στόλος 201,1.
 Στρατεία 205,5.
 Στρατόλα 951,4.
 Στρατωνίδης 74.
 Στρατονίκη 718,4. Add. 228b3.
 Σταρτόνικος 404,4.
 Στράτων 775.
 Στρόγγυλος 390.
 Στρυμονίου παιδός i. e. Strymonis f.
 567,4..
 Σύμμαχος 88. 946.
 Σύμφορος 963,3.
 Σωγένης 215,6. 466,2 (?).
 Σωζομένη 526,4.
 Σώζων 171,1.

Σωκρατία 218,4.
 Σωκράτης 845. Σωκάρτης 498,1.
 Σωναύτας 265,8.
 Σωσθόνης 704,2.
 Σωσειάναξ 205,2.
 Σωσίβιος 844,3.
 Σωσίβεια 1136,1.
 Σωσιελῆς 775. 783,6.
 Σωσίονους 54.
 Σωσιπάτρα 470,1.
 Σώστρατος 240,8. 814,1 (?).
 Σώτας 652,4 719,6. 10. Add. 242a2.
 * Σωτήρ Ptolemaeus 982,4.
 Σωτηρία 276,1.
 * Σώτηρος sophista Add. 877a2.
 Σώτηρος 269,1. 503,1.
 Σώτιος 64,1.
 Σωτία Κοσσινία 155.
 Σωφρονία 344,14.
 Σώχαρμος 217,1.
 * Τάνταλος 734,8.
 Ταξίαρχος 616,5 cf. praescr.
 Ταρούδος 1058,1.
 Τατία 321.
 Τατία Βαυκυλίας 576.
 * Τατιανός 919,1. 1020,1.
 Τατιανός 611,2.
 Ταύγετος 698,7.
 Ταυρίσκος 1128,18.
 Τελεσίλλα 676,1.
 Τελεστοδόκη Add. 750a1.
 Τελεσφόρα 123,1.
 Τελεσφόρος 123,1. 357,2 (Αλέξανδρος).
 372,16. 482,1 cf. praescr. 970,2 et
 971 (M. Aurelius).
 Τελέσων 783,6.
 Τερέας 52.
 Τερσεύς (?) 377,1.
 Τέρτιος 971.

Τερτία 257,5.
 Τέρτυλλος 407,1.
 Τερτύλλα 344,8.
 Τέττιχος 1,2.
 Τέχων 93,1.
 Τηλεκλής 40,3.
 Τηλέμαχος 69.
 * Τηλεφίδιαi v. ind. geogr.
 Τιβέριος 896,2. 897,2.
 Τιμαῖος 899,1.
 Τιμαῖονδρα 697,1.
 Τιμέας 187,3. 367,11.
 Τιμήνη 425,1.
 Τιμογενής 322,6.
 Τιμόθεος 539.
 Τιμοκλείδης 783,4.
 Τιμοκλέων falsa lectio pro Τιμοκλῆ;
 492,3 cf. praef.
 Τιμοκλῆς 14,2. 492,3.
 * Τιμόχαρις sculptor 851. 932.
 Τιμόστρατος 876,1 cf. praescr.
 Τιμοτέλης 783,5.
 Τίμων 899,1.
 Τινηία Ύγεια 570.
 Τίρων 444,2.
 Τισαμενός 141,4. 874,2 cf. praescr.
 Τιτανίος i. e. Τιτιανός 473,1.
 Τιτιανή 875,3.
 Π. Τιτίδιος Καπίτων 660,2.
 Τίτος 465. 517,1. 6. 11. 14. 624,9.
 Τιτυρεία γυναίκα i. e. Tityri uxor 505.
 Τλασίας 179,1.
 * Τόμοιο ἄστυ 537,5.
 Τουρράνιος 978,7.
 * Τραιανός: Αὐσόνων ἀγῆγηρι 549,7.
 Τραιανός 632,1.
 Τραῦλος (?) 541,2 (an Παῦλος?).
 Τρίαξ 938,1 cf. praefat.
 * Τριώπας (-αο) 1046,64. 1046,49
 (Τριώπειω ἐνὶ δήμῳ). ibid. 95. —

V. Αἰολίδας — Τρώπειος v. Ἑρμύς.
 — Τρώπειαι Regilla et Faustina
 ibid. 65.
 Τροφίμᾱς 316,2.
 Τρόφιμος 131,2. 356,1. 372. 374.
 383,1. 885,1. 964. Add. 772a2.
 Τρυφέρα 169,8.
 Τρύφων 311,3. 316,1. 371,2. 531,2.
 928,8. 969,3 cf. subscr.
 Τρωῖλος 475,1.
 *Τρώς (Ἑρμυθονίδης) 1046,40.
 Μ. Τύλλιος Εὐτυχής 947.
 Τύρωνα 224,1.
 Τύχη 284,3. 322,6. 695,1.
 *Τάκωνθος Apollineus 473,5.
 Τάκωνθος 659,2.
 Τυγεία 474,4. — Τυγεία 570. 572,3.
 Τυγεῖνος 565,1. 802,3.
 *Τυλας Hercules 711,2.
 Τυλεύς (?) 351,4.
 *Τυμνίδιος Κόδρατος Add. 888a.
 Τυπατος 624,9.
 Τυψικλῆς Add. 461a1.
 Φ . . . (viri nomen) 13,1.
 Φα . . . ιστος (viri nomen) 742,1.
 Φαίδιμος 72,1.
 Φαῖδρος 481,1. 820,2.
 Φαίνιππος 398,3.
 Φαυνίς 232,1.
 Φάλερνος 994,5.
 Φαναγόρα 50,2.
 Φανόμαχος 763.
 Φανομαχοσσός 773,1.
 Φανοστράτη 45. 133.
 Φαρνάκης 214,2. 252,1 cf. praescr.
 *Φαυστεῖνῃ maior 1046,48.
 Φαυστεῖνα 689,9.
 Φαῦστος 476,3 cf. praescr.
 Φειδιακή χάρις 794,4.

Φεῖδιππος 66,2.
 Φεῖδων 265,4. 825,3.
 Φερενῖα 260,1.
 *Φέρης 192,6. — Φέρητος γένος 191,1.
 Φηλεκίσσιμα 314.
 Φηλικίτας 558,2. 7. 9.
 Φῶλη 82,3. 510,1.
 Φιλάγριος 1067,2.
 Φίλαγρος 78.
 Φιλάδελφος 243,1. 9.
 Φιλαδέλφεια ludi 966.
 Φιλέρως 368.
 Φιλήμων 970,1. Add. 886a4.
 Φιλήρεμος 526,1.
 Φιλήσις 571,4.
 Φίλητος 364,1. 368. 615,10. 630,1.
 Φίλωνα (?) 55,1.
 Φιλῖνος 623,1. 890,1.
 Φῶλιος 774,1. 6. Add. 242a3.
 *Φῶλιππος rex Maced. 1088,3.
 Φῶλιππος 236. 390. 440,1. 441,6.
 514,3. 517,1. 9. 11. 547,7. 13.
 553,1. 731,1.
 Φιλίσκος 948,5 cf. praescr.
 Φιλίστα 1125,1.
 Φιλοκλῆς 295,1. Cf. Addend.
 Φιλοκράτεια 295,2. 352,5.
 Φιλοκράτης 122,1. 491,1 cf. praescr.
 Φιλοκύνηγος canis 332,1.
 Φιλοξένη 126,1.
 Φιλοξένος 260,5.
 *Φιλοποίμην 1044,1.
 Φιλοστράτη 50. 463,1.
 Φιλόστρατος 761,1.
 Φιδότειμος 963,2.
 Φιλουμένος 132. 949,5.
 Φιλουμένη Add. 297a.
 Φῶτατος 570,5.
 Φιλτέρα 852,2.
 Φῶλων 50. 213,2. 493,1. 779,8. 783,5.
 853.

Φλάμμος 927.

Τ. Φλάβιος Διογενιανός 1034,34.

Τ. Φλάουιος Φιλεῖνος 890.

Λ. Φλάουιος Φιλάμμος 927.

Flavius Priscus 619.

Φλάουια 435,3.

Φλαουιανός (?) 1047,9. Φλαβιανός
552,1.

* Φλεγίας Add. 805 a8.

Φλωρεντεῖνος 1057,1.

Φλωρέντιον 686,2.

Φλώρος 696,1.

Φοίβη 150,1.

Φοξίας (vel Φόξιος) 488,1.

Fortunata v. Cerellia.

Φορύστας 938,1.

Φουλβία 995,3.

Φουνεισουλαιός 995,1.

Φούριος Μητρόδωρος 955.

Φρασίκλεια 6,1.

Φράτης 410,1.

Φρόντων 717,3. 944. 1092,1.

Φύρμη 577,1.

Φωσφόριος 914,1.

Φώτιος 175,1.

Χαιρεστράτη 44,2 cf. praescr.

Χαρίας 495,1.

Χαρίδημος 305,1.

Χαρίσανδρος 844.

Χαρείσιον 917,1.

Χαρείσιος 995,1.

Charitine v. Vlpia.

Χαρίτων 401,1 (?). 565,5. 622,1.

* Χαρμαντίδης Gorgiae pat. Add. 875a.

Χελειδών 556,1.

Χέρσις (?) 768,5.

Χρησίμη 861,2.

Χρήσιμος 357,3.

Χρήστη 654,1.

Χρηστιανή 530,5.

Χρηστεῖνος Ὀρεῖνος Add. 333a2.

Χρόνιος 395,8. 713,10 (ὁ καὶ Ἀστεμί-
δωρος Εὐόδιος).

Χρυσέμαλλος 351,2 cf. subscr.

Χρύση Σκεπτιανή 545,2.

Χρυσάνα 785,3.

Χρυσίον 413,4.

Χρύσιππος 959,1.

Χρυσίς 325,14.

Χρυσογόνη 186,4. 785,2.

Χρύσων 197,1.

Χυνδόναξ 585,2.

Ψενόσιρις 1022,1.

Ψοφᾶς 362,4 (ὁ κληθεῖς).

᾽Ωκέανος 559,2.

᾽Ωράριος 943,1.

.. θάνης 756,1.

.. θέρσης 769,1.

.. ἱμου Add. 181a1.

V. VOCABVLA POTIORA.

ἄ μὲν — ἄ δέ 185,6. 8.
 ἀβακχεύτοις 871,7.
 ἀβλαβὲς ἵκνος ἔχων 237,8.
 οὐκ ἀβόατος 240,1. — κλέος οὐκ
 ἀβόητον 40,3.
 ἀβρόν ἄθυρμα canis 626,3.
 ἀβροσύνη βίον ἐκτελέσασα 358,2.
 ἀβρύνεται 542,8.
 ἐπ' ἀγαθῷ 983,3. 984,3.
 ἀγαλλετο δαίμονι χρηστῷ 155,3. ἀγαλ-
 λόμενος ζεύγεσι καὶ δούλοις 406,8.
 ἔργοις 904,4. ἀγαλλόμενον ἐχέτη-
 σιν 321,5. μάλα πᾶσιν 462,15.
 δένδρος κλωσὶν ἀγ. 546,8. ἀγαλλο-
 μένη vitibus Chius insula 88,6.
 ἀγαλλόμενος Νύμφαις 1075,1. -ην
 πᾶσιν 540,2. ἀγαλλομένην θέμων
 1073,10. ἀγαλλόμενοι Ἐρμῶνι θεῷ
 949,4.
 κλεινὸν ἄγαλμα ipse defunctus 511,9.
 μοῖραι πέμφαν ἄγαλμ' Ἀΐδῃ 336,8.
 χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς Add. 805a(b)10.
 ἄγαμα τεθνεώς 309,4. ἡγασάμην
 488,4. ἡγασσάμένη. 880,1. -μεναι
 909,4.
 μηδὲν ἄγαν φρονέων 615,4.
 μνημ' ἀγανόν 452,4. τέρμ' ἐσιδεῖν

ἀγανόν 974,4. ἀγανῆς προστασίας
 916,2. ἀγανῆσιν εὐδικίης 915,3.
 ἀγανοφροσύνην 648,4.
 ἀγανόφρων 648,1.
 Ἀθηνᾶς ἀγάπημα Mandulis 1023,1.
 ἀγασθενέων βασιλῆων 1052,3.
 ἀγαστὸν κῦδος 407,1.
 ἥρωος ἀγαυοῦ 674,1. νῆσσοις ἀγαυ-
 οτάτῃ 872,7. ἀγαυσταῖων ἀπὸ πα-
 τρῶν 403,3.
 ἀγγελικὴ ψυχὴ 1063,4.
 ἀγγεῖλαι στίχον 1096,9.
 ἄγγελον εὐσεβίης aram 833,4.
 ἀγέλας ἥλικος αἰθέων 239,2. ἀγέλας
 νέων 223,8. ἱππέας ἀγέλας 385,6.
 βοῦς ἀγελαιῆς 1082,10.
 ἀγένειος 941,2; 966,5 adn.
 ἀγεννώς Add. 333a1.
 ἀγέραςτος 430,5.
 ἀγέρεσθαι 1046,35. πάντοθεν ἀγρομέ-
 νων 1049,6.
 ἀγέρωχος 765,1.
 ἀγήραον ἥματα πάντα 320,6. ἀγ. ψυ-
 χὴν 594,5. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
 ἀγήρατος 634,1. ἀγήρατος 547,3. Add.
 35 a 3. ἀγήρατον στόμα κόσμου
 Homerus 1084,3.

ἀγῆτον ἀγαλμα 831,3.
 ἀγίαν ἐν Χριστῷ 733.
 ὑπ' ἀγκαλίῳ φέρομαι τέκνον 261,13.
 ὑπ' ἄγκος 781,7. ἐν ἄγκειν 932,1.
 ἀγλαία τρίποδος 928,10. ἀγλαίης
 663,4. — ἀντὶ τόσης 152,16. ἀγλαίαν
 canem defunctum 626,2. ἀγλαίῃσι
 κεκασμένη 1074,3.
 ἡγλαίσειν χάρισιν 183,10. ὄργια ἀγλαίσειν
 872,14. στεφάνοις 931,4. ἀγλαίσαν
 πατρίδα χάρισιν 28,4. ἀγλαίσαν δέ
 μ' ἀνακτες ptaef. 877b3. ἐξηρέτ-
 μοις πτέρυξιν ἡγλαισμένους 337,2.
 σταχύεσσιν ἡγλαισμένον Add. 886a2.
 ἀγλαίσμα λέκτρων 325,3.
 ἀγλαόδωρον Mariam 1062,5.
 ἀγλαόπαις 896,1.
 ἀγνὸν ὑπαρχον 911,1. id. gen. 906,1.
 ἀγνὸν γράμμα 978,5. μυημεῖον
 980,5. ἀγνστάτων Μουσῶν 1089,10.
 ἀγνῶτε κακῶν infantes 1046,16.
 ἀγορᾶς τεμένει 768,3. λῆσαι ἀγορᾶς
 commercii 1038,5.
 ἀγοραίῳ Ἑρμῇ 772,1.
 ἀγορανόμος 1075,3 acc. Add. 277a3.
 πανηγύρεως 904,3.
 στήλῃ ἀγορεύει 52,1. ἀγορεύετο τὸ
 ὄνομα 258,7.
 ἀγορασμῶν 714,5.
 λαοδόκων ἀγόρων 461,10.
 ἀγρεσίης 1104,2.
 ἀγρεύσας ἡλικίην 252,2.
 ἀγρεῖ 873,1.
 ἀγρην 1104,5.
 ἀγροίκοις 1028 col. II 3.
 γείτονες ἀγροῦνται 1046,79.
 ἀγρονόμοισιν 271,3.
 ἀγροτέρου Βρομίου 871,1. Ἄρτεμης
 ἀγροτέρῃ 872,1.
 ἀγρότα Πάν 1104,2.
 πολύπυρος ἀγυῖα 1028,2.

ἀγγέμαχος 962,2.
 ἀγγιῶλοις ἐπ' αἰῶσιν 234,6.
 ἀγγιθεῖων προτέρων 847,4.
 ἀγγιθυρος Δίκης 906,3. γείτονες ἀγγί-
 θυροι 1046,62.
 ἀγχίσιος 580,10. ἀγχισίους πραπίδες-
 σιν 403,6.
 ἄγων ἔτος ὃ 668. ἐβδόματον ἄγοντα
 καὶ εικοστὸν λυκάβαντα 434,5. ἀγέ-
 μην uxorem duxi 372,15. ἄγεται
 ac. τὸ ἵππων 935. ἀλλ' ἄγε 566,8.
 570,5. ἀγ' ἰὼν 725,5.
 ἀγῶνα δίκαιον laborem 1038,36.
 ἀγωνίας 927,3.
 ἀγωνοθετοῦντος 944. -σύντων 946.
 -ήσας 867. -ήσαντα 878.
 ἀγωνοθετῆρα 887,2.
 ἀγωνοθέτης 939,4.
 οὐκ ἀδαής 759,3.
 ἀδάητον ἐτ' ὄθμασιν 1028,67.
 κόρας ἀδάκρυτος Add. 241a13. ἀδα-
 κρύτοιςιν ὀφθαλμοῖς 618 ep. 15.
 ἀδαῶς 502,7 adn.
 ἀδελφιδόχοι 310,5.
 πάντα ἀδελφα τύχης 551,12.
 ἀδην 1036,19.
 ἀδίαυλον δόμον φερσεφόνας 244,9.
 πάντ' ἀδικούσα τύχη 664,5.
 εἰ τοῦτ' ἐστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ 1111,6.
 ἀδμήτην 325,13.
 ἀδύλεσχος 646,8.
 ἐξ ἀδύτων maris 1028,62. Λερναίων
 ἀδύτων 866,4.
 αἰδύουσιν κλέος 441,5. τύμβος αἰεδοί
 1089,11. αἰέσας χάρων τινα 237,7.
 ὑμέναιον αἰέσαμεν 655,9. ἄσαι ἀπὸ
 στομάτων 471,4. ἡίδοντο 929,5.
 ἄσομένη 628,2.
 αἰεζώσιο θεῷ 452,4. ἀνδρεσσιν αἰεζώ-
 οισι 444,7.
 αἰεζῶς ψύχη 651,3.

μοῖρά τις δεικνύς quadrisyllabum 575,3.
 ἀέντος δόμος 1063,1. ἀέντον δάκρυον 562,6. ἀέντου κρήνης 813,2. ἀένεον σῆμα 367,1. ὑπὸ σταλά ἀενάω 250,4.
 πένθος ἀεξίβιον 562,10.
 κριὼν ἀεξμέρων 1102,2.
 ἐλευθέρον ἄμαρ ἀέξειν 461,1. θεσμὸν ἀέξων 555,5. τιμαῖσιν τινα 830,1. εἰσεβίην 1064,3. παῖδας ἀεξομένους 498,8. ἡέξησεν liberos uxor 403,12. πόλιν 916,1. pater filiam 917,3. Τάρταρον ἀερόντα 1136,3.
 ἡέρταζε 618,10.
 ἀετόν Prometheum 1082,17.
 ἀζαλέην Δημήτρα 618,13. γήρῃ ἐν ἀζαλέῳ 1046,12.
 ἀζόμενος σοφίης ὅν ἡγητῆρα 847,5. ἀζομένη deam 847,5. γονῶν ἀζομένως τιμάν 1028,40.
 ἀζυγος μόσχου 1035,21.
 ἀηδονίδα puellam 551,6.
 ἀηδῶν 546,3. 628,1. ἀηδύνα 246,8.
 ἀηδῶνας carmina 618 ep. 9.
 πέμπει δι' ἡέρος εὐστοχον ἄγρην 1104,5.
 ἡέρι πολλῷ 312,5. ὑπ' ἡέρι 594,10.
 μακάρων εἰς ἀέρα 654,4. τὸ σὸν κάλλος ἀπῆλθεν ἐς ἀέρα 723,1. εἰς ἡέρα πολλὸν ἀείρας 599,5.
 ἀθαλάμειτον ἡλικίην 372,32.
 οὐκ ἀθέμιστος 1046,88.
 ἀθεος Καμβύσις 991,4.
 ἀθιγής 520,3.
 ἀθικτα ἄμματα παρθενίης 248,8.
 ἀεθλεύοντι 935,1.
 ἀθλητῆρσι 969,3.
 ἀθλα Σελήνης 947,4. ἐξ ἀθλων εἰς Ἄιδην ἔμολον 618 ep. 2.
 ἀθλοθετῆρα 584,2. gen. 888,1.
 ἀθλοθέτην 969,2.

ἀθλοφόρος ἵππος 625,2. ἀεθλοφόρου martyris 1063,1. ἀθλοφόροις ἀνδράσιν 407,8. ὄχεις 932,12. ἀθλοφόρους ἀγῶνας 938,3. 1062,3. ἀεθλοφόρον 112,1; 855,2; 942,4. Add. 306 a3 praef. 932 a4.
 ἀθροίσης male pro ἀθρήσης 618,20.
 σὺν ἀθροῖσιν ἀκροῖσι 1034,26.
 Ἄθυρ mensis 988,6. 7.
 τέκνον ἄθυρμα φέρει Mercurius dis inferis 272,10. ἀβρὸν ἄθυρμα canis 626,3. ἦν — θρέφειν ἄθυρμα δόμος 810,4. ἀθύρματα 1077,1.
 χορὸν εὐρὺν ἄθυρον 325,9.
 αἶ κε c. indic. aor. 243,31.
 αἶ i. q. αἶε 991,8.
 αἶα 637,2. 1049,8. Ἰλιάς αἶα 1081,1. πατρίδος αἶης 1080,1.
 αἰάζει 230,4. 270,4. αἰάζων τύμβος κῆρα 603,2. αἰάξας 233,7.
 αἰακτὰν θύγατρα 205,5. αἰακτῷ τάφῳ Add. 228 b2.
 εἰς τὸν αἰαντῆ χρόνον 263,2.
 αἰγίλοχος v. Ζεύς.
 αἰγίπυρον 548,2.
 αἰγλήεντι δόμῳ 1064,4.
 αἰδῶλος τύχη 240,5.
 αἰδημοσύνη 708,2.
 αἰδίου οἴκου 363,2. πένθος 519,4. ὑπάτων λάχος 919,7. αἰδίου μνήμης 325,15.
 αἰδοσύνη (?) 561 adn.
 αἰδοῖ παρθενίης 875,2.
 αἰζήν 340,1.
 αἰθε 1133,1.
 αἰθέριον πόλιν 225,3. αἰθερίοις τείρεσσι 650,11.
 αἰθεροδρόμων ἀστέρων 185,7.
 ἐς αἰθερον 312,4.
 αἰθέρος ἀθανάτοισι δόμοις 570,8. δι' αἰθέρος 990,5.

αἰθρην 825,5.

αἰθόμενον sole Memnonem 990,2.

αἰθοπι οἶνρ 1034,28.

βρέφες αἰλιον 694,1.

αἷμα Διὸς 831,1. κλυτὸν αἷμα 1046,4.

αἷμα σὸν frater sororis 722,8. αἷμα

Ἐρεχθεῖδαν 928,4. πῶλων αἷμα praef.

932a5. αἷμα λόχον 991,13. αἷμα

λαχοῦσαν 1044,1. ἀφ' αἵματός τι-

νος 951,2. ἐξ αἵματος 852,3. αἵ-

ματος 1046,87. ἂ νῖκα πύκταισι δι'

αἵματος 942,1.

δι' αἱμασιέων 782,4.

αἰμορῦτοιο νόσω 218,8.

αἰνάρετον θάνατον 425,3.

αἰνητὸν στέμμα πάλας 247,6. αἰνητὴ

πατρίς 546,1. μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει

647,6.

αἰνόμορος 86,2. 314,27.

αἰνοπαθής 272,16.

αἰνοτόκων γονέων 692,3.

αἶνος ἐφ' ἱστορίῃ 878,10.

Κέρβερον αἶνον 1082,11.

αἰγῶν ἱμβρυα 872,4.

αἰπηγῆς δῆμος 1069,1.

αἶπος 781,1.

αἰπυνώ βασιλῆος Osiridis 1028,19.

αἰπυτάτων θώκων proconsulis 912,2.

εἶλον ἀγῶνας 938,3. δαίμων ζωᾶς εἶλε

φίλαν ἄλοχον 562,2. εἶλ' ἄτροπος

Κλωθῶ Νικοκράτην βίотου 462,9. τίς

τίνα πρῶτον εἰλεῖ 1103,2.

αἰρετίσας 252,7.

γαῖα εἰς φάος ἦρε 156,1. φθόνος ἦρε

Εὐκλαδίον 379,1. τάξιν ἦρε πάλης

966,4. κλέος ἦραο 534,5. πάλον

ἦρατο 859,5. ὦν ἐσθλὸν ἄρατο

κλέος 185,13. ἀραμένη δαΐδας 818,

12. ἡρεμήν κοίτης ἀραμένη 321,11.

τέχνην ἀράμενος 532,2. σωφροσύ-

νης ἀραμένη στέφανον 686,4. ἀρά-

μενον στέμματα 881,2. κῦδος ἀρα-

μένοιο 1070,3. ἀράμενος παγκράτιον

944,4. περὶ νῦτον ἀείρας 1102,1.

εἰς σίρανον εὐρὺν ἀείρας 441,10. εἰς

ἡέρα πολλὸν ἀείρας 599,6. ἡείρατο

πεύκας Add. 241a1. ὠδίνων φόρ-

τον ἀειρομένην 467,2. δόξαν ἀειρά-

μενος 506,6. 11. gen. 1083,4. κῦ-

δος ἀειραμένη 904,2. ἀερθεν 462,13.

αἶσα μάχης 30,2. αἰσῆς πότμον 243,9.

ἐκ Διὸς αἰσῆς 594,5. αἶσαν ἔκυρον

683,3.

μηδὲν αἰσθομένα 313,6.

εἴ γ' ἐν φθιμένοισι τις αἰσθησίς ἐστιν

700,4. αἰσθησιν τῷ λίθῳ ἢ φύσιν

ἔδωκε 1002,4.

αἰσίμου ἥθους 257,5.

αἰσιος ἐν φιλότῃ 615,3.

ἥιστωσεν 162,3.

αἰσχῶν particip. 336,5 adn.

αἰτέσμαι τί τινος (gen. pretii) 974,4.

οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἰτίων εἴτ' ἀγαθῶν

371,6. 576,2.

αἰχμὴν στήσαν 749,5.

οἰοῖσα i. q. αἰοῖσα 983,8.

αἰώνος ἱστορίῃν 878,4. αἰῶνι per omne

aevum 587,2. αἰῶσιν παρέδωκε

corpus 642,15 adn. — αἰώνων

gnosticorum 726,3. 6.

αἰωνοπυρεῖον 1140,8.

ἀκαίριος 647,11.

ἀκαιρος δῖναμς 1039,4. 1040,9.

ἀκάχη θεῷ Plutoni 462,14.

ἀκάκωτος εὐχή 618,39.

πυρὸς ἀκαμάτοιο 618,7.

ἀκαμπτον τρίβον 193,4.

ἀκάρηνος Memno 1013,1.

ἀκατάγνωστος 728,3.

ἤκαχε 325,10.

ἀκείρεκόμης et ἀκερσεκόμης v. Φῶβος.
 ὀδύνας ἀέειτο 562,7. νούσου μ' ἀέσω
 803,3. λιμὸν ἀκείόμενος 1033,21.
 ἀκέσεις 863,6.
 παντοίης ἀεσμα νόσου 554,2.
 ἀκεσώδινε (Παῖδν) 1026,7.
 ἀκηρασίως σκήπτροις 907,4.
 κάλλος ἀκήρατον 174,4. δώροισιν ἀκή-
 ρατος 173,15. ἀκήρατον Mariam
 1062,5.
 ἀκίνδυνον γέρας (τὸ σγᾶν) 1137,2.
 ἀκινήτην γαῖαν 1046,73. ἀκίνητοι θεᾶι-
 ναι 1046,80.
 ἀκλαυτον τάφον 696,5.
 οἶκ ἀκλεῇ Add. 307a1. οἶκ ἀκλεᾶ
 πόνον 850,4.
 ἀκλυτα 1046,91.
 ἀκμαῖος Add. 241a5. κάλλει ἀκ-
 μαῖαν 127,2.
 ἀκμὴν νέας ὥν 669,2.
 ἀκμήτα πείρατα τέχνας 1054,4.
 ἀκοιμήτου βασιλῆος 1064,9. ἀκοιμή-
 τοις δάκρυσιν 507,4.
 μάχης ἀκόρητον 993,5. ἀκόρητον ὀδυ-
 ρομένῳ 1046,19.
 νόσων ἄκος 243,7. ἄκος λοιμοῖο 1035,
 27. ἄκος φέρεις 1027,37. ἄκη
 202,4. ἀκεσσι 1034,26.
 ἀκοσμήης 1068,2.
 φρενὶ πότμον ἀκούσι Add. 241a13.
 ἄκρατον 1119,2.
 ἄκραις collibus 1028,72.
 ἄκριος Περγαμείης 1035,8.
 ἀκρίς 546,12.
 ἀκριτε δαῖμον 204,3. ἄκριτον ἀλικίαν
 θεμένα Φερσεφόνα 244,2.
 ἀκροθίνιον ἄρκτου 811,5.
 ἄκρον ἔχων σοφίης 442,2. ἄκρα φέρουσ'
 ἀρετῆς 224,2. ἀκροτάτοις χεῖλεσι
 547,8. ἄκρον adv. 948,3. ἄκρων
 (scopulorum) ἔψος 214,5.

ἀκταῖς Συναητίσιν 810,1.
 ἀκτὶς ἀέλιου 1028,8. ἀκτῖσιν πυρῶναις
 987,2. ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,3.
 ἀκτεῖται 321,4 adv.
 ἀκυλύτῳ τύχη 149,8.
 ἀέκουσαν ἀνάγκαν 1028,54.
 ἄλαλοι κείμεσθα 620,8.
 ἀλάμπετον Ἄδαν 241,5. ἀλάμπετον
 οὐδ'ας 264,5.
 ἀλαμπέας Ἄιδος εὐνάς 431,8.
 ἀλαίμενον ἐν Ξενίῃ 1041,8.
 πένθος ἄλαστον 243,21.
 ἀλάστῳ 1038,31. ῥόμβος ἀλάστῳ
 1046,93.
 ἀλγήσας φρένα πολλά 815,9.
 ἀλγηδὼν 215,4.
 πινυτῷ δεδμημένος ἀλγει 233,5.
 ἀλδήσκοντες ἀνέτρεφον 511,3.
 ἀλέασθαι 1046,97.
 ἀλέγησθον 1046,65.
 ἡρώων ἀλεγίζειν 1046,42.
 ἀλεείνων 1068,7.
 ἐπ' ἀλειφα χεύσσομαι 816,3.
 ἀλεξητῆρα κακῶν 831,13.
 ἀλεξητήρια νούσων 884,3.
 ἀλεξεχόροισιν αἰδαῖς 1027,35.
 νοῦσον ἀλευάμενος Add. 815a12. ὕβριν
 ἀλευάμενον 847,2.
 πένθος ἀληκτον 690,3.
 ἀλγικίον ἡρώεσσιν 648,3.
 ἀλκυλίστῳ παρ χθονὶ Πειραείως 113,2.
 ἀλιμυρέα πόντον 256,5.
 ἀλαιοι Στροφάσιον 184,6.
 ἀλίπλαγκτος ἔχισ 1033,15.
 ἀλιστεφής Thasus 208,16.
 ἀλιτρονῶν 1052,5.
 ἀλιτροσύνην 1046,78.
 ἄλακρ 1035,10.
 ἀλκῇ κρατίστους 878,1. φρενὸς ἀλκῇ
 (μέγαν) praef. 856a1. ἀλκὰν Ἑλ-
 λαδικὰν 1081,2.

ἀλκιμῶν Ἡρακλεῖ 790,2. ἀγῶσιν ἀλκι-
μον 854,4. ἀλκιμον Heroem deum
841,1.

ἀλκυονίδας 205,6 adn. 241,8. 367,5 adn.
ἡλλάξατο ὠδῖνα λύπης 691,3.

ἀλληλοφονίης praef. 877b.

ἀλλίστου Ἄιδω Add. 697a2.

ἀλλοδαπὰν γαίαν 244,5. γαίῃ ἐν ἀλ-
λοδαπῇ 707,3. ἀλλοδαπῶν θαλασ-
σῶν 834,2.

κυρῶντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός 363,4.

ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγροσίης 1104,2.

ἄλλο δ' οὐδὲ ἔν 646,6.

ἀλλοτριῖς παλάμαισι 618,28. ἀλλο-
τρίως miro modo 989,2.

ἄλμα κρημνῶν 225,2.

ἀνθρώποις ἀλόγοις 329,4. ἀλόγων
animalium 459,8.

δαίμων ἀλόγιστος 334,10.

ἀλοιδόρητος 728,4.

ἀλὸς οἶδμα 115,3. σύμπλουσι πολλῆς
ἀλὸς 329,8. ἀλὸς ἔκτοθι 792,5.

ἄλσος Musis sacrum 829,1. ἄλσει
μέσσω statua posita 883,1. ἄλσεα
δενδρέων 1046,82.

φόνων ἀλύκτων 793,4.

ἄλυπον 323,1. γῆρας ἄλυπον 67,3.

ἀλύπως ζήσας 728,1. πρέσβυν ἄλυ-
πότατον 202,6. ἄλυπότατος κλητήρ
450,5.

ἀλύτοις δεσμοῖς 429,1. 737,1. acc.
170,6. νήμασι μοιρῶν 520,7.

ἄλωήν 1046,68.

ἀμαιμακέτοις βυθοῖς 863,4.

ἀμαλλοτόκοισι πεδίοις 1028,3.

ἀγηράτου ἀμαράντου 547,3. πνεῦμα
ἀμαράντου 250,5.

ἀμαρυγᾶς 1028 col. III 19.

ἀμαυρώς 556,3.

οἶκον ἀμαυρώσας 321,2. βίος ἡμαίρω-
ται 344,12.

ἄμαχος ἐβλῶσα 387,6.

ἀμήστε καρπὸν 1036,19.

ἀμβλυποὶν 459,4.

ἀμβλαδᾶς Nili fl. 980,3.

σώματος ἀμβροσίην 338,3.

ἀμβροσίῳ πέδου 1068,8. ἀμβροσίης
μοίρης 470,2. ἀμβροσίησι τραπέζαις
312,13.

μετέβης ἐς ἀμείνονα χώρον 649,1.

ἀριθμὸν ἐτῶν ἀμείβων 239,5. παρὰ

τύμβον ἀμείβων 618 ep. 15. ἀμεί-

βοντα κλυτὰ φύλα Κελτῶν 831,11.

ἀμειβομένου οἶμον μοιρῶν 688,2.

πίστιν ἀμειβομένην 117,2. ἀμειβόμενοι

χάριν 500,3. 878,12. χθονίων ὄρμον

ἀμειψόμενος 958,13. ζῶν ἀμειψα-

μένου 959,9. ἀμειψαμένην δυνάμει

Κλυμένην Add. 552a2.

ἀμειδίητον Τάρταρον 575,2.

ἀμειλικτος μῦθα 340,1. ἀμειλίκτην

(sic enim corrig.) ὑπὸ μοιρῶν

324,1. ἀμειλίκτους ὀδύνας 562,7.

ταῦτα ἀμειλίχα σάρκες ἔχουσιν 650,8.

ἔργον ἀμαμπτον 797,1. κόσμον 1069,5.

δρόμον ambulationem 714,2. ἀμέμπτ-

τως 1041,3.

ἀμεμψὶς ὄγαλμα 740,1.

ἀμένηνα ποιήσας 618,28.

ἀμερίμνως 727,11.

κερδέων ἀμετρησίην praef. 877b.

ἀμετρήτων μάλα μόχθων 840,1.

κάλλος ἀμετρον 1062,2.

ἀμήτορα μητέρα 365,3.

ἀμητύν 1028 col. II 38.

ἀμηχανίης πόρον 1073,4.

γάμων ἀμείνων 204,13.

ἄμματα παρθενίης 248,8.

ἄμμι 461,9. 590,9. ἄμμε 208,21.

ἄμμιγα 474,8. 948,4.

ἄμμορος πατρός Add. 242a10. -ἑσθλῆς ἑλ-
πίδος 551,11. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.

ἄμμοφανὲς χθών Aegyptus 430,3.
 ἄμοιβαδὶς 998,9.
 ἄμοιβῆς ὑπατίας 919,10.
 βιάτοιο ἄμοιρος 730,1.
 πατρίδος ἀμῆς 537,2.
 ἄμουσος 247,3.
 ἄμπελος θαλερὴ 720,6. — ῥαδινὴ 812,3.
 ἄμπελος ὕδωρ πισῦσα 1119,1. ἄμ-
 πελον 1028 col. II 39.
 Τρωίλου ἀπ' ἄμπελέντος 442,3.
 δευρὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνην 698,4.
 παγίδας ἀμπλακίης 421,4.
 ἀμύμωσιν 451,3. 594,6.
 ἀμύντορα πατρίδος αἰῆς 1080,1.
 ἀμύριστα στέμματα 418,5.
 ἀμφαδὸν praef. 938 a6.
 ἀμφεπεῖ ἔργα δίκης 173,16. τάφους ἀμ-
 φεπε 264,8. ἀμφὶ δὲ νίκῃ ἔσπετο 928,9.
 ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ 187,2. ἀμφιάλῳ
 ἀνδρῶν 859,4.
 ἀμφιβέβηκεν ἵστέα Φοῖβος 473,3. ἀμ-
 φιβέβηκε κόνις 234,2. -θεοῦ χάρις
 1068,3.
 ἀμφιβαλὼν ὀροφὴν 402,4. ἀμφέβαλον
 ἔρκεσι 1068,59. ἀμφιβαλὼν πτερύ-
 γεσσι νεοσσόν 1033,20. ἀμφὶ βα-
 ρυζήλου τέρμα βαλοῦσα τύχης 214,6.
 χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι 1035,25.
 ἀμφιθαλῇ πόσιν 550,8.
 ψαλμοῖς ἀμφικρότοις 928,8.
 ἀμφίκυρτον σελήην Add. 874 a2.
 ἀμφιλόγους δίκας 647,15.
 θῶκον Ὀσερίδος ἀμφιπολεύω 415,5.
 ψυχὴ σκήπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφι-
 πολεύει 1046,47.
 ἀμφίπολος Minerva 97,1. Διὸς 556,1.
 ἀμφίπολον γεράων 1046,52. ἀμφίπολ'
 εὐτραφίης 1036,1.
 ἀμφὶς ἔχουσιν 546,5.
 ἀμφιστέφει 995,5.
 κόνις ἀμφιχυθεῖσα 104,5.

ἀμώμητον σῶμα 150 adn. — hominem
 596,1.
 ὦ ἀνα 786,6.
 πηγαὶ ἀναβλύζουσι 810,9.
 ἀναγνώσασιν 427,6.
 ἀναγκαστῆρες ἄτρακτοι 222,8.
 ἀναγράφεται 546,2. ἐν χρηστοῖς πολι-
 ήταις 506,16. Εὐβούλου κοῖρα
 ἀνεγγραφόμεαν adoptata 205,2.
 εἰς μέτρα ἤβης ἀνηγόμην 193,3.
 ἀναδεξάμενοι 937,1.
 στέμμι' ἀναδησάμενος 873,4.
 ἀνάθημα 440,3. ἀ. ἀπὸ Μήδων 747,1.
 πόντος ἀναιδὲς Add. 463 a1.
 ἀναιμοσύνοις 1047,5.
 ἀνέϊλε Add. 307 a1. μνάμαν ἀνέϊλεν
 Add. 228 a3. δῶρον ἀνείλομεθα
 885,2.
 κῆϊμαι ἀναίσθητος 513,2. ἀναισθήτω
 περὶ τύμβῳ 502,12.
 ἀνάκεισθαι 829,1. ἀνάκειται Add.
 875 a7. ἄγκειμαι 817,4. ἄγκειται
 1046,8.
 μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσεν 1084,10.
 ἀνακροῦει ἐπιπομπήν 1026,2.
 ἀνάκτορα Διοῦς 950,2.
 ἐκ βίβλων ἀναλέξας 878,5.
 ἀνήλλατο Add. 646 a3.
 ἀνακλιν 459,3.
 ἀνέλυστα νηδύν 1028,17. ἀνέλυστα ab-
 solute 713,2. ἐς θεοὺς ἀνέλυστα
 340,7. ἀνλῶ 1028,55.
 οὐκέτι μῶϊρ' ἀνέμεινε 482,3. ἀνάμεινον
 1038,15. 1039,10.
 πόνοις πόνους ἀνεμέτρεε 146,3.
 ἀναξ Mercurius 772,2. Hercules
 831,5. Homerus 1084,10. ἀνακτι
 θεῶν 793,11. ἀνακτα ζωῆς Chri-
 stum 427,8. ἀνακτες Caesares praef.
 877 b3 et saepius. ἀνακτες θεοί
 618,2. ἀνάκτων θεῶν imperatorum

892,4. ἀνακτος Ἱπποκράτους 537,6.
 ἀνακτος χεῖρες canem sepelivere
 627,3.
 ἀνεξηραίνεται flumen 618,11.
 ἀνάπαυμα μέγιστον sepulcrum 453,3.
 σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων 654,3. ἀμπαύ-
 σας βῆμα 979,2. ἀμπαυσον scil.
 maleficos 818,15. σῶμ' ἀναπαυ-
 σαμένη 609,8. ἀνάπαυμαι νούσων
 650,6.
 ἀνέπεισε 603,4.
 ἀμπετάσω Τηθύν 1028,58.
 ἀμπετάται 546,6.
 ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε 891,2.
 θανάτου ἀναπόστατος 526,3.
 πυρὸς ἀναπτε κακῶν 818,14. πυρὸς
 ἀτμός ἀνάπτων 1064,5.
 ἀναρθρα φθέγματα 1003,6.
 ἀνασσα Φιλῶν Isis 981,5. ἀνασσαν
 Ἐφέσου Dianam 798,2. ἀνασσαν
 βουλὴν senat. rom. 1046,35.
 χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν 1046,58. ἄλ-
 λουσι μεθ' ἥρωεσσιν ἀνάξεις 1037,11.
 ἀναστεύχουσι 1000,5.
 τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφωμεν 829,4.
 κλῶνας ἀναστέφεται 786,4.
 ἀντανύσης χεῖρα 1026,5.
 ἀνέτελλεν 568,3. μητέρα ἀντέλλουσιν
 (Memnonis matrem Auroram) 997,2.
 ἀνέτειλε σωτὴρ μέγας 978,4.
 ἀνατιθῶ 1096,12. ἀλιτροσίνην ἀναθήνῃ
 1046,78. ἀνέθεν 746,1.
 ἀνετλὴν μογεῦσα 674,7.
 ἀναυδος 380,2. ἀναυδος βάξιν Memno
 989,2. acc. 551,2. 702,1.
 τελετὰς ἀνέφαινε 950,2. ἀνέφηνε τ.
 Add. 97a3.
 ἀναφανδὸν ἐπέστη 802,5.
 ἀναφθεγγαμένη 372,33.
 ἀνδριάς 1097,1. ἀνδριάντα 406,1.
 860,5.

ἀνδρὸς ἀνίη 1034,32.
 ἀνδροφόνος Satanas 1140,4. ἀνδροφόνους
 ληστές 184,6.
 ἀνεγείρατε ἐκ καμάτων 1027,22. μνή-
 μην ἀρετῆς ἀνέγειρας 896,6.
 ἀνεγκλήτως βιοτεύσαι 65,3.
 ἀνέδραστον ἔχων ὁρόμον vitae 502,17.
 ἀνείμι πρὸς τινα adorandi causa 1032,7.
 ἀνίη 653,4.
 ἀνέκβατος ὄρμος 368,5.
 ἀνηρεῖφαντο 874,7. ἀν. Ἀρπυιαί 1046,14.
 δένδρος ἀνέρπει 546,7.
 ἀνερχομένην πελάγους Venerem 810,2.
 ἄνθος ἀνερχόμενον 342,1. ἐς γῆρας
 ἀνερχομένην 974,2.
 ἀνευθε πάτρης 683,4.
 ἱερὸν χῶρον ἀνευρομένην 259,2.
 φέγγος ἀνείχε Add. 241a2. ἀνέσχον
 εὐχὴν ibid. v. 19. ἀνασχόμενος
 τελέσασθαι 1078,9.
 ἀνηβον 671,2.
 ἀνήκει (ψυχὴ εἰς οὐρανόν) 422,4.
 ἀνήκεστον πένθος 550,11.
 ἀνθλέα νύκτα 418,3.
 πλέον ἀνθεῖ (magis splendet) 875,1.
 ἔνθον λαοζῶος 42,1. ἀνθέοντα κη-
 πον 811,3. ἀνθούσης ὥρης 324,4.
 πρόγονοι ἀνθήσαν 852,5. ἀνθήσας
 καλῶς 577,2.
 μελέτας ἀνθημα 948,1.
 ἀνθέστακεν 1103,1.
 ἦβης ἄνθος 658,2. ἄβας ἄνθεσι 233,2.
 ἄνθος βίωτου 663,8. ἄνθος βρεφένων
 152,5. ὀκτωκαιδεκέτες ἄνθος ὁμηλι-
 κίης 289,4. ἄνθος ἀπ' Ἰναχίδων
 464,2. ἄνθεα περίκεισο 1129,2. ἄν-
 θεσιν ἐν μαλακοῖσι 649,4. ἄνθεσιν
 ἄχνας 1028,75.
 ἀνθοφόρου sacerdotis 324,2.
 ἀνθοφυῆς βῶλος 103,10.
 Ἑλλάδος ἀνθυπάτω 902,2. 918,1.

Ἀσίδος ἀνθυπάτων Add. 903a4. ἀν-
 θυπάτω 919,2. ἀπ' ἀνθυπάτων
 καὶ ὑπάρχων 909,1. ἀνθυπάτων
 μέγ' ἀμείνων Add. 903a1.
 χρύσειον γένος ἀνθυποφῆνας 1024,2.
 ἀνὴν 1034,31. ἀνιῶν θέλγηθρον 1032,4.
 ἀνιάζουσι 404,6. ἀνίασε νήπια τέκνα
 128,3.
 ἀνιγροῦ δαίμονος 562,1.
 ἀνιηρὸς θεοῖς 980,8. ἀνιηρὸν γοώωσα
 507,3.
 πένθος ἀνιητὸν 550,10.
 κλέος εὐρύ ἀνῆκεν 403,18. ἱερὴν ἀνὰ
 γαίαν ἔθηκε 1046,71.
 παῖδες ἀνίκαιοι 949,3.
 ἄνις αὐλῶν 418,3.
 ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,9.
 ἀνίσων αὐλῶν 350,5. — θανάτων 644,6.
 ἀνιχνεῖν 270,1.
 σὺρανὸν εἶδον ἀνογόμενον 882,2.
 ἀνόνητος πόνος 1064,2.
 νοῦν τε καὶ ἀνορέαν 8,2. ἡνορέη pueri 272,2.
 κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3. ἀνόρου-
 σας 726,5.
 ἄνοσον 68,1.
 ἄντα c. gen. 444,4. 992,2. ἄντα πρὸς
 τινος 223,4.
 ἀνταγωνίας βίου 691,6.
 δάσος ἀνταπέδωκα 613,6. χάριν ἀντα-
 ποδοίη 784,2.
 πολλῶν ἀντάξις ἄλλων 600,1. ἀρετῆς
 ἀντάξιον ἡμετέρῃσιν 563,5. δῶρον
 ἀντάξιον 793,11.
 τύχη ἀντίασεν 244,4. ἀντίασεν τῶν
 ὁσίων κτερέων 514,4. ἀντιάσαντα
 Ἄιδεω Add. 697a2.
 δαίμων νήπιον ἀντεβόλησε 579,2.
 ἀντίδοσιν 822,3.
 ἀντιθέου 1033,6. ἀντιθέοις γεράεσσιν
 648,14.
 ἀντικοσμητὴν 933.

ζωὴν ἀντέλαβεν θανάτου 547,10.
 ἀντνέμεσθε χάριν 205,8.
 ἀντίπαλοι 932,2. dat. 343,6. acc. 209,4.
 ἀντιπάλων sc. ἵππων 935,4.
 ψυχὰς ἀντίρροπα θέντες 21,11.
 ἀντετάφη 573,4.
 ἀντιτυχῶν ἀέθλων 926,2.
 Ἄμμωνος χαλκεῶν ἀντίτυπον 835,5.
 ἀντίτυπον τοῖς δακρυόις χάριτα 722,4.
 ἀντιφιλοῦσα φιλοῦντα 79,2.
 ἀντλήσει πένθος 562,10.
 ἄμ' ἀντολὴ ἡελίοιο 1013,2.
 ἀντολίη 441,3. 618,30. ἀπ' ἀντολῆς
 823,3. ἀντολῆς βασιλῆα Memmo-
 nem 998,7.
 τάντρον ἐξηγαῖετο 762,2. ἀντροῖς
 ὀμφαλοῖσι 1025,2.
 ἄνυμφος 262,4. 463,5.
 ἄνω verbi aoristus ἤνεσα 1028,35.
 ἤνεσας 491,1.
 ἄνωγε 915,6. ἤνωγον 774,5.
 ἀνώδυνον σῶμα 505,4. φαρμάκοις
 ἀνωδύνους 595,3.
 ἀνωμαλίην Fortunae 257,6.
 ἀνώτατος οὗτος ὁ τύμβων 672,1.
 ἀξίεραστον κάλλος 1068,12.
 ἄξια Μοισᾶν 845,1. Μουσῶν ἄξια καὶ
 Χαρίτων 994,6. σεμνύνοντι τοῖς τρώ-
 ποις τὴν ἀξίαν praef. 1119a2.
 ἀξιθέους νέας 981,11 adn.
 ἀξιθέωρον γαίαν 981,12 adn.
 ἀξυνέτων ἀνθρώπων 225,3.
 ἄξονες 1028,33.
 ἀοζὴν 425,4.
 ἀοιδὴν 1089,1. ἀοιδᾶς artis poeticae
 Add. 241b1. πάντων ἐν ἀοιδᾷς
 614,2.
 ἀοιδόν 880,1. 926,15. ἀοιδοῖσιν 781,7.
 τοὺς πρὶν ἀοιδούς 277,1. ἔρως ἀοι-
 δότατος 330,3.
 ἀοιδοῖμον εὐνομίῃσιν 909,2. μνημα

- 450, 1. αἰοῖμον αἰὲν ὀρασθαι 467, 3.
 1069, 12.
 ἀόρατον ἀτραπιτὸν βίτου 223, 1.
 ἀπαιδεύτου τύχης 1096, 4.
 ἀπηγήθην τὸ τέλος 522, 8.
 ἀπαλοτρεφῶν λειμῶνων 1046, 70.
 ἀπαμαυρώσει 1028, 21.
 πάτρης ἀπάνευθε 552, 3.
 ἀπαξάπαντας 129, 8.
 ἀπάργματα 766, 1.
 θρήνος ἀπαρήγορον 344, 2.
 ἀπαρχήν 753, 1. 754, 1.
 ἀπαρχεσθαι δαίμοσιν ἐκ μελέτης 781, 6.
 κτεάνων μοῖραν ἀπαρξαμένη 776, 4.
 γόνων ἀπατερθεν 562, 3.
 ἀπάτα Διὸς 1124, 1. ἀπάτην τοῖς ζω-
 σιν ἐποίησα labyrinthum 920 II 5.
 ἀπητίμησεν 1046, 54.
 κέντρον ἄπαυστον ἔχων 534, 8.
 ἀπειλάν 1028, 80.
 μαῖνιν ἠπέλιγχα 1028, 43.
 ἀπειμι perii 95, 5. ἀπι imperativ.
 646, 2.
 ἀπείρατος Κυπρίδος 717, 2.
 γονέων λυγρὸν ἀπειργε μῶρον 413, 8.
 ἀπειρεῖσι νοῖο 1078, 5.
 ἀπειρέσιον βίον 358, 1. πένθος 566, 9.
 οὐρανὸν 618, 36. εὐχος 909, 6. ἀπειρε-
 σίων ἡμερίων 863, 10. ἀπειρεσίους
 πόνους 919, 13. Νείλου προχοᾶς
 1078, 12.
 ἀπείριτον σθένος 618, 25.
 Ἀπελλαίου mensis Add. 319 a.
 ἀπενθήτοις τέκνοις 436, 1. ἀπενθήτους
 ποιέονται vitae vicissitudines praef.
 877 b.
 ἐν ἀπεράτοις βένθεσιν 1028, 58.
 ἀπευθής 618 ep. 17.
 δῶρον ἀπέσχον 465, 10. κοῦφον ἀπέσχε
 τέλος 259, 4.
 ἀπεχθεῖα ὀάκρυα 467, 3.
 ἐν ἀπημοσύνη Add. 750 a 4.
 ἀπήμονα χεῖρα 1069, 7. τέκνα ib. 2.
 ἀπηγὴ ἥλιον 204, 19.
 κάλλος ἀπιστον 727, 12.
 ἀπλατον ἐκλαυσεν 618, 12.
 χαίτην ἀπλεκτον 790, 8.
 ἀπλήρωτ' Ἄϊδα 576, 3. 577, 5. 578, 1.
 αἰάξας ἀπλήστα 233, 7.
 ἥσκει τὴν ἀπλότητα 716, 5.
 ἄπνου 702, 1.
 ἀπ' ἄρα βέβακε (scil. votum) 1132, 3.
 ὕπνον ἀποβρίζοντες 109, 2.
 ζωὴν ἀπέδησε 482, 1.
 ἀπόδημον 313, 3.
 καρπὸν ἀποδῶσει 1039, 3.
 σῶμ' ἀποδυσάμενος 403, 5.
 εἰληγεν ἄποιον 1046, 10.
 ἂ πρὶν ζῶν ἀπεκαρπισάμεν 546, 16.
 ἀποκείται πᾶσι τὸ θανεῖν 416, 6.
 ἀποκισσούμενος 927, 4.
 ἀποκληζομένη 863, 2.
 ἐκ γαίης πολλὸν ἀπεκρέμασεν 440, 6.
 ἀπόκρυφα σύμβολα 1028, 10.
 ἀποκυδύνασαν 164, 1.
 οὐκ ἀπελείπετο τέχνης 243, 28.
 φίλης (matris) οὐκ ἀπολειπόμενος 69, 4.
 μηδ' ἀπόλγχε ὕμνεῖν 1073, 7.
 μ' ἀπέλουσε λύτρου 314, 6.
 πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547, 7. ὄρνυς
 ἀπελύσατο πάτρην 843, 3.
 χάριν ἀπεμνήσαντο 768, 9.
 βίος βραχὺς οὐδ' ἄπρονος 699, 6.
 ἀποπαύετε θρήνων 264, 13. θρήνων
 ἀποπαύεο 345, 3.
 ψυχῆς ἀποπταμένης 425, 2 et ἀπο-
 πταθείσης 261, 22. μαζῶν μητρὸς
 ἀποπταμένου 690, 2.
 ἀποπνῶου 673, 3.
 ἀποπρολιπούσα μερίμνας 653, 3.

απορρήξας λόγγας 26,3.
 πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα 618,18. φθό-
 νος ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς 583,3.
 χεῖμ' ἀποσεισαμένους 214,4.
 ἀπέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' εὐνῆς mulierem
 244,1.
 Ἀλῶς οἶκτον ἀποστρέφεται 354,4.
 ἦς (uxoris) βαρὺς δαίμων ἀπέσχισέν
 με Add. 497a9.
 ἀποτάμνει 993,3.
 γὰν ἀποτεμνομένων 843,4.
 ἀποθοῦ ὀδύνας 298,6. φόρτον ὀδοι-
 πορίας 710,2.
 ἀπετέχθην (χθονός) 261,5.
 ἀποτιμῆσει 1046,92.
 ὀραχμὴν ἀποτείσει 1132,2. ἀπέτεισε
 τὸ πεπρωμένον 509,2.
 πρῶτ' ἀπενεγκάμενος 926,12.
 θυμὸν ἀποφθίμενος 414,2. σῶμα
 ἀποφθίμενον 243,19. ἀποφθίσθαι
 420,2. ἀποφθίμεναι 325,10.
 μύχθος ἀπρακτος 1038,9. 15. ἀπρή-
 κτους λιτάς Add. 241a16.
 ἀπροϊός δαίμων 582,6. νοῦσος 431,5.
 ἀπροφασίστως 65,4.
 ἀπρόφατος Νέμεσις 1046,93.
 φῶς ἦψε Add. 228a6. ἦψαν φῶς
 τὸ γαμήλιον 256,7. παιδείης ἐγγύθεν
 ἀψαμένου 593,2.
 ἀπύ i. q. ἀπό 988,1. 990,2.
 πρᾶγμα ἄπυστον 1038,4. πάμπαν
 ἀπύστω 1046,16.
 στάλαν ἀπύοισαν 1028,7.
 νοῦσον ἀπωσάμενος 1027,39 cf. v. 23.
 ἀπωσαμέναν μῶρον ἔγκυον 238,3.
 ψαμμὸν ἀπωσάμενοι 1015,4.
 ἦρατο 873,3.
 ἦραρε 1053,1.
 στηλῖας ἀραξεν (fort. στηλῖδα χάρα-
 ξεν) 425,7. ἀράσων χοιράδας
 1028,76.

ἀργενοῖσι: κροτάφοις 859,3.
 ἄργματα 1047,5.
 βάσει ἀργυρῆ 805,2. ἀργυρῆν βασι-
 λειαν i. e. statuum 921,1.
 ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.
 ἀργύφεος βωμὸς 382,2.
 Ἀργῷ navis 995,8.
 ὅθεν ἄρδεται ἄστρ' Ἀθηνῶν 162,5.
 ἀρειοτέρην ἡιδέων 511,4.
 πᾶσιν ἀρέσκων 64,3. πᾶσι βροτοῖς
 ἀρέσας 163,2. Μούσαις ἀρέσας
 prae f. 474a1. ἦνδανεν οἷς χρῆν
 64 adn. εὐαδε 955,3.
 ἐξ ἀρετᾶς virtutis ostentandae causa
 252,4. σωφροσύνης ἀρετὴν 384,5.
 506,14. 525,4. κρήνης ἀρετὴν 1070,1.
 ἀρηγοσύνη 1050,4.
 ἀρήιος Ὀρέστης 872,9. ἀρήιον 33,3 ἀρήια
 ἔργα 1087,1.
 ἀρηφιλήμ φωτί 502,5. ἀρηφιῶν φω-
 τῶν 407,3.
 ἀρήτειραν 872,1.
 ἀρητήρ 800,2. 827,3. 6. 873,3 nom. pl.
 406,10.
 ἀριδείκετον αἰοδὴν 1089,1.
 τέχναις ἀρίδην 351,3. μνάμα 843,1.
 ἀρίζαλον Κλεονίκαν 250,1. ἀρίζαλου
 σοφίης 494,4. πατρὸς ἀρίζηλοιο
 855,1.
 ἐτῶν ἀριθμούς Add. 874a7. τρίτον
 ὠδύνων οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει 574,4.
 ἀρίσασμον mulierem 260,1.
 ἀνδρὸς ἀριστῆος 343,2.
 ἐν τοῖσιν ἀριστος 419,1.
 ἀριστεύει 1095,2. ἀριστεύων ἔπεσον
 487,2. πολλὸν ἀριστεύοντα 180,3.
 ἀριστεύσας 168,5. τρίς ἀριστεύ-
 σαντα 601,3.
 ἀριστότοκος 896,1.
 ἀριφραδέως 325,6.
 ἤρκεσα πάτρην 1079,1. ἄρκεο 413,7.

ἄρκεσιν 192,7.
 ἀρκετά praef. 288b10.
 ἄρκιον 618 ep. 17. ἄρκια 618,34.
 ἀκροθίνιον ἄρκτου 811,5. ἄρκτοι 1028,
 46. ἄρκτους 407,5. ἄρκτοι σε-
 ptemtriones 441,3.
 ἄρμα Phoebi 618,7 et saepius.
 ἄρματι νικήσαντα 932. 933,2.
 ἀρμελατήρα 618,1.
 ῥυθμούς ἤρμωσε 929,6. οὐ γὰρ ἐν
 ἑξαμέτροις ἤρμωσε τοῦνομα 616,6.
 λόγος ἤρμωσε τινι 889,3. σήματα
 ἡρμόσατο 394,2. στέφος ἁρμόσατο
 985,8.
 ἄρνας κατέχουσι λύκοι 1038,38.
 ἀρνύμενος νύκταν 855,4.
 εὐτεκνίης ἀροτήρα 601,1. βοῦς ἀρο-
 τήρες 793,6.
 ἀρότας (βοῦς) 793,2.
 ἤρσεν 496,1. 514,1.
 ἀρούρας Καππαδόκων 640,1. ἀρούραις
 Αἰγύπτου 713,3.
 ἀρουραίοιο τραπέζης 1015,3.
 μοῖρά μ' ἤρπαξεν ἀδελφῶν κτλ' 476,7.
 ἀρπαχθεὶς τέκνων 321,7.
 δισσῶν ἀρρενικῶν 727,10.
 ἄρρηκτον κρηπίδα 1078,3. ἀρρήκτους
 δεσμούς 170,6.
 ἄρρενι ἡθέψ 474,5. ἄρρενα γυνῖα
 618,16.
 ἀρρήτου τελετῆς 972,4. ἀρρήτων θέσμα
 Add. 97a6.
 ἀρσενόπαιδα γονόν 218,12.
 ἄρσην sol. 1031,1. ἄρσена θυμόν Add.
 874 a 6. ἄρσενας παῖδας Add.
 497a5.
 ἀρτίβιου δόξας 208,3 sed cf. adn.
 τέκνον ἀρτιγάλακτον 205,3.
 ἀρτίγαμος 679,2.
 ἀρτιγενεὶς παῖδας 248,12.

ἀρτίγονον βρέφος 1028,39.
 ἀρτιεπής 444,2.
 ἀρτιθαλεῖ ἀλόχῳ 631,2. ἀρτιθαλεῖς
 ἐλπίδας 348,2.
 ἄρτιος εἰς τι 810,6. ἄρτιον ἔργου
 φέγγος 1028,38. ἐτῶν ἀριθμὸν
 ὀγδοήκοντ' ἀρτίων praef. 222b4.
 ἀρτιτόκου φωτός pueri 615,2. ματρός
 Add. 805a(a)2.
 ἀρτιφυῆς 334,11.
 ἀρτίχουν 201,6.
 Ἐρεχθιδῶν ἀρχαγέτι Pallas 852,1.
 ἀρχαίων λεχέων prioris coniugis Add.
 241a8.
 ἀλῖδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.
 ἀρχεχόροι 603,1.
 ἀρχὴν λάμβανε (incipie) 1094,1. εἵνε-
 κεν ἀρχῆς (muneris) Add. 903a6.
 ἀρχῇ πανδήμῳ iussu populi 430,6.
 ἀρχὴν Θηβαίων et Αἰγύπτου πάσης
 919,3. ἀρχαῖς muneribus 855,7.
 919,13.
 ἀρχηγοῦ ἱερέων 585,2.
 ἀρχίατρος 352,4.
 ἀρχιδικαστής 1011,1.
 ἀρχιερεὺς 461. 1062,2. acc. 460,1.
 Ἄσιδος ἀρχιερέος 584,1. Ἰσιδος
 ἀρχ. 1047,2.
 ἀρχιμάγου Add. 903a.
 Ἀτθίδος ἀρχος 820,2. ἀρχὸν Βοιωτῶν
 855,2. — Ἀχαιῶν 915,1. 3. Κεχρο-
 πιδῶν 972,1.
 ἀρξάντα τὴν ἐπώνυμον 868,3. 878.
 τὴν τοῦ βασιλέως 878. ἤρξα διδασ-
 καλίας 616,4. ῥόδον ἀρχόμενον 570,3.
 ἀρχόμενον φῶς 583,3.
 πατρίδος (Cyprici) ἀρχων 880,3. Ἰτα-
 λίας ἀρχοντα 901,1. ἀρχων ἐφήβων
 950,4.
 ἀρωγῇ κουφίζων πόλης 905,3.

ἀρωγός 542,6. ἀρωγὸν νούσων 202,3.
ἀρωγὸς τῆς ὁδοῦ θεοῦ 1039,8-
1040,13.

σταῖλαν ἀσάλευτον 1028,4. νίκαν 855,3.

τύμβος οὐκ ἀσάμωσ 258,1. Ἰπποκρά-
τους οὐδὲν ἀσημότερος 243,17.

ἀσαφὴ φθέγματα 1003,6.

ἀσυνής 781,11.

ἤσκουν τὸ δίκαιον 85,3. εὐφροσύνην

ἤσκουν 490,1. ἤσκει τὴν ἀπλότητα

716,5. ἤσκησεν παίδειαν 493,3. —

τέχην 506,5. 11. 532,1. ἀσκήσας

κόσμον σωφροσύνης Add. 35a6. —

πάσης εἶδους ὑποκρίσεως 606,2.

ἀσκήσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας

Add. 875a5.

εὐτακίην ἀσκηθεῖα 1027,40.

ἀσκητῆς σοφίης 104,2.

ἀσπάζεσθ' ἤρωα 296,3. ἡσπάζετο

1002,2. ἡσπάσατο 858,3. 859,1.

ἀσπάσσατο 990,9 (verbum ado-

randi).

τῷ πέλον ἀσπασίη 582,5. ἀσπασίοισι

λόγοις 301,2.

ἔρις ἀσπετος, 935,5.

ἀσπὶς Ἀργεῖη 931,5. Λάκαιναν ἀσπίδα

praef. 768a4.

ἀσταθμον (ἀγαλμα) 805,3.

βίος ἀστατος 699,5. ἀστατος αἰὼν

502,16.

ἀστερέοντα πέδιλα calceamenta sena-

toria 1046,23.

ἀστεροπητὴν Δία 1035,8.

συναίμονας ἀστεφανώτους 314,27.

ὡς ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306a2.

ὁδὸν ἀστιβέα 1028,59.

ἀστοναχῆτον 556,3.

ἀστούργου θανάτου 146,6. ἀστούργοις

amore non expertis 1028,44.

ἀστράπτουσα Isis 1028,80.

ἀστρων σφαιρίων 853,3. ἀστρων δρό-

μος 372,7. — ἀστρῶν ἀπάσας ἑλ-
λάδος 978,3.

ἀστροφόροι.... 1028,23.

ἀστὺ πάτρας 938,4.

Ἄιδος ἀστυφελικτοῦ 540,3.

ἄσυλον (γαῖαν) 1046,73.

ἀσφαλὲς οὐδὲν ἔνειμε Τύχῃ 240,6.

ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν 249,1.

ἀσφύδελον 1135,1.

ἀταλφρόνα 325,13.

ἀτὰρ οὐκ 1046,41. ἀτὰρ οὐδέ 1046,

43. 45. ἀτάρ 1028,18.

ἀτάραχον ὁδὸν vitae Add. 241b3.

ἀταρβέος 618,41. Ἡρακλῆος 946,3.

ἀτάρβητον δῆιον 914,4. ἀταρβήτων

καμάτων 831,2.

ἀτασθαλὴς κόλασιν 712,4.

αἰωνοπυρεῖον ἀτάσθαλον 1140,8.

ἄταφος 285,1.

ἄτεγκτον Ἀΐδην 547,15.

ἀτέλεστον ἔργον 1051,1. ἀτέλεστοι

ἐλπίδες 151,9.

πρᾶξις ἀτελής 1038,42. ἀτελεῖς ἐλπί-

δας 497,6.

δυσαπότροπος ἄτη 1033,22.

ἀτιμήσειε 1046,51.

ἀτίμητον (ἀγαλμα) 805,3.

οὐκ ἄτιμος ἔην 313,9. εὐτέ μιν

ὑβρισται ἄτιμον ἄγον 831,8.

ἀτίτηλεν 695,3.

κίονας ἀτλαντας 1072,7.

πένθος ἀτλητον 423,5.

πυρὸς ἀτμός 1064,5. νέκταρος ἀτμός

787,1.

ὁδοιπορίαίς ἀτονήσας 613,4.

ἄτρακτοι μοιρῶν 222,7.

ἀτραπὸν ἱστορίας 878,6.

ἄτραπα (nom. ἀτραπ?) 223,2 adn.

μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι 1046,77.

ἐπ' ἀτρεκέας 185,12.

μοῖρῃ ἀτρήπτῃ 507,2. accus. 727,1.

Φλάμμας 927.

Τ. Φλάβιος Διογενειανός 1034,34.

Τ. Φλάουιος Φιλέινος 890.

Δ. Φλάουιος Φλάμμας 927.

Flavius Priscus 619.

Φλάουια 435,3.

Φλαουιανός (?) 1047,9. Φλαβιανός
552,1.

* Φλεγύας Add. 805 a 8.

Φλωρεντεῖνος 1057,1.

Φλωρέντιον 686,2.

Φλώρος 696,1.

Φοίβη 150,1.

Φοξίας (vel Φόξιος) 488,1.

Fortunata v. Cerellia.

Φορύστας 938,1.

Φουλβία 995,3.

Φουνεισουλαιός 995,1.

Φούριος Μητροδωρος 955.

Φρασίκλεια 6,1.

Φράτης 410,1.

Φρόντων 717,3. 944. 1092,1.

Φύρμη 577,1.

Φωσφόριος 914,1.

Φώτιος 175,1.

Χαιρεστράτη 44,2 cf. praescr.

Χαρίας 495,1.

Χαρίδημος 305,1.

Χαρίσανδρος 844.

Χαρείσιον 917,1.

Χαρείσιος 995,1.

Charitine v. Vlpia.

Χαρίτων 401,1 (?). 565,5. 622,1.

* Χαρμαντίδης Gorgiae pat. Add. 875a.

Χελειδών 556,1.

Χέρσις (?) 768,5.

Χρησίμη 861,2.

Χρήσιμος 357,3.

Χρήστη 654,1.

Χρηστιανή 530,5.

Χρηστεῖνος Ὀρεῖνος Add. 333 a 2.

Χρόνιος 395,8. 713,10 (ὁ καὶ Ἀρεμίδωρος Εὐόδιος).

Χρυσέμαλλος 351,2 cf. subscr.

Χρύση Σκεπτιανή 545,2.

Χρυσάνα 785,3.

Χρυσάων 413,4.

Χρύσιππος 959,1.

Χρυσίς 325,14.

Χρυσογόνη 186,4. 785,2.

Χρύσων 197,1.

Χυνδόναξ 585,2.

Ψενόσιρις 1022,1.

Ψοφᾶς 362,4 (ὁ κληθεὶς).

᾽Ωκέανος 559,2.

᾽Ωράριος 943,1.

.. θάνης 756,1.

.. θέρσης 769,1.

.. ίμου Add. 181 a 1.

V. VOCABULA POTIORA.

ᾧ μὲν — ᾧ δέ 185,6. 8.
 ἀβακχεύτοις 871,7.
 ἀβλαβὲς ἔχνος ἔχων 237,8.
 οἷα ἀβόατος 240,1. — κλέος οἷα
 ἀβόητον 40,3.
 ἀβρὸν ἄθυρμα capis 626,3.
 ἀβροσύνη βίον ἐκτελέσασα 358,2.
 ἀβρύνεται 542,8.
 ἐπ' ἀγαθῷ 983,3. 984,3.
 ἀγαλλετο δαίμονι χρηστῷ 155,3. ἀγαλ-
 λόμενος ζεύγεσι καὶ δούλοις 406,8.
 ἔργοις 904,4. ἀγαλλόμενον ἐχέτη-
 σιν 321,5. μάλα πᾶσιν 462,15.
 δένδρος κλωσὶν ἀγ. 546,8. ἀγαλλο-
 μένη vitibus Chius insula 88,6.
 ἀγαλλόμενος Νύμφαις 1075,1. -ην
 πᾶσιν 540,2. ἀγαλλομένην θέμην
 1073,10. ἀγαλλόμενοι Ἑρμάωνι θεῷ
 949,4.
 κλεινὸν ἀγαλμα ipse defunctus 511,9.
 μοῖραι πέμψαν ἀγαλμ' Ἀΐδῃ 336,8.
 χεῖρὸς ἀγαλμ' ἀγαθῆς Add.805a(b)10.
 ἀγαμαί τεθνεῖς 309,4. ἡγασάμην
 488,4. ἀγασσάμένην. 880,1. -μεναί
 909,4.
 μηδὲν ἄγαν φρονέων 615,4.
 μνημ' ἀγανόν 452,4. τέρμ' ἐσιδεῖν

ἀγανόν 974,4. ἀγανῆς προστασίης
 916,2. ἀγανῆσιν εὐδικίης 915,3.
 ἀγανοφροσύνην 648,4.
 ἀγανόφρων 648,1.
 Ἀθηνᾶς ἀγάπημα Mandulis 1023,1.
 ἀγασθενέων βασιλῆων 1052,3.
 ἀγαστὸν κύδος 407,1.
 ἥρωος ἀγαυοῦ 674,1. νῆστος ἀγαυ-
 οτάτη 872,7. ἀγαυοτάτων ἀπὸ πα-
 τρῶν 403,3.
 ἀγγελικὴ ψυχὴ 1063,4.
 ἀγγεῖλαι στίχον 1096,9.
 ἀγγελον εὐσεβείης aram 833,4.
 ἀγέλας ἡλικος αἰθέων 239,2. ἀγέλας
 νέων 223,8. ἱππείας ἀγέλας 385,6.
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.
 ἀγένειος 941,2; 966,5 adn.
 ἀγεννῶς Add. 333 a 1.
 ἀγέραςτος 430,5.
 ἀγέρεσθαι 1046,35. πάντοθεν ἀγρομέ-
 νων 1049,6.
 ἀγέρωχος 765,1.
 ἀγήραον ἡματα πάντα 320,6. ἀγ. ψυ-
 χὴν 594,5. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
 ἀγήρατος 634,1. ἀγήρατος 547,3. Add.
 35 a 3. ἀγήρατον στόμα κόσμου
 Homerus 1084,3.

ἀγνητὸν ἀγαλμα 831,3.
 ἀγίαν ἐν Χριστῷ 733.
 ὑπ' ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον 261,13.
 ὑπ' ἀγκυς 781,7. ἐν ἀγκυαῖς 932,1.
 ἀγλαία τρίποδος 928,10. ἀγλαίης
 663,4. — ἀντὶ τόσης 152,16. ἀγλαίαν
 canem defunctum 626,2. ἀγλαίῃσι
 κεκασμένη 1074,3.
 ἡγλαίσεν χάρισιν 183,10. ὄργια ἀγλαίσεν
 872,14. στεφάνοις 931,4. ἀγλαίσαν
 πατρίδα χάρισιν 28,4. ἀγλαίσαν δέ
 μο' ἀνακτες ptaef. 877b3. ἐξηρέτ-
 μοις πτέρυξιν ἡγλαισμένους 337,2.
 σταχύεσσιν ἡγλαισμένον Add. 886a2.
 ἀγλαίσμα λέκτρων 325,3.
 ἀγλαόδωρον Mariam 1062,5.
 ἀγλαόπαις 896,1.
 ἀγνὸν ὑπαρχον 911,1. id. gen. 906,1.
 ἀγνὸν γράμμα 978,5. μνημεῖον
 980,5. ἀγνοτάτων Μουσῶν 1089,10.
 ἀγνώτε κακῶν infantes 1046,16.
 ἀγορᾶς τεμένει 768,3. λῆσαι ἀγορᾶς
 commercii 1038,5.
 ἀγοράνυ 'Ερμῇ 772,1.
 ἀγορανόμος 1075,3 acc. Add. 277a3.
 πανηγύρεως 904,3.
 στηλὴ ἀγορεύει 52,1. ἀγορεύετο τὸ
 ὄνομα 258,7.
 ἀγορασμῶν 714,5.
 λαοδόκων ἀγόρων 461,10.
 ἀγορείης 1104,2.
 ἀγορεύσας ἡλικίην 252,2.
 ἀγορεῖ 873,1.
 ἀγορὴν 1104,5.
 ἀγοραίους 1028 col. II 3.
 γείτονες ἀγορεύονται 1046,79.
 ἀγορονόμοισιν 271,3.
 ἀγοροτέρου Βρομίου 871,1. Ἄρτεμις
 ἀγορότερη 872,1.
 ἀγορότα Πάν 1104,2.
 πολύπυρος ἀγυιά 1028,2.

ἀγχεμαχος 962,2.
 ἀγχιάλους ἐπ' αἰσίον 234,6.
 ἀγχιθέων προτέρων 847,4.
 ἀγχιθύρος Δίκης 906,3. γείτονες ἀγχι-
 θυροὶ 1046,62.
 ἀγχινοος 580,10. ἀγχινοῖς πραπίδε-
 σιν 403,6.
 ἀγων ἔτος ὃ 668. ἐβδόμετον ἀγωνα
 καὶ εἰκοστὸν λυκάβαντα 434,5. ἀγ-
 μνη uxorem duxi 372,15. ἀγεται
 sc. τὸ ἵππικόν 935. ἀλλ' ἀγε 566,8.
 570,5. ἀγ' ἰὼν 725,5.
 ἀγνώνα δίκαιον laborem 1038,36.
 ἀγωνίας 927,3.
 ἀγωνοθετοῦντος 944. — οὔτων 946.
 —ήσας 867. —ήσαντα 878.
 ἀγωνοθετῆρα 887,2.
 ἀγωνοθέτης 939,4.
 οὐκ ἀδαής 759,3.
 ἀδάητον ἔτ' ὄμμασιν 1028,67.
 κόρας ἀδάκρυτος Add. 241a13. αἰα-
 κρύτοιςιν ὀφθαλμοῖς 618 ep. 15.
 ἀδεῶς 502,7 adn.
 ἀδελφίδοι 310,5.
 πάντα ἀδελὰ τύχης 551,12.
 ἀδην 1036,19.
 ἀδίαυλον δόμον Φερσεφόνας 244,9.
 πάντ' ἀδικούσα τύχη 664,5.
 εἰ τοῦτ' ἐστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ 1111,6.
 ἀδμήτην 325,13.
 ἀδύλεσχος 646,8.
 ἐξ ἀδύτων maris 1028,62. Λερναίων
 ἀδύτων 866,4.
 αἰδουσιν κλέος 441,5. τύμβος αἰεία
 1089,11. αἰέσας χαίρειν τινα 237,7.
 ὑμέναιον αἰέσαμεν 655,9. αἶσαι ἀπὸ
 στομάτων 471,4. ἡέδοντο 929,5.
 ἄσομένη 628,2.
 αἰεζώωιο θεοῦ 452,4. ἀνδρεσσιν αἰεζώ-
 οισι 444,7.
 αἰεζῶς ψύχη 651,3.

μοῖρά τις δεικνύς quadrisyllabum 575,3.
 ἀέντος δῆμος 1063,1. ἀέναν δάκρυον 562,6. ἀενάου κρήνης 813,2. ἀένεον σῆμα 367,1. ὑπὸ σταλαῖ ἀενάω 250,4.
 πένθος ἀεξίβιον 562,10.
 κρῶν ἀεζικέρων 1102,2.
 ἐλευθέρον ἄμαρ ἀέξειν 461,1. θεσμὸν ἀέξων 555,5. τιμαῖσιν τινα 830,1. εὐσεβίην 1064,3. παῖδας ἀεζομένους 498,8. ἤεξεν liberos uxor 403,12. πόλιν 916,1. pater filiam 917,3.
 Τάρταρον ἀερόντα 1136,8.
 ἤεταζε 618,10.
 ἀετόν Prometheum 1082,17.
 ἀεαλέην Δήμητρα 618,13. γῆρα ἐν ἀεαλέω 1046,12.
 ἀζόμενος σοφίης ὡν ἡγητῆρα 847,5. ἀζομένη deam 847,5. γονῶν ἀζομένως τιμάν 1028,40.
 ἄζυγος μύσχου 1035,21.
 ἀηδονίδα puellam 551,6.
 ἀηδῶν 546,3. 628,1. ἀηδὺνα 246,8. ἀηδύνας carmina 618 ep. 9.
 πέμπει δι' ἡέρος εὐστοχον ἄγρην 1104,5. ἡέρι πολλῷ 312,5. ὑπ' ἡέρι 594,10. μακάρων εἰς ἀέρα 654,4. τὸ σὺν κάλλος ἀπῆλθεν ἐς ἀέρα 723,1. εἰς ἡέρα πολλὸν ἀείρας 599,5.
 ἀθαλάμειτον ἡλικίην 372,32.
 οὐκ ἀθέμιστον 1046,88.
 ἀθεος Καμβύσαις 991,4.
 ἀθγῆς 520,3.
 ἀθικτα ἄμματα παρθενίς 248,8.
 ἀεθλεύοντι 935,1.
 ἀθλητῆρσι 969,3.
 ἄθλα Σελήνης 947,4. ἐξ ἀέθλων εἰς Ἄϊδην ἔμολον 618 ep. 2.
 ἀθλοθετῆρα 584,2. gen. 888,1.
 ἀθλοθέτην 969,2.

ἀθλοφόρος ἵππος 625,2. ἀεθλοφόρου martyris 1063,1. ἀθλοφόροις ἀνδράσιν 407,8. ὄχοις 932,12. ἀθλοφόρους ἀγῶνας 938,3. 1062,3. ἀεθλοφόρον 112,1; 855,2; 942,4. Add. 306a3 praef. 932a4.
 ἀθροίσης male pro ἀθρήσης 618,20.
 σὺν ἀθροῖσιν ἀκασσι 1034,26.
 Ἄθυρ mensis 988,6. 7.
 τέκνον ἄθυρμα φέρει Mercurius dis inferis 272,10. ἀβρὸν ἄθυρμα canis 626,3. ἦν — θρέψεν ἄθυρμα δῆμος 810,4. ἀθύρματα 1077,1.
 χορὸν εὐρὺν ἄθυρον 325,9.
 αἶ κε c. indic. aor. 243,31.
 αἶ i. q. αἶ 991,8.
 αἶα 637,2. 1049,8. Ἰλιάς αἶα 1081,1. πατρίδος αἶης 1080,1.
 αἰάζει 230,4. 270,4. αἰάζων τύμβος κῆρα 603,2. αἰάξας 238,7.
 αἰακτὰν θυγάτρα 205,5. αἰακτῷ τάφῳ Add. 228b2.
 εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον 263,2.
 αἰγίλοχος v. Ζεύς.
 αἰγίπυρον 548,2.
 αἰγλήεντι δόμῳ 1064,4.
 αἰδαλος τύχα 240,5.
 αἰδημοσύνη 708,2.
 αἰδίου οἴκου 363,2. πένθος 519,4. ὑπ' αἰδίου λείχους 919,7. αἰδίου μηνίμης 325,15.
 αἰδοσύνη (?) 561 adn.
 αἰδοῖ παρθενίς 875,2.
 αἰζήν 340,1.
 αἶθε 1133,1.
 αἰθέριον πόλιν 225,3. αἰθερίοις τείρεσσι 650,11.
 αἰθεροδρόμων ἀστέρων 185,7.
 ἐς αἶθερον 312,4.
 αἰθέρος ἀθανάτοισι δῆμοις 570,8. δι' αἰθέρος 990,5.

αἶθρην 525,5.
 αἰθόμενον sole Memnonem 990,2.
 αἶθον οἶον 1034,28.
 βρέφος αἶλινον 694,1.
 αἶμα Δῶς 831,1. κλυτὸν αἶμα 1046,4.
 αἶμα σὸν frater sororis 722,8. αἶμα
 Ἑρεχθιδᾶν 928,4. πῶλιν αἶμα ptaef.
 932a5. αἶμα λόχον 991,13. αἶμα
 λαχοῦσαν 1044,1. ἀφ' αἵματός τι-
 νος 951,2. ἐξ αἵματος 852,3. αἵ-
 ματος 1046,87. ἅ νῦκα πύκταισι δι'
 αἵματος 942,1.
 δι' αἵμασιών 782,4.
 αἵμορῦτοιο νόσῳ 218,8.
 αἰνάρτεον θάνατον 425,3.
 αἰνητὸν στέμμα πάλας 247,6. αἰνητὴ
 πατρίς 546,1. μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει
 647,6.
 αἰνόμορος 86,2. 314,27.
 αἰνοπαθής 272,16.
 αἰσούκων γονέων 692,3.
 αἶνος ἐφ' ἱστορίῃ 878,10.
 Κέρβερον αἰνόν 1082,11.
 αἰγῶν ἔμβρυα 872,4.
 αἰπηνῆς δόμος 1069,1.
 αἶπος 781,1.
 αἰπυνῶ βασιλῆος Osiridis 1028,19.
 αἰπυτάτων θῶκων proconsulis 912,2.
 εἶλον ἀγῶνας 938,3. δαίμων ζωᾶς εἶλε
 φίλον ἄλοχον 562,2. εἶλ' ἄτροπος
 Κλυθῶ Νικοκράτην βιάτου 462,9. τίς
 τίνα πρῶτον ἐλεῖ 1103,2.
 αἰρετίσας 252,7.
 γαῖα εἰς φάος ἦρε 156,1. φθόνος ἦρε
 Εὐκλάδιον 379,1. τάξιν ἦρε πάλης
 966,4. κλέος ἦραο 534,5. πάλον
 ἦρατο 859,5. ὦν ἐσθλὸν ἄρατο
 κλέος 185,13. ἀραμένη δαΐδας 818,
 12. ἡρεμὴν κοίτης ἀραμένη 321,11.
 τέχνην ἀράμενος 532,2. σωφροσύ-

νης ἀραμένη στέφανον 686,4. ἀρά-
 μενον στέμματα 881,2. κύδος ἀρα-
 μένιο 1070,3. ἀράμενος παγκράτων
 944,4. περὶ νῶτον ἀείρας 1102,1.
 εἰς σφρανὸν εὐρὺν ἀείρας 441,10. εἰς
 ἡέρα πολλὸν ἀείρας 599,6. ἡείρατι
 πεύκας Add. 241a1. ὠδίνων φέρ-
 τον ἀειρομένην 467,2. δόξαν ἀειρά-
 μενος 506,6. 11. gen. 1083,4. κῶ-
 δος ἀειραμένη 904,2. ἀερθέν 462,13.
 αἶσα μάχης 30,2. αἶσης πότμον 243,9.
 ἐκ Δῶς αἶσης 594,5. αἶσαν ἔκυρον
 683,3.
 μηδὲν αἰσθημένα 313,6.
 εἴ γ' ἐν φθιμένοισι τις αἰσθησίς ἐστιν
 700,4. αἰσθησιν τῷ λίθῳ ἢ φύσιν
 ἔδωκε 1002,4.
 αἰσίμου ἥθους 257,5.
 αἰσίος ἐν φιλότῃ 615,3.
 ἡίστωσεν 162,3.
 αἰσχῶν particip. 336,5 adn.
 αἰτέομαι τί τιнос (gen. pretii) 974,4.
 οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἴτιον εἴτ' ἀγαθῶν
 371,6. 576,2.
 αἰχμὴν στήσαν 749,5.
 οἰοῖσα i. q. αἰοῖσα 983,8.
 αἰῶνος ἱστορίην 878,4. αἰῶνι per omne
 aevum 587,2. αἰῶσιν παρέδωκε
 corpus 642,15 adn. — αἰῶνων
 gnosticorum 726,3. 6.
 αἰωνοπυρεῖον 1140,8.
 ἀκαίριος 647,11.
 ἀκαίριος δύναις 1039,4. 1040,9.
 ἀκάχη θεῷ Plutoni 462,14.
 ἀκάκωτος εὐχή 618,39.
 πυρὸς ἀκαμάτοιο 618,7.
 ἀκαμπτον τρίβον 193,4.
 ἀκαρῆνος Memno 1013,1.
 ἀκατάγνωστος 728,3.
 ἡκαχε 325,10.

ἀκείρεσθαι et ἀκέρσεσθαι v. Φαῖβος.
ὀδύνας ἀκείρειτο 562,7. νόσου μὲν ἀκέρσω
803,3. λιμὸν ἀκείρμενος 1033,21.

ἀκέρσεις 863,6.

παντοίης ἀκέρσμα νόσου 554,2.

ἀκέρσων (Παίδων) 1026,7.

ἀκήρασις σκηπτροῖς 907,4.

κάλλος ἀκήρατον 174,4. δώρουσιν ἀκή-
ρατος 173,15. ἀκήρατον Mariam
1062,5.

ἀκύνθον γέρα; (τὸ σγᾶν) 1137,2.

ἀκινήτην γαίαν 1046,73. ἀκινήτοι θέται-
ναι 1046,80.

ἄκλαυτον τάφον 696,5.

οἷα ἀκλεῖ Add. 307 a1. οἷα ἀκλεῖ
πόνον 850,4.

ἄκλυτα 1046,91.

ἀκμαῖος Add. 241 a5. κάλλει ἀκ-
μαῖαν 127,2.

ἀκμήν νέος ὢν 669,2.

ἀκμήτα πείρατα τέχνας 1054,4.

ἀκοιμήτου βασιλῆος 1064,9. ἀκοιμή-
τοις δάκρυσιν 507,4.

μάχης ἀκόρητον 993,5. ἀκόρητον ὀδυ-
ρομένῳ 1046,19.

νόσων ἄκος 243,7. ἄκος λοιμοῦ 1035,
27. ἄκος φέρεις 1027,37. ἄκη
202,4. ἄκεσσι 1034,26.

ἀκοσμίης 1068,2.

φρενὶ πότμον ἀκούει Add. 241 a13.

ἄκρατον 1119,2.

ἄκραις collibus 1028,72.

ἄκριος Περγαμῆς 1035,8.

ἄκρις 546,12.

ἄκριτε δαΐμον 204,3. ἄκριτον ἀλικίαν
θεμένα φερσεφόνα 244,2.

ἀκροθίνιον ἄρκτου 811,5.

ἄκρον ἔχων σοφίης 442,2. ἄκρα φέρουσ'
ἀρετῆς 224,2. ἀκροτάτοις χεῖλεσι
547,8. ἄκρον adv. 948,3. ἄκρων
(scopulorum) ἑξίς 214,5.

ἀκταῖς Σιωνησίῳ 810,1.

ἀκτὶς ἀέλιω 1028,8. ἀκτῖν πυρναῖς
987,2. ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,3.

ἀκτεῖναι 321,4 adn.

ἀκωλύτῳ τύχῃ 149,8.

ἀέκουσαν ἀνάγκαν 1028,54.

ἄλαλοι κείμεσθαι 620,8.

ἀλάμπητον Ἄδαν 241,5. ἀλάμπητον
οὐδας 264,5.

ἀλαμπέας Ἄιδος εὐνάς 431,8.

ἀλῶμενον ἐν ξινήνῃ 1041,8.

πένθος ἄλαστον 243,21.

ἀλάστωρ 1038,31. ῥόμβος ἀλάστωρ
1046,93.

ἀλγήσας φρένα πολλά 815,9.

ἀλγηδὼν 215,4.

πινυτῷ δεδημημένος ἀλγει 233,5.

ἀλδῆσκοντες ἀνέτρεφον 511,3.

ἀλέασθαι 1046,97.

ἀλέγησθον 1046,65.

ἡρώων ἀλεγίζειν 1046,42.

ἀλεείνων 1068,7.

ἐπ' ἀλειφα χεῖσθαι 816,3.

ἀλεξητῆρα κακῶν 831,13.

ἀλεξητῆρια νούσων 884,3.

ἀλεγχόροισιν αἰοδαῖς 1027,35.

νόσον ἀλευόμενος Add. 815 a12. ὕβριν
ἀλευόμενον 847,2.

πένθος ἀληκτον 690,3.

ἀλγκίου ἡρώεσσιν 648,3.

ἀλικύστῳ παρ χθονὶ Πειραεῖς 113,2.

ἀλιμυρέα πόντον 256,5.

ἀλκίαις Στροφάσιν 184,6.

ἀλίπλαγκτος ἔχαις 1033,15.

ἀλισταφής Thasus 208,16.

ἀλιτρονόων 1052,5.

ἀλιτροσύνην 1046,78.

ἄλκαρ 1035,10.

ἀλκῇ κρατίστους 878,1. φρενὸς ἀλκῇ
(μέγαν) praef. 856 a1. ἀλκᾶν Ἑλ-
λαδικᾶν 1081,2.

ἀλκίμω Ἡρακλεῖ 790,2. ἀγῶσιν ἀλκι-
μον 854,4. ἀλκιμον Heroem deum
841,1.
ἀλκιστός 205,6 adn. 241,8. 367,5 adn.
ἡλλάξατο ὠδὴν λύπης 691,3.
ἀλληλοφονίης praef. 877b.
ἀλλίστου Ἀῶω Add. 697a2.
ἀλλοδαπὰν γαῖαν 244,5. γαίῃ ἐν ἀλ-
λοδαπῇ 707,3. ἀλλοδαπῶν θαλασ-
σῶν 834,2.
κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός 363,4.
ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγροσίης 1104,2.
ἄλλο δ' οὐδὲ ἔν 646,6.
ἀλλοτρίαις παλάμαισι 618,28. ἄλλο-
τρίως miro modo 989,2.
ἄλμα κρημνῶν 225,2.
ἀνθρώποις ἀλόγοις 329,4. ἀλόγων
animalium 459,8.
δαίμων ἀλόγιστος 334,10.
ἀλοιδύρητος 728,4.
ἀλὸς οἶδμα 115,3. σύμπλουν πολλῆς
ἀλὸς 329,8. ἀλὸς ἔκτοθι 792,5.
ἄλσος Musis sacrum 829,1. ἄλσει
μέσσω statua posita 883,1. ἄλσεα
δενδρέων 1046,82.
φόνων ἀλύκτων 793,4.
ἄλυπον 323,1. γῆρας ἄλυπον 67,3.
ἀλύπως ζήσας 728,1. πρέσβυν ἄλυ-
πότατον 202,6. ἀλυπότατος κλητήρ
450,5.
ἀλύτοις δεσμοῖς 429,1. 737,1. acc.
170,6. νήμασι μοιρῶν 520,7.
ἀλῶν 1046,68.
ἀμαιομακέτοις βυθοῖς 863,4.
ἀμαλλοτόκαισι πεδίοις 1028,3.
ἀγνῶτου ἀμαράντου 547,3. πνεῦμα
ἀμαράντον 250,5.
ἀμαρυγᾶς 1028 col. III 19.
ἀμαρυῶς 556,3.
οἶκον ἀμαρυῶσας 321,2. βίος ἡμαύρω-
ται 344,12.

ἄμαχος ἐβίωσα 387,6.
ἀμήσετε καρπὸν 1036,19.
ἀμβλυωπὸν 459,4.
ἀμβολὰς Nili fl. 980,3.
σωματος ἀμβροσίην 338,3.
ἀμβροσίαιο πέδου 1068,8. ἀμβροσίης
μοίρης 470,2. ἀμβροσίῃσι τραπέζαις
312,13.
μετέβης ἐς ἀμείνονα χῶρον 649,1.
ἀριθμὸν ἐτῶν ἀμείβων 239,5. παρὰ
τύμβον ἀμείβων 618 ep. 15. ἀμεί-
βοντα κλυτὰ φύλα Κελτιῶν 831,11.
ἀμειβομένου οἶμον μοιρῶν 688,2.
πίστιν ἀμειβομένην 117,2. ἀμειβόμενα
χάριν 500,3. 878,12. χθονίων ἔρμον
ἀμειψόμενος 958,13. ζωὴν ἀμειψα-
μένου 959,9. ἀμειψαμένην δούματα
Κλυμένου Add. 552a2.
ἀμειδίητον Τάρταρον 575,2.
ἀμειλικτός μοῖρα 340,1. ἀμειλικτὸς
(sic enim corrig.) ὑπὸ μοιρῶν
324,1. ἀμειλικτούς ὀδύνας 562,7.
ταῦτα ἀμειλίχα σάρκες ἔχουσιν 650,8.
ἔργον ἀμεμπτον 797,1. κόσμον 1069,5.
δρόμον ambulationem 714,2. ἀμέμπ-
τως 1041,3.
ἀμεμφὲς ἀγαλμα 740,1.
ἀμένηνα πονήσας 618,28.
ἀμερίμωως 727,11.
κερδέων ἀμετρησίῃ praef. 877b.
ἀμετρήτων μᾶλα μόχθων 840,1.
κάλλος ἀμετρον 1062,2.
ἀμήτορα μητέρα 365,3.
ἀμητὴν 1028 col. II 38.
ἀμνηχανίης πόρον 1073,4.
γάμων ἀμαδάντων 204,13.
ἄμματα παρθενίης 248,8.
ἄμμι 461,9. 590,9. ἄμμε 208,21.
ἄμμιγα 474,8. 948,4.
ἄμμορος πάτρης Add. 242a10. -ἐσθλῆς ἡ-
πίδος 551,11. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.

ἀμμοφανῆς χθών Aegyptus 430,3.
 ἀμοιβαδῆς 998,9.
 ἀμοιβῆς ὑπατίας 919,10.
 βιώτοιο ἀμοιρος 730,1.
 πατρίδος ἀμῆς 537,2.
 ἀμουσος 247,3.
 ἀμπελος θαλερῇ 720,6. — ῥαδινῇ 812,3.
 ἀμπελος ὕδωρ πιούσα 1119,1. ἀμ-
 πελον 1028 col. II 39.
 Τρωῶν ἀπ' ἀμπελόεντος 442,3.
 δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνην 698,4.
 παγίδας ἀμπλακίης 421,4.
 ἀμύμωνσιν 451,3. 594,6.
 ἀμύντορα πατρίδος αἰῆς 1080,1.
 ἀμύριστα στέμματα 418,5.
 ἀμφαδὸν γραεφ. 938a6.
 ἀμφεπες ἔργα δίκης 173,16. τάφους ἀμ-
 φεπε 264,8. ἀμφὶ δὲ νῆκα ἔσπετο 928,9.
 ἀμφιᾶλιν Ἰθακᾶ 187,2. ἀμφιᾶλιν
 ἀνδρῶν 859,4.
 ἀμφιβέβηκεν ὅστέα Φοῖβος 473,3. ἀμ-
 φιβέβηκε κόνις 234,2. -θεοῦ χάρις
 1068,3.
 ἀμφιβαλὼν ὀροφὴν 402,4. ἀμφέβαλον
 ἔρκεσι 1068,59. ἀμφιβαλὼν πτερύ-
 γεσσι νεοσσόν 1033,20. ἀμφὶ βα-
 ρυζήλου τέρμα βαλοῦσα τύχης 214,6.
 χλαμύδεσι ἀμφεμμένοι 1035,25.
 ἀμφιθαλῇ πόσιν 550,8.
 ψαλμοῖς ἀμφικρότοις 928,8.
 ἀμφύκρυτον σελήνην Add. 874a2.
 ἀμφιδόγους δίκας 647,15.
 θῶκος Ὅσειριδος ἀμφιπολεύω 415,5.
 ψυχῇ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφι-
 πολεύει 1046,47.
 ἀμφίπολος Minervae 97,1. Διὸς 556,1.
 ἀμφίπολον γεράων 1046,52. ἀμφίπολ'
 εὐτραφίης 1036,1.
 ἀμφὶς ἔχουσιν 546,5.
 ἀμφιστέφει 995,5.
 κόνις ἀμφιχυθεῖσα 104,5.

ἀμώμητον σῶμα 150 adn. — hominem
 596,1.
 ὦ ἄνα 786,6.
 πηγαὶ ἀναβλύζουσι 810,9.
 ἀναγνώσασιν 427,6.
 ἀναγκαστῆρες ἄτρακτοι 222,8.
 ἀναγράφεται 546,2. ἐν χρηστοῖς πολι-
 ήταις 506,16. Εὐβούλου καί ρα
 ἀνεγραφόμεν adoptata 205,2.
 εἰς μέτρα ἥβης ἀνηγόμεν 193,3.
 ἀναδεξάμενοι 937,1.
 στέμμ' ἀναδησάμενος 873,4.
 ἀνάθημα 440,3. ἀ. ἀπὸ Μήδων 747,1.
 πόντος ἀναιδῆς Add. 463a1.
 ἀναιμουσίναις 1047,5.
 ἀνείλε Add. 307a1. μνάμαν ἀνείλεν
 Add. 228a3. δῶρον ἀνείλόμεθα
 885,2.
 κεῖμαι ἀναισθητος 513,2. ἀναισθητῶ
 περὶ τύμβῳ 502,12.
 ἀνάκεισθαι 829,1. ἀνάκειται Add.
 875a7. ἀγκειμαι 817,4. ἀγκείται
 1046,8.
 μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσεν 1084,10.
 ἀνακρούει ἐπιπομπήν 1026,2.
 ἀνάκτορα Διοῦς 950,2.
 ἐκ βίβλων ἀναλέξας 878,5.
 ἀνήλλατο Add. 646a3.
 ἀναλκιν 459,3.
 ἀνέλυστα νηδὺν 1028,17. ἀνέλυστα ab-
 solute 713,2. ἐς θεοῦς ἀνέλυστα
 340,7. ἀνλῶ 1028,55.
 οὐκέτι μοῖρ' ἀνέμεινε 482,3. ἀνάμεινον
 1038,15. 1039,10.
 πόνοιςι πόνους ἀνεμέτρεε 146,3.
 ἄναξ Mercurius 772,2. Hercules
 831,5. Homerus 1084,10. ἄνακτι
 θεῶν 793,11. ἄνακτα ζωῆς Chri-
 stum 427,8. ἄνακτες Caesares praef.
 877b3 et saepius. ἄνακτες θεοί
 618,2. ἀνάκτων θεῶν inperatorum

892,4. ἀνακτος Ἱπποκράτους 537,6.
 ἀνακτος χεῖρες canem sepelivere
 627,3.
 ἀνεξηραίνεται flumen 618,11.
 ἀνάπαυμα μέγιστον sepulcrum 453,3.
 σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων 654,3. ἀμπαύ-
 σας βῆμα 979,2. ἀμπαυσον evil.
 maleficos 818,15. σῶμ' ἀναπαυ-
 σαμένη 609,8. ἀνάπαυμαι νούσων
 650,6.
 ἀνέπεισε 603,4.
 ἀμπετάσω Τηθύν 1028,58.
 ἀμπέταται 546,6.
 ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε 891,2.
 θανάτου ἀναπόστατος 526,3.
 πυρσὸν ἀναπτε κακῶν 818,14. πυρὸς
 ἀτμός ἀνάπτων 1064,5.
 ἀναρθρα φθέγματα 1003,6.
 ἀνασσα Φιλῶν Isis 981,5. ἀνασσαν
 Ἐφέσου Dianam 798,2. ἀνασσαν
 βουλὴν senat. rom. 1046,35.
 χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν 1046,58. ἄλ-
 λοισι μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξεις 1037,11.
 ἀνασσεύουσι 1000,5.
 τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφωμεν 829,4.
 κλῶνας ἀναστέφεται 786,4.
 ἀντανύσῃς χεῖρα 1026,5.
 ἀντέλλεν 568,3. μητέρα ἀντέλλουσιν
 (Memnonis matrem Auroram) 997,2.
 ἀντέειλε σωτήρ μέγας 978,4.
 ἀναιτιθῶ 1096,12. ἀλτροσινήν ἀναθήν
 1046,78. ἀνέθεν 746,1.
 ἀνέτην μογέουσα 674,7.
 ἀναυδος 380,2. ἀναυδος βάξιν Memno
 989,2. acc. 551,2. 702,1.
 τελετὰς ἀνέφαινε 950,2. ἀνέφηγε τ.
 Add. 97a3.
 ἀναφανδὸν ἐπέστη 802,5.
 ἀναφθεγξαμένη 372,33.
 ἀνδριάς 1097,1. ἀνδριάντα 406,1.
 860,5.

ἀνδροελῆς ἀνίη 1034,32.
 ἀνδροφόνος Satanas 1140,4. ἀνδροφόνους
 ληστάς 184,6.
 ἀνεγείρατε ἐκ καμάτων 1027,22. μη-
 μιν ἀρετῆς ἀνέγειρας 896,6.
 ἀνεγκλήτως βιοτεῦσαι 65,3.
 ἀνέδραστον ἔχων ὁρόμον vitæ 502,17.
 ἀνείμι πρὸς τινα adorandi causa 1032,7.
 ἀνίη 653,4.
 ἀνέκβατος ὄρμος 368,5.
 ἀνηρεῖψαντο 874,7. ἀν. Ἀρπυιαί 1046,14.
 δένδρος ἀνέρπει 546,7.
 ἀνερχομένην πελώγους Venerem 810,2.
 ἀνθος ἀνερχόμενον 342,1. ἐς γῆρας
 ἀνερχομένην 974,2.
 ἀνευθε πάτρης 683,4.
 ἱερὸν χώρον ἀνευρομένην 259,2.
 φέγγος ἀνείχε Add. 241a2. ἀνέσχον
 εὐχὴν ibid. v. 19. ἀνασχόμενος
 τελέσασθαι 1078,9.
 ἄνηβον 671,2.
 ἀνήκει (ψυχὴν εἰς οὐρανόν) 422,4.
 ἀνήκεστον πένθος 550,11.
 ἀνηλέα νύκτα 418,3.
 πλέον ἀνθεῖ (magis splendet) 875,1.
 ἤνθουν λαοζόος 42,1. ἀνθέντα κῆ-
 πον 811,3. ἀνθούσης ὥρης 324,4.
 πρόγονοι ἀνθήσαν 852,5. ἀνθήσας
 καλῶς 577,2.
 μελέτας ἀνθημα 948,1.
 ἀνθέστακεν 1103,1.
 ἥβης ἀνθος 658,2. ἄβας ἀνθεσι 233,2.
 ἀνθος βιώτου 663,8. ἀνθος βρεφῶν
 152,5. ὀκτωκαιδεκέτης ἀνθος ὁμη-
 κίης 289,4. ἀνθος ἀπ' Ἰναχίῳ
 464,2. ἀνθεα περὶκεισο 1129,2. ἀν-
 θεσιν ἐν μαλακοῖσι 649,4. ἀνθετω
 ἄχνας 1028,75.
 ἀνθοφόρος sacerdotis 324,2.
 ἀνθοφυῆς βῶλος 103,10.
 Ἑλλάδος ἀνθυπάτοις 902,2. 918,1.

Ἀσίδος ἀνθύπατον Add. 903a4. ἀν-
 θυπάτω 919,2. ἀπ' ἀνθυπάτων
 καὶ ὑπάρχων 909,1. ἀνθυπάτων
 μέγ' ἀμείνων Add. 903a1.
 χρῖσεν γένος ἀνθυποφήνας 1024,2.
 ἀνίη 1034,31. ἀνωὶν θέλγηθρον 1032,4.
 ἀνιάζουσι 404,6. ἀνίασε νήπια τέκνα
 128,3.
 ἀνιγροῦ δαίμονος 562,1.
 ἀνιγρὸς θεοῖς 980,8. ἀνιγρὸν γοῶσα
 507,3.
 πένθος ἀνίητον 550,10.
 κλέος εὐρὺ ἀνῆκεν 403,18. ἱερὴν ἀνὰ
 γαῖαν ἔηκε 1046,71.
 παῖδες ἀνύκατοι 949,3.
 ἀνις αὐλῶν 418,3.
 ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,9.
 ἀνίσων αὐλῶν 350,5. — θανάτων 644,6.
 ἀνιχνεῖν 270,1.
 σῦρανδ' εἶδον ἀνοργόμενον 882,2.
 ἀνόητος πόνος 1064,2.
 νοῦν τε καὶ ἀνορέαν 8,2. ἡγορέη pueri 272,2.
 κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3. ἀνόρου-
 σας 726,5.
 ἀνοσον 68,1.
 ἄντα c. gen. 444,4. 992,2. ἄντα πρὸς
 τινος 223,4.
 ἀνταγωνίας βίου 691,6.
 δάνος ἀνταπέδωκα 613,6. χάριν ἀντα-
 ποδοίη 784,2.
 πολλῶν ἀντάξις ἄλλων 600,1. ἀρετῆς
 ἀντάξιον ἡμετέρῃσιν 563,5. δῶρον
 ἀντάξιον 793,11.
 τύχη ἀντίασεν 244,4. ἀντίασεν τῶν
 δσίων κτερέων 514,4. ἀντιάσαντα
 Ἄϊδω Add. 697a2.
 δαίμων νήπιον ἀντεβόλησε 579,2.
 ἀντιδῶσιν 822,3.
 ἀντιθέου 1033,6. ἀντιθέοις γεράεσσιν
 648,14.
 ἀντικοσμητὴν 933.

ζῶν ἀντέλαβεν θανάτου 547,10.
 ἀντινέμεσθε χάριν 205,8.
 ἀντίπαλοι 932,2. dat. 343,6. acc. 209,4.
 ἀντιπάλων sc. ἵππων 935,4.
 ψυχὰς ἀντίρροπα θέντες 21,11.
 ἀντετάφη 573,4.
 ἀντιτυχῶν ἀέθλων 926,2.
 Ἄμμωνος χάλκεον ἀντίτυπον 835,5.
 ἀντίτυπον τοῖς δακρύοις χάριτα 722,4.
 ἀντιφιλοῦσα φιλοῦντα 79,2.
 ἀντλήσει πένθος 562,10.
 ἄμ' ἀντολῇ ἡελίοιο 1013,2.
 ἀντολίη 441,3. 618,30. ἀπ' ἀντολῆς
 823,3. ἀντολῆς βασιλῆα Memno-
 nem 998,7.
 τᾶντρον ἐξηργάετο 762,2. ἄντροις
 ὀμφαίοισι 1025,2.
 ἄνυμφος 262,4. 463,5.
 ἄνω verbi aoristus ἦνεσα 1028,35.
 ἦνεσας 491,1.
 ἄνωγε 915,6. ἦνωγον 774,5.
 ἀνωδύνον σῶμα 505,4. φαρμάκοις
 ἀνωδύνοις 595,3.
 ἀνωμαλίην Fortunae 257,6.
 ἀνωτατος οὗτος ὁ τύμβων 672,1.
 ἀξιέραστον κάλλος 1068,12.
 ἄξια Μοισᾶν 845,1. Μουσῶν ἄξια καὶ
 Χαρίτων 994,6. σεμνύνοντι τοῖς τρώ-
 ποις τὴν ἀξίαν praef. 1119a2.
 ἀξιθέους νέας 981,11 adn.
 ἀξιθέων γαῖαν 981,12 adn.
 ἀξυνέτων ἀνθρώπων 225,3.
 ἄξιοις 1028,33.
 ἀοζίη 425,4.
 ἀοιδὴν 1089,1. ἀοιδᾶς artis poeticae
 Add. 241b1. πάντων ἐν ἀοιδαῖς
 614,2.
 ἀοιδόν 880,1. 926,15. ἀοιδοῖσιν 781,7.
 τοὺς πρὶν ἀοιδούς 277,1. ὄρνις ἀοι-
 δότατος 330,3.
 ἀοιόμιον εὐνομήσιν 909,2. μνημα

- 450, 1. αοίδιμον αἶεν ὀρᾶσθαι
 1069, 12.
 ὁράτον ἀτραπὶτὸν βιότου 223, 1.
 ἀπαιδούτου τύχης 1096, 4.
 ἀπηγῆθην τὸ τέλος 522, 8.
 ἀπαλοτρεφένων λειμῶνων 1046, 70.
 ἀπαμαυρώσει 1028, 21.
 πατρὸς ἀπάνευθε 552, 3.
 ἀπαξάπαντας 129, 8.
 ἀπάργματα 766, 1.
 θρήνος ἀπαρήγορον 344, 2.
 ἀπαρχήν 753, 1. 754, 1.
 ἀπάρχεσθαι δαίμοσιν ἐκ μελέτης 781, 6.
 κτεάνων μοῖραν ἀπαρξάμενη 776, 4.
 γόνων ἀπάτερθεν 562, 3.
 ἀπάτα Διὸς 1124, 1. ἀπάτην τοῖς ζω-
 σιν ἐποίησα labyrinthum 920 II 5.
 ἀπητίμησεν 1046, 54.
 κέντρον ἀπαυστον ἔχων 534, 8.
 ἀπειλάν 1028, 80.
 μαῖνιν ἠπειλήσα 1028, 43.
 ἄπειμι perii 95, 5. ἄπι imperativ.
 646, 2.
 ἀπείρατος Κύπριδος 717, 2.
 γονέων λυγρὸν ἀπειργε μῶρον 413, 8.
 ἀπειρείησι νόοιο 1078, 5.
 ἀπειρέσιον βίον 358, 1. πένθος 566, 9.
 οὐρανὸν 618, 36. εὐχος 909, 6. ἀπειρε-
 σίων ἡμερίων 863, 10. ἀπειρεσίου
 πόνους 919, 13. Νείλου προχοάς
 1078, 12.
 ἀπειρίτον σθένος 618, 25.
 Ἀπελλαίου mensis Add. 319 a.
 ἀπενθήτοις τέκνοις 436, 1. ἀπενθήτους
 ποιούνται vitae vicissitudines praef.
 877 b.
 ἐν ἀπεράτοις βένθεσιν 1028, 58.
 ἀπευθής 618 ep. 17.
 δῶρον ἀπέσχον 465, 10. κοῦφον ἀπέσχε
 τέλος 259, 4.
 ἀπεχθεά δάκρυα 467, 3.
 ἐν ἀπημουσύνῃ Add. 750 a 4.
 ἀπήμονα χεῖρα 1069, 7. τέκνα ib. 2.
 ἀπηγὴ ἥελιον 204, 19.
 κάλλος ἀπιστον 727, 12.
 ἄπλατον ἔκλαυσεν 618, 12.
 χαίτην ἀπλεκτον 790, 8.
 ἀπλήρωτ' Ἀῖδα 576, 3. 577, 5. 578, 1.
 αἰάξας ἀπληστα 233, 7.
 ἥσκει τὴν ἀπλότητα 716, 5.
 ἄπνου 702, 1.
 ἀπ' ἄρα βέβακε (scil. votum) 1132, 3.
 ὕπνον ἀποβρίζοντες 109, 2.
 ζωνὴν ἀπέδῃσε 482, 1.
 ἀπόδημον 313, 3.
 καρπὸν ἀποδώσει 1039, 3.
 σῶμ' ἀποδυσάμενος 403, 5.
 εἴληχεν ἀποινον 1046, 10.
 ἂ πρὶν ζῶν ἀπεκαρπισάμην 546, 16.
 ἀποκείται πᾶσι τὸ θανεῖν 416, 6.
 ἀποκισσούμενος 927, 4.
 ἀποκληζομένη 863, 2.
 ἐκ γαίης πολλὸν ἀπεκρέμασεν 440, 6.
 ἀπόκρυφα σύμβολα 1028, 10.
 ἀποκυδῆνασαν 164, 1.
 οὐκ ἀπελείπετο τέχνης 243, 28.
 φίλης (matris) οὐκ ἀπολειπόμενος 69, 4.
 μηδ' ἀπόλῃγε ὕμνεϊν 1073, 7.
 μ' ἀπέλουσε λύτρου 314, 6.
 πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547, 7. ὄρους
 ἀπελύσατο πατρίῃ 843, 3.
 χάριν ἀπεμνήσαντο 768, 9.
 βίος βραχύς οὐδ' ἄπνοος 699, 6.
 ἀποπαύετε θρήνων 264, 13. θρήνων
 ἀποπαύεο 345, 3.
 ψυχῆς ἀποπταμένης 425, 2 et ἀπο-
 παθείσης 261, 22. μαζῶν μητρὸς
 ἀποπταμένου 690, 2.
 ἀποπνύου 673, 3.
 ἀποπρολιπούσα μερίμνας 653, 3.

απορρήξας λόγχας 26,3.
 πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα 618,18. φθό-
 νος ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς 583,3.
 χεῖμ' ἀποσεισάμενους 214,4.
 ἀέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' εὐνῆς mulierem
 244,1.
 Ἄλῳς οἶκτον ἀποστρέφεται 354,4.
 ἦς (uxoris) βαρὺς δαίμων ἀπέσχισέν
 με Add. 497a9.
 ἀποτάμνει 993,3.
 γὰν ἀποτεμνομένων 843,4.
 ἀποθῶν δόδυνας 298,6. φόρτον ὁδοι-
 πορίας 710,2.
 ἀπετέχθην (χθονός) 261,5.
 ἀποτιμήσει 1046,92.
 ὄραχμὴν ἀποτείσει 1132,2. ἀπέτεισε
 τὸ πεπρωμένον 509,2.
 πρῶτ' ἀπενεγκάμενος 926,12.
 θυμὸν ἀποφθίμενος 414,2. σῶμα
 ἀποφθίμενον 243,19. ἀποφθίσθαι
 420,2. ἀποφθίμεναι 325,10.
 μύχθος ἀπρακτος 1038,9. 15. ἀπρή-
 κτους λιτάς Add. 241a16.
 ἀπροιόης δαίμων 582,6. νοῦσος 431,5.
 ἀπροφασίστως 65,4.
 ἀπρόφατος Νέμεσις 1046,93.
 φῶς ἦψε Add. 228a6. ἦψαν φῶς
 τὸ γαμήλιον 256,7. παιδιόης ἐγγύθεν
 ἀψαμένου 593,2.
 ἀπύ i. q. ἀπό 988,1. 990,2.
 πρᾶγμα ἀπυστον 1038,4. πάμπαν
 ἀπύστω 1046,16.
 σταλαν ἀπύοισαν 1028,7.
 νοῦσον ἀπωσάμενος 1027,39 cf. v. 23.
 ἀπωσαμέναν μύρον ἔγκυνον 238,3.
 ψαμμὸν ἀπωσάμενοι 1015,4.
 ἔρατο 873,3.
 ἤραρε 1053,1.
 στηλῖας ἄραξεν (fort. στηλῖδα χάρα-
 ξεν) 425,7. ἀράσσων χοιράδας
 1028,76.

ἀργεννοῖσι: κροτάφοις 859,3.
 ἄρματα 1047,5.
 βάσει ἀργυρῇ 805,2. ἀργυρὴν βασι-
 λειαν i. e. statuam 921,1.
 ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.
 ἀργύφεις βιωμαί 382,2.
 Ἄργῳ navis 995,8.
 ὅθεν ἄρδεται ἄστρῳ Ἀθηνῶν 162,5.
 ἀρειοτέρην ἡθέων 511,4.
 πᾶσιν ἀρέσκων 64,3. πᾶσι βροτοῖς
 ἀρέσας 163,2. Μούσαις ἀρέσας
 praef. 474a1. ἤνδανεν οἷς χρῆν
 64 adn. εὐαδε 955,3.
 ἐξ ἀρετᾶς virtutis ostentandae causa
 252,4. σωφροσύνης ἀρετὴν 384,5.
 506,14. 525,4. κρήνης ἀρετὴν 1070,1.
 ἀρηγοσύνη 1050,4.
 ἀρήσιος Ὀρέστης 872,9. ἀρήσιον 33,3 ἀρήσια
 ἔργα 1087,1.
 ἀρηφίλῳ φωτὶ 502,5. ἀρηφίλων φω-
 τῶν 407,3.
 ἀρήτειραν 872,1.
 ἀρητήρ 800,2. 827,3. 6. 873,3 nom. pl.
 406,10.
 ἀριδείκετον αἰδιόην 1089,1.
 τέχναίς ἀριόηλον 351,3. μνάμα 843,1.
 ἀρίζαλον Κλεονίκαν 250,1. ἀρίζαλου
 σοφίης 494,4. πατὴρ ἀρίζηλοιο
 855,1.
 ἐτῶν ἀριθμούς Add. 874a7. τρίτον
 ᾧδων οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει 574,4.
 ἀρίσamon mulierem 260,1.
 ἀνδρὸς ἀριστῆος 343,2.
 ἐν τοῖσιν ἄριστος 419,1.
 ἀριστεύει 1095,2. ἀριστεύων ἔπεσον
 487,2. πολλὸν ἀριστεύοντα 180,3.
 ἀριστεύσας 168,5. τρὶς ἀριστεύ-
 σαντα 601,3.
 ἀριστότοκος 896,1.
 ἀριφραδέως 325,6.
 ἤρκεσα πάτρῃ 1079,1. ἄρκεο 413,7.

ἄρκεσιν 192,7.
 ἀρκετά praef. 288b10.
 ἄρκιον 618 ep. 17. ἄρκια 618,34.
 ἀκροθίνιον ἄρκτου 811,5. ἄρκτοι 1028,
 46. ἄρκτους 407,5. ἄρκτοι se-
 ptemtriones 441,3.
 ἄρμα Phoebi 618,7 et saepius.
 ἄρματι νικήσαντα 932. 933,2.
 ἀρμελατῆρα 618,1.
 ῥυθμούς ἤρμωσε 929,6. οὐ γὰρ ἐν
 ἔξαμέτροις ἤρμωσε τοῦνομα 616,6.
 λόγος ἤρμωσε τινι 889,3. σήματα
 ἡρμόσατο 394,2. στέφος ἡρμόσατο
 985,8.
 ἄρνας κατέχουσι λύκοι 1038,38.
 ἀρνούμενος νύκταν 855,4.
 εὐτεχνίης ἀροτῆρα 601,1. βοῦς ἀρο-
 τῆρες 793,6.
 ἀρότας (βοῦς) 793,2.
 ἤροσεν 496,1. 514,1.
 ἀρούρας Καππαδόκων 640,1. ἀρούραις
 Αἰγύπτου 713,3.
 ἀρουραῖοιο τραπέζης 1015,3.
 μοῖρά μ' ἤρπαξεν ἀδελφῶν κτλ' 476,7.
 ἀρπαχθεὶς τέκνων 321,7.
 δισσιῶν ἀρρενικῶν 727,10.
 ἀρρηκτον κρηπῖδα 1078,3. ἀρρήκτους
 δεσμούς 170,6.
 ἀρρενι ἡθιεύ 474,5. ἀρρενα γυνῆ
 618,16.
 ἀρρήτου τελετῆς 972,4. ἀρρήτων θέσμιμα
 Add. 97a6.
 ἀρρενόπαιδα γονάν 218,12.
 ἄρσην sol. 1031,1. ἄρσена θυμόν Add.
 874a6. ἄρσενας παῖδας Add.
 497a5.
 ἀρτιβίου δόξας 208,3 sed cf. adn.
 τέκνον ἀρτιγάλακτον 205,3.
 ἀρτίγαμος 679,2.
 ἀρτιγενεῖς παῖδας 248,12.

ἀρτίγονον βρέφος 1028,39.
 ἀρτιπνής 444,2.
 ἀρτιθαλεῖ ἀλόχῳ 631,2. ἀρτιθαλεῖς
 ἑλπίδας 348,2.
 ἀρτιος εἰς τι 810,6. ἀρτιον ἔργον
 φέγγος 1028,38. ἐτῶν ἀριθμὸν
 ὀγδοήκοντ' ἀρτῶν praef. 222b4.
 ἀρτιπόκου φωτός pueri 615,2. ματρός
 Add. 805a(a)2.
 ἀρτιφυῆς 334,11.
 ἀρτίχουν 201,6.
 Ἐρεχθειδῶν ἀρχαγέτι Pallas 852,1.
 ἀρχαίων λεχέων prioris coniugis Add.
 241a8.
 δαίδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.
 ἀρχεχόριοι 603,1.
 ἀρχὴν λάμβανε (incipie) 1094,1. εἵνε-
 κεν ἀρχῆς (muneris) Add. 903a6.
 ἀρχῇ πανδημῶ iussu populi 430,6.
 ἀρχὴν Θηβαίων et Αἰγύπτου πάσης
 919,3. ἀρχαῖς muneribus 855,7.
 919,13.
 ἀρχηγοῦ ἱερῶν 585,2.
 ἀρχίατρος 352,4.
 ἀρχιδιαστής 1011,1.
 ἀρχιερεὺς 461. 1062,2. acc. 460,1.
 Ἀσίδος ἀρχιερεὺς 584,1. Ἰσίδος
 ἀρχ. 1047,2.
 ἀρχιμάγου Add. 903a.
 Ἀτθίδος ἀρχός 820,2. ἀρχὸν Βουωτῶν
 855,2. — Ἀχαιῶν 915,1. 3. Κεχρο-
 πιδῶν 972,1.
 ἀρξάντα τὴν ἐπώνυμον 868,3. 878.
 τὴν τοῦ βασιλέως 878. ἤρξα διδασ-
 καλῆς 616,4. ῥόδον ἀρχόμενον 570,3.
 ἀρχόμενον φῶς 583,3.
 πατρίδος (Cyzeici) ἀρχων 880,3. Ἰτα-
 λῆς ἀρχοντα 901,1. ἀρχων ἐφήβων
 950,4.
 ἀρωγῇ κουφίζων πόλιας 905,3.

ἄρωγός 542,6. ἄρωγὸν νοῦσων 202,3.
 ἄρωγούς τῆς ὁδοῦ θεοῦ 1039,8-
 1040,13.
 στάλαν ἀσάλευτον 1028,4. νύκταν 855,3.
 τύμβος οὐκ ἀσάμας 258,1. Ἰπποκρά-
 τος οὐδὲν ἀσημότερος 243,17.
 ἀσαφῆ φθέγματα 1003,6.
 ἀσωνίς 781,11.
 ἤσκουν τὸ δίκαιον 85,3. εὐφροσύνην
 ἤσκουν 490,1. ἤσκει τὴν ἀπλότητα
 716,5. ἤσκησεν παιδίαν 493,3. —
 τέχνην 506,5. 11. 532,1. ἀσκήσας
 κόσμον σωφροσύνης Add. 35 a6. —
 πάσης εἶδους ὑποκρίσεως 606,2.
 ἀσκήσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας
 Add. 875 a5.
 εὐτοκίην ἀσκηθεῖα 1027,40.
 ἀσκητῆς σοφίης 104,2.
 ἀσπάζεσθ' ἥρωα 296,3. ἡσπάζετο
 1002,2. ἡσπάσατο 858,3. 859,1.
 ἀσπάσατο 990,9 (verbum ado-
 randi).
 τῷ πέλον ἀσπασίη 582,5. ἀσπασίοισι
 λόγοις 301,2.
 ἔρις ἀσπετος, 935,5.
 ἀσπίς Ἀργεῖη 931,5. Δάκαιναν ἀσπίδα
 p. aef. 768 a4.
 ἀσταθμον (ἀγαλμα) 805,3.
 βίος ἀστατος 699,5. ἀστατος αἰὼν
 502,16.
 ἀστερόεντα πέδιλα calceamenta sena-
 toria 1046,23.
 ἀστεροπητὴν Δία 1035,8.
 συνομαίμονας ἀστεφανώτους 314,27.
 ὡς ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306 a2.
 ὁδὸν ἀστιβέα 1028,59.
 ἀστονάχhton 556,3.
 ἀστόργου θανάτου 146,6. ἀστόργοις
 amore non expertis 1028,44.
 ἀστράπτουσα Isis 1028,80.
 ἀστρον οὐρανῶν 853,3. ἀστρον δρό-

μος 372,7. — ἀστρον ἡ ἀπάσας ἑλ-
 λάδος 978,3.
 ἀστροφόροι.... 1028,23.
 ἄστου πατρός 938,4.
 Ἄιδος ἀστυφελίκτου 540,3.
 ἄστυλον (γαῖαν) 1046,73.
 ἀσφαλὲς οὐδὲν ἔνειμε Τύχη 240,6.
 ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν 249,1.
 ἀσφοδελον 1135,1.
 ἀταλὰφρονα 325,13.
 ἀτὰρ οὐκ 1046,41. ἀτὰρ οὐδέ 1046,
 43. 45. ἀτάρ 1028,18.
 ἀτάραχον ὁδὸν vitae Add. 241 b 3.
 ἀταρβέος 618,41. Ἡρακλῆος 946,3.
 ἀταρβητον δῆσιον 914,4. ἀταρβήτων
 καμάτων 831,2.
 ἀτασθαλίας κόλασιν 712,4.
 αἰωνοπυρεῖον ἀτάσθαλον 1140,8.
 ἀταφος 285,1.
 ἀτεγκτον Ἀίδην 547,15.
 ἀτέλεστον ἔργον 1051,1. ἀτέλεστοι
 ἐλπίδες 151,9.
 πρᾶξις ἀτελής 1038,42. ἀτελεῖς ἐλπί-
 δας 497,6.
 δυσανότροπος ἄτη 1033,22.
 ἀτιμήσειε 1046,51.
 ἀτίμητον (ἀγαλμα) 805,3.
 οὐκ ἀτιμος ἔην 313,9. εὐτέ μιν
 ὑβρισταὶ ἀτιμον ἄγον 831,8.
 ἀτίτηλεν 695,3.
 κίονας ἀτλαντας 1072,7.
 πένθος ἀτλητον 423,5.
 πυρὸς ἀτμός 1064,5. νέκταρος ἀτμών
 787,1.
 ὁδοιπορίας ἀτονήσας 613,4.
 ἀτρακτοὶ μοιρῶν 222,7.
 ἀτραπὸν ἱστορίας 878,6.
 ἀτραπα (nom. ἀτραπῆ?) 223,2 adn.
 μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι 1046,77.
 ἐπ' ἀτρεκές 185,12.
 μοῖρῃ ἀτρέπτῃ 507,2. accus. 727,1.

ἀτροστώ κραοία 242,1.
 ἄτροπος Κλωθὺ 462,9. — νόμος (μοι-
 ρῶν) 288,5. ἄτροπα γραφάμεναι
 (μοῖραι) 153,4.
 ἀτροπὸν i. q. ἀτραπὸν (?) 475,1.
 ἀτρυγέτης scil. θαλάσσης 863,9.
 ἀτρυτου (μοίρας) 222,7.
 αὐγῆς σεληναῖης 1046,27. αὐγᾶς vitae
 560,7. ἄλιω αὐγᾷ αἰθόμενον Mem-
 nonem 990,1. 3. αὐγαῖς ἐν καθα-
 ραῖσιν 649,8.
 αὐδᾶ Memno 1000,7. θεὸς αὐδᾶ
 1041,9. αὐδάσε 989,8. αὐδάσαν
 185,4. αὐδάσαις part. 991,1.
 αὐδήσαντος 998,5. αὐδάσαντος 988,1.
 χαίρειν αὐδήσαντες 205,7.
 αὐδῶς 1002,1. πολεμογράφον αὐδάν
 praeef. 877b3. αὐδαν ἢ Memno
 990,7.
 αὐδήεις 1000,2. 1006,1. 1007,2 (de
 Memnone). στηλὴν αὐδήεσσαν 402,2.
 αὐερύσαι 1036,10.
 αὐθαίμου 214,2.
 αὐλῆς πρόθυρον 1056,1. αὐλὴν (Περ-
 σεφόνης) 494,1. Δῶς αὐλᾶς 288,4.
 αὐλακα 1028 col. II, 37. αὐλακα
 Δηοῦς 116,1. αὐλακος ἀγυῖα
 1028,2. αὐλακος ὑδροφόρου 599,4.
 αὐλειὸν 1075,6.
 αὐλοβόαν 928,6.
 αὐλός 788,1. αὐλῶν ἄνις 418,3.
 αὐλῶν ὁμοκλή 1049,7. πηκτίδος
 αὐλοῖς 271,1.
 αὐλωδός 926,9.
 γενεὴν βίοντον τ' αὐξε Add. 750a4.
 αὐξεῖν πάντα 1031,1. αὐξων γενεὴν
 822,1. αὐξουσα φήμην 211,4. ἠύξα-
 νόμην 314,10. τέκνων αὐξάνου ἐν
 γενεῇ 430,10. αὐξόμενον 867,1.
 αὐξήσεις 1064,10. ἥβη αὐξηθέντα

209,3. accedit barbarum αὐξού-
 μενον 462,3.
 δόλφῃ εἴμ' αὐή 1037,8.
 ἀύν[ος] 423,8. ἀύνοις φυλακαῖς
 1033,14.
 αὕρησι Ζεφύριοι 1046,22.
 αὕστηρὸν πόνον 201,5.
 κατ' αὕταν 180,3.
 ἤυτησεν 995,7.
 ἤυσεν φωνῇ 1009,3.
 αὐτό adv. i. q. ἄρτι 540,1.
 αὐτομάτῳ θανάτῳ Add. 497a2. αὐ-
 τόματοι 257,8. αὐτόματα 1110,5.
 αὐτόχθων 771,2.
 αὐχῶ c. acc. 567,3. αὐχεῖ 822,5.
 932,7. μεγάλ' αὐχῆσασα 489,1.
 ἠύχουμην 192,1.
 αὐχμηρὴ βάτος 548,2. αὐχμηροῦς
 Ἰλίδος εὐνάς 431,3.
 αὐχμῶ gen. 1028,56. col. II, 9.
 πυρκαϊὴν ἀφαγνίσαι οἶνω 1034,28.
 ἀπὸ δεσμῶν ἐλόντες 849,3.
 ἀφανῇ (velut τύμβον) 190,6.
 ἀφανίσει 376,8. ἡφάνισε 380,6. 492,3.
 τὸ κάλλος 531,2.
 ἄφαρ 551,7. 1034,18.
 φωτὸς ἀφαρπασθεῖς 577,3.
 ἄφατον τάχος 618,4.
 οὐδὲν ἀφαιρότερος χρυσοῦ λίθος 875,1.
 ἔργα χειρῶν γυνῆς πολλὸν ἀφαιρο-
 τερα 851,2. Κυθναίων ῥεῖθρων
 ἀφαιροτέρην (γέφυραν) 1078,6.
 ἀφεγγεα χώρον 372,13. νύκτα 420,3.
 ἀφειδέες ἀγῶνες 1064,12.
 ἀφελῇ ψυχὴν 727,5. ἀφελῶς 727,14.
 τὴν ὑπάτην ἀφεςω 795,1.
 ἀφευκτος ἀνάγκη 563,7.
 ἀφηρώξε 191. 192.
 ἀφθάρτοις Μούσαις carminibus 226,5.
 ἀφθάρτως ἐτίμησαν 919,10.

αφθιτος ἐν ψυχῇς 673,1. ἀφθιτε
δῆμε 200,1. ἀφθιτε Νυμφάων
828,2.

ἀφθόγγω φθεγγομένα στόματι 234,4.

ἀφθονος εὐλογίας πηγὴ Add. 35a5.

ἀφί i. q. ἀμφί 215,5.

θυμὸν ἀφέντα πόλει 466,2.

ἀφιζάμενοι 981,9.

ἀφλέκτους πεύκας Add. 241a1.

ἀφώρισε κάλλος (Venus) 244,3.

ἀφρώεντι ὕδει 1028,74.

βρέφους ἀφύλακτος Ἑρηνός 218,7.

ἄφωνον στηλῆν 402,1.

ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.

εἰς ἀχάριστα σπειρων 618,14.

ἀχθενοῖσι βόεσσιν 618,16.

ἄχθος χθονὶ κείμενον 1061,1. ἄχθος

ἔχουσα κραδῆς πένθεος 679,4.

ἀχθαφορεῖ 1102,2.

δεσμῷ ἐν ἀχλύεντι 748,3.

ἐπικείμενος ἄχλυν 310,3.

ἄχρας ἀνθεσιν 1028,75.

ἄχρους βέλος 1034,10.

Χριστὸς ἀχραντος 1067,4. gen. 427,7.

ἄχραντον δοξαν 427,9. ἄχραντον

(ἀγαλμα) 805,3. ἄχραντα θέσμια

Add. 97a6. ἄχραντα ἐκύησε 671,2.

ἄχρι c. acc. 618,8. ἄχρῃς ὅτου 314,

24. ἄχρῃς ἐπὶ 1028,42.

ἄψαυστοι τέκνων 241,2.

ἀψευδεῖς τοὺς αἰδοὺς δεῖξα 277,1.

ἀψευδέσιν ἄλλαρ ἐπ' ὀμφαῖς φαίην

1035,10.

ἀψίδα 440,9. 445,4. ὑπὲρ ἀψίδων

1078,7. ἐς δεκάταν ἀψίδα σελάνας

1028,38. ἐφ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου

618,3. 33.

ἄωριον 16,1.

ἄωρος 12,2. ἄωρον μίτον μοιρῶν 478,1.

ἄωρος περιπέσοιτο συμφοραῖς 376,9

cf. seqq. ἄωροτάτην ἡλικίην 372,32.

ἄωρότηταν 372,32 adn.

ἄωτον 1089,7. ἄκρον ἄωτον 455,1.

νεαρᾶς ἀκμῆς ἐν αὐτῷ 154,3.

ὄργια βάζων 587,5.

βάθρον τὸ Ταρτάρειον 1034,19. βάτ-
θρα 807,4.

εἰρήνης βαθυκάρπου 792,1.

βαθυκτεάνων ναετήρων 1069,1.

βαθυνομένας νάσως 1028,70.

βαθὺ γῆρας 452,12. βαθείας ἐκ
φρενός 1028,13.

βαίης ἄπο 582,5.

νέας βαίνουσιν ἐς ἐλπίδας 465,1.

τοκέων βάκτρον 257,2.

βάκχοις 871,7.

βάλλε δάκρυον 363,6. βάλλον ἐμὸν

δλέτην δαίμοσιν 334,15. ἀκτίσιν

βαλλόμενος πυρίνας Memno 987,2.

βάλλον ἐς μακάρων νήσους 366,6.

βάξιν 989,2.

βαρβίτω 102,3.

νόσω βεβαρημένος 335,3. γήρα
608,6.

βαρναμένον 180,2. 182,2.

βαρναλγῆς νοῦσος 228,3. 803,3. 1027,23.

θρήνος βαρύδουπον 344,13.

βαρυζήλου τέρμα τύχης 214,6.

Κλωθὴ βαρύμηνις 693,1.

ἀστάρχοις βαρυπάμοσιν 1028,44.

βαρυπενθᾶς 367,3.

βαρυπενθῆς 212,3.

χεῖρα βαρυφθονον 376a1.

ἥς (νόσου) ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βάσανον 722,2.

βασάνων ἀνάγκη 1064,6.

βασίλειαν θεσμοφόρον 1028,69. βασι-
λέας μέρος 768,8.

Αἰγύπτου βασίλεια Isis 1028,1. βα-

σίλεια γυναικῶν Faustina 1046,51.

βασίλευς et βασιλῆς inperatores ro-
mani saepissime. — νόως ἐκ βασι-

λήων 1028,5. βασιλεῦ (Παῖαν) 799,1.
ἀντολὴς βασιλῆα 998,1 et βασιλέος
ἐπίου 1003,3 (Memno). ἐς βασι-
λῆος ἰκέσθαι (Aegypti) 118,3. θειο-
τάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ (Nicochreos
Cyprius) 846,4. Ἀντίοχος βα-
σιλεύς (Balbillae proavus) 991,
12. ἐκ γένεος βασιλῆων 900,1.
βασιλῆα archont. att. 972,1. βα-
σιλῆα λόγων 910,1. — βασιλεύτερος
1046,36.

θάλαμον βασιλείον Add. 888a3.

δελίω βασιλῆον 1028,48.

βασιληίδος (Sabinae) 989,3. 991,11.
dat. 988,3.

βασιληίδος ἀρχᾶς 1027,10. -ῖδα τι-
μάν 1028,53.

βασιλίδος 685,6.

βασιλίαν πίστιν 1060,1.

βασιλισσαν Ἰσιν 1023,3.*

βάσιν πεδίων 1028,72. σὺν βάσει
ἀργυρῆ 805,2.

βασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀίδης 496,6.

βασκανίαις Αἰδέω 381,2.

βάσκανος Satanas 1140,4. βασκάνῳ
πικρῷ 734,2. βάσκανος δαίμων 345,1.
vocat. 569,3. φθόνος 379,1.

βάτας 548,2. βάτοι 546,5.

νηῖο βεβήλοις 109,1.

ἄχους βέλος 1034,9. Ποντίων βελῶν
classis Ponticae 337,1. βελέεσσι
invidiae 1116,1.

βέλτερον 986,1.

Βένετον μέρος circense 935. Βενέτους
ibid. v. 6.

βενεφικάριος ἡγεμόνος 444,3.

βένθεσι πλαζομένη (vel νηχομένη)
872,8. ἀπεράτοις βένθεσιν 1028,59.

μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.

βῆμα ἀμπαύσας 979,1. βῆμα θεητροῦ

820,1. βήματι Βιθυνικῷ tribunali
395,4.

μηδὲ βιάζου θεόν 1038,10.

βιαιῶν θανάτῳ 624,3.

ἐκ βίβλων δρεφάμενον 853,4. ἀναλέ-
ξας 878,5. — V. βύβλος.

βικαρίῳ 919,2.

βιοδῶτα Aesculapi 1026,5.

βιοδῶτορος Ἀθιδός 820,2.

βιολόγος φῶς 609,6.

ἐκ γαίης βλαστῶν 75,2. Χῖος γενεὰν

βλαστῶν 88,3. εἰς κρύνα βλαστή-

σειεν ὅστεα 547,1. βλαστήσαις

εἰς ἄνθεα ib. 4. ἀγαυοτάτων ἀπὶ

πατρῶν βλαστήσας 403,4.

βλαστήματα τέκνων 275,3.

βλαστὸν filium 224,6. βλαστὸν γαίης
659,1.

βλαψίταφον κόλασιν 712,4.

βοαγός 806,1.

βοαύλοις 1028,73.

βοηθὸν ἔξεις τὸν Πύθιον 1039,2. 1040,7.

θρήνοισι βοητὸν ὑμῆναον 418,7.

βόθρους 1034,24.

βολαῖς κεραυνῷ 1028,80. βολαῖς σελά-

γεσκε 1028,9. βολαῖς χρυσοῦ 832,2

πυροφόροις βοτάναις 321,2.

δένδρεα βοτρύεοντα 1046,69.

βοτρυοστεφάνῳ κυμυιδία 38,3.

βότρυν 1028,79. βοτρυῶν 812,4.

βοτρυώδεος οἴνης 88,5.

βουβρωστis 793,3.

θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων 892,4.

βουλάρχον Add. 277a6.

βουλευτής 714,3.

ἐν βουλαῖς ἄριστον 854,3. ἐν βουλαῖς

κρατίστους 878,1. βουλὰν καὶ θαρ-

σος ἔχων 112,3. καὶ βουλᾷ καὶ

χερσὶν ἐς Ἄρεα (πρῶτος) 187,3.

βουλᾷ καὶ χερὶ 855,6 βουλᾷ τε

ἀνάγκης 150,7. βουλαῖς Ἀρτέμιδος 872,12. βουλαῖσιν τινος 949,5. σαῖς βουλαῖς Add. 805a12. — πρωτίστον βουλῆς ἡδὲ πόλιος ὄλης.
 ἀστέρα βουλυτοῖο 618,15.
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.
 νίκης βραβεῖον 318,4.
 βρέτας 1025,7. praef. 831a1. hominis imago 958,8.
 ἀκρύοισιν ἔβρεξαν ὄλον τάφον 699,5.
 βριαρῆς στρατιῆς 448,2. βριερὸν λέοντα 1082,2.
 βριθύσσα φόνων (γαῖα) 793,4. βριθομένα (πλοκάμισον) 1028,18.
 βρότεια πνεύματα 575,5.
 βροτοκτόνον sphingem 1015,6.
 βροτολογόν Apollinem 1034,29.
 βροτοφθόρος Ἄδης 544,1.
 βρώμαν 1028,46.
 βρώσαν Christa 725,5.
 ἰσας ἐπὶ βύβλους totidem libros scripsit quot annos habuit 305,2. μεμνήσμαι σεῦ καὶ ἐμῇσι βύβλοις 1005,2. βύβλους in museo positas 829,2.
 ἐκ βυθίου πόντου 1033,16. ἐκ βυθίας ἰλῦς 1028,71.
 θάνατος καὶ βυθός (πάντων τέλος) 459,7. πολλὰ βυθοῖσι καμῶν 613,4.
 ἤγαγε σῶμα βυθοῖσι 642,13. ἐγκατέκρυψα βυθοῖς 863,4.
 γαῖα 563,1. 703,3.
 παῖς γαῖος 606,1. — V. γῆ.
 γάλακτος δεομένων τῶν παιδῶν 176,5.
 γαληναῖσιν ὅπωπαῖς 403,2.
 γαμετῇ ἀλόχῳ 310,2.
 γήματο εἰς Μαραθῶνα 1046,5.
 γαμήλιον φῦς 256,7. ζυγόν 564,5.
 γαμικὸς μῦθος ἐν φθιμένοις 288,7.
 γαμῆς ἐλπίδος 325,14.

δικαίων ἐκ γάμων 1039,5.
 γάνος οἶνας 853,5.
 εἰς ἐγάνωσεν ἰάκχοις Ἴσιν 985,3.
 γαστρός μοῖρα 314,22. φέρω ἐν γαστρὶ φῶτα et ἔχω κατὰ γαστρός τινα (loquitar lapis) 502,1. 9.
 γειαρότας (βοῦς) 793,1.
 γειτνιάωσαν πόντῳ κτλ. 810,11.
 γείτων Σαράπιδος 875,2. γείτονα πυραμίδων sphingem 1015,5.
 μὴ γελᾶσης μοῖραν 284,1.
 γέλωτα χεῖς ἱερεῦσιν 1027,32.
 γέμουσι πλούτου (mortui) 128,7. Χαρίτων γέμοντα 622,1.
 γενέθλας ἀρχάν 1028,36. Ζηνὸς γενέθλι 1035,3.
 γενέθλιον νηδύν 1028,17.
 τεκέων γενέθλι 824,1. ἡμερόντα γενέθλα 403,13.
 ἄρτι γενειήσαντι Add. 552a3.
 ἄρτι γενειάσκων 100,1.
 γένεσις genitura 314,21.
 γενέτειρα μοῖρα 287,5.
 γενετῆρες parentes 502,10.
 γενέτου epigrammatis i. e. poetae 979,4. γενέτας parentes 1026,6.
 γενέτωρ 205,1. 218,3. 698,7. 852,3. 917,4.
 γεννάδας 424,7.
 ἔχει τὸ πρᾶγμα γενναῖαν ὑπόσχεν 1039,20. 1040,25. γενναῖά σου 667,4.
 ὁ ταλαίφρων γεννήσας 314,13.
 γέννημα 592,1.
 θεῷ γεννήτορι πάντων 915,7.
 ἐκ γένους γένος 502,28. Μουσῶν σεμνὸν γένος Add. 228a7. μαρμαράων τὸ γένος 920 II 7.
 γεραὸς νόος 853,1.
 γέρηρέ με δῆμος 946,2. δῆμον βουλήν τε γεραίρων 120,3. τίμησε γεαίρων 39*

502,3. ἐπεστεφάνωσε γεραίρων Add.
97a7. ἐλέγους σε γεραίρων 1000,1.
γέρεθραν εἰκόνι 892,4. δῶμῳ (templo)
γεραίρει 1064,4. σοὺς ἐγέραιρε τό-
πους 815,6. θυσίην λοιβαῖσι γεραίρει
815,3. μῆρα γεραιόντων 1035,20.
μῆμα γερασσάμενος 425,8.
γεραῖρα sacerdos 44,1.
γεραίρω Τιθώνιο 992,1. γεραῖς συν-
όδου 409,7. γεραῖς χερσίν 670,2.
γέρας (plur. γέρα 1046,45. γέρα
889,7. γέρατα 1046,29) sacerdotium
866,4. statua 845,3. 849,1.
935,2. γεράεσσιν donis 857,3.
τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων 7,2.
θανοῦσιν 502,6. ἀποφθιμένων τοῦτο
γάρ ἐστι γέρας 249,4. εἴπερ χρηστοῖς
γέρας ἐστὶν 48,6. εὐσεβίης γέρα
199,6. σαοφροσύνης γέρας 338,3.
τιμᾶς γέρας (?) 884,1. γέρας τελέ-
σας 773,2. ἀμφίπολον γεράων
1046,52.
γερουσία prae. 1119b1.
γευομένην ζωῆς 371,1. γεύομενον ζωᾶς
576,1. βίτου 540,1. γευσάμενη
βίτου φωτός 421,1. γευσάμενον θα-
λάμου 520,3. γευσάμενος ἥβης 587,1.
γέφυραν 1078,9.
γεωμόρον τέχνην 185,8.
γεωπονίης 446,5. 452,2. 453,4.
γεωργός 618,13.
γῆς γόνος 606,4. γῆς παῖς 1037,6.
κατὰ γῆς τάφον ἔτευξε 399,2.
γῆθεο 421,3. γηθόμενον 452,12. γέ-
γηθε 1027,24. γεγηθώς 314,5. γε-
γηθότες 1027,4. σκιρτῶσα γέγηθας
649,3. γαθομένα πεδίοισι Μέμφις
1028,4. ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα
240,3.
γηθοσύνη 321,5. γηθοσύνην 859,6.

γηθοσύνοι 1027,36. γηθοσύνοις ιε-
ρεῦσιν ibid. 31.
γηραῖ μῆτρί 434,8. γεραῖον βι-
τᾶς τέρμα 241,10. βίον γεραῖον
μέτρον Add. 497a11. γεραῖσι μιγέ-
μεναι ἡλακότησιν 1046,18. γεραῖς
573,4.
γεραλέου βίου τέρματα 237,2. γερα-
λῆς ἐλπίδος 376,3. γεραλέην ἐλπίδα
201,6.
γῆρας θέμενος 446,4.
γηράσκειν καλῶς 861,4. ἀφθόσως γη-
ρασκέτω 463,6. γηράσκοντας 449,6.
γηράσαντα 303,4. 452,18.
γηροκόμους filias 536,4. γηροκόμῳ
χέρα 152,12.
γῆρος i. q. γῆρας (?) 426,3.
γηροτρόφους ἐλπίδας 233,10.
γῆρην 986,2. 1000,6.
παιδείας ἡλιπία γενέσθαι 167,5. ἡ;
ἐγένου σοφίας 523,3. χρόνοις πολ-
λοῖς γεγαῶτα 601,2. γεγαῶτι κα-
σιγγήτω 173,19. — ἐγεντο 187,2.
406,8. 990,12. — γενέσθην nata
sum 870,4.
γνωθὶ βίου τὸ τέλος 533,2. μή οὐκ
κακὸν γένος 689,4.
γλαυκώλεον Τηθύν 1028,58.
γλυκώτερον 572,4.
τὴν πάντων γλυκίω 678,1.
γλυκύθυμον 462,15.
ἐγλυφα 620,4. ἐγλυφεν prae. 831b1.
γλύφας 841,5.
γλύμμα 1129,1.
γλυπτῇ στήλῃ 149,1.
γλυφῇ 917.
γλυφικῆς 841,4.
γλώσσαν τμαῖξε (Cambyses Memnonis)
991,3. γλώσσαν Ἀθηνῶν Herodem
1046,37.

γνήσιος ἑραστής 829,3. τέκνα γνήσια
 κούχι πόθα 120,6.
 γνώμας μύθων 851,2.
 γνώμων νόος 1028,51.
 γνώριμος discipulus 883,2.
 γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι 716,7.
 γνωτὴ Add. 228 b3. γνωτῶν 404,5.
 γνωτοῖς πᾶσιν 91,2. 698,2.
 γοηρὸν ἔαχε 790,7.
 γονέτου (αὐ γενέτου?) 427,3.
 γοσὴν Δόμνας filiam 372,15. γονίῳ
 subolem 476,6. γοναῖσι Σοφοκλέος
 208,5.
 γοσοέσσας αὐλακας 1028,1.
 τὸν ἐν γονάτεσι Πρίηπον 782,5.
 γονέων ἐλπίς, ἔπειτα νόος 116,2.
 γοργῶπις Ἀθήνη 1046,54.
 Γορπιαίου mensis 323.
 γουνὸς Ἀμύνκλης 473,5.
 γραῖα 550,12.
 γράμμα et γράμματα titulus 89,6.
 114,1 (τὰ πρόσθετ. γρ.). 258,5
 (κολαπτόν). 616,2. 679,1. 722,7.
 797,2. 825,3. 978,5 (ἀγνόν). 982,1.
 σχεδίου γράμματος 618 ep. 6. γράμ-
 ματα Πιερίδων 851,6. — εἰς πέλα-
 γος γράμματα γράφαι proverb.
 1038,8.
 γραμματεῦσαντα τοῦ συνεδρίου 964.
 γραμματικὸς κλεινὸς Aristophanes 1085,
 12. — γραμματικῆς τέχνης 534,4.
 τέχνην γραμμασίον ἰχνεύειν 185,9.
 γραπτὴν λίθον 1089,8. εἰκόνα γραπτὴν
 97,1.
 γραφεῖον 980,4.
 γραφὴ titulus 211,4. 347,1. 417,2.
 721,4. 722,3. 783,2 (γρ. παρῶσα).
 957,5. — γραφαῖς picturis 1075,6.
 γραφίδεσσι κατέξυστα 1028,11.
 ἔγραψε ἀπόψεως 1099,1. ἔγραψε καὶ
 ἐχάραξε 1101,1. τύμβον γράψαν

313,14. στήλην γράψατο 527,4.
 ἄταφος ὥδε γέγραμμαι 285,1. —
 V. γρίφων.
 γρόππατα 990,11.
 γρόπτα 991,14.
 γρόφων 740,2.
 γυάλοις ἐν Τήλῳ 199,3 . . . γυάλοις
 1032,6. Ἀπόλλωνος γυάλοις Delphis
 Add. 875 a7.
 γυῖα 1016,5.
 γυιοπαγεῖς καμάτους 853,6.
 γυμνὰς ἐπλετο ἀμφί τι (exercitatus)
 104,4. — γυμνὰς exercitatio 223,7.
 239,3 (γ. εὐμύχθου). Add. 552 a5.
 γυμνάδος πόνοιν 201,5. γυμνάδος
 ἔργοις 233,1. — γυμνάδος ἐν τεμένει
 222,2.
 γυμνασίαις 949,6.
 γυμνάσιον 490,2. 970,1. γυμνασίαις
 παρεδρεύον 689,6. τῆς ἐν γυμνα-
 σίοις φιλίης 958,11. γυμνασίον
 φίλος 207,2. γυμνασίον ἔργα 74,5.
 ἐν γυμνασίῳ Ὀμηρεῖω 860,4. γυ-
 μνάσιον iuvenes 252,6.
 γύψου μεστὴ βάζει 805,2.
 οὐχ ὑμέναιον ἐδαδουχίσατο μήτηρ 413,3.
 δαδούχε Διὸς τέκος 818,23. — δαδού-
 χος Κόρης 822,9. ἀπὸ δαδούχων
 γεγῶτα 950,1.
 εἰκὼ δαιδάλων Add. 805 a(a)3.
 δαίδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.
 ἀπὸ δαίμονιου 95,4.
 δαῖμον Apollo 802,1. Sol a Jove
 adpellatus 618,34. δαίμονες αὐτοί
 dei 526,2. Add. 688 a1. μετὰ
 δαίμονας ἄλλους 243,5. δαίμοσιν
 εὐσεβέσιν dis manibus 607,1.
 κύλιξ δανυμένοισι πρέπει 1049,10.
 δαινύσθω φλόξ 1034,26.
 δαιξάνδρων ἀπὸ χειρῶν 1028,45.

προτιτύσκετε δαίτα 1035,24. ἡδόμενον
 κατὰ δαίτα 312,14. λυπρὴν δαίτα
 Χάρωνι 647,16.
 δαίδας 818,12. 822,8.
 δαίφρονι (Orsippo) 843,1.
 δαίοντες (μῆρα) 1035,22. πόντος καὶ
 γαία δάσσαντό με 432,3.
 δαιώσας ἄνδρας 26,2.
 κραδίην δάκειν 434,7.
 ἂ μάτηρ σε τέκε δάκρυ 201,1. οὐδὲν
 πλέον ἢ δάκρυ' οὔσα 365,6.
 δακρυχαρῆς Πλούτων 575,5.
 δακρυχέουσιν 379,4. δακρυχέων 406,9.
 δακρυχέων συγχὸν ἀπὸ βλεφάρων
 563,4. οὐ παύεται δακρυχέουσα
 423,7.
 ὁ φθίνος αὐτὸς ἑαυτὸν δαμάζει 1116,1.
 χώρης πυρὶ δαμαζομένης 1015,2
 adn. δαμαζομένης θαλάσσης 1028,
 64. νοῦσου ὑπὸ στυγερῆς δεδαμα-
 σμένη 550,9.
 ἀποδοὺς τὸ δάνειον Add. 672a4.
 πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν 613,6.
 δαπάνησον Add. 646a6.
 εἰς κενὸν ἢ δαπάνη 646,10. τὴν διμερῇ
 δαπάνην ἐξαπύσας χάρισιν 430,8-
 εἰς δαπάναις 818,8. δαπάναις
 ἐτοίμοις 1075,3.
 δάπτοισα 1026 col. II 7.
 δάφνας κλῶνας 786,4.
 δαφνηφορήσαντος 1082a.
 ἐδάης Πιερίδας 268,4. ἐδάησαν ἄξια
 Μοισᾶν 845,1. δαεῖς ἀλεξητήρια
 νοσίων 884,3. δαεῖς 1093,2. δα-
 ῆμεναι 530,1. 877,3. 1000,5. 1068,
 11. δεδαώς ἄκυσμα νόσου 554,2.
 τέχνην δεδάημαι Ἰπποκράτους 537,6.
 δεῖγμα θῆκεν 257,6. δεῖγμ' ἀρετᾶς
 860,6. δεῖγμα χειρῶν Add. 805a(a)6.
 δείκηνλον 1102,1.
 ἀντιπάλους δεῖμα 343,6.

ἰχθύος ἐν δείπῳ christianorum 725,11.
 εἰς ἀθανάτους δεισιδαίμων 607,3.
 δεκαμάζου Cereris 406,10.
 δεκάπρωτος ἀνὴρ 406,2.
 δεκάτην dicatam 748,4. 751,2. 756,2.
 765,2. 778,2. 809,1.
 ἐτῶν δεκοκτὶ 566,1.
 δεκοτῶ ἐνιαύτῳ 988,5.
 δέλεαρ σοφίης 880,6.
 Ὀμήρου δέλτον 185,10. eiusdem ἐν
 δέλτοις 471,2. δέλτον ἀνατιθεῖν
 1096,12. νέην δέλτον 1089,9. ἀπὸ-
 κρυφα σύμβολα δέλτων 1028,10.
 δελφίς Arionis 1086,2.
 πᾶν δένδρος χαρίεν 546,7.
 δεξιὸς ἰστία ἰκάνων ventus 1023,11.
 δεξιὸν ἱγητῆρα 289,3. δεξιὰ adv.
 573,4.
 τοῖς ἀδικοῦσι δέος 906,4.
 δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις 737,1.
 δεσποσύνη Τύχης 526,2.
 ἔτι χροάοντος ἰούλου δευόμενον 569,2.
 δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. ὅσων σὺ
 πάρος δεδευμένων 790,6.
 δεύτερος ὡν τάξει 38,4. οὐδ' Ἐπαμ-
 νωνίδου δεύτεροι ἐδράμομεν praf.
 768a6.
 δεχνύμενος θάνατον 141,2.
 δέχεο γηράσαντας ἐς Ἄδου 452,18.
 δέξαι τινί τι 740,1. πρὶν δέχθαι
 χρυσόν 1092,2. μωαστήρα δέδεξαι
 265,5.
 ἔδησεν coercuit 368,5. δῆσω ἐγὼ
 Σωσίικλειαν 1136,1. 3.
 παλάξαι χεῖρα δηῖω λύθρῳ 549,9.
 δηῖων ἔργα 1049,4. φάλαγγα Add.
 874a8. — δηῖον bellum (?) 914,4.
 τύχης δηλήμασι 538,1.
 δημιουργὸς τῶν ὅλων φύσις 1002,4.
 δημόθεν 967,2.
 δημοκοπία praf. 877b.

πολλοῖς δήμοισι civitatibus 609,1.

— δήμος Πρασίνων 935.

δαμόσιον πένθος 179,4. δαμοσίους ἐν

ἀέθλοις 936,2. — τὸ δημόσιον rannus factionis circensis 935.

δῆν 488,1.

δῆναίς φόρτον ὀδοπορίας 710,2.

δῆνεα 618,6.

δῆρις 343,5.

δῆρόν 1035,11. δ. ζῶειν 1000,4. δᾶρον 989,5.

διακριδέν 1028,14.

τοῦτο διακρίνει τό γε σῆμα 604,2.

νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματος 1028,

34. τέτραχα διακρίναι ἅπαντας 1035,14.

διάκτορον Mercurium 948,1.

τηροῦσα διέμεινε 159,1.

ὑπερφιάλους διανοίας 41,1. πρὶν διάνοιαν τέρμα λαβεῖν 489,3.

ψυχὴ διέπτῃ (εἰς αἰθέρα) 175,4.

πέλαγος διέπλευσε 642,13.

διασημοτάτου ἡγεμόνος 1078,10. διασημοτάτη πόλις 904,1.

δὲ μὴ διεσπείρετο 1068,5.

ὁσμοὺς διασώζειν εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ 170,6. μητέρα διασώσατε 522,10.

διαυλῶ 1028,33. διαυλον δρόμον 947,3.

τὸ σαφές διαφεύγει 1084,13.

σάρκας σπιδάδες διέχευαν 225,1.

ἤρξα διδασκαλίας ἱερῆς 616,4. ἀντ' ἀγαθᾶς διδασκαλίας 884,2. ἐδίδαξα

πᾶσαν διδασκαλίην 365,4.

διδάσκαλος 294,1. 372,1. 14 (σοφίης). 883,2.

οἰαχαῖς scenicis 608,4.

οἰδυματοῦ 675,1.

οἰδύμονες geminos 515,1. οἰδύμον

κορυφὴν ἀρετῶν 543,1. — διδύμους

πέρὶ pueri morbus 314,12.

δίδωμι 1130,1. λύπας τοκέεσσι δίδντα

314,9. πένθος δῶκα τεκούσῃ 476,5.

πατρὶ δίδνς ἴσον praef. 288 b 3.

ἐτῶν διεξαμειπτο διπλῶα δεκάς 208,11.

διέπων ἀνύσεις ἀτραπιτὸν 781,2.

τὴν στήλην διελθὼν 713,1.

μύσχου διετήρονος 1035,21.

διζῆσαι 101,1. σύννομα δ' εἰ διζῆσαι

Add. 697 a 3. τοῦνομα διζόμενος

226,10.

διαστήσας ἡμέρας δύο 996,7.

δικάσας existimans (?) 858,4. δικά-

ζων ἀνδράσι 975,1.

δίκαιος Ἑρμῆς 814,1. ἥσκουν τὸ δίκαιον 85,3.

εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας 642,5.

ἐς τὸ δίκαιον ἔβη ψυχὴ 502,12.

δικανικὴν advocati officium 919,1.

δικασπολία 647,2. 1028,36.

δικασπόλιον 908,1.

δίκας τελέων θανάτοις 480,6. — μήτε

δίκην εἶπας 522,15. 713,12. δικῶν

ῥητῆρα 877,1. δίκας ἀμφιλόγους

647,15. — δίκης ἡμαρ 173,17

christian.

δικηπόλον 1110,4 adn.

δίκτυα 1104,1. ἀμπλακίης 421,3.

διμερὴ δαπάνην 430,8.

δίκας Κυανέας 779,3.

δικαιῶν (Παιᾶνος Ἰδρυμα) Telesphorus

1027,34.

Δίον mensis 322.

δῖον Ἀθηνόφιλον 867,2. δῖον φάος

ἄλλο 462,16. δῖα γυναικῶν 343,1.

403,11. δῖαν ἄνασσαν 1029,9.

αἰθέρα δῖαν 462,13. δῖε Σαβῖνε

433,1.

διοτρεφές Ζωσιμιανέ 422,1.

διπλάσιος πονηρία praef. 1117b3.
 ἐτῶν διπλόα δεκάς 208,11.
 διπτύχοις κόραις 258,5.
 ἀφ' ὕψους δισκοβολήσῃ νέον 336,6.
 δίσκος 877,4.
 διαστάσεις 621,1.
 διασχάλοις ἀνδραπόδοσιν 26,7.
 διφαλέω Ἑρμᾶνος 1028,10.
 ἵππους ἤλασαν ἐκ δόφρων 932,2.
 δόφῃ εἰμ' αὐτῇ 1037,8. δόφῃ τειρο-
 μένοισι 1073,3.
 δολάς 465,4.
 ψυχῇ διψώσῃ 719,11.
 δόλος 649,6.
 ἡ με δίωξεν secuta est 680,3. δι-
 ώξας ἵππον 335,3. μοῖρα διωξαμένη
 478,4. — διώκων ἐλπιδί 713,15.
 δμωάν 313,1. δμωὴν Ἀιδὸς μακέλλαν
 1046,84.
 δμῶα πυρφόρον 868,1. δμῶας 1023,9.
 δνοφερὴν νύκτα 1046,26.
 δόγματι νήσου 906,5. ἱερῶν σοφὰ
 δόγματα 853,3. δόγμασι βουλῆς
 Add. 877a2. Τύχης 244,4. μοι-
 ρῶν 274,6. 680,4.
 δωὸν παῖδε 1046,15.
 ἐδόκευσα 615,5.
 δοκῶν sperans 314,14. τὰ δοκοῦντα
 θεοῖς 480,3. τὰ δεδογμένα πάντα
 τελεῖται 1038,19. δόξαν συνεφήβοις
 953,1.
 δοκίμωμι 991,7.
 δοκίμως 53,2.
 δολίῳ πόνῳ 722,1. δολίως 387,7.
 δολιχοκροτάφου 937,3.
 δόλιχον βίτου 311,4. 231,4.
 δολιχὴν ἱστορίην 878,4. ἐς δολιχόν
 618 ep. 17.
 δολομήχανε Satanas 1140,1.
 δομεστικῷ 731,1.
 δόμος Γαλατῶν 706,2.

δόξαν θανάτου (?) 372,25. δόξαις
 ἐγγελάσας 101,4. δόξαις μαρτίας
 αὐξοῦμενον 462,3. κεναῖς δόξαις
 ἐζηκότα praef. 222b5. — δόξης
 ὀρθοτόνου fidei christ. 1062,1.
 δοξασθεῖς 607,7.
 βωμῶν δορποφόρον Add. 828a1.
 δοῦρων remorum 1028,62.
 δορυθαρσέα Τριτογένειαν 1035,18.
 ὀλίγην δόσιν Add. 805a13.
 ἀγαθῶν δότειρα 1029,11.
 δοτῆρα ἀρετῆς Herculem 831,13.
 δοσυκὸς τὴν τάξιν 446,6.
 δουλείην ἐρίτιμον 647,3.
 δούλιον ἤμαρ 749,4.
 δουλὴς 727,8. δουλίδα καὶ σύμπλον
 canem 329,3.
 δεδουπότος κούρου 618 ep. 5. δεοῦ-
 πότα Add. 242a1.
 δράκων Satanas 1140,3. δράκοντα
 Hesperidum 1082,13.
 δράμασι πᾶσι γάμων 1085,8.
 ἐδράξατο βίως 1068,6.
 δραχμὴν ἀποτεῖσει 1132,2.
 παρὰ δρεπάναισιν 618,13.
 δρεφάμενον (ἐκ βίβλων) 853,4.
 δρηστοσύνησι κεκασμένη 121,1.
 δρόμος stadium 618,30. 781,9. Ἡ-
 λίου δρόμον certamen 947,4. ὀρ-
 μὸν ἐστέφθη 625,3. εἰκαστὸν ἔπει-
 δρόμον 208,21. ποταμοῦ χειμερίως.
 δρόμοις 1078,2. μέσους ἤματι
 ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἄλλως ἤ
 δρόμος (δρόμοις coni. Wilamowitz)
 988,4. ambulatio 741,2. 1072,3.
 δρόσος ἀπὸ χρωτὸς ἰούσα 569,8. ἵον-
 βόλοις δρόσοις 1036,3.
 δρυάδες 147,2.
 δρυμὸς (κρυμὸς?) ἀμειλίχης 1028 col.
 II, 3. — διὰ δρυμῶν 1104,6.
 δρυς 1028 col. II, 44.

δυεῖν Add. 497 a 9. — δυσὶν 334,9.
919,2.

δυεροῦ θανάτου 153,2.

ὑδνεσι δυηπαθέσιν Add. 241 a 17.

δύναμις ἀκαιρος 1039,4. 1040,9.

δύνασιν μοιρῶν 1079,4.

δύνστον 990,4.

δύνει ὑπὸ γῆν 568,4.

δυσάποτροπος ἀτη 1033,22.

τὰς τοῦ βίου δυσδιάρθρωσias praef. 877b.

δυσέλπιδες τοκῆς 340,3.

δυσηγίστους ἐνιαυτούς 462,8.

δύσις occidentis 441,3. πρὸς δύσιν

252,4. δύσιν ἡδὲ καὶ ἡῶ 640,3.

δυσμαθέων 1028 col. II 1.

δυσμῆ 618,30.

δυσπενθῆς Τύχα 208,8. Ἀϊδας 250,3.

— ἐς ἄλγος 208,15. θαλάμου δυσ-

πενθέα κόσμον 431,1.

δυσποτμώτερον 154,4.

δύστηλα — ταλυπεύσει 562,5.

δυστοκέες τοκέες 564,4.

δυσχείμερον οἶδμα 872,15.

πρᾶγμα δυσχερές 1038,4.

ὀώματα Ὑώμης 720,4.

ὀωμήσας 325,2. δωμήσατο 1047,1.

ἔδωμήσαντο 652,3.

τύμβων δωμήματα 204,1.

πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις 560,3.

ὀώρημα 1039,13. 1040,18.

ὀῶρον ἀπὸ Μουσῶν 1089,10. Μου-

σαῶν δῶρα 617,3. τιμᾶς δῶρα

208,18. μουσικὰ δῶρα διδούς 1000,2.

ψυχικὰ δῶρα διδούς 815,4. ὕστατα

δῶρα 580,5.

ὀῶτορ ἑάων 1026,7. 1027,33.

ἐ Μαντινέα 744,2.

εἶαρος ὥρη 570,3. εἶαρος ὥρην 891,

2 adn.

εἰαρῶν ῥόδον 544,1.

ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν 334,9. δισσὰς ἐβδ.
702,4.

δόξαις ἐγγελάσας 101,4.

ἐνέγραψεν (in lapide) ἐμὴν νεότητα
322,3.

πῶλιν τάχος ἐγγυαλίξας 618,4. υἷα

Δίκη θετὸν ἐγγυαλίξε 831,7.

ἐγειραμένων μίλιον ἡδὲ Τύχης ἱερὸν
440,2, — ἔγρεο 1027,1. 6.

κοῦροι ἐγερεσιβόαι 928,4.

ἐγκατέκρυψα βυθοῖς 863,4.

νηῶ ἐγκατέθηκε 1046,90.

σῶμα τύμβος ἐγκατέχει 324,2.

ἔγκειται πέδῳ 1034,14. ποσσὶν ἐνέκειτο
(calceamentum) 1046,27.

πληγίς ἐγκεφαλοιο 280,3.

μυμακτεῖον ἐνεκλόαψε 980,5.

ἐγκυκλίωσι χοροῖσι 926,9.

ἔγκυσον γαστρός μόρον 238,3.

ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις 224,10. ἐγ-
κύρσας στηλῇ 314,3. Ἄδαν ἐγκυρ-
σαντες 241,5.

παιδείας ἐγκώμια λείψας 608,5.

ἐγγχειρεῖν ἔργον 1038,36. 1041,5.

σποδιῇ ἐγγθόνιος 298,4.

ἔγχος ἄξυνας 790,5. ἔγγεα καθέθεσαν
828,4. ἔγχος φλογερώτερον fulmen

618,20.

ἐγχρονίσας 815,7.

ἔδαφός με καλύπτει 371,4. ἔδ. πα-
τριον 517,4. εἰς ἔδαφος νεύοντα

οἶκον 1065,2.

νάσω ἔδεθλον 978,9.

ἔδνον 1060,4.

ἔδος sedes patria 254,3. ἐδέεσσι θεῶν
1046,78. ἔδος Ῥηγίλλης 1046,2

ἔδος hominis statua Add. 552 a 2

ἔδρανα 872,8.

δλμπιον ἔδρην 261,1. cf. 471 adn.

εἶσεν ἐπὶ κτεάνων τινά 118,4. ἔκγονος

ἔσσανμένοις eius qui posuit 1046,

39**

87. — θώκων ὑπόθεν ἐζόμενον
912,2.
ξανθαῖς ἐθεύρας 169,2.
ἐθνικῇ σοφίᾳ 430,6.
οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοί 1084,5.
εἰ δ' αὐτός (scil. βούλει) 935.
ἀρετῆς εἰδήμονα 553,1.
ὅπου τὸ Ταρτάρειον εἶδεται βάθρον
1034,19. ἔρνεσιν εἰδομένους 478,6.
εἰδόμενος νέκυσι 618 ep. 18.
πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2. ἱερὸν
εἶδος 1046,7. εἶδεα ἀγνά 1028 col.
III 15 cf. v. 16. διπλοῖς εἶδεσι
φαινόμενον.
εἰδῶλον νύμφας 260,6. εἰδ. πανόμοιον
590,5.
εἴθαρ 1034,27.
μηνὸς εἰκάδι 566,3.
εἰκελος αὐρῇ 312,4. εἰκελον φρενός
(nomen) 640,4. εἰκελον Ἡφαίστῳ
1015,11.
εἰκόνας σῆς ἀρετῆς liberos 435,4. —
εἰκῶ 246,4. Add. 805a(a)1.
εἰκὼν τύχης οἶασι 491,6. χρόνος εἵξεν
ἀρηγοσύνη 1050,4.
ἄτερ εἰλαπίνης 418,4. εἰλαπίναισι
1049,5 praef. 480a6.
ἀπ' εἰλῆς 618,9.
εἰλίσσει κύμα 779,4.
εἶμα ἔθηκε statuae 590,5. εἶμασι
λευκοῖς 1049,9.
εἶμαρτο 339,2. εἶμαρμένη κακῇ 734,2.
ἐμμί 978,11. 1028,16. 44. ἔασιν
1037,5. ἤην 1046,39. ἦτο 379,2.
ῆς (3 pers.) 179,3. ἦτον 719,2.
εἰναλία ἀλκυονίδας 205,6. εἰναλίῃ Θετί
993,1. εἰναλίῳ (ὀκτυα) 1104,4.
τύμβει εἰναλέῳ 594,8.
εἰρεσίαν 1028,67.
εἰρεσιώνην τεύξαντες 153,10.
πάτερ εἰρήνης 792,1. εἰρήνης ἄρξας

808,1. 1075,2. ἐν εἰρήνῃ κεῖται
729,1.
ῥεῖς 985,7. μηδὲ ἐνί 313,8. εἰ ἐπὶ
879,1. ὑφ' ἧν 834,3.
ἔνδον πόδα μήποτ' ἐσάξῃς 270,2.
εἰσιέτω i. q. εἰσιέτω 1138,2 adn.
εἰσενέθηκεν ὁστέα 517,8.
εἰσέτι 1034,32.
ἐσκεῖσθαι (?) 542,5.
ἐκάτερθε 445,2.
ἐκατηβόλος v. Ἀπολλων.
ἔκατι 208,17. 363,1. 893,3. ἔασι
118,3.
Ῥώμης ἑκατονταπύλοιο 1046,62.
ἑκατοντάρχης 999.
ἐκβασμιδώσει 229.
ἐξεβίωσα 640,5.
ἐκδημος 244,8.
ἐξεοίδαξα 1085,7.
ἐξεοίκησεν 529,4.
ἐκδικίας τετυχηκώς 171,3.
τέχνης ἐκδοχον 243,2.
ἐκεῖ apud inferos 266,3.
ἐκθύμως φιλέων 543,1.
Φολόν Κενταύρων ἐξεκάθηρεν 1082,16.
θυμὸν ἐκκαλύπτων Add. 874a6.
μίτος ἐξεκυνώθη Add. 646a1.
γενεᾶς ἔκκριτον ἀθανάτων 265,4.
λίθον εἰκόν' ἐκμεγαλμένον 1003,3.
ὀέμας ἐκπαγλόν 1015,1.
νηδυὸς ἐκπερόντα 403,1.
ιστίον ἐκπετάσας 779,2.
λυθὲν (σῶμα) ἐξεπότη Add. 646a1.
δάκρυον ἐκπροχέων 562,6.
ἐκρύσω 793,7.
ἐξετάνυσσας ὁδὸν 1078,4.
ὄμμα ἐκτείνας 878,8. ὅσων ἀγλή
1033,13.
εὐχὰν ἐκτελέσαντι deo praef. 757a1.
ἐλπίδας ἐξέταμες 569,4. ἐξέτεμε;
ρίζης τινά 570,4.

ἐξέτηξεν ὀδόντας 459,4. ἐκτῆξασα
 314,23.
 ἀλὸς ἔκτοθι 792,5. σκηνῆς ἔκτοθι μίμ-
 νων 1050,1.
 ἔκτομος 538,6.
 ἔκτοπιος 1035,29.
 μουσῶν ἐκτὸς Ἰθθακα φρένα 618 ep. 4.
 κακῶν ἔκτοσθεν 649,4.
 ἔκτροφος 872,6.
 ἐκφεύξῃ νούσου 1041,9.
 βοήν τιν' ἐκχέει 995,11.
 ἔρνει ἐλαίας 932 a1.
 ἐλαιήντες ἄρourke 1046,50.
 ἐλαιηρῶ ἐν πεδίῳ 641,2. ἐλαιηρῇ λι-
 βάδι 828,6.
 ἐλαώθηλον νᾶμα 549,6.
 ἐλάταις 1028,65.
 Ὑπερίον ἐλαύνων absol. 361,1. Νεῖλος
 ἐλαυνόμενος 993,4.
 στικτὴν ἔλαφον 1082,4.
 γαίαν ἔχουσ ἐλαφράν 195,4. πόλιος
 θῆκεν ἐλαφροτέρως 905,4.
 ἐελδομένῃ 998,2.
 ἐλάει 416,5.
 ἐλέγοις 1000,1. 1089,5 (λυγροῖσιν).
 ἔργῳ ἐλέγχει 407,11.
 ἔλεγχον τῶν δικαίων καδίκων 814,2.
 ἐλεεινὸν ἐπεστενάχῃσε 251,3. ἐλεεινὰ
 δακρύει 626,3.
 ἡλικίης ἔλεον 696,4.
 ἐλευθερίας ἐν ἀγῶσι 29,3. ἐλευθερίῃ
 βώτοιο 875,5.
 ἐλεύθερον ἄμαρ 461,1. στέφανον 727,8.
 ἐλεφαντινέων ὀδόντων 169,5.
 ἐλικὰν χορείαν 1028,65.
 ἐλινότροπος 1028,18.
 ἑλικας βούς 1038,39.
 ἐς χάριν ἔλκει (?) 1095,3. εἰλκεν
 (Ἐρωσ) 1111,4. εἰλξε 336,6.
 ἐλλαδικαὶ νῆκαι (?) 926,3.
 ἐλλανοδικούντα ptaef. 1100 a.

ἐλλογίμον Add. 459 a1.
 ἐλπίς γονέων 116,2. πατρὸς 148,6
 (ipsi homines). ἐλπίδα τεῖχος
 ἔθεντο βίου 21,8. ἐλπίδες ἦλθον ἐς
 Ἄδαν 204,10.
 ἐλπόμεθα 780,4. ἐλῶλπει 489,1.
 ἐμβαίνεσκα ἀταρπιτόν 141,5.
 ἐμβασιλεύει 1046,9.
 αἰγῶν ἐμβρυα 872,4.
 ἔμμορον εὐπέγῃς 1089,6.
 ἐμμοσίσις γράμμασιν 493,2.
 πόρον ἔμπεδον 913,3.
 ἔμπειρος Βρομίοιο 608,2.
 ἐμπελάσειας 1037,3.
 ἐμπέραμος σοφίης πάσης 559,2. σο-
 φίης Ἰασίνης 553,2.
 ἐμπετάσει λάθαν 1028,22.
 βιστᾶς τέρμ' ἐνέπλησε κακῶν 241,10.
 ἐμπνεῖ 562,9.
 ἔμπνου μορφᾶς 860,3. κριὸν ἔμπνου
 1102,1. ἔμπνου φθεγγομένην (στή-
 λην) 502,7.
 κατ' ἐμπορίην ἐλθόντα 466,1. ἐμπορίαίς
 256,4.
 ἐμπόριον Κρόνου 981,7 adn. ἐμπόριον
 ἀγορασμῶν 714,5.
 ἔμπορος mulierum 613,5.
 μούσῃσιν ἐνιπρέφας 534,1.
 ταῦρον ἐνήγιζεν 461.
 ἐναγώνιος Ἐρμῆς 407,7. dat. 924,1.
 οἶκον ἐναϊδίον 321,9.
 θήρας ἐναϊρόμενος 831,6.
 θεοῖς ἐναλίσχιος ἦρωσ 1052,1.
 ἐναντιπέρα 981,6.
 εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος 502,16.
 ἐναρίθμιον ἡρώεσσιν 403,14. ἡρώναίς
 272,18.
 ἐναρχος 1011,1.
 ἐνδείξασθ' ἔργα 492,4.
 ἐνδέχεται 986,3.
 μάθησιν ἐνδιδούς τι 193,2.

ἐνδίκαια λέκτρα 212,1.
 ἐνδόν 473,6.
 ἐνδον animo 904,4.
 ἐνδόξως ζήσασα 358,3.
 σῶμα ἐνδεδύμενη ἐσθήμασι 610,5.
 ἐνδυκέως 617,3.
 ἐνείη ἀνδράσιν 444,7.
 ἐνέπω 1036,18. ἐν. ἐπει 1039,18. ἐνέ-
 ποισιν 992,3. ἐνέποιτε 647,2. ἐνέπειν
 140,1. ἐνεπε χαίρειν 103,7.
 ἐνερθε τοῦδε· σήματος 286,2. ἐνερθεν
 ἔβαν 298,8.
 εἰν ἐνέρων λιμένεσσι 647,4. ἀναξ ἐνέ-
 ρων 658,1.
 ἐνευδεῖν 444,5.
 ἐνηγής 566,8. 906,5.
 ἐνθεος 788,2.
 ἐνθάδε bis positum 702,1.
 ἐνθάδε ἐνναίει 648,5.
 ἐννεακαίδεκάμηγος 703,1.
 ἐννήμαρ 372,35.
 ἐννυχίαν ὄψιν 785,3.
 τοῖς ἐνοικοῦσιν ξένοις 807,8.
 ἐνοπλον σχῆμα Add. 874a5.
 οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ 649,5. ἐνοχλίσας τῇ
 βωμῷ Add. 229.
 ἐνερράβαντο πεδίλῳ 1046,28.
 ἐνσοφον 823,2.
 ἐνεστάλωσεν 978,9.
 ἐνταφίοισιν 313,13.
 ἐνθήμερον βίοντον 321,1.
 τήν τε 936,1.
 ἐντεύξει ὧν ἂν ἐπιθυμῆς 1041,3.
 ἐντυνε μολπᾶν 928,7. ἐντυνον αἰοδῆν
 Add. 1029a10 adn.
 ἐνυβρίξης 195,1.
 ἐξαλάπαξεν 1046,96. ἐξαλαπάξας
 1046,96.
 ἐν ἐξαμέτροισιν 616,6.
 ἀτραπὸν ἐξανάβα 782,2.
 ἐξανεδέειξεν 1070,1.

δόμων ἐξαπelaίνειν 270,3.
 ἥονος ἐξήρπαξε 482,3.
 ἐξηργάζατο 762,2.
 ἐξερεεῖνη 537,1.
 ἐξέρυσαν 183,6.
 ἐξέτι παίδων 580,9.
 ἐξηρέτμοις πτέρυσεν 337,2.
 ἐξισώσας τὰν λόγῳ Add. 241b2.
 ἐξίτης iactus senionis 1038,2. 7.12.17.
 ἐξότε 640,3.
 ἐξωζών Add. 228a5.
 ὃν μῦθος ἐπαγλάισεν 103,4. ὁμάτ'
 ἐπαγλάισεν 492,6.
 ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἄγαγον 1028,39.
 ἐπαθλοκομείς 491,6.
 ἐπαθλα 806,2.
 ἐπαινή v. Περσεφόνη.
 πῶμα σοροῦ ἐπαείροι 460,5. τύμψον
 ἐπαίρομεθα 325,15.
 ἐπαιωροῦσα πτερόν 312,5.
 ἐπαλλήλοισι ταφοῖσι 109,2.
 ἐπανοίξασθαι 340.
 οὐδὲν τῶν ἐπάνω 261,21.
 ἐπάρηξεν 1025,4.
 ἐπαρκέσσαι 473,8.
 ἐπαρκῶς 471,3.
 ἐπαρχος μέγας praef. praetorio 919,5.
 ἐπῶς 919,4. gen. 441,4. acc. 913,1.
 dat. pl. 919,2. ἀρχὴν ἐπαρχον 838,2.
 ἐπαρωγὴν 618,5.
 ἀέθλοισιν ἐπασσέσας ἐφήβους 967,3.
 λοῖγόν ἐπασσύτερον 1140,5. ἐπασσ-
 τέροισι στέμμασιν 971,3.
 ἐπαυρομένου βιοτῆς 483,4. ἐπαυράμε-
 νον φάους 274,2. φωτῆς 839,2.
 κρᾶτ' ἐπαφυσάμενος 562,8.
 ἐπεγγελῶν 542,10.
 ἐπεγομένῳ 618,29. ἐπέιγῃ ἱερᾷ 782,3.
 ἐπεισι πῆμα 1034,11.
 ἐπεμβόλους (scil. dies) 1096,3.
 ἐπέοικε 599,2. ἐπέοιχ' ὅσα τοι 430,9.

χωρον ἐπερχόμενος Add. 228 b8. κόσ-
μον p^{raef.} 877 b4.
ἐπειριύτας 1038,40.
ἐπετειῶν πανηγυρείας 944.
ἐπετήσιον 815,7.
ἐπευκλείσεν (σε ἔπαινος) 209,1. πατρίδ'
ἐπευκλείσα 945,2. ἐπευκλείσας
947,6.
βουβρωστis ἐπέσχετο κόσμον 793,5.
εὐχωλαῖσιν ἐπήκοοι 497,3.
ἐπήρανα 1013,5.
λέκτρον ἐπήρατον 363,5. ἄνδρα 501,1.
ἐτους δωδεκάτου ἐπιβάς 689,3. τύχη
σε ἡλικίας ἐπέβησεν 39,1.
βροτῶν ἐπγγείων 684,2.
ἐπγγελῶν 542,8.
ἐπγγούς 506,1. 7. 996,5.
ἐπγγόνου Demetrii 781,8.
ἐπίγραμμα 646,1. plur. 618 ep. p^{raescr.}
ἐπέγραψα 679,3. ἐπέγραψε 502,19.
ἐπέγραψαν 834,3. 1123,1.
ἐπιδακρυῶσαι 313,5.
ῥώμην ἐπέδειξαν certamine 941,3.
ἀρετῆς σῆς ἐπιδεδυμένοι 663,6.
ἐπιδήμιος ἄστροις 324,3.
ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν Add. 297 a5.
σοφοῖς ἐπιεκέλεος 592,1.
ἐπιεικέα θυμόν 333,1.
ἐπῖελεπτον 272,1.
ἐπιεύξας πύλας 1052,6.
Ἀθηναίων ἐπήρανε Τριτογένεια 1046,60.
ἐπῆρον 1046,19.
γραμματικῆς ἐπίστορα τέχνης 402,4.
σοφίης ἐπ. πάσης 848,1.
ἐπὶ οἱ κατένευσεν 1046,75.
ἐπῖκειμαι κόνιν 622,6. ἐπικείμενος ἄχλυν
310,3.
ἐπεκέλετο 1061,3.
ἐπῖκλιν 824,6. 1048,1 adn.
ἐπικλεῖς ὄνομα 255,3.

γραφαῖς ἐπικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον
1075,6.
εὐθενίης ἐπίκουρον 1036,19.
ἐπέκρανε 231,8.
μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151,10.
ἐπεκώμασα 1111,1.
φῶς ἀκτῖσι ἐπιλάμπον 719,8.
ἐπῖλῆσεται 858,5.
ἐπιλείβων δάκρυ 352,4.
ἐπιλήσμοσύνην 326,1.
τὸν ἐπιλοπὸν βίον 128,5.
ἐπιμάρτυρα θεσμῶν 905,5.
ἐπιμνήσῃ πικρόν 195,2.
ἐπιμώχθητον βίον 360,3.
θνητῶν ἐπινοίας p^{raef.} 492,1.
ἐπίορκος 529,2.
ἐπιπασιμάχη 1088.
ἐπιπίεσται 1046,91.
πόντον ἐπιπλώσας 256,5.
ἐπιπνείων 1023,11.
ἐπιπομπήν 1026,2.
ἐπιπορεύου 1022,3.
ἐπίπροσθε 1037,5. 1052,6.
ἐπιπωλεῖται 1095,1.
τέφρῃ βῶλον ἐπισκεδάσαι 335,10.
νέκταρ ἐπισπένδω 312,16. ἐπισπεῖσαι
1106,2.
ἐπιστατέων 949,6.
ἐπιστέλλειν litteras dare 407,9.
ἐπεστενάχῃσε 251,3.
ἐπεστεφάνωσε Add. 97 a7.
ἐπέστεφον 226,5.
ἐπεστρεφόμην 1090,2.
ἐπισφύριον γέρας 1046,31.
ἐπιτάφιος 376,7.
ἐπέτελλε φίλοις 593,4.
ἐπιτηροῦσαν 1015,8.
ἐπιθέρμαν γρόππατα 990,10.
μοῖραν ἐπέδραμε 258,9.
ἐπιτρόπου procurat. Caes. 993.

καιροῦ ἐπιτελεῖται 1038,34. χρησμον
ἐπιτυχῶν 1039,22. 1040,27.
ἐπιτυμβίδιον χάριν 621,5.
σῆμα ἐπιτυμβιον 339,1.
Ἐπίφ mensis 996.
ἐπιφανῶν Πρυμνησέων 362,1.
μναστῆρα ἐπιφθονον 265,5.
καρποῖς ἐπέχαιρον 321,1.
ἐπ' ἄλειφα χεύσομαι 816,3.
ἐπιχθονίων ἀνθρώπων 26,8. 367,7.
πᾶσιν ἐπιχθονίοις 325,8.
γῆν ἐπιχώσας 646,13.
ἐπιχώριον οὐνομα 318,7.
βῶλον ἐπιφήχων βοτάναις 321,2.
ἐποδυρομένη 504,2.
κόσμον ἐποίχεο 618,27.
ἔπεται consequens est 398,2.
δύματ' ἐπουράνια 261,10.
ἐπαπόρου Πληιάδος 223,4.
ἐπωνυμίαν 52,3. 1046,97.
ἐπώνυμος consul 1046,34. τὴν ἐπώ-
νυμον (scil. ἀρχήν) 868,3. — φυλάς
ἐπώνυμον 957,5. Οἰνέως ἐπώνυμον
968,3. Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 927,1.
929,5. τὸ ἐπώνυμον 520,1. 685,6.
νόμος ἐρανιστῶν 1128.
ἔρανον σύναγον 1128,19.
πᾶσιν ἐρασθεῖς 297,3.
ὅσσα βροτοῖσιν ἐράσμια 546,13.
γνήσιος ἐραστοῦ (βύβλων) 829,3.
ἐραστὸν οὐνομα 227,3.
πάτρης ἐρατεινῆς 584,2. γαίης 707,4.
ἐρατὰν ἀλικίαν 239,4. ἐρατὸν κλέος
853,7.
ἐρατώπιδα Λήδην 648,8.
ἐρᾶς c. inf. 1039,5.
εἰργάσατο 751,3. ἡργάσατο 778,2.
πάλιν εἰργάσατο restituit Add.
228a4.
ἐν ἐργασίῃ μέγας 297,3. δι' ἐργασίην
Διὸς 1032,5. ἐργασίας τελέσας 409,4.

ἐργατῖναι (boves) 793,6. δι' ἐργατῖνας
παλάμαισιν 828,7.
ἐργατῖς 60,2. gen. Add. 313a1.
ἔργματα 766,1. ἔργμασιν 948,3.
1050,2. ἔργμασιν ἐν πολέμῳ 748,2.
ἔργα agros 782,6.
ἔργεος 321,3. ἔργεσι 343,2.
εἰργων 1052,5. ἐπὶ ἐέργει 545,1.
ἔρδει λοιβάς 1034,22.
σῶμα ἐρείσης 710,1. σκαίπωνι γῆρας
ἐρειδόμενοι 257,4. μᾶνιν ἐρεισαμένα
1028,42.
κατ' ἐρείπαν (?) 723,2.
ἔρεισμα θόλου 889,8.
ἐρέψας 1066,3.
ἐρεσσόμενοι animo volentes 1036,18.
ἐρεύθεται ἄνθεα μήλου 243,12.
νόστον ἐρευνᾷ 779,5.
ἐρημαῖον κατὰ δῶμα 230,3.
ἐρημώσασά τινα 204,9. γῆρας 497,1.
ἐρημωθείσα τέκνον 241,9.
φλοῖσβον ἐριβρεμέθοντα 1028,76.
πατὴρ ἐργιδύποιο 1046,67.
ἡρίσθαι 1038,44.
ἐρικλαύτου πένθους 406,8.
ἐρικυδέος ἀθλοθετῆρος 888,1. πόλῃς
969,5. Βόστρης 455,1. Μαίας 812,1.
ἐρικυδέα φῶτα 892,1.
ἔρις ἄσπετος 935,5. εἰς ἔριν ἤλασαν
ἵππους 932,2. πᾶσιν ἔβαλλον ἔρσ
142,4.
ἐρισθενέος 841,2. ἐρισθενὲς ἔρμα 452,11.
Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο 1035,3.
δουλείην ἐρίτιμον 647,3.
ἔρκεσιν ἀμφέβαλον (bellum) 1028,68.
ἔρμα πόλῃς 452,11. 969,5. σαοφρο-
σύνης 910,2. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
ἐρμηνεύσουσα 320,4.
κλυτὸν ἔρνος 201,3. 428,1. 951,3. νέον
ἔρνος 1027, 25. Κερκρήνης σοφόν
ἔρνος 866,3. Ἑλλάδος ἔρνος 905,3.

ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400, 3. ἔρνεσιν
εἰδομένους 478, 6.
ἐροτῶν 846, 6.
ἐρπετά 1033, 17.
ἐρρετε 551, 11.
ἐρρηφόρον 861, 1.
βότρυν ἐρσάεσσαν 1028, 77.
ἐρύθουσα παρειάν 1028, 57.
ἐρύκει βίστον 562, 9.
εἰρυσεν 239, 2. 288, 2. adn. εἰρυσάμην
948, 8. εἰρυσαι 1025, 7.
ἤλθον, ἀπῆλθον 615, 5. ἤλθες ὑπὸ
στεφάνους 932, 4. ψυχὴν ἐπὶ σώ-
μασιν ἔλθειν 603, 3. — ἦνθον 988, 3.
ἐνθῶν 179, 5.
ἔρως πολλῶν (homo) 373, 4. εἰς ἔρωτα
φέρεισθαι 727, 13.
ἐσθήμασι 610, 5.
πορφυρέαν ἐσθήτα 1107, 1.
ἐσλός 221, 2. 441, 8. 580, 10. (ἐ. ἰδεῖν).
Add. 545c5. ἐσλός 744, 4.
ἐσμὸν στρατιᾶς 985, 2.
ἀφ' ἐσπερίας 823, 3.
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς 749, 6. ἐπ' ἐσχα-
τὴν ἀελίου 149, 2.
Λήθης ἔσχατον ὕδωρ 204, 11. ἔσχατον
Ἰνδόν Add. 197a1.
ἐτάρων discipulorum 877, 2.
εἰ ἐτεδὸν δὴ 1046, 32.
ἐτησίαν χάριν 1096, 11.
ἐτήτυμον γένος 874, 5.
ἔτη ἐννέα δεκάδων καὶ τρία 592, 4. αἰὲν
ἔτος quotannis 981, 4.
Βουταδέων ἐτύμων 852, 3.
εὐ (scil. ἐστίν) 1046, 42. εὐ γεινόμενοι
870, 6. πατέρα εὐ λέγω 546, 16.
εὐάχριστον praef. 938a3.
εὐαίωνα 67, 2.
εὐαλδέι χιλῶ 1046, 83.
εὐάντητον θεόν 779, 7.
εὐγαμίη Add. 888a4.

εὐγενέτης 241, 5. εὐγενετῶν γονέων
189, 8. εὐγενέτην κόσμον 1031, 2.
εὐγενίδα 368, 9.
εὐγένιον (?) 584, 3.
εὐγήρως 223, 2. acc. 68, 1.
ἀέθλων εὐγλυφῶν 831, 4.
εὐγραφίης 841, 4.
εὐδαεῖ νοῖ 185, 9.
εὐδαιμονήσας 1096, 12.
εὐδαίμονες παροδῖται 636, 2.
Δέσβω ἐν εὐδένδρῳ 228, 3.
εὐδικίης 875, 7. εὐδικίη 905, 3. 969, 1,
et 972, 2 (βιώτῳ). ἐπ' εὐδικίαις
914, 2. εὐδικίης 915, 3.
εὐδῖον ἐκ μακάρων 223, 1. adn.
παντοίης εὐεπίης 1089, 6. ἱερῆς 931, 2.
acc. 618 ep. 6. 14.
εὐερκῇ τάφον 246, 2. εὐερκέα θρηγκόν
1044, 5.
εὐερνής 314, 10.
εὐέρνων 1032, 6.
εὐηγενέσσι 1046, 29. cf. Add. extr.
εὐήνορος ἀλκῆς 962, 1.
εὐθάνατον 68, 2.
εὐθενίης 1036, 19.
εὐθρονος Ἰοχέαιρα 1046, 53.
εὐθυδίκου 271, 4.
εὐθύνου Τύχη βίστον 248, 14. εὐθύναντες
1015, 3.
εὐθυντήρι τύχης Belo 836, 1.
εὐθυτάτην πίστην 543, 2.
εὐιάδος οἶνας 853, 5.
εὐκάρπου φυταλῆς 812, 2. εὐκάρποις
κλωσίν 546, 8. πεδίοις 1047, 6.
πατέρα εὐκλείζω 56, 4. cf. v. 7. πα-
τρίδ' εὐκλείσαν 21, 12. πάντας Ἀθη-
ναίους εὐκλείσας 763, 2.
εὐκολον ἐνὶ φρεσίν 127, 1.
εὐκόσμοισι πορείαις 1028, 32.
εὐκτὸν (σῆμα) 309, 3 adn.
εὐλάους 102, 2.

ἄφθονος εὐλογία 35,2. εὐλογίας πηγή

Add. 35a5.

Δωρίδος εὐλογία 1028,66.

εὐλυρος 655,3.

εὐμελίας Τόμοιο 537,5

εὐμενέτης 328,1.

εὐμενέων 831,9.

εὐμενεῖς εὐεργέτας Isin et Serapin
1022, 6.

εὐμοίρους (μοίρας) 155,1.

εὐμόρφων γυναικῶν 613,5.

εὐμάχθου ἐπὶ γυμνάδος 239,3. εὐ-
μάχθου νίκης 933,4.

εὐσεβέων εὐνασεν ἐς κλισίην 237,4. εὐ-
νηθεῖσ' ἐν ἔρωτι 498,5. εὐνασον θυ-
μόν praef. 288 b 9.

εὐνέτις 832,4. dat. 237,6.

Ἰλίδος εὐνάς 1028,42.

εὐνιν uxorem 77,2.

εὐνιν orbam 552,4.

εὐνομίαν 242,3. εὐνομίης θέσμα 855,8
ἔργα 1052,4. εὐχος 909,6. εὐνο-
μίῃσιν 909,2.

ἄστοίσι καὶ ξεινοῖσιν εὐνομον 462,4.

δεσπότην εὐνούστατον 531,1.

εὐνοῦχος 683,3.

εὐξείνων Μεγαρήνων 958,6.

εὐξέστοις λάεσιν 455,2.

δι' εὐξυντόιο μερίμνας praef. 856 a 5.

εὐξυντόις δόγμασιν 491,4. πραπίσιν
853,2. εὐξυνέτως 493,2.

εὐόδει 193,5.

εὐόδμου χρωτῆς 569,8. εὐόδοις λιβά-
νοισιν 1034,27.

εὐόδω 725,8. — V. Πάν.

πατρός εὐόλβιοι 208,23. πάτρας 938,4.

εὐόλβω προπύλῃ 786,2.

εὐόπλου Φιλοποίμενος 1044,1.

ἀ πάρος εὐπαις 208,25.

εὐπαλάμου σοφίης Add. 805 a (a) 4.

εὐπατέρειαν 871,8.

εὐπατριδὴν Ῥόδιον 934,2.

εὐπερινόητον στίχον 1096,9.

ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3.

εὐπλοῖης ἀγαθῆς 779,8.

εὐπλόκαμος vir 459,1. Ἰσίδος εὐπλο-
κάμοιο 833,1.

ῥόδον εὐπνοον 570,3.

εὐπόλεμον νίκην 21,4. Ἀρετὴν 34,2.

εὐπροσήγορος medicus 352,2.

εὐπτερος ψυχὴ 736,4.

εὐπτερύεσσι πελειαῖς 441,9.

εὐρετιδὲς Add. 1029 a 3.

Ἀδῆς εὐρυθέμυλος 1026,3.

εὐρυμέδοντος Ὀσειρίδος 1028,15.

εὐρυμενῆς γαίῃ Add. 242 a 7.

χθονὸς εὐρυοδείης 1110,1.

εὐρέες ἀγροί 1046,49.

εὐρυχόρου χθονὸς 863, 9. εὐρύχορος;
Λεβάθεια 931, 3. εὐρυχόρους ἐς
Ἀθῆνας 1046,66. εὐρυχόροιο τέχης;
608,7.

ἀταρπιτὸν εὐρώεσσαν 141,5.

εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ 170,5. εὐ-
σεβίην τέλεσεν 409,8. — εὐσεβῆς;
ἐνὶ χώρῳ 700,5.

εὐσεβέες ψυχὴν (ἔχουσι) 338,2. εὐ-
σεβέων χώρος 151,6. 218,16. 296,2.
411,4. 506,8. θάλαμος vel θάλα-
μοι 90,2. 253,5. δόμος 215,6. 222,8.
κλισίῃ 237,4. τέρμονες 437,4. ἐστὶν
ἐν εὐσεβέων 569,12. μετ' εὐσεβέων
ἐσμέν 554,4. μετ' εὐσεβέεσσι κε-
σθαι 259,1. κάθισθαι 338,5.

εὐσάμους κλῶνας 786,4.

εὐσταθέα 393,1. εὐσταθὲς ἄρμα
618,7.

εὐστεφάνοις θυμέλαις praef. 474 a 3.

εὐστιχίην 618 ep. 16.

εὐστοχον ἄγρην 1104, 5. εὐστοχο-
σῶροι 1028 col. III 22.

εὐσχήμονα medicum 352,2.

εὐτάκτου Add. 313a1. ἔργμασιν εὐ-
 τάκτοις 948,3.
 εὐτεχνίης ἀροτήρα 601,1.
 εὐτεκνον 556,3. 636,2. εὐτέκνω ἀλόχῳ
 859,6.
 εὐτεύκτω τάφῳ 238,4.
 εὐτέχνου φωτός 979,1.
 εὐτοκίην 1027,40.
 εὐτραφίης 1036,1.
 τεῖχος εὐτροχον 1046,72.
 εὐτύχει Βάσσε 452,7. εὐτυχεῖτω ἡ
 κολωνία 908,6.
 εὐτυχῶς subscr. 998. 999. 1050.
 Καίσαρος εὐτυχίαις 981,4.
 εὐφήβοισι i. q. ἐφήβοισι 956,1.
 εὐφημος παρίοις 119,3. εὐφήμου στό-
 ματος 618 ep. 7. εὐφήμῳ γλώσση
 334,2. εὐφήμῳς 394,4.
 γήραος εὐφραδίῃ 1079,2.
 εὐφραίνεσθε εἰς τι 930 II 6.
 εὐφρασίῃ 287,3.
 εὐφρονέων 447,1.
 κάλων οὖρον εὐφροσύαν 560,8.
 εὐφρονη θυμῷ 812,5.
 οὐκ εὐχερής (πόνος) 1040,8.
 εὐχῆς ὅσιν Add. 805a13. εὐχὴν
 ἀνέσχον Add. 241a20. εὐχὰς θέσθι
 386,5.
 εὐχος 618,27. 31. 932,5. ἀγῶνος
 932,9. εὐνομίης 909,6.
 εὐχολήν τελείας 753,2. 754,2. εὐ-
 χωλαῖσι 497,3. 1049,5.
 εὐφύχῳ subscr. 595. εὐφύχει subscr.
 609. 723.
 εὐφύχως 1075,4.
 ὅξαν ἐφειλάμενος 427,2.
 προγόνοις ἐφάμιλλος 822,1.
 ἐφελκομένη 810,8.
 γαῖαν ἐφεσσάμενος 243,33.
 ἐφέπουσα 1046,70. ἐφέπηται ibid. 98.
 ἐφηβεύσαντες 948.

ἐφημέριοι Add. 805a14. gen. 321,4.
 ἐφημοσύνη 905,6.
 πένθος ἐφήκε Add. 306a6.
 παστὸν ἐφίμερον 208,12.
 ἀναφανδὸν ἐπέστης 802,5. ἐπιστήσας
 ἴχνος 690,1.
 ἄχους ἐφορμαίνοντος 1034,10.
 ξείνων ἐφόρῳ Διί 791,2.
 ἐφύπερθε 1016,4.
 ἐχέτλησιν 321,5.
 ἐχέφρων 535,1.
 ἐχθαίρων ἐμὸν μέρος Add. 241a11.
 ἐχθοδᾶπῶν φωτῶν 1035,28.
 ἐχθεῖ 1049,3. ἐχθόμενα 1028,46.
 εἰχθρολέων 96,3.
 ἐχίς ἀλίπλαγκτος 1033,15.
 ἐχων ζῆν 303,3. ἔχειν τιὰ πρηυμενῇ
 618,40. ἔχειν χεῖρα ἐπ' ὠδύεσσιν
 647,12. τὸ νῦν ἔχον 245,2. —
 ἔχε 988,4. 990,6.
 βασιλέος ἐψον 1003,3. ἐψας orientis
 919,4.
 ζαθέη Ῥώμῃ 597,3. 598,1. ζ. Ἐπι-
 δαύρου 892,2. Πέτρῃ 434,1. Τροκ-
 μοῖς ζαθέοισι 793,9. ζαθέης Ἰσίδος
 1047,2. ζ. βρέτας 958,8. ζαθέοισι
 ἀπαπέδοισι 865,3. ζαθέην τῦρσιν
 1035,15.
 ζάκορος 832,3. gen. 497,4. 7. Add.
 97 a 1.
 ζάλην 1039,6.
 ζαπέδῳ Add. 750a3.
 ζῶν φρονῶν 355. ζώσης τέχνης 608,7.
 ὁ ζήσας τὸ ζῆν 387,1.
 ζεῖδωρον (scil. γῆν) 1028,72.
 ζεύξαν (Νεῖλου προχῶς) 1078,12.
 ζευχθεῖσα duobus viris Add. 241a3.
 ζεύγεσι καὶ δούλοισι 406,3.
 ζευκτοῖς ὄχοις 932,12.
 ζητούμενος desideratus 215,3.

ζοφερὸς τάφος 727,15. ζοφερὴν ἀχλυν 310,3.

ζυγίης Ἀφροδίτης 1027,11. — V. Ἡρη.

ζυγὸν γαμήλιον 564,5.

ζωάγρια Add. 805 a 5. 11.

ζωαλκέα χεῖρα 1026,4.

ζωγράφει 673,2.

ζώγρει 841,7.

ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ 843,6.

ζωοφόρον 1027,43.

ζωστήρα Ἀμαζονίδος 1082,9.

ζώει ἔργα 850,2. ζωσίσας ἀηδόνας carmina 618 ep. 9.

λαχῶν θεὸν ἡγεμονῆα 650,12.

θεὸς ἡγεμονεύσει 1041,6.

ἡγεμὼν Αἰγύπτου 978,8. Θηβαίους

1020,1. prov. praeef. 414,3. praeses.

919,2. ἡγεμόνα ἐπ' ἀνδρῶν 255,3.

ἀγεμόνα ἐπὶ γυμνάδος 223,8. ἀγε-

μῶν ἀοιδᾶς Add. 241 b 1. ἡγεμόνεσσι

inperatoribus 1089,3.

ἡγοῦ μάλιστα τοὺς πατρώους (scil. θεοὺς) 1022,4. ἐν πτολέμοις ἀγῆστατο 855,3.

ἡγέτα δόσιον 1035,13.

Αὔσονων ἀγητῆρι Traiano 549,7.

Αἰγύπτου ἀγητῆρα Osirin 1015,9.

μυστῶν 865,1. σοφίης 847,5. ἀγη-

τῆρα praeef. 856 a 5. ἡγητῆρας

1035,14.

ἀγήτορα πῶλων Solem 1028,31. ἱππι-

κῶν ἡγήτορα 868,2.

ἡδόμενον κατὰ δαίτα 312,14. ἥσθην

ἐνὶ κύμασι πόντου 650,5.

ἡδονικαῖς ἀθέοις δόξαις Ἐπικουρήσις praeef. 222 b 8.

κωμωδία ἡδυγελωτι 38,3 χορῶ 925,1.

ἡδυκαλούς φθόγγους; Add. 1029 a 4.

ἀδύλῳγον μοῦσαν 1054,3.

σκηρὴν ἡδύνας 1085,8.

ἡδυπνόου κρόκου 547,3. ἡδυπνέου μετώποις 570,7.

ἡδὺς ἐν ἀστροῖς 207,2.

ἡθαλείου Κορωνίδος 1035,23.

ἡθείας εἶνεκεν 663,4.

ἀρχαῖον ἦθος φιλανδρίας Add. 497 a 8.

αἰσίου ἦθους (Fortunae) 257,5.

ἄπασιν ἦθος κοινὸν ἔθετο 493,4.

ἦθεα σωφροσύνης 405,8. ἦθεσι κα-

μὸν ἔδωκα 948,7.

ἡθέος virgo 463,5. ἡθέοισιν ἐφημέροισι 966,3.

ἡόνος 482,3. ὑπ' ἡόνος 810,3. ῥέειν

ἐπ' ἡώσιν 335,6. δι' ἡώων 1104,6.

γηραῖσιν ἡλακάτῃσι 1046,18.

ἡλέκτροιο φαεινοῦ 618 ep. 19.

Ἑρινίσιν ἡλιθιῶνας 1136,5.

ἡλικίας τριέτης 701,2. μεσάταν ἡ-

κίαν praeef. 938 a 2

ἡλικος ἐξ ἀγέλας 239,2. ἡλίκεσσιν 462,1.

ἡλώπαις 730,4.

ὑπ' ἄλιῳ 185,16. ἡελίῳ καὶ νυκτὶ

564,4. ἡελίους diebus 1061,4. ἡέλιος

δεύτερον Πλλυρίδος 906,6. ὁρῶν

Ἑλλάνων δεύτερον ἄελιον 1084,2.

ἐσμὲν ἐν Ἡλυσίῳ 554,4. Ἡλυσίῳ

150,6. ἡλυσίον πεδίον 414,8. ἡλυσίον

πεδίων 338,2. 649,3. εἰς χῶρον ἐν

ἡλυσίον 618 a 8. αὐρῇσιν ἡλυσίον

1046,22. χοροστασίῃσιν 1046,58.

ἦσται ἀγαλμα 1046,48.

ἦμαρ 562,9. 1000,10 τριτάτῃ ἡματι

(horam) 149,6 μέσους ἡματι

ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἄματι 988,7.

μνημόσυνον ἡμερήσιον calendarium

1096,1.

ἀμερίῳ καμάτῳ 1028 col. II 40. ἡμερῶν

vel ἀμέριοι homines 196,4. 223,11

441,6. 451,4. 853,5. 863,10. 1013,2

1073,10. praeef. 877 b 4.

ἡμερίδιον 1046,50. 82.

ἡμεριναῖς χάρισιν 261,4.
 παῖς ἡμερος 502,14. ἡμερον ἦθος 150
 adn.
 ἡμιθανής 335,6.
 τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων 625,4. ἡμιθέων
 μύθους ἥδομεν 232,4. ἐν ἡμιθέοις
 ἵχθετο 669,2. — προτεράων ἡμιθεῶν
 1046,57.
 ἡμισέας πλεόνων 1046,15.
 ἡμιτελές (μνῆμα) 443,3. ἐν ἡμιτελεῖ
 θαλάμῳ 319,4. ἡμιτελῇ μεγάρων
 ὀροφίματα 871,4.
 ἦμος ὅτε 1046,25.
 θεῖν' ἀλὸς ἡνεμόεσσιν 186,8.
 ἦνός 831,3.
 ἡνιοχεύειν ἔθνεα 922,2.
 ἡνίοχος 611,1. ἡνιόχων 612,1. ἡ. τρα-
 γικῆς τέχνης 39,3. ἀρετῆς 498,2.
 ἦπαρ 1082,17.
 ἡπείρων τριστὸν ἔχουσα κλέος Libya
 Add. 842a2. ἀπείρων κρατέοντι
 978,1.
 ἡπιοδώρου Proserpinae 741,3.
 ἦπώς τινι 831,9. 906,4. ἦπια ἔκευθε
 νῶν 561,2.
 ἡπιοφρων 1027,2. 5. 10.
 ἡρέμα 102,4.
 ἡρεμέει 1109,1.
 ἡρεμίῃν κοίτης 321,11.
 ἡρίον 214,1 (ξένον). 411,3. 465,8. 550,6.
 574,1. 704,1. ἡρία 626,1.
 ἡρωικῷ θανάτῳ 279,2.
 ἡρώνας 648,7. προτέραις ἐναρίθμιον
 ἡρώνασι 272,18. μεθ' ἡρώνασι
 1046,8. ἡρωήνῃσι παλαιῇσι 1046,55.
 ἡρώων 19. ἡρώων 395,7.
 θεοὺς ἡρωσιν dis manibus 314. ἡρωα
 ab civitate colendum 774,4. ἡρωα
 ξεῖνον Εὐδοόν (Panem?) 825,1.
 ἡρώων homericorum 1084,1. ἡρωσιν
 τιμαῖς ἰσόμοιρον τὰν ὀμώλεκτρον θῆκεν

189,4. ἡρώεσσι παλαγενέεσσιν 648,3.
 ἡρωος Antigoni Gonatae 781,5.
 ἡρωος i. q. mortuus 186. 222. 296,
 3 al. ἡρώων γένος ἄλλων 107,3. ἐν
 ἡρώεσσι apud inferos Add. 228b7.
 ἡρωος virtutis laus 262,6 (μέγας).
 354,2 (ἡρώων προγόνων). 403,14
 (ἡρώεσσι στρατιῆς) 498,8. 661,2
 (ἀνδρῶν ἡρώων). 674,1 (ἡρωος ἀγαυοῦ).
 1052,1 (θεοῖς ἐναλίγκιος). ἡρώων
 θρέπτειρα Hypata urbs praef.
 856a7.
 φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας 994,2. ἐπ'
 ἡσυχίῃ ἀνάμεινον 1038,15.
 ἡσύχιος 402,2. 591,3. ἡσύχιος μένε
 1038,5.
 ἡσυχια 1028 col. III 10. ἡ. βουλευοῦ
 1041,6.
 ἡτορ anima corpori opposita 432,4.
 ἡτορι σεμνῶ 725,1.
 ἡυκόμος 498,4. μᾶμμης ἡυκόμοιο
 857,3.
 ἡχεῖς 995,11. ἡχῆσεν 994,4. ἡχῆσαντος
 995,4.
 ἡχι 517,9.
 ἡχον 996,8. ἄχον ἡς 989,4. ἡ 990,8.
 ἰέντι 986,4.
 ἡχώ 271,3.
 δύσιν ἡδὲ καὶ ἡῶ 640,3. αὖς dies
 942,3. οὔτε ἡοῦς, οὔκ ὄρφνης 618
 ep. 3. ἡοῦς φῶς vitae lucem
 682,2.
 θαητὸν τύμβον 189,2. θαητὸν πάντεσσι
 (σῆμα) 590,4.
 θακον 874,8.
 κρυερὸν θαλάμῳ tumultum 241,4.
 θαλάσσια (κέλευθα) 161,1.
 θαλέθοντα τόκον 647,9.
 θαλίης 1025,9. ἐν θαλίῃ 649,2. 663,5.
 θαλίῃσιν 663,7.

θυσσάδος 871,1.
 θῶκον (Ὁσειρίδος) 414,5. ὑπάρχων
 903,1. θῶκων αἰπυτάτων 912,2.
 θῶρηξ praemium certaminis 931,3.
 ... θειακτης voc. corruptum 1036,17.

ἰῆναι 1036,2.
 ἐγάνωσεν ἰάκχοις Isin 985,3.
 ἰάμασι 314,14.
 ὦ ἰώμενος 1027,30. ἰαθεῖς 803,4.
 ἱατρῶν πρόμον i. e. ἀρχίατρον 352,1.
 ἱατρὸς μεθοδικός 306. δόγματ'
 ἱητρῶν 853,3.
 ἱαυεῖς 562,3. πένθιμον ὕπνον ἱαύω
 460,3.
 γοηρὸν ἴαχε 790,7. ἴαχεν ἀθλοφόρον
 praedicavit praeef. 932a4.
 ἰδιοκτήτου πανευτυχίης 443,2.
 ἰδίας θεαῖς 862,2. V. θεός.
 ἴδρις Ἀθηναίης ἔργων 412,1. Ἀθηναίης
 scil. ἔργων 356,1. ἴδρις ὁ Πιερίδων
 Homerus Add. 228a2. μούσης
 τραγικῆς 655,3. μύθων τῶν παλᾶων
 ἰδριες 992,4.
 Παιᾶνος ἴδρυμα 1027,34. ἴδρυμα
 1034,2.
 ἰδρωῖτες 1039,9.
 πορῶν ἱερείαις χάριν praeef. 1046a2.
 ἱρεὺς 460,4. ἱρηες 992,4.
 ἱερής 870,3. 6.
 ἱερητεύοντος 1066,4.
 ἱεροδρομον ὕδωρ 835,6.
 ἱερὸς οὖτος ὁ χῶρος 648,1. 1046,80.
 — ἐν ἱαρῷ 980,5.
 ἱεροφάντην 866,1. 1068,13 (sacerdos
 christianus).
 ἱεροφάντης 862,1. 863,3.
 ἰή 1027,31.
 ἰήιε Ἀπολλων 1023,2. ἰήιε Aesculapi
 1027,6.
 ἱατήρ 717,3.

κλέος ἱητορίας 243,27.
 ἱητεῖν ἀναγράψας librum de arte
 medica 305,1.
 ἰθὺ 320,3. 1092,1.
 ἡπιος ἰθυοῖκος 906,4.
 ἰθυνηρ 905,1 corrector Italiae. 1071,2.
 ἰθύνεσκον 1028,32. 63.
 ἰθύνω 1028,52.
 φῶτα θεοῖς ἔκελον 507,1. σῆμα νηῖ
 ἔκελον 1046,46.
 ἰκέτου 141,4. λαοῖς ἰκέταισιν 1028,6.
 βωμῶν ἰκετεύομεν 792,2.
 ἰκνούσμαι 522,10. ἰκνούμεθα 344,15.
 ἱλαος 812,5. ἰλήψθι θυμῷ 743,2.
 ἰλάσκονται 1027,4.
 ἰλήκοις 797,5. 811,4. 818,11. 19.
 ἱλαθι 243,7. 725,7. 818,17. 22. 835,1.
 1023,7. 1024,2.
 ἰλίγγοισι 1028,33.
 ἱλύος 1028,71.
 ἐν ἱμάσσι 602,2.
 ἱμερον τρέφων 728,6.
 ἱμερτῷ συνομενέει 218,13. ἱμερτὰ παῖς
 212,2. ἱμερτὴν γαῖαν 228,4. εἰμαρτῇ
 ἀλόχῃ 525,1.
 ἱνδαλμα ψυχῆς 148,4.
 ἱνις βασιλέων 549,1.
 ἰοβόρος διψάς 465,4.
 ἰον ἐν ταλάροις 1118,2. εἰς ἱα βλα-
 στήσειεν ὅστέα 547,1. ἱα 548,3.
 ἐν στέρνοις ἰὸν ἔχοντες 344,11.
 θεοῦ ἰότητι 450,3. θεῶν i. 333,5.
 ἔτι χνοάοντος ἰούλου 569,1. ἀνθήσαντα:
 ἰούλον 478,3. οἶος ἰούλους (ἔφυς) 655,5.
 πρὶν ἰούλους πληῆσαι παρειάς 657,3.
 ἰοχέαιραν 870,1.
 ἱππαῖδα πόρπαν 985,1.
 πεζοὶ ἱππῆες τε 849,1. ἱππῶν ἀγῆσαι
 855,5. — ἱππέα Ῥωμαίων 951,1
 ἱππικὸν εὐχος 932,5. ἱππικῶν ἡγήματα
 868,2.

Εκτορος ἵπποδάμοιο 1095 adn.
 ἱππόθεν 811,6.
 ἱππολόφους κάρυθας 828,4.
 ἱππομαχοῦντα 209,5.
 ἱππομάχοις Ἰλλυριοῖσιν 183,3. ἀνθρώ-
 πους ἱππομάχους 461,8.
 ἱππῶν νικήσαντα 934,1. Διομήδεος ἱπ-
 πους 1082,7.
 ἱρήξ 1033,20.
 ἱροπόλος 852,2 (Minervae). Ἰάκχου
 957,1. Κῦπριδος 1044,4.
 ἱρόχθονα βῶλο 1046,86.
 ἱσαγγέλου τύχης 542,7.
 ἱσαρίθμιος Μουσῶν 686,4.
 ἱσαρίθμιον ζωῆς χρόνον 287,6. ἱσαρί-
 θμοις ἔπεσον 806,3.
 ἱσοθέου νηοῦ 109,1. ἔγγονο ἰσόθεον
 265,6.
 ἰσάμοιρον ἥρωσιν 189,3.
 γέρας οὐκ ἴσον 204,16. ἴσον ἅπασιν
 aequum 912,1. κατ' ἴσον 192,3.
 ἰστοταχῆς 939,2.
 ἰστοτέλου 48.
 ἰσάτεχον 532,3.
 ἰσάτιμον 393,1.
 ἰσοφάρειν 904,5.
 χεῖματος ἴσταται ὥρῃ 1067,3. στή-
 μεναι 313,5. ἔσστασι 271,6. ἔστα-
 ὄτα ἀγάλματα Add. 888a8.
 ἰστίον ἐκπετάσας 779,2. δεξιὸς ἰστία
 ἱκάνων 1023,11.
 ἱστορήσας 1020,1.
 ἱστορήσας ἀτραπὸν 878,6. ἱστορίην ἐξή-
 νεγκα praef. 877b. ἱστορίην αἰῶνος
 878,3. ἱστορίαις λιταῖς 979,3. ἱστο-
 ρίας δεῖξας 608,1. θείας ἱστορίας
 praef. 877b2.
 ἱστορικὴν σελίδα 979,8.
 τιμᾶτορος ἴστωρ 1046,88. ἴστωρ καμᾶ-
 των 831,2. ἴστορα παιδείας 184,5.
 ἴστορες αὐτοὶ ἀστέρες 618,41.

ἴσχε δρόμον 618,33. ἴσχε στοναχῶν
 ἀδελφούς 651,5. ἴσχε στοναχῶν 651,5.
 ἰχθύος οὐρανίου 724,1. cf. v. 6sq. et
 acrostichon eiusdem carminis.
 τέχνην γραμμαῖσιν ἰχνεύειραν 185,9.
 ἰχνεύεις 227,1.
 σταὶς εἰς ἴχνος 1033,7. στῆσον ἴχνος
 616,2. στήσας ἴχνος 339,4. ἴχνος
 ἐπιστήσας 690,1. ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων
 237,8.
 μοῖρα καθεῖλε βίου τινά 569,2.
 πυρὶ γυῖα καθήρας 104,1. ψυχὴν
 καθήρεν 109,5.
 καθαροῖο Σαραπίδος 875,3. ἐν καθα-
 ρῷ τεμένει 768,3. καθαρὴ anima
 curis liberata 653,4. καθαρὰν φυ-
 λᾶξας (ἀρετὴν) 506,13. καθάρῃσιν
 εὐνομήσιν 909,2. καθαρῶτατον γένος
 191,3.
 εἰς νῆα καθαρπασθέντα 302,3.
 βωμῶν καθιδρύσατο 837,2.
 οἶδμα καθιπνεύουσα 1028,64.
 τοῖσι καταστήσασι (statuam) 784,2.
 καθύπερθεν 1066,3.
 καὶ μὴν καὶ 153,5. καὶ μὲν καὶ praef.
 932a3.
 καίνισας τὴν σύστασιν 424,6.
 σοφίαισι κεκασμένον 584,3. κεκασμένη
 ὀρηστοσύνησι 121,1. ἀγαλήσιν 1074,3.
 πραπίδεσσι Add. 688a5.
 ἔκανον 333,9. κἀνεν 811,6.
 καίριον 618.
 καιρὸν ἔχω 979,6. ἔχεις τινά 1038,36.
 cf. v. 34. πᾶσιν καιροῖς anni tem-
 poribus 824,3.
 καίει (πηγὰς) 810,10.
 ἀ κακία Add. 228a4.
 κακοεργέσι 818,15.
 κακέργον ἐπιπομπὴν 1026,2.
 κακάμορφε Satana 1140,2.

κακὸς κακὸς ἤρπασε ἰδαίμων (alii κα-
κῶς κακός) 551, 5. κακὸν κακῶς
τηρῶν 734, 7.
πνοιῆς κακοσμίην 1068, 7.
κακότητα 1046, 94. νούσων κακότησι
707, 2.
κακόφρονα νιέα 618, 3.
μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ 282, 3.
τὴν σὴν πίστιν καλοῦντες praedican-
tes 481, 1. — καλέεσκον 657, 1.
καλλιγόνους σταχύας 266, 2.
αἰγῶν καλλιθύτων 872, 4.
καλλικόμουν Ἰναχίδων 464, 2. καλλι-
κόμοις πτόρθοις 88, 5.
καλλιλόγοις πόνοις 990, 10.
καλλιναίου ποταμοῦ 272, 8.
καλλίνικος Ἡρακλῆς 1134, 1. τὸν καλ-
λίνικον athletam Add. 497 a 5.
καλλιπύλον Θήβην 993, 4.
καλλιπυρρος Αἰνειωῆν Regilla 1046, 38.
καλλιτέκνον 635, 1.
οἱ καλλιτέχνεις 796, 3.
κάλλος ipsum aedificium 1062, 2.
1066, 1. 1067, 1.
καλλοσύνη Add. 688 a 4. τρίποδος 923, 4.
ἐμιμούμην τὸ καλόν 85, 3. τὸ καλὸν
τύχης 640, 6. κάλλιστε καλῶν ἡ-
θέων 790, 1.
κάλλιν 252, 5.
ἐν καλύβοις 260, 3.
κάλων τείνας οὐριον ἐυφροσυνᾶν 560, 8.
καμόντες εἰκόνα 914, 1. τέχνης χαλ-
κὸν εἰς καμουσίης Add. 874 a 3.
ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες 828, 3. κα-
μόντι mortuo 321, 8.
κάμψας γυῖα 618, 16.
κάμπυλον κύμα 779, 4.
κανθοῖς 103, 5.
κανόνι χρῆσθαι 170, 7.
καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ 1082, 4.
καρχαίων ducum 185, 12.

ἐξ ἀθανάτοιο καρίνου 1046, 74.
καρπαλίμως γράφαι 580, 11.
κύδος ἐκαρπίσατο 516, 4. ἀκμὴν Ἀἰῶν-
λυγρὸς ἐκαρπίσατο 151, 8.
θερίσαι κάρπιμα 1039, 15.
καρπὸν βοτρυῶν 812, 4. καρποῖς ἐπε-
χαιρον 321, 1. καρπὸν πόνων 1039, 3.
Ἰσιδὶ καρποτόκῳ 982, 1.
καρποφορήσω 1106, 1.
Νεῖλου καρποφόρον (vel -ου) πρὸς
983, 1. 984, 1.
κάρτα 338, 6.
μόγῃ καρτερόν Ἡρακλέα 863, 8. καρ-
τερός Ραπ 1103, 3.
οὐδὲ κάρφος ἐβλάβη 930, 9.
κάσιος 404, 7. κάσιν 611, 2.
μοῖραι κατὰ δώματ' ἐβαλλον 217, 5.
κατάξῃ 1132, 1.
τραῦμα κατηγάγετο 30, 4.
ποίημα οἰνῶν οὐσα κατέγνων 736, 2.
καταγράφεται 926, 10.
πίστις κατέδυ 581, 4. καταδύσαι in-
transitive 321, 4.
καταθήκην 344, 17.
κάθθανε 30, 5. 666, 3.
σπόρος καταίθετο 618, 12.
κατὰ ξένον ἡρίον ἦρται 214, 1.
κατάκειμαι 702, 7.
κατεκόφατο μαστοῖς 316, 3.
κατελίμπανες 379, 3.
κατάλοιπον ἔχω 979, 10.
νῦν αὐτοὺς καταλύνει 1095, 4.
κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε 1046, 17.
γραφίδεσσι κατέψυσα 1028, 11.
κατέπεφνε 307, 1. 1082, 2.
τοῦ καταπυγοτάτου 1131, 1.
καταράκται 979, 7.
ὀκτωκαίδεκάτου με καταρχόμενον λι-
κάβαντος 228, 1.
κῆρα κατασβεσθεῖς 415, 2.
γαῖα κατεσκίασεν 495, 2.

κατεστενάχῃσε 205,5.
κατέστεφον (τύμβους) 439,1. κατέστε-
φεν 933, 1. κατέστεφον *prae*f.
932a3.
κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα 1009,3.
σορὸν κατέτευξα 460,2.
ποιήν κατέθου 644, 2. καθέσαν
αἷμα 828,4. καταθήσεται *pecu-*
niam 712,3.
κατέφθιτο πότμῳ 77, 3. *participia*
404,3. 493,1. 514,2. 515,1. 517,2.
815,8.
πλοῦτον κατέχευε 1034, 25. χυτὴν
καταχεῦαι 1034, 25.
κατηνῆρατο μοῖρα 569,11.
χρεία κατεπεύγει 545,3.
ἀντιπάλους δεῖμα κατερχομένοις 343,6.
κατῆλθε δάκρυ 790,7.
οἶακα κατευθύνεσκες 243,26.
κατεύνασεν 1028 col. III 10.
τόνδε κατεύφημῶν 430,12.
κατηρεφεί δόμῳ 821,2.
πώματι λαϊνέῳ σῶμα κατισχύμενον
327,6.
κατοικεῖ 1138,2 cf. *adn*.
καθοιχομένην 409,2.
κατωμαδὸν 1028,50 *adn*.
καῦμα 649, 5. ξηροτέροις καύμασι
1073,6.
μηδ' εἰς χεῖρα καυχῶ 1038,3. μη-
κέτι καυχάσθω 529,3.
κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3.
κεδνά εἰδύα 498,9.
κεδνοσύνης 150,2.
κέϊθεν φυδῶμην 640,2. κέϊθεν *deinde*
919,4.
κεῖμαι ἐπὶ τύμβῳ 284,2. ἐπὶ σήματι
τῷδε 470,1. ἐπὶ γαίης 639,1. παρὰ
τύμβῳ 703,1.
μέλη κελადῶν *prae*f. 474a4.
κέλαδον λαῶν 350,4.

κελαινὰ *animalia inferis mactanda*
1034,24.
κελαρύειν 1073,5.
κέλευε ὀδῆταις 1073,7.
κέλομαι 1036,2. κέλεται 1140,6.
πρῆξις αἱ κενεαυχεῖς 647,1.
κενὸν σέβας 335,15. κενεοῖο λέχους
(i. e. *rogus pro toro*) 418,8. κε-
νεῶ τύμβῳ (*non cenotaphio*) 292,5.
κενεὰ χάρις 851,1. κενεὰς χάριτας
103,6. κεναιὶ χέρες 696,7. κενεαῖς
ἐλπῖσι 292,4. εἰς κενὸν ἢ διαπάνη
646,10.
κενέωμα τάφου 234,5.
κεντηνῆριος 446,8.
κέντρον ἀπαυστον ἔχω 534,8.
σῆμα κεραΐων 1046,85.
Ἄμμωνος κεραιοῖο 833,1. κεραιῶ
835,5.
μένος κεραυνοῦ 618,42. κεραυνῶ βο-
λαῖς 1028,27.
κεραυνώσιεν 542,9.
αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ 1064,8.
ἐκεστροφυλάκει 957.
κεστροφόροι 955,2.
κευθμῶνος 1034,18.
κεύθω ἔχω 568,1. κευθομένα *vi*
activa 1081,2.
κεφαλῆς Ὀμηρείης *hermae* 1085,10.
κηδεστήν *Add.* 888a.
ἐκήδευσσε 604,3. 733,2. κηδεύσας
563,5. σῶμα 651,2.
κῆδεο καὶ γαμέτου καὶ τεκνῶν 243,25.
κηδομένη λεχέων *Add.* 241a8.
κῆδος συντελῶν 352,3. κῆδεα πότμου
264,1. τὸν — κῆδος ὁμοφρονέως
πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις 493,6.
κῆπον 782,1. Ναρκίσσου παρὰ κῆπον
811,3.
κῆρ ἐδάμασσε 94,3. κῆρι δαμνέντα
103,1. κῆρι κατισχομένη 142,2.

κῆρα κατασβεσθείς 415, 2. κῆρα
θανόντος 402, 3. κῆρα μινυνθάδιον
603, 2.

ἐκ κηροῦ 673, 2. ἀπὸ κηροῦ 722, 3.

αὐλοῖς κηροχύτοισι 271, 1.

κῆρυγμα τῆς φιλίης 393, 4.

κῆρυκι ἀθανάτων 772, 1. ἡρώων κάρυκ'
ἀρετᾶς Homerum 1084, 1. κῆρυξ
vicit 938, 2. κῆρυξ titulus sepul-
cralis 603, 1.

κηρύξαι μῶμα σαοφροσύνης 17, 2.

μούσαις κιθάρης 1054, 1.

κιθαριστής 613, 2.

οὐνομα Θεσμοφάνην με κίκλησκον
153, 2. κικλήσκειμαι 698, 6.

κινεῖτο προσώποις 608, 3.

κισσός 788, 1. 829, 4.

κισσοφοροῦντι 925, 3.

κίστιβερ 'Ρώμης 589, 1.

κίονα πορφυρέην 921, 1. τετράπλευρον
1061, 1. 4. κίονας ἀτλαντας 1072, 7.

μοῖρα ἐκίχανε 325, 13 et κικήσατο
372, 28 c. accus. τοῦ ἐν πόντῳ

κίχε μοῖρα 219, 1. sine casu 146, 6.

κλάδος ἐλαίας de puella 368, 7. ξηρῶν
ἀπὸ κλάδων 1039, 14. 1040, 19. —

κλάδου phalli lignei 817, 2.

οὐδ' ὑμέναιον ἐκλαγον 256, 7. πολε-
μογράφον αὐδαν ἐκλαγον praef.
877, 4.

κλαίεσκον 502, 11.

ἐκλασεν Ἄδης 252, 2. δαίμων 257, 3.

κλάσας ἐλπιδας 348, 2 adn. ἐκλά-
σθης τύχης δηλήμασι 538, 6.

Ἡρης κλειδοῦχος 822, 7. Μουσῶν κλη-
δοῦχον 226, 7. Αἰάκος κλειδοῦχος
646, 4.

ἱερὰ σηκῶν κλειῖθρα 822, 10.

κλέομαι praef. 480 a 6.

Ἐρμῆν τὸν κλέπτην 1108, 1. θερμὸς
ὁ κλέπτης ibid.

κλεπτοσύνης 448, 6.

κλεψύγαμον 336, 4.

τόνδε σοφώτατον Ἑλλὰς ἐκλείζεν 254, 1.

δοτῆρα παντοίης ἀρετῆς κληίζομαι,

Ἡράκλειος 831, 14. φαιδίμον ἀνὴρα

κληίζατο 173, 6. κληίζομαι 946, 1.

κληίζεται πατρός 185, 3. κληζομένα

πατρός 189, 7.

ἔρκεσι κληίζοισι 1028, 69. ἐκλείπει

(πάσας χάριτας) 656, 1.

κληρονομήσας 424, 9.

κληρονόμων 326, 1.

κληῖρος 859, 3. κ. λάχεν αὐτῇ Add.

545 c 3. εἶλεν κλάρῳ c. inf. praef.

768 a 2. κλήροις sortitione 858, 1.

κληῖρον κληρουχῷ locum destinatum

691, 5. ἐν κλάρους 514, 3.

κληρουχῷ v. κλήρος.

τὴν κλήσῳ 571, 3.

ἐπταετεί κλίματι 579, 2.

κλυντήρ 450, 5.

Τύχης πάλιν κλίναντα τάλαντα 847, 1.

κλινάμενοι Περσῶν δύναμιν 749, 8.

εὐσεβέων κλισίῃν 237, 4. Βάκχου κλι-

σίσαις tabernis vinariis 810, 7.

κλισμῷ ἐνι καλῷ 610, 4.

ὁδὸν κλονέω 1028, 60.

κλυδῶν θαλάσσης 1040, 15.

κλυτόμητις 1052, 3. 1062, 3. vocat.

1026, 1.

τίς μοιῶν μίτον ὕμνον ἐκλώσατο

478, 1. ἐκλώσαντο 153, 4. κεκλω-

σμένον αὐτῷ τέρμα 520, 7. genus

actívum crebrius.

κλωθῶες Ἄρπυιαι 1046, 14.

κλών δένδρου 538, 6. εὐκάρποις κλω-

σιν 546, 8. δάφνας κλωῖνας 786, 4.

859, 2.

μοιρῶν κλωστήρι 292, 6. μοιρίδιοι κλω-

στήρες 145, 1.

μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον 113, 4.

κηρόν 1034,23.
 κνώδοντι φασγάνῳ 549,11.
 κόγχην i. q. ἀψίδα 446,3.
 ἔσω κοίλης κατὰ πέτρης 309,2.
 κοιμάται 607,4. ἐκοιμώμενη 610,4.
 δίδωσιν ἡ τύχη κοιμωμένην praef.
 1117c1. κοιμηθεὶς 318,3.
 ἐκοίμισεν ὕπνος 223,3.
 κοινὸς ταμίης Iupiter 35,6. δαίμων
 404,1. φῶς 266,1. βιώτου 730,1.
 θανάτου 326,2. τέλος 266,1. 372,
 38. 726,7. κοινὴν ἀταρπιτόν 534,2.
 ἐς κοινὰν ἀτραπὸν 1028,13. κοινῇ
 βουλῇ 1128,20. ἀπὸ κοινῶν στῆσαν
 Add. 750a1. τὸ κοινὸν τῶν περὶ
 τὸν Διώνυσον τεχνιτῶν 876. τὸ κοι-
 νὸν Λυκίων 944,3. Ἐρατιδεῶν τὸ
 κοινόν 851.
 κοιρανίην 1064,9.
 κοίρανος ἀθανάτων 1029,4. κοίρανε
 Πλουτεῦ 570,1. λαῶν Aesculapius
 1027,1. κόσμου Serapis Add.
 874a1. Ναιάδων Apollo 802,2.
 κωμῶν Belus. κοίρανος Λαγείδας
 255,4. Ἀδρίανος 990,9. κοιράνω
 Ἀδριάνῳ 988,5. ἡμερίων Hadrianus
 863,10. κοίρανε fort. Anastasius
 935,6 adn. κοίρανον ἱστορίας praef.
 877b2. κοίρανος ἀγνωστά fides
 855,10.
 ἐπὶ κοίτης 737,1.
 κοῖτον κοιμῆν 313,10.
 κολαπτὸν γράμμα 258,5.
 ἐκόλαζε πέτρην 395,1.
 κολασιν 712,4.
 κόλπω Κύπριδος 628,2. ἐν κόλποισι
 τραφέντα 292,1. κόλποις domus
 810,3. κόλπω sepulcri 1135,2.
 κόλπος μέλας Ἀίδεω 237,3. ἐν κόλ-
 ποῖς terrae matris 56,1. 88,8. 214,
 7. 422,2.

κολπωτὰν ἰδόναισι τρόπιν 1028,63.
 κολωνία 908,6.
 κοῦρην κοιμένοισι τοκῆς 152,15.
 κόμας λειμώνων 1046,70.
 κόμης sacrum largitionum 919,5.
 κομίζεμεν 1046,22. στέφανον νίκης
 κομίσαστο 446,7. τίς ἂν κομίσαιτο
 τὴν σὴν μαντοσύνην 1023,6. κομιεῖν
 κοῖτον 313,10.
 κόμπασαν γένος 191,2.
 κοπετῶν 345,4.
 κόπρον Αὐγείας 1082,6.
 διπτύχοις κόραις 258,5. κόρας ἀδά-
 κρυτος Add. 241a13.
 πλησθεῖς ἐκορέσθη 314,21.
 εὐτέ με θυμὸς κορθίσῃ 1028,60.
 κορνοκλαρίου 353,1.
 κόρυθας 828,4.
 κορύσσω οὐλαμών 790,4.
 κορυφὴν ἀρετῶν 543,1.
 κοσμέων δύναμιν 489,6. στρατιᾷς κο-
 σμοῦντα 900,1. κοσμῶν Σαλαμῖνα
 777,2 cf. 780,2. κοσμοῦμαι λίθω-
 524,1. ἀρεταῖς φρένα κοσμηθέντι
 501,3.
 ἐκοσμήτευσεν 966,1. κοσμητέοντος 960.
 961. 962,4. 967.
 κοσμήτεες 957,1.
 κοσμηταὶ 954 sqq.
 ἡρώων προγόνων κοσμήτορα 354,2.
 ἀνδρῶν 661,2. ἐφήβων 953,2.
 965,2. 959,1. παίδων 950,3. 968,2.
 κοσμότητος 971. κοσμότητι τρόπιν
 209,2.
 κόσμου cultus muliebris 499,3. κόσ-
 μον σωφροσύνης Add. 35a6. κόσ-
 μον πατρίδι 208,7. 801,2. κόσμον
 αὐτοῖσι τιθέντες 772,2. πάρε κόσ-
 μον 826,1. κόσμον ἀνίσσας 1065,3.
 ἐδείματο 1069,5. — κόσμον πάτερ
 1139,2. κοίρανε κόσμου καὶ χθονός

Add. 874a1. τὰ κόσμου σεμνά 185,6. κύτος κόσμιοι 615,7. ἐπὶ κόσμῳ in vita 344,3. ἐπ' εὐρέα κόσμον 618,9. κόσμον διέταξε (deus) 261,3.
 Ῥώμη κοσμοτρόφῳ 947,7.
 κοτέσῃ 989,5.
 κοτυλον 1130,2.
 κουρῆα τὴν τέχνην 334,6.
 κοῦρος ἀνὴρ 717,2. ἐν κοῦροισιν 474,3.
 ἔστω σοι κοῦφος ὁ πᾶς λίθος 538,7.
 κύφη σοι κόνις ἦδε πέλοι 551,4.
 κύφην (scil. γῆν) εὐξάμενος 329,2.
 κοῦφον θανάτου τέλος 259,4. κουφοτάτης φιλικῆς 299,2.
 κουφίζων πόλιας 905,4.
 πένθους κουφισμός 406,8.
 κραίνουσα Διὸς οἶκος Hestia prae f. 824a5.
 κραιπνὸν πόδα 332,2. ἄκεσμα 554,2.
 κραιπνοῦ Ἐριχθονίου prae f. 932a6.
 κρήνης ἐπὶ κρατὸς 813,2. νηοῦ ἐπὶ κρατὶ 818,9.
 κραταιώχειρες 1034,20.
 κρατεργαγέα θοῦρον 914,3.
 γῇ σε κρατεῖ 412,2. 475,6. Μοῦσαι (carmina) τὸ σῶμα κρατοῦσι 613,7.
 ἀπείρων κρατέοντι 978,1. χειρὶ κρατούσα 1028,51. δεσμοῖσι κρατεῖται 429,1. πάντα κρατήσεις 1038,23. 1041,7. κρατήσεις ὧν θέλεις 1040,6. θυμοῦ κρατεῖν 1113,1.
 κρήδεμνον 1072,9.
 κρημνῶν 225,2.
 Νύμφαι κρηναῖαι 571,1.
 κρήνης 813,3. 1070,1.
 σῶμα . . ὑπὸ κρηπίδος ἐρείσης 710,1.
 ἀπαπέδων κρηπίδα 903,5. pontis 1078,3. κρηπίδας sepulcri 443,4.
 κρητῆρος ἀγαλμα 831,3.

εἰς κρίνα βλαστήσειεν ὁστέα 547,1.
 κρίνειν σοφός 1085,11. κρίνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνας 589,2. χῶρῳ κεκριμένῳ 161,4.
 κρισόλου τελετῆς 823,5. 824,4.
 κρισὺ 63,1. acc. 1102,2.
 κρισίμῳ ἡμέρα 426.
 κρίσιν 858,4. 1028,28. νίκης κρίσις 939,1. κρίσιν εὐσεβείας 642,8. κρίσει ἐκ μοιρῶν 624,3. ζῶσαν κρίσιν ἔσχον 401,2. κρίσις ἐν φθιμένῳ 215,5.
 κριτῆς 906,3.
 κροκάλαισιν 1028,76.
 Ἥῳ κροκόπεπλον 994,3.
 κρόκου 547,3.
 ὑπὸ κροτάφοισι 478,3. ἐπὶ κρ. 859,2.
 πολέμου κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68 (πολέμῳ). κρυερὸν θάλαμον sepulcrum 241,4. κρυερῶν νούσων 647,13.
 κρυμὸς (sic. scrib.) ἀμείλιχος 1028 col. II 3.
 κρυσεῖς Ἄλδης Add. 242a4.
 ἔχῃς κρυπτὸς ἑλθῶν 1033,16. συνθηματα κρυπτά 822,11.
 κρύψε καλύψας 563,3. ἐκρύβης 430,9. σῶμα κέκρυμμαι 96,6.
 κρωσσός Add. 697a1.
 ἀφνεῶν κτεάνων 118,4. κτεάνων θρεπτῆρες 1064,12. μοῖραν 776,4.
 κτέανον φιλικῆς 388,4.
 κτεάτεσσι 916,3.
 ἐκτέρισεν 223,6. ἐκτέρισαν Add. 242a 8. 183,4 (ὁστέα) cf. v. 8. 96,4 (τάφον). κτερέεξε 216,2. 647,7.
 κτερέων ὁσίων 514,4.
 κτήματα 1136,1.
 κτήσιν (ἔλλιπε) 187,4. κτήσεος ἐξ ὁσῆς 815,4.
 σωτήρα κτίστην prae f. 856a6.
 κυανέου Ἰδῆος 1046,84.

κυανῶπιν 551,1.
 κυδαίνονται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσι
 648,14. κυδαίνων 866,2. 1062,4.
 κυδαίνουσα 272,21. κῦδηνε 944,2.
 κυδῆνας 793,9. 964,2.
 κυδαλίμος 528,2. 917,4. κυδαλίμη
 χθών 874,1. κυδαλίμαν θύγατρα
 917,4. κυδαλίμας ἀρετὰς 511,1.
 κυδῶωσα ξανθαῖς ἐθείραις 169,1.
 κῦδος τοκήων 428,2. πατρὸς 434,4.
 κυδρῇ παρακοίτῃ 654,7.
 ἐκῆψε 671,2. 727,9.
 κυκλόθεν 546,8.
 τελευταίης κύκλος αὐγῆς 1046,27. κύκ-
 λαιο πυρόντας solis 618,29. κύκλων
 1028,31 et κύκλοις 618,9 sidera.
 κύκλω στεφανοῦν 73,1.
 κυκλοτερὲς τύπος 922,1.
 κυλινδρῶσει κακότητα 1046,94.
 κύλιξ 1049,10. 1132,1. κυλίκων
 810,8.
 ἐκυμάνθη 1028 col. II 37.
 γαστρὸς κυμοτόκοις ὁδύναις 505,2.
 ἔργα κυναγεσίας 196,2.
 κυνηγόν circensium 351,2.
 κυνωκός 1017,2.
 λευκὴν κυπάρισσον 1037,2.
 κυρεῖ 1016,1. πόθεν γένος κυρῶ 337,5.
 κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός
 363,4.
 κυριακῇ ἡμέρᾳ 737,1.
 κυρίου 1010,1.
 αἶσαν ἔκυρον 683,3. ἐτέων κύρσασα
 227,5.
 κῦρος 1028,53.
 κυρτόν hominem 459,3.
 κύτος κόσμοιο 615,7.
 κυφὸν ἄροτρον 618,14.
 κῶδιον 647,15.
 κῶμαζε praef. 480a7.
 κυμαστών 872,14 adn.

κῶμη Aegyptiorum 713,4. κυμῶν
 κοίρανε Balmarcoth 835,1.
 παλαίστρης κῶμος praef. 480a6. κῶ-
 μῳ ἐν ἡγαθέῳ 114,4.
 κυμωδός 604,2. 605,2. 926,10.
 κυρισμοῖς 1028,41.
 κυφὸν hominem 459,4. κυφὴν χάριτα
 238,2. κυφῶις δάκρυσι 252,6. κω-
 φοὺς τάφους 208,26.

λαβύρινθον 920 II 6. 8.
 λαγόνων σκοτιῶν terrae 149,4. λαγό-
 νεσσιν ὑπὸ χθοναῖσι 462,12. λαγό-
 σιν terrae 534,6. 1081,2. λαγόνεσσιν
 (τύμβου) 567,3. λαγόνων fluvii
 808,4. λαγόνων ὠδύναις 476,2.
 ἀρχὴν λαχῶν 838,2. κληροῖς λαχόντα
 858,1. Φιλοποίμενος αἶμα λαχοῦ-
 σαν 1044,1. λόχον αἶμα 991,13.
 λάζετο 935,4.
 λαθικηδεί Dionysio 1035,5. θάνατον
 λ. 1027,20.
 λάθριος γαμέτης 336,5.
 λαιῆς χειρός 781,3. τῆς λαιῆς βαῖνε
 782,4. ἐς λαιὰν ἐσιόντων 573,3.
 λαῖος inperitus 1039,11.
 λαῖτμα θαλάσσης 1140,6.
 λάκον (?) 522,9.
 λαλεῖν τινι 325,8. λαλεῖν σοφός
 609,5. χερσὶν ἅπαντα λαλήσας
 608,1.
 ἡδύτερον λαλής 994,4.
 λαλή χειλιδόνις 582,3.
 λαλὸν Ἀργῶ 995,8. φηγὸν dodonaeam
 ib. v. 9.
 λημφθείς (πόνῳ δολίῳ et νόσῳ) 722,1.2.
 λάμψας οἶά τε λαμπάς 155,3. λαμ-
 πάδα ζωὰς δραμεῖν 231,3. λαμπά-
 δας (ἄθλα νίκης) 943,2. — λαμ-
 πάδι μητρὶνῃ Aurorae 993,2.
 ἀρετῇ λάμψαντα 222,1. τέχνη 202,5.

λάμψας' οἶά τε λαμπάς 155, 3.
 ὄμμασι λαμπομένη 169, 2. ὡς
 ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306 a 2.
 λαμπρός ventus 1023, 11. λαμπρὸν
 βίον πρὸς σοφίαν Add. 552 a 6.
 λαμυρωτάτη 358, 2 adn.
 σῆς ἀρετῆς μνημεῖα οὐποτα λήσει 60, 1.
 λαοδόκων ἀγόρων 461, 10.
 λαοξόος 42, 1. 540, 6.
 λαὸς Ἀτταλίδας tribules 928, 2. λαῶ
 θεοῦ 427, 5. λεως ἐφίβων 964, 1.
 cf. 114, 2. προσύμνατος λεως 821, 7.
 τῶν ἱερῶν λαοτόμων 1021, 2.
 λαοτύπων παλάμῃσι 441, 10.
 λαοφόνον ξίφος 1079, 1.
 ἀνθεα λαρά 569, 6. στομάτων λαρῶν
 Add. 1029 a 4.
 λᾶαν 1046, 76. λάεσιν 455, 2. 685, 2.
 ἐλάτρευσσα (πῖνον θεᾶ) 850, 4.
 λαφύγματα νούσων 647, 13.
 λάχος ἀθάνατον 501, 7. ὑπᾶτων λάχος
 919, 7.
 δάκρυα λείβων 103, 5.
 λειμώνων κόμας 1046, 70.
 λείπον abii 149, 2. οὐ λῖπε non neg-
 lexit 153, 8. λείπετό τι εἰς τινα
 superfuit prae f. 932 a 5. ἐν τῷ
 ἐκτελέσαι λείπομαι 85, 4. φίλος μη-
 δὲν λειπόμενος 289, 6. λειπόμενος
 μῆνας ζε 519, 2. λειπομένοις
 pauperibus 727, 7. τὸ λειπόμενον
 in posterum 1027, 7. πάντα λείλοιπε
 absolute 99, 4. οὐχὶ λείλοιπε κλέος
 235, 2. πάντα λείλειπ' ἀρετῆς 538, 2.
 ἐλπίσι λειφθεῖς 316, 2. λειφθεῖς τὸν
 βίотου στέφανον 605, 2.
 ὅσα λειρώεσαν 169, 4.
 λειρά χέων 546, 10.
 λειτὸς τύμβος 551, 2. 677, 2. λειτῇ
 ὑπὸ στήλῃ 119, 2. λειταῖς ἱστορίαις
 λειτὸν πόνον (χαρίσαι) 979, 3.

λείψανον Μαιαδίου infantem eius 344,
 16. κάλλους et σοφίης 551, 10. τῆς
 πρόσθε τύχης 1003, 7. λείψανα
 ossa 675, 1.
 λεκτῶν ἀπ' ἡθίων prae f. 938 a 4.
 λέκτρον ἔδωκε (Κύπρις) 363, 5. λέ-
 κτροις ἐδόθη τινος 384, 2. ἀπὸ Δα-
 μακράτους λέκτρων 1044, 3.
 λευτιάριοι prae f. 942 a 1.
 λεοντοφόνον Cyrenen Add. 842 a 3.
 λευγαλέους φόβους 647, 14.
 ἀνθεα λευκοῖον 547, 4.
 λέχος mortui 445, 1. κατὰ λεχέων
 κείτω 243, 13.
 λέων 1016, 5. λέοντα Nemeaeum
 1082, 2. λέοντες 1038, 38. λεόντες-
 σιν πεφυλᾶνται (σῆμα) 242, 4. λέον-
 τας 407, 5.
 ἀνθρώπων γενεῇ ταχέως λήγει 522, 11.
 λῆξον ὀδυρμῶν 345, 3.
 λάθαν φίλου 884, 6. ἐμπετάσαι λάθαν
 1028, 22. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.
 λήθης ὕπνος 223, 3. δῶρα 312, 3. πῶμα
 261, 20. πόματι 244, 10. λιβάδα 414, 10.
 λῆμα σταχύνον 1046, 69.
 λῆμμα 858, 4.
 ληνόν sepulcrum 424, 2.
 λιβάνοις 1034, 27.
 ἐλατηρῇ λιβάδι 828, 6.
 λυγύπνους ἀκρίς 546, 12.
 λυγυρῇ ἀηδῶν 546, 9. λυγυρῆς λαλῆς
 994, 4. λυγρῶν ἀπὸ στομάτων
 471, 4. λυγροῖσι χοροῖς prae f. 474, 4.
 Σειρήνων λυγρωτέρῃ 582, 1.
 λυγρὸς αὐλὸς 788, 1. Κύπριδος λυγείης
 811, 1.
 λιθοξόος 130, 4. 1107, 1. λιθοξόων τέχνη
 796, 2.
 λίθον μέλαν 807, 4.
 ἐνέρων λιμένεσσι 647, 4.
 ἐγγυθι λίμνης 1055, 1. λ. Στυμφαλί-

- ὄος 1082,5. Μνημοσύνης 1037,4. 9.
 ἡελίου 998,6. λίμνην Ἀχεροντίδα
 702,8.
 λιμὸν ἀπειώμενος 1033,21. λιμῷ τεθε-
 ωμένος ἄλκῃν 1028,47.
 βασιλεῖα λυόστολε Isis 1028,1.
 μήτηρ ἢ λιπάδελφος 241,9.
 γῆρας λιπαρόν 974,2. πλήσαντα λι-
 παρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατὸν 451,6.
 σκῆνος λιπόσαρκον 711,1.
 λιποψυχούντος 547,9.
 ὑπὸ λισσάδα tumuli 256,1.
 λίσσομαι 618 ep. 5. λισσόμενος 377,4.
 λιταῖζομαι 725,8.
 ἀπρήκτους λιτάς Add. 241 a 16.
 λίτομαι 624,9. 1023,14 adn.
 μοίρης πικρὰ λογιζομένης 334,16. σὺν
 τῷ τέλει λόγισαι 303,2.
 μνησάμενος λογίων oraculo obsecutus
 836,2.
 λόγον epigramma 627,4. ἐξιώσας
 τὰν λόγῳ verba numeris adaptans
 Add. 241 b 2. σοφίης λόγιοι rhe-
 toricae Add. 877 a 3. θεοῦ λόγε
 Christe 1069,4. ὡς λόγος ἀμφὶ
 θανόντων 215,5. εἰ ᾗν εὐσεβέων
 ὅσιος λόγος 224,9. θεοῖς οὐκ ἔστι
 βροτῶν λόγος 257,7.
 λοετροχῶν Ναιάδων 802,2.
 λοιβὴν χεόμενος πρὸ τοῦ τάφου 131,3.
 λοιβάς χέων 272,14. λοιβάς ad
 sepulcrum 153,7. λοιβαῖσιν πάρε-
 ὄρος θυσιαισί τε θάσσω 199,5.
 λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον 569,10. λοι-
 βαῖσι γεραίρει 815,3. λοιβῇ ἐφ' ἐκάστη
 1035,26. ἔρδειν λοιβάς inferis
 1034,22.
 λογόν 1140,5.
 λοῖδορα ῥήματα 614,3.
 λοιμοῦ 1030,2. 1034,30. λοιμοῦ ἄκος
 1035,27.
 λοιπὸν in posterum 720,2. 1096,8.
 eodem significatu τοῦ λοιποῦ 1000,
 6. — λοιπὸν igitur 125,5. 588,6.
 Add. 646 a 2 (?).
 λοίσθιον adv. Add. 241 a 16.
 λουσθότατας χάριτας 573,8.
 λοξοπόρου scil. κύκλου 1028,30.
 λούμασιν 903,2.
 λουτρά 781,10. λουτροῖς ἀενάοισι
 1077,1. λουτροῖσι 1091,2. λουτρον
 προχέω Νύμφαις 1071,1. λουτρον
 Χαρίτων 1076,1. πηγὰι λοετρῶν
 810,9.
 πηγαῖς λούσαν ἐν ἀθανάτοις 366,5.
 λάθας λουσαμένα πόματι 244,10.
 λούσαι Add. 646 a 5.
 ἀμφὶ λόφως colles 1028,77. λόφον
 σείσασα 1046,75.
 λοχεύσατο (μήτηρ) 476,1. γαῖα λ.
 546,1. 563,1.
 θηρῶν λόχε Satana 1140,3.
 λυγροπαθὴς βίος 151,12.
 λυγρὸν παῖδα 295,2. λυγρά παῖς 497,7.
 λυγράν με 325,10.
 μ' ἀπέλαυσε λυθροῦ 314,6. δηῖω
 λυθρῷ 549,9.
 λυκοκτόνου Phoebe 821,8.
 λύκος 1028,47. λύκοι 1038,38.
 ἐλυμήναντο 1007,1. 1008,1.
 λύμης 1068,2. μηδ' ἐπὶ λύμῃ χεῖρα
 βάλοις 119,3.
 οὐδένα λυπήσας 614,3. μηδένα λ.
 642,5. 735,3. οὐδένα λυπήσασα
 81,3. 719,3.
 μετὰ λύπης εἰμί 144,3. λύπαις ἐλαχι-
 σταις χρησάμενος 88,1.
 λυπηρὸς δαίμων 226,2. οὐθενὶ λυπηρά
 45,2.
 λύρη σύγκροτος ἀρμονίῃ 99,3. τὰς
 συντραφέας ἐν λύρᾳ καὶ βαρβίτῳ
 102,3.

λυροκτύπος homo 663,7. λυροκτύπε
Paeon 1023,2.

αἰῶνα τὸν λυσιμέριμον 429,2.

λύσιον οἶκον (?) 585,3.

λυσιπόνους . . 1027,18.

πατὸς βίου λύσω ἔσχε 737,2. συμ-
φορῶν ἔξεις λύσω 1039,19.

λύσσα Satanas 1140,3.

ψυχῆς ἡδὲ κακῶν λυτήριον 1066,2.

λύτρον ὑπὲρ γαμέτου 547,12. λύτρα
νεκροῦ 1095 adn.

πρὸς λύχρον μύθους ἤδομεν 232,4.

γαστέρα λύσεν 1035,9. ἔλυσα βίον
110,6. 150,6. 218,8 (ἔλυσεν Eri-
nys). θαλάμους λύσασα 369,1.

νόσων δέμας λ. 312,2. ψυχραῖσιν
σταγόνεσσι λυθεῖσαν lusciniām 551,7.

λέλυμαι i. q. κείμει 605,1. ἀκο-
σμήης λέλυται νέφος 1068,2.

λωβητῆρες 1007,1. 1008,1.

οὐ μὰ γὰρ αὐτήν 'Ρεῖην 618,21. οὐ μὰ σέ
1084,12. ναὶ μὰ σέ, Ἑλικῶν 99,5.

ὑπὸ μαζῷ 1028,40. μαζῷ θελγόμενον
γλυκερῷ 644,4. μαζῶν μητρὸς ἀπο-
πταμένου 690,2.

μάθησιν ὑμνοποιῶν 193,2.

μαῖεο, δαῖμον, μειλίχιον πάλι φέγγος
618,34.

μαιμῶντ . . 1028 col. II 8.

ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εὐλείθυιαι Add.
805a(b) 7.

μάκαρ Παιῖν 799,1. 1026,7. 1027,33.

43. μάκαρ ὑψιμέδων Christus

1060,2. τρεῖς μάκαρ Ἑρμεία 974,3.

μάκαρ defunctus 141,1. 546,3.

Add. 97a 7. μάκαρ homo felix

859,7. μάκαιρ 'Υγεία 1027,13.

μάκαιρα Semele 1046,59. θεά

1029,5 (Isis). dea nescio quae

818,7. Roma 581,1. μακάρων

deorum 298,8 (παῖδες). 312,6

(δῆμος) cf. v. 16. 501,7. 832,4.

1025,6 (φίλον μακάρων τε βροτῶν

τε). 1027,7 (πρεσβίστα μακάρων,

'Υγεία). 1084,1 (προφῆταν i. e. Ho-

merum). μακάρων beatorum τῆς

107,2. 473,2. νῆσοι 366,6. 648,9.

649,2. 1046,9. ἡλύσιον πεδῖον 414,8.

πεδῖον 516,2. πέδον 648,9. δαπέδῳ

243,6. χώρος 324,4. 423,2. 465,13.

733,1. τύμβος ὑπουδαίων μακάρων

441,1. μακάρων μοῖραν ἔχοντες

253,5. μακάρων γῇ i. e. Erythrae

317. 904,1. — μακαρτάτη Ἀφρο-

δισιὰς 620,1.

μακάριε 423,1. μακαριωτάτης 178,1.

μακαριστός 26,9 (ιδεσθαι). 403,19.

μακαριστὴν 212,7. μακαριστοτάτην

430,4.

τρεῖς μάκαρος λίθος 656,3. αἰῶνος μα-

καροῦ 454,2.

μάκελλαν 1046,84.

μακίστους ὄρους 843,3.

ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν 649,4.

μολάχην 1135,1 adn.

μᾶλλον δέ ne plura 236,9.

μάμμη 316,3. μάμμης ἠνέμοιοι

857,3. μάμμαι 322,5.

μητροφόνου μανίης 872,10.

μαντοσύνην 1023,6. 1040,4.

μηδὲ ψυχὰς μαραίνετε 372,10. σῶμα

μαρανομένην 471,6. Ἀΐδας σάν

ἐμάρανεν ἀκμάν 201,2. νῦξ ἐμά-

ρανέ (με) Add. 241a 14. οὐ μαρα-

νεῖ σε χρόνος 854,2. νέους ἐμαρῆ-

νατο δαίμων 478,5. τάχῃ πῶς ἐμα-

ράνθης 368,7. κάλλος τὸ σὺν με-

μάρανται 368,4.

μαρμαραρίων γένος 920 II 7.

μαρμαρέη λίθος 502,1. στήλη 625,1.

κύμασι πόντου μαρμαρέους 1029,7.

μαρναμένον Add. 242a 2.
 ξμαρφε 'Αίδης 467,4. νοῦσος 498,7.
 γήρας τρίχας ξμαρφε 459,3. μάρ-
 φας (ῥηξ) 1033,19. μάρφασα μοῖρα
 462,5. 465,3.
 Μουσῶν ἰσαριθμῶς ἐστὶν ὁ μάρτυς
 686,5. μάρτυρι πιστεύσαντες 875,6.
 μάρτυρας εὐσεβίης κλῶνας 859,2. —
 μάρτυρος sensu christiano 1063,2.
 1065,4.
 πανστατήν μαρτυρίην sepulcrum 569,4.
 μαρτύριον ὁρθοῦ βίου 397,2. μαρτύ-
 ριον martyris sacellum 1063.
 μαστίξωσι λόγοις 303,5.
 κατεκόψατο μαστούς 316,3.
 ματαίως 298,2.
 ματρῶνας 607,4.
 δόξα μάχης ζήσας 522,5.
 κύμασι μάχεσθαι 1039,10. ἀλλήλοισι
 μάχονται 1120,3.
 μαφιδῶς 999,2.
 μεγακύδεος 152,3. (πατρός) 452,1
 (πάτρης). πίστις μεγακύδεος ἔργου
 618,23. μεγακύδει φωτὶ 272,11.
 Διὸς μεγαλαυχίας οἴκους praef. 824a 5.
 μεγαλαυχον mulierem 265,1. μεγαλ-
 αυχος ἐφ' ὕδασι 208,25.
 μεγαλήτορα Osirin (?) 1015,10. με-
 γαλήτορος ὑπάρχου Add. 903a 4.
 ἐν ναυσὶν μεγαλύνει 932,11.
 αἰδίων μέγαρον sepulcrum 453,2.
 μέγαν ἐκ μεγάλων 978,7. οὐ μέγα
 φειλάμενος 247,4. μεγάλως 763,2.
 989,7. 1062,4.
 μεγασθενὲς αἶμα Hercules 831,1.
 μεγαυχέος οἰκιστῆρος 173,10.
 μεγεθούς ἐρατοῦ 657,2. περίβωτον
 μεγέθει 368,2.
 Ψέλχιδος ὃς μεδέεις Mercurius 975,2.
 μελάθρων μεδέειν 647,10. Δήλου
 μεδέων Apollo 1025,1. χθονός

εὐρυχόρου τέ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα
 Hadrianum 863,9. σωφροσύνας
 μεδέοντα gymnasium 948,5.
 ἡρώνησι παλαῖσιν μεδέουσα Faustina
 1046,55. ἀρούρας πυρροτόκω μεδέ-
 οῖσα Isis 1028,45.
 μοῦσαν μεθέπων 1054,3.
 μεθέηκεν ἐλεύθερον 580,7. μεθέντες
 ἐξ ἀγωνίας 927,3.
 τέφραν μεθύσκων 646,12.
 μειδῶμων Isis 1028,57.
 μειδιῶντες dei 312,15.
 μειλίχιον φέγγος solem 618,35. μη-
 τέρι μειωχίῃ 377,2. μειλίχοις ὅσσα
 μέμηλε θεοὶ inferniis 153,8.
 μείλιχος vir 591,3. mulier 272,17.
 μείλιχε δαῖμον Apollo 802,1. πᾶσι
 μειλίχωτατον 462,1.
 μεμορμένον οἶκον Hadem 414,7.
 μειοτέρην 558,2.
 μεῖς 704,3.
 μείωσιν 424,4.
 νηυσὶ μελαμπρώροισι 1028,56.
 μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.
 μελανθεὶ βόϊζω 1028,60.
 μελανόστολον Ἴσιν 1023,3.
 μέλας θάνατος 274,6. μέλαν λίθον
 807,4. Ἀρπυιαὶ μέλαιναι 1046,14.
 νυκτὶ μελαινοτάτῃ 320,4.
 Μοισαίων μελέθημα 238,2.
 μελεθῶνας 647,14.
 μέλεος orationi interiectum 603,4.
 μελέου 432,2. τᾶς μελέας 260,2.
 μελέα μητρί 505,4. μέλεος τύμβος
 404,3.
 ἐκ μελέτης 781,6. μελέτας ἀνθημα
 948,1. μελέτησι rhetoricis 877,1.
 μελίγηρυν ἀηδόνα 551,1.
 μελιγλώσσω Πιερίδων Add. 228a 2.
 Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.
 μελιθδεά βρωῶν 725,5.

μέλισσων πόνος 1040,8.
 μέλισταγές ὕδωρ 1073,3.
 γλυκὺν ὡς μελίτιν 719,9.
 κωρισμοῖς μελίφροσι 1028,41.
 μελλόνυμφος 364,3. 566,3.
 μέλλοντος λοιποῦ βίου 803,5.
 πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547,7. ἐκ μελέων
 261,22. ἀπ' ἐμῶν μελέων 1140,2.
 μέλπε τινα 1073,2. μέλπουσύν(σε)
 1027,36. ὕμνῳ μέλψῃ τινα 1035,19.
 σοφῶν μέλει φρόνησις ἀνδρῶν Minervae
 796,1. οὐ μέλει μοι 935. 1127,2.
 Μούσαισι μελῶν Add. 888 a5. ταῖς
 μέλομαι 1014,2. παιδείᾳ πιτυτῇ
 καὶ σοφίῃ μελόμην 152,10. μέλεσθε
 c. infin. 1034,21. οἷσι μέμνητε
 κλυτῆς ἔργα νεωκορίας 832,6. ὅσσα
 μέμνητε θεοῖσιν 153,7. ἔργασιν
 εὐτάκτοις μεμαλότες ἄκρον ἔφηβοι
 948,3. Ἑρμείᾳ μεμελημένος 247,5.
 Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3. θεῶ
 730,3. Χριστῷ 1024,1. εὐσεβίῃ
 1068,13.
 δαίμονι μεμφόμεθα 574,8. ὕβριν
 Καμβύσῃ μητέρι μεμφόμενος Me-
 mpo 1000,8. μέμψῃ θεοῖς 1039,21.
 1040,26. μεμψθῇ μηδὲ ἐν (οὐνομα)
 313,7.
 μενοιᾶς 1069,8.
 μένος Ἀδριάνου 989,7. Τρώπῃ 1046,95.
 κεραυνῷ 618,42. μενέων ἐμῶν
 1060,1.
 ψυχὴν στέρνοισι μένουσαν 727,5. χη-
 ρεῖαις μέινασα 674,5. πάντα μένει
 θάνατος 264,12. καὶ μένει τὸ
 θανεῖν 654,9. τὸ μένον σε 303,1.
 μεμέρισται 675,2.
 μερίμνᾳ 1038,28.
 μερίμνας 653,3. 1028 col. III 26. δι'
 εὐχυνέτοιο μερίμνας graef. 856 a5.
 ἔρρετε μέρμηραι 551,11.

ἔχουσι τάφου μέρος 21,7. ἀρετῆς πλεῖ-
 στον ἔχουσα μέρος 84,2.
 μεσάτῃ σορός 445,1. μεσάταισιν ἐφ'
 ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου 618,33.
 μεσημβρίῃ 441,3.
 σορῶν ὁ μέσος 336,2. μέστος ἐστὶν
 ὁ παῖς γενετῶν in sepulcro 574,4. ἐν
 μέσῳ 1042,1. μέσσα adv. 818,10.
 μεσσαιῶν — μεγάρων 871,3.
 θανάτῳ μετέβαινον Add. 646 a2. μετ-
 έβης ἐς ἀμείνονα χώρον 649,1.
 μεταβολὴ καλὴ 1039,12. 1040,17.
 μετέδωκε ἑαυτοῦ πάντα τῇ ψυχῇ
 καλὰ 387,5. τῇ ψυχῇ μετὰδός κα-
 λῶν 261,18.
 τὸ μεταξὺ 1043,3. βίου θανάτῳ τε
 418,1 sqq.
 ῥητῆρσι μετέπρεπες 590,6. μεταπρέφα
 923,4.
 ἦτορ οὐρανοῦ μετάρσιον (δεῖδωκε μοῖρα)
 462,6. μετάρσιον ὕμνον 882,1. σὶ
 πέπλοισι μετάρσιον 464,1.
 πλείστον σωφροσύνης μετέχων 74,4.
 ἡλικίᾳ μετέχοντα 670,1.
 μετῆρ' ἀγάλματα (νηοῦ ἐπὶ κρατὶ)
 818,9.
 Μυτιλήνῃ σῶμα μετωκίσατο 330,7.
 θεῶν μέτοχος 654,5.
 μετρήσας 1096,2. μετρεῖσθαι τι ἐπὶ
 τινι 889,8.
 μέτρον ὁδοπορίας 1043,2. ζωῆς 152,
 13. βίου 522,16. ἐν βιοτῇ μέ-
 τροις 481,2. βίοιο γηραιῶν μέτρον
 Add. 497 a11. ἡβῆς μέτρα 193,3.
 πάσης μέτρον σοφίας 1093,2. μέτρον
 εἶχε δεύτερον sol 990,6. μέτρον
 στήσας 808,3. ψήφους καὶ μέτρα
 διδάξας 597,3.
 Μεχείρ mensis 983.
 ἐμήσαο Add. 805 a(a)3.
 μήδεσι προστασίης 916,2.

μηδοφόνων πατέρων 30,6. μηδοφόνος
 Πλάταια 931,4.
 εἰς μῆκος 1084,1.
 μῆλον victima 1034,23.
 μῆλα 931,1. 1082,13 (Hesperidum).
 ἄνθεα μῆλων genae 243,12.
 μαλοκόμοις 1028,74.
 μάν 989,1. οὐ μάν 1027,41.
 μῆνις ἡ καρῆατων 185,2. μᾶνιν ἔρεισα-
 μένα 1028,42. μῆνιος ἐξ ἀδίκου
 624,4.
 μηνύων 979,4. μανίων τύπος 97,4.
 μανύουσα 222,6. μάννε τιμάν
 367,7. μανύσει λίθος 537,3.
 μῆρία ῥέζοντες 1035,24.
 μῆρα 1035,30.
 μητέρα τὴν μήπω 467,4. βασιλέων
 μητρῶν Add. 886a3.
 τοῖη μῆτιν ἔην 874,3.
 μητρόπολις 434,2 (Ἀραβίης). μητροπό-
 λεως τῆς Ἀσίας Pergami 1035.
 πολίων μητρόπολιν Cyrenam Add.
 942a1. ματρόπολις patria 846,1.
 ματρόπολιν Sidoniorum Thebas
 932,8. ματρόπολιν Εὐξείνιοι To-
 mos 537,4.
 μητροφόνου μανίης 872,10.
 μάτρων 371,3. μῆτρωνες 322,5.
 μητριῇ λαμπαδί (Aurorae) θαλπόμε-
 νον (Memnonem) 993,2. μητρῷν
 γαστέρα 1035,9.
 μηχανόωτο 1009,4.
 οὐ χεῖρα φόνουσι μιάνας 713,9.
 μίασμαSatanas 1140,3.
 μίγα 386,1.
 μίνυτο φλόξ κύκλοισι (sideribus)
 618,9. τῷδε μεγείσα μόνη 674,2.
 ὧ με μεγείσα τέκεν 617,1. γηραιῇσι
 μεγήμεναι ἡλακότησιν 1046,18.
 μεράν 236,4.
 μίλιον 440,3.

μιμάδι 609,6.
 ἐμμούμην τὸ καλόν 85,3. σῶμα μι-
 μησάμενον artificem 907,6.
 μνησθείης 701,1. μνησθείς ἢς ἀλόχου
 982,2.
 ἄς κλέος ἐν Κρήτῃ μίμνεται ἀθάνατον
 265,2.
 ἐν μίμοις 609,3.
 κῆρα μινυνθάδιον 603,2.
 μινυρίστρια ἀηδῶν 546,9.
 μισεῖς 1126,1. μισῇ 1113,2. μισηθείης
 1126,2.
 μισητὸς ἀστοῖς 980,8.
 τίς μοιρῶν μίτον ὕμνιν ἐκλώσατο 478,1.
 μοῖραι ἐκλώσαντο μίτοις 153,3. μοῖρα
 ζωῆς κλῶσε μίτοις χρόνον 287,6.
 μοιρῶν τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος et
 similia 127,2. 144,5. 420,2. 583,2.
 ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοιρῶν 351,5.
 μοιρῶν με μίτος πικρὸς ὤλεσεν
 274,1. μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ
 282,3. μοῖρης ἐκτελέσασα μίτον
 470,2. οὐκ ἔφυγον μοιρῶν μίτον
 et similia 324,5. 339,5. 642,6.
 οὐδεὶς δύναται μοιρῶν μίτον ἐξανα-
 λῦσαι 588,8. πρὸς δὲ μίτον μοιρῶν
 οὗτις ἔχει δύνασιν 1079,4.
 μίτρην παρθένον 319,3.
 μνωόμενος ἀρετᾶς 30,6. φιλίας 958,11.
 εἰκὼν μνήμα χρόνου (ἐστὶ) fragile est
 82,1. κηρύξαι μνήμα σαοφροσύνης
 17,2.
 μνήμης τύμβον 638,3. ἀνέρος ἐν
 μνήμῃ κάρτα φυλασσομένη 338,6.
 μνημαῖσιν ἀρίσταῖς 393,3.
 μνεῖαν ποιούμενος 983,3. 984,3.
 μνημῆα τέκνου 468,3. φιλίας 534,7.
 μνημῆα τίνων 596,3.
 μνημόσυνον δάκρυον 367,2.
 μναστῆρα 265,5.
 μνήστιν ἔχουσα 626,4.

μογερός βίος 151,9. μογεράς ποδάγρας 668,2.

μὴ λάθης μογέων 545,3. ὅποσα μογέοντα δαμείη (*animalia mactata*) 1068,4. ἀμφὶ ὠδίνεσσι μογέουσιν Add. 241a17.

δυσμενέων μόθον Add. 97a5. ἀλιτρονέων μόθον εἵργων 1052,5.

μοῖραν ὧν ἐπόνθησεν 776,4. μοῖραν ἔχειν τινός 752,3. μοῖραν ἔχοντες ἴσῃν (*sacerdotii?*) 97,6. — μοῖρας *varii significatus* 314,8. 11. 14. 22. Ceterum μοῖρα *vocabulum omnium creberrimum in sexti quintique saeculi titulis nondum reperitur.*

μολίς ποτέ 531,1.

μολπῆς εἵνεκα 880,2. μολπᾶς ἀέθλον 930,2. ἔντυνε μολπᾶν 928,7.

μοναρχείας 1028,6.

ἐλπίδες οὐ μόνιμοι 579,4. μονίμοις οἴκοις 334,14.

μουνογενής 146,4.

μουνοέτιν 431,5.

μουνολεχῆ 272,18.

μονομαχεῖ 1095,4.

μούνη καὶ πρώτη 277,1.

μόρον τριακονταέτη 285,4.

μόρσιμον ἡμαρ 423,5. τόδε μόρσιμον ἦεν 511,5. μόρσιμον ἦν τὸ χρεών 519,6.

μορφὴ *imago* 120,8. 1085,4. μορφᾶς τύπον 860,3. τῶν μορφῶν *corporum sepulcorum* 1118,2. μορφᾶ τόσον δύναται (*an μοῖρα?*) 1109,2 adn. γενετήρα μορφήεντα λίθου θῆκαν 878,12.

μόςχου 1035,21.

Μουνιχιών 1128,18.

μοῦσαν Ὀμήρου 879,1. μουσῶν ὅχ' ἀριστος 330,1. μουσαῖς κιθάρης 1054,1.

μουσηγεῖα *Apollo* 1025,3.

μουσικός ἀνὴρ 613,1. μουσικὸν δάπεδον *theatrum* 609,8. μουσικῶ σπιντάγματι 1096,2. μουσικὰ δῶρα διδούς 1000,2.

μουσοπόλον 963,2. μουσοπόλων τεχνιτῶν 876,2.

μουσοτέχνας 193,1.

μοχθεῖν ἀνάγκη 1039,12. 1040,17.

μόχθον θαλάσσας 1028,35. μόχθων χάρις 851,1.

χθόνα μυδαλέαν 1028,27.

ἐμήγησα 863,5. ἀφ' ἐστίας μενηθέντα 867.

σοφίας μῦθος 103,4. γνῶθι μῦθους οἷς ἐτέρπετο *litteras* 185,5. μῦθοις κρατίστους *eloquentia* 878,1. μῦθων γνῶμιας 851,2. μῦθους ᾗδόμεν ἡμῶν 232,4. τοῖς πάρος μῦθοις πιστεύσατε 570,9. μῦθων τῶν παλαιῶν ἰδρις 992,4. μῦθον *fabulam fictam* 277,2.

μυκάμονος Ἄιδος 1028,42.

μυκάτο *mare* 1028,62.

πύλαι μύκον οὐρανῶ 1110,5.

μυρίζου *praef.* 480a7. μυρίσαι Add. 646a5.

μυρίον αἶνον 240,8. ὄμμα 878,7. κύδος Add. 97a2. Add. 277a4.

μυρία δῶρα Add. 877a4. μυρία πολλά 501,10. μυρία μύρατο 184,1.

μυράμενον 1089,4. ἐδυρομένα 230,4.

μέμφου 1111,1.

μυριέτης χρόνος 854,2.

μύρα 646,9. μύροις ἐχρώμεν 610,3.

Χριστοῦ μύρον ἀφθιτον 726,2.

μύσιν καὶ σύμφυσιν 502,25.

μυστήρια 588,4. βίου 588,7.

μύστην Διῶς 864,2. μύσται 588,6.

865,1 (μυστῶν ἡγήτηρα). 871,1.

Add. 97a3. μύσταις *Isidis* 1028,12.

μυστικὸν βίον 822,6. μυστικά ἐξετά-
λουν 153,12.
μυστιπῶλος 824,5. 957,2. ἡμασι μυ-
στιπῶλοις 823,6. μυστιπῶλους δαΐδας
822,8.

μύστιν 862,2.
μυχὸν εὐσεβέων Add. 241a18. ἐν
μυχοῖς κευθμῶνος 1034,18.
ἐνθάδε μύει 361,2 adn.
κατὰ μῶλον 985,7.
ἐκ μῶμου πάντοθεν εἰρυσάμην 948,8.

Ἀλκαθῶου ναετῆρες 909,7.
ναὶ μὴν καὶ 916,3.
ναετᾶει 822,6.
ἐνθάδε ναίει 361,2. μετὰ σοῦ ναίειν
(cum Hygiea) 1027,7.
Μύγδονος νᾶμα 549,6. νᾶμα καθαρὸν
599,6. νᾶμα φίλον ipsa Nympha
828,2. νάμασιν, ἀγλαΐῃσι κεκασμένη
urbs 1074,3.
ναοδόμου τέχνης 409,4.
νηῖο aediculae sepulcralis (?) 109,1.
νηὸν Πλουτῆι καὶ ἑπαινῇ Φερσεφονείᾳ
sepulcrum 449,3. σῆμα νηῶ ἵκελον
1046,46.

νάρκισσος 547,5. 548,3.
μεθ' ἡρώησι νένασται 1046,8.
ναυαγοῦς Βορέου 214,4 adn.
ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι 28,3.
ναῦν ἱερὴν atticam 910,3.
ναύτης 339,6.
ναυτιλίῃ λυγρῇ πίσυνος 186,6.
νεανθῆς αἴνος 878,9.
νεᾶνις 238,3.
νεάτον πρὸς τέρμα κελεύθου 29,1.
οἴκου νεάτοιο 440,9. Αἰθιώπων νεά-
της (-ας) γῆς (γᾶς) 975,3. 978,12.
παῖδας νενηγεάς 540,5.
νεῶν Δημήτερος 1046,96.

σχάσας τὸ νεκρωγῶν ἐν πέδῳ γόνυ
258,4 cf. Add.

ζῆ νεκροῦ βίον 387,3. νεκρὰν πρόσφιν
376,8.

νεκρωθεῖς 642,6.

νέκταρ ἐπισπένδω μακάρεσσιν defun-
ctus 312,16. νέκταρος ἀτμόν cantum
787,1.

νέμω tribuo 927,5. νέμων χάριν 786,3.
Μοῦσαι σοὶ εἴ τι νέμουσιν 781,5.
ἔνειμε δῶρα 208,18. 321,8. νέμε-
σθαι ἄργυρον 916,3. νέμω τὸν παρ-
ώντα λόγους 301,2. νέμων ἐκάτερον,
μῆνας ἡδ' ἐπεμβόλους 1096,3. Εὐ-
ρωπην Ἀσίας δόξα πόντος ἔνειμε
768,1. οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; 575,6. ὅσσα πέριξ
ὠκεανὸς νέμεται 1088,2. τήνδε πό-
λιν νέμεται habitat 752,4.

νεοδμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ 548,1.

νεοθελγέος 1028 col. III 11.

ἐς Ἀΐδος ἰθὺ νεοίμην 1092,1. νεῖσθ'
ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν 1,4. νεῖσθω
779,6.

νεοπενθὲς ὥχεται ἐς Ἄδα 222,3. νεοπεν-
θέος defuncti 655,1.

νεοπολίτης 450,7. νεοπολιτῶν προστα-
τῶν 783,1.

κάλλος νέον 560,9. 561,3. νέων τρέ-
πων qui iuvenem decent 209,2,
eademque ratione νέοις ἔργοις 233,
1 et νέας ἐλπίδας 465,1.

νεοσσόν 1033,20.

σῆμα νεοστεφές 665,1.

ἐν νεότᾳ (?) 496,2 adn.

εἰκὼν νεότευκτος 311,2.

ἐμὴν νεότητα ἐνέγραψεν imaginem iu-
venilem 322,3.

ἐνεώσατο 573,7.

νερτερὴ γαίῃ 572,2.

νεύματι τῷ σφετέρῳ 907,2. Κεκροπίης 915,2. Θεοδοσίου 915,8.
 φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας 994,2.
 νεῦσι concedat c. inf. 1067,4. εἰς ἔσχατος νεύοντα οἶκον 1065,2.
 λοιμοῦ νεφέλη καταληφθεὶς 375,2.
 ἀκοσμίης νέφος 1068,2. πολέμου κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68.
 μοῖρα βραχὺν νῆσε βίον μερόπων 501,5.
 νεωκορίης 832,6.
 νεωκόρος praef. 824 a 3. οἷς νεωκόρου Pergami 1035.
 νηδύμος homo 714,2. νηδυμὸν ὕπνον 101,4. 502,2.
 ἐκπερώντα νηδύος 403,1. γόνους προφέρεισκεν εἰς ἐκ νηδύος ἀγνῆς 686,5.
 ἐργάδα νηδὺν 1028,17.
 ηλεόθυμος μοῖρα 618 ep. 13. ηλεόθυμε Χάρων 566,8.
 νηλὴς θάνατος 647,11. ἀνίη 1034,32.
 πότμος 1046,17. νηλειῶς 476,7.
 μοιρῶν νῆμα ἀνέκλωσεν 1084,10. αἷς μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151,10.
 ἔστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547,15.
 ἀλλύτοις ὑπὸ νήμασι μοιρῶν 520,7.
 παῖδα νηπίαχον 698,2. κούρην 346,2. 431,6. ἀνάγκη νηπιάχῳ 204,18.
 παῖδε νηπιάχῳ 1046,16. ἔτι νηπιάχως (acc. pl.) ὑπὸ μαζῶν 1028,40.
 νηπιάχοισι διπλοῖς Add. 241 a 10.
 νήποιον 1046,76.
 νήσου πετραίης 1015,4. — νῆσοι μακάρων v. μάκαρ.
 μὴ οἱ νήτιτα γένηται 1046,92.
 νηχόμενος Amor 810,10.
 ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα 208,2.
 νίκη imperf. dor. (σπάδιον) 936,3.
 νίκη ἀπ' ἐμοῦ λάβεν οὐδείς 291,2.
 νικηφόρον δώρημα 1039,13. 1040,18.
 νικαφόρα δουρὶ τρόπαια praef. 768 a 5.

νιλογενὲς τέμενος 982,4.
 νοεροὶ βασιλεῖς praef. 474 a 2.
 φίλον ὄντα νέει 278,3. ἦν νοῆτε κρεσσονα 496,5. σὺ δ' ἐνόησα βροτοψαύσας βιώτοιο 587,3. τὸν εὐ ἐνόησατο θεσμός 907,3.
 νόημα τρόπους τε 84,1. εὐσεβὲς νόημα 632,1.
 νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ 907,5.
 τέκνα γνήσια κοῦχί νόθα 120,6. εἰ νόθον ἦβαν 491,1.
 θῦμα νομιζόμενον 1047,4.
 ἐν νομικῇ προύχοντα 395,3.
 νομίμοις πειθόμενος πατρίους 32,2. ἐφθιμένων νομίμοις 84,4. νομίμοις θεοῦ decalogo 727,6.
 νόμος ἡ τοῖς Aegypti 713,4.
 ὅσσα χρηστοῖς φθιμένους νόμος ἐστὶ γενέσθαι 137,1. νόμων πατρὶα θεραπεία 209,3. νόμων ἀγίων scripturae sacrae 729,2.
 νοστήσας 979,9.
 τὸν ἔμπαλον νόστον 566,5. νόστον ἐρευνᾷ 779,5. νόστου χάρις 851,5.
 νόσφισε (μοῖρα simil.) τινά τινας 192,5. 563,8. ἀπὸ τινος 287,5. νόσφισα Ἄδης Μοῦσαν αὐξομένου 474,6.
 νοσφισθεὶς βίτου 604,4.
 νόσφιν 403,17. 590,8. 1035,26.
 νόος providentia 618,31. νόος ἀνθρώπου 1028,20. 1033,9. σοφῶν νοῖ 367,6.
 κατὰ νοῦν πράξεις 1038,23. 1041,2.
 νοῦ ἀπο μυρίον ἔμμα ἐκτείνε 878,7.
 νουσολύτα Aesculapi 1026,1.
 νυκτηρίς 546,6.
 νύκτωρ 1008,2.
 νυμφεύσων ἦρπασε πρόσθ' Ἀΐδης 655,8.
 νύμφη Proserpina (?) 452,18. νύμφη puellulam 5 annorum 570,2. νύμφησι μετ' εὐσεβέεσσι 338,5. —

ὑπὸ νυμφῶν πλησθείσαις πηγαῖς 808,3.
 νυμφιῶν θαλάμῳ 431,1. νυμφιδίων (?) Add. 459a3. παστῶν 208,1. θαλάμῳ 260,4. λέκτρων Add. 228b1.
 νυμφικόμοις θαλάμοισιν 325,11.
 νυμφικὸν στέφανον 372,29. νυμφικὴν λαμπάδα 236,6. νυμφικῶν γάμων 203,12.
 νυμφίος 226,6. 313,3.
 νυμφίου θαλάμου 521,2. νύμφια λέκτρα 373,3.
 νυμφόληπτος 762,1.
 νυμφῶνα 726,5.
 νυκτὶ καὶ ἡελίῳ 564,4.
 ἄλωσεν νυχίοιο 237,3. νύχιον ὁμόμον sepulcrum 454,2. νυχίων συνόδων 957,2.
 νύκτωρ οὐδὲ σε μοῖρα κατέκτανε 618 ep. 13.
 νύκτι 1135,1. περὶ νύκτων ἀείρας 1102,1.
 ξανθοὶ boves 793,6. ξανθαῖς σταχυέσσι Add. 886a2.
 ἐν ξενίῃ 1041,8. ἐπὶ ξενίης 714,7.
 ξένον ἑρίον 214,1. παιδίον 702,1. ἐκτέρισαν ξενίῃ scil. γῆ Add. 242a8. ἐπὶ ξενίης scil. γῆς 432,1.
 ἐν ξεστοῦ πέτρῳ 89,6. ξεστοὺ βωμόν 246,3. ξεστὰ πέτρα 234,3.
 ξηρῶν κλάδων 1039,14. 1040,19. ξηροτέροις καύμασι 1073,6.
 ξάανον 944,4. παρὰ ξοάνῃ sacrificari 779,6.
 ξίφος 1049,10. 1064,6. ἀκρων ξίφος δξύ 214,5.
 ξυνάοσι τέκνων Add. 241a3.
 ξυνέριθι 232,1.
 πρεσβυτέρων ξινόδοτος 860,2.
 ξινόμενος 189,9.

ξυνὸς σῆκος 781,8. ξυνὸς ὦν tripus tribubus 927,6. ξυνὸν κλέος 243,27. ὄφελος 889,2. ἔρεισμα θαλάμου 889,8. ξυνὸν ἐν σήματι 253,2. ξυνὴν γαῖαν 243,33. τὸ παρερχομένοις ξυνόν i. e. votum sit tibi terra levius 103,8. ξυνῶς 520,6. ξυνά adv. 192,2. Add. 228b4.
 ξυστάρχη 969,3.
 ξυστοῦ παῖδα Add. 497a3.
 ὄβριμος Ἄμμων 1029,3. ὄβριμον αἶμα Hercules 831,1. ὄβριμον λιτυντήρα 905,1.
 κυλίκων ὄγκον 810,8.
 ὠγκωσεν τὰδε σήματα 233,9. ὄγκωθεις τάφος 233,4. σπλάγχχνα ὄγκωσασα (μοῖρα) 314,23.
 ὄγκωτὰ κύνες 234,2.
 ὄδ' ἐκείνος 633,1. V. s. v. οὗτος.
 παρ' ἥριον ὅστις ὁδεύεις 704,1. ὅδευσεν τὸν οὐρανόν 618,36. εἴκοσι καὶ πέντε λυκάβαντας ὁδεύσας 226,3.
 ὁδηγεῖ 1041,1. V. ὁρθός.
 ὁδηγητήρα 779,1.
 ὁδηπορίαις 613,4.
 ὁδμή 1068,5.
 φόρτον ὁδοπορίας 710,2. μέτρον 1043,2. βαῖον ὁδοπορίας ἔτι λείπεται 781,1.
 σπεύδεν ὁδὸν θείην 653,3.
 ὁδύναις λιπῶν 536,2. ἐγκαταλείψας 513,1. τοῖς κακοῖς εὐράμενος ὁδύναις 452,16. ἄκος στρυγερῶν ὁδύναις 1027,37. σποδὴν οὐκ ὀλίγης ὁδύνης 696,8.
 φωνὴ ὁδυρτός 1003,4.
 ὅθεν εἰ πόλεως 218,2.
 ὀθμασι 1028,67.
 φροντίσιν ὀθνεῖαις 189,1.
 ὀθνεῖαις velis 1028,63.

ὄρον 923,2. ὄροι Καυκάσιος 773,4.
 μακίστους ὄρους 843,3.
 οὐρεσιν 979,7. οὐρεσι Ταλλαίοισι 815,1.
 ὤρεα 1028,72.
 ἀμφιβαλὼν ἐροφὴν 412,4.
 ἐροφώματα 871,4.
 τίπτε, Τύχα, με — ὠρφάνισας βίотου
 208,8. Ἄογος ἐλπιδας ὠρφάνισεν
 233,10.
 ὀρφανίη 248,12. 574,6. 664,7.
 ὀρφανά τέκνα Add. 241a6. 406,13
 (δ. τ. λίποιτο). ὀρφανοὶ παῖδες 398,4.
 ὀρφανά οὐίματα 217,5.
 οὐτ' ἦοῦς, οὐκ ὄρφνης 618 ep. 4.
 ὄρχαμε 767,1.
 θεῶν νέων ὄρχησται 362.
 ἡμερίων ὄρχους 1046,82.
 ὄς: τῶς acc. pl. 1028,20.
 ὀσιος λόγος v. λόγος. ὀσίη χειρὶ τὴν
 ἱστορίην ἐξήνεγκα prae f. 877b. πέν-
 θεσιν οὐχ ὀσίοισι 340,3. ἔτλη οὐχ
 ὀσια 327,4. ἐξ ὀσίου Add. 241a20. οὐχ
 ὀσίη 103,6. οὐχ ὀσίως 167,7. 569,4.
 570,1. 644,2. 685,2. ὀσιώτατε πάν-
 των 299,1.
 παρσοῖς ὀσσομένοι 928,6 adn.
 ὄσον quamdiu 1004,2. οὐδ' ὄσσον
 618,5. τὴν ὄσσην 1046,72. ἐς ὄσον
 562,9. ἐφ' ὄσον χρόνον 607,7. καθ'
 ὄσσον 927,6.
 ὄσσω διπλῶν 839,2. ὄσσω δάκρυον
 ἐκπροχέων 562,6. ἀπ' ὄσσω κατ-
 ἤλθε δάκρυ 790,6. ψυχὴν εἶλαν
 ἀπ' ὄσσω 314,24. ὄσσω αἶγλην
 1033,13. ὄσσω ἐδράκην 995,10.
 ὀστέα, τέφρα γεγόναμεν 646,6. ὀστέα
 καὶ σάρκας V. ind. exord. — ὀστά
 517,7.
 εἰς ὅταν 1015,12.
 ὅττε 990,5.
 ὑποσχεῖν οὔας 1046,81.

ἐπ' οὔας γαίης 707,4. οὔας Ἀσός
 1074,1. οὔας πρὸς ἀλάμπεν
 Ἄδου 264,5.
 πικνοῖς στορέσανθ' σὺδοῖσιν 818,7.
 κορύσσων σὺλαμὲν 790,4.
 σὺλομένη μοῖρα 476,6.
 οὐρανιοῖο Διὸς 618,21. οὐρανίας Ve-
 neris 811,8. οὐρανίων βασιλεῦ Anu-
 bis 1029,1. ἔξοχον οὐρανίων Osirin
 1015,10. οὐρανίων θαλῆς 1025,9.
 οὐρανίων ἀστρων 853,8. οὐρανί-
 ὁμοιοι 312,7. πόνιοι 409,3. οὐ-
 ράνιος ψυχὴ 261,7. οὐράνιον γε-
 1037,7. ἰχθύος οὐράνιου 725,1.
 θεαὶ οὐρανιῶναι 1046,5.
 οὐρανόθεν 174,6. 613,6.
 οὐριον ὀδηγητῆρα Ζῆνα 779,1. καλῶν
 ἐκτείνας οὐριον εὐφροσυνῶν 560,8.
 οὐριον εὐθύνοι πάντα Τύχη βίотου
 248,14.
 οὐρον custodem 782,5 adn.
 οὐροι 1028 col. III 22.
 οὔτε — οὔτε τι 505,3. 1046,36. 44.
 οὐτιδανῆς ἀπὸ χειρὸς 1060,4. οὐτιά-
 νοῖς νέκυσι 618 ep. 18.
 οὔτος ὅδε Add. 273a1. τοῦτο ποι-
 ῆσας λύπης 388,5. οὔτη i. q. ταυτη
 96,4.
 τῷ θανάτῳ μῆοθεν ὀφειλόμενος 132,3.
 583,3. τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῇ
 φύσει τέλος 387,10.
 ξυνὸν ἔθεντ' ὀφελος 889,2.
 κατ' ὀφθαλμοῖς 1085,9.
 ὀφι Satanas 1140,2.
 κατ' ὀφρῆος cacuminiis 1028,77. Λι-
 βυκήσιν ὑπ' ὀφρῶσιν 993,3.
 ὀχοῦσα κρατὶ σελήνῃ Isis Add. 874a2.
 ἵπποισιν ὀχεῖσθαι 375,1.
 νεάταισιν ὑπ' ὀχθαις Τιμῶλου 234,1.
 παρ' ὀχθαις Μαιάνδρου 272,7.
 λαῶν ὀχλίσσαι 1046,77.

ὄχρους 932,12.
καὶ ἐμεῖο οὐκαιοτέρην ὅπ' ἄκουσον 558,5.
ὀψίγονοι 880,5. ὀψιγονοὺς 547,6.
1046,73. 1047,7. 1089,11.
ἐνυυχίαν ὄψιν 785,3. ὄψεσιν ἐν τρισσαῖς
774,4.

πάγγεος δῆμος 344,10.
πάγγλωσσα γένη 1027,21.
παγίδας ἀμπλακίης 421,4.
παγκλανίστου θαίμονος 335,14.
παγκρατιαστής 941,2.
παγκρατίον p. 492b. ἀνδρῶν 944,3.
παγκρατίου πόνον 942,3. παγκρατί-
ων κρατερῶν ἀθλα 341,3.
Εὐβοίας ἱερῷ πάγῳ 461,3.
παῖθος 853,1. πάθη 1003,5.
παιάνων ποιητὴν Add. 277a5.
παιδείης εἵνεκα 875,7. Add. 875a4.
παιδείας θαλερῆς 608,5. ἱερῆς me-
dicar artis 593,2. παιδεία πινυτῇ
καὶ σοφία μελόμην 152,10. παι-
δείην ὥπασε Μοῦσα 474,5. παιδεί-
ασιν καλαῖς 689,5.
τοὺς παιδευτάς 955.
παιδευσάντα ἐφήβους Add. 459a1.
παιδευθὴν, παιδευσα 615,7.
σῆμα παιδικόν 158,1.
παιδοτριβοῦντος 959.
παιδοτρίβαν τέχνην 252,3.
παῖζε 344,3. 1027,31. παῖσον 362,5.
ἡδέα παῖσας 75,1. γελιάσας παῖξας
τε 614,1. παῖξαντα 125,1. πέ-
παγμα (de lusu poetico) 979,3.
ἐυστοῦ παῖδα Add. 497a3. παῖδες
Ἀθηναίων 21,11. 37,4. βασιλέων
191,3. παιτὶ βροτῶν 145,2.
παλαγενέος νήσου Rhodi 200,1. πα-
λαγενένων ἡρώων 394,1. idem da-
tivo 648,3. χειρῶν Add. 805a(a)6.

πῶλων παλαγενένων Ἐρχθονίου p. 492a6.
τῶν παλάων μύθων 992,4.
παλαιστρῇ 781,9. παλαιστρῆς κῶμος
p. 480a5. παλαιστρα 663,5.
956,1. ἀμφὶ παλαιστραῖσιν 949,2.
παλαιστριτῶν ἡθῶν 948,2.
παλαιστροφύλαξ 411,1.
Πανὶ παλαίων 1103,1. ἐν σταδίοις
παλαίσας 262,1.
παλάξαι χεῖρα δηῖν λύθρῳ 549,9.
τάξιν πάλης 966,4. στέμμα πάλας
247,6. ἀμφὶ πάλῃ 663,8. πάλην
παίδων 944,1.
πάλην i. q. βαλήν Lyciorum 768,6.
παλιμπλανέος βίωτοιο 491,5.
πάλην τελῶν accepta referens 995,13.
πάλη ante iteratum inperativum
1038,30 adn.
παλινδρομον ἔλλαβε πένθος 233,7.
παλίσκιον πόλιν 641,3.
πάλλον ἤρατο 859,5. δεύτερον πάλλον
350,2.
τὸν παμβασιλέα Hadrianum 990,3.
παμβασιλέα θεὰ Proserpina 218,15.
Χριστοῦ παμμεδέοντος 1064,5.
θεᾷ παμμήτορι Ῥεῖν 823,4.
πάμπαν 511,4. 1046,16. antecedente
negatione 450,4. 505,3.
παμφανόνων σεληναίης κύκλος αὐγῆς
1046,27. χρυσοῦ παμφανόνων βα-
λαῖς Serapin 832,2.
ἱερέα παναγῇ 878.
μοῖραι παναιεκέες 403,1.
παναιδοίη Add. 228b3.
πανάρστος 516,3. voc. 1051,1. fem.
283,1.
πανάφυκτον ἀνάγκη ζεῦγμα 145,1.
πανάωρε 313,3.
νοῦσος πανδαμάτειρα 434,6.

ὄρον 923,2. ὄροι Καυκάσιος 773,4.
 μακίστους ὄρους 843,3.
 οὐρεσιν 979,7. οὐρεσι Ταλλαίοισι 815,1.
 ὠρεα 1028,72.
 ἀμφιβαλὼν ἐροφὴν 412,4.
 ὀροφώματα 871,4.
 τίπτε, Τύχα, με — ὠρφάνις βίотου
 208,8. Ἄοις ἐλπίδας ὠρφάνισεν
 233,10.
 ὀρφανὴ 248,12. 574,6. 664,7.
 ὀρφανὰ τέκνα Add. 241a6. 406,13
 (δ. τ. λίπιοιτο). ὀρφανοὶ παῖδες 398,4.
 ὀρφανὰ δούματα 217,5.
 οὐτ' ἔοις, οὐκ ἔρφνης 618 ep. 4.
 ὀρχαμε 767,1.
 θεῶν νέων ἐρχησταί 362.
 ἡμεριῶν ὄρχους 1046,82.
 ὄς: τῶς acc. pl. 1028,20.
 ὄσιος λόγος v. λόγος. ὁσίη χειρὶ τὴν
 ἱστορίην ἐξηνεγκα praef. 877b. πέν-
 θεσιν οὐχ ὁσίοισι 340,3. ἔτλη οὐχ
 ὅσια 327,4. ἐξ ὁσίου Add. 241a20. οὐχ
 ὁσίη 103,6. οὐχ ὁσίως 167,7. 569,4.
 570,1. 644,2. 685,2. ὁσιώτατε πάν-
 των 299,1.
 ταρσοῖς ὁσσομένοι 928,6 adn.
 ὅσον quamdiu 1004,2. οὐδ' ὅσων
 618,5. τὴν ὅσσην 1046,72. ἐς ὅσον
 562,9. ἐφ' ὅσον χρόνον 607,7. καθ'
 ὅσσην 927,6.
 ὅσσην διπλῶν 839,2. ὅσσην δάκρυον
 ἐκπροχένον 562,6. ἀπ' ὅσσην κατ-
 ἤλθε δάκρυ 790,6. ψυχὴν εἶλαν
 ἀπ' ὅσσην 314,24. ὅσσην αἰγλὴν
 1033,13. ὅσσοις ἐδράκην 995,10.
 ὁστέα, τέφρα γεγόναμεν 646,6. ὁστέα
 καὶ σάρκας V. ind. exord. — ὁστά
 517,7.
 εἰς ὅταν 1015,12.
 ὅττε 990,5.
 ὑποσχέιν οὔας 1046,81.

ἐπ' οὔας γαίης 707,4. οὔας Ἀτῆς
 1074,1. οὔας πρὸς ἀλάμπειν
 Ἄδου 264,5.
 πυκνοῖς στορέσανθ' οὐδοῖσιν 818,7.
 κορύσσων σὺλαμὸν 790,4.
 σὺλομένη μοῖρα 476,6.
 οὐρανιοῖο Διὸς 618,21. οὐρανίας Ve-
 neris 811,8. οὐρανίων βασιλεὺς An-
 bis 1029,1. ἔξοχον οὐρανίων Osiris
 1015,10. οὐρανίων θαλίης 1025,9.
 οὐρανίων ἀστρων 853,8. οὐρανίας
 ὁμοιοῖσι 312,7. πόνοιςι 409,3. οὐ-
 ράνιος ψυχὴ 261,7. οὐράνιον γε-
 1037,7. ἰχθύος οὐράνιον 725,1.
 θεαὶ οὐρανωῖναι 1046,5.
 οὐρανόθεν 174,6. 613,6.
 οὐριον ὁδηγητῆρα Ζῆνα 779,1. καλῶς
 ἐκτείνας οὐριον εὐφροσυνῶν 560,8.
 οὐριον εὐθύνει πάντα Τύχη βίωσιν
 248,14.
 οὐρον custodem 782,5 adn.
 οὐροις 1028 col. III 22.
 οὔτε — οὔτε τι 505,3. 1046,36. 44.
 οὐτιδανῆς ἀπὸ χειρὸς 1060,4. οὐτι-
 νοῖς νέκυσι 618 ep. 18.
 οὔτος ὅδε Add. 273a1. τοῦτο πε-
 ήσας λύπης 388,5. σὺν i. q. ταῦτα
 96,4.
 τῷ θανάτῳ μῆδεν ὀφειλόμενος 132,3.
 583,3. τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῷ
 φύσει τέλος 387,10.
 ξυνὸν ἔθεντ' ὀφελος 889,2.
 κατ' ὀφθαλμούς 1085,9.
 ὀφι Satanas 1140,2.
 κατ' ὀφρύς cecuminis 1028,77. Λι-
 βυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν 993,3.
 ὀχοῦσα κρατὶ σελήνῃ Isis Add. 874a2.
 ἵπποισιν ὀχεῖσθαι 375,1.
 νεάταισιν ὑπ' ὀχθαῖς Τιμῶλου 234,1.
 παρ' ὀχθαῖς Μαιάνορου 272,7.
 λαῶν ὀχλίσσαι 1046,77.

ὄχρους 932,12.

καὶ ἐμείο οικαιοτέρην ὅπ' ἄκουσον 558,5.

ὀψίγονοι 880,5. ὀψιγόνους 547,6.

1046,73. 1047,7. 1089,11.

ἐννυχίαν ἔψιν 785,3. ἔψουσιν ἐν τρισσαῖς 774,4.

πάγγεος ὁῆμος 344,10.

πάγγλωσσα γένη 1027,21.

παγίδας ἀμπλακίης 421,4.

παγκλανίστου δαίμονος 335,14.

παγκρατιαστής 941,2.

παγκράτιον p. 492b. ἀνδρῶν 944,3.

παγκρατίου πόνον 942,3. παγκρατί-

ων κρατερῶν ἀθλα 341,3.

Εὐβοίας ἱερῷ παγῷ 461,3.

παῖθος 853,1. πάθη 1003,5.

παιάνων ποιητὴν Add. 277a5.

παιοείης εἵνεκα 875,7. Add. 875a4.

παιοείας θαλερῆς 608,5. ἱερῆς me-

dicæ artis 593,2. παιοεία πινυτῇ

καὶ σοφία μελόμην 152,10. παι-

οείην ὥπασε Μοῦσα 474,5. παιδεί-

αισι καλαῖς 689,5.

τοὺς παιδευτάς 955.

παιδεύσαντα ἐφήβους Add. 459a1.

παιδεύθην, παίδευσσα 615,7.

σῆμα παιδικόν 158,1.

παιδοτριβοῦντος 959.

παιοστρίβαν τέχνη 252,3.

παῖζε 344,3. 1027,31. παῖσον 362,5.

ἡόσα παῖσας 75,1. γελάσας παῖξας

τε 614,1. παῖξαντα 125,1. πέ-

παγμαι (de lusu poetico) 979,3.

ἔχου τοῦ παῖδα Add. 497a3. παῖδες

Ἀθηναίων 21,11. 37,4. βασιλῶν

191,3. παιτὶ βροτῶν 145,2.

παλαγενέος νήσου Rhodi 200,1. πα-

λαγενένων ἡρώων 394,1. idem da-

tivo 648,3. χειρῶν Add. 805a(a)6.

πῶλων παλαγενένων Ἐργχθονίου p. 492a6.

τῶν παλάων μύθων 992,4.

παλαίστρη 781,9. παλαίστρης κῶμος

p. 480a5. παλαίστρα 663,5.

956,1. ἀμφὶ παλαίστρασιν 949,2.

παλαιστριτῶν ἡιθέων 948,2.

παλαιστροφύλαξ 411,1.

Πανὶ παλαίων 1103,1. ἐν σταδίοισι

παλαίσας 262,1.

παλάξαι χεῖρα δηῖν λυθρῷ 549,9.

τάξιν πάλης 966,4. στέμμα πάλας

247,6. ἀμφὶ πάλῃ 663,8. πάλην

παίδων 944,1.

παλὴν i. q. βαλὴν Lyciorum 768,6.

παλιμπλανέος βιώτοιο 491,5.

πάλιν τελῶν accepta referens 995,13.

πάλι ante iteratum inperativum

1038,30 adn.

παλινόρομον ἔλλαβε πένθος 233,7.

παλίσκιον πόλιν 641,3.

πάλον ἤρατο 859,5. δεύτερον πάλον

350,2.

τὸν παμβασιλῆα Hadrianum 990,3.

παμβασιλῆα θεά Proserpina 218,15.

Χριστοῦ παμμεδέοντος 1064,5.

θεᾷ παμμήτορι Ῥεῖη 823,4.

πάμπαν 511,4. 1046,16. antecedente

negatione 450,4. 505,3.

παμφανῶν σεληναῖης κύκλος αὐγῆς

1046,27. χρυσοῦ παμφανῶντα βο-

λαῖς Serapin 832,2.

ιερέα παναγῇ 878.

μοῖραι παναεικές 403,1.

παναιδοίη Add. 228b3.

πανάριστος 516,3. voc. 1051,1. fem.

283,1.

πανάφυκτον ἀνάγκη ζεύγμα 145,1.

πανάωρε 313,3.

νοῦσος πανδαμάτειρα 434,6.

αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ deus 430,2. π.
 χρόνος 1050,4.
 πανδερκῇ Isin 1029,10. ὅσων παν-
 δερκέα φωσφόρον αἶγλην 1033,13.
 φροσιτὶ πανδήμῳ 223,6. ἀρχῇ παν-
 δήμῳ 430,6. πανδήμους θυσίας
 518,4.
 πανελεύθερον 640,5.
 εἶδος πανεπήρατον 692,2.
 πανεπίσκοπε δαίμων (Χρόνε) 27,1.
 πανευτυχίης 443,2.
 πανηγυριαρχήσαντα 878.
 πανηγυριαρχῇ 1075,4.
 Βοιωτῶν πανηγυρις 926,11. πανηγύ-
 ρεως ἐπετείου 944. πανηγύρεως
 ἀγορανόμων 904,3.
 δύσκλητα πανημέριος τολυπεύσει 562,5.
 πανημερίῳ 713,7. V. Ζεύς.
 παννυχίοις εὐφροσύναις 1049,11.
 ὄργια πάννυχια Add. 97 a3.
 μητήρ πανόδυρτος 230,3. πανόδυρτον
 ἀνίην 157,3.
 πανόλβιον ἄνδρα 887,1.
 εἰδωλον πανομοίον 590,5.
 πανόμοιος 650,3.
 πανοπτέουσιν Isin 985,3.
 πανοὔργος Ἑρως 1103,3.
 ὄλοιτο πάνριζον γένος 502,28.
 πάνσοφος 1068,13. voc. 1027,17. ἡ
 πάνσοφος 551,3.
 παντάπασιν Add. 241 b2.
 πάντειμε 562,3. σῆμα πάντειμον
 309,3.
 παντοίης ἀρετῆς 498,2. 609,3. 831,14.
 Add. 888 a1. εὐεπίης 1089,6. παν-
 τοίην ἀτραπὸν ἱστορίας 878,6. παν-
 τοίων ἔργων 913,2.
 παντοκράτωρ Ἑριούνις 815,11. Chri-
 stus 1067,5.
 παντύνυμος 415,3.
 μαρτυρίην πανυστατήν 596,4.

πανύστατον ἔργων 1082,13. πανύ-
 στατα δῶρα 289,5. τὸ πανύστατα
 βαῖνον (ἔτος) 521,3.
 πανφοίτον ἀνασσαν Hecaten 1036,3.
 πάπῳ 272,11. 335,9. 573,8. πάπ-
 ποι 310,8.
 πλούτου παράδειγμα Add. 875 a8.
 παραδείγματα 940,1.
 παραδειῖξαι imaginem exhibere 87,2.
 ἐν παραδείτῳ Add. 545 c3.
 αἰῶσιν παρέδωκε defunctum 642,15.
 μνήμῃ βίωτον 319,1. τάφῳ 693,2.
 παραδοξὸν 933.
 παραινῶ 261,17. 282,2.
 παραιφασίην 421,2.
 παράκειμαι (γαῖα πατρίδι) 703,3.
 παρακοιμηθεῖσα 637,1.
 παρακοίτην 1046,11.
 οἴκῳ αἰωνίῳ παραλημφθεῖς Add. 672 a6.
 πάσας παράμειψε 648,7.
 παραμύθιον 298,7. 951,4.
 παρὰ νόμους 337,7.
 τέχνας παράσασμον 197,1.
 ἀμφὶ παραστάσι ταῖςδε praef. 824 a1.
 παραστάτης Herculis 790,4. πολίταις
 Priapus 807,7.
 παρατηρήσει παθέων praef. 877 b.
 θέσμιμα παρθεμένων 855,8.
 θυμέλαις παρεδρεύω praef. 474 a3.
 γυμνασίοις 689,6.
 πάρεδρος Mercurius Veneri 783,2.
 idem Dionysio 817,4. Victoria Di-
 onysio 924,3. Isis Osiridi 1028,49.
 πάρεδρος λοιβαῖσι defuncta 199,5.
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13.
 ἐρύθεισα παρειάν 1028,57. χιονέας
 πρέπουσα προσώποις ἡδὲ παρειᾷς
 169,3. πρὶν ἰούλαις πληῖσαι παρειᾷς
 657,3.
 πάρει εὐχομένην 831,10.
 πάρεργα Herculis 1082,14.

παρέρπων 195,3.
 τὸν βίον τρυφή παρηγόρησον 261,19.
 παρηγορεῖται 1096,6.
 παρηγορίην 204,12. 502,4.
 παρηγορος 344,5. 8.
 παρήσι μειδιῶντες 312,15.
 θρόνοισι παρήμενον 312,12.
 παρθενίης ἄμματα 248,8. παρθενίαν
 λείπουσα 508,1. παρθενίην pueri et
 puellae 655,10.
 παρθενική Diana 872,1. ζώνην 684,3.
 παρθενικᾶς (παίδας) 165,4. — sub-
 stant. 152,6. 325,9. Add. 459a3(?).
 παρθένος puellula v. annorum 565,3.
 παρθένον ἀγνήν (στήλην) 402,1.
 adiect. μήτρην παρθένον 319,3.
 παρθενῶνα praeef. 1046a1.
 ἰθὺ παρέστην 320,3. ἄγχι παριστάμε-
 νος 904,6.
 παροδευετε 810,11.
 πάροδε 236,9.
 παρόμοιος 268,3.
 παρ(ρ)ησίαν 1096,5.
 παρώσασθαι τὸ χρεῶν 519,6.
 τὰ πάντα γάμοιο 513,4. ζωῆς 544,2.
 τύχης 551,12. τῶν πάντων ἐτέων
 116,3. πᾶσιν σοφός 419,2.
 πασιάνασσα χοραγία 928,9 adn.
 παστάδος ὥρης 520,2. παστάδος ὁμ-
 φᾶς (vel ὁμφαξ) 1028 col. III 20.
 substant. 248,2. 854,1.
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13. ὦ
 παστὸν οὐθείς, σὺχ ὑμέναιον ἥσέ τις
 236,5. παστῶν νυμφιδίων 208,1.
 παστῶς acc. pl. 1028 col. III 16.
 παστοφόρος Isidis 586,2.
 γαίην πατέων 662,2. φθιμένων οὐκ
 ἐπάτησα δόμους 414,6. ἀμβροσίην
 σώματος οὐκ ἐπάτησε χρόνος 338,4.
 πατὴρ ἱερῶν 873,3. πατέρες parentes

227,2. πατέρων maiorum natu
 223,7. — πατράσσι 713,5.
 πᾶσα πάτρη omnes cives 272,22.
 φῶς πατρικόν 726,1. πατρικοῦ πλού-
 του 81,1. πατρικὸς κόλπους 726,6.
 νόμων πατρίων 209,3. νομίμοις πα-
 τρίαῖς 32,2.
 πατρόθεν 1000,3.
 πάτρων 661.
 Ἑρμῇ πατρώε 974,1. πατρώε Apollo
 931,1. τοὺς πατρώους scil. deos
 1022,4. κῦδος πατρώϊαν 1070,3.
 γῆς ἀπὸ πατρῴης 13,2.
 πάτρως 374.
 παυσίλυπος οἶκος 1137,1.
 παυσινόσους ἀκέσεις 863,6.
 λάθας παυσιπόνῳ πόματι 244,10.
 παῦε γόσιο 320,5. παῦσον ὠδίνουσα
 321,12. χεῖρές μ' ἔπαυον ἀπ' ἔργους
 321,3. ἄνθος παυσάμενον 319,4.
 παχυδόκος αὐχμῷ 1028,56.
 Παχίων menses 998,4.
 κύτος κόσμοιο πέδησα 615,7. τύμβω
 πεπεδγμένος 594,8.
 πεδῖλιν 1046,28.
 πεδίον λαιοῦ ποδός 314,17.
 πέδον Αἰσονίων 594,1.
 περὶ πέζαν 810,9.
 πεζοί 849,1.
 σελήνην νυκτὶ κελεύσας πειθεσθαι 261,3.
 πειθῷ 810,5. ἡγεμόνος πειθεῖ 1078,10.
 ἔσθιε πεινῶν 725,6.
 πείνη 649,6.
 πείραν λόγοις μαθῶν 128,4.
 ἐπειρήθης δουλοσύνης 580,8.
 πελάγους ἀνερχομένην Venerem 810,2.
 πολὺν πελάγει aqua 1034,29 cf. adn.
 ἐν πελάγεσσι μακροῖσι 707,3.
 ἐπέλασεν 910,3. πελάσειεν 1034,31.
 πελειῶν 450,2. dat. 441,9. 448,2.

πελειαίσι 452,13.
 δάκρυα πέμπειν 264,11. ῥήματα
 πέμψας 614,3.
 πενθαλέους τοκῆας 372,30.
 πένθιμον ὕπνον 204,7. πενθίμην ἀηδύνα
 246,8.
 πένθος ipse defunctus 228,6. τρισσά
 πένθη 474,7.
 πενταετιζομένη 565,2.
 πενταμηνιαῖον καταθήκην infantem
 344,17.
 πενιχραὶ γραφαί 232,2.
 οὐχὶ πέπλους ἐθαύμασεν 83,1. οὐ
 πέπλοισι μετάρσιος 464,1. καλοῖς
 ἐνὶ πέπλοις 873,1.
 πέρας ποταμοῦ 1034,3. Αἰγύπτωιο
 978,11. 981,1. 8. ἐς πέρας ἰθύνω
 1028,52. σοφίης πείρατα 40,2.
 τέχνας 1054,4.
 θαλάσσας περάσιμον ἤνεσα μύχθον
 1028,35.
 περῶντα κατ' εὐκλέα θέσμα δόξας
 208,3. ἑβδομον εἰς δέκατόν τε βίου
 λυκάβαντα περῶντα 231,1. ἐπὶ
 τέρμα πέρησε 501,6. δι' ἀμβροσίωιο
 πέδου περῶντες 1068,8. κύματα
 νηυσὶ περήσας 662,2. Νεῖλου περά-
 σας πόρον 983,1. 984,1. ἀφεγγέα
 νύκτα περᾶσαι 420,3. χάριν περά-
 σας 1096,11.
 πέρας 768,8. τείχεα περδόμενα 1049,2.
 περιπσών εἰμαρμένη 734,2. περιπέσοιο
 συμφοραῖς 376,9. 376 a 2, b 2, c 2,
 e 3. δαίμοσιν 376 d 2.
 ἡ περίβωτος 368,1. γουνός 473,5.
 φήμη 878,9. acc. 368,1. 909,1
 (ἐκ γενεῆς).
 ἐν βιώτῳ περιών 713,15. ἀπάντων
 περιέσῃ 1039,9.
 κῆρ περιέστη 1027,26.
 μῆμα περικαλλές 450,1. περικαλλέει σώ-

ματι 169,6. περικαλλέα ναόν 850,3.
 νηόν 1065,4. νήσον 981,1 cf. v. 8.
 νήσων 817,1. τάφον 396,1. τύμ-
 βον 403,5. χώρον (εὐσεβέων) 151,5.
 περικαλλέα ἔργα 271,4. ρείδρα
 998,6.
 περικίμαι νήδυμον ὕπνον 101,4. περί-
 κεισο ἄνθεα 1129,1. περικείμενον
 εὐνῇ 1046,12. περικείμενον σύνεμα
 τύμβοις 643,7.
 περικαίουσιν 574,5.
 περικλειτοῦ 405,5. περικλειτῆς 685,1.
 ἄστῃ περικλήστον 537,5.
 γὰ περίκλυτος 846,3.
 περικλυτός Phoebus 473,3. περικλυ-
 τοῦ Ἀντωνίου 998,3.
 περικτίονες 1046,79. dat. 343,3.
 περικτυπέοντι διαλύω 1028,33.
 τιμῇ περιλαμπέα 403,15.
 περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας φλοῖσθον
 1028,75.
 θαλάσσαν καὶ γαῖαν περυσστήσας 509,2.
 στῆλη με περίε ἔχει 468,1.
 περιποδονίκου 867. acc. 933.
 ἣν περὶ Ζεὺς ἰλέσει 336,4.
 περιπάλλετο ἐν φρεσὶ θάμβος 1028,66.
 τέθηκε περιπατῶν 387,3.
 περιπτύσσεται 344,7.
 Σαρδονίη περίρρυτος 622,3. ἄστῃ
 περίρρυτον 673,5.
 ὦ περίσαμε 859,7.
 περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ 590,3.
 τὸ περιστὸν Μουσάων μελέδημα 238,1.
 τὸ περισσόν 853,3. ἥ οἱ λάχε πᾶν
 τὸ περισσόν virtutis 676,2.
 τὴν ὄσσην περὶ τεῖχος εὐτροχον ἐστε-
 φάνωται 1046,72.
 περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ 324,7. acc.
 plur. 153,3.
 περίφρων vir 404,4. mulier 212,7.
 547,17. Ἀσίη praeef. 474 a 2.

καύρην περιώνυμον 862,1.
 θεάτρου κύκλον περιώσιον 1050,3.
 περκαζοισαν βότρυν 1028,78.
 Κόδρου πέσημα 1083,1.
 πετάλοισι ρόδων 547,2.
 ψυχὴ ἐκ ρεθέων πταμένη 243,5.
 νήσου πετραίης 1015,4.
 πετρῶν Δελφῶν 1025,4.
 θῆκῃ (σε) πέτρου 998,8.
 πετροφυᾷ λίθον 1089,8.
 πευκαλίμοις μῆδεσι 916,2.
 πευκεδανοῖο βίου 653,4.
 πεύκας 1028 col. III 17. πεύκας
 ἀφλέκτους Add. 241a1.
 πηγᾶς ῥοαῖς 469,2. πηγαῖς 808,3.
 πηγαὶ λοετρῶν 810,9. πηγὴ ipsa
 Nympha 828,2. πηγὴν ἀμβροτον
 θεσπεσιῶν ὑδάτων sensu christiano
 725,2. βέβακα πηγᾶς εἰς ἐμάς
 unde nata sum redeo 463,1. ἀφθο-
 νος εὐλογίας πηγῇ Add. 35a5.
 θεμελίαι πῆξαι 1069,10. θαλαμὸν
 πῆξατο Add. 888a4. πῆξει μά-
 κελλαν 1046,84. πῆξαν νόσω 314,12.
 πακτίδος 271,2. acc. 1025,9. πακτίδα
 τὰν φιλέραστον 560,5.
 πακτοὺς πυλῶνας 780,3.
 τέφραν πηλὸν ποιήσεις 646,12.
 μέγα πῆμα φίλοις 71,5. τεκόντι
 494,5. βροτοῖς ἐπεισι πῆμα 1034,11.
 μετὰ πῆματος ἐλθὼν 1033,16.
 οὐδένα πημάνας 26,8.
 ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν πῆχεις 1048,1.
 φύτλα παίνουσιν (venti) 1036,4.
 φρενῶν πῖθον 1112,1.
 γλώσση πικρολόγῳ prae. 288b4.
 τὸ παρὸν βίου 640,6. πικράν acerbo
 fato afflictam 218,7.
 πάντων με καλῶν πλῆσεν 153,7. πρὶν
 ἰούλως πλῆσαι παρεΐας 657,3. πη-
 γαῖς πλησθεῖσαις ὑπὸ νυμφῶν

808,3. πλησθεῖς ἐκορέσθη (μοῖρα)
 314,21.
 πρήσθη exarsit (?) 989,3 adn.
 πινυτή subst. 243,33. 516,4. 648,8.
 869,1.
 πινυτῇτι 191,5. πινυτᾶτα 948,7.
 πινυτόφρονος mulieris 441,7. παιδείης
 875,7.
 πῖνε 1129,1. κοῦχ ὁ θανὼν πίεται
 646,12.
 πιστεύσας ἐμαυτὸν θεῷ 387,9.
 πίστις πάντων κοίρανος ἀγνωτάτα 855,10.
 πίστιν καὶ ζῶντι φέρων 963,4. πί-
 στιν πᾶσαν φυλάξας 163,2. φθι-
 μένην πίστιν servi mortui 581,3.
 οὐπω πίστις σῆς κατέδου πόλεως
 581,4. σὴ πίστις id quod tibi con-
 creditum est 618,23. πίστιν ἔχων
 ταβούλης 622,4. πιστίων καταλί-
 σεις prae. 877b.
 πιστὸς ἐμαῖσι τέχναισι 620,2. πιστὸν
 τόδε 618,31. πιστὴ ψυχὴ 736,4
 et πιστοὺς 732,2 sensu christiano.
 ναυτιλῇ νηί τ' ἐμῇ πίσυνος 186,6.
 ἱητρῶν πίσυνοι 885,1.
 πίσυρες 1121,5. πίσυρας 1035,16.
 πίσυρα 988,6.
 πίονα χώρον 1046,63.
 ἀτραπιτὸν πλαγκτήρα 1028,29.
 πλαγκτὰν ὁδὸν 1028,59.
 πλάζετο 1028,74.
 πλανῆσαι 351,4 adn.
 πλάνης 351,3 adn. πλάνη 713,15.
 κόσμου πλάνην 735,2. 736,1.
 πλάκα tabulam scriptam 828,1. πόν-
 του πλάκα 779,5.
 ἐπλάσε μῦθος 1028 col. III 1.
 πλατάνοις 271,6. 829,2.
 πλέον ἐξ ἄλλων τιεσκόμενοι 1035,1.
 τί τὸ πλέον Add. 306a3. πλεό-
 νων ambigue de mortuis 373,4.

πλέον plenum 1133,2. πλείον 831,4.
 τετρώκοντα ὑπ' ἄλλῃ πλειῶνας εἰσιδὼν
 φάος 185,16.
 στέμμα πλέξαντο 153,12.
 παρὰ πλευράς tumuli 569,6.
 πόντον ἐπλευσεν 642,9.
 πλήγματι δυστήνῃ 334,7.
 ἐτάρων πληθύς 877,2.
 πλήθων ποταμός 1078,8. δις ἐννέα
 πλήθων τοὺς ἐτῶν ἀριθμούς Add.
 874 a 7. κραδίην πεπληθότα λέκτρων
 Add. 228 b 1.
 ἔβδοςμος οὐ πλήρης μείς 704,4.
 πληρούμενος ἦβαν 241,3.
 πλησίῳ ἐν τεμένει Add. 888 a 8.
 ὑπὸ πλησμῆσιν ἀναύρου 1089,7.
 πληγεῖς ἐγκεφαλοιο 280,3.
 πᾶς ὁ πλοιζόμενος 168,5.
 πλοῖον Charonis 646,3.
 πλοκαμῖδες ἐπήσαν 945,1.
 πλοῦς ἐς Ἀδὴν 129,8. ὁ πλῶς εἰς
 φθιμένους 256,10.
 πλούσιος γενοίμαν 1133,1. πλούσιος
 περὶ τέκνα 734,4. 7. πλουσίαν Add.
 545 c 2.
 πλουτοδότου σοφίης 725,4.
 πλοῦτον ὅλον προχέας 910,4.
 πλώσας χεύματα Νεῖλου 979,5. Αἰ-
 γαίου πλώσασα ῥόον δυσχείμερον
 οἶδμα 872,13.
 πλωτήρ 650,5. πλωτήρων 650,4.
 πλωτὰ Ἀμφιτρίτα 1028,55.
 πνεῦμα λιπόντα βίου 184,4. ἐν ἀλό-
 χου πνεῦμα λιπὼν παλάμαις 327,2.
 πνεῦμα βίᾳ θέμενον 334,7. λοί-
 σθιον πνεῦμα 547,8.
 βίον ἐπνέομεν 253,4. χάριν πνέοις
 811,8. ἵνα τερπνὰ πνέῃ (tibii)
 788,2.
 πνοῖς κακοσμῆν 1068,7. πνοαῖς ven-
 torum 1036,4.

μογεράς ποδάγρας 668,2.
 ἐπόθησεν c. inf. 643,5. τὰ ποθσέ-
 μενον ἐν στεφέεσσιν (hyacinthus)
 659,1. πεποθήμενον Osiria 1015,8.
 πεποθήμενον πατρίδι κῦδος 896,5.
 897,2.
 οὐκ ἐτέλεσσε πόθον 146,5.
 κακῶς ποιεῖν τινι 406,12. — ἐπόεω
 492.
 ποίην 1046,83.
 ποίημα ars sculptoria 750,3. πεί-
 ημα δεινόν vocatur defuncta chri-
 stiana 736,2.
 ποιητής 218. 613,2. 881,1. 1009. ποι-
 ητὴς ἡδὲ σοφιστὴς 994,5.
 ποιμένος ἀρίστου christiani 424,1.
 ποίμνια 427,5.
 ποιῶν 1034,32. ποιῶς εἵνεκα 356,3.
 ποιῶν 1046,97. ποιῶν δῶκε 991,5.
 ποιῶν εὐσεβίης 644,2.
 ποκά 184,5. 187,2.
 πολέμαρχος συνεφέβων 960,2.
 Ἀθηναίη πολεμῶντι 1035,4.
 πολεμογράφον αὐδάν praef. 877 b 3.
 πολεμώκλονον Ἀρηά 1049,3.
 πτολιάρχα 1036,1.
 πτολιάρχος 535,1.
 πτολίεθρον 1033,5.
 Πτολεμαῖδος, ἣν ἐπόλισσεν Σωτὴρ 982,3.
 πολὺ τριχί 248,13. πολὺν κόμην 550,5.
 οὐκ ἦλθον πρὸς πολὺν πλόκαμον
 376,4. πολὺν πελάγει 1034,29.
 πολὺς χρόνος 1028,21.
 πτολιούχῳ Minervae 756,1. 769,1.
 πτολιπόρθῳ Minervae 768,7.
 Αἰδαο πόλιν 565,4.
 πολιταρχῶν 430,7.
 μεγάλης θεοῦ εἰμι πολίτης i. e. Erhe-
 sius 718,2. χρυσῆς θεοῦ ὄντα πο-
 λίταν i. e. Cyprium 257,1.
 ἐς πόλιν 1028,32.

πολυανθείας ἀρούρας 640,1.
 χθονὶ πολυβοτείρῃ 731,3.
 πολύβουλος Minerva 749,7. Isis
 1028,26.
 σκηπῆς πολυγηθείας 1050,1.
 πολυλγότης 204,7.
 ἄλσχον πολυδάκρυον 404,2.
 διδάχαῖς πολυδόξοις 608,4.
 πολύευκτον (σῆμα) 309,3 adn.
 πολυζήλτων Penelopen 471,1. δά-
 μαρ πολυζάλωτος Ὀσείδος 1028,16.
 πολυηράτῳ ἀνδρὶ 170,2. πολυήρατε
 433,1. πολυήρατε κούρα 511,2.
 φωνῇν πολυθρήνον 422,3.
 πολυκάρπῳ στέφει Add. 886a3.
 χρημοσύνην πολυκήριον 594,12.
 ἀνδρα πολυκλαυτον 404,1. πολυκλαύτῳ
 mulieri 204,15. 256,5. ὑακίνθῳ
 547,5. πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ
 539,3.
 πολυκτέανον βασιλείαν 1028,69. πο-
 λυκτεάνων Ῥωμαίων 592,2. Αἰνεα-
 δάων 1046,3.
 πολυλήϊος 447,1.
 Ἀρκαδίᾳ πολυμήλῳ 744,3.
 πολυμήτιν 173,5. 178,3. 462,10.
 πολυμῶχθου κύδεος 146,1.
 Αἴγυπτον πολυόλβον 981,3. πολυόλβε
 θεῶν Ὑπερίον 361,1. ἐνὶ μεγάροις
 πολυόλβοις 403,12. ἀνδράσιν 427,1.
 πολυπαιδᾶς ἀπαιδᾶς 344,11.
 ἱατρῶν πολυπειρότατε 202,2.
 πολυπενθέα παῖδα 692,1.
 πολυπλάγκτοιςιν πραπίδεσσι 594,4.
 ῥυθμοῖσι πολυπύκτοις 928,5.
 πολύπυρος ἀγυιά 1028,2.
 ἀσφόδελον πολυρίζον 1135,1.
 πολλοὺς εἰς φιλέων 521,6.
 πολύσεμνος Ὀσειρίς 1029,2. Ἄβατον
 πολύσεμνον 981,6.
 πολυστάφυλον κατ' ἄλλωήν 1046,68.

Kaibel, Epigrammata graeca.

πολύστονος Εἰλείθυια Add. 241a15.
 πολυτίμητοι (θέαιναι) 1046,81.
 ὦ πολύτιμε Telesphore 1027,30.
 πολύτυμον Mariam 1062,5.
 πολυφραδὲς ἔργον 618,26.
 πολύφρονος ἱητήρος 109,4.
 πολυώδυνος 316,2. voc. 372,37.
 θρήνος πολυώδυνον 344,6.
 πολυνύμνος Isis 1029,5. Hecate
 807,1. πολυνύμνε κούρα Proser-
 pina 218,15.
 πολυωπέος Ἄργου 1032,3.
 λήθης πόματι 244,10.
 οὐδὲν πονεῖ (ἢ γλώσσα) 1117,5. πο-
 νήθῃ sensu medio 179,6.
 πονηρὲ δαῖμον 566,4.
 πονηρία praef. 1117b3.
 πόνοισι πόρους ἀνεμέτρεε 146,3. πόνων
 Ἄρεος 752,2. πόνος quaestus 442,1.
 ποντίφικα Add. 888a.
 Καίσαρι ποντομέδοντι 978,1.
 ποντοπόροις nautis 628,1.
 πόντος ἀναιδῆς Add. 463a1.
 ὦ πόποι 1009,1.
 πορδαλίας 407,5.
 πορείαις solis 1028,32.
 πορθμεὺς Χάρων 646,3.
 κύματα πορθμεύσας 521,1.
 πορίσας βίον 920 II 3. πολλὴν φιλήν
 πορίσαντα 479,2.
 Νεῖλου πόρον 983,1. 984,1. πόρον
 aquaeductum 913,3. Χαρίτων πόρον
 εὔρε 1073,9. ἀμυχανίης εὔρε πόρον
 1073,4.
 ἱππαῖδα πόρπαν 985,1.
 νίκην πορσύνων 407,8.
 κίονα πορφυρέην 921,1. ἐσθῆτα 1107,1.
 χεῖλεσι πορφυρέοις 169,5.
 ποσσάκις 625,3.
 ζωῆς ἐς πόσον ἤλθε 110,5.
 πότμον αἵσης 243,9. κήδεα πότμου

264,1. *περὶ σείῳ λυγρὸν πότμον*
ἔκλυε πάτρα 183,1.
πάντα θεά 861,1.
ἐπὶ θηρσὶν κραιπνὸν ἔθηκα πόδα 332,2.
πραιτωρεανὸν στρατιωτὴν 364,1.
περὶ τῶν καινῶν πράξεων *prae*f. 877b.
πράξεσι ταῖς ἰδίαις 822,2. V.
πρῆξις.
ἔργον ἐμῆς πραπίδος 597,4. *volgaris*
est num. pluralis.
Πρασίνους 935,5. 6.
ἐς πᾶσιν 714,5.
κέλευθα θαλάσσια πρῆξασαν 161,2.
ἀρετῆς πινυτὴν πρέμνον 416,2.
πρέσβεις 37,3.
ἐπρέτρευσεν *co*lebat 1028,19. *πρε-*
σβεύεσθαι 334,17.
τυράνων πρέσβα *Isis* 1028,15. *πρεσ-*
βυτέρην πάτρην θέμενος 407,6.
πρεσβυτάτα πολίων *Lindus* 857,2.
πρεσβυτάτῃ μητρί 645,2. *πρεσβίστα*
μακάρων *Hygiea* 1027,7. *Isis*
1029,8. — *πρεσβυτέρων* *ξύνοδος*
860,2 cf. *prae*scr. *πρεσβύτερος* *πά-*
τρης christianus 428,2. 731,5.
πρήξιες αἱ κενεαυχεῖς 647,1. *χρονίους*
πρήξιας 878,8.
πρηγμενῇ 618,40.
πρηνὴν 462,15. *πρηνέτερος ποταμός*
1078,8.
πρήχματος οὐχ ὅσιου 1092,2.
προαιροῦ τούργον 1040,12.
προβιβασθεῖς 947,1.
μνημόσυνον προβλέπων *prospiciens*
326,2.
τοίας ἐκ προβολᾶς *prae*f. 938a3.
προγονικῆς φήμης χάριν 424,8.
πρόγονος maior natu 941,3. — *τῆς*
προγόνων ἀρετῆς ἀξία (πράξαντα)
900,2.

τὰ προγράμματα titulus 379,6.
γυμνασίων πρόεδρον *Mercurium* 295,4.
προεῖπα 947,10.
σοφίῃ προύχοντα 601,1. *ἀρετῇ* 963,1.
προύχουσα πασῶν ἀλόχων 721,1.
Ἀσίης προύχουσα (ubi metrum fla-
gitat προέχουσα) *Λαοδίκεια* 293,2.
προθανόντα 491,8. *προτεθηναῖοι παῖδες*
620,3.
πρόθυρον 1047,1 (*templi*). 1056,1
(*αὐλῆς*). *ἐν προθύροις* 1021,1 (*tem-*
pli). 905,5 (*Δίκης*).
προέστη τοῦ μηνεῖου 529,5. *προ-*
εστῶσαν βίβλου 393,2.
προκαθεζομένου praeside 920 II 2.
προκαθηγέτην Μανδούλι 1023,5.
τῷδε πρόκειμαι τύμβι 702,5. *τύμ-*
βοις *πρόκειμαι* 290,3. *πᾶσι πρό-*
κειται (τὸ θανεῖν) 198,1.
προκελεύθους λαμπαδάς 418,8.
ἐν προκοπῇ τάξει 624,5. *ἐν προ-*
κοπαῖς 321,6. *προκοπαῖς λάμπας*
642,4.
προκρίνας c. inf. 309,3.
πρόκριτον Αἰσονίων *Add.* 888a2.
ἀελίου προκίφοντος 372,6.
προλέγει hortatur 621,4.
ἐφημερίων πολίποιν (solis radii) 321,4.
προμάχῳ Παλλάδι 912,4. *πρόμαχον*
θεσμῶν 912,1. *θάνον ἐν προμάχοις*
21,10. *ἔπεσον* 487,2.
πρόμοιρος 707,5. *dat.* 631,1. *voc.*
418,6.
πάτρης πρόμος 361,2. *ιατρῶν πρόμος*
352,1.
προνόετο 1035,29.
προνοησαμένου τῆς ἀναστάσεως *Add.*
903a.
προξενίας ἀρετῆς τε χάριν 36,1.
πρόξενος 179,3. *πρόξενος* *prae*f. 1100a.

πρόπαλαι 268,6.
 προπάτωρ gentis 192,6. 395,2. 644,7.
 991,10.
 προπέμψα 732,2. εἴ σε τύχη προὔ-
 πεμψε 39,1. θεὸς προὔπεμψεν ἐς
 Ἄδην ,671,3. προὔπεμπε imperat.
 452,19.
 προπέτειαν 1111,2. 4.
 προπετής μοῖρα 478,4.
 θεαῖς στάθμῃ προπολεύειν 785,4.
 πρόπολος Διονύσου 586,1. Ἀρτέμιδος
 πρόπολον 869,2.
 προπομπεῖς 575,1.
 εὐλόβῳ τῷδε παρὰ προπύλῳ Apollinis
 786,2. Ἰσιδος ἐν προπύλοιςιν 978,5.
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον 1037,5. 9.
 παλάμην προσάγουσι μετώπῳ ad cru-
 cis signum faciendum 1068,9.
 ποτανάγαγον 1028,71.
 προσαυτεῖ 1013,3.
 προσβάλλει κακὰ 1117,6.
 δικαιοσύνη τε φίλον τε φίλοιςι προσ-
 εῖναι 65,2.
 ζῆσαι προσεύχου 1040,11.
 προσημαίνω 206,3.
 πᾶσι προσήνης 610,2. ἀστοῖς καὶ ξεί-
 νοιςι προσήneas Add. 228b5. μύ-
 θοιςι προσήnea 251,1. — προσηνότα-
 τος 538,8.
 πρόσθε πρὶν c. inf. 492,4. τῶν ἔτι
 πρόσθεν maiorum 66,1.
 προσκυνῶν 1022,3. προσκυνήσας 1023,4.
 προσκυνήσων 996,4.
 προσκύνημα 1004,1. 1010,2.
 ἐκ προσόδων ἰδίων 1075,5.
 νεκρὰν πρόσφιν 376,8.
 προσπελάσας 547,8. 802,4.
 Λητοῖ πρόσπολον Sphingem 1015,7.
 προστάγμασι μοίρης 312,3.
 προστασίας 916,2. Add. 888a6.

ἐπὶ νεοπολιτῶν προστατῶν 783,1. 3.
 προσύμναος λεώς 821,7. προσυμναία
 θεῷ ibid. v. 1.
 προσφιλὴς χαῖρε 324. ἡ πᾶσιν μακά-
 ρεσσι βροτοῖσί τε προσφιλές 301,1.
 πᾶσι προσφιλῇ 245,4. προσφιλές
 ἐνναέταις ἦνυσα τέρμα βίου 199,4.
 προσφιλέως 493,4.
 φέρει προσωπεῖον 426,3.
 περὶ φαιδρά πρόσωπα γέλωτα χέεις
 1027,32. προσώποις ἐδράκην ἐμοῖς
 980,6. συμπάσχων κείνοις οἷσπερ
 κινεῖτο προσώποις 608,3. αἰώνων
 θεῖα πρόσωπα gnosticoorum 726,3.
 ψυχὴν προτελοῦντες 1068,10.
 στοργῇ φύσιν ἐπρωτέρησεν 252,7. δις
 τῆς σῆς ἡλικίης προτερῶν 204,2.
 προτετίμῃται 1029,4.
 προτιτῖσκετε δαῖτα 1035,24.
 προτομῇ 701,3.
 κατὰ προτύπων ἰστίον ἐκπετάσας 779,2.
 προτρέπει c. inf. 940,2.
 πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρό-
 φασι defuncta adpellatur 204,6.
 Ἀλκινόου προφερέστερα δώματα 1056,3.
 ἀνὴρ προφερέστατος ἀνδρῶν 591,1.
 ἡνώχων προφερέστατος 612,1. πα-
 σῶν προφερεστάτῃ 435,1. προφερέ-
 στατον οὕδας 1074,1.
 γόνους προφέρεσκον ἑῆς ἐκ νηδύος
 686,5. προσῆφερε καλλοσύνη Add.
 686,4.
 προφητεῖσασα 501,9.
 θεῶν προφήτης 947,9. Φοίβου προ-
 φήτην 858,3. 859,1. 968,3. μακά-
 ρων προφήπαν Homerum 1084,1.
 προφθιμῆνοις 494,3.
 πρωφονήσας ὄνομα κλυτὴν 103,7.
 προσχέων ὅπα Add. 97a4. λουτρὸν
 μὲν προσχέω Νύμφαις, θνητοῖσι δ'

ὑγίειν 1071,1. εἰς ὑγίην προχέοντα
 ὕωρ 835,6. πλοῦτον ἔλον προχέας
 910,4.
 προχοαῖς χαίρω (loquitur defunctus)
 619,4. νέκταρ ἐν προχοαῖσιν ἐπι
 σπένδω 312,16. Νείλου προχοάς
 Add. 197 a 1.
 ἐκ πρύμνης 779,1.
 πρύτανις 1028 col. II 46. πρύτανιν
 magistratam Smyrnaeum 240,4.
 μούσης πρύτανις 440,10. γυμνα-
 σίαις 949,6.
 πρωθήβην κοῦρον 569,1. αἰζήν 340,1.
 ἀμφω πρωθήβας 478,6.
 πρῶρη 96,2.
 μορφᾶς πρωτεῖον 560,3.
 πρωτεύσειν Ἑλλάδος εἰς ἀρετὴν 489,2.
 πρωτογόνῳ 365,2. acc. 1140,4.
 πρωτόθρονες ἔοραι in senatu rom.
 1046,35.
 πρωτόμορος 369,1.
 πρῶτος pro πρότερος 423,2. 642,11.
 1103,2. πρῶται pro πρότεραι 314,
 8. ἀ πρῶτα Σπάρτας 917,2.
 μούνη καὶ πρώτη 277,1. πρῶτα
 φέρων 516,4. πρῶτ' ἀπενεγκάμενον
 926,12. πρῶτιστον βουλῆς (ubi
 metrum flagitabat πρῶτον) 366,2.
 πρᾶτος Ἑλλάνων 843,5. πρᾶτος
 βουλὰν καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα 187,3.
 πρᾶτα 1028,62. πρᾶτον 1028,35.
 ἀπὸ πρᾶτας ἀλικίας 491,3. πρᾶ-
 τιστος 932,5.
 πρωτότοκον 730,3. πρωτοτόκων τελε-
 τῶν (?) 460,4.
 πτελέη 898,2.
 ἀμφιβαλὼν πτερυγισσιν 1033,20. ἐξ-
 ηρέτμοις πτέρυξιν 337,2. πτέρυγας
 σκοτίας Hadis 89,4.
 ὁ πτανὸς Ἐρως 1103,4. ἀπὸ πτανῶν

praeda 1104,3. πτανοῖς ποσὺν
 938,3.
 βασιληῖα τιμὰν πτήσσοντα 1028,54.
 ἑπταξαν ὄρου 1088,1.
 πτοίη 647,1.
 πτόρθοις νίβις 88,5.
 ἐν δέλτου πτυχαῖς 185,10.
 πτώμα corpus mortuum 326.
 πτυγμαχίας 942,2.
 στεφάνοις κράτα πυκαζόμενοι 1049,12.
 1085,6. στέμμασι πυκασσας τὰ
 971,3. πεπυκασμένος (λίθος) 875,2.
 κρήδεμνον 1072,9.
 πυκτεύσας 291,1.
 πύκτην 307,1. praef. 942 a 1. πύκ-
 ταισι 942,1.
 πύλαι οὐρανοῦ 1110,5. πρόσθε πυλῶν
 749,6. λαυνάαις πύλαις 1069,2.
 παρὰ ταῖσδε πύλαισιν 483,1. πρὸ
 πύλαις 841,1.
 πυλῶνα 1047,3. acc. pl. 780,3.
 πυμάτην τάξιν 966,4. πύματον (scil.
 ἀθλον) 1082,18.
 πῦρ Satanas 1140,2.
 πυραμίδων 1015,5.
 πύργον Dipylon Atheniense 111,2.
 columbarium 441,9. 452,14.
 πυργώσας urbem aquaeductu 903,2.
 πόλιας 914,3.
 ἐκ πυρετοῦ 247,2.
 γαῖαν πυρηφόρον 981,12.
 ἀελίῳ πυρίλαμπέος 1028,8.
 ἀκτῖσιν πυρίναις 987,2.
 πυρκαϊή 89,2. 109,5. 1034,28. πυρ-
 καϊῆς λείψανα 432,2.
 ἀρούρας πυρνοτόκῳ 1028,45.
 πυρόεντος κεραυνοῦ 618,42. κύκλοις
 solis 618,29. πῶλων πυροέντων
 solis 1028,30.
 πυρσὸν κακῶν 818,14.

νοῦσον πυροφθόρον 1027,39.
 πυροφοροις βοτάναις 321,2.
 Ἀσκληπιοῦ δμῶα πυρφόρον 868,1.
 Φοίβου πυρφόροι 821,8. γῆς πυρ-
 φόροις θεαῖς 821,5.
 πυρωπὸν κέλευθον 185,8.
 πύστιν 372,36.
 ὠνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24.
 πῶλιν 618,4. 25. 43. Ἐριχθονίου
 praef. 932a5.
 πῶμα λήθης 261,20. πῶμα σοροῦ
 460,5. πώματι λαινέω 327,6.
 πωτᾶται 546,9. πωτωμένη 522,13.

ῥαδινῇ ἄμπελος 812,3.
 ῥαθαγούς 1049,4.
 ἱερά ῥέξας 43,3. ἔρεξεν 924,1. ῥέξαι
 1046,40. παραβῶμα ῥέξαι 872,3.
 ῥέζε θυηπόλιον 975,4. μηρία ῥέζον-
 τες 1035,24. ἐσθλὰ ῥέξαι Add.
 228b6. ῥέζειν μὴ κακόν . . ἐσθλὰ
 οὐ πάντα πῶλιν 818,16.
 ῥέθους κατ' ἐμοῦ χεῖρα βαλοῦσα 334,
 13. ἐκ ῥεθέων πταμένη ψυχὴ 243,5.
 ἐκ ῥεθέων στείχων defunctus ipse
 594,9.
 ῥεῖθρου ἐπ' ἡύσιν 335,6 (?). ῥεῖθρα
 lacus 998,6. ῥεῖθροις fluvii 808,4.
 ῥεῖθρων Κυδωνίων 1078,6.
 ῥεύσει χάριτα i. e. χάρις 722,4.
 ὠδῖνας ῥηξαμένα λαγόνων 476,2.
 ῥητῆρ ἐπέων 655,4. ῥητῆρα δικῶν
 877,1. ῥητῆρσι 590,6.
 ῥητιάριον 350,2. 351,2.
 ῥητορικὸς 591,2. — ῥητορικῆς πόνος
 vocatur monumentum 442,1. ῥη-
 τορικὴν 110,8.
 Μέμνων οἶδε λαλεῖν ὅσα ῥήτωρ 994,1.
 ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' αὖ
 χρόνι νοεῖν 106,4. — adiect. ῥήτωρ
 λόγος 852,7.

ῥεγεδανοῦ βιώτου 191,6.
 οἷα ῥόδον ἐξέτεμες ῥίξης 570,4. καν
 με φάγης ποτὶ ῥίξαν 1106,1. νάσως
 βαθυνομένας ἀπὸ ῥιζᾶν ἐς φάος πο-
 τανάγαγον 1028,70. σέπτας ἀπὸ
 ῥίσδας 991,9 (originis).
 ἐρρίζυται 1078,7.
 ῥικνόν 647,15.
 τετραπόδων ῥιπτομένων (mactatorum)
 1068,5.
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.
 ῥίσκον 546,7.
 ῥοαῖς πηγᾶς 469,2 adn.
 ῥόδον ἀρχόμενον 570,3. πάντα γένοιτο
 ῥόδα 548,4.
 μελανθίει ῥοιζῶ 1028,60.
 ῥόμβος ἀλάστωρ 1046,93.
 Αἰγαίου ῥόου 872,13.
 σὺν ῥοπῇ τοῦ κρείσσονος 531,3.
 ῥυθμούς ἤρμοσε 929,6. ῥυθμοῖσιν
 ἔσποντο 928,5.
 ῥῦσιν θανάτου 200,4.
 ῥυσίπολιν ἄνδρα Add. 888a1.
 ῥυτήρων πολυφραδὲς ἔργον 618,26.
 σωφροσύνης ῥύτορα καὶ βιώτου 969,6.
 ῥυόμενον καμάτους 853,6. ἔδρανα
 ῥυομένη 872,8. θανάτου ῥύσατο
 884,4. ῥυσταμένους Ὀπίοντα 849,3.
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν Ισῖς 1028,8.
 ῥώμαν πόρον 1028,36. ῥώμην χερῶν
 ἐπέδειξαν 941,3.
 τήνδε ῥώεσθε 1046,68.

σάλπγγος ὁμοκλή 1049,7.
 σάμψυχα 548,3.
 σαόπολιν 901,1.
 σαρκοβόρος (βούβρωστις) 793,4.
 σάρκες corpus 650,8. acc. pl. 90,1.
 225,1.
 σαφῆς εἰκῶν 850,1.
 ἔσβεσας ἥελιον (vitam) 204,4. φάος

ἔσβεσεν Ἄλῃς 436,3. μαίρη σβάσε
 540,2. ἔσβεσαν ὕβρω 748,3.
 σέβας sacerdotium 465,11. κενεὸν
 σέβας corpus mortuum 335,15.
 σεβάσμων ἡγητῆρα 1015,9. χῶρον
 648,2.
 τὸν θεὸν σέβε μου 651,6. ἥρωα
 τόνδε σέβειν 774,4. σέβου τὸ θεῖον
 1022,2.
 σεῖπῃνα θεάτρων Menandrum 1085,5.
 σειστροφόρος Βούβαστος 1028,3.
 σείσασα λόφον 1046,75.
 σελάγεσκε 1028,9.
 σεληναῖς αὐγῆς 1046,27.
 σελήνην νυκτὶ κελύσας πείθεσθαι
 261,3. ἀψίδα σελάνας 1028,37.
 ὀχούσα κρατὶ σελήνην Isis Add.
 874a2.
 σελίδα 618 ep. 20. ἱστορικὴν σ. 979,8.
 σελίσιν Μουσῶν 231,6. σελίδεσσι
 χαράξας 594,6.
 ἐνὶ σέλματι δούρων 1028,62.
 κόσμου τὰ σεμνά 185,6.
 σεμνίνουσιν 981,13. σεμνύνοντι τοῖς
 τρόποις τὴν ἀξίαν praeef. 1119a1.
 σέπτα μύρφα βασιληίδος 989,3. σέπτας
 ἀπὸ ρίσδας 991,9.
 σηκός 781,7. ἥρας σηκῶν 822,9.
 σηματα νίκης 931,1.
 πάντα σημαίνει (secunda persona)
 1039,11.
 σημάντορα τύμβον 347,1.
 φέρων σημείον ἐφ' αὐτῷ 591,2. νίκας
 σημῆσιν 930,1. σημῆα διπλοα φω-
 νῆς (graecae et latinae linguae)
 580,11.
 σῆψιν λαιοῦ ποδός 314,17.
 σθενεοὶ κρατεροὶ συνέφηβοι 949,3.
 νηὸν σιγαλόεντα 832,1.
 σῆνομα σιγάσθω 863,2. ἐστὶ δὲ καὶ
 σιγαῖν ἀκινδύνον γέρας 1137,2.

σιγὴ κρυερή 99,1.
 δεσμῷ σιδηρέῳ (servitii) 748,3.
 σιδηροδέτοισι θεμελίου 1078,3.
 σιδηρος sculptoris scalprum praeef.
 831b1.
 δαίμων ἐσκέοασεν φιλήν 582,6. λαγὸν
 σκεδάσας 1140,5. ὕπνον ἀπὸ βλε-
 φάρων 1027,3.
 σκέπεσθε 344,16.
 σκηρῆς πολυγηθέος 1050,1. δόξαν φω-
 νάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβούσαν
 609,2.
 σκῆνος 97,3. 226,4. 422,1. 502,10.
 711,1. σεμνὸν σκᾶνος 250,4.
 σκῶνος i. e. σκῆνος 404,3.
 σκηπτῶχος Ἰουστινιανός 1064,3.
 σκηπτρον Ῥαδαμάνθυος 1046,47. σκῆ-
 πτρον ἔχουσαν Isin 1029,8. σκῆπτρα
 κοῖν' Ἀχαιῶν 1070,4. ῥωμαλέα
 σκᾶπτρουσιν Isis 1028,8. σκῆπτροις
 πειθόμενον 907,4.
 ἐν σκίᾳ ὥρων 990,6 (de horologio).
 ἔρνεσιν εὐπετάλοις χῶρον ἔχει σκιερὸν
 sepultus 400,3. σκιερὰν κόνιν 212,3.
 σκιερὸς Περσεφόνης θαλάμους 203,
 4 et saepius.
 σκίπωνι γῆρας ἐρειδόμενοι 257,4.
 σκιρτῶ 271,5. σκιρτῶσα γέγηθας
 649,3.
 σκληρὰς πυγμαχίας 942,2.
 σκολιοῖς δόγμασι fati 244,4.
 σκόπελον 1140,7. ἐπὶ σκοπέλους
 1073,5.
 Περσεφόνης σκοτίους θαλάμους 302,4.
 σκοτόεσσα νύξ 372,7.
 χαίταν ἐσπύθηξε φασγάνῳ 790,8.
 σκύλακι 329,2.
 σκύμνους λέντος 403,8.
 σμερδαλέον σείσασα λόφον 1046,75.
 σμιλεγκλύφοις τέχνῃσι 482,3.
 σοβαροῖς πλακάμοισι 1028,18.

σπός gen. masc. 336,2.
 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης 553,2. σο-
 φίης εἰκόνα (memoriam) 891,4. σο-
 φίαισιν ἐποίησαν 1100,1.
 σοφιστής 591,3. 877 in. 911,2. 912,3.
 Add. 672 a 1. 877 a 1. ποιητής ἡδὲ
 σοφιστής 994,5.
 σοφοῖς septem sapientibus (?) 592,1.
 σοφοτεχνίης ἄνδρες 841,3.
 αἰγῶν σπαιρόντων 872,4.
 οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν 52,3. οὗ σπά-
 νις ἐστὶ γυναικὶ τυχεῖν 53,3.
 pro σπαράξαι barbarus Phoenix di-
 xit σποράσαι 96,3.
 εἰς σπάργανα 314,6.
 σπατάλησον Add. 646 a 5.
 ἥμερον ἔσπασε κεύης πᾶς τόπος 810,5.
 σπεῖρεν pater 92,1. 167,2. 196,3.
 ἔσπειραν parentes 713,3. τοῖς σπεί-
 ρασιν 145,5.
 σπένδειν γρῆν ἐπισταμέναν 556,2.
 λαῖβη ἐφ' ἐκάστη σπένδοντες 1035,27.
 θίσας καὶ σπείσας 995,6. σπένδετε
 ὀδυρμούς 570,6. σπεῖσον δάκρυ'
 ἀπὸ βλεφάρων 559,6. 563,4. σπεῖ-
 σον ἐμοὶ δακρύων ἔλγιον 346,1.
 Ῥωμαίων σπέρμα 592,2. σπέρμα βα-
 λεῖν εἰς πέλαγος (proverb.) 1038,8.
 σπερχόμενος πόντος 1028,61.
 σπεῦδεν ὁδὸν θεῖην 653,3. σπεύδεν
 (vel σπεῦσαι) σε χρή 1041,7.
 ἐνὶ σπηλυνγί βαθείας maris 1028,61.
 σπιλάδες 225,1.
 σπλάγχνα morbo adfecta 314,23.
 ἐν σπλάγχνοις μητρός 691,2. τίν'
 ὑπὸ σπλάγχνοις φροντίδα κεύθεις
 1034,5.
 σποδὴν κειμένη ἔγχθόνιος 298,4. σπο-
 δῆς λυγρῆς cinerarium 564,2. σπο-
 διὴν δλίγην 696,8.

ἐκ γάμων ἰδεῖν σποράν 1039,5. τέ-
 κνων σποράς 502,27.
 σπορίμαν πεδίων βάσιν 1028,72.
 σπόρος καταίθετο 618,12.
 μετὰ σπουδῆς 1033,8. ὑπὸ σπουδῆς
 ἔπесον 335,4.
 ψυχραῖσι σταγόνεσσι rore nocturno
 551,7.
 δόλγρον βίωτου σταδιεύσας 311,4.
 στάδιον 937,4. ἐνὶ σταδίῳ 843,6.
 σπᾶδιον νίκη 936,3. σταδίους 933,1.
 969,2. ἐν σταδίοις 262,1. 290,1.
 291,1. — τεσσαράκοντ' ἐκ λιμένος
 στάδιοι 1043,4.
 σταθερῆς σωφροσύνης 910,2.
 θεαῖς στάθμη προπολεύειν 785,4. ἀρε-
 τῆς στάθμην Add. 888 a 1.
 σταθμοῖσι φίλοις in domo 682,4.
 σταῖων: ἔστανεν posuit 970,1.
 τύχης σταλαγμῶν 1112,1.
 στάσις ἐμφύλιος praef. 877 b.
 σταυροῦ τύπῳ christ. 1068,10.
 σταχυφόρον αὐλακα Διὸς 116,1.
 σταχύων λήια 1046,69. σταχύεσσιν
 ἡγλαιομένον Add. 886 a 2. τέκνων
 σταχύας 266,2.
 στεγέεσσι ταφῆς 67,1.
 στείχε κατ' ἀτραπιτόν 506,2. στεί-
 χετε σωζόμενοι 825,2. ἔστιχον
 345,2. δι' αὐτῶν νῦν φρενῶν στεί-
 χει βέλος ἄχους 1034,9.
 στέλλομαι πρώτην ὁδὸν 691,4. στέλλε'
 ὅπου σοι θυμός 1038,22.
 στέμμα πάλας 247,6. στέμμα' ἀναδη-
 σάμενος 873,4. στέμματα 418,6.
 647,1. στέμματα θεῖα 465,2.
 στέμματ' ὀλυμπιάδων 881,2. στέμ-
 μασιν ἀθανάτους 858,2. ἰφθίμοισιν
 971,3.
 στεναχάς 707,6.

συνέθρεψε 403,8. τὰς συντραφεΐσας
 ἐν λυρα καὶ βαρβίτῳ 102,3.
 σύντροφος ἡλικίας 49,4. 490,2.
 κατὰ συντυχίαν θανόντας 37,3.
 συνυπάρχει 424,5.
 ἀναύρου συραμένοιο λίθον 1089,8.
 συρικτά voc. Apollo 802,1.
 Θηβαίας σύργγας 1017,1. 1018,1.
 συρίγγων 1019,1.
 ἔργια συρρέξαντε 823,4.
 οἱ σύσκηνοι 609.
 καίνισας τὴν σύστασιν 424,6.
 συστρεμματάρχην 971.
 σφαίρης 1072,1.
 ἀπ' ἐλλβίων σφαλεῖς μελάθρων 208,14
 cf. Add. φυλάσσου μὴ σφαλῆς
 1117,3.
 σφέλας 1097,1.
 σφίγγεις 1016,1.
 μοιρῶν σφραγίδες ἐπηλθον 314,11.
 περὶ σφυρά 1046,23.
 σχάσας γόνυ 258,3.
 ἐν σχεδίῃ μάχῃ 333,3. σχεδίου γράμ-
 ματος 618 ep. 6. σχεδίου subst.
 618 ep. 16.
 μὴδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας 1037,3.
 σχετέλιος 295,3.
 σχῆμα Ἑρμείου 955,1. ἀγνὸν ἐφήβου
 σχῆμα 239,4. Ἑνυαλίου κατ' ἐνοπλιν
 σχῆμα Add. 874 a 5.
 σχηματίον 252,8.
 λόγισιν εἰν Ἐφέσῳ σχολάσας 229,4.
 σῶζω κλέος 192,3. σῶσδες 991,8.
 οὖνομα σώματος 164,2. σώματα
 homines 915,4.
 ἐν ψυχαῖς σῶος ἐὼν 62,2. σῶσους
 981,7.
 σῶστρα Add. 805 a.
 σωτήρ Christus 725,5. 7. σωτήρ
 1046,26 adn. σωτήρα βουλῆς Add.
 886 a 1. πλωτήρων σωτήρσι Dio-

scuris 650,4. σωτηρας ἀγαθούς
 Isin et Serapin 1022,6.
 σωφρονιστήν 971.
 σωφροσύνης στέφανον 686,4. ἄρχοντα
 971,2.

ταβούλης χρήματος Αὔσονίου 622,4.
 ταγὸς στρατιάς 852,4. ταγὸς ὁ Θη-
 βαίδος 1008,3.
 γέλωτι πᾶν τακερώσας 287,3.
 ταλακάρδιοι 749,5.
 ταλαίφρων 314,13. ταλάφρων 652,3.
 τάλαντα Τύχης 847,1.
 ἄλλοτρίων ἀμφίπολιν ταλάρων 118,2.
 ὡς Ἴον ἐν ταλάροις 1118,2.
 τάλανας 624,10.
 ταμῖν quaeestorem 905,2. θεσμῶν
 ταμῖν 911,1. μύθων 911,2. δόξης
 1062,9 (archiepiscopus).
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ 326.
 ταυσιπτερος ἱρηξ 1033,19.
 ταυίσσας 618,37. ταυίσαντ' ἐτέων
 δρόμον 208,21.
 μάθε τάξιν Ὀμήρου 1093,1. πυμάτην
 τάξιν certaminis 966,4. πρώτην
 ibid. v. 6. ἐν προκοπῆς τάξει 624,5.
 οὐ βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη 1064,6.
 ὅστέα τὰμὰ παραῖσαι 270,1. κρα-
 δὴ τετάρανται 1034,8.
 ταρσῷ Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.
 δισσῶν σου ταρσῶν 339,4. ταρσοῖς
 ὁσσόμενοι 928,6.
 τάρχυσε 685,3. 1083,3. ταρχυθή
 583,2. τετάρχυνται 549,4.
 δεύτερα ἔταξε μετ' ἐκείνον (Homerum)
 Menandrum Aristophanes gram-
 maticus 1085,11. τέταγμα c. infin.
 450,3. ὡς ἐτέταντο 416,4.
 ταυροβόλου τελετῆς 822,3. 12. 823,5.
 824,4.
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν Her-

cules 1082,7. ταῦρον ὑποζεύξας
 618,15. ταύρων φόνω 1049,8.
 ταχινού θανάτου 482,4. τέρμα δραμῶν
 ταχινόν 113,3.
 ὡς με τάχος βώτου νόσφισε (fatum)
 563,8.
 ταχυμοίρου 367,3. voc. 365,4.
 ταχυπότμω 695,1.
 ἀθλοφόρον ταχύτατι Add. 306 a 3.
 μακρὸν ἔτεινα βίον Add. 241 a 4.
 τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι 650,11.
 θυμὸς τείρεται αἰνῶς ἀμφὶ σοί 580,3.
 μηκέτι σεῖο τειρόμενος γλυκερὴν
 τρυχέ χρόνῳ κραδίην 153,16. πένθει
 τειρόμενος 370,3. 511,8. γῆραι
 519,4. δίψῃ 1073,3. καύμασι
 ibid. v. 6. κενεαῖς ἐλπίσι 292,4.
 τείχισην Ἄδαν 573,7. Ἀσίδα τειχι-
 σατο (Κόδρου πέσημα) 1083,2.
 ο τέκνων 550,1. ἐτέκνωσας ἀλόχου
 ex uxore prolem suscepisti 265,6.
 τεκνώσαντας 449,6.
 τεκτηνατο 1058,1.
 κάλλει τεκτοσύνας 1107,2.
 τέκτονα χαλκοῦ 907,5.
 τελέθει 1063,4. 1078,8. τελέθων
 824,5. ἔπτ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους
 βίον τελεθούσῃ 686,3.
 τέλειον ἔλεον 696,3. καρπὸν τέλειον
 1039,3. οὐ τέλεον ἀδν. 247,4.
 τελείω subscr. 1056, cf. C. I. Att.
 II 115.
 τέλειωσε βίου ἐνιαυτοῦς 319,5.
 τελετῆς ὄργια 972,4. τελετῆς ταυρο-
 βόλου 822,3. 11. 823,5. 824,4.
 κριοβόλου 823,5. τελετὰς ἀνέφαινε
 950,2. ἀνέφηνες Add. 97 a 3. ἐν
 τελεταῖσιν Ἀγηνωριδῶν 871,2.
 τελετῆς πρῶτον δεῦρα τελειομένης
 822,12.

τέλους ἐπὶ τέρμα πέρασε 501,6. ἐν
 θαλάμοιο τέλει 555,4.
 Λοξίου ἐν τεμένει 830,4. Ἀρτέμιδος
 Add. 888 a 8. Mercurii τέμενος
 815,12. ἐν τεμένεσσι Κόρης 880,4.
 ἀμφὶ Δίκης τεμένει 909,8. τέμενος
 Ἐλευθερίας 903,6. ἥρωος 781,4.
 ἀγορᾶς ἐν τεμένει 768,3. νιλογενὲς
 τέμενος Ptolemais urbs 982,4.
 Μαραθῶν σῆς ἀρετῆς (Miltiadis)
 τέμενος 1087,4.
 Ἑρμην τεμενουρόν 781,11.
 τοῖν συζυγίην ἔτεμεν θεός 547,11.
 ταμεῖν κνηκόν. et μῆλον 1034,23.
 τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3. τέρματα
 γαίης 1082,12. σοφίης τέρματα
 600,2.
 τρεῖς τερματίσας δεκάδας 539,2.
 ἵνα τερπνὰ πνέῃ 788,2.
 τέρμονι ναοῦ 1044,5. τέρμονες ἄκροι
 773,3. πεδίῳ τέρμονες ἡλυσιῶν
 338,2.
 ἔτερψεν et τέρψει εἰς τι 935. χῶρος
 τερπόμενος λιβάδι 828,6. εὐκάρποις
 τερπομένη πεδίῳ Isidi 1047,6.
 τετόρων 563,6.
 κίονα τετράπλευρον 1061,1.
 τετραπόδων 1068,4. 1104,4.
 τέτραχα 1035,14.
 τετρωκοντα 185,15.
 τέττιξ 546,10.
 τεύχην τάφον 664,4. σελίδα 979,8.
 τεύχων φλοῖσβον Nereus 1028,75.
 θαῦμα παρερχομένοισιν ἐτύχθην
 1068,1. οὐ θνητή, ἀτὰρ οὐδὲ θεάιναι
 τέτυκται 1046,43. τέλος βιώσιο
 τέτυκται 292,6. ὁμὸς ὁμός ἀμμι
 τέτυκτο 590,9.
 δστέα τέφρα γεγόναμεν 646,6. ἐμῇ
 τέφρῃ βῶλων ἐπισκεδάσαι 335,10.

συνέθρεψε 403,8. τὰς συντραφεύσας
 ἐν λύρᾳ καὶ βαρβίτῳ 102,3.
 σύντροφος ἡλικίας 49,4. 490,2.
 κατὰ συντυχίαν θανόντας 37,3.
 συνυπάρχει 424,5.
 ἀναύρου συραμένοιο λίθον 1089,8.
 συρικτὰ voc. Apollo 802,1.
 Θηβαίας σύργγας 1017,1. 1018,1.
 συρίγγων 1019,1.
 ἔργια συρρέξαντε 823,4.
 οἱ σύσκηνοι 609.
 καινίσας τὴν σύστασιν 424,6.
 συστρεμματάρχη 971.
 σφαίρης 1072,1.
 ἀπ' ὀλβίων σφαλεῖς μελάρων 208,14
 cf. Add. φυλάσσου μὴ σφαλῆς
 1117,3.
 σφέλας 1097,1.
 σφίγγεις 1016,1.
 μοιρῶν σφραγίδες ἐπήλθον 314,11.
 περὶ σφυρά 1046,23.
 σχάσας γόνυ 258,3.
 ἐν σχεδὶν μάχῃ 333,3. σχεδίου γράμ-
 ματος 618 ep. 6. σχεδίου subst.
 618 ep. 16.
 μὴδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας 1037,3.
 σχετλίος 295,3.
 σχῆμα Ἑρμείου 955,1. ἀγνὸν ἐφήβου
 σχῆμα 239,4. Ἑνυαλίου κατ' ἔνοπλον
 σχῆμα Add. 874 a 5.
 σχηματίον 252,8.
 λόγισιν εἰν Ἑφέσῳ σχολάσας 229,4.
 σώζω κλέος 192,3. σώσδες 991,8.
 οὖνομα σώματος 164,2. σώματα
 homines 915,4.
 ἐν ψυχαῖς σώος ἐὼν 62,2. σώους
 981,7.
 σῶστρα Add. 805 a.
 σωτήρ Christus 725,5. 7. σωτήρ
 1046,26 adn. σωτήρα βουλῆς Add.
 886 a 1. πλωτήρων σωτήρσι Dio-

scuris 650,4. σωτήρας ἀγαθούς
 Isin et Serapin 1022,6.
 σωφροιστήν 971.
 σωφροσύνης στέφανον 686,4. ἄρχοντα
 971,2.
 ταβούλης χρήματος Αὐσονίου 622,4.
 ταγὸς στρατιάς 852,4. ταγὸς ὁ Θε-
 βαίδος 1008,3.
 γέλῳτι πᾶν τακερώσας 287,3.
 ταλακάρδιοι 749,5.
 ταλαίφρων 314,13. ταλάφρων 652,3.
 τάλαντα Τύχης 847,1.
 ἀλλοτριῶν ἀμύψιων ταλάρων 118,2.
 ὡς Ἴον ἐν ταλάροις 1118,2.
 τάλαντας 624,10.
 ταμίην quæstorum 905,2. θεσμῶν
 ταμίην 911,1. μύθων 911,2. ὁσῆς
 1062,9 (archiepiscopus).
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ 326.
 τανυσίπερος ἱρήξ 1033,19.
 τανύσσας 618,37. τανύσαντ' ἐτέων
 δρόμον 208,21.
 μάθε τάξιν Ὀμήρου 1093,1. πυμάτην
 τάξιν certaminis 966,4. πρώτην
 ibid. v. 6. ἐν προκοπῇ τάξει 624,5.
 οὐ βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη 1064,6.
 ὅστέα τὰμα ταραῖσαι 270,1. κρα-
 δὴ τετάρακται 1034,8.
 ταρσῷ Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.
 δισσῶν σου ταρσῶν 339,4. ταρσοῖς
 ὁσσύμενοι 928,6.
 τάρχυνσε 685,3. 1083,3. τάρχυνθη
 583,2. τετάρχυνται 549,4.
 δεύτερα ἔταξε μετ' ἐκείνον (Homerum)
 Menandrum Aristophanes gram-
 maticus 1085,11. τέταγμα c. infin.
 450,3. ὡς ἐτέτακτο 416,4.
 ταυροβόλου τελετής 822,3. 12. 823,5.
 824,4.
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν Her-

cules 1082,7. ταῦρον ὑποζεύξας 618,15. ταύρων φόνω 1049,8.
 ταχινὸν θανάτου 482,4. τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3.
 ὡς με τάχος βιώτου νόσφισε (fatum) 563,8.
 ταχυμοῖρου 367,3. voc. 365,4.
 ταχυπότμω 695,1.
 ἀθλοφόρον ταχύτατι Add. 306 a 3.
 μακρὸν ἔτεινα βίον Add. 241 a 4.
 τείρεσσι σὺν αἰθερίοις 650,11.
 θυμὸς τείρεται αἰνῶς ἀμφὶ σοί 580,3.
 μηκέτι σείω τειρόμενος γλυκερὴν τρυῆ χρόνῳ κραδίην 153,16. πένθει τειρόμενος 370,3. 511,8. γήραι 519,4. δίφῃ 1073,3. καύμασι ibid. v. 6. κενεαῖς ἐλπίσι 292,4.
 τείχισεν Ἄδαν 573,7. Ἀσία τειχίσατο (Κόδρου πέσημα) 1083,2.
 τεκνῶν 550,1. ἐτέκνωσας ἀλόχου ex uxore prolem suscepisti 265,6. τεκνῶσαντας 449,6.
 τεκτῆνατο 1058,1.
 κάλλει τεκτοσύνας 1107,2.
 τέκτονα χαλκοῦ 907,5.
 τελέθει 1063,4. 1078,8. τελέθων 824,5. ἔπτ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίον τελεθούσῃ 686,3.
 τέλειον ἔλεον 696,3. καρπὸν τέλειον 1039,3. οὐ τέλεον adv. 247,4. τελείω subscr. 1056, cf. C. I. Att. II 115.
 τελέωσε βίον ἐνιαυτούς 319,5.
 τελετῆς ὄργια 972,4. τελετῆς ταυροβόλου 822,3. 11. 823,5. 824,4. κριοβόλου 823,5. τελετὰς ἀνέφαине 950,2. ἀνέφηνες Add. 97 a 3. ἐν τελεταῖσιν Ἀγνηγοριδῶν 871,2.
 τελετῆς πρῶτον δεῦρο τελειομένης 822,12.

τέλους ἐπὶ τέρμα πέρασε 501,6. ἐν θαλάμοιο τέλει 555,4.
 Λοξίου ἐν τεμένει 830,4. Ἀρτέμιδος Add. 888 a 8. Mercurii τέμενος 815,12. ἐν τεμένεσσι Κόρης 880,4. ἀμφὶ Δίκης τεμένει 909,8. τέμενος Ἑλευθερίας 903,6. ἥρωος 781,4. ἀγορᾶς ἐν τεμένει 768,3. νιλογενὲς τέμενος Ptolemais urbs 982,4. Μαραθῶν σῆς ἀρετῆς (Miltiadis) τέμενος 1087,4.
 Ἑρμῆν τεμενουρόν 781,11.
 τοῖην συζυγίην ἔτεμεν θεός 547,11. ταμεῖν κνηκόν. et μῆλον 1034,23.
 τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3. τέρματα γαίης 1082,12. σοφίης τέρματα 600,2.
 τρεῖς θερματίσας δεκάδας 539,2.
 ἵνα τερπνὰ πνέῃ 788,2.
 τέρμονι ναοῖο 1044,5. τέρμονες ἄκροι 773,3. πεδίων τέρμονες ἡλυσίων 338,2.
 ἔτερψεν et τέρψει εἰς τι 935. χῶρος τερπόμενος λιβάδι 828,6. εὐκάρποις τερπομένη πεδίοις Isidi 1047,6.
 τετάρων 563,6.
 κίονα τετραπλευρον 1061,1.
 τετραπόδων 1068,4. 1104,4.
 τέτραχα 1035,14.
 τετρώκοντα 185,15.
 τέττιξ 546,10.
 τεύχειν τάφον 664,4. σελίδα 979,8. τεύχων φλοῖσβον Nereus 1028,75. θαῦμα παρερχομένοισιν ἐτύχθην 1068,1. οὐ θνητή, ἀτὰρ οὐδὲ θείαινα τέτυκται 1046,43. τέλος βιώτοιο τέτυκται 292,6. ὁμῶς δῶμος ἄμμι τέτυκτο 590,9.
 δστέα τέφρα γεγόναμεν 646,6. ἐμῇ τέφρῃ βῶλον ἐπισκεοῦσθαι 335,10.

τὴν ἐπὶ πέπλα κτλ. πεσοῦσαν τέφρην 418,5. τέφραν μεθύσκων (vino libato) πηλὸν ποιήσεις 646,11.
 τεχνασσάμενος 620,5.
 τέχνασμα 835,4.
 μῆμα τεχνήσατο 343,1.
 τέχνη et φύσις inter se opposita 38,2.
 τίετε τέχνα statuam 1080,1. ἐν τέχναις 853,1.
 τεχνίτης sculptor 947 b. τεχνῖται margararii 920 I 2. τεχνίτη ἐν ἱμαῶσιν (?cestu?) 602,2. τεχνιτῶν τῶν περὶ τὸν Διώνυσον 876,2. ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν 924,3.
 τηκεδόνι στυγερεῖ 471,6. acc. 314,26.
 τηκεδόνας βίότου 647,3.
 τήκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος 889,5. (φθόνος) τήκει φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην 1115,2. πένθει τηκομένους 264,4. π. τακομένη 674,6.
 τηκομένη χροῖα καλὸν 423,8. ἐτάκη ὄμματα 551,8. μήτε νόσω μήτ' ὀδύνησι τακείς 116,4.
 τηλεδαπού ξένου 214,3.
 ὄλβου τηλεθάοντος 223,3.
 τηλεκλυτὸν ἐλπίδα 403,16.
 κόνις τηλεφαγής 234,3.
 τηλεφανῇ πύργον 452,14.
 τηλουρὸν ἐς χθόνα 1035,2,8 (?).
 τηλυγέτην 476,4. 511,3.
 τηνάκις praef. 768 a 1.
 τήνω 187,1. τήνου 761,2. τήνας (?) 884,1.
 καιρὸν τηρεῖν 1038,27. τίνι τηρεῖς (fortunae); Add. 646 a 6. τηρῶν κακὸν κακῶς 734,7.
 μουσῶν ἐκτὸς ἔθηκα φρένα 618 ep. 4. χερὶ θεῖσα 794,1. εἰς ἐμὲ τὴν ὄργην τοῦ πελάγους ἔθετο 339,7. σύμμαχα ἀγεμόσιν θέμενοι δόρα Ῥωμαίοις 242,2. θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν

βίῳ χρόνον καλῶς 128,5.
 τιθήνη Patmus insula 872,5.
 παῖδα τιθηρόν 644,3.
 τιττόμενον Δία 1035,9. τεκάμην de vino 152,15. ἔτεξε 388,4. 706,2.
 τεχθεῖς λυκάβαντας μ̄ natus annos xl 280,2.
 κάμην τῆλλουσα 550,5.
 θεοὶς τιμώμενος 980,10. φίλους ὑπὲρ αὐτὸν ἐτίμα 716,5. ἐτιμήσαντο ἐμὲ ἣν οὔποτε ἤλπισα τιμῇ 322,6.
 ἐτίμεον 313,13. τίμεσσεν 880,1.
 τιμαῖς μέρος sacerdotium 786,5. γονήων τιμάν 1028,40. ἡ τιμῇ Γαλατῶν ipse defunctus 400,1. τιμη statua 904,6. τιμαῖς ἀνέθηκε 825,4. ἐν τιμαῖς 546,2. Add. 877 a 4.
 τιμήεις 395,8. 400,2. 403,19. 1046,34.
 τιμάεις 852,6. κοῖτον τιμήεντα 313,11. σταυροῦ τιμήεντι τύπῳ 1068,10.
 τιμητὴν ἀνθρώποις 370,1.
 βῆμα τίμιον 979,2. τίμα πάντα νέμω 473,4.
 τιμωρῶν χώρα 490,3.
 τιμάρος 1046,88.
 τίεν χάριν 190,5. 787,2. τίων μνημῆα 596,3. τίεισι κάλασιν 712,4. τίσσονται 1046,94.
 τίτθη 47,1. 342,2.
 ὁ τρώσας 339,3, τέτρωμαι 285,2.
 τίετε 394,4. τίουσιν 1046,6. τίετο 343,4. τίοντες 846,5. τῶμε 1025,3. ἔτισε 689,10. Μούσαις τετιμένον 273,1. Ἡρακλεῖ 790,2. ἡγεμόνεσσι 1089,3. τετιμένον ἄστει 1034,1. — τισκόμενοι 1035,2.
 τληθύμων 1028 col. II 2.
 ὅς κε φίλου λάθαν μὴδὲ θανόντος ἔτλα 884,6. ἔτλη 313,5 et ἔτλαν 461,7 et τέτληκεν 1064,7 c. infin.

γλῶσσαν τμᾶξε 991,3.
 τοί oxytonon 796,1.
 τοίχους 1066,3.
 τοκάς 1028 col. II 7.
 χάριτας τόκου 442,4. τόκον 647,9.
 νέον τόκον Add. 805a(b)7.
 τόλμας 991,6. τόλμαισι δικαίαις
 776,1.
 δύσκλητα τολοπεύσει 562,5.
 παῖ τοξότα Amor 811,1.
 τοξοφόρος Apollo 1034,30. Diana
 461,4.
 τόξω κλυτόν 184,5. δουρί καὶ τόξω
 549,10.
 τορήσας 903,5.
 τραγικῆς μουσῆς 655,3.
 τράγε 1106,2.
 τῆς τραγωδίας γραφή prae. 222b1.
 τρανή θρόον 932,10.
 ἀρouraίοιο τραπέζης 1015,3. τράπεζαν
 775. παρ' ἀμβροσίῃσι τραπέζαις
 deorum 312,13.
 σοφὰ τραυλίζουσα χελιδών 546,11.
 τραφερῇ χθονί 594,2.
 τρεῖς iactus ternionis 1038,2.
 ἔτρεφέν σε Μοίραις 316,3.
 καὶ ὑπὲρ Λάδαν δράμης prae. 1117c2.
 τρέσεν Add. 97a5. τρέσσαις partic.
 989,7.
 τρηχέας ἐκ Φονέου 781,12. παρὰ τρη-
 χῆαν ἀταρπόν 237,5.
 τρίβολοι 546,5.
 παραγείς τρίβον 627,1. μακάρων τρί-
 βον ἦει 594,11.
 τριένου βοός 1035,22.
 θεὸν τριμέγιστον Mercurium 1032,7.
 τρίμορφε θεός Bait Athor Acori
 1139,2.
 ἐπὶ τρώδου κατέθανεον 143,3. ἐν τρώ-
 δοις 841,1. 1090,2.

τριπλανάτας Vlixes 185,11.
 τρίποδος 923,4. 928,10. τρίποδα
 929,3. 1082a. παρὰ τριπόδοσι
 deorum sedet defunctus 312,13.
 τρίσμακρ 106,3.
 τρισσόν tertium 828,8.
 τριττύος ἐξ αὐτῆς 647,10.
 τρομέει 1026,3.
 τρόπαιον ἔδος 24,2. τρόπαια ἀρετῆς
 25,4. 62,1. τρόπαια ἀπ' ἀνδρῶν
 768,11. Ζηὶ τρόπαια φέρειν prae. f.
 768a2 cf. v. 5.
 τροπὰς καλάς 1040,10.
 θοὰν τρόπῳ 1028,63.
 χρηστοῦ τρόπου 175,5. τρόπον πατρός
 ζηλῶν Add. 903a2. τρόπων 677,1.
 810,5. τρόπων σωφροσύνη Add.
 35a2. εὐσεβείας Add. 875a8.
 τοὺς τρόπους καὶ σωφροσύνην 78,3.
 μνησθεὶς τροφείων 517,9. ἀντὶ τροφείων
 335,7.
 τροφείων parentium 216,2. 696,7.
 τροφίμην (κύνα) 626,4.
 τροφός mater 247,7.
 καὶ τροχάδην βαίνης 288,1.
 τροχοειδέι φέγγει 403,21.
 τρυγᾶς ὄμφακας ἡλικίης 575,6.
 τρυφῶν 344,3. 387,2. ἐτρύφησα
 387,4. τρυφῆσας 614,1. τρύφησον
 362,5.
 βίον τρυφῇ παρηγόρησον 261,19.
 μὴ τρύχε σεαυτόν 1041,2. κραδίην
 153,16. οἷς ἐπὶ τρυχόμεθα 538,2.
 τρύοιτο νοίσῳ 1035,11.
 τῷ 244,1 adn. τεῷ 998,5.
 Τυβί mensis 566,3.
 τῷδε τέτευχε τάφῳ 279,2. ἄθλοις
 τετεύχειν 947,2.
 τῷδε 988,3.
 ἐτύμβευσεν 517,1. τυμβεύσαι 420,3.

τυμβίτας πέτρος praef. 222b2.
 τύμω i. e. τύμβω 181, 1. Add.
 181a1.
 τυμβωρυχῶν 337,7.
 τύπος cum sit *imago* τύποι *vultus*
 sunt 84,3. 610,6. τύπους φίλους
 108,3.
 γράμμ' ἐτύπωσε 89,6. τὰ γράμματα
 722,7.
 χάλκοιο τύπεντος 990,7.
 εἰκόνος τύπωμα Add. 874a4.
 τυράννων *deorum* 1028,14.
 τύρσιν Pergami 1035,15.
 ἱππόθεν τυχήσας 811,6.
 τῶς 915,6. 992,3.
 ὑακίνθω 547,5.
 ὕβριν Καμβύσῳ 1000,8. ἔσβεσαν
 ὕβριν 748,3. ἔλσῃν ὕβριν ἀλευάμε-
 νον 847,2.
 ὑβριστῆς χρόνος 338, 4. ὑβρισταί
 831,8.
 εὐχόμενος πᾶτρη τὴν γλυκερὴν ὑγίην
 795,2. ὑγίειαν δόιτε 797,5. τῆς
 γλυκερῆς ὑγίης δῶρον 885,2. εἰς
 ὑγίην προχέοντα ὕδωρ 835,6. θνη-
 τοῖσιν ὑγίην (προχέω) 1071,1.
 ὑγιῇ θήκας 802,4.
 ὑδατίνη νάρκισσος 548,3.
 ὑδατίοις 271,6.
 πηγὴ ὑδατόεσσα 828,1.
 ὑδνοβόλοισι δρόσοις 1036,3.
 πλάζετ' ὕδει 1028,74.
 ὕδραν *Lernaeam* 1082,3.
 αὐτλακος ὑδροφόρου 559,4. ὑδροφόρον
 sacerdotem *Dianae* 872,3.
 οὐχ ὑμέναιον ἐμοὶ φίλα ἄνυσε μάτηρ
 208,19. οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις 236,5.
 564,5. οὐδ' ὑμέναιον ἔκλαγον 256,7.
 οὐδὲ γάμῳ ὑμέναιον ἀείσαμεν 655,9.

θρήνοισι βοητὸν ὑμήναον 418,7. ὑμε-
 ναίοις 1028 col. III 19.
 ὕμνιν 478,1. ὕμνι 1046,71.
 ὕμνῳ 1030,1. ὑμνέομεν 1027,33.
 ὑμνοῦμεν 1049,11. ὑμνῇ 974,10.
 ὑμνεῖν 1073,8. ὕμνησε 471,2. ὑμ-
 νήσω 559,4.
 ὕμνησέ Apollo 802,1.
 τὴν σὴν ὑμνολογοῦντι χάριν 797,6.
 μάθησιν ὑμνοποιῶν 193,2.
 ὕμνον ἔτευξε 818,23. ὕμνον κέκλυθι
 1027,6. μεταρσίον ὕμνον ἀκούσας
 882,1. ὕμνῳ μέλψῃ 1035,17.
 ὕμνοι 988,3.
 ὑπάγω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν (*loquitur*
defuncta) 369,6. ὕπαγε, ὦ ἑδοίπερε
 646,7.
 ὑπαί 1028,56.
 οἶκον ὑπαίδιον praef. 474a6.
 ὕπαρχος (*de vario significato cf. ad*
906,1) 354,3. 902,1. 903,1 (*θῶκεν*
ὑπάρχων Sardes). 906,1. 911,1.
 921,4. Add. 903a2. 4. ἀπ' ἀνθυ-
 πάτων καὶ ὑπάρχων 909,1.
 τῶν ὑπαρχόντων *rei familiaris* 460,6.
 ὑπατεῖς χάριν 908,5.
 ὑπατικόν Add. 888a. Συρίης 919,4.
 ὕπατε πάτερ *Iupiter* 792,1. ὑπάταν
βασιλῆϊδα τιμάν 1028,53. ὑπάτην
ἄφεςιν 795,1. — ὕπατος *consul*
 praef. 1119a2. *Λυσονίων ὑπάτου*
 553,3. ὑπάτου δάμαρ 674,1. ὑπά-
 τοιο (πατρός) Add. 903a2. ὑπά-
 των λάχος 919,6. γόνος 921,4.
 πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας
 498,6.
 ὑπείροχος ἄλλων 1057,1. τὰ ὑπείροχα
 1028,52. ὑπείροχα κυοαίνουσα
 272,21.
 ὑπένεστι τάφῳ 238,4.

ὑπέξ ἄχους λεύσσειν, ὑπεξάλλειν 1034,21.
 χειρα ὑπερθεῖν ἔχεις 831,10.
 ὁδὸς ὑπέρμαχος christian. 1062,1.
 ὑπερμενὲς ἄχθος 618,9.
 κῦδος ὑπέρτατον 471,3. ὑπέρτατε κοίρανε κόσμου Serapis Add. 874 a1. ὑπερτάτοις Ἡρῇ καὶ Διὶ 1096,10.
 ζειδωρον ὑπερτείνουσα lais 1028,73.
 βωμὸν ὑπερτίθεισαν 823,6.
 ὑπερφιάλεις 1028,79. ὑπερφιάλους ἀδίκους τε 831,5. ὑπερφιάλους οἰανοίᾳς 41,1.
 οἶκην ὑφέξεις 337,7. ὑποσχεῖν οὐκ 1046,81.
 τοῖς χρόνοις ὑπέρητις (ἡ μείωσις) 424,5.
 νῆξ ὑπνοδοτεῖρη 312,1.
 ὑπνώοντας 243,12.
 ὑπνώδης dormiens 774,1.
 σῶμα πόντος (ἔχει) πάτρας καὶ Λέσβου μέσσον ὑποβρύχιον 230,2.
 στήλαις ὑπέγραψα 727,3. ὑπέγραψαν 1128,20.
 ὑπόδεγμα φιλάνδρων 435,2.
 ὑποδόεισας 618,5.
 κρημνῶν ἄλμ' ὑποδέξάμεναι (σπιλάδες) 225,2.
 ὑπόεικε 1140,8.
 ταῦρον ὑποζεύξας 618,15.
 δεῦρ' ὑποκείται 696,1.
 κῦρος ὑποκλάζοιαι 1028,53.
 πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2.
 ὑπολανθάνετε 588,7.
 στύγιον χῶρον ὑποναίετε 624,1.
 ὑπένασσε τάφῳ Add. 228 b 2.
 λοιμοῦ ὑποσημαντήρα Apollinem 1034,30.
 ὑπέστνε γαῖα 618,17.
 ὑπόσχουσιν τὸ πρᾶγμα γενναίαν ἔχει 1039,20. 1040,25.

τύμβος ὑπουδαίων μακάρων 441,1.
 ὑπουδαίους θεοὺς 1034,22.
 ὑπούλως λαλῶν τινι 387,7.
 ὑποσχέοι 808,4.
 Παρθικὴν ἐφ' ὑσμῶν 549,8.
 ὑστάτιον τελέσασα ἐνιαυτόν 212,5.
 ὑστατίου καὶ κενεοῖο λέχους 418,8.
 ὑς 760,1.
 πάντα ἐκ φρενὸς ὑφάνασα 1028,14.
 ὑφέλετο 1108,1.
 πάντως ἀν ὑπέστη οἷς θανέειν αὐτός - 192,7.
 ὑψαύχενα θῶκον 903,1.
 ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων 320,1.
 ὑψιμέδων Iupiter 792,1. Serapis 832,1. Christus 1060,2. ἀνάγκης ὑψιμέδοντος 594,7.
 ὑψώσου μοῦσης 440,10.
 δένδρεσιν ὑψιπετήλοις 271,2.
 ἄττει ὑψίστῳ 824,2.
 μῆμα ὑψιφανές Add. 97 a 1.
 θωκὸν ὑψόθεν 912,2.
 ὑψορόφοιο μελάδρου 224,7.
 ἀφ' ὕψους διακαβόλησε 336,6.
 ὑψοῦ πωτωμένη (ψυχὴ) 522,13.
 κλέος ὑψώσας 243,27.
 ἥελιος φαέθων 403,21. 1000,9.
 σῆμα φαεινόν 448,1. ἡλέκτροιο φαεινοῦ 618 ep. 19.
 φαεσιμβρότῳ Ἀπόλλωνι 798,1. φαεσίμβροτε Τιτάν 1025,1. Telesphore 1027,33.
 φαεσφόρον Dianam 798,2. ἀρμελατῆρα 618,1. V. φωσφόρος.
 φαίδιμον ἄνδρα 173,5.
 φαίδρὸν ἐταῖρον 1085,5. φαίδρῃ χελιδονίς 582,3. φαίδρὸν aedificium vocatur 1059,1. περί φαίδρα πρόσωπα 1027,32.

γραφαῖς φαίδρυνεν 1075,6. νόος εὐσεβίῃ φαίδρύνεται 1064,11.
 φαίνοπα (ἄελιον) 1028,31.
 δόλων φάλαγγα Add. 874 a 8.
 εἰς φάος ἀθάνατον 250,6. φάους δρόμον 374,4. τρίτῳ φάει die tertio Add. 241a14. φάος σοφίης 496,4.
 ἀρετῆς 889,1. θήκας φάος 262,6.

V. φῶς.

φαρμάκοις ἀνωδύνους 595,3.
 ἐν φάρεσι λευκοῖς 774,3. λευκοῖσιν φάρεσσιν (Hesiod.) 1110,2.
 Φαρμαυθί mensis 832.
 φασγάνου 549,11. dat. 790,8.
 φάσματος sphingis 1016,3.
 ὦ φαῦλον οὐ συνείπετο ἄλλ' οὐδὲν ἢ τὰν μοῖραν ὡς ἐπέδραμεν 258,8.
 φαύλῃν κραδίῃν ἔχετε (ἃ θνατοί) 496,5. φαύλως τι πράξας 1039,21.
 1040,26. οὐ φαύλως recte 1085,9.
 πυρὶ φέγγος (flammam) ἀπέσβεσα 618,18. ἄρτιον ἔργου φέγγος tempus rei opportunitum 1028,39. γλυκερὸν φέρε φέγγος salutem 818,13.
 Μουσέων φέγγος Homerum 1084,3.
 διςσῶν συναίμων φείδεο 413,8. νέων πεφίδησο 647,16. φείδεο γῆς 618,32. φεισάμενοι χώρης 1015,2. φειδόμενος ζωῆς Add. 241 a 12. οὐδὲ φείσαντο θακρύνων 696,6. φείσατο 1028 col. II 4.

φέρβω 1028,78.
 φερέκαρπος Παιμάνδρου γενεή 496,2.
 φερέσβει Παιάν 1026,1.
 φερεσιπίνους μερόπεσσιν 1026,5.
 Αἰγείδας φερεστέφανος tribus attica 928,3.
 παῖδα φέριστον 256,3. θήκατο ἄλλο φέριστον 1052,5. τελετῆς φερίστης 823,5.
 φέρτατον ἡΐθεν 289,2. ἀγεμόνα 978,

8. φερτάτῳ Αὐσονίων 498,4. θγρῶν φέρτατοι leones 242,5.
 τόδ' ἄγαλμα φέρων θῆκα 831,3. ἔτι θερμὸν πνεῦμα φέρων ἀπὸ πυγμαχίας 942,2. ἐν ἀγκαλίῳ φέρομαι τέκνον 261,13.

μνάμαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον 204,17.
 φηγόν Dodonaeam 995,9.
 φήμη περίβωτος 878,9. φάμα καρύξει 223,10. φάμα Δελφίδι πειθόμενοι 843,2. αὖξουσα φήμην πατρὸς εὐκλεῆ γραφῇ 211,4.

οἶον Ὀμηρος ἔφη 1080,2. ἔφησε iussit 785,2. φαντί 851,5.

οὐκ ἔφθης vel ἔφθῃ c. inf. 114,3. 295,3. 435,5. 664,3. ἐφθάσθης τύχης δηλήμασι 538,1. ἐφθάσθῃ μοιρέων nece 315,4. ἐφθασας ἀλόχου πρῶτος εἰς μακάρων χῶρον ἐλθεῖν 423,2.

φθέγματα 1002,4. 1003,6.
 εἰ φθέγγῃ τι, λαλήσον 1012,1. φθέγγεσθαι praedicari 993,6.

ἐφθιτο 333,6. φθίμενον δέμας 261,9. σῶμα 261,12. οὐ φθίμενον δῶμα caelum 261,8.

φθόγγαιο 1013,6. ἡδυλάους φθόγγους Add. 1029 a 4.

τὸν φιλάεθλον ἄγαν 895,2. γυμνασίοις φιλάθλοις 113,1.

φιλανδρίας ἦθος Add. 497 a 7.

Δαμοστρατείας τῆς φιλανδρίας 642,16.

σεμνὴ καὶ φιλάνδρος 721,1. μήτηρ σεμνὴ ἡδὲ φιλάνδρος 642,12. μητρὶ τῇ φιλάνδρῳ 387,12. ὑπόδεγμα φιλάνδρων 435,2. φιλάνδρους ἡρώνας 648,7. ψυχῇ φιλάνδρῳ 547,14.

φιλένθεν 176,2.

πακτίδα τὰν φιλέραστον 560,5.

φίλεργον mulierem 243,1.

φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα 1028,55.
 φιλευήχῳ Διόπανι 827,5.
 φίλατο 580,2. φιλάμενος Μούσαις
 247,4. 580,2. Χάρισιν 269,4.
 φίλεισι 990,12. φιλέεσκον 366,4.
 φιλέεσκες 422,6.
 μῆμα φιλημοσύνης 9,2.
 φιλητέων ἀνακτα 1108,2.
 πᾶσι φιλητέ 280,1.
 ἕρως φίλιου 781,4.
 φιλοθρέσκων νόμος 1028,5.
 στοργὴν φιλομήτορα 680,4.
 σῆμα φιλοξενίας 880,6. Add. 842a4.
 φιλοξενίης μοῖραν ἔχων 752,3. πίστιν
 ἔδὲ φιλοξενίην 543,2.
 οἶκον φιλόξεϊνον 1046,64. φιλόξενον
 mulierem 545,1. Add. 545c2.
 φιλόπατρις 272,15.
 φιλόπλου νέων ἀγέλας 223,7. φιλόπλου
 ἀντ' ἀρετᾶς praeft. 856a3.
 φιλοπόνει subscr. 1119.
 φίλος i. q. φίλια 289,6.
 φιλόσοφος 106,4. 391,2. φιλοσοφωτά-
 την 874 in.
 φιλοστοργίας χάριν 248.
 φιλόστοργος πρὸς γονεῖς 151. φιλο-
 στόργιο γυναικὸς 403,6. φιλοστόρ-
 γους χάριτας 244,6.
 φιλοσύγγαμον σύννευον praeft. 474a5.
 φιλότεκνον 465,5. φιλότεκνε 202,1.
 φιλότῃτι μιγείην 397,5. παρήμενον ἐς
 φιλότῃτα 312,12.
 ἐκ φιλοτιμίας 1059,2.
 φιλότιμος ἀγορανόμος 1075,3.
 μῆμα φιλοφροσύνης 117,4. 557,1.
 ὀξο φιλοφρόσυνος 815,2.
 φιλόχριστον Add. 545c2.
 φίλτρον φίλης 299,2. φίλτρων εἵνεκα
 189,4. φίλτροισι δάμασσαν 683,2.
 τὸ πῦρ φλέξεις 646,10. τῷμα πυρὶ
 φλέξας 320,2.

ἐφίλησα τὴν φλὴν 1111,6.
 φλογερώτερον ἔγχος fulmen 618,20.
 φλοίσβον 1028,76.
 φλόξ 618,8. 1034,26.
 ἢ πεφόβησαι; 726,10.
 φοινὴν γαστέρα 1033,21.
 φοιταδοὶ ὄργα 1028,41.
 χερσὶν φοναίαις 290,4.
 φονόεσσαν δῆϊων φάλαγγα Add.
 874a8.
 δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. φόνων
 βρίθουσα (βούβρωστις) 793,4. οὐ
 χεῖρα φόνουσι μιάνας 713,9.
 φορβάμονα γαῖαν 1028,9.
 εἰδύνα ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς
 ἐκάστου 385,2. φορέων θεόν (Me-
 nander Amorem) 1085,3. ἐπι-
 χθονίη πεφόρηται 650,10.
 τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι
 1046,24.
 Ἀμφιονίς ἤραρε φόρμυξ 1053,1.
 πληρὴς ὁ φόρτος 502,21. ὠδίνων
 φόρτον 467,2. φόρτον ὁδοιπορίας
 710,2.
 φραδαῖσι Νυμφῶν 762,2.
 φραδμοσύναις 859,4.
 φράζε 248,1. φράζευ 199,3. 1038,12.
 φράσον 256,2. φράσας 430,12.
 615,8. φράσει 655,4. ἐφρασεν
 ἱστορίην 878,4.
 στόμα πέφρακται 551,9.
 σᾶς ἀπὸ φρενός 845,1. φρενὸς ἐξ
 ἰδῆς 797,2.
 φρικαλέον λόγον 1028,12.
 τὴν φρικτήν (ὁδόν) 565,4.
 φρονούσῃ τὰ ὅσια 161,5. ὀρθὰ φρο-
 νεῦντας 253,1.
 φρόνησις ἀνδρῶν 796,2.
 φροντὶς ἀδελφεοῦ 574,2. τίν' ὑπ
 σπλάγγνοις φροντίδα κεῖθεις 1034,5.
 ἔχε φροντίδα κόσμου 618,19. τα

δ' ὕστερα φροντίζει κεῖθε 618,24.
 adn.
 φροῦδον σῶμα 560,10.
 φρουρᾶς δεσμὸν 849,4.
 φρουρεῖν 829,3. 1033,14.
 φύλακον 774,5.
 ἔργων καὶ πολέων φύλακα 913,2. ἡ-
 θέων Mercurium 948,2.
 ἐν μνήμῃ κάρτα φυλασσομένη 338,6.
 μνήμῃ σε φυλάξομεν 663,5. ἐφύ-
 λαξεν (τέχναν Ἀσκληπιῶ) 506,5. 11.
 (Ἄδης) τὸν ἀρωγὸν νούσων εἰς
 Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη 202,4.
 ἐφύλαξας Ἀτινίαν, ὃ κακὲ δαῖμον,
 εἰς θρήνους 644,1. σᾶμα λεόντεσσιν
 πεφύλακται 242,4.
 φυλέτας χορός 927,1.
 φυλάς 928,2. 957,5. φυλὴν Κεκροπι-
 δῶν 844,4. φυλαῖς 929,1.
 ἀθανάτων μετὰ φύλον 1110,3. Κελτῶν
 φύλα 831,11. ἄσπετα φύλα victo-
 riarum 926,7. κατὰ φύλα 923,3.
 φυλόπιδος ἐξέρυσαν 183,6.
 φυσιζῶν Dionysō 1035,5.
 φύσις (δημιουργὸς τῶν ὄλων) 1002,4.
 στοργᾷ φύσιν ἐπρωτέρησεν 252,7.
 ἀρετῆς φύσιν 64,2. πατὴρ φύσιν
 ζηλῶν 1107,2.
 φυταλίας 812,2.
 φύτλα 1036,4.
 ἄνθεα πάντα φύουσιν 368,4. φύοις
 ἄνθεα 569,6. πάντα φύοντι Atti
 824,3. κείθεν ἐγὼ φύσῃ 640,2.
 τῷ πατρὶ τῷ φύσαντι 76,2. φύντα
 τρεῖς ἐπταέτην 413,2. ἔφυ transitive
 167,1. ἔφυσε intransitive (?)
 690,5.
 φωλάδες ἄρκτοι 1028,46.
 φωνήν i. q. φωνεῖν 989,1. 990,2. φω-
 νεῦντι i. q. φωνοῦσι 978,11.

φωνὴν ἀπὸ πέτρου ἵεσθαι 998,8.
 ὁῤξαν φωνάεσαν 609,2.
 ὁ πάτρας ὅσιος φῶς 539,1. φωτὶς
 δικαιοτάτου 63,2. ἀρτιτόκου φωτὶς
 615,2. φωτῶν εὐχή 618,39. φωτὶ
 φράσας ἀρετᾶς 615,8.
 φῶς πατρὸς 602,3. φῶς τὸ θανόντων
 Christus 725,8. φῶς πατρικόν
 726,1. φῶς πᾶσι βροτοῖσιν Isis
 1029,7. μειλίχιον φῶς Christus
 1069,4. κλέους φῶς Add. 228a6.
 φωτὸς λυκάβαντας 622,5. αἰώ-
 νων φωτὸς ἐπαυράμενος 839,2.
 φωτὰ dies 988,6. φῶτε οὐκ
 lucernas sive fenestras 645,4.
 V. φάος.
 φωσφόρον Ἑκάτην 807,2. ὅσων φωτ-
 φόρον αἶγλην 1033,13. V. φαεσ-
 φόρος.
 ὡς χάδαν πῆγ 1130,2.
 ἐχάρη 989,8. χήραις particip. (?)
 990,9. κεχάρητο 489,3. κεχαρ-
 μένος 240,7.
 χαίτην ἀπλεκτον 790,8.
 μὴ χάλα 1038,3.
 χαλκελάτου σάλπιγγος 350,4. εἰκόνι
 χαλκελάτῳ 944,2.
 χαλκεον ἀντίτυπον 835,5.
 χαλκεοτέχνην 269,1.
 χαλκόπηγς 54.
 χαλκοῦ στήσιν τινά 915,8. τέχ-
 νης χαλκὸν εἰς καμύσης Add.
 874a3.
 χαλκοτύπου παλάμαις 907,2.
 χάδε τύμβος 404,3.
 ἐλπίδων χαράν 246,6.
 χαράδρης χεῖμα 782,1.
 ἐχάραξα 267,1. 1016,9. 1028,11. ἐχα-
 ράξε 502,7 (σιδήρῳ). 627,4. 957,3.

995,12. 1021,1. 1101,1. χαράξας
594,6. 822,11. χαράξατο 246,5.
κεχαραγμένον 702,6.
χαρίεις τυπος 1072,10. χαρίεν τέλος
647,7.
χαρίζετο λειπομένοισι 727,7. χαρίζο-
μενος δαπάνας 409,6. πνεῦμα 204,
18. μὴ μύρα, μὴ στεφάνους χάριση
στηλή 646,9. χάρισαι absol. Add.
646 a 6. χάρισαι ἱστορίας πόνον
979,2. κεχαρισμένος 580,9. τῷ μῷ
κεχαρισμένε θυμῷ 725,9. κεχαρισ-
μένον ἔσται 1035,12. κεχαρισμένον
ἔσται ἀγαλλμα 1046,48.
θεοῦ χάρις 1068,3. Φειδιακὴν χάριτα
794,4. χάριν πνέοις 811,7. εἶχεν χάριν
ἐπὶ μετώποις 570,7. εὐσεβείας 61,3.
τιμᾶς 335,9. βαιὴν χάριν 685,4. δις δὲ
χάρις 1126,1. διπλὴν χάριν 1119,2.
κενεὰ χάρις 851,1. ἐπιτυμβίδιον
χάριν 621,5. χάριν νέμων 786,3.
τίνουσα 787,2. πορών praef. 1046
a 2. ἀντιδιδούς 753,2. 758,2. ἀν-
ταποδοίη 784,2. τελεῖν χάριτα
845,4. χάριν οὐκ ἔλαβες 475,4.
χάριν οἱ ἀπεμνήσαντο δικαίαν (dei)
768,9. χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι
95,3. χάριν θεμένη 753,4. ἐκσώ-
ζων Add. 228 a 5. τιμῶσα χάριν
σὴν 776,4. χάριν οἶδα 200,2. 803,4.
947,7. ἔγνω 822,3. χάριτες φιλήης
99,2. χαρίτων φάος 1027,14. λοι-
σθοτάτας χάριτας 573,8. ὠδίνων
χάριτας 514,6. χάριτας γενέταισιν
ὀφειλομένας 207,5. ἀνδρὶ δεικνυμένα
χάριτας 244,6. χάριτας λαβεῖν
397,2. τὰς βίτου χάριτας παρέχων
398,2. δαπάνην ἐξανύσας χάρισιν
430,8.
χαριστήρια Add. 805 a.
χαριτοβλεφάροις ὄμμασι 169,2.

χαριτωπὶς 169,7.
πολίταις χάρμα 859,6. πάτρα 917,3.
λαλέοις δέ τι χάρμα τῷ 1014,1.
τοῖς ἀγαθοῖς χάρματα 452,16.
χάρματα δόις 818,19.
βότρυν χαρμυδοῦτεραν 1028,79.
χαροπὸς Ἄρης 180,1.
χαρτάρι(ο)ς 309,2.
Βορέου χεῖμα 214,4. χείματος ὥρη
1067,3.
ποταμοῦ χειμερίοιτι δρόμοις 1078,2.
χειμῶν 649,5.
Κυκλωπείας χειρὸς ἔδειμε βία 1053,2.
ἔργα σοφῆς χειρὸς 569,3. μετὰ
χείρεσι 313,1.
χείρονας λύπας 707,5. χειροτέρη (ναῦ-
σος) 314,16.
χελιδονίς 546,11. 582,3.
χαράδρης χεῦμα 782,1. Νεῖλου 981,3.
χεύματα Νεῖλου 979,5.
χοὰς χεῖουσai 313,3. V. s. v. λοιβή.
χρυσὸν ἔχευε ἀμφὶ λίθῳ 804,1. ἡδὺ
χέουσα μέλος locusta 546,12. χεί-
λεσι λειρά χέων cicada 546,10. γέ-
λωτα χέεις 1027,32. χέεν χῶμα
89,5. τῷ μβον ἔχευε 335,12. χεῦαν
(τάφον) 234,6. χέομαι effusa sum
550,12. γαῖα χυθεῖσα praef. 222
b 11. τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
mater 184,1. χυθεῖσα μήτηρ
(Memnonie) Ἡώς 995,5.
χηλὸς 325,5.
χῆρα 365,5. χῆρην 590,2. Add.
497 a 7.
χηρείαν 664,7. χηρείαις μείνασα
674,5.
χῆρος δέμος 224,5. χῆρον βίον 406,
13. χῆρη εὐνή 1046,12.
ἐν χηροσύνῃ 370,2. χηροσύνην 574,6.
θαλαμῶ 204,14. χηροσύνης δάκρυον
376,4.

παρ' ὀχθαῖς χθαμαλαῖς 272,8.
 χθισδὸν 989,1.
 χθόνιος τάφος 31,2. 97,3. χθονία
 Ἑκάτη 1136,5. χθονίων ὄρμον
 958,13.
 τρεῖς δύο χιλιάδας 712,2.
 χιλῶ 1046,83.
 χιονέοις προσώποις 169,3.
 χιὸς iactus caninus 1038,2. 17.
 σῶμα χιτῶν ψυχῆς 651,6.
 χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι 114,3.
 χλαμυδηφόροι 1035,15.
 ἐκ χλαμύδος ὥχετ' ἐς Ἀδα 222,3.
 χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι
 295,3. χλαμύδεσσι ἀμφεμμένον
 1035,25.
 ποίην χλωρὰ θέουσιν 1046,83.
 χνοάοντος ἰούλου 569,1.
 χωῶν Add. 297a5. χοαῖς ibid. v. 3.
 χοαὶς χεῖνται 313,3.
 ἡλικίης χοικῶν 157,1 adn.
 χοιράδας 1028,77.
 χόλος Satanas 1140,3.
 σοφῆς ἱερῆς τε χορεῖς 608,2. ἔστασα
 χορεῖαν 1028,65.
 χορεύει 650,11. ἐχόρευεν Add.
 688 a 7.
 ἐχορήγει 929,1.
 χοραγία 928,9.
 χοραγοί 927,1.
 ἡμερέντα χορόν Musarum Add.
 1029a6. χορῶν deorum 1025,9.
 ἡθίων χοροῖς 1049,6. φυλέτας χο-
 ρός 927,1. ἡδυγέλῳτι χορῶ (comico)
 925,1. χορῶ ἀνδρῶν 923,1. ἐγκυ-
 κλίοισι χοροῖσι 926,9. χορόν εὐρύν
 ἄθυρον 325,9. — χορὸς ἀθανάτων
 (turba) 288,2. ἐς χορόν ἡμιθεῶν
 1046,57. χορὸς ἡμερίδων 1046,50.
 στίχων χορόν 995,12.
 ἡλυσίησι χοροστασίησιν 1046,58.

φαῖνον χραίσμῃσιν ἅπασιν Add. 903a3.
 ἀγαθῶ χρησάμενον βιάτῳ 273,2. χρι-
 σαι βιάτῳ 303,3. φθονερῶ δαίμων
 χρησαμένη 497,2.
 τὸ χρεῶν 519,6.
 χρῆζω 794,2.
 χρῆμα τὸ πᾶν Θείας (caniculae)
 626,1. χρήματος Αὐσονίου aerarii
 622,4.
 χρημοσύνην ἔλιπεν 594,12.
 Φοίβου χρησμῶσι 1038,26.
 χρησμοῦδέ Manduli 1023,2. Apollo
 1040,3.
 χρηστῶ πρὸς πάλιν 602,1.
 λουτροῖς χρισάμενη Χριστοῦ μίγει
 726,2.
 χρονίους πρήξιας 878,8.
 χρόνου τέλος 217,6. τὸν αἰὲ χρέιν
 884,5. 1013,1. χρόνον aetatem
 218,2. ἐν μακροῖσι χρόνοις 394,2.
 τεσσαράκοντα χρόνους ἐνιαυτῶν
 475,6. εἴκοσι δις χρόνους λυκα-
 βάντων 586,3. ἐπὶ ἐπὶ τριήκοντα
 χρόνους βίον τελεθούσῃ 686,3.
 πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα 601,2.
 εἴτ' ἤμην πρότερον εἴτε χρόνοις ἔσ-
 μαι 615,6.
 χρυσάσρος . . Add. 688a.
 χρυσῆς Ἀφροδίτης 727,4. χρυσῆς
 θεοῦ 257,1. αὐτῆς χρυσότερη
 Κύπριδος 582,2. χρυσῇ εἰκότι
 857,4. χρυσῆ ἀγάλματι 897,1.
 χρυσείσιν ἀγάλμασιν 896,3. χρυ-
 σείοισι θρόνοις deorum 312,12.
 χρυσοῦς nummos aureos 356,4.
 χρυσοῦν ποιήσεις χρυσμέν 1039,22.
 1040,27. χρύσειον γένος ἀνθυπε-
 φήνας Christas 1024,2. στίμα
 πέφρακται τὸ χρύσειον 551,8.
 χρυσοθέειρε Apollo 1025,3.
 χρυσόθρονος Ἰσῆς 1028,7.

θεῶν δώματα χρυσοπαγή 465,14.
 χρυσόπολι Ἱερὰπολι 1074,2.
 χρυσοῦ παμφανώντα βολαῖς Sara-
 pin 832,2. χρυσὸν ἔχευεν ἀμφὶ
 λίθῳ 804,1. οὐχὶ πέπλους, οὐ
 χρυσὸν ἐθαύμασεν 83,1. χρυ-
 σοῖο καὶ ἡλέκτροιο φαεινοῦ κρέσ-
 σων ἦν ἔλιπες σελίδα 618 ep. 19.
 οὐδ' ἀφαυρότερος χρυσοῦ λίθος 875,1.
 χρυσοστέφανος Osiris 1029,2.
 χρυσοχέλυ Παιάν 1023,1. 14 adn.
 χρυσοχόος 619,2.
 χρώμασι θεοῖς 610,5.
 ἀπ' εὐδόμου χρωτὸς ἰοῦσα ὁρόσος
 569,8. χλαμύδας περὶ χρωτὶ
 βαλέσθαι 295,3. οἷος ἔφυσ χροά
 655,4. εἴμασι κοσμοῦμεθ' ἐπὶ
 χροά λευκοῖς 1049,9. πορφυρέαν
 ἐσθῆτα λιθοξόος ἐς χροά λευκὸν
 θῆκε 1107,1. τηκομένη χροά
 καλόν 423,8. λευκοῖσιν φάρεσσι
 καλυφάμενα χροά καλόν 1110,2.
 χυδαῖν γαῖα 495,2.
 χυτὴ κόνις 151,1. χυτὰν κόνιν 573,5.
 χυτὴν καταχεῦσαι 1034,25.
 χῶμα 585,1. τῇ τῶν χωμάτων
 (monticulorum) κόνει 996,3.
 τύμβον ἔχωσεν 409,2. 517,10. τάφον
 246,1. σῆμα 248,7. χῶσεν sepe-
 livit Add. 497a5.
 μετέβης ἐς ἀμείνονα χῶρον 649,1.
 βαλὼν ψαιστὰ παρὰ Ξοάνῳ 779,6.
 ψαλμοῖς 928,8. ψαλμοῖς ἀγίοις 427,6.
 τάφους Κεκροπίους Διβυκίων ἀντὶ λάχεν
 ψαμάθων 118,6. παρὰ ψαμάθοις
 779,4.
 ψαμμὸν ἀπωσάμενοι 1015,4.
 ψαῦων μελέεσσι 491,7. ψαῖσας βιό-
 τοιο 587,3.

ψευδώνυμόν με δαίμων θῆκεν 42,3.
 νύκτα μίαν ψεύσιν 418,3.
 ψηφοδέτης 532,2.
 βουλῆς καὶ δήμου ψηφισσαμένης 870,7.
 βουλῆς Ἀρείας ψήφος 893,1. ψήφον
 δικαίαν 1039,23. ψήφους καὶ μέ-
 τρα διδάξας 597,3.
 κατὰ ψυχὰν 980,2. ψυχὴν εἶλαν ἀπ'
 ὅσων 314,24. δώσει τάνδε λίθῳ
 ψυχὰν 1109,2. — ψυχὴ ipse homo
 430,9. ναῖν ἀθανάτῃ ψυχῇ 261,11.
 ἀγαθὴ ψυχῇ 701,1. ἐμαὶ ψυχᾷ
 310,5.
 ψυχικὰ δῶρα 815,4 adn.
 ψυχλόν 615,2.
 δάκρυα οὐ ψύχει γενέτης 152,11.
 κενεῖ πρὸς ψύχετε τύμβῳ 292,5.
 ὠγυγίνων Ἐριχθονιδῶν 845,2.
 ὠδαῖς τιμῶσιν τάφον Add. 297a3.
 ὠδέϊν Patarensi 412,4.
 παῦσον ὠδίνουσα 321,12. ἃ Κύπρις
 ὠδίνει anxia est 1103,2.
 ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2.
 ὠκεανὸς 1015,13. ὠκεανοῖο Add.
 242a1. Αἰγαίου ὠκεανοῖο 1140,7.
 ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται
 1088,2.
 νηὸς ἐπ' ὠκεᾶλου 228,6.
 ὠκυμoros 540,2. gen. 246,1 (ὠκυμοί-
 ρον). 527,1. dat. 374,5. 383,3. acc.
 699,1. Add. 242a4. gen. plur.
 674,6.
 ὠκυπετής μέρος 148,2.
 νέας ὠκυπορούσας 981,10.
 ὠκυπόροις ἐλάταις 1028,65.
 λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Ἀἰδὼν
 474,2.
 ὠμηστάς θῆρας 831,6.
 ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2. ὠμὴν

δπώραν 1039,24. ἐξ ὥμων χρόνων 130,2.	ῥριον ἄνθος 319,3.
ῥνα 1025,4. ῥ ἄνα 786,6.	ῥριστος ἐν ἡμερίοισι 441,6.
ῥνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24.	ῥρομέδων Apollo 1025,3. 1036,2.
χείματος ῥρη 1067,3. ἐνείατος ῥρη 891,2. ἀνθούσης ῥρης 324,4. καθ' ῥραν 550,5. — ῥρα tempestas 482,1.	ῥροσύνης 414,4.
ῥραῖον καρπὸν 812,4.	λύκος ῥρυκτάς 1028,47.
	ὥς ἐμέ 328,2.
	καὶ ὥς 333,9. καὶ ὥς τεθνῶσιν 313,13.
	ῥφελίην τέχνης 780,4.

VI. RES ET GRAMMATICA POTIORA.

Acherusius lacus lacrimis defuncti inpletur 702,8.

acrosticha 149 cf. praef. 725. 726. 1096. duplex 979.

acroteria in templo: Victorias inter duas media Proserpina 818,10.

adiectiva duplici generi adstricta

αὐχμηροὺς εὐνάς 431,3. κῆρα μινυν-
θαδίων 603,2. triplici κυδάλιμος 511,1.

874,1. 917,4 et compositum ἀκίνητος

1046,73. — adi. ἀμύμων bar-

barus dat. pl. ἀμύμων 451,3.

594,6. — adi. mascula forma cum

substantivo feminino 594,7. 1046,

50. 1075,3. — adi. cum substan-

tivo eiusdem stirpis 155,1. 365,3.

564,4. 692,3. 838,2. — duo adi.

eiusdem stirpis sed sententiae con-

trariae πολυπαιδας ἀπαιδας 344,11.

adoptata filia 205,2.

adpositio ὅστέα καὶ σάρκας — παῖδα

τὸν ἡδύν 90,1. θέσθαι νέκυν εἰς

ἐμὲ νηδύν 502,8.

adsimilatio pron. relat. 502,9. 555,6.

aedificium epulantium in usum

1049 adn.

Aeneades omnes Romani 1046,3 adn.

aenigma Homero propositum 1105.

de talis 1120. arithmeticum 1121.

Aesculapius a Baccho altus educa-

tusque 1027,43. incantamentis

adversatur 1026,2. ab dis inferis

timetur 1026,3.

agonotheta 491,6. V. ind. verb.

agricolae 116. 321. 446. 452. 453.

Aiacis heroum prope Ilium novum

1081. — Ἴλας nomen anapaesticum

1095 adn.

τὸ ἀληθές et τὸ σαφές inter se opposita

1084,13.

Alexandri M. origines 1088b.

ἀλλὰ postpositum 30,5. 42,3. 618

ep. 5. ἀλλὰ — δέ 609,4. V. δ'

ἀλλὰ.

ἄλλο praescriptum alteri epigram-

mati 550.

Amor σώφρων 811,7 cf. Add. cum

Pane luctans 1103. balnea face

calefacit 810,10.

amoris expertibus gravem poenam

minatur Isis 1028,40.

anacolutha oratio 372,33. — anaco-

luthia participii 704,3. 870,7. —

V. casus.

anaglyphum describitur 96,2.

anagnostes christianus 427,6.

analogica forma εἰσίστω pro εἰσίστω

1138,2 cf. adn.

anaphora articuli 207,1 (ὁ — ὁ — ὁ).
 822,1 (ὁ — ὁ). Add. 552a5 (ὁ — ὁ — οὐ). 601. 841. 863,9.
 900 (τόν — τόν — τόν). 582. 904
 (ἡ — ἡ — ἡ). 1064,11 (ἡς — ἡς).
 418,3. 556. 678 (τήν — τήν — τήν).
 555,1. 3 (τήν — τήν — ἡ — ἡ). praef.
 222b6 (ταῖς — ταῖς). 859,7. 1027,
 30 (ῶ — ῶ). articuli cum pron.
 relat. 260 (τάν — τάν — ἄν — ἄ —
 ἄ). pron. relat. 643,7 (οὐ — οὐ).
 1028,46 (ἄν — τάν). 663,7 (ὡς μέν
 — ὡς δέ). 655,5 (οἶος — οἶος —
 οἶος — ὅσων τε). 1080,2 (οἶον —
 οἶον). 569,7 (ὅσσα — ὅσα). pron.
 demonstr. 822,5 (οὗτος — οὗτος).
 618,34 (ταῦτα — ταῦτα). 1028,
 36 (ἄδε — ἄδε — ἄδε). 1029,3
 (αὐτός — αὐτός). 831,13 (αὐτόν —
 αὐτόν). negationum οὐ — οὐ 208,
 19. 374,3. 551,10. 696,5. 719,4.
 οὐχί — οὐ 83,1. οὐ — οὐδέ 256,7.
 274,1. 564,5. οὐδέ μέν — οὐδέ 663,5.
 οὐδείς — οὐτις 391,1. οὐ — οὐ —
 οὐ 373,3. 1064,5. οὐκ — οὐκ —
 οὐδέ 655,3. μή — μή — μήδέ 646,9.
 οὐκ — οὐ — οὐκ — οὐχί 646,3. οὐ-
 κέτι — οὐδέ — οὐδέ — οὐτε 720,3.
 οὐ — οὐ — οὐδέ — ἀλλά 546,5. οὐ
 — οὐ — οὐ — οὐ — οὐ 649,5. οὐκέτι
 — οὐτε — οὐ — οὐ — οὐ 271,1. ἐν-
 θάδε — ἐνθάδε 720,1. ἐνθεν — ἐνθεν
 935,5. τηλοῦ μέν — τηλοῦ δέ Add.
 242a9. πάντη — πάντη — πάντη
 δέ 909,5. ἄρτι — ἄρτι 208,1. 239,3.
 465,1. 624,5. ἔτι — ἔτι 569,1. νῦν
 — νῦν 1041,1. εἰς — εἰς 547,1.
 αἰαῖ — αἰαῖ 562,1. οἷ — οἷ 418,7.
 565,5. εἰς — εἰς 939,1. εἰς — εἰς
 — εἰς 1139,1. μία — μία 547,15.
 643,1. ἄξια — ἄξια 994,6. ἔσοχ

— ἔσοχ 243,10. ἔλβιε — ἔλβιε 243,
 15. πολλοῖς — πολλοῖς 609,1. εἰς
 — εἰς 327,5. εἰλεν — εἰλεν 30,1.
 ἴσχο — ἴσχο 651,5. κλαίει — κλαίει
 — μύρονται 550,1. κλαύσατε —
 κλαύσατε 564,1. οἶδε — οἶδε τε
 994,1. — anaphora turbata 567,5.
 anima κοῦφον πτερόν habet 312,5.
 curis libera evadit 653,4. anima
 et corpus igne purgata 109,5. ani-
 ma tamquam mutuum a caelo ac-
 ceptum redditur 613,6. Add.
 772a4 cf. adn. deo hominis vir-
 tutem nuntiat (christian.) 422,5.
 anima defunctae loquens adparentes
 parentibus 320b. 372,33. anima-
 rum migratio 882,3. anima ad
 caelum, corpus in terram, similia
 21,5. 35,5. 41,1. 90,2. 104,5. 148,3.
 150,7. 156,1. 159,2. 175,3. 225.
 243,5. 18. 250,5. 261,5. 288,4.
 315,1. 324,1. 325,5. 422. 432.
 462,5. 12. 502,12. 522,13. 642,7.
 651,2. 652,1. 1063,3. Add. 646a3.
 anni nota additur 322 sq. 341. 380.
 396. 410. 421. 452,8. 793. 832.
 841. 844. 901. 978. 983. 987 sq.
 996. 998 sq. 1063. 1069. 1096.
 Antiochus tribus atticae eponymus
 vocatur ἑγγονος Ἡρακλέους 957,6.
 Anubis rex deorum 1029,1. eius no-
 mina ibid. 1 sqq.
 Apollo εὐσεβέων χῶρον ἐπερχόμενος;
 Add. 228 b 8. iuvenibus omnia
 bona tribuit 473,4. eius statua
 consecranda ad pestilentiam aver-
 tendam 1034,29.
 aquam frigidam Pluto rogatur ut
 defuncto porrigat 658,1. 719,11;
 quae aqua Mnemosynes ex fonte
 est 1037,5.

aquaeductus Hadriani Athenis 162,5.

Sardibus 903,2.

ara XII deorum Xanthi 768, Athenis 1043,3.

apud Arbela pugna commissa 1088.

Arcadum cum Syracusanis Gelonis aetate commercium 744 adn.

archetypum commune 56 sqq. 371 adn. 414 sq. 449 adn. 576 sqq.

896 sq. 983 sq.

architectus 412. 450,7. 599. 1058.

archontes attici 820,2. 844. 868,3. 927. 928,7. 954 sqq. 960. 963 sq.

966. 968 sq. 1128,18. Add. 886 a 5.

— ἀρχόντων καὶ ταμῶν Calliopolitanorum 1034,33.

arenae Thebaeae iuxta Memnonem 996,3.

Aristarchi praeceptum 831,7 adn. cf. 1035,13 adn.

Aristophanis Byzantii de Menandro iudicium 1085,12.

Aristotelis mors voluntaria 847,3 adn.

articulus ab substantivo ipso verbo seiunctus 1047,3. art. τό enuntiatio interrogativo praemissus 339,3. relativo 1046,72. art. cum pronomine αὐτός male coaluit τῶν 311,3. ταῦτοῖς 425,6.

artificis nomen additum 6 (cf. praef.) 8. 13. 43. 472. 751,3. 752. 759. 761. 763. 765. 769,2. 850. 851. 852. 853. 917. 932. 938. 947 b. Add. 4 a. 197 a. 492 a praef. 938 a. 1100 a.

assessor tribunalis Bithynici 395,4.

astronomus geometra philologus idem homo 185.

asyndeta 155. 644,5.

Athenae θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσι τε 88,7.

attica indoles in epigr. neapolitano 557.

aurifex 46,1. 619.

auriga 375. 611 sq. 932—935. auriga, deinde nauta 339,6. 11. — aurigae ab imperatore statua permissa 935,1.

avus, non pater nominatus 444,2.

avus et nepos cognomines 752,1. 890,1.

αὐτάρ ab initio epigrammatis 154. in apodosi 325,5.

Bacchi specie indutae statuae 705. 821.

Iuliae Balbillae origines 991,9 sqq.

barbarae formae verborum: εἶλαν 314,24. ἀνείλαν ibid. 18. ἀπήγαγαν 526,2. ἤρπαξες 570,1. ἦτον i. q. ἦν 719,2. ἐξέτεμες 570,4. ἤλπιζα 167,6. ἤλυθα 564,4. ἤλθα 722,1. 920 II 2. ἔσχα 290,4. 689,7. 722,2. θελαιοι (opt. aor. ἤθελα) 339,3 adn. κατέκταν 546,15 adn. κατέλιπα 731,3. ἤφεραν 168,2. substantivorum accusativi ἀωρότηταν (?) 372,32 adn. λημέναν 168,3. λυκάβαν 828,8. πατέραν 372 in. 522,10. νεότηταν 368,8. πατρίδαν 168,5. 920 II 1. χάριταν 167,6. adiectivorum: ἀσφαλὴν πράξω 1038,32. ἡδύν et γλυκύν neutra 719,8. 9. pronominum: ἐμέν pro ἐμέ 322,6. τίς pro ὅστις 376 a. b. c. 722,7. καὶ οὕτως pro ὡσαύτως 1038,24. — augmentum imperativo additum 452,19 (προὔπεμπε).

Bassidarum originem Bassus homo romanus iactat 892,1.

ἡ βουλὴ τῶν φ 877. τῶν χ 867. 955. τῶν ψ 878.

brevitas quaesita 315.

Cabiri Vrani filii Jovem nascentem
viderunt 1035,7 sq.

caelebs gloriatur 522,7. 713,11.

calceamentum senatorium 1046,23
adn.

Cambyses Memnonis eversor 991,3.
1000,8. 1003,5.

canis 329. 332. 626. 627.

Capitolinum certamen 618. Capito-
linus Jupiter (?) 398,1 adn.

caprifera figura 1102.

carmina auro et electo potiora 618
ep. 19.

casuum anacoluthia 339,7. 609. 624,5.

920 II 2. — nomin. pro vocativo
475,5 (πολὺ φίλτατος). 907,5 (φί-
λος). — gen. σφῶν κτεάνων pro ἐκ
σφ. κτ. 407,6. genetivi duo, unus
subiectivus, alter obiectivus copula
ἡ δὲ coniuncti 1066,2. — accusat.
pro nominativo 722,4 adn. acc.
duplex τὸν κῆδος ἑμοφρονέως
πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις 493,6. acc.
plur. decl. prim. ultimam corripit
δίκας 647,15.

Catana εὐσεβέων urbs 887,1.

Cecropis filiae Minervae sacerdotes
1046,54.

Celtarum in Asiam expeditiones
Add. 242a.

cenotaphia 89,1. 164. 230. 252. 285.
376. 475.

Ceryx Herodis gentis auctor 1046,33.

Chios vinosa 88,5.

choregus 603 adn.

christianus homo Ammonis templum
adit eiusque rei veniam petit a
Christo 1024.

Christus aurei saeculi auctor 1024,2.

circensium factionum certamina 935.

civis duarum civitatum 35,9. 362,1.

376e. — cives et peregrini con-
iuncti 1,1. 251,1. 264,9. 851,4.

Add. 228 b 5.

classis Pontica 337,1. Misenensis 838.

clausulae versuum sono similes, sen-
tentia diversae 564,2. 6. 570,3.
891,2 adn.

Cleonaeorum apud Tanagram occi-
sorum epitaphium 20.

Codri sepulcrum 1083.

columbarium in sepulcris Syriacis
441,9. 448,3. 450,2. 452,13.

conloquium viatoris cum defuncto
110. 140. 218. 245. 247. 248. 667.
cum sepulcro 256. 347. 625.

comparatur puer cum Iaccho Endy-
mione Hercule 690,5 sq. iuvenis
cognominis cum Themistocle 112,3.
mulier cum Alceste 277,4. 648,8.
cum Penelope 277,4. 471,3. 558,2.
cum Sirenibus 582,1. cum Venere
582,2. cum Leda 648,8. cum Ama-
zone 727,12. mulier Alcinoi hospi-
talis 545,2. domus cum Alcinoi
magnificentia 1056,3. comparatur
defunctus arboris ramo discerpto
538,6. (cf. 569,4. 570,4). defunctae
mors cum raptu Proserpinae 324
adn.

corpus naturae vinculum 463,2. —
V. anima.

crucis signum 1068,9.

cubicularius 555,4 adn.

Cypriorum regum gens 846.

Daedala ludi 931,3.

δέ in apodosis 243,32. δέ duplex 339,2.

δ' ἄλλα 298,5.

decurio (senator) 714,3.

demoticum in ipsis versibus 75,3; in
lusus gratiam 66,1.

Dianae Scythiae imago ab Oreste
Patmum translata 872,9.

dictata a ludimagistro 1119.

didascaliae 928. 929.

Δίκη corpora κατέλυσε 522,12. in
Δίκης fano hominum iustitiae
operatorum statuæ conlocatæ 905.
906. 909.

diphthongi ionicae αο et εο 774,2. 3.

distichon idem bis positum in eodem
epitaphio 506,6. 11. disticha sin-
gula ita sese excipiunt ut proximo
quoque unum aliquod ex superiori
vocabulum repetatur 261 adn.

diversium 935,3 adn.

donum hospitis 1132,2. mulieris ad
amicam 1130.

dorica forma ἀπερᾶς in epigr. attico
30,6. 69,1.

Dymaeorum de Eleis victoria 790.

η pro αι et contra saepius 372.

ἐάν verbi vis duplex 1111,4.

εἶτε in sola altera enuntiatii parte
positum 588,6.

eliditur iota ἐνδὲθ' ἔχων 615,2. περ'
ἐμείω 870,7. iota dativi sing. elisum
excusatur 772,1. iota dat. pl. elisum
818,14. 1035,25.

enallages figura: βίος pro homine
489,3.

epanalepsis 202,1. 388,6. 549,9. 570,7.
828,5. 1027,31. 1044,1. 1089,4.
1140,1. Add. 1029 a 2.

epheborum amicitiae monumenta 957.
958. 963.

epigramma sepulcrale in vasculo
scriptum 1134. 1135. — ep. de
iuvene scriptum in mulierem trans-
latum 169; de virgine scriptum
iuveni adhibitum 521; de patre

scriptum in matrem translatum
679,3. — epigr. ἰσὺλῆφον 806.

ἐπιφάνεια Aesculapii 802,5.

epithetorum copia in carminibus atti-
cis 151 adn. 169 adn. 173,5.

epizeuxis figura 462,9. 467,3.
equus 625.

Erythrarum urbis fabulosa origo
904 adn.

Europae et Asiae nominibus inpe-
rium romanum comprehenditur
978,3. — V. s. v. Graeci.

Faustina maior altera Ceres 1046,6
adn.

floribus ornatum sepulcrum 73,1.
flores ad sepulcrum nascentur
569,6. ab ossibus flores 194,7.
547,1. 548.

fontes apud inferos duo Ἀΐθης et
Μνημοσύνης 1037.

fratres tres duodenorum annorum, e
quibus duo eiusdem nominis 732.
futurum pro imperativo 646,10. cum
ἄν pro coniunctivo 376 b 1 c 1
d 1 e 2.

γάρ quarto loco positum 30,4. primo
alterius pentametri partis loco
233,8. ter deinceps positum 226,
3. 5. 7.

γε pronomini demonstrativo in titulo
dedicatorio additum 742,1 adn.

geometra v. astronomus.

gladiator 290. 350sq. 529. 945. Add.
333 a. scaeva Add. 307 a. certamen
gladiatorium 407,4.

Gorgiae Delphis et Olympiae honores
Add. 875 a.

Gothorum in Graeciam expeditio
Add. 97 a 5.

Graecorum et Romanorum nominibus omnes inperii gentes comprehenduntur 272,5. Add. 888 a 2. V. s. v. Europa. — Graecorum sacra a Ioviano eversa 1060,3.

grammaticus 402. 534. 538.

gymnasia maiorum natu et adulescentulorum separata 223,7.

γυνή ea quae peperit vocatur 505,3.

Hades corrumpi non potest 141,3 cf. v. 6.

Hadrianus poeta 811. 1089. Add. 888 a 5; eius iter aegyptium 988 sqq.

Harpocrates biformis 833,2.

Harpylae liberos rapiunt 1046,14.

Hectoris heroum apud Ilienses 1080.

Hercules ab initio Alcaeus nominatus 1082 a. Δίῃς θετὸς υἱός 831,7. eius labores XII 863,7. cum parergis 1082. labores in poculo caelati 831. Hercules ἀρετῆς δοτήρ 831,13. eius coronas superasse aliquis dicitur 894.

hermae poetarum in bibliotheca positi 1084 sq.

Herodes lingua Athenarum 1046,37.

heroum vetus data occasione restitutum 790.

Herse Pandrosi partes agit 1046,32. 54 adn.

hierophantae nomen tacetur 862. 863. dicitur maris gurgite inmersum 863,4.

histrio comicus 604 sq.

Horarum in Olympum reditus 1110. horae antemeridianae labori, reliquae quieti dandae 1122.

Homeri et Menandri hermae ex adverso positi 1084 sq. Homeri patris 1084,5 sq. piscatorum aenigma

1105. Homereum apud Chios gymnasium 860,4. homericarum fabularum actor 101 adn.

inaurata imago 804,1.

indicativus post ὅς κεν (ἄν) 333,2.

884,6. post ὅφρα ἄν 406,8. post ὅταν 387,8. post ἵνα finale 1096,6.

inperatorum epistula 407,9.

insignia mutant Bacchus et Terpsychore 788.

interpolationes lapidarii 1027,7—15. sacerdotibus pudicis tribuendae 1027,11.

invidiae virtus 1115,2. 1116,1.

iota ante vocalem epsilon factum in τύμβῳ εἰναλέῳ 594,8 et Πραγματονομός 364,1. — iota ante vocalem consonantis instar: συμφωνίαν trisyllabum 560,6.

Isis super maris undis nata, ab Erebo nutrita, caeli terrae maris domina 1029,6 sqq. mundi conservatrix 985,4. lunam capite ferens Add. 874 a 2; eius pompa 981,10. Isis apud Andrios culta 1028 p. 440; hymni isiaci publice inscripti apud Andrios, Memphitas (1028,4), Ietas (cf. praef.) ibid. Isiaci λόγοι ἱεροί et δημόσιοι distinguuntur 1028,10. leges indelebiles 1028,20. Isis et Osiris eadem matre nati 1028,16 adn. Isis mundum disposuit ibid. 27—34. navigationis inventrix ibid. 34. 55 sqq. victimas humanas prohibuit ibid. 45 adn. insulas ex mari evexit ib. 70. superbis inimica ib. 79. praeest nuptiis ib. 37. liberis et nascendis et educandis ib. 38 sqq. agris colendis ib. 77.

iter ex portu Atheniensium ad

aram XII deorum XL fere stadia 1043,4.
 Iupiter mortuorum vindex 542,6.
 iurat Iupiter per sidera 618,41. per Rheam ibid. 21. iuratur per Homerum 1084,12 adn. per Heliconem 99,5.
 iuris peritus 434.

καὶ σὺ in exordio epigr. 534,1. καὶ δ' αὐτῇ 272,21. καὶ — δέ 107,1. 108,1. 561,3. 569,6. 815,11. 818,9. — καὶ postpositum 618 ep. 7. — καὶ et τε inter se confusae particulae 253,5. 344,10 adn. 430,7. 1038,5. 23.

καλὸς sensu novicio i. q. bonus 838,1. καρκίνων versuum genus 1124.

κεν ex κέ i. e. καὶ corruptum a lapidario 674,3.

figura ἀπὸ κοινοῦ 440,1. 948,4. praepositio ἀπὸ κοινοῦ posita 663,8. 1046,82. 1104,3. Add. 828a2.

lapidarius correctus a poeta 218. a se ipso 238,2. 534,8. erravit quod male intellexit 1046,46 adn.

laus defuncti, quod causam nunquam dixerit 713,12. quod nec causas dixerit neque uxorem duxerit 522,15 cf. v. 7. quod nemini iusiurandum dederit 713,12.

legati Corcyraei Athenis 37. legatus ad imperatorem missus 896,2. legatus 851 adn.

leo ferarum rex 1016,5. leonum imagines in sepulcris 242,4. 502,5. liberi deis cari moriuntur praemature 153,13.

libertus 580. 581. 616. 646. liberta 727,8.

librorum Charidemi medici index 305. lingua graeca et latina 580,12.

litterae π cumulatio 352,6. — litterae imperativi ζῆσι notae numerales 1122,2.

ludimagister 294. 615. 616.

luscinia mortua in Veneris gremio canet 628,2.

Maecenatis ad Augustum praecepta 1022 adn.

Martis specie indutus iuvenis Add. 874a5.

mathematicus 597,3. 593 adn.

medicus 200. 202. 243. 305. 506. 507. 519. 537,6. 554,1. 558,8.

593,1. 717,3. 884. 885. 886. Add. 805a. medica et obstetrix 45,1.

medicae artis perita mulier 243,27. — medicus astrologus 592 adn.

philosophus 594,11. medicus egrius et homo probus 107,1. 108,1.

507,1. 593,1. medici οἰδοῦνται 853 adn. medici Paeonis filii 473,2.

medicus laudatur quod vel libros adiit 853,3 sq.

Megarensium urbs muris et aquaeductu instructa 913,3.

Memno conlapsus 986. inter syringas numeratur 1018 sq. rhetori eloquentia par 994,1.

Menandri herma v. Homerus. Amore socio dignus 1085,1.

mensura itinerum publice insculpta 1043.

mercator 256,4. 466,1. 714.

Mercurius in palaestra positus iuvenum custos 948. κηπουρός Priapi vice fungitur 812. 814. Baccho sociatus 817,4. Aeneam pugna educit 1046,25. Mercurii pater et

filius Priapus 817,3. eius specie
 indutus homo 949,1.
 meretrix 610.
 metonymiae figura: persona pro re
 995,5. 997,2 (Aurora). 1028,55.
 (Amphitrite). ib. 58 (Tethys).
 metrum mutatum propter nomen
 616,6.
 miles 308,1. 403,14 445,2. 447,2.
 448. 449,4. 713. 1055,2. Add.
 273 a. miles et agricola idem
 446,5.
 mimus 606. 607. 608. mima 609.
 Minerva Veneri sociata 794. ca-
 ptivum liberat, sanat aegrotum
 1038,20. Minervae Phidianae ex-
 emplum 794. eius statua ὑπάρτην
 ἀφ᾽ ἑσῶν hippodromi denotat 795,1.
 Mnemosynes apud inferos fons custo-
 diis circumdatus 1037,5.
 monosyllabum νήδον 832,1. λασύς
 981,11.
 monstrosus infans 706.
 monumentum vetustate dilapsum
 restitutum 461. 477. 843. 1089.
 mortis genera: bello interfecti l. 21.
 24—30. 34. 180. 182—184. 209.
 242. 333. 461. 477. 487. 489. 490.
 790. Add. 471 a. 874 a8. morbo
 absumpti 131. 136. 149. 190. 314.
 413. 431. 434. 550. 737. pesti-
 lentiall. 375. profluvio mortua 218,8.
 febris 247,2. 465,6. tabe 471,6.
 partu 77. 238. 505. Add. 241 a
 17. morbo et labore 618 ep. 3.
 senio morboque 500. senio 126.
 vi percussus 280. 285,2. 334. 624.
 de rupe praecipitatus 225. 482.
 voluntaria morte 847. Add. 497 a2.
 equum venatus occidit 335,4. in-

cantamentis amatoris periit puella
 683. — V. naufragi.
 mortuus mente praeditus 334,5. bene-
 volum se promittit 278. 328. cum
 mortuis licet conloqui 217,2. in-
 venibus licet mortuis loqui 325,7.
 mortua marito liberos commendat
 79,4. mortuus adloquitur matrem
 ante mortuam 69,3. matrem su-
 perstitem adloquitur 510,3. gau-
 det matre iuxta sepulta 637,1 coll.
 491,7. mortua una pro omnibus
 369,6. mortuis querellae molestae
 151,14. mortuorum duo ordines
 terrestres et caelestis 650,10. mor-
 tuus deorum a cyatho 312,16.
 mortui infantes Plutonis et Pro-
 serpinae oblectamenta 272,10. mor-
 tuus ex nihilo natus ad nihilum
 recidit 646,14. fit στῆλη τυμῶν:
 λίθος εἰκῶν 311,5.
 mulier deae (Dianae?) vel deorum
 soror 874,8. Serapidi vicina posita
 875,2. honoribus inperita propter
 aviae merita 857; propter patris
 875. pro marito mortua 547,10.
 ante maritum mori cupit 558,3 sq.
 Musa fatum non arcet 98,2. Musae
 lugent mortuum 538,3. omnis
 carminis inventrices Add. 1029 a3.
 musicus (δαιδός) a regibus honoratus
 926,16.
 mysteriis Eleusiniis initiati Dioscuri
 Aesculapius Hercules Hadrianus
 863,5 sqq.
 naufragi 179. 186. 214. 219. 230.
 256. 432. 643. Add. 463 a1.
 nauta 650.
 negatio aucta οὐδέ — οὐ 580,7.

Nemeonices primus Sidoniorum 932.
Neopythagoreorum praecepta 1031
adn.

in nomine luditur 63,1. 128,6. 189,5.
223,11. 245,4. 398,1. 435,3. 440,9.
467,3. 469,1. 502,2 cf. v. 8 (ita
ut nomen idem adiectivum sit
Νήδυμων ὕπνον). 615,10 (ita ut no-
men Φίλητος idem adiectivum sit).
558,7. 621,6. 622,1. 640,4. 659,2.
708,1. 737,1. 824,6. 1016,1. nomen
duplex (ὁ vel ἡ καὶ) 387,4. 399,2.
979 acrostich. pueri nomina tria
diversa 867 adn. liberorum no-
mina non addita 9,1. infantis
biennis nomen additum 136,2.
nomen filii desideratur, patris ad-
ditur 209. nomina ab ἀλκή deri-
vata 183 adn. nomina attica ex
adiectivi φίλος formis facta 852
adn. nomen numeris inhabile mutat
metrum 616,5. in duos versus di-
remptum Add. 805a5 adn. nomina
romana in graecam speciem trans-
formata 473,1 adn.

numeralis nota metro aptata 283.
694,3. cardinale pro ordinali cum
substantivi numero singulari 415,2.
in numero litterarum lusus vertitur
1096 (v. epigramma ἰσόληφον).
numero quaternario momentum tri-
buitur 43.

bis nupta mulier Add. 241a. puella
nupta XIII aetatis anno 681,3.

nutrix 48. Peloponnesia 47.

Nymphae puellam sustulere 570,10.
571,1.

Odeum Regillae σῆμα 1046,46.

ὁδοιπῶρε pro παροδοιπῶρε adn. 167,1.

οἶος adiectivum ad verbum pertinens
ad subiectum refertur 116,5.

optativus sine ἄν 562,7. 618,38.

oraculum Apollinis Grynei 1035.

Alexandri Abonotichitae 375,2.

ex Aeno urbe datum 1034. Apa-

meense 836,2. de annonae inopia

1036. oracula talorum 1038. 1041.

ex litterarum ordine et disposita

et distribuenda 1039. 1040. — ora-

culorum sermo 1038 p. 455 adn.

ordo verborum turbatus 435,5sq. adn.

Osiris rex Aegypti 1015,9. sphingis
s. Isidis vir 1015,8.

ὄν apud coniunctivum ὄν μιν ὀνόσση-
ται 1046,30.

ὄνδ' postpositum 618 ep. 13. ὄνδ'
δ' 720,4.

ὄντε — ὄν (pro ὄντε) 618 ep. 3.

oxymoron 700,5.

Pamboeotia ludi 931,3.

Panathenaica pompa 910.

Parthenii Nicaeensis patria 1089,12

adn. eius in uxorem epicedium ibid.

p. 492. Tiberio et Hadriano di-

lectus poeta 1089,3.

Parthenon: νῶν Ἀθηναίης 910,3.

patria duplex ἡ μὲν φύσει, ἡ δὲ νό-
μοισιν v. s. v. civis.

pauperum cura 366,3. 543,4. 727,7.

pentametri duo prosae orationi in-
serti 326.

Periandri praeceptum in cochleari
argenteo 1113.

pestilentia II p. Chr. n. saeculo in
Asia 375. 793. 1035. Athenis
1027 adn.

Φειδίακην χάριτα 794,4 adn.

philologus v. astronomus.

philosophus 600. Ἰαονίης ἐμπέραμος σοφίης 553. stoicus 105,1. cynicus 1017. Pyrrhonius Add. 241 b. philosophus rhetor 170,9.

pluralis pro duali lapidario ignoto 1027,22. pro singulari in metri gratiam 955,1. plurali maiestatis utitur deus 781,3; mulier attica iv saeculi 78,3.

podagra laborantibus vinum commendatur 853 adn.

poeta 98. 99. 330. 415. 618 (puer). Add. 277 a 5. poeta comicus 38. tragicus (non histrio) 39,3. poeta postea mercator 613.

positivus cum superlativo coniunctus δικαιοτάτοι τ' ἀγανοί τε 648,10.

praeconum certamina 938,2.

praef. urbi (Cpoli) 535,1. praef. equitum 868,2.

praepositionis ἀμφί usus singularis Add. 241 a 1. 10. 17. διά c. dat. 828,7. πρό c. dat. 841,1,3. σύν c. genet. 539,4.

Priamus a se interfectum Achillem gloriatur 1079,2.

Priapus genua flectens 782,5.

privatus homo magistratuum honores procurat 905. 906.

producta paenultima in vocc. πατήρ 483,1. πατήρ 1015,2. Χίος 88,6.

pronominis αὐτός formae: αὐτόν 311,3.

αὐτῶν 321. ἐαυτοῖς 340. pron. pers.

ἐοῦ pro ἐμοῦ 618,19. cf. 23. pos-

sessiva cumulata ἐμὴν σύμβιον ἐμεῖο

372,18. pron. demonstr. duplex

ὅδ' ἐκεῖνος 633,1. οὗτος ὅδε Add.

273 a 1. pron. demonstr. iteratum

in enuntiato relativo 1111,3 (Calli-

machi epigr.) 397,4. pron. relat.

τόν, ubi ὅν metrum flagitabat (vi

p. Chr. n. saec.) 1064,5. pron. relat. κατὰ σύνεσιν constructum 1028,20. adsimilatio pron. relat. 502,9. 555,6.

pronuntianti ζ i. q. σ est 204,5. 387,1. 395,1. 433,3. 491,8. 587,4. 727,2.

propheta Apollinis 858 sq.

pugilator 262. 291. 602. 942. praef.

942 a 1. pugilator idemque pancra-

tiasta eodem die vicit 942. pugila-

torum victoria cruenta 942.

Regillae genus 1046,3.

rhetor 228. 229. 442. 590. 931.

sacerdotes 211,1. 827,3. 832,3. Mi-

nervae 43,3 (xl per annos). 97,1.

Matris magnae 44,1 (mulier).

Apollinis 191. 192 (Carnei). 800,2.

823,1. Apollinis et Jovis 465 (mu-

lier). Dionysi 819,1. Proserpinae

494,1 (virgo). Musarum κληροῦχος;

226,7. Herculis 952,2. Alios 861

—873. — dea ipsa sacerdotes eli-

git 872,1. 12. 873,5. sacerdotes

sorte lecti 858 sq. Aegyptii vete-

rum fabularum periti 992,4.

sacra Graecorum abolita 1068. sacra

pro avertenda pestilentia 1034,21.

1035,13. sacra quotannis obferri

solita neglecta insequentis anno du-

plicata 815,10. sacrificant Palladi

vitulum, Jovi et Baccho bovem,

taurum Aesculapio 1035,21 sqq.

Plutoni haedum, Proserpinae ovem,

nigrum utrumque 1034,23.

Satanæ convicia 1140,1—5.

scriptor rerum ionica usus dialecto

praef. 877 b.

senatoribus filiis gloriatur pater 934,2.

sepulcrum (sacerdotis) iuxta Iovis

- templum 465,8. iuxta domum 444,4.
in ipso domus circuitu 682,4. sub
arboribus 400. 433 (cf. Hom. II.
Z 419). sub vite 720,6. sepulcri
parietes picti 546b. tumulus θά-
λαμος apud inferos 143,2. sepul-
crum de defuncto nominatum 182.
sepulcrum pulcrum bonis gaudium,
malis dolor 452,15.
- servus 623. 624. serva 121. 531. Add.
313a. servus in libertatem vindi-
catus 120,4 (v. libertus). servi de
terra nati 606 adn.
- ἐν σύγγῃ cognomine 168,4.
- singularis ethnici numerus pro plu-
rali 743,2, quod tamen valde du-
bium exemplum est. — singulare
κρατός refertur ad plurale θεοί
312,15. singulare παλάμη fortasse
ad plurale ἀθάνατοι 562,8 adn.
- per somnium dei adparent 774,3.
785,4.
- sol omnia facit ut crescant 1031,1.
- sorum par musicum 102. φίλων
et πλοῦτον πατρικόν sororum par
communes censet 81,2.
- sphinx Isidis vice fungitur 1015,8.
expectat Osirin longinquis ex terris
reducem 1015,8. 12. in sphingis
nomine luditur 1016,1.
- statuae hominum dis consecratae
849—852. 858sq. 862—872. 874
—876. Add. 886a 5. iuxta Pro-
machon statua posita 912,4. iuxta
Sarapidem 875. iuxta Dianam 874.
Bromii et Victoriae statuae ὑπὸ
δισσοῖς τρίποσιν positae 924,4. sta-
tua sub ulmo posita 898,2. Eu-
doxiae statua argentea 921,1. sta-
tua marmorea veste porphyretica
induta 1107. equitis statua 855.
- substantiva neutri generis pluralia
cum verbo plurali 128,7. 368,4.
subst. αἷς masculino genere utitur
872,4. heteroclitum θρήνος (ὁ et τὸ
θρήνος iuxta) 344,2. 6. 13. 15.
superstitum voces circa defunctum 99.
- tabernae vinariae 810,7.
Tantali poena 734,8.
Taphii fontis titulus idem apud Nau-
pactios 1071.
Telesphorus deus princeps epheborum
receptus Athenis 1027 adn.
ex terra nata ad terram redeunt 75,2.
156,1. 288,3. 438,1.
thermae 810,10.
thesmothetae omnes archontes 878.
tibicen praef. 474a.
tmesis exemplum in sepulcralibus
nullum praeter 517,11. ὃς τὸν ἐμὸν
παρὰ τύμβον ἄγεις expressum for-
tasse ex Callimachi ep. 23,1 ed.
Schn. Praeterea 816,3. 849,3.
928,9. 995,5. 1027,26. 1028,39.
1046,17. 61. 71. 72. 75. 1133,2.
τοι particula addita pronomini demon-
strativo 258,1. 6.
toparcha 430,7.
tribus omnes victoria non explorata
unum una tripodem dedicant 926.
Triopas sacrilegus 1046,95.
Troadis vici 335.
- unguenta et corollas vetatur viator
sepulcro inponere 646,9.
Vranus Noctis filius 1029,6.
- Valentinianorum secta 726 adn.
venator 196,1. venatores circenses
351,2. 885,1.
venatio circensis 407,5.

Venus cum Iove et Gratiis inploratur
ab defuncta ut maritum liberosque
tueatur 369,4. eius statua in maris
litore posita 810,1.

verba motus et quietis mutant stru-
cturam velut βαίνειν οἶχεσθαι ἐν 425,6.
690,3. ἡκεῖν ἐπὶ χώρῳ 714,4. εἶναι
κεῖσθαι οἰκεῖν εἰς vel ὑπό τι 134,2.
141,1. 212,3. 215,6. 256,1. 380,2.
431,3. 502,22. 728,2. Adde κοσμή-
σαμεν εἰς στέφανον 372,29 et εἰς
Δήμητρα pro eo quod est in terra
618,12. — omissum verbum ἔχειν
123. dedicandi verbum 385,4. in-
finitivus fut. ἔσεσθαι 1046,76. ἔστη-
σαν in enuntiato relativo 909,8. —
verbi genus medium pro activo
μίμνεται 265,2. φυλαττομένῳ 816,4.
πεπαυμένον 1030,2. κευθομένα 1081,
2. — verbi vis ambigua πιστεύ-
σαντες *identes* simul et *commit-*
tentes 875,6.

versuum exitus vitio liberi 1038,39
adn.

Victoria Bromio sociata 924,3.

virgo peperit 205,4.

virtutis monumentum Helicon 500,4.

vitis domini curam vino rependit
1119,1.

vocabulum idem bis iuxta positum, sed
metrico accentu diverso 551,5. voc.
rei proprium vitatur a poeta elegan-
tiore 948,3. V. s. v. *ιαύω* ind. verb.
votum pro reditu 980,12. 981,7. 1023.
votum a filio susceptum pater ra-
tum fecit 756,2.

Ξυνεύνου ubi metrum postulabat *συ-*
εύνου 212,1.

Ἰγύεῖα Aesculapii πρώτον σθένος 1027,5.
ὑπαρχος proconsul 906 adn.

VII. SCRIPTORES.

Aeschyli *Agam.* v. 110 Herm. = 24,3.

Agathiae vel eius quem ille imitatus est distichon Anth. P. VII 593 = 512.

Alcaei Messenii fortasse epigr. n. 790.

Anacreontis fr. 94B = 19,2.

epigr. spurium A. P. VI 139 = 758.

anonymus poeta citatur 480,3.

anonymi poetae versiculus 1112.

A. P. IX 610 = 1118.

IX 704 = 889b adn.

X 43 = 1122.

X 111 = 1116.

XI 193 = 1115.

Paus. V 24,3 = 743.

VI 10,7 = 938,2 adn.

VII 17,7 = 855,6 adn.

Planud. ap. Duebn. A. Pal. II 608 = 1124.

Antipatri nescio utrius A. P. VII 25 = 116,5 adn.

Antipatri Sidonii A. P. VII 6 = 1084a.

VII 29 = 787 adn.

VII 164 = 248 adn.

VII 748 = 223,4.

append. Plan. 131 = 208,25.

Antipatri Thessalonie. A. P. IX 517 = 640,4.

Archiae A. P. VII 140 = 483,1 adn.

Aristotelis *Pepi* ep. 62B = 41.

ep. 64B = 1135.

Arius poeta homericus 1009 subscr.

Arrianus 1015 subscr.

Asclepiodotus poeta, procurator Caesaris 993.

Automedontis A. P. XII 34 = 430,4 adn.

Balbilla v. Iulia.

Caecilia Trebulla 1001. 1002. 1003.

Callimachi *hymn.* *Jov.* 94 = 974,1.

Apoll. 9 = 259,3.

112 = 455,1.

epigr. 2,5 Schn. = 618 ep. 10.

11,2 = 268,8. 559,7.

23,1 sq. = 517,11 sq.

26 = 841 adn.

43 = 1111.

52,1 = 250,1.

Cratetis Thebani fr. 1B = Add. 1029a 1

Crinagorae A. P. VII 628 = 329 adn.

VII 643 = 371.

Damostratia Rufini uxor 642,16.

Dionysius Magnes 218.

Epicharmi fr. ap. *Plut. consol.* *Apoll.* p. 110 = 715,3.

Eueni A. P. IX 75 = 1106.

Euripidiae sententiae 1039,12. 1040,17.

Gregorii A. P. VIII 26 = 99 adn.

VIII 111 = 68.

VIII 147 = 1024,1.

Hegesippi A. P. VII 446,2 = 243,33.

Heracliti A. P. VII 465 = 675 adn.

Hesiodus v. *infra*.

Homerus v. *infra*.

Horatii *carm.* IV 3,1 = 403,1.

Isocratis *ad Demon.* 9 = 303,3.

Iulia Balbilla Sabinae Augustae comes aeolica dialecto usa scripsit
988—992.

Iunior 810 praescr.

Leonidae Tarentini VI 13 = 1104.

VII 163 = 247 adn.

VII 440 = 251,1. Add. 228b 5.

VII 740 = 298,4 adn.

Licymnii in Hygieam hymnus 1027b.

Lucullus puer Theodori grammatici discipulus 534 cf. v. 7.

Menandreae sententiae 153,14. 340,8. 426.

Meleagri A. Plan. XVI 124 = 218,12.

Mettius Paeon Sidetes 1006. 1007.

Moschi III 40 = 205,6 adn.

IV 31 = 344,11.

Oppiani *Cyneg.* IV 347 = 569,1.

Panthes 721,4.

Parthenii Nicaeensis carmen lapidi inscriptum torrente deletum ab Hadriano
restitutum 1089.

Patroinus 1026 subscr.

Periandri praeceptum 1113.

Philistionis A. P. VII 155 = 609,4.

Philoxeni A. P. IX 319 = 795 adn.

Pindari *olymp.* I 13 = 543,1.

VII 7 = 787 adn.

Pionius 647.

Platonis *Apolog.* p. 37 B = 371 adn.

A. Pal. VII 670 = 568,3 sq.

Sanenos Psenosiridis f. 1022.

Sarapion acrosticho nominatus 149.

Sarapion 1016.

Simonidis fr. 66 B = 1137,2.

fr. 110 = 242,5 adn.

fr. 113 = 539,3.

fr. 122 = 371 adn. 576,4. 577,6. 578,2.

fr. 132 = 748.

fr. 142 = 768,1. 844,1.

Solonis fr. 13 B = Add. 1029 a 1.

praeceptum = 1114.

Spartiani fides 811 adn.

Speusippi ep. 1 B = 56,1 adn.

Q. Sulpicius Maximus puer XI annorum 618.

Theocriti XI 9 = 100,1. 345,1. Add. 552 a 3.

XVII 57 = 250,1.

XXIII 37 = 380,1. 533,1.

XXV 158 = 1046,83.

Trebulla v. Caecilia.

Zosimus Nedymi f. 502,19.

Memoriae homericae et hesiodeae.

Homerocentones 649. 998. 999. 1009 adn.

Homeri Iliad.

- A 30 τηλόθι πάτρης = 146,3.
 72 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε = 1040 in. ubi fortasse scribendum
 Φοῖβος Ἀπόλλων μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 605 λαμπρὸν φάος ἡελίοιο = 62,3. 588,5 et saepius.
- B 2 Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος = 101,4 coll. 502,2.
 46 ἄφθιτον αἰεὶ clausula = 742,2 et saepius.
 136 ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα = 280,4 ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.
 325 ὅο κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται = 456,2 οὐ κλ. οὐ. ὀλ. 853,7 ἐρατῶν
 τέχνας κλ. οὐ. ὀλ.
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον = 863,1 ἄσπετον ὅς πάσαις πλοῦτον κατ-
 κατέχευε Κρονίων ἔχευε πόλεσιν.
- Γ 47 πόντον ἐπιπλώσας = 256,5.
 89 ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ = 731,3 χθονὶ π.
 322 δῶμον Ἄιδος εἴσω = 87,4 et saepius.
- Δ 165 ἐνμμελίῳ Πριάμοιο (codd. εὐ- = 537,5 ἐνμμελίῳ Τόμοιο.
 μελίῳ)
 166 Ζεὺς Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι = 320,1 αὐτὸς Ζεὺς Κ. ὑ. αἰ. ν.
 ναίων
 194 ἀμύμονος ἱητῆρος = 109,4 πολύφρονος ἱητῆρος.
 205 ἄρχον Ἀχαιῶν = 915,1 ἄρχον ὀρᾶς Θεόδωρον Ἀχαιῶν.
 461 τὸν δέ σκότος ὅσσε κάλυψεν = 99,1 τί βαρὺς σκ. ὅ. κ.
- E 3 κλέος ἐσθλὸν ἄροιο = 185,13 ὦν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
 4 ἀκάματον πῦρ = 618,7 πυρὸς ἀκαμάτω.
 64 οἱ τ' αὐτῷ = 452,3.
 71 ἴσα φίλοισι τέκεσσι = Add. 35 a 4 οἱ τ' ἴσον τέκεσσι cf. v.
 8 adn.
 78 θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ = 343,3 θεὸς ὡς τίετο.
 83 θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖή = 290,2. 714,7 ὤλεσεν — θανάτῳ μοῖρα κ.
 160 εἰν ἐνὶ initio versus. = 879,1 eadem versus sede.
 243 ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ = 725,9 τῷμῷ κεχ. θ.
 373 sq. τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φί- = 999 eadem ad Memnonem, unde
 λον τέκος Οὐρανίωνων — μαψιδί- ῥέζοντα pro ῥέζουσιν scriptum.
 ως ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;

- 414 κουρίδιον — πόσιν = 325,12.
 444 μῆνιν ἀλευάμενος = 847,2 ὕβριν ἀλευάμενον.
 485 ἀτὰρ οὐδέ = 1046,43. 45 ἀτὰρ οὐδὲ eadem versus sede.
 749 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον = 1110,5 αὐτ. δ. π. μ. σὺρανοῦ, εἰς δ' οὐρανοῦ, ᾧ ἔχον ὦραι ἴτον ὦραι.
 Z 15 οἰκία ναίων = 372,2 Πλουτέος οἰκία ναίω.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' ἐν εἰδῆς = 1068,11 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο κτλ. Similia saepe, velut 301,3. 339,3. 340,5. 408,1. 530,1. 698,5. 877,3.
 193 τιμῆς βασιλίδος = 1028,53 βασιλίδα τιμάν cf. adn.
 292 Ἑλένην — εὐπατέρειαν = 871,8 Ἰσίαν εὐπατέρειαν.
 380 ὁλίσχονται clausula = 1027,4.
 455 ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας = 461,1 ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν.
 464 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει = 698,1 παῖδά με τεθνεῶτα χυτὴ (sic scribendum) κ. γ. κ.
 H 86 ἐπὶ πλατείᾳ Ἑλλησπόντῳ = 764,1.
 104 βιάσθω τελευτή = 33,7 et saepius.
 359 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ initio versus = 1046,32 εἰ ἐτεὸν δὴ v. extr.
 Θ 13 ἐς Τάρταρον ἡρόεντα = 1136,3 ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντα.
 22 καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε = 228,5 καμὼν μάλα πολλὰ.
 361 ἐμῶν μενέων ἀπερσεύς = 1160,1 ἐμῶν μενέων συνέριθον.
 388 πόλεμον διακρύοντα = 19,2 adn.
 404 ἐς δεκάτους περιτελλομένου = 324,7 τριςκαίδεκάτου περιτελλομένου ἐνιαυτούς ἐνιαυτοῦ.
 539 ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα = 320,7 ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡ. π. πάντα
 I 143 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ = 649,2.
 161 εὐχομαι εἶναι = 750,3.
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι = 268,4 ἔργα δ' Ἀθηναίης. ἰσοφαρίζειν
 404 ἐντὸς ἔργει clausula = 545,1.
 407 ἐλδομένην δέ μοι ἦλθεν ὄψ = 998,2 ἐλδομένην μοι ἀκοῦσαι.
 446 νέον ἡβώνοντα clausula = 598,3 παῖδας λίπον ἡβώνοντας.
 457 καὶ ἐπαινῇ Περσεφόνεια = 449,3 καὶ ἐπαινῇ Φερσεφονεία.
 486 ἐκ θυμοῦ φιλέων = 543,1 ἐκθύμῳ φιλέων.
 508 ἄσπον ἰούσας = 312,6 ἄσπον ἰόντας.
 544 θηρήτορας ἀνδρας coll. A 685 = 885,1 θηρεῦτορες ἀνδρες. ἡγήτορες ἀνδρες
 561 πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ = 372,31 πατὴρ καὶ πᾶσα πατρίς καὶ πότνια μήτηρ. 587,6 πατὴρ κ. π. μ.

- 699 μυρία δῶρα διδούς = Add. 877a4 μυρία δῶρα τελεῖν. 815,4
ψυχικά δῶρα διδούς. 1000,2 μουσικά δ.δ.
= 998,5 coll. 988,1.
- Κ 47 ἔκλυον αὐδήσαντος = 919,12.
- 212 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους = 841,7 ζώγρει, δέσποτ' ἀναξ.
= 558,5 δικαιοτέρην ὅπ' ἄκουσαν.
Λ 131 ζώγρει Ἀτρείος υἱέ = 221,1 ἐσλὸς ἐών. 744,4 ἐσλὸς ἐών et
137 ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν saepius.
471 ἐσθλὸς ἐών = 600,1.
- 514 ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιως ἄλλων = 849,1 πεζοὶ δ' ἱππῆες τε.
529 ἱππῆες πεζοὶ τε = 1107,1 ἐς χροά λευκόν.
573 χροά λευκόν = 1034,25 αἶμα μέλαν eadem versus
813 αἶμα μέλαν init. versus sede.
- Μ 252 Ζεὺς τερπικέραυνος = 320,6.
- Ν 99 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τέδ' = 1009,1.
ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι
121 ἐν φρεσὶ θέσθε = 298,7.
484 ἦβης ἄνθος = 658,2 ἦβης — ἄνθος.
687 οὐδ' ἐδύναντο clausula = 324,5 οὐδ' ἐδυνήθη.
763 κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες = 620,8 κείμεσθ' ἄλλοι, ψυχὰς ὀλέ-
σαντες.
- 837 ἡχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα = 288,4 ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὶ
καὶ Διὶς αὐγὰς αὐλάς.
- Ξ 169 θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς = 590,4 θύρας ἐπέθηκα φαεινὰς, cf.
818,5 θύρας τεύξαντο φαεινὰς.
177 ἐκ κράατος ἀθανάτοιο = 312,15 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο cf.
1046,75.
- Ο 352 κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους = 1028,50 adn.
439 ἴσα φίλοισι τοκεῦσι = 884,1 ἴσόν τοι τοκέεσσι.
460 ἐξεῖλετο θυμόν = 320,2 στέρνων ἐξεῖλετο θυμόν.
489 ἀνδρὸς ἀριστῆος = 343,2.
- Π 123 κέχυτο φλόξ clausula = 1034,26 δαινίσθω φλόξ claus.
457 τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων = 7,2. 502,6 cf. 249,4.
540 θυμὸν ἀποφθινύθουσιν = 414,2 θυμὸν ἀποφθίμενος.
548 λάβε πένθος = 233,7 παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος.
665 ὄωκε φέρειν = 228,6 ἔδωκε φέρειν.
711 ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος = 801,1 ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα.
849 μοῖρ' ὅλοῃ = Add. 306a6 μοῖρ' ὅλοῃ.
856 ψυχὴ δ' ἐκ βεθέων πταμένη = 243,5.
- Ρ 88 φλογὶ εἵκελος Ἠφαίστοιο = 1015,11 εἵκελον Ἠφαίστω . .

- Σ 48 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια = 238,1 Μοῖρα καὶ Εἰλείθυια.
 77 σεῦ ἐπιδευομένους = 663,6 ἀρετῆς σῆς ἐπιδευόμενοι.
 89 παιδὸς ἀποφθιμένοιο = Add. 1a1.
 184 κυδρὴ παράκοιτις = 654,7 adn.
 485 τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται = 1046,72 ὅσσην περὶ τεῖχος ἐντροχὸν
 ἐστεφάνωται quod ex Homero aliter
 ac feci explicandum.
 499 ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο = 1134,1.
 533 ποταμοῖο παρ' ὄχθαις = 272,7 παρ' ὄχθαις — Μαιάνδρου,
 cf. adn.
 603 ἡμερέντα χορόν = Add. 1029a6.
 Τ 91 πρέσβα Δῶς θυγάτηρ Ἄγη = 1028,15 τυράνων — πρέσβα, Κρόνου
 θυγάτηρ Ἴσις.
 Τ 41 Φοῖβος ἀπερσεκόμης = 800,1 dat. 801,1 acc.
 219 Ἐριχθόνιον βασιλῆα clausula = 1046,89 adn.
 222 πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν = 321,5 Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν.
 Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ = prae f. 480a1 Φίλα δέ με γείνατο
 μήτηρ.
 Χ 44 εὖνιν ἔθηκεν = 552,4 εὖνιν ἔθηκε ἀρετῆς.
 268 παντοίης ἀρετῆς = 498,2. 609,3. 831,14. Add. 888a1.
 305 καὶ ἐσσομένοισι πυθῆσθαι = 527,5. Cf. 537, 3 et 7 κ. ἐ. ἀκούειν.
 389 sq. conferrī possunt cum 884,6. 958,12 sq.
 500 ἐπὶ γούνασι πατρός = 89,3.
 Ψ 19 χαῖρέ μοι, ὦ Πατρόκλε, καὶ εἰν = 235,1 χαῖρε Κρίτων σοὶ μὲν γε καὶ
 εἰν Ἀ. δ.
 71 πύλας Ἀίδαο περήσω — 558,6 ἣν εἰς Ἀίδαο περήσω.
 91 ὅστέα νῶιν ὁμῇ σορὸς ἀμφικα- = 173,21 ὁμῇ σ. ἀ. Cf. 590,10 ὁμῇ σ.
 λύπτοι ἀμφικαλύψει.
 149 νόον οὐκ ἐτέλεσσας = 146,5 οὐκ ἐτέλεσσε πόθον.
 846 βοῦς ἀγέλαας = 1082,10.
 Ω 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα = 243,21 πένθος ἄλαστον ἔχω.
 428 οἱ ἀπεμνήσαντο = 768,9.
 450 ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν = 1066,3 καὶ εὔ καθύπερθεν ἐρέψας.
 Odys.
 α 426 περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ = 590,3.
 428 ἐδὸν' εἰδυῖα = 498,9.
 431 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν = 569,1 πρωθήβην ἔτι κοῦρον.
 γ 1 ἥελιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλ- = 998,6 ἥελίου λίμνης περικαλλέα ρεῖθρα
 λέα λίμνην λιπόντος.

Hesiodi Theog. 41 ὅπῃ λειριοέσση = 169,4 ὅπα λειρώεσαν.

158 κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ = 109,3 στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕβρει.

279 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν = 649,4 ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν.

εἰαρινοῖσιν

301 κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ = 309,2 ἔσω κοίλῃς κατὰ πέτρῃς.

462 βασιλῆϊδα τιμῆν, cf. Il. Z 193 = 1028,53 adn.

692 χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς = 1060,4 χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς.

763 ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μεί- = 591,3 ἥσυχιος, κεδνὸς καὶ μειλιχος.
λιχος

797 κείται ἄμ' ἀπνευστος (sic Herm.) = 702,1 κείμεαι ἀναυδον, ἀπνούν-παιόιον.
καὶ ἀναυδος

938 κήρυκ' ἀθανάτων (accus.) = 772,1 κύρυκι ἀθανάτων.

Opp. 41 ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ = 1135,1 μαλάχῃν τε καὶ ἀσφόδελον.

91 νόσφιν ἄτερ νούσου καὶ ἄτερ = 1023 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ
χαλεποῖο πόνοιο χ. π.

197 sqq. καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον = 1110, 1—4, ubi tamen Αἰδῶς Εὐ-
ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης — λευκοῖσιν νομή τε scriptum est.

φάρεσσι καλυψαμένα χροά καλόν

— ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴτον

προλιπόντ' ἀνθρώπους — Αἰδῶς

καὶ Νέμεσις

353 τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προς- = 65,2 τὸ δικαιοσύνῃ τε φίλον τε φίλοισι
ὥντι προσεῖναι προσεῖναι.

450 χείματος ὥρην. = 1067,3 ὅτε χείματος ἴσταται ὥρην.

Citata quaedam correcta.

C. I. G. 1582 (cit. ad 492)	= huius syll. 938.
" 1957 (cit. ad 167)	= " 523.
" III Add. 3857 m (cit. ad 119)	= " 367.
" 4944 (cit. ad 832)	= " 981.
" 5724 (cit. ad 437)	= " 685.
" 6205 (cit. ad 371)	= " 577.
" 6222 (cit. ad 430)	= " 580.
" 6227 (cit. ad 371)	= " 578.
" 6257 (cit. ad 371)	= " 576.
Anthol. app. 313 (cit. ad 401)	= " 642.
Welckeri syll. 84 (cit. ad 272)	= " 660.

VIII. METRORVM TABVLA.

hexametri: 3. 5. 7. 10. 12. 14. 19. 26. 31. 44—46. 59. 65—67. 72. 76.
 78. 80. 81. 87. 92. 101. 108. 109. 115. 157—166. 174. 178—
 181. 213. 262. 270. 271. 272b. 280. 281. 283. 285. 290. 294.
 304—306. 312. 320. 322. 342. 344. 349—351. 354. 355. 361.
 365. 368. 375. 379. 380. 385a. 389. 390. 392. 401—404. 408
 (?). 415. 416. 420. 422. 427—429. 438. 441. 444. 445. 449.
 450. 452a. 454. 456—458. 460. 472. 475. 479. 480. 484. 502
 ab. 503. 513. 520—522. 526. 535. 537. 540. 541. 544. 584.
 586—588. 590. 591. 594. 601. 607—610. 612. 618. 620. 632.
 633—637. 645(?). 647—650. 652. 656. 658—661. 671. 675.
 676. 680. 682. 692. 694. 700. 702. 703. 705. 707. 711. 713.
 714. 726. 727. 729—732. 738. 739. 741. 742. 747. 757. 760.
 772. 775—778. 784. 789. 792. 800. 805. 807a. 808. 809. 819.
 820. 827a. 840. 865. 870. 871. 875. 887. 891. 892. 896. 897.
 899. 908. 911. 918—922. 925. 934. 936. 941. 946. 950—952.
 960. 962(?). 963. 970. 971. 997—999. 1009. 1011. 1013. 1016.
 1019. 1023—1026. 1027 a c v. 30 sqq. 1028. 1029. 1031—1034
 (v. 1—4. 15—32). 1035—1038. 1041. 1042. 1046. 1055. 1057
 —1060. 1062—1069. 1071. 1074. 1076. 1082. 1091. 1094. 1098.
 1100. 1105. 1110. 1113. 1116. 1120. 1121. 1123. 1124. 1128.
 1134. 1136. 1140. Add. 4a. 181a. 197a. 313a. 333a. 461a. 463a.
 646a. 903a. 1029a. praef. 1100a.

hexametro subiecta tripodia dactylica 188. 800.

„ subiecti pentametri tres 113.

„ „ senarii duo 282. 360. 798.

hexametris singulis subiecti singuli senarii (pythiamb. II) 211.

„ „ „ „ dimetri iambici 154. 155.

„ duobus subiectus pentameter 52. 132. 171. 370. 400. 662. 666.
 687. 823 (bis). 1008.

hexametris duobus subiectus pentameter cum hexametro 835 b. 986.

" " " " cum senario 684.

" " subiecti pentametri duo 278.

" " " " " cum hexametro 527.

" " " " " cum paroemiaco Add. 459 a.

" " " " tres 74. 168.

" " " tetrametri trochaici duo 79.

" tribus subiectus pentameter 156. 309. 316. 356. 357. 598.
683. 844. 805. 909.

" " subiecti pentametri tres 933.

" quattuor subiectus pentameter 708.

" quinque " " 614.

" sex " " 610.

" septem " " 609.

" sex " senarius 450.

" octo " " 588. V. add.

" quindecim " " 642.

pentameter dimidiatus 1114.

pentametri singuli 1090. 1131.

pentametro subiecti hexametri duo 715.

pentametri bini 326. 510 (alter inconditus). 605.

disticho subiectus senarius 641. 751. 886.

" " pentameter 759. 806.

" " " cum hexametro 347. 785.

" " " cum senario 381.

" " hexameter 34. 75. 140. 172. 273. 296. 341. 468. 589.
750. 1008. Add. 597 a.

" " hexametri duo 90. 490. 522. 545 a.

" " " tres 277. 291. 386. 452 c.

senarii: 11. 93. 102. 105. 122—131. 175. 176. 185. 193. 194. 208 b. 210.
236. 245. 246. 258. 263. 286. 325 a. 337. 352. 353. 362. 363.
364 b. 376 a b c d e. 383. 387. 391. 399. 410. 424. 426. 439. 462 a.
463. 502 c. 531. 542. 546 c. 566. 595. 602. 604. 619 a. 638. 646.
667. 677. 691. 709. 728. 762. 783 a. 796. 807 b. 814. 816. 821.
838. 861. 868. 893. 927. 953. 954. 964. 965. 968. 976. 977. 980.
983. 984. 995. 996. 1001—1005. 1010. 1020. 1022. 1030. 1034.
v. 9—20. 1039. 1040. 1045. 1096. 1097. 1099. 1101. 1112. 1117.
1119. 1125. 1130. 1137. 1138. Add. 241 b. 497 a(b). 886 a. praef.
222 b(a). 1046 a. 1117 a et b. 1119 a et b.

scazontes 276. 549.

senarii catalectici 1133.

tetrametri iambici 1132.

„ trochaici 79,3 sq. 106. 783 b. 790.

hendecasyllabi 261 b. 811. V. praefat.

versus anacreonteï 1127.

anapaesti 1027 c. 1034,5—8. fortasse 1040 in. anapaesti mixti cum iambis 745.

paroemiaci 613 (subiectis versibus inconditis).

enoplion metrum Add. 874 a.

Archilochium quartum subiectis pentametris singulis 187.

hexametris praefixi choriambi 1095.

strophica carmina 173, cuius sex sunt partes alternis hexametris quaternis et binis distichis compositae, nisi quod quintae strophae errore quodam non quattuor sed duo videntur hexametri fuisse.

768, cuius tres sunt quaternorum versuum partes, prima hexametris duobus totidemque pentametris composita, altera distichis duobus, quattuor hexametris tertia.

204, cuius quattuor sunt partes, prima et tertia binorum distichorum ionica, secunda et quarta ternorum dorica dialecto conscriptae.

cola metrica 485. 961.

versus secundum syllabarum numerum compositi 393. 425.

versus inconditi 22,1. 23. 48. 79,2. 167. 170. 171. 177. 267. 270,3. 283—285,3. 300. 306,2. 314. 318. 322. 330. 339. 344. 358. 368. 371. 372. 379. 381. 387. 389. 397. 406. 423. 427. 428. 446. 449,6. 454. 458—460. 482. 504. 509. 513. 523. 524. 529—531. 545. 585. 646,7. 662,1. 701. 713. 714. 716—723. 729—737. 792,2. 834. 835 a. 896. 897. 919. 920. 947. 960,1. 984,2. 996. 1001,1. 1003,1. 1023. 1038. 1041. 1075. 1137. Add. 319 a. 772 a.

hexametri pentametri disticha nullis legibus inter se commixta 95. 96. 99. 120. 169. 192. 206. 274. 288. 292. 303. 311. 314. 321. 324. 325. 334. 339. 340. 366. 367. 369. 371. 384. 388. 398. 406. 430. 435. 489. 501. 529. 558. 577. 616. 654. 664. 685. 686. 689. 698. 722. 725. 793. 920 II b. 958. 981. 988. 1015. 1075. Add. 277 a. 545 c.

reliqua disticha sunt integra.

Berolini, typis fratrum Unger (Th. Grimm).
